

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2019
VIII. volební období

Těsnopisecká zpráva o schůzi
Poslanecké sněmovny Parlamentu

Schválený pořad 35. schůze Poslanecké sněmovny

1. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2020 /sněmovní tisk 605/ - první čtení
2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 223/2016 Sb., o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě /sněmovní tisk 200/6/ - vrácený Senátem
3. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv /sněmovní tisk 256/7/ - vrácený Senátem
4. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 286/8/ - vrácený Senátem
5. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony na úseku vnitřní správy /sněmovní tisk 301/5/ - vrácený Senátem
6. Vládní návrh zákona o realitním zprostředkování a o změně zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (zákon o realitním zprostředkování) /sněmovní tisk 391/ - druhé čtení
7. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 367/ - druhé čtení
8. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 413/ - druhé čtení
9. Vládní návrh zákona o územně správním členění státu a o změně souvisejících zákonů (zákon o územně správním členění státu) /sněmovní tisk 395/ - druhé čtení
10. Vládní návrh zákona o náhradě újmy způsobené povinným očkováním /sněmovní tisk 451/ - druhé čtení
11. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti regulace podnikání na finančním trhu /sněmovní tisk 398/ - druhé čtení

12. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 211/2000 Sb., o Státním fondu rozvoje bydlení a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 412/ - druhé čtení
13. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 431/ - druhé čtení
14. Vládní návrh zákona o zamezení dvojímu zdanění ve vztahu k Tchaj-wanu /sněmovní tisk 434/ - druhé čtení
15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb., a další související zákony, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 448/ - druhé čtení
16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 485/ - druhé čtení
17. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Lubomíra Zaorálka, Kateřiny Valachové, Jana Birke a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu /sněmovní tisk 111/ - druhé čtení
18. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 69/ - druhé čtení
19. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 85/ - druhé čtení
20. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčka, Miloslavy Vostré, Stanislava Grospiče a Květy Matušovské na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 112/ - druhé čtení
21. Návrh poslanců Aleny Gajdůškové, Ondřeje Veselého, Petra Dolínka, Jiřího Běhounka, Jana Chvojky, Kateřiny Valachové, Jana Hamáčka a Bohuslava Sobotky na vydání zákona o zálohovaném výživném na nezaopatřené dítě a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o zálohovaném výživném) /sněmovní tisk 126/ - druhé čtení
22. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Tomáše Kohoutka, Radka Holomčíka, Jana Chvojky, Pavla Bělobrádka, Petra Gazdíka, Pavla Jelínka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 214/ - druhé čtení

23. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 247/ - druhé čtení
24. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 250/ - druhé čtení
25. Návrh poslanců Ondřeje Veselého, Jana Chvojky, Jaroslava Foldyny, Romana Onderky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb. /sněmovní tisk 278/ - druhé čtení
26. Návrh poslanců Zuzany Ožanové, Dana Ťoka a Milana Ferance na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 330/ - druhé čtení
27. Návrh poslanců Hany Aulické Jírovcové, Daniela Pawlase, Pavla Kováčika a Stanislava Grospiče na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 352/ - druhé čtení
28. Návrh poslanců Barbory Kořanové, Petra Sadovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 359/ - druhé čtení
29. Návrh poslance Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 374/ - druhé čtení
30. Návrh poslanců Aleny Gajdůškové, Jana Chvojky, Ondřeje Veselého, Hany Aulické Jírovcové, Heleny Válkové, Lukáše Kolářika, Romana Onderky, Víta Kaňkovského, Petra Pávka, Lenky Dražilové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 463/ - druhé čtení
31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 555/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 582/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2
33. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 151/1997 Sb., o oceňování majetku a o změně některých zákonů (zákon o oceňování majetku), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 501/ - prvé čtení

34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 580/ - první čtení
35. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 503/ - první čtení
36. Vládní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 527/ - první čtení
37. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé volební zákony /sněmovní tisk 529/ - první čtení
38. Vládní návrh ústavního zákona o volebních obvodech pro volby do Senátu Parlamentu České republiky /sněmovní tisk 528/ - první čtení
39. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 502/ - první čtení
40. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 514/ - první čtení
41. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 516/ - první čtení
42. Návrh poslanců Petra Třešňáka, Olgy Richterové, Petra Pávka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 479/ - první čtení podle § 90 odst. 2
43. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 530/ - první čtení
44. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 581/ - první čtení
45. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 532/ - první čtení
46. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 534/ - první čtení

47. Vládní návrh zákona o bezpečnosti práce v souvislosti s provozem vyhrazených technických zařízení a o změně souvisejících zákonů /sněmovní tisk 535/ - první čtení
48. Vládní návrh zákona o mezinárodní spolupráci při řešení daňových sporů v Evropské unii /sněmovní tisk 544/ - první čtení
49. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 545/ - první čtení
50. Návrh poslanců Lukáše Kolářika, Olgy Richterové, Kateřiny Valachové, Jana Hrnčíře a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 295/ - první čtení
51. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 189/1999 Sb., o nouzových zásobách ropy, o řešení stavů ropné nouze a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nouzových zásobách ropy), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 552/ - první čtení
52. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 219/2003 Sb., o uvádění do oběhu osiva a sadby pěstovaných rostlin a o změně některých zákonů (zákon o oběhu osiva a sadby), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 553/ - první čtení
53. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 556/ - první čtení
54. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 87/1995 Sb., o spořitelních a úvěrních družstvech a některých opatřeních s tím souvisejících a o doplnění zákona České národní rady č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 559/ - první čtení
55. Vládní návrh zákona o lobbování /sněmovní tisk 565/ - první čtení
56. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o lobbování /sněmovní tisk 566/ - první čtení
57. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 567/ - první čtení
58. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s implementací daňových předpisů Evropské unie a v oblasti zamezení dvojímu zdanění /sněmovní tisk 572/ - první čtení
59. Vládní návrh zákona o Sbírce právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů /sněmovní tisk 575/ - první čtení

60. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce právních předpisů územních samosprávných celků a některých správních úřadů /sněmovní tisk 576/ - první čtení
61. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 61/2000 Sb., o námořní plavbě, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 589/ - první čtení
62. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 301/2000 Sb., o matrikách, jménu a příjmení a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 593/ - první čtení
63. Vládní návrh zákona o zrušení vybraných obsoletních právních předpisů /sněmovní tisk 608/ - první čtení
64. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Hany Aulické Jírovcové a Pavla Kováčika na vydání zákona o zajištění právní pomoci a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o právní pomoci) /sněmovní tisk 152/ - první čtení
65. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 159/ - první čtení
66. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Věry Kovářové, Víta Kaňkovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 162/ - první čtení
67. Návrh poslanců Leo Luzara, Hany Aulické Jírovcové a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 180/ - první čtení
68. Návrh poslanců Dominika Feriho, Radky Maxové, Jana Bauera, Olgy Richterové, Aleny Gajdůškové, Pavly Golasowské, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 182/ - první čtení
69. Návrh poslanců Marka Bendy, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se zrušují obsoletní zákony z roku 1919 /sněmovní tisk 189/ - první čtení
70. Návrh poslance Ondřeje Veselého a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních ve znění zákonů č. 87/2015 Sb., č. 161/2016 Sb., č. 189/2016 Sb., č. 298/2016 Sb., nález Ústavního soudu č. 334/2016 Sb., zákonů č. 460/2016 Sb., č. 296/2017 Sb. a č. 303/2017 Sb. /sněmovní tisk 190/ - první čtení
71. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Jana Bartoška, Jiřího Miholy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 193/ - první čtení

72. Návrh poslanců Zuzany Majerové Zahradníkové, Petra Dolínka, Věry Procházkové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 194/ - první čtení
73. Návrh poslanců Radky Maxové, Františka Kopřivy, Petra Dolínka, Víta Rakušana, Jiřího Dolejše, Dominika Feriho a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 201/ - první čtení
74. Návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Mariana Jurečky, Jana Bartoška, Pavly Golasowské, Aleše Juchelky a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění usnesení č. 2/1993 Sb., předsednictva České národní rady o vyhlášení Listiny základních práv a svobod jako součásti ústavního pořádku České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 211/ - první čtení
75. Návrh poslance Václava Klause a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 340/2015 Sb., o zvláštních podmínkách účinnosti některých smluv, uveřejňování těchto smluv a o registru smluv (zákon o registru smluv), ve znění zákona č. 298/2016 Sb. a zákona č. 249/2017 Sb. /sněmovní tisk 210/ - první čtení
76. Návrh poslance Aleše Juchelky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 212/ - první čtení
77. Návrh poslanců Marka Bendy, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se zrušují obsoletní zákony z roku 1919 /sněmovní tisk 213/ - první čtení
78. Návrh poslanců Mikuláše Ferjenčíka, Tomáše Martínka, Jana Pošváře, Ondřeje Profanta a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 222/ - první čtení
79. Návrh poslance Aleše Juchelky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 224/ - první čtení
80. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů /sněmovní tisk 231/ - první čtení
81. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách a zákon č. 292/2013 Sb., o zvláštních řízeních soudních /sněmovní tisk 232/ - první čtení
82. Návrh poslanců Marka Bendy, Heleny Válkové, Marka Výborného, Jana Chvojky, Dominika Feriho, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 237/ - první čtení

83. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník /sněmovní tisk 242/ - první čtení
84. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 243/ - první čtení
85. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se zrušením zákona č. 112/2016 Sb., o evidenci tržeb /sněmovní tisk 244/ - první čtení
86. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Zbyňka Stanjury, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 245/ - první čtení
87. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Jiřího Miholy, Jana Čížinského, Víta Kaňkovského, Pavla Bělobrádka, Marka Výborného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 246/ - první čtení
88. Návrh poslanců Zbyňka Stanjury, Petra Fialy, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů /sněmovní tisk 254/ - první čtení
89. Návrh poslance Jana Lipavského na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 62/2003 Sb., o volbách do Evropského parlamentu a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 259/ - první čtení
90. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se zrušuje zákon č. 223/2016 Sb., o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě, ve znění zákona č. 183/2017 Sb. /sněmovní tisk 275/ - první čtení
91. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 276/ - první čtení
92. Návrh poslanců Martina Kupky, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 279/ - první čtení
93. Návrh poslanců Jana Bauera, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 290/ - první čtení

94. Návrh poslanců Ivana Bartoše, Lukáše Bartoně a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 291/ - první čtení
95. Návrh poslanců Víta Rakušana, Věry Kovářové, Jana Farského, Petra Gazdika, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláška Ministerstva dopravy č. 31/2001 Sb., o řídičských průkazech a o registru řidičů /sněmovní tisk 292/ - první čtení
96. Návrh poslanců Tomáše Martínka, Mikuláše Ferjenčíka, Olgy Richterové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákonné opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění zákona č. 254/2016 Sb. /sněmovní tisk 293/ - první čtení
97. Návrh poslanců Miroslava Kalouska, Markéty Pekarové Adamové, Dominika Feriho, Helyny Langšádlové, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 296/ - první čtení
98. Návrh Zastupitelstva Karlovarského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 309/ - první čtení
99. Návrh poslanců Jana Farského, Víta Rakušana, Věry Kovářové, Petra Gazdika, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona o změně sídel některých státních úřadů /sněmovní tisk 313/ - první čtení
100. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Hany Aulické Jírovcové, Daniela Pawlase a Pavla Kováčika na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 317/ - první čtení
101. Návrh poslanců Jakuba Michálka, Lukáše Kolářika, Františka Kopřivy, Mikuláše Ferjenčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 304/2013 Sb., o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 318/ - první čtení
102. Návrh poslanců Jakuba Michálka, Lukáše Kolářika, Františka Kopřivy, Mikuláše Ferjenčíka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 319/ - první čtení
103. Návrh poslanců Patrika Nachera, Roberta Králíčka, Marka Nováka, Petra Venhody, Tomáše Kohoutka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 320/ - první čtení

104. Návrh poslanců Jana Chvojky a Ondřeje Veselého na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 325/ - první čtení
105. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zákona č. 178/2018 Sb., ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 328/ - první čtení
106. Návrh poslanců Tomáše Vymazala, Zuzany Majerové Zahradníkové, Petra Pávka, Ondřeje Veselého, Patrika Nachera, Dominika Feriho a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 331/ - první čtení
107. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 338/ - první čtení
108. Návrh poslance Jana Schillera a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 224/2015 Sb., o prevenci závažných havárií způsobených vybranými nebezpečnými chemickými látkami nebo chemickými směsmi a o změně zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o prevenci závažných havárií) /sněmovní tisk 346/ - první čtení
109. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Leo Luzara a Zdeňka Ondráčka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 349/ - první čtení
110. Návrh poslanců Kateřiny Valachové, Jana Hamáčka, Ondřeje Veselého a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 350/ - první čtení
111. Návrh Zastupitelstva Moravskoslezského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 357/ - první čtení
112. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění některé zákony související s potíráním lichvářských půjček, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 377/ - první čtení
113. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Miroslava Grebeníčka a Ivo Pojezného na vydání zákona o státním jazyce České republiky /sněmovní tisk 378/ - první čtení
114. Návrh poslanců Stanislava Grospiče, Vojtěcha Filipa, Jiřího Dolejše a Hany Aulické Jírovcové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 257/2016 Sb., o spotřebitelském úvěru, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 380/ - první čtení

115. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Miroslava Kalouska, Dominika Feriho, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 383/ - první čtení
116. Návrh poslanců Václava Klause, Zuzany Majerové Zahradníkové, Aleše Juchelky, Patrika Nachera, Stanislava Juránka, Radima Fialy, Iva Pojezného, Petra Pávka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích, ve znění zákona č. 178/2018 Sb. /sněmovní tisk 384/ - první čtení
117. Návrh poslanců Věry Kovářové, Jakuba Michálka, Marka Výborného, Markéty Pekarové Adamové, Jana Farského, Víta Rakušana, Petra Gazdíka, Petra Pávka, Jany Krutákové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1993 Sb., o Kanceláři prezidenta republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 387/ - první čtení podle § 90 odst. 2
118. Návrh poslanců Jiřího Miholy, Karla Raise, Františka Váchy, Václava Klause, Terezy Hyťhové, Jaroslava Foldyny a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 389/ - první čtení
119. Návrh poslanců Jakuba Michálka, Jaroslava Faltýnka, Jana Farského, Tomia Okamury a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 390/ - první čtení
120. Návrh poslanců Jiřího Miholy, Karla Raise, Petra Fialy, Františka Váchy, Lukáše Bartoně, Terezy Hyťhové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 396/ - první čtení
121. Návrh poslanců Zdeňka Ondráčka, Jiřího Maška, Radka Kotena, Jana Bartoška a Hany Aulické Jírovcové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 399/ - první čtení
122. Návrh poslanců Jany Mračkové Vildumetzové, Adama Kalouse a Milana Ferance na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 400/ - první čtení
123. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy, Radka Kotena a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 402/ - první čtení
124. Návrh poslance Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 404/ - první čtení

125. Návrh poslanců Vojtěcha Pikala, Jana Farského, Lukáše Černoorského, Jakuba Michálka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 405/ - první čtení
126. Návrh poslanců Jakuba Michálka, Ivana Bartoše, Mikuláše Peksy, Radka Holomčika a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích a zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem /sněmovní tisk 406/ - první čtení podle § 90 odst. 2
127. Návrh poslanců Víta Rakušana, Petra Gazdika, Jana Farského, Věry Kovářové, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 418/ - první čtení
128. Návrh poslanců Heleny Langšádlové, Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Markéty Pekarové Adamové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 421/ - první čtení
129. Návrh poslanců Moniky Červíčkové, Heleny Válkové, Radky Maxové, Romana Onderky, Ivana Jáče, Evy Fialové, Jiřího Maška, Karly Šlechtové, Františka Kopřivy, Olgy Richterové, Věry Procházkové a Ondřeje Veselého na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 424/ - první čtení
130. Návrh poslanců Jany Černochové, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 425/ - první čtení podle § 90 odst. 2
131. Návrh poslanců Julia Špičáka a Stanislava Fridricha na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 436/ - první čtení
132. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Pavly Golasowské, Jana Bartoška, Marka Výborného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 439/ - první čtení
133. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Jany Krutákové, Pavla Bělobrádka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 243/2000 Sb., o rozpočtovém určení výnosů některých daní územním samosprávným celkům a některým státním fondům (zákon o rozpočtovém určení daní), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 104/2000 Sb., o Státním fondu dopravní infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 440/ - první čtení

134. Návrh poslanců Ondřeje Profanta, Barbory Kořanové, Vojtěcha Munzara, Radima Fialy, Martina Jiráčka a dalších na vydání zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti zakládání obchodních společností /sněmovní tisk 446/ - první čtení
135. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Pavly Golasowské, Víta Kaňkovského, Jana Bartoška, Marka Výborného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 457/ - první čtení
136. Návrh poslanců Věry Kovářové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 458/ - první čtení podle § 90 odst. 2
137. Návrh poslankyň Heleny Válkové, Aleny Gajdůškové, Moniky Červíčkové, Kateřiny Valachové, Radky Maxové, Věry Procházkové a Karly Šlechtové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 349/1999 Sb., o Veřejném ochránci práv, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 462/ - první čtení
138. Návrh poslanců Mikuláše Ferjenčíka, Jana Lipavského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 464/ - první čtení
139. Návrh poslanců Víta Rakušana, Věry Kovářové, Jana Farského, Petra Gazdika, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 491/2001 Sb., o volbách do zastupitelstev obcí a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 131/2000 Sb., o hlavním městě Praze ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 465/ - první čtení
140. Návrh poslanců Heleny Válkové, Marka Bendy, Jana Chvojky, Zdeňka Ondráčka, Marka Výborného, Tomáše Kohoutka a Dominika Feriho na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 418/2011 Sb., o trestní odpovědnosti právnických osob a řízení proti nim, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 466/ - první čtení
141. Návrh poslanců Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 467/ - první čtení
142. Návrh poslanců Jiřího Miholy, Karla Raise, Terezy Hyťhové, Iva Pojezného, Martina Baxy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů /sněmovní tisk 470/ - první čtení

143. Návrh poslanců Víta Rakušana, Věry Kovářové, Jana Farského, Petra Gazdíka, Jany Krutákové a Petra Pávka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 473/ - první čtení podle § 90 odst. 2
144. Návrh poslanců Heleny Válkové, Františka Elfmarka, Tomáše Vymazala, Leo Luzara, Aleny Gajdůškové a Lubomíra Španěla na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 85/1990 Sb., o právu petičním, a zákon č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 475/ - první čtení
145. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 476/ - první čtení
146. Návrh poslanců Jakuba Michálka, Zbyňka Stanjury a Marka Výborného na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů a zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 524/ - první čtení podle § 90 odst. 2
147. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 283/1993 Sb., o státním zastupitelství, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 569/ - první čtení
148. Návrh poslanců Ondřeje Polanského, Zuzany Ožanové, Leo Luzara, Marka Výborného, Heleny Langšádlové, Věry Kovářové, Jany Levové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 484/ - první čtení
149. Návrh poslankyně Lenky Kozlové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 203/2006 Sb., o některých druzích podpory kultury a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 488/ - první čtení
150. Návrh poslance Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 491/ - první čtení
151. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 26/2000 Sb., o veřejných dražbách, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 542/ - první čtení
152. Návrh poslanců Věry Kovářové, Petra Gazdíka, Víta Rakušana, Kateřiny Valachové, Terezy Hyřhové, Františka Váchy, Jany Krutákové, Jana Farského, Petra Pávka, Romana Onderky, Petra Dolínka a Ondřeje Veselého na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 563/2004 Sb., o pedagogických pracovnících a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 494/ - první čtení

153. Návrh poslanců Mikuláše Peksy, Olgy Richterové, Dominika Feriho a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 285/2002 Sb., o darování, odběrech a transplantacích tkání a orgánů a o změně některých zákonů (transplantační zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 498/ - první čtení
154. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 73/2011 Sb., o Úřadu práce České republiky a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 500/ - první čtení
155. Návrh poslanců Jiřího Miholy, Jaroslava Bžocha, Jany Černochové, Jana Lipavského, Radima Fialy, Jana Chvojky, Markéty Pekarové Adamové, Víta Rakušana a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 504/ - první čtení podle § 90 odst. 2
156. Návrh poslanců Lukáše Bartoně, Lenky Kozlové, Martina Baxy, Františka Váchy, Jiřího Miholy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 506/ - první čtení
157. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostřé a Marie Pěňčíkové na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 508/ - první čtení
158. Návrh poslanců Marka Výborného, Jana Bartoška, Pavla Bělobrádka, Mariana Jurečky, Jiřího Miholy a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 526/ - první čtení
159. Návrh poslanců Jany Krutákové, Jana Farského, Věry Kovářové, Víta Rakušana, Petra Gazdíka a Petra Pávka na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 2/1993 Sb., Listina základních práv a svobod, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 549/ - první čtení
160. Návrh poslanců Marie Pěňčíkové, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostřé a Stanislava Grospiče na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 515/ - první čtení
161. Návrh Zastupitelstva Moravskoslezského kraje na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 517/ - první čtení
162. Návrh poslanců Mariana Jurečky, Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Pavly Golasowské, Jana Čížinského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 338/1992 Sb., o dani z nemovitých věcí, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 518/ - první čtení

163. Návrh poslanců Evy Matyášové, Heleny Válkové, Lubomíra Španěla, Františka Elfmarka, Lucie Šafránkové a Moniky Červíčkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 520/ - první čtení
164. Návrh poslanců Evy Matyášové, Heleny Válkové, Lubomíra Španěla, Františka Elfmarka a Lucie Šafránkové na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 521/ - první čtení
165. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 531/ - první čtení
166. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Vojtěcha Pikala, Víta Rakušana, Marka Výborného, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 536/ - první čtení
167. Návrh poslanců Radka Kotena, Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích) /sněmovní tisk 546/ - první čtení
168. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Stanislava Grospiče, Zdeňka Ondráčka a Jiřího Valenty na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 247/1995 Sb., o volbách do Parlamentu České republiky a o změně a doplnění některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 547/ - první čtení
169. Návrh poslanců Jana Farského, Jana Chvojky, Jakuba Michálka, Miroslava Kalouska, Pavla Kováčika, Tomia Okamury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 551/ - první čtení podle § 90 odst. 2
170. Návrh poslanců Jany Černochové, Andreje Babiše, Jana Hamáčka, Petra Fialy a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 557/ - první čtení
171. Senátní návrh ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů /sněmovní tisk 560/ - první čtení
172. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 568/ - první čtení

173. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu návrh doporučení Rady o přístupu pracovníků a osob samostatně výdělečně činných k sociální ochraně /sněmovní tisk 543-E/
174. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu návrh nařízení Rady o opatřeních týkajících se plnění a financování souhrnného rozpočtu Unie v roce 2020 v souvislosti s vystoupením Spojeného království z Unie /sněmovní tisk 620-E/
175. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva Rady Evropy o filmové koprodukcí v revidovaném znění (Rotterdam, 30. 1. 2017) /sněmovní tisk 294/ - druhé čtení
176. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s přijetím změna článku 124 Římského statutu Mezinárodního trestního soudu /sněmovní tisk 235/ - druhé čtení
177. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny příloh I a II Úmluvy o ochraně stěhovavých druhů volně žijících živočichů přijaté v Manile dne 28. října 2017 /sněmovní tisk 248/ - druhé čtení
178. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Kambodžského království o leteckých službách /sněmovní tisk 252/ - druhé čtení
179. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dodatkový protokol k Úmluvě o lidských právech a biomedicíně související s biomedicínským výzkumem, který byl podepsán dne 11. května 2018 ve Štrasburku /sněmovní tisk 253/ - druhé čtení
180. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Korejskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Soulu dne 12. ledna 2018 /sněmovní tisk 255/ - druhé čtení
181. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Mnohostranná úmluva o implementaci opatření k boji proti snižování daňového základu a přesouvání zisků ve vztahu k daňovým smlouvám, která byla podepsána v Paříži dne 7. června 2017 /sněmovní tisk 264/ - druhé čtení
182. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Úmluva o ochraně evropských planě rostoucích rostlin, volně žijících živočichů a přírodních stanovišť, sjednaná v Bernu dne 19. září 1979, a změna přílohy II této Úmluvy, přijatá ve Štrasburku dne 8. prosince 2017 /sněmovní tisk 281/ - druhé čtení
183. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Akta Světové poštovní unie, podepsaná na 26. Kongresu Světové poštovní unie, který se konal ve dnech 20. září až 7. října 2016 v Istanbulu /sněmovní tisk 329/ - druhé čtení

184. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o založení mezinárodní nadace EU – LAC podepsaná v Bruselu dne 7. listopadu 2018 /sněmovní tisk 341/ - druhé čtení
185. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o strategickém partnerství mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Japonskem na straně druhé podepsané v Bruselu dne 17. 7. 2018 /sněmovní tisk 348/ - druhé čtení
186. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Opční protokol k Úmluvě Organizace spojených národů o právech osob se zdravotním postižením /sněmovní tisk 356/ - druhé čtení
187. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o ochraně investic mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Singapurskou republikou na straně druhé, podepsaná dne 15. října 2018 v Lucemburku všemi členskými státy Evropské unie a dne 19. října 2018 v Bruselu za Evropskou unii a Singapur /sněmovní tisk 379/ - druhé čtení
188. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o partnerství a spolupráci mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na straně jedné a Singapurskou republikou na straně druhé /sněmovní tisk 386/ - druhé čtení
189. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o aktualizaci hraničního dokumentárního díla, podepsaná dne 20. listopadu 2018 v Praze /sněmovní tisk 393/ - druhé čtení
190. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Republikou Kosovo o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu, která byla podepsána v Prištině dne 26. listopadu 2013 /sněmovní tisk 52/ - druhé čtení
191. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny harmonogramu Mezinárodní úmluvy o regulaci velrybářství přijaté na 66. a 67. zasedání Mezinárodní velrybářské komise (Portorož, Slovinsko, 20. – 28. října 2016; Florianópolis, Brazílie, 4. – 14. září 2018) /sněmovní tisk 416/ - první čtení
192. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Chilskou republikou o letecké dopravě /sněmovní tisk 430/ - první čtení
193. Vládní návrh, kterým se předkládají Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změny Přílohy I a Přílohy II Mezinárodní úmluvy proti dopingu ve sportu /sněmovní tisk 459/ - první čtení
194. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi vládou České republiky a vládou Kyrgyzské republiky o zamezení dvojímu zdanění v oboru daní z příjmu a o zabránění daňovému úniku a vyhýbání se daňové povinnosti, která byla podepsána v Biškeku dne 9. dubna 2019 /sněmovní tisk 487/ - první čtení

195. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o převádění a sdílení příspěvků do Jednotného fondu pro řešení krizí, podepsaná v Bruselu dne 21. května 2014 /sněmovní tisk 499/ - první čtení
196. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Argentinskou republikou o vzájemné správní pomoci v celních otázkách /sněmovní tisk 507/ - první čtení
197. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva o sociálním zabezpečení mezi Českou republikou a Mongolskem, podepsaná v Praze 20. května 2019 /sněmovní tisk 511/ - první čtení
198. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Dohody o zřízení Mezinárodní investiční banky v části uvádějící sídlo této instituce sjednána dne 4. prosince 2018 ve Varaderu /sněmovní tisk 512/ - první čtení
199. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi Českou republikou a Nizozemským královstvím ve vztahu ke Curaçau o letecké dopravě /sněmovní tisk 513/ - první čtení
200. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Sultanátu Omán o letecké dopravě /sněmovní tisk 522/ - první čtení
201. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda mezi vládou České republiky a vládou Mongolska o zpětném přebírání osob s neoprávněným pobytem, podepsaná dne 20. května 2019 v Praze /sněmovní tisk 533/ - první čtení
202. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Gruzii o spolupráci v boji proti trestné činnosti, podepsaná dne 10. července 2019 v Tbilisi /sněmovní tisk 594/ - první čtení
203. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Dohoda o ochraně investic mezi Evropskou unií a jejími členskými státy na jedné straně a Vietnamskou socialistickou republikou na straně druhé, podepsaná dne 25. června 2019 v Lucemburku všemi členskými státy Evropské unie a dne 30. června 2019 v Hanoji za Evropskou unii a Vietnam /sněmovní tisk 609/ - první čtení
204. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 435/ - třetí čtení
205. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 454/ - třetí čtení
206. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 509/ - třetí čtení

207. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 490/ - třetí čtení
208. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění zákona č. 458/2016 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 207/ - třetí čtení
209. Návrh poslanců Barbory Kořanové, Martina Kupky, Ivana Bartoše, Pavla Jelínka, Pavla Kováčika, Jana Chvojky, Jana Bartoška, Heleny Langšádlové, Věry Kovářové a dalších na vydání zákona o právu na digitální služby a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 447/ - třetí čtení
210. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 483/ - třetí čtení
211. Vládní návrh zákona o realitním zprostředkování a o změně zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (zákon o realitním zprostředkování) /sněmovní tisk 391/ - třetí čtení
212. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 367/ - třetí čtení
213. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 413/ - třetí čtení
214. Vládní návrh zákona o územně správním členění státu a o změně souvisejících zákonů (zákon o územně správním členění státu) /sněmovní tisk 395/ - třetí čtení
215. Vládní návrh zákona o náhradě újmy způsobené povinným očkováním /sněmovní tisk 451/ - třetí čtení
216. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti regulace podnikání na finančním trhu /sněmovní tisk 398/ - třetí čtení
217. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 211/2000 Sb., o Státním fondu rozvoje bydlení a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 412/ - třetí čtení
218. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 431/ - třetí čtení
219. Vládní návrh zákona o zamezení dvojímu zdanění ve vztahu k Tchaj-wanu /sněmovní tisk 434/ - třetí čtení

220. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb., a další související zákony, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 448/ - třetí čtení
221. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 485/ - třetí čtení
222. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Lubomíra Zaorálka, Kateřiny Valachové, Jana Birke a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu /sněmovní tisk 111/ - třetí čtení
223. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 69/ - třetí čtení
224. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 85/ - třetí čtení
225. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčka, Miloslavy Vostřé, Stanislava Grospiče a Květy Matušovské na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 112/ - třetí čtení
226. Návrh poslanců Aleny Gajdůškové, Ondřeje Veselého, Petra Dolínka, Jiřího Běhounka, Jana Chvojky, Kateřiny Valachové, Jana Hamáčka a Bohuslava Sobotky na vydání zákona o zálohovaném výživném na nezaopatřené dítě a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o zálohovaném výživném) /sněmovní tisk 126/ - třetí čtení
227. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Tomáše Kohoutka, Radka Holomčíka, Jana Chvojky, Pavla Bělobrádka, Petra Gazdíka, Pavla Jelínka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 214/ - třetí čtení
228. Návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 247/ - třetí čtení
229. Senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 250/ - třetí čtení
230. Návrh poslanců Ondřeje Veselého, Jana Chvojky, Jaroslava Foldyny, Romana Onderky a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění zákona č. 307/1999 Sb. /sněmovní tisk 278/ - třetí čtení

231. Návrh poslanců Zuzany Ožanové, Dana Ťoka a Milana Ferance na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 330/ - třetí čtení
232. Návrh poslanců Hany Aulické Jírovcové, Daniela Pawlase, Pavla Kováčika a Stanislava Grospiče na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 592/1992 Sb., o pojistném na veřejné zdravotní pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 352/ - třetí čtení
233. Návrh poslanců Barbory Kořanové, Petra Sadovského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 359/ - třetí čtení
234. Návrh poslance Petra Dolínka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 374/ - třetí čtení
235. Návrh poslanců Aleny Gajdůškové, Jana Chvojky, Ondřeje Veselého, Hany Aulické Jírovcové, Heleny Válkové, Lukáše Kolářika, Romana Onderky, Víta Kaňkovského, Petra Pávka, Lenky Dražilové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 463/ - třetí čtení
236. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny
237. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie
238. Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře
239. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení
240. Návrh na volbu člena Národní rozpočtové rady
241. Návrh na volbu zástupce Veřejného ochránce práv
242. Návrh na jmenování členů Kontrolní rady Grantové agentury České republiky
243. Návrh na jmenování člena Kontrolní rady Technologické agentury České republiky
244. Návrh na potvrzení předsedů výborů Poslanecké sněmovny
245. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2016 /sněmovní tisk 113/
246. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2016 /sněmovní tisk 114/
247. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2017 /sněmovní tisk 143/
248. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2017 /sněmovní tisk 251/
249. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2018 /sněmovní tisk 441/
250. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2018 /sněmovní tisk 562/

251. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 1. 2018 do 30. 6. 2018 /sněmovní tisk 266/
252. Zpráva o peticích přijatých Poslaneckou sněmovnou Parlamentu ČR, jejich obsahu a způsobu vyřízení za období od 1. 7. 2018 do 31. 12. 2018 /sněmovní tisk 392/
253. Zpráva o využití doporučení veřejné ochránkyně práv na změny právní úpravy uvedených ve Výroční zprávě za rok 2017 /sněmovní tisk 306/
254. Souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv za rok 2018 /sněmovní tisk 444/
255. Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2017 pro Poslaneckou sněmovnu Parlamentu ČR /sněmovní tisk 155/
256. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2017 /sněmovní tisk 228/
257. Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2017 /sněmovní tisk 249/
258. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2017 /sněmovní tisk 257/
259. Zpráva o stavu zemědělství ČR za rok 2017 /sněmovní tisk 282/
260. Zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za 1. pololetí 2018 /sněmovní tisk 305/
261. Zpráva o vývoji malého a středního podnikání a jeho podpoře v roce 2017 /sněmovní tisk 312/
262. Návrhy výročních zpráv a účetní závěrky zdravotních pojišťoven za rok 2017 s vyjádřením vlády spolu se souhrnným hodnocením, hodnocením návrhů výročních zpráv a účetních závěrek za rok 2017 jednotlivých zdravotních pojišťoven a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 314/
263. Zpráva o dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí (říjen 2018) /sněmovní tisk 322/
264. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu kinematografie za rok 2017 /sněmovní tisk 327/
265. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2015 /sněmovní tisk 339/
266. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2016 /sněmovní tisk 340/
267. Zpráva o životním prostředí České republiky 2017 /sněmovní tisk 355/
268. Zpráva o plnění pravidel rozpočtové odpovědnosti za rok 2017 /sněmovní tisk 362/
269. Zdravotně pojistné plány zdravotních pojišťoven na rok 2019 s vyjádřením vlády spolu s hodnocením zdravotně pojistných plánů 2019 a střednědobých výhledů na roky 2020 a 2021 a tabulkovými přílohami /sněmovní tisk 372/

270. Zpráva o extremismu na území České republiky v roce 2017, Vyhodnocení Koncepce boje proti extremismu v roce 2017 a Koncepce boje proti extremismu pro rok 2018 /sněmovní tisk 385/
271. Zpráva o projevech extremismu a předsudečné nenávisti na území České republiky v roce 2018, Vyhodnocení plnění Koncepce boje proti extremismu v roce 2018 a Koncepce boje proti projevům extremismu a předsudečné nenávisti pro rok 2019 /sněmovní tisk 486/
272. Informace o účasti ozbrojených sil ČR na vojenských cvičeních mimo území ČR a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území ČR za období červenec až prosinec 2018 /sněmovní tisk 423/
273. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve 2. pololetí 2018 /sněmovní tisk 426/
274. Návrh na vyslovení souhlasu Parlamentu České republiky s vysláním sil a prostředků Vzdušných sil Armády České republiky do vzdušného prostoru Slovenské republiky a s přijímáním sil a prostředků Vzdušných sil Ozbrojených sil Slovenské republiky ve vzdušném prostoru České republiky za účelem provádění Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o spolupráci při vzájemné ochraně vzdušného prostoru /sněmovní tisk 449/
275. 1. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2019 /sněmovní tisk 480/
276. Informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2018 /sněmovní tisk 495/
277. 2. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2019 /sněmovní tisk 586/
278. Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2020 /sněmovní tisk 596/
279. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v 1. pololetí 2019 /sněmovní tisk 597/
280. Informace o účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky za období leden až červen 2019 /sněmovní tisk 599/
281. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu rozvoje bydlení za rok 2018 /sněmovní tisk 442/
282. Zpráva o činnosti finančního arbitra za rok 2018 /sněmovní tisk 443/
283. Výroční zpráva Rady Českého rozhlasu o činnosti Českého rozhlasu za rok 2018 /sněmovní tisk 445/

284. Zpráva o činnosti a hospodaření Úřadu pro přístup k dopravní infrastruktuře za rok 2018 /sněmovní tisk 461/
285. Přehled o činnosti cenových kontrolních orgánů za rok 2018 /sněmovní tisk 469/
286. Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2018 /sněmovní tisk 472/
287. Zpráva o činnosti Rady pro rozhlasové a televizní vysílání a o stavu v oblasti rozhlasového a televizního vysílání a v oblasti poskytování audiovizuálních mediálních služeb na vyžádání za rok 2018 /sněmovní tisk 474/
288. Výroční zpráva Českého telekomunikačního úřadu za rok 2018 /sněmovní tisk 492/
289. Zpráva o dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí červen 2019 /sněmovní tisk 505/
290. Zpráva o finanční stabilitě 2018/2019 /sněmovní tisk 510/
291. Zpráva o výkonu dohledu nad finančním trhem v roce 2018 /sněmovní tisk 537/
292. Zpráva České národní banky o inflaci - červenec 2019 (Zpráva o měnovém vývoji za 1. pololetí 2019) /sněmovní tisk 564/
293. Výroční zpráva o činnosti a hospodaření České tiskové kanceláře v roce 2018 /sněmovní tisk 523/
294. Informace o podpořeném financování za rok 2018 /sněmovní tisk 539/
295. Informace o pojišťování vývozu se státní podporou v roce 2018 /sněmovní tisk 540/
296. Výroční zpráva o činnosti a účetní závěrka Státního fondu dopravní infrastruktury za rok 2018 /sněmovní tisk 541/
297. Výroční zpráva o hospodaření Českého rozhlasu za rok 2018 /sněmovní tisk 548/
298. Výroční zpráva a účetní závěrka Státního fondu kinematografie za rok 2018 /sněmovní tisk 570/
299. Zpráva o činnosti a hospodaření Energetického regulačního úřadu za rok 2017 /sněmovní tisk 573/
300. Zpráva o činnosti a hospodaření Energetického regulačního úřadu za rok 2018 /sněmovní tisk 574/
301. Zpráva o finančních opravách EU prostředků v České republice /sněmovní tisk 583/
302. Zpráva o plnění pravidel rozpočtové odpovědnosti za rok 2018 /sněmovní tisk 600/
303. Zpráva o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku na území České republiky v roce 2018 (ve srovnání s rokem 2017) /sněmovní tisk 612/
304. Zpráva o stavu zemědělství ČR za rok 2018 /sněmovní tisk 610/
305. Informace vlády o výběrovém řízení na mýtný systém

306. Zpráva o situaci v oblasti migrace a integrace cizinců na území České republiky v roce 2018 /sněmovní tisk 613/
307. Projednání sankcí vůči Saúdskoarabskému království
308. Návrh na zřízení Vyšetřovací komise PSP ČR pro vyhodnocení vlivu autoritářských režimů na vnitřní záležitosti českého politického systému /sněmovní dokument 1778/
309. Pozice České republiky ke směrnici o copyrightu na společném digitálním trhu
310. Informace vlády o ochraně klimatu
311. Informace předsedy vlády o postupu vlády ve věci rozhodnutí Evropského parlamentu, který nás nutí přijmout dvojí kvalitu potravin
312. Informace ministra zdravotnictví o situaci ve zdravotnictví
313. Stanovisko Poslanecké sněmovny k sílícímu antisemitismu
314. Informace ministra zemědělství a ministra životního prostředí o řešení kůrovcové kalamity, škod způsobených bekyní velkohlavou a přemnožením hraboše polního
315. Závěrečná zpráva Vyšetřovací komise k OKD /sněmovní dokument 3516/
316. Stanovisko Poslanecké sněmovny k současné situaci na turecko - syrské hranici
317. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace
318. Ústní interpelace

Parlament České republiky
POSLANECKÁ SNĚMOVNA 2019
VIII. volební období

TĚSNOPISECKÁ ZPRÁVA
o 35. schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu
konané ve dnech 15. října až 8. listopadu 2019

Obsah:

Strana:

15. října 2019

Schůzi zahájil předseda PSP Radek Vondráček.

Usnesení schváleno (č. 733).

Řeč poslance Ivana Bartoše	70
Řeč poslance Miroslava Kalouska	70
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	70
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	70
Řeč poslance Víta Rakušana	70
Řeč poslance Jana Chvojky	71
Řeč poslance Jana Farského	72
Řeč poslance Jana Bartoška	72
Řeč poslance Ivana Bartoše	73
Řeč poslance Lukáše Kolářika	73
Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové	73
Řeč poslance Miroslava Grebeníčka	74
Řeč poslankyně Jany Černochové	76
Řeč poslankyně Dany Balcarové	77
Řeč poslance Martina Kolovratníka	77
Řeč poslankyně Věry Kovářové	77
Řeč poslankyně Dany Balcarové	78
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	79
Řeč poslance Jana Chvojky	79

Schválen pořad schůze.

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	81
---	----

2. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 223/2016 Sb., o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě /sněmovní tisk 200/6/ - vrácený Senátem

Řeč poslance Lea Luzara	82
Řeč poslankyně Heleny Válkové	84

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	84
Řeč poslance Patrika Nachera	84
Řeč poslance Martina Jirána	85

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Lea Luzara	85
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	86
Řeč poslance Jiřího Bláhy	86
Řeč poslance Jana Skopečka	86
Řeč poslance Patrika Nachera	88
Řeč poslance Lea Luzara	89
Řeč poslance Martina Jirána	89
Řeč poslance Jiřího Miholy	90
Řeč poslance Patrika Nachera	90
Řeč poslance Jiřího Bláhy	91
Řeč poslance Patrika Nachera	92
Řeč poslance Vlastimila Válka	93
Řeč poslance Jiřího Bláhy	93
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	93
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	95
Řeč poslance Jiřího Bláhy	96
Řeč poslance Romana Sklenáka	96
Řeč poslance Miroslava Kalouska	96
Řeč poslance Petra Dolínka	97
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	97
Řeč poslance Patrika Nachera	98
Řeč poslance Romana Sklenáka	98
Řeč poslance Jiřího Bláhy	99
Řeč poslance Petra Dolínka	99
Řeč poslance Petra Bendla	100
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	100
Řeč poslance Petra Dolínka	101
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	101
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	101
Řeč poslance Pavla Kováčika	102
Řeč poslance Martina Jirána	102
Řeč poslance Petra Pávka	103
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	103
Řeč poslance Jiřího Miholy	104
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	105
Řeč poslance Jiřího Bláhy	105
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	105

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Václava Klause	106
Řeč poslance Patrika Nachera	106
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	106
Řeč poslance Romana Onderky	108
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	108

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	108
Řeč poslance Romana Onderky	109
Řeč poslance Vlastimila Válka	109
Řeč senátora Raduana Nwelatiho	109

Usnesení schváleno (č. 734).

3. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv /sněmovní tisk 256/7/ - vrácený Senátem

Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	111
Řeč senátora Jiřího Dienstbiera	112
Řeč poslance Jakuba Michálka	114
Řeč poslance Martina Kupky	115
Řeč poslance Václava Klause	116
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	116
Řeč poslance Martina Kupky	116
Řeč poslance Václava Klause	117
Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	117
Řeč senátora Jiřího Dienstbiera	117

Usnesení schváleno (č. 735).

4. Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 286/8/ - vrácený Senátem

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	119
Řeč senátora Karla Kratochvíleho	120
Řeč poslance Václava Klause	121
Řeč poslance Stanislava Juránka	122

Usnesení schváleno (č. 736).

5. Návrh zákona, kterým se mění některé zákony na úseku vnitřní správy /sněmovní tisk 301/5/ - vrácený Senátem

Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	123
Řeč senátorky Jitky Seitlové	124

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Milana Poura	126
Řeč poslance Jana Čížinského	126
Řeč senátorky Jitky Seitlové	127

Usnesení schváleno (č. 737).

316.	Stanovisko Poslanecké sněmovny k současné situaci na turecko - syrské hranici	
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	128
	Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.	
	Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	129
	Řeč předsedy vlády ČR Andreje Babiše	130
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.	
	Řeč poslance Karla Schwarzenberga	135
	Řeč poslance Jaroslava Bžocha	136
	Řeč poslankyně Jany Černochové	136
	Řeč poslance Ivana Bartoše	138
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	140
	Řeč poslance Jiřího Kobzy	142
	Řeč poslance Ondřeje Veselého	142
	Řeč poslance Ondřeje Benešíka	143
	Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.	
	Řeč poslance Víta Rakušana	144
	Řeč poslance Lubomíra Volného	145
	Řeč poslance Stanislava Grospiče	145
	Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	146
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	146
	Řeč poslance Lubomíra Volného	146
	Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	146
	Usnesení schváleno (č. 738).	

16. října 2019

	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Pikal.	
	Řeč poslankyně Jany Černochové	148
	Řeč poslance Jana Bartoška	149
	Řeč poslankyně Jany Černochové	149
	Řeč poslankyně Věry Kovářové	149
	Řeč poslance Petra Dolínka	150
	Řeč poslance Radka Kotena	150
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	150
	Řeč poslance Dominika Feriho	151
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	151
	Řeč poslance Jakuba Jandy	152
204.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších	

předpisů /sněmovní tisk 435/ - třetí čtení

Řeč poslance Petra Bendla 154

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Zdeňka Podala 159

Řeč ministra zemědělství ČR Miroslava Tomana 159

Řeč poslance Pavla Kováčika 160

Řeč poslance Petra Bendla 160

Řeč poslance Davida Pražáka 161

Řeč poslance Radka Holomčíka 161

Řeč poslance Miroslava Kalouska 162

Řeč poslance Martina Baxy 162

Řeč poslance Pavla Bělobrádka 164

Řeč poslance Jana Zahradníka 165

Řeč poslance Vlastimila Válka 166

Řeč poslance Dominika Feriho 167

Řeč poslance Lea Luzara 169

Řeč poslance Miroslava Kalouska 169

Řeč poslance Pavla Kováčika 169

Řeč poslance Radka Holomčíka 170

Řeč poslance Pavla Kováčika 170

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Pavla Kováčika 171

Usnesení schváleno (č. 739).

205. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 454/ - třetí čtení

Řeč poslance Petra Bendla 173

Řeč poslance Radka Holomčíka 174

Řeč poslance Petra Bendla 174

Řeč poslance Josefa Kotta 175

Usnesení schváleno (č. 740).

236. Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Řeč poslance Martina Kolovratníka 177

Usnesení schváleno (č. 741).

237. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie
 Řeč poslance Martina Kolovratníka 178
 Projednávání bodu bylo přerušeno.
238. Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře
 Řeč poslance Martina Kolovratníka 178
 Projednávání bodu bylo přerušeno.
239. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení
 Řeč poslance Martina Kolovratníka 178
 Projednávání bodu bylo přerušeno.
 Řeč poslance Josefa Kotta 179
240. Návrh na volbu člena Národní rozpočtové rady
 Řeč poslance Martina Kolovratníka 179
 Projednávání bodu bylo přerušeno.
 Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.
 Řeč poslance Martina Kolovratníka 181
- Pokračování v projednávání bodů
237. Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie
 Usnesení schváleno (č. 742).
238. Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře
 Usnesení schváleno (č. 743).
239. Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení
 Usnesení schváleno (č. 744).

240. Návrh na volbu člena Národní rozpočtové rady

Usnesení schváleno (č. 745).

244. Návrh na potvrzení předsedů výborů Poslanecké sněmovny

Usnesení schváleno (č. 746).

30. Návrh poslanců Aleny Gajdůškové, Jana Chvojky, Ondřeje Veselého, Hany Aulické Jírovcové, Heleny Válkové, Lukáše Kolářika, Romana Onderky, Víta Kaňkovského, Petra Pávka, Lenky Dražilové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 463/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	183
Řeč poslankyně Andrey Brzobohaté	184
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	184
Řeč poslance Dominika Feriho	185
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	186
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	187

Usnesení schváleno (č. 747).

6. Vládní návrh zákona o realitním zprostředkování a o změně zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (zákon o realitním zprostředkování) /sněmovní tisk 391/ - druhé čtení

Řeč poslance Vojtěcha Munzara	188
-------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	191
---	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Patrika Nachera	192
------------------------------------	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	193
Řeč poslance Dominika Feriho	193
Řeč poslance Petra Dolínka	194
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	194
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	195
Řeč poslance Dominika Feriho	195
Řeč poslance Tomáše Kohoutka	196
Řeč poslance Adama Kalouse	196
Řeč poslance Petra Dolínka	197

	Řeč poslance Milana Poura	197
	Řeč poslance Jana Zahradníka	197
	Řeč poslance Vojtěcha Munzara	198
	Řeč poslance Dominika Feriho	198
7.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 367/ - druhé čtení	
	Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	198
	Řeč poslance Jana Kubíka	199
	Řeč poslance Ivana Bartoše	199
8.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 413/ - druhé čtení	
	Řeč místopředsedy vlády a ministra průmyslu a obchodu ČR Karla Havlíčka	200
	Řeč poslance Pavla Pustějovského	201
	Řeč poslankyně Dany Balcarové	202
	Řeč poslance Pavla Pustějovského	202
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.	
	Řeč poslance Petra Dolínka	203
	Řeč poslance Pavla Pustějovského	203
10.	Vládní návrh zákona o náhradě újmy způsobené povinným očkováním /sněmovní tisk 451/ - druhé čtení	
	Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	204
	Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	205
	Řeč poslankyně Věry Adámkové	205
	Řeč poslance Davida Kasala	207
	Řeč poslankyně Věry Adámkové	207
	Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	207
	Řeč poslance Víta Kaňkovského	207
	Řeč poslance Vlastimila Válka	208
	Řeč poslankyně Olgy Richterové	209
	Řeč poslance Jiřího Ventruby	209
	Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	210
	Řeč poslance Davida Kasala	210
	Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	211
	Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	211
	Řeč poslankyně Věry Adámkové	212
	Řeč poslance Víta Kaňkovského	212
	Řeč poslankyně Věry Adámkové	212

11.	Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti regulace podnikání na finančním trhu /sněmovní tisk 398/ - druhé čtení	
	Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	213
	Řeč poslance Jana Řehounka	213
	Řeč poslance Pavla Juříčka	216
	Řeč poslance Miroslava Kalouska	216
	Řeč poslance Jana Řehounka	216
	Řeč poslance Pavla Juříčka	217
12.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 211/2000 Sb., o Státním fondu rozvoje bydlení a o změně zákona č. 171/1991 Sb., o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 412/ - druhé čtení	
	Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	217
	Řeč poslance Ivana Bartoše	218
	Řeč poslankyně Olgy Richterové	219
	Řeč poslance Ivana Bartoše	219
	Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	219
	Řeč poslankyně Olgy Richterové	220
	Řeč poslance Ivana Bartoše	220
	Řeč poslance Dominika Feriho	220
13.	Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 431/ - druhé čtení	
	Řeč ministra dopravy ČR Vladimíra Kremlíka	221
	Řeč poslance Jana Bauera	222
	Řeč poslance Pavla Staňka	222
	Řeč poslance Milana Ferance	223
	Řeč poslance Lea Luzara	223
	Řeč poslance Ondřeje Polanského	223
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.	
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	224
	Řeč poslance Jakuba Michálka	225
	Řeč poslance Pavla Staňka	225
	Řeč poslance Milana Ferance	225
	Řeč poslance Jana Bauera	226
	Řeč poslance Lea Luzara	226
	Řeč poslance Ondřeje Polanského	226
	Řeč poslance Martina Kolovratníka	226
	Řeč poslance Jakuba Michálka	226

14. Vládní návrh zákona o zamezení dvojímu zdanění ve vztahu k Tchaj-wanu /sněmovní tisk 434/ - druhé čtení

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	227
Řeč poslance Jana Lipavského	228
Řeč poslankyně Věry Kovářové	228

16. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 485/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra průmyslu a obchodu ČR Karla Havlíčka	229
Řeč poslance Karla Raise	229

305. Informace vlády o výběrovém řízení na mýtný systém

Řeč poslance Stanislava Blahy	231
Řeč ministra dopravy ČR Vladimíra Kremlíka	231
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	238
Řeč poslance Stanislava Blahy	240
Řeč ministra dopravy ČR Vladimíra Kremlíka	242
Řeč poslankyně Květy Matušovské	242
Řeč ministra dopravy ČR Vladimíra Kremlíka	243
Řeč poslance Petra Dolínka	244
Řeč ministra dopravy ČR Vladimíra Kremlíka	244
Řeč poslance Jana Bartoška	244
Řeč ministra dopravy ČR Vladimíra Kremlíka	245
Řeč poslance Stanislava Blahy	247
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	247
Řeč poslance Jana Bartoška	248
Řeč ministra dopravy ČR Vladimíra Kremlíka	248

17. října 2019

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

317. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	250
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	250
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	254
Řeč poslance Karla Raise	257
Řeč poslance Lukáše Černožského	258
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	258
Řeč poslance Vlastimila Válka	259
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	259
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	259

Řeč poslance Ondřeje Profanta	260
Řeč poslankyně Olgy Richterové	261

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslankyně Olgy Richterové	263
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	263
Řeč poslance Vlastimila Válka	266
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	266
Řeč poslankyně Olgy Richterové	267
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	268
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	269
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	269
Řeč poslankyně Věry Kovářové	269
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	270
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	272
Řeč poslance Pavla Plzáka	273
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	274
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	274
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	275

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	276
------------------------------------	-----

Sloučená rozprava k bodům 245 a 246 /sněmovní tisk 113 a 114/

Řeč poslance Pavla Juříčka	277
Řeč poslankyně Barbory Kořanové	280
Řeč poslance Pavla Plzáka	281
Řeč poslance Miroslava Kalouska	281
Řeč poslance Romana Sklenáka	282
Řeč poslance Jana Lipavského	282
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	283
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	283
Řeč poslance Jana Bartoška	284
Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	284
Řeč poslance Pavla Juříčka	285
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	285
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	285
Řeč poslance Pavla Plzáka	286
Řeč poslance Jana Bartoška	286
Řeč poslance Petra Dolínka	287
Řeč poslance Vlastimila Válka	287
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	288
Řeč poslance Lubomíra Volného	289

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	289
---	-----

Řeč poslankyně Věry Procházkové	290
Řeč poslance Pavla Juříčka	290
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	291
Řeč poslance Vlastimila Válka	291
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	292
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	292
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	293
Řeč poslance Pavla Juříčka	293
Řeč poslance Jiřího Kobzy	293
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	294
Řeč poslance Vlastimila Válka	294
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	294
Řeč poslance Tomáše Martínka	295
Řeč poslance Radima Fialy	296
Řeč poslance Jana Bartoška	296
Řeč poslance Radima Fialy	297
Řeč poslankyně Ivany Nevludové	297
Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	297
Řeč poslance Jana Bartoška	298
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	298
Řeč poslance Vlastimila Válka	299
Řeč poslankyně Barbory Kořanové	299
Řeč poslance Jiřího Valenty	299

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

318. Ústní interpelace

Řeč poslance Marka Výborného	304
Řeč poslance Dominika Feriho	305
Řeč poslance Pavla Jelínka	305
Řeč poslankyně Olgy Richterové	306
Řeč poslance Víta Rakušana	306
Řeč poslance Radima Fialy	307
Řeč poslance Dominika Feriho	307
Řeč poslance Adama Kalouse	308
Řeč poslance Milana Poura	308
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	309
Řeč poslance Dominika Feriho	310
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešové	310
Řeč poslance Petra Bendla	311
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	311
Řeč poslance Petra Bendla	312
Řeč poslankyně Věry Kovářové	312
Řeč místopředsedy vlády a ministra průmyslu a obchodu ČR Karla Havlíčka	313
Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové	315
Řeč poslance Martina Kolovratníka	315
Řeč ministra dopravy ČR Vladimíra Kremlíka	316

Řeč poslance Radima Fialy	317
Řeč poslance Jaroslava Kytýra	318
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	318
Řeč poslankyně Olgy Richterové	319
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	319
Řeč poslance Jana Lipavského	320
Řeč poslankyně Terezy Hyťhové	321
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	322
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	322
Řeč poslance Tomáše Martínka	324

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslankyně Pavly Golasowské	325
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	325
Řeč poslankyně Karly Maříkové	327
Řeč místopředsedy vlády a ministra průmyslu a obchodu ČR Karla Havlíčka	327
Řeč poslance Ondřeje Polanského	329
Řeč ministra dopravy ČR Vladimíra Kremlíka	329
Řeč poslance Ondřeje Polanského	330
Řeč poslance Karla Raise	331
Řeč poslance Lukáše Bartoně	331
Řeč poslankyně Barbory Kořanové	332
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	332
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	333
Řeč místopředsedy vlády a ministra průmyslu a obchodu ČR Karla Havlíčka	333
Řeč poslance Marka Výborného	335
Řeč poslankyně Věry Procházkové	335
Řeč poslance Víta Rakušana	336
Řeč ministra dopravy ČR Vladimíra Kremlíka	336
Řeč poslance Petra Bendla	338
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	338
Řeč poslankyně Karly Maříkové	339
Řeč místopředsedy vlády a ministra průmyslu a obchodu ČR Karla Havlíčka	340
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	342
Řeč místopředsedy vlády a ministra průmyslu a obchodu ČR Karla Havlíčka	343
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	344
Řeč poslance Dominika Feriho	344
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	344
Řeč poslankyně Olgy Richterové	345
Řeč ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešové	346
Řeč poslance František Navrkal	347
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	347
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	349
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	349
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	350
Řeč poslankyně Dany Balcarové	351
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	351
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	353

Pokračování v projednávání bodu

Sloučená rozprava k bodům 245 a 246 /sněmovní tisky 113 a 114/

Řeč poslance Jiřího Valenty 354

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 355

Řeč poslance Lubomíra Volného 355

Řeč poslankyně Miroslavy Němcové 359

Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka 360

Řeč poslance Lubomíra Volného 360

Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka 361

Řeč poslankyně Ivany Nevludové 362

Řeč poslance Lubomíra Volného 362

Řeč poslance Pavla Plzáka 362

Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka 362

Řeč poslance Lubomíra Volného 363

Řeč poslance Lubomíra Španěla 363

Řeč poslance Miloslava Janulíka 364

Řeč poslance Lubomíra Volného 365

Řeč poslance Petra Dolínka 365

Řeč poslance Tomáše Martínka 366

Řeč poslance Jiřího Kobzy 366

Řeč poslance Lubomíra Volného 366

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury 367

Řeč poslance Petra Dolínka 367

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Lubomíra Španěla 368

Řeč poslance Romana Kubíčka 368

Řeč poslance Petra Dolínka 368

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Romana Kubíčka 369

Řeč poslance Milana Ferance 369

Řeč poslance Pavla Plzáka 371

Řeč poslance Romana Sklenáka 371

Řeč poslance Pavla Plzáka 371

Řeč poslance Lubomíra Volného 372

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 372

Řeč poslance Vlastimila Válka 372

Řeč poslance Lubomíra Volného 372

Řeč poslance Pavla Růžičky 373

Řeč poslankyně Barbory Kořanové	373
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	373
Řeč poslance Lubomíra Španěla	375
Řeč poslance Ondřeje Babky	376
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	377
Řeč poslance Pavla Juříčka	379
Řeč poslance Jaroslava Foldyny	380
Řeč poslance Pavla Plzáka	380

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Pavla Juříčka	380
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	381
Řeč poslance Pavla Juříčka	381
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	382
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	382
Řeč poslance Antonína Staňka	383
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	385
Řeč poslance Antonína Staňka	386
Řeč poslance Tomáše Martínka	386
Řeč poslankyně Ivany Nevludové	387

Projednávání bodu bylo přerušeno.

18. října 2019

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	394
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	396
Řeč poslance Víta Rakušana	398
Řeč poslance Marka Výborného	399
Řeč poslance Jakuba Jandy	404
Řeč poslankyně Jany Černochové	405

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jiřího Ventruby	406
Řeč poslance Petra Dolínka	407
Řeč poslance Ivana Adamce	407
Řeč poslance Karla Krejzy	408
Řeč poslance Bohuslava Svobody	409
Řeč poslance Stanislava Blahy	410
Řeč poslance Martina Baxy	411
Řeč poslance Jana Zahradníka	412
Řeč poslance Jana Bauera	413
Řeč poslance Petra Gazdíka	414
Řeč poslance Jana Farského	415

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Martina Kupky	417
Řeč poslance Petra Bendla	419
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	420
Řeč poslance Tomáše Martínka	422
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	422
Řeč poslance Jiřího Miholy	423
Řeč poslance Víta Kaňkovského	424
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	425
Řeč poslance Františka Váchy	426
Řeč poslance Marka Bendy	427
Řeč poslance Vlastimila Válka	428

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Vlastimila Válka	429
Řeč poslance Lukáše Černoorského	430
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	431
Řeč poslance Jiřího Miholy	431
Řeč poslance Lukáše Černoorského	433
Řeč poslance Marka Výborného	435
Řeč poslance Jana Chvojky	435
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	435
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	435
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	436
Řeč poslance Vlastimila Válka	440

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

206. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 509/ - třetí čtení

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	441
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	442
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	443
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	445

Projednávání bodu bylo přerušeno.

22. října 2019

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Lubomíra Volného	453
Řeč poslance Mariana Jurečky	453
Řeč poslance Jana Chvojky	454
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	454
Řeč poslance Víta Kaňkovského	455
Řeč poslance Jakuba Michálka	456
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	456

Řeč poslance Petra Třešňáka	457
Řeč poslance Marka Výborného	457

313. Stanovisko Poslanecké sněmovny k silicímu antisemitismu

Řeč poslance Jaroslava Bžocha	459
Řeč poslance František Navrkal	460
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	461
Řeč poslance Tomáše Martínka	462
Řeč poslance Jana Bartoška	463
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	464
Řeč poslance Lubomíra Volného	464
Řeč poslance Lea Luzara	468
Řeč poslance Ondřeje Benešika	470
Řeč poslance Jiřího Kobzy	470

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslankyně Jany Černochové	472
Řeč poslance Ondřeje Benešika	472
Řeč poslance Lea Luzara	473
Řeč poslance Lubomíra Volného	473
Řeč poslance Václava Klause	474
Řeč poslankyně Jany Černochové	474
Řeč poslankyně Heleny Langšádlové	475
Řeč poslance Lea Luzara	475
Řeč poslance Lubomíra Volného	475
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Tomáše Petříčka	476
Řeč poslance Jana Bartoška	476
Řeč poslance Miloslava Janulíka	477
Řeč poslance Jana Bartoška	478
Řeč poslance Lea Luzara	478
Řeč poslankyně Jany Černochové	478
Řeč poslance František Navrkal	479
Řeč poslance Lubomíra Volného	479
Řeč poslance Jiřího Kobzy	479
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	480
Řeč poslance Jana Bartoška	480
Řeč poslance Miroslava Kalouska	482
Řeč poslance Jana Bartoška	482

Usnesení schváleno (č. 748).

Řeč poslance Jana Bartoška	483
----------------------------------	-----

312. Informace ministra zdravotnictví o situaci ve zdravotnictví

Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	484
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	485

Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	486
Řeč poslankyně Moniky Jarošové	487
Řeč poslankyně Karly Maříkové	488
Řeč poslance Jaroslava Dvořáka	490
Řeč poslance Petra Třešňáka	491

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	492
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	493
Řeč poslance Víta Kaňkovského	496
Řeč poslance Bohuslava Svobody	499
Řeč poslance Václava Votavy	505
Řeč poslance Jiřího Kobzy	505
Řeč poslance Davida Kasala	506
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	506
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	507

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Marka Výborného	509
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	510
Řeč poslankyně Karly Maříkové	510
Řeč poslance Petra Třešňáka	511
Řeč poslance Bohuslava Svobody	511
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	511
Řeč poslance Víta Kaňkovského	511
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	512
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	512
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	513
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	513
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	514
Řeč poslance Pavla Plzáka	514
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	515
Řeč poslance Bohuslava Svobody	515
Řeč poslance Daniela Pawlase	516
Řeč poslance Jiřího Valenty	518
Řeč poslance Daniela Pawlase	519
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	519
Řeč poslance Daniela Pawlase	519

Usnesení schváleno (č. 749).

23. října 2019

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč poslance Jana Chvojky	521
Řeč poslance Martina Kolovratníka	522

286. Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2018 /sněmovní tisk 472/

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	522
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	524
Řeč poslance Romana Kubíčka	526
Řeč poslance Miroslava Kalouska	527
Řeč poslance Václava Votavy	527
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	528
Řeč poslance Jakuba Michálka	529

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	531
--	-----

Další část schůze řídil předseda PSP Radek Vondráček.

Řeč prezidenta České republiky Miloše Zemana	533
--	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Jakuba Michálka	534
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	535

Usnesení schváleno (č. 750).

1. Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2020 /sněmovní tisk 605/ - první čtení

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	535
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	538
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	541
Řeč poslance Jana Skopečka	543
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	543
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	543
Řeč poslance Jiřího Dolejše	544
Řeč poslance Jana Skopečka	544
Řeč poslance Mariana Jurečky	545
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	546
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	546
Řeč poslance Jana Skopečka	547
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	547

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslance Jana Chvojky	555
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	555
Řeč poslance Vlastimila Válka	557
Řeč poslance Jana Chvojky	557
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	557
Řeč poslance Miroslava Kalouska	558

Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	562
Řeč poslance Miroslava Kalouska	563
Řeč poslance Mariana Jurečky	563
Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	564
Řeč poslance Pavla Žáčka	564
Řeč poslance Miroslava Kalouska	564
Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	565
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	565
Řeč poslance Miroslava Kalouska	566
Řeč poslance Vlastimila Válka	566
Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	566
Řeč poslance Miroslava Kalouska	567
Řeč poslance Víta Rakušana	567
Řeč poslance Marka Výborného	569

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslankyně Věry Kovářové	570
Řeč poslance Václava Votavy	573
Řeč poslance Petra Bendla	576
Řeč poslance Mariana Jurečky	578
Řeč poslance Jana Hrnčíře	579
Řeč poslance Jana Zahradníka	581
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	584

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Jana Zahradníka	588
Řeč poslankyně Heleny Válkové	588
Řeč poslance Václava Klause	591
Řeč poslance Jana Chvojky	592
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	592
Řeč poslance Jana Bauera	595
Řeč poslance Jiřího Dolejše	596
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	599
Řeč poslance Jiřího Dolejše	599
Řeč poslance Romana Onderky	599
Řeč poslance Pavla Žáčka	602
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	602
Řeč poslance Jana Skopečka	603

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	608
Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	611
Řeč poslance Martina Baxy	612
Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	614
Řeč poslance Miroslava Kalouska	614
Řeč poslance Dominika Feriho	615
Řeč poslance Antonína Staňka	616
Řeč poslance Martina Baxy	617

Řeč poslance Václava Klause	618
Řeč poslance Mariana Jurečky	618

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Mariana Jurečky	619
Řeč poslance Jana Bartoška	620
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	620

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Pavla Kováčika	626
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	627
Řeč poslance Pavla Kováčika	627
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	628
Řeč poslance Miroslava Kalouska	632
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	632

Usnesení schváleno (č. 751).

15. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb., a další související zákony, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 448/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	634
Řeč poslance Ondřeje Profanta	634
Řeč poslankyně Heleny Válkové	634
Řeč poslance Ondřeje Profanta	635

Usnesení schváleno (č. 752).

24. října 2019

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

317. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	638
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	640
Řeč poslance Jakuba Michálka	641
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	641
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	642
Řeč poslance Jakuba Michálka	643
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	643
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	643
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	643
Řeč poslance Jakuba Michálka	644
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	644
Řeč poslance Miroslava Kalouska	646

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	646
Řeč poslance Miroslava Kalouska	647
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	647
Řeč poslance Jakuba Michálka	647
Řeč poslance Pavla Pustějovského	648
Řeč poslance Lubomíra Volného	648
Řeč poslance Jakuba Michálka	649

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	650
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	652
Řeč místopředsedy vlády a ministra průmyslu a obchodu ČR Karla Havlíčka	653
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	655
Řeč poslance Martina Jiránka	656
Řeč místopředsedy vlády a ministra průmyslu a obchodu ČR Karla Havlíčka	657

Usnesení schváleno (č. 753).

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	658
------------------------------------	-----

Sloučená rozprava k tiskům 616, 617 a 618

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	659
Řeč ministra dopravy ČR Vladimíra Kremlíka	660
Řeč místopředsedy vlády a ministra průmyslu a obchodu ČR Karla Havlíčka	661
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	662
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	663

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslance Václava Votavy	663
Řeč poslance Petra Dolínka	663
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	664

155. Návrh poslanců Jiřího Miholy, Jaroslava Bžocha, Jany Černochové, Jana Lipavského, Radima Fialy, Jana Chvojky, Markéty Pekarové Adamové, Víta Rakušana a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 504/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Jiřího Miholy	664
Řeč poslance Ivana Jáče	666
Řeč poslankyně Terezy Hyťhové	666
Řeč poslankyně Jany Černochové	666
Řeč poslance Víta Rakušana	667
Řeč poslankyně Heleny Válkové	668
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	668

Usnesení schváleno (č. 754).

Řeč poslance Jiřího Miholy 669

Pokračování v projednávání bodu

Sloučená rozprava k bodům 245 a 246 /sněmovní tisky 113 a 114/

Řeč poslankyně Barbory Kořanové 670

Řeč poslance Jaroslava Foldyny 670

Řeč poslance Jiřího Valenty 670

Řeč poslance Miloslava Roznera 671

Řeč poslance Lubomíra Volného 672

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslankyně Barbory Kořanové 676

Řeč poslance Lubomíra Volného 676

Řeč poslankyně Barbory Kořanové 677

Řeč poslance Václava Klause 677

Řeč poslance Tomáše Martínka 678

Řeč poslance Lubomíra Volného 678

Řeč poslance Pavla Juříčka 679

Řeč poslance Lubomíra Volného 681

Řeč poslance Tomáše Martínka 682

Řeč poslance Petra Gazdíka 682

Řeč poslance Lubomíra Španěla 683

Řeč poslance Zbyňka Stanjury 683

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury 684

Řeč poslance Pavla Juříčka 684

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Lubomíra Volného 684

Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka 685

Řeč poslance Miroslava Kalouska 686

Řeč poslance Petra Dolínka 686

Řeč poslance Lubomíra Volného 687

Řeč poslance Patrika Nachera 687

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Píkala 687

Řeč poslance Pavla Juříčka 688

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Lubomíra Volného 688

Řeč poslance Petra Dolínka 689

Řeč poslankyně Barbory Kořanové 690

	Řeč poslance Patrika Nachera	690
	Pokračování v projednávání bodu	
245.	Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2016 /sněmovní tisk 113/	
	Řeč poslance Petra Dolínka	691
	Usnesení schváleno (č. 755).	
	Pokračování v projednávání bodu	
246.	Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2016 /sněmovní tisk 114/	
	Řeč poslance Milana Ferance	691
	Řeč poslance Romana Onderky	692
	Řeč poslance Pavla Juříčka	692
	Řeč poslance Zbyňka Stanjury	693
	Řeč poslance Romana Onderky	693
	Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	693
	Řeč poslankyně Barbory Kořanové	694
	Řeč poslance Milana Ferance	694
	Řeč poslankyně Barbory Kořanové	694
	Usnesení schváleno (č. 756).	
	Řeč poslankyně Barbory Kořanové	695
	Usnesení schváleno (č. 757).	
	Řeč poslankyně Barbory Kořanové	696
	Řeč poslance Vlastimila Válka	696
	Řeč poslankyně Barbory Kořanové	696
	Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.	
318.	Ústní interpelace	
	Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	697
	Řeč poslankyně Karly Maříkové	698
	Řeč poslankyně Věry Kovářové	698
	Řeč poslance Petra Třešňáka	699
	Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	699
	Řeč poslance Jaroslava Kytýra	700
	Řeč poslance Petra Třešňáka	700
	Řeč místopředsedy vlády a ministra průmyslu a obchodu ČR Karla Havlíčka	701
	Řeč poslance Víta Kaňkovského	703
	Řeč poslance Karla Raise	703

Řeč poslankyně Věry Kovářové	704
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	704
Řeč poslance František Navrkal	706
Řeč poslankyně Ivany Nevludové	707
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	708
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	708
Řeč poslance Zdeňka Ondráčka	709
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	709
Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	709
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	710
Řeč poslance Zdeňka Podala	710
Řeč poslance Pavla Růžičky	711
Řeč poslankyně Zuzany Majerové Zahradníkové	711
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	712
Řeč poslance Radka Kotena	713
Řeč poslance Radka Holomčíka	714
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	714
Řeč poslankyně Dany Balcarové	715
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	715
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	716
Řeč poslankyně Karly Maříkové	717
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	717
Řeč poslankyně Terezy Hyťhové	718
Řeč poslance Pavla Růžičky	719
Řeč poslankyně Věry Kovářové	719
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	720

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslankyně Věry Kovářové	721
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	721
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	721
Řeč poslance Víta Kaňkovského	722
Řeč poslankyně Pavly Golasowské	722

247. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2017 /sněmovní tisk 143/

Řeč poslance Petra Dolínka	724
Řeč poslance Jiřího Valenty	725
Řeč poslance Jiřího Kobzy	731
Řeč poslankyně Miroslavy Němcové	732
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	732
Řeč poslance Tomáše Martínka	733
Řeč poslance Jiřího Valenty	733
Řeč poslance Petra Dolínka	733

Usnesení schváleno (č. 758).

248. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2017 /sněmovní tisk 251/

Řeč poslance Patrika Nachera	735
Řeč poslance Milana Ferance	738
Řeč poslance Ivana Adamce	739
Řeč poslance Patrika Nachera	740

Usnesení schváleno (č. 759).

Řeč poslance Patrika Nachera	741
Řeč ministra kultury ČR Lubomíra Zaorálka	742

249. Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2018 /sněmovní tisk 441/

Řeč poslance Stanislava Berkovce	742
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	742

Usnesení schváleno (č. 760).

250. Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2018 /sněmovní tisk 562/

Usnesení schváleno (č. 761).

5. listopadu 2019

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Ivana Bartoše	745
Řeč poslance Marka Výborného	745
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	746
Řeč poslance Dominika Feriho	747
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	747
Řeč poslance Lubomíra Španěla	748
Řeč poslance Jakuba Michálka	749

173. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu návrh doporučení Rady o přístupu pracovníků a osob samostatně výdělečně činných k sociální ochraně /sněmovní tisk 543-E/ - první čtení

Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	750
Řeč poslance Ondřeje Benešika	752
Řeč poslance Jiřího Kobzy	752
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	752
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	753
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	753
Řeč poslance Ondřeje Benešika	753
Řeč poslance Jiřího Kobzy	754

Usnesení schváleno (č. 765).

174. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu návrh nařízení Rady o opatřeních týkajících se plnění a financování souhrnného rozpočtu Unie v roce 2020 v souvislosti s vystoupením Spojeného království z Unie /sněmovní tisk 620-E/ - první čtení

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	754
Řeč poslance Ondřeje Benešika	755
Řeč poslance Jiřího Kobzy	756
Řeč poslance Ondřeje Benešika	757

Usnesení schváleno (č. 766).

34. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 580/ - první čtení

Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	758
Řeč poslankyně Miloslavy Vostré	759
Řeč poslance Miroslava Kalouska	760
Řeč poslance Jana Hrnčíře	761
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	761
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	761
Řeč poslance Jana Skopečka	764

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč poslance Kamala Farhana	765
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	765
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	767
Řeč poslance Václava Votavy	767
Řeč poslance Ondřeje Profanta	768
Řeč poslance Tomáše Martínka	768
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	769
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	769
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	769
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	772
Řeč poslance Miroslava Kalouska	773
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	774

Usnesení schváleno (č. 767).

Řeč poslance Mariana Jurečky	776
Řeč poslance Ondřeje Profanta	776

31. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších

předpisů, a zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 555/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč místopředsedy vlády a ministra průmyslu a obchodu ČR Karla Havlíčka	777
Řeč poslance Lea Luzara	777
Řeč poslance Miroslava Kalouska	778
Řeč poslance Dominika Feriho	778

Usnesení schváleno (č. 768).

32. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 582/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč místopředsedy vlády a ministra průmyslu a obchodu ČR Karla Havlíčka	779
Řeč poslance Patrika Nachera	780
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	781
Řeč poslance Patrika Nachera	781
Řeč poslance Petra Pávka	782

Usnesení schváleno (č. 769).

9. Vládní návrh zákona o územně správním členění státu a o změně souvisejících zákonů (zákon o územně správním členění státu) /sněmovní tisk 395/ - druhé čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	783
--	-----

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Martina Baxy	784
Řeč poslance Dominika Feriho	784
Řeč poslance Tomáše Martínka	784

17. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Lubomíra Zaorálka, Kateřiny Valachové, Jana Birke a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu /sněmovní tisk 111/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	785
Řeč poslance Jakuba Michálka	788
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	789
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	793
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	796
Řeč poslance Marka Bendy	797
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	797
Řeč poslankyně Heleny Válkové	798
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	798
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	799
Řeč poslance František Navrkal	799

Řeč poslance Jakuba Michálka	799
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	801
Řeč poslance Lubomíra Španěla	801
Řeč poslance Tomáše Martínka	802
Řeč poslance Jiřího Bláhy	802
Řeč poslance Dominika Feriho	802
Řeč poslankyně Moniky Jarošové	803

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslankyně Heleny Válkové	804
Řeč poslance Marka Bendy	806
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	807
Řeč poslance Jakuba Michálka	808
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	809

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	809
Řeč poslance Dominika Feriho	809
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala	809

Projednávání bodu bylo přerušeno.

6. listopadu 2019

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Zbyňka Stanjury	810
Řeč poslance Romana Kubíčka	811
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	811
Řeč poslance Jakuba Michálka	811
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	812
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	812
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	813
Řeč poslance Romana Kubíčka	813
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	813
Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	814
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	814
Řeč poslance Miroslava Kalouska	815
Řeč místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Aleny Schillerové	816
Řeč poslance Miroslava Kalouska	817
Řeč poslance Marka Výborného	819
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	819
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	820

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	822
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	822
Řeč poslance Miroslava Kalouska	824

Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	825
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	825
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	825
Řeč poslance Miroslava Kalouska	826
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	826
Řeč poslance Jakuba Michálka	826
Řeč poslance Romana Kubíčka	827
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	827

Pokračování v projednávání bodu

206. Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 509/ - třetí čtení

Řeč poslance Miroslava Kalouska	829
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	830
Řeč poslance Jakuba Michálka	830
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	830
Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	831
Řeč poslankyně Jany Černochové	831
Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	831
Řeč poslankyně Jany Černochové	831
Řeč poslance Miroslava Kalouska	832

Usnesení schváleno (č. 770).

Řeč poslance Milana Ferance	833
-----------------------------------	-----

207. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 490/ - třetí čtení

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslankyně Lucie Šafránkové	835
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	837
Řeč poslankyně Olgy Richterové	839
Řeč poslance Jana Bauera	840
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	841
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	842
Řeč poslance Mariana Jurečky	843
Řeč poslance Milana Brázdila	844
Řeč poslance Mariana Jurečky	845
Řeč poslance Vlastimila Válka	845
Řeč poslance Pavla Bělobrádka	845
Řeč poslance Marka Výborného	845
Řeč ministryně práce a sociálních věcí ČR Jany Maláčové	846
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	846

Usnesení schváleno (č. 771).

41. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 516/ - první čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	850
Řeč poslance Kamala Farhana	851
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	851
Řeč poslance Petra Třešňáka	853
Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	853

Projednávání bodu bylo přerušeno.

42. Návrh poslanců Petra Třešňáka, Olgy Richterové, Petra Pávka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 479/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	854
Řeč poslance Petra Třešňáka	854

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Víta Kaňkovského	856
-------------------------------------	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Sloučená rozprava k bodům 41 a 42 /sněmovní tisky 516 a 479/

Řeč poslance Kamala Farhana	857
Řeč poslance Víta Kaňkovského	857
Řeč poslance Miloslava Janulíka	858
Řeč poslance Petra Třešňáka	859

Pokračování v projednávání bodu

41. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 551/1991 Sb., o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 516/ - první čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	860
--	-----

Usnesení schváleno (č. 772 - 1. část).

Řeč poslance Víta Kaňkovského	861
-------------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 772 - 2. část).

Pokračování v projednávání bodu

42. Návrh poslanců Petra Třešňáka, Olgy Richterové, Petra Pávka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 479/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslance Petra Třešňáka 862

Usnesení schváleno (č. 773).

43. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 530/ - první čtení

Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha 862

Řeč poslance Víta Rakušana 863

Řeč poslankyně Olgy Richterové 863

Usnesení schváleno (č. 774).

49. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 545/ - první čtení

Řeč ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešové 865

Řeč poslance Jana Chvojky 866

Projednávání bodu bylo přerušeno.

50. Návrh poslanců Lukáše Kolářika, Olgy Richterové, Kateřiny Valachové, Jana Hrnčíře a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 295/ - první čtení

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Sloučená rozprava k bodům 49 a 50 /sněmovní tisky 545 a 295/

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury 867

Usnesení schváleno (č. 776 - 1. část).

Řeč poslance Marka Bandy	871
Řeč poslance Marka Výborného	872
Řeč poslance Patrika Nachera	873
Řeč poslance Jiřího Bláhy	873

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

Řeč poslance Pavla Blažka	874
Řeč poslance Dominika Feriho	874
Řeč poslance Lukáše Kolářika	877
Řeč poslance Jiřího Bláhy	878
Řeč poslance Jakuba Michálka	879
Řeč poslance Patrika Nachera	879
Řeč poslance Jiřího Bláhy	881
Řeč poslance Dominika Feriho	881
Řeč poslance Lukáše Kolářika	881
Řeč poslance Jiřího Bláhy	882
Řeč poslance Jana Farského	882
Řeč poslankyně Evy Fialové	882
Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	883
Řeč poslance Stanislava Fridricha	884
Řeč poslance Dominika Feriho	884
Řeč poslance Jana Hrnčáře	885
Řeč poslankyně Kateřiny Valachové	886
Řeč poslance Lea Luzara	886

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Jiřího Bláhy	888
Řeč poslance Patrika Nachera	888

Pokračování v projednávání bodu

49. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 545/ - první čtení

Usnesení schváleno (č. 775 - 1. část).

Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové	889
---	-----

Usnesení schváleno (č. 775 - 2. část).

Pokračování v projednávání bodu

50. Návrh poslanců Lukáše Kolářika, Olgy Richterové, Kateřiny Valachové, Jana Hrnčáře a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., o soudních

exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 295/ - první čtení

Řeč poslance Marka Výborného 890

Usnesení schváleno (č. 776 - 2. část).

Řeč poslankyně Hany Aulické Jírovcové 890

Usnesení schváleno (č. 776 - 3. část).

7. listopadu 2019

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

317. Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Řeč poslance Radka Holomčíka 893

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce 898

Řeč poslance Jana Lipavského 903

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka 906

Řeč poslance Jana Lipavského 906

Řeč poslance Lukáše Bartoně 907

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

Řeč poslance Ivana Bartoše 908

Řeč poslance Jana Chvojky 908

Řeč poslance Víta Kaňkovského 908

Řeč poslance Antonína Staňka 909

136. Návrh poslanců Věry Kovářové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 458/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Řeč poslankyně Věry Kovářové 911

Řeč poslankyně Terezy Hyťhové 912

Řeč poslance Lukáše Bartoně 912

Usnesení schváleno (č. 777).

272. Informace o účasti ozbrojených sil ČR na vojenských cvičeních mimo území ČR a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území ČR za období červenec až prosinec 2018 /sněmovní tisk 423/

Řeč poslance Stanislava Fridricha	913
Řeč ministra obrany ČR Lubomíra Metnara	913
Řeč poslance Radka Zlesáka	914

Usnesení schváleno (č. 778).

273. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve 2. pololetí 2018 /sněmovní tisk 426/

Řeč ministra obrany ČR Lubomíra Metnara	915
Řeč poslance Jana Lipavského	915

Usnesení schváleno (č. 779).

274. Návrh na vyslovení souhlasu Parlamentu České republiky s vysláním sil a prostředků Vzdušných sil Armády České republiky do vzdušného prostoru Slovenské republiky a s přijímáním sil a prostředků Vzdušných sil Ozbrojených sil Slovenské republiky ve vzdušném prostoru České republiky za účelem provádění Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o spolupráci při vzájemné ochraně vzdušného prostoru /sněmovní tisk 449/

Řeč ministra obrany ČR Lubomíra Metnara	916
Řeč poslance Radka Zlesáka	917

Usnesení schváleno (č. 780).

275. 1. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2019 /sněmovní tisk 480/

Řeč ministra obrany ČR Lubomíra Metnara	918
Řeč poslance Radka Zlesáka	918

Usnesení schváleno (č. 781).

276. Informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2018 /sněmovní tisk 495/

Řeč ministra obrany ČR Lubomíra Metnara	919
Řeč poslance Pavla Růžičky	920

Usnesení schváleno (č. 782).

277. 2. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních

na území České republiky v roce 2019 /sněmovní tisk 586/

Řeč ministra obrany ČR Lubomíra Metnara	921
Řeč poslankyně Jany Černochové	922

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Usnesení schváleno (č. 783).

278. Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2020 /sněmovní tisk 596/

Řeč ministra obrany ČR Lubomíra Metnara	923
Řeč poslance Michala Ratiborského	923

Usnesení schváleno (č. 784).

279. Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v 1. pololetí 2019 /sněmovní tisk 597/

Řeč ministra obrany ČR Lubomíra Metnara	924
Řeč poslance Radka Zlesáka	924

Usnesení schváleno (č. 785).

280. Informace o účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky za období leden až červen 2019 /sněmovní tisk 599/

Řeč ministra obrany ČR Lubomíra Metnara	925
Řeč poslance Pavla Jelínka	926

Usnesení schváleno (č. 786).

Pokračování v projednávání bodu

17. Návrh poslanců Jana Hamáčka, Lubomíra Zaorálka, Kateřiny Valachové, Jana Birke a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu /sněmovní tisk 111/ - druhé čtení

Řeč poslance Jana Chvojky	927
---------------------------------	-----

Projednávání bodu bylo přerušeno.

18. Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování

v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 69/ - druhé čtení

Řeč poslance Lubomíra Španěla	927
Řeč poslance Jana Řehounka	928
Řeč poslance Jakuba Michálka	929
Řeč poslance Dominika Feriho	929
Řeč poslance Mikuláše Ferjenčíka	930
Řeč poslance Dominika Feriho	930
Řeč poslankyně Moniky Jarošové	930
Řeč poslance Lubomíra Španěla	931
Řeč poslance Jana Řehounka	931

19. Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 85/ - druhé čtení

Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	932
Řeč poslankyně Jany Pastuchové	933
Řeč poslankyně Markéty Pekarové Adamové	933
Řeč poslance Dominika Feriho	933
Řeč poslance Víta Kaňkovského	933

20. Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré, Stanislava Grospiče a Květy Matušovské na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 112/ - druhé čtení

Řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Filipa	934
Řeč poslance Dominika Feriho	934
Řeč poslankyně Jany Černochové	935
Řeč poslance Romana Kubička	936
Řeč poslankyně Jany Černochové	936

Projednávání bodu bylo přerušeno.

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

318. Ústní interpelace

Řeč poslance Dominika Feriho	938
Řeč poslankyně Jany Krutákové	938
Řeč poslance Tomáše Martínka	939
Řeč poslance Jiřího Valenty	939
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	940
Řeč poslankyně Věry Kovářové	940
Řeč poslance Dominika Feriho	941
Řeč poslance Tomáše Vymazala	942
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	942

Řeč poslance Jaroslava Martinů	944
Řeč poslance Víta Kaňkovského	944
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	945
Řeč poslance Jana Čížinského	946
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	947
Řeč poslankyně Karly Maříkové	949
Řeč poslance Jakuba Jandy	949
Řeč poslance Miroslava Kalouska	950
Řeč poslankyně Věry Kovářové	950
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	951
Řeč poslance Jiřího Kohoutka	951
Řeč poslance Martina Kupky	952
Řeč ministra zdravotnictví ČR Adama Vojtěcha	952
Řeč poslance Petra Pávka	954
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	955
Řeč poslance Jiřího Valenty	957
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Tomáše Petříčka	957
Řeč poslankyně Jany Krutákové	958
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	959
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	960
Řeč poslance Petra Pávka	960
Řeč poslance Jiřího Kohoutka	961
Řeč poslance Víta Kaňkovského	961
Řeč poslance Petra Pávka	961
Řeč ministra zahraničních věcí ČR Tomáše Petříčka	962

8. listopadu 2019

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomáš Hanzel.

209. Návrh poslanců Barbory Kořanové, Martina Kupky, Ivana Bartoše, Pavla Jelínka, Pavla Kováčika, Jana Chvojky, Jana Bartoška, Heleny Langšádlové, Věry Kovářové a dalších na vydání zákona o právu na digitální služby a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 447/ - třetí čtení

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	965
Řeč poslance Ivana Bartoše	965
Řeč poslance Ondřeje Profanta	966
Řeč poslance Jaroslava Holíka	967
Řeč poslance Martina Kupky	967
Řeč poslance Pavla Jelínka	968
Řeč poslance Jana Kubíka	969
Řeč poslankyně Věry Kovářové	970
Řeč poslance Jana Kubíka	970
Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	973
Řeč poslance Jana Kubíka	973

Usnesení schváleno (č. 788).

Řeč poslance Jana Kubíka	974
--------------------------------	-----

Usnesení schváleno (č. 789).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Filip.

210. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 483/ - třetí čtení

Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	975
Řeč poslance Petra Třešňáka	977
Řeč poslance Jana Zahradníka	978
Řeč poslankyně Dany Balcarové	978
Řeč poslance Jana Čížinského	979
Řeč poslance Jana Schillera	979
Řeč poslance Lukáše Černožského	980
Řeč poslankyně Jany Mračkové Vildumetzové	981
Řeč ministra životního prostředí ČR Richarda Brabce	981
Řeč poslance Pavla Pustějovského	982

Usnesení schváleno (č. 790).

Další část schůze řídil místopředseda PSP Petr Fiala.

220. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb., a další související zákony, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 448/ - třetí čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra vnitra ČR Jana Hamáčka	986
Řeč poslance Ondřeje Profanta	987

Usnesení schváleno (č. 791).

235. Návrh poslanců Aleny Gajdůškové, Jana Chvojky, Ondřeje Veselého, Hany Aulické Jírovcové, Heleny Válkové, Lukáše Kolářika, Romana Onderky, Víta Kaňkovského, Petra Pávka, Lenky Dražilové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 463/ - třetí čtení

Řeč poslankyně Dany Balcarové	988
Řeč poslankyně Aleny Gajdůškové	989
Řeč poslankyně Andrey Brzobohaté	990

Usnesení schváleno (č. 792).

208. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění zákona č. 458/2016 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 207/ - třetí čtení

Řeč ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešové	991
Řeč poslance Dominika Feriho	992
Řeč poslance Marka Bendy	992
Řeč poslance Jakuba Michálka	993
Řeč poslance Jana Richtera	997
Řeč poslance Jakuba Michálka	998

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Usnesení schváleno (č. 793).

Řeč místopředsedy PSP Petra Fialy	998
---	-----

211. Vládní návrh zákona o realitním zprostředkování a o změně zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (zákon o realitním zprostředkování) /sněmovní tisk 391/ - třetí čtení

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	999
Řeč poslance Patrika Nachera	1000

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč místopředsedy PSP Tomia Okamury	1000
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	1002

Další část schůze řídil místopředseda PSP Tomio Okamura.

Řeč poslance Patrika Nachera	1002
Řeč poslance Dominika Feriho	1002
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	1003
Řeč poslankyně Heleny Válkové	1004
Řeč poslance Jana Zahradníka	1006
Řeč poslance Václava Klause	1007
Řeč poslance Patrika Nachera	1008
Řeč poslance Zbyňka Stanjury	1009
Řeč poslance Václava Klause	1009
Řeč poslance Vojtěcha Munzara	1009
Řeč poslance Patrika Nachera	1010

Další část schůze řídil místopředseda PSP Vojtěch Píkal.

Řeč poslance Václava Klause	1010
Řeč poslance Dominika Feriho	1011
Řeč poslance Petra Pávka	1011
Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	1011
Řeč poslance Patrika Nachera	1013

Řeč poslance Marka Bendy	1013
Řeč poslance Patrika Nachera	1013

Usnesení schváleno (č. 794).

212. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 367/ - třetí čtení

Řeč ministryně pro místní rozvoj ČR Kláry Dostálové	1019
Řeč poslance Ivana Bartoše	1019
Řeč poslance Jana Kubíka	1020

Usnesení schváleno (č. 795).

213. Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 413/ - třetí čtení

Řeč místopředsedy vlády a ministra průmyslu a obchodu ČR Karla Havlíčka	1021
Řeč poslance Pavla Pustějovského	1022

Usnesení schváleno (č. 796).

Řeč poslance Jaroslava Faltýnka	1024
---------------------------------------	------

Závěrečná řeč místopředsedy PSP Vojtěcha Pikala

Zahájení schůze Poslanecké sněmovny
15. října 2019
Přítomno: 187 poslanců

(Schůze zahájena v 14.01 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji 35. schůzi Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. V tuto chvíli mám avizováno, že pan poslanec Sklenák hlasuje s náhradní kartou číslo 17, pan poslanec Špičák hlasuje s náhradní kartou číslo 18, pan poslanec Holomčík hlasuje s náhradní kartou číslo 16. – Vážené poslankyně, vážení poslanci, já vás poprosím, abyste se už usadili na svých místech. – S náhradní kartou číslo 20 paní poslankyně Balcarová. Takže jsem vás odhlásil, poprosím o opětovné přihlášení, abyste se odprezentovali.

A nyní bych všechny přítomné požádal, tak jak bylo dohodnuto na dnešním grémiu, abychom si společně připomněli památku Mistra Karla Gotta minutou ticha. Prosím.

(Přítomní povstávají a uctívají památku Karla Gotta minutou ticha. Předsedající: Všem vám moc děkuji. Následuje potlesk.)

S náhradní kartou číslo 22 hlasuje pan poslanec Výborný.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny stanovil návrh pořadu 35. schůze dne 3. října tohoto roku. Pozvánka vám byla rozeslána elektronickou poštou téhož dne.

A nyní přistoupíme k určení dvou ověřovatelů této schůze. Navrhuji, abychom určili poslankyni Janu Krutákovou a poslankyni Markétu Pekarovou Adamovou. Ptám se, zda má někdo jiný návrh na určení osoby ověřovatelů.

Jestliže tomu tak není, zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 1, přihlášeno 157 poslanců, pro 155, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme ověřovatelkami 35. schůze Poslanecké sněmovny určili poslankyni Janu Krutákovou a poslankyni Markétu Pekarovou Adamovou.

Sděluji, že do zahájení schůze požádali o omluvení své neúčasti na jednání tito poslanci: Ivan Adamec – pracovní důvody, Petr Beitzl – zdravotní důvody, Marek Benda – pracovní důvody, Jan Birke – zahraniční cesta, Tomáš Hanzel – pracovní důvody, Milan Hnilička od 17 hodin do 19 hodin – pracovní důvody, Marian Jurečka – zahraniční cesta, Radek Koten – zdravotní důvody, Jana Levová – zahraniční cesta, Zdeněk Podal – pracovní důvody, Vít Rakušan od 18 do 19 hodin z pracovních důvodů, Jan Řehounek – zahraniční cesta, Karla Šlechtová od 18 do 23 hodin bez udání důvodu, Kateřina Valachová do 15.30 – pracovní důvody, Jan Volný – zdravotní důvody, Rostislav Vyzula – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvají: Marie Benešová – pracovní důvody, Jan Hamáček od 15.30 z pracovních důvodů, Karel Havlíček – pracovní důvody, Lubomír Metnar do 17 hodin – pracovní důvody, Tomáš Petříček – zahraniční cesta, Robert Plaga – pracovní důvody, Miroslav Toman – pracovní důvody.

S náhradní kartou číslo 23 hlasuje pan poslanec Hájek.

Nyní přistoupíme ke stanovení pořadu 35. schůze, jehož návrh je uveden na pozvánce. Nejdříve bych vás chtěl informovat o návrzích, na kterých se shodlo dnešní grémium.

Navrhujeme za prvé vyřadit:

body 8 a 215 návrhu pořadu – sněmovní tisk 364, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 311/2006 Sb., o pohonných hmotách a čerpacích stanicích pohonných hmot a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pohonných hmotách), ve znění pozdějších předpisů, druhé a třetí čtení;

body 17 a 224 návrhu pořadu – sněmovní tisk 333, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, druhé a třetí čtení;

bod 303 návrhu pořadu – sněmovní tisk 563, Dlouhodobý záměr vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy České republiky 2019 až 2023 – zpráva.

Za druhé zařadit nové body:

do bloku zprávy, návrhy a další body – Stanovisko Poslanecké sněmovny k současné situaci na turecko-syrské hranici;

Závěrečná zpráva Vyšetřovací komise k OKD, sněmovní dokument 3516;

do bloku záležitosti EU – vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu návrh nařízení Rady o opatřeních týkajících se splnění a financování souhrnného rozpočtu Unie v roce 2020 v souvislosti s vystoupením Spojeného království z Unie, sněmovní tisk 620-E.

Za třetí pevně zařadit:

bod 16 návrhu pořadu – sněmovní tisk 448, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 424//2010 Sb., kterým se mění zákon číslo 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona číslo 100/2010 Sb., a další související zákony, ve znění pozdějších předpisů, druhé čtení;

bod 10 návrhu pořadu – sněmovní tisk 395, vládní návrh zákona o územně správním členění státu a o změně souvisejících zákonů (zákon o územně správním členění státu), druhé čtení – obojí na pátek 18. října jako první body po bloku třetích čtení v pořadí, jak jsem uvedl;

bod 311 – Informace vlády o výběrovém řízení na mýtný systém na střední 16. října od 18 hodin;

dále zařadit bod 319 návrhu pořadu – Stanovisko Poslanecké sněmovny k sílícímu antisemitismu, a bod 318 návrhu pořadu – Informace ministra zdravotnictví o situaci ve zdravotnictví, na úterý 22. října v uvedeném pořadí, budou-li vyčerpány body z bloku zákony vrácené Senátem, jako první a druhý bod jednání.

Dále zařadit bod 319 návrhu pořadu, Stanovisko Poslanecké sněmovny k sílícímu antisemitismu, a bod 318 návrhu pořadu, Informace ministra zdravotnictví o situaci ve zdravotnictví, na úterý 22. října v uvedeném pořadí, budou-li vyčerpány body z bloku zákony vrácené Senátem, jako první a druhý bod jednání.

A na závěr mám ještě jedno sdělení. Nebudou-li ve čtvrtek 17. října doprojednány pevně zařazené zprávy České televize, budeme pokračovat v jejich projednávání ihned po ukončení bodu Ústní interpelace.

To je z mé strany vše. V tuto chvíli registruji jako první písemnou přihlášku pana předsedy Bartoše. Pak se mi hlásil pan předseda Kalousek, další v pořadí je pan předseda

Faltýnek, vše osoby s přednostním právem. Poté pan předseda Rakušan a poté pan předseda Chvojka. Takto už si vás napíšu.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobré odpoledne, dámy a pánové, pane předsedo, zástupci vlády. Chtěl bych vás požádat o podporu mého návrhu zařazení bodu 211, což je právo občana na digitální službu, je to sněmovní tisk 447, na středu 6. listopadu odpoledne jako první bod v bloku třetích čtení. Důvodem je fakt, že organizační (garanční) výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj projedná tento tisk až 31. 10. na své schůzi. Jedná se tedy o variabilní týden, požadavek na pevné zařazení tohoto bodu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Dále se hlásil pan předseda Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Dámy a pánové, promiňte, pokládám za vhodné, aby v Poslanecké sněmovně nahlas zazněla informace, že Ústavní soud vyhlásil zrušení zákona o zdanění restitucí. Ústava tedy zůstala v tomto státě ochráněna, právní stav ve věci vyrovnání státu s církvemi zůstává stejný, tak jak byl nastaven od 1. 1. 2013, a vám, milí kolegové, kteří jste se na pokusu o tuto komunistickou krádež podíleli, zůstala jenom věčná ostuda. (Dlouhý potlesk vpravo.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další v pořadí je přihlášen pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za potlesk a za slovo, pane předsedo, hezké odpoledne, dámy a pánové. Moc se omlouvám, že jsem to neprojednal na jednání grémia, jsou to dvě nekonfliktní věci. Jedna je na žádost předsedkyně zdravotnického výboru profesorky Adámkové, abychom vyřadili z programu schůze body číslo 32 a 239. Jedná se o poslanecký návrh zákona o zdravotnických prostředcích, je to sněmovní tisk 438, druhé a třetí čtení.

A potom druhá prosba, zařadit do bloku voleb od 12.30 ve středu i bod číslo 249, potvrzení předsedů výborů. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Teď tam bylo několik rychlých přihlášek po sobě. Doufám, že i když nedodržíme úplně přesně, pan místopředseda Píkal se hlásil, pak tam byl pan Rakušan. (Poslanec Chvojka z lavice: A já!)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji, pane předsedo, jenom k tomu bodu, který je navržen k situaci v Sýrii, který je navržen jako nový, chtěl bych navrhnout dále jeho zařazení za dnešní blok senátních vratek, tak abychom ho dnes stihli projednat. Probíral jsem to se zástupci všech klubů, neměl by v tom být problém. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Samozřejmě ten návrh je podmíněný tím, že se nám podaří zařadit nový bod, že schválíme gremiální návrh.

Teď poprosím pana předsedu Rakušana.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám za slovo, vážený pane předsedo. Já bych navrhoval za klub poslanců STAN zařazení bodu s názvem Informace vlády k přípravě předsednictví

Evropské unie. My se domníváme, že i to hlasování, které proběhlo na zasedání vlády ČR, ukázalo, že ne všichni ministři současné vlády se cítí být komfortní s tím, jakým způsobem je předsednictví připravováno, resp. jaké je mu v současné době dáвано finanční krytí. Bavíme se v této době o schválených výdajích zhruba ve výši 1,2 mld. Kč, a pokud se podíváme na názory jednotlivých ministerstev, tak se v těch jejich hodnoceních objevují slova jako nedostatečná, neodpovídající, nereálné, neadekvátní.

Já si dovolím citovat např. Ministerstvo životního prostředí. Pokud chce Česko na předsednictví šetřit, mělo by raději organizaci předat jiným evropským zemím. Ministerstva další mají podobné názory. S počty lidí, tak jak navrhlo Ministerstvo financí, se předsednictví nedá kvalitně zvládnout vůbec. Je otázkou, zda ho v takovém případě přijímat, nebo nepřijímat.

My se skutečně domníváme, že by v daném případě mohlo dojít podruhé v době předsednictví České republiky k blamáži, že by Česká republika skutečně nedostála svým závazkům, které z této důležité pozice vyplývají, a naším názorem je naopak to, že Česká republika by si na mezinárodním poli v rámci ambiciózního předsednictví mohla udělat dobré a silné jméno, čemuž tedy to finanční krytí, které bylo vládou schváleno, jednoznačně, ale jednoznačně neodpovídá.

Dále bychom rádi od vlády jako Sněmovna slyšeli i to, jaké budou základní priority, ty nosné body, pilíře předsednictví ČR, na co se Česká republika hodlá soustředit, co Česká republika chystá. Sněmovna je suverén, úkolem Sněmovny je kontrolovat vládu, a domnívám se, že bychom jako poslanci na takovou zevrubnou informaci měli mít právo, a myslím si, že vláda v rámci své komunikace s Poslaneckou sněmovnou by s návrhem okomentování příprav na naše předsednictví měla přijít sama.

Pokud se tak nestalo, navrhuji tedy, aby tento bod byl zařazen jako druhý bod po pevně zařazeném bodu na pátečním jednání Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Tento pátek. Děkuji. Další přednostní právo pan předseda Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedo, hezké odpoledne, kolegyně, kolegové. Já bych chtěl prosím za poslanecký klub ČSSD navrhnout pevné zařazení bodu číslo 33, což je sněmovní tisk 463, návrh poslanců Aleny Gajdůškové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, samozřejmě ve znění pozdějších předpisů, a to na zítřek, na středu 16. 10., ve 14.30 jako první bod odpoledního jednání, kdy je předpokládán ten blok, začátek bloku druhých čtení.

Je potřeba říci, že tento návrh má podle jednání sociálního výboru jednoznačnou podporu průřezem politických stran, a byl také podpořen jednáním tripartity, ale pokud má být podpořeno zaměstnávání lidí se zdravotním postižením a doplacení příspěvků na jejich zaměstnávání ve vazbě na zvýšení minimální mzdy ještě v posledním čtvrtletí tohoto roku od počátku příštího roku, tak je nezbytně nutné, aby návrh prošel legislativním procesem co nejdříve. Děkuji za podporu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S náhradní kartou číslo 24 hlasuje pan poslanec Skopeček. Dále mi přišla dodatečně omluva, omlouvá se pan poslanec Bohuslav Svoboda z dnešního jednání od 14 hodin.

S přednostním právem pan předseda Farský.

Poslanec Jan Farský: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych vaši pozornost chtěl obrátit k návrhu zákona, který je pod číslem 172, je to sněmovní tisk č. 551. Jde o novelu trestního řádu, která zareagovala na situaci, kdy podle současně platného zákona musí soudce v případě otěhotnění vězeňkyně tuto propustit. V podstatě bez ohledu na okolnosti. A to se stalo v červnu, kdy brány věznice opustila na třicet let odsouzená vězeňkyně Janáková, a je na rok volná.

Na konci srpna, myslím si, se jí narodilo dítě a teď ji bude čekat rok na svobodě, protože podle zákona do jednoho roku dítěte se může pohybovat bez jakéhokoli dohledu, kontroly, na svobodě. Možná vám ten příběh připadá vzdálený, ale vžijte se do situace lidí na Vrchlabsku, Jilemnicku, kde ona prochází po ulicích, oni ji potkávají, vědí z médií o tom, že když posuzovali její psychický stav znalci, tak vypsalí, že není vyloučeno, že svůj čin bude opakovat. Ona tam chodí zcela bez jakékoli kontroly, bez hlídání, a potkává se s dětmi lidí, kteří tam žijí. Potkává se lidmi, kteří tam žijí, a všichni vědí, kým ta paní je.

To je situace, do které byste se, věřím, nikdo z vás nechtěl dostat. Ani my ne. Proto jsme v červnu, nebo na začátku července už předložili jednoduchou novelu zákona, kterou když vám ukážu, tak takhle krátká novela to je – to je to zvýrazněné zelené – která jenom říká, že příště soudce, až se stane situace, že nějaká vězeňkyně otěhotní, tak prostě bude moci rozhodnout, jestli ji pustí ven, jestli převáží zájem dítěte, nebo převáží zájem společnosti, a prostě ji nějakým způsobem udrží ve výkonu trestu.

Jenom dáváme soudcům právo rozhodnout. Nic víc. Nijak jim to víc neomezujeme. Asi i proto vláda k tomu vyslovila na konci července souhlasné stanovisko, k tomuto návrhu zákona. Přesto máme dneska půlku října a doposud jsme ho neprojednali. Velice jednoduchou změnu, kterou jsme navrhli v devadesátce, právě proto, aby se ty případy neopakovaly a aby nepřibýly další. A bohužel s odkazem na to, že vláda snad připravuje nějaké komplexnější řešení, na to projednání čekáme.

Já bych vás s ohledem na současnou situaci lidí v regionu Vrchlabska a Jilemnicka, ale i na možnou problémovou situaci v kterékoli části naší republiky, kde se může tento příběh opakovat, chtěl požádat, abyste podpořili zařazení bodu 172, sněmovního tisku 551, na pátek po pevně zařazených bodech. Vzhledem k tomu, že vláda dala souhlasné stanovisko, vzhledem k tomu, že se pod to podepsalo šest poslaneckých klubů, já doufám, že ta debata nemusí být dlouhá a můžeme dosáhnout změny, která povede k tomu, že nebude automatickou propustkou z vězení otěhotnění, tak jak v současné chvíli je.

Děkuji vám za pozornost a předem děkuji za podporu.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Krátce jedna omluva. Pan poslanec Martin Baxa se omlouvá z dnešního jednání od 18.15 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Tak. Ptám se, zda ještě někdo s přednostním právem. Pan předseda Bartošek.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane předsedo. Jak jsem avizoval na grémiu, tak jsem chtěl načíst bod 33, který se týká zaměstnávání zdravotně postižených, na středu jako první bod, ale kolega Chvojka to učinil přede mnou. Takže žádám o podporu tohoto bodu, protože to je nekonfliktní a zlepšuje to situaci lidí se zdravotním hendikepem. V případě, že by to neprošlo jako bod na zítřek jako první bod ve 14.30, v tom případě dávám návrh na variantní hlasování, aby se o tom hlasovalo, na příští úterý jako třetí pevně zařazený bod. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Bartoš.

Poslanec Ivan Bartoš: Já bych se chtěl ještě ke svému návrhu doplnit – já jsem se přeřekl. Tady zaznělo ode mě odpoledne. Mělo to být dopoledne. Zařazení toho bodu, práva na informační službu. Nicméně v písemném znění to má pan předseda Sněmovny správně. Takže je to první bod, třetí čtení, šestého. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. V tuto chvíli zřejmě s přednostními právy je to vše. A jako první se přihlásil k pořadu schůze pan poslanec Lukáš Kolářík, kterému tímto dávám slovo.

Poslanec Lukáš Kolářík: Děkuji za slovo. Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já bych vás chtěl poprosit o pevné zařazení bodů 52 a 53, je to sněmovní tisk 545 a 295, jsou to obě novely exekučního řádu, jedna je vládní, jedna je poslanecká, a to na úterý 5. listopadu po již pevně zařazených bodech. Je to ve variabilním týdnu, v úterý.

Co mě k tomu vede. Máme zde špatně nastavený exekuční řád, který dlužníky naopak, aby jim podal pomocnou ruku a pomohl jim své dluhy zaplatit, a tím pádem i umožnit své dluhy a pomoci věřiteli, aby se k těm svým pohledávkám dobral, tak naopak jim hází klacky pod nohy a topí je v dalších a dalších problémech tím, že ten proces vymáhání je strašně složitý. Zároveň zde máme jedno z prostředí, které je známé tím, že je jedno z nejkorupčnějších prostředí, které zde v České republice máme, a já si myslím, že je čas, abychom to co nejdříve změnili.

Můj návrh, sněmovní tisk 295, byl přerušen, byl přerušen do té doby, dokud nebude hotový vládní návrh, který zde ve Sněmovně již máme od prázdnin. Já jsem nenaléhal na zářijové schůzi, abychom toto zařadili, protože jsem si byl vědom toho, že je tady spousta práce, kterou je třeba udělat nejdřív. Ale v tuto chvíli už to máme hotové a myslím si, že v této říjnové schůzi už by prostor měly tyto tisky dostat.

Proto prosím ještě jednou, opakuji, na úterý 5. listopadu po již pevně zařazených bodech body 52 a 53, zařadit. A tímto vás prosím o podporu tohoto zařazení. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další omluva. Omlouvá se paní poslankyně Jana Krutáková mezi 17.30 a 19.00 z důvodu pracovního jednání.

Další k pořadu schůze je přihlášena paní poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Děkuji, pane předsedo. Hezký dobrý den, vážené kolegyně a kolegové. Ráda bych do programu schůze na příští středu ve 14.30 zařadila bod, který je legislativním návrhem Ministerstva vnitra, a je to bod zavedení institutu strpění cizince.

Ministerstvo vnitra v minulých týdnech předložilo v tichosti a poněkud stranou zájmu většiny médií a veřejnosti návrh novely azylového zákona, který dramaticky mění jeho současnou podstatu. Jedná se konkrétně o zavedení institutu strpění cizince, což v praxi znamená, že po případném schválení této novely by české úřady byly nuceny přiznávat status uprchlíka i těm cizincům, kteří na něj nemají právo. V praxi by to znamenalo, že by nebylo možné vyhostit ani ty z cizinců, kteří se na území České republiky dopustili závažného zločinu a ohrožují bezpečnost naší země.

Ministerstvo vnitra argumentuje rozhodnutím Soudního dvora ze 14. května 2019 o normách, které musí splňovat příslušníci třetích zemí, a tím, že novelu azylového zákona je třeba přijmout mimo jiné kvůli nutnosti legislativně reagovat na praktické problémy vznikající při vedení řízení o udělení mezinárodní ochrany.

Právní analýza našeho hnutí Trikolora však tento i další důvody vyvrací. Ve skutečnosti nás nikdo a nic nenutí, abychom prováděli razantní změny našeho azylového zákona, které tak flagrantním způsobem rozšiřují práva migrantů na úkor zájmů hostitelského státu. České republice ani nehrozí žádné sankce v případě nepřijetí těchto změn a ze strany Ministerstva vnitra tak jde jen o její (jeho?) vlastní aktivistický počín. (Velký hluk v sále.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás na okamžik přeruším, paní poslankyně. Máte-li co k vyřizování, prosím, běžte do předsálí. Umožněte paní kolegyni, ať nemusí zvyšovat hlas, aby mohla v klidu říct to, co má na srdci. Prosím.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Co je důležité zdůraznit, že navrhované změny azylového zákona zvyšují bezpečnostní riziko pro občany České republiky a v neposlední řadě také zvyšují finanční výdaje.

Z výše uvedených důvodů bych vás ráda požádala, aby bod zavedení institutu strpění cizince, což je legislativní návrh Ministerstva vnitra, byl zařazen k projednávání na příští středu 23. 10. ve 14.30.

Zároveň bych vám ráda přečetla i návrh usnesení, který jsme připravili. "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyzývá prostřednictvím vlády ministra vnitra, aby stáhl z připomínkového řízení návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, zákon číslo 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, jehož přijetí je zdůvodněno potřebou legislativně reagovat na praktické problémy v souvislosti s rozhodnutím Soudního dvora ve spojených věcech C-391/16, C-77/17 a C-78/17 ze 14. května 2019, zejména pak zavedení institutu strpění cizince a rozšíření legální definice azylanta." Děkuji vám.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Jenom technická připomínka. My tu středu máme v plánu a v pořadu projednávání státního rozpočtu. Nicméně ten návrh je hlasovatelný. Ve 14.30 bychom museli přerušit projednávání rozpočtu pro tento bod v případě, že bychom ho zařadili a přijali pevné zařazení.

Jako další je k pořadu schůze přihlášen pan poslanec Grebeníček.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Vážený pane předsedo, dámy a pánové, navrhuji zařazení nového bodu Průběžná zpráva předsedy vlády o krocích a dosud přijatých či připravovaných opatřeních vlády k plnění usnesení Poslanecké sněmovny o zločinech privatizace. Navrhuji, aby byl tento bod zařazen na čtvrtek 24. října na 11. hodinu jako první bod po bloku jednání o písemných interpelacích.

Připomínám, že vláda byla Sněmovnou k aktivitě vyzvána na 30. schůzi dne 6. června 2019, kdy přijala Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky zmíněné usnesení, založené na východisku – cituji: "Poslanecká sněmovna za prvé konstatuje, že v letech 1992 až 2005 došlo při privatizaci majetku státu k velké řadě excesů, chyb a zločinů, které způsobily České republice a jejím občanům škody na majetku v řádech stovek miliard korun a které vlády České republiky dosud nedořešily a jejich následky neodstranily." Sněmovna

v tomto usnesení také vládu požádala o legislativní aktivity, tedy o to, aby vláda – opět cituji – "navrhla účinnou změnu trestněprávních předpisů tak, aby bylo možné zločiny způsobené při privatizaci dále stíhat a potrestat, aby –

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vás na okamžik přeruším. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, prosím o klid v sále! Jestli musíte něco nezbytně probrat, běžte prosím ven! Nerušte vystupující! Děkuji.

Poslanec Miroslav Grebeníček: Já vám děkuji, pane předsedo. Pro jistotu, ale ještě jednou ocituji z našeho usnesení.

Říká se tam, aby vláda "navrhla účinnou změnu trestněprávních předpisů tak, aby bylo možné zločiny způsobené při privatizaci stále stíhat a potrestat, aby nedošlo k jejich promlčení včetně posouzení, zda nedošlo v určitém období k situaci, kdy promlčecí doba ani nemohla běžet".

Vážené dámy a pánové, můj návrh vychází mimo jiné z toho, že od června letošního roku, kdy jsme toto usnesení ke zločinům privatizace přijali, se věci také zásluhou Poslanecké sněmovny jistým způsobem posunuly dále. Sněmovní komise zřízená k vyšetření privatizace Ostravsko-karvinských dolů dospěla k závěrům, které znovu potvrzují obecně známou skutečnost, že republika byla v konkrétních případech nezákonným jednáním konkrétních ústavních činitelů, úředníků a soukromých podnikatelů či spekulantů vážně poškozována a občané byli de facto okradeni, a navíc jsou donuceni zaplatit vzniklé škody namísto skutečných pachatelů. Jen v případě tzv. privatizace Ostravsko-karvinských dolů a desítek podnikových bytů OKD jde o škodu v řádu desítek miliard korun. Prezident republiky, předseda vlády a někteří další v té souvislosti naznačují, že škoda pro české občany a stát mohla přesáhnout i sto miliard korun. Přitom dnes vláda a Poslanecká sněmovna, politické strany a média k návrhu státního rozpočtu na rok 2020 vedou diskuse o tom, že není dostatek prostředků na potřeby v systému zdravotní péče, na zajištění všech potřebných systémů vzdělávání a školství, na sociální výdaje, na investice do budoucnosti. (Velký hluk v sále.) Na příkladu OKD se ukazuje, a vyšetřovací komise to zmiňuje, že pochybení, podvody, účelové manipulace a zločiny v procesu privatizace či rozkrádání majetku státu a obcí se odehrávaly v prostředí, ve kterém policie a státní zástupci mnohdy nenašli odvahu a nedokázali hájit právní řád a zájmy občanů a republiky.

Dámy a pánové, jsem přesvědčen, že usnesení Poslanecké sněmovny ze dne 6. června letošního roku k chybám, excesům a zločinům privatizace státního majetku zcela zřetelně oslovilo vládu České republiky a požádala ji (?), aby – a znovu to zdůrazňuji – zpracovala a navrhla účinnou změnu trestněprávních předpisů tak, aby bylo možné takové zločiny způsobené při privatizaci dále stíhat a potrestat, aby nedošlo k jejich promlčení včetně posouzení, zda nedošlo v určitém období k situaci, kdy promlčecí doba z důvodů politických, podvodného a klamavého jednání či jiných ani nemohla běžet.

Od přijetí usnesení Sněmovny uplynulo již bezmála půl roku, tedy doba dost dlouhá na to, abychom mohli obdržet od předsedy vlády informaci, jak se on a vláda vyrovnávají s požadavkem Poslanecké sněmovny a zda nedochází v případě tak závažné záležitosti k průtahům, nebo dokonce k úmyslnému blokování toho, o čem Sněmovna vládu požádala. Jsem přesvědčen, že jsme povinni vládu a jejího předsedu požádat o to, aby Sněmovnu informoval, co v této věci od června vykonali.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Dnes se omlouvá od 17.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů pan poslanec Jiří Běhounek.

K pořadu schůze je dále přihlášena paní poslankyně Jana Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane předsedo. Dobré odpoledne, dámy a pánové. Dovolte mi, abych vás požádala o pevné zařazení bodu, který se týká návrhu poslanců Jany Černochové, Andreje Babiše, Jana Hamáčka, Petra Fialy a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, je to sněmovní tisk číslo 557, bod v návrhu pořadu schůze Poslanecké sněmovny pod číslem 173.

Návrh obsahuje změnu Ústavy České republiky ve věci vysílání vojáků do zahraničních operací v mimořádných a naléhavých případech, kdy jde například o zapojení Armády České republiky do operací Sil velmi rychlé reakce NATO nebo kdy jde o záchranu občanů České republiky ze zajetí. Podstatou změny je zrušení taxativního výčtu případů, kdy vláda rozhoduje o vyslání příslušníků ozbrojených sil na dobu maximálně 60 dnů se zpětným schválením oběma komorami Parlamentu. Jde o změnu článku 43 Ústavy, a tedy o jeho zjednodušení. Dílčí změnou je pak úprava procesů schvalování přeletů a průjezdů ozbrojených sil jiných států přes území České republiky tak, aby text Ústavy v této věci odpovídal zaběhnuté praxi. Návrh vychází mimo jiné i z aliančního závazku k větší flexibilitě při vysílání vojáků do zahraničí, ke které jsme se zavázali na summitu ve Walesu. (V sále je velký hluk.)

Návrh má podporu vlády. Má podporu i pana premiéra Babiše, čehož si moc vážím. Má rovněž podporu Armády České republiky a Ministerstva obrany. Je to návrh, který tedy jde takříkajíc napříč politickým spektrem. Myslím si, že není čas ztrácet čas, a proto bychom měli –

Předseda PSP Radek Vondráček: Poprosím o klid v sále. Děkuji. Jestliže potřebujete něco probírat, skutečně běžte do předsálí.

Poslankyně Jana Černochová: – proto bychom měli tento návrh projednat co nejdřív. Ono všechno souvisí se vším a samozřejmě i události z posledních dnů a hodin ukazují, že skutečně někdy je zapotřebí jednat velice rychle. Myslím si, že tento návrh přesně může pomoci i v případech, kdy se vláda České republiky rozhodne jednat a informovat Poslaneckou sněmovnu dodatečně.

Mrzí mě, byť jsem prosila, aby se to dohodlo na grémiu napříč politickým spektrem – pan předseda Faltýnek mě teď neposlouchá – bohužel, jak jsem sama osobně na grémiu dneska nebyla, protože běžně tam chodí předsedové klubů, tak se na to pozapomnělo. Myslím si, že bychom to měli určitě v rámci této schůze, těchto dvou týdnů, na nějaký den pevně zařadit, aby běžely lhůty a měli jsme řekněme do půl roku ten ústavní zákon schválený.

Moc bych vás chtěla poprosit o pevné zařazení na středu 16. 10. jako první odpolední bod, nebo na pátek 18. 10. jako první bod jednacího dne. Případně pokud bude jiný návrh, tak jsem připravena se o něm bavit a zítra to načíst znovu. Ale skutečně dnes tady před vámi stojím, abych připomněla, že tento návrh tady je. Není čas ztrácet čas. Má podporu většiny politického spektra. Tak ho prosím propusťme prvním čtením, ať může být zahájen legislativní proces. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, paní poslankyně. K pořadu schůze dále vystoupí paní poslankyně Balcarová. (Hluk v sále.)

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji mi, abych přednesla návrh na zařazení bodu Informace vlády o postojích ke změně klimatu, a to na program 35. schůze, a jeho pevné zařazení na středu 16. 10. od 14.30.

Důvodem, proč o to žádám, je, že už v Poslanecké sněmovně se o tak závažném tématu, jako je klimatická změna, bavíme. V září se tady konaly dva velké semináře. Jeden se týkal problematiky adaptace a mitigace, druhý se týkal klimatických financí. Naše vládní delegace byla na klimatickém summitu v New Yorku. Už přes měsíc pracuje uhlíková komise. Takže důvodů, proč se bavit o tom, jak si teď aktuálně stojíme s ochranou klimatu a jaký postoj k tomu má vláda, je na stole. Budu moc ráda, pakliže můj návrh podpoříte. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám. Tedy středa 16. 10. 14.30 bod ke klimatické změně. To je ten bod 316, paní poslankyně, který už máme na pořadu? (Ano.) Děkuji.

Další k pořadu schůze na doplnění předseda volební komise, pan poslanec Kolovratník je zde přihlášen.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Kolegyně, kolegové, pokud by to šlo takto procedurálně uchopit, bych rád navrhl modifikaci, resp. po vzájemné dohodě úpravu návrhu, který přednesl pan předseda Faltýnek, týká se to onoho bodu číslo 249 – potvrzení předsedů výborů. Ten návrh před malou chvílí navržený byl dán na zítřek na 12.30 na začátek volebního okénka, ale zahraniční výbor, který bude hlasovat, se sejde právě až zítra ve 13 hodin, nestihl by to. Takže si dovoluji navrhnout, můžeme to formulovat jako protinávrh, zařadit tento bod potvrzení předsedů výborů, ale až odpoledne na 14.30, na začátek odpolední části schůze, kdy tradičně vyhláší výsledky tajných voleb. Je to hlasování, které probíhá veřejně aklamací. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. V rámci návrhu pana Faltýnka přednesu tento protinávrh jako první, jestliže souhlasíte s tímto postupem.

Dále k pořadu schůze paní poslankyně Věra Kovářová.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych přednesla svůj návrh, který se týká sněmovního tisku 458, bod 139. Poprosila bych o jeho zařazení na variabilní týden. Mám dvě varianty – jedna je ve čtvrtek 7. 11. po písemných interpelacích jako první bod, druhou variantou je pátek 8. 11. po případných třetích čteních jako bod první.

Návrh této novely zákona se týká drobné úpravy, která sjednocuje pojištění odpovědnosti v mateřských a základních školách, kde to dělá problémy, pokud je jeden zřizovatel, a dochází tak často k tomu, že pokud zřizovatel neuzavře smlouvu pro mateřskou školu, pak nedochází k žádnému plnění. Takže bych vás poprosila, abyste podpořili zařazení tohoto bodu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. To jsou pro tuto chvíli všechny písemné přihlášky k pořadu schůze. Ptám se, zda má ještě někdo zájem. Paní poslankyně Balcarová.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji moc, pane předsedající. Já bych ráda rozšířila to, jak by mohl být zařazený bod Informace vlády o postoji ke změně klimatu, a to z důvodu, že na stejný čas, tzn. na středu od 14.30, dával požadavek kolega Chvojka, a to k tisku 463, bod 33. Takže v případě, že by prošel a byl přijat do programu a pevně zařazen ten bod kolegy Chvojky, já bych žádala, aby bod ke klimatické změně byl zařazen jako pevný bod hned po bodu 33. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Tady se nám sešlo víc kolizních návrhů na stejný čas. Je to pan kolega Chvojka, pan kolega Kolovratník a paní poslankyně Balcarová. Musíme se s tím nějak vypořádat hlasováním.

Jestliže je to vše k pořadu schůze, přivolám naše kolegy z předsálí a musíme se s jednotlivými návrhy vypořádat. Než všichni přijdou, mám dobře míněnou radu nebo prosbu – v případě, že někdo navrhuje nový bod pořadu schůze, vždycky je lepší ho písemně dát předsedajícímu, aby ho mohl přesně přečíst, abychom potom netápali.

Já myslím, že ti, kteří byli v předsálí, již dorazili, a budeme tedy hlasovat postupně o jednotlivých návrzích. Není námitky proti tomu, abychom o gremiálním návrhu hlasovali jedním hlasováním? Vidím, že nikdo s tím problémem nemá. Já jsem tady zachytil požadavek o odhlášení, v pořádku, tedy mu vyhovím a poprosím vás, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami.

A opakuji, jako první budeme hlasovat o návrzích tak, jak je předložilo grémium Poslanecké sněmovny.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. – Toto hlasování považuji za zmatečné (hlasování číslo 2) a poprosím o kontrolu hlasovacího zařízení pana poslance Lubomíra Volného.

Budeme hlasovat znovu, hlasovací zařízení je v pořádku.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro návrh grémia. Kdo je proti?

Hlasování číslo 3, přihlášeno je 177 poslanců, pro 177, proti nikdo. Návrh byl schválen.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pana předsedy Bartoše, který navrhl bod 211, sněmovní tisk 447, zařadit 6. 11. jako první bod třetích čtení, první bod v bloku třetích čtení, tak jak zní písemný návrh.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 4, přihlášeno je 177 poslanců, pro 174, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Nyní je zde návrh pana předsedy Faltýnka, abychom bod 32 a 239, jedná se o druhé a třetí čtení tisku 438, vyřadili z pořadu této schůze. Jedná se o návrh poslanců Věry Adámkové, Milana Brázdila, Jany Pastuchové, je to o správních poplatcích, druhé čtení. Je to tak? Rozšíření pravomoci obecní policie na úseku... Ne? (Z pléna napovídají – zdravotnické prostředky.) Takže zdravotní prostředky, návrh paní poslankyně Adámkové a dalších. Já mám jiné číslo.

Víme všichni, o čem budeme hlasovat? Opakuji, poslanecký návrh zákona o zdravotnických prostředcích, sněmovní tisk 438, druhé a třetí čtení. Já jsem měl jiné označení bodu.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 5, přihlášeno je 178, pro 170, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále zde padl návrh, abychom volební bod 249, potvrzení volby předsedů výborů, zařadili 6. 10. na 12.30. Následně pan – (Nesouhlasný šum v plénu.) 12. 30. Následně pan předseda volební komise – (Nesouhlas v plénu.) Tady je problém, 16. 10., omlouvám se. – Abychom ho zařadili na 14.30. První bych tedy nechal hlasovat protinávrh.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. (Z pléna se ozývá dotaz, jaký protinávrh, a zní odpověď na 14.30.) Kdo je proti?

Hlasování číslo 6, přihlášeno je 178, pro 145, proti 1. Tento návrh byl přijat.

S přednostním právem pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych se chtěl zeptat, pane předsedo, jak to bude s tím třetím výborem. Nejsou naplňovány dohody. Já tomu rozumím, že ve dvou výborech se povede nebo povedla výměna předsedy. Shodou okolností – určitě je to jen shodou okolností – to jsou příslušníci vládních stran. V okamžiku, kdy se jedná o místo, které má obsadit opozice, tak už mnoho měsíců se nic neděje. Tak já mám výzvu k vám, pane předsedo Poslanecké sněmovny, zaříd'te, aby to tak bylo i pro opozici, anebo nám to místo vezměte a dělejte si s tím, co chcete. Takhle je to nedůstojné i pro školský výbor i pro opozici.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Tím jsme se vypořádali s návrhy pana předsedy Faltýnka, protože byl přijat protinávrh pana poslance Kolovratníka.

Dále je zde návrh pana místopředsedy Pikala, abychom stanovisko Poslanecké sněmovny k situaci na turecko-syrské hranici, kterou jsme zařadili v rámci gremiálního návrhu před chvílí, zařadili za blok bodů zákonů vrácených Senátem dnes. Takže situace na turecko-syrské hranici po tzv. senátních vratkách dnes.

Kdo je pro pevné zařazení? Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 7, přihlášeno je 179 poslanců, pro 176, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Jako další navrhoval pan předseda Rakušan zařazení nového bodu Informace vlády k předsednictví Evropské unie, jestli jsem si to označil dostatečným způsobem. Jednalo by se o nový bod zařazený na pořad této schůze.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 8, přihlášeno je 178, pro 70, proti 34. Tento návrh nebyl přijat. Vzhledem k tomu, že jsme bod nezařadili, nebudeme hlasovat ani o pevném zařazení.

Jako další je zde návrh pana předsedy Chvojky, abychom bod 33, sněmovní tisk 463, novela zákona o zaměstnanosti, zařadili zítra 16. 10. na 14.30 jako první bod odpoledního jednání. V tuto chvíli byl přijat návrh pana poslance Kolovratníka a pan předseda chce vystoupit a upravit svůj návrh.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedo. Samozřejmě, nemělo by logiku, aby dva body byly na prvním místě, to nejde. Tudíž respektuji a chápu, že tam musejí

být volební body. Dovolují si tedy požádat o to, aby můj návrh směřoval k tomu, aby ten bod byl jako bod číslo 2 po volebních bodech odpoledne. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Po tom volebním bodu 249 bude zařazen a následovat bod 33, tisk 463. Víme, o čem hlasujeme.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 9, přihlášeno 178, pro 146, proti nikdo. Tento návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat návrh pana předsedy Farského, který navrhuje bod 172, sněmovní tisk 551, novela trestního řádu, zařadit na pátek 18. 10. po pevně zařazených bodech.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 10, přihlášeno je 181, pro 86, proti 11. Tento návrh přijat nebyl.

Další je tu návrh pana předsedy Bartoška, abychom bod variantně 33 zařadili na příští – a už to stahuje, protože jsme ho pevně zařadili na 14.30 ve středu.

Dále je zde návrh pana poslance Kolářika, abychom body 52, 53 – jedná se o novelizaci exekučního řádu – zařadili v úterý ve variabilní týden 8. 11. po pevně zařazených bodech.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 11, přihlášeno je 180, pro 75, proti 4. Tento návrh přijat nebyl.

Dále je zde návrh paní poslankyně Majerové Zahradníkové, abychom zařadili nový bod na pořad této schůze s názvem Zavedení institutu strpění cizince a rozšíření legální definice azylanta, zní název nového bodu, a nejprve budeme hlasovat o jeho zařazení.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 12, přihlášeno je 182, pro 42, proti 11. Návrh přijat nebyl. O zařazení již nebudeme hlasovat.

Pan poslanec Grebeníček navrhuje zařazení nového bodu Průběžná zpráva předsedy vlády o dosavadních krocích a šetření ve věci zločinů privatizace.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 13, přihlášeno je 182, pro 41, proti 37. Tento návrh přijat nebyl. O zařazení již nebudeme hlasovat.

Dále je zde návrh paní poslankyně Černochové, abychom bod 173, sněmovní tisk 557, jedná se o změnu Ústavy, zařadili jako první bod odpoledního jednání 16. 10. V tuto chvíli už tam máme dva body. Takže za bod, to byl 33, prostě za ten druhý bod, který byl schválen.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 14, přihlášeno je 183, pro 45, proti 26. Návrh přijat nebyl.

Paní poslankyně dále variantně navrhovala tento bod zařadit 18. 10. jako první bod jednacího dne.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 15, přihlášeno je 183, pro 44, proti 24. Návrh přijat nebyl.

Paní poslankyně Balcarová navrhuje pevně zařadit bod 319 týkající se klimatických změn na středu 16. 10. A upravila svůj návrh, že to bude po bodu 33, který je v tuto chvíli druhý. Jednalo by se o třetí bod.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 16, přihlášeno je 183, pro 71, proti 11. Návrh nebyl přijat.

A zbývá návrh paní poslankyně Kovářové, která navrhuje bod 139, sněmovní tisk 458 zařadit – nejprve návrh 7. 11., ve čtvrtek, po písemných interpelacích.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 17, přihlášeno je 183, pro 83, proti 25. Návrh přijat nebyl.

Druhou variantou je zařadit tento bod 8. 11. v pátek po třetích čteních.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 18, přihlášeno je 183, pro 86, proti 8. Ani tento návrh nebyl přijat.

Podle mých záznamů jsme se vypořádali se všemi návrhy, které zde zazněly, a nyní budeme schvalovat pořad této schůze jako celek ve znění přijatých změn.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro pořad 35. schůze. Kdo je proti?

Hlasování číslo 19, přihlášeno je 183, pro 149, proti 6. Návrh byl přijat. Program schůze byl schválen.

S přednostním právem pan místopředseda Pikal.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Teď je tedy ten moment, kdy bychom se já s kolegy, kteří se přihlásili k té pracovní skupině, která se bude snažit dojít k nějakému konsenzuálnímu stanovisku ohledně situace v Sýrii, odebrali do prostor kanceláře předsedy Sněmovny a tam se pokusili najít nějaký konsenzus, nebo aspoň zkrátit případnou budoucí diskusi. Takže prosím, kolegové, za mnou. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám a my ostatní budeme pokračovat dle schváleného pořadu schůze. Jako první otevírám bod

2.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 223/2016 Sb., o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě /sněmovní tisk 200/6/ - vrácený Senátem

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili v rozpravě dne 24. září 2019 na 34. schůzi Poslanecké sněmovny. Připomínám, že Senát vrátil návrh zákona s pozměňovacím návrhem. Jeho usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 200/7. U stolku zpravodajů poprosím, aby zaujal své místo zpravodaj, za návrhatele pan poslanec Patrik Nacher a senátor pan poslanec Nytra, případně... a už tady je pan Raduan Nwelati. Já jsem vás přehlédl, pane senátore, omlouvám se. Zpravodajkou garančního výboru hospodářského je poslankyně Helena Langšádlová.

Nyní tedy budeme pokračovat v přerušené rozpravě. V tuto chvíli je do rozpravy jako první přihlášen pan poslanec Leo Luzar. Já vás všechny poprosím o klid. V případě, že máte něco k projednání, běžte si to vyřídit ven, 35. schůze začala už před hodinou a čtvrt. Někteří si toho ještě nevšimli. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážená vládo, dámy a pánové, stojíme opět před snahou otevřít zákon, který se ve svém důsledku zabývá ne námi jako zákazníky obchodů, ne vlastníky obchodů a prodejci, kteří se snaží nám zboží prodat, ale týká se těch, kteří v těchto obchodech pracují. Je tady snaha tento návrh, nebo tento zákon, který doposud platí a určuje svátky, státní svátky, které jsou pro velké obchody nad 250 metrů svátky, kdy mají zavřeno, zrušit.

Zrušení tohoto zákona bylo už v době přijímání toho původního návrhu neustále v permanenci odpůrců, kteří říkali, že je to zákon, který je špatný, protože neumožňuje volný pohyb zboží v rámci vlastníků obchodů, neumožňuje rozhodnout, jestli chtějí prodávat, nebo nechtějí prodávat, jestli chtějí slavit, nebo nechtějí slavit. Bohužel znovu upozorňuji na to, že z této debaty úplně vypadli ti, kteří v těchto obchodech prodávají.

Návrh, který máme před sebou, který byl poslaneckým návrhem kolegů z hnutí ANO 2011, který šel z Poslanecké sněmovny do Senátu, neskrýval své ambice otevřít tento zákon, a jeho předkladatelé dlouhodobě tvrdili, že je pro ně ideální, kdyby byl zrušen úplně, že to je jejich filozofie a ideologie v tom, že chtějí zrušit tento zákon, ale jelikož si uvědomují politickou realitu, přesto jsou ochotni debatovat o tom, že ten stávající zákon, který říká, že obchody nad 250 metrů mají v určité sváteční dny zavřeno, budou chtít novelizovat a umožnit aspoň některému obchodu, aby byl otevřen. Jmenovitě hovoří o velkoobchodu.

Když se podíváme do reality této změny zákona, tak zjistíme, že se to vlastně týká pouze jednoho velkoobchodního řetězce. Už tato filozofie jasně napovídá směřování úvah předkladatele. Prostě buď tedy podlehl výraznému lobbismu této jedné velkoobchodní sítě, která splňuje tyto podmínky a o kterou se asi jedná, což bych mu tedy ve vší úctě nepřisuzoval, anebo je to pouze a jediné záminka. Záminka tento zákon otevřít, aby bylo možné ho potažmo zrušit. To, na co jsme upozorňovali při projednávání tohoto zákona, že se jedná vlastně o skrytou snahu tento zákon zrušit, se ukázalo po vratce Senátu jako pravdivé. Jinými slovy, opět je tady tendence již debatu, která probíhala při schvalování tohoto zákona, dostat do stavu, že Sněmovna většinou tento zákon zruší.

Nyní se vraťme k tomu smyslu, k té skupině, o které tady skoro nikdo nehovoří. To jsou lidé pracující v těchto obchodech. Na půdě Sněmovny proběhly semináře, kde byli účastní zástupci, pracující těchto velkoobchodů, které mají zavřeno v těch svátcích vyznačených v tomto zákoně, a hovoří o prospěšnosti. Drtivá většina všech přítomných hovořila o tom, že to pro ně představuje určitou úlevu, určitou výhodu a že by rádi, aby toto bylo zachováno, popřípadě rozšířeno na všechny svátky.

To je věc, která samozřejmě může být k diskusi v dalším pokračování rozvoje tohoto zákona, a znovu se vracím do doby, kdy byl přijímán, kdy tento zákon byl přijat v kompromisním řešení. To znamená, že se přijaly pouze některé svátky, a hlavně z toho důvodu, aby se ukázalo, jestli tyto svátky, opravdu zavření v těch určitých konkrétních svátcích je natolik ekonomicky likvidační pro ty obchody, které mají zavřeno, že prostě se k tomu někdy v budoucnu vrátíme a posoudíme a řekneme – nechceme likvidovat tyto obchody.

I ukázalo se v době platnosti tohoto zákona, že likvidační není. Ba naopak, možná se ve dnech předcházejících dnu uzavření výrazně zvyšují tržby v těchto obchodech, protože lidé se v té panice z uzavřeného dne předzásobují, a obvykle se nepředzásobují v tom duchu opravdu reality na jeden den, ale přeženou to. Jinými slovy, je tady jasný a výrazný nárůst tržeb pro ty obchody, které mají zavřeno. Ale samozřejmě je to pro ně jaksí méně komfortní v tom, že by mohli mít tak otevřeno neustále a nemuseli by zohledňovat tyto svátky. To je jedna rovina věci.

Druhá rovina věci, se kterou se předkladatelé nevypořádali, je, řekněme, motivace těch zaměstnanců, kteří jsou dneska proti zrušení tohoto zákona. Jak je tedy motivovat, když už to chceme zrušit, aby do té práce chodili a řekli si dobře, my tedy v ty svátky pracovat budeme, můžeme říct konkrétně třeba o Vánocích, ale my to chceme mít pořádně zapláceno, abychom si mohli zvážít a mezi námi v kolektivu si říci ty, Aničko, jsi svobodná, ty přivítáš dvojnásobek, trojnásobek, čtyřnásobek platu a v ten svátek půjdeš do toho obchodu, ale já, který mám malé děti, nebo já, která mám malé děti, radši budu s nimi a oželím ty peníze navíc.

Ale toto předkladatelé nepředkládají v rámci řešení tohoto problému. Tady v tomto to spatřuji jako určité pokrytectví a vyhovění svému vlastnímu názoru, který nezakrytě dávají všanc, že prostě oni nesouhlasí s tím zákonem, a tento návrh, který projednáváme, je pouze zástupný, aby mohl otevřít tady tuto záležitost a zrušit ten zákon jako celek. A to se ukáže potom, jak se bude hlasovat o návrzích, které přicházejí ze Senátu. Tam ti, kteří podporovali parlamentní verzi, budou moci stát před tím, jestli zůstanou v podpoře pouze parlamentní, jinými slovy umožní i tomu jednomu velkoobchodu, aby byl otevřen, anebo podpoří senátní, která tento zákon ruší jako celek. Tam se ukáže, kdo byl pokrytec a kdo to myslel opravdu vážně s tím jedním velkoobchodem.

A ještě jedna rovina, na kterou chci upozornit, a už jsem upozornil předkladatele v rámci projednávání původního poslaneckého návrhu, návrh není dokonalý, protože hovoří o velkoobchodech, jinými slovy o těch, kteří prodávají v rámci velkoobchodního systému, to znamená evidovaným podnikatelům. Ale těchto obchodů by mohlo být podstatně více. I ti, kteří dneska mají více než 250 metrů čtverečních a prodávají běžnému spotřebiteli, to znamená konečnému spotřebiteli, by si mohli zavést svůj vlastní boční systém. A stačí jim jeden podnikatel, jedna OSVČ, se kterou uzavřou smlouvu o velkoobchodním prodeji, a dají jí nějakou kartičku. V ten moment se dle tohoto návrhu stanou tím velkoobchodem, který prodává podnikatelům, a vypadnou z této evidence. A to mi předkladatelé nevyvrátili.

Jinými slovy se opět vracím k záměru předkladatele. Jedná se opravdu o snahu zrušit tento zákon, a proto s tím nemůžu souhlasit. A jsem rád, že z pravé strany spektra zaznívá, že toto chceme a že to je přesně to, co tady dneska budou obhajovat. Mrzí mě ovšem, že z toho středu této Sněmovny, která je vládním středem, toto jasné přiznání nezaznělo, ale pouze pokrytecké: my chceme umožnit obchodníkům pouze nakupovat ve velkoobchodě. A tady se potom ukáže v hlasování. Toto budu opravdu sledovat a se mnou určitě všichni zaměstnanci, jejich rodinní příslušníci a i další, kteří si uvědomují, že tato společnost čím dál více míří ke konzumu a že systém, který je tady nastaven, bezohledně nutí zaměstnance, aby i ve sváteční dny chodili do práce, byť to není nutné. A upozorňuji na příklad celé Evropy, nebo velké části Evropy, které bychom se velice rádi v té kultuře, v systému přiblížili, kde je absolutně běžné, že obchody jsou třeba v neděli zavřené. A teď se argumentuje. Proč to tam je? Jsou tak hloupí, že prostě mají zavřeno? Vždyť přece celý svět, celá Evropa by nám měla být příkladem. Proč v tomto konkrétním příkladě nejdeme do tohoto systému a nezohledníme jejich zkušenosti, že oni mají sváteční dny zavřeno, mnohdy i neděle? Tato otázka tady zase zůstává nezodpovězená.

Já si myslím, že tady zazní ještě od dalších řečníků u tohoto pultu, že tyto názory podporují a nepodporují, ale základ tady zůstane. Toto prostě není souboj mezi těmi, kteří chtějí nakupovat, a těmi, kteří chtějí prodávat. Tento souboj se odehrává v tržním prostředí úplně jiného rozměru. Teď tady jde opravdu pouze a jedině o zaměstnance a o ty, kteří by díky tomuto zákonu mohli ztratit možnost být o svátky doma.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslankyně Matušovské.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Vaše vystoupení vyvolalo několik faktických poznámek. Nejprve paní poslankyně Válková. Poté pan poslanec Faltýnek.

Poslankyně Helena Válková: Vážený pane předsedo, milé kolegyně, milí kolegové, já bych chtěla jenom takovou malou, i proto pouze faktická poznámka, výhradu. Pokud jde o členy hnutí ANO, tak pokud si pamatuji, neměli jsme žádné závazné hlasování. Pokud jsme měli, tak jsem to už pozapomněla. Ale v každém případě za sebe jsem považovala za chybné otevření tohoto zákona. Velmi chybné. Mrzelo mě to a svůj postoj jsem nezměnila. Teď stojíme před těžkou Sophiinou volbou. Určitě bude zajímavé sledovat výsledky hlasování, ale nechci, aby se tady paušálně říkalo, že všichni za ANO jsme chtěli něco a používali jsme té argumentace, kterou tady pan poslanec Luzar, vaším prostřednictvím, pane předsedo, nastínil. Tak to není. A ani ta argumentace myslím nebyla přesně tlumočena. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Další faktická poznámka, pan předseda Faltýnek. Připraví se pan poslanec Nacher.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Kolegyně a kolegové, je velká škoda, že někteří z nás nemají politickou prozíravost. Zákon se jmenuje o prodejní době v maloobchodě. A proto jsme tento zákon, když byl ve Sněmovně, navrhovali v devadesátce, abychom dostali tomu, že se týká prodejní doby v maloobchodě, a velkoobchod, pane kolego Luzare prostřednictvím pana předsedajícího, aby z toho vypadl. A položme si otázku, kdo zavetoval projednávání v devadesátce s vědomím politického složení Senátu. Tak to tady máme zpátky a možná to dopadne tak, že ten zákon nebude platit vůbec. Ale na to já jsem tehdy při té devadesátce upozorňoval. Nechtěli jste mě slyšet, takže uvidíme. Ale za mě a doufám, že i za náš celý klub, nebo za jeho drtivou většinu, trváme na sněmovní verzi, přestože to neprošlo v devadesátce. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za dodržení času. Pan poslanec Nacher. Připraví se pan poslanec Jiránek s faktickou poznámkou.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, já jsem se přihlásil rovnou na faktickou, aby tady ve vzduchu nepoletovaly některé věci.

Za prvé. Kolega Luzar, já s ním jinak hrozně rád diskutuji, protože jdeme do větší hloubky, tady mluvil o pokrytectví. O pokrytectví tady nemůže být ani slovo. Já úplně od začátku říkám, že já osobně jsem pro zrušení zákona, hlasoval jsem pro to opakovaně, jednou, dvakrát, třikrát, nevím, kolikrát jsme o tom hlasovali. V tomto případě právě proto, aby mě nikdo nepodezíval, že jsem šel salámovou metodou, jsme společně s dalšími předkladateli právě navrhli ten § 90, aby to nevypadalo, že to chceme přes velkoobchod zrušit. Vy jste to vetovali, takže to šlo do druhého a do třetího čtení. A já skutečně nemůžu za to, že Senát to sem vrátil v této podobě. To znamená, že jsme zase na začátku. Za to nesete spoluzodpovědnost vy. Takže to není pokrytectví. A já od začátku říkám, že budu hlasovat i pro zrušení jako celek, ale byl jsem ochoten to tady předložit v té podobě, aby z toho vypadl jenom velkoobchod. To je první věc.

Druhá věc. Ekonomika – zazněl opět argument ohledně ekonomiky. Tím tady neargumentoval vůbec nikdo, nikdo nikdy v žádné debatě, že by byla ohrožena ekonomika státu nebo podniků. Takže nevím, proč to vyvracíte. Tím nikdo neargumentuje. My tady stále argumentujeme, když už, tak svobodou volby.

Třetí. Je potřeba na začátku vůbec vysvětlit, že zrušení zákazu neznamená zavedení povinnosti. To prostě takhle není. To znamená, že my jenom rušíme ten zákaz, ale nezavádíme povinnost, aby byla povinnost mít otevřeno. Já jsem tady uváděl příklady z gastronomie, kdy můj kamarád má restauraci a má každé pondělí zavřeno a není to v zákoně. Takže nemusí být všechno napsané v zákoně. A zbytek – přihlásím se ještě jednou. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za dodržení času. Pan poslanec Jiránek, poté s faktickou pan poslanec Luzar. Pan poslanec Skopec si ještě počká. Prosím.

Poslanec Martin Jiránek: Chci předem poděkovat kolegům Nacherovi a Luzarovi. Taky se s nimi velmi rád bavím, jde to vždycky do hloubky a je to velmi příjemné.

Jen bych chtěl doplnit, protože uznávám, že ve Sněmovně nezaznělo až tolik argumentů proti ekonomice, ale v médiích to zaznívalo, abychom si udělali představu, že ono se to ekonomicky nevyplácí ani velké části obchodů, řetězců. Co máme čísla, návštěvnost o svátcích je zhruba 30procentní. Obchody mají zpravidla otevřeno pouze proto, že je to pro ně určitá marketingová nutnost, aby za jeden nebo dva dny nezískal zákazník, který nebude moci jít k nim, když budou mít zavřeno, ale půjde k nějaké konkurenci, dojem, že konkurence je lepší. Takže oni mají radši otevřeno, aby ho prostě udrželi. Ale že by z toho byli nějak nadšeni, tak to není.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezké odpoledne. Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní s faktickou poznámkou Leo Luzar. Ještě maličkou chvíličky vydržte, pane kolego. Omlouvá se pan poslanec Marek Výborný od 15.15 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů. Nyní vaše vystoupení, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji. Vaším prostřednictvím kolegovi Jiránkovi děkuji za to, že zdůvodnil jeden argument, který tady zazněl. Já si dovolím rozvést ten argument, který tady řekl, že my jsme chtěli v devadesátce, vy jste nám to zavetovali. Ano, původní myšlenka byla v devadesátce. My jsme už tehdy upozorňovali, že ten návrh, tak jak je předložen, je lehce obehitelný, a tudíž směřuje k tomu, že vlastně všechny momentálně zavřené obchody podle tohoto zákona budou obcházet tento zákon tím, že si najdou jednoho jediného, klidně jednoho jediného OSVČ, se kterým uzavřou smlouvu o velkoobchodní dodávce zboží, a v ten moment z toho režimu vypadnou. Takže to bude lehce zneužitelné. A budu velice zvědav na to, jestli ten zákon projde, jak tady bylo řečeno ústy pana předsedy klubu ANO pana Faltýnka vaším prostřednictvím, že projde ta poslanecká verze, tak budu velice zvědav na praktické důsledky toho, na co teď tady upozorňuji, a budu opravdu zvědav, za čí zájmy se tady bojovalo. Jestli to je opravdu jenom ten jeden velkoobchod, který by dle definice stávající z toho měl těžit, anebo to bude opravdu obehito a najednou celý ten zákon se stane bezpředmětným, protože ho všichni obehdou právě tímto modelem, na který tady upozorňuji.

Zároveň dodávám, že jsem předložil pozměňovací návrh, který by to elegantně řešil a upřesnil ty velkoobchody, aby to nemohlo být obcházeno, a nabídl jsem kompromisní řešení pro ty argumenty, které tady zaznívají, že někteří podnikatelé chtějí o svátcích nakupovat v tom konkrétním velkoobchodě, ale toto bylo odmítnuto. Proto si myslím, že mám pravdu a že historie a čas mi dá za pravdu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Kolega Skopeček ještě vyčká. S faktickou poznámkou jeho stranický kolega Vojtěch Munzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Vojtěch Munzar: Ano, děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl zareagovat vašim prostřednictvím na pana kolegu Jiráňka, který tady mluvil o ekonomice a zdůvodňoval – tady již to parafrázuji – že ne pro všechny obchody se to vyplatí a že to dělají pro svůj marketing, jestli jsem to dobře pochopil. Já bych chtěl tedy hlavně říci, že bychom to měli nechat na nich, jak na zákaznících, tak na těch obchodech, jak se sami rozhodnou, co je pro ně výhodné, co je pro ně nevýhodné, a neupírat ze strany státu svobodnou vůli a svobodné rozhodování jak zákazníků, tak majitelů obchodů. Myslím si, že do toho se stát plést nemá, má to nechat skutečně na dohodě lidí, na jejich svobodné vůli, a proto i třeba já budu podporovat i tu senátní verzi. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě jedna faktická poznámka – pana poslance Jiřího Bláhy, poté řádně přihlášený kolega Skopeček. Máte slovo k faktické poznámce. Prosím.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl jenom v této technické reagovat právě na tu svobodu, protože to je důležité si říct. Svoboda, svoboda volby, a to je hrozně ožehavé téma, neboli často si žádný podnikatel, který prodává v maloobchodě, ale i ve velkoobchodě, nemůže říci: já budu mít zavřeno, nebo budu mít otevřeno, protože to, jak se bude muset chovat, mu předkládá smlouva, třeba jenom nájemní. To znamená, že jestliže jste součástí nějakého bytového domu, bytového celku, obchodního domu, tak máte povinnost dodržovat nějaké zvyklosti toho domu. V ten okamžik si nemůžete rozhodnout: chci ve svátek mít zavřeno. Neumožňuje vám to nájemní smlouva. V ten okamžik, i když je to pro vás nevýhodné, musíte otevřít.

Druhá věc svobody u velkoobchodů je zase o tom, jestliže dodáváte do velkoobchodů od pondělka do neděle, nebo od pondělka do pátku, je to úplně jedno. Jestliže je svátek, tak ten velkoobchod vás donutí, abyste dodávali i ve svátek. A teď si vezměte tu svobodu dodavatele čerstvých potravin, který nemůže dodat nikomu jinému, protože je zavřeno všude, ale vlastně ani nikdo nechce mít ve svátek otevřeno, protože veškerí malí odběratelé se rozhodli, že budou mít ve svátek zavřeno, ale do toho velkoobchodu musíte dodat, protože v okamžiku, kdy to tam nedodáte, tak přijdete o smlouvu dodávek v normálním týdnu. Takže se svobodou jednoho zaniká svoboda druhého. Tak to je normální, a proto si tady nemůžeme hrát na to, že to necháme na té dohodě. Dohoda je vždycky o právech toho silnějšího.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil vám čas k faktické poznámce. (Posl. Bláha: Děkuji.) Děkuji. Nyní pan kolega Jan Skopeček, připraví se pan kolega Bláha. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Skopeček: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, děkuji za slovo. Disciplinovaně jsem čekal na standardní vystoupení, byť si myslím, že celá řada mých předřečníků využila faktickou poznámku k tomu, aby řekla alternativní názor a alternativní projev k tomuto tématu.

Já za klub ODS musím říct, že my samozřejmě podpoříme senátní verzi zákona, která navrhuje zákon zrušit jako celek. Byli jsme od samého začátku proti tomuto hloupému návrhu, který podle mého názoru nemá jakýkoliv smysl a v realitě přináší chaos. Byť jsem

člověk, který se o státních svátcích věnuje raději jiným činnostem než nakupování, tak jsem poslední svátek, kdy byla regulována otevírací doba, navštívil jedno pražské obchodní centrum. Realita v tom obchodním centru byla taková, že prodejny, které měly nad ten povolený rámec, byly uzavřeny, všechny ostatní malé obchůdky, kavárny, restaurace byly otevřeny. Musela tam být bezpečnostní služba, musel tam být úklid, museli tam být i zaměstnanci malých obchodů. Jediné, koho se to dotklo, byly prodejny s velkou plochou. Jaký to má smysl, takto segregovat, takto dělit malé prodejny od velkých? Vždyť to nemá hlavu ani patu. Stejně dominantní, drtivá část těch zaměstnanců obchodního centra tam i v ten den, kdy mělo být zavřeno, samozřejmě byla. Jediné, co to způsobilo, je, že zmatení lidé, kteří si přišli nakoupit, neměli šanci si nakoupit ve velkých prodejnách, ale mohli si nakupovat pouze v malých. Takže občas je dobré se snést z Poslanecké sněmovny do reality života, jít se do těch obchodů o státních svátcích podívat a možná byste poté o tom zákonu hlasovali úplně jinak. Ale to je konkrétní zkušenost z posledního státního svátku, kdy to bylo regulováno.

Důvod, proč my voláme po senátní verzi, má samozřejmě obecnější charakter. My si myslíme, že jsou prostě věci, do kterých státu nic není a do kterých nemá vrtat nos. A toto je přesně ta oblast. Protože my tady regulujeme svobodné rozhodnutí majitele obchodu, který používá svůj vlastní majetek na své vlastní riziko, platí z něj daně, a my mu omezujeme, aby tento svůj vlastní majetek využíval, aby podnikal, aby získal ekonomický zisk, ze kterého bude následně státu platit daně, které my tady všichni tak velmi rádi přerozdělujeme. Takže samozřejmě omezujeme svobodu volby toho podnikatele.

Omezujeme i svobodu volby spotřebitele. Já si myslím, že stát tu není od toho, aby určoval lidem, co mají ve státní svátek dělat. Pokud prostě lidé nemají jindy čas a státní svátek je pro ně den, kdy si chtějí nakoupit, tak opět stát jim nemá co mluvit do toho, jestli ve státní svátek mají jít do kostela, na procházku, nebo nakupovat. Mělo by to být prostě rozhodnutí jich samotných. Myslím si, že lidé jsou natolik chytří, natolik se mohou rozhodovat sami bez názoru politiků, bez názoru (nesroz.), že si určitě zvolí správnou variantu toho, co budou o státní svátek dělat.

Často se tady mluví i o tom, že to je benefit pro zaměstnance, kteří musejí o státních svátcích pracovat. Kolegyně, kolegové, přece i ten zaměstnanec podepisuje svobodně pracovní smlouvu. Nikdo nad ním nedrží meč, že ji musí podepsat zrovna se zaměstnavatelem, který vyžaduje práci o víkendech nebo práci o státních svátcích. V dnešní době, kdy je rekordně nízká nezaměstnanost, kdy je velký počet volných pracovních míst, která zaměstnavatelé nabízejí, tak bezesporu zaměstnanec, který nechce pracovat o víkendech, najde uplatnění u jiného zaměstnavatele, který prostě práci o svátcích nevyžaduje. Popřípadě už dneska díky té situaci na trhu práce musí samozřejmě zaměstnavatelé nabízet při práci o státních svátcích peníze navíc, odměny, které samozřejmě vylepšují případný čistý příjem toho zaměstnance.

Takže je to proti všem. Je to proti podnikatelům, je to proti zaměstnancům, kteří uzavírají svobodně své smlouvy, je to i proti spotřebitelům. A hlavně, jak znovu říkám, nedává to žádný smysl, protože můžeme vidět o těch státních svátcích, že tam přijíždějí zmatení spotřebitelé, kteří si prostě chtějí nakoupit, a jenom proto, že se nepodívali na to, že zrovna tento svátek je zavřeno a příští otevřeno, tak to dává (nesroz.)

Chtěl bych reagovat na kolegu Luzara a jeho vystoupení jenom bodově. Pan Luzar – a oni to komunisté dělají rádi, oni mluví za celé třídy, za celé společenské skupiny, on tu mluví za všechny zaměstnance. Pane kolego, já jsem zase mluvil se spoustou zaměstnanců, zejména mladšího věku, studentů, kteří jsou našťvaní za tuto regulaci, protože přesně tyto sváteční dny využívali k tomu, aby šli na brigádu, aby šli prodávat do tohoto obchodu, a získali tak peníze navíc na brigádách. Těm jste vzal možnost, aby si přivydělali, svou touhou regulovat život každého z nás.

Pak mě pobavila vaše zmínka o tom, ať se podíváme na Západ, kde se rovněž nepracuje, nebo neprodává i o nedělích. Víte, pane kolego, proč to na tom Západě tak je? Je to z církevních důvodů. Je to díky tomu, že tam prostě věřících je více, větší procento než u nás, a že prostě věřící v neděli chodí do kostela, a je to tam společenský úzus. Překvapuje mě od kolegy z řad komunistické strany, že zrovna bojuje za praktikující katolíky a chce, aby měli větší možnost o nedělích chodit do kostela, respektive chce jim snížit tu možnost dělat něco jiného.

Netušil jsem, že komunistický poslanec bude bojovat za to, aby se praktikující katolíci ještě více věnovali namísto konzumu té otázce víry.

Poslední, čím chci reagovat na kolegu Luzara, je, že to všechno směřuje k většímu konzumu. No, to chápu, že vám ten konzum vadí. Za dob té centrálně řízené ekonomiky ty regály a prodejny byly prázdné, tam nebylo co kupovat. Ale zaplať pánbůh, ta doba už je pryč.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan kolega Skopeček vyvolal dvě faktické poznámky – pana kolegy Patrika Nachera a Lea Luzara. Nejdříve tedy faktická poznámka pana poslance Nachera. Prosím máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Já ještě budu reagovat na to předchozí, protože tam nezaznělo úplně všechno.

Za první reakce na kolegu Bláhu. Já jsem si to přesně napsal – nikdo nechce mít otevřeno. Tak nemají otevřeno, to je kulatý čtverec. Já s tímhle neumím polemizovat. Já neumím polemizovat s tím, že nikdo nechce mít otevřeno, a přesto tento zákon způsobí, že budou muset mít otevřeno. Nerozumím tomu.

Pokud jde o kolegu Luzara, on tady předtím řekl, že my se tím snažíme tady prosadit vlastní názor. Jestli mě teď poslouchá – vlastní názor. No, o čem jiném to je? Vy tady prosazujete jako něčí jiný názor? Nebo já tomu teď nerozumím. Ano, je to můj názor. Já se ale, pane kolego, na rozdíl od jiných tady v této Sněmovně – jsem tady rok a půl – snažím tady prosazovat i názory ve věcech, které jakoby sám nežiji. Dám příklad. Já jsem tady dvakrát hlasoval pro větší benevolenci u množství alkoholu v krvi pro vodáky a cyklisty, ač jsem sám abstinent. A hlasoval jsem pro to. Takže to není tak. Tak je to můj názor, ale neznamená to, že tím žiji. Tím chci tady popsát, že ač to tady navrhuji, tak z toho nevyplývá, že bych o svátcích někde bláznivě chodil nakupovat, úplně naschvál. Teď je neděle, teď jsou svátky a já jdu nakupovat, jenom abych... Tak to bych chtěl podtrhnout.

A poslední věc, to jsou ty příklady ze zahraničí. No, já jsem už před tím varoval. Když to tady bylo ještě před tím Senátem, tak bych to zopakoval pro kolegy, protože to je hrozně nebezpečné, to se vám může vrátit jako bumerang. Protože buď ty příklady ze zahraničí budeme tady dávat a pak to budeme používat u všech případů, u všech zákonů, anebo jenom selektivně, kde se nám to hodí. Což je v tomhle případě. Protože já bych vám v tom případě připomněl manželství pro všechny, které také funguje v západní Evropě. A tam určitě vy ani kolegové z KDU-ČSL nebudete argumentovat, že to tam platí, tak je to důvod pro to, aby to platilo i u nás.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane kolego, skončil vám čas k faktické poznámce. Děkuji. Nyní faktická poznámka Lea Luzara, další, poznámka Martina Jiráka a kolegy Miholy. Takže pan poslanec Leo Luzar s faktickou poznámkou.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vaším prostřednictvím budu reagovat na své dva předřečníky.

Ke kolegovi Nacherovi tady. On má pravdu ve svém základu, že to je jeho názor. Ale používá metodu, že sice já bych navrhol zákon, aby to zrušil a zakázal, nebo zrušil ten zákon, to je můj názor, ale jelikož vím, že bych narazil, tak půjdu dílčími kroky a dám jenom že jako, abych to mohl trochu zmírnit. Čili tak buď mám názor, že to nechci, aby to bylo – potom bych to chápal. Ale nejdu tou metodou, že to jakože otevřu a budu doufat ve výsledek, který nakonec bude takový, jaký tady dneska řešíme s názorem senátorů. Dalo by se to i takhle vykládat, pane kolego, a já si myslím, že to taky možná takhle vnímáte. Protože jakmile neprošla devadesátka, kdybyste byl na svých zásadách, tak ten návrh stáhnete a neprojednáváte ho dále.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Při faktické poznámce se, pane kolego, obračete na své kolegy mým prostřednictvím.

Poslanec Leo Luzar: Pardon. Čili vaším prostřednictvím ke kolegovi Skopečkovi. Já jsem ten příklad zahraničí použil z jednoho prostého důvodu. Protože tam se nejedná pouze o církevní svátky, tam se jedná i o státní svátky jednotlivých států, které tam jsou mnohdy dokonce více zastoupeny než ty církevní, nebo jsou případně docela vyrovnané. A když se baví o tom, jestli komunisté podporují křesťany, tak on takový starý židovský vtíp hovoří o tom, že první komunista byl Ježíš Kristus. Čili z tohoto pohledu si myslím, že historie ukáže, kdo má pravdu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Jiránek, připraví se kolega Mihola, poté ještě jednou kolega Patrik Nacher. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Martin Jiránek: Děkuji. Takže prostřednictvím předsedajícího ke kolegovi Nacherovi, abych byl správný. (Poslanec Nacher – připomínka mimo mikrofon.) No řekl jsem to správně, ne? Nacherovi, no. (Další připomínka.) Ne, ne, ne, to bych si nedovolil.

Jenom jednu větičku. Já to, co říká pan kolega Bláha, velmi chápu a je to jenom o tom se o tom fakt pobavit.

A chtěl bych ke kolegovi Skopečkovi, který tu tedy není, který tam měl dva argumenty. Lidé v dnešní době ohromně nízké nezaměstnanosti mohou snadno změnit práci. Tak jestli si dobře pamatují, tak ty první myšlenky kolem tohoto návrhu začaly vznikat v době ekonomické krize. Třeba jenom v Trutnově byla nezaměstnanost kolem deseti procent a opravdu se lidé báli opouštět i svá místa v řetězcích. A mám zkušenosti přímo od lidí, že chodili o těch svátcích do práce prostě proto, že jim bylo jasně naznačeno, že na pracáku čeká kopa jiných. Takže to, že je teď zrovna ekonomický boom, by nemělo hrát roli, protože se to může rychle změnit.

A za druhé upřesnění toho, že lidé dostávají peníze za tu práci o svátcích. Tak většinově to není. Většinově dostávají náhradní volno. Takže to není o penězích, ale o tom, že by někdo měl o jeden den delší dovolenou. Většina, podle průzkumu těch zaměstnanců, chce opravdu být radši doma, než aby měla o den více volna.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Jiří Mihola, připraví se Patrik Nacher. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážení kolegové. Už bychom si měli sepisovat tady ty argumenty, se kterými se šermovalo, které se tady opakovaně vytahují a které přibývají nově. Ekonomické důvody, kterými se šermovalo kdysi, tak se ukázalo, že žádné vlastně nejsou, že to nic nezpůsobuje. Tak už se víceméně nevzpomínají.

Překvapivě to, co se tady úplně nejvíc opakovalo, ten chaos vyplývající z toho, že jenom 8 dnů ze 14 státních svátků se ta regulace prodejní doby týká, tak to kolega Nacher vaším prostřednictvím hodně zdůrazňoval. Ale to už tady také nepadá.

Mě by docela zajímalo ještě v návaznosti na kolegu Skopečka, který teď tady není. Řadu těch státních svátků patrně podporovali také kolegové z ODS, když vznikaly. Mě by zajímala ta dikce při obhajobě zavádění státního svátku. A skoro bych se vsadil, že tam nezaznívalo, aby mohli studenti chodit na brigádu. Takovou pitomost jsem snad ještě neslyšel. A pak budeme naříkat před kamerou, že nikdo neví, proč ten svátek je.

Tak co tedy vlastně chceme, by mě zajímalo. A nechci nikomu říkat, nepodsouvejte mi prosím, co má dělat. Tím se často šermuje a je to velmi nefér. A situace, kde jsou věřící, nevěřící, já nevím, jestli kolega Skopeček chodí do kostela, já do kostela chodím i v zahraničí, když jsem, a ty rozdíl určité v tomhle žádnou roli nehrají. Já dokonce ani nepoukazuji na západní Evropu, že bychom se měli podle toho řídit. Jenom říkám, je to tam léta, je to funkční a ty ekonomiky jsou většinou o pořádný krok před námi. Takhle to je. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka poslance Patrika Nachera a připraví se kolega Jiří Bláha. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Koukám, že to bude dlouhé odpoledne. Já to řeknu ještě jednou, protože oni to pak sledují diváci o půlnoci, tak by mohli být zmateni. Aby to bylo úplně jasné pro kolegu Luzara vaším prostřednictvím.

Je to tak, že já, ač jsem tady nový poslanec, tak respektuji, že my jsme jednou o tom hlasovali, tuším, v únoru nebo v březnu minulého roku, a neprošlo zrušení zákona jako celku. Já jsem pro to hlasoval. Hlasoval jsem pro vyjmutí těch velkoobchodů z těch důvodů, které jsme tady říkali v prvním, druhém, ve třetím čtení, to už nebudu opakovat, s tím že od začátku to bylo na základě § 90, což pro diváky znamená, že to je hlasování jedno v prvním čtení, a to z toho důvodu, aby se nestalo to, že tam přijdou z jedné strany návrhy na zrušení zákona jako celku, to se stalo, a z druhé strany návrhy na rozšíření na další svátky, soboty, neděle atd., atd. To se částečně stalo.

Vy jste to vetovali, takže jste to pustili dál. To znamená, všechno, co se stalo od prvního dne, kdy jsme to tady navrhli, tak už za to nesete spoluzodpovědnost. Poprosím v tomto, já v tomto mám čisté svědomí, konzistentně to tady předkládám stejně. Kdybyste to schválili jedním hlasováním, už jsme to mohli mít dávno pryč a vůbec jsme se o tom nemuseli bavit, a můžeme řešit skutečně důležitější věci, než je toto.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A nyní řádně připravený kolega Jiří Bláha, připraví se paní kolegyně Alena Gajdůšková. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Bláha: Vážení kolegové, kolegyně, budu rychlý, nepřipravil jsem si žádnou stat' na několik stránek. Jenom bych chtěl znovu otevřít to, o čem se tady bavíme. Ani jeden, ať platný zákon, nebo návrhy, nejsou šťastnou volbou. Ale je tam to ale. To, co dneska platí, je alespoň slabá náplast těm, kteří denně ráno vstávají třeba ve tři hodiny a musí jít otevřít obchod, nebo zavírají v osm a domů se dostávají v deset v noci, bez nutnosti zajištění bezpečnosti v naší zemi.

Mně to připadá, a já bych chtěl, abyste to pochopili, že to není, abych vám tady říkal: já to vím lépe, nebo vy jste to nezažili. Já chci jenom říct to, že přesně tady hovoříme, a mně to připadá, o nás bez nás. Je to asi tak, že ti, kteří chodí pracovat do těch obchodů nebo do pekáren nebo se zabývají dodávkou čerstvých potravin do obchodů, tak mají nějaký názor a ten názor vyjádřili v referendu, které podpořilo 22 tisíc subjektů, nebo lidí, kteří řekli: my nechceme pracovat ve svátek, my chceme ve svátek mít zrovna tak volno jako úředníci, jako lidé, kteří nemají tu povinnost, která dneska je zařazena z pohledu toho, že oni si nemůžou svobodně rozhodnout, nejdu do práce.

Tady zaznělo: Přece nemusíš pracovat tam, kde ti to zaměstnavatel neumožní. Ale ono to je trošku jinak. Jestli se ten člověk vyučil prodavačem nebo se vyučil pekařem nebo se vyučil cukrářem nebo v jiném oboru, který je v oboru čerstvých nebo jakýchkoli potravin, tak mu nic jiného nezbyvá, protože se to vyučil proto, aby to vykonával, a rozhodně se to nevyučil proto, aby ve svátek chodil do práce.

V ten okamžik ztrácí název státní svátek nebo církevní svátek své opodstatnění, protože když se podíváte do kolonky, co to je svátek, tak v první řadě to je den klidu. A ten den klidu platí jenom pro vyvolené? Jenom pro vyvolené? Tak to je tedy hodně špatně. Já si myslím, že by státní svátek, pokud jsme si ho tady schválili se vši vážností, měl platit úplně pro všechny, tak jako platí ve všech vyspělých zemích.

Já jsem se minule potkal prostřednictvím pana předsedajícího s Patrikem Nacherem a on říkal, no ale já když přijedu do toho Německa, tak já si nemůžu půjčit ani to kolo. No ale to je právě o tom. Že ti lidé dodržují ty hodnoty a vědí, že ve svátek by se měli upnout ke své rodině, k tomu, aby strávili den právě v tom klidu, aby nespěchali nikam, v klidu si popovídali, sešli se se sousedy a řešili rodinné záležitosti.

Tady zaznělo, že v zahraničních státech to jsou především církevní věci. Ale církevní nejsou jenom svátky, to už tady říkal pan Luzar. Tradice nám velí, a ta tradice je tady staletá, pouze posledních 25 let jsme to vytrhli z kontextu a zavedli jsme práci ve svátek – bylo vždy zavřeno.

Já bych ještě využil dnešního odpoledne k tomu, abych pozdravil všechny pekaře, kteří dnes a denně mají otevřeno, dnes a denně napékají a zítra slaví Světový den chleba. A rád bych jim vzkázal to, že i v Poslanecké sněmovně jsou poslanci, kteří vědí, jakou vykonáváte práci, a vědí, že když chodíte v noci nebo ráno nebo pozdě odpoledne do práce, tak že si zasloužíte být ve svátek se svou rodinou a strávit ji úplně stejně jako většina zaměstnanců, kteří chodí do práce jenom od 7.00 do 15.30. Ne jako vy, kteří musíte do práce jednou v noci, podruhé ráno, potřetí odpoledne.

Věřím tomu, že tady zvítězí zdravý rozum a že se začneme věnovat tomu nehovořit o nás bez nás. To znamená, že neřešit argumenty typu: No my chceme mít otevřeno ve velkoobchodech právě proto, aby ti, kteří mají otevřeno, mohli nakupovat. To je argument z říše snů. Nikdo z podnikatelů nevezme v den svátku do práce ani jednoho pracovníka navíc. A je to z čistě ekonomických důvodů v první řadě, protože ten pracovník stojí víc. Dneska už nestačí mu zaplatit svátek plus práci. De facto dříve neplatilo to, že jsi dostal dvojnásobek. Dostal jsi jenom zaplacenou směnu plus zaplacený svátek jako jiný pracovník. Takže žádná dvojnásobná mzda. Pouze zaplacené všechny nároky, které jsou. A dnes každý podnikatel,

který chce dostat zaměstnance ve svátek do práce, tak musí dávat různé příplatky a ty nejsou malé. A zaplatí z vás někdo tomu obchodu ve svátek víc peněz? Ani jeden z vás.

Tady už to zaznělo, 30 % pouze je ekonomický výnos oproti normálnímu pracovnímu dni. Tak si to spočítejte, jak to asi vypadá s naší ekonomikou. V okamžiku, kdy bychom ve svátek zavřeli, většina obchodníků by ušetřila, ušetřili bychom hromadu energie, tím i životního prostředí, ale hlavně, dopomohli bychom všem lidem, kteří dnes musí pracovat ve svátek, přestože nezajišťují bezpečnost nebo zdraví naší země, tak bychom jim umožnili to, aby strávili den se svou rodinou.

Já bych ještě jednou tady chtěl zdůraznit svobodné rozhodnutí. To svobodné rozhodnutí opravdu není ani u toho zaměstnance, ale často ani u toho zaměstnavatele, protože všichni jsme vázáni nějakými smlouvami, jak zaměstnavatel, tak zaměstnanec, a ty smlouvy musíme dodržovat. Bylo by to jinak, kdybychom ve svém zákoně, nebo v zákoně naší České republiky, nebo by byl zákon, který by říkal: Ve svátek neplatí smlouvy a každý podnikatel nebo každý zaměstnanec se může svobodně rozhodnout, jestli do práce půjde, jestli ten obchod otevře. Takže pojďme o tom začít jednat, nechme to tak, jak to je, a můžeme se dohodnout, že uděláme zákon, když řekneme ano, jestliže tomu podnikateli, nebo v jeho vlastním zájmu je, nebo v jeho přesvědčení, že zavře, tak mu to nikdo nemůže nařídit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Bláhovi. Ale kolegyně Gajdušková ještě vyčká, protože se přihlásil s faktickou poznámkou pan kolega Patrik Nacher a pan poslanec Vlastimil Válek. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Patrik Nacher: Tak děkuji za slovo. Mě mrzí, že kolega ze stejného klubu, že Jirka Bláha tady používá soukromé hovory z chodby. Tak aby pro kontext, co jsem řekl, aby tady nezazněla jenom ta verze, která absolutně odpovídá (neodpovídá?) – nebylo to o Německu, bylo to o Rakousku, nebylo to o svátcích, ale bylo to o sobotě a o neděli. Takhle se vedl ten rozhovor, že jsem byl čtyři dny na dovolené v Rakousku, čtyři dny, a z toho tam zasahovala sobota, neděle, a byl v tom takový zmatek, že kavárna otevřeno měla, restaurace ne, půjčovna něčeho ano, půjčovna horských kol nikoliv. Nebo jste si to mohli půjčit v sobotu a vrátit až v pondělí.

Myslím si, že právě pro ty lidi, jak vy říkáte, a to jsou také pracující, kteří celý rok jsou v práci a pak jedou někam na dovolenou, tak třeba tímhle jsou postižení. Takže kdybychom si to takto i domluvili, i zaměstnanci jsou v hotelech, tak hotely prostě na sobotu, na neděli můžou zavřít. V této logice, kterou tady říká kolega. Když bych tedy měl pokračovat – já jsem to říkat nechtěl. Tak když jsem slyšel debatu tedy na chodbách, tak mám z té debaty takový pocit, a co jsem já slyšel tu zpětnou vazbu, že čím víc bude těch demagogických názorů, které tady zaznívaly, tak tím větší je šance, že projde ta senátní verze. Že prostě i lidé, kteří by pro to nehlasovali, tak pro to hlasovat budou, protože s tímhle tím nesouhlasí.

Znovu opakuji, naposledy, já už se pak k tomu hlásit nebudu. I kdyby se ten zákon zrušil – myslím si, že to tady neprojde – ale i kdyby, tak to neznamená povinnost mít otevřeno v jakýkoliv den v roce. Neznamená to povinnost ani o svátcích, osmi, šestnácti, čtrnácti, ani o sobotě, ani o neděli. Já mám spíš z toho pocit, že u některých kolegů, a nebudu jmenovat, je to o tom, že oni chtějí používat tohleto, aby ten stát za ně vyřešil špatně nastavené smlouvy (upozornění na čas), které mají s tím provozovatelem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní faktická poznámka pana poslance Vlastimila Válka a ještě jedna faktická poznámka Jiřího Bláhy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Já prostřednictvím pana předsedajícího – pan poslanec Bláha mě vždycky osloví a tak... Ona je samozřejmě řada profesí, která má podobný problém, ale nemá smysl se zase k této debatě dostávat. Prostě vstupují do té profese za určitých podmínek, ty předem znám, a buď si ji vyberu, nebo si ji nevyberu.

Nicméně mě překvapilo – a to mě opravdu překvapilo, a pokud to dokážete nějak komentovat, byl bych prostřednictvím pana předsedajícího velmi vděčný, že jste řekl, že pro většinu těch prodejců je nevýhodné, aby prodávali v sobotu, aby o těch víkendech prodávali. Tak mě tedy fascinuje, proč proboha prodávají, když na tom prodělávají. To mně totálně hlava nebere. Rád bych získal nějaké vysvětlení, jednoduché. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Jiří Bláha s faktickou poznámkou. A připravena je kolegyně Gajdušková.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já bych chtěl jenom poděkovat tady Patrikovi prostřednictvím pana předsedajícího za to, co řekl. Já myslím, že právě to, že někteří poslouchají a naslouchají slovům, která tady říkáme, tak si uvědomí, že vlastně když jdou k volbám, tak by si měli dobře rozmyslet, jestli jsme tady pro vás, pro lidi, anebo jenom pro sebe. Protože je to o tom, co říkám. O nás bez nás.

Jestliže většina – a celý svaz pekařů to jednoznačně podpořil, celý svaz pekařů, to znamená, že od Brna až po Aš, všichni pekaři chtějí mít zavřeno, protože prostě chtějí být doma. Ale donutí je k tomu velkoobchody, donutí je k tomu velkoodběratelé, aby dodávali. Oni nechtějí dodávat. A je vidět, že jste nikdo moc nezažil podnikání, co to je, když jste tlačeni svým odběratelem do kouta.

A k tomu dotazu, který tady zazněl před chvílíčkou. Ten dotaz je úplně jednoduchý. Většina obchodních řetězců by ráda zavřela, ale právě proto, že nechce poskytnout výhodu svému konkurentovi, tak nezavře. Proto mají otevřeno, přestože prodělávají. Tak to prostě je.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Alena Gajdušková, připraví se Martin Jiránek. Paní kolegyně, ještě posečkám, až tady bude větší klid. Pak vám hned udělím slovo. Prosím.

Poslankyně Alena Gajdušková: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, páni poslanci, vážená vládo, nejsem ani tak stará, jako pamatuji, a proto tedy mohu zavzpomínat genezi tohoto návrhu zákona. Nebojte se, budu stručná.

Ten původní návrh byl návrh pana senátora Františka Bublana na to, aby o státních svátcích byly obchody zavřeny a skutečně jsme slavili státní svátky. Přiznám se, že v té době byla vysoká nezaměstnanost. Bylo to v době krize, byl to rok 2014, tedy končící krize. A já sama jsem měla pochybnost, jestli lidé v obchodě si přejí, nebo nepřejí, aby měli tu možnost jít do zaměstnání, případně si přivydělat, tak jsem se těch prodavaček a prodavačů šla zeptat. Řekli mi, zvláště ty prodavačky, jako že v obchodě je většina žen, které měly děti: Víte, já bych dala nevím co za to, abych věděla, že o těch svátcích budu moci být se svými dětmi. Za prvé mi to moc nezaplátí. A za druhé to málo mi za to nestojí.

Ten návrh jsem poté jako senátorka podpořila, připodepsala jsem ten návrh. Prošel, ale až na návrh zde z Poslanecké sněmovny v roce 2016.

A o čem se nyní bavíme? Ta debata tady šla různě, ale já si myslím, že je potřeba skutečně připomenout, o čem se vlastně bavíme. Je to vlastně sedm a půl dne v roce. Vyjmenované státní svátky, po které tedy skutečně... jsou to dny pracovního klidu včetně toho, že obchody jsou zavřeny.

Tady musím říct k té úvaze – malé, velké obchody. Ten původní návrh, ta úvaha byla zavřít skutečně vlastně ty řetězce, ty velkoobchody, ty markety, kde většinou to není jeden soukromý majitel, který si rozhodne, zda chce, nebo nechce mít otevřeno. Ale nechali jsme na vůli právě ty malé obchody, protože tam většinou je vlastník, soukromý majitel jeden, mnohdy zaměstnává vlastní rodinu atd. Je tedy na nich, jak se rozhodnou. Ale kdo chodí nakupovat, tak ví, že ty malé obchody mají většinou zavřeny i v ty ostatní svátky.

A ještě připomenu, které ty státní svátky tedy zavřeno mají mít podle současně platného zákona. Je to 1. leden – Den České republiky, dále 8. květen – Den vítězství, 28. září – Den české státnosti, 28. říjen – Den založení československého státu. A pak jsou tam samozřejmě Velikonoce a Vánoce.

Já to tady říkám proto, že ta úvaha byla také jasná a docela transparentní. Proč zrovna tyto dny? Protože se pojí s českou státností. Protože se pojí s tím, co český stát utvářel v historii. A my chceme, a chtěli jsme, aby to platilo. Aby lidé skutečně měli tu informaci, aby tam stát dal najevo, že tohle je vzácný den. Tohle je pro ten stát důležité i tím, že to vyhlásí v podstatě jako dny pracovního klidu.

Ještě, když dovolíte, poznámka prostřednictvím pana předsedajícího na vystoupení pana poslance Munzara. On řekl, že je potřeba respektovat svobodnou vůli zákazníků a majitelů obchodu. Ale jak už řekl pan poslanec Bláha, jednak ta svobodná vůle majitelů obchodů nebo podnikatelů je iluzorní ve vztahu k marketingu a ve vztahu k fungování trhu v této souvislosti, ale hlavně tu svobodnou vůli nemají zaměstnanci. A my jako sociální demokraté samozřejmě za zaměstnanci stojíme. Stojíme za nimi plnou vahou tím spíš, že většina zaměstnanců v obchodech jsou ženy. A pro ty je důležité, aby alespoň těch sedm a půl dne v roce věděly a měly jistotu, že v tyto dny mohou být se svými rodinami. Že prostě v tyto dny budou mít volno. A já si myslím, že my všichni jako zákazníci jim to solidárně můžeme přát.

Dámy a pánové, ještě si dovolím jednu poznámku. Senátoři, kteří tak na jednu stranu usilovně hovoří o vlastenectví a na druhou stranu jim jakýsi projev vlastenectví ve vztahu k české státnosti vadí, se obrátili na Ústavní soud. Plénum Ústavního soudu zamítlo návrh skupiny 18 senátorů na zrušení zákona číslo 223/2016 Sb., o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě. Já si dovolím z toho usnesení Ústavního soudu citovat jenom pár vět. Nebojte se, nebude dlouhá. Mimochodem, bylo to 13. března tohoto roku.

Cituji: Při posuzování legitimacy cíle zákonné úpravy lze tento cíl dovést nejen z důvodové zprávy, ale i z obecně známých skutečností. Jde o posílení sociální a rodinné soudržnosti tím, že je pevně vymezen aspoň určitý rozměr pevně stanoveného času, který mohou lidé trávit společně. Ústavní soud k tomu uvádí, že je legitimním cílem zákona umožnit zaměstnancům v pracovním poměru si připomenout svátky, které jsou součástí české kulturní a duchovní tradice. Pokračuji: Zároveň nelze přisvědčit námitce navrhovatelů stran nepřijatelného omezení práva získávat prostředky pro své životní potřeby. Omezení prodeje po dobu sedmi a půl dne v roce sice znemožňuje zaměstnancům v tyto dny pracovat, ale je třeba vzít v úvahu, že ani po zbývajících 357 a půl dne nemohou u stejného zaměstnavatele pracovat podle své vůle, neboť jsou kromě svých fyzických možností limitováni také svou zákonnou pracovní dobou a nabídkou práce ze strany zaměstnavatele. Ten text pokračuje dál. Já přečtu jenom z jeho závěru. Ústavní soud uzavírá, že napadený zákon obstojí v testu

racionality. Rozhodnutí o tom, které státní svátky a dny pracovního klidu a kolik těchto dní je namístej podpořit zákazem určitých pracovních činností je věcí legislativního uvážení.

Já věřím tomu, že naše legislativní uvážení bude takové, že zaměstnancům a zaměstnankyním v obchodě umožníme trávit těch sedm a půl dne se svými rodinami a vědět dopředu, že je budou mít k dispozici.

Ještě možná tady byla debata o tom, jak je to ve srovnání se světem. Nebudu recitovat všechny státy západní Evropy, snad jenom ty, které jsou v našem bezprostředním okolí, tedy v tom středoevropském prostoru. Slovensko má uzavřeny všechny provozní jednotky o všech státních a ostatních svátcích. Maďarsko má 14 státních a ostatních svátků, kdy jsou provozní jednotky také uzavřeny. Polsko má také 14 státních a ostatních svátků a také má provozní jednotky uzavřeny. Samozřejmě nemluvíme o zemích, jako je Rakousko, Německo, tady už byla debata, a připomínám, že kolegové v Polsku minulý rok prosadili ještě uzavření provozních jednotek v neděli. To je jenom pro vaši informaci, že Česká republika jde opačným směrem.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, jsem přesvědčena o tom, že by nejsprávnější řešení bylo skutečně vyjít vstříc zaměstnancům a zaměstnankyním v obchodě a v podstatě nenechat projít ani jednu z těch navrhovaných variant, resp. zachovat současný stav. Myslím, že žádné problémy nenadělal. Myslím, že se to osvědčilo a mělo by to tak zůstat. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní kolegyni Gajdůškové. Jsou tady dvě faktické poznámky, než bude pokračovat kolega Juránek, a to nejdřív pan předseda Stanjura, poté Jiří Bláha. Ještě předtím, než dám slovo Zbyňku Stanjurovi, o omluvení z dalšího jednání požádal do konce jednacího dne ministr dopravy Vladimír Kremlík. Pane předsedo, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Málokdy se mi stane, že v něčem souhlasím s paní poslankyní Gajdůškovou. Tak učiním tu výjimku. Ano, ten zákon není protiústavní, s tím já souhlasím, a je úplně zbytečný a ostřejší slova nepoužiji. Já podpořím obě verze. Samozřejmě senátní verze je lepší.

A teď k těm pohádkám, které tady paní poslankyně říkala. Zákonodárce nepřinesl sedm a půl dne volna, ale čtyři dny. Tři a půl dne volna, představte si, ty obchody byly zavřené na Štědrý den, první svátek vánoční, druhý svátek vánoční a na Nový rok. Bez zákona! Představte si to. Já myslím, že si to všichni pamatujeme. Takže čtyři dny. A promluvila pěkně o historii české státnosti. Proč ne. Kdo chce, tak na pietní akce chodí. Moc nás tam není toho 28. října, to si přiznejme, že to není státní svátek, který by přilákal na různé akce, které organizují města či stát, desetitisíce našich občanů. Ale paní poslankyně prostřednictvím pana místopředsedy, tentokrát bych řekl, že i obsahově příslušného k tomuto, co je na Velikonočním pondělí státnického a co je to za svátek? My jsme z Moravy – ale to je Velký pátek a to jsou obchody otevřeny. A na Velikonoční pondělí, to vymysleli komunisté, asi aby se zapomnělo na Velký pátek, tak slavíme. Tak když už se chceme odvolávat na tradice a českou státnost, tak aspoň to velikonoční pondělí uznejte, že to je úplná pitomost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka kolegy Bláhy, Sklenáka, Kalouska a Dolínka. Nejdřív pan kolega Jiří Bláha. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já bych chtěl jenom doplnit kolegyni Gajdůškovou, že já mám to štěstí v životě, nebo povinnost, že třicet let dělám v obchodě, třicet let pracuji s lidma, kteří pracují od rána do večera, a z toho 25 let to všichni kvitovali, ale posledních pět let to zaměstnanci nechtějí, ale o co víc, nechtějí to ani ti podnikatelé. Takže zkuste se zeptat nějakého klempíře nebo instalatéra, jestli ve svátek přijde k vám domů. Kolik vám jich řekne, že přijde, protože chtějí být se svou rodinou? A chtěl bych vás poprosit, právě všechny, kteří říkáte: my jsme tady pro podnikatele. Tak 500 tisíc je jich těch malých. Takže prosím vás, pro ty malé udělejme to, ať svátek platí pro všechny bez rozdílu, kdykoliv, kterýkoliv den státního svátku, a nedělejme to jako doposud, že pro to, abychom my podnikatelé přežili, tak jsme často díky vašim zákonům a vašim doporučením museli začít podvádět a obházet právě ty zákony, které jste tady navrhli. Pojd'te poslouchat ty podnikatele, za které bojujete. Prosím. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Sklenák, připraví se kolega Miroslav Kalousek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Rád bych reagoval na řečnickou otázku pana předsedy Stanjury, který se ptal, co že je to za svátek Velikonoční pondělí. Myslím si, že nám právě v této souvislosti tady v této debatě trošku utíká to podstatné. On je to totiž svátek, který Parlament takto označil. A v našem právním řádu je také jistý zákoník práce. A zákoník práce mluví o tom, že ve státní svátky a ostatní svátky jsou dny pracovního klidu. A ve dnech pracovního klidu je možné nařídít pracovníkům jen takovou práci, kterou není možné vykonat další pracovní den. A v tom je ta podstata, protože my samozřejmě zde máme profese, jako jsou úředníci, jako jsou dělníci, jako jsou učitelé, a ti mají pracovní volno. A pak zde máme profese, jako jsou lékaři, policisté, hasiči, a ti nemají volno, protože jejich činnost není možné odložit na další pracovní den. A vlastně ten spor, který my tady už druhé volební období vedeme, je o tom, jestli ti prodavači a ty pokladní v supermarketu vykonávají takovou profesi, bez které bychom se obešli těch sedm dní v roce, anebo jestli se bez nich neobejdeme, protože kdyby třeba někdo dostal na Nový rok hlad, tak musí být otevřeno, aby náhodou neměl problém. Takže o tom je ten spor a o tom je i to Velikonoční pondělí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Miroslav Kalousek. Připraví se pan poslanec Petr Dolínek. Prosím, máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Pouze dovoluji poznámku k mým dvěma předřečníkům podle jednacního řádu.

Pan poslanec Stanjura položil otázku, jaký že je to svátek související s českou státností, to Velikonoční pondělí. Pan poslanec Sklenák mu řekl, že mu odpoví, a následovalo vystoupení, kde si troufnu říct, že tedy opravdu neodpověděl. Stále nevíme, jaký svátek související s českou státností je to Velikonoční pondělí. To jste nám nevysvětlil.

A k paní poslankyni Gajdůškové, když hovořila, že to je promyšlené a transparentní, že to jsou opravdu ty svátky, které souvisejí s českou státností, tak zaprvé tady máme to Velikonoční pondělí a zadruhé je tady obrovská diskriminace světců. Jestliže na svatého Václava, na Den české státnosti, být zavřeno musí, a na svatého Metoděje, který křtil dědečka svatého Václava, může být otevřeno, tak já kdybych byl z Moravy, tak to chápu jako diskriminaci. A proti diskriminaci bychom se měli všichni ozvat.

A pan poslanec Bláha, dovolte, mě rozveselil, když nás poprosil a řekl: udělejte něco pro ty podnikatele, zakažte jim něco. Já jsem přesvědčen, že nejvíc uděláme pro podnikatele, když jim nebudeme nic zakazovat ani nařizovat a necháme to prostě na nich. Oni se rozhodnou, jestli budou mít otevřeno. Oni se rozhodnou, jestli budou mít zavřeno. To si myslím, že je nejférovější přístup. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ty se nám rozmnožily – nyní Petr Dolínek, poté kolega Stanjura, Nacher, Gajdušková, Sklenák. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji. Oni se rozhodnou, že si otevrou, povolají legii svých zaměstnanců, takže na Velikonoční pondělí ty matky neuvidí svoje děti, které by je chtěly vymrskat, a odejdou v pět ráno do práce, aby otevřely ty velké obchody. Ne ten podnikatel! Ten je doma. Myslíte, že nějaký manažer Makra je na Velikonoční pondělí někdy v práci? Ten je doma s manželkou, možná prodloužený víkend u moře. Ale ta ženská je za tou kasou. O tom se tady bavíme dneska. Ne o tom, že zakazujeme něco podnikatelům, ale že podnikatel může svému zaměstnanci přikázat, že musí opustit rodinu na státní svátek a jít do práce. První věc. (Poslanec mluví velice nahlas a důrazně. Kolegové ho upozorňují, ať tolik nekřičí.)

Druhá věc. Jak sociální demokracie, tak si dovolím zde mluvit i za naše kolegy v lavicích KSČM, dlouhodobě chtěla všechny tyto svátky, aby tam byly. Nezneužívejte prosím tu selekci, kterou provedla Sněmovna náhodným výběrem takřka, na to, že původně jsme navrhovali všechny státní svátky, aby tam byly. Tak nedělejte z toho zbraň z něčeho, co tady pokřivila samotná Poslanecká sněmovna.

Já nebudu hlasovat ani pro jeden z těch návrhů, protože podle mě je velmi správně, aby mohli zůstat zaměstnanci doma. Jestli chce podnikatel podnikat, ať ten manažer Makra si za tu pokladnu sedne na Velikonoční pondělí a prodá tam něco tomu, kdo to potřebuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Zbyněka Stanjury, poté pan kolega Patrik Nacher, který to nevydržel a přihlásil se znovu. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: První reakce na pana poslance Dolínka. Já mám svědomí čisté. Kdo hlasoval pro výběr náhodných svátků? Sociální demokraté, komunisté, nebo ODS? Stěžujete si sám na sebe. Ale vzácná sebekritika, to se často ve Sněmovně neslyší, to musím ocenit.

A pak jsem vždycky na rozpacích, jak mám reagovat na vystoupení pana poslance Bláhy, protože on si protiřečí. On je pro i proti současně. A teď nevím, který z těch jeho postojů mám napadnout, jestli to, že je pro, nebo proti. Co nám před chvílí říkal? Řemeslníci k vám na státní svátek neprijdou. Mají zavřeno. Zkuste si zavolat. A hned v následující větě řekne: proč je posíláte do té práce? Ty malé a drobné. Proč je tam vůbec posíláte? Tak nejdřív vám řekne, že tam nechodí, a já to plně respektuji, je to jejich volba, kdo chce, ctí svátek, kdo nechce, pracuje, je to jeho volba. Ale v druhé větě řekne, proč je tam zákonem posíláte. Tak co platí, pane poslanče prostřednictvím pana místopředsedy?

A kapitalismus 19. století, jak tady popsal pan poslanec Dolínek. Nedělejte z těch podnikatelů lidi, kteří nepracují. Já vím, že se vám to hodí – takový ten podnikatel sedí doma a jediné, co dělá, tak se ráno podívá na účet a řekne, jak tam přibylo. Hurá. Jak bych to utratil? Prodloužený víkend někde u moře. To je karikatura podnikání. Zajděte si mezi

živnostníky, mezi drobné podnikatele. Nemluvte o těch několika miliardářích. Mimochodem je to váš předseda vlády – taky miliardář. Tak jako od vás to zní fakt dobře. Tak neříkejte, jak ten podnikatel nedělá nic, jenom si počítá ty peníze.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Patrik Nacher. Připraví se pan kolega Sklenák. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Patrik Nacher: Omlouvám se, příště nebudu dávat ten slib, že se nepřihlásím, protože to se někdy opravdu nedá.

Tak tady zaznělo, že má být zavřeno tam, kde je to zbytné. Tak proč není zavřeno v restauracích, v kavárnách? Co třeba v takových, já nevím, na hradech, zámcích? Tam přece jedou rodiny trávit ten čas, protože vy jste jim to naplánovali. A teď tam bude zavřeno. Takže když už, tak všude, ať je to konzistentní. Nebo tam zaměstnanci nejsou? Tam jsou zaměstnanci druhořadí? Tak to je jedna věc.

A druhá věc. Tady zaznělo, mně to přijde taky karikatura podnikání, kde se popisuje, že ten podnikatel je ten, co nedělá nic, a zaměstnanci makají 12 hodin denně. Dobře. Tak tam je přece ta hranice 200 metrů. Tak co když je nějaký podnikatel, který má tedy provozovnu maloobchodní, která má 205 metrů, a šel by za tu kasu sám. Tak podle tohoto současného zákona nemůže. Takže on by tam šel z toho kavalce prodávat. Nebo je to rodinný podnik, nebo by tam poslal dceru, syna. A on nemůže. Takže to není pravda. Vy prostě tímhle tím omezujete. Zatímco tím zrušením se nic nikomu nenařizuje. To je to filozofické nepochopení. Proto my se asi nikdy nepochopíme.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Roman Sklenák, dále Jiří Bláha, Petr Dolínek, Martin Kupka. Máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Roman Sklenák: Ano, mám dvě poznámky. Jako pamětník mohu zodpovědět i ten dotaz, proč byly tehdy předkladatelem vybrány právě tyto svátky. On to tady z tohoto místa v minulém volebním období vysvětloval, byl to senátor František Bublan. V podstatě byl veden snahou najít nějaký kompromis. On tady vysvětloval, že s těmi velkými řetězci o tom jednal a snažil se najít nějaký kompromis, aby bylo ve svátky zavřeno. A věděl, že kdyby chtěl tehdy prosadit všechny svátky, tak by to bylo obtížnější. Takže prostě je to výsledek nějakého kompromisu. To jenom na vysvětlenou, kdo tady tehdy nebyl.

V druhé poznámce bych rád reagoval na pana předsedu Kalouska, který mi tedy vyčetl, že moje faktická nebyla v tom duchu, jak měla být, tak teď snad bude. Když on, ale nejen on, byl to i pan poslanec Skopeček a další, kdo říkají tu myšlenku "nezasahujte do toho, nechtějte všechno regulovat, nechte to na těch podnikatelích". Doslova říkal, oni se rozhodnou, jestli mají mít otevřeno. Tak rozumím tomu dobře, pane předsedo, že byste to nejradyji vztáhl i na ty dělnické profese a na ty úřednické, že bychom třeba zrušili ty dny pracovního klidu, třeba nejen o svátcích, ale i o sobotách a o nedělích a nechali to, tak jak to bylo před těmi staletími, jenom na těch šéfech, kdy povolají ty zaměstnance do práce? Tak to myslíte?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Doplnuji seznam, který jsem přečetl, o kolegu Bendla a Kalouska. Nyní tedy pan poslanec Jiří Bláha, připraví se pan kolega Dolínek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já děkuji za nahrávku a poskytnu odpověď velice rád. Jak jsem to myslel, je právě to, že jste tady, kolego, nebyl, tak jste nemohl slyšet všechno, co jsem řekl, tak se prostřednictvím pana předsedajícího omlouvám a jenom to vysvětlím.

Jestliže otevřeme velkoobchod, který vlastní zahraniční vlastník, kterému je úplně jedno, jestli tady někdo má svátek, nebo nemá svátek, jemu jde jenom o to, aby prodal to svoje zboží, které se sem doveze z toho zahraničí, nebo jestliže otevře velký řetězec nadnárodní, kterému je taky jedno, jestli tady máme svátek, nebo nemáme, tak donutí právě ty drobné, aby mu dodali to zboží, které mu dodávají v normální pracovní den. V ten okamžik právě ten malý a drobný musí plnit a musí otevřít, musí povolát svoje zaměstnance a ti musí jít do práce. Pojd'me tedy otevřít Poslaneckou sněmovnu, pojd'me otevřít instituce, pojd'me otevřít kraje – a bude to transparentní. Vždyť proč bychom to neudělali? I ten normální člověk si přece chce dojít ve svátek vyřídit svoje záležitosti a nebude si muset brát na to den pracovního volna nebo dovolenou.

A ještě navíc bych chtěl doplnit jednu věc a to je Štědrý den a svátky. Tak ve Štědrý den se do té doby, než se to schválilo jako státní svátek, makalo. Bylo všude otevřeno až do 17 hodin. První svátek většinou všichni tolerovali, druhý svátek vánoční bylo vždy otevřeno. Takhle to funguje již třicet let. Až poslední dva roky se všechny tři dny drží svátek. Ale pouze poslední dva roky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Já jsem kolegu Bláhu nepřerušil, ale prosím, nenuťte mě k tomu zvýšenou hladinou hluku, protože bych nevěděl, jak to mám měřit, a odpočítával bych to asi odhadem, to bych mohl někoho poškodit a to bych si nepřál.

Nyní tedy s faktickou poznámkou kolega Petr Dolínek. Máte slovo.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji. Já oceňuji slova kolegy Bláhy, nicméně on nám bohužel trochu míchá ty malé živnostníky a ty zaměstnance. Já si troufnu říct, že jako sociální demokracie si vážíme těch malých živnostníků, a ten zákon prvotně vznikl kvůli těm zaměstnancům. Protože chápu některé výhrady, které jsou – živnostníka nechte podnikat. Ale nám jde o to, že zaměstnanec si neurčí to, co ten živnostník. Ale jsem rád, že to vnímáme stejně, že i živnostník chce mít nějaké podmínky pro svoji rodinu a pro svoje zázemí.

Druhá věc. Víte, já si pamatuji, jak jsme se tady nedávno bavili o jedné věci, a to je, že jsem zde ze strany ODS zaslechl, že abychom byli prozápadní, že důkaz Západu je, že dovolíme alkohol – a teď nevím, jestli za volantem, nebo na lodi, nebo na kole, a že západní je mít alkohol v krvi, když něco řídím. No ale já bych chtěl říct, že jestliže chceme na Západ, tak prozápadní je mít taky někdy zavřeno. To je také na Západě. Tak buď buďme západní úplně, anebo si vybereme jen ten alkohol a necháme všude otevřeno. Tak zvažme, která ta západácká cesta je ta správná. Já myslím, že cenného kompromisu, tzn. pár dnů nechat lidi s rodinami, ale zase diskutovat o tom, co říkáte vy. Já jsem vnímal vaše argumenty v minulých diskusích a pojd'te i vy vnímat i ty naše a zkusme najít kompromis.

A potom taková odlehčená věc. Víte, jak jsem slyšel od kolegy popis zákoníku práce, my máme aktuálně 322 bodů programu, možná po dnešku 325 bodů programu Sněmovny. Můžeme se vsadit, že po našem slovuťném zasedání dvou týdnů a jednoho variabilního nám 270–260 bodů zůstane. My tím naplňujeme naprosto skutkovou podstatu zákoníku práce, že nejsme schopni v naši klasickou pracovní dobu odpracovat to, za co jsme placeni. Pojd'me si říct, že ty státní svátky, které máme v příštím roce, že ve všechny státní svátky zasedne Poslanecká sněmovna a odpracuje ty resty, které jsme si tady nahromadili. Půjdete vy všichni

příkladem? Budete zde sedět? Budeme pracovat od šesti od rána do šesti do večera dvanáctky? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane kolego, skončil čas k faktické poznámce. Nyní pan kolega Petr Bendl, připraví se kolega Stanjura, protože kolega Kalousek stáhl svou přihlášku k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Já jsem původně vystupovat taky nechtěl, protože mám pocit, že všichni máme jasno. Ti, kteří chtějí dát prostor k tomu, aby se dohodly třeba odbory s markety, tak ti budou spíše pro to, abychom tenhle nesmysl zrušili. Ti z vás, kteří chcete ostatním organizovat život, budete trvat na tom, že to tak má zůstat, protože jsou to státní svátky už Sněmovnou vyhlášené, a tudíž je potřeba je slavit.

Já vám musím jenom říct, že zaplat' pánbůh snad tady nikoho nenapadne, aby – kdybych mluvil jen za sebe, neboť já jsem tady v konfliktu zájmů, neboť jsem malý podnikatel a mně nemůžete zakázat chodit do práce, protože já těm zvířatům musím nechat každý den krmení a musím se o ně starat... To možná tady někdo úplně nezachytil, když jste si brali do úst těch 500 tisíc malých podnikatelů, kteří si tzv. mohou udělat čas, kdy chtějí. Vždyť to přece není pravda. Naopak když by ten čas nejvíc potřebovali, tak musí jít něco dělat, protože zrovna v tu chvíli je práce, která se vyplatí a kterou musí jít udělat. Je to úplně obráceně. Zpravidla právě v ten čas, kdy ostatní mají volno, protože zrovna můžou řešit věci, na které normálně nemají čas, tak tam ti malí zrovna musí narukovat, aby pomohli, ať už se to týká elektriky, instalatériny a já nevím čeho všeho ostatního. Mně to přijde opravdu jako malichernost. Myslím si, že když to zrušíme úplně, nic se nestane, nic zásadního se nestane. Naopak podle mě budeme fungovat úplně normálně jako spousta jiných subjektů, které musí fungovat tak jako my, kteří hospodaříme v zemědělství, a to bez ohledu na to, jestli si to Parlament přeje, nebo nepřeje, se prostě musíme na těch polích a mezi tím dobyt看em objevit, kdy je to potřeba, a ne kdy si to Parlament zrovna vynutí.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A nyní pan kolega Stanjura s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já musím reagovat na vystoupení pana poslance Dolínka. Každý asi chápeme funkci poslance jinak. Já tady nejsem proto, abych schválil na této schůzi 322 bodů nebo 150 návrhů zákona. Mí voliči ode mě a od nás očekávají, že budeme bránit špatným zákonům, které navrhuje vaše vláda. A v rámci našich omezených sil to činíme. Takže kdyby z 322 bodů zůstalo 305, já myslím, že pro naši zemi jenom dobře. Takže není naším úkolem schvalovat každý nesmyslný návrh zákona, se kterým přijdete, a už vůbec ne rychle. My respektujeme většinu, nakonec pravděpodobně prohrájeme, ale zadarmo vám nedáme nic. A šermovat tady čísla, že ještě tolik a tolik bodů leží... No, to je vaše ostuda, vládní většina. Jsme v polovině volebního období a máme na kupě 322 – možná jsme něco zařadili, 325 bodů. Jak to bude vypadat za rok? No těch bodů bude 400 a víc. Ale vy organizujete jednání Sněmovny. Takže si nestěžujte. A nepoměřujte výkon Sněmovny počtem přijatých zákonů, to je úplně špatné hledisko. To je tak, jak někteří novináři posuzují výkonnost poslance, jestli má 99 nebo 90 % hlasování, z toho 50 % je o tom, jestli bod 1 bude ve dvanáct, nebo v jednu, nebo v úterý, nebo ve středu, to už nikdo z těch statistik nevyndá.

O čem bychom se dneska měli bavit? Bylo tady 114 členů Poslanecké sněmovny, kteří podle dnešního rozhodnutí Ústavního soudu vědomě porušili článek 1 Ústavy a přijali zákon,

který šel proti demokratickému právnímu státu v České republice. A vy jste byli mezi nimi, milí sociální demokraté! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Petra Dolínka, stále je připravený kolega Jiránek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Dolínek: Omlouvám se, opravdu naposledy. Pane předsedo prostřednictvím pana předsedajícího, já jsem byl vstřícnost sama. V tom je 60 vašich opozičních zákonů. Já jsem chtěl, aby se konečně projednaly. Tak já sem přijdu se srdcem na talíři a vy mě tady ještě seřvete, že chci odpracovat vaše zákony. Tak já bych jenom chtěl zkonstatovat, třetina toho programu jsou vaše body. Já stojím o diskusi o nich. Vy můžete odmítnout naše body. My můžeme některé vaše podpořit, ostatně řada z nich jsou i dobré, myslím, že i vy hlasujete některé vládní věci. Ale ta věc je jiná. Je hanba, že my chceme, aby lidi chodili do práce, a sami svoji práci necháváme ležet ladem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě jedna faktická poznámka pana poslance Zbyněka Stanjura. Máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak když je pan poslanec Dolínek vstřícnost sama, já ho беру za slovo. Zítra ráno navrhnu deset opozičních bodů jako body 1 až 10 programu a jsem zvědavý, co vy a vaši koaliční partneři, jak se k tomu hlasování postavíte. Beru vás vážně. Takže zítra v 9.01 budu načítat naše návrhy zákonů, které, máte pravdu, leží tady déle než rok. Dneska ráno, všichni účastníci porady grémia Poslanecké sněmovny mi mohou dosvědčit, že jsem se rozčiloval, že já chci, aby se projednávaly naše návrhy zákona. Tak to zítra ukažte hlasováním. A nejenom vy sám jako jeden. Vzpomeňte si, jak jste hrdinně sháněl podpisy pro odvolání současného řídícího naší schůze. Kolik jste přesvědčil sociálních demokratů? Nula! Jo – Roman Onderka to podepsal taky? Tak omlouvám se, jednoho. My jsme to podepsali všichni. Tak jestli takhle budete shánět podporu pro projednávání našich opozičních návrhů, to se moc neposuneme. Ale ráno se to ukáže. Já to skutečně navrhnu. A nechci slyšet, že máte důležitější vládní body. Žádný důležitější bod než naše návrhy tady skutečně není. (Oživení v sále a potlesk z lavic ODS.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě faktická poznámka paní poslankyně Kateřiny Valachové. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, kolegové, kolegyně, Zbyněk Stanjura, vaším prostřednictvím, je samozřejmě mimořádně obratný předseda opozičního klubu, to všichni víme, není třeba už to dále prokazovat. Nicméně musím se ohradit před tím peskováním, kdo co podepsal nebo podepsal za sociální demokracii. Stejně jako co se týká projednání poslaneckých návrhů – dnes jsme tu situaci korektně projednávali na politickém grémiu Sněmovny. Došli jsme k dohodě, že budeme jednat, bude schůzka, chceme se dohodnout. Takže myslím si, že tahle slova nejsou namístě. A jedině, co zřejmě chtěl Petr Dolínek, vaším prostřednictvím, pane předsedající, říci, tak je pouze tolik, že o této věci debatujeme dlouho, známe své názory, zřejmě už všechny argumenty padly, a pojďme ke konci debaty.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě faktická poznámka pana poslance Pavla Kováčika. Pane předsedo, máte čas k faktické poznámce, měřím dvě minuty.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Paní a pánové, přeji hezký dobrý den. Já jenom k té diskusi, která se tady vede o opozičních návrzích zákonů – taky bych to podpořil. Ale víte, je to v situaci, kdy, a teď si pomůžu jedním nápisem, který na mnoha hřbitovech nad branou jest vytesán, směrem k panu kolegovi, předsedovi klubu ODS: "Co jste vy, byli jsme i my. Co jsme my, budete i vy." Tedy kde jste byli, když my jsme byli v situaci, kdy naše návrhy zákonů tady šly od počátku volebního období až do jeho konce neprojednány? A když jsme požadovali – co opoziční okénka, nám by stačila opoziční skulinka, která by alespoň prvním čtením protáhla návrhy zákonů, které navrhovala KSČM z opozičních lavic, a vy jste tady tvrdili – ne že jste u toho nebyli, byli jste u toho – a vy jste tvrdili, že jsou důležitější vládní návrhy.

Takže prosím pěkně, já jsem pro to, aby se projednávaly všechny návrhy zákonů. Dokonce jsem tady já osobně přednášel návrh, aby se jednací řád upravil tak, aby se návrhy zákonů a další body projednávaly v pořadí, jak dojdou, to znamená podle čísla tisků. No a protože jsem to navrhoval v době, kdy byla úplně jiná vláda než tahleta, tak to byl návrh, pro který jsme si hlasovali pouze my sami komunisté. Takže historická paměť mně velí, že jsem pro to, aby se projednávaly návrhy zákonů v pořadí, v jakém dojdou. Ale musí to platit pro všechny a ve všech volebních obdobích. Pokud se takhle dokážeme domluvit, potom věřte, všecko půjde i rychleji a k větší spokojenosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Martin Jiránek, připraví se pan kolega Petr Pávek. Vrátime se, věřme tomu, k textu návrhu zákona vráceného Senátem. Máte slovo.

Poslanec Martin Jiránek: Děkuji. Já jenom přemýšlím, jak začít, protože po tomhle se strašně těžko navazuje na projednávané téma. No já to nějak zkusím.

Mluvili jsme tady o různých tématech spojených s prodejní dobou, tzn. mluvili jsme o tom, ať nemluvíme podnikatelům do toho, kdy otevrou, nebo ne. Řešili jsme samozřejmě, že doktoři, sestry, policisté a další musejí do práce. Řešili jsme, že si lidé mohou najít jinou práci, když nechtějí chodit o svátcích do práce. Můj pohled na věc je trochu jinde. Celý vývoj lidské společnosti v posledních stoletích je z velké části založen na tom, abychom museli do práce chodit stále méně a méně. Abychom měli více času na život. Proto vymýšlíme stroje, roboty, výrobní systémy, digitalizujeme, zvyšujeme produktivitu a zkracujeme pracovní dobu. Za pár desítek let, pokud jako lidstvo zvládneme klimatickou změnu, bude pracovní týden dost možná 30 hodin, nebo jenom 20. A i různé průzkumy praxe firem a různé pokusy v jednotlivých státech ukazují, že když lidé pracují třeba jenom 30 hodin v týdnu, tak jsou šťastnější, mají spokojenější rodinný život atd.

A my víme, že Češi pracují v průměru více než většina Evropanů. Ročně dokonce řádově o stovky hodin. Proto si myslím, že bychom zde neměli vážit, zda ano, nebo ne, mohou, nebo nemohou lidé změnit práci, zda – ano, nebo ne – zasahujeme podnikatelům do svobody podnikání. Anebo zda je to, nebo není fér nebo nefér vůči doktorům a sestřičkám. Přičemž věřím, že časem dokážeme i těm doktorům umožnit být o Vánocích doma. Ale myslím, že bychom měli vážit, že jsme již dostatečně vyspělá společnost, abychom nějakým způsobem mířili výš. My tady bychom měli pomoci hledat širokou společenskou shodu a cesty, jak co nejvíce lidem alespoň v těch několika státních svátcích ročně zaručit volno, ať

mohou dělat, co chtějí. Ať mohou být doma s rodinou nebo prostě jít třeba na ryby. Prostě proto, že to zlepší náladu mezi lidmi, pohodu ve společnosti.

Stovky milionů Evropanů to už dokázaly. Našly ne chaos, jak to pojmenoval kolega Skopeček, ale našly politickou a společenskou shodu na tom, že nějak omezí prodej. Buď o svátcích, nebo o nedělích. A díky tomu miliony zaměstnanců, samozřejmě i stovky tisíc podnikatelů mohou být minimálně o těch svátcích doma spolu s rodinou a dívat se třeba na pohádky. A buď mezi ně my Češi budeme i po dnešku nadále patřit, anebo ne. Signál lidem, jak to vnímáme my v Parlamentu, to každopádně bude. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Petr Pávek. Připraví se pan poslanec Vojtěch Munzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové, milí kolegové, kolegyně, já jsem mohl být hotový za deset vteřin, protože jsem byl pověřen, abych vám sdělil stanovisko klubu Starostů a nezávislých. My podpoříme tu senátní verzi a tím by to mohlo skončit. Dovolte mi ale několik osobních poznámek.

Ten důvod, proč podporujeme senátní verzi, je proto, že jste tady v zákoně o prodejní době zanechali čurbes. Není to vůbec o žádném silném postoji, zda o svátcích pracovat, či nepracovat. Je to o tom, že je to velmi nesystémové. Někteří z nás, jako já, jsou daleko liberálnější, takže mají tendenci k tomu věci neregulovat, když to není nutné, ale někteří rozumějí tomu, že prostě pro ty zaměstnance ve velkých obchodech by to znamenalo úlevu – ale sedm a půl dne? Co to znamená sedm a půl dne? Proč tedy ta novela nezní tak, že prostě o svátcích se nebude prodávat? Tomu každý rozumí. Je svátek, mám to červeně v kalendáři, OK, tak se prostě neprodává. Řada z nás starších to ještě pamatuje. V tom není ten problém.

To, co se mi tady nelíbí, je vyzdvihování jedné profese. Rozumím prostřednictvím pana předsedajícího něže, kterou chová kolega Bláha k pekařům. Rozumím i dalším, kteří vyzvedávali prodavačky a prodavače apod. Ve skutečnosti je to velmi omezený pohled. Víte, a to už tady také bylo zmíněno, tak to nebudu rozvádět, že jsou stovky, stovky profesí, které tuto volbu nemají, které musí chodit do té práce, které mají směnný provoz, které pracují po nocích, od kterých vyžadujete služby počínaje natankováním na pumpě a konče lékařskou péčí nebo zdravotnickým zákrokem. Takže problém této novely nespočívá v tom, že bychom říkali natvrdo "nebudeme, nebudeme chránit ty zaměstnance v dobách svátků", ale v tom, že prostě je v tom opravdovej čurbes, který svátek ano, který ne, kdy můžu jet, kdy nemůžu jet atd. Je to přeregulované a je to úplně zbytečné.

Takže za Starosty, nezávislé i za sebe říkám, podporujeme jednoznačně senátní verzi, která to vrací do bodu nula. A jestli někteří z vás budete mít tu ambici, přijďte s novým návrhem toho zákona tak, aby dával smysl a nezapleveloval jak právní řád, tak návyky obyčejných lidí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Pávkovi. Nyní ještě pan poslanec Vojtěch Munzar s řádnou přihláškou a to je zatím poslední přihlášený do rozpravy. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den ještě jednou, kolegyně a kolegové. Já jsem se nakonec přihlásil do řádné rozpravy, než abych tady reagoval, ač mě svrběl jazyk na mnoho faktických poznámek tady kolegů po mé levé ruce. Chci říci, že tato situace, ve které se nacházíme, a zejména debata, která se tady dnes

rozproudila, ukazuje ve své plné nahotě tu absurditu samotného zákazu prodeje v obchodech nad 200 metrů čtverečních ve vybraných svátcích.

Pan kolega Mihola se tady ptal na filozofii státních svátků. Připomínají nám milníky naší historie a naší tradici. Proto je mám rád. Nemám je rád jenom proto, že je třeba volno. Ale rozhodně nejsou důvodem, aby stát někomu něco zakazoval a přikazoval, co má o těch státních svátcích dělat. Já si osobně nemyslím, že role státu je zakazovat některým – a zdůrazňuji slovo některým – obchodníkům, kdy prodávat, kde prodávat, a zákazníkům, kdy a kde nakupovat. To by mělo být skutečně svobodné rozhodnutí, do kterého stát nemá co mluvit. Zákaz se zavedl údajně ve jménu ochrany zaměstnanců, ale mně to spíše připadá, že se zavedl ve jménu sociálního inženýrství a neutuchající touhy mluvit lidem do jejich životů.

Ochranu zaměstnanců, kterou tady dnes argumentují zástupci ČSSD, když si vezmete, tak ten zákaz se nevztahuje na obchody do 200 metrů čtverečních, nevztahuje se na čerpací stanice, prodejny na železničních stanicích, autobusových nádražích, letišťích nebo prodejny ve zdravotnických zařízeních, nevztahuje se na zaměstnance v pohostinství, jsou také zaměstnanci v kinech, kulturních zařízeních, všichni ti zaměstnanci ve stáncích na kulturních akcích o státních svátcích, to jsou také zaměstnanci – takže vy tady ochranou části zaměstnanců – části – vytváříte vlastně zákonnou nerovnost.

Velké obchody nad 200 metrů čtverečních, i kdyby dneska chtěly prodávat, tak mají smůlu. Ale obchodníci, třeba ti menší v zavřených obchodních centrech, mají, i kdyby chtěli, bohužel také smůlu. A to ukazuje, jak každá podobná regulace ze strany státu a ze strany moci zákonodárné křiví trh. Celkový zákaz prodeje ukazuje tedy na jasnou nerovnost. Ten, kdo má dneska 190 metrů čtverečních, může prodávat, ten, kdo má obchod, který má více než 200 metrů čtverečních, prodávat nemůže. To, že se tady takto rozhodlo a minulá Sněmovna a dala tam hranici, pro mě nepochopitelnou, nezdůvodněnou, 200 metrů čtverečních, to vytvořilo nerovné podmínky na trhu. A každý podobný zásah státu do volného prostředí, do svobodného trhu nám vytváří regulacemi takovéto podobné nerovnosti.

Já si ještě dovoluji zareagovat na pana kolegu Bláhu prostřednictvím pana předsedajícího, který tady řekl větu, že se tady rozhoduje o nás bez nás. Ale to přece děláte vy. Vy chcete na půdě Sněmovny rozhodnout o lidech této země, vzít jim svobodné rozhodování ve jménu vlastních a partikulárních zájmů, které jste tady říkal. Ale myslím si, že tady je to jasné. Je tady snaha skupiny poslanců, kteří cítí nějaké vnitřní pnutí určovat lidem jejich vlastní život a každodenní život lidí, a je tu skupina poslanců, ke kterým se řadím já, kteří nemají tuto vnitřní touhu za každou cenu mluvit lidem do jejich každodenních životů. Hlasování rozhodne. Já doufám, že zvítězí zdravý rozum a svobodná vůle lidí, a nikoliv tato touha. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan kolega Munzar byl sice poslední přihlášený, ale ještě mám dvě faktické poznámky – kolegy Jiřího Miholy a paní kolegyně Aleny Gajduškové. Nyní pan poslanec Jiří Mihola s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Musím zareagovat na kolegu Munzara vašim prostřednictvím. Problém je, že tady mnozí kolegové nejsou po celou dobu, neslyší všechno, co tady zaznělo, tak jednak buď se opakují, anebo reagují potom zcela nesmyslně. Nepodsouvejme si prosím vás opravdu, že někdo chce někomu něco organizovat. Kdo to kdy řekl! Zaznělo to tady někdy? Najdete to v tom stenozáznamu, že někdo někomu chce organizovat čas? Nebo volný den? Zato spousta různých omylů. Tady padá termín sociální inženýrství. Já bych se moc neutrhoval, pane kolego, na sociální inženýrství. Pozor! Co

takový Baťa? Nevím, kolik z nás Baťovi kam vůbec sahá, ale budeme tady šermovat a dehonestovat termín sociální inženýrství. Jestli mu vůbec rozumíme pořádně.

A filozofie státních svátků? Jestli je to tak jedno, jak tady říkal kolega Munzar před chvílí, tak pak stačí památný den. Pak nemusí být vůbec státní svátek. Tady bychom s tím vystačili. A když stát tedy a kolegové, asi i vaši, rozhodli o některých státních svátcích po roce 1989, pak ten stát má určitě právo do toho vstupovat a regulovat, tak jak je to právě v těch jiných zemích.

A ke kolegovi Pávkovi vašim prostřednictvím bych ještě dodal – víte, nejjednodušší bude udělat tu novelu, kde se to sjednotí. O tom se tady často mluvilo, tím se nejčastěji argumentovalo. Já ji klidně připravím. Věřím, pane kolego Pávku a další starostové, že ji podpoříte. Věřím, že je tady také druhá část Sněmovny a že se připojí ANO, protože průzkumy ukazují, že tato opatření nikomu nevadí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka paní poslankyně Aleny Gajdůškové. A opět opakuji, prosím o klid, protože jde o faktické poznámky a chtěl bych, abych mohl měřit čas všem stejně. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji. Jenom rychle. Pan poslanec Mihola řekl spoustu toho, co bylo potřeba říct jako reakci. Já k tomu dodám jen tolik na adresu pana poslance Munzara prostřednictvím pana předsedajícího. Prostě je s podivem, že nedokáže pochopit, co je zbytné a co je nezbytné. A o tom vlastně jsme se tady bavili.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Ještě pan kolega Jiří Bláha, poté pan poslanec Zbyněk Stanjura s faktickými poznámkami. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Jiří Bláha: Vážení kolegové, kolegyně, máme poslední šanci ponechat ten stav tak, jak je, a zamezit hromadným žalobám těch, kteří se budou cítit poškozeni. Protože tady to zaznělo. Z hlediska zákoníku práce má podnikatel právo nařídit mimořádnou směnu pouze v okamžiku, kdy je nutno zabezpečit chod pro udržení podniku nebo jiných záležitostí. A v ten okamžik dojde k čemu? Ti, kteří se budou chtít bránit, pokud vrátíme ten stav zpátky, tak samozřejmě podají hromadnou žalobu na stát, aby toto vyžadoval, a v ten okamžik, jak to dopadne? Nebude moci mít otevřeno opravdu nikdo. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Máme další faktické poznámky – pana kolegy Stanjury, Václava Klause, Patrika Nachera. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Na rozdíl od paní poslankyně Gajdůškové si neosobuji právo rozhodovat za všechny naše občany, co je pro ně zbytné a co je pro ně nezbytné. Ale v duchu sociálně demokratického návrhu zákona, který paní poslankyně tak vehementně hájí, je prodej do 200 metrů nezbytný, prodej nad 200 metrů je zbytný a podávání alkoholických nápojů v restauracích je nezbytné. Já takovou logiku světa odmítám, mám jinou, ale proč ne.

A k panu poslanci Bláhovi. Já myslím, že když budeme jenom číst ustanovení zákoníku práce, kterékoliv, bez kontextu, tak prostě dojdeme k absurdním závěrům, jako on před chvílí došel. Určitě i on sám, pokud provozoval některý ze svých obchodů nebo výrobních závodů

v sobotu a v neděli, si umí představit pracovní smlouvu, kde to má podepsané, a když se jedná o pracovní smlouvu, i se zaměstnancem. To není proti zákoníku práce. Nevytáhněte tady nějaké hromadné žaloby, protože ať se to někomu líbí, nebo ne, podepsání pracovněprávního vztahu je oboustranný akt. Musí s tím souhlasit jak zaměstnavatel, tak zaměstnanec. A pokud se zaměstnanci podmínky, které nabízí zaměstnavatel, nelíbí, tak takovou smlouvu prostě nepodepíše, zejména v tomto šťastném období, kdy je opravdu nulová nezaměstnanost a všichni podnikatelé – nechci říkat všichni, mnozí podnikatelé a možná mnozí zaměstnavatelé, a možná to dolehlo i k panu poslanci Bláhovi, si stěžují na nedostatek pracovní síly. Možná že jste to, pane poslanče, už také slyšel. Já to slyším dnes a denně.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou nyní vystoupí pan poslanec Václav Klaus. Připraví se pan poslanec Patrik Nacher s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Poslanci hnutí Trikolóra podpoří senátní verzi, a pokud neprojde, tak alespoň tu poslaneckou. Proč, už jsem říkal několikrát.

Ale faktická poznámka slouží jako reakce na předřečníky. Já bych se zastal kolegy z jiné politické strany, pana Munzara, protože paní poslankyně Gajdůšková, vaším prostřednictvím, to je každého věc, co považuje za zbytné a nezbytné. Já třeba osobně považuji za zbytné vaše vystoupení ve Sněmovně, ale to mi ještě nedává právo, abych tady někoho okřikoval. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan poslanec Nacher, paní poslankyně Gajdůšková, poté faktické poznámky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Abych to nezdržoval, to, co je zbytné a nezbytné, už komentovat nebudu. To říkal kolega Stanjura. Jenom bych chtěl požádat kolegu Bláhu, aby když chodí k tomuto mikrofonu, aspoň ty termíny používal přesně, protože to je docela závažné, co tady zazní. Já jsem si dělal poznámky. Mám pocit, že předtím řekl, že 20 tisíc lidí podpořilo nějaké referendum. Spíše myslel asi petici, ne referendum. Teď mluvil o hromadných žalobách. Institut hromadných žalob u nás neexistuje. Vůbec jsem nepochopil ten obsah, nebo co to má jakoby znamenat, že když tady teď něco schválíme, budou hromadné žaloby, které u nás neexistují. Já jsem skutečně chtěl poprosit kolegy, všichni, kdo víme, jak kdo bude hlasovat, každým takovýmhle vystoupením získává druhá strana další hlasy. Já tomu nerozumím, proč to kolega dělá.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Gajdůšková s faktickou poznámkou. Stahuje faktickou poznámku. Do rozpravy je s přednostním právem přihlášen pan místopředseda Sněmovny Tomio Okamura. Prosím, máte slovo. (Hluk v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, chtěl bych sdělit a zopakovat stanovisko SPD k tomuto návrhu zákona.

Mě tento návrh zákona, musím říci, provází úplně od začátku mojí politické kariéry, protože tenkrát s tím pan Bublan za ČSSD přišel už v roce 2012 do Senátu. Pozoruhodné je, že přestože v Senátu měla tenkrát ČSSD většinu, nadpoloviční většina Senátu byla ČSSD, tak jsme mu to tam zamítli. A je zajímavé, jak je během krátkého času z nějakého důvodu ČSSD plastická a z nějakého důvodu to najednou ČSSD prosazuje. Já jsem sám byl v roce 2013

svědkem toho, kdy jsem byl senátor, protože jsem se stal senátorem v říjnu 2012, a pak jsem tam přišel v roce 2013, jak to tam ČSSD většinově zamítla. A teď tady slyšíme – dokonce tam byla v té době i paní Gajdůšková prostřednictvím pana předsedajícího, to znamená, byla svědkem toho, že to ČSSD sama odmítla. Úplně jiné věty a úplně jiné floskule. Takže tady je přesně vidět, řekl bych, a už jsem to říkal, ta plastičnost, prostě ta názorová ohebnost, v podstatě ta názorová nekonzistentnost ČSSD.

Tenkrát to pan senátor Bublan pak zkusil navrhnout ještě jednou po volbách, kdy se malinko změnilo složení. A je zajímavé, že přestože složení Senátu přestalo být tak levicové, jako to bylo za mě, tak mu to tam prošlo. Takže to je další zajímavost – ta plastičnost dalších politických stran. To je úplně neuvěřitelná situace. Ale SPD je v té plastičnosti ostatních stran stále konzistentní a já také. Já jsem říkal už v roce 2013 v Senátu, já jsem byl zvolen za jeden z nejchudších krajů, nebo obvodů České republiky, je to Slovácko ve Zlínském kraji, a dělal jsem si tenkrát průzkum mezi občany, mezi voliči, jestli by chtěli, abychom udělali, vynutili zavírací dny v těch státních svátcích, nebo ne. A zajímavé je, že podle mého názoru, a to jsem objížděl doslova všechny obce a města, mi připadalo, že v tomto senátním obvodu byla většina proti tomu omezení otevírací doby. A nebyl tam dokonce ani argument, a tady paní poslankyně Gajdůšková prostřednictvím předsedajícího byla ze sousedního senátního obvodu, nebyl tam dokonce ani ten argument toho, že by chtěli mít volno.

Tam byly dva argumenty. Já jsem se ptal, jaký na to mají názor. První byl, že v tom senátním obvodu není žádný velký hypermarket, aby si mohli levně nakoupit, že ty hypermarkety jsou až ve Zlíně. Ale nebyl ani v Uherském Brodě, nebyl ani v Otrokovicích, tam je kousek ten Zlín, a nebyly ani dál na Slovácku. To znamená, aby si lidé mohli lacino nakoupit ve velkém hypermarketu, skutečně často potřebují volný den, aby si těch 20 kilometrů s rodinou dojeli až do Zlína, vlastně do těch Malenovic a tak dále. Takže pro to, aby si občané levně nakoupili, by v podstatě uvítali, aby bylo otevřeně co nejvíce. Ptal jsem se jich na ten argument peněz. Naopak co mi lidi říkali, byli velice rádi, že si mohli přivydělat jakýkoliv den, protože ty platy, ty průměrné mzdy na Slovácku jsou tak nízké – bohužel, je to ostuda dosavadních vlád, já jsem byl zatím vždycky v opozici, neměl jsem na to vliv – tam byly v podstatě tak nízké, že i ti občané řekli, my bychom si rádi přivydělali, pokud možno, když bychom mohli jít do práce. To znamená, já jsem z tohoto pohledu vždycky konzistentně zastával názor, který jsem minimálně registroval v tom Zlínském kraji, na tom Slovácku, že občané jsou proti tomu, abychom, a já hájím své voliče, omezovali otevírací dobu.

Zároveň tady říkám jménem SPD "B", a to B je, že trváme na tom, aby lidé pracující v obchodech byli řádně zaplacení. To je strašně důležité. Abychom vytvořili takové podmínky – a to je zase na vládě, a občané si na to stěžují a vláda nekoná – aby skutečně za ty přesčasy, za práci o státních svátcích ti pracovníci byli adekvátně zaplacení. A je to taky otázka pracovněprávního práva, aby skutečně ta práva zaměstnanců nebyla krácena, aby nebyla omezována a aby skutečně zaměstnanec měl odpovídající pracovněprávní prostředí tak, aby nebyl využíván či zneužíván, ale aby jeho postavení bylo vždycky důstojné. To je stanovisko SPD. My tím pádem budeme hlasovat pro senátní návrh, následně, pakliže bude zamítnut, budeme hlasovat pro sněmovní návrh. Ale znovu říkám, není to ani díky Senátu, ani díky Sněmovně, já to stanovisko mám konzistentní, když jsem nebyl ani ve Sněmovně a když jsem byl osamocený nezávislý senátor, a celou dobu se tady tento návrh táhne. Jenom jsem poukázal na tu plastičnost, na tu neuvěřitelnou ohebnost tady těch ostatních stran, především ČSSD, jak se to mění, ty jejich názory, během velice krátké doby.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Onderka a paní poslankyně Gajdůšková po něm. Prosím, máte slovo. (Neklid v sále.)

Poslanec Roman Onderka: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, prostřednictvím pana předsedajícího pane Okamuro, jestli je sociální demokracie plastická, tak vy jste gumovej jako ten míček, který se odráží od země ke stropu a zpátky. Už přestaňte urážet sociální demokracii. Že je nesoulad mezi poslanci jedné strany, a to včetně sociální demokracie, se senátory v rámci projednávání některých zákonů, je běžnou záležitostí. Jestli jste to nezaznamenal, doporučuji si přečíst pár tisků a trošku historie.

Co se týče práce v nepřetržitém provozu, co se týče práce o svátcích, doporučuji, abyste se zeptal těch, kteří jsou v Poslanecké sněmovně a kteří takovou práci dělali. Konkrétně vám to rád vysvětlím, protože jsem přes deset let dělal v nepřetržitém provozu. A vím, co to je nebýt se svým dítětem doma na Vánoce, vím, co to je nebýt se svými přáteli na Silvestra, vím, co to je chodit do práce vždycky, když zaměstnavatel pískne. Je to o tom, že si člověk nemůže vybrat, protože buď do té práce chodí, anebo je bez práce. Což chápu, že tomu vy nerozumíte, protože takový problém jste nikdy neměl. A žádám vás prostřednictvím pana předsedajícího, podruhé a naposledy – přestaňte se navážet do sociální demokracie! (Potlesk z řad poslanců ČSSD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka paní poslankyně Gajdůškové, po ní faktická poznámka pana místopředsedy Okamury. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Tak jenom opravdu fakticky. Za prvé – budu mluvit za sebe. Podepsala jsem už první návrh na zavedení státních svátků jako dnů pracovního klidu a omezení prodejní doby.

Za druhé. Sociální demokracie v Senátu, nevím, že by měla nadpoloviční většinu. Měli jsme nejsilnější klub, to je pravda. Takže se ohrazuji proti výrokům na adresu sociální demokracie. A vyprosila bych si to.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Okamura – faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já bych teď zareagoval prostřednictvím pana předsedajícího na oba dva předřečníky. Já o tom vím, že jste měli většinu, takže se podívejte na rok 2012.

A ta druhá věc. Já se tady nenechám urážet panem poslancem Onderkou. Já jsem pracoval – ne že jsem byl placen v nepřetržitém provozu na směny, jako jste byl možná vy. Já v prvních asi pěti nebo šesti letech svého podnikání jsem dovážel japonské turisty, dokonce jsem 24 hodin denně držel urgentní linku, když je tady někdo okradl, nějaký kapsář, ztratili pas, když onemocněli, tak abychom je mohli urgentně i v noci, o půlnoci jsem s nimi chodil do nemocnice. Nemohl jsem, když jsem chtěl jít do kina, tak jsem si sedal v kině úplně na kraj, abych mohl kdykoliv odejít, a musel jsem vyběhnout. Nemohl jsem si jít ani zaplavat, protože jsem telefon nemohl mít u sebe, a to bylo v začátcích mobilních telefonů. Na rozdíl možná od vás já jsem si to musel platit sám dokonce, jako já jsem nebyl ani placen, a bylo to 24 hodin denně, kdy jsem pracoval od rána do noci a musel jsem se živit sám. Sám! A musím říci, že každá cestovní kancelář, která je vůbec na trhu, tak takovou urgentní linku provozuje. Každá, aby když se něco stane nějakému klientovi, tak aby mohli okamžitě 24 hodin denně klientovi vyhovět. A jelikož v té době, kdy jsem začínal, tak jsme byli ve firmě asi jenom já se dvěma zaměstnanci nebo s jedním a nechtěl jsem právě zatěžovat kolegy, protože oni neuměli japonsky, takže jsem tam byl sám, kdo umí japonsky, takže z tohoto důvodu jsem to dělal celá

léta sám. Sám 24 hodin denně. Takže přestaňte tady lhát, přestaňte tady vymýšlet, přestaňte je osočovat, zase ty svoje lidi! Prostě trvám na tom, že plasticky měníte názor, a tenkrát pan Bublan, když to tady navrhoval v Senátu, tak prostě to neprošlo, přestože vás byla většina, a teď jste prostě změnili názor. To je fakt. A přestaňte už tady s těmi osobními narážkami, protože já pracuju celý život a nikdy jsem neparazitoval na veřejných penězích jako někteří exponenti některých stran celý život dokonce!

Místopředseda PSP Petr Fiala: Následuje faktická poznámka pana poslance Onderky, potom pan poslanec Válek s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Onderka: Děkuji, pane místopředsedo. Prostřednictvím vaší osoby, pane Okamuro, opět jste předvedl gumový míček. Nahoru dolů, nahoru dolů. Znovu říkám – vy říkáte: nenechám se urážet. Jestli si myslíte, že já se nechám urážet, tak to jste se sakramentsky spletl! Mně není dvacet ani pětadvacet. Já jsem se také celý život živil sám, a když jsme vypravili na té železnici vlak, tak než jsem si šel lehnout, tak jsem si uvědomoval jednu zásadní věc, že až se probudím, tak se zeptám, jestli ten vlak dojel, protože tu odpovědnost jsem měl celou dobu, když jsem spal. Každý z nás má nějakou životní zkušenost. Já říkám pouze jedno: Přestaňte urážet ostatní kolegy v tomto sále a nikdo vás následně nebude urážet také. I když já si myslím, že jsem vyjádřil pouze svůj názor, jaký opravdu jste.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Válek, po něm s faktickou poznámkou pan předseda Stanjura. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Tak já jenom preventivně, kdyby měl někdo pocit, že jsem ho urazil, tak jsem neměl za cíl ho urazit.

Já jsem chtěl prostřednictvím pana předsedajícího podpořit tu myšlenku, která tady zazněla od pana poslance Nachera – už toho nechme. Já myslím, že je zbytečné debatovat, kdo byl větší hujer, když ještě pracoval a nebyl poslanec, a jestli v práci dýchal, nebo chodil na záchod, nebo jedl, anebo co tam vlastně v té práci dělal. Já jsem nikdy nepracoval, protože jsem doktor, doktoři nepracují. Tak pojďme se bavit o tomto zákoně, pojďme o něm hlasovat, pojďme to někam posunout a dokázat občanům, co to sledují, že pracujeme i v Parlamentu, a nejenom když jsme byli hujeři ve svých zaměstnáních. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Žádná další faktická poznámka v tuto chvíli elektronicky není zaznamenána, nikdo se nehlásí ani do rozpravy, tedy rozpravu končím. Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova. Je. Pan senátor Nwelati má prostor pro závěrečné slovo. Prosím, pane senátore.

Senátor Raduan Nwelati: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, když jsem tady tu atmosféru viděl, jak tady trošičku do sebe šijete, tak možná, že to malinko zklidním tím, že vám vyřídím pozdrav všech 81 senátorů ze Senátu. Měl jsem připravenou docela dlouhou řeč, ale protože veškeré argumenty, které jsem tady chtěl použít, tady i padly od zastánců zrušení zákona č. 223/2016 Sb., tak je opakovat nebudu, ale stejně pár slov řeknu.

Když ten zákon byl schvalován, tak byly používány dva argumenty, proč je potřeba omezit de facto otevírací dobu, a to za prvé, abychom chránili zaměstnance v obchodech nad

200 metrů čtverečních, myšleno tím prodejní plocha. A druhý argument byl, abychom zamezili tomu, že lidé nebo rodiny s dětmi tráví celý den, když je svátek, v obchodních domech. To byly hlavní důvody, které tady zaznívaly, aby ten zákon tehdy byl schválen.

Argument, že chráníme zaměstnance, sice je možná pravdivý, ale jenom zčásti. A já ten zákon z tohoto pohledu považuji za diskriminační. A je diskriminační jak vůči podnikatelům, tak vůči zaměstnancům, protože tady dělíme podnikatele na ty, kteří mají obchody do 200 metrů čtverečních, a ti de facto podnikat mohou, nenařizujeme jim žádný zákaz prodeje ve svátcích, a pak tady jsou podnikatelé, kteří mají plochu nad 200 metrů čtverečních, a ti de facto se tímto zákonem musí řídit a nesmějí otevřít, přestože by si to třeba i ti jejich zaměstnanci přáli. To netvrdím, ale stát se to může. Je diskriminační i vůči zaměstnancům, protože my tady chráníme zaměstnance jenom těch zaměstnavatelů, kteří mají právě tu plochu nad 200 metrů čtverečních, a dokonce jenom část zaměstnanců, protože jsou někteří zaměstnavatelé, kteří mají plochu nad 200 metrů čtverečních, například fotbalový stadion, a tam pořádají fotbalový zápas. Všichni zaměstnanci, kteří musejí zajišťovat ten fotbalový zápas, tam přijít musí. Teď se přiznám, že jsem nepočítal, kolik má metrů čtverečních fotbalový stadion, ale předpokládám, že to bude více než dvě stě. Takže tento zákon je diskriminační.

A jestli se tady někdo oháněl tím, že budou podávány hromadné žaloby, pokud tento zákon bude zrušen, protože někdo bude nutit někoho jít do zaměstnání, když se mu nechce nebo když se nedohodl, a bude mu to nařizovat. Já si nepamatuji, že by před schválením tohoto zákona, to znamená před rokem 2016, nějaké hromadné žaloby byly. Proto pokud ten zákon zrušen bude, tak nepředpokládám, že by mohly být hromadné žaloby. A pokud bych chtěl použít tuto demagogii obráceně, tak bych řekl, pokud tento zákon nebude zrušen, tak mohou být hromadné žaloby od těch zaměstnanců, které jsme nechránili tímto zákonem. Proč uklízečka v divadle má jít de facto pracovat o svátcích, které jsou tady vyjmenované, těch osm svátků, na rozdíl od prodavačky v obchodě, který má nad 200 metrů čtverečních?

Proto bych chtěl opravdu vás poprosit, zvažte, jestli je tento zákon nutný, jestli opravdu nediskriminuje jenom část zaměstnanců, nebo jestli nedává výhodu jenom části zaměstnanců, a moc bych vás prosil, zkuste se připojit k návrhu, který přišel ze Senátu, a podpořit jeho zrušení.

Jinak ještě chci tady upozornit na poslední věc, a to, že zrušením zákona nikomu nenařizujeme, aby ve svátcích otevřel svůj obchod. Jediné, co mu dáváme, je možnost, aby se, pokud to tak chce udělat, se svými zaměstnanci dohodl a měl svobodnou volbu. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Nacher má zájem o závěrečné slovo? (Nemám.) Nemá zájem o závěrečné slovo. (Gong.) V tom případě jsem přivolal poslance, kteří nejsou přítomni v jednacím sále, a přistoupíme k hlasování. Ještě vás mezitím seznámím s omluvou. Paní poslankyně Věra Kovářová se omlouvá od 17.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů.

Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Je zde žádost o odhlášení. Všechny jsem vás odhlásil. Přihlaste se prosím znovu svými hlasovacími kartami. Připomínám, že k přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 223/2016 Sb., o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě, podle sněmovního tisku 200/6, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 200/7."

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 20, přihlášeno je 179 poslanců, pro 68, proti 73. Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem nepřijali.

Nyní tedy budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy 101 poslance. Potřebný počet hlasů je nastaven.

Takže přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 223/2016 Sb., o prodejní době v maloobchodě a velkoobchodě, ve znění, ve kterém byl podstoupen Senátu, podle sněmovního tisku 200/6."

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 21, přihlášeno je 180 poslanců, pro 132, proti 34. Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali.

Děkuji panu navrhovateli, děkuji panu senátorovi Nwelatimu a končím projednávání tohoto bodu.

Dále se budeme zabývat bodem číslo

3.

Návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv /sněmovní tisk 256/7/ - vrácený Senátem

Konstatuji, že Senát návrh zákona s pozměňovacím návrhem vrátil. Jeho usnesení nám bylo doporučeno jako sněmovní tisk 256/8. Informace k pozměňovacímu návrhu vám byla rozdána do vaší pošty. Vítám mezi námi pana senátora Jiřího Dienstbiera a prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil pan ministr kultury Zaorálek, který zastupuje z pověření vlády místopředsedu vlády a ministra vnitra Jana Hamáčka. (Silný hluk v sále.) Dámy a pánové, prosím o klid a prosím pana ministra, aby se ujal slova.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Dámy a pánové, já bych tedy vaši pozornost obrátil k zákonu o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv, který byl v této Sněmovně schválen v roce 2016. Cílem tehdy toho zákona, který tu byl schválen, byla elektronizace a celkově zásadní modernizace celého procesu tvorby a vyhlášení právních předpisů. Takže to je to, co jsme tady přijali v roce 2016. A ten návrh nyní provádí nezbytné změny jednacího řádu Poslanecké sněmovny, zákona o Ústavním soudu a dalších zákonů a současně ten návrh, který tady máme, stanoví nové datum účinnosti celé právní úpravy elektronického legislativního procesu a také té elektronické Sbírky zákonů. Celý systém, tak jak byl navržen, by byl uveden do ostrého provozu až 1. ledna roku 2022. Já bych rád připomněl, že obdobný návrh byl již v minulém volebním období schválen vládou Poslanecké sněmovny (?) a stal se součástí zadání technického řešení projektu eSbírka a eLegislativa.

Poslanecká sněmovna schválila návrh ve znění pozměňovacích návrhů, jak si asi vzpomínáte. Především vypustila z toho vládního návrhu zákona novelu jednacího řádu Senátu, což mělo Senátu umožnit přípravu vlastní novely tohoto zákona, která by také zohledňovala tu elektronizaci legislativního procesu. A samozřejmě Ministerstvo vnitra tady deklarovalo, že je připraveno Senátu poskytnout veškerou potřebnou spolupráci a součinnost.

Dále Poslanecká sněmovna také při tom projednávání vypustila novely volebních zákonů. Čili volební zákony také byly vypuštěny, protože ty pouze reflektují ten nový název Sbírký zákonů, s tím, že tyto změny lze realizovat v rámci následujících rozsáhlejších novelizací volebních zákonů, z nichž některé jsou předloženy Poslanecké sněmovně.

Další pozměňovací návrhy schválené ve Sněmovně zavádějí takzvané jednotné dny právní účinnosti, což znamená, že právní předpisy by měly zásadně nabývat účinnosti pouze buď 1. ledna, anebo 1. července každého kalendářního roku, pokud nepůjde o nějaké výjimečné případy. Tím se také zavádí povinnost předkládat k návrhu právního předpisu, pozměňovacího návrhu a mezinárodní smlouvy informativní přehled veřejnoprávních povinností z nich vyplývajících.

A teď se dostáváme k tomu, že Senát nám ten návrh vrátil, tedy Poslanecké sněmovně vrátil, s pozměňovacím návrhem, jímž nahrazuje celý text návrhu zákona toliko ustanovením o odložení účinnosti nového zákona o Sbírcí zákonů a mezinárodních smluv z 1. ledna 2020 na 1. leden 2022, a zbývající části změnového zákona mají být vypuštěny.

Teď stanovisko k tomuto návrhu Senátu. Já tady tlumočím názor Ministerstva vnitra, že nemůžeme souhlasit z několika důvodů. Především je nezbytné schválit změny související se zavedením elektronického legislativního procesu a elektronické Sbírký zákonů, které zpřehlední jak tvorbu, tak i publikaci práva, a přijetí návrhu ve verzi schválené Poslaneckou sněmovnou je nezbytné pro pokračování toho dlouhodobého projektu eSbírka a eLegislativa.

Senát patrně navrhuje vypustit stěžejní části návrhu proto, že třicetidenní lhůtu pro projednávání návrhu zákona Senátem považuje po zavedení eLegislativy za nedostatečnou, za příliš krátkou. Já bych teď tady měl zdůraznit, že prodloužení třicetidenní lhůty Senátu na projednání zákonů by mohlo mít pro výslednou kvalitu schvalovaných návrhů pozitivní efekt, nicméně přímo s tou eLegislativou nesouvisí. Zavedení elektronického legislativního procesu naopak projednávání návrhů zákonů v Senátu zpřehlední a urychlí, a to zejména proto, že bude neustále k dispozici průběžně aktualizované znění toho návrhu, tedy nikoliv pouze text těch novelizačních bodů.

Takže s ohledem na tyto skutečnosti si vás dovolím žádat o podporu návrhu zákona v tom znění, které jsme tady schválili ve Sněmovně. Je mi líto, že se dostávám do sporu se svým kolegou, přítelem, Jiřím Dienstbierem.

Místopředseda PSP Petr Fiala: A právě pan senátor Dienstbier by se nyní měl ujmout slova. Prosím, pane senátore.

Senátor Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, paní poslankyně, páni poslanci, pan ministr Zaorálek tady popsal proces i výsledný návrh, který posílá Senát zpátky do Poslanecké sněmovny. Podstatou té změny doopravdy je, že z celého návrhu ponechává pouze odklad účinnosti zákona o Sbírcí zákonů a mezinárodních smluv o dva roky, tedy k 1. lednu 2022. Důvodem pro tento návrh Senátu je, jak už tady bylo zmíněno, že byly vypuštěny především z pohledu Senátu jednacím řád Senátu a pak volební zákony, tedy všechny zákony, které podle čl. 40 Ústavy potřebují ke svému schválení i souhlas Senátu.

My jsme považovali za zcela zjevné, že to byla pozice především Ministerstva vnitra, které zcela naléhavě potřebuje odklad účinnosti o dva roky, protože není připraven systém pro elektronické projednávání legislativy, a proto tedy naléhavost tohoto odkladu, protože chápu, že z pohledu Ministerstva vnitra nemůže nabýt účinnosti zákon, který počítá se systémem, který neexistuje a nemůže do té doby vzniknout. Proto jsme nepřistoupili k tomu návrhu tak,

že bychom ho zamítli, ale přijali jsme pozměňovací návrh, který ponechává odklad účinnosti samotné Sbírkou zákonů.

To, co je podstatné, je, jak už tady také bylo řečeno, že nový zákon o Sbírci zákonů a ten navazující změnový zákon měly zajistit novější systém projednávání legislativy, především její elektronizaci, po celou dobu projednávání od samého začátku, od vzniku návrhu až po projednání ve sněmovně, v Senátu, podpis prezidenta, tzn. všechny fáze.

Tím, že Sněmovna z důvodů, které jsem zmínil, vyřadila jednacím řádem Senátu ze změnového zákona, by v podstatě v tuto chvíli celý systém elektronické legislativy nefungoval. Respektive on by fungoval jenom dílčím způsobem, což je zcela proti principům navrhované změny, protože by fungoval po zdi Senátu, a pak zas od chvíle, kdy by případně Senát vrátil návrh Poslanecké sněmovně. Asi není příliš systémové chtít vše projednávat elektronicky, pak překlápet z elektronické do písemné podoby v Senátu, pak po cestě zpátky ze Senátu do Sněmovny z písemné do elektronické podoby. Proto se Senát domnívá, že jeho návrh situaci řeší, protože odkládá tedy účinnost. Tím umožňuje Ministerstvu vnitra vytvořit příslušný informační systém, a zároveň dává prostor pro to, aby byl předložen změnový zákon, který bude řešit všechny fáze elektronického legislativního procesu včetně Senátu.

Je pravda, že byt' ne bezprostředně, ale fakticky z pohledu Senátu tato úprava váže na senátní návrh, který máte zde ve Sněmovně, na prodloužení lhůty pro projednávání návrhů zákona v Senátu, protože, a tady bych souhlasil jenom částečně, ta elektronická legislativa doopravdy směřuje ke zkvalitnění legislativního procesu, protože pokud budeme i v Senátu projednávat návrhy zákonů elektronicky, budeme mít elektronicky celou historii včetně změn, které po dobu legislativního procesu proběhly, tak to pro nás přehlednější bude.

Problém je ale v tom, že všechny návrhy, resp. původní, který ještě nevyřazoval jednacím řádem Senátu, tak počítaly s nějakými technologickými lhůtami, a je potřeba si uvědomit, že když my máme v Ústavě třicetidenní lhůtu, tak fakticky nemáme třicet dnů na projednávání. Abych to objasnil, je to kvůli tomu, že přijde návrh ze Sněmovny, nám začíná běžet lhůta, ale musí se sejít organizační výbor, který teprve přidělí návrhy zákonů. Naše legislativa zpracovává stanovisko, a pak to samozřejmě nemůžeme nechat na poslední den k projednávání na plénu, protože kdyby se nám protáhla schůze, tak by nám to propadlo třicetidenní lhůtou. To znamená, my máme reálně něco přes dva týdny. Pokud nám elektronická legislativa zavede jinak zkvalitňující pravidla, že musíme s předstihem něco vkládat do systému, že musíme případně přerušovat schůzi, tak my v podstatě nemáme prostor pro projednávání návrhů, ke kterým jsou předloženy nějaké podstatné pozměňovací návrhy. Fakticky nám to na to váže, byt' to není přímo právně provázané. Nejsou na sobě ty návrhy formálně závislé. To jsou ty důvody, proč přišel tento návrh ze Senátu.

A ještě bych se zmínil k těm dvěma pozměňovacím návrhům, které tady byly přijaty v Poslanecké sněmovně k původnímu vládnímu návrhu, tj. přehled legislativních povinností a pevná data účinnosti k 1. lednu, resp. 1. červenci. To nejsou nepochybně hlavní důvody pro návrh, který přišel ze Senátu, nicméně já je nepovažuji také za nesporně pozitivní, byt' u obou dvou nepochybují o dobrých úmyslech, které byly za nimi.

V tom přehledu právních povinností bych tady chtěl upozornit na to, že to bude výrazná zátěž pro státní správu, zejména pro resortní legislativy, protože kromě samotných návrhů zákonů budou zpracovávat ještě tedy přehledy. Je tam ale i riziko pro příjemce, ke kterým směřoval ten dobrý úmysl ve snaze jim pomoci. Ale ten návrh předpokládá, že přehled právních povinností nebude závazný. Bude tady závazná právní norma a vedle bude nezávazný přehled. To vytváří riziko, že pokud se někdo, nějaký adresát té normy, v dobré vůli bude řídit tím přehledem, který bude nepřesný, a pak soud vyloží třeba v nějakém sporu

ty právní povinnosti jinak, tak na něj může dopadnout sankce, přestože se choval třeba v dobré víře podle přehledu.

Navíc tedy třeba v případě kodexů je nesporné, že třeba trestní zákoník obsahuje veřejnoprávní povinnosti a samozřejmě sankce. Představa, že při první novele trestního zákoníku se bude předkládat, pokud to bude vládní novela, tedy podle toho návrhu, přehled právních povinností ke všem v uvozovkách veřejnoprávním povinnostem a na ně navazujícím sankcím v trestním zákoníku, to si myslím, že byly i nepředpokládané důsledky takového návrhu. Z tohoto důvodu byla vedena v Senátu i kritická diskuse k této věci.

A co se týče pevných termínů účinnosti, tak já tam také nepochybuji o dobrém úmyslu, ale tak jak je to nastaveno, tak si myslím, že stejně se bude hledat důvod, proč to ve třech čtvrtinách případů nastavit jinak. Pokud si tady uděláte přehled zákonů, které přijímáte, tak zjistíte, že zpravidla potřebujete účinnost v nějakém jiném datu. Tam jsou nastaveny výjimky, kdy to může být stanoveno jinak. Je to naléhavý veřejný zájem, jsou tam k tomu zvlášť závažné důsledky, kterými by to pevné datum účinnosti mohlo být spojeno.

Já nepovažuji za nesporné ani tyto věci, nicméně návrh, jak přišel ze Senátu, změna, která ponechává jenom odklad účinnosti o dva roky toho základního sbírkového zákona, byla motivována procedurou projednávání a podle nás neakceptovatelností toho, že by elektronický legislativní proces nefungoval ve všech fázích, že by vlastně byl vyřazen pro fázi projednávání v Senátu a překlápělo by se to mezi Sněmovnou, Senátem a pak zpětně mezi Senátem a Sněmovnou napřed z elektronické do papírové a pak z papírové do elektronické podoby.

Proto bych vás chtěl poprosit o podporu senátní verze. Jak jsem říkal, ponechává prostor jak pro vytvoření informačního systému, tak pro předložení změnového zákona, který zajišťuje komplexní elektronický legislativní proces na všech úrovních.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu senátorovi, a než otevřeme rozpravu, mají možnost se k předloženým pozměňovacím návrhům Senátu vyjádřit zpravodajové výborů, které se tímto návrhem zabývaly. Zpravodajem garančního výboru, ústavně-právního výboru, byl pan poslanec Jakub Michálek. Má zájem se vyjádřit před rozpravou? Ano. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, my opravdu chceme a měli bychom usilovat o to, aby konečně naběhla elektronizace legislativního procesu. Bohužel ze Senátu se nám ten návrh vrátil tak, že tam je pouze malinkatá část, že byly vypuštěny všechny potřebné změny související legislativy. My jsme očekávali, že když už jsme z toho Senát vyčlenili, že třeba Senát navrhne nějakou vlastní úpravu, co je potřeba v jeho jednacím řádu, když už se mu to nelíbilo, jak to připravilo Ministerstvo vnitra, a postavil nás Senát v podstatě do té velmi nepříjemné pozice, že nám dával nějaké ultimativní požadavky ohledně toho, jak se má změnit Ústava, jinak že návrh nepodpoří. Tím by způsobil totální legislativní chaos, protože by nám na jedné straně platil zákon o Sbírce zákonů, který upravuje, jak má fungovat elektronický legislativní proces, a na druhé straně bychom měli nekompatibilní změnové zákony. Takže v podstatě, bohužel, tady se to úplně nepovedlo v Senátě. Senát se vydal tou opačnou cestou. Místo toho, aby dbal o kvalitu a bezrozpornost právního řádu, tak v podstatě tam vhodil takovou legislativní bombu.

V současné situaci tam bohužel zůstává nekonzistence, která spočívá v tom, že není přesně upraven proces v Senátu – to je pravda. Současně se plně aplikuje zákon o Sbírce zákonů, který například stanoví, že příprava legislativy probíhá v informačním systému podle

toho zákona o Sbírce zákonů. Takže není to tak, že by pro senátory neplatily žádné povinnosti. Ty povinnosti, které jsou obecné v zákoně o Sbírce zákonů, nepochybně platit budou a naběhnou, předpokládám, spolu s tím jednak zkušebním provozem a potom s ostrým provozem.

Do budoucna, co je potřeba ještě odpracovat, je, aby buď Senát sám, nebo případně ministerstvo v nějakém zrychleném režimu po konzultaci se Senátem předložilo návrh změnového zákona k jednacímú řádu Senátu. Ale domnívám se, že my jako Poslanecká sněmovna bychom neměli dále odkládat zavedení elektronizace legislativního procesu. A je bez jakýchkoliv pochybností, že pokud bychom přistoupili na ten pozměňovací návrh Senátu, tak bychom to celé museli, tu elektronizaci, udělat znovu, protože si uvědomme naprosto základní fakt, že ten dodavatel informačního systému ten vysoutěžený informační systém musí programovat podle platné legislativy, a pokud aktuálně nemají žádnou platnou legislativu, nebo je to v nejistém režimu, kdy obrovský balík legislativy není jasný, jestli bude přijat, nebo nebude přijat, tak pořádně nelze zrealizovat ani tu veřejnou zakázku, případně by se musely potom dělat služby rozšířené podpory, aby se tam zahrnuly všechny ty změny, které vyplynou z legislativního procesu.

Proto je naprosto správně, pokud dneska schválíme návrh zákona, tak jak ho schválila Poslanecká sněmovna, přehlasujeme Senát a odstartujeme tu elektronizaci legislativního procesu. Děkuji za podporu toho návrhu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Ještě než otevřeme rozpravu, tak se může vyjádřit také zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pan poslanec Ondřej Profant, pokud má zájem. Žádný zájem nevidím, takže v tuto chvíli otevírám rozpravu. Do ní je první přihlášen pan předseda Michálek. (Hlásí se poslankyně Valachová.) Jsem si toho vědom, ale faktickou poznámku mohu udělit, až někdo vystoupí v rozpravě. To se zatím nestalo, ale do rozpravy je přihlášen pan poslanec Kupka. A potom bude faktická poznámka. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, jenom krátká poznámka k tomu, co se vlastně přihodilo v Senátu. Ono to zaznívalo při té senátní diskusi. Ano, došlo k brutálnímu ořezání. V tomhle případě cituji doslova, to brutální ořezání ve výsledku ohrožuje funkčnost toho, co přijala Poslanecká sněmovna. Navíc z toho vypadávají dvě konkrétní opatření, pro která se tady podařilo najít průřezově shodu a která opravdu míří k tomu, že by právní řád v České republice byl přehlednější, byl jednodušší. A tohle je akcent, který znovu chci zdůraznit.

Jak tabulka povinností, pro kterou mimochodem už ta eSbírka v zadání výběrového řízení, tak jak je připravilo Ministerstvo vnitra, na to pamatuje, aby to nezůstalo oslyšeno, aby se nakonec nemuselo dodatečně hledat i to technické řešení, tak ony dva dny, kdy mohou v České republice nabývat zákony účinnosti, to je inspirace ze světa, z mnoha zemí, kde to dobře funguje, a opravdu to přispívá k tomu, že česká veřejnost by pak měla větší jistotu, větší právní jistotu. Snáz by se orientovala v tom, co na ni dopadá, jak z povinností, tak z jiných zákonných nařízení.

Děkuji mnohokrát za pozornost. Pevně doufám, že se podaří i tady v Poslanecké sněmovně obhájit znovu to, s čím už jsme se jednou vypořádali a schválili to.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Teď jsou tu faktické poznámky v tomto pořadí: pan poslanec Václav Klaus, paní poslankyně Valachová. (Poslankyně Valachová již

jde k pultíku.) Já se omlouvám, paní poslankyně, před vámi je přihlášen ještě pan poslanec Klaus a pak jste na řadě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Tak zjednodušení práva pro občany by bylo, kdyby se nějaké zákony zrušily. Tady se akorát dodělává nějaký elektronický systém. Jestli se dobře pamatují, tak to bylo toho lobbisty ODS pana Zajíčka, který nějak Piráty uhranul, že pro to tedy jsou. Ale pořád nechápu, co je na tom za zjednodušení legislativního procesu. Legislativní proces by byl, kdyby se nějaké zákony zrušily, nebo vykostily aspoň, že budou mít méně paragrafů. To by bylo zjednodušení legislativního procesu. Tady se bavíme o nějakém systému, který bude zaváděn. Tak tady nemluvte o nějaké průřezové shodě. Já ji tedy nemám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní poslankyně Valachová, faktická poznámka. Potom pan poslanec Kupka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, kolegové, kolegyně, já předesílám, že podpořím tu sněmovní vládní verzi, ale... Chtěla bych se ohradit proti tomu, co tady zaznělo na pultíku, jakási úvaha o tom, že Senát někoho vydírá. Tak to v žádném případě není pravda. Senát sem poslal senátní návrh na změnu Ústavy, navrhuje – potřebujeme šedesát dnů místo třiceti. Já musím jako i bývalá šéfka legislativy Senátu přesvědčit, že tohle není žádné politikaření. Skutečně v souvislosti s metodami a technikou vlastně toho nového legislativního procesu Senát potřebuje více času a měli bychom to jako druhá komora respektovat.

A také bych chtěla využít situace, protože jsem dnes jako předsedkyně stálé komise pro Ústavu jednala o změnách Ústavy s prezidentem republiky, a co se týká prodloužení té lhůty z třiceti na šedesát dnů, tak jenom chci avizovat, že prezident republiky této změně Ústavy vyslovil podporu, nebo souhlas, chcete-li. A stejně tak, co se týká projednávání stálých komisí pro Ústavu Senátu a Sněmovny, protože jsme se sešly obě komise na půdě Senátu v minulých týdnech, tak i tam to rozšíření té lhůty ze třiceti na šedesát dnů má podporu. Plénium o tom ještě nejednalo. Jednat určitě budeme. Bude jednat ústavně-právní výbor.

Ale chci říct, že to je absolutně, absolutně legitimní.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Kupka s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Martin Kupka: Musím bohužel konstatovat, že pan kolega Klaus je v tomto případě vedle jak ta jedle. To jsou konkrétní opatření, která opravdu přispívají k tomu, že budou zákony jednodušší, že budou jasnější, kdy nabývají účinnosti. Nebude v tom takový nepořádek a nebude ta situace pro každého, třeba i pro ředitele škol, tak komplikovaná, jaká je v současné době.

Co se týče tabulky povinností, tak to je konkrétní pomoc všem, kteří se obtížně orientují v zákonech, a nakonec i velmi významná pomoc pro stát, aby věděl, co v těch zákonech vlastně všude je. Protože dnes i pro zručné legislativce je obtížné se v tom orientovat. A pro nás jako zákonodárce to, myslím, bude významná berlička k tomu, aby byla Sněmovna střídmejší k přijímání nových a nových zákonů, protože od té chvíle bude muset každý patřičně zdůvodnit, pokud navrhne nějakou povinnost, jestli je opravdu namístě něco takového lidem ukládat. V tomto směru vnímám to opatření jako velmi užitečné a bude jednoznačně směřovat k tomu, že bude složitější přijímat nesmysly.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Klaus s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Václav Klaus: Tak pane Kupko prostřednictvím pana předsedajícího, když si berete do úst ředitele školy, oni jsou většinou svéprávní, oni dokážou přechíst ten zákon. Jmenuje se to školský zákon. Já jsem to také zvládl. V tom skutečně žádný problém není. Problém je, že jsme žádný školský zákon neměli, a teď máme asi třistastránkový a navazující vyhlášky. Čili já jsem jenom velice skeptický k tomu, že to další, navíc elektronické opatření nějakým zásadním způsobem těm ředitelům vylepší. Takže v tom se lišíme.

A debatu o jedlích bych si nechal, až se budeme bavit o kůrovcích. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Žádná další písemná přihláška do rozpravy ani k faktické poznámce zde není. Ptám se, zda se někdo hlásí z místa. Nehlásí, takže rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Pan senátor, pan ministr? Tak pan ministr. Prosím, máte slovo.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Já jenom možná, mně to připadá, že v té debatě zaznělo, myslím, že to byl poslanec Michálek, který řekl asi to úplně zásadní. Senát se z té eLegislativy nevyvlékne. Bude muset podle ní jet dle již schváleného hlavního zákona. A má dva roky, aby si případně upravil svůj jednací řád. To tady zaznělo. Myslím, že to je pravda, tak to jenom zopakují.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Závěrečné slovo, pan senátor Dienstbier. Prosím, máte slovo.

Senátor Jiří Dienstbier: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, páni poslanci, já jsem chtěl také reagovat především na vystoupení pana poslance Michálka, ovšem hodnotím ho zcela jinak než pan ministr Zaorálek. Pan poslanec Michálek tady řekl, že pokud Senát chtěl, tak mohl doplnit nějakou vlastní úpravu jednacího řádu Senátu. Nevím, jestli to bylo myšleno do tohoto návrhu zákona. Senát to učinit nemohl podle konzultací, které jsme si udělali s legislativci, protože bychom tím měnili ústavní režim projednávání tohoto návrhu zákona. Protože tím, že Sněmovna vyřadila zákony podle článku 40, tak je to zákon v běžném režimu a takto byl poslán do Senátu. V momentě, kdy bychom doplňovali čtyřicítkový zákon zpátky do zákona, tak bychom změnili tento ústavní režim a to podle legislativců možné nebylo. Takže tuto úpravu jsme tam zahrnout nemohli.

A co se týče toho, že Senát musí postupovat podle Sbírky zákonů, nepochybně Sněmovna i Senát musí postupovat podle platného právního řádu, ale pokud by to mělo být interpretováno tak, že Sněmovna si myslí, že vyřadí novelu jednacího řádu Senátu, doplní některá ustanovení do sbírkového zákona, tak pokud by to měla být nepřímá novela jednacího řádu Senátu, tak je to samozřejmě porušení článku 40 Ústavy, protože tím se obchází pravidlo, že Senát musí souhlasit s pravidly vlastního jednání. Čili tímto způsobem nebylo možné, aby Sněmovna obešla Senát tím, že vyřadí jednací řád Senátu a ta pravidla upraví jinde, protože některá, i ta doplněná ustanovení sbírkového zákona doopravdy zasahují do procedur Senátu. Takovýto postup možný není. A znovu bych zdůraznil, že pokud ten jednací řád upraven není, není jistota, že i během těch dvou let se sněmovny shodnou na podobě jednacího řádu Senátu.

To znamená, že v tuto chvíli ta úprava je děravá a elektronická legislativa nemůže na všech stupních fungovat, protože my v Senátu v tuto chvíli nemáme pravidla, abychom postupovali v elektronické legislativě v celé fázi. Ano, jestli budeme někde konvertovat z elektronické do listinné podoby, pak budeme konvertovat zpátky z listinné do elektronické, když budeme posílat něco do Sněmovny, a to je doopravdy naprosto nesmyslné. Je to neúplná úprava, a jak jsem říkal, tím, že jsme to vrátili a nechali jsme prostor Ministerstvu vnitra, protože tam zůstal odklad účinnosti o dva roky, tak je dost času k tomu, aby byl předložen komplexní změnový zákon, který pokryje všechny fáze elektronického legislativního procesu, a zároveň je prostor, který potřebovalo Ministerstvo vnitra k tomu, aby ten informační systém byl vytvořen. A ta základní právní pravidla, jak má elektronický legislativní proces fungovat, jsou v tom samotném sbírkovém zákoně.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu senátorovi. To bylo závěrečné slovo a blížíme se k hlasování. Opět jsem přivolal poslankyně a poslance, kteří nejsou přítomni v jednací síle. Ještě vás seznámím s omluvou. Pan poslanec Jan Zahradník se omlouvá z jednání Poslanecké sněmovny od 17.30 do konce dnešního jednacího dne z osobních důvodů.

Přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Připomínám, že k přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Ještě než přečtu návrh usnesení, tak vás odhlásím. Přihlaste se prosím znovu svými hlasovacími kartami.

Návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv, podle sněmovního tisku 256/7, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 256/8."

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 22 přihlášeno 167 poslanců, pro 9, proti 79. Znamená to, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem nepřijali.

Nyní budeme hlasovat znovu. Podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny k přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, souhlasu 101 poslance. Tato většina je nastavena.

Návrh usnesení zní: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o Sbírce zákonů a mezinárodních smluv, ve znění, ve kterém byl podstoupen Senátu, podle sněmovního tisku 256/7."

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 23 přihlášeno 169 poslanců, pro 166, proti 3. Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali.

Děkuji panu senátorovi, panu ministrovi a končím projednávání tohoto bodu.

Z dnešního jednání v době od 17.30 do 20 hodin se z pracovních důvodů omlouvá paní poslankyně Adamová.

Nyní přistoupíme k projednávání bodu, kterým je

4.

Návrh zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb.,

o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 286/8/ - vrácený Senátem

Senát nám vrátil návrh zákona s pozměňovacími návrhy. Jeho usnesení máme doručeno jako sněmovní tisk 286/9. Informace k pozměňovacím návrhům máme v naší poště. Vítám mezi námi pana senátora Karla Kratochvíleho a prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu a k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřila paní místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová. Dáme jí čas, než ji pan ministr kultury pustí ke stolku zpravodajů, a prosím, paní ministryně, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dobrý den dámy a pánové, nebo spíš večer. Návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 565/1990 Sb., o místních poplatcích, byl již podrobně představen, proto tady shrnu jenom nejdůležitější změny, které jsou v návrhu zákona obsaženy.

Zavedení nového poplatku z pobytu, který nahradí stávající poplatky za lázeňský nebo rekreační pobyt a z ubytovací kapacity. Nově tedy bude možné zavést poplatek jakoukoliv obcí bez vazby na přítomnost lázní nebo na zvýšený turistický ruch. Poplatek bude možno vybírat za jakýkoliv krátkodobý úplatný pobyt bez ohledu na druh a určení místa, kde je poskytován, tedy vedle hotelů, motelů a penzionů také v soukromých bytech, ateliérech a podobně. Maximální hranice pro výši poplatku se navrhuje na 21 korun pro rok 2020, což odpovídá součtu sazeb současných dosavadních dvou poplatků, a následně 50 korun za každý den pobytu s výjimkou dne počátku pobytu. Jde tedy o reakci na skutečnost, že výše poplatku za lázeňský nebo rekreační pobyt se neměnila více než 25 let. Přitom platí, že konkrétní výši poplatků do této maximální hranice vždy určí jednotlivá obec v obecně závazné vyhlášce.

Přesnější vymezení osvobozených osob a úlev u poplatku ze psů, kdy budou nově osvobozeny všechny osoby provozující útulky pro psy bez ohledu na jejich zřizovatele, a stávající úleva pro osoby, jejichž jediným zdrojem příjmu byl starobní, vdovský a vdovecký nebo invalidní důchod, bude nahrazena úlevou pro všechny osoby starší 65 let a osvobozením osob, které jsou držiteli průkazu ZTP. Dosud byli osvobozeni pouze držitelé průkazu ZTP.

Zavedení protizneužívací klauzule u poplatků za užívání veřejného prostranství a poplatků ze vstupného. Nově bude podmínkou pro osvobození od poplatku skutečnost, že výtěžek z konané akce byl skutečně odveden na charitativní účely.

Účinnost zákona se navrhuje od 1. ledna 2020.

Co se týče pozměňovacích návrhů, prvním tématem, kterého se pozměňovací návrhy dotýkají, je zrušení osvobození takzvaných křížkařů, tedy osob, kterým je kvůli jejich zdravotnímu stavu či nutné rekonvalescenci po operaci péče plně hrazena z veřejného zdravotního pojištění. S tímto zrušením nelze souhlasit, protože by dopadl negativně zejména na seniory. Původní návrh zákona tyto osoby osvobozoval od poplatku a za pobyt v lázních měly turistický poplatek platit pouze osoby, které si pobyt v lázních zcela nebo částečně hradí samy. Právě zachování osvobození křížkařů bylo důvodem, který přesvědčil Ministerstvo financí souhlasit s požadavkem zejména lázeňských obcí, aby zákon nezakotvoval osvobození od turistického poplatku pro seniory. Vzhledem k navýšení maximální výše poplatku z pobytu a délce pobytu v lázních by se mohlo pro křížkaře jednat o nemalou částku, kterou by museli hradit přímo pojištěnci, tak jak je tomu v současné době.

Dalším tématem je zavedení prvků poplatku z ubytovací kapacity do navrhované úpravy poplatku z pobytu, tedy zpoplatnění nejen krátkodobých pobytů, ale i dlouhodobých pobytů nad 60 dnů. S tímto návrhem zcela zásadně nesouhlasím. Návrh jde výrazně proti celé

konceptu poplatku z pobytu, který je pojmán primárně jako turistický poplatek. Sloučení dosavadních dvou poplatků do jednoho nového poplatku navrhovaného charakteru je výsledkem poměrně širokého konsenzu vznikajícího dlouhou dobu na základě úsilí Ministerstva financí, ale také Ministerstva pro místní rozvoj. Vypuštění limitu 60 dnů by vedlo k zásadní změně koncepce návrhu zákona, se kterou nelze souhlasit. Změna koncepce by mimo jiné mohla dopadnout i na ubytovny sociálně slabých, což je zcela kontraproduktivní. Pozměňovací návrh vytváří značný prostor pro obcházení poplatkových povinností a rizika, že nepokryje veškeré možné případy poskytnutí pobytu, a to včetně případů poskytování úplatných krátkodobých pobytů v bytech, jejichž zpoplatnění je jedním z hlavních účelů novelizace zákona o místních poplatcích.

V důsledku přijetí pozměňovacího návrhu navíc může dojít k problémům se spravovatelností poplatku. Již stávající poplatek z ubytovací kapacity byl v roce 2003 novelizován, protože vycházel z faktického způsobu užívání nemovité věci, což činilo obcím v praxi problémy s prokazováním toho, jestli dané zařízení sloužilo k přechodnému ubytování. Dnes navržený pozměňovací návrh trpí podobným problémem, protože vychází z toho, zda je daná prostora využívána k bydlení. Návrh sice pamatuje na nájemní bydlení, ale nevyjímá z předmětu poplatku podnájemní bydlení.

Není potřeba ani posouvat účinnost na 1. leden 2021, protože pokud bude návrh zákona schválen na této schůzi, budou mít obce dostatečný časový prostor pro vydání obecně závazných vyhlášek. Posun účinnosti by tedy zbytečně o jeden rok odložil řešení problémů ve městech, ve kterých jsou v současné době byty využívány ke krátkodobému ubytování, zejména turistům.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní místopředsedkyni vlády a prosím pana senátora Kratochvíleho, aby se ujal slova. Prosím, pane senátore.

Senátor Karel Kratochvíle: Děkuji za slovo. Příjemný podvečer. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, návrh zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, projednal Senát na své 10. schůzi konané 24. července 2019 a svým 194. usnesením jej vrací zpět do Poslanecké sněmovny s celkem osmi pozměňovacími návrhy. Důvodem, který vedl Senát k přijetí pozměňovacích návrhů, je snaha o zkvalitnění této novely. Dovolte mi ve stručnosti, abych všechny Senátem přijaté pozměňovací návrhy shrnul.

První pozměňovací návrh navrhuje ve čl. 1 bodu 12 § 3a odst. 1 slova "trvajících nejvýše 60 po sobě jdoucích kalendářních dnů" vypustit a na konci textu odstavce doplnit slova "vyjma úplatného pobytu v prostorách, které jsou užívány k účelu bydlení a pronajímány k zajištění potřeb nájemce". Senát je veden snahou zrušení poplatků z pobytu v ubytovnách, pokud trvá déle než 60 dnů. Tento poplatek je často velmi důležitým příjmem měst obcí a navíc je jedním z možných opatření pro regulaci počtu ubytovacích kapacit v ubytovnách. Pokud by totiž došlo skutečně ke zrušení poplatku z dlouhodobého pobytu v ubytovnách, tak jak bylo ve znění zákona schváleného Poslaneckou sněmovnou navrhováno, míra výběru poplatků z pobytu by v řadě měst a obcí poklesla natolik, že by prostředky vybrané na poplatek z pobytu nepokryly ani náklady spojené s jeho výběrem, zejména u pobytu zahraničních dělníků, kdy by pak došlo k absurdní situaci, že tito ubytovaní na jedné straně generují řadu nákladů pro obec či město, jako jsou odpady, infrastruktura, bezpečnost, ale na druhé straně by z jejich pobytu do rozpočtu obcí neplynul žádný příjem.

Druhý pozměňovací návrh Senátu navrhuje ve čl. 1 bodu 12 § 3b odst. 1 lépe upravit a upřesnit osvobození osob od místního poplatku, zejména je však nutné zachovat lázeňský poplatek pro všechny hosty lázní. Ve znění ustanovení § 3b odst. 1 v podobě navržené Poslaneckou sněmovnou oproti dosavadní úpravě rozlišuje osvobození od poplatků na osoby, kterým je předepsána komplexní lázeňská léčebně rehabilitační péče. Tito lidé přijíždějí do lázní na takzvaný křížek, to znamená, že mají lázeňský pobyt plně hrazený z veřejného zdravotního pojištění, jak ukazuje praxe například v Priessnitzových lázních Jeseník, ve Františkových Lázních, v Konstantinových Lázních, v Třeboni, v Darkově a podobně. Převážná většina klientů absolvuje pobyt v lázních převážně v režimu komplexní léčebně rehabilitační péče. Přímou z místních poplatků však pomáhají obecnímu rozpočtu zvládnout přímé náklady, které jsou objektivně spjaté se zvýšeným počtem násilníků, úprava parkových ploch, odpady, kulturní programy. Navrhovaným poslaneckým zněním by byla lázeňská péče oproti současnému stavu znevýhodněna. Je to proto, že byla navržena úprava v § 3b odst. 1 písmena e) a poplatek Senát navrhuje zachovat.

Třetí pozměňovací návrh Senátu je pak pouze související legislativně technická úprava.

Čtvrtý pozměňovací návrh Senátu navrhuje ve čl. 1 bodu 12 § 3d zvýšit maximální možnou výši poplatku z pobytu z 21 Kč na 50 Kč. Senát tím reaguje na požadavek, aby částka poplatku lépe odpovídala nákladům souvisejícím se zvýšeným počtem návštěvníků obce.

Pátý pozměňovací návrh souvisí se čtvrtým a navrhuje ve čl. 1 bodu 12 v § 3d naopak u déletrvajících pobytů stanovit, že částka poplatků z pobytu bude nejvýše 6 Kč. Senát tímto naopak u déle trvajících pobytů vychází vstříc názorům, že při déletrvajících pobytech by byla vyšší úhrada poplatku již zátěží pro poplatníka.

Šestý pozměňovací návrh Senátu souvisí se čtvrtým a pátým a navrhuje zrušit nadbytečný bod 13 a samozřejmě následující body odpovídajícím způsobem přečíslovat. Jde tedy v podstatě o legislativně technickou úpravu a nápravu chyby.

Sedmý pozměňovací návrh Senátu je taktéž opravou legislativně technické chyby, kdy úprava je přijatelná a je navrhovaná již ve větě druhé, nikoliv první, takže opět jen náprava chyby.

Osmý pozměňovací návrh Senátu navrhuje, aby celá novela nabyla jednotné účinnosti až dnem 1. ledna 2021. Tento návrh vznikl na ústavně-právním výboru Senátu na základě požadavku Ministerstva financí.

Závěrem mi dovoluji, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vyslovit přesvědčení, že Poslanecká sněmovna pozměňovací návrhy Senátu posoudí jako prospěšné a předložený návrh zákona schválí ve znění těchto návrhů. Ještě bych chtěl doplnit, že tato novela má podporu Svazu měst a obcí a Sdružení lázeňských míst. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu senátorovi a ptám se, ještě než otevřu rozpravu, zda má zájem se vyjádřit k pozměňovacím návrhům Senátu zpravodaj garančního výboru, což byl rozpočtový výbor. Pan poslanec Onderka nemá zájem. Nebo zpravodajka výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj paní poslankyně Kovářová? Také nemá zájem. Takže otevírám rozpravu. Do rozpravy je jako první a jediný přihlášen pan poslanec Klaus. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Já se nejprve omluvím, že tak často chodím hovořit. To není proto, že bych se tak rád poslouchal, ale je nás tady málo a kolegyně Majerová se soustředí spíš na školská témata, genderová a další, takže musím hovořit já k tomuto tématu.

My nepodpoříme ani jednu z verzí, a sice z toho důvodu, že místní poplatky jsou také daně, které se tímto opatřením zvyšují, a my jsme proti tomu. Tečka.

Dále vám řeknu osobní zkušenost od nás z vesnice. Místní drobní podnikatelé jsou striktně proti, protože to zdraží, když to bude zavedeno, lidem dovolenou, často i ozdravný pobyt, často i chudším rodinám v mimosezóně. Když jsem o tom mluvil s panem starostou, protože starostové samozřejmě většinou jsou spíš pro, stejně jako ministryně financí je pro, když se jí zvyšují daně, tak starosta mi řekl toto: drtivá většina lidí s poplatky fixluje, a že by osobně přivítal zavedení nějakého paušálu z lůžka, aby zkrátka ta daň, ten místní poplatek byl skutečně vybrán, a ne že mu platí čtyři poctivci a ostatní to skrývají. Takže ta situace, bych řekl, je trochu složitější, než se tady ve Sněmovně tváříme.

My každopádně za Trikolóru nepodpoříme ani senátní návrh, protože ten je ještě tuplem zase nelogicky zamotaný s křížkařema a nekřížkařema a už se řeší patnáct věcí najednou, a nepodpoříme ani sněmovní návrh, protože zvyšuje daně, v tomto případě místní daně. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Další přihlášku do rozpravy nemám. Hlásí se prosím někdo z místa? Hlásí. Pan poslanec Juránek. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Stanislav Juránek: Děkuji. Já jenom technicky chci říct, že Senát opravil chyby, které v tomhle tom zákoně jsou. A jenom co se týká křížkařů, což je vlastně jediný bod, který je komplikovaný, tak chci jenom říct, že při třítydenním pobytu ten poplatek, který by byl podle toho návrhu Senátu, by pro toho konkrétního člověka dělal za tři týdny 126 korun, protože to Senát ošetřil právě tím pozměňovacím návrhem č. 5. To znamená, chci jenom říct, že tento návrh Senátu, který je podporován Svazem měst a obcí a také Svazem lázeňských měst, tento návrh vylepšuje právě tu nabídku a domyslel i tu záležitost s těmi křížkaři, o kterých tady byla řeč ze strany paní ministryně.

Z toho důvodu já jen konstatuji za klub KDU-ČSL, že my budeme hlasovat pro senátní verzi zákona, a neprojde-li, budeme hlasovat, protože to považujeme za správné, i pro verzi, která byla v Poslanecké sněmovně.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Je ještě nějaká přihláška do diskuse? Nikoho nevidím, rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova? Paní ministryně má zájem? Nemá zájem. Pan senátor? Také nemá zájem. Tedy přivolávám poslance, kteří nejsou přítomni v sále, a můžeme přistoupit k hlasování.

Budeme hlasovat podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, tedy potřebujeme k usnesení souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců. Žádost o odhlášení slyším. Všechny jsem vás odhlásil, přihlaste se prosím znovu svými hlasovacími kartami.

Návrh usnesení zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 286/8, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 286/9."

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 24, přihlášeno 161 poslanců, pro 42, proti 86. Návrh zákona ve znění schváleném Senátem jsme nepřijali.

Nyní budeme hlasovat znovu podle § 97, a to odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je potřeba 101 poslanců, tedy nadpoloviční většina všech poslanců. Potřebný počet máme nastavený.

Takže mohu přednést návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění zákon č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 286/8."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 25, přihlášeno 166 poslanců, pro 118, proti 20. Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali.

Děkuji paní místopředsedkyni vlády a panu senátorovi.

Nyní se budeme zabývat bodem číslo

5.

Návrh zákona, kterým se mění některé zákony na úseku vnitřní správy /sněmovní tisk 301/5/ - vrácený Senátem

Návrh zákona nám byl Senátem vrácen s pozměňovacími návrhy, usnesení máme k dispozici jako sněmovní tisk 301/7. Informace k pozměňovacím návrhům máme v naší poště. Vítám mezi námi paní senátorku Jitku Seitlovou.

Za navrhovatele se k usnesení Senátu a k pozměňovacím návrhům vyjádří místo omluveného místopředsedy vlády a ministra vnitra Jana Hamáčka z pověření předsedy vlády pan ministr kultury Lubomír Zaorálek. Pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Takže kolegové, bylo řečeno, že máme tady návrh zákona, kterým se mění některé zákony na úseku vnitřní správy. My jsme tady v tomto roce projednávali všechna čtení toho zákona, v lednu první čtení, v dubnu druhé, v červnu, tuším, třetí a nakonec jsme to tady společně přijali. Já bych vám jen připomněl podstatu toho, co se tady projednávalo. (Hluk v sále.)

Důvodem byla adaptace některých předpisů v působnosti Ministerstva vnitra, která reagovala na nařízení Evropského parlamentu a také Rady o podpoře volného pohybu občanů. Šlo o zjednodušení některých požadavků na předkládání některých veřejných listin v Evropské unii. Ten přímo použitelný předpis Evropské unie umožňuje nahradit požadavek na úřední překlad některých dokumentů, jako jsou např. matriční doklady, můžete to nahradit vícejazyčným standardním formulářem, který vydává příslušný úřad spolu s tím vlastním dokladem.

V návaznosti na tuhle změnu je třeba v českém právu zavést odpovídající kompetence úřadů ty vícejazyčné formuláře vydávat. To přináší i českým občanům určité zjednodušení administrativy v případě, že předkládají českým úřadům dokumenty v cizím jazyce, ale stejně tak jako když předkládají v zahraničí dokumenty české.

Dále jsou v návrhu zahrnuty změny, které reagují na poznatky z praxe ve vztahu k provádění ověřování kopií – tomu se říká vidimace, a ověřování podpisů – tomu se říká legalizace. Ověřování ve vztahu ke správě základních registrů či změny, které se týkají zavedení možnosti zřizovat a spravovat datové schránky výlučně elektronicky, např. s využitím elektronického občanského průkazu, tedy bez nutnosti návštěvy příslušného úřadu. Takže tohle jsou zhruba ty vnitřnosti.

Sněmovna schválila ten návrh dne 12. července 2019 a pak jsme ho postoupili Senátu. Ten pak návrh projednal 14. srpna 2019 a vrátil ho Poslanecké sněmovně se dvěma pozměňovacími návrhy a já tady řeknu k nim nějaký postoj. První pozměňovací návrh Senátu má sloužit ke zkrácení doby uložení matriční knihy úmrtí u matričního úřadu ze 75 na 50 let. To je změna, která byla diskutována již v průběhu projednávání návrhu zákona v Poslanecké sněmovně, ale Sněmovna to nepodpořila. A tady ještě bych upozornil na to, že přijetí návrhu by bylo spojeno s komplikacemi a náklady na straně archivů, které by musely neočekávaně a nárazově přijmout 25 ročníků knih úmrtí. To by představovalo dost značnou zátěž pro archivy i pro ty předávající matriční úřady. Ten pozměňovací návrh přitom moc nesouvisí s předkládanou materií. On pouze využívá otevření toho matričního zákona předloženým návrhem novely. Proto považuji za nezbytné, aby otázka doby uložení matričních knih u matričních úřadů, jejich předávání archivům, jakož i otázka přístupu k údajům v matričních knihách byla diskutována komplexně, když už, nikoliv jen vytrženě z celého kontextu formou ojedinělého pozměňovacího návrhu. K tomu by se pak měly vyjádřit i krajské matriční úřady, jednak krajské úřady, jednak matriční úřady, a posoudit, co by to znamenalo. Jaký by to mělo dopad v praxi.

Takže Ministerstvo vnitra nabízí řešení spočívající – prostě o tom diskutujme, bavme se o tom, právě ale v souvislosti s tím, že budeme projednávat rozsáhlejší a komplexnější novelu matričního zákona. To je ta klasická věc, aby to bylo trochu provázané, ty změny. Aby byly konsenzuální a taky v praxi proveditelné. Já si dovoluji připomenout, že tuto novelu dne 2. září 2019 schválila vláda. Takže příležitost vést tuto diskusi nad ní opravdu bude.

A pak je tu druhý pozměňovací návrh Senátu a ten požaduje, aby doslovné výpisy z matričních knih bylo možné vydat jakékoliv fyzické osobě, a to za podmínky, že od provedení dotčeného zápisu v příslušných matričních knihách uplynuly zákonné lhůty. K tomuhle návrhu bych mohl uvést, že Senátem navrhovaná věcná změna je součástí zmiňované komplexnější novely matričního zákona, o které jsem už tady mluvil, a Ministerstvo vnitra je přesvědčeno, že to bude v legislativně vhodnější podobě.

Takže takhle jsem se vypořádal s těmi dvěma změnami, které navrhuje Senát, a teď si vás dovolím požádat, vážené poslankyně a vážení poslanci, o schválení toho návrhu zákona ve znění, ve kterém jste ho projednávali a schválili ve Sněmovně ještě předtím, než jsme ho postoupili Senátu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a nyní prosím paní senátorku, aby se ujala slova. Prosím, paní senátorko.

Senátorka Jitka Seitlová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně a poslanci, dovoluji, abych před vás předstoupila a pozdravila vás s podvečerem, téměř 19. hodinou, se čtvrtým vráceným návrhem zákona, který jste nám poslali do Senátu. Doufám, že jeho osud nebude stejný jako těch tří předcházejících, protože přesto, že pan ministr řekl, že ta sněmovní novela je lepší, tak já si dovolím říct, že pokud schválíte senátní novelu, tak urychlíte proces, který pomůže archivům, který pomůže matrikám, který pomůže starostům, pomůže badatelům a také nám ochrání matriční knihy. Ano, my můžeme čekat na další novelu, která byla předložena vládou. Samozřejmě to je jasný postup, který nás čeká. Ale ta velká novela, která je připravena, je teprve na začátku a podle jednání, které jsem měla, je zřejmé, že bude ještě mnoho a mnoho diskusí o obsahu této novely, protože ona je docela, řekla bych, kontroverzní, tak jak už přicházejí podněty od různých archivářů nebo od těch, kteří s archiváliemi pracují.

Takže proto prosím, přestože vím, že jste na svých klubech o tom jednali, abyste zvážili, zda to, co Senát navrhuje a co jsou vlastně dvě, já řeknu, malé úpravy, které ale mohou velmi v praxi pomoci, zda by opravdu neměly být schváleny.

Já to řeknu takto: Ta první, správně už to pan ministr řekl, se týká § 23. Je o tom, že na matrikách leží matriční knihy úmrtí a ty matriční knihy úmrtí tam musí ležet ještě 70 let od posledního zápisu. To je opravdu dlouhá doba. Nicméně jiný paragraf říká a platí, že po 30 letech od posledního zápisu už mají matrikáři zajišťovat přístupnost do těchto knih. To znamená, že vlastně matrikáři suplují ty naše archivy, které jsme za drahé peníze budovali. Některé znáte. Budovaly se oblastní archivy, budovaly se okresní archivy, jsou tam specialisté, tak místo toho 45 let tyto matrikářky poskytují tyto matriční knihy. Co se děje s těmi matričními knihami? Ty matriční knihy jsou některé staré 150, 200 let. Jsou to vzácné knihy. A v žádném případě zejména na malých obcích nejsou schopni starostové, matrikářky zajistit, aby byly uloženy v dobrých technických podmínkách. Aby byly v prostoru, který je klimatizovaný, aby nebyly poškozovány. Má tedy opravdu smysl tu dobu zkrátit.

Navíc jsme prověřovali, jak je to s těmi tzv. skartacemi, tak se to jmenuje. Když totiž z té matriky starosty obecního úřadu to přechází na archiv, tak se to jmenuje skartace. Pan ministr, já rozumím, že to není jeho obor, a má informace, které dostal, ale říkal – to by byl kolaps. No to opravdu tak v praxi není, znovu jsme to prověřovali. Žádný kolaps by bezpochyby nenastal. A i když se řekne, že tam bude ta doba kratší, tak to znamená, že teprve pak začne doba skartace, která někdy trvá rok, někdy dokonce i docela déle. My máme informace, že někdy i několik let. Stejně tak to znamená, že by oblastní archivy, které mají prostor, mohly okamžitě tyto knihy vzít, tyto matriční knihy úmrtí, a mohly by je digitalizovat. Co to znamená? Znamená to, že by urychlily hledání v těchto matričních knihách, že by urychlily přístup. A teď řeknu, co je tady a co vládne Poslaneckou sněmovnou. Ano, my máme problém se stavebními procesy. Proč nám stavební řízení zůstávají stát? Zůstávají stát, protože dohledáváme vlastníky. Dohledáváme vlastníky. A zeptejte se každého, kdo buduje liniovou stavbu, jaký s tím má problém. Jezdí po těch matrikách, po těch matričních úřadech, po malých obcičkách a dohledává v matričních knihách.

Senát přichází s tím – zkrátme tuto dobu. Neříkáme zcela, že bychom rušili tuto dobu, ne. Ale chceme opravdu tu dobu zkrátit a pomohlo by to. Ale pak je tu ještě další aspekt, proč jsme se s tím v Senátu zabývali. Ta novela zákona, která teď vlastně námi to tady projednáváné říká, že pokud někdo bude chtít nahlédnout do matriční knihy, tak matrikářka musí dohlížet, aby se s tou matriční knihou něco nestalo. Ten dotyčný si tam může listovat, hledat, badatel tam může sedět několik hodin. A teď si představte menší obec, kde mají jednu úřednici, která zastává matriku a řadu dalších a dalších úkonů. Ona bude totálně paralyzovaná po celou tu dobu, protože musí hlídat, co se děje s tou velmi vzácnou, třeba i velmi starou matriční knihou. Je to opravdu situace pro menší obce téměř neřešitelná a budou muset, pokud zůstane tak, jak je návrh bohužel tedy teď v té sněmovní verzi, vynaložit další finanční prostředky.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já vím, že jste hlasovali o podobném pozměňovacím návrhu, jenže tenkrát tady zazněla informace, že by se tím porušila ochrana osobních údajů. A při konzultacích, které jsme měli v Senátu a následně i na Ministerstvu vnitra vlastně ti, kteří argumentovali tím, že by se porušila ochrana osobních údajů, museli přiznat, že tomu tak není, že ta argumentace nebyla a neodpovídala realitě a že nevycházela ze skutečnosti, protože v tuhle chvíli přístup do těch knih mají skutečně všichni a ochranu osobních údajů zajišťuje archivní zákon. Takže já si myslím, že jste rozhodovali na základě informace, která nevycházela ze skutečnosti, a proto jsme v trochu nové situaci.

Prosím vás o laskavé zvážení, zda opravdu tyto dva malé pozměňovací návrhy, které by v praxi opravdu hodně pomohly, zda je nepřijmout, a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezký večer a nyní prosím, aby se za navrhovatele k usnesení Senátu k předloženým pozměňovacím návrhům vyjádřil ministr kultury, ministr Zaorálek, který tady zastupuje pana ministra vnitra Jana Hamáčka.

Já se omlouvám. Nyní otevírám rozpravu, protože jsem teď přebíral službu. Nyní tedy v rozpravě jako prvního mám přihlášeného pana poslance Jana Čížinského. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Omlouvám se. Pane poslanče, omlouvám se. Ještě se vyjádří k usnesení Senátu zpravodaj garančního výboru, což je výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, pan poslanec Milan Pour. Já se omlouvám, my jsme si tady předávali nějaké věci ohledně dalšího bodu. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Milan Pour: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená paní senátorko, vážené kolegyně a kolegové, rád bych řekl jenom pár slov k předloženému zákonu, který nám vrátil Senát. O prvním pozměňovacím návrhu, který je v podstatě totožný s pozměňovacím návrhem, který předložil již kolega poslanec Čížinský a který s předmětným nařízením nesouvisí, rozhodla Sněmovna v minulosti tak, že jej nepřijala. Byly v něm předneseny i věcné námitky Ministerstva vnitra, které však patrně budeme řešit, až dojde k předložení avizované velké novely zákona o matrikách, jak už zde bylo dnes hovořeno.

K druhému návrhu, který se týká rozšíření okruhu osob, kterým lze poskytovat doslovný výpis z matriční knihy – zde se však domnívám, že i tato otázka si zaslouží podrobnější diskusi. Ministerstvo vnitra uvedlo, že s meritem tohoto pozměňovacího návrhu souhlasí a že jej začlení do připravované novely zákona o matrikách s tím, že se rozhodlo pro vhodnější legislativní řešení, než jaké zvolil Senát.

Z výše uvedených důvodů si dovoluji navrhnout, aby Sněmovna setrvala na znění zákona tak, jak byl již dříve postoupen Senátu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní otevírám rozpravu. Do rozpravy mám jediného přihlášeného a je to pan poslanec Jan Čížinský. Prosím, máte slovo, pane poslanče. Omlouvám se, že jste čekal. Prosím.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, je před vámi ryze praktická záležitost. A sice je mnoho lidí, kteří dělají rodokmeny, genealogů, kteří nahlížejí a chtějí nahlížet do matrik. Tito lidé teď chtějí vědět, kde kdo zemřel a kdy, tak jezdí po obcích, po matričních úřadech, aby to mohli zjistit. Protože v praxi je to velmi náročné, navíc skutečně pracovníci matrik musí být u toho, když ten badatel tam je, aby náhodou třeba tu matriku neukradl. Situace je taková, že nakonec pracovníci těch matrik to různě posílají e-mailem, vyfotí a radši pošlou, hlavně na těch menších obcích, než aby tam skutečně toho badatele měli, a tak vlastně dělají práci za něj, víceméně to dělají mimo rámec zákona, protože to je prostě v rámci zákona velmi složité.

To znamená – co je navrhováno? Je navrhováno to, aby badatelé chodili tam, kam mají chodit, to znamená do archivu. Do velkého oblastního archivu, kde ty matriky jsou všechny pohromadě a oni si mohou najít, co je zajímavá.

Upozorním na to, jak tady probíhalo projednávání, když jsme to schvalovali ve Sněmovně. Zaznělo tady několik bodů, proč tuto lhůtu nezkrátit a proč ty matriky nepřesunout. Ty body byly v průběhu všechny vyvráceny. Teď tady zazněl pouze jeden, a sice že předání velkého počtu matrik bude procesně složité. Ale i tento důvod není relevantní,

protože v roce 2024 se bude uskutečňovat mnohem větší přebírka matrik. Budou se přesunovat nejen úmrtní, ale i oddací matriky vedené od roku 1949. To znamená, v praxi to je tak, že všechny důvody, pro které tato úprava nebyla schválena, byly vyvráceny. To znamená, pokud chcete usnadnit situaci obcím a matrikám, tak prosím schvalte to znění, které navrhuje Senát. Ulehčíte všem práci, matriky se přesunou do archivu, kam patří. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Rozhlédnu se po sále, zdali je ještě nějaký zájem o vystoupení v obecné rozpravě. Kdyby se ještě někdo rozmýšlel, tak přečtu omluvu. Paní poslankyně Věra Adámková se omlouvá mezi 18.45 a 23.59 z pracovních důvodů. Nikoho v sále nevidím, obecnou rozpravu tedy končím, a pokud se nikdo nehlásí, tak jsme skončili. Máte zájem o závěrečná slova? Paní senátorko? Máte zájem o závěrečné slovo. Pak se zeptáme pana ministra, jestli má zájem o závěrečné slovo. Nemáte zájem o závěrečné slovo. Prosím, máte slovo.

Senátorka Jitka Seitlová: Vážený pane předsedající, milé poslankyně a poslanci, já jsem si vzala závěrečné slovo, přestože vím, že čas nás tlačí. Já vás prosím o zvážení, zda tedy...

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás prosím o klid v jednacím sále, prosím, abychom paní senátorku slyšeli. Prosím.

Senátorka Jitka Seitlová: ... zda tedy se vzájemně opravdu slyšíme, protože zaznělo tady, že ano, že návrhy, které Senát podává, budou součástí další komplexní úpravy. Komplexní úprava bude někdy nejdříve za rok, možná i za dva roky. A lidé v praxi na to čekají. Já jsem hovořila o těch stavebních řízeních. Ta jsou zejména kritická. Pan poslanec Čížinský hovořil o těch badatelích, ale vezměte si, kolik máme liniových staveb, kde nevíme, kdo je vlastníkem, a o rok se nám vlastně celé řízení zdrží. Jsou to jen dvě malé úpravy, proti kterým nejsou, nepadly tady zásadní rozpory. Všechny námítky byly de facto vyvráceny. Prosím tedy, zvažte, jestli opravdu nepodpoříte dva pozměňovací návrhy, které by pomohly v praxi mnoha lidem a stavbám. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pan ministr zájem o závěrečné slovo nemá. Takže já přečtu ještě jednou omluvu. Paní poslankyně Jana Krutáková... již je přítomna na jednání, takže není omluva, naopak je to stažení omluvy.

A nyní tedy přistoupíme k hlasování podle § 97 odst. 4 zákona o jednacím řádu Poslanecké sněmovny. Já zagonguji, aby se poslanci dostavili do jednacího sálu. Mám tady žádost o odhlášení, takže vás odhlásím a přihlaste se všichni svými hlasovacími kartami.

Konstatuji, že k přijetí následujícího usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny přítomných poslanců.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem zákona, kterým se mění některé zákony na úseku vnitřní správy, podle sněmovního tisku 301/5, ve znění schváleném Senátem, podle sněmovního tisku 301/7."

Zahajují hlasování pořadové číslo 26. Kdo je pro? Kdo je proti?

Konstatuji, že jsme návrh zákona ve znění schváleném Senátem nepřijali, pro bylo 59, proti 79.

Nyní tedy budeme hlasovat znovu, a to podle § 97 odst. 5 jednacího řádu Poslanecké sněmovny. K přijetí tohoto usnesení je zapotřebí souhlasu nadpoloviční většiny všech poslanců, tedy souhlasu 101 poslance.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna schvaluje návrh zákona, kterým se mění některé zákony na úseku vnitřní správy, ve znění, ve kterém byl postoupen Senátu, podle sněmovního tisku 301/5."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 27 přihlášeno 166 poslanců, pro 160, proti žádný. Konstatuji, že jsme návrh zákona přijali.

Děkuji paní senátorce a končím projednávání tohoto tisku.

Nyní přistoupíme k dalšímu bodu. Jedná se... Tady se mi někdo přihlásil do rozpravy. Dobře, to už je k tomuto bodu. Je to bod číslo

316.

Stanovisko Poslanecké sněmovny k současné situaci na turecko - syrské hranici

Tento bod byl po dohodě poslaneckých klubů navržen grémiem. Dohodli jsme se s panem místopředsedou Pikalem, že sice by se měl slova ujmout zástupce navrhovatelů, jímž jsem byl určen já, ale nejprve vystoupí jako zpravodaj pan poslanec a místopředseda Sněmovny Pikal, protože má připravena usnesení. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji, pane předsedající za slovo. Je tomu skutečně tak. Chtěl bych poděkovat jak grémiu, tak Sněmovně, že zařadily tento bod, a všem, kteří se dělně podíleli na nalezení tohoto shodného návrhu usnesení, které jsme skutečně byli schopni vypracovat poměrně rychle, rychleji, než Sněmovna dokázala projednat otevírací dobu o státních svátcích. Já vás seznámím s tímto návrhem usnesení a potom už nechám prostor ostatním řečníkům. Byla shoda na tom, že z každého klubu by měl vystupovat toliko jeden. Věřím, že to zvládneme dodržet, jinak budeme jednat, dokud se tento bod neprojednává.

Návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna

1. vyjadřuje solidaritu se syrským obyvatelstvem, jehož velká část žije ve velmi obtížných podmínkách, miliony lidí byly interně vysídleny či byly nuceny uprchnout do zahraničí. Turecká invaze tuto humanitární krizi pouze dále prohloubí a zvýší utrpení civilního obyvatelstva včetně žen a dětí;

2. odsuzuje invazi Turecka na území Sýrie jako porušení mezinárodního práva;

3. vítá rozhodnutí vlády České republiky o pozastavení vývozních licencí na vojenský materiál do Turecka v rámci koordinovaného postupu členských států Evropské unie;

4. vyzývá předsedu vlády Andreje Babiše, aby na nadcházejícím zasedání Evropské rady požadoval, aby Evropská rada uložila Evropské komisi vypracovat návrh ekonomicko-politických opatření, jejichž cílem by bylo donutit Turecko k zastavení vojenských operací;

5. odsuzuje brutální vraždu Hevrin Khalaf, generální tajemnice strany Budoucnost Sýrie, údajně spáchanou protureckými ozbrojenci. Tento zločin stejně jako mnoho dalších musí být vyšetřen a pachatelé potrestáni;

6. kategoricky odmítá výhrůžky Turecka vůči státům Evropské unie, že uvolní cestu migrantům do Evropy."

Já vám děkuji. Toto je tedy konsenzuální návrh.

Nyní se ujmu role zpravodaje. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Požádám o vystřídání.

Předseda PSP Radek Vondráček: Dobrý večer. Pan místopředseda má slovo za navrhovatele.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, jsem rád, že Sněmovna jako mimořádný bod zařadila projednání tureckého útoku na území Sýrie s cílem brutálně napadnout zde žijící Kurdy. Turecko jako člen NATO zaútočilo na našeho spojence, na takzvané Syrské demokratické síly, jejichž páteří jsou kurdské milice. Výsledkem barbarského bombardování a dalších útoků je už dnes podle OSN přes 100 tisíc uprchlíků a také první uprchlí teroristé z takzvaného Islámského státu, které zadržovali Kurdové a které osvobodil turecký útok. Agentura Reuters napsala, že na severovýchodě Sýrie zvýšili v souvislosti s tureckou invazí svou aktivitu radikálové z Islámského státu a množí se bombové a další útoky. Americký prezident Donald Trump podepsal nový příkaz, který umožňuje americkým úřadům zavést významné sankce proti Turecku. Spojené státy uvalí až 50procentní clo na dovoz turecké oceli a okamžitě zastaví jednání s Ankarou o obchodní dohodě.

Dámy a pánové, není možné ani stát na straně útočníků, ani být neutrální. Buď jsme proti válečným zločinům, odmítáme útoky na suverénní země, odmítáme okupaci cizích zemí, nebo to schvalujeme třeba s tím, že budeme mlčet a stát stranou. Je třeba také dát jasně najevo, že se nebojíme vydírání a výhrůžek prezidenta Erdogana vůči evropským zemím. Češi byli u toho, když jsme před více než 300 lety dali tehdejšímu tureckému impériu jasně najevo, kde jsou jeho meze. Dnešní novodobá snaha o reinkarnaci turecké říše musí dostat stejně jasnou odpověď.

Navrhují, aby Sněmovna odsoudila turecký útok na Sýrii a vyzvala Turecko k ukončení agrese a okupace. Dále za SPD navrhujeme, abychom schválili sankce vůči Turecku jak v oblasti vývozu zbraní, což již první krok vláda udělala, tak i u dalších komodit. Dále vyzýváme vládu České republiky, aby Evropskou komisí vyzvala k okamžitému zastavení plateb z rozpočtu Evropské unie do Turecka. Rádi bychom také vyzvali vládu České republiky, aby iniciovala ustanovení Mezinárodního soudu pro válečné zločiny v severní Sýrii, v takzvaném Kurdistánu.

To je v podstatě to, jaké stanovisko má SPD. Nebudu to číst už jako návrh našeho usnesení, protože usnesení už bylo kompromisně projednáno, aby prošlo napříč Poslaneckou sněmovnou. Ale za nás, za SPD, bychom byli rádi, aby Turecko okamžitě ukončilo vojenské operace a okupaci všech území, která patří Sýrii, byli bychom rádi za sankce ohledně vývozu munice a vojenského materiálu, protože hrozí, že bude použit k teroristickým útokům na civilní obyvatelstvo v Sýrii – tady už vláda první krok dělá – a abychom také Evropskou komisí požádali o zastavení veškerých plateb Turecku z rozpočtu EU. A za nás, za SPD, taky řeknu, že bychom byli rádi, aby Turecko bylo vyloučeno z NATO. Děkuji. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Nyní s přednostním právem ještě před otevřením rozpravy předseda vlády. (Neklid v sále. Špatná slyšitelnost.)

Předseda vlády ČR Andrej Babiš: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení poslanci, já jsem byl vyzván, abych se tady vyjádřil k této problematice, protože to je problematika velice složitá a hlavně dlouhodobě neřešená. Pan kolega Okamura se spletl hned v první větě. Protože bohužel – není to bohužel, je to tak, náš spojenec je přece Turecko. To je člen NATO. Asi jste zapomněl, pane místopředsedo. Toto je Severoatlantická smlouva (ukazuje několik listů papíru), 4. duben 1949, tehdy ještě neměly smlouvy na 500 stran, jak máme dneska, podepsaná ve Washingtonu. Turecko se jako Řecko stalo členem NATO v roce 1952.

Takže bych chtěl jenom říct, že samozřejmě se Česká republika ztotožňuje se společným postupem Evropské unie. Kdy byl přijat společný postup? V pondělí 14. 10. v 8 hodin zasedli ministři zahraničních věcí a odsoudili, Evropská unie odsoudila, tuto vojenskou operaci. Je to velké neštěstí, nemělo se to stát, umírají lidé, je to nepřijatelné, ale zároveň jsem přesvědčen, že celé situaci by bylo možné předejít, kdyby s tureckým prezidentem světové mocnosti včetně EU aktivně vyjednávaly a snažily se s Tureckem, které je členem NATO, najít společné řešení.

Já jsem četl tady v jednom antibabišovském deníku, že budu vysvětlovat výrok o Sýrii, a paní kolegyně, paní poslankyně Černochová tady říká, že vlastně jsem úplně mimo a že jsem nic nepochopil. Tak já vám tady přečtu část projevu prezidenta Erdogana na Valném shromáždění OSN v roce 2017, kde vyzývá všechny krajiny a mezinárodní organizace, aby mu pomohly s 3,2 milionu uprchlíků, kteří jsou v Turecku. Evropa selhala totálně v migraci, mimochodem selhala i teď, ale k tomu se ještě dostanu, protože jsme nebyli schopni vlastně vyřešit migraci, my jsme nebyli schopni porazit pašeráky, my jsme nebyli schopni zastavit ten proud migrantů tehdy 2015 ze Sýrie, a vyřešili jsme to tak, že jsme se domluvili s Tureckem, že mu dáme 6 miliard eur. V tomhle projevu říká prezident Erdogan, že dostal jenom 820 milionů eur a že ho to stálo už 30 miliard dolarů, ten pobyt uprchlíků. Takže to se píše rok 2017.

A teď vás poprosím, paní kolegyně Černochová, se soustředte na projev pana prezidenta Erdogana... (Poznámka posl. Černochové.) Já se omlouvám, ale já vás můžu oslovovat přímo, říkali kdysi. Ale můžu prostřednictvím. Kdy 24. 9., a to je úterý, začalo Valné shromáždění OSN. Čekalo se Trumpa a potom vystoupil prezident Erdogan. A co říká? Naše rozhovory se Spojenými státy s cílem vytvořit bezpečnostní zónu v Sýrii pokračují. Máme cíl vytvořit mírový koridor s hloubkou 30 kilometrů a s délkou 480 kilometrů, který zabezpečí dva miliony Syřanů s podporou mezinárodní komunity, a pokud by hloubka této zóny byla rozšířena až po Dajr az-Zaur – Rakka line, tak se to navýší až na 3 miliony, říká pan prezident Erdogan 24. 9. 2019 v úterý odpoledne. Takže já nevím, jestli paní poslankyně také tohle pochopila, že tady bude nějaká akce. Já jsem to nepochopil. A kdo to pochopil? Vždyť to slyšel celý svět, tenhle jeho projev! Celý svět to slyšel! We are determined on this matter, we have already started necessary preparations. Jsme rozhodnuti a připravujeme se.

Já jsem prezidenta Erdogana potkal, my jsme měli recepci, v úterý večer. Pan Trump, moc na nás neměl času, na nikoho z nás moc, tak jsme prohodili pár slov. Já jsem se ho ptal, proč nemluvil o Evropě, proč sliboval Johnsonovi skvělou smlouvu a nám nic, a ve středu jsem měl schůzku s prezidentem Erdoganem a ptal jsem se ho, a tady samozřejmě v novinách čtu, že Ivan Galal – vlastně co jsem si to vůbec dovolil. Tak já vám přečtu zápis z jednání, který dělal protokol na Úradě vlády. Pan velvyslanec Kmoníček byl u toho.

AB otevřel téma tzv. safe zone v severní Sýrii, které rovněž diskutovali během setkání začátkem září, a uvedl, že oni hovořili na summitu V4 plus západní Balkán v Praze, to bylo 12. září, a že V4 má zájem o projektu hovořit, a dobrou příležitostí by byla návštěva prezidenta Erdogana v Budapešti v listopadu. Mimochodem tedy maďarská vláda má s Tureckem G to G, takže mají společné zasedání vlády myslím 7. listopadu. AB, to jsem já

(smích v plénu), chce projekt dále analyzovat s experty na region a migraci. Chci dále ten projekt analyzovat. Protože mně prezident Erdogan říkal, že tu zónu – já se ho ptám, no dobře, ale když to budete dělat vy, tak všichni budou říkat, že budete agresor, a já říkám, proč to nemůže udělat Evropská unie? Postavit ty byty, domy, školy, školky, nemocnice, že bychom to udělali my jako EU, že by to bylo pod kontrolou, vám moc nebudou věřit. Takže AB chce projekt dále analyzovat s experty na region a migraci. Prezident Erdogan k tématu migrace dodal, že Turecko již vydalo 14 miliard dolarů na pomoc uprchlíkům, zatímco z EU dostalo zatím jen 3 miliardy eur z příslibených 6 miliard. A teď pozor – upozornil, že peníze z EU nejdou do tureckého rozpočtu, nýbrž neziskovým organizacím.

V reakci na dotaz prezident Erdogan shrnul svoji představu safe zone. Měla by sahat asi 30 kilometrů do syrského vnitrozemí a pojmut asi dva miliony lidí, kteří budou ubytováni v domech se zahradou vhodnou pro pěstování zemědělských plodin. Právě potravinovou soběstačností by se zóna lišila od uprchlických táborů. V zájmu zajištění základních služeb pro obyvatele by zde mohly být vybudovány i školy a nemocnice. O migrační otázce, protože já jsem se ho zeptal, jak je na tom, my jsme všichni byli v New Yorku čtyři pět dní, všichni, jestli už o tom hovořil. A pan prezident Erdogan říká: Hovořil jsem s německou kancléřkou Merkelovou, premiéry Borisem Johnsonem a Giuseppem Contem, o otázce uprchlických táborů také s generálním tajemníkem OSN Guterresem. A já jsem se ho ptal: A mluvil jste už s prezidentem Trumpem? A on říká: Ne, čekám na termín, a když ho nedostanu, vrátím se. Pokud vím, tak ho ani nedostal. Jak jsem skončil u prezidenta Erdogana, přicházel prezident Macron. Francie, člen bezpečnostní rady OSN, to všichni víme.

Takže já se vrátím ke svému jednání v Ankaře 2. až 4. září 2019, protože tady pan Gabal má starosti, že... Co to tady říkal? Že ten dokument, že spoluzodpovědnost za vypuknutí války a takové nesmysly. To jsou zápisy, které dělá protokol. Jsou tam velvyslanci u toho. Takže já samozřejmě jsem do Turecka šel proč? Hlavně kvůli Adularyi, to je vaše dědictví, nebo my jsme to zdědili po vás, 12 miliard v čudu z rozpočtu, a protože tam máme dva lidi ve vězení. To byla hlavní témata mé cesty. A samozřejmě ekonomická mise.

Tady mám zápis z toho jednání v Ankaře. Prezident Erdogan pokračoval tématem migrace. Turecko zadržuje migranty pro mír Evropy, která se není schopna dohodnout ani na kvótách. Evropa zažívá posledních pět let klidné období, zatímco Turecko situaci aktivně řeší. Prezident Erdogan ocenil i význam V4 a vyjádřil naději na společné turecko-české projekty. Poté poukázal na pro Turecko citlivé téma přesunu ambasád do Jeruzaléma atd. Následně se AB, to jsem mluvil tady samozřejmě hlavně o ekonomických věcech, se věnoval tématu migrace. Ocenil plán Turecka investovat do nárazníkové zóny v severní Sýrii, tak jak všichni, tak jak Spojené státy s ním jednaly dlouho. Mimochodem 26. října 2018, to byl pátek, byla tady paní Merkelová, večer jsem byl s Emmanuelem Macronem a v sobotu 27. října letěli oba z Prahy do Istanbulu na schůzku s prezidentem Putinem a Erdoganem – 2018. A co tam vyřešili tedy? Nikdy jsem se to nedozvěděl, co tady vyřešili.

Takže já jsem ocenil ten plán stavět byty a infrastrukturu. V životě by mě nenapadlo, že se stane, co se stalo. V životě nikdy. Stavět byty, infrastrukturu, aby se lidé mohli vrátit zpět. Evropa podle AB není v přístupu k Sýrii jednotná, nejlepším řešením by nicméně podle premiéra byl Marshallův plán se Sýrií. AB uvedl po návratu z Turecka navštívit v Budapešti demografický summit, kde bude jednat s premiéry Viktorom Orbánem a Peterem Pellegrinim a prezidentem Vučićem. Takže s nimi může projednat i záležitosti zmíněné během návštěvy v Turecku.

Takže co teda vlastně, se ptám, dělala Evropská unie z hlediska diplomacie? My máme toho pana high-rep, tu paní Mogherini. Teďka se samozřejmě všechno zkomplikovalo. Jako zahraniční politika Evropské unie de facto neexistuje. Každý si dělá, co chce. Když byl tady

Heiko Maas, tak se ho ptám – to je super, že prezident Macron bude mluvit s Putinem a Zelenským a budou řešit Ukrajinu a Rusko. A oni říkají – no, my jsme o tom nevěděli.

Takže ano, mě mrzí a mám starosti o bezpečnost našich lidí, bezpečnost Evropy a o neschopnost Evropy řešit migraci. Řešit migraci. No a samozřejmě v tom New Yorku jsme byli všichni. Já nechápu, proč teda to nikdo neřešil. Vždyť to vlastně tady řekl pan prezident. Samozřejmě že nikomu neřekl – a nemůžete mně říkat, že jsem úplný hlupák, že to bylo jasné. Nebylo to jasné. Já jsem řekl ano, nedělejte to vy, měla by to dělat Evropa. No a samozřejmě, můžeme se teda bavit, jak to všechno proběhlo.

9. 10. bohužel se to stalo. 10. 10. zasedla Rada bezpečnosti OSN. A stáli členové bezpečnostní rady OSN Británie, Francie, Německo, Belgie s Polskem – tedy nyní jako volení členové v radě zasedají – v prohlášení Turecko vyzvali, aby jednostrannou vojenskou operaci zastavilo. Pětice evropských států rovněž varovala, že obnovení bojů povede k dalšímu podkopávání stability celého regionu a ohrožení životů civilistů.

No a proč teda – Spojené státy jsou náš spojenec. Jak jsme to teda vyjednali? A teď samozřejmě Johnson má asi jiné starosti. Ale já se budu ptát pana prezidenta Macrona, co teda vyjednali. Proč Spojené státy a Rusko daly veto? Proč jsme nepřesvědčili bezpečnostní radu, aby okamžitě zastavila tu agresi? Proč tam nikdo nezaletěl?

A teď vám přečtu, co řekl generální tajemník NATO Stoltenberg 9. 10. v Římě. Seděl jsem s ním u stolu. Byl tam Mike Pompeo, v New Yorku, všichni byli v pohodě. Nikdo neměl čas se starat o situaci v Turecku. Byli tam pět dní. A US ally Turkey je far front of crisis. Has legitimic security concern about Syria. A Turecko trpělo obrovské teroristické ataky a vlastně přijalo miliony syrských uprchlíků. Tak já nevím, jestli to je nějaký agresivní stát.

Proč se to NATO hned nesetkalo? Já jsem se ptal našich služeb, nikdo neměl žádnou informaci, nikdo nám nic neřekl. Spojené státy se rozhodly, že stáhnou vojáky, což je samozřejmě podle mého názoru chyba. A možná jsme tam mohli mít z Evropy, údajně, ale to jsem nedohledal, že v minulosti Spojené státy nabízely evropským členům bezpečnostní rady OSN, aby tam poslaly i svoje zastoupení. Ale to nedopadlo.

Takže dneska jsme v situaci – ano, je to nepřijatelné. Bohužel ta operace asi pokračuje. Jednotlivé státy – už z toho je vidět, jak ta Evropa funguje. Každý něco řekl, každý něco vyzval místo toho, aby – ano, to prohlášení bylo jednotné. Ale ohledně například vývozu zbraní... Tak zajímavý je výrok šéfa německé diplomacie Heiko Maase z 15. října. To je co? To je dneska vlastně, ne? Šéf německé diplomacie Heiko Maas je vůči hospodářským sankcím zdrženlivý. Je důležité, abychom vedli s Tureckem dialog, abychom na ně mohli působit. No to objevil Ameriku pan ministr. To tam přece už byla paní kancléřka v říjnu 2018.

A já jsem byl jeden z mála evropských premiérů, který o tom mluvil v tom New Yorku. Večer jsem mluvil se Charlesem Michelelem, premiérem Belgie. A říkám: Mluvil jste s Erdoganem? Musíme to řešit. Byl tam luxembouržský premiér, byli tam další, irský premiér a maltský premiér. A bavili jsme se o tom, že konečně už musíme nějakým způsobem systémově vyřešit tu migraci. Ano, protože samozřejmě vyhrožování Evropě migranty je špatně. To je špatně.

Takže Evropa má obrovské problémy a znovu se ukázala jako totálně neschopná akce. To je krize! To měl někdo skočit do letadla, okamžitě tam jet! A znovu, já se budu ptát. Vy se ptáte mě, já se budu ptát. Protože hlavně Francie je stálým členem bezpečnostní rady OSN. A samozřejmě teď je tam dočasně i Německo a další země. Takže je to katastrofa. Evropa má plno problémů, i když to vypadá tak, že ten brexit nakonec dopadne. Ale odchází ta Velká Británie, bohužel.

Spojené státy, obchodní dohoda nefunguje, máme plno problémů, vidíme, jak funguje nový parlament. Viděli jsme pomstu jednotlivých politických frakcí na kandidátovi Francie na komisaře. To je asi pomsta za toho Spitzenkandidáta, nebo nevím, jak to mám číst, to se nikdy ještě nestalo. Takže teďka nevíme, jestli bude ta nová Komise, nebo nebude nová Komise.

Takže je to velký problém. A my jsme vlastně přišli s tím, V4 – já jsem to projednával s V4, s premiéry. To, že paní prezidentka Čaputová má nějaký názor, to je fajn. Ale já mluvím ne s prezidenty, ale s premiéry. A na první pohled, no kdo by nechtěl, aby ty lidi se vrátili domů do Sýrie a žili v míru a klidu. Možná i těch 700 tisíc uprchlíků, kteří jsou nelegálně v Evropě a nedostali azyl, by se perspektivně mohlo vrátit. A je to na dobré cestě.

Mimochodem já jsem v New Yorku jednal i se zmocněncem Spojených států na Sýrii Jeffreyem. Jednal jsem s ministrem zahraničních věcí Sýrie, protože i s tou Sýrií musíme mluvit. Já jsem se angažoval. No a tady doma samozřejmě je to vždycky pro dobrotu na žebrotu. Místo toho, abyste to ocenili, že Česká republika se angažovala, tak jsem samozřejmě předmětem kritiky. Ale to je samozřejmě normální.

Takže já jen chci říct, že je to problém. Mimochodem nejen to, že je teď problém s Tureckem, ale ještě západní Balkán, kde jsme slíbili hory doly. Paní kancléřka, pan prezident Macron. Změnit jméno, ústavu, referendum, všechno. A znovu mám signály, že nejsme schopni – nebo hlavně Francie nechce, nechce se vůbec začít s tou Severní Makedonií a Albánií bavit. Jenom začít rozhovory, které mohou trvat patnáct, dvacet, třicet, let. Ani to nejsme schopni. A slíbili to, to je ten problém. A Erdoganovi slibovali mraky věcí. A potom jak to tedy dopadne s tím západním Balkánem? Když my jsme vystupovali na Evropské radě, devět zemí jsme podpořili, Severní Makedonii hlavně, tak bylo řečeno, že tedy německý Bundestag ještě nerozhodl. Tak teď už rozhodl, ale teď zase máme jiné státy, které tomu brání.

Takže takhle funguje Evropská unie, Evropská komise, Rada, a to je o tom, o čem já mluvím. Protože my se chceme angažovat. My to chceme řešit, ano. Není Evropská unie jenom Německo a Francie a předseda Komise. Já si myslím, že ta nová Komise bude o mnoho lepší. A je to pro nás důležité, protože my jsme součástí Evropy, my musíme bojovat za to, aby Evropa byla jednotná, aby řešila ty problémy. A samozřejmě já to vidím. Kdo je dneska nejbližší? Kdo by měl tedy vyjednávat s Amerikou tu obchodní smlouvu? Kdo je největší spojenec? No Polsko a Irsko. A když tedy prezident Macron bude vyjednávat s paní Merkelovou, s prezidentem Ukrajiny problém s Ruskem, fajn.

Ale my o tom mluvíme – a v tom Turecku jsem se také angažoval a dopadlo to, jak dopadlo, protože v New Yorku nebyl zájem. V New Yorku jsme měli jenom climate. Climate change. Od rána do večera. Climate change. Jako kdyby Evropa neměla jiné problémy, jenom klima. Přitom Česká republika je jedna z mála, která plní ten klimat. Tady lidé demonstrují, nevím, kde všude. Zastavují dopravu. Necht' přijdou. Brabec, Toman a já, my se jim budeme věnovat. My jim vysvětlíme, co všechno děláme. Takže Evropa je climate, máme zelený parlament. Bohužel i v Rakousku to vypadá, všude budou zelení.

A samozřejmě když jste tedy mluvili o tom předsednictví – já jsem, pane Rakušan, hlasoval pro. Jsem vám to chtěl vysvětlit, jak se plýtvá penězi na Ministerstvu zahraničních věcí. A už máme to téma – předsednictví, energetika. Jádro a vnitřní trh. To bude naše téma. A samozřejmě, nechci tady zdržovat, já tady mám plno – můžu vám ukázat, kolik nás stojí struktury. Kolik je lidí, co mají na starosti Evropu na zahraničních věcech, na Úřadě vládě, v Bruselu. Kolik nás to stojí. Už dneska stovky milionů. Takže já chápu, že kolegové nechtějí šetřit, ale budou muset. Ale to není téma. Já rád... určitě mě budete interpelovat. Nebo pokud budete chtít na to schůzi, já s tím problém nemám.

Takže já bych chtěl jenom říct, že jsem rád, že jsem tady mohl vystoupit, že jsem mohl tedy říct... Mimochodem, těch zemí, které tedy vyhlásily to embargo, Německo zastavilo i Francie zastavila vývoz zbraní do Turecka, tak zbraňové dodávky do Turecka v roce 2018 dosáhly částky 240 milionů eur, to je 6,27 miliardy. To je jedna třetina veškerého německého vojenského exportu. Jedna třetina. V prvních měsících tohoto roku Berlín prodal Ankaře zbraně v hodnotě 184 milionu eur, to je 4,7 miliardy korun, čímž se stalo Turecko pro Německo největším zbraňovým odběratelem.

A z V4 jsme my jediní pozastavili ty vývozy, samozřejmě to je nějaké gesto, já tomu rozumím. Ale obávám se, že na to, abychom zastavili, co se děje, tak místo toho, aby někdo skutečně okamžitě to řešil, aby se setkala jako NATO, to je náš... to je vlastně podle NATO, to je náš spojenec. Já jsem dneska o tom mluvil, že možná bychom po sedmdesáti letech si měli to přečíst, co tam vlastně je. Jak to tedy je. Jaká je bezpečnost Evropy.

Já jsem nikdy nechtěl evropskou armádu. Ale Kanada a Spojené státy a Turecko mají jiné asi problémy jako evropské členské státy NATO. A já už jsem se v srpnu 2015 ptal, když chodily miliony uprchlíků, že na co máme to NATO, když nezaútočíme na ty pašeráky, kteří vydělali 6 miliard eur. Tak jsme udělali Sofia operation, tam jsem byl, která je poskládána z jiných zemí než NATO. Je tam i Rakousko a to je dobře. Ale měli bychom se konečně zamyslet nad bezpečností Evropy. Protože zkrátka to NATO má asi taková pravidla jako EU. Asi tak si to představuji, že nikdo o tom nepřemýšlel, kdyby se stalo například tohle, co se stalo. Je tam nějaký článek 5, nechci to ani číst radši.

Takže já jsem vám chtěl jenom vysvětlit, že ta kritika, která odzněla na moji hlavu, je nespravedlivá, že jsem nikdy, ani ve snu by mě nenapadlo, že to může takhle dopadnout, že o té zóně mluví prezident Erdogan od roku 2017. Tady to řekl, před pár týdny, že my nejsme členem bezpečnostní rady OSN, že jsou tam země evropské, které to měly řešit. Že ta Evropa je neakční. Ano, než jako se to všechno seběhlo. Místo toho, aby okamžitě, je to krize, aby se to okamžitě řešilo, tak to se nestalo. A bohužel to bude mít hlavně dopad na nás, jak to tak vypadá.

Takže za mě asi všechno.

Já samozřejmě zítra jdu na výbor pro evropské záležitosti, abych projednal ten mandát. A určitě, vy se ptáte mě, já se budu ptát těch, kteří mají na to papír, aby byli akční. Já jsem se snažil. Já jsem se snažil. Nebyl o to zájem v New Yorku. A samozřejmě to, co se stalo, je absolutní katastrofa. A teď jde o to, aby skutečně skončila. Aby lidé přestali umírat, protože to je hrozné. A samozřejmě budeme v tom pokračovat, budeme se snažit a budeme říkat našim kolegům v Evropě – tak nás nechte také jednat, když jste byli neschopní to vyjednat. Já jsem neměl mandát evropské – ani Rady, ani Komise. Dělal jsem to proto, protože jsem šel řešit do Turecka úplně jiné věci, a v rámci toho samozřejmě mě zajímá ten názor. A tak jsem si to všechno nastudoval. A doufám, že jsem vám dal i trošku jiný obraz toho, jak to všechno vypadá. I když znovu opakuji, že ta agrese je nepřijatelná, je potřeba ji okamžitě skončit. Děkuji. (Potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Já nyní otvírám obecnou rozpravu, do které mám jako prvního přihlášeného s přednostním právem pana poslance Karla Schwarzenberga. Než pan poslanec dojde, tak já přečtu dvě omluvy. Pan ministr obrany Lubomír Metnar se omlouvá od 19 hodin do konce jednacího dne z důvodu naléhavých pracovních povinností v rámci rezortu Ministerstva obrany, pan poslanec Josef Hájek se omlouvá mezi 19. a 23. hodinou z důvodu jednání.

Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Schwarzenberg: Pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci. Na začátek bych řekl, že výjimečně musím pochválit naši vládu, neboť správně zareagovala. Ihned zakázala vývoz zbraní do Turecka a vyjádřila se jasně k turecké invazi do Sýrie.

Je to kromobyčejně silné porušení mezinárodního práva. Neboť Turecko vstoupilo na syrské území a otevřeně říká, že tam chce obsadit pás široký třicet až čtyřicet kilometrů a tamější obyvatelstvo, to jsou většinou Kurdové, to je pravda, odtud vytlačit a nahradit je syrskými uprchlíky z Turecka. Jestli se tak úplně podaří lidí přemluvit, aby šli do válečné zóny, o tom nejsem přesvědčen. Ale úmysly jsou jasné. Přičemž to celé má pouze vnitropolitické důvody.

Turecko má velmi silnou kurdskou menšinu. Kurdové jsou po celém Středním východě, jsou v Íránu, v Sýrii, v Iráku i v Rusku, na Kavkaze, jsou opravdu rozšířeni po celém... Je to národ zhruba tak velký jako polský, žijí asi 35 milionů. Tolik je Kurdů. Ale jsou nešťastně rozdělení. Bohužel během dvacátého století byli zrazeni ze všech stran.

Co se teď ale odehrává, je obzvláště ohavné, neboť oni se přidali na naši stranu, když jsme bojovali – tedy my Češi nejméně, ale řekněme Západ – proti Islámskému státu a islámskému terorismu. To byli Kurdové, kteří, po pravdě řečeno, nesli hlavní odpovědnost za válku. Poněvadž Američané a jiní dodávali zbraně. Oni dodávali muže a ženy, kteří tam bojovali a padli! A byli označováni všemi jakožto spojenci. Islámský stát je poražen, spousta jejich bojovníků, co byli zajatci Kurdů, nicméně najednou byli Američany opuštěni. A evropské státy se o ně příliš nestaraly.

Jaký vývoj ještě bude, nevím. Vím jenom jednu věc, že stát jako Česká republika, která zažila před 80 lety Mnichov, což bylo zrovna tak stejná historka, že si velmoc požádala o část našeho území a prostě tam vpochozovala s tichým souhlasem ostatních velmocí i našich bývalých spojenců. To se teď stalo Kurdům. A že toto je varovný příklad pro každou malou zemi, že musíme držet pohromadě v takových situacích, aby se to nestalo všude zvykem.

Dneska je úkol České republiky stát na straně Kurdů a jim pomáhat, jak je vůbec možné, neboť zažívají to stejné, co naši otcové a dědové zažili před 80 lety. A přiznejme, že se chovali během posledních let na středovýchodní poměry vzorně. Jsou velcí bojovníci, to je známé, a byli tvrdí bojovníci, ale že jejich největší spojenci jim vpadnou do zad, to asi neočekávali. České postoje musí být jasné. Na straně těch, na které se útočí, na straně těch, kteří jsou ze svých tradičních území vytlačováni, což je celý úkol této operace, aby Kurdy vyhodili z pohraničních oblastí a usídlili tam jakékoliv jiné obyvatelstvo, které by nebylo příbuzné s Kurdy v Turecku. Přičemž i potlačením nebo porážkou Kurdů v severní Sýrii turecký problém nepřestane, neboť je to problém chování tureckého státu ke své kurdské menšině, který bohužel během posledních desetiletí s malými světlými okamžiky vždy byl přesně takový, aby způsobil co největší nepřátelství.

Turecko pořád sází, že to může vojensky zvládnout. Bude to těžké a myslím nemožné. Nějaký čas se podaří povstání potlačit, ale sotva vojsko odtáhne, povstane zase a Kurdové se asi po sto letech nedají. Tedy můžeme jenom Turecko přemlouvát, aby vypořádalo základní problém této celé tragédie, totiž svůj vztah k vlastní kurdské menšině, neboť útok na Sýrii je jenom plod nešťastné politiky vůči vlastní kurdské menšině. To si musíme uvědomit. A tudíž dle slavného pravidla Jacoba Burckhardta se v tom nejeví Turecko jako silný stát, což prezident Tayyip Erdogan zajisté si o sobě myslí, že je Turecko nová velmoc. Ale Jacob Burckhardt ve svých slavných dějinách kardinála Richelieua napsal: Silné státy určují svoji vnitřní politiku zahraniční politikou. Slabé státy zahraniční politiku vnitřní politikou. A bohužel i tento útok na Sýrii není nic jiného než výraz vnitřní slabosti Turecka, nezvládnutí

vlastního menšinového problému. My jim to nemůžeme vytýkat. My jsme naše menšinové problémy v minulosti také nezvládli. Buďme v tom pokorní a berme tu situaci, jaká je.

Jedno je jisté. Nechceme-li, aby tento ohavný příklad dělal ještě větší škodu ve světě, tak to vyjádříme solidaritou všech národů, všech států, a menší státy, které nemají mocenské zájmy ani v Turecku, ani v Sýrii, mohou v tom pomáhat vytvářet tlak spojených národů, Evropské unie, ale i NATO, jehož člen zajisté Turecko je, aby konaly, aby tento útok byl pozastaven.

Dámy a pánové, děkuji vám, že jste věnovali čas kurdské otázce. Leží mi velice na srdci, poněvadž jsem často s Kurdy jednal, a musím říci, že jsem měl velkou úctu před nimi, poněvadž jak ten tragický osud svého národa v 20. a 21. století nesli, tím mají velikou úctu a velice si vážím bojovníků – i bojovnic. Nesmíme zapomenout, že byly kurdské oddíly, které bojovaly proti Islámskému státu, že byly čistě ženské oddíly. Vážím si jejich obětí a dneska bychom se měli pokusit jakýmkoliv způsobem se jim za to odvděčit. Děkuji za pozornost. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní... (Potlesk trvá.) Pan premiér Andrej Babiš se omlouvá z pracovních důvodů do konce jednacího dne. Já se chci zeptat – s přednostním právem mám přihlášeného pana místopředsedu Filipa, ale pan předseda Bartoš byl o něco dřív, abych byl férový. Ale vy jste původně říkal, že až po paní Černochové, nevím, jak jste se dohodli. (Odpověď mimo mikrofon.) Teď jsou ta přednostní práva. Jestli jste byl přihlášen o něco dřív než pan místopředseda Filip. Vy jste mi původně říkal, že po paní Černochové, ale v tom případě, nevím, jak jste se dohodli. Jestli chcete jít hned, tak můžete jít hned... (Odpověď mimo mikrofon.) Ano, dohoda byla, že za každou stranu jednu. Ale teď řeším přednostní práva. Podle velikosti stran byla dohoda. V tom případě byste měl přednostní právo, ale jestli byla taková dohoda. Jestli je dohoda, že pojedeme podle velikosti klubů, nehledě na přednostní práva. Chápu to dobře?

Takže pane místopředsedo, omlouvám se vám, a nyní pan poslanec Bžoch v tom případě.

Poslanec Jaroslav Bžoch: Děkuji za slovo, připadám si jako největší z největších. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych předem chtěl poděkovat všem napříč politickým spektrem, že se nám podařilo dát dohromady usnesení Sněmovny, na kterém jsme se všichni shodli. Cílem usnesení je samozřejmě odsoudit tureckou agresí vůči Sýrii, vůči Kurdům. Je také potřeba odsoudit ta zvěrstva, která se nyní na území Sýrie odehrávají, viz zabití političky.

Další věc. Také se Sněmovna, a je dobře, že to v tom usnesení je, musí ohradit vůči jakýmkoliv výhrůžkám, ať už je to ze strany jakéhokoliv státu. V tomto případě je to ze strany Turecka, které nám jako Evropské unii vyhrožuje, že uvolňuje cestu migrantům. Já ještě jednou chci poděkovat, že to usnesení máme, že jsme se na něm všichni shodli, a to je vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení paní poslankyni Černochovou. Prosím, máte slovo. A připraví se pan poslanec Ivan Bartoš. Máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych jenom chtěla v úvodu svého vystoupení reagovat na nepřítomného pana premiéra. Ano, řada z nás poté, co se dozvěděla o změně toho postoje pana premiéra, tak jsme to uvítali. Na druhou stranu možná bych tedy vzala zpátky slovo, že pan premiér něco nepochopil, a nahradila ho slovy, že

to zřejmě netušil. Na druhou stranu uznejte sami, pokud na twitterovém účtu pana premiéra je fotka, kdy si podává ruku s panem Erdoganem, a stojí tam text tohoto typu, tak co jsme si asi tak mohli my o tom myslet. "Podruhé ve dvou dnech jsem se viděl s tureckým prezidentem – zavináč a tak dále – a potvrdil mu, že země V4 podporují výstavbu bezpečnostní zóny v severní Sýrii. Turecko do ní chce přemístit až 2 miliony běženců. Postavit domy, školy. Erdogan se kvůli tomu v New Yorku potká i s prezidentem Trumpem." Prostě když si tohle někdo z nás přečte a srovnává to s tím, co se tam potom dělo, tak to působí na nás tak, že si možná pan premiér něco myslel, a teď je ta situace jiná.

Ale na druhou stranu je pochopitelné, že pokud to pan premiér nevysvětlil, vysvětlil to tady až dnes nám, tak že jsme si mohli něco myslet, protože ono opravdu dneska třeba, když jsem se dívala na to vystoupení pana premiéra na Generálním štábu, kde se slavilo výročí Generálního štábu, tak ano, tam už to bylo srozumitelně řečeno. Ale srovnávání těch informací předtím a potom, tam to trošku pokulhává. A není to poprvé, co jsme svědky toho, že něco řekne pan premiér nějak, pak ta slova bere zpátky a je to jinak. Pokud tato slova vzal zpátky, resp. pokud dovysvětlil, že skutečně on nehovořil za země V4, které podporují tento vpád Turecka do Sýrie, tak se to vysvětlilo. Ale samozřejmě že každý z nás ty informace, které tady teď zazněly od pana premiéra, předtím neměl. Možná jste je měli vy na klubu ANO, ale my rozhodně ne. A neměli je ani novináři, protože vlastně novináři, kteří se pana premiéra ptali, tak ani z těch prvních vyjádření nezaznělo to, co zaznělo tady dnes.

Ale zpátky k té situaci. Jsme svědky nebývalého svévolného postupu jednoho z členských států severoatlantického společenství, který se uchýlil k útoku na jiný stát s cílem využít jeho oslabení a velmi složité situace v daném regionu a naplnit vlastní geopolitické cíle. Jsem přesvědčena, že invazi turecké armády na syrské území nelze ospravedlnit žádným z argumentů, kterými se režim prezidenta Erdogana ohání. Tato akce rozhodně nepřinese v tomto regionu ani větší bezpečí, ani větší stabilitu, ba právě naopak. Jen v uplynulých několika dnech můžeme sledovat, že důsledkem budou tisíce obětí z řad civilistů, zločiny proti lidskosti a další utrpení lidí v oblasti, která je již řadu let sužována vnitřními konflikty a válkou s extremisty. Kromě toho ale mají události uplynulých dní ještě závažnější konotace a důsledky, mezi které patří riziko další destabilizace této oblasti, opětovné posílení pozic islamistických teroristů, další vlny neřízené migrace a rozvrat Sýrie. V neposlední řadě je zde i riziko pro naše vlastní zájmy asi nejsilnější, a to je ztráta kredibility Severoatlantické aliance, která je jedním z hlavních garantů světové bezpečnosti, a vyklizení prostoru jiným mocnostem, jež tuto bezpečnost ohrožují.

Jsem přesvědčena, a věřím, že stejně tak celá řada z vás, že toto je vývoj, který nesmíme dopustit a ke kterému nesmíme nečinně přihlížet. Nelze připustit, abychom byli vydírání tureckým režimem ve smyslu "buď všichni přivřete oči a necháte nás naplňovat naše vlastní zájmy, nebo otevřeme stavidlo migrace". Jsme snad dostatečně poučení historií v tom, že ústupky takovému to vydírání nikam nevedou a že nakonec tyto ústupky stejně nic dobrého nepřinesou a bude to jen oddálení větších problémů.

Rozhodnutí Spojených států o vyklizení oblasti na severu Sýrie a uvolnění rukou Erdoganovi považuji za velikou chybu, která do jisté míry zmařila úsilí posledních let o porážku Islámského státu, takzvaného Islámského státu. Tento krok znamená ztrátu důvěry kurdské menšiny coby jednoho z mála spojenců, které Západ v boji proti terorismu na Blízkém východě má, a fakticky jejich zradu. Je naší povinností coby členské země NATO a EU se v tomto hlasitě ozvat a vyvinout maximální úsilí na mezinárodním poli, aby tato chyba byla napravena, jak jen to je možné, a aby neblahé důsledky byly eliminovány.

Tureckou invazi považuji za bezprecedentní porušení Washingtonské úmluvy, kterou jsem, stejně jako pan premiér, četla. A tato Washingtonská úmluva skutečně v článku 1 zavazuje členské státy NATO urovnávat své spory mírovými prostředky tak, aby nebyl

ohrožen mezinárodní mír, bezpečnost a spravedlnost, a zdržet se ve svých mezinárodních vztazích hrozby silou nebo použitím síly jakýmkoli způsobem neslučitelným s cíli OSN. Dle článku 4 by pak měly členské státy společně konzultovat případy, kdy podle názoru kteréhokoli z nich bude ohrožena jejich územní celistvost, politická nezávislost nebo bezpečnost. Je zcela zřejmé, že v tomto případě nedošlo k naplnění ani jednoho z těchto závazků. I proto se domnívám, že danou situaci je zapotřebí řešit nejenom na úrovni Evropské unie, ale v tomto ohledu vítám rozhodnutí členských zemí o embargu na dovoz zbraní do Turecka, k němuž se tedy připojila i Česká republika, a zároveň vyslovuji naději, že v tom nezůstane Česká republika sama, jak už se několikrát v minulosti stalo, kdy my jsme vlastně ty pozice vyklidili a po nás tam přišli Němci nebo Francouzi. Jsem ráda, že tato záležitost se, předpokládám, bude i řešit na úrovni NATO tak, aby se eliminovala další a další rizika, která můžou způsobit ztrátu důvěryhodnosti a i vlastně naši další akceschopnost.

Nad rámec navrženého usnesení, které zde máme, bych proto chtěla, dámy a pánové, vyzvat vládu České republiky, a mrzí mě, že to neslyší pan premiér, aby byla aktivní nejen na poli Evropské rady, kde jednoznačně podporují další logický krok, kterým musí být uvalení sankcí, ale rovněž na úrovni Severoatlantické aliance. Pokud totiž NATO rezignuje na dodržování svých vlastních principů, bude to znamenat oslabení jeho vlivu a bíancko šek pro další jejich budoucí porušování, které nesmíme kvůli nám samotným nikdy dopustit.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk v pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy požádám o vystoupení předsedu pirátské strany, pana poslance Ivana Bartoše, a připraví se předseda KSČM Vojtěch Filip. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobrý večer, dámy a pánové, pane předsedající. V první řadě bych chtěl poděkovat, že dnes ráno na grémiu byla shoda na tom, že tento bod bude zařazen na schůzi a že budeme mít i možnost vyslechnout si třeba pana premiéra a pak jako Sněmovna, která v řadě věcí má jasná a jednotná stanoviska, se domluvit na pozici Poslanecké sněmovny vůči turecké agresi na severu Sýrie.

Ještě předtím, než řeknu gros svého příspěvku k tomuto tématu – možná kdyby zde pan premiér nevystoupil ve své řeči a nechal Sněmovnu, aby schválila ta konsenzuální prohlášení, učinil by lépe. Od mého předřečníka pana Schwarzenberga zde zazněla slova pokora, že bychom měli být jako malý národ pokorní v hodnocení některých věcí. Já jsem očekával, že když premiér udělal diplomatickou chybu před 14 dny – a jiným způsobem bych toto nenazval, byla to diplomatická chyba, je to důsledek té selfičkové politiky, kterou mu dělají správci jeho sítí, kdy tu se vyfotí s jedním diktátorem, tu s druhým diktátorem, prostě se tak stalo. Byla to diplomatická chyba na sociálních sítích, která se potom pronesla i do dalších médií, tudíž jsem předpokládal, že tu chybu uzná.

Já se trochu bojím, a ono to asi tak bude, jestli si zahraniční politici, naši partneři, někdy i aktéři selfiček, ale hlavně aktéři těch jednání nechají překládat projevy premiéra na poli Poslanecké sněmovny, tak se musí chytat za vlasy. Ne kvůli tomu, co věcně zaznívá, ale kdy pan Babiš v průběhu svého projevu pozurázel prakticky všechny největší evropské i zahraniční politiky, kde on svou z toho pohledu hloupou chybu na sociálních médiích neuznal, zatímco vinu nesou všichni ostatní. My to sneseme v té domácí politice, když je tu vina Pirátů, tu vina někoho jiného, tu vina Senátu, vina ODS, vina předchozích vlád, vina koaličních partnerů. Ale myslím si, že pro domácí zisky, domácí PR možná záznam zde na kameru by se premiér měl chovat uctivě k partnerům, se kterými jinak vstupuje do jednání. A

to mě mrzí. Tak to jsem si dovolil reagovat na projev pana premiéra, který zde zazněl, poté pan premiér odešel.

Já bych chtěl říct k situaci na severu Sýrie v Kurdistanu několik věcí. My se skutečně dnes bavíme o turecké agresi v severní Sýrii. A není to první taková agrese. Pan premiér zde hovořil o tom, jak on je jediný, který ty věci řeší. V začátku tohoto volebního období na žádost pana předsedy ODS Fialy jsme se setkali s panem premiérem Babišem, zástupci stran ve Sněmovně, a řešili jsme směřování české zahraniční politiky. Bylo to v roce 2018 a v té době probíhala menší, nicméně podobná akce Turecka na severní části Sýrie pod názvem Olivová ratolest. V Praze probíhaly demonstrace za Afrín. Já jsem měl možnost se jich účastnit, ale donesl jsem tam panu premiérovi dopis a žádal jsem ho, zda by pozici České republiky v tomto směru nějakým způsobem zvedl v Evropském parlamentu, dostal ji na půdu Evropské unie a debatovali toto, protože to byl jeden z výpadů Turecka právě do oblasti severní Sýrie proti kurdskému obyvatelstvu, proti IPG, které ve válce s tzv. Islámským státem sehrálo důležitou roli spojenců. Já nevím, jak tento dopis dopadl, jestli se tam založil do desek, nicméně nezaznamenal jsem, že by Česká republika zrovna v této otázce problému kurdské menšiny v Sýrii nějakým způsobem hrála aktivní roli.

A teď máme ten střih a je rok 2019, je rok poté. Pan premiér byl na jednání v New Yorku, a tady už moje předřečnice paní poslankyně Černochová prostřednictvím pana předsedajícího citovala ten úryvek z Facebooku. Pan premiér Babiš, nebo jeho PR tým, podpořil plán pana prezidenta Erdogana na okupaci severní Sýrie. Já jsem si nevšiml, když jsem viděl reakce českých politiků, že by pan premiér tento svůj krok na tom jednání nějakým způsobem předjednal s ministrem zahraničí nebo že by měl nějaký mandát k tomuto jednání, pokud si ho tedy nevyzvedl, což tady zažíváme v Poslanecké sněmovně, občas si někdo vezme mandát a jde něco řešit. A to, že to byla jasná zástěrka, to vystoupení Erdogana, alibistická zástěrka pro to, aby se vlastně přesunula turecká armáda do oblasti severní Sýrie, bylo zcela jasné. Politologové, odborníci na diplomacii o tom od prvního momentu takto hovořili. Pokud to panu premiérovi v tu chvíli jasné nebylo, což on tady potvrdil, že se mýlil nebo že je zděšen, jakým způsobem toto probíhá, možná má ty věci konzultovat s odborníky na zahraniční politiku, aby se jeho zahraniční politika, podobně jako občas prezidentská, neodchylovala od oficiální politiky České republiky. Tam je důležitý ten faktor, na který jsme poukazovali i třeba v reakci na toto vystoupení, a to že tento plán na mírovou zónu, která de facto v oblasti existuje, je to právě území ovládané Kurdy, je v rozporu s mezinárodním právem, přesouvání obyvatel na okupovaném území je zakázáno mezinárodním humanitárním právem. A toto také zaznělo jako reakce na představení pana prezidenta Erdogana, ke kterému se pan premiér přihlásil.

Já tyhle kroky považuji za zásadní selhání české zahraniční politiky, která je vícekolejná. My tady máme zahraniční politiku, která je definovaná, a tvoří ji vláda jako celek, a bohužel náš pan premiér a někdy i pan prezident jednají v rozporu s oficiální politikou České republiky. Hodně se zde obracíme na naše partnery ve V4, kteří se také obratem vyjádřili, že s tímto výrokem nesouhlasí a na ničem takovém ve V4 nebyla dohoda.

Já vítám, že během toho týdne nakonec česká vláda i přes třeba takové řecké vlažnější vyjádření Ministerstva zahraničí v počátku a dosti vlažné vyjádření pana ministra průmyslu a obchodu, kdy ještě říkal, že s tím Tureckem neví, jak to uděláme, s tím exportem, že nakonec vláda to jednotné stanovisko zaujala a skutečně se rozhodla pro to, aby Česká republika podobně jako západní partneři v Evropě nebo i severské země zastavila export zbraní do Turecka.

Já považuji za velmi podstatné, aby se co nejrychleji Česká republika zapojila do vedení debat o politicko-ekonomických opatřeních. Já neříkám schválně o sankcích vůči Turecku, které povedou – a je to jediný diplomatický a ekonomický způsob – k ukončení turecké agrese

vůči Kurdům. Vláda tedy samotná v danou chvíli jasné stanovisko má a já bych chtěl poprosit tuto ctěnou Sněmovnu, aby taktéž jednotně vystoupila a svými schválenými stanovisky se připojila a utvrdila pozici České republiky vůči této turecké agresi.

A na závěr svého vystoupení bych vás chtěl požádat – my jsme dnešní den zahájili minutou ticha – jestli bychom nemohli, a asi to záleží na panu předsedajícím v tuto chvíli, jestli bychom nemohli i po tom hlasování, kdy budeme hlasovat jednotlivá konsenzuální stanoviska Poslanecké sněmovny, ukončit taktéž minutou ticha za kurdskou opoziční političku Hevrin Chalafovou, která byla znásilněna a zabita při této nešťastné turecké operaci na severu Sýrie. Děkuji. (Potlesk poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Já se pak rozhlédnu do sálu a do pléna se zeptám, zdali někdo z předsedů poslaneckých klubů má něco proti tomu návrhu, a tak bychom to asi vyřešili. Když nebude protinávrh, tak myslím, že tomu nic nebrání.

Nyní předseda KSČM Vojtěch Filip a připraví se asi pan poslanec Ondřej Veselý, protože jdeme podle velikosti klubů, pak teprve pan poslanec Ondřej Benešik. Prosím, pane předsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, já chci být konsenzuální, a proto nebudu široce komentovat svého předřečníka, kdo tady narušuje jednotnou mezinárodní politiku, a nebudu vzpomínat primátora hlavního města Prahy, který není schopen respektovat českou zahraniční politiku ani vládní, ani parlamentní a představovanou samosprávu.

Nechci opakovat, co tady bylo řečeno. Jde o zásadní porušení mezinárodního práva, to tady bylo řečeno a na tom musíme trvat. To si myslím, že je součástí toho našeho konsenzu v Poslanecké sněmovně. Že jde o porušení mezinárodního válečného práva, o tom taky není pochyb, protože jde o civilní cíle. O tom, že jde o porušení mezinárodního humanitárního práva, o tom také není pochyb. Čili je potřeba, je namístě, že vláda přijala usnesení, které se k tomu vyjadřuje.

Není také pochyb o tom, co tady říkala paní kolegyně Černochová, že jde o totální selhání NATO, nikoliv pouze porušením zakládajících článků. Ale jde o to, že v podstatě Spojené státy americké vrazily klín mezi Spojené státy a Evropu, a to právě tím, že ustoupily Turecku a nechaly svým způsobem bez odporu napadnout jiný suverénní stát. Syrská arabská republika je suverénním státem, je státem OSN a je zmítána chaosem, který do ní někdo v roce 2011 implantoval. A to, že se podařilo po velkých peripetiích a s pomocí mezinárodního společenství ten konflikt nějakým způsobem řešit, není dořešen, ještě neznamená, že tam ten chaos a válečná vřava nemůže znovu začít.

Co také nelze zpochybnit? Nelze zpochybnit to, že to území nenáleží Turecku a že rozhodovat o jiném státu tím, že tam pošlu vojáky, není možné.

Co je ale také důležité – nebudu nazývat ani prezidenta Erdogana, ani jiné státníky, jestli jsou demokraté, nebo jsou to diktátoři, protože respektuji článek 1 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech u nás vyhlášený jako č. 120/1976 Sb., to znamená, že každý národ, každý stát má právo na vlastní politický režim a na vlastní využívání přírodních zdrojů. Proto budu hovořit jenom o tom, co je v rozporu s mezinárodním právem. A jsem přesvědčen, že je naší povinností, abychom přispěli k návratu principu mezinárodního práva. Proto jsem rád, že v tom konsenzuálním usnesení je požadavek na vládu České republiky, abychom jednali s těmi, kteří v Radě bezpečnosti mohou rozhodnout o tom, že místo válečných konfliktů začnou diplomatická jednání. Víím, že to je velmi těžké, a jsem

přesvědčen o tom, že existuje několik cest, kterými může mezinárodní společenství a jediný autoritativní orgán, to je Rada bezpečnosti OSN, rozhodnout o tom, jak se ta jednání povedou a kde. Nabízí se již jednou osvědčené centrum Eurasie, to je Nur-Sultan, dřívější Astana, hlavní město Kazachstánu, kde už se ta jednání opakovala. Samozřejmě by bylo nejvhodnější začít v New Yorku, přímo na půdě OSN, a byl bych rád, aby Česká republika v tom byla aktivní jak na jednání Evropské rady, tak i v jiných orgánech, ve kterých zasedáme.

Co mne naplňuje obavami? Je to neochota některých stálých členů Rady bezpečnosti se vypořádat s tímto problémem ve prospěch národů na principu práva národů na sebeurčení. Já jsem to již několikrát říkal i tady na půdě Poslanecké sněmovny. Kurdská autonomie, kurdský stát měl vzniknout po první světové válce, po druhé světové válce, a nikdy nevznikl. Nedivme se tedy touze Kurdů vytvořit si alespoň podmínky pro vznik vlastního státu. Ta autonomie, která tam vzniká, přeci neohrožuje při jednání jenom Turecko, ale samozřejmě se týká jak Iráku, tak Sýrie. Samozřejmě se to týká i Íránu. A v tomto ohledu je potřeba přizvat tyto státy k takovému jednání, které by Rada bezpečnosti organizovala.

Já jsem velmi rozezlen na to, když jsou představitelé parlamentu odsuzováni za to, že realizují nějaký projekt, který po nich občané toho kterého státu chtějí. Myslím tím rozsudky španělských soudů nad představiteli Katalánska. Myslím si, že to neukazuje nic dobrého. Já jsem obrečel Československo jako svůj stát, ale respektoval jsem to, že Češi a Slováci byli schopni najít v sobě dost sil, aby překonali vnitřní rozpory a našli dokonce i dost sil na to, aby zvolili společný postup, jak dál jednat se svými sousedy, jak dál jednat v mezinárodním společenství, a jak dokonce v jednom okamžiku rozhodnout i o tom, jak budou spolupracovat v Evropské unii. Jsme příkladem a můžeme ten příklad klidně přednášet na mezinárodním fóru.

Dovolte mi tedy na závěr: Nechci vyvolávat konflikt, nechci, abychom se podíleli na tom, že na případnou žádost Turecka vyšleme Armádu České republiky ve prospěch našeho koaličního partnera, tedy turecké armády, na potlačování Kurdů v Sýrii. To bych musel odmítnout a s odkazem na článek 43 Ústavy České republiky při takovém jednání Poslanecké sněmovny vyslovit zásadní nesouhlas, přestože bych věděl, že pro mnohé by to bylo porušení našeho závazku k Severoatlantické smlouvě.

Ale říkám to tady nahlas, abychom si uvědomili, do jak absurdní situace nás Spojené státy americké v Sýrii dostaly. Je to druhé totální selhání této smlouvy. První bylo při ochraně vnější hranice Evropy, když řekli, že to není jejich věcí, a když to nebylo zvladatelné, tak nepřišli s žádným návrhem, který by byl pro Evropu přijatelný. Jsem přesvědčen, že Česká republika, česká diplomacie musí vynaložit veškeré úsilí, které umožňuje naše jednání, naše postavení v OSN, v Evropské unii i v NATO, k tomu, abychom dali svůj hlas ve prospěch diplomatického jednání proti vojenské agresii.

Dovolte mi ještě jednu poznámku na závěr. Jsem přesvědčen, že jednání je více než zbraně. Jsem přesvědčen o tom, že náš hlas jako Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR je ještě autoritativnější než jenom hlas vlády, protože je to hlas všech těch, kteří na tento minimální konsenzus, ke kterému chceme přistoupit, hlasovali. Je to tedy věc, která je v zájmu všech občanů České republiky, a já to říkám za naše voliče. Ti, kteří budou hlasovat pro to usnesení, to budu říkat za své voliče. A to bude ta síla, kterou bude mít za sebou vláda České republiky. Nejen tedy koalici, nejen ty, kteří ji tolerují, ale i ty, kteří jsou k ní v opozici. Protože to je důležitý vzkaz pro mezinárodní společenství. Doufám, že budeme schopni najít ten konsenzus vždycky, když půjde o tak vážnou věc, která hrozí nejvyšším bezpečnostním rizikem pro Českou republiku. Neříkám pro Evropskou unii, ale pro Českou republiku. Protože tady musíme hájit svůj zájem i vůči těm, kteří zatím nenašli tolik sil, jako nacházíme my.

Děkuji všem, kteří budou pro to konsenzuální usnesení hlasovat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní mám jednu faktickou poznámku, takže pan poslanec Jiří Kobza, prosím, vaše dvě minuty. A připraví se pan poslanec Ondřej Veselý. Tak prosím.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Dobrý večer, dámy a pánové. Já bych rád doplnil a zareagoval na své předřečníky. To, co tady nezaznělo, je, že i my máme svůj podíl viny na tom, co se děje v Turecku. Proč? Turecká armáda už léta beztrestně operuje na území cizích států, zejména v severním Iráku, bez toho, že by se potkala s jakýmkoli odporem nebo nesouhlasem ze strany Evropské unie nebo velmocí. Byl zde zmíněn Mnichov a naše ztráta Sudet. Já bych k tomu rád přidal, že bychom neměli zapomenout na sto let starou genocidu Arménů, která v Turecku proběhla. A podle všeho máme před sebou velmi realistický výhled dalších etnických čistek, které proběhnou právě v tom pásu, o kterém byla řeč, v pásu na severní Sýrii.

Děkuji panu předsedovi Filipovi prostřednictvím pana předsedajícího, že tady konečně zmínil reálné nebezpečí, které to znamená pro nás. A já bych velice rád z tohoto místa vyzval vládu České republiky, aby zahájila přípravu opatření, jak čelit migrační vlně, která pravděpodobně přijde. A především, jak čelit zhoršené bezpečnostní situaci, kterou tato migrační vlna přinese. Protože nezapomínejme, že kromě zhruba tří milionů migrantů, kteří jsou v Turecku, je zde také 20 tisíc džihádistů, které drží Kurdové a které podle svého prohlášení už nemají kapacitu hlídat. To nebezpečí je příliš reálné na to, aby bylo ignorováno.

Já vám děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji také za dodržení času. Nyní požádám o vystoupení zástupce poslaneckého klubu ČSSD pana poslance Ondřeje Veselého a připraví se zástupce poslaneckého klubu KDU-ČSL, pan poslanec Ondřej Benešík. Prosím.

Poslanec Ondřej Veselý: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já budu asi stručnější než moji kolegové. Pouze konstatuji, že kdyby situace na severu Sýrie nebyla tak tristní a tragická, tak bychom dneska v podstatě mohli mít radost, protože se nestává často, že bychom našli tak širokou shodu v Poslanecké sněmovně, a dokonce tak širokou shodu Poslanecké sněmovny s vládou. Na tom usnesení, které se nám podařilo připravit a které bude hlasováno, byla široká shoda, dokonce si dovoluji, nebo troufnu říct, že devíti poslaneckých klubů. Spolupracovalo na něm také Ministerstvo zahraničí, takže to je opravdu výsledek společné práce, což se nám často nestává.

Samozřejmě radost mít nemůžeme, protože to, co se děje na severu Sýrie, opravdu překračuje hranice nejen naší představitivosti. Je to opravdu nejen flagrantní porušení mezinárodního práva, ale je tam jasná otázka toho, že tam jsou porušovány jakékoliv humánní zásady, dochází tam otevřeně k vraždám obyvatel. Samozřejmě syrská, respektive kurdská politická představitelka je pouze špičkou ledovce. Těch vražd je tam daleko více.

Jsem rád, že jsme se shodli na tom, že to, co udělá česká vláda, je dobrý krok, dobré nasměrování, nakonec že se na tom shodujeme, a jsem také rád, že jsme se shodli na tom, že to není dost, že opravdu to, co se děje na severu Turecka, nemůže skončit pouze zákazem vývozu zbraní, ale měli bychom apelovat také na to, aby ty sankce byly daleko hlubší.

A ačkoliv mě nikdo nemůže podezřít z toho, že jsem rusofil, tak pokud jsme uvalili rozsáhlé sankce na Rusko za to, co předvedlo na Krymu a provádí na východě Ukrajiny, tak

jsem přesvědčen, že bychom opravdu měli apelovat na Evropské společenství, aby v případě, který je minimálně z humanitárního hlediska daleko horší, bylo stejně tvrdé a postupovalo stejně, byť se jedná o stát, který vede přístupové rozhovory o vstupu do Evropské unie, byť ty jsou teď v podstatě na bodu mrazu a byť se jedná o členský stát NATO.

Věřím, že ten tlak bude velký, že nepoleví a že opravdu dokážeme v maximální možné míře zabránit škodám, které vznikají. Jsou to zejména škody na lidských životech, je to opravdu přesouvání tisíců, desetitisíců, už asi možná i milionů lidí a je to něco naprosto nepřijatelného. A pokud k tomuto budeme mlčet, tak se nám může stát, že za chvíli se to bude týkat i nás, protože z historie náš stát takové věci často zažil a věřím, že už je nechceme zažívat znovu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Veselý. Já přečtu dvě omluvy. Paní poslankyně Kovářová se omlouvá od 19.30 hodin do konce jednacího dne... byla omluvena, ale je již v Poslanecké sněmovně přítomna. Pardon. A nyní paní poslankyně Helena Válková dnes od 19.30 hodin do konce jednacího dne.

Nyní uděluji slovo panu poslanci Ondřeji Benešikovi, zástupci KDU-ČSL, a připraví se pan poslanec Vít Rakušan, zástupce STAN. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešik: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, děkuji za slovo. KDU-ČSL navrhovala, aby se Poslanecká sněmovna zabývala situací v Sýrii. Vítáme, že tento požadavek byl vyslyšen a že Sněmovna má možnost se k tomuto naléhavému tématu vyjádřit. Je to o to urgentnější, že tento týden zasedá Evropská rada, která se tímto tématem bude samozřejmě taktéž zabývat. Evropská unie má totiž velmi omezené, téměř žádné pravomoci v oblasti zahraniční a bezpečnostní politiky. V těchto oblastech si členské státy ponechaly své pravomoci a unijní orgány mohou konat pouze v rámci mandátu, který jim vymezí členské státy Evropské unie.

Ve stanovení mandátu Evropské komise má zásadní slovo Evropská rada. A je to tedy summit lídrů zemí Evropské unie, na kterém nás zastupuje předseda vlády České republiky. Tedy nikdo jiný než vláda, a zejména předseda vlády, nemá větší možnost ovlivnit společný postoj v zahraniční a bezpečnostní politice v České republice na evropské úrovni. My jsme proto navrhli, aby pan premiér na jednání Evropské rady prosazoval konkrétní kroky, které popisujeme v návrhu usnesení.

Jedná se o tuto část: Poslanecká sněmovna vyzývá předsedu vlády Andreje Babiše, aby na nadcházejícím zasedání Evropské rady požadoval, aby Evropská rada uložila Evropské komisi vypracovat návrh ekonomicko-politických opatření, jejichž cílem bude donutit Turecko k zastavení vojenských operací.

KDU-ČSL ctí dohody, proto nebude do usnesení navrhovat další části, které při jednání pracovní skupiny nezískaly podporu většiny zástupců ostatních klubů. Proto dovoluji, abych se vyjádřil pouze za poslanecký klub KDU-ČSL.

Poslanci KDU-ČSL se distancují od podpory předsedy vlády Andreje Babiše ze dne 24. 9. 2019 plánu tureckého prezidenta Erdogana na vytvoření takzvané bezpečnostní zóny na severu Sýrie Tureckem. Ta podpora pana premiéra pro tento turecký plán, tak jak jsem pochopil, byla nešťastná a možná naivní, nicméně předseda vlády nebo jeho poradci měli vědět, že vytvoření takzvané bezpečnostní zóny Tureckem rovná se ozbrojený konflikt s Kurdy, se všemi negativními dopady, a to nejen na kurdské etnikum, ale také na Evropu a potažmo i na Českou republiku. A pan premiér se zde vyjádřil při obhajobě-neobhajobě své

podpory, kdo to mohl vědět v době, kdy takto tweetoval a dával fotky s Erdoganem na Facebook.

Byť jsem to normálně neměl v plánu, přečtu vám esemesku, kterou jsem po poradě s kolegy v klubu KDU-ČSL poslal našemu poradci pro zahraniční a bezpečnostní politiku. Tu esemesku jsem posílal 25. 9. v 7.47 hodin, tedy hned poté, kdy jsme zjistili, jaký měl projev turecký prezident na půdě OSN. Doufám, že to nikoho nepohorší. Cituji: Mohl by ses podívat na vystoupení tureckého prezidenta v OSN? Navrhuje bezpečnou zónu v Sýrii. Je to pěkná prasárna vůči Kurdům. Momentálně větší průser než nějaká Greta, a nikdo si toho ani nevšimá. Možná to s někým konzultovat. Dramaticky to nespěchá.

Na této své prosbě našemu zahraničně-bezpečnostnímu odborníkovi bych zmínil jedinou věc, a sice – dramaticky to nespěchá. Osobně si myslím, že pokud KDU-ČSL se svým podstatně, ale podstatně (zvýšeným hlasem) nesrovnatelně menším zázemím mohlo tuto situaci několik málo hodin po projevu tureckého prezidenta číst tak, jak se momentálně v Sýrii vyvíjí, tak jsem přesvědčený o tom, že předseda vlády se svým obrovským zázemím a s Ministerstvem zahraničních věcí to mohl vědět také. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, pane poslanče. Pan poslanec Hnilička ruší svoji omluvu a je přítomen na jednání.

Dále je do rozpravy přihlášen pan poslanec Rakušan. Připraví se pan poslanec Volný.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji vám za slovo, vážený pane předsedající. Bylo tady mnohé řečeno, i mnohé z toho, co jsem měl sám připraveno, takže se nebudu opakovat. Chtěl bych ale také ocenit shodu, které se povedlo v Poslanecké sněmovně dnes dosáhnout. My jsme dokázali, že jako Poslanecká sněmovna jsme schopni v důležitých otázkách mezinárodní politiky shodu nalézt, že jsme schopni nalézt konsenzus i v prostředí velmi odlišných stran a hnutí, které v Poslanecké sněmovně v České republice zasedají. Chtěl bych za to všem těm, kteří se podíleli na formulaci daného usnesení, upřímně poděkovat.

My se tady bavíme o té politické situaci, o tom, kdo co měl kdy udělat, porušil jaký článek smlouvy, ale já bych rád upozornil na tu zásadní věc, kterou tady cítím. V čirém zoufalství a nehostinných šílených životních podmínkách se ocitly doslova miliony lidí. Opravdu je dneska potřeba si především uvědomit to, že v určité části světa trpí lidé, že v určité části světa dochází ke zločinům, které bychom neměli váhat označit za válečné zločiny. A my bychom měli být jako Česká republika skutečně aktivním členem mezinárodního společenství a držet se dobré tradice české a československé zahraniční politiky, která dlouhodobě upozorňovala na porušování lidských práv všude ve světě, naši zahraniční politiky, které vždycky bylo blízké pomáhat lidem a pomáhat jim právě v oblastech, kde jsou lidé postiženi.

Já jsem dnes kontaktoval mnohokrát zde zmiňovanou i v negativním světle neziskovou organizaci Člověk v tísni. A je potřeba si uvědomit, že naši občané, naši humanitární pracovníci v současné době v této oblasti jsou, pracují, tuto oblast budou muset pravděpodobně opustit, ale bylo by dobré, kdyby naše vláda a naše politická reprezentace, naše diplomacie myslely i na to, že tito lidé si zaslouží podporu, a měli bychom dostat i tomu, co České republice dělá dobré jméno, abychom v této oblasti byli schopni poskytnout účinnou humanitární pomoc všem trpícím.

My jako klub STAN se plně ztotožňujeme se všemi body usnesení, o kterých bude Poslanecká sněmovna hlasovat, ale dovolte mi nakonec říci přece jen jednu větu. Mně je skutečně líto, že jsme v proslovu premiéra vlády České republiky právě na začátku neslyšeli

ta slova, která jsme asi všichni trochu očekávali. To znamená nějaký popis a vyjádření se k mezinárodněpolitické situaci, která nastala, vyjádření lítosti nad trpícími lidmi a vyjádření velké solidarity s Kurdy, kteří nám byli dobří v té chvíli, když nám pomáhali jako mezinárodnímu společenství v boji s Islámským státem. K tomu tady v Poslanecké sněmovně nedošlo. A já si skutečně myslím, že jsme byli svědky projevu, který prostě nebyl hoden úřadu premiéra vlády České republiky. Byl to projev plný obhajování vlastní osoby, ale nebyl to projev státníka, který by jasně a pregnantně definoval, co za hrůzu se v současné Sýrii odehrává. Je mi to líto a myslím si, že je to ve velkém kontrastu ke shodě, které dnes Poslanecká sněmovna dosáhla a byla schopna dosáhnout. Myslím si, že pan premiér propásl obrovskou šanci to svými slovy jako nejvyšší představitel exekutivy jenom podpořit.

Děkuji za pozornost. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane poslanče. Do všeobecné rozpravy je přihlášen pan poslanec Lubomír Volný.

Poslanec Lubomír Volný: Dobrý večer, dámy a pánové. Vítám to, že předsedové všech poslaneckých klubů se sešli a společně vytvořili usnesení, se kterým ani my nezařazení poslanci, se kterými nebylo původně konzultováno, nemáme žádný zásadní problém. Nicméně hodlám využít svého práva jako nezařazený poslanec za hnutí Jednotní říct, že nám v usnesení něco chybí. Vůbec tady dnes nezaznělo, proč musí turecký prezident naříkat a plakat, že má na svém území miliony syrských uprchlíků, kteří ho stojí miliardy dolarů. Vůbec tady dnes nezaznělo, že i Spojené státy, které opustily své kurdské spojence, byly na území Sýrie také nelegálně. Vůbec tady dnes nezaznělo, že Turecko dlouhodobě a systematicky zásobovalo zbraněmi islamistické teroristy. Dokonce jsou v Turecku odsouzení novináři za to, že o tomto poctivě informovali. Myslím si, že bude pouze dobře, když si tady společně uvědomíme, co nás dovedlo až do této situace, a řekneme světu, že to víme.

Proto navrhuji doplnit naše usnesení o tento text, který teď přečtu, a potom jej ještě načtu: "Poslanecká sněmovna konstatuje, že současná situace v Sýrii je vyvolána nelegitimními akcemi mnoha států, jež podporovaly i extremistické islamistické síly, které se terorem snažily svrhnout legitimní syrskou vládu."

Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Ptám se, zda má někdo v tuto chvíli zájem o vystoupení ve všeobecné rozpravě? Nikoho nevidím. Mám tu faktickou poznámku. Pan poslanec Grospič.

Poslanec Stanislav Grospič: Děkuji, pane předsedo. Vnímám vážnost situace, vnímám i návrh usnesení, který tady je, ale stejně si nemůžu odpustit jednu poznámku. Je možná dobré, aby si lidé v České republice i jinde uvědomili nejenom osud kurdského národa a problematiku tohoto regionu, to znamená Kurdů v Iráku, Íránu, Sýrii a Turecku, ale aby si také uvědomili, že Česká republika je členem Severoatlantické aliance a tato aliance primárně říká, že by vzájemné spory neměli řešit vojáci mezi sebou, nicméně členské země. Jeden stát Severoatlantické aliance opustil určité nárazníkové pásmo a jiný stát Severoatlantické aliance, byť ne oficiálně pod vlajkou Severoatlantické aliance, se dopouští agrese vůči suverénnímu státu. A to si myslím, že je velice závažný moment, který by neměl být opomenut ani v Poslanecké sněmovně, ani na úrovni české diplomacie.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. A je zde ještě jedna faktická poznámka. Pan předseda Petr Fiala.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, já jsem měl mnohokrát chuť dnes vystoupit, nejpozději po projevu pana premiéra. Neudělal jsem to, protože jsme se všechny politické strany zastoupené v této Sněmovně dohodly, že za každý klub vystoupí jeden člověk. A tady jde ze strany komunistů najednou o porušení dohody. Tak prosím vás, příště tedy neodsouhlaste dohodu, na které jsme se všichni domluvili, ať my ostatní nejsme znevýhodněni. Znovu opakuji, měl jsem mnohokrát chuť vystoupit a korigovat věci, které zde zazněly, ale neudělal jsem to. A vy jste to udělali a dohodu jste porušili. (Potlesk zprava.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda ještě někdo do všeobecné rozpravy. V tuto chvíli nikoho nevidím, všeobecnou rozpravu končím. Je zájem o závěrečné slovo? Pane zpravodaji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Jenom krátce. V rozpravě vystoupilo nakonec celkem jedenáct poslanců a poslankyň. Dovolil bych si jenom podotknout k jedné věci, která tady zazněla. Zazněly mnohé výzvy, nicméně ty nejsou navrhovány jako součást usnesení s výjimkou nového avizovaného bodu od pana poslance Volného. Nicméně si dovoluji podotknout jednu nepřesnost, která zazněla, a to je, že by se snad body schvalovaly na pracovní skupině většinou všech přítomných. Všichni museli souhlasit s tím zněním, jak bylo navrženo. A podotknu, že se nescházeli předsedové poslaneckých klubů, ale za každý klub pověřený poslanec. Tolik snad v tuto chvíli od mě. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Za navrhovatele nevidím. Přistoupíme tedy k rozpravě podrobné, kterou tímto otevírám, a v tuto chvíli je přihlášen pan poslanec Volný. Poté se přihlásil pan zpravodaj. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Takže bych chtěl načíst doplnění usnesení o bod č. 7. A tento doplňující bod teď načtu. Zní: "Poslanecká sněmovna konstatuje, že současná situace v Sýrii je vyvolaná nelegitimními akcemi mnoha států, jež podporovaly i extremistické islamistické síly, které se terorem snažily svrhnout legitimní syrskou vládu."

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Teď pan zpravodaj.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Čistě aby bylo věci učiněno zadost, bych měl v tuto chvíli načíst usnesení:

"1. Poslanecká sněmovna vyjadřuje solidaritu se syrským obyvatelstvem, jehož velká část žije ve velmi obtížných podmínkách, miliony lidí byly interně vysídleny či byly nuceny uprchnout do zahraničí. Turecká invaze tuto humanitární krizi pouze dále prohlubuje a zvýší utrpení civilního obyvatelstva včetně žen a dětí;

2. Poslanecká sněmovna odsuzuje invazi Turecka na území Sýrie jako porušení mezinárodního práva;

3. vítá rozhodnutí vlády České republiky o pozastavení vývozních licencí na vojenský materiál do Turecka v rámci koordinovaného postupu členských států Evropské unie;

4. vyzývá předsedu vlády Andreje Babiše, aby na nadcházejícím zasedání Evropské rady požadoval, aby Evropská rada uložila Evropské komisi vypracovat návrh ekonomicko-politických opatření, jejichž cílem by bylo donutit Turecko k zastavení vojenských operací;

5. odsuzuje brutální vraždu Hevrin Khalaf, generální tajemnice strany Budoucnosti Sýrie, údajně spáchanou protureckými ozbrojenci. Tento zločin, stejně jako mnoho dalších, musí být vyšetřen a pachatelé potrestáni;

6. kategoricky odmítá výhrůžky Turecka vůči státům Evropské unie, že uvolní cestu migrantům do Evropy.

Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji. Ptám se, zda ještě někdo v podrobné rozpravě. Jestliže tomu tak není, podrobnou rozpravu končím. Omlouvá se od 20. hodiny paní poslankyně Pekarová Adamová z pracovních důvodů, paní poslankyně Kovářová ruší svoji omluvu a je již přítomna.

Nyní tedy přistoupíme k hlasování. Já předpokládám – ano, je zde žádost o odhlášení, které jsem právě vyhověl. Ještě jednou přivolám kolegy z předsálí. Pan zpravodaj zcela ve shodě se mnou mi tady říká, že bychom ten kompromisní nebo konsenzuální návrh jedna až šest hlasovali jedním hlasováním. A poté, jestli jsem to pochopil, jako případný bod sedm bychom hlasovali návrh pana poslance Volného. Je k tomu nějaká námitka? (Ne.) Já myslím, že v tomto případě není nezbytné schvalovat proceduru. Pane zpravodaji, máte k tomu něco? (Ne.) Souhlas.

Takže prosím vás, budeme tedy hlasovat navržené usnesení – body jedna až šest, tak jak je zpracovala ta pracovní skupina.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 28 přihlášeno je 147 poslanců, pro 147 proti nikdo, tato část usnesení byla schválena. (Potlesk.)

A nyní budeme hlasovat o bodu číslo 7, tak jak jej přednesl pan poslanec Volný.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 29 přihlášeno 145 poslanců, pro 5, proti 55. Tento návrh přijat nebyl.

Já konstatuji, že byl schválen návrh usnesení v bodě jedna až šest, čímž jsme vyčerpali tento bod schůze a já bod končím.

Zazněl zde návrh od pana předsedy Bartoše na minutu ticha za zavražděnou političku. Konzultovali jsme průběžně tento návrh s předsedy ostatních klubů. Tady jednotná shoda na věci není. Nijak nehodnotím ten návrh. Bude dobré se k němu možná ráno vrátit a najít širší shodu, případně vybrat nějaké řešení. Možná by to ani nebylo tak důstojné teď ke konci jednání, držet minutu ticha.

Takže já vám všem děkuji. Přerušuji schůzi. Pokračovat budeme zítra v 9.00 hodin dle schváleného pořadu schůze.

(Jednání skončilo ve 20.24 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
16. října 2019
Přítomno: 191 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobré ráno. Prosím o klid. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji druhý jednací den 35. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás všechny odhlásím a prosím, abyste se znovu přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

S náhradní kartou číslo 8 bude hlasovat pan poslanec Valenta, s náhradní kartou číslo 15 pan poslanec Holomčík, s náhradní kartou číslo 18 pan poslanec Špičák.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tyto poslanci a poslankyně: pan předseda Vondráček z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Adamec z důvodů pracovních, pan poslanec Beitzl z důvodů zdravotních, pan poslanec Birke z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Jurečka z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Kalousek do 10 hodin ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Langšádlová od 9.30 do 12 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Levová z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Pávek mezi 12.30 až 16.00 z pracovních důvodů, pan poslanec Volný ze zdravotních důvodů a pan poslanec Vyzula ze zdravotních důvodů.

Dále o omluvení své neúčasti požádali tyto členové vlády: pan ministr Petříček z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Plaga z pracovních důvodů a pan ministr Vojtěch do 12 hodin z pracovních důvodů.

Dále o omluvení své nepřítomnosti požádal pan místopředseda Okamura mezi 9.00 a 9.15 z důvodu pracovních povinností.

S náhradní kartou číslo 16 bude hlasovat paní poslankyně Richterová.

Dnešní jednání bychom zahájili projednáváním bodů z bloku třetích čtení, to jest body 204, 205, 206, 207 a 208, u kterých jsou již splněny zákonné lhůty. Poté bychom pokračovali body z bloku druhého čtení zákonů.

Připomínám, že na 12.30 máme pevně zařazené volební body, tedy body 236, 237, 238, 239 a 240. Na 14.30 máme pak pevně zařazené body 244, to znamená potvrzení předsedů výborů, a bod 30, to je druhé čtení zákona o zaměstnanosti. A v 18 hodin je pevně zařazen bod 205, což je mýtný systém.

A já mám v tuto chvíli žádost od předsedy výboru pro evropské záležitosti o pauzu projednání výboru do 9.30. Touto pauzou nebude narušena možnost podávat změny k pořadu, takže pokud nikdo nic v tuto chvíli nemá, přerušil bych jednání do... Paní poslankyně Černochová s přednostním právem. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré ráno, dámy a pánové. Mně se nelíbí, pane místopředsedo, to vaše odůvodnění, protože vy moc dobře víte, stejně jako my všichni, že nelze konat výbory, když zasedá Poslanecká sněmovna. Takto o tom hovoří náš jednací řád i dohoda na organizačním výboru. Takže jestli se nepletu, pan kolega Bartošek za námi přišel,

že si on vezme na klub KDU-ČSL, to by pak bylo zcela v souladu s jednacím řádem. Ale nelze konat výbory, když zasedá Sněmovna, a nelze brát pauzu na základě tohoto odůvodnění.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji. Podotknu, že je možné, aby výbor požádal o pauzu. Nicméně pan předseda Bartošek se mi hlásí.

Poslanec Jan Bartošek: Dobré ráno, kolegyně a kolegové. Ano, požádal jsem o třicetiminutovou přestávku z toho důvodu, že probíhá jednání výboru pro evropské záležitosti. Obešel jsem všechny kluby v Poslanecké sněmovně a požádal jsem o trpělivost, s tím, že se nejedná o obstrukční přestávku, ale o to, že na tomto výboru je premiér. Myslím si, že by bylo dobré, aby se premiér mohl zúčastnit jednání Poslanecké sněmovny. A je to o tom, že na tomto výboru se definuje mandát, s kterým pojedje premiér vyjednávat, a týká se to Sýrie. Z toho důvodu jsem požádal o půl hodiny přestávku. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Paní místopředsedkyně Černochová. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážení kolegové, kolegyně, tak jste si měli přivstat, a měli jste tady být v sedm!

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A já bych tedy vyhlásil pauzu pro... Ano. Prosím. S náhradní kartou číslo 21 bude hlasovat pan poslanec Výborný.

A nyní bych tedy vyhlásil pauzu na žádost předsedy klubu KDU-ČSL do 9.30. Já vám děkuji.

(Jednání přerušeno v 9.05 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 9.30 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Vážené kolegyně, vážení kolegové, je 9.30, budeme pokračovat. Já bych vás požádal o důstojnou atmosféru, protože než se budeme zabývat pořadem schůze, tak bych na žádost některých kolegů, se kterými souhlasili všichni představitelé klubů, požádal o minutu ticha za brutálně zavražděnou Hervin Khalaf, syrskou političku, v souladu s tím, jak jsme se na tom včera usnesli. Takže prosím o minutu ticha.

(Přítomní povstávají a minutou ticha uctívají památku zavražděné političky.)

Já vám děkuji.

A nyní budeme pokračovat v projednávání návrhů na změnu pořadu schůze. Jako první se mi písemně přihlásila paní poslankyně Věra Kovářová a poté pan poslanec Dolínek. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych vás požádala o zařazení bodu 136, sněmovní tisk 458, a to na variabilní týden, na čtvrtek 7. 11., jako první bod po písemných interpelacích. Jenom připomenu, že se jedná o velmi jednoduchý návrh, kdy sjednocujeme pojištění odpovědnosti za škodu v mateřských a základních školách. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. A nyní prosím pana poslance Dolínka.

Poslanec Petr Dolínek: Dobré dopoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já si dovolím požádat o zařazení bodu 29, tisk 374, silniční zákon, dnes jako třetí bod projednání. Ten důvod je jednoduchý. Nejde ani tak o to, že v tom zákoně řeším pokutování v prioritních pružích, ale jde o to, že řada z vás kolegů k tomuto zákonu připojila pozměňovací návrhy, například na zrychlený odjezd záchronek a podobně. Jsou tam řešeny řidičáky pro traktoristy, jsou tam řešena i přestupková řízení. Takže ten zákon má řadu pozměňovacích návrhů, které jsou vhodné pro municipality a pro státní správu. Proto bych požádal, zda bychom tedy dnes mohli jako třetí bod projednat tento zákon a mohli jsme tím pádem dojít do třetího čtení nejlépe v listopadu, tak abychom vyšli vstříc vám všem, kteří jste tam přidali své pozměňovací návrhy.

Děkuji za vaši vstřícnost. Nečekám dlouhou diskuzi, takže si myslím, že bychom to dnes mohli za pár minut zvládnout. Takže ještě pro pana předsedajícího, bod 29, tisk 374, dnes jako třetí bod odpoledního jednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní se mi přihlásil ještě pan poslanec Koten. (V sále je značný hluk.)

Poslanec Radek Koten: Dobrý den, dámy a pánové. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení pání poslanci. Dovolte mi tímto požádat o vyřazení sněmovního tisku –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane poslanče, já vás přeruším a požádám sněmovnu o klid. Již jsou zde načítány návrhy a bylo by vhodné, aby všichni věděli, co je navrhováno. Prosím pokračujte.

Poslanec Radek Koten: Děkuji. Dovolte mi tímto požádat o vyřazení sněmovního tisku 612 – Zpráva o situaci v oblasti veřejného pořádku v roce 2018, a sněmovního tisku 613 – Zpráva o situaci v oblasti migrace na území České republiky v roce 2018 z pořadu této schůze. Oba tyto tisky byly přikázány výboru pro bezpečnost k projednávání organizačním výborem dne 3. října a výbor pro bezpečnost je doposud neprojednal. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. A teď se mi hlásil pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Dobrý den. Včera mi kolegové ze sociální demokracie přislíbili podporu projednávání opozičních návrhů zákona, tak zkusím dneska první zkušební balonek. Chci navrhnout na pátek první tři body, poslanecké návrhy zákona, z nichž dva jsou bezesporu takové, které v sobě neobsahují žádný velký politický střet. Jeden bezesporu ano.

Tak mi dovolu, abych za náš klub navrhl v pátek jako první bod bod 69, sněmovní tisk 189. Už z toho čísla poznáte, že ten návrh zákona tady leží mimořádně dlouho. Je to návrh poslanců Bendy, Fialy, Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se zrušují obsoletní zákony z roku 1919.

K této problematice jsme vypracovali další návrh zákona, kterým je bod 77, sněmovní tisk 213, který navrhuji jako druhý bod v pátek dopoledne, a tím se navrhuje zrušit další obsoletní zákony z roku 1919. Chci říct, že jsme rádi, že se té problematice ujalo i

Ministerstvo vnitra. My jsme si to představovali, že vláda do toho zapojí své legislativní týmy a společně začneme čistit českou legislativu, aby byla pro naše občany přehlednější.

A třetí bod je bod, který je ve prospěch zaměstnanců. Včera jsem velmi často slyšel od sociálních demokratů, jak hájí zájmy zaměstnanců, tak věřím, že podpoří, abychom jako třetí bod zařadili v pátek bod číslo 88, sněmovní tisk 254, Návrh poslanců Zbyněka Stanjura, Petra Fialy, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon o daních z příjmu, kdy navrhujeme snížit daně ze závislé činnosti pro ty více než čtyři miliony zaměstnanců.

To jsou tři návrhy, jak uspořádat náš páteční program. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. To byla poslední přihláška. Ne, pan poslanec Feri ještě. Prosím.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení přítomní členové vlády, já bych rád doplnil návrh pana předsedy Stanjura, protože souhlasím s tím, že by ty návrhy ohledně zrušení obsoletních zákonů měly být projednány. Ale měly by být projednány podle mého soudu společně s tím vládním návrhem. To znamená, jestli by šlo doplnit, abychom v pátek projednali jako první bod ten vládní, druhý bod ODS a třetí bod ty další dva návrhy ODS. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Mohl bych požádat o číslo toho bodu a sněmovního tisku?

Poslanec Dominik Feri: Ano, je to 608.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan předseda Stanjura se hlásí s upřesněním, předpokládám.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já s tím návrhem souhlasím, takže bych modifikoval svůj návrh. Pokud projde návrh, který přednesl – protože o tom budeme hlasovat – pan poslanec Feri, tak pak bych já navrhoval ty body v pořadí druhý, třetí, čtvrtý, ne první, druhý, třetí. Je to logické, abychom s touto problematikou – myslím, že tam dokonce můžeme i sloučit rozpravu k těm třem návrhům zákona a ta rozprava může proběhnout jenom jednou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Takže to беру tak, že návrh poslance Feriho budeme hlasovat před vašimi návrhy. A ptám se, jestli je ještě nějaká přihláška k pořadu schůze. Pokud tomu tam není, tak nyní budeme o jednotlivých návrzích hlasovat. Svolám kolegy do sálu. (Gong.) Měl jsem zde žádost o odhlášení, takže vás odhlásím. Prosím přihlaste se znovu svými kartami.

Jako první bychom hlasovali návrh paní poslankyně Kovářové. Jedná se o přeřazení bodu 136, je to sněmovní tisk 458, který už máme v pořadu schůze, a o jeho pevné zařazení na čtvrtek 7. 11. jako první bod po písemných interpelacích. Myslím, že je zjevné, o čem budeme hlasovat.

Myslím, že již mohu zahájit hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 30 je přihlášeno 174 poslanců a poslankyň, pro 99, proti 49. Návrh byl přijat.

Jako druhý je zde návrh pana poslance Dolínka, který navrhl bod 29, sněmovní tisk 374 zařadit jako třetí bod dnes odpoledne, jestli to mám dobře. (Nejsou námitky.)

Takže já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 31 je přihlášeno 178 poslanců, pro 64, proti 58. Návrh nebyl přijat.

Nyní je zde návrh pana poslance Kotena, který žádá o vyřazení sněmovních tisků č. 612 a 613 z pořadu této schůze. Myslím, že to je srozumitelné. Není? Já se omlouvám, ukončím toto hlasování jako zmatečné. Pan předseda Stanjura to chce hlasovat zvlášť? Jsou to sněmovní tisky...

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem tomu rozuměl, 612 a 613. Já se omlouvám, z hlavy fakt nevím, který bod je sněmovní tisk 612, kdyby byl aspoň název toho tisku, jenom název toho tisku. Omlouvám se, že mi to uteklo v tom vystoupení.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, rozumím. Jedná se o body 303 a 306, jedná se o dvě zprávy, o zprávu o veřejném pořádku za rok 2018 a zprávu o migraci za rok 2018. Doufám, že to takto stačí. Takže je to vyřazení tisků 612 a 613 z pořadu schůze, můžeme dohromady.

Takže já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 33 je přihlášeno 179 poslanců a poslankyň, pro 176, proti nikdo. Návrh byl přijat. Já vám děkuji.

Teď tedy po té dohodě budeme hlasovat o návrhu pana poslance Feriho, abychom jako první bod v pátek zařadili vládní tisk první čtení – sněmovní tisk 608. Jedná se o obsolentní zákony, vládní návrh.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 34 je přihlášeno 179 poslanců a poslankyň, pro 59, proti 53. Návrh byl zamítnut.

Takže nyní návrhy pana předsedy Stanjury. Návrh zařadit v pátek jako první bod bod 69, sněmovní tisk 189. Jsou to opět obsolentní zákony.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 35 je přihlášeno 179 poslanců a poslankyň, pro 60, proti 62. Návrh nebyl přijat.

Prosím, pane poslanče. K hlasování, předpokládám.

Poslanec Jakub Janda: Děkuji. K hlasování. Stagnuje mi hlasovací zařízení. Když mačkám ano, tak to nereaguje, moje hlasovací zařízení. Takže žádám o kontrolu mého hlasovacího zařízení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Takže máme zde poruchu hlasovacího zařízení, já přeruším jednání zpočátku na pět minut, abychom zjistili, jestli to půjde opravit dostatečně rychle. Budeme pokračovat v 9.49 hodin.

(Jednání přerušeno v 9.44 hodin do 9.49, v 9.46 oznámeno pokračování přestávky a ukončení v 10.05 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.05 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, vážený pane premiére, budeme pokračovat v jednání. Než budeme pokračovat v hlasování, seznámím vás s informací, že pan poslanec Skopeček bude hlasovat s náhradní kartou číslo 24 a pan poslanec Bělobrádek se nám omlouvá dnes od 18 hodin do zítřejších 18 hodin z pracovních důvodů a pan poslanec Benešík se nám omlouvá mezi 10.25 a 10.40 z pracovních důvodů.

Budeme pokračovat v hlasování. Jako další bychom měli hlasovat o návrhu pana poslance Stanjury, a to aby na pátek jako první bod byl zařazen bod 77, sněmovní tisk 213. Opět se jedná o ty návrhy na zrušení obsolentních zákonů. Ještě svolám kolegy do sálu. Všechny vás na žádost odhlásím, prosím, znovu se přihlaste, a až se počet přihlášených ustálí, budeme hlasovat. Tak myslím, že by to mohlo být vše.

Takže já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro zařazení bodu. Kdo je proti?

V hlasování číslo 36 je přihlášeno 162 poslanců a poslankyň, pro 50, proti 56. Návrh byl zamítnut.

A konečně posledním návrhem je návrh pana poslance Stanjury opět, abychom zařadili jako první bod na pátek bod 88, sněmovní tisk 254. Je to návrh změny zákona o daních z příjmů.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 37 bylo přihlášeno 172 poslanců a poslankyň, pro 77, proti 62. Návrh nebyl přijat.

To byly všechny návrhy, budeme pokračovat v souladu s pozměněným pořadem v této schůzi. Takže jak jsem již avizoval na začátku... Pan předseda Stanjura si jde ještě přepočítat nebo zkontrolovat hlasování, takže chvilku počkáme. (Krátká pauza na kontrolu hlasování.) Všechno je v pořádku, takže budeme pokračovat blokem třetích čtení. Jako první je zde bod 204.

204.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 435/ - třetí čtení

Bod byl přerušen 27. září na 34. schůzi Poslanecké sněmovny a rozprava ve třetím čtení nebyla ukončena. Takže já prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujal ministr Miroslav Toman – prosím, pane ministře – a zpravodaj garančního výboru, jímž je zemědělský výbor, pan poslanec Pavel Kováčik. Ptám se, jestli mají zájem o vystoupení před pokračováním rozpravy. Není tomu tak. Takže připomínám, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 435/3, který byl doručen dne 12. září 2019, a usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 435/4.

Nyní tedy budeme pokračovat v rozpravě, do které jsou přihlášeni poslanci Marian Jurečka a pan poslanec Bendl. Pan poslanec Jurečka je omluven, takže prosím pana poslance Bendla. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Hezký dobrý den, pane předsedající, kolegyně, kolegové, pane ministře. Dovolte mi, abych se ještě jednou vyjádřil k vládnímu návrhu veterinárního zákona, který Poslanecká sněmovna projednává už poměrně dlouho, od jara letošního roku. Poprvé jej zemědělský výbor projednal někdy v dubnu s tím, že jednání přerušil vzhledem k tomu, jak obsáhlá a důležitá to je norma. My jako Česká republika jsme povinni implementovat řadu nařízení, která tady ani předčítat nebudu, neboť bychom tady byli poměrně hodně dlouho, a měli bychom je implementovat do zhruba poloviny prosince letošního roku, což evidentně stihneme.

Ten zákon – ti z vás, kteří mu věnovali pozornost a zajímají se o situaci kolem... (Řečník se odmlčel pro velký hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já vám rozumím, pane poslanče, a požádám vaše kolegy o větší klid, zejména v okolí stolku řečníka.

Poslanec Petr Bendl: Ano, děkuji. Poprosil bych jenom po levé straně, kdyby to bylo možné trochu zpacifikovat, pane předsedající. (Ministr Hamáček stojí vedle řečníka a hovoří s ministryní Schillerovou.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Poprosím členy vlády. (Ministr Hamáček odchází.)

Poslanec Petr Bendl: Děkuji, pane ministře. Pane místopředsedo.

Ten zákon má vazby na řadu dalších: na zákon o potravinách – poměrně zase složitá legislativní norma, kterou se budeme brzy zabývat; na zákon o myslivosti; na zákon o týrání zvířat; plemenářský zákon. Dokonce zasahuje i do zákona o obcích a zákona o krajích, neboť se tam zmiňují některé, nebo upravují některé povinnosti ve vazbě na ochranu před nakažlivými chorobami zvířat a některé kompetence týkající se týraných zvířat. A v tom zákoně je také spousta byrokratických věcí, na které si v oblasti zemědělství už dlouhodobě stěžujeme.

Dovolím si citovat z důvodové zprávy, tedy jenom drobnou část, která uvádí: Tento zákon přináší nařízení o úředních kontrolách, přináší obecnou a komplexní úpravu úředních kontrol a jiných úředních činností, která je dosud obsažena v několika přímo použitelných předpisech a směrnících Evropské unie; vztahuje se na všechny kontrolní orgány vykonávající úřední kontroly prováděné za účelem ověření souladu s pravidly stanovenými předpisy Evropské unie nebo vnitrostátními předpisy v oblastech vymezených nařízením článku 1 odstavce 2. To znamená, pokud jde o potraviny a bezpečnost potravin, geneticky modifikované organismy, krmiva a bezpečnost krmiv, požadavky týkající se zdraví zvířat, vedlejší živočišné produkty atd., atd., welfare zvířat, ochranu rostlin, ekologickou produkci, označování chráněných označení původu, chráněných zeměpisných označení, zaručených tradičních specialit. A nařízení se také vztahuje na úřední kontroly dovozu a vývozu ve výše jmenovaných oblastech.

Já jako člověk, který v praxi přišel také do kontaktu s tímto zákonem coby zemědělský podnikatel, musím poukázat i na některé paradoxy, které legislativa ve vazbě na veterinární zákon přináší. Jedna z věcí, jedna ze stovek věcí, které bych tady chtěl prezentovat, je, že například ten zákon říká, že máme mít jako malé zemědělství takzvaný pohotovostní plán. Nevím, jestli někdo z vás někdy podnikal v zemědělství a fyzicky dělal veškeré papíry, které s tím byly spojené, ale veterinární správa kontroluje pohotovostní plán. Pro vaši představu, je to jeden papír, na který musíte napsat telefonní číslo na veterinární správu, telefonní číslo na

krajský úřad, telefonní číslo na hasiče, telefonní číslo na policii. A takto vyplněný formulář musíte odnést na Státní veterinární správu, oni vám na to dají příslušné razítko, a tím jste splnili povinnost mít pohotovostní plán. To znamená, že telefonní čísla, která buď se učí žáci základní školy už ve čtvrté nebo v páté třídě, to znamená, aby se dovolali na záchranku nebo na policii, vy musíte donést na Státní veterinární správu, aby vám potvrdili, že to číslo znáte. A pak tam musíte mít čísla na veterináře, což je taky nadbytečné, s tím každý zemědělec nebo chovatel dobytka pracuje v podstatě nepřetržitě a je schopen vám ho vyjmenovat z paměti. (Hluk v sále trvá.)

Stejně tak musíme na základě těchto zákonů souvisejících i s tím zákonem veterinárním vést takzvané pastevní deníky, to znamená každodenně si zapisovat, kam, na kterou část pastviny jsem poslal ovce, kozy nebo koně, jak jsem pastviny měnil. Nevím, k čemu je to dobré. Možná by stálo za to se těmito povinnostmi průběžně zbavovat. Stejně tak... (Řečník se opět odmlčel pro hluk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám rozumím, pane poslanče, a znovu bych chtěl vyzvat poslance a poslankyně ze všech částí sálu, pokud je zajímá něco jiného než právě projednávaný tisk, aby to projednávali v kuloárech.

Poslanec Petr Bendl: Já rozumím, že to některé nezajímá. Nicméně je to pro život lidí na venkově a pro zemědělce norma, kterou musí dodržovat a kterou my máme povinnost tady projednat. Tak prosím jenom o strpení. Nebudu nějak superdlouhý. Mohl bych být mnohem delší, než budu.

Musíme mít deník evidence krmiva. Pro vaši představu, musíme každý den zapisovat, kolik toho ti koně spotřebovali a také kolik toho... jak bych to řekl. Musíme také evidovat množství kadáverů. To znamená zapisovat si takovéto věci, abychom pak byli na tom kontrolováni. Nevím, k čemu takovéto evidence v zásadě úplně slouží, ale existuje.

Musíme mít další deník evidence všech činností, které provádíme na loukách, polích a pastvinách, což také nepovažuji za úplně korektní, protože kdybychom měli opravdu poctivě absolutně dělat všechno, tak ten zemědělec každý den dvě tři hodiny stráví jenom tím, že si zapisuje do deníčku nebo posílá informace různým orgánům státní správy.

A to tady vůbec nemluvím o tom, že vazba je i na zákon, který se týká statistiky, ale to asi řeknu někdy, až budeme tento zákon projednávat.

V důvodové zprávě návrhu vládního zákona je uvedeno, že návrh zákona nepředpokládá hospodářské a finanční dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty. No. Pokusím se vám dokázat citací z důvodové zprávy, že to tak není, že ten návrh zákona naopak předpokládá hospodářské a finanční dopady na státní rozpočet, a dokonce je to v té zprávě uvedeno, takže tam jsou takovéto protimluvy a já je odcituji.

Je tady uvedeno: Pokud jde o zpřesnění a doplnění obsahu mimořádných veterinárních opatření ukládaných orgány veterinární správy a navazující zpřesnění vyplácení náhrady nákladů a ztrát, které vznikly v důsledku provádění mimořádných veterinárních opatření, nebude mít tato navrhovaná úprava dopady na státní rozpočet ani na ostatní veřejné rozpočty. – Přičemž – Finanční prostředky na náhrady nákladů a ztrát podle veterinárního zákona jsou alokovány v kapitole 329-MZE v části 1) Podpora agropotravinářského komplexu částí B) Dotace a ostatní výdaje do zemědělství celkem písm. a) Majetková újma – zákon o veterinární péči. Alokovaná částka pro daný kalendářní rok vychází z kvalifikovaného odhadu potřeby finančních prostředků na řešení náhrad nákladů a ztrát. Skutečná potřeba finančních prostředků se však odvíjí od aktuální nálezové situace na území České republiky v daném

kalendářním roce. – To je tedy trošku v rozporu s tím, co tady vládní zdůvodnění říká, že návrh zákona nepředpokládá hospodářské a finanční dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty, neboť následně uvádí opak.

Zároveň v § 55a se navrhuje nově stanovit kompetenci kraje, která obsahově odpovídá úpravě v § 46e veterinárního zákona týkající se obcí. Kraje se obdobně jako obce nově podílely na zabezpečování mimořádných veterinárních opatření, a to v obvodu kraje nebo jeho části, pokud přesahují územní obvod obce. Cílem doplnění je usnadnění realizace uložených mimořádných veterinárních opatření v praxi. Řada z nás byla konfrontována s praktickými situacemi, kdy se jednalo např. o problematiku týrání koní, kde nakonec řešení a finanční dopady na řešení té situace padaly na náklady obecních rozpočtů. Takže neplatí, že by žádné finanční dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty nebyly. A že to byly často náklady, které byly pro obec téměř smrtelné! Pamatuji si dohadování Středočeský kraj versus obec někde na Benešovsku, tuším, šlo o stovky tisíc korun, neboť o týrané koně se nechtěl vlastník starat, nestaral se a bylo nutné zajistit nejenom veterinární léčbu, ale samozřejmě i běžné fungování, krmení apod., což vzhledem k tomu, jak dlouho se celá situace vlekla, znamenalo jenom další navyšování nákladů, jejichž konec nikdo v praxi neviděl. Proto i v zákoně o týrání, který má vazbu na veterinární zákon, zcela určitě avizují, že budu upozorňovat na fakt, že stát má jakous takous síť na řešení týraných menších zvířat, koček, psů apod., neboť je schopen vyřešit tu nerudovskou otázku kam s nimi, ale u koní, velkého dobytka tu otázku vyřešenou nemáme, veterináři vlastně nemají kolikrát šanci, co s tím v tom množství atd., a myslím si, že je velkým dluhem České republiky a Ministerstva zemědělství, že tuhle záležitost ještě pořád neupravily.

Stejně tak se vládní návrh zákona zabývá náklady souvisejícími s africkým morem. Takže zase neplatí, že by návrh zákona neměl dopady na státní rozpočet a na ostatní veřejné rozpočty. A budu citovat: V souvislosti s historicky prvním výskytem nebezpečné nákazy, africký mor prasat, v České republice v červnu 2017 byla Ministerstvem zemědělství v souladu s příslušnými ustanoveními veterinárního zákona k 31. červenci 2018 přiznána náhrada nákladů a ztrát ve výši 23 581 880 Kč. Náhrada byla poskytnuta z částky alokované pro daný kalendářní rok v rozpočtu Ministerstva zemědělství. – Teď nekritizuji tu částku, kritizuji fakt, že důvodová zpráva uvádí, že žádné takovéto náklady nebudou, přičemž v jiné části správně důvodová zpráva uvádí, že se neví, jaké ty náklady budou, protože nevíme, jestli nějaká takováto nákaza přijde. – Náhrada byla přiznána především uživatelům honitby (myslivecké spolky, honební společenstva) za náklady spojené zejména s vybudováním pachových ohradníků a jejich udržování ve funkčním stavu a za náklady vynaložené na zajištění neškodného odstranění prasat ulovených a nalezených v zamořené oblasti.

Já přeskočím celou tuhle část, která se týká moru, ale uvedu ještě ten odstavec: Pokud jde o dopady zpřesnění a doplnění obsahu mimořádných veterinárních opatření ukládaných orgány veterinární správy a navazující zakotvení nové kompetence kraje a upřesnění právní úpravy náhrady nákladů a ztrát, je třeba uvést, že obsah uložených opatření se stanoví vždy na základě aktuální nálezové situace v konkrétním případě, a není proto možné předem odhadnout subjekty, na které se budou opatření vztahovat, a dopady uložených opatření vyhodnotit.

Co považuji za věc, která tady vlastně ještě nepadla a možná vás některé bude zajímat. Totiž od 1. července 2017 je nařízením Evropského parlamentu a Rady Evropského společenství č. 999/2001 o stanovení pravidel pro prevenci, tlumení a eradikaci některých přenosných spongiformních encefalopatií, konkrétně jeho novelou, provedeno nařízení Komise Evropské unie 2017/893, povoleno používat pro krmení živočichů pocházejících z akvakultury živočišné bílkoviny získané z farmově chovaného hmyzu. V současné době je k výrobě zpracované živočišné bílkoviny, tzn. pro krmné účely, možné použít pouze omezené

spektrum druhů hmyzu, konkrétně jde o bráněnku, mouchu domácí, kterou chováme v České republice asi na sedmi místech, jestli jsem to dobře pochopil z té důvodové zprávy, potemníka moučného chováme, potemníka stájového, cvrčka domácího, cvrčka krátkokřídlého a cvrčka banánového. To jsou všechno chovatelské stanice, které se legitimně živí prodejem tohoto hmyzu. A my upravujeme ve veterinárním zákoně fungování těchto prvovýrobců, ať už jde o produkci hmyzu používaného jako krmivo pro ostatní zvířata, tak i určeného k lidské spotřebě – konkrétně se tím zabývá § 22 odst. 1 veterinárního zákona. To pro ty z vás, koho by zajímalo, že už nemáme jenom farmy na dobytek, ale upravujeme, a je to určitě správně, veterinárním zákonem i farmy chovající hmyz.

Co bych tady chtěl říct jako perličku, která mně nedává moc smysl. Návrh veterinárního zákona zavádí nový správní poplatek. Já zase odcituji pár vět z důvodové zprávy, aby bylo jasné, že si nevymýšlím: Sazebník zákona o správních poplatcích se doplňuje o správní poplatek za vydání souhlasu k neškodnému odstranění kadáveru koně v zájmovém chovu chovatelem na jeho vlastním pozemku. Souhlas vydává krajská veterinární správa na základě ustanovení § 40 odst. 4 veterinárního zákona. Uvedených souhlasů bylo v roce 2015 vydáno v České republice celkem 15, v roce 2016 celkem 113, v roce 2017 celkem 29. – Zavádíme nový správní stokorunový poplatek. Já si tedy nejsem jistý, že to je efektivní. V řádu desítek vydaných správních rozhodnutí ročně, za které budeme chtít sto korun jako stát. Podle mě náklady s touto byrokracií spojené budou mnohonásobně vyšší než vybírání toho správního poplatku.

Je na zvážení, aby příště, až se tím zákonem budeme zabývat, podle mě to zase tak daleko nebude, tak je otázkou, pokud ten zákon dneska Sněmovna schválí, jestli bychom se takovým věcem neměli vyhýbat, protože tím už takhle zaplevelenou byrokratickou mašinerii ještě více zaplevelujeme. Možná je to, z mého pohledu je to něco, co je ekonomický nesmysl pro stát vybírat sto korun za 29 poplatku. To všechno s tím spojené bude podle mě stát mnohonásobně víc.

Dovolte mi, abych se vyjádřil i k pozměňovacím návrhům, které projednal zemědělský výbor na svém jednání. Myslím si, že není úplně dobrou vizitkou, když máme pozměňovací návrh pana poslance Kotta – i když já vím, že je u něj v podstatě pošťák, a teď to nemyslím v tom pejorativním smyslu slova – kde se zachraňují některé věci nebo některá fakta, která ve veterinárním zákoně unikla, a snažíme se ten veterinární zákon vylepšit, neboť se tam objevily chyby, a ten pozměňovací návrh má zhruba 26 stran. Tak to přece jenom, pane ministře, to by bylo dobře dovnitř ministerstva trošku jim říct, že bychom nemuseli mít 26stránkové pozměňovací návrhy. Že to je opravdu hodně. Chápu, že se to může stát, nicméně vizitka to dobrá není.

Je tam pozměňovací návrh pana kolegy Kováčika, který z Ministerstva zemědělství dělá částečně i Ministerstvo školství. Já už jsem na to upozorňoval na jednání zemědělského výboru i na půdě Poslanecké sněmovny, že si nemyslím, že to je úplně koncepčně správně. Ale bude na rozhodnutí Sněmovny, jak se s tím nakonec popere.

To co ale mně přijde zásadní, a to je fakt, na který soukromí veterináři upozorňují, že mají obavu z toho, abychom se salámovou metodou nedostali k navyšování a přijímání dalších a dalších povinností, povinností do vzdělávání veterinárních lékařů. Já jsem se potkal s panem rektorem, který po mé kritice na jednání zemědělského výboru se se mnou chtěl k tomu sejít a chtěl mě ubezpečit, ujišťoval mě, že žádný takovýto zájem nemají. Já jsem mu říkal své výhrady k tomu, že si myslím, že jednak to je nekonceptní, že by to mělo spíše jít cestou vzdělávací a cestou spíše výboru pro školství, mládež a tělovýchovu. A ta obava pořád ve mně je, i když mě pan rektor ujišťoval, že žádnou novou povinnost nechťejí. Já vím, že to třeba za téhle personální situace nastat nemusí, ale už jsou k tomu pootevřena vrátka a to nepovažuji za moudré. Myslím si, že to šlo udělat lépe, a pokud by ten návrh neprošel, jsem

připraven pracovat na tom, aby za ujištění veterinářské veřejnosti, že nepůjde o další a další povinnosti, které budou muset splnit, protože by se samozřejmě odrazily v ceně veterinární péče, ale i samozřejmě v běžném fungování veterinářů, a ti z nás, kteří s veterináři přicházíme poměrně často do styku vzhledem k tomu, že máme na farmách dobytek nebo koně, tak víme, jaké je složité veterináře vůbec sehnat, neboť té práce vzhledem k tomu, jak přibývá dobytka v České republice, i koní, mají čím dál tím víc. A tohle by mohlo způsobit podobné problémy, jaké byly v případě zdravotních sester, kdy jsme jim uložili nové a nové kvalifikace, chtěli-li vykonávat práci zdravotní sestry, a najednou jsme se dostali do situace, že zdravotní sestry nemáme. Před tím bych chtěl varovat a poprosit, abychom, je-li to možné, hledali prostě nějakou jinou cestu, jak veterinární vysoké školy pomoci z hlediska jejího významu, ale zároveň abychom neotvírali cestu nakládání dalších povinností na praktické veterináře v terénu. To si myslím, že by nebylo a není to dobře.

Specifický je pozměňovací návrh paní kolegyně, a to se musím probrat těmi šestadvaceti stránkami, sedmadvaceti, osmadvaceti stránkami pozměňovacího návrhu upravujícího veterinární zákon. Paní kolegyně Červíčková možná v dobré víře, ale asi ne příliš se znalostí věci fungování obecní samosprávy, nevím, jak to je, nicméně ona navrhuje mimo jiné, aby v § 42 odst. 7 se za větu první vložila věta: "Provoz útulku pro zvířata bez spolupráce s obcí při zabezpečení péče o toulavá a opuštěná zvířata se zakazuje." Ta věta vypadá navenek sympaticky, ale jak je to v praxi proveditelné, to si vůbec neumím představit. Nehledě na to, že ona v jiném paragrafu navrhuje změnu, že obec má mít smlouvu na provoz toho útulku. To si tedy nejsem jistý, že my můžeme zákonem nařídit samosprávě, že je povinna mít nějakou smlouvu. Nehledě na to, že nikdo pořádně neví jakou. Jestli by nestačilo napsat jenom "Smlouva, Starosta, Majitel útulku" a tím jsme splnili zákonné předpoklady, to mi přijde směšné. Ale teoreticky to podle toho návrhu tak je možné. Takže si vymyslíme další nějaké smlouvy, které budeme vymýšlet do systému už takhle přebyrokratizovaného, to považuji za nemoudré. Tam, kde ty útulky jsou a fungují a mají dobrý vztah s obcí, žádnou smlouvu nepotřebují. Obec jim zpravidla v té činnosti pomáhá. A obráceně, tam, kde nefungují moc dobře, tak jsou tady orgány státní správy, které by měly dohlížet na to, aby buď fungovaly správně, anebo pokud nebudou fungovat v souladu se zákony České republiky, aby zkrátka byly zakázány, potažmo zavřeny.

Ministerstvo zemědělství tady uvádí v komentáři těch pozměňovacích návrhů zajímavé informace, kolik takových kontrol proběhlo, že to je zhruba 50 % každý rok, což si myslím, že je v pořádku. Jsou tam napsaná i množství jednotlivých zjištění a opatření, která k tomu byla udělána. Co mě zarazilo samotného, že v případě, a může takový problém nastat a v praxi i nastává, že se objeví vážné problémy se životem zvířat v útulcích, že Státní veterinární správa nemůže ten útulek zrušit. Ministerstvo zemědělství asi v souladu se zákonem říká, že nevydává povolení, tudíž nemůže povolení zrušit. Vydává ho živnostenský úřad. Živnostenský úřad asi k tomu, aby mohl povolení zrušit, nevím, jak by to v praxi fungovalo, asi to nebude úplně jednoduché, můžeme se dostat do nějakých soudních sporů, které budou v praxi znamenat, že to, o co nám jde především, tzn. životy zvířat v útulcích, tak bude trvat dlouhou dobu, než dojde k jeho nápravě. A myslím, že by do budoucna stálo za uvažování, aby to bylo Ministerstvo zemědělství, potažmo veterináři aby měli takovéto právo. Zároveň – a vracím se k tomu, co jsem říkal před chvílí – aby byla možnost a šance veterinářů na to systémově mít prostor, kam s těmi zvířaty v případě, že jsou týraná, a abychom nemuseli vymýšlet manažersky vždycky v místě, kdo si které zvíře rychle vezme, kdo ho rychle koupí apod., jak to udělat, aby to zvíře dále mělo šanci na normální život. To v praxi nemáme a stálo by za to tuhle kompetenci Ministerstva zemědělství určitě posílit.

Pan kolega Pražák navrhuje pozměňovací návrh k pozměňovacímu návrhu. Pozměňovací návrh usnesení zemědělského výboru, který se týká prohlídky před poražením a

prohlídky po porážení nemocných, vyčerpaných nebo zraněných jatečných zvířat na jatkách, kde z jedné kontroly veterináře dělá kontroly dvě. To znamená, to, s čím souhlasil zemědělský výbor původně, že říkal, stačí prohlídka toho dotyčného zvířete, které je nemocné a které je bohužel potřeba porazit, veterinář k tomu dá souhlas, tady tím návrhem říkám, že pak ještě znovu musí přijít veterinář na kontrolu už poraženého zvířete. To si nejsem úplně jistý, že je potřeba, ale Ministerstvo zemědělství k tomu dalo souhlas. Já bych vždycky v praxi volal po tom, aby těch nařízení a kontrol, které už máme, přece jenom spíše ubývalo, anebo kdyžtak aby byly stravitelné a snesitelné, a ne nadbytečné. Tady v tom případě si nejsem úplně jistý, že bychom z toho museli dělat dvě kontroly. Zůstal bych u toho, co navrhuje zemědělský výbor, a to znamená, už ten paragraf nebudu citovat, už takhle jsem dost dlouhý, to znamená, zjednodušeně řečeno, provést jenom jednu kontrolu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To byl pan poslanec Petr Bendl. Vyvolal dvě vystoupení s přednostním právem, a to pana ministra zemědělství Miroslava Tomana a pana zpravodaje. Mám tady ještě faktickou poznámku kolegy Podala, takže musím dát faktické poznámce přednost. Pane ministře, ještě posečkejte. Máte slovo.

Poslanec Zdeněk Podal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já bych rád reagoval na pozměňovací návrh paní poslankyně Červíčkové – již to tady padlo, ale rád bych to zdůraznil i za náš klub – pod písmenem B3, který nemůžeme podpořit, a to z těchto důvodů. Za prvé, existují obce, co nechtějí pečovat o psy a kočky, a dopad by mohl být takový, že by spousta útulků zanikla. Už nyní z praxe jasně víme, že je vysoký nedostatek míst pro opuštěná a toulavá zvířata. Za druhé, tento pozměňovací návrh dle dostupných informací nebyl projednán s útulky a není vůbec jasné, co by se se zvířaty po zrušení útulků stalo. Z těchto důvodů tento pozměňovací návrh za SPD nemůžeme podpořit. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan ministr zemědělství Miroslav Toman. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zemědělství ČR Miroslav Toman: Dobrý den. Vážený pane předsedající, poslankyně, poslanci, já jenom velmi v krátkosti k vystoupení pana poslance Bendla. Já mu rozumím, proč tady vystupoval, a docela to chápu. Nicméně pár poznámek.

Vážený pane kolego, bývalý ministře Bendle, ty pohotovostní plány jsou v zákoně od začátku roku 1999 a jejich smyslem je efektivní řešení nálezových situací. Takže jenom na doplnění, že (jsou) tam od roku 1999 a mezitím jsme se my dva prostřídali.

Pastevní deníky nejsou předmětem zákona vůbec.

Co se týká důvodové zprávy, opět nic překvapivého, protože to je řešeno zařazením kapitoly resortu 329, to jsou ty peníze. Samozřejmě, že jdou velmi těžko predikovat potenciální zvýšené náklady při případné nákaze. Já jenom tady udělám příklad, 300 milionů korun u afrického moru prasat a z toho velká část se platila z Evropské unie, takže velmi obtížně můžeme predikovat ty věci dopředu.

Co se týká veterinární fakulty, tak jsem dal neutrální stanovisko, to, co jste říkal přesně vy. My nejsme Ministerstvo školství, nicméně tomu pozměňovacímu návrhu já rozumím.

Co se týká 26 stran pozměňovacího návrhu od nás k našemu zákonu, tak já jenom chci říct, že jsme velmi logicky reagovali v čase, zdůrazňuji, na novou legislativu z Bruselu

k základnímu nařízení o kontrole. Kdybychom to nevyužili, tak budeme novelizovat veterinární zákon každý měsíc. Takže to jenom na vysvětlení, proč tam šlo těch 26 stran. Nebylo to, jako že bychom my cokoliv dalšího chtěli. Takže my jsme chtěli šetřit čas v průběhu toho procesu.

Myslím si, že jak jste kritizoval tady pana kolegu, pana poslance Pražáka, já jenom chci říct, že to je přece povinnost dělat veterinární prohlídku před i po porážení – to jenom takový technický dotaz... (Poslanec Pražák z lavice mimo mikrofon: Nemocných zvířat.) Nemocných zvířat, zdůrazňuji, ano.

Co se týká posílení pravomocí veterinářů a tak dále, tak to já respektuji a nebráním se tomu, nicméně musíme respektovat živnostenský zákon a myslím si, že jak postupují všechny úřady, že živnostenským úřadům dávají podněty.

A co se týká rušení útulků, já jenom chci říct, že Státní veterinární správa v praxi reaguje, dává nápravná opatření, a pokud bude posílena její pravomoc, tak samozřejmě že ano, že to respektujeme.

Jenom jsem chtěl tady pár těch reakcí, ale nechci to zdržovat, protože já jsem tomu vašemu vystoupení rozuměl. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě faktická poznámka pana poslance Petra Bendla a poté zpravodaj. Pardon, pane kolego, pan zpravodaj se hlásil také s faktickou poznámkou, takže v tom případě má slovo ihned. Máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Budu velmi krátký, nechci se připojovat k obstrukci daňového balíčku a nebudu už dále reagovat na jednotlivá vystoupení, jenom chci hned na začátku té rozpravy poděkovat veterinářům a všem, kdo se podíleli na likvidaci ohniska afrického moru prasat na Zlínsku. Tento zákon, mimo jiné, reaguje na praktické zkušenosti a poznatky, které získaly jak státní správa, jak obce a města, jak policie, tak i veterinární správa, Ministerstvo zemědělství, krajská správa rovněž také při eradikaci tohoto ohniska. Byli jsme první na světě, komu se to podařilo, a všude okolo nás, jak v Maďarsku, na Ukrajině, v Polsku, jsou vícečetná ohniska afrického moru prasat. Opatření, která jsou přijímána tímto zákonem, mají zabránit recidivě výskytu afrického moru prasat v České republice, protože by nastala situace, která by byla ne za miliony škod, ale za miliardy škod. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Petra Bendla. Připraví se pan kolega Holomčík. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Petr Bendl: Nejprve, veterinární zákon zcela určitě není zákon, který by nebyl nepodstatný. A asi se budeme složitě shodovat na tom, který ten zákon je důležitý. V tuhle chvíli projednáme veterinární zákon a k ostatním zákonům se zcela určitě dostaneme. Takže prosím, abyste mě tady, pane zpravodaji prostřednictvím pana předsedajícího nekritizoval, že snad něčím zdržuji. Já jsem tady neřekl nic, co by se netýkalo veterinárního zákona a projednávané materie.

A k panu ministrovi. Prostě je-li tam napsaná věta "návrh zákona nepředpokládá hospodářské a finanční dopady na státní rozpočet a ostatní veřejné rozpočty", pak tedy říkám, že ta věta prostě neplatí. Pro veřejnost je to asi zajímavé, ale skutečnost uvnitř toho zákona je prostě jiná.

A už se nebudu vracet ke všemu. Ještě jenom prosím ty koně a ten poplatek. Nový správní poplatek v řádu desítek v celé České republice, nemusíte už to komentovat, pane ministře, ale aspoň zkuste nad tím přemýšlet, jaké náklady s tím budou spojeny, jaký efekt to přinese, proč takovouhle hloupost tam musíme dávat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Než dám slovo panu kolegovi Holomčikovi, konstatuji omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Omlouvá se paní poslankyně Taťána Malá od 11.15, omlouvá se pan předseda vlády z pracovních důvodů, omlouvá se kolega Bláha od 10.30 do 13 hodin z pracovních důvodů, dále se omlouvá paní poslankyně Ivana Nevludová od 11.30 do 14.30 a Marian Bojko od 11.30 do 14.30, na stejnou dobu se také omlouvá z pracovních důvodů Lubomír Volný.

Nyní tedy pan poslanec David Pražák s faktickou poznámkou. Pan kolega Holomčik ještě posečká. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec David Pražák: Dobré dopoledne. Jenom na upřesnění. To, co říkal pan kolega Bendl, následná veterinární kontrola u nemocných zvířat tam je z toho důvodu, aby maso z nemocných zvířat neskončilo na talíři. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A nyní pan kolega Holomčik. Připraví se kolega Baxa.

Poslanec Radek Holomčik: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, považuji za mimořádně důležité, abychom dneska stihli tento tisk projednat, takže budu velice úsporný. Chtěl bych zde pohovořit o dvou věcech. Jedna věc se teď týká aktuální kauzy poměrně ohavného a otřesného týrání zvířat na jatkách ve Středočeském kraji. Říkám to tady zejména kvůli veřejnosti, budu chtít, abychom se tím zabývali na jednání zemědělského výboru, protože považuji za důležité zjistit, zda tahle věc byla selháním jednotlivce nebo nějaké malé skupiny lidí, nebo jestli je to indikátor nějaké systémové chyby, kterou bychom měli odstranit. Ale to teď říkám vyloženě jako signál veřejnosti, aby bylo jasné, že se tímto někdo zabývá.

Teď k meritu tisku. Chtěl bych pohovořit o dvou poslaneckých pozměňovacích návrzích, které si myslím, že by měla tato Sněmovna schválit. Dovoluji si zdvořile požádat o podporu těchto návrhů, byť ani jeden z nich nepředkládám. Oba se týkají čipování psů. O tom, že je nějaká povinnost čipovat psy, víme, proběhlo to médii. Ta podoba, jak je teď ve veterinárním zákonu a v legislativě, vypadá, že je to krok správným směrem. Bohužel je to jenom nakročení správným směrem, protože pokud k čipování nepodnikneme některé další věci, tak je to skutečně bezzubé opatření. Tady bych chtěl poukázat na pozměňovací návrh pana kolegy Kováčika, který k povinnosti čipování přidává povinnost pro veterinární správu zřídit centrální registr, který by byl s čipováním provázaný. Pokud systém má přinést kýžený efekt, tak tohle považuji za naprosto klíčovou věc, aby byla. Je samozřejmě potom druhá věc, a to už i vzhledem k tomu, kdyby v případě schválení nabyla tato věc platnost, bude úkolem pro příští Sněmovnu a pro příští vládu si ohlídat, zda je vhodné řešení, že povinnost zápisu do registru má chovatel, zda není vhodnější model povavit se o tom, jestli by to měl být veterinář. Ale to je něco, co nám ukáže praxe.

Takže si zde dovoluji zdvořile požádat o podporu pozměňovacího návrhu. Jsou to pozměňovací návrhy C pana kolegy Kováčika.

A druhý návrh, který považuji za důležitý, je jedním z pozměňovacích návrhů, který předložila paní kolegyně Červíčková. Je vedený jako návrh B2. Ten v podstatě říká, že pokud máme nějaký věk psa, kdy se musí čipovat, tak povinnost čipovat je i v okamžiku, kdy má změnit majitele. Tohle také považuji za důležitou věc, která může a s velkou pravděpodobností také odstraní určitý nedostatek systému, takže se vlastně vyvarujeme toho, že se chovatel, který nějakým způsobem množí psy, vyhne povinnosti čipovat tím, že zvíře prodá dřív, než povinnost nastane. Tohle je z mého pohledu také velmi důležitá věc. Nicméně návrh je širší a obsahuje i některá ustanovení, se kterými má řada poslanců problém, ostatně mí předřečníci moje slova potvrzují. Z toho důvodu po dohodě s předkladatelkou, zpravodajem i ministrem navrhnu změnu procedury tak, abychom odděleně hlasovali pozměňovací návrh B2 a poté ostatní návrhy paní kolegyně Červíčkové jako celek. Tedy abychom nehlasovali celý návrh en bloc, protože si myslím, že změna, kterou pozměňovací návrh B2 zavede a zavádí, je natolik důležitá, že bych byl velmi nerad, aby zbytek návrhu ohrozil jeho přijetí.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji kolegovi Holomčíkovi. Nyní faktická poznámka Miroslava Kalouska. Kolega Baxa ještě posečká. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Jenom avizuji pro kolegy i pro vás, pane předsedající, vzhledem k argumentům, které zazněly, po ukončení debaty poprosím o půlhodinovou přestávku na klub TOP 09.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Eviduji žádost o přestávku na klub po skončení rozpravy. Nyní tedy pan kolega Martin Baxa. Připraví se Jan Zahradník. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji za slovo. Dobré dopoledne. Pane předsedající, dámy a pánové, milé kolegyně, milí kolegové, já bych se k tomuto projednávanému tisku chtěl vyjádřit také k již zmiňovaným pozměňovacím návrhům paní poslankyně Moniky Červíčkové, které se týkají právě útulků. Nejsem specialista na oblast veterinárního zákona, zazněla tady velice zajímavá rozprava k některým jeho částem, ale já si dovolím komentovat pozměňovací návrhy, které jsou nyní v systému zaneseny pod šifrou B1 a B3, předložené paní poslankyní Červíčkovou, z toho důvodu, že se bezprostředně týkají samospráv, týkají se obcí. Já jsem si poměrně nedávno velice pozorně přečetl rozhovor s paní poslankyní na iRozhlasu, byl zveřejněn 14. října. A musím, paní poslankyně, prostřednictvím pana předsedajícího říci, že mi stále není zřejmé a patrné, proč vlastně navrhuje tyto dva pozměňovací návrhy, respektive mi není zřejmé, jaké důvody vás k tomu přesně vedou. Přečetl jsem si i důvodovou zprávu k vašemu pozměňovacímu návrhu. Omlouvám se za možná poněkud silnější slova, ale mám z toho pocit, že vám prostě není zcela jasné, jak funguje realita útulků v terénu, v jednotlivých obcích a městech, ať už v menších, nebo větších.

Než okomentuji váš pozměňovací návrh, dovolím si jenom obecně popsat situaci, která je v našem městě. Město Plzeň provozuje velký městský útulek pro psy. Je zařazen jako organizační složka našeho města. Město kompletně financuje jeho činnost a plní veškeré úkoly, řekl bych, dokonce nadstandardně, které se týkají péče o psy, ať už ve smyslu zákona, jak o něm hovoříte, nebo v dalších aktivitách.

Co se týká útulků pro kočky, naše město má uzavřenu pouze jednu dílčí smlouvu s jedním spolkem, který se stará o opuštěné kočky a který se týká kastračního programu, na který naše město přispívá. To je věc, která je přímo vztažená k naší samosprávě. Ale vedle toho na území Plzně působí několik zapsaných spolků, myšleno teď v právnickém slova smyslu, které se starají o opuštěné kočky a které, a to chci zdůraznit, mají splněnou ohlašovací povinnost vůči Státní veterinární správě. Nejsou to tedy ty spolky, o kterých hovoříte, že provozují činnost jakoby načerno bez nějakého potvrzení, bez nějakého ohlášení, prostě se té činnosti věnují. A chci zdůraznit, že to není pouze činnost, která je navázána na občanský zákoník. Já si prostě myslím, že spojujete věci, které spolu ne úplně přesně souvisí, to znamená na straně jedné splnění zákonné povinnosti, kdy obec má z občanského zákoníku jasné povinnosti, a vedle toho je nějaká dobrovolná činnost, které se tato – použiji možná právně nepřesný, ale řekl bych srozumitelný termín – registrovaná zařízení, registrované spolky věnují. To je jenom popis reality v našem městě.

Dovolím si tady ocitovat dva vaše pozměňovací návrhy, kdy v pozměňovacím návrhu B1 je navrženo vložit ustanovení, které zní "útlukem pro zvířata zařízení, které po dohodě s obcí poskytuje dočasnou péči toulavým zvířatům, případně zvířatům opuštěným". A pozměňovací návrh B3, kdy do § 42 odst. 7 se vkládá věta: "Provoz útulku pro zvířata bez spolupráce s obcí při zabezpečení péče o toulavá a opuštěná zvířata se zakazuje."

Já tohle považuji za důležité proto, a proto jsem měl ten úvod navazující na ten váš rozhovor pro iRozhlas, kdy si myslím, že vy chcete velice restriktivně, nebo tento pozměňovací návrh velice restriktivně chce omezit široké spektrum činností, aniž by vlastně reflektoval tu pestrou realitu, o které já mluvím v případě našeho města, města Plzně, ale které také jsou vlastně v řadě případů uvedeny v tom rozhovoru, který jste vedla v tom článku, který je navazující. Já jsem starosta, primátor města Plzně. Budu-li hypoteticky předpokládat, že tento návrh bude schválen, projde Senátem, nabude tato novela účinnosti, tak v případě toho pozměňovacího návrhu B1 samozřejmě se logicky budu ptát svých kolegů a úředníků magistrátu, co znamená dohoda s obcí, a to je argument, který již tady zazněl. A rovnou na to říkám, že takto formulované ustanovení je prostě nepřesné a samosprávy si s ním nebudou vědět rady. Co znamená dohoda s obcí? Jedná se o nějakou dotační smlouvu? Jedná se o nějakou smlouvu o provozování činnosti? O jaký právní akt se v tomto případě má jednat? A to zdůrazňuji za situace, kdy – což nevím, zda vy, znovu tedy prostřednictvím předsedajícího se na vás, paní poslankyně obracím, jestli máte na mysli dohodu s obcí ve vztahu k zařízením, která primárně se věnují této činnosti, nebo mají nějakou širší činnost, a jestli mluvíte o případech, kdy obec sama nějaké takové zařízení provozuje, jako je městský útulek pro psy v Plzni, nebo je to nějaké zařízení, které existuje vedle něj. Podle mě jakoby slovo dohoda s obcí je naprosto nejasné a vyvolalo by případné schválení takového návrhu podle mého názoru okamžitou potřebu nejen toto interpretovat, ale fakticky novelizovat, protože já prostě jako primátor nevím, co je v tomto případě dohoda s obcí, co by nám to mělo ukládat, co by to mělo ukládat tomu útulku, jak se k takové věci postavit.

A na to navazuje, a to mi promiňte ten termín, ale na to navazuje podle mého názoru pak už nesmyslné ustanovení o zákazu provozu útulku pro zvířata bez spolupráce s obcí při zabezpečení péče o toulavá a opuštěná zvířata. Pokud vy v tomto návrhu nedefinujete, co je myšleno dohodou s obcí, není to ani v důvodové zprávě uvedeno, tak je přece absurdní rovnou do tohoto zákona vkládat současně to, že by měla být taková zařízení přímo zakázána.

Já mám s tím problémem ostatně ze dvou důvodů. Jeden důvod je ten důvod, o kterém jsem hovořil teď. Druhý důvod je takový, že v těch spolcích, které fungují, o kterých jsem hovořil, o těch dobrovolných spolcích, které se věnují zvířatům, řeknu to takto obecně, jsou prostě lidé, kteří zcela dobrovolně, zdůrazňuji dobrovolně, dle svého uvážení, prostě chtějí, aby zvířata, která se z různých důvodů, v našem případě třeba ty kočky, ocitla někde na ulici

bez konkrétního majitele, někde nezašla, nedošlo k jejich úmrtí, aby se jim prostě někdo věnoval, a vy tady, a to zdůrazňuji, zařízení, která mají splněnou ohlašovací povinnost vůči Státní veterinární správě, vy vlastně říkáte těm lidem, kteří na straně jedné splní tu povinnost vůči státu, vůči Státní veterinární správě... (Odminka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já vám rozumím. Požádám kolegy a kolegyně o klid v sále, zejména požádám, aby nebyl rušen ministr a zpravodaj.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji zdvořile. Děkuji zdvořile, pane ministře.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já myslím, že je dostatečný klid. Můžete pokračovat.

Poslanec Martin Baxa: Takže se věnují dobrovolně této péči a současně splňují tu ohlašovací povinnost vůči státní veterinární správě, tak vy jim vlastně tímto říkáte, my vlastně o vaši práci nestojíme a my vás chceme rovnou zakázat. Protože my jako obec s některými těmi spolky žádnou dohodu nemáme, nepodporujeme je, protože ty spolky ani o to nežádají. Jsou to malá zařízení, mají tzv. domácí depozity v tomto případě, věnují se nějakému počtu koček, seženou si nějaké peníze na krmivo atp., a prostě nepotřebují žádnou spolupráci s obcí, nepotřebují žádnou dohodu, nepotřebujeme ji ani my jako obec, protože oni prostě plní nějaký svůj záměr, který je v souladu s tím, co my si jednak jako obec, ale především jako občané přejeme, aby se zvířaty zacházelo slušně. Tak pak mi to, paní poslankyně, nedává vlastně žádný smysl. A musím přiznat, mě mrzí, že zatím vás nevidím v seznamu přihlášených do rozpravy, protože nejsem určitě jediný, kdo tady toto téma vznáší. Byl jsem osloven řadou zástupců těchto spolků a myslím si, že by bylo žádoucí teď v rozpravě ve třetím čtení smysl tohoto opatření vysvětlit.

A druhá věc je ta, a to jenom zrekapituluji, co jsem říkal, vy prostě chcete zakázat tyto spolky nebo tato zařízení na základě předtím neurčitě definované povinnosti uzavření dohody s obcí. Tak mi vlastně ta konstrukce, promiňte mi to, nedává žádný smysl. Nesouhlasím s ní, rozhodně ji nepodpořím a dovolím si vás prostřednictvím pana místopředsedy ještě jednou vyzvat, abyste toto tady vysvětlila a případně rozptýlila pochybnosti, které tady jsou, byť já jsem tedy přesvědčen o tom, že tak jak jsou vaše pozměňovací návrhy, tak se rozptýlit nedají, protože z těch formulací nejen že to nevyplývá, to, na co se ptám, ale ani se to takto dovodit nedá.

A určitě deklaratorně takto podporuji to, co tady zmiňoval pan kolega Holomčík, aby se o těch pozměňovacích návrzích B1 až B4, nemýlím-li se, v tom souhrnu hlasovalo zvlášť, protože si myslím, že speciálně k těmto dvěma ustanovením, o kterých jsem hovořil nejenom já, ale řada poslanců, bude chtít silně vyjádřit svůj názor. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegu Baxovi. Než vystoupí pan poslanec Zahradník, ještě je tady faktická poznámka pana poslance Pavla Bělobrádka. A opět požádám sněmovnu o klid! Máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, členové vlády, já myslím, že jsem v Poslanecké sněmovně jediný veterinární lékař a v Senátu je myslím jeden pan kolega. Takže jenom stručně.

Co se týká – já jsem ve střetu zájmů, protože jsem ve správní radě veterinární a farmaceutické univerzity i ve vědecké radě jedné z fakult. Nicméně ten návrh, který se týká vzdělávání, považuji za rozumný, protože nejenom že je dobrovolný a je v podstatě velmi komplementární s tím, co mají úřední veterinární lékaři, kteří mají systém atestací, který je také nepovinný. To znamená, když jsem byl osm let úředním veterinárním lékařem, tak jsem si mohl udělat atestaci se souhlasem zaměstnavatele, ale také mně dvakrát napsali, že to není v souladu s jejich taktikou, protože jsem moc zlobil, tak jsem si potom druhou atestaci neudělal. Tak jsem si raději udělal druhý doktorát při zaměstnání.

A druhá věc. Ta se týká přesně toho, co říkal pan kolega Baxa. Já si také myslím, že pokud chceme upravit útulky nějakým způsobem tak, aby to nebyla úplně cochcárna, tak je to potřeba udělat jiným způsobem, protože obě ty formulace jsou nešťastné. A co to je spolupráce? Je to vágní pojem a přitom hned zákaz. To znamená, já bych se také přimlouval za to, abychom nepodpořili tyto pozměňovací návrhy, a pokud to chceme uplatnit tak, aby třeba se například za to nemohly schovávat množírny nebo aby se to nechodilo obcházet, udělejme to jiným způsobem, který zásadně nebude takto kontroverzní a nebude mít v tomto směru skutečně výkladovou nejasnost, která může způsobit věci, které jsou opravdu neřešitelné v praxi i pro jednotlivé obce.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Jan Zahradník, připraví se pan poslanec Vlastimil Válek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem řádně přihlášený. Vy jste možná zmínil k faktické poznámce, ale neběží mi čas, takže беру to, jako že jsme si nějak nerozuměli. (Mpr. Filip: Ne, řádná přihláška.) Dobře.

Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já se k tomu vyjadřuji trochu netradičně ke své obvyklé tematice, ale tady bych chtěl ještě jednou vystoupit ve třetím čtení s prosbou o podporu svých pozměňovacích návrhů.

My jsme možná mnozí z nás zaznamenali maily, kterými se různé skupiny lidí, kteří sebe považují za ochránce zvířat a kteří se angažují právě v provozování různých zařízení, která se dají nazvat útulky, a kteří vyvracejí vždycky a zpochybňují názory té skupiny druhé. Já si osobně myslím, že není na škodu udělat ve věci pořádek, a ten můj návrh směřuje jednak k samotnému procesu registrace nových útulků, ale také k tomu, aby byla možnost prověřovat fungování útulků stávajících a jejich případné porušování předepsaných náležitostí postihnout zrušením registrace.

Čili můj návrh, který je uvedený jako D1 a D2, sestává vlastně ze tří změn toho zákona.

První ta změna říká v § 42 – doplněná věta: Umožňující krajské veterinární správě neprovést registraci, pokud žadatel o ni nesplňuje požadavky stanovené tímto zákonem a příslušnými prováděcími právními předpisy vydanými k provozování útulku pro zvířata.

Druhý návrh se týká stejného paragrafu odst. 9, kam se doplňuje věta, která vlastně evokuje pak možnost kontrolovat stávající provozovatele a umožňuje krajské veterinární správě, pokud zjistí závažné nebo opětovné porušení povinností provozovatele, registraci danému útulku zrušit.

A konečně můj třetí návrh, který vlastně dává určitý rámec těm předchozím dvěma návrhům. Ten vlastně ukládá ministerstvu, aby vydalo prováděcí právní předpis, který by stanovil podmínky pro provozování útulku, jeho uspořádání a minimální velikost, prostor pro zvířata. Čili to je ten zmíněný v předchozích dvou návrzích právní předpis, který by měla

veterinární správa kontrolovat ať už při ověřování splnění podmínek pro registraci, tak pak případně při ověřování určitých námitek proti tomu, že daný útulek nebo dané zařízení je provozováno v rozporu s požadavky, které stát klade na provozovatele útulku.

Čili jedná se o návrhy D1 a D2, a já vás tímto prosím o jejich podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Zahradníkovi. Nyní pan poslanec Vlastimil Válek, připraví se Dominik Feri. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Vážený... (Poslanec Faltýnek hovoří s ministryní Schillerovou.) Nesplnit prosbu dámy může jenom zvíře.

Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já nesmírně obdivuji vždycky ty poslance, co se orientují v tom zákoně, protože já si vždycky nastuduji ten zákon, pak si nastuduji pozměňovák a pak zjišťuji, že ty pozměňovák se ještě rozsekají, a vůbec nemám představu, když to projde v nějaké variantě, co to bude znamenat. Já bych tady třeba potřeboval se aspoň půl hodiny poradit o tom, jaké varianty mohou projít a co to bude finálně znamenat. A pokusím se to velmi stručně vysvětlit na dvou bodech.

Tak první je návrh prostřednictvím pana předsedajícího pana poslance Kováčika stran vzdělávání veterinářů, a principiálně, co bych to byl za lékaře, kdybych nepodporoval vzdělávání, protože atestace a zvyšování kvalifikace jsou důležité. Ale to vzdělávání má být dobrovolné, ale já to v tom zákoně nevidím. Takže bych rád měl jistotu, že opravdu se dá vyhláškou pak napsat, že něco, co je ze zákona, může být dobrovolné. Já to nevím a chtěl bych, aby to někdo, kdo to ví, tady jasně řekl. Navíc to vzdělávání, jak tady řekl prostřednictvím pana předsedajícího můj předřečník, které v současné době funguje, organizuje komora, a ano, je dobrovolné to vzdělávání. Ovšem toto vzdělávání bude organizovat vysoká škola, což je podle mě zase správně, protože obecně univerzity a lékařské fakulty tedy organizují vzdělávání lékařů a já to vnímám stejně.

To vzdělávání má být, tak jak jsem to pochopil na zemědělském výboru, dvoustupňové. To znamená, v prvním stupni se budou vzdělávat ti veterináři, řekněme, co se týče – já si to představuji jakoby zvlášť atestace z koňů, zvlášť atestace ze psů, zvlášť atestace z ptáků. A ve druhém stupni se pak budou vzdělávat oborově. To znamená zvlášť atestace z chirurgie, z interny. A pokud to bude dobrovolné, tak se jenom zvýší kvalifikace těch veterinářů, a tím pádem bude mít možnost ten klient si vybrat, zda půjde k atestovanému, nebo neatestovanému. Pokud by ovšem hrozilo riziko, jestli ti veterináři budou muset platit a opravdu si to budou muset dělat, a zvýšilo by to náklady třeba zemědělců na to, protože samozřejmě každý si zohlední vzdělání jaksi v těch platbách, které přijímá, tak by to byl problém.

Takže k tomuto bodu bych, abych se mohl jaksi seriózně postavit a podpořit něco, co emotivně, abych řekl jako lékař, podporuji rozhodně, tak bych potřeboval jasné vyjádření ministerstva, že ve vyhlášce bude napsáno, že je to dobrovolné, že to není potřeba a že v podstatě to bude takové jako udělám si nějaký kurz, ale de facto mně to k ničemu novému nezavazuje ani neopravňuje.

Druhá věc, která mně naprosto není jasná, a zase se mně ale třeba líbí, jakoby – teď se omlouvám, zase to bude v novinách – laikovi, je pozměňovací návrh prostřednictvím pana předsedajícího paní poslankyně Červíčkové, kde se mi líbí ten vztah obec – spolek. Všechno je to výborné, akorát mně není jasné, jestli si tedy můžu vybrat jakoukoliv obec v České republice, anebo to musí být nějaká konkrétní obec, kde ten spolek bude, třeba v jejím katastru. To znamená, řekněme, já si chci otevřít nějaký ten útulek u nás v Líšni, a protože

v Ochozi je starosta za Zelené a on ty útulky podporuje, tak se domluvím s ním. S ním podepíše tu smlouvu a v Líšni budu mít ten útulek. Tak chtěl bych vědět, jestli je to takhle chápáno, nebo je to chápáno tak, že někde je napsané – já to tam nenašel a bezesporu to někde napsané bude, nebo pak ve vyhláše, což by pan ministr mohl potvrdit, že tedy to musí být ta konkrétní obec v jejím katastru ten útulek je. A pak by mě tedy zajímalo, co udělá ten útulek, když ta obec řekne že ne, a já jsem proti. Toto mně úplně také není jasné.

Takových nejasností mám víc, a proto se mi velmi, velmi pak obtížně hlasuje o tom zákonu jako o celku, který, a tím končím, považuji za nesmírně, nesmírně dobrý z některých bodů, z nichž je pro mě klíčový ten – snaha konečně udělat pořádek v množnách, v tom, kolik je tady zvířat, jak se s nimi obchoduje a co se s nimi vlastně děje. To je jeden z těch bodů, který si myslím, že se konečně začíná aspoň částečně řešit. Tak pokud bych získal odpovědi na svoje otázky a měl nějaký prostor si pak promýšlet varianty finálního znění, mně by to hrozně pomohlo v tom hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Válkovi. Nyní pan poslanec Dominik Feri, zatím poslední přihlášený do rozpravy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Velmi za něj děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení přítomní členové vlády, už se všichni těšíme na daňový balíček, ale předtím bych chtěl, aby nebyl oslyšen náš názor k pozměňovacím návrhům paní kolegyně Červíčkové.

My vítáme pozměňovací návrh B2, který snižuje hranici pro čipování štěňat. Je to z naší pozice poměrně logické, protože právě boj s množnami je něco, čemu se tu věnujeme, a tento návrh by mohl být další z nástrojů, kterými by se snad s množnami dalo bojovat a dalo v tom boji i zvítězit.

S čím ovšem máme významný problém, a nejsem první, který to tu bude zmiňovat, je to zmiňované ustanovení k pozměňovacímu návrhu B3, a sice že provoz útulku pro zvířata bez spolupráce s obcí při zabezpečení péče o toulavá a opouštěná zvířata se zakazuje. Možná nejdřív na úvod, co se tady tím pozměňovacím návrhem může domněle tvrdit a jaký signál to může vysílat. Může to vysílat signál, že ty útulky, tzv. soukromé, dělají něco špatně, a proto bychom jejich činnost měli zakázat. To je po mém soudu pochybená úvaha. Podle mě bychom měli ty útulky naopak podpořit a tomuto tématu se více věnovat.

V dnešní době je registrovaných útulků 293. A bohužel, takovou zásadní systémovou změnu... takové významné omezení jejich fungování bych očekával s důslednou analýzou, která by jasně říkala, kolika útulků se to dotkne a kolika útulků, pro kolik útulků by to znamenalo konec jejich fungování. S tím se bohužel s ohledem na to, že to je pozměňovací návrh, který nemá náležitosti důvodové zprávy, ke kterému není zpracována RIA a má toliko odůvodnění, tak s tím se bohužel tento návrh nevypořádává a nejsou pro to sneseny patřičné argumenty.

Je-li toto v gesci obcí, tak bych také považoval za velmi nutné, aby v tom návrhu bylo i stanovisko Svazu měst a obcí, které tam není. A to nejen z hlediska, řekněme, nějaké administrativní náročnosti, ale především z hlediska peněz. Kolik by spolupráce s těmi obcemi měla stát, jaké nároky to na obce bude klást a kdo to zaplatí. Protože ukládat obcím je velmi jednoduché, ale už se pak na to nepomýšlí z hlediska financování, už se na to nepomýšlí z hlediska rozpočtového určení daní.

A protože s kolegyní Červíčkovou prostřednictvím pana předsedajícího sedím v ústavněprávním výboru, tak se nemohu nevyjádřit k otázce právě té spolupráce a toho

výkladu. Ony ty zákony nemusí být nezbytně psané do naprostého detailu, protože právě ty legislativní mezery se překonávají výkladem. Na druhou stranu musíme mít na paměti, že tomu výkladu soudnímu, který je závazný, předchází výklad správních orgánů. Máme-li tu napsáno, že když ten útulek nespolupracuje s obcí, tak se zakazuje, tak z toho není úplně patrné, jakou formu by ta spolupráce měla mít. Jestli je to spolupráce v podobě nějaké veřejnoprávní smlouvy uzavřené mezi tím útlukem a obcí, nebo jestli se jedná o spolupráci toliko, řekněme, informativní, indikativní. Protože prostě obec ví, že tady má nějaký útulek a že s ním bude spolupracovat.

Praxe těch správních orgánů, které vedou přestupkové řízení a případně ukládají správní tresty, to znamená krajské veterinární správy, může být velmi odlišná. Co se bude dít? Povede se v nějakém kraji nějaké správní řízení, přestupkové řízení? Proti tomu se ten útulek odvolá, protože samozřejmě nechce být zakázán, chce vykonávat dál tu svoji prospěšnou činnost. A pak teprve se bude moci bránit... (Silný hluk v sále. Řečník se obrací na předsedajícího s požadavkem zjednání klidu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní kolegyně, páni kolegové, žádám skutečně o klid ve sněmovně. Diskuze, které se netýkají tématu, zásadně v předsálí. Myslím tím na všechny části sněmovny a nenuťte mě, abych jmenoval ty, kteří opravdu diskutují něco jiného v lavicích... Já ještě počkám... Můžete pokračovat.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za zjednání klidu, pane místopředsedo. No a po té uložené pokutě, nebo respektive poté, kdy tedy ten správní orgán konstatuje, že ten útulek má být zakázán, přičemž v sousedním kraji může ta krajská veterinární správa klidně konstatovat: No to je v pohodě, my si to ustanovení vykládáme tak, že prostě spolupráce stačí, když starosta ví, že je tady útulek, komunikuje s nimi, oznamuje ta nalezená zvířata a tak podobně. No tak omlouváme se, my jsme tady v přísném kraji, no a nemůžete dál fungovat. Pak je samozřejmě možnost se bránit v režimu správního soudnictví. To znamená podat příslušnému soudu, ke krajskému soudu, správní žalobu, případně podat kasačku na Nejvyšší správní soud.

Myslím, že všichni tušíte, kdo se s tím někdy setkal, že dostat to do tady té fáze a mít závazný právní výrok od Nejvyššího správního soudu, tak to jsme někdy tak jako za tři roky. To znamená, že tu píšeme nějaký zákon, nebo je tu předložen nějaký návrh, u něž si nejsme vůbec jisti výkladem, nejsme si jisti, co to v praxi způsobí, a na nějaké závazné rozetnutí toho problému bychom museli čekat tři roky. To znamená, tady z toho hlediska je potřeba buď upřesnit, trvá-li na tom paní navrhovatelka, anebo ten návrh vůbec nepřijímat, což si myslíme, že je podle našeho soudu úplně to nejlepší.

Takže tento návrh je problematický a vyžadoval by širší debatu předem. To znamená už před samotným předložením nějaké předlohy. To se ostatně podává i ze stanoviska Ministerstva zemědělství. Cituji: "V dané souvislosti je však nutno upozornit, že návrh mění dosavadní koncepci fungování útulku pro zvířata, aniž by byl předem projednán s dotyčným subjekty a aniž by zohlednil možné dopady na tyto subjekty."

Samozřejmě není možné spravedlivě po paní navrhovatelce požadovat, aby obepsala všech těch 293 útulků, to vůbec ne. Ale zjistit alespoň nějakou, řekněme, zeptat se deseti patnácti z nich, jaké by to na ně mělo mít dopady, nebo mohlo mít dopady, bych požadoval za více než vhodné a příléhavé. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Dominiku Ferimu. Nyní ještě pan poslanec Leo Luzar v rozpravě přihlášený. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, dámy a pánové, já budu velice krátký. Obdrželi jsme asi všichni dopis od kolegyně Balaščíkové, který je podepsán rektorem vysoké školy z Brna, který podporuje návrh číslo 17. Já jsem ale dostal i druhý dopis od studentů veteriny v Košicích, kteří se specializují, jestli jsem to správně pochopil, na velká domácí zvířata, to znamená koně, krávy a dále, kteří se nyní ptají, jak budou akreditováni zpětně. To znamená, jestli budou veterinárně specializovaní, nebo jestli budou jenom ti veterinární praktičtí lékaři, když s tím studiem v Košicích přijdou k nám.

V tom prováděcím předpise se hovoří o tom, že podrobnosti stanoví Ministerstvo zemědělství. Tak bych se rád zeptal, jestli byste mohl říci ve svém závěrečném slově, jaké tedy ty akreditační podmínky budou, aby tito studenti vysoké veteriny v Košicích, kterých je docela hodně, Čechů, kteří tam studují, když přijdou zpátky, k jaké skupině budou zařazeni, jak se na ně bude hledět. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To byl poslední přihlášený do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, tak rozpravu končím. Ještě než přejdeme k dalšímu kroku, konstatuji omluvu pana poslance Dolínka do 13 hodin z pracovních důvodů.

Ptám se nyní, jestli je zájem o závěrečná slova, pane ministře. Není tomu tak. Pane zpravodaji? Není tomu tak.

Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Požádám zpravodaje, aby zaujal místo u řečnického pultu a seznámil nás s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a vyjádřil se k nim. O totéž požádám pana ministra.

Ještě, pane zpravodaji, jedna omluva. A to pana poslance Karla Schwarzenberga od 13 do 19 hodin ze zdravotních důvodů.

Evidoval jsem žádost klubu TOP 09 na přestávku a ptám se, jestli tu přestávku chce až po schválení procedury hlasování, nebo před procedurou. (Poslanec Kalousek: Před procedurou.) Před procedurou? Já jsem to tak nevnímal. Myslel jsem, že si tady nejdříve dáme proceduru, abychom věděli... Dobře, tak v tom případě, pane zpravodaji, nezbývá nic jiného, než že vyhláší přestávku do... (O slovo se hlásí poslanec Kalousek.) Pane předsedo klubu TOP 09, před procedurou, nebo po proceduře?

Poslanec Miroslav Kalousek: Omlouvám se, měl jsem pocit, že jsem to řekl jasně. Nám jde zejména o dva pozměňovací návrhy, o kterých se potřebujeme poradit, takže před hlasováním o pozměňovacích návrzích.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: O pozměňovacích návrzích. Tak jsem to pochopil správně. Čili nejdříve proceduru, a pak vyhlásím přestávku. Takže děkuji za upřesnění předsedovi klubu TOP 09 a pan zpravodaj pokračuje. Budeme se nyní zabývat procedurou hlasování. Prosím o klid sněmovnu. Ještě ne, pane zpravodaji, počkáme až se kolegové a kolegyně usadí. Můžete nás seznámit s navrženou procedurou. Prosím.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo. Zemědělský výbor jako výbor garanční projednal návrh zákona a doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky hlasovat ve třetím čtení o návrzích podaných k tomuto návrhu zákona v následujícím pořadí.

V prvním hlasování by byly návrhy legislativně technických úprav. Ty ve třetím čtení v rozpravě nebyly předneseny, takže nebude hlasování o legislativně technických úpravách. Takže to je první hlasování.

Potom budou pozměňovací návrhy zemědělského výboru A1 až A16 a A18 až A28 en bloc jedním hlasováním.

Další hlasování, tedy v pořadí druhé, by byl pozměňovací návrh zemědělského výboru A17. Pro ty, kteří dosud nedávali pozor nebo nevěnovali tomu tu pozornost, jde o návrh týkající se onoho vzdělávání na veterinární univerzitě.

Třetím hlasováním by potom byly pozměňovací návrhy paní kolegyně Moniky Červíčkové B1 až B4 en bloc jedním hlasováním.

Čtvrtým hlasováním by byly pozměňovací návrhy poslance Pavla Kováčka C1 a C2.1 až C2.3 en bloc jedním hlasováním.

Pátým hlasováním by byly pozměňovací návrhy pana kolegy Jana Zahradníka D1 a D2 en bloc jedním hlasováním.

Šestým hlasováním by byly pozměňovací návrhy poslance Davida Pražáka E1 a E2 en bloc jedním hlasováním.

Sedmým hlasováním bychom hlasovali o zákonu jako celku ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

To je návrh procedury, tak jak jej připravil garanční výbor. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanoviska k proceduře. Pan kolega Holomčík. Máte slovo.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Já bych chtěl navrhnout změnu v proceduře, tak jak jsem avizoval v rozpravě, a to tak, abychom o pozměňovacích návrzích B hlasovali tak, že samostatně odhlasujeme B2 a B1, B3 a B4 potom en bloc druhým hlasováním.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane zpravodaji, souhlasíte?

Poslanec Pavel Kováček: Zpravodaj akceptuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, tak to nemusíme hlasovat. V tom případě s tímto pozměněným návrhem o hlasování B2 jedním hlasováním, B1, 3, 4 – druhý krok. Dobře.

Pokud nemá nikdo jiný připomínku k proceduře, rozhodneme o proceduře hlasováním číslo 38, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 38, z přítomných 181 pro 164, proti nikdo. Procedura byla schválena.

Nyní tedy vyhláší přestávku na poradě klubu TOP 09 do 12.01 hodin.

(Jednání přerušeno v 11.32 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.01 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Přeji pěkné poledne. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 12.01 hodin, skončil čas určený na jednání poslaneckého klubu a my se vracíme k hlasování o návrhu zákona. Já poprosím pana zpravodaje, který už je připraven, aby nás provedl hlasováním podle schválené procedury. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Kováčik: Ano, děkuji za slovo. Takže pane předsedající, já vás žádám, abyste vzhledem k tomu, že nebyly podány žádné legislativně technické úpravy, tedy návrhy úprav, dal hlasovat o pozměňovacích návrzích zemědělského výboru A1 až A16 a A18 až A28 en bloc jedním hlasováním. (Předsedající: Stanovisko výboru?) Výbor zaujal stanovisko kladné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 39 přihlášeno 183 poslanců, pro 150, proti nikdo. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Druhé hlasování. Jde o hlasování o pozměňovacím návrhu zemědělského výboru pod číslem A17. Připomínám, že jde o veterinární univerzitu. (Předsedající: Stanovisko výboru?) Stanovisko výboru kladné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Neutrální.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 40 přihlášeno 183 poslanců, pro 93, proti 5. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji. Budu se snažit mluvit hlasitě. Někteří prý málo slyšíte a není to vašim sluchem. Takže nyní prosím pěkně hlasovat o té změně procedury, o pozměňovacím návrhu paní kolegyně Červíčkové pod číslem B2. Stanovisko výboru kladné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 41 přihlášeno 183 poslanců, pro 152, proti 1. Návrh byl přijat.

Prosím, dámy a pánové, o ztišení, ať slyšíme, o čem hlasujeme. Pane zpravodaji, pokračujte.

Poslanec Pavel Kováčik: Ano, děkuji. Nyní budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích poslankyně Moniky Červíčkové pod číslem B1, B3 a B4. Stanovisko garančního výboru kladné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Neutrální.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 42 přihlášeno 184 poslanců, pro 8, proti 42. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Pavel Kováčik: Ano, děkuji. Jestli můžeme pokračovat, tak teď jsme zrovna u pozměňovacích návrhů poslance Pavla Kováčika C1 a C2.1 až C2.3, en bloc jedním hlasováním. Stanovisko zemědělského výboru, tedy garančního výboru, kladné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 43 přihlášeno 184 poslanců, pro 152, proti nikdo. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Pavel Kováčik: A jsme teď u hlasování číslo sedm, pozměňovací návrhy poslance Davida Pražáka E1 a E2 en bloc jedním hlasováním. Stanovisko garančního výboru kladné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 44 přihlášeno 183 poslanců, pro 127, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Pavel Kováčik: Podle mých záznamů jsme hlasovali o všech...

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já se obávám, že jsme nehlasovali návrhy D1 a D2 pana poslance Zahradníka.

Poslanec Pavel Kováčik: Omlouvám se. Omlouvám se, ano, skutečně. Pan kolega Zahradník mi odpustí. Prosím ho o odpuštění. Hlasování o pozměňovacích návrzích poslance Jana Zahradníka D1 a D2 en bloc jedním hlasováním. Stanovisko zemědělského výboru je kladné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Neutrální.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 45 přihlášeno 183 poslanců, pro 163, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Pavel Kováčik: A nyní věřím, že i podle vašich záznamů jsme hlasovali o všech pozměňovacích návrzích a jsme před hlasováním o zákonu jako celku ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, je to tak, o všech návrzích bylo hlasováno.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 435, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 46 přihlášeno 184 poslanců, pro 130, nikdo proti. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu zpravodaji a panu ministrovi a končím projednávání tohoto bodu.

Nyní se budeme zabývat bodem číslo 205. Jde o

205.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 454/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů je už připraven pan ministr zemědělství Miroslav Toman. Prosím zpravodaje garančního, tedy zemědělského výboru pana poslance Josefa Kotta, aby se také posadil ke stolku zpravodajů. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 454/3, který nám byl doručen 12. září 2019. Usnesení garančního výboru máme k dispozici jako sněmovní tisk 454/4.

Ptám se navrhovatele, tedy pana ministra, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Nemá zájem, takže otevírám rozpravu. Do rozpravy je přihlášen – do rozpravy není přihlášen nikdo. A hlásí se pan poslanec Bendl.

Já jsem zde měl nějaké faktické poznámky, které samozřejmě v tuto chvíli nemohou být uplatněny, tak jsem vás vymazal. Poté co vystoupí v rozpravě pan poslanec Bendl, můžete se přihlásit s faktickými poznámkami. Prosím, pane poslanče, máte slovo. (Velký hluk v sále.)

Poslanec Petr Bendl: Děkuji, že jsem se z vymazaného dostal na namazaného (se smíchem).

Pane předsedající, kolegyně, kolegové, musím zase obráceně k tomuto materiálu říct, že je veskrze pozitivní, že tam dochází k řadě změn, které, myslím si, zejména řádní vlastníci pozemků, kteří se o své pozemky starají a kteří sousedí s vlastníky pozemků, kteří se o své pozemky příliš nestarají, nechávají je zarůst plevelem a podobně, těm přináší nástroj... (Řečník se odmlčel pro velký hluk.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, prosím o klid, ať všichni slyšíme, co pan poslanec říká. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji, pane předsedající. ... nástroj, jak tu situaci řešit. To považuji za správné a pozitivní. Takže s tím návrhem zákona jako celkem problém nemám.

Co ale jsme diskutovali a nemůžu tady znovu nezmínit, je ta evidence a povinné hlášení zemědělců směrem ke včelařům, kde opravdu ty včely nemůžeme přesvědčit, aby v okamžiku, kdy některý ze zemědělců používá postřiky na své půdě, tak těm včelám nejsme schopni vysvětlit, že nemají v tu dobu lítat na ty ošetřené pozemky. Nevidím v téhle evidenci vlastně žádné pozitivum, spíš byrokracii. To, že dochází k úhynu včelstev, to dochází, to je pravda, ale po debatě s panem ministrem zemědělství, který mi potvrdil, že jsou to spíš jednotky včelstev, než že by se tak dělo v nějakém větším množství, a umím si představit, že by buď tato evidence vůbec vymizela, protože lokálně stejně mezi s sebou ti zemědělci, nebo často jsou zemědělci zároveň včelaři, což je tedy i můj případ, ale já nepěstuji řepku, takže sám sobě nemusím hlásit, kdy mé včely nemají lítat na půdu, kterou jsem ošetřoval. Ale

myslím si, že to je jedna z evidencí, kterou bychom si mohli do budoucna odpustit, protože se ukázala jako nepřiliš efektivní. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Konstatuji, že od 12.00 do 13.00 se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Václav Klaus.

Nyní je v rozpravě přihlášen pan poslanec Holomčík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, dovolil bych si vás zdvořile požádat o podporu svých dvou pozměňovacích návrhů, které jsem k tomuto zákonu předložil. Budu velice stručný. Ten první se týká již mým předřečníkem zmiňované povinnosti hlásit aplikaci pro včely škodlivých prostředků včelařům. Přišli jsme s takovou technickou vychytávkou, resp. legislativní, která by zjednodušila a vlastně zdigitalizovala celý ten proces hlášení. A druhý návrh se týká nějakého rozšíření poradenských služeb ze strany ÚKZÚZu směrem k zemědělcům tak, abychom na základě nějakých státních kapacit podpořili racionalizaci konvenčního zemědělství, protože je to i ve vztahu ke stavu naší krajiny velice důležité.

Souhlasím s panem kolegou Bendlem, který tady hovořil o té evidenci, v tom, že systém, tak jak je postavený teď, není úplně šťastný, z celé řady důvodů. Možná spolu nemusíme souhlasit v tom, proč to současné nastavení nepovažujeme za šťastné. Samozřejmě diskuse o tom, jak v tom pokračovat, jestli by se nemělo změnit hlášení, aby nebylo směrem ke včelařům, ale třeba jenom k ÚKZÚZu – Ústřednímu kontrolnímu a zkušebnímu ústavu zemědělskému. Myslím si, že by ta diskuse měla probíhat. Nicméně teď jsem vycítil i z jednání na výboru, že vlastně není nějaká extra vůle ten systém teď měnit, takže jsme představili alespoň tady krok, který vlastně je součástí toho trendu, to znamená digitalizace státní správy.

Takže ještě jednou si dovoluji vás velice zdvořile požádat o podporu svých dvou pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktickou poznámkou bude reagovat pan poslanec Bendl. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Na jednání zemědělského výboru jsme si slíbili, že se tomuto věnovat budeme, co se týká evidence postřiků. Nevím tedy, k čemu by to bylo, kdybychom ji poslali ÚKZÚZu. Hlavní důvod byl, že chceme chránit včelstva. Zjistilo se, že včely neumíme přesvědčit, aby nelítaly na některá pole, protože tam prostě došlo k postřiku. A chápu, že když někdo chce zachovat nějakou evidenci, že by jako hledal jiné důvody, ale když ji zrušíme, nic se nestane. K většímu úhynu včelstev nedojde. Ten úhyn není nějaký superkatastrofální. Ale koho to třeba trápí, znám případy, kde došlo k postřikům, a na základě toho dostali někteří koně alergické reakce a uhynuli. Jenomže zase jsou to spíše jednotky. Asi by se to dalo řešit způsobem, který bude daleko méně komplikovaný.

Pan ministr na jednání zemědělského výboru slíbil, že se té elektronické evidenci pověnuje dovnitř úřadu, tak aby to bylo co možná nejjednodušší. Myslím si, že vlastně návrh pana kolegy říká, že máme tu evidenci přenést – nahlásit to na zemědělství a to zemědělství to pak bude říkat těm včelařům. V tom moc zjednodušení není. Takhle máme ten systém, že to zemědělec říká rovnou včelaři. Pan ministr se tomu logicky brání, protože by to trvalo zbytečně dlouho. A to už pomínu situaci, že k těm postřikům vůbec nakonec nemusí dojít.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, pane poslanče, čas vypršel. Děkuji. Mezitím je přihlášen s faktickou poznámkou pan poslanec Holomčík. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Holomčík: Dobrý den. Děkuji za slovo. Rád bych reagoval na pana kolegu Bendla. Ten návrh říká, že to zemědělec nahlásí na jedno konkrétní místo a ministerstvo skrze systém zajistí informování dotčených. Ministerstvo, potažmo legislativa, která prošla přes ministerstvo, dává zemědělci povinnost. A my to bereme tak, že pokud dává povinnost, tak by mělo udělat maximum pro to, aby to naplnění bylo pro zemědělce co nejsnazší. To znamená, zemědělec nahlásí věc na jedno místo a už se nestará o to, jakým způsobem budou včelaři informováni. To je jenom taková drobnost. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Bendl bude reagovat s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Pan kolega v podstatě potvrdil to, co jsem říkal. Dnes to funguje tak, že zemědělec to hlásí přímo včelaři, pošle mu dopis poštou nebo mu to pošle mailem, podle toho, jaké spojení má. To, co je v návrhu, je, že zemědělec to pošle Ministerstvu zemědělství a Ministerstvo zemědělství to pošle včelaři. To mně přijde, že si to spíš komplikujeme, než že si to zjednodušíme.

A jinak jsem si tady ještě s panem ministrem pošeptal pro vaši představu, že máme přes 600 tisíc včelstev, a ten úhyn se týkal zhruba 15. Toto jsou fakta.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Žádnou další písemnou přihlášku do rozpravy ani k faktické poznámce nemám. Hlásí se někdo z místa? Není tomu tak, takže rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Pan ministr nemá zájem, pan zpravodaj také ne. Tak můžeme přikročit k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím pana zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, zemědělský výbor na své 26. schůzi 18. září doporučil proceduru pro třetí čtení, a to:

Za prvé legislativně technické úpravy, které nebyly, takže ty hlasovat nebudeme. Pak je to pozměňovací návrh zemědělského výboru A1, druhé hlasování pozměňovací návrh zemědělského výboru A2 až A19 en bloc jedním hlasováním. Třetí hlasování pozměňovací návrh poslance Radka Holomčíka B1. Další hlasování pozměňovací návrh Radka Holomčíka B2 a poslední hlasování o zákonu jako celku. A já vám potom, až budeme jednotlivé pozměňovací návrhy hlasovat, řeknu, čeho se týkají.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zazněl návrh procedury. Je nějaký protinávrh? Není. Schválíme proceduru, tak jak ji navrhl pan zpravodaj.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 47, přihlášeno poslanců, pro 161, proti nikdo. Návrh procedury jsme schválili a budeme podle ní postupovat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo. První hlasování, pozměňovací návrh zemědělského výboru A1. Jedná se o rozšiřování škodlivých činitelů. Je to paragraf, který už

v zákonu byl a nějakým omylem se tam nedostal, takže ho tam vracíme zpátky. Stanovisko výboru je kladné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 48, přihlášeno 186 poslanců, pro 164, proti 2. Návrh byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslanec Josef Kott: Druhé hlasování jsou opět pozměňovací návrhy zemědělského výboru – A2 až A19. Jedná se o narovnání evropské legislativy na český právní řád. Stanovisko výboru je kladné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 49, přihlášeno 187 poslanců, pro 153, proti nikdo. Návrh byl přijat. Pokračujeme v dalším pozměňovacím návrhu.

Poslanec Josef Kott: Teď bychom hlasovali o pozměňovacím návrhu poslance Radka Holomčíka B1 a je to ten zmíněný monitoring a poradenství, rozšířený u Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského. Stanovisko výboru je záporné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 50, přihlášeno 187 poslanců, pro 35, proti 91. Návrh nebyl přijat. A poslední pozměňovací návrh?

Poslanec Josef Kott: Ano, poslední pozměňovací návrh je opět pozměňovací návrh kolegy Radka Holomčíka B2 a je to ta zmíněná úprava povinností poskytování informací ve vztahu ke včelařům. Stanovisko výboru je záporné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 51, přihlášeno 187 poslanců, pro 27, proti 96. Tento návrh nebyl přijat.

Hlasovali jsme o všech pozměňovacích návrzích, budeme hlasovat o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, podle sněmovního tisku 454, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 52, přihlášeno 187 poslanců, pro 142, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu zpravodaji, děkuji panu ministrovi a končím projednávání tohoto bodu.

Před námi je další bod, který ale, pokud na tom nebude někdo trvat, neotevřu, protože ve 12.30 máme napevno zařazené volební body a sotva by paní ministryně a pan zpravodaj stihli dojít ke stolku zpravodajů. Pokud nejsou námitky proti postupu předsedajícího, tak bych přerušil jednání do 12.30 hodin a pokračovali bychom tímto programem. (Bez námitek.)

(Jednání přerušeno ve 12.26 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 12.30 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 12.30 hodin, budeme pokračovat v jednání Poslanecké sněmovny body, které jsme zařadili napevno. Jsou to volební body, já proto poprosím pana předsedu volební komise Martina Kolovratníka, aby sem přišel.

První bod, kterým se budeme zabývat, je

236.

Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny

Jednak vás všechny poprosím o klid, ať slyšíme, co nám říká pan předseda volební komise a o čem budeme hlasovat. Ještě jednou prosím o ztišení, ať můžeme pokračovat. Děkuji. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo a přeji vám dobré odpoledne. V prvním volebním bodu, Návrh na změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny, konstatuji, že volební komise do lhůty, která byla včera do 12 hodin, obdržela pouze tři návrhy, které přijala v usnesení číslo 139. Všechny tři návrhy jsou rezignace. Do stálé komise Poslanecké sněmovny pro Ústavu České republiky je to rezignace Pavla Bělobrádka za KDU-ČSL a Jana Farského za klub STAN. Ze stálé komise pro práci Kanceláře Poslanecké sněmovny rezignace Jany Pastuchové. Žádné nové nominace kluby v tuto chvíli nepodaly. Předpokládám, že se tak stane někdy na příští schůzi Poslanecké sněmovny. Tuto volbu provádí Sněmovna veřejnou volbou pomocí hlasovacího zařízení, tak to navrhla i volební komise. Nyní prosím pana předsedajícího o otevření rozpravy.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Otevírám rozpravu. Písemně přihlášen není nikdo, nikdo se nehlásí ani z místa, rozpravu končím.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. O návrhu na veřejné hlasování se nehlasuje, takže prosím, pane předsedající, nechat hlasovat o přečtených třech rezignacích poslanců.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, budeme hlasovat o rezignacích.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 53, přihlášeno 186 poslanců, pro 157, proti nikdo. Návrh jsme schválili. A v tomto případě končím projednávání tohoto bodu.

Otevírám bod

237.

Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie

Jsme ve druhém kole. Pan předseda nás seznámí s průběhem a dalším postupem. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Do Rady Státního fondu kinematografie se nacházíme ve fázi první volby druhého kola. První kolo této volby proběhlo 10. července a byla zvolena paní Tereza Dvořáková a pan Ondřej Zach. Obsazujeme tři uvolněná místa. Nyní ve druhém kole zbývá obsadit jedno místo. Do druhého kola postoupil pan Lubor Dohnal s 80 hlasy a Jiří Voráč se 38 hlasy. Musím ještě doplnit, že pan Jiří Voráč dopisem ze dne 9. září odstoupil z této volby, to znamená, v tuto chvíli pro vás bude připraven na hlasovacím lístku pouze jeden kandidát, a to zmíněný pan Lubor Dohnal. Protože se jedná o druhé kolo tajné volby, rozprava není. Prosím o přerušení tohoto bodu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji. Přerušuji tento bod pro provedení tajné volby. Dále se budeme zabývat bodem

238.

Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře

První kolo tajné volby proběhlo 25. září na 34. schůzi a teď jsme před druhým kolem. Prosím opět pana předsedu volební komise.

Poslanec Martin Kolovratník: Potvrzuji, že jsme před druhým kolem, obsazujeme dvě místa, která se uvolnila 20. června. V prvním kole této volby 25. září byl zvolen pan David Soukup a nyní na obsazení jednoho místa budeme vybírat ze dvou kandidátů, kteří postoupili z prvního kola. Je to paní Angelika Bazalová navržená klubem Pirátů, v prvním kole měla 75 hlasů, a pan Michal Semín, navržen SPD, který v prvním kole získal 31 hlasů. Zvolenému členu započne jeho pětileté funkční období dnem volby. I zde, protože jsme ve druhém kole, prosím o přerušení tohoto bodu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, přerušuji tento bod pro provedení tajné volby.

Dalším bodem, kterým se budeme zabývat, je

239.

Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení

Jsme v podobné situaci. První kolo proběhlo 25. září na 34. schůzi Poslanecké sněmovny, a já prosím pana předsedu, ať nás seznámí s kandidáty, kteří postupují do druhého kola.

Poslanec Martin Kolovratník: Zde je situace obdobná. Je to druhé kolo. Od 9. července jsou v Dozorčí radě Státního fondu rozvoje bydlení volná tři místa. My jsme 25. září v prvním kole nezvolili nikoho ze čtyř kandidátů, ale v předchozích volbách, v té první výzvě 10. července, bylo jedno místo obsazeno. Byl to pan Jan Babor. V tuto chvíli tedy

ve druhém kole budeme obsazovat dvě místa a vybírat budete ze čtyř postupujících z kola prvního. Jan Hrnčíř, navržen SPD, který získal 34 hlasů. Jan Kubík, navržen ANO, získal 77 hlasů. Michal Kučera, TOP 09, 38 hlasů, a paní Jaroslava Nestěrová, nominovaná KSČM, která v prvním kole získala 81 hlasů. Ze čtyř kandidátů vybíráme tedy dva zbývající členy. Pokud budou zvoleni, jejich čtyřleté období začne dnem volby. I toto je druhé kolo a prosím o přerušení tohoto bodu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, pane předsedo, přerušuji tento bod pro provedení tajné volby. Než otevřu poslední volební bod, tak na žádost zpravodaje předcházejícího bodu pana poslance Kotta mu dám slovo, aby mohl něco říct k opravení stenozáznamu. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Josef Kott: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já se omlouvám, ale chybně jsem okomentoval pozměňovací návrhy kolegy Radka Holomčička, kdy pro stenozáznam B1 je úprava poskytování informací směrem ke včelařům. A druhý, B2, je rozšíření systémového poradenství v oblasti rostlinolékařské péče. Já jsem to omylem načetl obráceně. Takže se za to omlouvám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji za toto upřesnění. A budeme pokračovat bodem

240.

Návrh na volbu člena Národní rozpočtové rady

Prosím pana předsedu volební komise.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. Tady jsme u nové volby. Moje vysvětlení i pro stenozáznam bude malinko delší.

Je to Národní rozpočtová rada, kterou volíme na základě zákona číslo 23/2017 Sb. My jsme poprvé obsazovali tuto radu na začátku tohoto volebního období a podle zmíněného zákona volí Poslanecká sněmovna členy této rady jednoho na návrh Senátu a druhého na návrh České národní banky. Funkční období stávajícímu členu, panu prof. Janu Pavlovi končí 17. ledna 2020. My dnes tedy provedeme tajnou volbu člena nominovaného Českou národní bankou právě na tuto pozici. Je to nominace pana guvernéra Jiřího Rusnoka, která nám byla doručena 6. září. Je to poměrně s velkým předstihem a je to z toho důvodu, že podle § 25 zmíněného zákona má být člen této rady volen Poslaneckou sněmovnou do 60 dnů od předložení návrhu. A pokud tak není učiněno – teď cituji ze zákona – tak platí, že Poslanecká sněmovna s návrhem automaticky souhlasí. Z toho důvodu, abychom stihli řádně zmíněnou 60denní lhůtu projeviti vůli Sněmovny, volební komise připravila volbu už na tuto říjnovou schůzi.

Pokud bude kandidát zvolen, bude jeho funkční období trvat šest let a logicky může začít až 18. ledna. Nominační dopis i životopis kandidáta byl všem předsedům klubů a členům volební komise doručen. Volební komise k tomu přijala 2. října usnesení per rollam číslo 138. V něm konstatuje, že

bod I – pro tuto volbu byl guvernérem ČNB Sněmovně navržen prof. Ing. Jan Pavel.

Bod II. Funkční období člena je šestileté.

Bod III. Zvláštní zákon způsob volby nestanoví a volební komise navrhuje volbu tajnou.

Bod IV. Nově zvolený člen se ujme funkce složením slibu do rukou předsedy Poslanecké sněmovny, ale nejdříve od 18. ledna.

Nyní prosím, pane předsedající, o otevření rozpravy a po rozpravě poprosím, abychom hlasovali o tom, že souhlasíme s návrhem volební komise na provedení tajné volby.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, otevřu rozpravu po přečtení jedné omluvy, která tady ještě přišla. Od 14.30 hodin do konce jednacího dne se z pracovních důvodů omlouvá paní poslankyně Jana Mračková Vildumetzová.

Otevírám rozpravu. Žádná přihláška do rozpravy není. Rozpravu končím a dávám slovo panu předsedovi volební komise.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji. V tuto chvíli jsem tedy řekl vše, co bylo třeba. Nyní poprosím o přerušení... omlouvám se. Omlouvám se, prosím o hlasování o návrhu na tajnou volbu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Budeme hlasovat o tajné volbě.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 54. Přihlášeno 186 poslanců, pro 101, proti 19. Návrh byl přijat.

Poslanec Martin Kolovratník: Nyní prosím o přerušení bodu. Na volební místnost, na vydávání lístků stanovuji čtrnáct minut, takže volební místnost bude otevřena do 12.55 hodin a výsledky oznámím ve 14.30 hodin.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Připomínám členům organizačního výboru, že organizační výbor se sejde ve 13.00 hodin, přerušuji projednávání tohoto bodu a končím dopolední jednání Poslanecké sněmovny.

(Jednání přerušeno ve 12.41 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezké odpoledne. Zahajuji odpolední program jednání Poslanecké sněmovny. Nejprve přečtu omluvy. Pan poslanec Václav Votava se omlouvá z dnešního jednání Poslanecké sněmovny od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, poslanec a předseda vlády Andrej Babiš se omlouvá mezi 14.30 a 15.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Jaroslav Bžoch se omlouvá mezi 14.30 a 21.00 z pracovních důvodů, pan poslanec Richter se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Tak. Aha, už jste tady. Vidíte, já jsem vás... takže (se smíchem) pan poslanec a předseda vlády Andrej Babiš již je přítomen.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, než začneme projednávat pevně zařazené body 244 a 30, tak požádám předsedu volební komise poslance Martina Kolovratníka, aby nás seznámil s výsledky voleb, které proběhly před polední přestávkou. Prosím, máte slovo. Můžete.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo a zapnutí mikrofonu. Přeji vám dobré odpoledne, kolegyně a kolegové. Zde jsou výsledky dnešních voleb.

Prvním bodem je

237.

Návrh na volbu členů Rady Státního fondu kinematografie

Dnešních voleb se zúčastnilo 174 poslanců a poslankyň, kvorum nutné pro zvolení tedy bylo 88.

V první volbě člena Rady Státního fondu kinematografie bylo odevzdáno, vydáno i odevzdáno, 174 hlasovacích lístků. Pan Lubor Dohnal získal 145 hlasů. Byl zvolen členem tohoto orgánu, tedy členem Rady Státního fondu kinematografie. Rada je v tuto chvíli kompletní a volba tímto končí.

238.

Návrh na volbu členů Rady České tiskové kanceláře

U druhého volebního bodu bylo vydáno 174 lístků, odevzdáno 173, jeden byl tedy neodevzdán. Kvorum je ale stejné, 88. Paní Angelika Bazalová získala 131 hlasů, pan Michal Semín 33. Zvolena byla Angelika Bazalová. Rada je kompletní, a volba tímto končí.

239.

Návrh na volbu členů Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení

V další volbě jsme obsazovali dvě místa členů Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení. Tato volba byla úspěšná jen zčásti, z poloviny. Bylo vydáno a odevzdáno 174 lístků. Jan Hrnčíř získal 36 hlasů, Jan Kubík 80, Michal Kučera 37 a Jaroslava Nestěrová 94 hlasů. Znamená to, že v druhém kole byla zvolena paní Jaroslava Nestěrová. A jedno místo v této dozorčí radě zůstává neobsazené. Byla to druhá volba. To znamená, skončila a volební komise bude vypisovat novou lhůtu na podání návrhu.

A konečně poslední volební bod.

240.

Návrh na volbu člena Národní rozpočtové rady

Vydáno i odevzdáno 174 lístků. Pan Jan Pavel získal 144 hlasů, a je tedy Poslaneckou sněmovnou potvrzen na další šestileté funkční období.

Nyní ještě informace k dalším volebním bodům. Rád bych vás informoval o tom, že kolegyně Jana Pastuchová rezignovala na pozici předsedkyně stálé komise Poslanecké sněmovny pro rodinu, rovné příležitosti a národnostní menšiny, ale zůstává členkou této komise. Podle jednacího řádu, to je ten krok, který děláme vždy na začátku volebního období, předsedy komisí volí Poslanecká sněmovna ze členů těch komisí na základě návrhu poslaneckých klubů. To znamená, je to standardní volební bod, a proto vyhláшуji dohromady hned tři nové lhůty. Všechny budou do úterý 5. listopadu do 12 hodin.

První lhůta je na návrhy předsedů této stálé komise Poslanecké sněmovny pro rodinu, rovné příležitostí a národnostní menšiny.

Druhá lhůta je standardní změny ve složení orgánů Poslanecké sněmovny.

A do třetice před chvílí zmíněné jedno místo Dozorčí rady Státního fondu rozvoje bydlení.

Ještě jednou zopakuji tu lhůtu. Je to do úterý 5. listopadu do 12 hodin, kdy bude probíhat Poslanecká sněmovna. Volební komise poté přijme tato usnesení na své schůzi, a byly by tak všechny volby připraveny potom na další, listopadovou schůzi Poslanecké sněmovny. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. Přečtu další omluvu. Pan poslanec František Vácha se omlouvá z jednání schůze Poslanecké sněmovny mezi 18. a 19. hodinou z pracovních důvodů.

Nyní tedy otevřeme další bod. Jedná se o

244.

Návrh na potvrzení předsedů výborů Poslanecké sněmovny

Podle § 50 odst. 1 písm. s) našeho jednacího řádu potvrzuje předsedy výborů v jejich funkci po zvolení výborem Poslanecká sněmovna.

Chtěl bych vás informovat, že se dne 3. října 2019 sešel výbor pro sociální politiku a zvolil svou novou předsedkyni. Předsedkyní výboru pro sociální politiku se stala poslankyně Jana Pastuchová.

Dále bych vás chtěl informovat, že dne 16. října se sešel zahraniční výbor a také zvolil svého předsedu. Předsedou zahraničního výboru se stal poslanec Ondřej Veselý.

Zahajuji rozpravu. Do rozpravy nemám nikoho přihlášeného, takže rozpravu končím a přistoupíme k hlasování. Já zagonguji, abych svolal poslance do jednacího sálu. (Chvilku čeká.)

Tak. A nyní přednesu návrhy usnesení: "Poslanecká sněmovna potvrzuje poslankyni Janu Pastuchovou ve funkci předsedkyně výboru pro sociální politiku."

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 55 přihlášeno 183 poslanců, pro 139. Návrh byl přijat. (Potlesk.) Konstatuji, že jsme potvrdili předsedkyni výboru pro sociální politiku Poslanecké sněmovny.

Budeme hlasovat o dalším návrhu usnesení, které nyní přečtu: "Poslanecká sněmovna potvrzuje poslance Ondřeje Veselého ve funkci předsedy zahraničního výboru."

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 56 přihlášeno 183 poslanců, pro 138, proti 1. A já konstatuji, že jsme potvrdili předsedu zahraničního výboru Poslanecké sněmovny. (Potlesk.) Tímto tento bod končím.

Nyní otevřeme další bod dnešního programu schůze Poslanecké sněmovny. Jedná se o

30.

Návrh poslanců Aleny Gajduškové, Jana Chvojky, Ondřeje Veselého,

**Hany Aulické Jírovcové, Heleny Válkové, Lukáše Kolářika,
Romana Onderky, Víta Kaňkovského, Petra Pávka, Lenky Dražilové
a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb.,
o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 463/ - druhé čtení**

Prosím, aby předložený návrh uvedla za navrhovatele poslankyně Alena Gajdůšková. Paní poslankyně, máte slovo. Tak prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Vážený pane předsedající, paní poslankyně, páni poslanci, vážená vládo, jsme ve druhém čtení, takže nyní jen stručně připomenu obsah návrhu novely zákona, kterým se mění zákon číslo 435/2004 Sb., o zaměstnanosti.

Prvního ledna 2019 došlo k navýšení minimální mzdy. Návrh obsahuje odpovídající zvýšení příspěvku na zaměstnávání osob se zdravotním postižením na chráněném trhu práce, tak aby kompenzovalo toto navýšení minimální mzdy. Připomínám, že velká část osob se zdravotním postižením právě pracuje v těchto kategoriích. Bez této kompenzace ze strany státu hrozí, že by mohlo dojít k propouštění části zaměstnanců, kteří jsou osobami se zdravotním postižením.

Asociace zaměstnavatelů zdravotně postižených si nechala zpracovat anketu o dopadech na nenavýšení příspěvku na zaměstnávání osob se zdravotním postižením podle § 78 a zákona o zaměstnanosti. Této ankety se zúčastnilo 70 zaměstnavatelů osob se zdravotním postižením, členů Asociace zaměstnavatelů zdravotně postižených České republiky. To představovalo 54 % jejich členské základny. V této anketě vyšla následující data. Bez očekávaného zvýšení příspěvku 69 % zaměstnavatelů první pololetí zvládlo za pomoci výrazného snížení finančních rezerv a omezení investic. U 41 % těchto zaměstnavatelů to bylo doprovázeno i sníženými mzdami, museli snížit mzdy svých zaměstnanců. 46 % zaměstnavatelů muselo ukončit pracovní poměr těm nejméně výkonným zaměstnancům, 13 % bylo nuceno využít cizí zdroje, to znamená vzít si úvěry.

Pokud by nedošlo ke kompenzaci dalšího očekávaného zvýšení minimální mzdy zvýšením příspěvku nebo valorizací pro rok 2020, 76 % zaměstnavatelů osob se zdravotním postižením bude nuceno ukončit pracovní poměr s těmi nejméně výkonnými zaměstnanci, 54 % bude podle této ankety muset snížit náklady včetně mzdových, 44 % bude muset omezovat investice, 17 % zaměstnavatelů osob se zdravotním postižením nebude schopno zaměstnat 50% podíl osob se zdravotním postižením, tak jak je kritériem pro chráněný trh práce, a 14 % respondentů uvedlo, že by nemohlo dostát svým závazkům a museli by ukončit činnost. (Silný hluk v sále.)

K tomu je potřeba, vážené paní poslankyně, páni poslanci, říci, že tito lidé velmi těžce hledají zaměstnání, kde se mohou uplatnit. Jejich zaměstnávání vyžaduje specifické úpravy pracovního místa, specifickou organizaci práce. K tomu je třeba také dodat, že –za prvé – pro tyto, ač jsou to mnohdy skutečně mladí lidé po úrazech nebo s vrozenými vadami, pro tyto lidi je zaměstnání podstatné nejen jako zdroj obživy, ale i jako sociální a pracovní rehabilitace –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní poslankyně, já vás jenom přeruším. Já bych poprosil o klid, protože paní poslankyně se skutečně musí snažit, abychom ji vůbec slyšeli. Tak prosím.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji moc.

Za druhé je potřeba říci, že i z pohledu státu pak je potřebné připomenout, že pokud by tito lidé, tedy lidé se zdravotním postižením, ztratili zaměstnání a stali se nezaměstnanými, pak jeden nezaměstnaný stojí stát 207 tisíc korun ročně. Navrhované navýšení příspěvku na zaměstnávání osob se zdravotním postižením o 800 korun bude znamenat tedy ročně náklad na jednoho člověka 9 600 korun. Navrhovaná úprava je opravdu žádoucí.

Ještě v závěru avizuji, že jsem přihlášená do podrobné rozpravy, kde zdůvodním v této chvíli již výborový pozměňovací návrh, nebo se přimluví za ten v této chvíli již výborový pozměňovací návrh, a budu současně navrhopvat zkrácení lhůty pro projednání ve výborech na sedm dnů. Sociální výbor se tímto návrhem zabýval. Většina členů výboru je spolunavrhovateli této novely zákona stejně jako spolunavrhovateli toho pozměňovacího návrhu. Věřím tomu, že ve výboru to projednáme rychle, tak aby novela prošla i třetím čtením ještě na této schůzi a tak aby se stihlo projednání v Senátu, abychom osobám se zdravotním postižením ulehčili situaci ještě v posledním čtvrtletí tohoto kalendářního roku. A samozřejmě zajistili patřičné podmínky od 1. 1. 2020.

Děkuji předem za podporu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Jenom upozorním, že vás zatím nemám přihlášenou do podrobné rozpravy. Nicméně jsem si vás poznamenal, zatím to tady nevidím na displeji. Ano, do obecné ano, ale říkala jste do podrobné.

Jinak bych ještě přečetl tři omluvy. Paní poslankyně momentíček. (Zpravodajka je již připravena u řečnického pultu.) Protože jsou to omluvy, které jsou na aktuální čas. Takže od 14.30 do 16 hodin se ze zdravotních důvodů omlouvá pan poslanec Petr Gazdík, do 16 hodin se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Radim Fiala. Paní ministryně Marie Benešová se omlouvá z bloku odpoledního jednání dnes 16. října a taktéž 17. října do 14.30, a to z pracovních důvodů.

A nyní tedy prosím, aby se slova ujala zpravodajka výboru pro sociální politiku poslankyně Andrea Brzobohatá a informovala nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Andrea Brzobohatá: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, sociální výbor na své 37. schůzi dne 3. října přijal usnesení číslo 143 k sněmovnímu tisku 463/2. K tomuto tisku je jeden pozměňovací návrh paní poslankyně Aleny Gajdůškové a ostatních. Sociální výbor Poslanecké sněmovně tohle doporučuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Jenom bych přečetl, že náhradní kartu číslo 26 má pan poslanec Sklenák.

Nyní tedy otevírám obecnou rozpravu, do které mám jedinou přihlášenou, a to je paní poslankyně Alena Gajdůšková. Prosím máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Ano, děkuji. Pokusím se jenom skutečně velmi stručně. Na začátku řeknu, že velmi a velmi děkuji všem, kteří podpořili návrh novely zákona, i těm, kteří podpořili pozměňovací návrh. Bylo to skutečně průřezem politických stran, politických klubů a já si toho opravdu velmi vážím.

Situaci dorovnávání příspěvků na zaměstnávání osob se zdravotním postižením jsme zde měli na stole již na začátku tohoto roku. Snažila jsem se tu věc posunout pozměňovacím

návrhem k zákonu o zaměstnávání cizinců. Tehdy to neprošlo spíš z nějakých legislativních důvodů. A nyní jsme na konci roku. Trvalo tři čtvrtě roku, než jsme se dostali do druhého čtení úpravy, která má pomoci lidem se zdravotním postižením. Já proto ještě velmi děkuji také těm, kteří podpořili návrh, abychom zařadili tento bod pevně, tak aby mohl být projednán a aby mohl být projednán i ve třetím čtení ještě na této schůzi.

Pozměňovací návrh, který, říkám, je v této chvíli... (Odminka pro silný hluk v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já bych vás poprosil o klid. Paní poslankyně skutečně musela přerušit svůj projev, protože není slyšet. Já vás ještě jednou poprosím o klid, především po mé levici. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji. Já vnímám to, že to je věc v téhle chvíli nekontroverzní, že bude podpořena, alespoň na výboru to tak bylo, že byla podpořena průřezem politických stran, ale myslím si, že je důležité i tady a z tohoto místa říci, o co jde. Takže znovu se vracím k tomu. Prostě trvalo tři čtvrtě roku, než jsme se legislativním procesem prokousali až do toho, že snad ten zákon spatří světlo světa a skutečně bude pomoheno lidem se zdravotním postižením a nebude hrozit to, že přijdou o práci. Proto je předložen pozměňovací návrh, který obsahuje zmocnění vládě, aby v případě dalšího navýšení minimální mzdy, které mimochodem je avizováno, mohla vláda nařízením vlády valorizovat příspěvek na zaměstnávání lidí se zdravotním postižením. Tento pozměňovací návrh také ale obsahuje v podstatě legislativně technickou úpravu, která se týká těch trochu problémových, obtížně dokladovatelných a ne úplně legislativně přesně formulovaných v téhle chvíli tzv. správních nákladů zaměstnavatelů.

Současně navrhuji a žádám o podporu zkrácení lhůty na projednávání ve výboru na 7 dnů, tak aby skutečně tento návrh prošel co nejrychleji a stihli jsme lhůty v Senátu a další. Děkuji vám za podporu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážená paní poslankyně, váš návrh jsem si poznamenal, takže o něm budeme hlasovat.

Nyní mám jednu faktickou poznámku a jednu přihlášku s přednostním právem. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Dominik Feri, připraví se s přednostním právem předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, vaše dvě minuty, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení přítomní členové vlády, vystupuji fakticky ne proto, že bych s paní poslankyní prostřednictvím pana předsedajícího nesouhlasil. Souhlasím s ní, pro nás je to také zásadní téma a podporujeme tento návrh. Ale rád bych ještě doplnil, že ohledně tématu podporování zaměstnanosti lidí se zdravotním postižením jsme předložili, a paní kolegyně je tam podepsána, stejně jako kolegové z dalších pěti poslaneckých klubů, návrh, který upravuje a zlepšuje využívání tohoto provedení práce. My se tu pořád snažíme zvyšovat nějaké hranice, zvyšovat nějaké dávky, ale bohužel zůstává pořád opomenuta ta desetitisícová hranice u tohoto provedení práce. Kdo z vás pracoval na brigádě nebo v nějakém podobném vztahu, nebo vaše děti, vaši známí, tak ví, že ta hranice deseti tisíc je opravdu dusící, že se často obchází, to vám řeknou lidé z ministerstva, a není žádný racionální důvod, aby byla sedm let zafixována na té stejné úrovni, měla by se nějakým způsobem poměrně zvýšit.

Návrh jsme předložili, má sněmovní tisk 182. Předložili jsme ho s širokou podporou napříč Sněmovnou. Číslo 182 – podívejte se, tady je to sněmovní tisk 463. Ta 182 je před

prvním čtením, ještě se jí prostě nepodařilo zařadit. Já bych poprosil, a potvrzují to například i slova prezidenta asociace sociálních pracovníků, že to je také návrh, který by pomohl té zaměstnanosti, a byl bych rád, abychom ho někdy do budoucna projednali. Víím, že těch tisků tu je hodně, ale i toto zapadá do té mozaiky, která může pomoci lidem se zdravotním postižením. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní přečtu dvě omluvy. Omlouvá se pan poslanec František Vácha mezi 16. až 19. hodinou z pracovních důvodů. Dále se omlouvá pan poslanec Radek Koten dnes od 15.30 do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů.

Takže nyní požádám o vystoupení předsedy poslaneckého klubu ODS Zbyňka Stanjuru, zatím poslední přihlášený v obecné rozpravě.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já víím, kdo ten návrh zákona podepsal. Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já mám na zástupkyni předkladatelů dva dotazy. Jeden méně důležitý, ten první, a ten druhý, na který znám odpověď a chtěl bych, aby zazněla, ale na mikrofon.

První. Úplně jsem nepochopil, proč se má zkracovat lhůta mezi druhým a třetím čtením, pokud nemáte ambici to projednávat ve třetím čtení příští pátek. To pak má smysl. Nevím, kdy by tedy proběhl sociální výbor, když máme plénum Poslanecké sněmovny. A vííte, že já dlouhodobě brojím proti tomu, aby v jednací dny zasedal výbor. Pondělky jsou určeny pro práci poslanců v jejich regionech. Takže jediný smysl to má, pokud by zazněl návrh na pevné zařazení na příští pátek před daňový balíček. Jinak je to úplně zbytečné. Nemám nic proti lhůtě. Pokud to chcete projednat ve variabilním týdnu, tak tu lhůtu zkracovat prostě nemusíme, protože uplyne i řádná lhůta podle jednacího řádu. Ale to byl ten méně důležitý dotaz.

Já myslím, že paní poslankyně Gajdušková dobře popsala ten problém a má pravdu v tom, že to má širokou politickou podporu. (Za zády řečníka spolu hovoří posl. Okleštěk a premiér Babiš.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, já bych vás poprosil o klid, pane premiére a pane hejtmane, protože pan předseda klubu se na vás otáčí, a pan premiér se nám stejně omlouvá z pracovních důvodů. Nevíme dokdy ještě? Do prosince? (Smích.) To jsem sice neslyšel, ale... Pane předsedo, prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Ta klíčová otázka je, a chtěl bych, aby zástupci vládní koalice na ni poctivě odpověděli, jak jsme se do této situace vůbec dostali. Známe příběhy těch pyromanů, kteří založí požár a pak se nechají fotit, že ten požár hasí. Nejsme náhodou ve stejné situaci? No, jsme ve stejné situaci. Za prvé, způsobila to vládní koalice. Zapomněla – zapomněla! – na zdravotně postižené v každoročním předhánění se o tom, o kolik se zvýší minimální mzda. To je prostě realita. A tímto návrhem zákona to opomenutí, nebo tu chybu napravujeme. Ale souhlasím i s tím zmocňovacím usnesením, že to nemusíme vždycky měnit zákonem, a pan poslanec Feri měl bezesporu pravdu, je škoda, že se to například neprojednalo před druhým čtením a že teď už je asi pozdě takový pozměňovací návrh načíst, navíc by to bylo do zákoníku práce. Takže to za prvé.

A za druhé. Nezlobte se na mě, paní poslankyně prostřednictvím pana místopředsedy, na koho si stěžujete, že tři čtvrtě roku toto stojí! Na nás? Nebo na vládní strany, které určují, které body jsou důležité, nebo ne? Nehlasovali jsme o tom poprvé v úterý, když jsme to zařazovali. Nehlasovali jsme o tom poprvé! My jsme vždy podporovali zařazení tohoto bodu,

protože opravdu není kontroverzní, není v tom politický spor a reálně neexistoval žádný důvod, aby to tady devět měsíců leželo. Mohli jsme těm zaměstnavatelům, a tím pádem i zaměstnancům pomoci mnohem dříve.

Takže můj první dotaz je, jestli chcete příští pátek, tak bych pak zítra očekával, pokud tu lhůtu zkrátíme, a já s tím problém nemám, návrh s podporou vládní strany, že to bude příští pátek, třeba jako první bod, aby se to reálně projednalo, jinak je to zbytečné. A pak bych chtěl přiznat se k odpovědnosti za to, kdo ten stav způsobil, který tady teď poslanci napříč politickým spektrem napravují, což je pravda.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, nyní se rozhlédnu, jestli je nějaký další zájem o vystoupení. Ano. Takže s faktickou poznámkou paní Alena Gajdůšková. Nicméně jste jediná v obecné rozpravě, takže nemusíte být limitována dvěma minutami, ale jestli vám stačí, tak jdete na faktickou – dvě minuty. Prosím.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Já si myslím, že by mi možná mohly stačit. Za prvé to zkrácení lhůty je preventivní opatření, aby to skutečně prošlo na této schůzi, protože pak je ještě Senát a samozřejmě pan prezident. Je tam problém v tom, že pokud to nebude schváleno v tomto čtvrtletí, respektive bude-li schváleno v tomto čtvrtletí, tak zaměstnavatelé dostanou vyplaceno alespoň toto čtvrtletí. Pokud by to nebylo, tak by to nedostali. Takže to je odpověď číslo jedna.

Odpověď číslo dvě. Kritiku asi je potřeba také přijmout, mě to skutečně velmi mrzí, dělala jsem maximum, abychom to napravili, abychom ty věci zrychlili. Ale protože jsme si vědomi té chyby a toho problému, proto je tam pozměňovací návrh na to, aby bylo zmocnění vládě, aby vláda okamžitě, jakmile se zvýší minimální mzda, mohla naplnit dohodu z tripartity, protože to byla dohoda z tripartity, že navýšení u zaměstnávání osob se zdravotním postižením bude, že se to promítne do toho navýšení. Tam je potřeba říci, že minimální mzda je jinak veskrze pozitivní nástroj pro všechny zaměstnance, nakonec i pro ty samotné zaměstnance se zdravotním postižením. Nicméně negativní dopad to má na jejich zaměstnavatele, na to, aby udrželi ta pracovní místa, která zřizují a na kterých lidi se zdravotním postižením zaměstnávají. Tolik za (nesrozumitelné.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní se tedy rozhlédnu po sále, zdali je nějaký další zájem o vystoupení v obecné rozpravě. Nikoho dalšího nevidím, takže obecnou rozpravu končím. Táhá se, jestli je zájem o závěrečná slova. Nemáte zájem. Paní poslankyně Brzobohatá a paní poslankyně Gajdůšková jako navrhovatel – nemáte zájem o závěrečné slovo? Nemáte už zájem o závěrečné slovo. Tak dobře.

Takže já zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Takže – vy se hlásíte do podrobné rozpravy? Tak prosím, máte slovo. Takže paní poslankyně Alena Gajdůšková má slovo. Prosím.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji. Byla jsem upozorněna legislativou, že pokud chci dát návrh na zkrácení lhůty, je to potřeba učinit v podrobné rozpravě, takže podávám návrh na zkrácení lhůty na projednání ve výborech na sedm dnů.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, mám poznamenáno. A nyní se tedy rozhlédnu, jestli někdo další. Nikdo, takže končím podrobnou rozpravu. Znovu se táhají na

zájem o závěrečná slova. Nemáte zájem, nemáte zájem. Takže přistoupíme k hlasování, protože přestože je to druhé čtení, tak máme jeden návrh, o kterém budeme hlasovat. Já zagonguji, abych svolal poslance do sálu. Slyším žádost o odhlášení správně? Někdo ťukal? Ano, takže vás odhlašuji a přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami.

Já nyní přečtu, o čem budeme hlasovat. Takže paní poslankyně Alena Gajdůšková navrhuje za navrhovatele zkrácení lhůty pro třetí čtení na sedm dní.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? (Upozornění ze sálu na nefungující hlasovací zařízení.) Nefunguje vám hlasovací zařízení? Tak já vás tedy ještě jednou odhlásím. Já tedy konstatuji, že toto hlasování bylo zmatečné, takže vás ještě jednou odhlásím. Přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami. Už vám to funguje, pane předsedo? Funguje, takže všichni jsou přihlášení.

Takže ještě jednou, budeme hlasovat o návrhu na zkrácení lhůty pro třetí čtení na sedm dnů.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 58 přihlášeno 144 poslanců, pro 138, proti žádný. Návrh byl přijat. Končím druhé čtení tohoto návrhu.

Přistoupíme k dalšímu bodu a jedná se o

6.

Vládní návrh zákona o realitním zprostředkování a o změně zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (zákon o realitním zprostředkování) /sněmovní tisk 391/ - druhé čtení

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili dne 27. září na 34. schůzi Poslanecké sněmovny v obecné rozpravě. Připomínám, že návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán ústavně-právnímu výboru. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 391/1 až 6. Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujali ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová a zpravodaj garančního výboru, což je hospodářský výbor, poslanec Patrik Nacher. Poslanec Patrik Nacher, ano – jestli můžete zaujmout místo za zpravodaje. Ano.

Nyní tedy budeme pokračovat v přerušené obecné rozpravě a bylo přerušeno vystoupení poslance Vojtěcha Munzara, takže já ho požádám, aby dokončil své vystoupení. Děkuji.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Já jsem po pravdě řečeno své vystoupení ani nestačil zahájit minule, takže vás s ním seznámím s celým. (Hluk v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás požádám o klid, aby se pan poslanec Munzar mohl v klidu vyjádřit.

Poslanec Vojtěch Munzar: Já už jsem se v prvním čtení zamýšlel nad smyslem tohoto zákona. Tento zákon je pro mě příkladem toho, že místo aby zákony určovaly jen základní rámce našeho chování, tak se z nich postupně mnohdy stávají technické manuály. Technické manuály, které se snaží za každou cenu určovat, jak se v jaké situaci má člověk chovat, a omezují prostor pro svobodnou vůli občanů. Přinášejí a podněcují v naší společnosti formalismus, který má mnohdy nahrazovat skutečnou profesionalitu a možnost pružně

reagovat na množství situací, které život přináší. Přinášejí nejenom formalismus, ale také umělé zvyšování kvalifikace. To ale nevede ke zvýšení solidnosti, poctivosti a té skutečné, nikoli umělé profesionality. Ta se žádným zákonem vynutit nedá. Takové zákony vedou jen ke zvyšování množství certifikátů na zdech a rozdávání umělých titulů bez skutečných znalostí. Tento přístup vede k omezování svobodné vůle občanů, k destrukci jejich vlastní zodpovědnosti a k plánovitému vytváření společnosti, že stát má být pro občany garantem všeho, vždy a všude a za osobní selhání nebo špatné rozhodnutí jednotlivce může vlastně stát, protože své občany dostatečně neochránil před nimi samými. Dochází zde k vytváření nárokové společnosti, která má nárok na to, aby stát veškeré problémy za lidi vyřešil, ale vytváří tak situaci, že stát z lidí dělá mnohdy malé děti, které musí vodit za každou cenu za ručičku.

A tento zákon, zákon o realitním zprostředkování, je podle mě příkladem takového přístupu. Zákon totiž nezajistí solidnost a profesionalitu, ale povede k omezení vstupu nových makléřů na trh a tato exkluzivita a snížení konkurence společně s novými náklady povede ke zdražení realitních služeb. S tímto zákonem máme konkrétně tři právě tyto základní problémy: zdražení realitních služeb pro koncové spotřebitele, převádění odpovědnosti za stav nemovitosti od vlastníka, prodávajícího, na zprostředkovatele a snižování konkurence v realitních službách. Já se k tomu vyjádřím podrobněji.

Snižování konkurence v realitních službách. Je to podle mého názoru snaha, jak jinak možná rozparcelovat a přerozdělit marže, které dneska na trhu jsou, a jak ztížit vstup možná pro nové realitní makléře. O tom se hovoří i v samotném návrhu ze strany vlády, v důvodové zprávě, kde se hovoří konkrétně o tom, že počet realitních transakcí klesá a profesionální a dlouhodobě působící realitní kanceláře se musejí potýkat s konkurencí menších či nových, které se nazývají neprofesionálními. To je podle mě jeden ze skutečných důvodů zavedení zákona – exkluzivita a omezení konkurence administrativními prostředky a zákonem. Takže nikoli skutečná ochrana spotřebitele, ale spíše ochrana trhu.

Za druhé převádění odpovědnosti z toho, kdo vlastní nemovitost, to znamená z vlastníka, z toho, kdo prodává, zná ji, na toho, kdo ten obchod zprostředkovává. A k tomu vede kouzelná formulace v návrhu, že realitní makléř měl o závadách vědět kvůli své odborné způsobilosti, jak předpokládá § 12. Za skryté vady nemovitosti ale nemá odpovídat zprostředkovatel, ale má odpovídat ten, který tu nemovitost zná a který ji prodává, který na kupní smlouvě je jako prodávající.

A za třetí k tomu zdražení realitních služeb. Jednoznačně se díky pojištění zvýší náklady na realitní služby, a tím se znovu prodraží pořizování vlastnického bydlení samo o sobě. Několikrát jsme se tady, kolegyně, kolegové, bavili o tom, jak se zdražují byty. Máme daň z nabytí nemovitosti, která zdražuje pořízení vlastního bydlení. Bude se projednávat daňový balíček ve třetím čtení, kde vláda navrhuje zvýšení návrhu na vklad do katastru a podobně, které zase zatíží kupující dalšími a dalšími náklady na pořízení vlastní nemovitosti. A toto pojištění, které si nebudou platit makléři sami o sobě. Oni to přenesou na koncové spotřebitele. Tak tento návrh předpokládá, že každoroční náklady ve výši skoro 400 milionů korun, v prvním roce navíc skoro 100 milionů korun navíc, budou přeneseny na konečného spotřebitele. Otázkou je, jestli skutečně toto je ta pravá ochrana spotřebitele.

Zákon sám přináší nové nerovnosti a nespravedlnosti. Například já vidím samotnou nespravedlnost v tom, kdo se může stát jednodušeji a kdo složitěji realitním makléřem. Ten, kdo vystuduje vysokou školu obor marketing, ekonomický obor se zaměřením na marketing, se může stát rovnou makléřem podle návrhu zákona. Ten, kdo vystuduje střední školu stavebnictví, musí mít praxi nebo zkoušky. Já jsem položil zajímavou otázku při jednání se zástupci Ministerstva pro místní rozvoj, zda ten, kdo spravuje nemovitosti, zda správa nemovitosti bude brána jako nějaká praxe podle tohoto zákona. Odpověď zněla ano. Moje

druhá otázka na zástupce ministerstva byla, jestli takovou praxí je tedy i předseda společenství vlastníků jednotek. A tam se dva zástupci Ministerstva pro místní rozvoj navzájem neshodli. Takže i na tom je vidět nerovnost, že někdo se může stát lehčeji a někdo hůře realitním makléřem.

Další nespravedlnost, kterou vidím v tomto zákoně, je v samotném pojištění. Podle samotné důvodové zprávy členové Asociace realitních kanceláří jsou všichni pojištěni, a to s limitem 500 000 korun. A zpráva uvádí, že za dobu, kdy pojistné události realitních makléřů Asociace realitních kanceláří eviduje, nebyl zaznamenán případ, kdy by výše plnění přesáhla částku 100 000 korun. Přesto v návrhu zákona se navrhuje minimálně 1 750 000 jako povinné pojištění makléře, přestože nebyl zaznamenán případ, kdy by výše plnění přesáhla částku 100 000 korun. Takže z mého pohledu je třeba tato věc, která jednoznačně prodraží služby realitních makléřů, tak je to jen o dodání pocitu, že realitní makléř je pojištěn. Ale je tím skutečně spotřebitel ochráněn? Chce totiž spotřebitel to, aby byl pojištěn makléř, nebo jeho obchod? Když se podíváte na tu částku 1 750 000, tak zjistíte, že těch navržených 1 750 000 v Praze je skoro na jakýkoli obchod na území hlavního města Prahy vysloveně poddimenzován a není tím ochráněn ten obchod toho spotřebitele. Naopak například v Ústí nad Labem je to zase zbytečně předimenzováno a budou zase zbytečně přenášeny náklady na toho spotřebitele. Takže to je z mého pohledu další nerovnost, kterou zákon přináší.

Musím ocenit jednu věc v tom zákoně. Jedinou smysluplnou věcí a skutečnou ochranou spotřebitele je oddělení peněz klientů od provozních prostředků realitních společností. Že to ale není jednoduché, ukazuje debata například v ústavně-právním výboru. Ale podle mého názoru k tomu nepotřebujeme zvláštní zákon, který bude určovat další podoby smluv a další záležitosti. Stačilo by tuto záležitost doplnit do stávajících zákonů a nepřidávat k těm dalším třiceti tisícům legislativních norem, které máme, další.

Z výše uvedených důvodů, z toho, co jsem vám řekl, dávám návrh na zamítnutí zákona ve třetím čtení.

Protože samozřejmě Sněmovna je nějakým způsobem rozložena, nějak se o tom bude hlasovat, tak se chci aspoň pokusit napravit některé věci v tom zákoně, které se mi nezdají a které jsem tady vyjmenoval. Proto přicházím se dvěma pozměňovacími návrhy.

Jeden pozměňovací návrh se týká odpovědnosti. Mně skutečně vadí, že v zákoně je napsáno, že nějaký realitní makléř o nějakých závadách měl vědět, když tu nemovitost nevlastní. Proto se snažím jedním pozměňovacím návrhem toto napravit, aby realitní makléř tomu spotřebiteli, tomu klientovi musel dodat všechny informace, které plynou z veřejných seznamů, z veřejně dostupných údajů, ale aby nebyl odpovědný za skryté vady nemovitostí. Protože pokud necháme stávající formulaci v zákoně, tak se skutečně obávám množství soudních sporů, kdy se budou přehazovat odpovědnosti z jednoho na druhého, kdy bude vlastník přehazovat odpovědnost na realitního makléře a podobně. Takže to je jeden z pozměňovacích návrhů, ke kterému se potom přihlásím v podrobné rozpravě.

Druhý pozměňovací návrh se týká pojištění. Já si skutečně myslím, že není nutné, aby každý realitní makléř byl pojištěn, ale aby byl pojištěn ten obchod. Pokud tady je ta praxe, která v České republice je, že mnoho realitních makléřů funguje na franšizu a spolupracuje s nějakou zavedenou realitní kanceláří, tak není nutné, aby zároveň byla pojištěna jak ta realitní kancelář, tak i ten makléř. Tam totiž dochází k dublování nákladů na ty pojistky a zbytečně to celou záležitost prodražuje. Proto jsem připravil pozměňovací návrh, který by toto měl řešit a který říká jinými slovy, že pokud je obchod pojištěn realitní kanceláří, tak makléř sám o sobě pojistku mít nemusí. Stačí, když bude zajištěn pojištěním ten obchod.

Na základě toho jsem se setkal se zástupci Ministerstva pro místní rozvoj. Paní ministryni bych poděkoval za vstřícnost jejích lidí. My jsme o tom diskutovali a nakonec

z toho vzešla ještě druhá varianta k tomuto mému návrhu, která je, řekněme, kompromisní mezi tím, co říkám já, to znamená, že by měl být pojištěn pouze ten obchod, a tím, co říká ministerstvo, že by měl být pojištěn každý makléř. Vznikl z toho kompromisní návrh, že u těch franšizantů, u realitních makléřů, kteří pracují pro nějakou realitní kancelář, by to pojištění bylo ve výši 50 %. Beru to jako kompromisní návrh, který jsem načetl, nebo chci načíst jako variantu číslo dvě k mému pozměňovacímu návrhu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já předám řízení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezké odpoledne. Nyní vystoupí místopředseda Poslanecké sněmovny Tomio Okamura. Ještě než mu udělím slovo, omlouvá se od 14.30 z pracovních důvodů paní ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová. Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy, vážení pánové, jak už jsem uvedl u prvního čtení, tato novela o realitním zprostředkování do očí bije tím, jak nepokrytě hájí zcela evidentní zájem části realitních firem a snaží se poškodit zbytek. Navrhovaná novela zákona vede zcela jasně k omezení konkurence na trhu tím, že zabetonovává stávající stav. Ti, kdo už v byznysu pracují, se fakticky změny bát nemusí. Ale novela ztěžuje přístup na trh novým uchazečům o práci realitního makléře. Požadavek na vysokoškolské vzdělání, potažmo maturitu plus tři roky praxe či rekvalifikační kurz zakončený zkouškou povede k zamezení vstupu nových lidí do této branže, což ve výsledku znamená, že realitními makléři zůstanou stávající makléři, u kterých postačí, že jsou realitními makléři delší dobu, bez ohledu na jejich kvalitu.

Dnes už je zřejmé, které firmy za změnu zřejmě lobbují. Jsou to zahraniční firmy, které pracují v České republice na principu franšízy. Jejich makléře v malých městech a regionech ohrožují drobné místní realitní kanceláře, a proto je třeba jim znepřístupnit na maximum vstup na trh. Vadí jim samozřejmě i velké české firmy, které ovšem nepracují na principu franšízy, ale mají standardní zaměstnance. Zatímco malé okresní realitky se snaží vláda omezit zjevně nesmyslnými kvalifikačními omezeními, tak v případě velkých českých firem na to jdou přes takzvanou úschovu, kterou realitním kancelářím nově zákon zakazuje. Franšízové firmy ji totiž už dlouhodobě většinou raději svěřují notářům, protože jejich pobočky jsou vlastně z centra těžko kontrolovatelné firmičky, a mateřská firma nechce ručit za peníze, které jejich franšízové pobočky mají v rukou. Opačně jsou na tom české firmy, které mají vlastní zaměstnance. Ty za peníze svěřené klienty do úschovy ručí. To, že je spravují, má několik výhod. Je to levnější než notářská či advokátní úschova. A je to samozřejmě byrokraticky méně náročné. A samozřejmě to urychluje jejich práci a obchod. To vše je samozřejmě ku prospěchu klienta.

Pochopitelně tady mají zcela jistě vlivnou lobby notáři a advokáti. Nejde totiž o malé peníze. Odhadem jde o víc než dvě miliardy korun. Realitní úschova je obvykle zdarma. Advokátní, notářská nebo bankovní úschova je zpoplatněna. A nejsou to malé částky. Realitní úschova je byrokraticky méně náročná a obchodně rychlejší. Vše řeší jeden subjekt, který zná celý proces. Argument, že advokáti jsou důvěryhodnější subjekty za účelem úschovy kupních cen, neobstojí. V historii vidíme řadu kauz, kde finanční prostředky zpronevěřili advokáti i notáři. Navíc vedle realitních kanceláří na trhu působí řada dalších firem v jiných oborech, k jejichž činnosti také logicky patří nakládání s velkými finančními obnosy klientů, což se

týká mimo jiné developerů, ale i dalších subjektů. V neposlední řadě platí, že klient má mít právo se sám rozhodnout, komu své peníze svěří, toto za něho nemá rozhodovat stát.

Návrh dále zavádí povinné pojištění realitních makléřů k údajnému krytí potenciálních škod, které mohou prací makléře vzniknout. To je jistě chvályhodný záměr. Na druhou stranu se podívejme i z té strany, že je to další hřebíček do rakve nových uchazečů o pozici realitních makléřů, kteří vyjma odborné způsobilosti budou muset při vstupu do této branže hradit toto pojištění. To vše bude něco stát, a to ne málo. Řada uchazečů se z toho důvodu rozmyslí a prostě to vzdají a hrozí také navýšení nákladů pro klienty. Místo toho, aby začali noví uchazeči o práci realitního makléře aktivně pracovat, vydělávat a hradit daně, budou existenčně závislí na státu.

Dámy a pánové, řeknete si, to jsou detaily. Pár tisícovek navíc, pár papírů navíc, pár hodin práce a pár ztracených dní navíc nikoho nezabije. Stokrát nic ale umožilo osla, říká se. A pravdou je, že i k velkým světovým revolucím vedly zdánlivě malicherné příčiny. Jde totiž o to, že systém, který navrhuje vláda, přidává byrokracii. Sice po malých dávkách, ale jednoho dne se jeden z takových kroků stane tím, kterým přeteče příslovečný džbán.

My v hnutí SPD chceme podporovat ekonomiku a k tomu bezesporu patří stavebnictví a realitní trh. Čísla ukazují, že letos klesl v průměru o jednu pětinu. Stavebnictví a na něj napojený trh je terčem snad tisícovek komplikovaných předpisů. Zatímco v Česku je k získání stavebního povolení zapotřebí učinit zhruba 21 úkonů, např. v Rusku jsou to úkony 2. U rezidenčních projektů se číslo 21 dokonce ještě zvyšuje. Jak víme, každoročně se nám kvůli vládě také zvyšuje složená kvóta celkového zdanění. Na všech stranách rostou byrokratická omezení. Zvyšuje to náklady na státní správu, zdražuje a komplikuje to život firmám, živnostníkům i občanům. Tento zákon jednoznačně směřuje opět k dalšímu zdražení života občanů a firem a ke zkomplikování práce podnikatelů a firem. Tahá zbytečně další peníze z kapes občanů a zcela nesmyslně dává vybrané jedné skupině, která má už dnes v mnoha oblastech monopol, tedy notářům. Nerozumím tomu, co realitní a stavební firmy, co občané, kteří si chtějí koupit byt nebo dům, této vládě provedli, že je musí znovu a znovu dusit šikanou a novými poplatky, a uniká mi, co tak zářného přinesli vládě notáři, kteří dostanou do správy pár miliard navíc naprosto zbytečně.

Dámy a pánové, myslíte na ty, kdo vás volí, myslíte i sami na sebe. Opravdu chceme donekonečna zdražovat lidem jejich životy a komplikovat náš život v této zemi? Není naším úkolem přesný opak? Za hnutí SPD říkám, že při komplexním posouzení tohoto vládního návrhu zákona jsme došli k závěru, že budeme proti tomuto zákonu. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To byl pan místopředseda Tomio Okamura. Jsme v obecné rozpravě a já se hlásím do obecné rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, tak jsem zatím posledním přihlášeným.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Takže já prosím pana místopředsedu Filipa. A pan poslanec Nacher má faktickou poznámku. Prosím, má přednost. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Patrik Nacher: Já děkuji za slovo. Já pak ty detaily budu říkat až v tom třetím čtení, ale některé věci by stálo za to vysvětlit, aby se potom dál nešířily.

Za prvé ta prvotní vize o vzniku toho zákona byla někdy před devíti lety, to znamená, že to není nějaká novinka, se kterou bychom přišli.

Za druhé, já jsem ten první, který je proti administrativě, zbytečné byrokracii apod., ale tady si musíme uvědomit, že tu ochranu spotřebitele je potřeba zdůraznit, a týká se to obchodů, které ten spotřebitel zažívá jednou dvakrát za rok, tzn. to zabezpečení toho, že nepřijde o své peníze, je možná důležitější než jeden papír. To je potřeba si říct, že to není obchod, který se děje každý měsíc, a kdybychom ho zatěžovali...

Za třetí, z toho projevu, co měl pan místopředseda Okamura, jsem pochopil, že on neviděl ten pozměňovací návrh, který prošel ústavně-právním výborem, který odpovídá na ty věci, které on zmínil. Protože když jsme si poslechli projev pana Munzara i pana Okamury, tak si protirečí, jeden by vůbec nechtěl ty úschovy, druhý naopak ano. A tam ta pravda je někde uprostřed, tzn. jak ochránit peníze těch lidí, kteří prodávají nemovitost, zároveň je oddělit. A to všechno řeší ten pozměňovací návrh. To znamená, že ta konkurence tam bude zachována, ale zároveň tam bude zachováno to, že realitní makléř tím, že je přímo závislý na tom obchodu, tak tam musí být nějakým způsobem zajištěno, aby ty peníze byly odděleny od jeho jiných peněz, třeba provozních. Takže to všechno, včetně pojištění, vzdělávání, řeší a doplňuje ten komplexní pozměňovací návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. S přednostním právem místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip. Prosím. Ne, pardon, mně tady naskočila ještě jedna faktická poznámka. Ale až po panu místopředsedovi, dobře. (Místopředseda Filip už stál u řečnického pultu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Já nebudu dlouhý, ale nezlobte se na mě, já s kvazisociálním vystoupením kolegy Munzara nesouhlasím, vážené kolegyně, kolegové, protože to pojištění považuji za jeden ze zásadních kroků. A oddělení peněz za druhý zásadní krok. Já bych mohl tady citovat z věcí, které dostávám na svůj stůl. Rodina z Mladoboleslavska kupovala dům na jihu Čech, figurovala v tom velká realitní kancelář REMAX a figuruje v tom Hypoteční banka, abychom si rozuměli. A to jsou podle mě firmy, které by s tím neměly mít problém. A přesto tam existuje. Prodávající neplatil, prodával to, noví kupující to koupili a najednou mají platit za dluhy toho prodávajícího, protože to nebylo ošetřeno. To je přeci zásadní věc té realitní kanceláře. A jestli proti tomu není pojištěna nebo si udělala pojistku lacinější a potom se bude dohadovat o tom, kdo to zaplatí, no nezlobte se na mě, to už je za hranou toho možného.

Tak jestli to děláme pro ty lidi – to přece není zákon pro realitní kanceláře, to není zákon pro banky, to je zákon pro občany České republiky. Ten zákon má sloužit k tomu, aby občan, spotřebitel, měl jakési jistoty v tom obchodě, že když se obrátí na profesionální kancelář, že to profesionálně provede, ne že bude za někoho platit, protože to někdo zmastil – pardon, omlouvám se za ten výraz, ale takhle to je. Takže promiňte mi, ale tady to není sociální opatření a omezení trhu a jakési nahrávání několika velkým realitním kancelářím. To je o tom, jestli jsme schopni se lidem potom podívat do očí, jestli ten zákon opravdu odpovídá tomu, že když se obrátím na realitní kancelář, že to pro mě udělá tak, že nezaplatím dluhy někoho jiného. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní tady mám tři faktické poznámky, takže nejprve požádám o vystoupení pana poslance Dominika Feriho, připraví se pan poslanec Dolínek a pan poslanec Munzar. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já už od začátku projednávání tohoto návrhu ve Sněmovně říkám, že kdyby tady z toho návrhu zůstala

jediná věc, a to je nějaká regulace a nastavení jasných pravidel u poskytování úschov, tak zbytek toho zákona klidně tady být nemusí. Jestli někdo z kolegů načte to, že tam zůstanou úschovy a zbytek se ruší, velmi rád to podpořím. Protože to je ta klíčová věc. Úschovy jsou ten uzlový bod celé transakce. Tam jde o ty velké peníze. Jsou to ty největší dispozice s penězi v životě naprosté většiny lidí. Že si koupíte, že si šetříte a našetříte si na byt, na barák, který si potom koupíte. A to by mělo zregulováno, tam by měla být nastavena jasná pravidla.

Co se týče výtek, že nějakým způsobem významně regulujeme trh, tak není prostě ten současný Klondike, kde si každý může dělat, co chce, tak je neuspokojivý. A když srovnáte masu toho spotřebitelského práva v jiných oblastech, které i mně přijdou naprosto často nesmyslné, tak tady máme něco, kde se provádí transakce na miliardový trh, který je absolutně neregulovaný, a proti tomu drobná odvětví, která jsou regulována velmi přísně. To znamená, pojďme klidně vyndat úplně všechno kromě těch úschov, ty tam nechme, a budu naprosto spokojen a tu situaci to velmi zlepší. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Petr Dolínek a připraví se pan poslanec Vojtěch Munzar. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji. Já musím říct, že kdyby tam zůstaly jenom úschovy, tak je to v zásadě šikana jedné části trhu. V tuto chvíli, já jsem to říkal již minule, když jsme to projednávali, je načase se podívat na advokátní úschovy. Já doteď nechápu, jak to, že advokáti mohou přijímat peníze v hotovosti. Myslím, že advokáti by se měli přizpůsobit tomuto zákonu do budoucna také a veškeré úschovy by měly být bezhotovostní. To je jediné opatření, abychom srovnali pro všechny ten trh, ať je to notář, banka, advokát, nebo realitní kancelář. Doufám, že tento princip si tady osvojíme, a potom budu souhlasit s argumentací, která zazněla částečně, že to je důležité, nastavit v tom pravidla.

Druhá věc. Já si myslím, že to pojištění je právě namístě. Já jako klient, který kupuje nemovitost, si nevybírám realitní kancelář. Ta je mi určena tím, kdo prodává. Není mojí povinností, abych brouzдал po rejstříku a zjišťoval, zda ten člověk nebo ta firma je franšíza, není franšíza, kdo je pojištěný, není pojištěný. Já v dobré víře, bydlím na Praze 6, takže kupuji nemovitost pro bydlení své rodiny v rozsahu 5 milionů až 30 milionů v případě Prahy 6. Pod 5 milionů tam koupím možná garsonku. A chci, abych nemusel řešit pojištění. Chci mít to vědomí, že to vše je zákonem řešeno. Takže jsem pro a je to i můj pozměňující návrh, ke kterému se přihlásím za chvíli, aby i to pojištění bylo navíc navýšeno tak, aby byla skutečně ta částka adekvátní k obchodům, které se reálně v tuto dobu již v tom byznysu dějí.

Chápu, že ne každému je to pohodlné, ale když někde podnikám, tak za to mám i svoje náklady.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Vojtěcha Munzara a připraví se taky s faktickou poznámkou paní ministryně Klára Dostálová. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Já zareaguji na pana předsedu Filipa a na pana poslance Dolínka vašim prostřednictvím, co se týká těch pojištění. Já jsem tady dával příklady, které uvádí sama důvodová zpráva. A souhlasím s tím, že si myslím, a říkal jsem to tady, že by měl, pokud jako spotřebitel chci být pojištěn, tak chci, aby byl pojištěn můj obchod, nebyl pojištěn makléř. Nicméně tak jak je ten zákon koncipován, tak ten vlastně dělá to, že musí být pojištěn makléř. A pak se ty pojistky a náklady z těch pojistek, které ve svém

konečném důsledku budou přeneseny na toho konečného spotřebitele, tak se dublují. Proto já jsem tady předkládal, nebo předkládám, pozměňovací návrh a ten byl smyslem té řeči.

Na druhou stranu musím říct, že stanovit nějaký rámec 1 750 000 dneska, jak je to navrženo v tom zákoně, tak znovu trvám na tom, že pro prostředí Prahy a realitních obchodů v Praze je to vysloveně poddimenzováno. A pokud se někdo zaštituje ochranou spotřebitele, tak ten spotřebitel tím není ochráněn, tímto pojištěním. Na druhou stranu někde opravdu v jiném regionu, třeba konkrétně v tom Ústecku, v Ústí nad Labem, je to zase naddimenzováno a zbytečně se prodražují náklady pro toho makléře a zbytečně se budou prodražovat ceny realitních služeb pro ty ostatní. Proto si myslím, že ten zákon sám o sobě vytváří nerovnosti.

A mě skutečně překvapuje to, co je uvedeno v důvodové zprávě, že ty pojistky, které dneska fungují, a tam je vyjmenovaná Asociace realitních kanceláří a je tam pojištění 500 tisíc, že nedošlo podle důvodové zprávy k vyššímu plnění z té pojistky, než je 100 tisíc. Takže tady se uměle navyšuje náklad, uměle se navýší pojištění, ale dneska víme, že nebylo využito. Takže z mého pohledu je to dneska spíše o pocitu než o reálném faktu, tak jak si čtu důvodovou zprávu.

Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení na faktickou paní ministryni Kláru Dostálovou a připraví se pan poslanec Dominik Feri. Stále faktické poznámky. Prosím.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji. Já jenom rychle dvě poznámky. Je potřeba si skutečně uvědomit, že ten zákon má ochránit spotřebitele. Kolik obchodů každý z vás za život udělá? Jeden, dva maximálně. To znamená, skutečně není možné po občanovi chtít, aby měl všechno nastudováno. Proto i sami realitní makléři volají po této právní úpravě již léta letoucí, aby byla dána jasná pravidla i vztah mezi tím kupujícím, prodávajícím, vztah k tomu realitnímu makléři jako takový a aby byla nastavena stejná pravidla hry. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Dominika Feriho a připraví se stále na faktické poznámky pan poslanec Tomáš Kohoutek. Vaše dvě minuty prosím.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji, pane místopředsedo. Myslím, že mi to kolega Dolínek prostřednictvím pana předsedajícího odpustí, ale jsem členem ústavně-právního výboru a už dva roky tady zažíváme neustálé útoky na advokáty anebo advokátní tajemství, ale i jiné právnické profese, samozřejmě. A ta díkce: pojďme se podívat na advokáty, kteří berou peníze v hotovosti – tak to je opravdu spekulativní, no vždyť tam něco. Advokáti jsou vázáni velmi přísnými pravidly. Třeba zákonem o omezení plateb v hotovosti, kde ta maximální hranice 270 tisíc musí zanášet úschovy do elektronické knihy úschov a zároveň ty kontroly jsou opravdu velmi přísné a advokáti se obecně přijímání plateb v hotovosti velmi velmi brání. A nemovitost za 270 tisíc, dobře, na severu Čech možná něco, Varnsdorf, přesně tak třeba, aniž bych se chtěl vůči Varnsdorfu nějak vymezovat, ale to opravdu myslím není něco, na co bychom se měli takzvaně podívat. Prostě úschovy se poskytují bezhotovostně. A vytvářet tady dojem, že advokáti berou velké peníze ve velkých taškách, není vůbec správné ve světle toho, co jsme tady zažili s útoky na advokátní tajemství. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní zatím poslední faktická poznámka pan poslanec Tomáš Kohoutek. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Tomáš Kohoutek: Dobré odpoledne, vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové. Já bych se vyjádřil, resp. pokračoval bych a navázal bych na slova svého kolegy Dominika Feriho. Chtěl bych říct panu Munzarovi prostřednictvím pana předsedajícího, i k ostatním, k těm, kteří brojí proti tomuto zákonu: Pamatujete si 90. léta? Pamatujete si cestovní kanceláře Travela, East West Travel, Prok (?) a desítky malých cestovních kanceláří, kdy obyčejní prostí lidé byli nešťastní z toho, že jim krachla cestovka a přišli řádově o pár desítek tisíc? A dneska nikomu nepřijde nenormální, že každá cestovka, která je operátorem, musí mít koncesi, musí mít pojištění, a to se bavíme o službách řádově desetitisíce, maximálně statisíce korun. V realitním trhu se točí miliony, desítky milionů, a chtěli byste to mít pořád, že to je volná živnost, kdy živnostenské oprávnění dostane každý, kdo přijde a zaplatí na živnostenském úřadě tisíc korun, bez pojistky? Já si opravdu myslím, že pojištění realitních kanceláří a úschovy jsou základem a je to standard všude v západní Evropě.

Ke kolegovi Dolínkovi prostřednictvím pana předsedajícího. Advokátem jsem byl, dneska jsem notářem. Nikdy jsem nevzal peníze v hotovosti, ani jako advokát, notáři nemůžou brát peníze vůbec v hotovosti, v tomhle mají advokáti jakousi výhodu, ale je to pouze do částky 270 tisíc korun. A opravdu mám desítky známých, kolegů, přátel v advokacii a nikdo z nich není sebevrah a cvok, aby chodil z kanceláře domů s vědomím toho, že má někde v trezoru statisíce v úschově cizí. Všichni advokáti, které znám, když dělají advokátní úschovu, tak to mají standardně na účtech, protože chtějí taky v klidu spát. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní nevidím nikoho ani v obecné rozpravě, že by měl zájem. Ani na faktickou. Takže ještě přečtu omluvu, kdyby se někdo rozmyslel. Mezi 15.30 a 19. hodinou se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Jiří Bláha.

Takže nyní skončím obecnou rozpravu a táži se, zdali je zájem o závěrečná slova. Paní ministryně, máte zájem o závěrečné slovo? Pan poslanec Patrik Nacher také nemá zájem o závěrečné slovo. Takže zahajují podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. O slovo se jako první přihlásil pan poslanec Adam Kalous a připraví se pan poslanec Petr Dolínek. Takže pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Adam Kalous: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já bych se tedy chtěl přihlásit ke svému písemnému pozměňovacímu návrhu, k sněmovnímu dokumentu číslo 3476. Můj pozměňovací návrh se týká umožnění získání živnostenského oprávnění pro činnost realitního zprostředkovatele absolventů bakalářského studia v jiných oborech, než je uvedeno v písmenu a), a s kratší dobou praxe, než je uvedeno v písmenu c), a vhodně doplňuje škálu možností pro získání živnostenského oprávnění pro činnost realitního zprostředkovatele.

Příkladem takového kurzu se zaměřením na nemovitosti, který by splnil uvedenou definici, je program MBA, který je organizován katedrou financí podniku a oceňování na Fakultě financí a účetnictví Vysoké školy ekonomické v Praze, kdy tento program spojuje jak ekonomický, právní, tak i technický pohled na nemovitostní trh v místním i mezinárodním kontextu a působí v něm přední odborníci na trhu s nemovitostmi, ale také odborníci z akademického prostředí. Mimochodem, vládní návrh novely tohoto zákona jako celek je na

této fakultě hodnocen velmi pozitivně, a i proto nemohu souhlasit s argumentací pana místopředsedy Okamury a pana poslance Munzara. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Petr Dolínek a připraví se pan poslanec Milan Pour. Prosím.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji. Já jsem návrhy obšírně zdůvodnil v diskusi v poslední jednací den minulé Poslanecké sněmovny, proto se teď tímto hlásím pouze telegraficky k návrhu tisku (dokumentu) 3367 týkajícího se pojištění, 3366 týkajícího se výpovědní doby na smlouvy, tam jde ochrana realitní kanceláře versus developer u velkých kontraktů, aby to nebyl pouze měsíc. Je to na zvážení, zkuste se poptat po svém okolí, abyste si to vyhodnotili, nakolik je rozdíl mezi klasickým spotřebitelem a právě vztahem velký developer a realitní kancelář. Myslím, že ten čas na to ještě je, abyste si to každý zkusil promyslet. A poslední je vzdělávání, pozměňovací návrh 3365, s tím, že v tom vzdělání, vidíme, je více variant a jde spíš o to najít také konsenzus tak, abychom, jak někdo tady řekl velmi správně, nezavřeli trh pro nové možné zájemce v oblasti realitních kanceláří.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Milana Poura a připraví se pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, máte slovo.

Poslanec Milan Pour: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, jak už jsem uvedl v obecné rozpravě, hlásím se nyní ke svému pozměňovacímu návrhu, který je uveden jako sněmovní dokument pod číslem 2825. Tento pozměňovací návrh se týká výše úschovy, kdy navrhuji, aby realitní zprostředkovatelé v rámci zprostředkovávané činnosti byli oprávněni poskytovat úschovu části pouze do výše 890 tisíc korun za účelem zajištění plnění z realitní smlouvy. V případě vyšší částky než 890 tisíc korun by realitní zprostředkovatel mohl zprostředkovávat pouze úschovu u notářů, advokátů, bank a zahraničních bank. Podrobné odůvodnění jsem uvedl v obecné rozpravě a je také uvedeno v písemné podobě mého návrhu, který je načten v systému Sněmovny. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Jana Zahradníka a připraví se pan poslanec Vojtěch Munzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já se chci přihlásit ke svému pozměňovacímu návrhu, který jsem tady předložil a zdůvodnil v obecné rozpravě a který má číslo sněmovního dokumentu 3203. Návrh se týká jednak zrušení § 4, který zakazuje nabízení úschovy peněz, následně pak nato na úpravu výše pojistného. Dále potom se snaží napravit určitý zmatek, který vzniká v používání slova "zájemce", jak pro toho, který přichází k realitnímu zprostředkovateli se svojí nemovitostí a uzavírá s ním realitní smlouvu o prodeji, i pro toho, kdo na základě nabídky pak přichází a stává se prostě zákazníkem v této obchodní transakci, a pak v neposlední řadě ještě můj návrh navrhuje posunout účinnost tohoto zákona z roku 2020 na rok 2021. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Vojtěcha Munzara a připraví se pan poslanec Dominik Feri. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Já pro jistotu zopakuji to, co jsem říkal v obecné rozpravě. To znamená, že jsem dal návrh na zamítnutí tohoto zákona ve třetím čtení.

Zároveň se chci přihlásit ke dvěma pozměňovacím návrhům. Jeden je veden pod číslem 3423, to je to zmírnění odpovědnosti zprostředkovatele za skryté vady, o kterých nemohl vědět. A druhý pozměňovací návrh, který je ve dvou variantách, pod číslem 3538, a to se týká právě dotyčného pojištění; jak jsem říkal, můj původní návrh obsahuje dvě varianty – a potom ve variantě dvě kompromisní návrh s Ministerstvem pro místní rozvoj. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: A jako posledního nyní požádám o vystoupení pana poslance Dominika Feriho. Prosím.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo. Já bych se rád přihlásil ke sněmovnímu dokumentu 2348. Jedná se o pozměňovací návrh, který tu již byl představen v obecné rozpravě. Pro osvěžení, on omezuje poskytování úschov toliko na advokáty, notáře, banky a zahraniční banky. Hovořil jsem tu o třech cestách možnosti aprobační úschov, úpravy úschov. To znamená, buď zachovat současný stav, nevyhovující podle mého soudu, anebo to nějakým způsobem vhodně upravit, umožnit nechat to těm realitním zprostředkovatelům, ale navázat to na pravidla. Pak je tu ta třetí varianta, ta varianta nejpřísnější, nechat to jenom těm kvalifikovaným subjektům, které úschovy poskytují již dneska na vysoké úrovni. A ve třetím čtení pak můžeme zvolit variantu, která získá největší podporu, dá se to jistě zohlednit i v rámci procedury. My jsme se na tom nebyli totiž schopni dohodnout na ústavně-právním výboru, která ta varianta má největší podporu, a ještě ústavně-právní výbor je s ohledem na složení dost specifický. Čili jsou tu tři cesty, ze kterých potom budeme vybírat. Sněmovní tisk (dokument) 2348.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. (Poslanec Feri: Dokument.) Děkuji. Takže já končím podrobnou rozpravu. Táhne se znova, zdali je zájem o závěrečná slova. Paní ministryně? Pan poslanec Patrik Nacher? Zájem není, takže končím druhé čtení tohoto návrhu. Jinak jenom pro záznam, co se týče omluvy pana premiéra, pan premiér nesdělil, dokdy bude omluven. Jenom aby to bylo v záznamu.

Nyní otevíráme další bod.

7.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 367/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová. Prosím, ujměte se slova, paní ministryně. Prosím.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Vážený pane předsedající, děkuji moc za slovo. Nejprve mi dovoluji uvést, že zákon o podpoře regionálního rozvoje upravuje mimo jiné čerpání evropských fondů a oblast koordinace politiky soudržnosti v podmínkách České republiky. Doplnuji, že klíčová pro nastavení rámce čerpání fondů Evropské unie je však i evropská legislativa, zejména pak balíček přímo aplikovatelných zařízení Evropské unie.

V § 18 tohoto zákona, platného zákona, je upraveno fungování poradního orgánu vlády, takzvané Rady pro evropské strukturální a investiční fondy. Jejím hlavním smyslem je předjednávání vybraných otázek spojených s čerpáním evropských fondů tak, aby následně během oficiálního jednání vlády a přijímání rozhodnutí již nebylo nutné se pouštět do nějakých detailních či technických diskusí.

Platný zákon například projednává okruhy, které rada projednává. Je to například soulad realizace programů s cíli dohody o partnerství a vazba na strategické dokumenty. Dále rada projednává systémová opatření pro efektivní realizaci politiky soudržnosti a rozdělení finančních prostředků mezi operační programy. Rada případně navrhuje vládě změny tohoto rozdělení, které pak vláda následně schvaluje. Rada tedy skutečně jen radí, rozhodovací pravomoc má pouze vláda jako exekutivní orgán.

Platné znění zákona natvrdo určuje, že této radě předsedá premiér a že v případě jeho nepřítomnosti zastupuje ministr pro místní rozvoj. Pan premiér se těchto rad nezúčastňuje z důvodu předběžné opatrnosti, a tak je tím předsedou pouze na papíře. Z toho důvodu navrhujeme velmi stručnou novelu, která spočívá v nahrazení jednoho jediného slova, a to, že slovo "předseda" se nahradí slovem "člen". Tím se vlastně umožní vládě, aby flexibilně sama rozhodla o tom, kdo z jejích členů bude řídit tuto radu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 367/1 a 2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj poslanec Jan Kubík, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Kubík: Dobré odpoledne. Vážené kolegyně, vážení kolegové, první čtení tohoto návrhu proběhlo 5. 3. 2019 na 27. schůzi. Sněmovna tehdy nesouhlasila s návrhem předkladatele, aby vyslovila souhlas již v prvním čtení. Návrh byl tedy přikázán výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Ten na své 21. schůzi určil lhůtu pro podávání pozměňovacích návrhů do 16. dubna. V této lhůtě žádné návrhy neobdržel. Na své 22. schůzi tak po odůvodnění předlohy panem Ing. Davidem Kopicem, náměstkem ministryně pro místní rozvoj, po mé zpravodajské zprávě a po rozpravě přijal usnesení, se kterým vás nyní seznámím.

Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 22. schůzi po odůvodnění předlohy panem Ing. Davidem Kopicem, náměstkem ministryně pro místní rozvoj, po zpravodajské zprávě poslance Ing. Jana Kubíka a po rozpravě přijal usnesení, kterým doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 367 projednat a schválit ve znění předloženého návrhu, zmocňuje zpravodaje výboru, aby s usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu, a pověřuje předsedu výboru, aby usnesení zaslal předsedovi Poslanecké sněmovny. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Otevírám tedy obecnou rozpravu, do které mám jednoho jediného přihlášeného poslance, a je to předseda Pirátů Ivan Bartoš. Pane předsedo, máte slovo. Prosím.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobré odpoledne. Dámy a pánové, pane předsedající, já jsem si dovolil přihlásit se v tomto projednávání do rozpravy, protože už jsem v předchozích projednáváních tento návrh komentoval. A pojďme si říct jednu věc. Ta faktická změna, ta

vlastně dobrá změna, nebo změna v tomto návrhu, je správná. Ano, není důležité nebo není zásadní, aby členem ESIFu a předsedou byl právě premiér České republiky. Já vlastně z tohoto pohledu tuto změnu vítám. Ale nebudu pro ni hlasovat a řeknu vám proč. Změna této legislativy nastala v době, kdy Evropský parlament v předchozím složení velmi intenzivně řešil střet zájmu pana premiéra Babiše, dokonce o tom Evropský parlament hlasoval počtem 434 poslanců. Byla zde jistá korespondence mezi panem komisařem Oettingerem a panem premiérem Babišem, kde byl požadavek, aby se z tohoto střetu zájmů nějakým způsobem vymanil. Reakce, která následovala, je prostě formální. Dobře tedy, já nebudu předsedat ESIFu. Přitom ESIF je pouze poradním orgánem vlády a finální rozhodnutí dělají jednotlivé rezorty a jednotliví ministři. Já jsem tedy přesvědčen, že toto je iluzorní opatření. Já si nepřeju, aby premiér České republiky chodil při projednávání věcí zahraniční a dotační politiky za dveře. Já si přeju, aby premiér České republiky mohl na těch jednáních sedět a třeba předsedat ESIFu, protože prostě nebude v podezření ze střetu zájmů.

Já myslím, že toliko k tomuto návrhu zákona za Piráty. A já proto říkám, že návrh by byl fakticky správný, nicméně je to pouze opatření, že vlk se nažral a ovce zůstala celá. A potom ve statistikách, kde vychází, jak Česká republika bojuje proti korupci, protože má protikorupční zákony, které se nedodržují, toto opatření zejména v souvislosti s projednáváním střetu zájmů premiéra Babiše chápu jako přesně takový příklad. My do Evropské komise pošleme bumážku, že jsme vyřešili střet zájmů premiéra Babiše, protože teď již v čele ESIFu bude moci sedět nějaký jiný ministr této vlády nebo někdo jiný. A to si myslím, že je problematické a mělo by to zaznít, když schvalujeme tuto změnu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Rozhlédnu se, zdali je ještě nějaký jiný zájem o obecnou rozpravu. Nikoho nevidím, takže obecnou rozpravu končím. Táži se případně na závěrečná slova. Paní ministryně? Pan poslanec Kubík? Ne. Nyní zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Nevidím nikoho, kdo by se přihlásil, končím tedy podrobnou rozpravu. Znovu se táži na závěrečná slova? Zájem nemáte, takže tímto končím druhé čtení tohoto návrhu.

Posuneme se k dalšímu bodu. Jedná se o

8.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 413/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu Karel Havlíček. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, krátká rekapitulace. Na 27. schůzi Poslanecké sněmovny 5. března tohoto roku jste byli seznámeni s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, který budete mít projednávat.

Dovolte, abych nyní trošku zrekapituloval nejdůležitější body této novely, protože se jednalo o to uvést do souladu evropský a národní právní rámec v oblasti zvyšování energetické účinnosti. Úplně konkrétně se jedná o nápravu nesprávné transpozice směrnice o energetické náročnosti budov provedené v roce 2013 a adaptaci nařízení o štítkování

výrobníků spojených se spotřebou energie, které vešlo v platnost v roce 2017. Když to řeknu úplně česky, nesoulad spočíval v tom, že nebylo povinné štítkování.

Nad rámec uvedeného obsahu tento předložený návrh úpravy ve vybraných oblastech s cílem zjednodušit a maximálně zefektivnit aplikační praxi, a to například v oblasti zpracování energetických auditů nebo činnosti energetických specialistů, čili z tohoto úhlu pohledu to není konfliktní materiál, je to materiál, který víceméně upravuje evropskou transpozici a současně zjednodušuje práci.

Ohledně nápravy nesprávné transpozice musím upozornit na to, že ještě 17. dubna 2019 byla České republice doručena žaloba podle článku 258 Smlouvy o fungování Evropské unie. Důvodem podání této žaloby bylo nedodržení deklarovaného harmonogramu přijetí novely zákona o hospodaření energií, které tedy řeší tento nesoulad. Časová prodleva vznikla především v důsledku dlouhého legislativního procesu způsobeného znovupředložením návrhu zákona.

Vnímám to tak, že předložený návrh byl projednán v hospodářském výboru, který přijal usnesení, v němž doporučuje návrh zákona projednat v Poslanecké sněmovně a schválit ve znění pozměňovacích návrhů. Ministerstvo průmyslu a obchodu s tímto vyslovilo souhlas, jelikož zpřesňuje znění návrhu zákona, a tím podle našeho názoru přispívá k jeho zkvalitnění. Děkuji moc za pozornost a žádám tímto zdvořile o podporu tohoto zákona na dnešním druhém čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 413/1 a 2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj hospodářského výboru poslanec Pavel Pustějovský a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Pustějovský: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, rád bych vás seznámil s usnesením hospodářského výboru z 27. schůze 2. května 2019 k vládnímu návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 413.

Hospodářský výbor Poslanecké sněmovny po vyslechnutí výkladu náměstka ministra průmyslu a obchodu René Neděly a zpravodajské zprávě mé a po obecné a podrobné rozpravě

1. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR projednat a schválit sněmovní tisk 413 ve znění schválených pozměňovacích návrhů – ohledně jejichž přesného znění si dovoluji odkázat na sněmovní tisk 413/2, který vám byl elektronicky doručen;

2. zmocňuje zpravodaje výboru, aby ve spolupráci s návrhovatelem a legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR provedl v návrhu zákona legislativně technické úpravy, které nemají dopad na věcný obsah navrhovaného zákona;

3. pověřuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR přednesl zprávu o výsledcích projednávání tohoto návrhu zákona v hospodářském výboru;

4. pověřuje předsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR.

Možná ještě krátce osvětlím pozměňovací návrhy přijaté hospodářským výborem. Jedná se zejména o zvýšení výkonové hranice pro kontrolu systémů vytápění z 20 kilowatt na 70 kilowattů a klimatizací z 12 kilowattů na 70 kilowattů. Kontroly se budou nově vztahovat i na tepelná čerpadla nebo elektrické odporové vytápění, celkově však počet kontrolovaných

zařízení významně poklesne. S ohledem na potřebu přípravy prováděcí vyhlášky navrhujeme provádět kontroly až od ledna roku 2020.

Dále zpřesňujeme některé definice v souvislosti s energetickou vztažnou plochou, které ovlivňují výpočet energetické náročnosti budov. Řeší například garáže, ochozy nebo mezipatra budov.

A nakonec reagujeme na skutečnost, že vládní návrh neúměrně rozšiřuje povinnost zpracovat průkaz energetické náročnosti budovy na všechny změny dokončené budovy, přitom podle směrnice o energetické náročnosti budov se má vztahovat pouze na větší změny definovaných dokončených budov.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášeného jednoho jediného poslance a je to paní poslankyně Dana Balcarová.

Já mezitím přečtu omluvu, než dojdete. Takže od 16 hodin do konce jednacího dne se ze zdravotních důvodů omlouvá paní poslankyně Andrea Brzobohatá.

Prosím, máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, cítím jako svoji povinnost, abych tady reagovala v souvislosti s touto novelou, protože vnímám, že v rámci EU i z hlediska hodnocení OECD jsme hodně kritizováni právě za energetickou účinnost, a tato novela by měla přispět k tomu, aby energetická účinnost byla v ČR více akcentována a aby při zřizování nových technologií a při rekonstrukci starých byl tento aspekt vnímán jako zásadní. A já se tam obávám dvou pozměňovacích návrhů. Jeden je pozměňovací návrh pana kolegy Dolínka, druhý pana kolegy Pustějovského, které vlastně míří tím směrem, že by při rekonstrukci zastaralých uhelných bloků elektráren, uhelných elektráren, nemuselo být dosaženo minimální účinnosti. To vnímám opravdu jako velký problém. Toto už jsem zaznamenala, že na jaře vlastně v této novele bylo obsaženo, a vláda odmítla to, aby vlastně staré uhelné elektrárny mohly dělat nějakou rekonstrukci bez dosažení minimální energetické účinnosti. Takže já bych ráda apelovala na kolegy, kteří předkládají tyto pozměňovací návrhy, aby tyto své pozměňovací návrhy stáhli. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní se hlásí o vystoupení pan poslanec a zpravodaj hospodářského výboru Pavel Pustějovský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Pustějovský: Děkuji za slovo. Já bych rád zareagoval na svého předřečníka. Paní kolegyně tady hovořila o uhelných elektrárnách. Tady tato definice je velmi zavádějící, protože ten pozměňovací návrh se týká všech rekonstrukcí, všech kotelen, všech velkých elektráren, prostě všech zařízení nebo všech staveb, ve kterých je instalováno energetické zařízení. V podstatě by to znamenalo, pokud by někdo dělal stavební úpravu na blokové kotelně o výkonu 5 kilowattů a bylo tam nějaké zařízení, třeba kotel deset let starý, tak by musel kromě toho, že opraví střechu, ještě vyměnit veškeré technologické zařízení za nové. A toto, právě ta neurčitost a ta nesprávná definice nás vedla k tomu, že jsme podali s kolegou Dolínkem tenhle pozměňovací návrh.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. V tuto chvíli nemám dalších přihlášek do obecné rozpravy, takže obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova

po obecné rozpravě ze strany navrhovatele nebo zpravodaje. Pokud tomu tak není, tak budeme... Nepadly žádné návrhy, které bychom nyní měli hlasovat, takže já zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací návrhy a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. A o slovo se mi v tuto chvíli nikdo nehlásí. Pan poslanec Dolínek? Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji. Asi se omlouvám paní kolegyni, že jsem špatně vyplnil ten formulář, takže mě tam nepřihlásila. Omluva. Jestli jsem tam udělal chybičku, tak se omlouvám. Nicméně se chci přihlásit tedy ke sněmovnímu tisku (dokumentu), který je pod číslem 3083. Zdůvodnění nemusím asi opět říkat. Pan předseda podvýboru Pustějovský ho zde řekl. Já, paní kolegyně Balcarová, očekávám, a tak jsem to i říkal, když se mě ptala média, že ten návrh bude ještě diskutován určitě na výboru. On ten návrh také nevznikl tak, že bych si ho já psal někde po nocích doma, ale vznikl na základě odborné žádosti Svazu průmyslu. To si myslím, že nejsou diletanti v tomto oboru, ale jsou to lidé, kteří se tím zabývají. Samozřejmě oni mohou možná více akcentovat tu funkčnost oproti třeba i ekologickému řešení. To i já jsem si vědom, že to není nejjednodušší, ale myslím, že pan kolega Pustějovský vysvětlil ten problém, kde tam je.

Co se týká uhlí, se asi všichni shodneme. Sice ten hon na uhlí je někdy až fanatický, ale je namístě často, to souhlasím, ale máme i jiné zdroje energií, kterých by se to dotklo. Takže proto jsem chtěl, aby ten prostor k tomu přišel, na výboru abychom se o tom pobavili. Doufám, že i vy se případně budete mít šanci zúčastnit hospodářského výboru. Ten termín je vždycky předem znám, i ta minuta nebo hodina, kdy je to projednáváno, abyste řekla svůj pohled. Bude to určitě cenné a uvidíme, jak se k tomu výbor postaví, potažmo poslanci.

Takže se hlásím k tomuto návrhu a doufám, že zde bude tedy řádně projednán. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan zpravodaj se hlásí. Prosím.

Poslanec Pavel Pustějovský: Děkuji za slovo. Vážení kolegové, kolegyně, já bych se rád přihlásil v rámci podrobné rozpravy ke čtyřem pozměňovacím návrhům, které jsou v systému zařazeny pod čísla 3247, 3528, 3533 a 3539. V odůvodnění se odkazují na písemnou podobu všech návrhů.

A velmi obecně. První návrh omezuje riziko, kdy by se na žádost auditované organizace z energetického auditu mohl stát jen minimalistický dokument, který nepovede k účelu, pro který byl proveden, to znamená ke zvýšení energetické účinnosti.

Druhý návrh, v podstatě ten už jsem tady komentoval, podchycuje situace, kdy se vlastník rozhodne provést stavební úpravy na objektu, v němž je umístěna výrobná, a stavební úpravy nesouvisí s vlastní technologií výroby elektřiny nebo tepla, anebo se úpravy týkají technologických celků, které účinnost výroby nijak neovlivňují.

Třetí návrh prodlužuje délku přechodného ustanovení o dva měsíce, tak aby MPO mělo čas připravit a vydat upravenou vyhlášku, podle které se bude postupovat při kontrolách systému vytápění, kombinovaných systémů vytápění a větrání, systémů klimatizace a kombinovaných systémů klimatizace a větrání podle nového znění zákona.

A čtvrtý návrh řeší účinnost. Vzhledem k dlouhému projednávání tohoto tisku se nestihne účinnost některých ustanovení od 1. ledna 2020, tuto výjimku tedy navrhuji vypustit a ponechat účinnost celého zákona 15. dnem po jeho vyhlášení. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji a ptám se, jestli ještě někdo další se hlásí do podrobné rozpravy. Pokud tomu tak není, tak podrobnou rozpravu končím. Ptám se opět, jestli je zájem o závěrečná slova ze strany ministra nebo ze strany zpravodaje. Není tomu tak. V tom případě nezazněly žádné návrhy, které bychom nyní měli hlasovat, a já končím druhé čtení tohoto návrhu. Takže děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji Pustějovskému.

A posuneme se k dalšímu bodu, což je

10.

Vládní návrh zákona o náhradě újmy způsobené povinným očkováním /sněmovní tisk 451/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr zdravotnictví Adam Vojtěch. Prosím, ujměte se slova.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, již v prvním čtení jsem návrh zákona podrobně uvedl, dovoluji tedy, abych pouze v krátkosti připomněl hlavní důvody pro jeho přijetí.

V současné době neexistuje v našem právním řádu právní titul, na základě kterého by se osoba, které vznikla újma na zdraví v důsledku povinného očkování, tedy očkování prováděného na základě zákona, mohla úspěšně domoci odškodnění této újmy. Návrh zákona upravuje i nárok osoby blízké na náhradu újmy za její duševní útrapy při usmrcení nebo zvláště závažném ublížení na zdraví její blízké osoby, jež podstoupila povinné očkování.

Předložený návrh zákona ustanovuje, že újmu na zdraví, která je důsledkem podstoupení povinného očkování, odčiní stát. V případě, že dojde k odčinění takové újmy na zdraví, která je důsledkem nesprávného postupu poskytovatele zdravotních služeb, který očkování provedl, nebo kdy je újma důsledkem vady očkovací látky, má stát právo požadovat regresní úhradu.

S ohledem na skutečnost, že se újma na zdraví jako důsledek podání očkovací látky zpravidla prokazuje velmi obtížně, návrh nevyžaduje vždy prokázání příčinné souvislosti. Zakotvuje vyvratitelnou domněnku, z níž vyplývá, že pokud nastanou následky, které budou obsahem prováděcí vyhlášky, tedy zdravotní následky v čase v ní uvedeném, bude daná újma považována za újmu způsobenou povinným očkováním. V ostatních případech bude posuzování toho, zda je újma na zdraví způsobena povinným očkováním, předmětem standardního prokazování. Základní pravidla odčinění újmy na zdraví jsou stanovena v občanském zákoníku, který se subsidiárně použije.

Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, myslím si, že to je ve stručnosti vše k tomuto v tuto chvíli. Myslím si, že není nutné jít úplně do detailů. V prvním čtení již zaznělo mnoho. A věřím tomu, že tak jak jsme viděli pozměňovací návrhy, že jich nebude tolik a že zkrátka základní principy té právní úpravy budou dodrženy, protože z našeho pohledu skutečně je to určitý dluh, který máme v našem právním řádu, a prosím tedy o jeho schválení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 451/1 a 2. Prosím, aby se nyní slova ujala zpravodajka výboru

pro zdravotnictví, paní poslankyně Alena Gajdůšková, informovala nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnila. Prosím.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážená vládo, kolegyně a kolegové. Pan ministr osvětlil záměr i obsah projednávaného návrhu zákona. Nebudu se tedy znova opakovat. Jsme ve druhém čtení. Jenom konstatuji, že zdravotnický výbor nebo výbor pro zdravotnictví Poslanecké sněmovny se k tomuto návrhu zákona sešel dvakrát. Na druhém jednání bylo přijato následující usnesení.

Po úvodním slovu Mgr. et Mgr. Adama Vojtěcha, ministra zdravotnictví, a zpravodajské zprávě doktorky Aleny Gajdůškové výbor pro zdravotnictví Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona o náhradě újmy způsobené povinným očkováním, sněmovní tisk 451, a zmocňuje zpravodajku výboru poslankyni Alenu Gajdůškovou, aby se stanoviskem výboru seznámila schůzi Sněmovny.

Doporučení je zřejmé. Já jenom doplním, že do dnešního data eviduji v systému Poslanecké sněmovny dva podané pozměňovací návrhy. Jeden je paní předsedkyně výboru, paní profesorky Adámkové. Druhý pana doktora Kaňkovského, pana poslance. Já předpokládám, že předkladatelé si tyto návrhy zdůvodní, protože jsou již přihlášení do rozpravy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já děkuji. A seznámím vás s omluvou pana poslance Pávka, který se omlouvá mezi 16.00 a 17.30 z důvodu jednání.

A nyní otevírám obecnou rozpravu, do které jsou v tuto chvíli přihlášení dva poslanci. Jako první paní poslankyně Adámková, poté pan poslanec Kaňkovský. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Adámková: Dobré odpoledne. Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, jsem velmi ráda, že se dostáváme k druhému čtení, projednání velmi důležitého zákona, který určitě zlepší situaci, která je v tom našem systému daná zdravotnickém. Bohužel je pravda, že očkování vedle své nesporně pozitivní úlohy, která samozřejmě úplně změnila celý pohled na zejména infekční choroby, přináší bohužel i některé věci, které jsou velmi závažné a bohužel mohou končit velmi těžkým poškozením zdraví. Takže jsem velmi ráda, že tento zákon tady máme a že o něm můžeme jednat.

Samozřejmě, jak to tak bývá, tak v momentě, kdy se dostal zákon do prostoru, tak se objevila řada velmi praktických věcí, které opravdu zlepšují pohled na tu věc, takže mi dovolu, abychom tam načetli takové dvě drobné úpravy.

Za prvé. Paragraf 2, kde se jedná o rozsah náhrady újmy. Stát nahradí osobě, která se podrobila povinnému očkování, jež provedl poskytovatel zdravotní služby, čili nikoliv očkování, které by nebylo dohledatelné, také ztížení společenského uplatnění způsobené povinným očkováním a hradí účelně vynaložené náklady spojené s péčí o zdraví toho očkovaného a s péčí o jeho osobu nebo o jeho domácnost tomu, kdo je vynaložil. A to je proto, že opravdu dívat se na dítě, které je postižené, je velmi obtížné, a je potřeba tedy potom se postarat o tyto rodiny trošku v širším slova smyslu. Stát poskytne náhradu osobě blízké očkovanému za duševní útrapy, dojde-li následkem povinného očkování k usmrcení anebo zvlášť těžkému ublížení na zdraví očkovaného. Protože bohužel ani tuto eventualitu vyloučit nemůžeme, byť je to pochopitelně velmi řídké.

Za druhé. Za paragraf 5 vkládáme nový paragraf 6, který vzešel opět z praxe, který ukazuje, že pochopitelně posoudit rozsah toho poškození – a tady bychom byli dlužní zejména těm dětem, které by dostaly se k tomu poškození zdraví po povinném očkování, kdybychom se jim nevěnovali řádně. Protože některá teplota nebo to, že dítě se nezdá rodiči, by se mohla pouze svést na to očkování. A vůbec by to nemuselo být z očkování. Může to být počátek velmi těžké choroby včetně hematologických, akutních leukémií apod., které prostě jenom přišly v době, kdy bychom mohli říci, že tedy je to po očkování, takže by se tomu nevěnovala dostatečná pozornost. A proto v tomto pozměňovacím návrhu navrhuje ministerstvo pro posouzení složitých případů ustanovit nezávislou odbornou komisi, kde členy této nezávislé odborné komise, které jmenuje a odvolává ministerstvo, jsou vždy za prvé zástupce ministerstva, který je vždy zdravotnickým pracovníkem, je současně předsedou komise a řídí její činnost. Dva zdravotničtí pracovníci se způsobilostí k samostatnému výkonu zdravotnického povolání v příslušném oboru zdravotní péče.

Blíže to nemůže zákon specifikovat, protože tam už se může stát, že bude posouzení pohybového aparátu nebo duševního vývoje toho dítěte nebo jiné věci. Čili vždycky tam jistě bude muset být pediatr, to bezesporu, samozřejmě, a potom další odborník a osoba, která získala vysokoškolské vzdělání v magisterském studijním programu v oblasti práva. To proto, že víme z terénu, že samozřejmě mnoho rodin se domáhá tohoto odškodnění, a bohužel nemají důvěru, nutno říci, třeba potom v to zdravotnické zařízení, které toto očkování provedlo, samozřejmě to člověk i lidsky chápe, a je potřeba, aby tady nemuseli oni sami se dohledávat někde, aby věděli, že tedy ten systém zdravotnictví, v tomto případě ministerstvo na to myslí a má tedy právníka, který se věnuje této oblasti a může jim poradit, eventuálně i s tím posouzením.

Členy této nezávislé odborné komise nikdy nemůže být prosím osoba se zřetelem k očkovanému nebo poskytovateli, který provedl očkování, kde by byl jakýkoliv střet zájmů. To samozřejmě se zcela vylučuje. Nezávislá odborná komise projedná tento případ za účasti nejméně nadpoloviční většiny těchto členů a vždycky tam musí být, i kdyby se jich sešlo jen nadpoloviční většina, pracovník zdravotnický. Nikdy by to nemohl být jenom úředník a právník. Při vši úctě ke všem vzděláním samozřejmě.

Tato nezávislá odborná komise případ posoudí na základě zdravotnické dokumentace vedené o tom pacientovi, dalších skutečností, které zjišťuje, a vypracuje zápis, který bezodkladně předá prostřednictvím předsedy komise ministerstvu, kde budou jasné závěry z případů s jednoznačným konstatováním, zda újma na zdraví je následkem povinného očkování, nebo zda mají pochyby a musí být další vyšetření, které potom určí třeba tu správnou diagnózu. Nebude tedy, v tom případě tady vlastně vylučujeme možnost, kterou teď také v terénu někdy vidíme, že není možné vyloučit, nebo pravděpodobně došlo následkem očkování, tady to musí být jednoznačné. Protože kdybychom přiznali jenom, že to, co se nezdá těm rodičům, kde opravdu může být poškození, že je po tom očkování, kdyby byly pochyby a nepokračovali bychom, mohli bychom opravdu přehlédnout velmi závažné diagnózy, které by ty děti poškodily po celý život, protože by se řeklo, že je to jenom v uvozovkách po očkování.

Čili dovolujeme si tuto drobnou změnu, kterou jsem teď poměrně obsáhle tedy řekla, omlouvám se, ale chtěla jsem, abyste rozuměli tomu, proč toto děláme, dát jako sněmovní tisk (dokument) 3543, je v systému. Je to tedy tento drobný pozměňovací návrh. Děkuji a prosím o jeho podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. A nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Kasal, připraví se pan poslanec Kaňkovský. Prosím.

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych měl jednak k tomu pozměňováku dotaz jak na paní profesorku, tak i na pana ministra. Já s tím pozměňovacím návrhem plně souhlasím, a jenom aby podle toho mohla ta komise pracovat, tak je tam nutná jedna věc, a to, aby byly vypracovány závazné postupy. Protože ve chvíli, kdy dojde k nějaké reakci po očkování, tak to dítě je hospitalizované v nemocnici. A ve chvíli, kdy to je, dejme tomu, v půl roce jsou vysoké horečky, je tam změna chování, tak aby ta komise mohla správně posoudit, jestli to je rozvoj závažného onemocnění, anebo jestli to je reakce na očkování, tak by tam mělo být taxativně vyjmenováno, že tam bude magnetická rezonance, lumbální punkce a tak dále, co odpovídá tomu. Takže měly by být vypracovány závazné postupy pro takovéto stavy a mělo by to být dohodnuto s pediatrickou společností. Proto se ptám, jestli to je přímo v pozměňováku, anebo se potom obracíme na pana ministra, že je to potřeba dopracovat. Pak to bude stoprocentně fungovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Paní poslankyně Adámková s faktickou. Prosím.

Poslankyně Věra Adámková: Jenom za tu reakci děkuji panu doktorovi Kasalovi. Protože určitě je praktik a pediatr, tak vybral ty věci, které jsou. Dávat tam postup, která vyšetření mají být v zákoně, nepovažuji za šťastné, protože nechceme, aby ten zákon platil půl roku ani rok, ale aby tam byla nastavena obecná pravidla. A kdyby se ukázalo za rok, že máme nějakou novou metodu, a nebyla by vyjmenovaná, těžko bychom ji do toho vkládali. Čili to je potom otázka vyhlášky ministerstva.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan ministr bude chtít také reagovat. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Na pana poslance Kasala. Určitě to je velmi trefná připomínka. Souhlasím s tím, co říkala paní profesorka, že by se to nemělo dávat přímo do zákona, že takovou věc asi není úplně nutné upravovat v zákoně, ale je to o nějakém odborném postupu a doporučení. A určitě to budeme konzultovat s odbornými společnostmi, jak s pediatrickou společností, s vakcinologií a tak dále. Takže si myslím, že tady je shoda. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A nyní tedy prosím pan poslanec Kaňkovský do obecné rozpravy. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, kolegové. Za klub KDU-ČSL mohu říci, že my předložený návrh zákona podporujeme – říkal jsem to už tady v prvním čtení – protože řeší problematiku, po jejímž řešení volá veřejnost již delší dobu. Já jsem zde v prvním čtení zmiňoval některé konkrétní výhrady k tomu předloženému návrhu. Nebylo to nijak militantní, opravdu se spíš jednalo o některé praktické poznámky. Ale mohu zde znovu říci, že ten cíl, který sleduje ten návrh zákona, jednoznačně podporuji já i klub KDU-ČSL.

V druhém čtení si dovoluji zmínit jenom jednu oblast, kterou jsem se rozhodl řešit pozměňovacím návrhem, ke kterému se posléze přihlásím v podrobné rozpravě. A tam je potřeba si uvědomit, a už to tady zmiňovala paní poslankyně profesorka Adámková, že pro každou rodinu, kde se vyskytne nějaké těžké zdravotní poškození jako následek povinného

očkovaní, pro každou rodinu je to velký stres, je to pro ně velký zásah do jejich rodinného života. Postižená rodina se musí s hendikepem toho dítěte vyrovnat po všech možných stránkách. Většinou to pro ni znamená postarat se o řadu pomůcek, musí si úplně přeorganizovat svůj život, mnohdy to znamená i změnu zaměstnání rodičů. A je potřeba si připustit, že mnohdy to také ta rodina nevydrží a rozpadne se.

To znamená, že pro tu rodinu je to velmi závažná stresová situace. A já považuji za ne úplně šťastné, aby rodina – která samozřejmě přemítá, proč k tomu došlo, a mnohdy se samozřejmě s určitým hněvem obrací i na to zdravotnické zařízení, které aplikovalo očkování, a i když to zdravotnické zařízení v naprosté většině, to bych chtěl zdůraznit, v naprosté většině případů nemá jakoukoliv vinu, nezpůsobilo to žádné chybné chování toho zdravotnického zařízení, tak důvěra mezi rodinou a tím zdravotnickým zařízením je narušena. A já za těchto okolností nepovažuji za šťastné, že ta rodina, pokud chce uplatnit nárok na odškodnění, si bude muset vyžádat zdravotnickou dokumentaci u toho konkrétního zdravotnického zařízení a poté ji dodat k té své žádosti Ministerstvu zdravotnictví.

K tomu směřuje můj pozměňovací návrh, kdy bych rád, aby to důkazní břemeno zajistilo Ministerstvo zdravotnictví. Víím, že to pro Ministerstvo zdravotnictví bude určitá práce navíc, ale myslím si, že jak pro poškozenou rodinu, tak koneckonců i pro to zdravotnické zařízení to bude postup, který bude méně stresový. A co si budeme namlouvat, i pro ty zdravotníky to není úplně jednoduchá situace.

Takže tolik pozměňovací návrh, ke kterému se potom formálně přihlásím v té podrobné rozpravě. Jinak vítám tento návrh a pevně věřím, že bude úspěšně dokončena jeho legislativní pouť a že bude schválen. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. A nyní prosím pana poslance Válka v obecné rozpravě.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl navázat prostřednictvím pana předsedajícího na kolegu Kaňkovského. Já za klub TOP 09 mohu říct, že jsem velmi rád, že tento zákon je odborný, a že proto na něj může být nalezen široký konsenzus bez ohledu na politickou příslušnost. Jsem velmi rád, že se otevřela problematika, která se týká řady lidí, a chtěl bych jenom požádat, abychom jako součást toho zákona dostali z Ministerstva zemědělství alespoň věcný záměr prováděcích vyhlášek. Pardon, zdravotnictví. Já už vás mám jako úplně všeho, pane ministře. .

Vysvětlím důvod. Existuje před časem změna určování mozkové smrti, kdy se do legislativy dostalo, že určování mozkové smrti není tak, jak se tradičně provádělo, pouze pomocí digitální subtrakční angiografie, ale také pomocí CT mozku, a vznikla prováděcí vyhláška ministerstva, která to definuje po dohodě s odbornou společností, v tomto případě anesteziologickou a neurologickou. Problém je, že už nikdo neřekl, jak se tedy má provádět to CT mozku a kdy ten popis řekne, že se jedná o mozkovou smrt, a kdy se nejedná. Odborná společnost, která má na starosti popisování CT mozku, tedy radiologická společnost, řekla, že to nejde jaksí definovat a že takovýto popis v podstatě neexistuje. Takže pracoviště, která začala využívat tuto vyhlášku a provádět CT mozku k určení mozkové smrti, tak vlastně vždycky ten popis končí tím, že se z CT nedá určit, zda se jedná, nebo nejedná o mozkovou smrt.

Je to velmi odborná úzká záležitost. Bohužel nešla paralelně vyhláška se zákonem. A v tomto případě si myslím, že se nejedná o nepodobný problém. Jedná se opět o zákon, který je velmi odborný. A zaznělo to tady od některých mých předřečníků, že některé věci budou muset být řešeny z logiky věci vyhláškami. Proto bych velmi plédoval a prosil o to, aby do

druhého čtení do výboru šly věcné záměry těch vyhlášek, tak abychom věděli, co v nich je, abychom mohli případné nejasnosti vychytat.

Druhá věc, o které bych se chtěl zmínit. Je asi realitou, že část veřejnosti má nedůvěru k očkování. A naší úlohou zdravotníků, naší úlohou poslanců, naší úlohou volených zákonodárců a úlohou Ministerstva zdravotnictví je tu veřejnost přesvědčovat, že ty obavy jsou v mnoha případech liché, neopodstatněné a často dané tím, že informace z doktora googlu nebyly úplně správně pochopeny. Myslím si, že teď máme jedinečnou příležitost korektní legislativou, korektními vyhláškami tyto obavy pokud možno utlumit a maximálně podpořit to, aby akceptovalo co nejvíc naší populace, že povinné očkování, přeočkování je opravdu jeden z velkých výdobytků moderní medicíny a říkat cokoliv jiného je chyba.

Takže na závěr. V tomto případě si myslím, že TOP 09 bude podporovat tento zákon a (nesroz.) rozumných pozměňovacích návrhů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Do obecné rozpravy se přihlásila ještě paní poslankyně Richterová. Prosím.

Poslankyně Olga Richterová: Jen velmi stručně doplním do debaty za klub Pirátů, že jsme také velmi rádi, že tento návrh zákona byl předložen. Stejně tak se připojujeme k žádosti o to, abychom na výboru měli k nahlédnutí i vlastní předpokládané znění těch doprovodných vyhlášek, protože d'ábel se bude skrývat v detailu, ve znění právě těch vyhlášek.

Stejně tak se chceme přimluvit za to, aby byla alokována dostatečná částka v návrhu rozpočtu, protože zase – tam půjde o to, jak stát potom bude schopen tomu, co těm často velmi nešťastným rodičům slíbí, dostát. A ještě snad bych zdůraznila to, co tady také už zaznělo, že bude potřeba i podpora zdravotních zařízení, aby zkrátka zvládla tuto svoji novou povinnost tak nějak důstojně, protože to jsou velmi nelehké a často i velmi nejednoznačné situace.

Ještě jednou, je velice dobře, že tento zákon bude patrně již brzy přijat.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji a prosím pana poslance Ventrubu, který se ještě přihlásil. Prosím.

Poslanec Jiří Ventruba: Vážené kolegyně, kolegové, pane ministře, pane předsedající, já bych si dovilil jenom za ODS také říct, že to cítíme tak, jak to řekli předřečníci, tak jak jsme to vlastně projednali ve zdravotním výboru, co se týče očkování. Byli tady moji předřečníci, kteří říkali, jak to je s mozkovou smrtí atd., myslím svého kolegu radiologa. Já bych chtěl říct, že jako neurochirurg s tím mám obrovské zkušenosti. Jsou to věci, které opravdu jsou závažné.

A teď se vrátím k tomu očkování. Proč? Protože víte dobře, že ta očkování jsou dvojího druhu, nebo dvou typů. Prvním typem je takové očkování, když se očkuje novorozenec, nebo to dítě a vlastně ho chráníme – jenom jeho samotného, ať je to tetanus, atd. A pak je druhá skupina očkování, kdy vlastně máme zodpovědnost, nebo stát má zodpovědnost za celou společnost. Já si pamatuji jako dítě, my jsme prostě byli očkováni proti spalničkám, černému kašli atd. a ty nemoci nebyly. Víte dobře, že když se poměry uvolní, a teď jsou takové ty – a já jsem dostal mnoho dopisů z jedné i druhé strany, proč očkovat a proč neočkovat, měl jsem na svém oddělení dokonce dítě z infekční kliniky v dětské nemocnici, které po očkování bylo postižené, ale myslím si, že je velice dobře, že stát přebírá zodpovědnost za to, když tím povinným očkováním dojde k újmě na zdraví. Ale dal bych za pravdu – to, co říkal kolega

Válek, prostřednictvím, ale já nemusím říct prostřednictvím, neoslovuji ho, co řekl můj kolega Válek, že ta prevence a přesvědčování rodičů je strašně důležité, aby se opravdu podařilo proočkovat společnost tak, aby byla chráněna. A tak jak dnes schvalujeme, jak se odškodní rodiče nebo jedinci, kteří jsou postiženi, tak stejně musíme potom najít nějaký způsob legislativní, jak ochránit společnost, když rodiče vlastně svým někdy nezodpovědným jednáním společnost ohrozí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. To byla v tuto chvíli poslední přihláška do obecné rozpravy, takže pokud se nikdo nehlásí z místa, tak já obecnou – pan poslanec Ferjenčík se hlásí. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Já jsem chtěl jen reagovat na svého předřečníka, velmi stručně. Jenom jsem chtěl poznamenat, že podle mě společenský tlak vůči lidem, kteří neočkují své děti, je obrovský a že naopak v dnešní situaci dochází k tomu, že naprosto bezdůvodně jsou postihováni děti těchto rodičů třeba tím, že nemůžou jezdit na lyžařské výcviky nebo třídní výlety a podobné věci, a podle mně bychom se také měli bavit o tom, jak to udělat, aby to, že rodiče se rozhodli neočkovat, dětem, které jsou starší šesti let, nezasahovalo výrazně do života. Podle mě ten společenský tlak je tam naopak značný a spíš bychom se měli bavit o tom, která opatření jsou přiměřená a která ne.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Kasal, poté paní poslankyně Aulická do rozpravy.

Poslanec David Kasal: Děkuji za slovo. Já budu hned reagovat na svého předřečníka. V tom případě ale, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, musíte řešit i to, že ti lidé, kteří budou ty lidi ošetřovat, vezmeme si třeba epidemie spalniček – budete mít uzavřené urgentní příjmy a pak tam budete chtít být ošetřeni, to chci vidět, jak to budete dělat. A budou odškodněni všichni, i ti dospělí, kteří to dostali. A vy, když tam potom budete chtít být hospitalizovaní – to by mě zajímalo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Nyní pan poslanec Ferjenčík s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl jenom stručně reagovat na pana poslance Kasala. Já jsem řekl, že považuji za absurdní, že děti, které chodí normálně do třídy ve škole, jsou se svými spolužáky v každodenním styku, mají zákaz jezdit na třídní výlety nebo lyžařské výcviky. Považuji to prostě za úplně absurdní opatření. A vůbec nerozumím, jak to souvisí s epidemiemi spalniček.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Pan poslanec Kasal se ještě hlásí s faktickou poznámkou. Je mi líto, paní poslankyně.

Poslanec David Kasal: Já jenom velice krátce. To je úplně základ medicíny, který se učíme v prvním ročníku. Stačí si to nastudovat, pane kolego, a nemusíme se tady o tom bavit. Ale je to opravdu o přenosu chorob, a ve chvíli, kdy jedna skupina je očkovaná a druhá není, tak tam ten přenos zkrátka je. Ale to si řekneme v předsáli, to nemusíme řešit tady.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Nyní paní poslankyně Aulická do rozpravy z místa. Prosím.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Vážené kolegyně a kolegové, já bych také chtěla jenom drobně přispět do této diskuse. Já bych možná tak trošku i na pana kolegu Ferjenčíka vaším prostřednictvím, pane předsedající. Vy máte svým způsobem pravdu, že to je absurdní. Ale o tom je právě ta povinnost očkování. My vlastně jedním dechem zase říkáme – když rodiče se nerozhodnou, tak jak ten stát má vymáhat tu povinnost. Tak by možná bylo dobré to obrátit i do této roviny. Každopádně je absurdní, asi ano, současná legislativa, to nastavení, protože já si teď nejsem jista, myslím, že tam je zrovna šest dnů, které to dítě může trávit v tom kolektivu při výjezdu, a to si myslím, i když se tvořil třeba i ten povinný předškolní rok, tak de facto se zapomnělo i na legislativu v rámci povinného očkování. Protože tak jak je dnešní platná legislativa postavena, tak de facto mluví nesmyslně a protichůdně.

Ale na co bych chtěla upozornit, rodiče, a já jsem jedna z nich, která samozřejmě to řešila. Řešíte po celou dobu těhotenství to, aby dítě bylo zdravé, aby všechno bylo v pořádku, a když se vám narodí dítě, tak najednou řešíte situaci – budeme očkovat. Ano, je pravda, a já si myslím, že si musíme sáhnout i na srdce, a to především u pediatriů, že ne každý pediatr má stejný přístup v rámci očkování, i když jsou samozřejmě nějaké stanovené parametry, jak a kdy se má očkovat, každý pediatr to zcela úplně tak nedodrží. A ti rodiče mají především strach ze samotných vakcín. Protože to, jak jsme byli očkovaní, třeba já, tak zcela odlišně jsou dneska očkovány děti. A oni většinou říkají – my chceme očkovat, ale máme problém se samotnými vakcínami, tak jak jsou dneska modifikovány. A to je možná ten základ, od čeho bychom se možná i v té budoucí debatě měli odpíchnout. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A pokud nejsou další přihlášky do rozpravy ani faktické poznámky, tak v tuto chvíli obecnou rozpravu končím a ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pan ministr má zájem, tak prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pouze velmi stručně na závěr. K té připomínce, která tady zazněla, že chybí prováděcí právní předpis – není tomu tak. My vzhledem k tomu, že jsme věděli, že samozřejmě to je velmi důležitá součást – ostatně si myslím, že i podle legislativních pravidel se mají prováděcí předpisy dávat najednou s návrhem zákona, tak vlastně ta prováděcí vyhláška je součástí sněmovního tisku. Takže je v systému, pokud má kdokoli zájem, tak se může podívat na ten sněmovní tisk. V systému je ta prováděcí vyhláška nahraná, kde jsou právě ty zdravotní důsledky, takže o tom debatou vést můžeme.

Jinak k té prevenci. Myslím si, že samozřejmě je to namístě, ta osvěta atd. My dokonce jsme prosadili v rámci dohodovacího řízení pro příští rok, že praktičtí lékaři pro děti a dorost budou mít nový kód, nový výkon, který se právě týká konzultace o očkování. Věříme, že to také povede k větší motivaci pediatriů v terénu, aby vlastně vysvětlovali všechny aspekty očkování, vyvraceli různé mýty a podobně. Takže tato motivace vlastně od příštího roku bude v rámci úhrad nastavena.

Jinak si myslím, že ta debata byla věcná, a jsem rád za podporu. Pokud jsme tady řešili otázku nastavení nějakých sankcí a podobně, tak věřte, že v prvním čtení nás čeká novela zákona o ochraně veřejného zdraví, která tuto oblast řeší, takže si myslím, že nás čeká také velká debata na toto téma. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Dovolím si podotknout, že skutečně patří k pravomocem Sněmovny požádat o prováděcí předpis, pokud je potřeba k zákonu nebo k jinému návrhu.

A nyní paní zpravodajka Gajdůšková má zájem o závěrečné slovo? Nemá, v tom případě nepadly žádné návrhy, které bychom měli v tuto chvíli hlasovat, takže já zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací návrhy a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Jako první je přihlášena do podrobné rozpravy paní poslankyně Adámková.

Poslankyně Věra Adámková: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, já se v této podrobné rozpravě hlásím ke svému pozměňovacímu návrhu, který jsem podrobně zdůvodnila v rozpravě obecné. A jenom díky tomu, že jsem tady, tak si dovolím říct teď jednu zprávu, abyste ji věděli jako první. Je to zpráva ze včerejška, velmi důležitá.

Výbor pro zdravotnictví se věnuje očkování jako celku, čili i očkování, kde máme jednu možnost zabránit onkologickým diagnózám, to je očkování proti lidskému papilomaviru. A díky, řekněme, takovému soustředěnému nátlaku jak Ministerstva zdravotnictví, tak výboru pro zdravotnictví stoupla proočkovanost u chlapců – u dívek ne – o sto procent od loňského prosince. Ale to je jenom pro informaci, jenom využívám nebo zneužívám mikrofon. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já bych jenom podotkl, že ten návrh – potřebuji aspoň číslem odkázat na sněmovní dokument.

A nyní dám slovo panu poslanci Kaňkovskému. Předpokládám, že paní poslankyně Adámková se poté ještě přihlásí. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Ještě jednou dobré odpoledne. Vážený pane místopředsedo, členové vlády, kolegyně, kolegové, já už se teď jenom formálně přihlásím k avizovanému pozměňovacímu návrhu, který najdete v databázi pod číslem sněmovního dokumentu 3546, a jde skutečně o tu záležitost vyžádání dokumentů od konkrétního zdravotnického zařízení ze strany Ministerstva zdravotnictví. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Paní poslankyně Adámková.

Poslankyně Věra Adámková: Sněmovní tisk (dokument) pozměňovacího návrhu, se kterým jsem vás seznámila, má číslo 3543. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a myslím, že to je možné považovat za dostatečné zdůvodnění přihlášení se k návrhu. A pokud se nikdo další do podrobné rozpravy nehlásí, tak já v tuto chvíli podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je znovu zájem o závěrečná slova ze strany pana ministra nebo ze strany paní zpravodajky. Není tomu tak. Nepadly žádné návrhy, o kterých bychom měli v tuto chvíli hlasovat, takže já druhé čtení tohoto návrhu končím a posuneme se dál. Děkuji panu ministrovi a děkuji paní zpravodajce.

Je zde bod číslo 11, což je

11.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony

**v oblasti regulace podnikání na finančním trhu
/sněmovní tisk 398/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová. Prosím, ujměte se slova.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dobrý den. Předkládám vám k projednání návrh novely některých zákonů v oblasti regulace podnikání na finančním trhu. Důvodem předložení této novely je především adaptovat právní řád na nařízení Evropské unie o prospektu. Prospekt je informační dokument, který se povinně zpracovává při veřejném nabízení ceny papírů a jehož účelem je, aby potenciální investoři měli k dispozici všechny potřebné informace pro rozhodnutí, zda cenný papír koupí. Právní úprava prospektu je dosud obsažena v zákoně o podnikání na kapitálovém trhu, nově bude prospekt upraven přímo použitelným evropským nařízením. Proto je třeba tuto úpravu vypustit ze zákona o podnikání na kapitálovém trhu a provést v něm některé další nutné změny.

Touto novelou se rovněž mění úprava distribuce doplňkového penzijního spoření, a to tak, aby již nebyla provázána s distribucí investičních nástrojů podle zákona o podnikání na kapitálovém trhu. Bude tak umožněna samostatná distribuce doplňkového penzijního spoření bez současné nutnosti mít povolení investičního zprostředkovatele. Proto je nutné současně upravit jak zákon o podnikání na kapitálovém trhu, tak zákon o doplňkovém penzijním spoření, přičemž tyto úpravy musí nabýt účinnosti současně.

Touto novelou se také řeší dlouho diskutovaná problematika insolvence entit bez právní subjektivity, konkrétně podfondů investičních fondů a podílových fondů. Bude umožněno, aby insolvenční řízení bylo vedeno přímo proti konkrétnímu podfondu nebo podílovému fondu tak, aby úpadek těchto entit neohrozil jejich obhospodařovatele ani jiné jím obhospodařované fondy.

Navrhuje se provést i řadu dalších drobných změn v zákoně o dluhopisech a v zákoně o investičních společnostech a investičních fondech. Například se zobecňuje úprava promotéra investičního fondu, ruší se ex ante kontrola depozitáře pro fondy kvalifikovaných investorů a upravuje se tolerance nevýznamných chyb v oceňování.

V rámci přípravy návrhu zákona byly zásadní otázky konzultovány se širokým okruhem dotčených subjektů, zejména Asociací pro kapitálový trh, Ministerstvem spravedlnosti a Českou národní bankou.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 398/1 a 2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj rozpočtového výboru poslanec Jan Řehounek, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Pane poslanče, vidím, že jste současně přihlášen do obecné rozpravy, tak ten projev vhodně rozdělte.

Poslanec Jan Řehounek: Určitě, vážený pane předsedající, já tady teď vystupuji jako zpravodaj, potom se přihlásím, resp. už jsem přihlášen jako řádně diskutující do obecné rozpravy. Já bych tady v krátkosti jenom shrnul ten – protože nebudu komentovat obsahově ten sněmovní tisk, paní ministryně to tady okomentovala, myslím si, velmi podrobně, takže já

bych chtěl jenom říci, že první čtení tohoto tisku proběhlo 24. dubna, kde vlastně bylo přikázáno, jak jste už zmínil i vy, garančnímu výboru, kterým je rozpočtový, který tento tisk projednal 27. června a přijal právě usnesení, se kterým vás teď seznámím. Je to usnesení, které je ve sněmovním tisku 398/2.

Po úvodním slově náměstkyně ministryně financí Lenky Dupákové, zpravodajské zprávě poslance Jana Řehounka a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti regulace podnikání na finančním trhu (sněmovní tisk 398) schválila ve znění těchto pozměňovacích návrhů – tady tedy si dovolím opravdu citovat doslovně:

V části první čl. I bod 13 nově zní: "V § 17 odst. 1 se doplňuje věta: "Nahrávky telefonických hovorů a záznamy elektronické komunikace je obchodník s cennými papíry povinen uchovávat jen v případech stanovených v odstavci 2."

A v části první čl. 1 se za dosavadní bod 13 vkládá nový bod 14, který zní: "V § 17 odst. 2 větě první se slova "Záznamy podle odstavce 1 zahrnují záznamy" nahrazují slovy "Obchodník s cennými papíry uchovává nahrávky" a za slova "hovorů" se vkládá slovo "záznamy" a za slova "pokynu zákazníka" se vkládá text "a to i v případě, že účelem telefonického hovoru nebo elektronické komunikace bylo uzavření obchodu nebo poskytnutí této investiční služby, avšak k tomu nedošlo." A dále se věta druhá zrušuje."

Následující body se přečíslují.

Součástí usnesení je i bod II – zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Takže k tomu vystoupení jako zpravodaje je to všechno. Nevím, jestli tady mohu už zůstat?

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Zůstaňte. Otevírám rozpravu a máte slovo.

Poslanec Jan Řehounek: Dobře. Děkuji. Rád bych tady přece jenom navázal na to, co tady už zaznělo od paní ministryně. Je to opravdu novela, která zahrnuje devět zákonů souvisejících s problematikou podnikání na kapitálovém trhu. Primární novela spočívá opravdu v adaptaci na nařízení o prospektu, jak už tady bylo zmíněno.

V krátkosti bych tady teď okomentoval dva ze svých pozměňovacích návrhů, které jsem načetl do systému.

První je označen ve sněmovním systému jako 3307. Přečtu tady jenom odůvodnění, protože ten návrh jako takový se týká vlastně poskytování služeb právníkům osobám tak, aby společnost, která je tady poskytuje, nemusela mít sídlo v České republice. Je to z toho důvodu, že navrhovaný bod 15 promítá pro oblast investičních služeb pravidlo podle článku 57 Smlouvy o fungování Evropské unie, podle něhož se právo volného poskytování služeb v Evropské unii bez zřízení pobočky resp. usazení týká služeb poskytovaných dočasně. Pro trvalou hospodářskou přítomnost se obecně vyžaduje usazení v dotčeném členském státě, což umožňuje lepší výkon práv klientů i lepší výkon o dohledu v místě, kde je služba poskytována. Tyto služby ale ani v rámci Evropské unie neplatí pro služby vybraným velkým klientům, takzvaným profesionálním zákazníkům ze zákona. Ve spojení se skutečností, že pro oblast investičních služeb dosud Česká republika nepožadovala usazení vůbec, je rozumné v tuto chvíli dle mého názoru neuplatňovat požadavek pro případ služeb profesionálním

zákazníkům, což jsou vlastně i státní instituce, jsou to vlastně pojišťovny, banky, protože ti mohou sami kvalifikovaně posoudit, či služby, zda a za jakých podmínek využijí. Profesionálními zákazníky ze zákona jsou v zásadě ty finanční instituce, ale i stát, mezinárodní organizace a velké korporace, které nejsou malým a středním podnikem.

Takže to je vlastně okomentování a odůvodnění jednoho z mých pozměňovacích návrhů.

Dále bych se tady vyjádřil k pozměňovacímu návrhu, který je ve sněmovní databázi u tohoto sněmovního tisku pod číslem 3449. Je to větší pozměňovací návrh, který se týká dohromady dvanácti bodů z novely toho zákona.

K bodu číslo 1 – jedná se o opravu v implementaci článku 24 odst. 9 prvního odstavce směrnice MiFID. Dosavadní znění totiž mohlo vyvolávat pochyby, zda jsou přípustné podle odstavce 3 jen pobídky, které naplňují podmínky podle odstavce 4.

Velmi se omlouvám, pro většinu z vás to možná bude opravdu věc, která je velmi specifická, ale chtěl bych, aby to tady opravdu zaznělo.

K bodu číslo 2, který se týká § 118 odst. 2 zákona o podnikání na kapitálovém trhu, ustanovení transponuje článek 4 odst. 7 směrnice o transparentnosti, k jehož provedení má být vydáno prováděcí nařízení Komise, které však doposud nebylo publikováno v Úředním věstníku Evropské unie.

K bodu číslo 3, který se týká § 159 a 159a zákona o podnikání na kapitálovém trhu, je to jenom vlastně oprava v implementaci.

K bodu 4 – § 176 odst. 3 zákona o podnikání na kapitálovém trhu, je to opět jenom pouze oprava v implementaci.

K bodu 5 – § 177 odst. 6 a § 182 odst. 4 zákona o podnikání na kapitálovém trhu – jsou to pouze legislativně technické opravy.

K bodu číslo 6, který se týká § 6 zákona o dluhopisech. Z důvodu neexistence v současné době databáze listinných korporátních dluhopisů – a tady trochu odbočím od toho odůvodnění. V poslední době se i v médiích několikrát vlastně mluvilo o tom, že opravdu trh s dluhopisy není regulovaný a že na trhu působí spousta společností, které emitují své dluhopisy, a ta ochrana zákazníků je velmi malá, tak je navrhováno, by měl každý dluhopis identifikační označení podle mezinárodního systému číslování takzvaného ISINu, a to usnadní jeho dohledatelnost a zároveň zvýší transparentnost. A proto tady je navrhována změna v § 2 odst. 4 a v § 9 písm. j) zákona.

K bodu číslo 7, který se týká § 77b zákona o doplňkovém penzijním spoření, kde dikce "podmínky provozování činnosti" nebyla zcela jednoznačná, a proto by byla vhodnější dikce "podmínky pro udělení oprávnění k činnosti".

K bodům 8 až 10, které se týkají zákona o doplňkovém penzijním spoření a přechodných ustanovení, jedná se pouze o legislativně technické opravy.

K bodu číslo 11 – tímto návrhem, resp. mým pozměňovacím návrhem dochází ke snížení správních poplatků za prodloužení oprávnění k činnosti. V důsledku zpoždění legislativního procesu však dojde k tomu, že v roce 2019 budou muset osoby oprávněné zprostředkovávat doplňkové penzijní spoření zaplatit správní poplatek v původní nesnížené výši. To se navrhuje kompenzovat tím, že tímto zaplacením dojde k prodloužení oprávnění nikoli o rok, jak je to standardně, ale o dva roky.

A poslední k bodu číslo 12 – z důvodu právní jistoty při placení správních poplatků a prodloužení oprávnění k činnosti je žádoucí, aby změny v zákoně o správních poplatcích a

v zákoně o doplňkovém penzijním spoření neproběhly v době, kdy se správní poplatky platí, tedy v době mezi 1. 10. a 2. 12. roku 2019. Navrhuje se proto, aby účinnost těchto částí novely nastala prvním dnem následujícího kalendářního čtvrtletí, tedy pravděpodobně 1. 1. 2020, při výrazném zpoždění případně 1. dubna 2020.

Tolik za mě vyjádření k mým pozměňovacím návrhům. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za obsáhlé vyjádření. Než pozvu pana poslance Juříčka, tak paní poslankyně Balcarová se nám omlouvá mezi 17. a 19. hodinou z důvodu jednání. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, chci se přihlásit k pozměňovacímu návrhu 3325, který platí pro tento tisk 398. V roce 2018 jsme pod zákonem č. 170 přijali zákon, který se poměrně těžce rodil mezi Českou národní bankou, pojišťovnami, Ministerstvem financí a spotřebiteli. Nicméně nadále se ukázalo, že existují jisté distorze trhu, proto jsem do této situace vstoupil, nikoli pouze formálně, ale obsahově. Tento pozměňovací návrh vychází z dohody, která je nadále mezi Českou národní bankou, Ministerstvem financí a Asociací pojišťoven. Myslím si, že pro tuto chvíli asi všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Ptám se, jestli ještě někdo další se chce přihlásit do obecné rozpravy. Pan poslanec Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Je to jeden z návrhů, kde implementujeme evropské právo do právního řádu České republiky. Rád bych položil řečnickou otázku, proč to vlastně děláme, když žijeme v době, kdy předseda vlády je ochoten prohlásit na půdě Sněmovny, že je připraven porušovat evropské právo. Evropské právo je součástí právního řádu České republiky. A já bych rád, kdyby neuniklo pozornosti poslanců, že předseda vlády říká, že je připraven kašlat na zákony České republiky. Myslím, že slib, který jsme všichni skládali, zní, že slibují věrnost České republice a slibují, že budou zachovávat její Ústavu a zákony.

Ještě jednou, dámy a pánové. Předseda vlády České republiky řekl na půdě Sněmovny, že je připraven porušovat zákony České republiky. A nepohnul se lísteček. Já myslím, že bychom se tomu měli věnovat nejméně při interpelacích, možná že by to stálo i za samostatný bod Sněmovny.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já děkuji. Ještě někdo se hlásí do obecné rozpravy k tomuto bodu? Pokud tomu tak není, tak obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem ze strany ministryně nebo ze strany pana zpravodaje o závěrečná slova. Není. Nezazněly ani žádné návrhy, které bychom měli v tuto chvíli hlasovat.

Takže já zahajuji rozpravu podrobnou, do které je jako první přihlášený pan poslanec Řehounek. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Řehounek: Děkuji, pane předsedající. Já už se tady pouze formálně přihlásím k těm dvěma pozměňovacím návrhům, které jsem tady okomentoval. Jedná se o pozměňovací návrhy pod čísly 3307 a 3449. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. A nyní prosím pana poslance Juříčka.

Poslanec Pavel Juříček: Ano, děkuji. Já se také ještě jednou formálně hlásím k tomu pozměňovacímu návrhu 3325. Jak jsem signalizoval, je to v podstatě zvýšení ochrany spotřebitelů tak, aby nemohlo docházet k potenciálním nebo existujícím některým, jak jsem lehce řekl, distorzím trhu. A je to především postaveno na několika paragrafech. Já je tady nebudu číst, ale v podstatě se zvyšuje jakási odpovědnost pojišťoven a zvyšuje se možnost České národní banky k dohledu nad tím, co se na tom pojistném trhu děje, tak aby případy mohly zasáhnout právě v případě některých nejistot. Musím říct, že Asociace pojišťoven s tím taktéž souhlasila, protože si uvědomovala, že ne všechno je naprosto košer. A pokud i dále by existovala některá potenciální rizika, tak v budoucnosti bychom případně mohli přistoupit i k plně tvrdé harmonizaci distribuce pojištění, tak jak je to např. v Belgii. Ale pro tuto chvíli jsme chtěli tento trh nadále nechat relativně otevřený, ale s možnostmi dostatečného dozoru jak Ministerstva financí, tak České národní banky. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. To byla poslední přihláška do podrobné rozpravy, takže pokud se nikdo další nehlásí, končím podrobnou rozpravu. Opět se zeptám, jestli je zájem o závěrečná slova po podrobné rozpravě ze strany ministryně nebo zpravodaje. Pokud tomu tak není, končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji paní ministryni i panu zpravodaji. A posuneme se dál.

Dalším bodem dnešního programu je bod číslo

12.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 211/2000 Sb.,
o Státním fondu rozvoje bydlení a o změně zákona č. 171/1991 Sb.,
o působnosti orgánů České republiky ve věcech převodů majetku státu
na jiné osoby a o Fondu národního majetku České republiky, ve znění
pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 412/ - druhé čtení**

Prosím, aby z pověření vlády předložený návrh uvedla ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová. Prosím, ujměte se slova.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Dovolte, kolegyně, kolegové, abych vám stručně připomněla obsah návrhu novely zákona, kterým se mění zákon o Státním fondu rozvoje bydlení.

Cílem návrhu zákona je zejména rozšíření působnosti stávajícího Státního fondu rozvoje bydlení o další aktivity, které se vztahují k podpoře regionálního rozvoje a které jsou v kompetenci Ministerstva pro místní rozvoj. Nejedná se tedy v žádném případě o návrh na zrušení tohoto fondu ani na změnu jeho zaměření, ale naopak na rozšíření jeho stávajících činností. Rozhodně nebude bydlení nijak ochuzeno, naopak pro příští období počítáme s každoroční dotací ze státního rozpočtu a navýšením aktivit zejména např. o družstevní bydlení a další samozřejmě aktivity s bydlením související. Postupně převedeme vybrané podpory i Ministerstva pro místní rozvoj, které jsou zaměřeny na obce a regiony, na tento státní fond, tak abychom všechny dotační tituly a nástroje měli, jak se říká, pod jednou střechou.

Proto také navrhujeme změnu názvu Státního fondu rozvoje bydlení na Státní fond podpory investic. Název byl předmětem hlubokých debat a nejlépe reflektuje náš záměr komplexněji investičně podpořit rozvoj měst a obcí v různých aspektech kvality života tamních obyvatel. Budeme nadále podporovat investice nejen do bydlení, ale i do udržitelného rozvoje obcí, měst a regionů a do územního plánování, ale i např. do cestovního ruchu. Záměry však musí být v souladu se strategickými dokumenty a s koncepcemi schválenými vládou České republiky, např. s koncepcí bytové politiky nebo se strategií regionálního rozvoje a samozřejmě v souladu s veřejným zájmem. Rozpočet fondu však zůstane schvalován Poslaneckou sněmovnou, takže sami uvidíte, že výdaje na bydlení z tohoto fondu nebudeme nijak redukovat.

V návrhu zákona se nově upravuje základní právní rámec způsobu a postupu fondu při poskytování podpor, který byl dosud stanoven v jednotlivých prováděcích předpisech, přičemž tato úprava nebyla vždy jednotná. Podrobnosti pak budou i nadále uvedeny v prováděcích předpisech.

Z věcného hlediska bych chtěla podtrhnout také navrhované rozšíření možnosti poskytování dotací právě na družstevní podíly. Státní fond v současné době neposkytuje úvěry pro mladé na družstevní byty, protože zákon neumožňuje poskytovat dotace na družstevní podíly, tedy ani na odpočet na narozené dítě, který činí 30 tisíc korun. Protože máme záměr výrazněji podporovat družstevnictví, je tato právní úprava nezbytná.

Dále se navrhuje doplnění ustanovení o využívání údajů z informačních systémů státní správy, které fond potřebuje ke své řádné činnosti. V souvislosti s kontrolní činností Státního fondu podpory investic je třeba výslovně zakotvit aplikaci zákona o finanční kontrole na postup tohoto fondu při provádění kontroly správnosti údajů uvedených v žádostech a dodržování podmínek poskytnutí a čerpání peněžních prostředků.

Závěrem bych si tedy ještě jednou dovolila zopakovat, že přejmenováním Státního fondu rozvoje bydlení podpora bydlení nezaniká, pouze se otevírá prostor k realizaci dalších podpůrných opatření s bydlením přímo nebo nepřímo souvisejících. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já vás seznámím s omluvenkou. Pan poslanec Válek se nám omlouvá dnes mezi 17. a 18. hodinou z pracovních důvodů.

Nyní budeme pokračovat. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 412/1 a 2. Prosím, aby se ujal slova zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj poslanec Ivan Bartoš, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj na své 24. schůzi 27. 6. po odůvodnění předlohy panem Ing. Davidem Koppitzem, náměstkem ministryně pro místní rozvoj, a po zpravodajské zprávě poslance Ivana Bartoše a po rozpravě přijal usnesení, kterým doporučuje Poslanecké sněmovně sněmovní tisk 412/0 projednat a schválit ve znění předloženého návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které se přihlásila paní poslankyně Richterová a poté pan poslanec Bartoš. Takže já prosím paní poslankyni Richterovou.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážení představitelé vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych ráda navázala na slova paní ministryně týkající se toho, že samozřejmě investice z nového, nebo přejmenovaného fondu budou navázané třeba na státní koncepci bytové politiky. Já si dovolím při představování toho, proč podávám pozměňovací návrh č. 3310, který pak samozřejmě načtu v podrobné rozpravě, odcitovat usnesení vlády z vládního dokumentu nazvaného Koncepce bydlení České republiky do roku 2020. Je to něco, co se schvalovalo 27. července 2016, čili pouhé tři roky zpátky.

V tom vládním dokumentu koncepce bydlení je poměrně zajímavá stránka 37, kde je právě jako ohrožení koncepce bydlení a bytové politiky popsáno možné převzetí Státního fondu rozvoje bydlení nově zamýšlenou národní investiční institucí. Takže já bych ráda řekla, že samozřejmě slyšíme-li tady ujištění, že veškeré koncepce budou dodržovány a bydlení bude podporováno, tak to je jedna věc. Ale ráda bych měla nějakou pojistku. Proto za Piráty navrhujeme takové jednoduché řešení, a sice opravdu poměrně myslíme si kompromisním návrhem, aby se doplnil nový odstavec, že zkrátka nejméně 70 % těch peněžních prostředků určených na hospodaření fondu v daném roce půjde na aktivity týkající se bydlení. Jde zkrátka o to, že ten fond má historicky naplňovat nějakou vládní politiku bydlení. V této zemi chybí zejména ve větších městech byty a my nechceme, aby došlo k další situaci, kdy se peníze rozpustí na rozhledny, na brožury na lesklém papíře a cokoliv dalšího, co by se mohlo nazvat rozvojem regionů. Rádi bychom tedy přesně stanovili míru čerpání prostředků určených specificky na bydlení, zachovali tak kontinuitu s tím původním nástrojem, s původním fondem rozvoje bydlení, a chceme zamezit tomu, aby se odlévaly, aby odtékaly peníze určené na bydlení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. A jako další je přihlášen do rozpravy pan poslanec Bartoš. Prosím.

Poslanec Ivan Bartoš: Vážené dámy a pánové, já bych chtěl jenom v krátkosti oznámit pozměňovací návrh, ke kterému se později přihlásím. Je to pozměňovací návrh, na kterém jsme se domluvili. Je to k tisku 412 pozměňovací návrh pod číslem 3531 a jedná se pouze o změnu účinnosti, protože původní účinnost už nestíháme. Mění se tam jedna věta. To nové znění je: "Nabývá účinnosti prvním dnem třetího kalendářního měsíce následujícího po vyhlášení." Takže to je pouze změna, která dává smysl tomu, jak se posunulo schvalování tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a paní ministryně Dostálová se hlásí s faktickou poznámkou, tak prosím.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji. Já jenom opravdu jednu větu jenom k paní poslankyni Richterové. Jenom jak jste mluvila o tom, že by to mohl převzít nějaký jiný národní investiční fond, tak jenom pro vysvětlení. V roce 2016 se hovořilo na půdě (?), že bude fond fondů. To znamená, že by byly zrušeny všechny fondy a někdo by to jakoby převzal centrálně. Proto my jsme tam to riziko dali, ale to se netýkalo samostatné působnosti fondů, ale právě toho fondu fondů, kde to riziko jsme skutečně vnímali.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. To byla faktická poznámka. V tuto chvíli neviduji žádné faktické poznámky ani přihlášky do rozpravy, takže pokud se nikdo další nehlásí, tak obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je ze strany ministryně nebo ze strany

zpravodaje zájem o závěrečná slova v obecné rozpravě. Pokud tomu tak není, nezazněly žádné návrhy, takže zahajuji rozpravu podrobnou. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být řádně odůvodněny. Jako první je přihlášena paní poslankyně Richterová. Prosím. Připraví se pan poslanec Feri.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo, vážené dámy, vážení pánové. Já bych se přihlásila k pozměňovacímu návrhu číslo 3310 a tím odůvodněním zkrátka je, abychom nezapomněli na tu zásadní problematiku bydlení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Teď se mi s přednostním právem přihlásil pan zpravodaj a předseda Bartoš, takže prosím. Pan poslanec Feri ještě chvilku počká.

Poslanec Ivan Bartoš: Já taky jenom velmi krátce. Jak jsem avizoval, hlásím se k pozměňovacímu návrhu pod číslem 3531. Odůvodnění je jednoduché – účelem tohoto pozměňovacího návrhu je nahradit původně navržený a dnes již z hlediska času potřebného k řádnému dokončení celého procesu nereálný pevný termín účinnosti zákona, tam byl stanoven 1. leden 2020 a nahradíme ho tedy termínem flexibilním, jak jsem již v předchozí rozpravě uvedl. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji a nyní prosím pana poslance Feriho.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení přítomní členové vlády, já se chci přihlásit ke sněmovním dokumentům 3545 a 3547. Jedná se o reakci – již v prvním čtení jsem to tu zmiňoval – na změnu složení výboru fondu, kdy by na úkor nezávislých odborníků Ministerstvo pro místní rozvoj mělo v tom výboru většinu. Teď jsou tři nezávislí odborníci a tři paritně za vládu, za ministerstva, nyní by to bylo na úkor těchto odborníků většinově Ministerstvo pro místní rozvoj, takže se těmito pozměňovacími návrhy ruší novelizační ustanovení, která toto mění. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Myslím, že zaznělo vše, co mělo, takže pokud se nikdo další do podrobné rozpravy nehlásí, podrobnou rozpravu končím. Ptám se znovu, jestli je zájem o závěrečná slova ze strany ministryně nebo pana zpravodaje. Není tomu tak. V tom případě nezazněly žádné návrhy, o kterých by se mělo hlasovat, a já končím druhé čtení tohoto návrhu.

Posuneme se dál. Dalším bodem je

13.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 431/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede ministr dopravy Vladimír Kremlík. Prosím, ujměte se slova.

Ministr dopravy ČR Vladimír Kremlík: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, Ministerstvo dopravy předkládá k projednání návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/1994., o silniční dopravě, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Hlavním cílem tohoto předkládaného návrhu je především revize právní úpravy taxislužby a provedení některých dílčích změn v dalších oblastech upravených zákonem o silniční dopravě.

V oblasti taxislužby se v souvislosti s její liberalizací jednoznačně upravují pravidla pro provozování taxislužby za využití populárních mobilních aplikací a dalších elektronických komunikačních prostředků spočívajících v upuštění od požadavku na plnění některých povinností, a to povinného použití taxametru a označení vozidel střešní svítilnou. Současně se navrhuje redukce povinností dopravců a řidičů taxislužby tak, aby nedocházelo k nedůvodnému zvýhodnění poskytování taxislužby tzv. alternativními způsoby.

Právní úprava taxislužby se ale zároveň doplňuje o některé instituty, které povedou k lepší ochraně a vymahatelnosti práv zákazníků. A o to nám přece jde. Jedním z nich je nový institut zprostředkovatele taxislužby, kterému se pro výkon jeho činnosti stanoví určité povinnosti, které směřují zejména k tomu, aby předmět zprostředkování byly pouze služby legální, tj. služby poskytované k tomu oprávněnými subjekty, dopravcem a řidičem, kteří jsou držiteli potřebných povolení, koncese dopravce a oprávnění řidiče taxislužby. Dále se zavádí nový způsob označování vozidel taxislužby tak, aby i vozidla, která nebudou vybavena střešní svítilnou, byla jednoznačně identifikovatelná jak pro zákazníky, tak pro kontrolní orgány. Tímto novým identifikátorem bude evidenční nálepka vozidla taxislužby, kterou budou vydávat dopravní úřady a kterou bude muset být označeno každé vozidlo, kterým bude provozována taxislužba.

Návrhem dochází rovněž k omezení rozsahu zmocnění obcí k regulaci taxislužby na svém území. Zcela se vypouští možnost obcí stanovit řidičům taxislužby povinnost prokázat zkoušku znalosti místopisu, obsluhy taxametru a příslušných právních předpisů a dále se vypouští možnost obcí stanovit požadavek na barvu karoserie a minimální rozměry vozidla taxislužby. Mimo oblast taxislužby se ve prospěch adresátů právní regulace upouští od povinného označování velkých vozidel obchodním jménem podnikatele v silniční dopravě a dochází k dílčím změnám v úpravě povinností při přepravě nebezpečných věcí.

Do zákona o silniční dopravě se dále včleňuje speciální úprava vůči zákonu o zaměstnanosti, která navazuje na unijní předpisy v oblasti vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb, a navrhuje se stanovit, že kopie dokladů prokazujících pracovněprávní vztah s řidičem budou muset být v případě zahraničních dopravců k dispozici ve vozidle. Zakotvení předmětné povinnosti do zákona o silniční dopravě umožní projednávání příslušného přestupku dopravními úřady, což zefektivní správní postih, jenž v současnosti není ze strany inspektorátů práce prováděn v dostačujícím rozsahu.

Změny obsažené v předloženém návrhu se dotýkají též licenčního řízení, ve kterém dochází k dílčímu upřesnění postupů při vydávání závazných stanovisek dotčených úřadů tak, aby v důsledku nečinnosti těchto úřadů nedocházelo k excesivnímu prodlužování licenčního řízení. V návaznosti na poznatky z aplikační praxe se provádí i další dílčí úprava v zákoně o silniční dopravě.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 431/1 a 2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj hospodářského výboru

poslanec Jan Bauer, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, vážené kolegyně, vážení kolegové, podstatou tohoto zákona jsme se zabývali a byla řečena v rámci prvního čtení a i z úst pana ministra. Tady ty základní teze zazněly před malou chvílí, takže se nebudu opakovat. Chtěl bych vás jenom informovat, že hospodářský výbor se tímto návrhem zákona zabýval na dvou svých schůzích a na té druhé schůzi, což byla 30. schůze z 25. června 2019, jsme k tomu návrhu zákona přijali usnesení, které, jak již bylo řečeno, je zapsáno do systému pod číslem 431/2 jako usnesení garančního výboru. Všichni ho tímto máte plně k dispozici, takže si dovoluji ho celé nečíst. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které je přihlášeno pět poslanců. Jako první pan poslanec Pavel Staněk. Než dorazí k mikrofonu, seznámím vás s omluvou. Pan poslanec Třešňák se nám omlouvá od 18.00 do 18.45 z pracovních důvodů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Staněk: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych ve velice stručném vystoupení chtěl jenom poděkovat vládě za návrh nového zákona, který výrazně liberalizuje podmínky pro vozy taxislužby, nicméně přesto jsou z mého pohledu dvě oblasti, které by bylo vhodné mírně upravit.

Jednou z nich se zabývá pozměňovací návrh k umožnění získání licence taxislužby i mimo trvalé bydliště. Současná úprava navrhovaná novelou definuje pouze několik málo míst, kde je možné požádat o oprávnění řidiče taxislužby. Konkrétně jsou to pouze dopravní úřady příslušné podle místa trvalého, dlouhodobého, přechodného nebo jiného povoleného pobytu žadatele. Vzhledem k aktuálnímu technologickému vývoji to považuji za nepřijatelné omezení, které je v rozporu s aktuálními trendy v oblasti digitalizace a umožnění lepšího přístupu občanů ke službám státní správy. Jako příklad, který podporuje tenhle trend, bych uvedl aktivitu většiny poslanců, kteří podporují návrh zákona o právu na digitální službu. Takže proto i na základě dalších jednání se zástupci Ministerstva dopravy a také s podporou Svazu měst a obcí České republiky navrhuji, aby se tenhle institut změnil na kterýkoliv dopravní úřad. Samozřejmě se v podrobné rozpravě přihlásím ke konkrétnímu dokumentu.

Druhou oblastí, která podobně opět omezuje do jisté míry efektivnost celého návrhu zákona, je oblast evidence jízd v aplikaci, respektive stávající návrh, respektive současné znění ukládá řidičům povinnost uchovávat záznam o přepravě nebo jeho kopii ve vozidle taxislužby, kterým byla přeprava poskytnuta. V případě řidičů, kteří poskytují přepravu na základě objednávky provedené elektronickými prostředky, považuji současné ustanovení za nepraktické a neadekvátní. Řidiči využívající digitální platformy mají záznam o přepravě v mobilním zařízení a asi není úplně praktické, aby mobilní zařízení nechávali stále ve vozidle, i když ho opustí. Proto navrhuji znění upravit tak, aby záznam o přepravě, nebo potvrzení o přepravě bylo po zbývajícím částečně dne, ve kterém byla přeprava poskytnuta, k dispozici u řidiče taxislužby, který přepravu poskytl. Opět se k tomu přihlásím v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji a nyní prosím pana poslance Ferance, který je přihlášen do obecné rozpravy, připraví se pan poslanec Luzar. Prosím.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, dovoluji mi, abych vás krátce seznámil se svým pozměňovacím návrhem k tomuto sněmovnímu tisku. Na úvod uvádím, že tento pozměňovací návrh byl zpracován ve spolupráci s Ministerstvem dopravy a týká se paragrafu 35. Když to zobecním, jedná se o odpovědnost zprostředkovatele taxislužby. Obecně zprostředkovatel odpovídá za to, že ta taxislužba nebo ta přeprava je prováděna legálně, to znamená, odpovídá za to, že je poskytnuta dopravcem, který je držitelem příslušné koncese, vozidlem, které je zapsáno v evidenci vozidel taxislužby, a řidičem, který je držitelem oprávnění řidiče taxislužby. Při opakované recidivě, porušování těchto povinností, je až nejvyšší trest – zákaz činnosti na tři roky.

Podstata pozměňovacího návrhu spočívá v tom, že se omezí možnost použít tento zákaz činnosti jenom na případy, které jsou společensky asi nejnebezpečnější, respektive které ten zprostředkovatel může sám ovlivnit. Jednalo by se tedy jenom o případ, že by poskytoval taxislužbu dopravcem, který není držitelem příslušné koncese, a pokud by nevedl požadovanou evidenci zprostředkovaných přeprav. To je věc, kterou může zprostředkovatel ovlivnit sám. Netýkalo by se to už přestupků, kde ten zprostředkovatel nemůže vlastně stoprocentně zajistit plnění všech povinností. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji a nyní prosím pana poslance Luzara, který je přihlášen do obecné rozpravy. Připraví se pan poslanec Polanský.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, pane ministře, dámy a pánové, já budu velice rychlý a krátký. Tento návrh zákona byl velice obsáhle diskutován na hospodářském výboru. Zabývali jsme se tím při mnoha jednáních i seminářích, které byly pořádány. Samozřejmě stojí tady proti sobě stávající princip taxislužby oproti novým způsobům poskytování přepravy osob. Všichni jsme byli v průběhu toho projednávání zásobováni různými maily a různými návštěvami z obou dvou skupin. Čili tento návrh, které je návrhem kompromisním, k tomu se také přikláním, že asi nejlepší cesta je kompromis, a z toho titulu podpořím ty návrhy, které byly tady předloženy, vím o mnohých a u některých jsem taky připodepsán.

Můj konkrétní návrh, ke kterému se přihlásím v podrobné rozpravě, se týká jednoho problému, na který se úplně zapomnělo, který jsem již avizoval při jednání s konkrétními členy, a to že existuje i speciální přeprava vozidel, jmenovitě, lidově řečeno, alkohol taxi. Jinými slovy, že vy si objednáte službu, ale ta služba probíhá vaším osobním vozem a přijede pouze řidič, který vás odveze. Na tohle se v přípravě tohoto materiálu zapomnělo, proto můj pozměňovací návrh tuto problematiku řeší a umožňuje i nadále tuto službu nabízet. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji a prosím pana poslance Polanského, připraví se pan poslanec Kolovratník.

Poslanec Ondřej Polanský: Dobrý podvečer, dámy a pánové. Dovolte mi, abych krátce představil svůj pozměňovací návrh, který se skládá vlastně ze dvou částí. Podle mého názoru se snaží odstranit dva nedostatky předkládané novely.

První nedostatek vychází ze zkušeností v Praze, vychází z toho, že zprostředkovatel taxislužby může za určitých okolností převést uživatele do zvláštního režimu, kdy jsou mu do jisté míry zkresleny informace, které mu jdou. Toto se stává ve chvíli, kdy on zjistí, že uživatelem je úřední osoba ve výkonu nějakého druhu kontroly. Tento pozměňovací návrh doplňuje do zákona ustanovení, které zakazuje v těchto případech službu omezovat.

V souvislosti s tím potom rozšiřuje výčet přestupků zprostředkovatele o činy směřující proti této navrhované změně.

Druhý dodatek spočívá ve formulaci ustanovení v novelizačním bodě 60. Je to objektivní odpovědnost za splnění kritérií, která nemusí být po celou dobu existence kontraktu mezi zprostředkovatelem a dopravcem pod jeho kontrolou. Proto se Ministerstvu dopravy ukládá zpřístupnit dálkově přístupné rozhraní, pomocí kterého bude moci zprostředkovatel zmíněnou povinnost ověřit před každou jízdou v reálném čase.

Děkuji vám za pozornost. K číslu dokumentu se potom přihlásím v podrobné rozpravě.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobrý podvečer. Jsme v obecné rozpravě. Dalším v pořadí je pan poslanec Martin Kolovratník, kterému dávám tímto slovo. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobrý podvečer. Děkuji za pozornost s vědomím toho, že druhé čtení tohoto zákona není zřejmě až tak atraktivní. Při pohledu do lavic i na mé tři blondáté kolegyně (v levé části sálu), které nedávají pozor, budu při svém vystoupení velmi stručný. (S úsměvem.)

A teď už vážněji. Okomentuji svůj pozměňovací návrh, který se, kolegové a kolegyně, překvapivě netýká taxislužeb na rozdíl od všech mých předřečníků. Já chci svým pozměňovacím návrhem v tomto zákoně pomoci dopravním podnikům, a to v problematice vymáhání pohledávek u nezletilých osob, tedy u dětí, u mladistvých, kteří ještě nedosáhli plnoletosti 18 let věku a jsou revizorem přistiženi, tedy chyceni při jízdě načerno. V kostce jde o to, že současná úprava naší legislativy a navazující zákony, ať již občanský zákoník, legislativa týkající se ochrany osobních údajů, neumožňují dopravním podnikům a policii, a to na ploše celé České republiky, chtít po nezletilých osobách kontaktní osobní údaje zákonného zástupce, rodičů, a nemohou tak na to dosáhnout a informovat rodiče o tom, že mládežník jel načerno a že například má nějakou pokutu. Víte, že tuhle problematiku jsme tady několikrát řešili, a váže se i na ony exekuce u nezletilých, u mladistvých, kdy pokud děti nedají svým rodičům vědět, tak potom do života, do plnoletosti mohou vstoupit s nějakým skrytým nebo několikaletým dluhem, který se hromadí a kupí.

Já jsem tuto věc projednával se zástupci takzvaného Sdružení dopravních podniků. Společně jsme připravili pozměňovací návrh, který nemá žádné rozpočtové nároky. Z naší analýzy vycházíme z toho, že je v souladu s evropskou i naší legislativou, a tento pozměňovací návrh pouze upravuje ustanovení o vztazích mezi cestujícím a dopravcem veřejné linkové dopravy. V jedné větě tedy doplňuje, že dopravce na výzvu pověřené osoby může žádat po nezletilé osobě právě osobní údaje zákonného zástupce v rozsahu jméno, příjmení, datum narození a adresa pro doručování. Technicky ještě upřesňuji, že dopravní podniky provozují také takzvanou drážní dopravu, typicky tramvajovou nebo trolejbusovou, proto stejné ustanovení, stejné znění navrhujeme jak do tohoto zákona č. 111 do § 18a, tak také do zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, konkrétně do § 37. Na hospodářském výborům samozřejmě kolegům svůj záměr ještě znovu vysvětlím a vás poprosím o podporu tohoto návrhu.

Děkuji všem za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S přednostním právem pan předseda klubu Pirátů Michálek. (Námitka.) Faktickou?

Poslanec Jakub Michálek: Je to standardní vystoupení na konci rozpravy. (Předsedající: Hlásil jste se do rozpravy?) Ano, děkuji za slovo.

Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já moc děkuji, že projednáváme tento zákon. Já tento zákon podporuji. Myslím si, že je to správná věc, na které jsme se podíleli s panem Ťokem. Mám tam dva krátké pozměňovací návrhy.

První pozměňovací návrh se týká odlišení standardního poskytování taxislužby v podobě profesionálních řidičů, kteří to dělají na plný úvazek, ti by měli mít jeden režim, a druhý režim by měli mít lidé, kteří to dělají takzvaně v rámci sdílené ekonomiky. Navrhuji, aby to bylo vymezeno deseti hodinami za posledních 14 dnů, které odjezdí řidič. Pokud má do 10 hodin za 14 dní, tak by nemusel procházet žádnou složitou registrací, prostě by se akorát přihlásil na nějaký portál, který to zprostředkovává. Pokud má víc a dělá to na plný úvazek, pak by tam měly zůstat aspoň nějaké základní registrační povinnosti, aby se vůbec o lidech vědělo.

Druhý pozměňovací návrh se týká toho, že tady máme tisíc cizinců ročně, kteří se na pražském magistrátu přihlásí, že budou jezdit s taxíkem. Nikdo nekontroluje, jestli mají rejstřík trestů, jestli mají pracovní povolení a tak dále. Takhle by to asi opravdu fungovat nemělo. Proto druhý pozměňovací návrh, který budu načítat, se týká toho, aby v případě cizinců existovala povinnost doložit základní dokumenty, jako je rejstřík trestů ze státu původu a pracovní povolení, respektive aby byla možnost tyto dokumenty vyžadovat, protože jinak se samosprávy potýkají, zejména hlavní město Praha, s velkým nápořem cizinců, kde absolutně neexistuje žádná regulace a taxikářem v podstatě může být úplně kdekdo.

A nemyslím si, že bychom to měli s regulací přehnat. Jsem zastáncem spíše volného obchodu, fungování trhu. Myslím si, že řada problémů s problémovými taxikáři by se vyřešila volnějším trhem, ale tohle je asi věc, kterou bychom v rámci projednávání mohli zvážit.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Není nikdo další přihlášen do obecné rozpravy. Podívám se, jestli se nehlásí nikdo z místa. Pokud se nehlásí, končím obecnou rozpravu. Zeptám se na případná závěrečná slova jak pana předkladatele, tak zpravodaje? Není zájem. Zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Prvním přihlášeným je pan poslanec Pavel Staněk. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Staněk: Děkuji za slovo. Já se tedy u pozměňovacího návrhu jenom formálně přihlásím k umožnění získat taxi licenci i mimo trvalé bydliště, ke sněmovnímu dokumentu č. 3481. Podrobné zdůvodnění jsem řekl v obecné rozpravě a samozřejmě je uvedeno v předmětném pozměňovacím návrhu.

Stejně tak u pozměňovacího návrhu k umožnění evidenci jízd v aplikaci se přihlašuji ke sněmovnímu dokumentu č. 3513 a taktéž jsem odůvodnil návrh v obecné rozpravě a je i obsažen v předmětném dokumentu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Milan Feranec. Připraví se pan poslanec Jan Bauer. Prosím.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, pane předsedající. Tímto se hlásím k pozměňovacímu návrhu, sněmovní dokument č. 3535. Co se týká odůvodnění, odkazuji se na to, co jsem přednesl v obecné rozpravě, a na písemné odůvodnění, které je součástí tohoto sněmovního dokumentu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Jan Bauer. Připraví se pan poslanec Leo Luzar.

Poslanec Jan Bauer: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, já bych se tímto chtěl přihlásit k pozměňovacímu návrhu, který byl načten do systému pod č. 3472. Samozřejmě jeho nedílnou součástí je i podrobné odůvodnění. Nicméně v jedné větě, jedná se o zpřesnění sankcí za přestupky spáchané zprostředkovatelem taxislužby. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Leo Luzar. Připraví se pan poslanec Polanský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Jenom se formálně přihlásím k již odůvodněnému sněmovnímu dokumentu č. 3363 týkajícímu se alkohol taxi. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Pan poslanec Polanský. Připraví se pan poslanec Kolovratník.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji za slovo. Já se tímto formálně přihlašuji k pozměňovacímu návrhu ve sněmovním dokumentu č. 3532, který jsem odůvodnil v obecné rozpravě. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan poslanec Martin Kolovratník.

Poslanec Martin Kolovratník: Děkuji za slovo. Hlásím se k podanému pozměňovacímu návrhu pod číslem sněmovního dokumentu 3404. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Hlásím se k pozměňovacím návrhům č. 3541 a 3542.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: V tuto chvíli nemám v podrobné rozpravě přihlášeného žádného poslance nebo poslankyni. Končím podrobnou rozpravu a končím druhé čtení tohoto návrhu.

Dalším bodem je

14.

Vládní návrh zákona o zamezení dvojímu zdanění ve vztahu k Tchaj-wanu /sněmovní tisk 434/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová, které udělují tímto slovo. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych stručně uvedla návrh zákona o zamezení dvojímu zdanění ve vztahu k Tchaj-wanu.

Jedním z cílů české zahraniční politiky je rozvoj všestranných a vzájemně výhodných hospodářských vztahů s ostatními státy a jurisdikcemi, tedy včetně Tchaj-wanu. Tchaj-wan se řadí mezi průmyslově vyspělé země a tzv. asijské tygry. Hlavní průmyslová odvětví jsou informační technologie, zpracování kovů a elektrotechnický a chemický průmysl. Hospodářské vztahy Tchaj-wanu a České republiky jsou v podstatě postaveny na celkové obchodní bilanci za rok 2017 téměř 30 miliard korun. Obchodní bilance je výrazně ve prospěch Tchaj-wanu, jedná se o velký objem vývozu do České republiky, a Tchaj-wan investuje také do elektrotechnického průmyslu v České republice a vyváží toto zboží do České republiky. Česká republika vyváží osobní automobily, mikroskopy a pneumatiky. Perspektivní pro uplatnění českých firem na tchajwanském trhu jsou oblasti energetiky, bio- a nanotechnologií, leteckého průmyslu a zelených technologií.

Některé formy hospodářských styků a z nich plynoucí příjmy mohou zakládat daňovou povinnost rezidentům České republiky na území Tchaj-wanu a naopak. V současnosti v těchto případech dochází k mezinárodnímu dvojímu zdanění příjmů, a jsou tak snižovány příjmy plynoucí rezidentům jedné jurisdikce z jurisdikce druhé. Vzhledem ke skutečnosti, že Česká republika neuznává Tchaj-wan za stát, není možné s ním uzavřít mezinárodní smlouvu o zamezení dvojímu zdanění a odstranit tak jednu z překážek hospodářské spolupráce s ním. Návrh zákona jednostranně nahrazuje smlouvu o zamezení dvojímu zdanění s tím, že se očekává, že Tchaj-wan přijme obdobné vnitrostátní opatření. Pravidla zamezení dvojímu zdanění obsažená v zákonu odpovídají textu standardních mezinárodních smluv o zamezení dvojímu zdanění, vzorové smlouvě OECD, a to z důvodu zachování reciprocit ve vztahu k Tchaj-wanu, který vnitrostátně přijme stejné opatření, a zajištění stejného výkladu jednotlivých ustanovení jako při výkladu mezinárodních smluv.

Na zahraničním výboru byly vzneseny dotazy ohledně způsobu přijetí tohoto návrhu. Dovolte mi tedy se k této otázce vyjádřit i zde. Navržený způsob úpravy problematiky dvojího zdanění ve vztahu k Tchaj-wanu formou zvláštního zákona není zcela standardní a vláda tento zákon navrhuje pouze vzhledem ke specifitě mezinárodního postavení Tchaj-wanu. Návrh je projednáván Ústavou předvídaným způsobem. Skutečnost, že daná materie je zpravidla předmětem mezinárodních smluv, neznamená, že by její úprava zákonem byla vyloučena. Na jiné tedy než tzv. prezidentské mezinárodní smlouvy se nevztahuje režim čl. 10 Ústavy, který u prezidentských mezinárodních smluv předpokládá ratifikaci prezidentem republiky a zajišťuje jejich aplikační přednost před zákonem. Jiné smlouvy tedy musí být vždy adaptovány či transformovány do právního řádu zákonem. Rozdíly projednání návrhu zákona oproti projednání tzv. prezidentských mezinárodních smluv spočívají v tom, že Poslanecká sněmovna sice může přehlasovat případné veto Senátu, předpokládaný zákon však nebude mít aplikační přednost před zákonem ve smyslu čl. 10 Ústavy, ale pouze v rámci pravidla *lex specialis derogat generali*. Upravovat určité oblasti tzv. samovykonatelnými mezinárodními smlouvami prezidentské kategorie, které díky tomu mají za podmínek čl. 10 Ústavy přednost před zákonem, je nicméně pohodlnější a méně náročné z hlediska procesního. V budoucnu tak není důvod, aby vláda navrhovala další zvláštní zákony místo mezinárodních smluv v případech, kdy je možné a snazší sjednat standardní mezinárodní smlouvu.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji paní ministryni. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání zahraničnímu výboru jako výboru garančnímu. Iniciativně tento návrh projednal také rozpočtový výbor. Usnesení výborů byla doručena jako sněmovní tisky 434/1 a

434/2. Prosím, aby se ujal slova zpravodaj zahraničního výboru poslanec Jan Lipavský, informoval nás o projednání návrhu výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, děkuji za slovo. Zahraniční výbor projednal tento zákon na své 29. schůzi 16. května 2019 a usnesl se následujícím způsobem k vládnímu návrhu zákona o zamezení dvojímu zdanění ve vztahu k Tchaj-wanu, sněmovní tisk 434: Po úvodním slově náměstka ministryně financí Ing. Mgr. Stanislava Kouby, Ph.D., a zpravodajské zprávě poslance Jana Lipavského a po rozpravě zahraniční výbor: doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s vládním návrhem zákona o zamezení dvojímu zdanění ve vztahu k Tchaj-wanu.

Já bych jenom chtěl poznamenat, že jsme to na zahraničním výboru detailně probrali a principiálně se shodujeme s argumenty, které přednesla paní ministryně financí. Samozřejmě ta situace je výjimečná, standardně přijímáme smlouvy o zabránění dvojímu zdanění formou prezidentské mezinárodní smlouvy a je to mimo jiné i z toho důvodu, že to poskytuje vyšší ochranu podnikatelům a oběma státům, protože takto ujednanou smlouvu potom není možné jednoduše měnit v rámci vnitrostátního legislativního procesu. Tchaj-wan není stát, tudíž s ním nemůžeme uzavřít mezinárodní smlouvu, protože ho Česká republika neuznává jako stát, a tudíž bylo nalezeno řešení vlastně skrze zákon, který tuto problematiku řeší, ačkoliv vlastně standardizovaně, tak jak se to dělá skrze metodiku OECD a je to běžné řešení i v mezinárodním srovnání. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu zpravodaji zahraničního výboru a nyní prosím zpravodaje rozpočtového výboru pana poslance Lubomíra Španěla, aby nás informoval o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Pan poslanec Španěl. (Není přítomen.) Tady není. Poprosím nějakého jiného zástupce z rozpočtového výboru. Paní poslankyně Kovářová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Dovolte, abych vám přečetla usnesení rozpočtového výboru z 23. schůze ze dne 7. května 2019 k vládnímu návrhu zákona o zamezení dvojímu zdanění ve vztahu k Tchaj-wanu, sněmovní tisk 434.

Po úvodním slově náměstka ministryně financí pana Tylla, zpravodajské zprávě poslance Španěla a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu

I. doporučuje Poslanecké sněmovně, aby vládní návrh zákona o zamezení dvojímu zdanění ve vztahu k Tchaj-wanu schválila bez připomínek;

II. zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji a otevírám obecnou rozpravu, do které nemám písemně nikoho přihlášeného. Dívám se, jestli někdo z pléna. Nikoho nevidím, takže končím obecnou rozpravu a zeptám se na případná závěrečná slova. Není zájem, ani ze strany pana zpravodaje, takže zahajuji podrobnou rozpravu a připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Nikoho písemně přihlášeného do podrobné rozpravy nemám, tudíž končím podrobnou rozpravu a končím druhé čtení tohoto návrhu.

Dalším bodem je

16.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 485/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede předseda vlády Andrej Babiš... pověřený... v zastoupení pana docenta Ing. Karla Havlíčka, místopředsedy vlády a ministra průmyslu. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji, abych jenom krátce seznámil, co je cílem předkládaného návrhu.

Navrhované úpravy zákona spočívají zejména v tom, že jsme najeli na nový systém ohodnocení vědy, výzkumu a inovací. Jmenuje se Metodika n 2017+. S ohledem na to, že se jiným způsobem ohodnotí tzv. institucionální podpora, tak bylo třeba stávající tzv. stotřícítku přizpůsobit i pro oblast školství, protože oblast Akademie věd a oblast podniková už je tímto způsobem hodnocena. Čili do určité míry se jedná o technický krok, který byl dostatečně detailně projednán se všemi zástupci zainteresovaných stran, zejména tedy s Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy, s klíčovými univerzitami atd. Současně tam zavádíme tzv. nový institut projekty sdílených činností, což do určité míry kopíruje právě to, aby se to mohlo hodnotit na základě této metodiky.

Současně ve změně ještě zavádíme poskytování informací prostřednictvím informačního systému výzkumu a experimentálního vývoje a současně ve změně způsobu zúčtování se státním rozpočtem v souvislosti s vyhláškou Ministerstva financí. Jedná se o technické záležitosti, čili technickou novelu, která reaguje na vysoce aktuální potřebnost změn související také s implementací tzv. Inovační strategie České republiky 2030.

Tento návrh zákona nemá vliv na chorobnost mužů a žen, nevytváří korupční prostředí, nemá dopad na státní rozpočet a náklady na nové projekty tzv. sdílených činností budou hrazeny ze stávajících výdajů státního rozpočtu na výzkum, vývoj a inovace stejně jako doposud, a jsou tedy součástí schválených výdajových limitů. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu jako garančnímu výboru. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 485/1 až 3. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu pan poslanec Karel Rais, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji, pane místopředsedo. V podstatě bych chtěl potvrdit to, co tady říkal pan ministr, že se jedná o metodiku, která vlastně bude implementována zejména do prostředí vysokých škol a která byla poměrně mimořádně dlouho detailně diskutována a v podstatě školy ji akceptují.

Výbor pro vědu, vzdělání a kulturu, mládež a tělovýchovu z 21. schůze, 26. června se sešel a projednal tady tento vládní návrh, kterým se mění zákon č. 130 o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů, což je sněmovní tisk 485. Po odůvodnění ředitele odboru pana Jana Marka z Úřadu vlády, zpravodajské zprávě poslance Františka Váchy, kterého zastupuji, protože musel mimo Sněmovnu, a po zprávě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu, experimentálního vývoje a inovací z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře, výzkumu a experimentálního vývoje a inovací), ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 485, schválit v předloženém znění;

II. pověřuje místopředsedu výboru poslance Raise, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu – což jsem učinil;

III. pověřuje zpravodaje výboru poslance Váchu, aby toto usnesení předložil na schůzi Poslanecké sněmovny – což činím místo něho;

IV. zplnomocňuje zpravodaje výboru poslance Váchu, aby ve spolupráci s legislativním odborem Kanceláře Poslanecké sněmovny provedl případné legislativně technické úpravy.

Tak to je taková ta klasická záležitost, co tady říká každý. My jsme to na výboru projednávali dost detailně. Neměli jsme žádné námitky, akorát jsme dali doprovodné usnesení výboru, které v podstatě spočívá v tom, že peníze, které jsou orientované ve státním rozpočtu na tzv. institucionální financování v oblasti výzkumu, aby se menší část soutěžila a větší byla přidělena těm investicím. Aby prostě měli vědci víc klidu na práci. O tom je tady to druhé doprovodné usnesení k vládnímu zákonu, to, co tady jsem říkal předtím, kdy doporučujeme Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby po projednání státního rozpočtu na rok 2020 byl zohledněn požadavek na zvýšení podílu výdajů na dlouhodobý koncepční rozvoj výzkumných organizací z celkových výdajů na výzkum, vývoj, inovace.

A místopředsedovi Raisovi, abych toto doprovodné usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny, a zpravodaji Váchovi, aby toto usnesení předložil na schůzi Poslanecké sněmovny, což tímto činím.

Čili jde nám o to, aby měli vědci víc klidu a aby mohli tedy dělat výzkum. Nemění se objem, jenom vlastně by se přerozděloval. To je smysl toho doprovodného usnesení. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které je přihlášen zase opět pan poslanec Karel Rais. Já upozorňuji, že v 18.00 budeme probírat pevně zařazený bod. Takže prosím.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Tak já nebudu už dlouho povídat. V podstatě navážu na to zase, co říkal pan ministr. Dal jsem tedy pozměňovací návrh, který umožňuje systémovou podporu určitých aktivit v oblasti inovací, inovačních služeb a rozvoje podnikání, tak aby v podstatě orgány státní správy měly prostor. Takovým konkrétním příkladem je chystaná systémová podpora v rámci nového programu Country for Future a pak podpora inkubačních aktivit, které jsou realizovány agenturou CzechInvest. Považuji za důležité říct, že půjde vlastně o trochu změnu charakteru veřejných soutěží, kdy konkrétního příjemce podpory, resp. konkrétní projekt k podpoře bude vybírán na základě stanovených požadavků mimo standardní otevřenou veřejnou soutěž ve smyslu zákona. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Nikoho dalšího nevidím přihlášeného do obecné rozpravy ani z místa. Končím obecnou rozpravu. Zeptám se, jestli je zájem o závěrečná slova ze strany... Ne, děkuji. Takže nejsou.

Zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. O slovo se přihlásil pan poslanec Karel Rais. Takže prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Takže já se přihlašuji k pozměňovacímu návrhu, o kterém jsem před chvílkou hovořil, který je uveden v informačním systému pod číslem 3297. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Nikoho dalšího přihlášeného nevidím, končím podrobnou rozpravu a končím druhé čtení tohoto návrhu. Jelikož je 17.58, pokud není námitka k mému postupu, vyhlásím dvouminutovou přestávku do 18.00, kdy budeme pokračovat pevně zařazeným bodem.

(Jednání přerušeno v 17.58 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 18.00 hodin.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Je 18.00, budeme pokračovat pevně zařazeným bodem

305.

Informace vlády o výběrovém řízení na mýtný systém

Projednávání tohoto bodu jsme opětovně přerušili ve všeobecné rozpravě 27. března 2019 na 27. schůzi. Prosím, aby místa u stolku zpravodajů zaujali ministr dopravy Vladimír Kremlík a navrhovatel a zároveň zpravodaj tohoto bodu pan poslanec Jan Bartošek.

Nyní budeme pokračovat v přerušené všeobecné rozpravě. O slovo se přihlásil pan poslanec Blaha. (Nepřichází.) Pan poslanec Blaha. Pan poslanec Blaha. Já vím, že je to takové nestandardní, ale je to přerušný bod z 27. března, tudíž pokračujeme v rozpravě.

Poslanec Stanislav Blaha: Děkuji, pane předsedající. Já jsem měl za to, že v úvodu by se slušelo dát slovo panu ministrovi, aby nás seznámil s tím, jaký je posun od minule. Já pak samozřejmě navážu. Tímto neruším svoji přihlášku, pouze bych si dovilil dát přednost panu ministrovi.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Samozřejmě. Pokud pan ministr projevil zájem, tak slovo určitě dostane. Takže prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Vladimír Kremlík: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vítám možnost na dnešním jednání promluvit o aktuální situaci v zajištění výběru mýta v České republice. Učinil jsem tak ostatně již před 14 dny v kontrolním výboru Poslanecké sněmovny, kdy jsem popsal celou aktuální situaci.

Hned v úvodu bych rád řekl, že mě situace nastala po rozsudcích Krajského soudu v Brně a v navazujících rozhodnutích Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže nijak netěší. Je to právní realita, vůči které se Ministerstvo dopravy staví čelem.

Ve své řeči se vyjádřím k celé záležitosti, přičemž bych chtěl hned v úvodu všechny poslance a paní poslankyně ubezpečit, včetně veřejnosti, že spuštění nového systému elektronického mýta k 1. prosinci 2019 není nikterak ohroženo, stejně tak jako není ohrožen výběr mýtného. Na srdci mám samozřejmě i naše dopravce a všechny dopravce prosím, aby si měnili palubní jednotky. Je čas a čas kvapí.

Tak co se přihodilo, jaký byl sled událostí? Dne 20. září 2018 bylo Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže – dále o tomto úřadu budu hovořit jako o úřadu – rozhodnuto při přezkumu mýtné zakázky tak, že jednotlivá správní řízení byla zastavena a návrhy konsorcia Kapsch coby v soutěži neúspěšného uchazeče byly zamítnuty. Pro úplnost jen připomenu, že se jednalo o několik správních řízení, která měla rozdílný okruh účastníků. Jedno z těchto řízení mělo jen jediného účastníka, zadavatele, kterým byla Česká republika, Ministerstvo dopravy. A právě v tomto řízení bylo úřadem nařízeno předběžné opatření zakazující podepisovat smlouvu s vítězným uchazečem.

Protože se jednalo o procesní vývoj, Ministerstvo dopravy se vzdalo práva podat rozklad, přičemž podle názoru Ministerstva dopravy tím rozhodnutí v této části nabylo právní moci, s čímž správní řád spojoval důsledek zániku předběžného opatření. Na tomto místě a v této souvislosti musím poukázat na to, že se nejednalo tehdy jen o názor Ministerstva dopravy. Stejný názor měl i samotný úřad, to znamená Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. Dokonce bylo téhož dne Ministerstvu dopravy ze strany úřadu potvrzeno nabytí právní moci příslušného výroku a zaslána takzvaná doložka právní moci, úřední dokument.

Až následné rozhodnutí Krajského soudu v Brně přibližně tři čtvrtě roku poté na věc vneslo zcela jiný pohled, jiný právní pohled, a sice konstatování, že předmětný výrok, rozhodnutí úřadu, o kterém se zde bavíme a jehož právní moc byla ze strany Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže potvrzena, nemohl nabýt právní moci dříve než výroky ostatní. To v důsledku znamená, že v době, kdy Ministerstvo dopravy podepisovalo mýtnou smlouvu, dle Krajského soudu v Brně stále platilo předběžné opatření zakazující podepsat. Čili takový byl názor Krajského soudu v Brně. A v tomto, přesně v tomto je jádro dnešní situace, dnešního problému.

Ministerstvo dopravy samozřejmě podalo proti rozhodnutí Krajského soudu v Brně kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu. Do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti Ministerstva dopravy, jakož i o kasačních stížnostech ostatních účastníků řízení je však na rozhodnutí Krajského soudu v Brně nutno hledět jako na rozhodnutí existující.

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže byl v rozsudku Krajského soudu v Brně zavázán právním názorem krajského soudu, že mýtná smlouva byla uzavřena v době, kdy mělo platit předmětné předběžné opatření. Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže tak nezbylo, než věc posuzovat s přihlédnutím k tomuto právnímu názoru Krajského soudu v Brně, byť s ním sám Úřad pro ochranu hospodářské soutěže nesouhlasil a pokračoval v řízení o zákazu plnění smlouvy, které iniciovalo konsorcium Kapsch.

V tomto obnoveném řízení stát prostřednictvím Ministerstva dopravy prokazuje jednak existenci důvodů hodných zvláštního zřetele spojených s veřejným zájmem vyžadujících pokračování v plnění mýtné smlouvy a současně skutečnost, že lhůta dvanácti měsíců nepostačuje pro to, aby veřejný zájem byl chráněn. Jak všichni víme, v rámci tohoto řízení vydal v minulých dnech Úřad pro ochranu hospodářské soutěže své prvostupňové rozhodnutí, ve kterém konstatoval, že Ministerstvo dopravy... bylo prokázáno, že zde existují důvody

hodné zvláštního zřetele spojené s veřejným zájmem vyžadujícím pokračování plnění mýtné smlouvy. Současně však úřad v prvoinstančním rozhodnutí zastává názor, že není jednoznačné, že by ve lhůtě dvanácti měsíců nebylo možné předmětný veřejný zájem ochránit. To je jinými slovy, že je v uvedené lhůtě možné zajistit výběr mýta jinak, jinými prostředky.

A nyní k samotnému hodnocení situace. S názorem, že je možné zajistit alternativním způsobem výběr mýta ve lhůtě dvanácti měsíců, nemohu souhlasit. Již jen z prosté sumarizace průběhu posledního zadávacího řízení vyplývá následující. Příprava samotného zadávacího řízení trvala šest měsíců. Zadávací řízení, na jehož základě byla uzavřena mýtná smlouva s konsorciem CzechToll a SkyToll, samotné trvalo patnáct měsíců. Po podpisu smlouvy byla ihned zahájena implementace mýtného systému, která má trvat čtrnáct měsíců.

Z uvedeného je tedy zcela zřejmé, že ve lhůtě dvanácti měsíců se provoz mýtného systému zabezpečit zkrátka nedá. Podotýkám, že nutnost zajištění odborných kapacit pro přípravu zadávacích podmínek mýtného tendru již do uvedeného výčtu ani nezmiňuji. Jen možná kouzelník by uměl vetknout záležitost trvající 35 a více měsíců do lhůty ne delší než dvanáct měsíců. Jako ministr dopravy nejsem kouzelník, toto neumím a neznám nikoho, kdo by toto skutečně dokázal.

Všichni společně, paní poslankyně, vážení páni poslanci, jsme však svědky značně rozporuplné skutečnosti, na kterou bych chtěl poukázat. Předsedou Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže bylo rozhodnuto – a toto rozhodnutí již je pravomocné – že Ministerstvo dopravy v průběhu zadávacího řízení nijak nepochybil, tedy že soutěž probíhala řádně, zcela podle pravidel, transparentně, nikoho nediskriminovala, všichni měli rovné podmínky a požadavky zadavatele na dodavatele byly přiměřené. Přestože tedy soutěž probíhala řádně a zákonně, je nyní zakazováno plnění smlouvy. Vkládáme proto značné naděje v náš rozklad, protože důsledky spojené se zákazem plnění smlouvy považujeme za absolutně neadekvátní situaci a zadávacímu řízení, které jí předcházelo.

Co se dnes zazlívá Ministerstvu dopravy? Skutečnost, že byla podepsána mýtná smlouva? Dámy a pánové, průměrný adresát povinností vyplývajících z právních norem by postupoval stejně jako Ministerstvo dopravy tehdy. Obdržím rozhodnutí, vzdám se práva podat rozklad, ale pro vyloučení pochybností si ještě raději nechám osvědčit úřadem, který rozhodnutí vydal, nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. A to se také stalo. Jak Ministerstvo dopravy coby účastník řízení, tak i Úřad pro ochranu hospodářské soutěže coby správní orgán vykonávající v této oblasti veřejnou moc, a to v obou svých instancích, měly společně za to, že předběžné opatření zaniklo. Znovu zdůrazňuji – zaniklo. Až téměř po devíti měsících bylo judikováno krajským soudem, že věc se má jinak. Ať se nám to líbí, či nikoliv, musíme se zařídit podle toho. Nesmíme však zapomenout, že originální příčinou je právní názor soudu, který je diametrálně odlišný od právního názoru ústředního správního úřadu, jenž coby dohodový orgán aplikuje právo v oblasti zadávání veřejných zakázek a jehož názory vtělené do jeho rozhodovací činnosti už jsou a musí být zadavateli respektovány.

I za této situace se ministerstvu zazlívá jeho postup? Vždyť by tak zákonitě musel postupovat každý. Chápu ale, že se u vás, stejně jako u české veřejnosti, těší mimořádné pozornosti, co s nastalou situací budeme dělat. Jak se vypořádáme s aktuální rozhodovací praxí Krajského soudu v Brně a úřadu.

Znovu bych rád zdůraznil stěžejní fakt, a to fakt, že mýtná smlouva je – bez ohledu na poslední nepravomocné rozhodnutí úřadu – platná a účinná. I v tomto nejnepříznivějším případě bude mýtná smlouva účinná minimálně dalších 13 až 15 měsíců, neboť přibližně jeden až tři měsíce zabere přezkum v rozkladovém řízení předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a pokud by předseda prvostupňové rozhodnutí potvrdil, smlouva bude

platná a účinná ještě dalších 12 měsíců od doručení takového rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže Ministerstvu dopravy.

S ohledem na to, co už bylo řešeno, proto nastalou situaci hodnotím následujícím způsobem. I v případě nejnepříznivějšího vývoje má počínaje dnešním dnem Ministerstvo dopravy k dispozici 13 až 15 měsíců na přípravu záložního řešení tak, aby se i za oněch 13 až 15 měsíců mýtné vybíralo. Příprava záložního řešení bude spočívat ve dvou paralelně připravovaných záležitostech. A to předně příprava nového transparentního zadávacího řízení, jehož předmětem budou služby provozu systému elektronického mýtného, který nyní dokončuje konsorcium CzechToll a SkyToll. Systém elektronického mýtného bude již v tu dobu v provozu. Proto dodávku mýtného systému již soutěžit nemusíme. Systém budeme mít, a to satelitní. Z naší dosavadní zkušenosti víme, že za 13 až 15 měsíců novou soutěž sice můžeme připravit a zahájit, ale rozhodně ji v té době nemůžeme dokončit. A nepochybně se do úřadem stanovené lhůty 12 měsíců vedle nové soutěže nevejde ještě období, které je zapotřebí pro předání a převzetí provozu mýtného systému. Poslední soutěž bez doby potřebné pro přípravu soutěže od doby zahájení do doby podpisu smlouvy trvala 15 měsíců, přičemž ještě musí následovat období pro převzetí provozu systému elektronického mýtného, což bude zhruba 6 měsíců až jeden rok. I s časem pro přípravu soutěže, počítejme 6 měsíců, potřebujeme při velmi optimistickém vývoji nejméně 27 až 33 měsíců. Proto nesmíme před touto skutečností zavírat oči. Bylo by to nezodpovědné.

Pro případ, kdybychom nebyli úspěšní jak s rozkladem u předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, tak s naší kasační stížností u Nejvyššího správního soudu, musíme být připraveni zajistit výběr mýta do dokončení nové soutěže s využitím mimořádných prostředků podle zákona o zadávání veřejných zakázek. Přistoupili bychom k tomu pouze a jedině v tom případě, že by se nám novou soutěž nepodařilo dokončit a mýtný systém předat vítěznému dodavateli včas.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená veřejnosti, závěrem bych rád ještě připomněl několik čísel a k nim malé zhodnocení. Částky uvádím bez daně z přidané hodnoty. Stávající mýtný systém dodaný společností Kapsch nás od posledních 13 letech stál cca 29,4 miliardy Kč. Z toho investiční náklady činily 6 miliard Kč a náklady provozní 23,4 miliardy Kč. Mýtný systém dodávaný společností CzechToll/SkyToll vyžaduje celkové náklady v předpokládané výši – investiční náklady 2,6 miliardy včetně obou jednotek, provozní náklady přibližně 5,3 miliardy, další dodávky a služby na objednávku přibližně 2,6 miliardy Kč a náklady na ukončení provozu systému 51 milionů Kč. V souhrnu se tedy jedná o částku 10,4 – pardon, 10,7. Čili nový systém 10,7 miliardy Kč proti stávajícímu systému 29,4 miliardy Kč. A to za dodávku zcela nového mýtného systému, jeho desetiletý provoz a rozvoj, a to na síti zpoplatnění rozšířené o dalších 900 kilometrů.

Čili ještě jednou, nový systém 10,7 miliardy Kč za 10 let, původní systém za posledních 13 let 29,4 miliardy. Je zcela zjevné, že bylo správné mýtný systém přesoutěžit, že úspora na provozních nákladech je naprosto evidentní. Proto s mýtným systémem společnosti CzechToll/SkyToll počítáme nadále a chceme jeho provoz, bude-li to nutné, přesoutěžit a provozovat jej i v budoucnu.

Tak to je mé slovo úvodem.

Vzhledem k mé účasti na kontrolním výboru, kterého jsem se účastnil, vzhledem k jednání vlády, kde jsem podával informaci, bych vás chtěl ještě seznámit s některými dotazy, které padly, a s odpověďmi, které my jsme poskytli, případně se snažili vysvětlit. Tak já bych to vzal postupně.

Proč je systém elektronického mýtného dodáván do vlastnictví České republiky? Do vlastnictví, a není realizován pouhou službou, jako je tomu na Slovensku? K tomu bych se rád

vyjádřil takto: Systém elektronického mýtného eviduje různé údaje pro účely svého provozování v rámci tzv. evidence údajů o mýtném. Evidence údajů o mýtném je součástí mýtného systému a je současně informačním systémem veřejné správy. Podle zákona o informačních systémech veřejné správy je správce tohoto systému za něj zodpovědný. Aby bylo možno tuto zodpovědnost za systém, jeho chod a jeho správu unést, splnit všechny zákonné povinnosti, musí jeho správce disponovat kontrolou nad tímto systémem, a to jak v rovině právní – což jsou majetková práva autorská, disponovat s licenci, s právem systém provozovat, rozvíjet, upravovat, ať již sám, či s pomocí jiných – tak i v rovině faktické. Správce musí mít možnost reálně ovlivnit a kontrolovat provoz systému. Výše uvedené je splnitelné toliko vlastnictvím systému, nikoli prostou službou.

Pokud jde o samotný rozdíl v řešení v České republice a na Slovensku, jinými slovy mýtná služba versus vlastnictví systému a jeho provoz, tak primární rozdíl mezi přístupem u nás a na Slovensku tkví v rozdílnosti právních řádů a požadavků na informační systémy veřejné správy stran jejich správy a provozování. Výhodu vlastnictví systému elektronického mýtného lze spatřit v tom, že pakliže by subjekt poskytující služby provozu z rozličných důvodů ukončil svou činnost, má stát alespoň systém, který je možné provozovat jiným subjektem. Vzhledem k modularitě nového systému elektronického mýtného a jeho otevřené architektuře je možné jej provozovat jiným subjektem rozhodně úspěšněji a rychleji než v případě stávajícího systému elektronického mýtného, který nemá otevřenou architekturu, a uživatel, tedy Česká republika, je tzv. uzamčeným uživatelem. V opačném případě, kdy je pak zpoplatnění realizováno pouze službou, jako je tomu na Slovensku, by v případě jakýchkoli komplikací na straně zasmluvněného subjektu nebylo v rukou státu nic a celá záležitost by musela být řešena od samého počátku

Je nutné si uvědomit, že již v případě služby je nutné systém vybudovat, byť není ve vlastnictví státu, nýbrž zasmluvněného subjektu. Takže i tato varianta v sobě obnáší časovou dotaci potřebnou pro vybudování systému a jeho řádné odzkoušení, stejně jako faktickou nutnost zadavatele takový systém zaplatit, byť ne přímo, ale v pravidelných platbách za poskytování služby provozu. Z pohledu České republiky je tak jednoznačně výhodnější dodávka systému elektronického mýtného do vlastnictví České republiky.

Další otázka, která padla: Proč není zajištěn výběr mýtného po roce 2019 konsorciem společností Kapsch? Odpověď: Stávající systém elektronického mýtného není schopen naplnit požadavky vlády České republiky stran rozšíření výkonově zpoplatněných silnic I. třídy o přibližně 900 km, které bylo vládou České republiky přijato usnesením číslo 1000 ze dne 7. listopadu 2016. Nutno dodat, že vláda České republiky již svým usnesením číslo 188 ze dne 9. března 2016 zadala Ministerstvu dopravy úkol připravit a zrealizovat technologicky neutrální zadávací řízení na dodávku a provoz systému elektronického mýta. Jinými slovy, společnost Kapsch nedisponuje systémem, který by byl schopen uspokojit potřeby zadavatele. Stávající mýtný systém to neumí, čehož důkazem je to, že společnost Kapsch ve své nabídce s provozem stávajícího mýtného systému nepočítala.

Proč nový mýtný systém nebude provozován státem, to byla také jedna z otázek. Obecně vzato stát dosud, nejméně pokud jde o správu aplikací, lapidárně řečeno nemá úplně dobrou kondici provozovat téměř jakýkoli informační systém veřejné správy bez jakékoli pomoci jiných subjektů. Nejsou zde jak odborné, tak personální, výrobní a jiné kapacity. Provoz systému elektronického mýtného obnáší jeho softwarové úpravy, změny či jeho obnovu reagující na aktuální vývoj a samozřejmě obecně stárnutí, což stát není schopen zabezpečit, neboť nedisponuje příslušnými softwarovými specialisty, vývojáři a architekty. Současně stát není schopen bez subdodavatelů zabezpečit výrobu palubních jednotek, jejich repase, opravy, logistiku a distribuci, výrobu komponent kontrolních bran, komponent hlídkových vozidel a vozidel samotných. Stát není schopen v současné době zúčtovat mýtné,

nedisponuje bankovní institucí včetně hromadného tisku rozesílání dokladů. Dále není schopen zajistit služby zákaznického centra. Tak to je.

Výhodu jediného generálního dodavatele lze spatřovat v tom, že tento dodavatel plně odpovídá za bezvadné fungování tohoto systému a v případě jakýchkoli výpadků nese odpovědnost za výběr mýtného. To znamená, že vyjma smluvní pokuty musí také státu uhradit nevybrané mýtné. Jistou protiváhou plateb za provoz mýtného systému je absolutní odpovědnost dodavatele za vybrané mýto zajištěné příslušnou bankovní zárukou. V případě, že by stát teoreticky provozoval systém elektronického mýtného sám, musel by řadu činností zajistit prostřednictvím jednotlivých subdodavatelů, čímž by podstatnou část odpovědnosti za bezvadné fungování systému jako celku převzal sám na sebe. Současně by musel řešit odpovědnost jednotlivých subdodavatelů za jejich případné nedostatečné plnění. V krajních případech by subdodavatelé mohli házet vinu jeden na druhého, takže by státu vznikla nejenom škoda na ušlém mýtném, na neexistujících smluvních pokutách, ale ještě by musel řešit dílčí odpovědnost za nefunkčnost systému. Nutno dodat, že jedno zadávací řízení na jednoho generálního dodavatele by se rozpadlo na řadu zadávacích řízení na jednotlivé subdodavatele, subdodávky, když v případě neúspěchu jednoho zadávacího řízení by mohl padnout celý projekt.

Otázka logická – proč v tak nejisté právní situaci Ministerstvo dopravy tehdy podepsalo mýtnou smlouvu. Protože situace se v té době, v době podpisu smlouvy, takto nejistou nejevila. Zadavatel se vzdal práva podat rozklad, a aby se ujistil o právní moci rozhodnutí, tedy i zániku předběžného opatření zakazujícího podpis smlouvy, vyžádal si od Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže vyznačení právní moci rozhodnutí, tzv. doložku právní moci. Já myslím, že každý z vás si o doložku právní moci žádal, takže ví, o čem mluvím. Situace se tedy tehdy jako nejistá nejevila, naopak bylo podniknuto vše, aby pochybnosti o správnosti dalšího postupu byly rozptýleny. Nabízí se otázka – už jsem to zčásti zmínil – proč byla smlouva uzavřena tak rychle, ve stejný den, kdy rozhodl samotný Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. V té době nebylo nač čekat. Zadavatel se vzdal práva podat rozklad, nechal si potvrdit právní moc rozhodnutí. Učinil tedy vše, co by odpovědný adresát práva učinit měl a mohl. Celá soutěž na mýtnou smlouvu byla realizována jen proto, aby mohla být mýtná smlouva uzavřena. Proto byla smlouva uzavřena při nejbližší příležitosti, kdy uzavřena být mohla. Nešlo však jen o názor Ministerstva dopravy. Šlo hlavně o názor Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže vyjádřený ve dvou instancích, který potvrzoval správnost tehdejšího postupu. Až teprve následně po devíti měsících do věci vstoupil jiný hráč s jiným právním názorem, a to Krajský soud v Brně.

Další z otázek, která padla, byla otázka, proč se nesoutěžil pouze provoz stávajícího mýtného systému, proč si stát kupuje nový mýtný systém. Protože tak tehdy uložila svým usnesením vláda, a učinila tak proto, aby bylo zajištěno technologicky neutrální zadávací řízení, tj. aby mohla být podána nabídka jak na provoz stávajícího mýtného systému a dodávku infrastruktury pro zpoplatněné rozšíření sítě zpoplatněných pozemních komunikací, anebo na dodávku a provoz zcela nového mýtného systému. Jako ekonomicky perspektivní se ukázala dodávka a provoz nového mýtného systému, neboť žádný z účastníků soutěže provoz stávajícího mýtného systému nenabídl. Proto nový mýtný systém.

Další otázka, která padla: Jaká škoda může vzniknout? Hrozí státu z důvodu chyb Ministerstva dopravy? Kdo za ně bude konkrétně odpovědný? Přihlédnou-li k tomu, že postup zadavatele v zadávacím řízení byl podle pravomocných rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže zákonný, jak lze hovořit o chybách na straně Ministerstva dopravy? Ministerstvo dopravy postupovalo podle pravomocných rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže.

Pokud jde o otázku vhodnosti okamžiku podpisu smlouvy, tak účast jak státu, tak společnosti CzechToll a SkyToll na vzniklé situaci je zcela stejná. Uvedená společnost byla dobře obeznámena s procesní situací i s kroky zadavatele a svým podpisem dala najevo, že i ona má za to, že mýtnou smlouvu podepsat lze. Společnost nebyla nijak klamána, nebyla nijak uváděna v omyl, nebylo využito jakékoli lsti. Tedy stát reprezentovaný Ministerstvem dopravy má stejně velkou účast na případně vzniklém následku, jakou mají uvedené společnosti. V případě, že bude uplatněn požadavek na úhradu kompenzace, mohou konstatovat, že ministerstvo ji poskytovat nebude, nespátřuje v tom žádný věcný ani právní důvod. Stejně budeme argumentovat u případného soudu či jiného orgánu.

Pokud by se jednalo o případné nároky konsorcia Kapsch, nevidím k nim důvod. Kapsch v soutěži neuspěl, nepodal nejvhodnější nabídku, nebyl vítězným dodavatelem, přičemž pravomocnými rozhodnutími Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže bylo konstatováno, že postup zadavatele byl správný. Ani zde ke kompenzacím ze strany Ministerstva dopravy nevidím jakýkoli důvod. Ale i na tuto situaci reaguji a zřídil jsem na Ministerstvu dopravy pracovní skupinu, která bude řešit případné dopady soudních či jiných řízení. Složená bude ze zástupců Ministerstva dopravy, Ředitelství silnic a dálnic, Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a samozřejmě Ministerstva financí.

Jedna z předposledních otázek, která tam padla, byla: Jak budete postupovat v případě, že Kapsch bude žalovat Českou republiku nebo zahájí mezinárodní arbitráž? Můžu ujistit všechny, že budeme důsledně hájit majetkové zájmy státu a využijeme k tomu všechny zákonné právní prostředky. Podotýkám všechny. Především tím, že Kapsch v mýtném tendru neuspěl, především proto, že nepodal nejlepší nabídku, nýbrž umístil se až jako druhý v pořadí. Kapsch neměl od nikoho garantováno, že bude dodávat služby provozu mýtného systému České republiky na věčné časy. Tolik k žalobě u českých soudů.

Pokud jde o mezinárodní arbitráž, neumím si představit, jaký nárok by chtěl Kapsch vznášet. Pominu-li jistou relativizaci dvoustranných smluv na ochranu investic judikovanou nedávno Soudním dvorem Evropské unie, ani z hlediska mezinárodních smluv na ochranu investic si neumím představit právní základ argumentace Kapsche. Došlo v České republice ke zbavení investic? Nikoliv. Stát si mýtný systém štedře, a jak jste slyšeli, štedře zaplatil. A zaplatil si i provoz mýtného systému. Měl Kapsch přislíbeno provozovat mýtný systém v České republice na věčné časy? Nepochybně neměl. Budeme nároky Kapsche odmítat jako neopodstatněné.

A poslední otázka, která s tím souvisí: Jak budete postupovat v případě, že SkyToll bude požadovat náhradu škody? Budeme se opět bránit tomuto požadavku jako neopodstatněnému. Uvedená společnost byla dobře obeznámena s procesní situací i kroky zadavatele a svým podpisem dala najevo, že i ona má za to, že mýtnou smlouvu podepsat lze. Nevidíme žádný prostor pro jakékoli kompenzace.

Celá situace mě jako ministra dopravy mrzí. Mrzí mě za dopravce, neboť jsou rozkolísáni současnou právní situací způsobenou v důsledku rozhodnutí Krajského soudu v Brně a vázaností právním názorem Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže. Ministerstvo dopravy potřebuje, aby si dopravci měnili OBU jednotky. Čas plyne a k 1. prosinci 2019 tady máme nový satelitní mýtný systém. K 1. lednu roku 2020 pak tady máme zpoplatněné jedničky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu ministrovi. S přednostním právem se přihlásil pan místopředseda Okamura. Než dojde k pultíku, přečtu omluvy. Paní poslankyně Jana Krutáková se omlouvá dnes od 18.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů, pan

poslanec Marian Bojko dnes od 17.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů, pan poslanec Vít Kaňkovský dnes od 18 hodin do konce jednacího dne a zítra od 9 do 17 hodin ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Věra Kovářová dnes od 18.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů a paní poslankyně Pavla Golasowská od 18 hodin dnešního dne do konce jednacího dne. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, výběrové řízení na mýtný systém provází od počátku nejasnosti a je zcela zřejmou ukázkou buď obrovské neschopnosti a nekompetentnosti, anebo v horším případě korupce, protože stát v něm nejednal ani podle zákona, ani tak, aby zajistil co nejvýhodnější plnění smlouvy.

Výběrové řízení na mýtný systém bylo vyhlášeno jako jednací řízení s uveřejněním. To v praxi znamená, že v prvním kole dají uchazeči cenovou nabídku a pak se jedná o ceně a parametrech projektu. To umožňuje vyjednat s uchazeči nejlepší podmínky a vybrat skutečně tu nejvýhodnější nabídku. Tehdejší ministr dopravy Dan Ťok za hnutí ANO se ale této možnosti překvapivě vzdal a nejednal s uchazeči dál o ceně a parametrech projektu. Čas na to tehdy byl – vynucený antimonopolním úřadem, který loni v květnu zrušil výběrové řízení, a v tuto dobu bylo možné jednat se všemi uchazeči o lepší ceně. Ale Ministerstvo dopravy to neudělalo. Firma Kapsch přitom údajně ihned nabídla nižší cenu než vybraná firma skupiny PPF. A stejně tak byla připravena jednat o ceně firma ELTODO. Stát tu měl faktickou možnost sjednat maximálně nejvýhodnější cenu. Namísto toho jsme se stali svědky série podivných, a dokonce i protiprávních kroků, které měly zabezpečit smlouvu jedinému uchazeči bez ohledu na výhodnost nabídky.

Ministerstvo dopravy 20. 9. 2018 s nebývale velkou rychlostí uzavřelo desetiletý kontrakt s konsorciem firem CzechToll a SkyToll na provozování satelitního mýtného systému na dálnicích a vybraných silnicích první třídy. Úřad na ochranu hospodářské soutěže doručil rozhodnutí ministerstvu ve 13 hodin, a už v 16 hodin ministr dopravy oznamuje, že se stihl vzdát rozkladu a podepsat smlouvu s vítězem. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže dříve během jediného dne zamítl stížnost neúspěšné firmy Kapsch Telematic Services proti tendru. Některé informace dokonce hovoří o tom, že už minimálně týden před podpisem smlouvy podávali zástupci CzechToll úřadům na různých místech republiky žádosti o vydání stavebního povolení ke stavbě mýta.

David Šimoník z firmy Kapsch to tehdy okomentoval takto – cituji: "Zjevně zafungoval nemístný a bohužel neskrývaný politický tlak vyvíjený na nezávislou dohledovou instituci. Právní stát dostává na frak, protože se začíná prosazovat strategie, že zákon sice můžete porušovat, ale když existují vyšší politické zájmy, tak se právo nějak ohne a přizpůsobí. Předpokládali jsme stejně jako Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, že předběžné opatření zůstává v platnosti do doby, než se úřad vypořádá s naším případným rozkladem." Konec citátu.

Následovalo to, co se dalo čekat. Poškozená firma Kapsch se obrátila na soud a ten zcela logicky zrušil rozhodnutí Úřadu na ochranu hospodářské soutěže, protože bylo protiprávní. Krajský soud v Brně 16. května 2019 pravomocně rozhodl, že Kapsch má pravdu a Úřad na ochranu hospodářské soutěže se musí řádně a finálně vypořádat v rozkladu s jeho námitkami proti tendru. Úřad na ochranu hospodářské soutěže spolu s Ministerstvem dopravy podal kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu a zároveň požádal tento soud o odklad vykonatelnosti do doby, než Nejvyšší správní soud o kasaci rozhodne. Nejvyšší správní soud žádosti o odklad vykonatelnosti nevyhověl. Předseda Úřadu na ochranu hospodářské soutěže tedy řízení o námitkách zahájil, ale nerespektoval rozhodnutí Nejvyššího správního soudu a ihned řízení přerušil do doby, než Nejvyšší správní soud o kasaci rozhodne. Brněnský soud opět pravomocně vyhověl i této žalobě společnosti Kapsch a nařídil antimonopolnímu úřadu,

aby o námitkách rozhodl neprodleně do 9. září. Po obstrukcích nakonec šéf úřadu Petr Rafaj o námitkách v rozkladu rozhodl tak, že je definitivně zamítl. Také další Krajský soud v Brně 11. července 2019, což je nedávno, pravomocně rozhodl, že Kapsch má pravdu, s tím, že mýtná smlouva byla podepsána protiprávně, protože skutečně stále platilo předběžné opatření, které brání podpisu.

Jen na dokreslení, je dobré vědět, že pochybnost u tendrů, které vyhrál SkyToll, není první. Slovenská firma SkyToll byla založena v listopadu 2008. O rok později vyhrála tendr na zhotovení a provoz systému elektronického výběru mýtného na Slovensku, které vybírá od roku 2010. Kontrakt byl uzavřen na 13 let. SkyToll vyhrál tendr díky tomu, že v soutěži zůstal po vyloučení ostatních zájemců sám, což tehdy jako netransparentní a nestandardní kritizovala Evropská komise. Je zřejmé, že i v našem případě jednal vítěz soutěže v synergii s Ministerstvem dopravy. Ministerstvo dopravy v žádném okamžiku nepřipustilo, že se mohla stát nějaká pochybení kolem mýtného tendru, a rozhodlo se silou spustit nový mýtný systém bez ohledu na právní a ekonomické konsekvence. Ani nový ministr dopravy Vladimír Kremlík za hnutí ANO po převzetí úřadu nenechal zpracovat nezávislé analýzy ekonomické výhodnosti zvoleného řešení nebo právních rizik celé situace.

Stát se vlastními chybami dostal do situace, kdy nemá ani po několika letech vyřešen budoucí výběr mýta. Vyhodil do koše stávající miliardový mýtný systém. Postavil za zbytečné miliardy systém nový, ale pouze na jediný rok. Daňový poplatník ještě navíc zřejmě zaplatí miliardy za odškodnění soutěžitelů Kapsch za způsobenou újmu na právech. Přitom stačilo jednat podle zákona a podle zdravého selského rozumu, přičemž do poslední chvíle se dalo jednat se všemi zúčastněnými na rozumném kompromisu.

Mýtný systém je historickou bolestí České republiky. Nejprve byl vybrán za podezřelých okolností přežitý zastaralý systém mýtných bran a dodnes není vláda schopná zajistit vybudování nového funkčního a nemá ani jasno, co má mýtný systém pokrývat.

Z pohledu laika mi připadne, že není nic jednoduššího než mýtný systém. V praxi to přece znamená pouze pomocí GPS monitorovat trasy dopravců a následně je vyúčtovat. K tomu potřebujeme jen do auta nainstalovat modul s GPS a k tomu někde počítačový systém, který trasy monitoruje a nacení. GPS lokátory už firemní auta po léta mají a firmy s jejich daty už dávno pracují. To, za co stát hodlá dát miliardy, umí firmy už léta a za velmi drobný pořizovací peníz. Je navíc nepochopitelné, že mají být pro nákladní dopravu zpoplatněné jen některé typy silnic první třídy. Pokud má auto GPS lokátor, pak mám přehled o celé jeho trase.

Nákladní doprava je přitom nejvíce devastující na silnicích nižších tříd a těch, které vedou centry měst a obcí. Důvod je jasný. Provoz na těchto silnicích je nejvíce devastující, poškozují komunikace, poškozují domy podél silnic, je nebezpečný, způsobuje dopravní zácpy, havárie a samozřejmě prokazatelně a extrémně poškozují zdraví místních občanů. Vláda tím, že zpoplatní ty nejlepší a nejrychlejší trasy, naopak vyhání část dopravců do ulic našich měst a na silnice druhé a třetí třídy, které nejsou uzpůsobené na masivní těžkou nákladní dopravu. Odpusťte mi, ale tohle může navrhnout a realizovat jen hlupák nebo člověk, kterému je absolutně jedno, jaké následky to má pro normální běžné občany, obce a města.

Celá situace hodně připomíná situaci s tendrem na lokalizační náramky pro domácí vězně. Ministerstvo spravedlnosti několikrát vypsalo tendry za stamiliony na náramky, které už v té době i s lokalizačním softwarem stály řádově tisícikoruny. A bylo víc než jasné, že jde zřejmě jen o to rozkrást veřejné peníze na projekt, o kterém se dalo doufat, že mu veřejnost nerozumí. Mýtný systém se ukazuje být podobným případem, kdy nejde o efektivitu, ale o to,

aby miliardy dostala předem vybraná firma. A za tyto miliardy se navíc dopravní situace v našich městech nezlepší, ale naopak zhorší.

Celý tendr by bylo nejlepší zrušit a vyhlásit znovu, a to s parametry, které zvýhodní maximální výhodnost pro stát a občany. Ale umím si i představit daleko jednodušší řešení, kdy stát prostě uzákoní povinnost mít v nákladním autě standardizovaný lokátor napojený na státem spravovaný systém a na základě jím dodaných údajů pak třeba finanční úřad vyměří provozovateli mýtné nebo silniční daně. Jednoduché, laciné a proveditelné. Jenže taková řešení se, jak víme, prosazují nejobtížněji, protože jediný, kdo na nich opravdu vydělá, by byl občan, a jeho zájem evidentně nikoho nezajímá. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já děkuji a přečtu omluvu pana poslance Lipavského, který se omlouvá dnes do konce jednání z pracovních důvodů. S přednostním právem nikdo není přihlášen, tudíž se vracíme zpět do rozpravy. Pan poslanec Blaha. Prosím, máte slovo.

Poslanec Stanislav Blaha: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vážené kolegyně, kolegové, víte, že situaci kolem mýtného tendru už nějakou dobu sleduji, a ta situace pro mě rozhodně není potěšující. Já jsem byl v úvodu svého vystoupení připraven prohlásit, že pan ministr Kremlík je patrně jediný v této zemi, který neustále tvrdí, že kolem mýtného tendru je všechno v pořádku a že vlastně státu nehrozí žádná škoda. Nicméně dneska bych jeho vystoupení ohodnotil spíše jako plakání nad rozlitym mlékem a odložení těch pomyslných růžových brýlí, protože jsem neskutečně po tom vystoupení nabyl dojmu, že už si vážnost té situace začíná uvědomovat. Budiž mu ke cti, že on tu situaci nezpůsobil, on jako osoba rozhodně nemůže za problémy, které nyní musí řešit. Nicméně celé to má jednoho společného jmenovatele, a tím je vláda odborníků z hnutí ANO na Ministerstvu dopravy.

Já si myslím, že je nutno připomenout, co všechno se stalo v průběhu toho slavného mýtného tendru, toho tendru, za který chválil ministra Ťoka pan premiér Babiš s konstatováním, že pan ministr Ťok je prakticky jediný, který v Evropě dokázal přesoutěžit mýtný tendr. Pojd'me si tedy ve stručnosti pár těchto faktů připomenout.

Podstatnou záležitostí je, že smlouvu s vítězem mýtného tendru společností CzechToll a SkyToll podepsal exministr Dan Ťok resp. jeho náměstek Kopřiva loni v září přes předběžné opatření Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, které mu přesně toto zakazovalo. Místo toho, aby počkal, až předběžné opatření skončí, dal Kapschi zásadní argument pro neplatnost smlouvy, se kterým se pravomocně letos ztotožnil Krajský soud v Brně a zatím prvoinstančně i sám Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. Já budu zároveň reagovat na slova pana ministra, že se domnívali, že předběžné opatření neplatí. Sám jako starosta, a potvrdí to všichni mí kolegové, si nedovedu představit, že bychom podepsali nějakou smlouvu přes zákaz Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. To je prostě protiprávní, tudíž takovýto akt musí být od prvopočátku považován za protiprávní. Kdyby tady dnes seděl pan premiér, tak bych se ho rád zeptal, jestli by ještě i po tom všem, co jsme si s mýtným tendrem zažili, opakoval svá slova o veleúspěšném ministru dopravy.

Mýtný tendr je z mého pohledu zároveň velký podvod. Podvod, největší podvod Babišovy vlády na starostech, primátorech a hejtmanech. Pan premiér Babiš společně s exministrem Ťokem jim totiž loni opakovaně slíbil, že rozšíření mýta na 800 km silnic prvních tříd v regionech nebude zpoplatněno. Dokonce s nimi Dan Ťok na toto téma loni v říjnu podepsal zvláštní memorandum. Nový ministr Kremlík to po svém nástupu do funkce okamžitě odpískal a všechny úseky silnic prvních tříd zpoplatní v plné výši. A já mu

rozumím. Protože jestliže existoval dobrý důvod pro to, aby byl změněn systém výběru mýta, tzn. z těch mikrovlnných systémů umístěných na mýtných bránách na ten GPS systém, tak samozřejmě zpoplatnění silnic prvních tříd bylo právě tímto argumentem, protože jakýkoli uchazeč, který by dále preferoval systém mýtných bran, by byl v tom znevýhodněn. Samozřejmě zpoplatnění silnic první třídy mýtnými branami je velmi nákladná a prakticky nemožná věc. Proto nedorazila žádná nabídka na další provozování stávajícího mýtného systému. Mimochodem mýtného systému, který stát stál zhruba 12 miliard korun a v této chvíli se nachází zhruba v polovině své životnosti. Stát tedy skutečně zahazuje nemalou částku, pro mýtné brány momentálně nemá žádné další využití. Já se musím samozřejmě ptát proč.

Dalším problémem je to, že mýto, nebo ten samotný tendr je pořád v hledáčku olomouckého i pražského vrchního státního zastupitelství. Doteď je ve Sněmovně otevřený bod ke kauze Faltýnek, kdy podle všeho došlo v souvislosti s mýtným tendrem k porušování zákona o veřejných zakázkách. Nejprve totiž pan předseda poslaneckého klubu ANO Faltýnek instruuje předsedu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže o tom, jak má postupovat, aby víceméně intervenoval ve prospěch Kapsche, aby opačným směrem intervenoval sám premiér společně s ministrem dopravy. A to zadání bylo tedy v tomto případě opačné, a pan premiér se tím dokonce pochlubil do médií. Stále čekáme, jak toto policejní vyšetřování dopadne.

A nyní k aktuálnímu dění. Kapsch vedl dva právní spory. Námitky proti mýtnému tendru jako takovému – tady rozhodnutím Nejvyššího správního soudu v letošním září definitivně neuspěl. A spor o neplatnost mýtné smlouvy, tady mu dal Krajský soud v Brně letos pravomocně dvakrát za pravdu a zároveň přinutil Úřad pro ochranu hospodářské soutěže konat. Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže je zatím nepravomocné a prvoinstanční, je výsledkem právě tohoto druhého sporu. A to, že podpis smlouvy s CzechToll, SkyToll není v pořádku, už nikdo nezmění. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže by mohl ve druhé instanci pouze rozhodnout, a česká legislativa to umožňuje, nutno přiznat, že i když je to celé nelegální, je to ve veřejném zájmu, aby se ve smlouvě pokračovalo, protože je to ve strategickém ekonomickém zájmu České republiky. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže to ovšem mohl udělat už v první instanci a to, že se tak nestalo, je evidentně důkazem toho, že pro to nemá dostatečně silné právní a ekonomické argumenty. Česká republika totiž disponuje funkčním mýtným systémem a do doby nového tendru by mohl zase pokračovat stávající provozovatel.

No a pojďme do finále. Ať už tenhle, dovoluji mi ten výraz, mýtný blázelec dopadne jakkoliv, jeden z gigantů splácí nad výdělkem a nepochybně půjde do mezinárodní arbitráže s Českou republikou. Šance na odškodnění už teď hraničí téměř s jistotou. Úplný paradox by nastal, kdyby v případě nového tendru v roce 2020 nezměnil ani Kapsch, ani CzechToll, SkyToll, to by nepochybně hrozily arbitráže dvě. Takže jestli vám i po tom všem, co jsem řekl, přijde vše v pořádku, tak já si to rozhodně nemyslím.

Abych nemusel vystupovat ještě s faktickou poznámkou, tak si dovoluji pár reakcí na vystoupení pana ministra. Jak už jsem řekl, stávající systém a jeho další provozování byl znevýhodněn právě tím, že došlo ke zpoplatnění silnic I. třídy, takže to, že nedošla žádná nabídka, která by hovořila o dalším provozování mýtných bran, je naprosto logické. To, že Ministerstvo dopravy nesouhlasí s názorem soudů, tomu já samozřejmě věřím, ale ty soudy mají v tomto směru konečné slovo, a přestože názor Ministerstva dopravy může být jakýkoliv, nic to nezmění na faktu, že Krajský soud v Brně rozhodl, jak rozhodl, a Úřad pro ochranu hospodářské soutěže musí konat.

Ministerstvo nebude dobrovolně poskytovat náhradu, tady zaznělo z úst pana ministra. No samozřejmě že dobrovolně nemůže poskytovat náhradu, o tom rozhodnou právě

zmiňované mezinárodní arbitráže, to je doufám jasné. No a to, co bude s tím stávajícím mýtným systémem v hodnotě zhruba 12 mld. korun, který je skutečně v polovině své životnosti a mohl být provozován dál, stát to dnes hází do koše, to je samozřejmě otázka další, ale tím tady v tuto chvíli nechci zatěžovat, o tom už rozhodla vláda při nastavení parametrů toho samotného tendru.

Já chci v závěru říct, že bych přál České republice, aby nic z toho, co jsem tady dnes řekl, nenastalo. Aby se nemusela s nikým vyrovnávat, nikomu platit náhrady, ale obávám se, že na to už je pozdě. Ti, kteří to kdysi zadávali, měli u toho trošku přemýšlet. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou se hlásí pan ministr, kterému udělím slovo poté, co přečtu omluvy. Paní poslankyně Tereza Hyťhová se omlouvá dnes od 18.45 do konce jednacího dne. A paní poslankyně Ožanová dnes mezi 18.50 do 21.00 z důvodu nemoci.

S přednostním právem pan ministr. Prosím.

Ministr dopravy ČR Vladimír Kremlík: Jenom stručně jestli můžu reakci k projevu pana poslance Okamury. Rozhodnutí Ministerstva dopravy o tom, že se nebude dále v jednacím řízení jednat, nebylo nijak překvapivé. Tato možnost byla stanovena již v samotném textu zadávací dokumentace. Ministerstvo dopravy v té době bylo s nabídkami věcně spokojeno, rozhodlo se realizovat časovou úsporu a takto následně uzavřelo smlouvu.

Pokud jde o samotné rozhodování Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, tak bylo očekávatelné, a to s ohledem na tehdejší procesní postup.

Pokud jde o hodnocení pana předsedy Okamury prostřednictvím pana předsedajícího, tak musím říci, že první rozhodnutí Krajského soudu v Brně, na které se prostřednictvím pana předsedajícího pan předseda Okamura odkazuje, bylo zrušeno rozhodnutím Nejvyššího správního soudu. Ke druhému rozhodnutí Krajského soudu v Brně pouze uvádím, že toto je přezkoumáváno v současné době ze strany Nejvyššího správního soudu, a rozhodnutí Krajského soudu v Brně tedy nemusí být konečné. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další omluva: od 19.40 hodin do konce jednání z pracovních důvodů se omlouvá pan poslanec Josef Kott.

V rozpravě vystoupí paní poslankyně Matušovská, připraví se pan poslanec Dolínek. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Květa Matušovská: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážený pane ministře, o tomto problému jsme už několikrát jednali na kontrolním výboru, a to už od roku 2014 jednáme pravidelně každý čtvrtrok, kdy Ministerstvo dopravy předkládá informace o průběhu výběrového řízení na dodavatele a provozovatele mýtného systému. V současnosti to vlastně bude každý měsíc, jsme si schválili.

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže nepravomocně zakázal plnění smlouvy na nový mýtný systém mezi Ministerstvem dopravy a konsorciem CzechToll a SkyToll. Zákaz ale začne platit až za rok po pravomocném rozhodnutí úřadu. Ministerstvo dopravy potvrdilo, že proti němu podá rozklad. Vy jste také potvrdil informaci, že resort zahájil záložní plán, kdy chce v nejhrošším případě hledat pouze nového provozovatele služeb.

Jak si v tomto směru mají připadat dopravci, kteří se stávají v těchto dnech obětí a rukojmími v důsledku neschopnosti Ministerstva dopravy? Dopravci, kteří si musejí pořizovat nové palubní jednotky a z důvodu těchto alarmujících informací se do toho moc nehrnou. Zatím je zaregistrováno 38 000 vozidel od 4 000 dopravců. Začínají se také ozývat kritizující názory z řad ČSSD, kdy zde musím připomenout, že nápad na rozšíření mýtného systému na silnice I. třídy byl jejich nápad, tentokrát se jednalo až o 3 000 km, a musíme přiznat, že necelých 900 km bylo politickým rozhodnutím předchozí vlády.

Zde je tedy také třeba zmínka o další pohádce v kontextu rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, kdy místo aby bylo zrušeno plnění smlouvy okamžitě a pokračovalo se na přechodnou dobu stávajícím systémem, tak zavedeme na rok nový systém – a potom co? Další experiment? Nebo myslíte, že vysoutěžíme jenom službu? Opravdu věříte, pane ministře, že bude řešeno nové výběrové řízení za služby? Dává smysl oddělení provozu systému od dodavatele hardwaru? Je nutné zmínit, že nemile tohle dopadne na dopravce, ale hlavně ta nejistota může dopadnout v důsledku kolapsu celého systému včetně výpadku státního rozpočtu. (Hlučné hovory v levé straně sálu.)

Vážený pane ministře, na kontrolním výboru byste měl detailní informace o průběhu výběrového řízení předkládat k 23. říjnu, k 6. listopadu a 4. prosinci. Těšíme se, že nám řeknete všechny věci, které budeme vědět k tomu, a že nový systém bude jak od 1. 12., tak od 1. 1. fungovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji paní poslankyni a poprosil bych vážené kolegy a kolegyně, aby se uklidnili, protože ještě jsme neskončili. Je tady přihlášen další do rozpravy pan poslanec Petr Dolínek plus se hlásí teď s přednostním právem pan ministr. Takže když se budeme poslouchat, když se budeme poslouchat, nebudeme rušit, tak možná skončíme brzo. Takže pane ministře, prosím.

Ministr dopravy ČR Vladimír Kremlík: Vážený pane předsedající, vážení páni poslanci, vážené paní poslankyně, dovoluji mi stručnou reakci k výročkám pana poslance, pana kolegy Blahy.

K průběhu mýtného tendru jsem se vyjádřil v rámci svého úvodního slova. Není pravda, že by smlouva na plnění mýtné smlouvy byla neplatná. Nikdy jsem netvrdil, že by smlouva byla podepsána proti zákazu podpisu, ale dle názoru Ministerstva dopravy České republiky i samotného Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže v době podpisu smlouvy předběžné opatření zakazující uzavření smlouvy již zaniklo, a tedy neexistovalo.

Rozhodnutí Krajského soudu v Brně, které předkládá odlišný právní názor, je v současné době předmětem přezkumu ze strany Nejvyššího správního soudu. Číslo vztahující se k nákladovosti původního a nového mýtného systému jsem již uvedl ve svém úvodním slovu.

Pokud jde o myšlenku možnosti provozu stávajícího systému stávajícího provozovatele, tato nemůže být správná, neboť neexistuje možnost, jak legálně prodloužit smlouvu se společností Kapsch.

K riziku arbitráží a náhrad škod jsem se také vyjádřil v úvodním slovu. Vážený pane poslanče, souhlasím s tím, že soudy mají poslední slovo. Pouze zdůrazňuji, že již jeden rozsudek Krajského soudu v Brně vztahující se k této věci byl již ze strany Nejvyššího správního soudu zrušen. Druhé rozhodnutí vztahující se k existenci předběžného opatření zákazu plnění smlouvy je Nejvyšším správním soudem přezkoumáváno. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. (Hluk napříč sálem. Předsedající vyčkává.) Někteří skoro nezaregistrovali, že jsme přerušili projednávání. Děkuji. Poprosím pana poslance Petra Dolínka, aby se ujal slova v rozpravě. Prosím.

Poslanec Petr Dolínek: Vážené kolegyně, vážení kolegové, velmi často tady slyším z různých úst v Poslanecké sněmovně, za co všechno může sociální demokracie. Někdy jsem rád, třeba růst důchodů, k tomu se hrdě hlásíme, někdy ostatně se našly určitě i chyby a k těm jsme schopni se přiznat. Ale je tady jedna oblast, u které můžu říct na sto procent, že sociální demokracie s ní spojená není. A je to mýto.

Sociální demokracie, přestože historicky nabízela odborníky, a to nebylo za přítomnosti pana ministra, proto nemluvím k němu, ale mluvím obecně, my jsme nabízeli odborníky při prvotních ustanoveních kolem mýta, při přípravě i této soutěže. Nikdy jsme nebyli oslyšeni. (Správně: Vždy jsme byli oslyšeni.) To ale neznamená, že nechceme jako vládní strana nést za toto odpovědnost.

Proto za sociální demokracii chci říct, že naprostá priorita pro nás je, aby nedošlo k přerušení výběru peněz z mýta. Tyto peníze jsou velmi zásadní pro českou infrastrukturu, nejenom pouze pro dálnice. Uvědomme si, že většina obyvatel bydlí v obcích, které potřebují své obchvaty, potřebují se dostat mezi městy do práce nebo své děti do školy nebo přijet za svými příbuznými, babičkami, dědečky. My tedy podporujeme, aby ten výběr byl vždy. Proto budeme podporovat takové řešení Ministerstva dopravy, kde ministr dopravy, potažmo jeho náměstci podle zákonných norem zabezpečí to, aby vždy došlo v souladu se zákonem k tomu, že mýto bude vybíráno a že mýto bude následně dobře použito.

Samozřejmě odmítáme, aby vláda převzala odpovědnost na sebe. To jí zákon neumožňuje. Říkáme jednoznačně, že ministerstvo musí v zákonných možnostech tyto věci vyřešit. Za sociální demokracii chci ocenit, že pan ministr se v úvodním vystoupení k tomuto přihlásil, že jednoznačně řekl tu cestu, kudy ministerstvo může jít, a chtěl bych tedy zdůraznit, že stále jsme připraveni – a to pan ministr ví – napomoci ve všech řešeních, která povedou k tomu, že nebude žádný výpadek ve státním příjmu, což je pro nás nejzásadnější. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan ministr? Prosím.

Ministr dopravy ČR Vladimír Kremlík: Já bych si dovil jenom krátkou poznámku k vystoupení, k reakci paní poslankyně Matušovské. Já bych chtěl jenom říct a zdůraznit, dopravci nejsou stávajícím stavem nijak dotčeni. Smlouva je platná a účinná. Dopravci se od 21. září letošního roku do nového systému registrují a já prosím a vyzývám dopravce, číňte tak nadále, nečekejte na to, jak se situace vyvine. Je nezbytné se registrovat. K 1. prosinci letošního roku spouštíme satelitní mýtný systém. O vývoji situace budu samozřejmě informovat pravidelně kontrolní výbor tak, jak nám bylo uloženo na posledním jednání, to znamená, pravidelně jednou za měsíc. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Do rozpravy je přihlášen pan poslanec Bartošek. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych vám chtěl, pane ministře, poděkovat za kultivovanou a věcnou rozpravu na toto téma. Není to jednoduchá věc. Po právní stránce je to tak zamotané, že si myslím, že se tady vytvořilo právní perpetuum

mobile, a jediný, kdo se z toho raduje, jsou advokáti, protože těch soudů je tolik, že mají dostatek práce.

Mám zhruba pět otázek, které bych chtěl zodpovědět, jestli je to možné.

V podstatě v současné době přechod na novou technologii znamená, že zaniknou některé mýtné brány. Zajímá mě, v jakém rozsahu, jaká hodnota těchto bran je a jestli je případně nutné je likvidovat a není možné využít jiným způsobem.

Dále, možná jste to řekl, ale potřeboval bych to zopakovat, přeslechl jsem to, jaké je riziko toho, že po tom roce, který Ministerstvo dopravy získalo na zákaz odložení plnění, se mýto nebude vybírat. Zda skutečně reálně hrozí, že může nastat situace, protože skutečně výpadek jedné miliardy měsíčně z mýta zhruba je skutečně zásadní výpadek státního rozpočtu, a jaké tedy činíte kroky k tomu, aby k výpadku mýta nedošlo.

Dále mě zajímá, proč se na Ministerstvu dopravy již na samém začátku neuvažovalo jít cestou například Rakouska, to znamená, transformace sůsky, udělat to, že mýto by v podstatě bylo státem provozované, protože za stávajícího modelu nás za deset let čeká zhruba stejný scénář různých soutěží a možná dohadů.

Pak mě zajímají silnice první třídy, protože u nás v regionu, v jižních Čechách, máme silnici 1/20 a 1/22. Jedna zpoplatněna bude, druhá zpoplatněna nebude, a samozřejmě že to odnesou obyvatelé na té silnici první třídy, kde zpoplatněno nebude. Zajímá mě, zda tedy napravíte to, co se stalo na samém začátku, a budou zpoplatněny všechny jedničky, anebo se ty, co jsou zpoplatněny, vyjmou, protože to je nespravedlivé vůči těm, kteří musí žít blízko silnic první třídy, kdy zpoplatněny nebudou, a silnice a doprava se tam přesune.

A poslední otázka je otázka elektronického mýta, zda tento nástroj vybudoval Kapsch a zda jste ho převzali, zda se současně bude budovat s novou firmou nové elektronické mýto, a v případě, že se nevyužije to, co vybudoval Kapsch, tak na kolik to stát přišlo a o jak velkou zmařenou investici se jedná. (Hluk napříč sálem.)

Na závěr mi dovolu, abych vám poděkoval i za to, že jste si vědom rizik, která současná situace s sebou nese, a že to nenatíráte všechno narůžovo, tak jak to dělal předchozí ministr. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám a musím opravdu konstatovat, že hluk, který tady je v 19.07 hodin, je opravdu dost velký a já skoro neslyším, co tady řečníci říkají. Děkuji vám mnohokrát. Pane ministře, předpokládám, že chcete odpovědět na tyto otázky.

Ministr dopravy ČR Vladimír Kremlík: Těch otázek byla řada. Já bych poprosil pana poslance, že bych je detailně zodpověděl v rámci kontrolního výboru, ale pokusím se teď z hlavy říct a zodpovědět většinu otázek.

Jak je to s mýtnými bránami od roku 2020? K čemu můžou sloužit? Část stávajícího mýtného systému bude samozřejmě využita pro vybudování nového systému. Zbývající část systému, zejména pak jednotlivé brány, budou využity pro telematiku na dálnicích. Chceme moderní dálnici, inteligentní dálnici, takže část využijeme v rámci inteligentních dopravních systémů. Tedy především jako kamerový systém, zařízení pro provozní informace, proměnné dopravní značení, liniové řízení dopravy, detekci jízdy v protisměru, úsekové měření rychlosti a samozřejmě vysokorychlostní kontrolní vážení.

U vysokorychlostního kontrolního vážení bych se chtěl ještě zastavit. Prostředním Státního fondu dopravní infrastruktury jsme v rámci jednání s Asociací krajů, Svazem měst a

obcí, Sdružením místních samospráv, dopravní policií, se kterými velmi aktivně od června letošního roku řešíme důsledky zpoplatnění, dospěli k závěru, že bude vhodné podpořit kraje tím, že SFDI poskytne příslušné peněžní prostředky a dotace na podporu budování vysokorychlostních kontrolních vah, že kontrolní váhy by potom následně mohly pomoci i v rámci řešení zpoplatnění jedniček.

Mýtné brány jsou ve vlastnictví České republiky. Na dálnicích a silnicích první třídy jich je přibližně 275. Zůstatková hodnota majetku státu, mýtného systému, je podle nálezu Nejvyššího kontrolního úřadu přibližně 2,2 mld. korun. Společnost CzechToll a SkyToll využijí ze stávajícího systému 45 kontrolních bran na dálnicích a deseti silnicích I. třídy. Technické podmínky ukládají povinnost využít stávající konstrukce kontrolních bran v místech, kde byly navrženy kontrolní brány nového systému. Přesný plán využití konstrukcí mýtných bran, které nebudou po 1. lednu 2020 využívány pro výběr mýta, vzniká. Potom bude následně přesně možné odhadnout investice do nových technologií, které by byly instalovány na těchto konstrukcích. Některé z těchto mýtných bran potom chci, aby byly využity pro potřeby videotollingu. Asi si vzpomínáte, není to tak dlouho, když jsme tady schvalovali novelu zákona o pozemních komunikacích, která konečně umožní to, že si budeme moderním způsobem, elektronicky, kupovat dálniční známky a nebudeme je na konci roku odstraňovat žiletkou, řezat se a lepit nové. Takže to je jedna z funkcí, k čemu by nové mýtné brány měly pomoci.

Než odpovím na další otázky, musím se vrátit k panu poslanci Dolínkovi, k účasti ČSSD na problematice mýta. Nemůžu tam nepřipomenout, že odborníci z ČSSD se účastnili, a to zejména v tom, že navrhli zpoplatnit 850 až 3 000 km silnic I. třídy. Z tohoto rozptylu jsme dneska na částce asi přibližně 900 km. Takže odborníci z ČSSD tam již v té době byli.

Pokud jde o zpoplatnění jedniček, samozřejmě jedničky jsou zpoplatněny v rozsahu přibližně 900 km. Situace asi není úplně ideální, ale v rámci pracovní skupiny, kde řešíme důsledky zpoplatnění mýta na jedničkách, jsme připraveni, pokud se ukáže, že budou zpoplatněny jedničky objížděné po nezpoplatněných jedničkách, a jsem na to jako ministr dopravy připraven operativně reagovat a provést příslušnou změnu právního předpisu a rozšířit zpoplatnění i na případnou jedničku, která by byla objížděna. To pokud jde o jedničky.

Jaký je potom reálný praktický scénář? Já jsem o tom detailněji informoval na kontrolním výboru a následně na jednání vlády. S ohledem na dobu, kterou máme, 12 měsíců v zásadě plus 3 měsíce, pokud by stát byl neúspěšný, musíme připravit transparentní soutěž na službu provozu mýtného systému, který budeme mít v majetku České republiky. Jak jsem poznamenal, bude se jednat o informační systém veřejné správy, který budeme teď na podzim přebírat a který umožní to, že satelitní mýtný systém začne fungovat k 1. prosinci letošního roku. Budeme připravovat zadávací řízení na služby provozu tohoto systému, který bude v majetku České republiky. To je první věc. Ta doba na to bude nesmírně krátká. Takže my, jak tady poznamenal už i pan poslanec Dolínek, jsme vázáni právními předpisy, zákonem o zadávání veřejných zakázek, rozpočtovými pravidly, zákonem o majetku České republiky a řadou právních předpisů a v intencích těchto právních předpisů se budeme muset pohybovat. Takže se ukazuje, že pokud nestihneme přesoutěžit služby provozu, budeme muset využít mimořádných zadávacích způsobů, to znamená asi nejspíš jednacím řízením. Takže to je ta realita, ve které jsme.

Ale znovu chci ujistit, že zahájení výběru mýtného systému k 1. prosinci letošního roku není nijak ohroženo, smlouva je platná, nebyla zrušena, existuje pouze nepravomocné rozhodnutí, které odkládá zákaz plnění smlouvy až o jeden rok, a teprve v okamžiku, kdy by rozhodnutí ÚOHS nabylo právní moci.

Pokud jde o náklady na pořízení původního systému, o těch jsem hovořil, ta částka je přibližně 24 mld. ve srovnání s tím, že nový mytný satelitní systém byl vysoutěžen za částku 10,7 mld. korun.

Pokud jde o zmiňovaný rakouský model, ano, může být ideální, ale ne v současném právním prostředí. Vyžadoval by změnu právních předpisů. A vy sami, vážení páni poslanci, vážené paní poslankyně, víte, jak dlouho trvá legislativně změnit právní předpis od té doby, než se kvalitně s příslušnými ministerstvy připraví, než projde legislativním procesem. Takže některé věci prostě nejde udělat hned.

Možná bych zmínil ještě jednu věc. V rezortu Ministerstva dopravy realizujeme změnu právní formy Ředitelství silnic a dálnic na akciovou společnost. K příštému roku budeme mít založenou akciovou společnost. Současně připravujeme změny právních předpisů, které umožní efektivní fungování této akciové společnosti. Já si tento podnět, který zde padl, samozřejmě vezmu za svůj a v rámci ministerstva jej přednesu a podíváme se na něj.

To je takto velmi stručně reakce k vám poslancům, k vašim dotazům. Závěrem bych chtěl skutečně říci, že si vážím zájmu o tuto věc, že chcete být informováni, a já jako ministr dopravy chci být vůči vám transparentní a chci, abyste byli informováni. Proto jsem se snažil být v úvodní řeči i podrobně podrobný. Další report budeme pravidelně dávat na kontrolní výbor.

Nemůžu neříct ještě jednu věc. Pokud budete mít čas, budete mít náladu, podívejte se na můj facebookový profil, máte tam spoustu informací o tom, jak nejenom pracujeme na mytném systému, ale i o tom, jak budujeme dálnice, jak budujeme železnice a tak dále.

Děkuji za slovo a děkuji vám za vaši pozornost a trpělivost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Mám tady dvě faktické poznámky. Předpokládám, že první je asi omyl – poslanec Přemysl Mališ, protože ten není přítomen v sále, takže ho odhlašuji, a pan poslanec Blaha. Do rozpravy se připraví pan místopředseda Pikal. (V sále je velký hluk a neklid!)

Poslanec Stanislav Blaha: Já tady chci zareagovat na opakované tvrzení pana ministra, že smlouva je platná. Ano, pane ministře, smlouva je doposud platná, protože prvoinstanční rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže doposud není právoplatné. Nicméně to, co obsahuje, to sdělení, které nám Úřad pro ochranu hospodářské soutěže vysílá, něco naznačuje. Tak to prostě nezlehčujte, protože situace je opravdu vážná.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan místopředseda Pikal v rozpravě. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Víím, že jsme v obecné rozpravě. Já bych tu otázku chtěl trošku zobecnit. Vnímám tu situaci, která je spojena se situací na Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Tento systém se dlouhodobě nedaří vysoutěžit, podobně jako jiné velké systémy ve státní správě, například Ministerstvo práce a sociálních věcí by mohlo vyprávět. Já jsem se na tuto situaci už ptal pana premiéra, který přislíbil, že to budete řešit.

V osobě ředitele úřadu je koncentrovaná moc, ředitel je vyšetřován i v souvislosti se situací kolem mýta. Chtěl bych se zeptat, jestli jste již tedy osobu pana ředitele na vládě řešili, jak bylo přislíbeno, nebo ne? (Veliký hluk a velmi špatná slyšitelnost!)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu místopředsedovi za jeho vystoupení. Nevidím nikoho dalšího přihlášeného do rozpravy, tudíž obecnou rozpravu končím. Přečtu omluvu. Paní poslankyně Helena Válková se omlouvá dnes od 19.01 až do půlnoci z rodinných důvodů.

Zeptám se, jestli je zájem o případná závěrečná slova? Pan zpravodaj? Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Chtěl bych poděkovat všem poslankyním a poslancům, kteří jste vydrželi až do konce. Chtěl bych poděkovat panu ministrovi za jeho přístup. Jak jsem říkal, jsem rád, že kontrolní výbor se tomu bude pravidelně, věnovat včetně toho, že oceňuji přístup všech poslankyň a poslanců, že jsme byli ochotni tento bod zařadit bez ohledu na to, kdo je v opozici a v koalici, a projednat ho. Takže za to bych vám chtěl, kolegyně a kolegové, poděkovat, protože se jedná skutečně o zásadní věc s dopadem do státního rozpočtu a fungování státu. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Má pan ministr zájem vystoupit se závěrečným slovem? (Ano.) Poprosím ještě o klid v jednacím sále. Ještě jsme neskončili prosím!

Ministr dopravy ČR Vladimír Kremlík: Já jenom poslední větu. Tady padají otázky na osoby a na trestní řízení, jestli byly řešeny ty osoby, nebyly řešeny, kdo je měl řešit, v kterém orgánu státu atd. Já prostě na to musím odpovědět, pokud probíhá trestní řízení, pořád platí presumpce nevin. Já jsem právník, tak v tomto ohledu nemůžu nijak jinak odpovědět, než dokud není komukoliv – komukoliv, a řeknu včetně mě – prokázáno pravomocným odsuzujícím rozsudkem cokoliv, tak platí prostě presumpce nevin. Je to ústavní demokratický princip a nechtěl bych, aby na mě byly kladeny dotazy, které primárně nesměřují na mě, ale směřují především na orgány činné v trestním řízení.

A jedna věc k tomu ještě. Prostě trestní řízení je neveřejné v zásadě, takže nechme konat orgány činné v trestním řízení. Pokud shledají nějaké osoby podezřelými atd., tak se uplatní postup podle trestního řádu. Já děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V tuto chvíli můžeme přistoupit k rozpravě podrobné, do které nemám nikoho přihlášeného. Pane zpravodaji? (Nepřeje si vystoupit.) Není žádná, takže končím podrobnou rozpravu a končím projednávání tohoto bodu bez usnesení. Pan ministr?

Ministr dopravy ČR Vladimír Kremlík: Děkuji. Děkuji vám všem za trpělivost a přeji všem bezpečnou cestu domů.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a končím dnešní jednací den. Pokračovat budeme zítra v 9 hodin ráno odpověďmi na písemné interpelace. Pěkný večer.

(Jednání skončilo v 19.22 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
17. října 2019
Přítomno: 148 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, přeji vám pěkný den a zahajuji třetí jednací den 35. schůze Poslanecké sněmovny, na kterém vás všechny vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, tak vás nejprve odhlásím a prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty.

Než budeme pokračovat, tak vám sděluji, že o omluvení své účasti z dnešního jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Radek Vondráček – zahraniční cesta, Ivan Adamec z pracovních důvodů, Věra Adámková od 9.30 do 11.45 z pracovních důvodů, Martin Baxa od 14.30 z pracovních důvodů, Jiří Běhounek z pracovních důvodů, Petr Beitzl ze zdravotních důvodů, Pavel Bělobrádek do 18 hodin z pracovních důvodů, Jan Birke z důvodu zahraniční cesty, Jiří Bláha z rodinných důvodů, Milan Brázdil z dopoledního jednání z pracovních důvodů, Lukáš Černohorský od 14.30 z pracovních důvodů, Jana Černochová z rodinných důvodů, Monika Červíčková od 14.30 do 18 hodin ze zdravotních důvodů, Jan Čížinský – pracovní důvody, Dominik Feri do 11 hodin – pracovní důvody, Petr Gazdík – zdravotní důvody, Pavla Golasowská do 13 hodin – pracovní důvody, Josef Hájek – zdravotní důvody, Ivan Jáč od 14 hodin – pracovní důvody, Marian Jurečka – zahraniční cesta, Vít Kaňkovský do 17 hodin – zdravotní důvody, Jana Krutáková od 14.00 do 19.00 – pracovní důvody, Jana Levová – zahraniční cesta, Zuzana Majerová Zahradníková do 13 hodin – pracovní důvody, Jiří Mašek do 11.45 – pracovní důvody, Eva Matyášová – rodinné důvody, Ilona Mauritzová – pracovní důvody, Patrik Nacher – pracovní důvody, pracovní důvody také Ladislav Okleštěk, Petr Pávek do 14.30 z pracovních důvodů, David Pražák od 14 do 21 hodin z pracovních důvodů, Miloslava Rutová do 11 hodin ze zdravotních důvodů, Pavel Staněk z rodinných důvodů, z rodinných důvodů se omlouvá také Karel Tureček, František Vácha do 18 hodin z pracovních důvodů, do 11 hodin z pracovních důvodů se omlouvá Helena Válková, Jan Volný ze zdravotních důvodů, Václav Votava z dopoledního jednání z pracovních důvodů, Petr Vrána ze zdravotních důvodů a Rostislav Vyzula ze zdravotních důvodů.

Pokud jde o členy vlády, tak se omlouvá premiér Andrej Babiš z důvodu zahraniční cesty, ministři Marie Benešová do 14.30 z pracovních důvodů, Richard Brabec do 12 hodin z pracovních důvodů, Jan Hamáček z dopoledního jednání z pracovních důvodů, Lubomír Metnar z důvodu zahraniční cesty, tentýž důvod ministr Tomáš Petříček i ministr Robert Plaga a Miroslav Toman a do 11 hodin se z pracovních důvodů omlouvá Adam Vojtěch.

Pak zde ještě mám omluvu, která přišla nyní. Ivo Vondrák v době od 14.30 do 17.30, pan poslanec se omlouvá z pracovních důvodů.

Pan poslanec Holomčík bude hlasovat s náhradní kartou číslo 8.

Dnešní jednání zahájíme bodem 317, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím a poté proběhne jejich losování.

Nyní tedy přistoupíme k projednávání bodu

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Konstatuji, že na pořad jednání 35. schůze Poslanecké sněmovny bylo předloženo celkem 17 odpovědí na vznesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni, a z tohoto důvodu požádali o zařazení na pořad schůze Poslanecké sněmovny.

Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 12 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, které zní: Není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná. Tolik jednací řád.

A nyní už můžeme přistoupit k projednávání odpovědí na písemné interpelace. Předseda vlády Andrej Babiš odpověděl na interpelaci paní poslankyně Věry Kovářové ve věci usnesení Senátu k duplicitám kontrol. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 482. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti předsedy vlády Andreje Babiše. Andrej Babiš tu ale není, takže budeme pokračovat v přerušení této interpelace.

Dále, ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová odpověděla na interpelaci poslance Vojtěcha Filipa ve věci budování jednotného informačního systému Ministerstva práce a sociálních věcí a stav postupného nahrazování systému společnosti OKsystem. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 571. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti paní ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové. Paní ministryně je přítomna, takže můžeme pokračovat.

Já zahajuji rozpravu. První v rozpravě místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, děkuji, že můžeme projednat tuto moji písemnou interpelaci. Na předchozím jednání jsem načel doplnující otázky, které mne vedly k tomu, že jsem nesouhlasil s odpovědí paní ministryně práce a sociálních věcí. A věřím tomu, že paní ministryně na ty otázky bude moci odpovědět s tím, že tím cílem je, abychom se nějakým způsobem dostali k tomu, aby ten harmonogram, který je v ekonomickém systému Úřadu práce, byl opravdu spuštěn k 1. 1. 2020. To je celý cíl. Víím, že to není zcela v rukou paní ministryně. Chápu její složitou pozici v těch obchodních vztazích, které neuzavírala ani ona, ale zdědila je, a je potřeba tedy, abychom o tom byli všichni informováni, protože samozřejmě ten systém zahrnuje velké množství občanů České republiky. Těším se na odpověď paní ministryně.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní ministryně je připravena odpovědět. Máte slovo, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Nejprve mi dovozte, vážený pane místopředsedo, vás ujistit, že dokončení přechodu na nové agendové systémy považuji za prioritní úkol, jehož postupné plnění je pravidelně kontrolováno v rámci mnou zřízené rezortní kontrolní pracovní skupiny složené z nejvyššího vedení rezortu MPSV. V rámci této kontrolní skupiny dochází mimo jiné ke kontrole milníků stanovených v rámci integračního harmonogramu. V podstatě pokud dojde k jakékoliv odchylce, ať již v řádu dvou týdnů, nebo

částky dvou milionů korun, tak bezprostředně kvůli těmto... (Odmilka pro zjednaní klidu poblíž řečníště.) Děkuji. ... odchýlkám konáme.

K vašemu dotazu ohledně vymezení rozsahu systému a jeho funkcí mohu sdělit, že přesný popis rozsahu dodávky každého systému je uveden v cílovém návrhu řešení, takzvaný solution design document, včetně analytických a architektonických modelů. Minimálně pět měsíců před nasazením systému do produkce je dodáván kompletní plán přechodu, takzvaný cut over document, kde jsou informace potřebné pro uvedení výstupů projektu do produkčního stavu.

Připravenost každého funkčního celku je ověřována v rámci standardních testovacích fází. Mezi současná hlavní rizika patří zejména komplexita řešení a počet závislostí mezi jednotlivými systémy; kapacitní možnosti ze strany věcných garantů, kteří provádějí testování nově nasazovaných systémů, reportují chyby a následně musí opravy přetestovávat, a to za současného zajištění té běžné agendy; dále pak složitost smluvních vztahů – to jste zmiňoval – a příprava navazujících veřejných zakázek, jejichž zpracování klade vysoké požadavky na personální kapacity věcných a technických garantů a IT architektů.

Ta analýza rizik včetně jejich mitigace probíhá v rámci projektového řízení na úrovni každého projektu v rámci programového řízení na úrovni programu ISPV, případně na úrovni nejvyššího vedení v rámci již zmíněné rezortní kontrolní pracovní skupiny pro IT, případně i na úrovni porady vedení. Je to zhruba dvakrát měsíčně, kdy na poradě vedení Ministerstva práce a sociálních věcí to probíráme velmi detailně.

Závislosti mezi jednotlivými projekty jsou evidovány v IT roadmapě a integračním harmonogramu s integračním i milníky. Detailní analýza dopadu případného nenasazení projektu SE Úřadu práce k 1. 1. 2020 neexistuje, neboť všechny okolní systémy jsou dlouhodobě připravovány právě na spuštění projektu SE Úřadu práce. V případě jeho nenasazení by došlo ke zpoždění nasazení do produkce ostatních klíčových projektů.

K vašemu doplňujícím dotazu ohledně nekonzistencí si dovoluji nejprve doplnit informaci ohledně dalšího postupu Ministerstva práce a sociálních věcí.

Jak jsem již uvedla ve své odpovědi k původní interpelaci, z analýzy dat provedených pracovníky Úřadu práce po oznámení zjištění datových nekonzistencí vyplynulo, že v jimi prověřovaném vzorku se jedná o falešně pozitivní zjištění, kdy chyba není ve zkoumaných datech, ale v jejich interpretaci v rámci použitých migračních algoritmů dodavatele migračních služeb z let 2017 a 2018. MPSV v reakci na tuto informaci znovu oslovilo Úřad práce České republiky s žádostí o doplnění informace za účelem získání větší jistoty nad správností závěru Úřadu práce České republiky. Na základě doplněné informace MPSV došlo k závěru, že většina nekonzistencí neznamená chybu výpočtu výše platby, ale vznikla nesouladem mezi agendových a ekonomickým systémem, což je způsobeno nezajištěním automatických přenosů dat mezi ekonomickým a agendovým systémem. Jedná se například o manuální zadávání úroků u některých agend, nebo takovéto nesrovnalosti pocházejí z období migrací z Fujitsu do OK aplikací na přelomu let 2013 a 2014.

K vaší doplňující otázce, jak ovlivňuje existence nekonzistentností možnost řádné a včasné migrace dat pro potřeby IS Zaměstnanost, sděluji, že pro většinu oblastí v IS Zaměstnanost budou migrována data nejdéle z období roku 2015. V případě zjištění nekonzistencí v průběhu migrace z OK aplikací do nového IS ZAM bude k čištění dat přistoupeno individuálně, například s rozlišením, zda se jedná o platební, či pouze evidenční data. Jak jsem již uvedla ve své původní odpovědi, nekonzistence z let 2011 až 2014 byly způsobeny převážně migrací ze systému poskytovaného společností Fujitsu zpět do OK aplikací. Nejedná se tedy o pochybení společnosti OKsystem, které pouze převzalo migrovaná data ze systému dodávaných společností Fujitsu.

Co se týká vašeho dotazu, zda OKsystem pochybila při realizaci projektu ověření konzistence dat v roce 2014, tak bych ráda uvedla, že se jednalo pravděpodobně o projekt verifikace dat a přípravy dat k dalšímu použití, kdy výstupy tohoto projektu byly dle předávacího protokolu podepsaného ze dne 18. 2. 2013 předány na pěti datových nosičích Ministerstvu práce a sociálních věcí k dalšímu využití. Nelze tedy učinit závěr, že společnost OKsystem pochybila. Pokud bude zjištěno, že nekonzistence vznikla v důsledku porušení smluvních povinností dodavatele a následkem toho vznikla MPSV škoda, bude MPSV uhrazení takové škody po dodavateli požadovat. V tuto chvíli nicméně ministerstvo prověřuje související právní a věcné aspekty.

Ve vaší poslední doplňující otázce ohledně řešení agendového systému na výplatu nepojistných dávek vás mohu ujistit, že analyzujeme všechny možnosti, jak zajistit výplatu dávek po roce 2020, a to i pro případ, že výběr dodavatele soutěže na IT systém na výplatu dávek bude opětovně zpožděn podaným návrhem na zahájení řízení u ÚOHSu. Pro takový případ opětovně prověřujeme, za jakých podmínek by bylo na nezbytně nutnou dobu realizovatelné transparentní otevřené zadávací řízení na rozvoj a provoz stávajícího systému. Ve hře zůstává i varianta smíru v soudním řízení o platnosti odstoupení od smlouvy se společností OKsystem, kterou MPSV uzavřelo na základě otevřeného zadávacího řízení v roce 2016, a následně od ní v roce 2017 pro nedostatečnou součinnost dodavatele odstoupilo.

Detailnější informace k řešení IS DAV i stav dalších projektů je uveden v podkladu vypracovaném pro 36. schůzi výboru pro sociální politiku plánovanou dne 19. září 2019. Obecně lze konstatovat, že vyjma systému IS DAV jsou všechny klíčové projekty JISPSV ve stavu finálního testování včetně takzvaného end-to-end testu. Výsledky z testování MPSV zohledňuje v úpravě budoucí resortní architektury a i při přípravě nových veřejných zakázek na zajištění provozu a rozvoje systému integrovaná provozní a podpůrná data a ekonomického systému Úřadu práce České republiky a MPSV.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni. Pan místopředseda Filip bude reagovat. Prosím máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážená paní ministryně, děkuji za doplnění odpovědí na otázky, ale přece jen bych měl ještě dvě otázky, které se toho týkají. Vy jste řekla, že ty systémy mají být testovány pět měsíců před zahájením. To znamená, rád bych věděl, jak dopadl test vzhledem k tomu, že je říjen a má to běžet k 1. lednu 2020. Jak dopadl ten poslední test systému, který tedy byl proveden? A jestli zajišťuje jak samotný systém, tak jeho bezpečnost, to znamená, jestli nemůžou být prolomena data.

A k té třetí doplňující otázce jste řekla, uvedla jste, jestli provádíte analýzu toho zajištění dodávek nového systému. Mně jde o to, já jsem se ptal, jestli je zajištěna dodávka nového systému s garancí dodání 1. 1. 2021. Mně ta analýza tedy moc nestačí. Protože jaký je výsledek té analýzy? Nebo jestli bude výsledek té analýzy sdělen. A teď mi stačí to, co vy jste uvedla, alespoň doplnit výboru pro sociální politiku. Protože jestli to má fungovat, tak podle mého soudu provádění analýzy nebude postačovat.

To jsou ještě dvě doplňující otázky, které mám k té věci. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní ministryně, prosím máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Myslím, že se mjííme v těch datech. IS DAV má být nasazen k 1. 1. 2021. A pokud máme mít pět měsíců předtím testování nasazení systému, tak máme stále teď, jestli správně počítám, devět měsíců čas. A 1. 1. spouštíme SE Úřadu práce. To znamená, aby nedocházelo k záměně těchto dvou systémů.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vojtěch Filip, ano, prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: To se mjííme, mimoběžná komunikace, paní ministryně. Vy jste řekla, že ten systém se zkouší, v podstatě tedy že pět měsíců před jeho spuštěním se provádí jeho zkouška. A my máme tři měsíce do spuštění toho prvního systému. A k tomu IS DAV jste řekla, že provádíte analýzu. Ale tam podle mého soudu je potřeba vědět, jestli toho roku 2021 bude zajištěna dodávka nového systému. To znamená, analýza toho systému, ta měla být provedena a má být ve výběrovém řízení. Vy sama jste uvedla, že to není jednoduché. Jsou tam samozřejmě ty spory, které se vedou přes ÚOHS, si dovedu představit.

Mně jde tedy o to, jestli to spouštění nového systému, tedy před pěti měsíci, to znamená v osmém měsíci letošního roku, byla provedena ta zkouška, jestli byla úspěšná. To je první otázka.

A druhá otázka je, jaký je výsledek té analýzy IS DAV, nebo jestli ještě není dokončena. To znamená, jestli je zajištěno nebo není zajištěno vypsání výběrového řízení, garance dodání toho IS DAV k 1. 1. 2021. Na to jsem se ptal. U toho prvního máte mít zkoušku v srpnu za sebou. A u toho druhého mně analýza nestačí. Mně jde o to, jestli výsledek analýzy je například zpřesnění toho výběrového řízení a jeho zajištění.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní ministryně Maláčová. Prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Dvě věci. Správní ekonomika Úřadu práce, která má běžet od 1. 1. 2020 – tam běží testování od června tohoto roku a vše běží tak, jak má. Všechno běží.

Co se týká IS DAV, kde jsou všechny ty problémy, které jsem popsala s ÚOHSem, tak vám říkám, že v tuto chvíli analyzujeme všechny možnosti, jak zajistit výplatu dávek i po 1. 1. i po roce 2020, to znamená od 1. 1. 2021. Jedná se o kritickou infrastrukturu státu, a to i pro případ, – mohu to přechíst ještě jednou – že výběr dodavatele v soutěži na IT systém na výplatu dávek bude opětovně zpožděn podaným návrhem na zahájení řízení u ÚOHSu. Pro takový případ opětovně prověřujeme, za jakých podmínek by bylo na nezbytně nutnou dobu realizovatelné transparentní otevřené zadávací řízení na rozvoj a provoz stávajícího systému.

Za druhé. Ve hře zůstává i varianta smíru v soudním řízení o platnosti odstoupení od smlouvy ve společnosti OKsystem, kterou MPSV uzavřelo na základě otevřeného zadávacího řízení v roce 2016 a následně od ní v roce 2017 pro nedostatečnou součinnost dodavatele odstoupilo. To znamená, správní ekonomika – vše běží, nasazení od 1. 1. IS DAV – v tuto chvíli řešíme dvě možnosti, protože jsou tam, řekněme... Řeší se to přes ÚOHS.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan místopředseda Sněmovny. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Tak teď si rozumíme, paní ministryně. Jestliže ta zkouška dopadla dobře a garantujete, že 1. 1. 2020 to pojede, ty úřady práce, jsem spokojen.

Druhá věc je: Kdybyste mi tady slíbila, paní ministryně, že minimálně ten výsledek jednání, který tady nabízíte, sdělíte aspoň výboru v nějakém reálném čase, tak nebudu požadovat odmítnutí té dodatečné odpovědi, protože ... Rozumím vám velmi dobře. Vy máte situaci, kde máte dvě možnosti řešení. Buď udělat ten smír, anebo prohlásit, že to je neplatné, ta záležitost, tak jak byla ta výpověď, že to tady dopadlo. Ale to nezajišťuje podle mého soudu agendu systému nepojistných dávek k 1. 1. 2021. Ale jestliže máte před sebou jednání a řeknete, dejme tomu, že v listopadu sdělíte výboru pro sociální politiku nějaký výsledek, tak se s tím spokojím, případně vás budu interpelovat později, kdyby ten smír nedopadl. Ale to bych rád věděl, k jakému datu předpokládáte, že k tomu jednání u té agendy systému nepojistných dávek můžete garantovat, že zajišťujeme ten nebo onen termín, protože chápu, že to je v jednání. Tomu rozumím, že je to momentálně v jednání. Ale žádný termín, kde bychom se dozvěděli, jak to jednání dopadne a jestli ty nepojistné dávky budeme mít 2021 nebo až 2022? Protože ve vašem vystoupení bylo jasné, že tam to zpoždění nastává.

Takže já bych rád věděl, kdy nám můžete dál další informaci. A teď vás nechci trápit, že budeme odmítat tu vaši odpověď, protože vím, že byla zpracována velmi poctivě. Ale tyto otázky jsou logické z té vaší odpovědi. Myslím, že nejen já to chci vědět, protože je to záležitost, která má svoje konsekvence. Mimo jiné stojí ministerstvo, které řídíte, nemalé částky, které by mohlo utrácet ministerstvo ve prospěch sociálně potřebných, nikoliv za placení softwarových firem.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní ministryně vystoupí. Prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Vážený pane místopředsedo, věřte, že výbor pro sociální politiku informujeme na měsíční bázi, ještě častěji ten příslušný podvýbor, takže si myslím, že informovanost je tu dostatečná. Také jsem naznačila ta řešení, která máme ve výhledu. ÚOHS má rozhodnout do 4. prosince, to znamená, že řešení pravděpodobně bude známé během několika týdnů. Na výboru pro sociální politiku jsme maximálně transparentní, opravdu jsme otevřeli veškeré karty.

A co se týká vašeho požadavku, abych slíbila, že v roce 2020 budou ty systémy fungovat, tak vám řeknu, že mám povinnost jako ministryně práce a sociálních věcí zajistit provoz kritické infrastruktury státu. My nemáme od 1. 1. 2021 v tuto chvíli ten provoz zajištěn. Velmi intenzivně na něm pracujeme, říkám, do 4. prosince 2019 má ÚOHS rozhodnout, a já si nedokážu představit, že by kritická infrastruktura státu nebyla zajištěna. Je to systém, přes který protéká ročně přes 80 mld. korun na dávkách. A věřte mi, a také jsem vám to již také říkala, že neexistuje žádná záležitost, která by mě v tuto chvíli více zaměstnávala než právě tato. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Mně se přihlásil předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Hezké dopoledne. Tak aby to nebyl jen dialog pana místopředsedy a paní ministryně a my ostatní nebyli pouze diváci, já myslím, že ten problém je širší a jmenuje se v pojmu, který si kdysi sociální demokraté zavedli do české legislativy, to je jednotný informační systém Ministerstva práce a sociálních věcí. A tehdy, když to

prosazovali, tak bezesporu do toho mysleli i systém, který se týká vyplácení důchodů. A tam těch peněz teče ještě mnohem víc než těch zmiňovaných 80 mld.

Když si přeložím to, co říkala paní ministryně, tak to řekněme úplně jednoduše: Nevíme, jestli to stihneme, po šesti letech, co se přesoutěžuje systém. Podobná slova jsem tady slyšel v roce 2015, 2016, 2017, že už se blížíme, při soutěži že to bude, pak si přečtete zprávu NKÚ, jak to dopadlo, kolik se vynaložilo peněz. De facto dva systémy souběžně, výsledek nula.

Pak když navrhujeme nějakou úpravu důchodového systému, tak zjistíme, že sociální správa není schopna zjistit, odkdy člověk pobírá důchod. To je debata rok stará mezi mnou a paní ministryní. A paní ministryně řekla zaprvé: Nevím, jestli to stihneme. A za druhé: Když to nestihneme, tak to prolongujeme se stávajícím dodavatelem. Když si přeložíte slova, která zní tak hezky: Otevřené transparentní výběrové řízení na provoz stávajícího systému. No, kdo ho může vyhrát? A je jedno, kdo je dodavatel. Pokud dám otevřené výběrové řízení na provoz stávajícího systému, tak ho vyhraje stávající provozovatel. Zcela logicky. Takže to je ta varianta, jak o tom paní ministryně tak hezky mluví, že zajistí kritickou infrastrukturu státu, že to zase dá z ruky a že to zase prodlouží. Ale mně tady chybí něco jiného. Důkladná analýza, co ty systémy, co ty databáze mají vlastně obsahovat.

Stát od nás chce pořád, neustále, nějaká data, a pak je schopen klidně říct, že jejich systém to neumí, protože neví a chce něco jiného. A není to jenom v oblasti MPSV. Když chcete zjistit, jaký máte počet obyvatel ve svém městě, tak máte dva zdroje, které se liší – Český statistický úřad a Ministerstvo vnitra. A vy vlastně nevíte, který údaj platí. Až budeme za pár okamžiků mluvit o interpelaci, kterou jsem dal na pana ministra průmyslu ohledně počtu OSVČ či živnostníků, tak zjistíte, že je několik databází a ta čísla se liší.

Takže klíčový problém výplaty dávek, ale i důchodů je kvalitní analýza nejenom stávajícího systému. Paní ministryně mluví už několik měsíců, možná několik let o tom, že prověří systém sociálních dávek, že ho zefektivní a podobně. V tom má naši podporu. Ale máme už k tomu udělanou analýzu? Určitě? Na nic jsme nezapomněli? Žádné datum? Všechno tam máme? Jsme připraveni reagovat? A ne že pak my tady přijmeme zákon nebo nějaký návrh – za to nemůžeme, že v databázi to není. To je klíčový okamžik. To, že ty soutěže jsou komplikované a že se prodlužují (lhůty) Úřadu pro hospodářskou soutěž, to je tím, že ten úřad prostě špatně funguje. Říkáme to tady roky. Já nekritizuji, jak rozhoduje, to je jiná věc. Já kritizuji, jak dlouho rozhoduje. A to jsou neuvěřitelné lhůty. A řekne vám to každý starosta, který má tu smůlu, že se jeho zakázka dostane na ÚOHS. Včera večer jsme tady mluvili o mýtu. A zase, nechci říkat, jak v této otázce – kritizovat a polemizovat, jak rozhoduje, ale jak dlouho to všechno probíhá. Pak se fakt nedá plánovat a říkat nějaká data.

Takže mě ta odpověď neuspokojila, protože je příliš obecná, samé sliby. Kdybych to neslyšel šest let, tak bych tomu i věřil. Vzpomeňte si vy, kteří jste tady v minulém volebním období seděli, kolikrát jsme slyšeli z úst jiné ministryně, ale za stejnou politickou stranu, že už budou vysoutěženy nové, moderní, skvělé informační systémy. Tak se podívejme o tři čtyři roky později, jak to dopadlo. Nemáme jediný důvod věřit tomu, že tentokrát, letos to dopadne jinak.

Mě by skutečně zajímalo to, co říkal pan místopředseda Filip, jestliže část systému se má nasadit k 1. lednu roku 2020, tak už musí probíhat zkušební provoz. To není jen zkouška. Jak dlouho ten zkušební provoz probíhá, jaké jsou závěry? Už víme, že ten systém je v pořádku? To jsou přece klíčové otázky. Protože nasadit něco... A potom, když se jedná o migraci dat a migruje to z jednoho informačního systému do druhého a něco se nepovede, tak nikdy není chyba pouze na jedné straně. To vám jako bývalý programátor můžu s klidným svědomím říct. Nikdy není chyba na jedné straně. My tu nejsme od toho, abychom soudili,

kdo tu chybu udělal. První chyba je na straně zadavatele – zadavatele, protože ten si má ohlídat, co mají databáze obsahovat, ať už u starého systému, nebo nového systému. A pokud to udělal dobře zadavatel a vyjdeme z této teorie, že to zadavatel dobře ohlídal, to znamená Ministerstvo práce a sociálních věcí, tak někdo musel udělat chybu. Ale normálně převod z jednoho systému do druhého – za to mají odpovědnost obě dvě ty firmy. Takže nemůžeme se spokojit s tím, že my jsme z obliga, (nesrozumitelné), a ti ostatní, ti zlí, to udělali špatně. Někdo v tom selhal, minimálně v kontrole, na Ministerstvu práce a sociálních věcí, a pak ty systémy nejsou funkční, nejsou moderní a nefungují tak, jak by fungovat mohly. Tohle je přesně ukázka špatné cesty digitalizace a elektronizace veřejné správy, místo abychom to zjednodušovali, tak mám obavu, kolikrát jsme tady o tom jednali.

Já věřím tomu, že členové sociálního výboru jsou informováni, tak já bych poprosil novou předsedkyni sociálního výboru, aby požádala sekretariát svého výboru, aby vytáhli za posledních šest let všechny sliby a všechny termíny, které zazněly – "otevřeně, transparentně" a nevím jak, na jednání sociálního výboru z úst představitelů Ministerstva práce a sociálních věcí, a porovnali s realitou ke konci října roku 2019. A pak uvidíme, jak to věrohodné je, nebo není.

Já neříkám, že to je jednoduchá věc, ale řešit to šest let... Kdyby to paní ministryně Marksová vysoutěžila a chtěla, tak ten systém je dneska už pomalu morálně zastaralý, už ten nový, a ten nemáme. Tak jak asi může z morálně technického hlediska vypadat ten systém, který se provozuje dneska?

Ale je tady obecnější otázka, na kterou měli otázku zákonodárci napříč politickým spektrem, a to je vlastně výběr pořizování rozsáhlých informačních systémů, a co s nimi, když jednou se stát pro nějaký informační systém rozhodne. Je iluzorní říkat, že ho za čtyři roky přesoutěžím. To prostě není efektivní. Vznikají nejenom problémy s migrací dat, ale opakují se vstupní náklady. Na druhé straně nemůže platit, že když to někdo vysoutěží, že to má na věky věků. Ale myslím si, že by měla proběhnout nějaká odborná debata, a pak to je potřeba zakotvit v zákoně a mít pro tyto informační systémy speciální pravidla ve smyslu, jak dlouhá je životnost toho systému a na jak dlouho by se měl vysoutěžit. A co s tím, když ta životnost se bude blížit ke konci. To opravdu není triviální věc, takové přesoutěžení velkého informačního systému, od malé firmy po velké, vyměnit třeba ekonomický systém není vůbec jednoduchá věc v žádné firmě, a tak rozsáhlé informační systémy, které používá stát, je mnohem komplikovanější, nežli vyměnit v zásadě jednoduchý – ale říkám v uvozovkách v zásadě jednoduchý – systém, např. účetnictví či řízení nějakých činností ve společnosti.

Takže to je obecný problém, který provází pořizování a provoz informačních systémů v celé veřejné správě. Platí to pro kraje a pro města úplně stejně. Možná to není tolik vidět. A tomu bychom se měli věnovat. To není určitě otázka Ministerstva práce a sociálních věcí či jednoho ministerstva. To je průřezová otázka pro všechna ministerstva a pro všechny orgány veřejné správy. A za nás bychom takovou debatu přivítali, jsme připraveni se jí konstruktivně účastnit. Protože doba, na kterou soutěžíte, a jak případně pak udělat novou soutěž, to jsou klíčové otázky a nejsou jednoduché odpovědi. A představa, že co tři čtyři roky měním rozsáhlý informační systém a znovu soutěžím, při všech komplikacích se soutěžním právem, je prostě neefektivní. A bude to nakonec dražší. Ale současně se stát či veřejná správa nemůže stát rukojmím dodavatele.

Občas slyším od některých ministrů, že si koupíme zdrojové texty programu. To není řešení. To pak jdeme zpátky, že máme státní programátory. To prostě není možné. Není nic cennějšího pro softwarovou firmu, než zdrojové texty. To se nedá! A pokud si je budeme chtít kupovat, tak zaplatíme nehorázné peníze. Protože pokud by už některá softwarová firma souhlasila s tím, že to prodá, tak ta částka bude obrovská. Protože když mluvíme o vědě, výzkumu, inovacích, tak z toho jakoby širšího pohledu každý nový softwarový produkt padá

do této kategorie. Nikdy nevíte, jak se uchytí. Přitom sami víte, že programátoři patří mezi velmi dobře placené profese, takže ty náklady pro vznik softwarového produktu jsou nemalé. Úspěch není zajištěn.

To jsou obecnější otázky, které se týkají nejenom toho problému, ale chtěl jsem je tady zmínit, abychom to nezužovali pouze na jeden informační systém nebo část jednoho informačního systému, protože ta otázka je obecně platná. Za mnou sedí paní ministryně financí. A jejich informační systém – o tom bych nerad mluvil. Ale ten problém je vlastně stejný – modelově. Starý informační systém, jak ho přesoutěžit, parametry nového, jaká má být životnost nového informačního systému. Toto neberte jako kritiku, ale spíš jako popsání problému, který reálně existuje a který nemá jednoduché řešení a je spíš technicko-organizačně-manažerský než politický střet vlády a opozice. To určitě takhle nechápeme.

Ale pokud budeme řešit jenom jednotlivosti a budeme se ve Sněmovně zabývat konkrétními informačními systémy, tak vlastně nic nezměníme. Tady náhodou – nemyslím náhodou, ale dneska řešíme jeden informační systém, za chvíli budeme mluvit o počtu živnostníků, mohli bychom mluvit o počtu obyvatel, a tak bych to mohl opakovat.

Stát všechno ví, všechna data má, a neumí s nimi pracovat. To je základní problém digitalizace a elektronizace. Já vím, že to je hezké heslo, všichni se na něm shodujeme, digi ústava, právo na digitální služby, já s tím vším souhlasím, ale podle mě někdy jdeme moc rychle. Místo abychom se snažili udělat dobrou analýzu na začátku, na vstupu, tak hrrr hrrr něco uděláme, a pak zjišťujeme v provozu, že jsme na něco zapomněli. Každý programátor vám řekne, že není klíčové, nebo není nejdůležitější, jak ten program napíšete, ale jak kvalitní máte vstupní analýzu, jak kvalitně jste vymysleli databáze a jak budete pracovat s informacemi. Pak už to je jenom jakoby jazyk jiný, který to zadání nějakým způsobem plní.

A v tom veřejná správa dlouhodobě – a nechci to vztahovat jenom na tuto vládu nebo na minulou vládu, říkám dlouhodobě – selhává. Protože pod tím tlakem denního rozhodování, denního problému – za měsíc musím mít nový systém, poslanci něco změnili, za rok musím mít nový systém – nemáme čas provést kvalitní vstupní analýzu, a pak ty výsledky jsou horší, než by mohly být. Protože buď nám budou ty informační systémy sloužit, což je fajn a ušetříme si práci, čas, papíry, formuláře, anebo my budeme sloužit jim. A protože občas musím taky komunikovat s veřejnou správou, tak tomu trošku parodicky říkám, že my máme elektronizaci jako Rakousko-Uhersko. Já ten papír potřebuji, musím ho vyplnit, a elektronizace znamená, že si ho vytisknu, což bych dělal normálně, místo abych ho vložil do obálky a poslal, tak ho podepíšu, naskenuji zpátky do toho počítače a někam pošlu. Takže naskenované lejtro a naskenovaný formulář není žádná elektronizace. To je jenom obtěžování. A takhle bohužel česká veřejná správa velmi často postupuje a říká tomu elektronizace a služby občanům. A tak to skutečně není.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Budou následovat faktické poznámky – nejprve pan poslanec Rais, potom pan poslanec Černohorský a paní ministryně Schillerová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Chtěl bych se připojit k názoru pana poslance Stanjury, co se týká absence toho nástroje, který by v podstatě řekl, že ten velký programový systém je už zastaralý. Já tady můžu říkat konkrétní případy. Když to řekne soudní znalec směrem k tomu velkému informačnímu systému, tak pak pro jistotu ho honí po soudech a trvá to pět sedm let, než je očištěný. A samozřejmě ten už si dá pořádný pozor, aby tady ten jednotlivec zaútočil na informační systém, o kterém si v podstatě odborná veřejnost myslí právem, že je to prostě nefunkční záležitost.

V této souvislosti je pak taky otázka finančních nákladů samozřejmě. Kdybych měl mluvit konkrétně, všichni máme na paměti situaci, která byla kolem informačního systému, o kterém taky pan Stanjura hovořil, a to je informační systém pro hodnocení výsledků vědy a výzkumu z minulého období, kdy jsme to tady několikrát interpelovali jako naprosto nedostatečnou a nepřipravenou záležitost.

Čili jednoznačně jakýsi závěr – prostě velmi podporuji názor, že by tady měl být nějaký orgán, který rozhodne o tom, že ten programátorský systém už je starý a že je potřeba vyměnit. Toto neudělá jeden soudní znalec. Konkrétní příklad? Akorát ho zavřou. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Černohorský s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslanec Lukáš Černohorský: Děkuji za slovo. Část už jsme si přeříkali s panem předsedou Stanjurou. Jde o to, že pokud máte zdrojové kódy, tak vy nemusíte u toho informačního systému nechat to napsat nějakou konkrétní firmou kompletně celé. Vy dokonce můžete použít, prostřednictvím pana předsedajícího, když už vás tady nepřímo oslovuji, použít databázi, nemusí to být třeba Oracle, protože koupit si Oracle by zruinovalo státní rozpočet, ale můžete použít například PostgreSQL, a ty jednotlivé komponenty seskládat právě ze softwaru s otevřenými zdrojovými kódy. V tu chvíli už můžete měnit případně i dodavatele. Bude to samozřejmě pro některé složitější, pokud neznají přímo ten softwarový produkt, ale máte tam mnohem větší možnost té správy. Ale souhlasím s vámi, že pak je potřeba mít perfektně připravenou analýzu a rozdělenou na ty jednotlivé komponenty. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní ministryně Schillerová s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. Dámy a pánové, budu velmi stručná. Nebudu se plést tady do problematiky MPSV, to mi nepřísluší ani do toho nevidím. Ale byla jsem oslovena panem předsedou Stanjurou, zmínil Ministerstvo financí. Budu mluvit velice krátce o systému ADIS, který má Finanční správa.

Chtěla bych říct, že přes všechno, co tady bylo řečeno, a já neříkám, že to nemá relevanci, tak je potřeba se vrátit na ten samý začátek, na ty smlouvy z roku 1991, 1992, které tehdejší ministři, už ani nevím, mám to někde vytaženo, který to podepsal, nás dostali do takového neřešitelného vendor locku, konkrétně budu-li mluvit o ADISu na Finanční správě, kde prostě třicet let trvalo, a my jsme skutečně dneska v situaci, kdy vidíme světlo na konci tunelu, kdy paní generální ředitelka Richterová podepsala konečně s firmou IBM smlouvu a všechno zveřejnila, všechno jsme dali transparentně ven, na základě které ještě čtyři roky prostě firma bude dodávat, ale pak se vzdá – řeknu to lidově, tak ať se na mě nezlobí znalci z oblasti IT – vzdá se těch zdrojových klíčů, bez kterých nic nevysoutěžíte. Nemohla být vypsána veřejná zakázka, pokud tam nebyla záruka, že někdo ty zdrojové klíče prostě dá, dá je z rukou. A to vyplývá z této smlouvy. Proto dneska už se soutěží nový systém. A soutěžit se bude jiným způsobem – modulově – to znamená, teď tady nemám podrobnosti, protože jsem nečekala, že povedu tuto debatu, ale bude se soutěžit tak, aby už se nikdy nestalo to, že bude závislost na jednom, aby byla prostě zastupitelnost, aby se to týkalo různých daní.

Takže ten problém vznikl někde, nevím, jak je to na MPSV, to skutečně nevím, ale budu-li mluvit, a byla jsem oslovena, vznikl před třiceti lety. A třicet let bohužel trvalo, než

jsme se z toho vendor locku dostali. Takže děkujeme těm, co ty smlouvy tehdy podepsali. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Omlouvám se, čas. Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Válka. Máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji. Když už jsme se dostali tak daleko, tak ten problém je samozřejmě, jak tady moji předřečníci nastínili, velmi komplexní. Je obrovská nekompatibilita jednotlivých informačních systémů. Když se podívám jenom na velmi úzkou oblast zdravotnictví, která ale s problematikou Ministerstva práce a sociálních věcí souvisí v té přechodové zóně, tak je v podstatě nemožné poslat elektronicky informaci z jednoho zařízení do druhého. A pokud se neudělá centrální výběrové řízení na jednotný informační systém, tak žádné sjednocující platformy, které by ta data převáděly, se zatím nepodařilo aplikovat.

A druhý úhel pohledu, a zase to souvisí s Ministerstvem práce a sociálních věcí, je to, že když se přechází z papírové do elektronické formy, pokud ten uživatel neví s dostatečně velkým předstihem, že ten přechod stoprocentně nastane, tak je vystaven situaci jako dneska s elektronickou neschopenkou, že ty nemocnice nevědí, jestli tedy mají formuláře fasovat, a nastane něco podobného jako s eReceptem, všechno se třeba o půl rok oddálí, anebo je nemají fasovat a riskovat, že nebudou mít jak vystavovat neschopenky od 1. 1. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. To byla zatím poslední faktická poznámka. Nyní je přihlášen pan místopředseda Filip do rozpravy a potom pan předseda Stanjura. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, vzhledem k tomu, kam se posunula ta debata, nenavrhnou Poslanecké sněmovně, aby odmítla odpověď paní ministryně práce a sociálních věcí, protože po 4. prosinci, jak tady řekla paní ministryně, se s ní buď dohodnu na tom, že dostaneme novou informaci k nepojistným dávkám, nebo napíšu novou interpelaci, aby se to dostalo na jednání Poslanecké sněmovny.

Pokud jsem správně rozuměl, ta zkouška pět měsíců dopředu od června do srpna probíhala. Zkouška zajišťuje, že 1. 1. 2020 bude fungovat jeden systém. Další systém je ohrožen, o tom se budu bavit později v jiné platformě.

Nenavrhuji tedy žádné usnesení k této interpelaci. Děkuji, paní ministryně. Děkuji všem ostatním, kteří diskutovali, ale diskuse se dostala jinam, než jsem předpokládal.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A nyní pan předseda Stanjura ještě v rozpravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Paní ministryně financí to posunula někam, kam jsem nechtěl. Já jsem ji ani nevyzval, ani neoslovil, ani jsem nikoho nekritizoval. Měl jsem obecnou poznámku. Ale jestli začneme každou debatu o tom, jak kdo co podepsal v roce 1991, tak se fakt nikam nedostaneme. Taky jsem ve svém vyjádření, pokud jste si všimla, paní ministryně financí, řekl, že to je dlouhodobý problém, nejenom posledních dvou vlád nebo posledních dvou volebních období. Takže to není vůbec opozičně-vládní spor.

Ale když vás vezmu za slovo, a pokud máte software z roku 1991, já jsem teď přemýšlel, jaký jsem měl počítač v tom roce. Úplně přesně nevím. Možná to bylo XT a možná už byly pětipalcové diskety. To už si úplně přesně nevzpomínám, na čem jsem programoval v roce 1991. Tak si sama odpovězte, paní ministryně, kolikrát jste vyměnili hardware od té doby, kolik máte aut na Ministerstvu financí z roku 1991. A já prostě odmítám, a mám nějakou zkušenost s tím, když vás dodavatel tlačí do kouta jako veřejnou správu, odmítám říct, že od roku 1991 se nic v tom nedalo změnit. A teď jsme to vyřešili tak, že se nedá nic změnit ještě čtyři roky nebo tři. To prostě není pravda. A neberte to jako kritiku. Tak jako stát musí být v tomhle tom silný.

Já jsem měl obecnou poznámku k tomu, ať to děláme dobře, ať to slouží občanům, podnikatelům a všem, kteří ta data neustále někam posílají, té státní správě, a odpověď je – já nevím, kdo to v roce 1991 podepsal. Já taky nevím, kdo to v roce 1991 podepsal. A je mi to ale úplně jedno. To XT podle mě dneska už nefunguje, možná bychom někde našli funkční, možná už byly AT, já nevím, už si to fakt nepamatuju, ale je to skoro třicet let. A říkat, že jedu na třicet let starém softwaru, to prostě taky nemůže být pravda. Tam jediné, co zůstalo stejné, je dodavatel a název. To prostě nemůže fungovat. Software z roku 1991 nemůže fungovat v roce 2019. Tenhle určitě ne. To znamená, to je cesta, která nikam nevede, nevede k žádnému zlepšení, když budeme říkat, kdo podepsal něco v roce 1991, 1996, 2016, 2018. Spíš udělejme tu dobrou analýzu, ale ne na úrovni jednoho ministerstva, ale na úrovni centrální veřejné správy jako celku. To jediné má smysl.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Do rozpravy se hlásí pan poslanec Profant. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Profant: Já víceméně souhlasím se svými předřečníky, nicméně chtěl jsem jenom doplnit kolegu Černožského a vrátit se k té debatě o tom důležitém know-how zdrojových kódů. Není to tak, že je to jediné, co softwarová firma má. Dneska je mnohem důležitější, že má ty seniorní lidi. Protože nějak napatlat zdrojový kód není zas tak složité, ale mít kvalitní tým, který udrží kvalitní produkt v dané úrovni kvality, to je opravdu složité. A myslím, že nám to dokazuje i trh. Když tento rok firma IBM koupila firmu Red Hat za 34 miliard dolarů, jeden z největších obchodů v historii IT, a firma Red Hat píše software s otevřeným zdrojovým kódem, takže opravdu nemá žádné uzavřené zdrojové kódy a její hodnota přesáhla 34 miliard dolarů... Tak to jenom pro informaci.

A ještě k paní ministryni. Já jsem chtěl říct, nebo zdůraznit – ono to už tady také zaznělo, ale myslím, že to dostatečně nerezonovalo: důležité je nejen mít ten systém, nejen ho mít správně vysoutěžený, ale umět využívat ta data. To si myslím, že je opravdový problém. A neposouvá nás to dál, protože jsme furt u starých de facto rakousko-uherských vzorců, které vycházejí z toho, že řadový úředník musí být všechno schopný spočítat atd. A tady bylo třeba zcela podle mě nedůstojné chování paní ministryně, když reagovala na mou kolegyni Olgu Richterovou, když ta navrhla vzorec pro valorizaci rodičovské a paní ministryně se vysmívala, že je složitý. Ano, ty vzorce mohou být složité, protože ta problematika je složitá. Kdo se zabývá ekonomikou, tak ví, že některé vzorce jsou prostě složité, protože je tam hodně proměnných. Tečka. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do rozpravy? Ne, rozpravu končím. Konstatuji, že pan poslanec Vojtěch Filip nenavrhл žádné usnesení Poslanecké sněmovně k této odpovědi, takže končím projednání této interpelace.

Mezitím přišly další omluvy, některé dokonce dvakrát, tak se pokusím vás s nimi seznámit. Pan ministr dopravy Kremlík se omlouvá od 17.55 do ukončení jednacího dne z pracovních důvodů, první místopředseda vlády, ministr vnitra Jan Hamáček dnes od 9 hodin do 17.15 z pracovních důvodů, ještě jednou, tak to nebudu číst, pan poslanec Roman Onderka se omlouvá od 10.00 do 17.00 z pracovních důvodů, pan poslanec Mikuláš Ferjenčík od 9.00 do 9.45 z osobních důvodů, pan ministr Kremlík ještě jednou, ale tato omluva už je načtena, pan poslanec Antonín Staněk se omlouvá od 11 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Jaroslav Holík od 12.30 do konce jednání z pracovních důvodů, pan poslanec Jan Řehounek z dnešního jednání od 14.30 do 19 hodin z pracovních důvodů a paní poslankyně Margita Balaščíková z dnešního jednání od 9.00 do 11.00 z pracovních důvodů.

Další interpelace. Pan ministr životního prostředí Richard Brabec odpověděl na interpelaci poslance Radka Holomčíka ve věci postupu Ministerstva životního prostředí v kauze těžby štěrkopísku u obce Moravský Písek, jde o sněmovní tisk 587. Nicméně projednávání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti ministra životního prostředí Richarda Brabce. Pan ministr je omluven, takže se touto písemnou interpelací dnes zabývat nebudeme.

Ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová odpověděla na interpelaci poslankyně Olgy Richterové ve věci provedené systematizace služebních míst v oblasti lékařské posudkové služby a její reformy, ve věci informačních systémů a podpory procesů lékařské posudkové služby a ve věci posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti dle zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení. Interpelace spolu s odpovědí je předložena jako sněmovní tisk 588. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno do přítomnosti ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové. Paní ministryně je přítomna, můžeme se touto odpovědí na písemnou interpelaci zabývat.

A já zahajuji rozpravu. Do rozpravy se hlásí paní poslankyně Richterová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Dobré dopoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já se v té interpelaci dotýkám několika zcela konkrétních věcí. Ale pro pochopení širšího kontextu si dovoluji velice stručně uvést, že lékařská posudková služba je něco, co může potřebovat každý z nás. Zkrátka a jednoduše se tímto systémem posuzuje zhruba 400 až 430 tisíc žádostí ročně. Jedná se o situace úrazu, nemoci, trvalé invalidity, trvalého postižení. Je to základní systém, o nějž se opírá podpora všech, kteří jsou ať už dlouhodobě nemocní, nebo žijí s postižením.

Vedle velikého vnitřního dluhu z minulosti, kdy se nenabírali noví lékaři dlouhodobě, bohužel vznikají z toho, jak jsme se to snažili analyzovat, obrovské potíže v lékařské posudkové službě i proto, že je rozdělené fungování mezi Ministerstvo práce a Českou správu sociálního zabezpečení. Ve výboru pro sociální politiku jsme se tomu také mnohokrát věnovali, řada kolegů se tomu věnovala. Nicméně v červenci došlo k opětovné změně, k opětovnému vynětí lékařů orgánu sociálního zabezpečení ze státní služby. Ten důvod byl, aby mohli dál pracovat lékaři ve státní službě dosahující věku 70 let. Na tom je myslím dobře vidět ta krize, že v lékařské posudkové službě jakoby jsou nutně potřeba lékaři starší 70 let, aby to vůbec mohlo fungovat.

Já jsem se snažila zjistit, jaké jsou reálné kroky Ministerstva práce směřující ke stabilizaci téhle důležité organizace, téhle důležité agendy. A zajímaly mě konkrétní věci týkající se rušení třeba jenom některé části těch míst, jejich vyjímání ze státní služby. Třeba mě zajímalo, proč nedošlo ke zrušení 55 míst a převedení pod zákoník práce, ale jenom 50, abych se dozvěděla, jak promyšlená ta reforma je. Stejně tak mě zajímalo, kdo se bude do

budoucná zabývat metodikou lékařské posudkové služby či stížnostmi klientů, když došlo ke sloučení oddělení. Navíc když se v průběhu roku – a o to šlo – uskuteční změna systemizace, tak tam musí být velice podstatné změnění nějakých podmínek, třeba to, že vznikne nová legislativa. Takže mě zajímalo, proč ministerstvo tu systemizaci udělalo, jak důkladně to má odůvodněné. Zase to byl jeden z důvodů nesouhlasu s tou odpovědí, odpověď nebyla v tomto konkrétní. Je to zkrátka věc, která se týká tisíců lidí, kteří podávají odvolání, a na ta odvolání není včas reagováno, nedosáhnou vyřízení své věci v zákonné lhůtě.

Já vám řeknu ta čísla z odpovědi, ale ve skutečnosti to naprosto hlavní, ta hlavní otázka na paní ministryni, je, jestli je zajištěno, aby mohli být akreditováni noví posudkoví lékaři. Abych dostala odpověď na to, kdy proběhla akreditace nového programu a k jakému cíli směřujeme. Co je tedy ten výhled na řešení téhle důležité oblasti. Usnadnění práce pak měl být podpůrný informační systém pro potřeby lékařské posudkové služby a tam zase naváže to na to, co se tu projednávalo před chvílí. Bylo zrušeno vytváření informačního systému komplet pro celou posudkovou službu v České republice a vypadá to, že zase bude jen si vlastní informační systém dělat Česká správa. Byť část agendy je pod MPSV. Takže k tomu se také dotazuji.

A na závěr vypíchnu tedy některá čísla z té odpovědi a to, na co já se doptávám. Vlastně jde o to, že bylo plánováno, že bychom potřebovali jako republika 351 služebních lékařských míst, ale do toho pracovního poměru, o kterém jsem hovořila, přešlo 287 lékařů. Takže nám tam chybí jenom čistě číselně přes 60 lékařů. Co se týče odvolání, tak těch jsou tisíce ročně. Za únor až prosinec 2018 mi bylo odpovězeno, že bylo 17 000 odvolání. A teď – a to je zase podstatné – když se lidé odvolají, tak se ve čtvrtině až polovině případů tomu odvolání vyhová ve prospěch klientů. Já tím chci říct, že to je údaj, který ukazuje na kvalitu té původní práce i na délku řízení. Protože to, že to trvá tak dlouho, tak se někdy ten stav zhorší a lidem je přiznáno to, kvůli čemu se odvolávali. Zase, proto se paní ministryně táže, jak s touto obrovskou změnovostí, tím, že se lidé odvolávají právem, a tedy že ta primární rozhodnutí nejsou v pořádku, jak se s tím vyrovnává.

Stejně tak je tam strašně důležité číslo: k 1. 7. tohoto roku posudkové komise MPSV evidovaly 7 784 nevyřízených případů, z toho po lhůtě 4 136. Zase, na MPSV není obsazeno 17 míst, což podle odpovědi představuje měsíčně kapacitu 800 posudků. Ale to ty lidi nezajímá. Ti lidé chtějí vědět, jak to bude vyřešeno. Tisíce posudků po lhůtě. Já jsem se tam ptala velmi konkrétně, po jaké lhůtě. Tam jsou dva druhy, protože to by mě zajímalo, aby to bylo zodpovězeno přesněji, jak dlouho ti lidé čekají.

Stejně tak náborová kampaň pro nové lékaře byla zahájena k 1. červnu. Jenže jak může probíhat náborová kampaň, pokud není akreditace pro vzdělávání nových posudkových lékařů? Takže na to se také ptám, poněvadž v odpovědi zaznívá, že akreditace pracovišť je připravena a v okamžiku schválení vzdělávacího programu bude zahájeno řízení ve věci akreditace pracovišť. Jinými slovy, paní ministryně, je správná moje dedukce, že žádná akreditace už roky není? Čili roky není možné vlastně připravování nových posudkových lékařů? (Především v levé straně sálu se poslanci velmi hlučně baví mezi sebou.)

A ještě jedna důležitá věc. To, že řešení situace v IT chcete jako ministerstvo nechat čistě odděleně na řešení České správy, na samostatný projekt? To by pak znamenalo, že zase nebudou třeba společná sdílená data. (Obrací se na předsedajícího.)

se domnívám, že ten hluk je už – pane předsedající?

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak, vážené paní kolegyně, páni kolegové, požádal bych vás o klid ve sněmovně! Diskuse, které se netýkají interpelace na paní ministryni práce a

sociálních věcí, prosím zásadně v předsálí. A kdo bude chtít k této interpelaci diskutovat, jistě dostane slovo. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji. Opravdu už jenom poslední velice důležitá věc, že dnes není k dispozici jednotné datové úložiště, takže je nutné přepisovat lékařské zprávy a nálezy odborných lékařů do posudku. To je konkrétní příklad něčeho, co zase zbytečně protahuje, přiděluje práci. Mohlo by se to řešit mnohem jednodušeji. A proto je to řešení situace v IT i v lékařské posudkové službě zase klíčovou věcí.

Já bych ráda shrnula tím, že jsem konkrétním otázky k té odpovědi na ministerstvo zaslala, přiložila jsem to k nesouhlasu s odpovědí, takže věřím, že dostanu zkrátka ta data, na která jsem se ptala. Jenom by mě zajímalo, co má být také ta cesta vpřed. Skutečně to zlepšení pro tisíce lidí, co čekají na vyřízení svých žádostí. A rovnou podotýkám, že nepovažuji za vhodné jít cestou nějakého outsourcingu této agendy na soukromou firmu, což bylo uvedeno jako jedno možné řešení ve starých analýzách zaslanych z ministerstva, ale že by mě zajímalo, zda ministerstvo zvažuje cestu, kterou se vydala řada evropských i dalších zemí, a to je využití nějaké možnosti, aby si lidé sami vyplňovali podrobné formuláře, podrobné dotazníky, tzv. sebehodnocení, a aby velkou část té práce dnes, vyplňování různých dokumentů těmi posudkovými lékaři, mohli udělat sami klienti. Z řady zemí se ukazuje, že je to nesmírně efektivní, a když jsou tyhle dotazníky dobře sestavené, tak tam je velice nízká chybovost.

Předem děkuji za zodpovězení svých předem zaslanych otázek.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za úvodní slovo. Kdo se hlásí? Paní ministryni práce a sociálních věcí Jana Maláčová v rozpravě. Ještě než udělím slovo, konstatuji omluvu došlou předsedovi PS. Z jednání dnešního pléna od 9 do 14 hodin se omlouvá Marek Výborný. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, lékařská posudková služba a ta první etapa reformy lékařské posudkové služby byl první zákon, který se mi podařilo jako ministryni práce a sociálních věcí prosadit. Schvalovali jste jej na podzim minulého roku. V důsledku této první fáze byli lékaři posudkové služby vyňati ze služebního zákona, a to z toho důvodu, protože průměrný věk posudkového lékaře se blíží 70 letům a víte, že služební zákon stropuje věk státních úředníků na 70 let. Kdybychom tento krok neučinili, tak by se nám stalo, že velká část lékařů by byla povinně v podstatě vyřazena ze služby a již nyní ten žalostný stav, kterému v lékařské posudkové službě čelíme, by se ještě zhoršil. Takže tolik k té první otázce, proč systemizace k 1. 7. Protože navazovala na zákon, který byl touto Sněmovnou na konci minulého roku schválen. Byla to tzv. první etapa reformy lékařské posudkové služby.

Teď bych se dostala plynule k té problematice jako takové. Ve stručnosti bych řekla, že problém spočívá v tom, že v České republice nemáme dostatek lékařů, a pak samozřejmě tento problém se, řekněme, propívá do lékařské posudkové služby. Mám ráda, velmi ráda výrok pana profesora Žaloudíka, který říká, že posudkovým lékařem se stáváte až po druhém infarktu. Já si myslím, že to je přesně ten stav, který popisuje tu situaci. To znamená, že nedostatek lékařů obecně pak způsobuje to, že o službu v LPS není zájem. Minulý rok naše vláda přijala celou řadu opatření k tomu, aby se špatný stav s počtem lékařů v České republice zlepšil, nicméně víte, že to bude trvat zhruba 10 až 12 let, než ta opatření přijatá vládou budou pak pocítěna v realitě, ve skutečnosti, v terénu. To znamená, že to je běh na dlouhou trať. Tak dlouho samozřejmě na Ministerstvu práce a sociálních věcí čekat nebudeme.

Já jsem 29. března na webu MPSV, ale také na tiskové konferenci zveřejnila tzv. východiska pro diskusi pro reformu lékařské posudkové služby. Tento materiál jsme pak velmi podrobně prezentovali na sociálním výboru a tam jsme popsali veškeré problémy, které s lékařskou posudkovou službou souvisí, a veškeré kroky, kterými budeme chtít jít v těch budoucích měsících. Jak už jsem řekla, ten první krok, ten rychlý, vyjmout posudkové lékaře ze služebního zákona, byl prosazen a také k 1. 7. tohoto roku realizován.

Je potřeba říci, že v žádném případě já jako sociální demokratka neplánuji outsourcing lékařů do soukromé sféry. To je nepřípustné a já se touto cestou nehodlám vydat. Pokud bych měla shrnout současný stav příprav, tak paní poslankyně to ví, byla jedna z prvních, se kterými jsme to konzultovali. My v tuto chvíli připravujeme skutečně velmi rozsáhlou reformu lékařské posudkové služby. Já osobně se domnívám, že budoucnost lékařské posudkové služby by měla spočívat v odborných asistentkách, analyzujeme ale také vlastně všechny evropské země, které jsou, řekněme, v této oblasti lídry, a testujeme, zda můžeme jejich systémy přejmout do českého prostředí. To znamená, v tom by měla spočívat ta cesta.

To řešení jsme částečně prezentovali, tuším, na minulém výboru pro sociální politiku, a také jsme avizovali, že v několika příštích týdnech jej představíme. V tuto chvíli, jak už jsem zmiňovala, probíhají konzultace nejenom se členy výboru pro sociální politiku, ale také zdravotního výboru, který se o tuto záležitost zajímá.

Takže v tuto chvíli jsou to věci, já jsem odpovídala na všechny ty velmi technické dotazy paní poslankyně na čtrnácti stránkách. Uvedli jsme tam veškerá čísla. Myslím si, že ta odpověď byla vyčerpávající. Považuji za důležité shrnout tu filozofii, problém.

Hlavní problém je nedostatek lékařů. Snažíme se to řešit, nespolehneme se na to dlouhodobé řešení. Už nyní jsme vlastně udělali legislativní změnu, pak jsme udělali zhruba dvacet opatření nelegislativního charakteru, zejména na posudkových komisích Ministerstva práce a sociálních věcí a také na České správě sociálního zabezpečení, a připravujeme tu takzvanou druhou fázi reformy lékařské posudkové služby a konzultujeme ji se všemi aktéry, kterých se to týká. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni práce a sociálních věcí Janě Maláčové. Pokračujeme v diskusi. Paní kolegyně Olga Richterová. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji vám za slovo. Bohužel ta odpověď pro mě byla velice nepříjemným překvapením, protože to není tak, že bych dostala čtrnáctistránkovou odpověď na své dotazy. Právě že potíže je v tom, já to tady mám vytištěné, je to pět stran textu. A nerozumím tomu, kde ty odpovědi jsou, ani nerozumím tomu, co tedy jsou ty konkrétní kroky, protože právě to je ta kontrolní role parlamentu ptát se na to, jak se řeší kritický krizový stav.

Já vím, že už v minulých letech se Ministerstvo práce připojilo k evropskému projektu EUMASS, že se tam právě už řešilo, které evropské vzory bychom mohli využít, a letos v lednu byla zveřejněna i celoevropská srovnávací studie. A paní ministryně mluví jenom obecně o tom, analyzujeme všechny evropské země, ale my tu máme možnost připojit se ke konkrétnímu pilotování. Mě zajímá, jestli to uděláme, jestli využijeme i třeba evropské peníze a tu cestu toho projektu, třeba sebehodnocení, prošlapeme, skutečně prozkoušíme. Právě proto je tady dnešní interpelace, že nemáme čas na to, ztrácet další čas analýzami, když byly v minulých dvou letech udělány. A jde jenom o to, jestli to my začneme realizovat.

Stejně tak bohužel v těch odpovědích, které jsem dostala, bylo zdůrazněné, že cesty jsou naznačené dvěma přílohami. A tam byla bohužel jasně uvedena jako možnost toho outsourcingu, proto jsem se na to ptala. Nebylo tam vůbec jasné, co je ten cíl, co je ta skutečná cesta reformy lékařské posudkové služby. (Hluk v sále.) Stejně tak z čísel bylo jasné, že je strašně malý počet podpůrných profesí, těch asistentů lékařů lékařské posudkové služby. I proto se ptám, jak je chcete přilákat, jak konkrétně to uděláte, aby se v té kritické situaci podařilo zlepšit tuhle službu pro potřebné lidi.

Já vám dám ještě jeden konkrétní příklad, na co jsem nedostala odpověď. Ptala jsem se třeba, kolik lékařů se zapojilo do zpracování posudku po lhůtě na MPSV v roce 2019, jaký je vývoj podaných odvolání v tomto letošním roce, který už se chýlí ke konci. A vím, že dále probíhá na České správě krizový režim v této oblasti.

Stejně tak mě zajímá, zda už má Česká správa a Ministerstvo práce akreditaci, protože v té odpovědi jsem nechtěla být nezdvořilá a tak to jasně říkat, ale v té odpovědi byla naprosto nemožná věc, a sice že už se provádí předatestační příprava lékařů. Ale předatestační přípravu lékařů můžete dělat pouze na akreditovaném pracovišti, takže proto je ta otázka akreditace naprosto klíčová.

Znova se ptám, paní ministryně, jestli na tyto věci dostanu odpověď, a pokud ne, tak se obávám, že ta interpelace zkrátka vůbec nebyla zodpovězena v zájmu informování o této důležité agendě, která se týká opravdu 430 tisíc žádostí ročně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji a ptám se paní ministryně, jestli má zájem ještě vystoupit. Je tomu tak. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Paní poslankyně, děkuji. Akreditace, současná akreditace, je platná do roku 2021. Nová akreditace byla připravena Ministerstvem práce a sociálních věcí, respektive návrh nového vzdělávacího programu byl připraven Ministerstvem práce a sociálních věcí a čeká na schválení Ministerstvem zdravotnictví. My to schválení očekáváme na přelomu měsíce října a listopadu. To znamená, prosím, neříkejte, že to není akreditační program. Ten současný platí do roku 2021 a ten nový bude schválen v několika příštích týdnech. To samé váš dotaz, proč proběhla systemizace k 1. 7. tohoto roku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně, já vás přeruším a znovu sněmovnu požádám o klid. Debaty, které se netýkají tématu, prosím v předsálí. Děkuji. Můžete pokračovat.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Systemizace lékařské posudkové služby k 1. červenci tohoto roku proběhla, jak jsem vám psala, protože Poslanecká sněmovna, mimo jiné, Poslanecká sněmovna minulý rok schválila takzvanou první fázi reformy lékařské posudkové služby a ta systemizace proběhla přesně podle tohoto zákona. To znamená, vychází to ze dvou faktů, které jsou veřejně známé, já jsem vám je zodpověděla. A ještě jednou, neříkejte, že nemáme platný akreditační program. Máme ho platný do roku 2021 a ten nový bude Ministerstvem zdravotnictví schválen během několika týdnů. Systemizace proběhla podle zákona, který jste, mimo jiné, pomáhala schvalovat. Takže k tomuto.

Co se týká těch obecných principů, jakým směrem bychom se chtěli ubírat. Já jsem to říkala v tom předchozím příspěvku. Já se domnívám, že budoucnost lékařské posudkové služby bude spočívat v odborných asistentkách. V tuto chvíli konzultujeme se členy

sociálního a zdravotnického výboru, protože si uvědomujeme závažnost těchto rozhodnutí. Já se také domnívám, že by měla být lékařská posudková služba kompletně umístěna na České správě sociálního zabezpečení. Víte, že jsem to navrhovala právě v tom zákoně minulý rok. Příslušný paragraf nebyl schválen, ale myslím si, že to je krok správným směrem.

Potom celá ta řada těch dvaceti dalších opatření, která už byla realizována. Nebudu je tady podrobně popisovat, jsou uvedena v tom dokumentu východiska k diskusi o reformě lékařské posudkové služby, my jsme je velmi podrobně diskutovali na sociálním výboru.

Co se týká té náborové kampaně, my jsme pojali tu myšlenku, že lékařská posudková služba by mohla být atraktivní zejména pro mladé lékařky, matky malých dětí, které se snaží o sladění práce a rodiny. Provedli jsme náborovou kampaň, zacílili jsme ji například, toto jsou jenom útržkové informace, v tramvajích, které vedou k velkým nemocnicím, s tím, že jsme se domnívali, že by to mohlo být řešení právě pro mladé lékařky, aby neztratily kontakt se svou profesí a zároveň nám pomohly na několik let stabilizovat ten problém s lékařskou posudkovou službou. Přiznávám, že ta kampaň měla minimální dopad. Nově evidovaných zájemců o lékařskou posudkovou službu máme v řádu několika desítek. Nicméně kroky, které jsme podnikli, na to budou navazovat. Já si myslím, že důležité je, že jsme zpřesnili a nově stanovili veškeré metodické pokyny jak na posudkových komisích MPSV, tak na České správě sociálního zabezpečení, že se snažíme jasně stanovit a provázat veškeré normy, že velmi podrobně sledujeme celý systém plnění lhůt a tak dále, a výsledky se již dostávají.

Takže ještě jednou, akreditační program je platný. Během několika týdnů budeme mít nově schválený akreditační program. Je to v řešení mezi MPSV, schvaluje to Ministerstvo zdravotnictví a systematizace k 1. 7. proběhla na základě zákona schváleného touto Sněmovnou. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pan kolega Válek se hlásí. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Mockerát děkuji. Já jsem teď lehce zmatený, doteď jsem si myslel, že rozumím systému akreditací, a teď si nejsem úplně jistý. Já opravdu obdivuji snahu Ministerstva práce a sociálních věcí posunout všechno dál, a to i ve světle toho, že jsem celoživotně zvyklý, že snaha se pozitivně hodnotí pouze na základní škole na prvním stupni a na vyšších stupních se už pak hodnotí spíše znalosti a skutečná fakta. Nicméně akreditace mě zajímá a chtěl bych tedy slyšet název jednoho konkrétního akreditovaného pracoviště, kam může nastoupit lékař bez atestace tak, aby se začal třeba zítra připravovat k atestaci. (Důrazně.) To znamená, mohla byste mi, paní ministryně, říct jedno konkrétní pracoviště, kam by zítra mohl nastoupit lékař, aby se chystal k atestaci? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kdo dál v rozpravě? Paní ministryně. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Je to, pane poslanče, Institut postgraduálního vzdělávání.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Paní kolegyně Richterová pravděpodobně s návrhem na usnesení. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Já už nechci prodlužovat tuto debatu, ale považuji to za jednoduché. Položte si, prosím vedle sebe moje otázky.

Moje otázky byly:

V současné době je program posudkového lékařství jednorocní na rozdíl od předchozího dvouletého, kdy proběhla akreditace programu. Na tuto otázku jsem odpověď nedostala jinou, než že ČSSZ a MPSV zahájily jednání za účelem optimalizace obsahu a formy vzdělávacího programu a nyní se čeká na schválení vzdělávacího programu Ministerstvem zdravotnictví.

Potom jsem se ptala: Vzdělávají se již lékaři dle tohoto nového programu? Kolik? Tam bylo odpovězeno, že se vzdělávají podle stávajícího vzdělávacího programu. Ale zase tam je právě klíčová ta akreditace pracovišť. A tam, když jsem ptala, jak to s ní je, tak odpověď byla, že akreditace pracovišť je připravena a v okamžiku schválení bude zahájeno řízení ve věci akreditace pracovišť.

Co se týče Institutu postgraduálního vzdělávání, který paní ministryně zmínila teď, v odpovědi jsem dostala jenom, že v gesci toho institutu je příprava a složení atestační zkoušky, ne že by to tam už běželo.

Takže já se omlouvám, ale jelikož jsem nedostala konkrétní odpovědi na jednoduché otázky, kolik lékařů se vzdělává dle nového programu, jak běží akreditace, a skutečně se mi mé otázky zdály konkrétní, jednoduché a přehledné, tak musím navrhnout Sněmovně, aby vyslovila nesouhlas s odpovědi na tuto interpelaci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, to je procedurální návrh podle jednacího řádu.

Kolega Mašek má náhradní kartu č. 17.

Zagonguji, protože jsem požádal diskutéry na jiné téma, aby odešli do předsálí. A ve chvíli, kdy nás bude dostatek, rozhodneme o návrhu paní kolegyně Richterové o nesouhlasu s odpovědi na písemnou interpelaci na paní ministryni práce a sociálních věcí v hlasování číslo padesát devět. (Poslanci přicházejí do sálu.) Zdá se, že počet přihlášených se ustálil. Já vás ještě všechny odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Opakuji návrh paní kolegyně Richterové: "Poslanecká sněmovna vyslovuje" – pan kolega Špičák, náhradní karta č. 18 – "nesouhlas s odpovědi ministryně práce a sociálních věcí Jany Maláčové na písemnou interpelaci poslankyně Olgy Richterové."

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 59 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 59 z přítomných 109 pro 46, proti 3. Návrh nebyl přijat. Tím interpelace končí.

Než se budeme věnovat další interpelaci na předsedu vlády Andreje Babiše, konstatuji, že předsedovi Poslanecké sněmovny došla omluva do 12 hodin od pana poslance Dominika Feriho.

Další interpelace je interpelace poslance Vojtěcha Pikala ve věci odvolání předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže Ing. Petra Rafaje. Interpelace se spolu s odpovědi předkládá jako sněmovní tisk 592. Pan předseda vlády je řádně omluven, ale pan místopředseda Sněmovny Vojtěch Pikal se hlásí o slovo. Máte slovo, pane poslanče.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji. Kdybych se nepřihlásil, tak by mi ta interpelace propadla, takže děkuji, pane předsedající.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení přítomní členové vlády, protože pan premiér není přítomen, po přednesení této své interpelace požádám o přerušení jejího projednávání do jeho přítomnosti, aby na ni případně mohl reagovat. A teď již k interpelaci.

Vážený pane nepřítomný předsedo vlády, v odpovědi na mou interpelaci ze dne 31. 7. 2019 jste uvedl, že vláda nebude navrhovat odvolání předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže na základě nepotvrzených a spekulativních informací z médií, ze kterých jsem ve své interpelaci údajně čerpal. Na začátek si proto dovolím upozornit, že má interpelace vycházela ze zjištění publikovaných širokým spektrem seriózních médií, která zahrnovala Hospodářské noviny, Právo, ČTK, nebo dokonce Mladou frontu Dnes, která je součástí vašeho svěřeneckého fondu. Se způsobem, jakým byla má interpelace vypořádána, tedy nesouhlasím, a to z toho důvodu, že skutečnosti ohledně předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže Ing. Petra Rafaje nejsou nepotvrzené nebo spekulativní.

Ohledně prvního a druhého bodu mé původní interpelace, které se týkaly domovní prohlídky předsedy úřadu v rámci probíhajícího vyšetřování ze strany orgánů činných v trestním řízení, podotýkám, že tato informace byla kromě policejních zdrojů právě potvrzena i na 21. jednání Rady vlády pro koordinaci boje s korupcí, které předsedáte. Toto jednání se uskutečnilo ve středu 2. října 2019. Podle vládního serveru Ministerstva spravedlnosti Justice.cz je členem výše zmíněného poradního orgánu vlády i ředitel Národní centrály pro boj s organizovaným členem plukovník doktor Jiří Mazánek, kde se na základě tohoto jednání probírala současná situace na úřadu. Za přítomnosti předsedy Rafaje byl pan plukovník Mazánek nucen se vyloučit z jednání pro střet zájmů, a to z důvodu, že momentálně vyšetřuje pana předsedu Rafaje v rámci probíhajícího trestního řízení.

Veškeré tyto skutečnosti jsou zaznamenány v zápise z jednání této protikorupční rady vlády. Je tedy vskutku nepravdivé tvrdit, že informace z bodu 1 a mé původní interpelace jsou nepotvrzené nebo spekulativní. Potud probíhající vyšetřování potvrdil i vedoucí představitel Národní centrály pro boj s organizovaným zločinem na jednání poradního orgánu vlády, kterému sám předsedáte, a ostatně tyto informace potvrdil i sám předseda Rafaj ve věrejším rozhovoru pro tisk.

Co se týče bodu 3, ve kterém jste uvedl, že Ing. Rafaj nejmenoval do rozkladových komisí ÚOHS svou dceru, svého zetě a dvě blízké osoby ze svého politického angažmá ve Frýdku-Místku, tyto informace jsou potvrzeny dokonce samotným úřadem, který je ani nezpochybňuje. Angažmá výše zmíněných osob vyplývá na základě odpovědi úřadu na žádost o informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Podle výše zmíněného zákona povinný subjekt má povinnost tyto informace zveřejnit do 15 dnů na webových stránkách, což se také stalo, takže pod rubrikou "o úřadu" v sekci "odpovědi na dotazy podle zákona č. 106/1999 Sb." si tak může každý ověřit angažmá rodinných příslušníků a dalších blízkých osob předsedy Rafaje v rozkladových komisích úřadu.

Ze všech výše zmíněných skutečností se tedy nadále domnívám, že pozice předsedy úřadu Ing. Petra Rafaje je neudržitelná a obvinění a probíhající vyšetřování jsou nesmírně závažná. Vláda ČR by měla navrhnout jeho odvolání, a to z důvodu podle § 1 odst. 6 písm. b) zákona o působnosti Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, tedy narušení nezávislosti a nestrannosti úřadu. Samozřejmě může být vašim názorem, že tyto důvody nejsou dostatečné nebo že mnou uvedené informace nejsou závažným porušením nezávislosti a nestrannosti úřadu, že vám prostě nevadí, že v úřadu probíhá takto nepotistické řízení nebo že vyšetřování vysokých státních úředníků či vysoce postavených politiků není problémem, že nebudeme uplatňovat vyšší morální princip na vysoké státní úředníky na rozdíl od řadových občanů. Já

to chápu jako politický postoj. Ale pak prosím o tuto odpověď, a nikoliv o tvrzení, že ty informace jsou spekulativní a nepodložené. Děkuji.

A nyní tedy prosím o přerušení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Takže návrh na přerušení. Dobře. Ještě před tím návrhem na přerušení s přednostním právem předseda klubu ODS. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Nedá mi to, abych necitoval z rozhovoru předsedy antimonopolního úřadu v Hospodářských novinách, myslím, že z 15. října, a pokud jsem to spletl, bylo to tento týden. Dovolte mi odcitovat dvě otázky a dvě krátké odpovědi.

Otázka: Pane předsedo, pokud vás policie obviní, odejdete? Odpověď: Pan premiér je mým velkým příkladem. Doplňující otázka: Aha, takže ne. A odpověď je ne. To jenom abychom věděli, kdo je velkým příkladem předsedy antimonopolního úřadu pana Rafaje.

A já bych měl dotaz na oba dva vicepremiéry. Premiér tady není, je řádně omluven, a z pochopitelných důvodů. Mohli byste prosím některý z vás odpovědět na mikrofon všem členům Poslanecké sněmovny, co se stane řadovému úředníkovi ministerstva, třeba vašeho, pokud ho policie obviní podle služebního zákona? Co se stane s takovým člověkem? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Samozřejmě oslovení mohou mluvit i mimo bod. Já tedy nechám (hlasovat) o procedurálním návrhu bez rozpravy, nemohl jsem nedat slovo předsedovi poslaneckého klubu.

Takže nyní máme hlasování o návrhu na přerušení tohoto bodu do přítomnosti předsedy vlády.

Rozhodneme v hlasování číslo 60, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 60 ze 119 přítomných pro 58, proti 3. Návrh nebyl přijat.

Pan místopředseda Vojtěch Píkal.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já si jenom dovolím krátkou poznámku k tomu hlasování. Takže chápu to tak, že Sněmovně je jedno, že na její interpelace se neodpovídá nebo že se odpovídá nepravdivě. Beru to na vědomí. Co mi zbývá? Děkuji. (Smích a potlesk Pirátů.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: No. Jednací řád mi neumožňuje komentovat bez výměny, tak já budu jenom pokračovat další interpelací a to je interpelace na předsedu vlády, kterou podala paní poslankyně Věra Kovářová ve věci prázdné židle na Ústavním soudu (sněmovní tisk 579). Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, vzhledem k tomu, že pan premiér je dnes nepřítomen, vím, že je řádně omluven, tak navrhuji, aby tato interpelace byla přerušena do přítomnosti pana premiéra. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. O procedurálním návrhu dám hlasovat v hlasování číslo 61, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. (Požadavky na odhlášení.) Pardon, prohlašuji hlasování číslo 61 za zmatečné.

Všechny vás odhlásím. Požádám vás o novou registraci a rozhodneme v hlasování číslo 62 ve chvíli, kdy se ustálí počet přihlášených poslanců. Děkuji.

Zahájil jsem hlasování číslo 62 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 62 z přítomných 103 pro 63, proti nikdo. Návrh byl přijat. V interpelaci budeme pokračovat v době přítomnosti předsedy vlády.

A nyní máme interpelaci na ministryni financí a místopředsedkyni vlády Alenu Schillerovou, kterou interpelovala paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová ve věci podezření z krácení daně koncernem Agrofert. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 598. Paní poslankyně je přítomna, paní místopředsedkyně vlády také. Prosím, paní poslankyně, máte slovo v otevřené rozpravě.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji vám za slovo. Vážené dámy, vážení pánové. Vážená paní ministryně, v červenci tohoto roku jsem se na vás obrátila písemnou interpelací ve věci podezření z trestného činu krácení daně koncernem Agrofert ze svěřeneckého fondu ovládaného premiérem Andrejem Babišem. Připomenu krátce, o co šlo.

Policie začala v zimě minulého roku prověřovat reklamy zadávané firmami z koncernu Agrofert na Farmě Čapí hnízdo v letech 2010 až 2013 a v celkové hodnotě šlo o reklamu za téměř 280 milionů korun. Taková částka však odpovídá zhruba tisícovce, nebo více než tisícovce billboardů po celé zemi na několik let. Objevilo se podezření, že tato reklama na Čapím hnízdě ve skutečnosti byla jenom fiktivní, fakticky neproběhla, anebo pokud, tak proběhla ve významně nižším plnění. Díky nákladům na reklamu si měly firmy z holdingu Agrofert snižovat daňový základ, resp. daně odváděné státu. Ztrátové Čapí hnízdo díky transakci získalo finance, které potřebovalo na splacení stamilionového úvěru. Podle bývalého ředitele Generálního finančního ředitelství Jiřího Žezulky se jedná od daňovou fintu, kterou firmy využívají už zhruba 15 let v této zemi. Jde přitom o velmi závažný daňový prohřešek, a proto se na něj Finanční správa důkladně zaměřuje.

Princip je naprosto jednoduchý. Zisková firma zaplatí vysokou sumu za reklamu, kterou si dá do nákladů, tím si sníží základ daně, takže jich zaplatí méně. Peníze posílá ztrátové spřízněné firmě, která díky tomu, že je ve ztrátě, daně, zisk, samozřejmě neplatí. Pro všechny strany výhodný kšeft, tedy až samozřejmě na stát.

A právě tento případ se měl týkat i firem z koncernu Agrofert. Na možné porušení zákona a daňové úniky v souvislosti s platbami za údajnou reklamu bylo Ministerstvo financí dle dostupných informací upozorněno německými úřady, a to již v roce 2014, tedy v době, kdy jej vedl nynější pan premiér, zároveň ovládající osoba svěřenského fondu vlastníčího dotčené firmy, pan premiér Babiš. Finančním ředitelem Finanční správy byl tou dobou Martin Janeček, který byl právě Andrejem Babišem na tuto funkci jmenován, a na Generálním finančním ředitelství jste pracovala jako ředitelka odboru právního a daňového procesu vy osobně, paní ministryně.

Podezření v celé věci později zmínila i zpráva OLAF publikovaná Evropským úřadem pro boj s podvody v souvislosti s prošetřováním dotací pro farmu Čapí hnízdo. V létě policie vyhodnotila zmíněná podezření jako vážná. Zahájila proto úkony trestního řízení.

Z toho důvodu jsem se vás tázala v interpelaci na následující otázky: Jaké konkrétní kroky vedoucí k prošetření celé události Finanční správa po obdržení podnětu v roce 2014

učinila? Byly výše uvedené daňové náklady Finanční správnou prošetřeny a případně rozporovány? Pokud ano, došlo k doměření daně? Pokud daňové náklady uznány nebyly, jaké další konkrétní kroky v této věci Finanční správa podnikla? Podala v této věci Finanční správa podnět k dalším úkonům Policie ČR? Pokud k detailnímu prošetření nedošlo a Finanční správa případ sporných reklam nechala promlčet, kdo za tuto skutečnost nese odpovědnost? Jaký bude váš další konkrétní postup vůči této osobě či osobám?

To byly mé otázky. V zasláné odpovědi jste však vlastně na žádnou z nich neodpověděla s odůvodněním, že s ohledem na právní úpravu daňového řízení nemůžete být k dané věci konkrétnější. Odvolávala jste se přitom na povinnost zachování mlčenlivosti v souladu s § 52 odst. 1 daňového řádu.

Jelikož se domnívám, že na mé otázky mělo a mohlo být odpovězeno i bez porušení zmiňovaného paragrafu, požádala jsem o zařazení vaší odpovědi na pořad schůze. Mezitím se objevily nové informace.

Finanční správa oficiálně potvrdila, že v daném případě nepředala tyto závažné informace policii, a to přesto, že tak běžně činí u mnohem méně závažných podezření. V odpovědi na žádost o poskytnutí informace od pana senátora Tomáše Goláně to uvedla generální ředitelka Generálního finančního ředitelství Tatjana Richterová. Tím se tedy nabízí odpověď na mou třetí otázku, jestli v této věci podala Finanční správa podnět k dalším úkonům Policie ČR. Nepodala.

Shrňme si fakta. Na možné porušení zákona a daňové úniky v souvislosti s platbami za údajnou reklamu bylo Ministerstvo financí, potažmo Finanční správa dle dostupných informací upozorněna německými úřady v roce 2014. Na otázky, jaké konkrétní kroky vedoucí k prošetření obdržného podnětu (byly učiněny), odmítáte odpovědět. Nevíme tedy, jestli byly daňové náklady Finanční správou prošetřeny, případně, jestli došlo k doměření daně. Víme však, že Finanční správa všechny dostupné informace a podněty nepovažovala za tolik závažné, aby je předala policii k prošetření. Naopak policie zhruba osm měsíců poté, co se sama začala záležitostmi zabývat, vyhodnotila zmíněná podezření jako vážná, a zahájila proto úkony trestního řízení.

Pikantní v této situaci, této reklamy, je, když se podíváte, o jakou reklamu údajně mohlo či mělo jít. Kdo si ji u Čapího hnízda, u této farmy, rekreačního zařízení, objednával. Jednou z těch firem totiž byla chemička, německá chemička SKW Piesteritz, která prodává čpavek, močovinu, kyselinu dusičnou. Tyto produkty prodává, zřejmě tedy potřebuje reklamu v rámci České republiky na farmě, byť tedy hlavními odběrateli takových komodit jako čpavek jsou především zemědělci, a v případě této německé chemičky němečtí zemědělci. Takže velmi zajímavé je pak se podívat na to, kdo vlastně chtěl takovou reklamu. Asi si umíme představit, jak by reklama na čpavek a močovinu na Čapím hnízdě vypadala.

Vážená paní ministryně, já bych tedy byla ráda, abyste se přestala schovávat za paragrafy a skutečně jako ministryně financí, bývalá odborná náměstkyně Ministerstva financí pro daně a cla a bývalá ředitelka odboru právního a daňového procesu, zda souhlasíte s postupem, kdy Finanční správa nechá takto závažná podezření promlčet a do celé věci se z vlastního podnětu musí vložit až Policie ČR.

Očekávám, že se dozvím, že musíte zachovávat mlčenlivost. Proto se znovu tedy zeptám, ale jinak. Dovolím se zeptat, jak by podle vašeho soudu měla být řešena hypotetická, představme si, hypotetická situace. Firma Adam si u své sesterské firmy Eva ze stejného koncernu objedná reklamu za sto milionů korun. Takto vysokou sumu si posléze dá do nákladů, díky čemuž si sníží daňový základ. Sesterská firma Eva tyto peníze nutně potřebuje k tomu, aby nezkrachovala, aby zaplatila dluhy a platy zaměstnanců. Sto milionů si tedy nechá proplatit, ačkoliv si je vědoma toho, že není schopna reklamu v takovém plnění

poskytnout, a navíc není registrována jako reklamní agentura. Jelikož je firma Eva ztrátová, vyhne se rovněž placení daní. Jak by podle vás měl v takovém případě postupovat stát? Měla by se Finanční správa na takovou transakci zaměřit a prošetřit ji? Pokud by Finanční správa došla k závěru, že šlo o fiktivní reklamu, že celá transakce byla účelová, a daňové náklady by tudíž byly Finanční správou rozporovány, mělo by dojít k doměření daně? Pokud by daňové náklady za fiktivní reklamu uznány nebyly, měla by v této věci Finanční správa případně podniknout nějaké další kroky? A měla by podle vás v této situaci například podat podnět orgánům činným v trestním řízení?

Já bych hrozně ráda věděla, jak byste vy, paní ministryně, vy osobně, v tomto hypotetickém případě firem Adam a Eva postupovala. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Tak. To byla paní poslankyně Adamová Pekarová. Ještě než dám slovo paní místopředsedkyni vlády k odpovědi, konstatuji, že předsedovi Sněmovny došla omluva od 11.00 do 11.45 z pracovních důvodů paní poslankyně Heleny Langšádlové.

Nyní máte slovo, paní místopředsedkyně vlády. Prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená paní poslankyně, dámy a pánové, já nebudu opakovat to, co jsem vám napsala do písemné interpelace. Budu mluvit vlastními slovy. (V sále je velmi hlučno.)

Já jsem si připravila takový jednoduchý organigram, jestli chcete přijít blíž (ukazuje), já jsem nechtěla ho brát větší. Mám ho i větší, můžu vám ho pak i věnovat. Je to v podstatě organigram z doby, kdy podle médií vyplývá, že přišel podnět z německé finanční správy, takto bylo organizováno Generální finanční ředitelství. Dnes jsou tam samozřejmě trošku změny. A to, že přijde podnět z nějaké zahraniční finanční správy, v tomto případě z Německa, má svoje přesná pravidla. Ta pravidla jsou dána zákonem o mezinárodní spolupráci při správě daní a navíc jsou k tomu ještě dány různé metodické pokyny, které jsou buď vyjednány –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně, já vás na chvíli přeruším a požádám sněmovnu znovu o klid! Ti, kteří diskutují o jiných záležitostech, prosím v předsálí. Prosím, pokračujte.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. Které jsou v podstatě dojednány na úrovni evropské a pak samozřejmě interní. Takový podnět, když přijde, v tomto případě z německé finanční správy, jde speciálním chráněným systémem – to říkám tak, abyste viděla ten proces – prochází, je to speciální IT systém, který je chráněný, prochází, je přidělen na speciální útvar oddělení mezinárodní spolupráce a to ho distribuuje automaticky podle místní příslušnosti na konkrétní finanční úřad. V tomto případě, jak jsme se dočetli v médiích, to byl Finanční úřad pro hlavní město Prahu.

Finanční úřad pro hlavní město Prahu, a já čerpám z médií. Já nemám – můžete tady jaksi mlčenlivost jakýmkoliv způsobem prostě komentovat – já nemám přístup ke spisu. Nemám k němu a neměla jsem z žádné své pozice. Pozice moje byla tady od 1. července 2014. To, že to bylo distribuováno na Finanční úřad pro hlavní město Prahu, potvrdil sám

tento úřad. Sám tento úřad se vyjádřil – já čerpám z mediálních vyjádření – řekl ano, tento podnět jsme obdrželi a tento podnět šetříme. Takto to vyznělo v médiích.

To, že já nic víc nevím než to, co mi připravilo Generální finanční ředitelství do podkladů a co bylo v médiích. Protože mlčenlivost platí i pro ministra financí. Ministr financí nemá právo, ani náměstkyně ministra financí, ani na mé pozici od 1. července 2014, kdy jsem byla ředitelkou daňového procesu, ani v této pozici jsem k těmto podnětům neměla přístup. Čili tento kanál distribuoval na hlavní město Prahu a ten šetří.

A já vám teď položím jinou otázku. Jak vy víte, že to bylo promlčeno? Jak vy víte, s jakým výsledkem ta kauza byla vyšetřena, či je šetřena? Jak vy víte, jaké okolnosti vedly k tomu, že nebyl podán podnět policii? Což je vyjádření generální ředitelky, které bylo také medializováno. Protože já osobně to nevím. A nevím to proto, protože to vědět nemohu. Takže to nemůžete vědět ani vy. A ta šetření, a je to dobře, probíhají v přísně... je to dobře pro všechny daňové subjekty této země, bez ohledu na to, o jakou firmu se jedná, že podléhají velmi přísné mlčenlivosti.

Nicméně Ministerstvo financí určité kompetence má. Tyto vyplývají z kompetenčního zákona a to je činnost takzvaná dohlídková. To znamená, že Ministerstvo financí může vykonat dohlídku, ale nemůže zasahovat do toho spisu, nemůže v podstatě řídit procesy, které spadají striktně do kompetence Finanční správy, naprosto striktně, ale může dohlédnout na to, zda procesy probíhají standardně a zda nevybočily z běžných postupů, které jsou dány buď zákonem, nebo podzákonnými předpisy, teď myslím metodickými pokyny.

Například. Pro podávání trestních oznámení má Finanční správa vydané Generálním finančním ředitelstvím jasné pokyny, vedou se tabulky, musí se u každé kontroly zaznamenat do speciální tabulky, prostě pokud se nepodává trestní oznámení, z jakého důvodu. To se eviduje. Když se podíváte do zprávy o Finanční správě, kterou projednává ve výroční zprávě každý rok vláda, tak tam uvidíte i tento seznam.

Co se týče promlčení, to je tedy správně prekluze, to není promlčení, tak je to zakotveno v § 148 daňového řádu. Jasně se říká, které úkony přerušují tuto prekluzi. Zase je na to vydán metodický pokyn, ze kterého jasně vyplývá, jaké by byly postupy a co by znamenalo, kdyby úředník způsobil svou nečinností prekluzi. V podstatě to by mělo na něho zcela konkrétní dopady.

Takže já odpovídám, že ten proces prostě běží podle zákona, běží podle předpisů a Ministerstvo financí tam může vykonat dohlídkovou činnost. Což já v tuto chvíli neříkám ani tak, ani tak, jestli vykonává, nebo ne. Abych právě nenarušila nestranný proces. Ale využilo Ministerstvo financí všech svých kompetencí. Asi tak.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní místopředsedkyni vlády a ministryni financí. A ještě než dám slovo paní poslankyni Pekarové Adamové, je tady faktická poznámka pana poslance Pavla Plzáka, protože je otevřena rozprava. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Já se přidám k paní ministryni. Mě by také zajímalo, kde paní poslankyně sehnala informace, které pro nás normální smrtelníky jsou utajené. Rád bych to věděl.

Ale já jsem původně tu svoji faktickou poznámku směřoval k něčemu jinému. Já jsem vás prostřednictvím pana předsedajícího pozorně poslouchal a já jsem nepochopil. Vy jste mluvila o tom postupu, který jste tady široce rozvedla, že je to daňová finta podle nějakého odborníka. Ale nepochopil jsem, jestli celý ten postup považujete za legální, nebo za

nelegální. A jestliže ho považuje za legální, proč se vám zdá nelegální, pouze týká-li se to Agrofertu a Čapiho hnízda. A pokud ho jako takový považujete za nelegální, tak ten tady probíhal přece celá léta, jak jste řekla. A bylo to i za vašeho pana ministra Kalouska. Tak proč se ten tím nezabýval dříve? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě než dám slovo paní kolegyni Pekarové Adamové, pojd'te už dál. Já jenom konstatuji, že pan poslanec Ondřej Veselý hlasuje s kartou číslo 19. A ještě maličkost, ještě dvě omluvy. Omlouvá se pan ministr a místopředseda vlády Karel Havlíček dnes od 10.50 do 13 hodin a z odpoledního jednání na celý den se omlouvá pan poslanec Jan Bartošek.

Ted' už máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Já bych ze slušnosti vždycky poděkovala za odpověď, ale tady v tomto případě nemohu, protože jsem vlastně žádnou nedostala na ty dotazy, které jsem kladla. A bylo tady chvíli až – vyměnili jsme si vlastně role, protože to chvíli vypadalo, že tady interpelace probíhají od paní ministryně na poslance, nikoliv naopak.

Já jsem se ptala na hypotetickou situaci hypotetických firem, a jak byste se vy ze svých funkcí, ve kterých jste působila, nebo teď působíte, v takovém případě zachovala. To znamená, dejme stranou nějaké diagramy nebo nějaké procesy v tuto chvíli. Mě zajímá váš osobní názor, jak se v takové věci postupovat má v případě, že taková podezření, že se jedná o daňový podvod, a tedy že šlo o krácení daní. Tím pádem je újma státu – abych tady tedy odpověděla předřečníkovi panu poslanci prostřednictvím předsedajícího – samozřejmě v tu chvíli se jedná o nelegální jednání. A v tu chvíli – a takových případů jsou ročně určitě stovky a desítky, které šetří právě orgány k tomu zřízené.

Mě samozřejmě zajímalo zejména, proč tady v tomto konkrétním případě k tomu nedocházelo podle všech dostupných informací, které mám z médií, tak jako je máte možnost mít úplně každý z vás. Pokud si takovouto informaci vyhledat chcete, tak to určitě umíte. Jsme tady na takové úrovni, že to určitě děláme běžně. Takže v tomto směru ten dotaz byl na hypotetické firmy Adam a Eva, připomínám. To byla moje otázka, paní ministryně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já bych dal slovo paní místopředsedkyni vlády, ale s faktickou poznámkou – ne, řádně se hlásí – s faktickou, tak v tom případě dám k faktické poznámce slovo panu předsedovi klubu ODS Zbyňku Stanjurovi. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak o té fakturaci víme ze zprávy OLAF – informace pro pana poslance. Vzpomeňme si, jak to bylo. A je to oblíbená taktika ministryně financí a Ministerstva financí pod vedením paní ministryně. Nejprve zatloukat, zatloukat, zatloukat, nevydávat, pravidlo omerty. Bylo to u zprávy OLAF, vzpomeňte si – nemůžeme vydat, nemůžeme potvrdit, nemáme překlad, to samé u auditu, nemůžeme, nemůžeme.

Pan poslanec v té horlivé obhajobě své ministryně svého hnutí zapomněl: naprosto souhlasím s paní ministryní, která nemůže nic řešit, proč to nevyřešil Kalousek? To je opravdu logický vývod. Pokud souhlasím s tím, že ministr nemůže nic dělat, tak proč si berete do úst jiné ministry a říkáte "oni to měli vyřešit"? Problém je úplně jiný. Podívejte se na tu zprávu OLAF, podívejte se na to plnění, podívejte se, kdy skončilo to plnění.

A ten podnět přišel z Německa. Co s ním udělala státní správa v době, kdy rezort Ministerstva financí mělo hnutí ANO? Zametla to pod koberec. Zametla to pod koberec. A

nebýt zprávy OLAF, tak se tomu ani Policie České republiky nevěnuje. Takhle jednoduché to je. A je to nezákonné, to není legální. Uměle si zvyšovat náklady je nezákonné. A kromě daně z příjmů, kterou si snižuje ta firma, nezapomeňte na DPH, vy velcí bojovníci s malými podnikateli s EET! Taky Čapí hnízdo inkasovalo DPH z těchto faktur a stát jim ji vyplácel a vracel! A to je taky nelegální.

Takže pokud se ptáte, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, jestli to bylo legální, nebo nelegální – je to nelegální! A platí to pro všechny. I pro hypotetickou firmu i pro firmu, kterou řešíme v tomto konkrétním případě. A jsou konkrétní případy, kdy podnikatelé za mnohem menší částku skončili na mnoho let nepodmíněně ve vězení za tento kriminální čin. To si dohledejte z veřejných zdrojů. To nejsou žádné informace, které my, normální smrtelníci, se nedozvíme. Na rozdíl od Finanční správy.

Vy tady vždycky tleskáte, jak ti podnikatelé podvádějí. Jak to víte, že podvádějí podnikatelé? Kde jste na to přišli? Máte jiné informace než my, kteří tvrdíme, že to není pravda? V té horlivé obhajobě také někdy použijeme zdravý rozum a nějaké argumenty a fakta.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Stanjurovi i za dodržení času k faktické poznámce. A už nedám nikomu slovo, protože podle zákona o jednacím řádu v 11 hodin musíme skončit tento bod. Ještě než předám řízení schůze, konstatuji, že k faktické poznámce je přihlášen pan kolega Plzák. Řádně přihlášení s přednostními právy: místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová a předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Nyní předám řízení schůze... (Poslanec Plzák mimo mikrofon oznamuje, že faktickou poznámku ruší.) Ano, pan kolega Plzák ruší svou faktickou poznámku. Čili prvními, kteří budou vystupovat v této interpelaci příští čtvrtek nejdříve, bude paní místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová a předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Pak je řádně přihlášena paní kolegyně Adamová Pekarová.

Budeme se zabývat pořadem schůze a předávám řízení schůze, když je přihlášen pan kolega Jaroslav Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Vážený pane místopředsedo, dovoluji, abych jménem našeho klubu navrhl pevně zařadit bod č. 246, je to vládní návrh zákona, kterým se mění zákony v oblasti daní, takzvaný daňový balíček, sněmovní tisk 509, třetí čtení, na zítra, pátek 18. 10. 2019, jako první bod v bloku třetích čtení před již pevně zařazený bod číslo 210. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, při předávání řízení schůze pan předseda Faltýnek trošku předběhl ten pořad, ale v pořádku. Já jsem ten bod zaznamenal.

Jenom bych chtěl seznámit všechny poslankyně a poslance, že se teď budeme zabývat pevně zařazenými body 245, 246, 247, 248, 249 a 250. To jsou zprávy České televize.

Dále bych vás chtěl informovat a prosím, abyste si v tomto směru upravili svůj schválený pořad, že vláda svým usnesením č. 746 vzala zpět vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací změna Dohody o zřízení Mezinárodní investiční banky v části uvádějící sídlo této instituce, sjednaná dne 4. prosince 2018 ve Varaderu. Je to sněmovní tisk 512, první čtení. Prosím tedy, abyste si škrtnli bod 198 ze schváleného programu. O této věci se nehlasuje.

Také připomínám, že odpoledne se budeme věnovat bodu 318, což jsou ústní interpelace, a pak budeme pokračovat případně v jednání o zprávách České televize. Tolik informace, které měly zaznít na začátku.

Nyní bychom se dostali, nebo už jsme se dostali k návrhům na změny programu schůze. První návrh zazněl od pana předsedy Faltýnka. Nyní je přihlášen pan předseda Stanjura. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Máme na programu zprávy o hospodaření České televize se velkým Z. Já jsem se včera ze zpráv České televize s malým z dozvěděl, že sociální demokraté po dohodě s hnutím ANO chtějí projednávat daňový balíček v pátek 1. listopadu 2019. Mně to přijde jako docela dobrý nápad. Tak aby to bylo logické, navrhuji vyřadit bod 206 z pořadu této schůze, pokud se tomu máme věnovat v pátek 1. listopadu 2019, jak jsem se z těch zpráv České televize dozvěděl od pana prvního místopředsedy ČSSD Romana Onderky a od paní poslankyně Valachové. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Je ještě nějaký návrh na změnu pořadu schůze? Neříkáte-li, tak budeme hlasováním rozhodovat o těch dvou návrzích, které zazněly. Pokud nejsou námitky, tak budeme postupovat v pořadí, v jakém byly předneseny.

Takže nejprve se hlasováním vyrovnáme s návrhem pana předsedy poslaneckého klubu hnutí ANO Faltýnka, aby bod 206 byl zařazen na pátek jako první bod bloku třetích čtení.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 63. Přihlášeno 144, pro 83, proti 49. Návrh byl přijat.

A protože jsme tento bod zařadili napevno, tak není hlasovatelný bod... Já se obávám, že není hlasovatelný, ale prosím, dám samozřejmě slovo panu předsedovi Stanjurovi.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Možná to časově není obvyklé, ale můžeme navrhnout vyřazení pevně zařazeného bodu, když už ho Sněmovna schválila. Takže si myslím, že to hlasovat máme, budeme. Jsem smířen s tím, že to neprojde, ale myslím, že hlasovatelné to je. Protože kdybychom to třeba zařadili v úterý na pátek, i tak bych to dneska mohl navrhnout. Takže tady je spíš neobvyklý ten časový sled těchto dvou návrhů. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, máte pravdu. Je samozřejmě neobvyklé hlasovat bezprostředně poté, co jsme ten bod zařadili, ale je to jistější postup, aby Sněmovna o tom vašem návrhu rozhodla hlasováním.

Akceptuji tento návrh a dám tedy hlasovat o tom, abychom bod 206 vyřadili z pořadu této schůze.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 64. Přihlášeno 146 poslanců, pro 58, proti 84. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme rozhodli o úpravách pořadu 35. schůze a budeme se věnovat bodům, které máme napevno zařazeny. První je bod

**Sloučená rozprava k bodům 245 a 246
/Sněmovní tisk 113 a 114/**

Těmito sněmovními tisky jsme se zabývali dne 11. července 2019 na 33. schůzi. Mluvím tady o dvou tiscích dohromady, protože jsme přerušili sloučenou všeobecnou rozpravu. A právě v té sloučené všeobecné rozpravě k těmto dvěma tiskům budeme nyní pokračovat.

Prosil bych, aby místa u stolku zpravodajů zaujali zpravodajové volebního výboru, což je v případě tisku 113 poslanec Petr Dolínek a v případě sněmovního tisku 114 je to místo poslance Patrika Nachera poslankyně Barbora Kořánová.

A nyní tedy budeme pokračovat ve sloučené rozpravě. Žádná písemná přihláška není. Ptám se, jestli se někdo hlásí do rozpravy. Hlásí se do rozpravy... Hlásí se poslanec Juříček? Máte slovo, i když jste se přihlásil písemně, a to se ještě neobjevilo, tak vám dám samozřejmě slovo. (Odmlka.) Já jsem dal slovo panu poslanci dřív, než se objevily písemné přihlášky, které mají samozřejmě přednost, takže už jsem dal slovo panu poslanci a písemné přihlášky nebyly k dispozici. Tak u toho setrvám. Prosím.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji. Pane předsedající, dámy a pánové, když přišlo téma hospodaření České televize, tak já jsem se samozřejmě také na to podíval a hned velmi krátce jsem zjistil, že tady ve státě dánském není něco v pořádku. Následně nato, abych nebyl nařčen z nějaké předpojatosti, jsem si zadal svůj vlastní nezávislý externí audit na hospodaření České televize. Zároveň jsem tam položil jako základní otázky, které jsem si myslel, že jsou naprosto zásadní. A první otázka, kterou jsem na auditory položil, byla, zda je hospodaření České televize vyrovnané, nebo deficitní. Já jsem věděl, že je deficitní, protože když se podíváte na trendy od roku 2011 do roku 2018, tak ty trendy jsou naprosto zřejmé. Výsledky, aniž bych chtěl tady jakkoli zasahovat do fungování České televize, jsou naprosto zřejmé. Za toto období, i když se bavíme o výročních zprávách roku 2016 a roku 2017, ale říkám, že jsou ty trendy naprosto zásadní, z České televize, z jejích finančního majetku, jinými slovy účty v bankách zhruba vytekly 2 miliardy korun. Ty 2 miliardy korun jsou dány tím, že samozřejmě hospodaření České televize je opravdu reálně deficitní. Když se podíváte i na výsledovky roku 2016 a 2017, tak tam vidíte zhruba každý rok v běžném roce půl miliardy ztráta, která je nicméně pak vyrovnána tím, že se vyrovnává fondem televizních poplatků.

To jsou zásadní věci, které pak samozřejmě mě vedly k tomu, že jsem se začal dívat na celé hospodaření České televize detailněji a detailněji a narážel jsem stále na více a více pochybností. Nikoliv pochybností, ale prostě číslo je číslo, a tak jak jsem říkal na tom semináři, který vyvolala Česká televize, na kterém se zúčastnilo zhruba 60 poslanců, tak jsem tam kladl otázky a v podstatě na žádnou z těch otázek Rada České televize, která je vlastně kontrolním orgánem České televize, nebyla schopna odpovědět. Odpovídali naprosto formálně a nebyli schopni odpovědět na žádnou konkrétní otázku, kterou jsem položil.

Číslo je číslo, zvláště když je vedeno naprosto korektním auditem Ernst and Young, tam ten problém já vůbec nevidím, to je prostě auditová organizace, která vám sepíše, že všechno děláte korektně, všechno děláte správně. A není to otázkou toho, jestli Česká televize jim položila otázku, jestli hospodaření České televize je do budoucna takto udržitelné v daném stavu. Ale prostě udělali účetní audit. A všichni víme, co to je účetní audit. Samozřejmě srovnají zákon a srovnají jednotlivá čísla, jestli odpovídají realitě. A to odpovídá realitě. Proto já naprosto jednoznačně důvěřuji auditu Ernst and Young, stejně tak jak důvěřuji tomu, co sám jsem nahledal, protože samozřejmě v tom byznysu už dělám léta. I když uznávám, že Česká televize není úplně klasický byznys. Ale na to, že má 7 miliard – zhruba, necelých 7 miliard – obratu, tak aby každý rok ztrácela zhruba půl miliardy, někde mezi 300 až 500 miliony každý rok, a dováděla (?) to překrytím fondu televizních poplatků a svým finančním majetkem, tak je to alarmující pro všechny z vás. Protože to jsou veřejné peníze, jsou to

peníze koncesionářů. A samozřejmě když si přečtete jednotlivé zprávy, tak tam je všude v podstatě explicitně napsáno, že pokud se nezvednou velmi záhy koncesionářské poplatky, tak Česká televize bude mít hospodaření prakticky vedoucí do krize. A jestliže se podíváme na jednotlivé konkrétní částky, tak jak jsem říkal, např. finanční majetek z 3,8 miliardy, nebudu tady říkat úplně přesně ty konkrétnosti, které ale přesně vím, tak mají teď na majetku, respektive na finančním majetku, 1,8 miliardy korun.

Zároveň když se podíváte do bilance, tak mají závazky do roku 2022 a dále, což je další záležitost otazníku, tak mají nasmlouvané především třeba sportovní přenosy, což každý bezpochyby vítáme, ale ty závazky jsou ve výši 1,2 miliardy korun, zhruba. A když se podíváte, což přiznali taktéž na tom semináři, co je bude stát převod televize na DBT2, tak přiznali, že ty investice budou zhruba v rozsahu 1,4 miliardy korun. Takže už vidíte, že z hlediska cash flow je to samozřejmě situace dlouhodobě neudržitelná, pokud management, respektive Rada České televize nepřivede management k tomu, že je potřeba ušetřit každý rok půl miliardy korun.

Je nutné si tam uvědomit několik zásadních věcí, do kterých jsem ještě samozřejmě nemohl ani zasáhnout, a to je, v jakém stavu jsou nákupy jednotlivých služeb, jednotlivých položek, protože např. v ostatních službách mají v roce 2018 418 milionů korun. Je potřeba se také podívat, proč mají pohledávky delší než 365 dní zhruba 37 milionů v roce 2016, 36 milionů v roce 2017 a 35 milionů v roce 2018, a každý rok na ně dělají opravné položky. Jak je možné, že management tyto peníze nevymáhá po svých dlužnících. Takže to je z hlediska samotné bilance.

Z hlediska samotné výsledovky, když se na to podíváte, tak je naprosto zřejmé, že to, co se deklarovalo Radou České televize, že hospodaření je vyrovnané, tak není to pravda, je deficitní. A nakonec se to tam také dočtete, že je deficitní. Protože tam jsou uvedeny konkrétní částky.

Takže co s tím? Na semináři jsem kladl konkrétní otázky, slova tam padala poměrně široká, řekl bych, že to mělo charakter spíš takový, že Rada České televize je spíš takové panoptikum lidí, kteří si hrají na to, že nějakým způsobem kontrolují ředitele České televize. Já nezpochybnuji jejich profesionalitu v jejich jednotlivých částech. Já zpochybnuji profesionalitu v tom, že oni mají kontrolovat hospodaření České televize a možná i nějaké strategické směry, a je zcela evidentní, že to neprokázali.

Když se podíváte na samotné odpisy, tak odpisy jsou v posledních sedmi letech 3,4 miliardy korun a investice jsou ve výši 3 miliardy korun. Takže i ta informace o tom, že Česká televize významně investuje, je nepravdivá. Ona sžírá sama sebe. Když se podívám i do výsledku auditu, který já jsem zadal, ještě jednou opakuji, zadal jsem a zaplatil jsem ho ze svých vlastních peněz, tak ta odpověď na moji první otázku, jestli je hospodaření vyrovnané, či deficitní, tak je napsáno jednoznačně – z pohledu právních předpisů lze hospodaření klasifikovat jako vyrovnané. Je zde nutno však podotknout, že z pohledu reálné ekonomiky, z pohledu podnikatelského dochází ke krytí nákladů z naspořených zdrojů minulých období, a zde je markantní pokles těchto zdrojů, kdy dochází ke stravování sama sebe. Jinými slovy skutečně Česká televize žije z minulosti, žije z podstaty, a jak jsem říkal, pokud neušetří půl miliardy ročně, velmi záhy bude naprosto jasné, že v průběhu následujících dvou až tří let to dopadne na všechny občany v České republice, kteří mají televizi, a bude muset být zvednutí koncesionářských poplatků.

Je to tak. Já nechci kritizovat Českou televizi za cokoli, co oni dělají. Jenom tady stále hovořím o těch faktech, která vycházejí z výroční zprávy. A myslím si, že v tomto je naprosto zřejmé, že já pro hospodaření České televize, byť je to tedy označené rok 2016, 2017, opravdu hlasovat nemohu. Tohle není v pořádku.

To, co Česká televize má samozřejmě za některé problémy, které nejsou vázány možná snad úplně managementem jako takovým, je nutné korektně říct, že mají taková některá rezidua minulosti, například že mají hasičský sbor o 50 členech, že mají Kavčí hory, které jsou zbytnělé. A nerozumím tomu, proč dodneška nepřišli aspoň s myšlenkou, že se sestěhují do jedné budovy. Dneska celý svět je digitalizován. Proč tam furt zaměstnávají trvale tři tisíce zaměstnanců? Jenom pro zajímavost, mzdy dělají České televize kmenových zaměstnanců 33 %. A k tomu mají nasmlouvaných dalších tisíce lidí, externistů, které nedokážu ještě z těch výročních zpráv vyhodnotit, kolik každý z nich bere.

Takže celý ten obraz vlastně ukazuje naprosto na jasné věci, které bych shrnul asi do následujících čtyř bodů, možná pěti bodů. Je to takový řekněme smrtící mix pomalu umírající organizace.

První bod už jsem říkal, to jsou závazky, které jsou ve výši zhruba 1,2 miliardy korun.

Druhá položka je odpisy versus investice, už jsem o tom hovořil, plus samotné provozní náklady investic.

Třetí záležitost je to, co je naprosto zřejmé, a vidíte to během tří minut, když se na to podíváte, a to je ten pokles finančního majetku zhruba o 2 miliardy korun od roku 2011. Samotné mzdy zaměstnanců 33 % z celkových výnosů, což je jasné, že pokud to není firma typu softwarové firmy anebo nějaké kreativní firmy, tak s 33 % mzdových nákladů nepřežije žádná firma na světě.

A pak už jsou takové zajímavé položky jako ostatní služby, které jsou třeba ve výši 408 milionů. A mohli bychom to pitvat dále a dále a tnout do všech živých jednotlivých tekoucích krví orgánů v té společnosti a v každém bych našel nějaké pochybení, anebo nějakou řekněme slušně nehospodárnost. A to je celkové moje hodnocení, které je podloženo i tím nezávislým auditem, který samozřejmě je nejjednodušší vždycky zpochybnit. Ale mě určitě nikdo zpochybňovat nebude, protože já si myslím, že tomu rozumím.

A musím ještě přiznat jednu věc, protože všichni jste to věděli a každý z vás mě tady zastavoval, že pan Dvořák mě oslovil, jestli by si se mnou mohl udělat včera schůzku. Já samozřejmě nejsem člověk, který by se před kýmkoli schovával, takže jsem si tu schůzku s ním udělal. A zkritizoval jsem ho mnohem tvrději než to, co teď tady říkám ve Sněmovně, protože vím ještě řadu dalších a dalších detailů, které mi ale nepřípadá slušné tady vůbec zveřejňovat, protože některé věci jako odměny za vyrovnané hospodaření, to by mi připadalo podpásové, abych před vámi hovořil, jaké odměny si tam vypláceli. Ale celkový obraz je naprosto zřejmý a je opravdu nezbytné udělat s Českou televizí turn around a je potřeba v České televizi zavést pořádek.

Samozřejmě že někdo může říct, že nepořádek je v řadě různých státních či polostátních organizací. To je samozřejmě možné. Ale teď se bavíme o České televizi. A jestli někdo chce slyšet pravdu, tak jsem se ji vám pokusil zprostředkovat. Děkuji vám za pozornost. Děkuju. (Velký potlesk poslanců ANO a SPD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Děkuji. Konstatuji, že s náhradní kartou číslo 20 bude hlasovat pan poslanec Jan Skopeček.

A nyní prosím o velkorysost ty, kteří se přihlásili s faktickou poznámkou. My jsme při kontrole postupu zjistili, že před sloučenou rozpravou měl možnost vystoupit zpravodaj výboru k výroční zprávě o činnosti, ale neměl možnost vystoupit zpravodaj, v tomto případě dnes zpravodajka, výboru k výroční zprávě o hospodaření České televize. Tak abychom to napravili, dám teď slovo paní poslankyni Kořanové.

Poslankyně Barbora Kořanová: Děkuji za slovo. On by mi to kolega Nacher neodpustil.

Dámy a pánové, výroční zpráva o hospodaření podává souhrnný přehled o hospodaření České televize v roce 2016. Zpráva je členěna do deseti kapitol a pěti příloh. Součástí výroční zprávy je také účetní závěrka a zpráva nezávislého auditora Ernst and Young, která vydala výrok "bez výhrad".

Po úvodním slovu generálního ředitele a po základních údajích o hospodaření České televize je nově předsunuta část úvod, kde se píše mimo jiné i o mýtech a faktech hospodaření České televize. Je to zřejmě reakce na otázky týkající se několika témat, která rezonují veřejným a mediálním světem, zejména téma fondu televizních poplatků. Zpráva auditora zmiňuje, že účetní legislativa neřeší způsob čerpání fondu do výkazu zisku a ztráty a řídí se interní směrnici.

Příjmy České televize byly v roce 2016 6,26 miliardy korun bez příjmů z prodeje budov v Brně. Česká televize hospodařila s nižšími náklady, a to o 101 milionů korun. V kapitole významné ukazatele hospodaření České televize jsme nenašli, nebo kolega Nacher nenašel graf nákladů na výrobu a vysílání z globálního hlediska ani graf cash flow, které jsou součástí výroční zprávy za rok 2015.

Ve výroční zprávě za rok 2016 najdeme náklady přepočtené na jednu hodinu výroby. Ty byly za rok 2016 379 tisíc korun, tedy více než v letech 2015 a 2014, ale o 5,5 % méně než v roce 2012. Výnosy z obchodní činnosti byly 708 milionů, tedy výrazně více než v letech předchozích. 2016 to bylo 620.

Kapitoly tři až sedm obsahují zhodnocení hospodářských výsledků. Stav finančního majetku ke konci roku 2016 byl 2,341 miliardy. Náklady a výnosy byly ve skutečnosti o cca 1 % nižší, než byl původně navržený rozpočet, a činily šest miliard osm set třicet sedm set osmdesát devět korun. Výnosy. Zajímavý je graf tržeb za vlastní výkony. Skokem stouply tržby ze sponzoringu na 358 milionů, po poklesu se pomalu zvyšují tržby z prodeje práv 232 milionů, a především po pěti letech se výrazně zvýšily tržby za reklamu 117 milionů, což je nejvíce od roku 2012. Co se týče nákladů, za zmínku stojí meziroční růst nákladů, položka nakoupená televizní práva, a to o 32 %. Je to z důvodu letních olympijských her a mistrovství Evropy ve fotbale. Meziročně došlo k poklesu položky honoráře, a to o 4 %, a naopak k růstu položky opravy, a to o 17 %.

Kapitola čtyři – nejsou číselně označeny podkapitoly výroba a vysílání. V této části výroční zprávy stojí za zmínku meziroční porovnání odvysílaných pořadů. Meziročně došlo sice k růstu odvysílaných hodin, 44 142 hodin pořadů, ale u premiér je tomu naopak, 17 193 hodin. V zásadě všechny typy pořadů zaznamenaly nárůst, kromě dokumentárních pořadů. Co se týče počtu zaměstnanců, počet je stanoven na 2 913, jde o mírný nárůst, ale celkový počet zaměstnanců je nižší než v roce 2013. Průměrná mzda činila 38 669 korun.

Co se týče televizních poplatků, meziroční snížení evidovaných příjemců o 14 tisíc, přitom příjem z poplatků byl o 70 milionů vyšší, a to poprvé po šesti letech. Fond televizních poplatků – tvorba je 5 697 730, čerpání 5 835 725.

Výrok auditora byl vydán – bez výhrad.

Co se týče interního auditu, proběhlo 12 auditů, a to 3 mimořádné, 81 nápravných opatření, to poznáme ve zprávě v roce 2017. Ve výroční zprávě pro rok 2015 je podrobnější rozpis auditů realizovaných útvarem interního auditu.

Výhled na období 2017 až 2021. Česká televize bude schopna financovat svoji činnost bez navýšení televizních poplatků, pokud nedojde k negativním změnám v oblasti legislativy a makroekonomických veličin.

Závěrem tedy opakují, že hospodaření České televize za rok 2016 bylo potvrzeno nezávislým auditorem, který vydal zprávu – bez výhrad.

Co se týče usnesení volebního výboru, volební výbor toto projednal na své 5. schůzi dne 27. března 2018 a doporučil Poslanecké sněmovně výroční zprávu za rok 2016 schválit.

Tolik má zpravodajská zpráva a její shrnutí a já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní zpravodajce. Tím jsme napravili určité opominutí z 33. schůze a nyní můžeme pokračovat ve sloučené všeobecné rozpravě. Než dám slovo dalším řečníkům, tak konstatuji, že pan poslanec Votava, který se omlouval z dopoledního jednání, ruší svou omluvu, protože už je přítomen.

Jenom aby byl jasný další postup, nyní vystoupí s faktickými poznámkami páni poslanci Plzák, Kalousek, Sklenák, Lipavský, Okamura, v tomto pořadí, a potom před řečníky v rozpravě, kteří jsou písemně přihlášení, vystoupí s přednostním právem pan předseda Faltýnek. Na řadě je faktická poznámka pana poslance Plzáka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem se přihlásil k faktické poznámce, která se týká vystoupení mého kolegy Juříčka, protože ona se týká také toho auditního posouzení hospodaření České televize v letech 2016 a 2017, které on si nechal zhotovit, které on si zaplatil, a jeho laskavostí se mi dostalo k použití nebo nahlédnutí. To posouzení opravdu je děláno formou otázek, na které po zpracování jsou konkrétní odpovědi. Já to nechci znovu rozebírat, je to jenom faktická poznámka. Ale chci, aby zde pro všechny poslance jako varovné tlačítko zaznělo, co tam je. Můžete tomu věřit, samozřejmě neměli jste možnost do té zprávy nahlédnout, nemusíte tomu věřit.

Jeden dotaz zde odcituji: Je uživatel schopen výhradně na základě výročních zpráv o hospodaření České televize posoudit, zda se v subjektu nakládá s veřejnými prostředky dle všech zákonných norem? Zde se jedná zejména o zákony č. 134/2016 Sb., zákon o zadávání veřejných zakázek. Odpověď po zpracovaném posouzení zní jasně: Výroční zpráva o hospodaření České televize nedává dostatečný podklad pro možnost rozhodnutí, zda subjekt nakládá s veřejnými prostředky dle všech zákonných norem.

Chci, aby to tady zaznělo na stenozáznam, abyste to všichni slyšeli, a já podle toho také budu hlasovat. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Kalousek s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, pan poslanec, zpravodaj Juříček nás seznámil se svými výhradami k bilanci hospodaření České televize. Některé ty argumenty je jistě třeba brát vážně, koneckonců málokdy jsem viděl bilanci, která by byla zcela bez chyby. Nicméně ty argumenty zaznívají v okamžiku, kdy nám leží na stole návrh zákona o státním rozpočtu a návrh státního závěrečného účtu. A porovná-li tyto dva dokumenty, hospodaření České televize a státní rozpočet, tak je to srovnání asi takové, jako rajská zahrada na straně jedné a neuklizené veřejné toalety po silvestrovské noci na straně druhé!

Jestliže u České televize pan poslanec Juříček říká, že žije z podstaty, no tak státní rozpočet žije z budoucnosti. Jestliže pan poslanec Juříček varuje, že možná za několik let by se musely zvednout koncesionářské poplatky, aby byl rozpočet České televize vyrovnaný, tak vy tady zvedáte dramaticky daně, abyste udrželi deficit alespoň 40 miliard korun.

Kde se ve vás, prostřednictvím pana předsedajícího pane poslanče Juříčku, bere tohle pokrytectví, když pro Českou televizi hlasovat nebudete, ale státní rozpočet hájíte a hlasovat pro něj budete? Kde se ve vás bere, pane poslanče Juříčku prostřednictvím pana předsedajícího, ta arogance vůči daňovým poplatníkům, že jste schopen na jedné straně pranýřovat stovky tisíc a na druhé straně tolerujete desítky miliard?! Já vaše argumenty pokládám za zcela falešné, účelové a pokrytecké a vás pokládám za zcela nevěrohodného zpravodaje! (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Sklenák s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Já bych také několika poznámkami rád reagoval na vystoupení pana poslance Juříčka.

Tak předně bych ho chtěl velmi naléhavě požádat, aby neoznačoval členy rady jako nějaké panoptikum. Já si myslím, když se podíváme do životopisů všech členů rady, tak jsou to úctyhodné osoby, které v životě už něco dokázaly, a mimo jiné je do této pozice zvolila tato Poslanecká sněmovna. Tak se prosím o ně takto nevybíravě neotírejme.

A potom v čase, co mám, v těch dvou minutách... Alespoň k něčemu pan poslanec Juříček říkal, že nám tady chce sdělit tu pravdu. Já jsem na tom zmiňovaném semináři byl taky, já ho tedy vnímám úplně jinak. Já si myslím, že na všechny otázky, které tam byly vzneseny, bylo zodpovězeno, ale zřejmě to někteří neposlouchali.

Takže prosím vás, k tomu tzv. deficitnímu hospodaření. Dobře mě poslouchejte, ať se to tady nemusí opakovat, protože předpokládám, že je připravena řada z vás to znovu opakovat. Vznikla situace mezi lety 2008 a 2011, kdy byly poměrně výrazně zvýšeny koncesionářské poplatky a současně Česká televize ještě měla poměrně velké příjmy z reklamy, kterou potom už nebylo možné vysílat. A tak se stalo, že v tom roce 2011 činil stav volných prostředků na účtech 3,68 miliardy. Tak jako co měla ta Česká televize s tím dělat podle vás, aby to hospodaření nebylo tzv. deficitní? To měla nechat ležet nebo vracet koncesionářům? Oni se rozhodli, samozřejmě zcela správně, že ty peníze budou v následujících letech investovat. Nikoliv tedy že je budou spotřebovávat běžnou tvorbou, ale budou je investovat. A tak vzniklo mimo jiné úplně nové televizní studio v Brně a jeho vybavení, byla pořízena –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, pane poslanče, vypršel čas. (Poslanec Sklenák děkuje.) Taky děkuji. Pan poslanec Lipavský s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Lipavský: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych chtěl reagovat na příspěvek pana poslance Juříčka. Tam zazněla spousta argumentů a zazněly tam informace o auditu, ale ten audit není veřejný. Na to se těžko reaguje. Tak nám ho ukažte, zveřejněte ho, rozešlete ho, dejte ho médiím, ať víme, o čem se bavíme, ať víme, jaká je skutečná kvalita toho dokumentu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana místopředsedy Sněmovny Okamury a pak budou následovat faktické poznámky pana poslance Foldyny a pana předsedy Bartoška. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já jsem velice pozorně poslouchal vystoupení pana poslance Juříčka. Je to bezesporu člověk, který má obrovské podnikatelské a ekonomické zkušenosti, ostatně vybudoval úspěšnou firmu a myslím, že zaslouží respekt. To, co mě ovšem na tom zaujalo, je, že pan poslanec Juříček nás velice správně tady veřejně informoval o schůzce, kdy ho zákulisně potají oslovil ředitel České televize Dvořák a lobbboval u vybraných poslanců hnutí ANO, protože na jejich hlasech dneska záleží, zdali bude ta zpráva dneska schválená, nebo ne. Ale kde je tedy ředitel Dvořák? Kde je Česká televize? Kde to je dneska ve zprávách, že ředitel České televize zákulisně obtelefonovává poslance a lobbjuje u nich potají, aby je přemluvil k tomu, aby hlasovali pro zprávu? Kde jsou Reportéři ČT? Kde je pořad 168 hodin? Kde je pořad Newsroom? (Smích zleva.) To mě tady šokovalo! To je šokující na tom.

Takže já vyzývám Českou televizi, aby natočila o tomto reportáž do hlavních zpráv dneska, dnes ať to běží na ČT 24, že generální ředitel České televize lobbboval a lobbjuje u vybraných poslanců hnutí ANO potají, zákulisně za to, aby byla schválena zpráva České televize. To je tady ta hlavní message, kterou jsme tady dneska slyšeli. To je práce České televize, to je její transparentnost! A já myslím, že bychom se proti tomu měli důrazně všichni postavit, protože takovýmto způsobem přeci to není možné. A očekávám, že o této schůzce bude informováno tak, jak tady férově pan poslanec Juříček to řekl před všemi, nemá se za co stydět, že to bude v Reportérech ČT, v Newsroomu a 168 hodin.

A jenom připomenu, že hnutí SPD podalo v úterý zákon na zrušení koncesionářských poplatků, a já si myslím, že je to tady zcela namístě. Navrhujeme, aby to byla státní příspěvková organizace pod kontrolou Nejvyššího kontrolního úřadu. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Foldyna s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo, děkuji za slovo. Já jsem bedlivě poslouchal zprávu kolegyně za výbor, zpravodajky, poslouchal jsem bedlivě zprávu pana Juříčka a pak bohužel musím reagovat na svého kolegu. My jsme ze stejné strany s Romanem Sklenákem, my jsme byli na stejném semináři, ale každý jsme viděli úplně jiný seminář zřejmě. (Smích v sále.) To musím tady říct! Přeci jste si to přečetli v těch zprávách a novinových rozhovorech. A kdo tam byl, tak poslouchal. Rada České televize neuměla na nic odpovědět! Na nic neodpověděla. A slovo panoptikum, nemyslím si, že by bylo nějakou velkou urážkou. Pan Juříček tady řekl přesně to, co musí člověk říct, kdo má v hlavě mozek a kdo nad celou věcí přemýšlí. Neberme to ideově! Tady nejde o veřejnoprávnost České televize, tady jde o hospodaření! Tady se sčítají čísla a výsledek je pokroucený! A je vidět, že výbor se tím víc zabíral úplně jinak než poslanec Juříček a celá řada nás. Takže prosím vás nenuťte nás tady k něčemu, co bychom si museli potom vyčítat, protože jak víte, ty věci jsou velmi nedokonalé!

Takže to jsem chtěl jako jednu poznámku k tomu. A děkuji kolegovi Juříčkovi, že tady přednesl odbornou záležitost, odborně zpracovaný pohled na tzv. zprávu Rady České televize. Ono to totiž vypadá, že to je zpráva úplně někoho jiného. Díky. (Potlesk z lavic SPD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: S faktickou poznámkou nyní pan předseda Bartošek, po něm pan ministr Zaorálek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo, navážu na řeč pana poslance Foldyna vaším prostřednictvím. Pane poslanče, máte pravdu, skutečně mám pocit, že vy dva jste z jiné strany svými názory. Zatímco pana poslance Sklenáka znám jako sociálního demokrata včetně názorů a hodnot, tak myslím si, že skutečně to je, jak když se setkávají zástupci dvou rozdílných stran.

Ohledně tzv. auditní zprávy pana poslance Juříčka: Jestliže ze soukromých peněz zaplatíte jakoukoli zprávu, není k tomu známa metodika, jestliže auditoři nemají možnost vstoupit do hospodaření a podívat se dovnitř dokumentů, je to dokument, který je naprosto nerelevantní, nevypovídající a já ho nebudu brát v potaz, protože výchozí body, ze kterých tato auditní zpráva vychází, nejsou relevantní. Jediné, co má smysl a čím se zabývat, jsou sněmovní dokumenty, ne nějaká pseudoanalýza nebo pseudoaudit, který zde předkládáte k tvrzení, že je důvěryhodný.

A jinak věcně, když se zde mluví o tom, jak Česká televize hospodaří nebo nehospodaří a kolik peněz utratila navíc, předpokládám, že znáte dokument, který hovoří, a je z roku 2016, o tom, že veřejná služba, veřejnoprávní média mohou držet maximálně, resp. náklady z příjmů lze považovat pouze částku do výše 10 % ročních výdajů zahrnutých do rozpočtu na plnění veřejné služby. Nadměrnou náhradu nad tento limit je dle sdělení třeba neprodleně vrátit. To znamená, Ministerstvo kultury to řešilo, došlo k dohodě, že se sníží tyto rezervy, a to je jeden z důvodů, proč se tato částka snižovala. (Upozornění na čas.) A bylo to po dohodě s Ministerstvem kultury. Sežeňte si veškeré relevantní údaje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní bude postup následující: faktické poznámky pan ministr Zaorálek, pan poslanec Juříček, pan poslanec Foldyna, paní poslankyně Němcová, pan poslanec Plzák. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Přeji vám také dobré dopoledne. Omlouvám se, že jsem auditní zprávu, o které mluvil pan Juříček, v ruce neměl, tak tu neznám. Nikdo u mne nelobboval. Taky bych chtěl říci, že jsem se jenom seznámil s průběhem toho semináře, který tady probíhal, protože jsem se ho nemohl zúčastnit, ale měl jsem poměrně podrobnou informaci, co tam probíhalo.

A tady bych chtěl tedy dokončit to, co pan Roman Sklenák nestihl dokončit. Protože oproti tomu, co tady bylo tvrzeno, že tam nikdo na nic neodpověděl, já jsem tam tedy pro sebe docela srozumitelnou odpověď našel. A to si myslím, že je škoda, že to Roman Sklenák nedokončil. Protože i já jsem v těch odpovědích viděl, že jednak tady se vytvořil nějaký mýtus nějakého rezervního fondu České televize. Nic takového nikdy neexistovalo, protože ČT ani nemůže rezervní fond vytvářet, jak jsem pochopil z těch odpovědí. Že tady v roce 2008 až 2011 vznikla poměrně příznivá situace, díky které se shromáždily 3,6 miliardy. No ale není pravda, jak tady zaznělo ve vystoupení tuším pana Juříčka, že tam nějaké dvě miliardy zmizely. Ty byly investovány a to pan Roman Sklenák nedopověděl. Byly investovány jednak do studia v Brně, jednak do dětského kanálu, jednak do opravy poměrně dost už špatné budovy Kavčích hor, klimatizace. A tam jsem našel jasnou odpověď na to, kam se ty peníze poděly. Takže není pravda, že zmizely, nebyl to žádný rezervní fond. A navíc z toho, co jsem četl v té zprávě, jsem pochopil, že ta rada skutečně, a ona to řekla i na tom vystoupení při debatě, že oni garantují to, že tam nebylo nic projídáno, že 90 % šlo vždycky z poplatků a 10 % z obchodní činnosti.

To znamená, nějaký mýtus, že se hospodařilo tak, že se něco projídalo, to mi připadá, že bylo zodpovězeno pro mě tedy aspoň jasně. Takže já jsem tomu rozuměl a úplně nechápu ty, kteří říkají, že členové rady na nic neodpověděli. Škoda, že tady dneska nejsou, možná že kdybyste to slyšeli, tak byste si ověřili, že ty odpovědi byly poměrně srozumitelné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Následuje faktická poznámka pana poslance Foldyna. Omlouvám se, je to moje chyba, pan poslanec Juříček je na řadě, po něm pan poslanec Foldyna. Máte slovo.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji. Dobrý den ještě jednou. Já tady nebudu bojovat za to, jestli mám pravdu, nebo nemám pravdu. Víte, já jsem to říkal i na tom semináři: slova jsou jak seschlé listí, které vítr odvane. Ale čísla jsou naprosto jasná. Tři celé čtyři miliardy korun jsou sedmileté odpisy, tři miliardy jsou investice. Takže nedělají ani prostou reprodukci prosím vás. To jsou fakta. To jsou jejich čísla, nikoliv moje čísla.

Co se týká panoptika, to jsem řekl, jako celková rada se tam chovala jako panoptikum. Protože oni neodpovídali na konkrétní číslo. Já jsem dal rozbruslující otázku. Prosím vás: Kolik vás stálo těch 200 stránek toho křidového papíru, za který je zodpovědná Česká televize? Jako první jednoduchou otázku. Oni nevěděli. A takhle to pokračovalo neustále dál a dál. Jinými slovy, vždycky na tu otázku, kterou já jsem položil, jsem si sám musel odpovědět a řekl jsem: Podívejte, toto je vaše číslo. Takže nemíchejme do toho prosím vás guláše státního rozpočtu a tak. Bavíme se o České televizi a o jejím hospodaření.

A ještě vám mohu říci jednu věc. To východisko, které bylo s panem Dvořákem, tak nakonec pan Dvořák mě požádal, jestli bych se mohl podívat na jejich rozpočet roku 2020, a já jsem řekl: Ano, za předpokladu, že mě budete plně respektovat, pane Dvořáku. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Foldyna nyní je na řadě. Po něm paní poslankyně Němcová. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo. Pane předsedající, vaším prostřednictvím budu mluvit k panu Bartoškovi. Pane Bartošku, věnujte se zprávě České televize, nekádrujte tady! Není vaším poselstvím tady diskutovat o tom, kdo je a není sociální demokrat! Já se také nestarám o to, kdo jste křesťan a kdo už satanista nebo neomarxista. Děkuju! (Oživení v sále.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní poslankyně Němcová, po ní pan poslanec Plzák. Stále faktické poznámky. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Vážené dámy a pánové, já myslím, že ta debata nás svádí úplně někam jinam. Máme-li se bavit logicky, věcně a držet se podkladu, který máme k dispozici a na jehož základu máme rozhodnout, zda budeme hlasovat pro schválení zpráv o hospodaření a činnosti České televize v roce 2016, 2017 a dalších, tak máme ten relevantní podklad od Rady ČT k dispozici.

Jestliže tady tvrdí pan kolega Juříček, že si nechal udělat svůj vlastní nezávislý audit, tak prosím řekněte, kdo vám tento audit vyhotovil, nechte ho rozmnožit pro všechny členy Poslanecké sněmovny, udělejme k tomu ne uzavřený seminář, protože formát uzavřeného semináře si vůbec nepamatuji, že by k jakékoliv zprávě, která je projednávána v Poslanecké sněmovně, byl zvolen.

Vůbec nechápu, proč předseda Sněmovny zvolil tento formát, připadá mi to naprosto nenormální a i z toho důvodu jsem se toho semináře nezúčastnila, protože jako členka volebního výboru preferuji to, že zasedání volebního výboru je veřejné. Může tam přijít kterýkoliv z poslanců, může tam přijít kdokoliv z žurnalistické obce, kterýkoliv z občanů, můžou tam přijít členové Rady České televize a odpovídat. Uzavřený seminář bylo prostě vyřizování si účtů jedněch s druhými. Tím myslím těmi poslanci, kteří prostě nechťejí schválit zprávy o České televizi, hledají způsob, jak znormalizovat Českou televizi, protože Český rozhlas už trochu znormalizovaný mají, a proto zvolili tento formát. Je mi to velmi líto, že Poslanecká sněmovna se dala touto cestou, a já za sebe i za klub Občanské demokratické strany to odmítám. (Potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka pana poslance Plzáka, po něm pan předseda Bartošek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji. Paní předřečnice řekla, bavme se o konkrétních věcech, ale tohle už byla trochu politická agitka. Já se chci bavit o konkrétních věcech, a to k vystoupení mého kolegy pana Bartoška.

Jestli vám to, pane kolego, prostřednictvím pana předsedajícího, něco řekne, tak to posouzení, a já tomu nerozumím a vy tomu asi budete rozumět, bylo ověřeno podle ISO 800, jestli mě posloucháte – asi neposlouchá, takže... můžu čas?

Místopředseda PSP Petr Fiala: Máte dvě minuty, pane poslanče. Je na vás, jak je využijete.

Poslanec Pavel Plzák: Omlouvám se, kdyžtak to zopakuji. Je to ověření dle ISO 800, mezinárodního auditorského standardu, zvláštní aspekty – audity účetních závěrek sestavených v souladu s rámcem pro zvláštní účely, a ověření dle ISO 3000. Jestli vám to něco řekne. Mně to nic neříká, ale vycházelo se z veřejně dostupných čísel a právě hodnocení těch zpráv.

A potom ještě ke kolegovi Zaorálkovi, který tady asi není, on říkal o těch investicích... (Poslanec Foldyna mimo mikrofon: Je tady.) Pardon, omlouvám se, pane kolego prostřednictvím pana předsedajícího, vy jste mluvil o těch investicích a zapomněl jste říct o investici do večírku v Karlových Varech. Protože pan ředitel České televize nám řekl, že to byla investice za čtvrt milionu, kde se podávalo nejlepší šampaňské a pak se koupalo (nesroz.). Jestli mě zase neposlouchá, že ano, pan kolega, je mi to líto, ale chtěl jsem reagovat na něj. Možná jim to budu muset říct ještě jednou.

A kromě toho, tu zprávu o tom posouzení pan ředitel České televize má k dispozici o on ji tam nijak nerozporoval. On ji měl k dispozici.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Bartošek, faktická poznámka. Poté bude na řadě pan poslanec Dolínek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Pro upřesnění, vaším prostřednictvím panu poslanci Foldynovi. Víte, v našich řadách být lidovcem neznamená, jestli jste věřící, nebo ne. To je o hodnotách.

A abych ještě terminologicky upřesnil, protože tady zazněl rezervní fond. Jedná se o to, že veřejnoprávní média mohou mít deset procent ročních výdajů zahrnutých do rozpočtu na plnění veřejné služby a je to částka nezbytná pro zvládnutí výkyvů nákladů a příjmů.

A jinak k té pseudoauditní zprávě. Dokument, který nemáme k dispozici. Sektářsky jste si ho projednali v rámci hnutí, nebyli jste ochotni k tomu pustit nikoho dalšího a teď máme diskutovat o věcech, ke kterým nemáme podklady. (V sále je hlučno.)

Další věc. Útok na veřejnoprávní média je jeden ze základních nástrojů hybridní války, zpochybňování jejich role. A ať už si o tom myslíte cokoli, tak zpochybňování veřejnoprávních médií je zpochybňování jednoho ze základních nástrojů demokracie. To, co v současné době děláte, je, že nevedete kvalifikovanou diskusi, používáte účelové argumenty a jediné, co děláte, je, že jste nástrojem hybridní války, které například používá Rusko ke zpochybnění základních nástrojů demokracie.

A jestliže se chcete bavit například o výdajích ohledně investic a podobně, napadlo vás například, že to může být i výsledek toho, že se soutěží nižší ceny? Že mohly být například technologie, které se zlevnily v čase? Jestliže, ještě se vrátím k tomu auditu, je to věc, která –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Omlouvám se, pane předsedo, čas je pryč. (Poslanec Bartošek: – není relevantní v této diskusi. Děkuji.) Děkuji.

Aby bylo všem jasné, jaký je další postup, tak přečtu v pořadí přihlášené poslance a poslankyně k faktickým poznámkám. Pan poslanec Dolínek, Válek, Okamura, Volný, Zaorálek, paní poslankyně Procházková a Kořanová. Takto budeme teď postupovat. Takže pan poslanec Dolínek je na řadě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji. Já bych opravdu uvítal, kdybychom se vrátili k projednávání materiálu, který máme předložený. Zpráva o činnosti České televize za rok 2016 byla schválena minulou Poslaneckou sněmovnou, respektive výborem minulé Poslanecké sněmovny za přítomnosti hnutí ANO. Já chápu, že jste si tady asi našel nové kamarády, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, že jste asi sem přinesl do řad ANO nový světonázorový vítr, já vám do toho mluvit nebudu, to si uspořádejte vy. Ale víte, nasazovat politický chomout někomu jenom proto, že se vám to má hodit, je podle mě velmi neetické.

A jestli ty tak závažné poznatky máte, tak přece už tři roky jimi disponujete, už dávno jste měli být na kontrolním výboru, na policii, kdekoli jinde. Jestli se tam špatně hospodaří, jestli se tam zpronevěřují peníze, tak už jste dávno měli být jinde a nečekat na dnešek, abyste se pokusil nasadit politický chomout České televizi. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Válek, faktická poznámka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Já jsem netušil, jak to bude zajímavé. Já si myslím, že divákům u televizi, u té proklaté ČT, se to musí velmi líbit. Za mě se zvyšuje sledovanost pořadů, přibývá premiér, kvalita těch pořadů je pořád vyšší. Vždycky když mám pochybnosti, tak si to přepnu na jinou, nejmenovanou televizi, kde všechno moderuje jeden nejlepší, nejhezčí a nejchytřejší moderátor, kterého tady mnozí obdivují, a zjistím, že by mohlo být dramaticky hůř, než jsem si dovedl představit, vrátím se k pořadům ČT 1 a zjišťuji realitu.

Samozřejmě se mi některé pořady líbí víc, některé míň. Nechápu, nechápu některé ty útoky, nechápu některou tu diskusi. Mně by vůbec nevadilo, když se mnou bude jakoukoliv zprávu, kterou bych si eventuálně zaplatil, diskutovat ten, kterého se to týká, tedy v tomto případě ředitel České televize. Považuji to za naprosto logické. A pokud toto je lobbismus, tak pak už je lobbismus úplně všechno.

Myslím si, že pokud někdo neví, co je to ISO, a pracuje ve zdravotnictví, tak je to s podivem, protože všechny nemocnice tímto procesem prošly a předpokládám, že tím pádem je to tak obecně a notoricky známá věc, že pokud někdo operuje s ISO, tak je to hodně směšné – aspoň v případě České televize.

A poslední věc, co bych chtěl říct. Vraťme se k těm zprávám, bavme se racionálně a bavme se o tom, jestli chceme mít nezávislou demokratickou televizi, která nás bude informovat, byť se to některým z nás nemusí líbit, jaké informace v té televizi jsou a co se z té televize dozvídáme. O tom to přece není. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan místopředseda Sněmovny Okamura, faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: My tady diskutujeme o České televizi, která je placena koncesionářskými poplatky téměř všech občanů České republiky. A teď jsem se díval na ČT 24 a já jsem myslel, že to běží v přímém přenosu. Protože když se špiní Okamura, Babiš nebo Zeman, tak to přece vždycky běží v přímém přenosu a ještě dokonce každou hodinu v hlavních zprávách na ČT 24 v České televizi, je to v Událostech, v Událostech, komentářích to rozebírají všichni, a já koukám, že tam běží jiné zprávy a v přímém přenosu to není! Čeho se Česká televize bojí? Proč všichni občané České republiky neposlouchají, když politické strany, devět politických stran, které jsou zvoleny, všemi občany České republiky, kteří přišli k volbám, diskutují pro a proti o výročních zprávách, o hospodaření, o činnosti České televize, kterou platí všichni občané České republiky, v podstatě všichni občané České republiky?

A já se opět ptám České televize, a já vím, že to teď sledují lidé v České televizi, to, co my tady říkáme. Já vás vyzývám, abyste okamžitě zahájili přímý přenos na ČT 24, aby občané mohli slyšet – Piráti se smějí – aby občané mohli slyšet, co se tady říká ohledně hospodaření a činnosti České televize. Čeho se bojíte v České televizi? Proč to zatajujete? Proč, když se špiní vámi určení nepohodlní politici, u kterých se nic neprokázalo, nikdo z nich není trestně stíhán, nikdo z nich není odsouzen, dokonce ani obviněn, tak to tam běží od rána do večera?

A teď když mluvíme o skutečných faktech pro a proti, a já neříkám, kdo má fakta, kdo má pravdu, diskutuje tady opozice, koalice, různé názory, o vás, o České televizi, zástupci všech, co platí koncesionářské poplatky, tak se bojíte, zatajujete to a neběží to v České televizi. To mi tedy opravdu připadá neskutečně pokrytecký a otřesný! (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Než dám slovo dalším, aktuální omluvy: pan poslanec Pavel Pustějovský se od 11.40 do 13 hodin omlouvá z pracovních důvodů, pan poslanec Karel Schwarzenberg od 9.00 do 13.00 ze zdravotních důvodů, paní ministryně Klára Dostálová od 14.30 do konce jednacího dne z rodinných důvodů a paní poslankyně Marie Pěničková se omlouvá dnes od 12.00 do konce jednacího dne a zítra po celý jednací den z jednání Poslanecké sněmovny.

Následuje faktická poznámka pana poslance Lubomíra Volného.

Poslanec Lubomír Volný: Dobrý den, dámy a pánové. Já bych chtěl v této poznámce prostřednictvím pana předsedajícího ke kolegyni paní Němcové jenom poupravit informace, které tady zazněly. Protože podle těch informací, které mám k dispozici já, ten seminář svolal generální ředitel České televize pro poslance a jeho osobu – původně. Dokonce podle informací, které mám k dispozici já, nechtěl původně pozvat ani Radu České televize. Tyto informace si můžete ověřit a případně nějakým způsobem můžeme dojít k tomu, jak to skutečně bylo, u předsedy Sněmovny. Takže tento seminář vznikl jako seminář pro poslance z podnětu generálního ředitele České televize.

A potom bych chtěl prostřednictvím pana předsedajícího ke kolegovi Zaorálkovi – pan ministr, pardon. Tady zaznělo, nevím, jestli jsem to pochopil správně, že jste byl spokojen s odpověďmi na otázky, které zazněly na semináři, na kterém jste podle mě nebyl, protože já si nevzpomínám, že byste na tom semináři byl přítomen, ale tady zaznělo, že víte, že ty otázky byly dobré, že to bylo v pořádku, a že kdybychom měli možnost se s nimi seznámit, tak bychom měli podobný pocit. Jak to víte, že ty otázky byly zodpovězeny správně na semináři, kterého jste se neúčastnil? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou pan ministr kultury Lubomír Zaorálek. Jinak přeji pěkné poledne. A připraví se paní poslankyně Procházková. Prosím, vaše dvě minuty.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Já bych tady, vážení kolegové, chtěl říct, že si myslím, že můj kolega pan poslanec Juříček není nástrojem hybridní války. Celkem ho znám, jak on se rychle pohybuje z východu na západ a ze západu na východ, a myslím si, že by ho žádná mocnost nestihla zaměstnat a učinit ho svým nástrojem, jak ho znám poměrně už léta.

Já nemám rád tento typ argumentů, protože mi připadá, že to je takový typ argumentů, kterým si zastavíme tady mluvit o všem. To je jedna věc.

A chtěl bych všechny ujistit, že já si myslím, že je naprosto v pořádku to, že veřejnoprávní média nemohou zůstat bez kontroly hospodaření. Já jsem byl ten, který po té debatě volal. Mně vadilo, že to neprojednáváme, že ta debata se tady nevede, takže teď si myslím, že to, co děláme, zaplat' pánbůh, že to konečně děláme. A taky se nemůžu tedy zlobit, když někdo říká něco, s čím nesouhlasím. To si myslím, že do toho patří. Takže opakuji, jsem přesvědčen, že pan poslanec Juříček není nástrojem hybridní války. Je to mé pevné přesvědčení. A vedeme tady debatu, kde spolu nemusíme souhlasit, ale bylo by dobré, kdybychom do toho nedávali všechny geopolitické souvislosti světa. Takže to je jedna věc.

A pak bych řekl, v čem s ním nesouhlasím. Já si opravdu myslím, že ten argument, že ti dotyční nevěděli, kolik stála ta zpráva, nepokládám za opravdu zásadní moment. Víte proč? Pan poslanec Volný říká, že jsem tam nebyl. Já jsem řekl, že jsem četl záznam, který byl pořízen poměrně dost podrobný, a ptal jsem se asi dvou účastníků a oni tam na to zrovna odpověděli. Oni řekli, že to bylo děláno in house, že to zadali grafickému oddělení – to to tedy vytisklo, zalomilo a podobně. Já to chápu, že s těmi možnostmi, co měli, je to docela srozumitelná odpověď.

K panu poslanci Volnému. Já jsem řekl, že jak jsem četl tyhle záznamy a seznamoval jsem se s tím, kde jsem nemohl osobně být, tak jsem těm odpovědím rozuměl. Takže já je tady hájím za ty, co tu nejsou.

S panem Juříčkem, je mi líto, nesouhlasím, ale opakuji, nevidím v tom geopolitický zápas.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další s faktickou poznámkou paní poslankyně Procházková. Paní poslankyně Kořanová stáhla, takže potom pan poslanec Juříček. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Procházková: Dobré již poledne všem. Já bych se ráda oprostila od různých politických chomoutů, hybridních válek a podobně. Měli bychom se vrátit k racionálnímu. Pro mě je velký problém zvednout ruku pro zprávu z roku 2016. Já to prostě nechápu! Já jsem tady v roce 2016 nebyla, dostala jsem se do parlamentu až na konci roku 2017, za to, že to nebylo zařazeno z roku 2016 na jednání, vůbec nemůžu, a teď se mám vyjadřovat k něčemu, k čemu jsem ani neměla šanci. Takže mně to připadá velmi podivné.

Samozřejmě, ta chyba tady je. Myslím si, že vůbec hlasování o těchto zprávách je celé divné. Měli bychom se nad tím zamyslet. Já se rozhodně pro 2016 zdržím, 2017 eventuálně zvednu, protože samozřejmě už v roce 2018 jsem tady byla a v tomto roce už si za to i můžeme, že jsem si ty informace třeba nezískala. Ale pojďme se vůbec zamyslet nad tím, jak to budeme dělat do budoucna, jestli je to správně. I ta Česká televize s tím má asi trochu problém, abychom jí to hlasovali dva tři roky zpátky. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Juříček. Přečtu tedy ještě pořadí faktických poznámek, aby se poslanci měli příležitost připravit, aby jim potom neutekla přihláška. Takže následuje paní poslankyně Pekarová, pan poslanec Válek, paní poslankyně Němcová a paní poslankyně Langšádlová. Takže pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já samozřejmě nezpochybňuji, že některé příjmy za poslední tři roky narostly ze 400 milionů na 708. Já jsem neříkal to, že tady budu každou detailní jednu položku za druhou. Já mám jednu nevýhodu. Mně jednou, když projde číslo hlavou, tak já si ho pamatuju. A samozřejmě kolegyně Bára Kořanová prostřednictvím předsedajícího má v tomhle směru pravdu. Ale já jsem se snažil udělat přehled. A v žádném případě jsem nechtěl udělat z toho politikum. Prosím vás, znovu jenom říkám, že ty náklady rostou rychleji, než rostou příjmy, a že těch 135 korun, které jsou koncesionářský poplatek, je evidentní tlak za poslední tři roky v těch jednotlivých výročních zprávách, respektive celkových zprávách, že všude je v podstatě explicitně napsáno, že oni potřebují zvednout koncesionářské poplatky. A já jenom říkám, a to byla moje poslední věta na závěr toho semináře, že jsem říkal, že si nemyslím, že Poslanecká sněmovna bude ochotna zvednout koncesionářské poplatky, aniž by oni začali pracovat na line managementu, aniž by to mělo dopad do jakýchkoliv programových směrů České televize. V tom já je vůbec nekritizuju, já jsem v tomhle směru naprosto neutrální.

Ten audit jsem si zadal sám pro sebe proto, abych si ověřil, že můj názor je správný. Proto se trefujte do mě, a nikoliv do nějaké auditní organizace, která je mezinárodní a kterou nenechám vláčet v médiích jenom kvůli tomu, že pro Juříčka jako poslance zpracovávala nějaký audit. To je můj názor, který jsem se vám tady snažil reprodukovat.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji, a také za dodržení času. Nyní paní poslankyně Pekarová, následuje pan poslanec Válek, Němcová, Langšádlová, Faltýnek. Prosím, vaše dvě minuty. Máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Já jsem ráda, že vystupuji právě až po technické poznámce svého předřečníka pana poslance Juříčka, protože jsem čekala, že na četné dotazy, které tady zazněly, právě řekne, o jakou auditní zprávu se konkrétně jedná, respektive komu ji zadal, jestli nám ji tedy může poskytnout a poskytne a tak dále. A dozvídáme se, že nikoliv, že tento zájem tedy nemá. A potom mi to tedy přijde mimořádně nefér, protože to jenom vytváří jakýsi zastírací manévr vůči tomu, co tady ve skutečnosti projednáváme. A je to opravdu velmi, prostřednictvím předsedajícího pane poslance, taková taktika, která má zakrývat to, že v podstatě tady máme nějaká fakta, která máme daná, a vy je zpochybňujete na základě něčeho, co nám ale nechcete říci.

Tak to se tady teď může každý zaštiťovat čímkoliv, jakoukoliv zprávou, a vykládat, ve skutečnosti ji ale nikde nebude mít a ve skutečnosti to bude jenom tedy takovýto zastírací manévr. Tak to si myslím, že je mimořádně nevhodné v té debatě vůbec takto používat, protože následně se nikdy nedobereme žádného konkrétního výsledku a budeme se tady jenom přetahovat o to, kdo má lepší zprávu, kterou si nechal vybudovat, byť nechce transparentně říci, co v ní konkrétně tedy je, resp. kdo ji vypracoval. To je dost podstatná záležitost, to je dost podstatná věc.

A pak ještě si dovolím tady k poznámce, která byla od pana současného předsedajícího. Prostřednictvím vašim vlastním, pane Okamuro, kdyby Česká televize to teď v přímém přenosu vysílala, a naštěstí jejím programovým ředitelem ještě nejste, tak byste si určitě zase našel právě, proč se věnuje sama sobě, a zase byste to okomentoval takto. Vám se určitě Česká televize jen tak nezavděčí.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Čas a... (Pobavení v sále.) Ale jako předsedající se zdržím veškerých komentářů, když tak se přihlásím na faktickou, ale toto nestojí za reakci, takže... (Pobavení.) Pan poslanec Válek, vás požádám o vystoupení, a připraví se paní poslankyně Němcová, dále paní poslankyně Langšádlová, pan poslanec Faltýnek a pan poslanec Juříček. Prosím, pane poslance, máte slovo. Vaše dvě minutky.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji. Já opravdu moc děkuji. Já jsem si myslel, že koncesionářské poplatky platí domácnost a ne každý z nás, a že když si nepořídí televizi, nic neplatí. To znamená, to, že každý občan platí koncesionářské poplatky, si nemyslím, že je úplně pravda. Samozřejmě pokud je někdo takový, kdo má třeba dvacet třicet domácností jako nyní zavřený bývalý ministr zdravotnictví Rath, který měl dvě domácnosti, tak samozřejmě platí víc koncesionářských poplatků. My, co máme jednu, děláme propopulační politiku, máme čtyři děti a jednu manželku, platíme jeden na šest občanů, takže nás to netrápí. Tak to je jedna věc.

Druhá věc, a musím to říct, já ruku zdvihát nebudu, protože já mačkám ten knoflík a nestíhám zdvihát ruku, tak bych se toho nebál a klidně jenom ten knoflík, tam jsou tři varianty, to není zase takový běs. Já se omlouvám.

A kdybych se chtěl jaksí dostat do té diskuze, tak tady zdvihnu tyto papíry, řeknu, že mám také auditorskou zprávu, co jsem si nechal zpracovat, dokonce vám ji ukážu (ukazuje potištěné listy papíru), a také vám ji nedám. A dělala ji renomovaná zahraniční firma. Nebyla by to pravda. Ale neudělám to samozřejmě. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: S další faktickou poznámkou paní poslankyně Miroslava Němcová a připraví se paní poslankyně Helena Langšádlová, dále pan poslanec Faltýnek a pan poslanec Juříček. Prosím, paní poslankyně, vaše dvě minuty. Máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji. Já chci ve své faktické poznámce reagovat na slova paní kolegyně Procházkové a dát jí do jisté míry za pravdu. Opravdu není normální, abychom projednávali zprávu o hospodaření či činnosti České televize za rok 2016 v září nebo v říjnu, protože už jsme začali myslím v březnu, abych to řekla přesně, roku 2019. Ale to není vina České televize. Kompetentní výbor to projednal, Sněmovna mohla už dávno, kdyby bývala chtěla, to je na margo vládní koalice, tyto zprávy mít projednány. Z řad opozice návrhy na to projednání do programu schůze padaly pravidelně a vždycky byly buďto odmítnuty, anebo to bylo zařízeno tak, aby byl vymezen přesný čas třeba od jedenácti do jedné, kdy se vědělo, že doprojednány nebudou, a vznikl prostor pouze pro nějaká vystoupení hodinová nejmenovaných pánů kolegů, a tím to bylo zablokováno. Tak si to vysvětlíte u vás v poslaneckém klubu, jaký postup chcete zvolit při projednávání zpráv nejenom České televize, ale i všech ostatních, aby k těmto prodlevám nedocházelo.

Jinak, každý poslanec musí projednat to, co – nebo všichni poslanci dostáváme materie, které jsme povinni projednávat, a je úplně jedno, jestli v tu dobu jsme byli poslanci, nebo nebyli. Jestliže je to teď naším úkolem, nemohu říci: já jsem tehdy poslanec nebyl a ten materiál se mě netýká.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení paní poslankyně Helenu Langšádlovou a připraví se předseda klubu hnutí ANO Jaroslav Faltýnek. Prosím, máte slovo. Dvě minuty.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já se ještě vrátím krátce k tomu projednávání. Naší povinností jako poslanců je to projednat. A bez ohledu na to, jestli jsme tady kdy byli, je to naší povinností, a jestli někdo říká, že to nebude projednávat nebo nebude pro to hlasovat, tak si myslím, že jde proti těm povinnostem. Protože je logické, že dříve než v roce 2017 se zpráva z roku 2016 projednávat nedala. Zkrátka zpráva z roku 2016 musí být nejdříve v roce 2017. Ale to, že nám to tady leží takhle dlouho, to je samozřejmě velká nezodpovědnost. Ale nezlobte se, je to nezodpovědnost té většiny tady, nikoliv nás. My jsme se několikrát pokoušeli zařadit na program schůze projednávání té zprávy.

Já bych chtěla krátce zmínit ještě, co se týče auditu. Moc prosím, nemluvte o žádném auditu, pokud nezveřejníte, koho je, a nic o to neopírejte. Protože Ernst & Young je zkrátka renomovaná auditorská firma, a pokud tady nebude uveřejněno, jaký audit je ten alternativní, tak prosím ani o tom nemluvme, protože je to úplně zbytečné a je to naprostý nesmysl. Zkrátka Českou televizi auditovala renomovaná firma s mezinárodním renomé, a pokud neřeknete, kdo dělal jiný audit a co je přesně jeho obsahem, tak nemá smysl, aby to tady bylo už v rámci diskuze zmiňováno.

Koncesionářské poplatky se nezvýšily od roku 2008. Je to 11 let. Jestli chceme kvalitu, nepožaduje to Česká televize, jenom to zmiňuje, tak se podívejte, vy, kteří rozumíte ekonomice, jak se zvýšila inflace, co se od té doby odehrálo.

Jinak když jsme byli ve vládě, také se nám nelíbily některé věci, a věřte mi, že také jsme cítili, že se nám nelíbí kritika z České televize, ale to je role veřejnoprávních médií, která my potřebujeme a která musíme chránit.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení předsedu poslaneckého klubu hnutí ANO Jaroslava Faltýnka a připraví se, zatím jako poslední přihláška na faktickou, pan poslanec Pavel Juříček. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké dopoledne, kolegyně, kolegové. Já jsem tedy čekal na své vystoupení s přednostním právem. Asi už by na mě došlo, nicméně velmi stručně, a potom se asi přihlásím znovu.

Renomovaný auditor. OKD mělo také mezinárodního renomovaného auditora. Ale to je poznámka, která se netýká této debaty.

Jsem rád, že se stále držíme relativně věcně debaty na téma hospodaření České televize. Chtěl bych tady upřesnit naprosto přesně, jak to bylo s tím tzv. uzavřeným seminářem, protože asi ne všichni máme úplně detailní informace. Já bych vám přečetl dopis generálního ředitele České televize Petra Dvořáka ze 7. srpna 2019, kdy požádal předsedu Sněmovny o následující:

"Vážený pane předsedo, obracím se na vás v souvislosti s projednáváním výročních zpráv o České televizi, které budou na programu některé z příštích schůzí Poslanecké sněmovny. V rámci transparentní diskuze k těmto dokumentům je Česká televize připravena zodpovědět veškeré dotazy ze strany veřejnosti, tedy i jejích zástupců v Poslanecké sněmovně. Vážený pane předsedo, v návaznosti na shora uvedené bych vás chtěl požádat o možnost zprostředkování vhodného prostoru v Poslanecké sněmovně, kde bude příležitost zájemců z řad poslanců a poslankyň zodpovědět veškeré dotazy týkající se hospodaření a činnosti České televize. K tomu jim budu osobně k dispozici spolu s finančním ředitelem, výrobním ředitelem a dalšími (Mpř. Okamura: Čas!) pověřenými zástupci České televize." (Mpř. Okamura: Čas!) Omlouvám se. Děkuji. Počkám na své vystoupení s přednostním právem. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane předsedo, budete mít asi rychle šanci, protože s faktickou máme jenom pana poslance Juříčka a pak už jste vy, takže když to tak dopadne, tak pak máte neomezený čas. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji ještě jednou. Prosím vás, jenom bych chtěl zopakovat, že ten audit, který jsem si zadal, tak jsem si ho zadal sám pro sebe jenom pro sebezpotvrzení těch úvah, resp. nikoliv úvah, ale faktů, protože číslo je číslo, a jestli někdo umí přečíst číslo a vyzná se v bilanci a ve výsledovce, aniž bych si nechal ovlivnit mozek všemi ostatními 190 stránkami a přečetl si to, tak hnedka vidí, jaký je obsah. A když vám nevyhovuje obsah, tak je samozřejmě taktické, a takhle to vždycky používají ti v uvozovkách taktici, kteří řeknou, autora zpochybníme, když nám nevyhovuje obsah. Takže prosím vás, ten autor jsem já. Můžete zpochybňovat jenom mě. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní ještě jedna faktická, takže pan poslanec Jiří Kobza. A potom se připraví pan... A ještě jedna naskočila, pan místopředseda Pikal. Pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Já bych vašim prostřednictvím chtěl reagovat na pana kolegu Válka, který tady zmínil jednu alternativní televizi a jednoho nejkrásnějšího a nejúspěšnějšího, a já už jsem ta další superlativa zapomněl, moderátora.

Chtěl jsem jenom připomenout jednu věc, že tato televize nemá k dispozici sedm miliard z koncesionářských poplatků. A onen podle pana kolegy Válka superlativní moderátor to moderuje za své. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další faktická poznámka, místopředseda Sněmovny Vojtěch Pikal. A ještě jedna naskočila, pan poslanec Válek. Tak prosím, pane místopředsedo, vaše dvě minuty.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já bych se chtěl jen obrátit na předřečníka pana poslance Juříčka vašim prostřednictvím. My se budeme rádi vyjadřovat k obsahu, a nikoli k osobě, ale to bychom ten obsah tady museli mít k dispozici, proto je zde volání po zveřejnění. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní požádám o faktickou poznámku pana poslance Vlastimila Válka – zatím poslední faktická. Takže se připraví předseda klubu hnutí ANO Jaroslav Faltýnek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Já jsem velmi rád, že ta úvodní dramatičnost trochu ochabla. Já nevím, jestli jsme mluvili o tom stejném, protože možná jsme každý mluvili o někom jiném. Pokud jsme mluvili o tom stejném, tak já to vím a velmi si toho vážím. Na druhé straně podle toho to také vypadá.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy požádám o vystoupení s přednostním právem předsedu poslaneckého klubu hnutí ANO Jaroslava Faltýnka a připraví se, má nyní písemné právo přednostní, zástupce klubu Pirátů pan poslanec Martínek. Tak prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych jenom dočetl poslední větu z toho dopisu pana generálního ředitele Dvořáka: V případě vašeho souhlasu jsou moji kolegové připraveni spolupracovat na domluvení konkrétního místa a termínu. Zároveň si dovoluji poslance a poslankyně předem informovat o možnosti setkání se zástupci České televize na půdě Poslanecké sněmovny. Předem děkuji za zvážení této žádosti a přeji klidné prožití léta. V úctě Petr Dvořák, generální ředitel.

A nestalo se nic jiného, než že předseda Sněmovny vyhověl přání generálního ředitele, přestože partnerem pro Poslaneckou sněmovnu je Rada České televize ze zákona, která je zodpovědná za kontrolu hospodaření České televize. Tak to prostě v zákoně je. A předseda Sněmovny následně nato tedy pozval i členy rady na toto setkání, seminář, ať to nazveme jakkoliv. Jmenovalo se to pozvánka na poslaneckou diskusi pod záštitou předsedy Sněmovny na téma hospodaření a činnost České televize. Je škoda, že tam nebylo víc kolegů a kolegyň, ale byla to věc dobrovolná. Někteří z nás vyslyšeli tu prosbu, nebo žádost pana generálního ředitele a zúčastnili jsme se té debaty.

Pro mě ta debata byla poměrně poučná. Já jsem tam nevystupoval, pouze jsem poslouchal, resp. jsem tam na úvod řekl pár slov za náš klub. A ta slova byla stejná jako na našem klubu v úterý dopoledne, kdy jsem apeloval na své kolegyně a kolegy, abychom schválili zprávy o hospodaření a činnosti České televize za roky 2016 a 2017. A ten důvod je velmi jednoduchý. Ty roky jsou pryč. Ty peníze jsou zaúčtovány. Ty peníze jsou utraceny. A podle mého názoru nemá smysl o tom extrémně dlouho diskutovat. Já bych spíš doporučoval

– a my možná přijdeme jako náš klub s nějakým návrhem na usnesení – abychom se dívali do budoucna. A jedna z těch věcí si myslím, že je, abychom poprosili, požádali, zavázali Radu České televize, aby třeba více detailně projednávali zprávy o hospodaření České televize, ne pouze dvacet minut nebo dvacet pět minut. Bude o tom hovořit kolega Feranec, který je přihlášen do řádné rozpravy, který má tato konkrétní čísla k dispozici.

Takže za mě – možná by bylo také dobře, abychom apelovali na volební výbor, který je také vlastně zodpovědný a projednává detailně zprávy o hospodaření a činnosti České televize, aby třeba uspořádal nějaký seminář odborný, nebo školení na téma ekonomika, na téma, co je to výsledovka a rozvaha, pro členy Rady České televize, protože jak tady správně řekl pan profesor Válek, a já s ním souhlasím, ne všichni jsme odborníci v ekonomice. A když jsem sledoval ty odpovědi členů Rady České televize, kdy vlastně odkazovali z odpovědí na pana generálního ředitele, nic proti tomu, ale možná by stálo za to odborně podiskutovat o těchto věcech, které se týkají opravdu těch účetních výkazů, které vlastně projednává ta Rada České televize a schvaluje a doporučuje Poslanecké sněmovně ke schválení. Takže to je spíš takový můj apel na předsedu volebního výboru Standu Berkovce, aby v budoucnosti třeba nějaké takové odborné sezení ekonomicky zaměřené pro členy Rady České televize a další zájemce samozřejmě třeba zorganizoval na půdě Poslanecké sněmovny.

Takže za mě znovu apel. Nemůžu na vás apelovat na všechny, apeluji pouze na naše poslance za hnutí ANO, abychom tyto zprávy schválili a spíš se věnovali té budoucnosti a našli mechanismus, jak ty záležitosti prostě řešit detailněji a možná i zodpovědněji, a ubránili bychom se potom tady těmto debatám, kdy si někteří naši kolegové, konkrétně Pavel Juříček si nechal udělat ten svůj audit na ten svůj názor za svoje vlastní peníze. A můžete mně věřit a nemusíte, zeptejte se klidně ostatních kolegů, Pavel Juříček neseznámil náš klub oficiálně s tímto svým auditem. Takže já mu můžu věřit, nemusím. Já jsem ho nečetl. A spíš jsem se těšil na tu debatu s Radou České televize. Ale tam jsem se toho bohužel moc od jednotlivých radních nedozvěděl, snad s jednou výjimkou toho pána, který je zodpovědný, nebo má na starosti vlastně ekonomiku, ten tam hovořil vlastně pořádku, a potom samozřejmě odpovídal pan generální ředitel, který je v obraze stoprocentně.

Takže tolik velmi stručně mých pár poznámek k této záležitosti. A já bych fakt apeloval, podívejme se spíš do budoucna a to, co už bylo, nijak neovlivníme, tak pojďme schválit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní mám tady dvě přednostní práva. Takže za klub Pirátů přednese stanovisko pan poslanec Martínek. A připraví se s přednostním právem předseda klubu SPD Radim Fiala. Prosím.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, nechci tu obstruovat projednávání dlouhým nesmyslným projevem obsahujícím zavádějící informace jako jiní, proto bych jen krátce přednesl stanovisko klubu Pirátů.

Piráti odmítají snahu zneužít projednávání výročních zpráv ČT se záměrem ovládnout médium pro osobní zájmy jednotlivců na úkor široké veřejnosti. Budeme hlasovat pro schválení výročních zpráv České televize. Vyzývám i ostatní řečníky, aby se věnovali věci a omezili osobní invektivy, protože prodlužují jednání Poslanecké sněmovny a hrozí, že zprávy ČT nebudou opět projednány. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s přednostním právem předseda poslaneckého klubu SPD Radim Fiala a připraví se pan poslanec Jiří Valenta. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Vážené kolegyně, kolegové, rád se oprostím od osobních invektiv a od politizace zpráv České televize a dovoluji mi, abych přednesl stanovisko za klub SPD. Nicméně velmi stručně se vrátím do minulosti a k tomu hospodaření.

My jsme to také podrobně prodiskutovali a sledovali. A je jasné, že hospodaření je z hlediska podnikatelského deficitní, že je k vyrovnání rozpočtu využíváno fondu televizních poplatků. To je evidentní. Že pokud půjde hospodaření stejným tempem v dalších letech, tak ten fond televizních poplatků vydrží ještě tak dva roky.

To znamená, jestli chcete – a já tady apeluji na pana Faltýnka i na Piráty, kteří říkají: pojdme nepolitizovat – já jsem taky pro, pojdme nepolitizovat. Ale jestli se chceme podívat do budoucnosti, tak co bude za ty dva roky? Čím bude krýt Česká televize ten deficit? Jsou jenom dvě možnosti. Buď prodá pozemky, kus budovy, anebo zvedne koncesionářské poplatky všem, kteří je platí v České republice, všem, kteří je poctivě platí v České republice.

Takže my za klub SPD říkáme ne, my musíme zvednout varovně prst a říct, že to hospodaření není v pořádku. My nebudeme hlasovat pro zprávy České televize, protože prostě nejsou v pořádku. Hospodaření není v pořádku a Česká televize není v pořádku. A já apeluji naopak jak na Piráty, tak na klub hnutí ANO a na pana Faltýnka osobně, který říká: podívejme se do budoucnosti. Tak já vám říkám, že tady budu stát za ty dva roky, za ty tři roky, až budete navrhopvat zvednutí koncesionářských poplatků, tak budu na vás ukazovat a řeknu: když jsme to chtěli zarazit, tak vy jste říkali, ještě počkáme, budeme se dívat do budoucnosti. Takže za nás, za SPD, říkáme ne, my ty zprávy nepodpoříme. Děkuji. (Potlesk poslanců z hnutí SPD.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou předseda klubu KDU-ČSL pan poslanec Bartošek, zatím jediná přihláška do faktické. Prosím.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Jenom věčná reakce, pane předsedo prostřednictvím pana předsedajícího. Pokud vím, tak auditní zprávy nehovoří, že Česká televize není v pořádku. To znamená, podle auditních zpráv Česká televize je v pořádku. Ohledně rozpouštění těch rezerv jsem zde mluvil. Jedná se skutečně o to, že došlo k dohodě s Ministerstvem kultury, že tyto rezervy se sníží na 10 % k zajištění výkyvů příjmů a výdajů. To znamená, to snižování je po dohodě s Ministerstvem kultury, nejedná se o svévolné počínání České televize.

A další věc. No, koncesionářské poplatky se nezvyšovaly od roku 2008. Když k tomu započteme inflaci, vývoj mezd a všechno další, tak je legitimní se ptát, zda hodnota výše poplatků z roku 2008 svou výší odpovídá, anebo se hodnota těch 135 korun snížila. Jsem přesvědčen, že dneska v přepočtu na rok 2008 se bavíme o nějakých 110, 115, 112 korunách, nebo 114.

To znamená, jestliže chceme veřejnoprávní televizi – a v tom se neshodneme, vy chcete zrušit koncesionářské poplatky, já říkám, že nezávislost České televize, nebo veřejnoprávních médií, je dána právě těmito poplatky a zákonem a je vyžadována jejich nestrannost. To znamená ano, máme na to rozdílný pohled. A já říkám, že Česká televize, aby mohla být svobodná a nezávislá, potřebuje tyto poplatky v relevantní výši. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou předseda klubu SPD Radim Fiala a připraví se paní poslankyně Ivana Nevludová. Prosím.

Poslanec Radim Fiala: Jenom krátká reakce na mého předřečníka. Oceňuji také, že to vaše vystoupení bylo, řekněme, nepolitické, že bylo k věci. Já chci jenom říct, že podle našeho názoru by měl Českou televizi kontrolovat Nejvyšší kontrolní úřad. To že by nebyly koncesionářské poplatky, to, že by byla součástí státního rozpočtu, to přece nezaručuje, nebo neříká tom, že by nebyla nezávislá. Protože ve spoustě západních zemí Evropy to takhle funguje, že televize, národní televize je součástí státního rozpočtu. A co pak soudy, které platíme, státní zastupitelství? Tak říkáme, že jsou závislé? Vždyť to jsou přece také státní instituce, které jsou nezávislé. Takže nemáme pocit, že když to funguje v západní Evropě, že by to bylo u nás jinak.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu jednu omluvu. Omlouvá se pan ministr životního prostředí Richard Brabec z dnešního jednání do 13 hodin z pracovních důvodů.

Takže faktické poznámky teď budou čtyři. Takže paní poslankyně Ivana Nevludová, pan ministr Lubomír Zaorálek, potom pan předseda klubu KDU-ČSL Bartošek a potom paní poslankyně Němcová. Prosím vaše dvě minuty.

Poslankyně Ivana Nevludová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já se musím vyjádřit vašim prostřednictvím k panu Bartoškovi. Já vám přečtu větu, která zazněla jako jedna z posledních na tom semináři, který se konal 8. 10., z úst pana Dvořáka. "Nejsme v situaci, kdy bychom nevěděli, že finanční zdroje České televize nějakým způsobem mizí a že je potřeba najít řešení, které bude po roce 2021."

Já jsem těm zprávám také věnovala spoustu svého času, naposlouchala jsem si záznamy z rad jednání České televize až do toho roku 2016 pozadu, četla jsem zápisy z jednání. Je tam napsáno v těch zápisech, že Česká televize zatím prostředky má. Zatím. A potom čteme výroční zprávu České televize, kde se dovídáme, že tahle veřejná organizace je finančně zdravá. Takže si to navzájem odporuje. A poslouchejme se navzájem a čtěme, studujme a dělejme si vlastní názor. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní na faktickou poznámku pan ministr Lubomír Zaorálek a připraví se pan předseda klubu KDU-ČSL Bartošek. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Dámy a pánové, já jsem chtěl jenom zareagovat na výrok ctěného kolegy pana Fialy. On řekl takovou větu, že zneužívaný fond těch veřejných poplatků. Řekl jste, že je zneužívaný. (Poslanec Radim Fiala se ohrazuje.) Využívaný, ano. Víte, mně to připadá... Já vám řeknu, jaký mám z toho pocit, jsem poměrně chladnokrevný k té televizi.

Podívejte se, ač se můžeme o některých věcech bavit, tak dneska člověk, ten poplatník, má za 4,50 denně k dispozici jednu z nejrozsáhlejších takovýchto veřejných služeb dneska v Evropě, je tam šest kanálů. Má tam dětský kanál, sportovní. To už máte dneska všechno zprivatizované často. On má k dispozici těch šest kanálů, kde si myslím celá řada těch věcí v tom sportu – oni nakoupili olympiádu, mistrovství světa. To znamená, tohle je opravdu služba, která tady veřejně funguje. Takže odlišme tu celkovou službu, která je opravdu mimořádně rozsáhlá dneska, jedna z největších v Evropě. A tak řekněme, ta debata, která tady visí ve vzduchu, ta se týká spíš zpravodajství a třeba publicistiky. Tak to nějak oddělme. Jedna věc je ta veřejná služba, která je pozoruhodná, a to je za 4,50 denně v rozsahu, který je nevídaný v Evropě, protože trochu to sleduju. A to si myslím, že je to základní. A já si

ponechám pro sebe, rozumíte, ty pocity, které mám. Taky se někdy vztekám, to si dovedete představit. Když jsem byl v té Severní Koreji a potom mě tam teda dusili, tak jsem se taky vztekal, chápete. Tak to odlišme a řekněme si, že z hlediska toho, co poskytuje, tak je to prostě rarita. Já vím, jak to vypadá v Polsku, Slovensku, Maďarsku a podobně.

Takže jenom na to jsem chtěl upozornit proti té vaší formulaci. Já se snažím být opravdu přesný, bez hněvu a zuřivosti se snažím, abychom viděli ten celek, abychom nerozkopali s vaničkou dítě, nebo jak se to říká. To by bylo úplně blbě, omlouvám se.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou pan předseda Bartošek a připraví se paní poslankyně Miroslava Němcová. Zatím poslední dvě přihlášky. Prosím vaše dvě minuty.

Poslanec Jan Bartošek: Díky. Krátká reakce prostřednictvím pana předsedajícího k vám, pane poslanče Fialo. To, proč zastávám koncesionářské poplatky, je jednoduchá věc. Protože rozpočet je veskrze politická záležitost. A to, že tady občas zaznívají nápady, že necháme vyhladovět Senát a vezmeme jim rozpočet, a tím pádem zanikne Senát a podobně, tak stejným způsobem se pak dá tlačit na Českou televizi, aby byla pokorná, nebo na veřejnoprávní média.

Proto já osobně zastávám názor, že koncesionářské poplatky jsou správné řešení. Rozumím, že spolu nesouhlasíme, ale já říkám, že koncesionářské poplatky jsou to správné řešení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení paní poslankyně Miroslavu Němcovou, zatím poslední faktická poznámka. Takže se připraví pan poslanec Jiří Valenta, pakliže nepřijde další faktická. Prosím.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Já chci ještě, vážené paní poslankyně a vážení páni poslanci, připomenout úvodní slova paní zpravodajky, paní poslankyně Kořanové, která rozebrala tu zprávu o hospodaření podle jednotlivých aspektů, tak jak je sestavena, a v podstatě její zpráva vyzněla pozitivně ve smyslu hospodaření České televize. Je zpravodajkou v této věci. Čili to její slovo bychom měli brát také na zřetel.

Pokud jde o faktickou poznámku směrem k panu poslanci Fialovi, který volal po tom, aby Česká televize byla více pod kontrolou. Dobře, bavme se o tom, jestli má být NKÚ tím, kdo bude také kontrolovat Českou televizi. Ale jenom bych připomněla opět slova paní zpravodajky o tom, že v roce 2016 proběhlo v České televizi dvanáct auditů plus tři mimořádné. Zdá se vám to málo? To je na jeden měsíc jeden a půl auditu.

Jestliže ty audity potřebují nějaké množství materiálu, nějaké množství lidí, koho všeho zaměstnávají a jak moc času a peněz zbývá na to, aby Česká televize dělala to, co má? Můžeme ji ukontrolovat k smrti, to jistě můžeme. Já si nemyslím, že je to to, proč si ji občané platí, a proto bych se spíše bavila o tom, jestli ty audity, které máme k dispozici, a my je k dispozici k té zprávě o hospodaření máme, jestli jsou vypovídající ve smyslu, jak nám to tady představila paní zpravodajka, nebo ne. Já s paní zpravodajkou v tomto ohledu souhlasím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní ještě dvě faktické, takže poslanec Vlastimil Válek a připraví se poslankyně Kořanová. Tak, pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Vlastimil Válek: Já jen chvíličku, malou chvíličku opustil místnost, abych si jaksi urval suchou skývu, a už jsem měl pocit, že se bavíme o českém zdravotnictví místo České televize, prostřednictvím pana přednášejícího, z vystoupení mých předřečníků, protože za málo peněz, státní pojištěnci neplatí skoro nic, 54 korun denně, máme špičkovou péči, špičkovou kvalitu pořadů, celé se to ekonomicky řítí do propasti, vnitřní dluh fakultní nemocnice je katastrofální. A jediný rozdíl v té účetní uzávěrce České televize není taková devastující budoucnost jako v účetní uzávěrce Ministerstva zdravotnictví. Doufám, že až budeme projednávat vizi Ministerstva zdravotnictví a ekonomický rozbor za letošní rok a plán na příští rok, že budeme stejně pečliví, podrobní a že se podíváme na to, jak je to možné, že ty nemocnice, které řídí ministerstvo, mají daleko větší dluh, než měly před rokem, před dvěma, před třemi, a že se na to podíváme stejně pečlivě. Protože tady jde o televizi, ale tady jde o zdraví našich občanů. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní poslední faktická a s ní poslankyně Barbora Kořanová. Prosím, vaše dvě minuty, máte slovo.

Poslankyně Barbora Kořanová: Děkuji za slovo. Já bych chtěla jenom navázat na svoji předřečníci, paní kolegyni Němcovou, vašim prostřednictvím. Chtěla jsem také zmínit ten počet auditů, který obsahuje výroční zpráva za rok 2016, a chtěla bych doplnit, že auditní společnost, která ten audit provádí, je mezinárodní společnost, která kontroluje například firmy ČEZ anebo BRANO pana kolegy Juříčka.

A další věc je ta, že pan kolega Juříček tady zmínil, že pan ředitel měl k dispozici ten jeho zmíněný audit, který mimochodem neviděl nikdo, nebo, nevím, pár lidí z klubu ANO, například volební výbor ho vůbec neviděl, možná pan předseda, ale nikdo víc, a chtěla bych říct, že já mám zase informace, že Česká televize si písemně od pana kolegy Juříčka ten audit vyžádala a nedostala. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy vyzývám, protože nemám žádné faktické ani přednostní práva, takže požádám o vystoupení poslance Jiřího Valentu. A připraví se poslanec Lubomír Volný. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Ještě než zahájím své vystoupení, tak bych si technicky postěžoval na řízení schůze prostřednictvím pana místopředsedy Fialy, který místo toho, aby umožnil vystoupení prvním elektronicky přihlášenému poslanci, kterým jsem byl já, aniž by v té době byla nějaká přednostní práva, ani nepočkal, než naskočí na elektronické tabuli řečníci, dal zbrkle slovo kolegovi Juříčkovi, a tím vlastně nezákonně oddálil mé vystoupení o několik hodin.

Další reakce – na kolegyni poslankyni Procházkovou, která kritizovala, stejně tak jako my u nás kritizujeme v poslaneckém klubu KSČM, velice opožděná projednávání zpráv o činnosti a hospodaření České televize. Ale nedá mi, abych na tyto její povzdechy nereagoval obdobě jako paní kolegyně poslankyně Němcová. Ano, paní kolegyně Procházková, máte ve Sněmovně poslední dva roky koaliční většinu, my vás v některých věcech podporujeme. Stačilo se na tuto většinu obrátit, pevně zařadit ve vhodný okamžik – a to podtrhuji, ve vhodný okamžik – toto projednávání, a mohly tyto zprávy už být projednány před dvěma lety. Teoreticky by bylo možné i konání mimořádné schůze. Ale to opět záleží na nějaké vůli. Ale tu vůli já jsem prostě z hnutí ANO necítil.

Jinak bych chtěl říct, ještě než začnu, že tady registruji značnou snahu o zdržování tohoto projednávání, a to zejména ze strany TOP 09. Například pan kolega Kalousek při posledním projednávání si vzal půl hodiny před koncem jednacího času, jednací doby, čas na poradu klubu TOP 09. Dnes opět vidím četné technické připomínky, poznámky členů klubu TOP 09. Přitom oni společně s ODS deklarují, že víceméně jsou pro schválit všechny zprávy České televize tak, jak byly předloženy.

Ale nyní mi dovolu, abych vystoupil se svým řádným vystoupením. A protože se budu obšírněji a detailněji vyjadřovat ještě ke zprávě o hospodaření České televize za rok 2017, což jsou dva spojené následující body, dovolu mi nyní k meritu projednávání této zprávy vážící se ještě k roku 2016 jen pár obecných poznámek a postřehů.

V samotném úvodu bych rád z tohoto místa zareagoval na účelově šířenou fámu, která se v poslední době šíří veřejným prostorem, a to že levicoví politici, nebo dokonce i sám prezident republiky chtějí ukrást Českou televizi občanům, tedy celé široké veřejnosti, a zničit tak prý baštu svobody v České televizi, jak například velice komicky vykřikuje do mediálního éteru člen Rady České televize pan Dostál.

Dámy a pánové, skutečně vás ubezpečuji, že nikdo, alespoň tedy nikdo z Komunistické strany Čech a Moravy, nechce Českou televizi vyrvat z veřejnoprávního majetkového portfolia, a to ani do budoucna. Možná ale Českou televizi chtějí opanovat, nebo ještě přesněji řečeno zachovat si ji ke svému prospěchu úplně jiné subjekty. Mám na mysli ty, kterým Česká televize po léta tak zdatně připískává ať již formou zřetelné politické předpojatosti a tendenčnosti, či také a nezdědka finančně v rámci neprůhledných, často velice podezřelých smluv v řádech milionů korun.

Filutové, co smyšlenku pokusu o ovládnutí České televize politiky zkonstruovali, vypustili, a to se zjevným úmyslem vyvolat obavy a nespokojenost veřejnosti, sami velice dobře vědí, že za Českou televizi odpovídá náš stát a musí prostřednictvím Sněmovny, která volí Radu České televize, také kontrolovat. Tedy při adresné a objektivní kritice z řad poslanců se tedy nejedná o žádné mocenské přebírání České televize, to bych chtěl opět zdůraznit. Sněmovna každoročně kontroluje ze zákona jak zprávu o činnosti, tak zprávu o hospodaření České televize. A prosím pěkně, tato kontrolní činnost rozhodně neznamená jednou za rok, že tyto předkládané zprávy, tak jak tu sedíme, všichni odmáváme, a to jenom tak pro nic za nic. I když po celá léta a za rozličných, zejména pravicových vlád tomu tak bylo, a to k neprospěchu všech.

Sám si pamatuji, a to jsem ve Sněmovně pouhých šest let, jak zde pobíhali lobbisté, to tady už také bylo řečeno, a usilovně pracovali. Kdybych měl dát konkrétní příklad, aby to nebylo pouhé podezření, tak například v roce 2014 si generální ředitel Dvořák najal zkušené lobbyisty z firmy PAN Solutions, kteří mu měli, alespoň tedy podle dostupných zpráv z lidovek.cz, kladné stanovisko Sněmovny při hlasování zajistit. A tak se mimo jiné stávalo, že někteří poslanci chodili s panem generálním ředitelem i na večere, konkrétně vím, kteří poslanci to byli, ale uvádět je teď nebudu.

Osobně se nedivím, že se pan Dvořák o své křeslo bál, protože například člen Rady České televize pan Radek Mezulánik na jednání volebního výboru tehdy prohlásil, že čísla uvedená v závěrečné zprávě vůbec neodpovídají skutečnosti. A mnozí poslanci začali, snad historicky poprvé, se svým souhlasem se zprávou váhat. Ale fakt, že by se mohlo ve Sněmovně skutečně začít s nějakou detailnější kontrolou, se některým, a já se jim vůbec nedivím, prostě do jejich krámu nehodí. Transparence tohoto média by mohla totiž některé skutečně bolet.

Společně s bývalým ředitelem České televize Ivo Mathé se tedy těch různých, často jen samozvaných bojovníků při jejich vnímání zastupitelské demokracie jako uzurpátorského

politického světa v České republice řečnický ptám: Jak by si takovou kontrolu veřejnost mohla dělat sama, vždyť přece od toho si volí své zástupce? A to je princip parlamentní demokracie u nás. Jak, když alespoň tedy ne prostřednictvím těch svých volebních zástupců, přes objektivizaci výročních zpráv, eventuálně postupem doby snad i kontrolami Nejvyššího kontrolního úřadu, jehož je nutno do hospodaření České televize urychleně pustit. Ale i tomu se naši televizní rádoby demokraté dlouhodobě přes své spřízněné politiky brání.

Dále musím na tomto místě znovu zdůraznit, jestli někdo touží po privatizaci České televize či změně její veřejnoprávní formy, tak u nás komunistů podporu také rozhodně také hledat nemůže.

Jinak dodám další zveřejněný názor pana bývalého ředitele Mathé, a tím je fakt, který může vnést i do tohoto projednávání více jasna. Zaznělo tehdy od něj, že s památnou televizní revolucí, která byla pokusem jisté skupiny nejen politicky uchopit televizi, ale především se udržet u zdrojů peněz, se smysl, struktura a hlavně jakýsi nepsaný morální kredit média veřejné služby bohužel zbouraly. Smutné konstatování znalého člověka. A já subjektivně dodávám: Pokusme se České televizi vrátit její skutečné poslání, a to takové, které již bylo jednou definováno zákonem, tehdy ještě zákonem České národní rady, myslím, že byl z roku 1991.

Dámy a pánové, poslanecká kontrola v České televizi i z tohoto důvodu je v dnešní době více než nezbytná. Hospodaření se sedmi miliardami korun získanými především přímým výběrem od občanů se nemůže i nadále odehrávat neprůhledně a také nehospodárně, nebo se alespoň v mantinelech tohoto podezření, a to přes výrazný odpor významné části koncesionářů, pohybovat. Nelze také od některých aktivistických skupin v České televizi složených z osob bez voliči uděleného mandátu si nechat vnucovat filozofii typu "dejte nám peníze a už nám do toho nemluvte, ale spíše byste se měli zamyslet nad navýšením koncesionářských poplatků". Typicky odstrašujícím příkladem je iniciativa Braňme média veřejné služby pánů Smoljaka, Vadase, Klvani a dalších, kteří opakovaně iniciovali legislativní návrhy, aby rady, které na veřejnoprávní média dohlížejí, nebyly ve Sněmovně voleny z nominantů celé široké občanské společnosti jako doposud, nýbrž aby byly delegovány jen z vybraných organizací. Rozuměj z těch, které vyhovují, těch jediných správných. Měly by to být dle jejich názoru např. organizace typu FITES, ARAS, Syndikát novinářů a jiné. Ptám se, jaký konkrétní důkaz naprostého konfliktu zájmů bychom ještě potřebovali od nich slyšet? Skutečně tedy hájí zájmy celé naší veřejnosti? Možná ano, ale jen té části soustředěné kolem nich.

Ptejme se v tomto ohledu ale dále. Skutečně by měli čeští koncesionáři platit za sledování České televize ještě více peněz než doposud? Myslíte si, že jsou nyní např. s kvalitou zpravodajství a publicistiky naši občané většinou spokojeni a chtěli by si za poskytnutou veřejnoprávní službu připlatit? No, to tedy rozhodně nejsou a nechtějí.

A prosím, oficiální statistiky najatých firem zabývajících se veřejným míněním nyní nechme raději stranou. Ano, ČT se hodí, ale když byla např. zpracována obdobná analýza vědeckým pracovištěm Univerzity Karlovy, která jasně prokázala tendenčnost České televize ve vysílání a neoprávněné upřednostňování některých politických subjektů, rázem byla hozena do koše jako nerelevantní.

Dámy a pánové, České televizi se úzkostně nedostává objektivitu, vyváženosti, plurality názorů či soudnosti moderátorů. Někdy ale i prosté mezilidské slušnosti, kdy jsou předem vybrané politické oběti vyšetřovány televizními moderátory jako na policii, a dokud neřeknou, co chce vyšetřující, tedy ten konkrétní investigativní redaktor, slyšet, domů prostě neodejdou.

Na pořadu zpravodajského či publicistického dne ale bývají v České televizi více či méně skryté urážky protistrany, tedy těch, kteří byli televizními pracovníky vybráni jako za ty zlé a za ty špatné. Jedním z příkladů v poslední době je situace, kdy Obvodní soud pro Prahu 4 nařídil České televizi se omluvit advokátům Lence a Karlu Hnilicovým. Členství těchto manželů v Advokátní komoře bylo investigativním novinářem České televize přirovnáno k členství nacisty Mengeleho v České lékařské komoře. S obdobným příkladem vystoupil v médiích např. i předseda klubu ANO Faltýnek, který na účet České televize přidal, že veřejnoprávní médium vykonávalo nátlak na žalobce Šarocho, když ho jeho reportéři v minulých dnech honili s kamerou. Celkově – opět podle předsedy poslaneckého klubu ANO – lze říci, že až do úniku informace o možném zastavení kauzy Čapí hnízdo byl Šaroch miláčkem národa. Po dotyčném úniku informací teď nastal pravý opak. A i v té souvislosti pan Faltýnek zmínil práci České televize.

K mediální masáži postojů veřejnosti je bohužel v podmínkách České televize využíváno také polopravd, podprahového ovlivňování a manipulování k jediné možné – dnes se populárně, ale poměrně výstižně říká mainstreamové – pravdě. Takovým v poslední době asi tím nejoblíbenějším psychologickým nástrojem v České televizi je vytrhávání jednotlivostí ze situačního či historického kontextu. Vnucované rovnítko mezi viníky světového válečného konfliktu s desítkami milionů nevinných obětí a spravedlivým poválečným odsunem lidí vyznávajících fenomén totální, tedy genocidní války na základě rozhodnutí vítězných mocností, je snad tím nejlepším příkladem historického manipulativního a z jiného úhlu pohledu, řekl bych, až zaprodaneckého přístupu některých zaměstnanců našeho veřejnoprávního média. Ale oni ti redaktoři se vlastně jen opírají o názory některých historiků a komentátorů, takže "voni vlastně za nic nemohou". Jenže český občan a koncesionář vše toto vidí, registruje a nezapomíná, bohužel pro ně.

Ale i na další metody, nejen prováděné salámovou formou zkreslování reality a historie, jsou mnozí klíčoví moderátoři skutečně kabrňáci. Na jejich pečlivě tajené honoráře podle generálního ředitele České televize prý česká veřejnost ještě nedorostla. Opět uvedu příklad. V hlavním pořadu Události a komentáře byl odvysílán vstup redaktora Jiřího Hynka, který celkem třikrát označil Andreje Babiše za bývalého premiéra. Celou tuto blamáž přešla moderátorka pořadu Světлана Witowská bez mrknutí oka. Na webu ČT byla potom tato pasáž pořadu rychle nedostupná.

Další důvod pro nezpochybňování intenzivní sněmovní kontroly týkající se hospodaření České televize je nepochybně také fakt, že Evropská unie vyžaduje od členských zemí, aby měly svůj audiovizuální trh plně pod kontrolou. Tím rozhodně nemyslela pod kontrolou lidí, kteří jsou členy jakýchsi profesních či lobbistických organizací. Chce po nás, abychom za to, co vysíláme, nesli i odpovědnost, když už jsme licenci někomu přidělili, a tuto zodpovědnost musí nést volení zástupci lidu, jestli chceme v České republice pokračovat tedy v ústavně zakotveném systému parlamentní demokracie.

Konkrétně je to u nás, tedy v České republice, ošetřeno tak, že Sněmovna volí Radu České televize, kde by měly být zastoupeny významné regionální, sociální, politické a kulturní proudy. Tento orgán disponuje jistými pravomocemi, byť jsou tyto pravomoci podle mého názoru zcela nedostatečné. A bohužel musím dodat, že i těch málo reálných kompetencí, které Rada České televize má, ani ty nevyužívá. Nad tímto faktem je třeba se do budoucna skutečně zamyslet. Bez nezávislého, ale ve své činnosti efektivního kontrolního orgánu, který bude skutečně přímo kontrolovat a řešit často oprávněné stížnosti občanů, se prostě dlouhodobě zakalené televizní vody nevyčistí.

V této souvislosti proto znovu opakuji, zapojme do tohoto procesu i Nejvyšší kontrolní úřad.

Současně zde varuji před těmi, kteří si představují, že od České televize dostanou klíče a k tomu bílým šekem do ruky, a potom si tam budou moct dělat, co chtějí. Opakuji to i proto, že je totiž velice pravděpodobné, že se schyluje k podobnému konfliktu, jakým byla již zmíněná televizní krize v roce 2000, kdy byl v podstatě nastolen stav, který podle mnohých trvá dodnes, a Česká televize je ovládána lidmi, kteří v ní pracují a nikdo jim do toho nemá co mluvit. A ti by rádi toto své postavení a dobyté pozice podpořili příslušnou legislativní změnou. A právě zde by měli všichni koncesionáři zbystřit, jde přece o majetek nás všech. Podobný názor pro vaši informaci zastává i Petr Žantovský, člen Rady České tiskové kanceláře.

Nyní bych přešel k samotnému způsobu prokazování kvality České televize. Dle mého názoru lze konstatovat, že výroční zprávy o hospodaření České televize mezi lety 2012 až 2018 jsou spíše koncipovány na efekt než na vypovídací hodnotu. Z pohledu právních předpisů lze např. hospodaření České televize, už to tady také dnes padlo, klasifikovat jako vyrovnané. Z hlediska reálné ekonomiky a podnikatelského pohledu ale dochází ke krytí nákladů z naspořených zdrojů minulého období, nebudu říkat, že tam existuje nějaký fond, nebo neexistuje, prostě z naspořených zdrojů minulého období. Zde lze registrovat markantní pokles těchto zdrojů, tedy proces, který lze zjednodušeně nazvat stravováním sama sebe. Dochází též k poklesu dlouhodobého majetku České televize. Také stav, kdy se náklady České televize drží těsně pod hodnotou 7 miliard korun, odráží nepříjemný stav, kdy neziskový subjekt je zcela bez vazby na ekonomickou realitu.

Na závěr si dovoluji položit dvě základní otázky. Ta první může znít například takto: Je uživatel dnes schopen výhradně na základě zpráv Rady České televize o hospodaření posoudit skutečnou ekonomickou situaci České televize? Moje odpověď je taková, že pokud jde o čerpání informací z daných dokumentů, ty jsou zpracovány přehledně a jsou doplněny množstvím grafů a fotografií. V případě, že ale na ně budu pohlížet z pohledu uživatele účetních závěrek, musím říci, že je potřeba nemalých a právních znalostí a také zkušeností z hospodaření subjektů v odvětví televizního vysílání, abych z nich relevantní ekonomické údaje, které jsou potřebné k našemu poslaneckému rozhodování, vůbec získal. A nebylo to snadné ani pro mě, byť jsem inženýrem ekonomie se specializací na oblast veřejné správy.

Druhá otázka je obdobná. Je uživatel schopen výhradně na základě výročních zpráv o hospodaření dostatečně posoudit kvalitu řízení České televize? A moje odpověď: dostupné informace ve výročních zprávách o hospodaření České televize nepodávají dostatečně fundované informace, na podkladě kterých by mohl uživatel dostatečně posoudit kvalitu řízení České televize.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane poslanče, je 13 hodin. Vy jste říkal – na závěr. Jestli to bude minutka, tak vás nechám ještě, ale kdyby to bylo déle, tak... (Reakce v sále.) No, já bych tedy vyhlásil... (Poslanec Valenta: Už jen dvě minuty.) Jestli jsou to dvě minuty, tak to už asi... podívám se do sálu, vidím, že ne všichni souhlasí. Takže já bych vás přerušil.

Jenom bych připomněl, že ve 14.30 se tady uvidíme na ústních interpelacích. A to, co je důležité, je, že po ústních interpelacích budeme pokračovat v projednávání tohoto bodu.

Přečtu ještě omluvy. Mezi 12.50 a 13.00 se omlouvá z pracovních důvodů pan poslanec Julius Špičák a pan poslanec Vojtěch Munzar se omlouvá od 18 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Přerušuji jednání schůze Poslanecké sněmovny. Přeji dobrou chuť a ve 14.30.

(Jednání přerušeno ve 13.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, já vás vítám na dnešní odpolední části jednání 35. schůze Poslanecké sněmovny. Než budeme pokračovat, tak vás seznámím s informací, že pan poslanec Výborný bude hlasovat s náhradní kartou číslo 21.

A svou přítomnost z této části jednání omluvili pan poslanec Munzar od 18 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Špičák mezi 12.50 a 13. hodinou z pracovních důvodů, pan poslanec Jan Bauer od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Mihola od 14.30 do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů, pan poslanec Marek Benda od 16. hodiny do konce jednacího dne a paní poslankyně Válková mezi 14.30 a 18.00 z pracovních důvodů. Dále paní poslankyně Matušovská od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. To jsou tedy omluvenky.

A nyní již otevírám bod

318. Ústní interpelace

kteří jsou určeni předsedovi vlády nebo ostatním členům vlády. Dnes bylo za účasti ověřovatelek vylosováno pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády Andreje či na vládu ČR jako celek, a poté na ostatní členy vlády. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic. Upozorňuji interpelující poslance a interpelované členy vlády, že ihned po ukončení interpelací na omluveného předsedu vlády budou následovat interpelace na členy vlády.

Nyní dávám slovo panu poslanci Marku Výbornému, který byl vylosován na prvním místě, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády ČR. Připraví se pan poslanec Dominik Feri. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane nepřítomný pane premiére, nemohu nereagovat na vaše bezostyšná slova v médiích ze dne 16. října 2019, kde jste fakticky označil zákon, kterým se zmírňují některé následky křivd spáchaných zločinným komunistickým režimem vůči církvím, náboženským společnostem a Federaci židovských obcí, za tunel ve výši 54 miliard a za jakési podivné rozhodnutí.

Uvědomujete si, že svým prohlášením pokračujete v šíření zcela lživých smyšlenek a dojmů? Můžete věrohodně doložit vámi zmiňované předražení o 54 miliard, když celková výše náhrad činí 59 miliard? Proč vám ještě právníci na Úřadu vlády nevysvětlili rozdíl mezi finanční náhradou a příjmem? Ústavní soud jasně konstatoval, že vámi prosazený zákon je v příkrém rozporu s článkem 1 Ústavy, popírá princip právní jistoty jako základní pilíř demokratického státu. Fakticky není o zdaňování, ale o snížení finanční náhrady. Víte, pane premiére, že se jedná o náhradu, která je vyplacena za majetek, který buď nelze vydat, nebo byl komunistickým režimem zcela zplundrován? Z jakého důvodu, pane premiére, ač formálně říkáte, že respektujete nález Ústavního soudu, i nadále dehonestujete církev, náboženské společnosti a Federaci židovských obcí v očích veřejnosti? Uvědomujete si, že mimo jiné i z těchto náhrad církev financují charitativní, vzdělávací a další projekty, v kterých často fakticky pomáhají, nebo dokonce suplují roli státu a pomáhají těm nejpotřebnějším bez rozdílu vyznání, národnosti a podobně?

Pane premiére, pokud jste přesvědčen, že stokrát opakovaná lež se stane pravdou, tak vás musím zklamat. Není tomu tak. Ústavní soud zafungoval jako pojistka ústavnosti, a vás, pane premiére, žádám, abyste to respektoval. (Upozornění na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan premiér je omluven. V souladu s jednacím řádem odpoví na vaši interpelaci do třiceti dnů písemně.

S další interpelací ve věci moje firma vystoupí pan poslanec Feri. Připraví se pan poslanec Jelínek. Prosím.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo. Vážený pane nepřítomný předsedo vlády, tato interpelace směřuje na poměrně aktuální politickou záležitost. A kdybyste odpovídal písemně do třiceti dnů, a vím, že vždycky odpovídáte tak, aby byla lhůta zachována, ale nějak nespěcháte, tak bude lepší, když vám ji položím, až tu budete přítomen. To znamená, věřím, že příští týden. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Pan předseda vám i na tohle může odpovědět v souladu s jednacím řádem do třiceti dnů.

A nyní prosím pana poslance Jelínka, který bude interpelovat ve věci zajištění kybernetické bezpečnosti. Připraví se paní poslankyně Richterová.

Poslanec Pavel Jelínek: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážený pane premiére, na zasedání komise pro kontrolu činnosti Národního úřadu pro kybernetickou a informační bezpečnost jsme byli seznámeni se zprávou o stavu kybernetické bezpečnosti České republiky za rok 2018. Po jednání komise jsem byl otázan médií, zda je kybernetická bezpečnost v České republice zajištěna. Odkázal jsem se na vaši odpověď na moji interpelaci ze dne 30. května 2019, kdy na otázku "vážený pane premiére, dodrží vláda závazek k dobudování NÚKIBu s potřebným personálním a finančním zabezpečením?" mi bylo odpovězeno, cituji: "Z původních 48 tabulek dospěl k názoru,"myšleno NÚKIB, "že v tomto roce je pro zajištění hlavní činnosti nutné získat alespoň 32 tabulek s tím, že rozvoj další činnosti bude rozložen do příštích let. Těch 32 míst, které NÚKIB určí jako zásadní, v tom NÚKIB s Ministerstvem financí jedná."

Nicméně v rozhovoru s panem ředitelem Národního úřadu pro kybernetickou informační bezpečnost panem Navrátilem jsem se ale dozvěděl, že Ministerstvo financí schválilo pouze 8 míst. Jak si mám prosím, pane premiére, vyložit vaše slova ve stejné interpelaci, kde jste říkal: My nechceme žádné úspory, NÚKIB měl požadavek na navýšení o 48 tabulek a nakonec jsme se domluvili na 32 tabulkách, takže je to navýšení.

Jelikož 8 tabulek je čtvrtina z projednávaných 32, tak mám obavy o zajištění kybernetické bezpečnosti této země. Rád bych, pane premiére, navázal i na větu z vaší odpovědi na dříve zmíněnou interpelaci, kde říkáte: Vláda určitě nepodceňuje význam kybernetické bezpečnosti a zejména závažnost kybernetických hrozeb pro bezpečnost našeho státu a celé společnosti.

A ptám se: Proč je průměrný plat na Národním úřadu pro kybernetickou informační bezpečnost v tomto roce nižší než v roce minulém? (Upozornění na čas.) To reálně ohrožuje kybernetickou bezpečnost naší země a je v rozporu s vašimi slovy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Pan premiér odpoví na vaši interpelaci do třiceti dnů.

A nyní prosím paní poslankyni Richterovou, která bude interpelovat ve věci krize v lékařské posudkové službě a její neřešení. Připraví se pan poslanec Rakušan, protože mám informaci, že pan poslanec Lipavský se omlouvá. Prosím.

Poslankyně Olga Richterová: Já se na nepřítomného předsedu vlády obracím ve věci, kdy dnes je mnoho tisíc posudků potřebných pro přiznání vlastně příspěvku na péči či uznání invalidních důchodů ve zpoždění, v prodlevě. Týká se to tedy tisíců obyvatel naší země, a to dlouhodobě.

Dnes při projednávání interpelace na paní ministryni práce a sociálních věcí vyšlo najevo, že není jasné, zda u nás existují akreditovaná pracoviště, která by mohla vlastně připravovat nové posudkové lékaře. Jelikož jde o oblast, v níž je třeba zajistit spolupráci mezi Ministerstvem práce a Ministerstvem zdravotnictví, obracím se na vás, ať v této oblasti zjednáte pořádek. Jde totiž ve finále o něco, co se týká zhruba 1 150 000 občanů naší země. Konkrétně celá ta agenda obnáší zhruba 430 tisíc řízení ročně. Je to tedy obrovská věc.

Vedle akreditace mě zajímá, zda se podaří – zase je to v gesci celé vlády – aby se pohnul jednotný informační systém práce a sociálních věcí a aby tam došlo k propojení IT systémů, aby lékaři mohli mít jednotnou databázi v této věci. Finálně pak byly velmi vážné sliby ohledně využití zahraničních zkušeností. Opět jako Česká republika se můžeme zapojit do evropského projektu umožňujícího jakési sebehodnocení občanů. Zajímá mě, zda to skutečně učiníme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Nyní vás seznámím s omluvenkami, které mi byly doručeny. Paní poslankyně Malá se omlouvá dnes od 14.30 ze zdravotních důvodů, pan poslanec Strýček se omlouvá mezi 14.30 a 16.30 z pracovních důvodů a pan místopředseda Petr Fiala se omlouvá od 16 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní pan poslanec Lipavský by byl na řadě, ale není přítomen, jak mi bylo avizováno, takže prosím pana poslance Rakušana, který bude interpelovat ve věci informace o přípravě vlády České republiky na předsednictví Rady Evropské unie, a připraví se pan předseda Radim Fiala. Prosím.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji, pane předsedající. Trošku udýchaným uběhaným hlasem bych požádal pana premiéra vlády České republiky Andreje Babiše, aby nám konečně podal nějakou zásadní informaci o tom, jak vypadá příprava České republiky na předsednictví Evropské unie.

My nevíme, co jsou momentálně priority našeho předsednictví. My se doslýcháme a dočítáme z médií, že je sníženo financování o téměř polovinu. V současné době se počítá s miliardou a dvěma sty miliony. Schválila to vláda. Víme, že část ministrů sociální demokracie s daným snížením nesouhlasila.

My jsme včera navrhovali mimořádný bod programu, který by se právě daného týkal. Vy, vládní poslanci, jste nám to neschválili. Daný bod nebyl zařazen. Potom posloucháme proslov premiéra vlády, který říká: já vám ty informace klidně poskytnu, tak se mě na to zeptejte, není žádný problém vám o tom promluvit. Tak proč jste nám, milí kolegové, neschválili na program bod informace o předsednictví České republiky, když sám váš pan premiér nám tu informaci chce poskytnout.

Vážený pane premiére, poskytněte nám ji. Řekněte nám, jaké ambice má předsednictví České republiky v Evropské unii, řekněte nám, zda to nebude další blamáž potom, co byla shozena vláda během předsednictví, řekněte nám prosím, zda ta částka milion dvě sta tisíc korun má nějaké ambice na to, aby Česká republika si udělala dobrou reklamu a dobré jméno a aby ukázala, že je schopna sehrát v rámci Evropské unie výraznou roli. My tomu v současné době – miliarda dvě sta milionů korun, omlouvám se – my tomu v současné době úplně nevěříme. A já bych tedy požádal pana premiéra o jasnou informaci, jak to s naším předsednictvím bude. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Pan premiér odpoví na vaši interpelaci písemně do třiceti dnů.

A nyní prosím pana poslance Radima Fialu, který bude interpelovat ve věci institutu strpění. (Není v sále.) Pan poslanec tu před chvílí byl, a pokud se tedy neobjeví, tak jeho interpelace propadá. Pane poslanče, jste na řadě. Prosím o dodržení času.

Poslanec Radim Fiala: Tak jsem to stihl akorát. Děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, obracím se tady na pana premiéra Babiše v otázce legislativního návrhu Ministerstva vnitra, kterému se říká zkráceně institut strpění cizince. Znamená a týká se toho, že nepůjde vyhostit uprchlíky, kteří se v naší zemi dopustí závažných trestných činů a kterým v jejich zemi hrozí nebezpečí.

Má otázka je jednoduchá, pane premiére. Tak my tady budeme držet lidi, kteří tady budou páchat trestnou činnost, dávat jim sociální dávky, budeme je živit a nesmíme je vyhostit? A já se vás ptám, otázka je jednoduchá: Je to v zájmu českých občanů? Je to v zájmu českých občanů? A jestli je to pravidlo, které přebíráme z Evropské unie, tak komu sloužíte, pane premiére? Evropské unii, nebo českým občanům? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji za dodržení času a nyní prosím pana poslance Feriho s poslední interpelací na předsedu vlády, a to ve věci hromadné žaloby. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Na tuto interpelaci již odpověď budu chtít znát a mohu ji proslovit teď. Interpelace se týká hromadných žalob. Předloha vládního návrhu zákona o hromadných žalobách byla poslána a postoupena na vládu již v létě a doteď nebyla projednána. Je to zcela zásadní tisk, který může proměnit podobu civilního procesu. Jistě musíme vyřešit otázky, jestli vůbec potřebujeme hromadné žaloby, jestli na to nestačí klasické nalézací řízení, ale ty otázky bychom měli řešit v Poslanecké sněmovně, s odbornou veřejností, v ústavně-právním výboru. A měli bychom už hlavně vědět, jestli to projednáváno bude a kdy nám to bude postoupeno.

To znamená, má otázka zní, kdy to bude zařazeno na pořad jednání, na program jednání vlády a kdy ta věc bude a případně v jaké podobě, jestli se ještě plánují nějaké změny, kdy bude postoupena Poslanecké sněmovně. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Pan premiér stejně jako na jiné interpelace z tohoto bloku odpoví v souladu s jednacím řádem do třiceti dnů písemně. To byla poslední interpelace ze seznamu přihlášek. Já tedy upozorňuji Poslaneckou sněmovnu, že byly vyčerpány všechny přihlášky na předsedu vlády k interpelacím.

Nyní budou následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády. A já vyzývám pana poslance Adama Kalouse, aby přednesl interpelaci na prvního místopředsedu vlády a ministra vnitra Jana Hamáčka a zahájil tak blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Připraví se pan poslanec Pour. Prosím.

Poslanec Adam Kalous: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, já bych vás rád interpeloval ve zcela konkrétní záležitosti, a to ve věci zrušeného obvodního oddělení Policie České republiky ve městě Javorník. Obvodní oddělení Policie České republiky i se služebnou fungovalo ve městě Javorník do 30. dubna 2011, kdy důvodem zrušení této policejní stanice byl nevyhovující stav objektu, který byl v té době majetkem Ministerstva vnitra, a také vysoké náklady na jeho rekonstrukci. Poté bylo obvodní oddělení přesunuto do města Žulová, které je vzdáleno necelých třicet kilometrů.

Aby město Javorník zabezpečilo na území svého katastru bezpečnost pro své občany, uzavřelo v květnu 2014 smlouvu s bezpečnostní agenturou Aragon Security, s. r. o., k zajištění nezbytné bezpečnosti obyvatel města. Tato agentura však nemá žádné pravomoci a může pouze občany napomenout nebo přestupky a další přečiny hlásit Policii České republiky. Do dnešního dne tato spolupráce stála 5 290 000 korun, což je asi jeden milion korun ročně. Mimoto město chtělo vyjít vstříc Policii České republiky tím, že by zakoupilo a zrekonstruovalo ze svých prostředků budovu novou. Náklady s tímto nákupem, ale zejména s rozsahem rekonstrukce, který definovala policie, byl nad možností městského rozpočtu, a tedy tato varianta nebyla přijata.

Pane ministře, domnívám se, že by stát měl prostřednictvím Ministerstva vnitra a policie zajistit, aby v Javorníku policejní stanice byla. I když je město velmi nakloněno myšlence vrácení služebny do Javorníku, tak policie si klade takové nároky, že město je nemůže při svém rozpočtu finančně zajistit. Rád bych se vás, pane ministře, zeptal, zdali si myslíte, že dobrou vizitkou policie je fakt, že činnost supluje soukromá bezpečnostní agentura bez kompetencí a na náklady samosprávy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Než dám slovo dalšímu poslanci, seznámím vás s omluvenkami. Pan ministr odpoví na vaši interpelaci písemně do třiceti dnů, protože není přítomen. Dále se nám omlouvá paní ministryně Schillerová od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů a svoji omluvenku stahuje paní poslankyně Krutáková, a to z odpoledního jednání.

Nyní prosím pana poslance Poura, který bude interpelovat paní ministryni Maláčovou ve věci: kdy se sociální dávky nevyplatí víc než práce. Prosím.

Poslanec Milan Pour: Vážená paní ministryně, obracím se na vás jako na ministryni práce a sociálních věcí s následující otázkou. V rámci poslaneckých dnů se na mě obrátila řada nespokojených občanů. Jejich problém měl společného jmenovatele: osobní zkušenost s občany zneužívajícími sociální dávky. Občané jsou znepokojeni tím, že v dnešní době se řadě lidí vyplatí nepracovat a být doma na sociálních dávkách. Namísto toho, aby pak byli společnosti vděční za podporu, často jí oplácejí tak, že ponocují, ruší noční klid, hojně požívají alkohol, nechávají za sebou strašný nepořádek.

Není tajemstvím, že řada dětí z těchto rodin, pokud se jich zeptáte, čím chtějí v budoucnu být, vám odpoví, že budou doma na sociálních dávkách jako rodiče. Často slyším, že pracovníci úřadů práce mají strach dávku nepřiznat, jejich pracoviště se opatřují bezpečnostními prvky, aby je klienti nemohli přímo ohrozit. Jel jsem v Praze posledně tramvaj, kde jedna dáma romského původu poučovala druhou, jak má postupovat, pokud jí

dávku nechtějí přiznat, a tuto dávku si takzvaně vyřvat. Aktivní hledání práce u těchto obyvatel, které prokazují úřadům, vypadá často tak, že si muž v plné síle dojde za zaměstnavatelem se slovy, tady mi potvrďte, že mě tu nechcete zaměstnat. Pokud náhodou odmítne formulář potvrdit se slovy, že práce by byla, dostane se mu nadávek, případně výhrůžek. Tato situace je dle mého názoru již neúnosná a v ekonomicky aktivním obyvatelstvu často zvyšuje extremistické nálady.

Paní ministryně, vím, že Agentura pro sociální začleňování v roce 2014 vydala studii s názvem Kdy se práce vyplatí, která pro současný systém příliš lichotivě nevyzněla. Od té doby jsem pozitivní posun nezaznamenal. Rád bych se zeptal tak trochu jinak. (Upozornění na čas.) Co ministerstvo dělá a spíše v budoucnu udělá pro to, aby se nevyplatilo dobrovolně zůstat doma na sociálních dávkách namísto chození do práce? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji a prosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, odpověď na tuto interpelaci bych rozčlenila do tří oblastí: cena práce v České republice, problematika exekucí a problematika sociálních dávek.

Začnu tou nejstručnější oblastí a tou je problematika sociálních dávek. Víte, že v tuto chvíli na Ministerstvu práce a sociálních věcí zasedá velmi, velmi, řekněme, obsáhlé pracovní těleso, které se revizí dávek, jak dávek na bydlení, tak dávek podpory v zaměstnanosti, nebo nezaměstnanosti a také pěstounských dávek, zabývá a má mandát do konce listopadu vypracovat revizi sociálních dávek. My jsme již na Ministerstvu práce a sociálních věcí tento podklad a legislativní návrh rozpracovali, nicméně je potřeba jej lépe vykomunikovat s obcemi, které se proti tomuto návrhu postavily. To znamená, v prosinci bude na Ministerstvo práce a sociálních věcí předložen široce vykomunikovaný podklad a legislativní návrh.

Co se týká ceny práce. Minimální mzda je v České republice 13 350 korun. Víte, že já usiluji o její navýšení. V tuto chvíli nám vrcholí sociální dialog mezi sociálními partnery, kde jednáme o navýšení k 1. lednu příštího roku. Pravděpodobně jste z tisku zaznamenal, že okolní státy, jako je Slovensko nebo Polsko, legislativně rozhodly, že navýší minimální mzdu na 60 % své průměrné mzdy. To by přepočteno na poměry v České republice znamenalo, že minimální mzda v těchto zemích bude obnášet 20 tisíc korun. A já pevně doufám, že Česká republika bude následovat příkladu Slovenska a Polska a touto cestou se vydá. Mně by stačilo, aby minimální mzda od příštího roku byla alespoň ve výši 14 700 korun, to znamená, abychom navýšili minimální mzdu o 10 %.

Co se týká té třetí oblasti, tak to je problematika exekucí. Myslím si, že motivace těch lidí, kterým se v tuto chvíli nevyplatí pracovat a spíše pobírat sociální dávky, že by jim velmi ulehčilo, kdyby se zvýšila takzvaná částka nezabavitelného minima. Toto je v gesci Ministerstva spravedlnosti a věřte mi, že na úrovni vlády na této problematice pracujeme, tak aby zejména nízkopříjmoví obyvatelé měli dostatečný incentiv na to, aby pracovali legálně a nepobírali sociální dávky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec bude mít – nebude mít zájem o doplňující dotaz, takže prosím poslance Feriho, který bude interpelovat paní ministryni Benešovou ve věci nápadu insolvenčních věcí. Prosím.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená paní ministryně, děkuji, že tu jste a mohu se vás zeptat. Chodíte na interpelace pravidelně, jsem tomu rád. Tato moje interpelace se dotýká nápadu insolvenčních věcí a zejména ve vztahu ke státnímu rozpočtu.

Sněmovna už v únoru dala insolvenční novelu, oddlužovací novelu, která významně zvýšila počet podaných insolvenčních návrhů fyzických osob. Od 1. června 2019 se ten nápad dramaticky zvýšil, bylo to očekávatelné. Ministerstvo je odpovědno, aby tu novelu provedlo a uvedlo v život. Bohužel vláda šetří a všechna ministerstva dostala jasnou direktivu od ministryně paní doktorky Schillerové, že musí krátit své rozpočty. Vím, že i vy máte v plánu krátit na ministerstvu počty pracovních míst až o 10 %. Tu situaci vám rozhodně nezavídím.

Ale rád bych se zeptal, jestli jste s paní ministryní Schillerovou jednala o navýšení, podařilo se vám vyjednat 250 milionů, ale o dalším navýšení do budoucna, aby se posílily insolvenční úseky krajských soudů a aby se podařilo ty věci lépe vyřizovat, rychleji vyřizovat a efektivněji vyřizovat a aby se také podařilo zajistit odpovídající prostory a nemuseli jsme tady operovat s nápady, jako například v Brně, že budou ty věci vyřizovány ve stavebních buňkách na dvoře krajského soudu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a prosím paní ministryní o odpověď.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, pane poslanče Feri. Tak samozřejmě není potřeba řešit tyto věci dál s paní ministryní Schillerovou, protože jsme přijali na ministerstvu taková opatření, že justice se prakticky toto krácení nedotkne a budeme to brát odjinud, takže není ohrožena insolvenční agenda, jak se dotazujete.

Jinak pokud jde o tu insolvenční agendu, tak monitorujeme denně aktuální stav nápadu insolvenčních věcí na insolvenční soudy a očekáváme zvýšený zájem o oddlužení, což se potvrdilo. Cílem je analyzovat, zda tedy se bude jednat o krátkodobé, nebo dlouhodobé výkyvy a jaký trend nás tedy čeká. Od nabytí účinnosti této novely, což byl červen 2019, dnes evidují insolvenční soudy 14 837 podaných návrhů na oddlužení. To představuje průměrný nápad ve výši 153 návrhů. V červnu a červenci dosahoval denní průměr maxima, přičemž od druhé poloviny roku ten nápad pozvolna klesá.

Nelze říct, že by se jednalo o sezónní výkyvy způsobené slabšími podzimními měsíci, ale takto to obvykle bývá, jak jsme zaevidovali. Odpovídá to očekávání ministerstva, že se přes insolvenční soudy přelévá pozvolna vlna zvýšeného zájmu. Po jejím opadnutí očekáváme stabilizaci. Nelze ale popřít, že to je dva a půl více návrhů (?) než předtím. Statistika naznačuje, že řada dlužníků v očekávání mírnějších podmínek novely odkládala podání návrhu, neboť v bezprostředně předcházejících měsících letošního roku nápad věcí na insolvenční soudy razantně propadl. Mezitím nárůst představuje 30 až 40 %, což považujeme tak nějak za přiměřené a odpovídající očekáváním té důvodové zprávy. Vydrží-li současný trend, na konci roku by celkový nápad mohl dosáhnout 29 500 věcí. V součtu je ovšem jedná o méně případů než v těch krizových letech 2013 a 2014, kdy jejich počet překročil 30 tisíc.

Takže žádná další opatření není třeba činit ve vztahu k Ministerstvu financí, protože insolvenčního úseku se krácení rozpočtu prakticky nedotkne.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující dotaz? Má, pane poslanče, prosím.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za odpověď, byla vyčerpávající. Když se zvyšuje nápad, a velmi povážlivě, tak co to pak znamená? Neposilují se ty insolvenční úseky? Znamená to, že se každé té věci věnuje menší pozornost. Což zejména u té insolvenční agendy, která je velmi složitá, je, myslím, velmi nevhodné, protože se tam zkoumají věci ohledně osvědčení úpadku, zkoumá se také sledování nepoctivého záměru, jestli dlužník skutečně dodržuje ta pravidla a snaží se maximalizovat uspokojení věřitelů. To je něco, co opravdu, myslím, by mělo být řešeno. Co by mělo být řešeno ne tím, že se spokojíme s tím, že se ta místa neproškrtají, ale že se právě přidají další.

Ale to není další otázka, jenom bych vás chtěl požádat, jestli by bylo možné nám na ústavně-právním výboru dát po půl roce účinnosti toho návrhu, to znamená v prosinci, nějaké shrnutí toho, co ta novela přinesla. A zejména bych chtěl požádat, to shrnutí aby se zaměřilo na otázku dlužnických poraden, nebo možnosti insolvenčního soudu nařídít dlužníkům finanční poradenství nebo –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Čas, pane poslanče. (Děkuji.) Prosím paní ministryni, jestli bude odpovídat na doplňující dotaz. Prosím.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Tak určitě se to nedotkne kvality rozhodování insolvenčních věcí, zatím nemáme takovéto signály, takže jak jsem řekla, činit opatření není třeba. I když tedy budeme ve střehu, a proto to sledujeme. Statistiku vám samozřejmě můžeme dát, takže se na mě obraťte, vyměníme si maily, není to problém.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní prosím pana poslance Bendla, který bude interpelovat pana ministra Vojtěcha ve věci dostupnosti zdravotní péče.

Poslanec Petr Bendl: Vážený pane ministře, vážená Sněmovno, pane předsedající, já mám jednoduchý dotaz. Na mě se obrátila občanka České republiky, která se stěhuje z Královéhradeckého kraje k nám do středních Čech, a když hledala gynekologa, neboť je v poměrně pokročilém stadiu těhotenství a nemůže dojíždět hodiny a hodiny za svým gynekologem do Královéhradeckého kraje, protože už bude přestěhovaná, tak při hledání gynekologa zjistila, že gynekologové podmiňují registraci podepsáním smlouvy o nadstandardní péči. Jinak ji nezaregistrují. Tak jsem chtěl vědět, zdali o této praxi víte. Pokud ne, zdali jste připraven si o tom něco zjistit, a pokud ano, zdali je to normální, zdali takováto praxe je v pořádku a Ministerstvo zdravotnictví ji schvaluje, či nikoliv. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a prosím pana ministra o odpověď.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové. Vážený pane poslanče, děkuji za ten dotaz. Není to normální. Protože podle zákona o veřejném zdravotním pojištění, pokud ten daný poskytovatel má smlouvu se zdravotní pojišťovnou a ta příslušná paní pacientka je pojištěna u této zdravotní pojišťovny, tak každý pojištěnec má právo na poskytnutí hrazených služeb v rozsahu a za podmínek stanovených daným zákonem, to je zákonem o veřejném zdravotním pojištění, a poskytovatel zdravotních služeb nesmí za tyto hrazené služby přijmout od pojištěnce žádné úhrady. Musela by to být nějaká nadstandardní služba, která není standardně hrazena, což registrace u poskytovatele zdravotních služeb, což je samozřejmě i gynekolog, z mého pohledu jednoznačně není. Tím pádem vylučuje – je to § 11 zákona o veřejném zdravotním pojištění – to, aby poskytovatel žádal od pojištěnce platbu za zdravotní službu, která je hrazena zdravotní pojišťovnou. A tato

služba samozřejmě je hrazena zdravotní pojišťovnou, protože pokud ten gynekolog pacientku registruje, tak pak samozřejmě za ni dostává úhradu od její zdravotní pojišťovny. Tolik k tomu.

Samozřejmě poskytovatel může žádat o úhradu za nějaké služby, které nejsou standardně hrazeny. Pak musí být jasně platba podle ceníku, ten musí být zveřejněn, pojištěnec musí o tom být předem informován. Ale myslím si, že tak jak to popisuje – a potřeboval bych samozřejmě znát větší detaily – tak tomu není, že lékař by poskytnutí hrazených služeb takto podmiňovat neměl, a porušuje tím zákon a také smlouvu se svou zdravotní pojišťovnou. V tomto směru bych doporučil, aby se ta paní jako pojištěnec obrátila se stížností na svou zdravotní pojišťovnu, kde toto popíše. Samozřejmě to může dát i na vědomí Ministerstvu zdravotnictví, ale musí to řešit právě ta zdravotní pojišťovna, se kterou má daný poskytovatel smlouvu, a ta praxe, o které hovoříte, je porušením té smlouvy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Pan poslanec bude mít doplňující dotaz. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Já děkuji za jednoznačnou odpověď, pane ministře. Otázka, co jí teď poradit, neboť ona se bojí, když si bude na toho lékaře stěžovat, jak to asi dopadne s tou péčí. Rozumíte mi? Že to je v té lidské rovině – já bych se chtěla u vás registrovat, vy mě nechcete a říkáte pouze za podmínky podpisu nadstandardní smlouvy, tak já půjdu na příslušnou pojišťovnu, budu si na vás stěžovat. Jaké to zacházení potom asi bude. Ale té odpovědi rozumím, děkuji za ni. Určitě si s tím nějak poradíme.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan ministr už nebude reagovat, takže já prosím paní poslankyni Kovářovou, která bude interpelovat pana ministra Havlíčka ve věci sliby chyby, voda pod Kladnem. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane ministře, v minulosti váš resort vyčlenil 250 milionů korun na ochranu milionů kubíků vody pod Kladnem, která pomalu zaplavuje opuštěné doly právě pod Kladnem. Hladina vody postupně stoupá a existuje vážné riziko, že dosáhne úrovně, která je zamořena z provozu ocelárny Poldi. Ty vyčleněné prostředky čtvrt miliardy korun, to je skutečně hodně peněz a ty by měly tomu pomoci zabránit. Podle veřejných informací chce Ministerstvo průmyslu a obchodu tuto rezervu zrušit a rozpustit ve státním rozpočtu, na Kladno by tak neposlalo ani korunu. Vaším argumentem prý je, že voda na povrch začne vytékat až za několik desítek let. Přitom před pěti měsíci Palivový kombinát Ústí, který má dohled nad podzemní vodou na starosti, varoval, že by důlní vody měly začít vytékat na povrch okolo roku 2025, což už je za pět let. Ať je to ale pět, nebo deset let, ochranu vody považuji za velmi důležitou zvláště v době, kdy se mění klima a začíná jí být nedostatek, což v minulých letech pocítil skoro každý. Proto přístup vašeho ministerstva jednoduše nechápu a nechápu ho ani kladenští občané, ani tamní samospráva. Upřímně se tomu nedivím.

Vážený pane ministře, ptám se tedy, proč pro vás ochrana spodní vody není důležitá. Proč plánujete navrhnout zrušení usnesení vlády z roku 2017 a proč argumentujete jiným časovým výhledem než státní podnik, který má danou oblast na starosti? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a prosím pana ministra o odpověď.

Místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, vážení poslanci, poslankyně, děkuji mockrát za dotaz. Tak jak to bylo interpretováno, je tam celá řada ne úplně přesných informací, pracuje se s veřejnými, spíše mediálními informacemi, ale principiálně ten zákaz spočívá v tom, že my musíme zdroje, které byly alokovány na něco, využívat účelově. A pokud vidíme, že by tam účelovost byla jiná, tak se to musí překvalifikovat. To je podstata celé věci. Naopak ta situace je taková, že nebýt Ministerstva průmyslu a obchodu, tak tam nebylo vůbec nic, protože jestli jste to sledovala v minulosti, tak jednu miliardu korun, kterou jsme vyšetřili v rámci sanací na Moravě, jsme aktivně přetransferovali ve výši 250 milionů korun právě na tento problém.

Ten problém se v čase vyvíjí. A tak jak se jevil jako možná skutečné nebezpečí před pár lety, tak v tuto chvíli se to jeví trochu jinak. Nicméně to ještě neznamená, že se tam nebude nic činit, nic dělat. Čili já si dovolím teď zrekapitulovat ten stav, který byl.

Je pravda, že na základě analýzy rizik staré ekologické zátěže v zóně Kladno-východ byla v roce 2013 identifikována rozsáhlá kontaminace zemin v oblasti bývalých oceláren Poldi. Ta byla prokázána, jak jste správně řekla, až cca 90 metrů pod stávajícím terénem. Na základě těchto informací bylo zjištěno, že při realizaci schváleného a platného plánu pro oblast vzdouvání důlních vod dojde při jejich nastoupání k oblasti určité identifikovatelné kontaminace a následně kontaminaci těchto důlních vod. Vzniklá škoda by skutečně měla zásadní ekonomický a finanční dopad.

Je nutné připomenout, že v současnosti řeší v kladenském regionu problematiku zahlazování následků hornické činnosti včetně řešení problematiky důlních vod – a to je důležitá zpráva – státní podnik Palivový kombinát Ústí, který však k té předmětné ekologické zátěži nemá vůbec žádnou vazbu. V současnosti dochází k samovolnému zatápění vyrubaných prostor v podzemí a ke stoupání hladiny.

Tak a teď co je důležité. S přihlédnutím k výše uvedenému bylo v roce 2017 navrženo technické řešení k zamezení rozšíření znečištění spočívající ve vyhloubení čerpacích vrtů, instalaci čerpací techniky, vybudování přivaděčů vody, případně úpravě důlní vody, napojení na veřejné vodoteče a investiční náklady na tu výstavbu předpokládaly 250 milionů korun. Na základě nicméně výsledků měření a výpočtů provedených pro státní podnik Palivový kombinát Ústí, a to společností Green Gas DPB na konci roku 2017, bylo zjištěno, že ke znečištění důlních vod by mohlo dojít, pokud by vůbec došlo, až za několik desítek let, a to tedy pouze v tzv. stopovém množství. Čili žádné finanční prostředky uvolněné usnesením vlády z roku 2017 tedy nebyly čerpány zatím, a to z důvodu, že vláda určila zcela – a to je důležité – striktní akce, které mohou být z těchto prostředků financovány. Konkrétně se jednalo o 150 milionů korun na čerpací vrty a 100 milionů na čistírnu důlních vod.

PKÚ za tím účelem s maximálním množstvím informací, na jejichž základě bylo možné provést rozhodnutí o dalším postupu, mj. zadal veřejnou zakázku na zhotovení sedmi kusů hydrogeologických průzkumných vrtů, zpracování matematického modelu, to je to, co by se teď mělo dělat. A MPO se tedy domnívá, že by vláda měla být informována o návrhu souboru těchto opatření komplexního charakteru vedoucího k eliminaci negativních účinků, a to jako celku.

Nicméně je zcela jasné, že tenhle úkol už přesahuje rámec kompetencí našeho resortu. Proto jsem vládě navrhl, a bude to teď na dalším zasedání vlády, aby zpracovatelem tohoto navazujícího materiálu bylo Ministerstvo životního prostředí. MPO samozřejmě bude plně součinné a předá všechny získané poznatky z těch studií, které se teď tedy z toho platí, to je těch, jak už jsem říkal, sedmi geologických průzkumných vrtů, s tím, že je nutné říci, že MPO, resp. Palivový kombinát Ústí jakožto podřízená instituce MPO, ke staré ekologické

zátěži nemá žádnou právní vazbu ani odpovědnost a činnost nad rámec povinnosti monitorovat kvalitu důlních vod byla v minulých letech realizována, a to z důvodu, že si státní podnik byl vědom své povinnosti jednat v souladu s obecnou zakročovací povinností ve smyslu občanskoprávních předpisů. Takže smyslem toho úsilí bylo indikovat a navrhnout další postup, kterým by byla hrozící ekologická škoda odvrácena nebo zmírněna.

Takže cílem v současnosti plánovaných akcí v rámci PKÚ je zajistit bezproblémové vypouštění všech důlních vod do veřejné vodoteče. Po zatopení všech vyrubaných prostor bývalého kladenského revíru současně PKÚ podnikne všechny kroky, aby nedošlo k negativním dopadům na hydrosféru, tak, aby nebyla zanedbána opatření a kontaminováno životní prostředí, nebo naopak (předsedající upozorňuje na čas) aby byla učiněna všechna – už to hned bude, já myslím, že to je důležité – technická opatření, která by byla předimenzovaná. Je tady toho ještě víc –

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pane ministře, nemůžu dovolit. Paní poslankyně vám dá doplňující dotaz, předpokládám, a umožní vám tak pokračovat. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji, pane ministře, za odpověď. Samozřejmě já čerpám z médií a z informací samospráv. Ptám se tedy, a to s ohledem na závažnost situace, protože Kladno je v oblasti vysychající krajiny, dochází jim voda a musí přivádět vodu až z Želivky, a pokud by došlo skutečně ke kontaminaci tohoto zdroje, to je zdroj velký tak, že činí asi jednu třetinu celoroční spotřeby v České republice, tak si myslím, že by bylo dobré řešit tu situaci tak, že by se mohlo čerpat a těch 250 milionů by se právě mohlo využít na čerpání, a tím by se snížila ta hladina a nedocházela by ta voda až k té kontaminované části. Mně připadá, že si to přehazujete trošičku jako horký brambor.

Moje otázka tedy zní: jestliže to chcete převést na Ministerstvo životního prostředí, to chápu, ale každopádně vzhledem k tomu, v jaké je to lokalitě, by to mělo být v kompetenci obou. A jestli těch 250 milionů bude převedeno od vás (předsedající upozorňuje na čas) na Ministerstvo životního prostředí.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a prosím pana ministra o odpověď na doplňující dotaz.

Místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu ČR Karel Havlíček: O tom musí rozhodnout vláda, protože principiálně nejde vůbec o 250 milionů korun. Ty jsou na to alokovány a ty jsou v pořádku. Ale ony musí být čerpány účelově. A jestliže teď se tedy prokázalo, že ta kontaminace je jiná, a v tuto chvíli bychom vlastně byli v situaci, že by se měly alokovat peníze na něco jiného, než jak původně bylo, to je těch, jak jsem už říkal, 150 a 100 milionů korun, tak se musí všechno překvalifikovat a říct, na co se tedy ty peníze použijí. V tom asi nebude problém. Pokud se shodneme na tom, že tam nějaké nebezpečí hrozí a že je tam třeba udělat jiná opatření, tak se na to ty peníze použijí. Čili nehraje se teď opravdu o to, aby se někde ušetřilo 250 milionů. My jsme nemohli v tuhle chvíli vzít peníze a účelově použít na něco jiného, než jak nám Ministerstvo financí někdy v roce 2017 odsouhlasilo. Čili není za tím žádná klička, není za tím ani snaha ušetřit 250 milionů korun, skutečně v tom ten problém není. Je v tom jediná věc, že se změnila situace ve smyslu toho, že to, jak se tím trochu strašilo, co by všechno mohlo nastat, v tuto chvíli vypadá, že zdaleka tak není. A není to jenom otázka desítek let, ale i té míry. Nicméně to se vyhodnotí.

Souhlasím s vámi, že v tuhle chvíli nemusí občany zajímat, jestli to dělá MŽP, nebo jestli to dělá MPO, to my si musíme na vládě vyřídit, ale garantuji to, že pokud tam cokoli

bude potřeba udělat k tomu, aby se tomu zabránilo, tak se na to ty peníze samozřejmě využijí a jenom se to musí překvalifikovat, na co to přesně bude. A ono je to dost celkem náročné téma, protože to není tak úplně jednoduché tady během pěti minut si všechno vysvětlit. Já si myslím, že by vůbec nebylo špatné, kdyby zástupci resortů jeli do toho regionu a tam se na to udělalo opravdu sezení třeba s těmi občany a tam by se skutečně vysvětlilo, jaká je situace, z čeho mohou mít obavu, nemohou mít obavu, kolik se alokovalo na to peněz, kolik se alokuje a jaké se budou dělat kroky. To si myslím, že by bylo docela férové.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji, děkuji za dodržení času. A prosím paní poslankyni Majerovou Zahradníkovou, která bude interpelovat nepřítomného ministra Plagu ve věci počítání romských žáků na školách. Prosím.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Děkuji za slovo. Mně je líto, že opět interpeluji pana ministra školství, který tu není, tak si budeme muset počkat na písemnou odpověď.

Nicméně mnoho škol a ředitelů mateřských škol i školek se na mě obrátilo, abych se dotázala Ministerstva školství, proč si po ředitelích škol vyžádalo další dokument, který tentokrát chce, aby zjistili počty romských žáků. Náměstek pro řízení sekce vzdělávání Václav Pícl v zaslaném dopise výslovně ředitelům napsal, aby kvalifikovaně odhadli počet romských žáků. Úředníci ministerstva v této souvislosti zformulovali definici romství, ze které mi opravdu vstávají vlasy hrůzou na hlavě, a přemýšlím, jestli je to jenom trapný a nejapný žert.

Takže teď bych ráda přečetla tu definici identifikace: Za Roma je označen takový jedinec, který se za něj sám považuje, aniž by se nutně k této příslušnosti za všech okolností hlásil, anebo je za něj považován významnou částí svého okolí na základě skutečných či domnělých antropologických, kulturních nebo sociálních indikátorů. – Ono by stačilo pouze vyměnit to slovo Roma a byli bychom v devětatřicátém.

Mohl by prosím Sněmovně podat pan ministr školství Robert Plaga k výše uvedené záležitosti vysvětlení? Pokud to měl být ze strany jeho úředníků snad hloupý vtip, tak se skutečně hodně nepovedl a rodiče romských žáků mají plné právo cítit se dotčeni. V neposlední řadě potom ministr Plaga ředitele školek a škol opět zahltil dalším zbytečným (předsedající upozorňuje na čas) byrokratickým dotazníkem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan ministr na vaši interpelaci odpoví písemně do třiceti dnů.

A nyní prosím pana poslance Kolovratníka, který bude interpelovat pana ministra Kremlíka ve věci přípravy vysokorychlostních tratí v České republice. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobrý den, dobré odpoledne. Děkuji za slovo a rád bych se obrátil na našeho kolegu pana ministra Kremlíka.

Pane ministře, je to ve věci vysokorychlostní železnice. Chci říci, určitě to není, nebo nebude interpelace, kdy by mohla opozice namítat nějaká záměrně programově pozitivní, anebo naopak negativní. Je to interpelace věcná a konkrétní, kde bych se rád zeptal na možnosti spolupráce, resp. pomoci nás poslanců, legislativy vám, exekutivě, která za výstavbu infrastruktury odpovídá.

Budu konkrétní. Co bych rád řešil nebo na co bych se rád zeptal. Připomenu, že v březnu 2017, ještě v minulém volebním období, Sněmovna velkou většinou napříč všemi politickými stranami odsouhlasila tehdy průlomové usnesení, jehož spoluautorem jsem byl já, kolegové z hospodářského výboru i z opozice, tehdejší poslanci Šidlo a Laudát. a to usnesení zafungovalo. Vláda tehdy následně zahájila konkrétní kroky, přijala konkrétní akční plán program výstavby těch rychlých spojení, který dnes je realizován a probíhá. Každopádně na SŽDS komunikujeme a máme podepsanu smlouvu s francouzským SNCF, které staví to jejich TGV. Francouzští odborníci říkají z vlastních zkušeností, že zkrátka s rychlostí výstavby a s financováním že budeme mít problémy, pokud nezměníme legislativu. A netýká se to jenom toho tzv. liniového zákona 416, týká se to také financování toho, abychom se mohli zavázat, že třeba projekt, který bude financován 4, 5, 6 let, každý rok bude mít dostatek finančních prostředků. I toto by totiž šlo ošetřit právě formou jakéhosi legislativního nebo zákonného závazku. A na to se, pane ministře, chci zeptat, jak tedy Sněmovna v tomto období v následujících měsících může pomoci s urychlením výstavby rychlých spojení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a prosím pana ministra o odpověď.

Ministr dopravy ČR Vladimír Kremlík: Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče Kolovratníku, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, ve věci přípravy vysokorychlostních tratí v současné době činíme kroky, a to reálné kroky, pro to, abychom vysokorychlostní tratě v České republice konečně začali budovat. Spousty let se o tom jenom mluvilo, spousty let se o tom jenom psalo. My teď děláme konkrétní kroky. Já vám řeknu, které.

Do konce letošního roku bude dokončena studie proveditelnosti Praha–Drážďany. Probíhají práce na rameni Praha–Brno–Břeclav, Brno–Přerov–Ostrava. Dokončena již je studie pro úsek Praha–Beroun. Tady padlo slovo studie proveditelnosti. Pro mě jako ministra dopravy je nesmírně důležité, aby se už ve fázích, kdy se zpracovávají studie proveditelnosti, komunikovalo se samosprávou. S obcemi, s kraji, přes místa, přes vesnice, přes které jsou či budou plánovány vysokorychlostní tratě. Věřím, že řada z vás již s kolegou generálním ředitelem Svobodou na toto téma hovořila.

Co dalšího probíhá? Probíhá geodetické zaměření prvních úseků vysokorychlostních tratí. Zadány budou také průzkumy v oblasti životního prostředí a geologie. Probíhá příprava zadání dokumentace pro vydání rozhodnutí o umístění stavby. Proběhla předběžná tržní konzultace na zadání dokumentace k územnímu rozhodnutí vysokorychlostní tratě Praha–Běchovice–Poříčany. A první etapa vysokorychlostní tratě Praha–Brno. To jsou v zásadě první pilotní úseky, které se budou budovat.

Správa železniční dopravní cesty úzce spolupracuje s národním železničním dopravcem ve Francii. Zrychluje se příprava VRT o několik let. Kdyby tyto konzultace neprobíhaly, tak nejsme tam, kde jsme a kde chceme být v budoucnu. Hlavním předmětem vzájemné spolupráce s národním železničním dopravcem ve Francii je vytvoření manuálu SŽDC pro projektování vysokorychlostních tratí ve stupni dokumentace k územnímu rozhodnutí. Je dokonce zahájen proces posouzení vysokorychlostních tratí na životní prostředí. Proběhlo předběžné projednání pilotních úseků vysokorychlostních tratí se zástupci Ministerstva životního prostředí, orgány posuzování vlivu na životní prostředí a územního plánování dotčených krajů. Správa železniční dopravní cesty také požádala o aktualizaci zásad územního rozvoje dotčených krajů, kde SŽDC požaduje návrhový koridor veřejně prospěšné stavby umožňující jejich realizaci.

A teď kdy začne výstavba. Výstavba prvních úseků vysokorychlostních tratí bude zahájena v roce 2025. V roce 2030 by se mělo pracovat na celé trase vysokorychlostní tratě Praha–Brno. Finalizujeme smlouvu s německým partnerem DB Netz a Správou železniční dopravní cesty o společné přípravě vysokorychlostní tratě Drážďany–Praha. Podpis tohoto dokumentu předpokládáme v prosinci letošního roku. Zahájení výstavby Krušnohorského tunelu pak se předpokládá v roce 2027. Na přípravu vysokorychlostních tratí v roce 2020 je nárokována částka 250 milionů korun.

Ale samozřejmě tato práce se neobejde bez pomoci vás poslanců, kolegů senátorů a samozřejmě pana prezidenta. Asi jste všichni informováni, že Ministerstvo dopravy připravilo vládní návrh novely zákona o urychlení výstavby dopravní infrastruktury. V současné době se očekává a bude ve své podstatě každým dnem stanovisko předsedkyně Legislativní rady vlády, aby tento kompletní návrh vládního zákona, který mění čtyřistašestnáctku, mohla projednat vláda a byl postoupen do Poslanecké sněmovny. Byl bych nejraději, aby jej Poslanecká sněmovna obdržela v měsíci listopadu a ideálně ještě v listopadu se o něm mohlo tady na půdě Poslanecké sněmovny diskutovat. Jako Ministerstvo dopravy jsme připraveni poskytnout součinnost s ohledem na výklad nových návrhů obsažených v návrhu zákona pro lepší pochopení jeho podstaty. Stejně tak je pro nás přínosná vaše pomoc a osvěta o tomto tématu v krajích, ve kterých působíte.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec již nebude mít zájem o doplňující dotaz, takže prosím pana poslance Fialu, který bude interpelovat nepřítomného ministra Hamáčka ve věci institut strpění.

Poslanec Radim Fiala: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych se zeptal nepřítomného pana ministra Hamáčka na to samé, co jsem se ptal asi před hodinou nepřítomného pana premiéra. Takže chci se zeptat na to, že velkou pozornost budily legislativní návrhy Ministerstva vnitra týkající se toho, že nepůjde vyhostit uprchlíky, kteří se dopustili závažných trestných činů a kterým v jejich zemi hrozí nebezpečí. Já se vás chci, pane ministře, zeptat na to, tak jak jste už odpověděl místopředsedovi Sněmovny Tomio Okamurovi, že podle vás a podle Ministerstva vnitra tento stav existuje v právu v České republice už 20 let. Je to opravdu tak a už 20 let s tím nic neděláme? Já se ptám proto, že samozřejmě víme z tisku a z médií, že se v České republice množí trestné činy imigrantů, kteří se pohybují na našem území. A já se vás chci zeptat, pane ministře – vy říkáte, že se to naopak zpříšňuje. Ale podle mého názoru mícháte hrušky s jablky a jablka s hruškami jenom proto, abyste zakryli fakt, že je to opravdu problém. Dokonce jsem se dočetl na iROZHLAS.cz, že to není diktátem Bruselu.

Takže se vás, pane ministře, chci zeptat: Je to opravdu z vaší vlastní iniciativy, nebo z iniciativy Ministerstva vnitra, že chcete, abychom se starali o imigranty, kteří zde spáchají trestné činy, dál je živili, dál jim platili sociální dávky a podobně? A pak se vás chci zeptat ještě na ten původ. Jestli ten původ je opravdu váš a Ministerstva vnitra, anebo z Evropské unie. Protože jsem se v důvodové zprávě dočetl, že transponujete odstavec na základě judikatury Evropského soudního dvora. Tak jak to tedy skutečně je? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Pan ministr odpoví na vaši interpelaci písemně do 30 dnů.

A nyní prosím paní poslankyni Balcarovou, která bude interpelovat paní ministryni Schillerovou ve věci budoucnosti Elektrárny Počerady. Paní poslankyně Balcarová není

přítomna, takže prosím pana poslance Profanta. Jestliže ten také není přítomen, tak bych prosil pana poslance Farského. Ten také není přítomen. Paní poslankyně, pozdě (k přicházející poslankyni Balcarové). Takže bych prosil pana poslance Třešňáka, kterého také nevidím. Takže bych prosil pana poslance Navrkala a toho také nevidím.

Takže bych prosil pana poslance Kytýra, který je přítomen, já mu za to velice děkuji. Bude interpelovat paní ministryni Maláčovou ve věci financování sociálních služeb v roce 2020. Prosím.

Poslanec Jaroslav Kytýr: Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, svoji interpelaci bych zaměřil k diskusi, která nás teprve čeká v souvislosti s rozpočtem na sociální služby pro rok 2020. V tuto chvíli komise Rady Asociace krajů České republiky na svém zasedání 10. října 2019 konstatovala, že transfery podle zákona č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, plánované v rozpočtu pro rok 2020 ve výši 17,84 miliardy nekryjí dle této komise navýšení platů o 1 500 korun a zrušení platové tabulky číslo 1. Bavíme se v tuto chvíli o indikaci, která zazněla, ve výši zhruba 1,7 miliardy korun. Dovolil bych si požádat o ujištění, že tak jak tato rozpočtovaná částka v rozpočtu je pro transfery v sociálních službách na rok 2020, zahrnuje tyto náklady spojené s navýšením platů 1 500 korun, a že nebudeme v nějaké době, ať projednávání státního rozpočtu, či po projednání státního rozpočtu, čelit nějakým diskusím a mimořádným schůzím zde v Poslanecké sněmovně o disproporcích v číslech, které by znamenaly finanční krizi v sociálních službách. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji a prosím paní ministryni o odpověď na tuto interpelaci.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane poslanče, v rámci jednání o návrhu státního rozpočtu na příští rok jsem intenzivně prosazovala, a vy jste to zmínil, aby došlo ke zvýšení objemu finančních prostředků na sociální služby. Dobrá zpráva je, že těsně před schválením státního rozpočtu vládou jsme se také shodli na navýšení platů ve veřejné správě. Zmiňoval jste zrušení tabulky číslo 1, což se bude dotýkat zejména THP pracovníků v sociálních službách, a pak také paušální navýšení platů o 1 500 korun, což pomůže zejména nízkopříjmovým zaměstnancům státu. To znamená, čím nižší plat, tím procentně vyšší odměna těchto 1 500 korun bude představovat, a sociální pracovníci bohužel i přes rekordní růst platů v posledních pěti letech patří mezi státními zaměstnanci mezi ty nízkopříjmové. V současné době je v návrhu zákona o státním rozpočtu na sociální služby určena částka 17,8 miliardy korun, což je o 2 miliardy více oproti směrnému číslu stanovenému Ministerstvem financí na příští rok. Ministerstvo financí navrhovalo původně 15,7 miliardy korun, což je o miliardu méně, než byly finance na tento rok.

Nicméně já mohu konstatovat vzhledem k tomu, že došlo těsnému souladu rozhodnutí vlády o navýšení platů ve veřejné sféře, že budeme ještě o rozpočtu na sociální služby na příští rok v rámci projednávání v této Sněmovně jednat. To znamená, že toto číslo, 17,8 miliardy korun, není konečné. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Zajímalo by mě, jestli pan poslanec bude mít zájem o doplňující dotaz. Bude. Prosím.

Poslanec Jaroslav Kytýr: Velice se omlouvám. To znamená, předpokládám, že v tuto chvíli máte indikaci o výši čísla, o kterém bychom tady měli jednat.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím, paní ministryně, jestli odpoví na doplňující dotaz.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Odpověď zní – nemám, protože nejsem poslankyní Parlamentu České republiky. O státním rozpočtu rozhodují poslanci a poslankyně. Ale samozřejmě pevně propočítáváme tak, aby v návrhu státního rozpočtu byl a) zmíněn nebo zohledněn nárůst platů ve veřejné sféře a b) aby tam byl zohledněn finanční nárůst kapacity sociálních služeb.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a nyní prosím paní poslankyni Richterovou, která bude interpelovat opět paní ministryni Maláčovou, a to ve věci asistenti sociální péče – vyhodnocení fungování, zápočet odpracované doby. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za slovo. Jsem ráda, že tu je paní ministryně a že můžeme spolu řešit asistenty sociální péče, což je relativně nový institut. Mě by vlastně zajímalo, zda má ministerstvo údaje, kolik asistentů sociální péče v naší zemi působí, zda nějak vyhodnocuje jejich fungování.

A potom mám takovou celkovou otázku. Naše společnost stárne, všichni víme, že to bude čím dál tím větší výzva to zvládnout, a právě asistenti sociální péče by mohli být součástí řešení. Takže mě zajímá, jaké praktické věci jim nabízíme, když – a to jsou informace z terénu – mají velký problém, aby se jim odpracovaná doba započítala do důchodu.

Já teď bohužel mám smůlu v tom, že mě paní ministryně neposlouchá... (Předsedající: Já vám rozumím.)

Takže podstata té interpelace je v tom, zda existuje nějaká metodika na Ministerstvu práce, která upravuje to, jak se má započítávat odpracovaná doba do důchodu pro asistenty sociální péče, pokud pečují o více než jednu osobu. Není mi totiž zřejmé, proč by měli být nějak diskriminováni ti, kdo pomáhají více lidem, byť nejsou jejich příbuznými, a proč by měli mít potíže s tím, aby se jim odpracovaná doba do důchodu započítala. Souvisí to, myslím, s celkovým vyhodnocením tohoto nově fungujícího institutu nebo možností pracovat jako asistent sociální péče. Zajímalo by mě tedy, zda se ministerstvo na toto nějakým způsobem zaměřuje, a pokud taková metodika existuje, zda mě může být poskytnuta. (Upozornění na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím paní ministryni o odpověď na tuto interpelaci.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, do doby důchodového pojištění se započítávají i takzvané náhradní doby pojištění, kterými jsou, mimo jiné, doba osobní péče o osobu mladší deseti let, která je závislá na pomoci jiné osoby ve stupni číslo 1, nebo o osobu, která je závislá na péči jiné osoby ve stupni 2 až 4, pokud spolu žijí v domácnosti. Podmínka domácnosti se nevyžaduje, jde-li o blízkou osobu.

S účinností od 1. září 2018 dle zákona č. 191/2018 Sb., kterým byl novelizován zákon o důchodovém pojištění, byli mezi osoby účastné důchodového pojištění prostřednictvím institutu náhradních dob pojištění z titulu péče o závislou osobu, u kterých se nevyžaduje podmínka domácnosti, zahrnuti vedle osob blízkých i asistenti sociální péče podle § 83 odst. 1 zákona č. 108/2006, to znamená zákona o sociálních službách. Tyto náhradní doby pojištění, přestože za ně není odváděno pojistné na důchodové pojištění ani jiné platby, se započítávají pro účely důchodového pojištění plnohodnotně jako doby pojištění z titulu výdělečné činnosti, nikoliv ve sníženém rozsahu. Pokud tyto doby spadají do rozhodného období, z něhož se zjišťují příjmy pro výpočet důchodu, to jest období určené v zásadě rokem 1986 a rokem, který předchází roku přiznání důchodu, pak se z tohoto období vylučují, rozhodné období se o ně zkrátí, takže i když pojištěnec nemá v uvedených dobách příjmy, nedojde k rozmělnění nebo snížení příjmů dosažených v období před začátkem trvání uvedené péče nebo po jejím skončení.

Pokud pojištěnec vedle uvedené péče vykonává výdělečnou činnost, má možnost zvolit si pro výpočet důchodu buď zápočet příjmů, nebo vyloučenou dobu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a prosím paní poslankyni. Má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuji za odpověď. Znovu se zeptám na konkrétní věc. Existuje nějaká metodika upravující způsob započítávání té odpracované doby? Protože se asistenti sociální péče v praxi setkali s tím, že když pečují o více než jednu osobu, tak jsou jim žádosti zamítány. Já rozumím tomu, že paní ministryně řekla, že je to jaksi univerzální věc, ale chci se ujistit, zda opravdu žádný takovýto pokyn z ministerstva nevyšel.

Druhá věc. Kolik těchto asistentů máme? To číslo by mě velmi zajímalo.

A za třetí. Plánuje ministerstvo nějaké komplexnější vyhodnocení této nové věci? Protože se domnívám, že jako jeden způsob, jak čelit výzvě stárnutí populace, by si to vyhodnocení zasloužilo. Děkuju moc.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji a prosím paní ministryni o odpověď na doplňující dotaz.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Já děkuji za ty doplňující otázky. V podstatě platí, co jsem řekla před chvílí. To znamená, že pro dobu důchodového pojištění vlastně platí ten zákon, který platí pro všechny. Ta úprava je také pak zmíněna v zákoně č. 108/2006 Sb. Co se týká metodik, tak nám není známo, že by takováto metodika platila. A i kdyby platila, tak metodika z principu povahy věci je podzákonnou úpravou.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní prosím pana poslance Lipavského, který bude interpelovat ministra Petříčka ve věci cedníkové kybernetické bezpečnosti.

Poslanec Jan Lipavský: Děkuji za slovo, pane předsedající.

Vážený pane nepřítomný ministře, budu tedy očekávat písemnou odpověď. Pane ministře, interpeluji vás v otázce kybernetického zabezpečení vašeho ministerstva, které považuji za stejně odolné vůči virtuálním útokům jako cedník proti protékání. Ministerstvo zahraničí stejně jako ambasády, které jsou jím zřizovány a jsou jeho součástí, dlouhodobě

neodpovídají kritériím přijatelnosti. Upozorňují na to nejen naše tajné služby, ale také opakované případy úspěšných hackerských útoků a úniky citlivých dat. Osvěžím jenom vaši paměť. Jedná se o hacknuté e-maily, systém Lotus Notes, je to bezpečnost na ambasádách. Je to vlastně problematika těch dvou systémů, vnitřního a vnějšího, kdy to neumožňuje reálně s tím něco dělat.

Takže já se ptám pana ministra na následující otázky. Jakým způsobem přenáší ministerstvo informace mezi ústředím a ambasádami? Jakým způsobem přenáší informace mezi vnitřním a vnějším systémem? A jak se tento systém změnil od posledních významných kybernetických útoků? Jak je možné, že MZV ještě stále nevyřešilo zabezpečení svých e-mailových schránek, když první útoky jsou již známy od roku 2017? Jakým způsobem MZV implementovalo doporučení NÚKIBu, případně kolik z těchto doporučení implementovalo? Stejně tak mě zajímá, proč Ministerstvo zahraničních věcí nezařadilo své e-mailové schránky do vyhlášky o významných informačních systémech, čímž by musela být posílena jejich ochrana. Proč to odmítlo po tom prvním velkém útoku v letech 2016 a 2017? A proč k tomu nedochází ani nyní, když vlastně víme, že probíhají další útoky? (Předsedající upozorňuje na čas.) A v neposlední řadě děkuji za pozornost. Na shledanou.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Pan ministr odpoví na vaši interpelaci písemně do 30 dnů.

Prosím paní poslankyni Hyťhovou, která bude interpelovat nepřítomného ministra Hamáčka ve věci zrušení integračního střediska Předlice v ÚK.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Já budu interpelovat pana nepřítomného ministra Hamáčka.

Vážený pane ministře, již na začátku roku 2017 byl z Ústeckého kraje, kde jsme mimo jiné ve vládnoucí koalici s ČSSD a KSČM, zaslán dopis tehdejšímu ministru vnitra panu Chovancovi, kde jsme ministerstvo žádali o zrušení Integračního azylového střediska v Předlicích v Ústí nad Labem. Dne 11. 1. 2017 bylo Zastupitelstvem Ústeckého kraje odsouhlaseno usnesení, kde bylo mimo jiné uvedeno, že kraj požaduje postupné utlumení činnosti střediska a jeho následné zrušení. Nesouhlasíme s přetrvávající snahou vlády České republiky a státní administrativy zřizovat a provozovat integrační azylová střediska či detenční zařízení rovněž na území strukturálně postiženého regionu s velkým výskytem sociálně vyloučených lokalit, jakým je Ústecký kraj. Připomenu, že jedna třetina všech sociálně vyloučených lokalit je právě u nás.

Je to již dva roky od doby, kdy nám ministerstvem byla zaslána zamítavá odpověď k této problematice. Ráda bych touto cestou opět požádala ministerstvo o vyhovění žádosti Ústeckého kraje, a to o zrušení Integračního azylového střediska v Ústí nad Labem. Dále bych se chtěla zeptat, jestli je nějaká snaha ze strany ministerstva utlumit, až úplně zrušit integrační azylová střediska jak v Brně, Jaroměři a Havířově?

Děkuji moc za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Pan ministr vám odpoví písemně do 30 dnů.

Prosím paní poslankyni Pekarovou, která bude interpelovat pana ministra Brabce ve věci vlivu dolu Turów na životní prostředí v České republice. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, v blízkosti polského hnědouhelného dolu a elektrárny Turów žije na 30 tisíc obyvatel Libereckého kraje, zejména v oblasti Frýdlantska a Hrádecka. Tito lidé si v souvislosti s činností polského dolu a elektrárny dlouhodobě stěžují na mizení povrchové i spodní vody a znečištěné ovzduší. Těžba v dole Turów měla být ukončena k 30. 4. 2020, polská těžební firma PGE ovšem hodlá pokračovat v těžbě až do roku 2044, to znamená o 24 let více, a to i přes protesty občanů jak z polské, tak české i německé strany hranice. Ročně elektrárna při dole vyprodukuje 6,9 milionu tun CO₂, přičemž toto množství by se údajně mělo ještě zvyšovat. Při rozšiřování dolu by se navíc tento důl bezprostředně přiblížil k české hranici. Podle některých údajů má být jen necelý kilometr od nejbližších českých domů. Místo aby vláda v této situaci svým občanům pomohla, hází jim ještě klacky pod nohy, třeba příliš krátkou lhůtou na seznámení se s dokumentací EIA, která má 783 stran a ani nebyla celá přeložena do češtiny. Občané žijící v této oblasti mají obavy, v jakém prostředí budou nadále žít, a já tyto jejich obavy sdílím. Špinavý vzduch neřeší státní hranice a mizející voda se nezastaví před čarou na mapě.

Proto se vás, pane ministře, ptám, v jakém stavu je projednávání dokumentace EIA v souvislosti s prodloužením a rozšířením těžby v dole Turów. Jak hodláte zamezit negativním dopadům dolu i tepelné elektrárny na obyvatele České republiky? A co vše už udělala česká vláda pro to, aby 30 tisíc českých občanů nepřišlo o zbytky vody, které zatím ještě ve studních zůstávají?

Předem děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Prosím pana ministra o odpověď.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážená paní kolegyně, paní poslankyně, já tu situaci tam velmi dobře znám, protože se touto kauzou osobně zabývám dva roky. Takže musím odmítnout to, že vláda by tu věc neřešila, nebo že by dokonce házela svým občanům klacky pod nohy. Já jsem o dole Turów mluvil, musím říci, už s několika polskými ministry životního prostředí, protože jenom za tu moji éru se tam vystřídali asi tři, možná dokonce čtyři, nejsem si úplně jistý, a dokonce jsme to téma dostali opakovaně i na úrovni jednání premiérů, tenkrát ještě polské premiérky a nyní premiéra Morawieckého.

Zcela na rovinu řeknu, že Česká republika, potažmo Ministerstvo životního prostředí by samozřejmě bylo nejraději, kdyby se ten důl vůbec nerozšiřoval. Myslím, že na tom se shodneme všichni, a nejenom občané z Uhelné a bezprostředního okolí. Nicméně Česká republika má určité možnosti, které vyplývají z mezistátního procesu EIA, kdy si trůfám říci, že tyto možnosti využíváme maximálně. Problém ty dva roky byl v tom, že polská strana nám dlouhodobě slibovala dokumentaci EIA, kterou nám poskytne. Už ten termín asi třikrát prodlužovala. Konečně nám ta dokumentace byla poskytnuta a my jsme k ní vypracovali skutečně ve spolupráci především s Libereckým krajem a i s okolními obcemi doslova stovky, nebo myslím, že to byly snad tisíce konkrétních připomínek. Některé byly unifikované. Zaznívaly prostě od stovek občanů.

A já se teď nebudu vracet zpátky na ty desítky jednání, která proběhla v uplynulých dvou letech, ale řeknu ta poslední zásadní. Na začátku října, protože v září ještě probíhalo nějaké další jednání s krajem, na začátku října proběhly s Polskem takzvané expertní konzultace, které byly dvoudenní. Kromě expertů Ministerstva životního prostředí se zúčastnili i odborníci z České geologické služby, Libereckého kraje, krajské hygienické stanice a dalších. Na tomto jednání se podařilo dosáhnout pro Českou republiku významných

dohod. A jak správně uvádíte, největší obava občanů z okolí dolu je ze ztráty vody, protože ono totiž ke ztrátě vody už jednou došlo. Došlo k ní v 80. letech minulého století, kde byl přetěžen jeden z těch zlomů tektonických, nebo geologických, a tím pádem došlo v některých studních až o 15 metrů až 20 metrů k poklesu hladin. Nicméně tenkrát bylo vody ještě relativně dost, to znamená, že to neznamenal v tu chvíli, nepřineslo to nějaké ohrožení.

Ministerstvo životního prostředí už zajistilo ze svých peněz rozšíření monitorovací sítě hydrogeologických vrtů. Další rozšíření bude následovat. Zajistili jsme mimo jiné i ve spolupráci s Ministerstvem zemědělství desítky milionů korun na projektovou dokumentaci pro možné alternativní vedení vody, kdyby ti lidé opravdu o tu vodu přišli. Takže to se dneska řeší ve spolupráci s vodohospodářskými společnostmi. Bude prodloužena těsnicí stěna v rámci realizace, která má ochránit občany před úbytkem podzemních vod. Bude rozšířena monitorovací síť a Polsko bude Českou republiku o vývoji hladin podzemních vod informovat každé tři měsíce. Monitoring bude probíhat v oblasti ovzduší a hluku, kde zatím nebylo prokázáno překračování limitů, a v oblasti poklesů terénu. Polská strana se jednoznačně zavázala k tomu, že v případě prokázání negativních vlivů na území České republiky bezodkladně uloží investorovi realizaci nápravných opatření. Všechny tyto dohody budou součástí závěrečného stanoviska EIA za Českou republiku, které bude vydáno v polovině listopadu 2019.

Jsme v intenzivním kontaktu s krajem, především s hejtmanem Půtou, který také vyjednává po své linii. On třeba vyjednává s námi i o možnosti vybudování ochranného valu, který odstíní lom od nejbližší obce v České republice. Ta jednání jsou velmi tvrdá. Umíte si představit, že pro Polsko jde o velmi důležitý projekt. Ale my jsme jasně řekli, že uděláme všechno pro to, abychom obhájili zájmy českých občanů, i třeba kdybychom měli jít do nějakého soudního sporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Paní poslankyně má zájem o doplňující dotaz. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za odpovědi. Já z toho vyrozuměla tedy tolik, že příliš nepředpokládáte, že by byla šance, byť tedy oceňuji tu dlouholetou snahu a desítky jednání na úrovni premiérů, ale že by byla šance zamezit tomu, aby padlo toto rozhodnutí, tedy prodloužení těžby a provozu elektrárny o dalších tedy až 24 let, což je opravdu velmi dlouhý úsek, to se asi shodneme, takže moc nevěříte tomu, že by se to podařilo, protože i ta opatření, která činíte z hlediska vody, jsou už řekněme na sanaci případných negativních dopadů.

Kdybyste měl říci třeba procentuálně, jak vidíte šanci, pane ministře, na to, že se podaří tedy zamezit tomu finálnímu rozhodnutí, nebo zmírnit alespoň třeba tu dobu a extenzivnost celého rozšiřování těžby? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď na doplňující dotaz.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Já se omlouvám, nebudu se pouštět do nějakých spekulací v procentech. Rovnou říkám, že mezistátní proces EIA nám dává stejně jako Německu, protože ono to je na trojmezí, dává určité možnosti. Ovšem pokud ten investor splní podmínky, které jsou tam kladeny, tak není jednoduché, nebo nebylo by vůbec jednoduché, a to říkám hodně eufemisticky, tomu projektu zabránit. Umíme si představit... Jako samozřejmě že jsou i podobné projekty, kde naopak někdo chce tomu zabránit v České

republiky ze zahraničí a má v rámci mezistátní EIA vlastně úplně stejné možnosti nám v něčem zabránit.

My se, a to říkám zcela na rovinu, my se připravujeme, samozřejmě jednáme dál o této věci s Polskem. Jsou tam i aktivity některých nevládních organizací i v Polsku, i v České republice. Teď nechci řečně předesílat, jak oni se zachovají, protože tam je samozřejmě možné, že oni udělají nějaké další kroky třeba i v té poloze právní. My se musíme s principem předběžné opatrnosti samozřejmě připravit na variantu, že nezabráníme tomu projektu, že to třeba právně prostě nebude možné, intenzivně se o tom bavíme právě i s Libereckým krajem, a že naše lidi hlavně musíme prostě ochránit proti těm dopadům.

A znovu říkám, byli bychom raději, kdyby k tomu projektu nedošlo. A tam se budeme i jakoby snažit vyvíjet nějaké další aktivity. Ale musíme být připraveni i na tu druhou variantu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Jako další s interpelací vystoupí pan poslanec Martínek. Než dorazí k mikrofonu, seznámím vás s omluvenkami. Omlouvá se nám pan poslanec Schwarzenberg mezi 14.30 a 19. hodinou ze zdravotních důvodů a paní poslankyně Vostrá mezi 15.30 a 21. hodinou z důvodu nemoci. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážený pane nepřítomný ministře, na základě podnětu občanů Libereckého kraje, ze kterého pocházím, vás interpeluji ve věci poplatků v rámci povinné praxe některých zdravotnických oborů, konkrétně při studiu zdravotnický záchranář. Praxe obecně je stěžejní pro přípravu na budoucí povolání. Zdravotnická záchranná služba Libereckého kraje dle informací na svých internetových stránkách účtuje za stáže 20 korun za hodinu plus jednorázový poplatek 200 korun. Výše částky se může zdát nepatrná, avšak při součtu 600 hodin činí pro studenty 12 000 korun.

Podobně tomu je například u oboru speciální pedagogika, kdy je po studentech požadována určitá délka odborné praxe v zařízeních vztahujících se ke studovanému oboru – zde konkrétně v logopedických nebo surdopedických zařízeních. Mnoho studentů se ze strany těchto zařízení setkává s povinností uhradit si praxi z vlastních finančních prostředků, nebo dokonce s odmítnutím. Vzhledem k tomu, že těchto zařízení není v České republice mnoho a jsou různě rozmístěna, nezbývá studentům, než si v rámci požadované odborné praxe tuto práci pro veřejnost ještě z vlastních prostředků zaplatit.

Táži se vás, zda ministerstvo o tomto problému ví a zdali připravuje nějaké řešení, aby si studenti za nehonoranou práci pro veřejnost ještě nemuseli připlácet. Neměl by v této problematice zasáhnout stát? Nebylo by zde vhodné, aby studentům tyto náklady pokryl? Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Pan ministr (Plaga) vám odpoví písemně do 30 dnů.

A nyní prosím paní poslankyni Golasowskou, která bude interpelovat paní ministryni Maláčovou ve věci jeslí. A já předám předsedání.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, MPSV se rozhodlo přejmenovat dětské skupiny na jesle, kde jsou umístěny děti již od jednoho roku věku, a od roku 2016 máme zde i projekt mikrojeslí, kde mohou být umístěny děti již od půl roku věku. Chci se vás zeptat, proč malé děti z funkčních rodin vyháníme z náručí matek, resp. otců, do institucí, když v případě ohrožených dětí platíme přechodné pěstouny, aby malé děti v institucích být nemusely. Jak jde dohromady tolik potřebné posilování mezigeneračních vazeb, když jsou děti za podpory státu odtrhávány od rodičů od útlého věku a tráví s nimi minimálně času? Zároveň víme, že pobyt v jeslích má rozličné dopady na rozvoj a psychiku dítěte. Odborníci mluví zejména o stresu dítěte z odloučení, o dlouhodobém negativním vlivu na psychiku dítěte a poškozování vztahů dítěte s rodiči.

A já se vás chci přesto zeptat, kolik nás bude stát přejmenování dětských skupin na jesle, když název jesle nás odkazuje k minulosti, a proč se naopak jesle nemohou přejmenovat na dětské skupiny.

Další dotaz. Lepší dostupnost jeslí znamená větší zaměstnanost rodičů. Jak se MPSV zapojuje do většího navýšení zkrácených úvazků a tzv. home office ze strany zaměstnavatelů? Jaké jsou výsledky pilotní fáze mikrojeslí, která začala v roce 2016 a měla trvat dva a půl roku? A poslední dotaz. Jakou částkou se budou podílet rodiče, zřizovatel a stát na platbě za umístění dítěte do jeslí, když víme, že dotace z evropských fondů během dvou let skončí? Děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. Poprosím paní ministryni o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Vážená paní poslankyně, nejdříve bych se ohradila proti vašemu výrazu, že dostupnost předškolní péče znamená vyhánění dětí z náručí matek. Já si myslím, že sladění práce a rodiny je věc, která by standardně ve všech civilizovaných zemích měla fungovat, a je to věcí volby.

Co se týká vašeho dotazu, tak jesle jako takové právně neexistují od roku 2012. Co se týká vašeho dotazu k dětským skupinám, tak v tuto chvíli máme 968 dětských skupin s kapacitou 12 719 míst, k tomu máme 98 mikrojeslí s kapacitou 392 míst. Při střídavé docházce, protože upozorňuji, že ne všechny děti navštěvují dětské skupiny a mikrojesle na plnou docházku, ale děti se na těchto místech často střídají, tak se jedná o kapacitu 17 200 míst. Do konce roku 2021 předpokládáme kapacitu 1 150 dětských skupin, tzn. nárůst o dalších 20 %. Zájem o předškolní péči pro děti mladší tří let je obrovský v České republice, a to i přesto, že se v dětských skupinách platí poměrně vysoké příspěvky rodičů, až 8 000 korun, a vlastně koresponduje to s velmi vysokou vzdělaností matek, týká se to zejména vysokoškolsky vzdělaných rodin, ale nejen jich, ale také samozřejmě s rekordní zaměstnaností, kterou máme jako Česká republika v Evropské unii nejvyšší.

Zároveň bych také upozornila, že zájem o předškolní péči vždy figuruje na první nebo druhé příčce všech výzkumů veřejného mínění, kdy si rodiče v rámci rodinné politiky stěžují na jejich nedostupnost. To znamená, na dotaz, co může stát udělat pro podporu rodin, tak vždy na prvním nebo na druhém místě je zvýšit dostupnost jeslí. To je ta odpověď, protože i letos jsme měli zhruba 30 tisíc odmítnutých dětí. Ačkoliv byly ve věku tří let, tak jejich rodiče byli neúspěšní vlastně v umístění těchto tříletých dětí v mateřských školách.

Co se týká vašeho dotazu na financování ze státního rozpočtu. Právě proto, že končí současné programové období a financování dětských skupin z Evropského sociálního fondu, tak nám vyplývá závazek připravit financování ze státního rozpočtu. Jen podotknu, že

podpořené projekty dětských skupin a mikrojeslí končí postupně od prosince 2021 do června 2022. Proto potřebujeme návazné financování ze státního rozpočtu. Já jsem takovou novelu připravila a předložila. 7. 10. bylo dokončeno mezirezortní připomínkové řízení a proběhla vypořádací porada a v tuto chvíli vypořádáváme rozpory, které zde panují.

A ráda bych také podotkla, že již nyní... (Odmilka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já se omlouvám, já jsem teď také tady něco řešil, takže jsem nevnímал úplně jednání Sněmovny, ale poprosím o klid. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Již nyní máme 75 % všech dětí v dětských skupinách mladší tří let.

A co se týká toho názvu jesle, proč chceme dětské skupiny přejmenovat na jesle, tak jedná se o srozumitelnost tohoto projektu, protože rodiče často si nedokážou představit, co znamená pojem dětská skupina, jaký typ služby je v tomto zařízení poskytován, a tento název má také vlastně symbolizovat fakt, že je to zařízení péče o děti, nikoliv vzdělávání, a že jesle nemají být paralelním zařízením k mateřským školám, ale má to být zařízení, které se bude zabývat zejména péčí o děti mladší tří let. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? (Ano.) Prosím, máte slovo.

Poslankyně Pavla Golasowská: Já bych se chtěla, paní ministryně, jenom zeptat, zda máte konkrétní propočet, kolik nás to tedy bude stát, to znamená, myslím administrativně přejmenování dětských skupin na jesle.

A pak jsem tedy měla ještě ten dotaz na výsledky pilotní fáze mikrojeslí, jestli už je to známé, protože to mělo trvat od roku 2016 dva a půl roku, to znamená do poloviny letošního roku. Jestli už víte nějaké výsledky. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím, paní ministryně.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Začnu tím stručnějším. Ono vlastně před dvěma a půl lety teprve započalo vyhlásování výzev, tzn. ucelené výsledky jako takové nemáme, ty budu mít během několika příštích měsíců, protože vyhlášení výzvy neznámá automaticky zřízení projektu a jeho fungování po tu dobu dva a půl roku. Nicméně obecně lze konstatovat, že zájem o mikrojesle je obrovský zejména ve velkých městech, a vysokoškolsky vzdělaného obyvatelstva, a mohu také říci, že nejvíce zájemců, kteří umisťují své děti do mikrojeslí, umisťují tam své děti na částečný úvazek, tzn. například na 10 hodin týdně apod. To znamená, že to opět svědčí o tom, že je to věc, která pomáhá sladování práce a rodiny.

Ještě co se týká vašeho dotazu na podporu částečných úvazků. My v příštích týdnech budeme na vládě schvalovat novelu zákoníku práce, která mimo jiné zavádí sdílené pracovní místo, což je podpora právě částečných úvazků pro dvě nebo tři osoby, které si tuto pozici sdílí.

Co se týká financování, tak v novele zákona o dětských skupinách, respektive jeslích, je to financování v tuto chvíli nastaveno tak, že část by měla být hrazena státem. V tuto chvíli pracujeme s částkou 5 až 6 tisíc korun. Část by měla být financována rodiči. Ta by měla být

zastropována na jedné třetině minimální mzdy, tzn. přepočteno na aktuální minimální mzdu je to zhruba něco přes 4 tisíce korun. Část by měla být financována zřizovatelem, tzn. zaměstnavatel nebo obec, a stále se tam počítá se čtvrtou složkou na financování, a to je ta evropská část, nicméně by to nebylo přes projektové řízení, ale byla by to tzv. plošná částka. To znamená, s jeslemi (Mpř. Hanzel: Čas!) se počítá – financování čtyřsložkově.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Dalším v pořadí je paní poslankyně Karla Maříková s interpelací na pana ministra Karla Havlíčka ve věci vzniklých škod. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, obrátili se na mě občané Kynšperka nad Ohří na Karlovarsku ve věci vzniklých škod na rodinných domech a provozních objektech, které jim vznikly po ukončení čerpání vod z bývalého lomu Boží požehnání, jelikož se zvýšily hladiny jezer zatopených lomů a zvýšila se hladina podzemních vod. Ta má negativní vliv na okolní zástavbu a zatápí laguny na polích nad bývalou hlubinnou těžbou.

Pane ministře, je s touto problematikou vaše ministerstvo seznámeno? Pokud ano, jak tento problém řešíte? Kdo zodpovídá za současný stav důlních děl hlubinné těžby Boží požehnání? Byla vypracována před ukončením odčerpání vody studie vlivů na okolí? A disponuje vaše ministerstvo geologickou studií současného stavu podloží? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Poprosím pana ministra o odpověď.

Místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, vážení poslanci. Děkuji za dotaz. Já zde si nebudu teď hrát na hrdinu, že sleduji detailně funkce důlních děl Boží požehnání. Je to pro mě relativně nová informace, ale snažil jsem se během těch posledních desítek minut dát dohromady všechny informace, tak se budu snažit to v nějaké strukturované podobě dát teď dohromady a vysvětlit s tím, že samozřejmě nabízím, že bude-li o to zájem, tak pak se můžeme ještě sejít, případně s vámi a skutečně kompetentní osobou na rezortu, která to má na starosti, a bavit o tom ještě více detailně.

A teď tedy ty vaše otázky, tak jak jsem si zde poznamenal. Tak seznámeno, ano, je naše ministerstvo s tím problémem s tím, že do roku 2015 mělo v kompetenci řešit následky hornické činnosti po hlubinné těžbě hnědého uhlí v lokalitě v Kynšperku Ministerstvo životního prostředí a od roku 2015 je právním nástupcem těžební společnosti náš, říkám náš, tedy rezortní podnik, Palivový kombinát Ústí.

Tak to je to nejdůležitější v té první fázi. S tím, že to dlouhodobé čerpání vody z lomu bylo společností Sokolovská uhelná, čili privátní společností, zastaveno už v roce 2011, a tato společnost neměla nějakou povinnost čerpání vody provozovat, neboť tedy neexistovalo žádné rozhodnutí správního orgánu ani nějaký právní důvod, na jejichž základě by byla stanovena povinnost čerpat vodu po ukončení těžby. S tím, že do roku 2015 hladina stoupla o třináct metrů, s tím, že v roce 2015 MPO pověřilo právě PKÚ, čili náš úřad, resp. naši organizaci, realizovat taková technická opatření, která zajistí zastavení stoupání hladiny v jižní části toho lomu Boží požehnání. Mezi tedy tím zatopeným lomem a řekou Ohří byl tehdy vybudován, což bylo někdy v letech 2015–2016, jakýsi odvodňovací, částečně zatrubněný příkop a od té doby by měla být hladina vody ustálená.

V následujícím období byly signalizovány ze strany majitelů některých rodinných domků nálezy zvýšené vlhkosti.

Tak a teď jak se ten problém řeší. PKÚ zadal hned v roce 2016 vypracovat statická posouzení na šest poškozených objektů, které byly po celý rok 2017 docela detailně sledovány a následně znovu staticky posouzeny. U žádného z těchto objektů nebyl zjištěn havarijní stav. Nicméně tedy známky vlhkosti a praskliny ve zdivu zaznamenány byly. Pak tedy to pokračovalo tak, že bylo zadáno odborné firmě hydrogeologické posouzení, a to celé oblasti lomu, s tím, že v tom hydrogeologickém posudku bylo navrženo, a teď říkám konkrétně, vyhloubit síť jakýchsi pozorovacích vrtů a provádět následný monitoring. Byla zpracována projektová dokumentace na realizaci asi šesti monitorovacích vrtů v celé oblasti zástavby.

V té zprávě jsou velmi podrobně popsány všechny změny hydrogeologických poměrů způsobené právě ukončením čerpání důlních vod. Oba povrchové lomy, stejně tedy jako ty vyrubané prostory po té těžbě, se postupně naplňovaly vodou. Následně došlo i k podstatné změně úrovně hladiny podzemních vod, které pak ovlivnily základové podmínky těch staveb.

Je pravda, že občané města Kynšperk měli možnost se seznámit s výsledky monitoringu a obsahem té závěrečné zprávy na veřejné schůzi na městském úřadu, kde bylo domluveno zřízení, a to je důležité, kontaktního místa, kde bude náš zaměstnanec, abych byl úplně přesný zaměstnanec PKÚ, plně k dispozici občanům pro možnost nahlášení jakýchkoliv zjištěných poškození jejich nemovitostí či pro to, aby mohli podat jakoukoliv informaci, která se toho týkala. Postupně zde bylo nahlášeno na základě tohoto kontaktního místa dalších – mám zde poznamenáno – jedenáct poškozených objektů. S tím, že tedy PKÚ dále zadal geotechnické posouzení stability svahu toho jižního lomu, který přiléhá k té dané zástavbě. Byly zjištěny projevy poklesu vodorovného posunu svahu. Teď jsou odborné termíny, tím vás nechci zatěžovat, a práce byly dokončeny v prvním čtvrtletí roku 2019.

Další část otázky, která byla, jestli byla vypracována před ukončením odčerpání vody studie vlivu na okolí. Protože to dělala Sokolovská uhelná, tak nám není známo, že by něco v té době Sokolovská učinila. Nicméně pravda je, že byla v minulosti provedena celá řada různých posudků, studií posuzujících stav po ukončení čerpání vody ze severního lomu. Mám zde i jména, kdo to všechno dělal. Myslím, že teď to není asi podstatné, ani na to čas to zmiňovat.

Všechny posudky byly zaměřeny na ověření stability svahu v tom severním lomu a stabilitu drážního pilíře. A teď tedy současně disponuje naše ministerstvo geologickou studií současného stavu. Ano, PKÚ k dispozici z podrobného hydrogeologického průmyslu oblasti z dubna roku 2018. (Upozornění na čas.)

A poslední, kdo zodpovídá za současný stav v té hlubinné těžbě – Ministerstvo životního prostředí, neboť se tedy jedná o tzv. stará důlní díla, která pod ministerstvo patří. Děkuji. Omlouvám se.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Paní poslankyně má zájem o doplňující otázku. Prosim.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pane ministře, já bych měla asi už jen takový dotaz, jestli bylo nabídnuto tam, kde bylo zjištěno, že došlo k poškození, jestli těm majitelům byla nabídnuta nějaká kompenzace. Anebo těm, co do budoucna bude zjištěno, že došlo k poškození na majetku, jestli ministerstvo s tím vůbec počítá.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím.

Místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu ČR Karel Havlíček: Přiznám se, že to nevím, jestli bylo něco nabídnuto. Ale nabízím, že to zjistím, případně, jak se vůbec může postupovat v tomto případě, pokud tam dojde k nějakému porušení, jestli na to je nějaký zdroj, nějaké účelové čerpání prostředků. Pokud to samozřejmě bude možné, tak přes PKÚ tak jako v jiných případech bychom se k tomu určitě postavili kladně, ale nechci teď prostě jako tady říkat, že se něco nabídne. A ani nevím, jestli bylo v té minulosti nabídnuto nebo, nebylo. Ale zjistím to a řeknu vám to osobně.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak děkuji. Přečtu omluvu. Omlouvá se dnes od 18 hodin do 21 hodin paní poslankyně Věra Procházková.

Další v pořadí je pan poslanec Ondřej Polanský s interpelací na pana ministra Vladimíra Kremlíka ve věci proplácení dotovaného jízdného. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, pěkné odpoledne.

Vážený pane ministře, systém proplácení dotovaného jízdného od samého počátku v roce 2018 provázely obavy z rizika zneužití dopravci. Upozorňovali jsme na to nejen my Piráti, ale také odborná veřejnost. Sám jsem se mnohokrát vyjádřil v tom smyslu, že systém zpětného proplácení je nekontrolovatelný a snadno zneužitelný. Ministerstvo nemá žádný systematický nástroj, jak by mohlo kontrolovat, jestli fakturované jízdy byly opravdu uskutečněny, jestli dopravce nesmyslně nenadsazuje ceny jízdného, nebo zda je dotace opravdu poskytována pouze na jízdné v základní třídě. Tyto obavy se dnes bohužel potvrzují. Informoval o tom minulý týden server Zdopravy.cz. Jízdenka Leo Expresem z Prahy do Ostravy vyjde celkem na 1 109 korun. Neuvěřitelných 831 korun jde přitom ze státní kasy, tedy z peněz daňových poplatníků.

Je podle vás přiměřené, aby studentská vlaková jízdenka mezi Prahou a Ostravou stála 1 100 korun, tedy minimálně dvakrát tolik, kolik stála před zavedením dotovaného jízdného? Je akceptovatelné, aby zaplacené jízdné dopravce vrátil cestujícímu formou kreditu na další jízdu?

Jak chce stát zabránit zneužití slev ze strany dopravců? Hodláte zavést funkční kontrolní mechanismy, a pokud ano, kdy a hlavně jak budou fungovat? A konečně, domníváte se, že roční náklady na slevy na jízdné o výši 6 miliard korun jsou vynakládány hospodárně a slouží svému účelu? Děkuji za odpovědi.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. A poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr dopravy ČR Vladimír Kremlík: Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Co bylo cílem zavedení slevy z jízdného. Cílem zavedení sedmdesátiprocentní slevy z jízdného ve vlacích a autobusech pro děti, studenty a seniory bylo zejména zlepšit dostupnost veřejné dopravy pro vymezené skupiny cestujících, ve kterých se obecně vyskytuje větší podíl lidí s nízkými příjmy, kteří disponují nižšími prostředky pro cestování. Poskytnutí slevy právě těmto skupinám má významně ulehčit jejich finanční situaci. Současně je možné tento benefit považovat za dodatečnou stimulaci využívání veřejné hromadné dopravy s dopadem na změnu životního

stylu, častější cestování a návyků mladých lidí. Nejen jich. Jednou z priorit Ministerstva dopravy totiž je posílení podílu veřejné dopravy na úkor individuální automobilové dopravy. Analýzy veškerých dostupných dat nejsou v tuto chvíli zpracovány, ale již dnes můžeme vyhodnotit, že nové slevy byly zacíleny správně a dotčené skupiny cestujících je skutečně využily.

Předpoklad objemu poskytnutých slev, který jsme před jejich zavedením vyčíslili ve výši přibližně 5,8 miliardy ročně a který počítal s určitým nárůstem počtu cestujících v daných skupinách cestujících, se velmi blíží skutečnému čerpání. Zatím ještě není dokončena fakturace ztrát dopravců. Probíhá za poslední měsíc. Celková proplacená částka za první rok fungování slevy je nyní v tuto chvíli 5,6 miliardy korun. Využití slev tedy naplnilo předpoklady Ministerstva dopravy. Zároveň však nedošlo k tomu, čehož jsme se před zavedením slev trochu obávali, že bude řada spojů veřejné dopravy přetížena takovým způsobem, který by podstatně omezil ostatní cestující bez nároku na slevu. Usuzujeme tak z toho, že dopravci prakticky nevyužili možnost vymezit spoje, ve kterých sleva kvůli přetížení kapacity nebude poskytována.

Samozřejmě jsme při zavádění slev i v průběhu jejich fungování narazili na některé komplikace, ať už administrativní při uzavírání smluv o kompenzacích slev s jednotlivými dopravci, nebo ve věci dokladů pro prokázání nároku na slevu cestujících, kde si veřejnost, tedy cestující dopravci zvykali na nový systém. Celkově však máme od veřejnosti pozitivní ohlasy a dotazů či skutečných problémů postupně ubývá, ne že nejsou.

K zamezení zneužívání systému slev. Ministerstvo dopravy zavedlo preventivní kontroly přímo u dopravců, v autobusech a ve vlacích. Byly zaměřeny hlavně na ověření, jestli dopravci skutečně sami kontrolují, že cestující, který chce zlevněnou jízdenku, má na slevu skutečný nárok, tedy zda cestující předložil doklad, kterým prokázal svůj věk nebo status studenta. Celkem bylo za rok zkontrolováno přibližně 800 autobusových a vlakových spojů. Počet odhalených nesprávně vydaných jízdenek, tedy těch jízdenek, kde nebyl prokázán nárok na slevu, byl pouze dvě desítky kusů.

Současně bylo sledováno, zda dopravce nevydal jízdenku na fiktivního cestujícího s tím, že mu stát uhradí kompenzaci navíc. Kontroloři Ministerstva dopravy žádný takový případ nezaznamenali.

Celkově tedy považuje Ministerstvo dopravy zavedení slev z jízdného pro děti, studenty a seniory za úspěšné.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji, pane ministře. Máte zájem o doplňující otázku? Prosím máte slovo.

Poslanec Ondřej Polanský: Děkuji. Já jenom upozorním na tu skutečnost, kterou jsem uvedl ve svém projevu. To znamená, studentská jízdenka mezi Prahou a Ostravou za 1 200 korun, z čehož 831 korun se potom formou dotace vrátí tomu dopravci. Tohle není systém, který pomáhá důchodcům ani studentům primárně, to je spíše sociální dávka pro dopravce. To jenom jako shrnutí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí je pan poslanec Karel Rais s interpelací na pana ministra Roberta Plagu, kterého tady nevidím, takže asi je nepřítomen. Je to ve věci rekonstrukce objektů kolejí vysokých škol. Prosím máte slovo.

Poslanec Karel Rais: Děkuji. Dobrý den, paní ministryně, páni ministři, kolegové, kolegyně.

Vážený pane nepřítomný ministře, obracím se na vás ve věci rekonstrukce objektů kolejí vysokých škol a možnosti kofinancování ze strany státu. V důsledku vzrůstajících cen nájmu volí stále více studentů ubytování na vysokoškolských kolejích jako jedinou finančně dostupnou možnost bydlení při studiu. Všechny koleje tak hlásí plný stav. Tak například Vysoké učení technické v Brně má největší kapacitu kolejí ze všech jihomoravských univerzit. Celkově jde o šest tisíc lůžek. Kapacita kolejí byla letos v létě naplněna již o měsíc dřív než loni a poptávka po tomto typu ubytování vzhledem k situaci na brněnském realitním trhu roste. Podobná situace je na Karlově univerzitě, která již na konci července měla naplněnou kapacitu. Současně zejména ve velkých městech čítají pořadníky neuspokojených studentů stovky jmen. Problémem je tedy nedostatek kapacit, který se bude neustále zhoršovat v souvislosti s nástupem populačně silnějších ročníků.

Druhou skrytou hrozbou je nelichotivý technický stav a celková opotřebenost některých objektů kolejí. Pokud si pamatuji na svoji více než dvacetiletou manažerskou činnost ve funkci děkana, prorektora i rektora, žádný ministr – a zažil jsem jich desítky od psychopatů až po úctyhodné vědce – nám na školy neposlal významné množství finančních prostředků do rozpočtu univerzity, které by byly věnovány na opravu, popřípadě výstavbu nových budov, které by sloužily jako ubytovací prostory pro denní posluchače. Do budoucna představuje tato hrozba špatného technického stavu objektů kolejí noční můru vysokých škol v podobě investic v řádu vyšších desítek až stovek milionů korun, které vysoké školy nemají.

Mám na vás v podstatě velmi jednoduchou otázku. Jaké jsou stávající možnosti státu tuto situaci řešit a pomoci vysokým školám? Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Ano, na tuto interpelaci bude odpovězeno v souladu s jednacím řádem písemně.

Další v pořadí je pan poslanec Lukáš Bartoň, opět na nepřítomného pana ministra Roberta Plagu ve věci sčítání Romů. Prosím máte slovo.

Poslanec Lukáš Bartoň: Vážený pane ministře, chtěl jsem vás interpelovat na požadavek Ministerstva školství na sčítání Romů ve školách. Byl jsem předběhnut paní poslankyní Zuzanou Majerovou Zahradníkovou, která zde již onu vaši bizarní definici, kdo je to Rom, přečetla. Mimo jiné je to, že Rom je ten, kdo je za něj považován významnou částí svého okolí na základě skutečných či domnělých indikátorů. Pokud bych to vztáhl na vaši vládu, pane ministře, pokud vás většina ve vládě označí za Roma, tak budete sečten a reportován na ministerstvo.

Pane ministře, nedomníváte se, že takový postup ministerstva je nevhodný a rovněž nedůstojný? Tuším, že toto sčítání mělo nějaký bohulibý účel, nicméně nemělo by se ministerstvo v této souvislosti primárně soustředit na integraci a podporu sociálně znevýhodněných žáků bez ohledu na jejich etnickou příslušnost?

Ministerstvo každoročně vyhlašuje výzvy. Nicméně i dle informací z ministerstva právě v některých výzvách se potýká s vysokými finančními vratkami. Má ministerstvo nějaké plány na zvýšení efektivity vyhlašovaných výzev a posílení podpory sociálně znevýhodněných žáků? Dodám, žáků sociálně znevýhodněných bez ohledu na jejich etnickou příslušnost. Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Ano, v souladu s jednacím řádem bude odpovězeno na tuto interpelaci písemně.

Další v pořadí je paní poslankyně Barbora Kořánová s interpelací na paní Janu Maláčovou. (Poslankyně upřesňuje, že její jméno je Kořánová.) Kořánová, omlouvám se, už to budu říkat správně. Prosím máte slovo.

Poslankyně Barbora Kořánová: Děkuji, pane předsedající. Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, obracím se na vás s dotazem ve věci příspěvku na péči, na nějž jsem byla upozorňována při svých pravidelných návštěvách v regionu, a to poskytovateli sociálních služeb. Jedná se o následující. Zákon o sociálních službách v části věnované tomuto příspěvku říká, že v případě třetího stupně závislosti má poskytovatel sociálních služeb nárok na příspěvek ve výši 9 900 korun, což je o 4 000 korun méně, než na kolik má nárok fyzická osoba. V případě čtvrtého stupně je tento rozdíl dokonce 6 000.

Chtěla bych se tedy zeptat, zda v tomto rozdílu vidíte nějaký významný smysl, protože jsem osobně toho názoru, že zmíněná zařízení poskytují kvalitnější a odbornější péči, než jakou může osoba blízká obdržet doma. Myslím tedy, že by měla zařízení mít nárok na příspěvek ve stejné výši.

Byla jsem často upozorňována na to, že například krajská zařízení poté mnohdy hospodaří s deficitem, který musí hradit zřizovatel, a přitom by možná významně pomohlo narovnání výše tohoto příspěvku. Zajímá mě tedy, zda by podle vás taková změna byla efektivní a zda ministerstvo uvažuje uvést tuto ideu do praxe. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Než dám slovo paní ministryni Maláčové, přečtu omluvu. Paní ministryně Maláčová se omlouvá dnes od 17.30 a to z pracovních důvodů. Prosím máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, páni poslanci, současná právní úprava odpovídá potřebám subjektů při poskytování sociálních služeb. V dostupnosti pomoci u příjemců příspěvku na péči ve stupni závislosti čtyři, to je úplná závislost, a stupni tři, těžká závislost, byla v minulosti logicky detekována disproporce. S ohledem na výše uvedenou skutečnost bylo provedeno navýšení příspěvku na péči ve stupni závislosti čtyři z částky 13 200 korun na 19 200 za kalendářní měsíc u osob dospělých i dětí nevyužívajících pobytové služby. Ve stupni tři, což je ta těžká závislost, u osob do 18 let věku z částky 9 900 na 13 900 a u osob starších 18 let věku z částky 8 800 na 12 800 korun.

Uvedená legislativní změna má za cíl posílit příjem osob, které nevyužívají pobytové sociální služby. To znamená, že cílem je podpořit neformální a sdílenou péči v přirozeném sociálním prostředí. Bylo to schváleno senátorskou novelou zákona v minulém roce, a to opravdu s cílem podpořit neformální péči, protože vzhledem k tomu, jak stárne společnost, tak se asi shodneme, že nebude možné vystavět takový počet pobytových kapacit, které by odpovídaly těm potřebám.

Zároveň se asi shodneme na tom, a byla to vůle této Sněmovny, že péče domácí je pro mnohé lidi více žádoucí, humánní a také důstojnější. To znamená, lidem, kteří chtějí zůstat doma a mají osobu blízkou, která o ně může pečovat, by toto mělo být umožněno. Podotýkám jako ministryně práce a sociálních věcí, že péče domácí je prostě mnohem finančně dostupnější, levnější, než je právě péče v pobytových sociálních službách.

Příspěvek na péči se ročně vyplácí zhruba 358 tisícům osob, výdaje za rok 2018 činí 26 miliard korun. Kvalifikovaný odhad pro rok 2019 činí 29,4 miliardy korun. Připomínám, že změnou zákona v minulém roce došlo k navýšení ve čtvrtém stupni k 1. dubnu tohoto roku a ve třetím stupni k 1. červenci tohoto roku. A to jsou ty hlavní důvody.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Není zájem o žádnou doplňující otázku, tudíž přistoupíme k další interpelaci a tou je interpelace poslance Vojtěcha Munzara na pana ministra Karla Havlíčka ve věci ekologické zátěže Kladno. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Mrzí mě, že pan ministr odešel, není tady přítomen, protože chci se svou interpelací navázat na interpelaci paní kolegyně Kovářové. Doufám, že to není snaha jenom odpovědět písemně a ne napřímo.

Také jsem se s velkým znepokojením dozvěděl informace, že pan ministr navrhuje vládě, aby stáhla zpět čtvrt miliardy korun, které před dvěma lety vláda vyčlenila na opatření k ochraně půdních vod v Kladně a jejich zabezpečení před kontaminací. Podle studií – Děkuji, pane ministře. (Ministr Havlíček vchází do sálu.) Podle studií se pod Kladnem nachází až 170 milionů kubíků vody, kterým hrozí znečištění a znehodnocení. Analýza rizik, kterou si nechalo v minulých letech udělat město Kladno, ukázala, že zemina na části pozemku hutí obsahuje agresivní jedy, zejména dehty, ropné látky, fenoly či chrom. Znečištěny jsou desítky tisíc tun zeminy na ploše až 100 tisíc metrů čtverečních a země je zamořená do hloubky zhruba 90 metrů.

Plán byl zastavit stoupání vody, aby nedošlo ke kontaminaci, a tento plán před schválením vládou prošel také připomínkovým řízením. A vy ho bohužel nyní chcete od stolu a bez projednání se samosprávou zastavit. Hrozí znečištění významné zásobárny vod v situaci, kdy je zároveň Kladno a Kladensko ohroženo samotným nedostatkem vody v suchých letech. A vy jste tady paní kolegyni také potvrdil, že k takové kontaminaci může dojít.

Vaše předchozí vyjádření, pane ministře, mi přijde jako nedostatečné, protože mi v něm chybí plán, co vlastně s tím. Přitom řešení zátěží ze staré důlní zátěže a staré důlní činnosti je v kompetenci přímo vašeho resortu. Pouhé škrtnutí vyčleněných prostředků a nezahájení opatření na ochranu podzemních vod je samo o sobě velmi nezodpovědné a riskantní. Vidím za tím snahu získat tyto peníze na něco jiného a také snahu o přehození odpovědnosti na jiný resort. Takže doufám, že se mi k tomu vyjádříte a zejména mi odpovíte na otázku, jaké máte připraveno alternativní a koncepční řešení (upozornění na čas) pro tuto záležitost. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Než dám panu ministrovi slovo, přečtu omluvu paní poslankyně. Jana Mračková Vildumetzová se omlouvá dnes od 16.30 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních a rodinných důvodů. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, vážené paní poslankyně, je to opět hrozně zavádějící, to, co jste řekl. Já vás nechci stále negovat, ale jestliže se pracovalo s nějakou studií, s něčím, co by mohlo teoreticky nastat, a poté se udělaly detailní studie, které nepotvrdily tu obavu, to znamená, ještě jednou to úplně přesně přečtu: Bylo zjištěno, že ke znečištění důlních vod by mohlo teoreticky dojít za několik desítek let, a to pouze – a to je možná ještě to důležitější – ve stopovém množství. Tak v tuto chvíli alokované prostředky, o ty tu vůbec nejde, o ty prostředky, já nevím, proč stále dáváme dohromady, že se hraje o 250 milionů. Tady se hraje o účelovost, protože ty prostředky byly jednoznačně určeny – na

čerpací vrty 150 milionů a 100 milionů na čistírnu důlních vod. To v tuto chvíli není nutné. Ne nutné, ale to se dělat nebude. Ale není vyloučené, že se bude dělat něco jiného, tak aby se i té budoucí případné, možné, byť teoretické situaci, aby se jí zamezilo, a od toho to musí znovu na vládu a musí se říct, jakým způsobem se účelově přiřadí tyhle ty prostředky. Vůbec o nic jiného nejde. A svým způsobem není vůbec podstatné, jestli to bude dělat MPO, nebo Ministerstvo životního prostředí. My se shodneme, bude to dělat ten, ke komu to přísluší. To znamená, ty peníze jestli zůstanou u nás, anebo se přehodí na MŽP, to není zbavování se odpovědnosti, to jde jenom o to, komu to institucionálně náleží.

Nechci teď opakovat všechno to, co jsem tady řekl před chvílí. My jsme nabídli to, že tam můžeme vyrazit, my jsme nabídli, že si o tom promluvíme se všemi dotčenými subjekty, s tím není žádný problém. Ale nemůžeme dělat účet bez hostinského, protože na vládu to teprve teď půjde a na vládu jde to, že se musí účelově změnit pouze ty prostředky, které jsou, a musí se říct, na co a jak se použijí. A použijí se na to, aby se zamezilo jakémukoliv – i teoretickému – nebezpečí, které by tam bylo. Ale s ohledem na to, že to je něco jiného, než jak se prognózovalo, protože se to dělalo všechno předběžně, tak v tuhleto chvíli to prostě nemůžeme udělat. To by bylo neúčelové čerpání a to by byl velký problém. Čili není to nic jiného než technikálie.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Poslanec má zájem o doplňující otázku. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Ano, pane ministře, děkuji za odpověď. Nicméně za prvé si myslím, že vy říkáte, že není problém vyrazit na město Kladno a tam se seznámit se situací přímo na místě. Já si myslím, že tohle mělo být učiněno předtím, než se ministerstvo rozhodlo tyhle peníze takhle navrhnout ke stažení.

Druhá věc je, že stát samozřejmě nikdy výrazně nepodporoval odstranění ekologických zátěží, například v Kladně, a řešení právě těch problémů s vodou a podobně. A myslím si, že pokud si město Kladno udělalo analýzu rizik, tak asi těžko můžeme zpochybňovat její závěry, což vy vlastně jinými slovy činíte.

Takže znova, já se chci zeptat, jaké máte tedy náhradní řešení. Protože vy jste tady v té první, úvodní řeči řekl, že ke kontaminaci může dojít. A já mám velké pochybnosti, že ta kontaminace může být jenom stopová, pokud jsou v té zemině takové jedy, jaké tam jsou. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan ministr má zájem o odpověď? Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu ČR Karel Havlíček: To se točíme pořád v jednom kole. To přece není o tom, že tam nepojedeme. Samozřejmě že se tam jezdí. Říkal jsem, že tam můžeme jet, nikoliv proto, abychom zjistili ten stav, to přece velmi dobře víte, že tam naši lidé jsou, byli a jezdili, ale že tam můžeme jet nyní diskutovat o tom a vysvětlit detailně, jaké ještě tam může hrozit, byť teoretické, nebezpečí a co se s tím bude dělat. To je něco jiného než zjistit stav. To jste dal dohromady hrušky s jablky

A co se týká potenciální kontaminace, ještě jednou to přečtu: ... by mohlo dojít za několik desítek let a pouze ve stopovém množství. Nevím, kde v tom čtete, že jsem řekl, že to může být kontaminováno. Snažil jsem se to přečíst v tomto jasně.

Ted' se tady můžeme bavit o tom, jestli stát podporuje ekologické škody, nebo ne. Mrkněte se, co dělá DIAMO, mrkněte se, co dělá PKÚ, mrkněte se, co dělá SÚRAO. Dělá se toho obrovské množství, ale musí být prokazatelné to, že tam něco hrozí. Pokud se to prokáže, samozřejmě se to bude dělat. Ale myslím si, že teď už se točíme jenom kolem jedné věci. Nepolitizujme to, protože to s politikou nemá nic společného. Držme se dneska věcně toho, co všechno nastat může. A bude-li tam z toho vyplývat jakékoli nebezpečí, jako že to dneska nevyplývá, tak se to pochopitelně řešit musí. A ty zdroje se do toho dají. Ale musí to být přesně vázané zdroje na to, co se tam bude činit. A rádi za vámi přijedeme, určitě.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, pane ministře. Přistoupíme k další interpelaci, kterou je interpelace poslance Marka Výborného na paní ministryni financí Alenu Schillerovou ve věci rušení územních pracovišť finančních úřadů. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo. Vážená nepřítomná paní ministryně, dovoluji mi požádat vás o vysvětlení záměru Finanční správy optimalizovat územní pracoviště Finančního úřadu v Hlinsku, a to tak, že se má zrušit běžná agenda tohoto úřadu a učinit z tohoto pracoviště od 1. ledna 2020 pouze podatelnu, která má fungovat pouze v úřední dny, tedy dva dny v týdnu. Co k takovému kroku Finanční správu vede a co si od toho Finanční správa slibuje?

Podle programového prohlášení vaší vlády je jednou z priorit podpora podnikání na venkově s cílem uchovat podnikatelský ruch a služby na venkově a všestranný rozvoj venkova a podpora zaměstnávání pracovníků v malých nebo málo rozvinutých obcích a regionech. Zamýšlená optimalizace se však jeví jako krok zcela opačný. Naopak bude docházet k dalšímu oslabení fungování venkova, oddalování státní správy od občanů žijících mimo velká města a také k odlivu vzdělanější vrstvy obyvatel. Je to další z kroků této vlády vedoucí k centralizaci státní správy, přesně proti zájmům a potřebám občanů zvláště odlehlých regionů, ke kterým Hlinecko jednoznačně patří. Podotýkám, že podobná opatření se chystají také v Litomyšli, Holicích, Moravské Třebové a dalších celkem 33 městech naší země. Obávám se, že chystané kroky optimalizace nepřinesou předpokládané úspory a jejich důsledkem bude pouhé zhoršení efektivity fungování samotného finančního úřadu. Celý tento krok se mi jeví jako zcela nekonceptní.

Vážená paní ministryně, jste připravena korigovat toto opatření, které je v rozporu s vládním prohlášením vaší vlády a se zájmy občanů zvláště těchto odlehlých regionů? Děkuji za vaši písemnou odpověď. A ještě raději budu, když dříve, než přijde samotná odpověď, bude provedeno opatření, které by korigovalo tyto návrhy Finanční správy. Děkuji pěkně.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Bude odpovězeno písemně v souladu s jednacím řádem.

Další v pořadí je paní poslankyně Věra Procházková s interpelací na pana ministra Roberta Plagu ve věci nevyplacení mezd pro sportovní organizace žádající z dotačního titulu Můj klub. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Věra Procházková: Děkuji za slovo. Vážený nepřítomný pane ministře, jako předsedkyně podvýboru pro sport tady přečtu pouze jednu informaci jako konkrétní důkaz toho, co říkám, s kterou se na mě obrátil starosta obce Krásná z našeho kraje, a to dne 24. 9. 2019.

Budo klub Aš, zapsaný spolek. Termín podání žádosti – do 31. 10. 2018. Formální hodnocení žádosti – 12. 7. 2019: Vyhovuje metodice MŠMT. Současný stav dle informace z MŠMT – paní Beranová, žádost je na předběžné kontrole, až proběhne, budou se vystavovat rozhodnutí. Vyúčtování má proběhnout do 15. 2. 2020, ale do 31. 12. 2019 se musí vrátit případné nevyčerpané finanční prostředky. Obec musela klubu pomoci z kritické situace, aby se nedostali do dluhů. V takové situaci bylo a je mnoho dalších, i přes sliby, že letos to bude lepší.

Děkuji za vaši písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. V souladu s jednacím řádem bude odpovězeno na tuto interpelaci písemně.

Dalším v pořadí je pan poslanec Vít Rakušan s interpelací na pana ministra Vladimíra Kremlíka ve věci tarify v regionální železniční dopravě. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Dobrý den. Děkuji vám za slovo. Vážený pane předsedající, vážený pane přítomný ministře, dal bych jednu otázku, která vychází přímo z podnětu, který jsem nasbíral u sebe v poslanecké kanceláři v regionu, a týká se nových tarifů v regionální železniční dopravě.

Jak víme, v současné době si krajské úřady objednávají regionální spoje a je tady jistá obava, že skutečně nastane chaos. Už v současné době víme, že jízdenky na vlak v rámci krajů nelze například koupit v e-shopech Českých drah, dokonce vám nebudou v případě některých spojů objednaných krajem – a nebavím se teď o konkrétním kraji, protože právě každý kraj si dojednal trochu jiné podmínky – nebudou vám například platit v některých krajích věrnostní karty Českých drah a nebudou vám uznávány dokonce v některých spojích ani režijní jízdenky. Jde tady o osobní a spěšné vlaky, a ta nová pravidla prostě vyplývají z jednotlivých smluv v těch 14 krajích, které jednotlivé kraje podepsaly. Já se skutečně domnívám, že tady může nastat reálný chaos. Největší změny podle mých informací nastanou v Jihomoravském kraji, nejmenší z pohledu cestujících údajně v Libereckém kraji. Na brutto smlouvy přecházejí také v Ústeckém, Zlínském a Olomouckém kraji.

Moje otázka je jednoduchá, jestli Ministerstvo dopravy má nějakou ambici a možnost s tou situací, která skutečně chaosem hrozí, něco udělat, zda vy jako ministr dopravy máte nějakou ambici se v dané věci angažovat a koordinovat danou záležitost v rámci krajů a zda bude svoláno nějaké generální jednání s představiteli krajů, kteří jsou zodpovědní v daných krajích za oblast dopravy. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji za přesné dodržení času a poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr dopravy ČR Vladimír Kremlík: Děkuji. Vážený pane poslanče, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená veřejnosti, ano, i tuto situaci já vnímám a rozhodně mi není jako ministru dopravy ani jako občanovi lhostejná. Je skutečností, že od začátku platnosti jízdního řádu 2019/2020, tedy od 15. prosince letošního roku, dojde v některých krajích k výrazné změně v odbavování cestujících. Musím však říct jednu věc. Musím připomenout, že v roce 2005 proběhla regionalizace veřejné dopravy. Kompetence v zajišťování dopravní obslužnosti na regionální úrovni byla ze státu přenesena do samostatné působnosti krajů. V současné době je Ministerstvo dopravy zodpovědné za objednávku nadregionální dopravy, zatímco regionální vlaky, to jsou právě především vlaky osobní a

spěšné, objednávají jednotlivé kraje. To znamená, že kraje nastavují parametry kvality v těchto dopravních službách a mohou v rámci limitů daných cenovou regulací státu do určité míry rozhodovat i o tarifech, které jsou v regionálních vlcích uplatňovány.

Podle informací poskytnutých Českou asociací organizátorů veřejné dopravy nastanou v prosinci změny ve čtyřech krajích, a vy jste je, vážený pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, zmínil. Ty nově uzavřely s Českými drahami i s dalšími dopravci takzvané brutto smlouvy. V těchto smlouvách rizika a příležitosti spojená s vývojem výnosů nese přímo kraj, nikoliv dopravce. Jedná se o již zmíněný kraj Jihomoravský, Ústecký, Zlínský a Olomoucký. I v samotném zahraničí je celkem obvyklé, že v dopravních službách platí pouze tarif stanovený objednavatelem. Například v rámci řady regionů Německa nebo Rakouska je běžné, že uvnitř regionu se i na železnici výhradně používá, nebo výrazně preferuje tarif místního dopravního svazu, což je obdoba českého integrovaného dopravního systému, IDS.

Pokud je Ministerstvu dopravy známo, u všech krajů platí, že pro jízdy přesahující hranice regionu bude uznáván tarif dopravce, pokud tedy cestující pojedje třeba z Prahy či Pardubic do Koutů nad Desnou v Olomouckém kraji, pak bude moci dostat přímou jízdenku. V případě vlaků Českých drah tedy i nadále zůstává nedotčena možnost nákupu jednoho jízdního dokladu mezi všemi tarifními body tohoto dopravce v případě, kdy cestující překračuje hranice kraje. Je však nutno zdůraznit, že část výkonů jak v dálkové, tak i v regionální železniční dopravě již zajišťují jiní dopravci, přičemž cestující využívající služeb více dopravců bude využívat především jízdních dokladů integrovaných systémů, eventuálně jízdních dokladů jednotlivých dopravců zvlášť pro úseky zajištěné těmito dopravci. Tento nastíněný stav je pouze přechodný, protože v návaznosti na novelu zákona o dráhách schválenou Poslaneckou sněmovnou v září tohoto roku, jestli si na to všichni vzpomínáte, připravujeme pro oblast železniční dopravy takzvaný systém jednotného tarifu. Již v průběhu roku 2020 tak bude mít cestující možnost zakoupení jednoho jízdního dokladu platného mezi všemi tarifními body české železniční sítě bez ohledu na použití dopravce.

Protože však vnímám oblast provázání regionální dopravy jako problematickou, požádal jsem v minulém týdnu dopisem všechny hejtmany o zaslání informací o připravovaných změnách požadavků na rozsah a kvalitu veřejných služeb v železniční dopravě. Je to dopis, který mám tady, můžu vám ho předat, vážený pane poslanče, z 11. října 2019. I v návaznosti na poskytnuté informace chci navázat bližší spolupráci s kraji, aby nově vznikající podmínky zajištění regionální dopravní obslužnosti neměly negativní vliv na fungování veřejné dopravy mezi jednotlivými kraji, potažmo v České republice. Je v zájmu nás všech, aby i v příštím roce mohli cestující bez zásadních problémů využívat služeb železniční dopravy.

Vážený pane poslanče, chtěl bych vás ujistit, že se této agendě věnuje velmi pečlivě můj náměstek pan Ing. Ladislav Němec, který v této souvislosti připravuje podklady na případné jednání s kraji, které bychom vyvolali na základě odpovědí krajů. Kraje jsem poprosil o zdvořilou reakci do 31. 10. 2019. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku. Takže prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Rakušan: Já chci panu ministrovi poděkovat za tu informaci, ale já mám spíš jenom dodatek. Já opravdu nerozporuji to, že se regionální doprava dostává zčásti do kompetence krajů. Já si dokonce myslím, že je to systémově správné. Proč by samosprávné celky neměly mít možnost objednat si dopravu, kterou pro své občany potřebují? I víme, že ministerstvo jako takové je zodpovědné za tu nadregionální, nikoli regionální dopravu, to je všechno jasné. Dokonce si uvědomuji, že jsou tady soukromí dopravci, kteří provozují za

jiných podmínek své vlakové spoje. Ale my se tady bavíme o službách Českých drah, a tady by přece Ministerstvo dopravy tu ambici koordinace mělo mít. Pokud dospíváme do fáze, kdy si nelze objednat, při objednání daného dopravního spoje krajem například jízdenku v e-shopu Českých drah, tak si myslím, že ambice ministerstva, ministra a náměstků by prostě měla být v tom jednoznačně pomoci zařídit, aby systémově komfort pro cestující v případě státního dopravce, kterým České dráhy jsou, byl zaručen i ve chvíli, kdy si ten daný spoj objednávají jednotlivé samosprávné celky. Já opravdu nerozporuji to (upozornění na čas), že by ministerstvo mělo být zodpovědné za ty regionální spoje. V žádném případě.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Prosím, pane ministře.

Ministr dopravy ČR Vladimír Kremlík: Děkuji. Jenom krátkou reakci. Jak jsem tady zmínil, v případě vlaků Českých drah zůstává nedotčena možnost nákupu jednoho jízdního dokladu mezi všemi tarifními body tohoto dopravce v případě, kdy cestující překračuje hranice kraje.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Petr Bendl s interpelací na pana ministra Richarda Brabce ve věci bekyně velkohlavé. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové. Pane ministře, kůrovec už zlikvidoval více jak 500 tisíc hektarů lesů v České republice a ještě není všem dnům konec. Napadá především jehličnany, zejména smrkový porost. Na posledním výjezdním zasedání zemědělského výboru jsme byli konfrontováni se situací, kterou způsobuje bekyně velkohlavá, která už napadla podle slov správců lesa zhruba 10 tisíc hektarů tentokrát listnatého lesa, neboť napadá zejména buky a duby. Nebudeme-li schopni účinně zasáhnout, můžeme se dočkat podobných kalamit, jaké jsou v úrovni, kterou dnes potkáváme s kůrovcem.

Proto se vás chci zeptat, zdali Ministerstvo životního prostředí je připraveno ve spolupráci se správci nebo vlastníky lesa lokalitám, které jsou nejvíce postižené, pomoci zasáhnout. Protože budeme-li se na tu situaci jenom dívat, pak rozhodně nebudeme u 10 tisíc hektarů tentokrát listnatého porostu, ale ta situace bude mnohonásobně horší každým rokem. Čím dříve zasáhneme, tím menší škody budou. Já vás velmi prosím, abyste jako ministr životního prostředí v těch nejvíce postižených lokalitách byl nápomocen řešení situace a vámi řízené organizace motivoval k tomu, abychom zastavili pohromu dřív, než napáchá stejné škody jako kůrovec. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, máte pravdu, že opět tedy nejenom na jižní Moravě, ale i v některých lokalitách v Čechách dochází v souvislosti se změnou počasí, změnou klimatu, nazvěme to jakkoli, ale v každém případě v důsledku několika teplých a suchých let k nárůstu početností populací bekyně velkohlavé. My tady v Čechách máme asi spíš neblahou zkušenost v historii s bekyní mniškou, ale fakt je ten, že i bekyně velkohlavá už tady docela významně škodila v 90. letech a pak vlastně i na Znojemsku i v roce 2017 v menším rozsahu, kde postihla desítky hektarů mladých dubů. A pravda je ta, že v roce 2017 řešení situace pomohlo, že byla potom napadena sama virovým onemocněním, který tu populaci

významným způsobem snížil. Takže o tom, já se přiznám, že takové zásadní napadení bekyní velkohlavou je v rozsahu tisíců hektarů, vím skutečně až z té poslední doby, ke mně se ta informace nedostala.

A jenom upozorním na to, že určitě jsme připraveni o řešení jednat, nicméně se samozřejmě objevil jako možná jediný možný návrh řešení plošný letecký postřik insekticidy. Ten je ale, a to dobře víte, zakázaný podle rostlinolékařského zákona, je tedy možný na výjimku. A samozřejmě je, a to je potřeba říct, značně rizikový z hlediska ochrany zájmů přírody, protože je neselektivní a přirozeně má velký dopad na fungování lesního ekosystému jako celku i na jednotlivé složky. V současné chvíli, kdy jsou nakladena i vajíčka na těch kmenech, samozřejmě se nabízí i nějaká možná selektivní opatření a víme, že v minulosti – a jednáme o tom s Ministerstvem zemědělství – byla ověřována také možnost biologické ochrany, tedy použití postřiku virovým preparátem, který by tu populaci dovedl významným způsobem snížit, tak jak se to vlastně stalo i v roce 2017, v případě, že by tato metoda neměla nežádoucí dopady na necílové organismy. O všech těchto možnostech se momentálně jedná. Víte, že se snažíme všemi silami obnovit lesy, obnovit hlavně tu pestrost struktury, a že je nám jasné, že ve chvíli, kdy na jedné straně přicházíme o jehličnaté stromy, tak je potřeba o to víc vysazovat stromy listnaté. Proto se budeme snažit najít nějaké řešení, které ale na druhé straně nebude znamenat nějakou totální genocidu ostatních organismů právě tím neselektivním způsobem. Momentálně jednáme s Ministerstvem zemědělství i dalšími organizacemi o řešení této situace.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, pane ministře. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku, takže mu dávám slovo. Máte slovo, prosím.

Poslanec Petr Bendl: No ona bude rozhodující rychlost. Protože necháme-li to dlouho, tak se na to budeme opravdu jenom dívat. Rozumím tomu, že dojde-li k nějakému postřiku, že to může poškodit nebo vzít s sebou i některé jiné druhy brouků apod. Ale v okamžiku, kdy je to řádově 10 tisíc hektarů, což není tedy málo, v okamžiku, kdy by ten les uhynul, tak o ty brouky přijdeme stejně, tak jako tak. Takže já bych vás prosil o to, abyste pokud možno dohlédl i na to, abychom nečekali, protože o to menší zásah to bude, o to efektivnější bude, o to méně se budeme muset potom buď na to jenom dívat, jako se díváme na smrky, které už neexistují a dále budou neexistovat, protože ještě nejsme zdaleka na konci té kůrovcové kalamity. Tak moc prosím o tu rychlost. Já jsem navrhoval na jednání Sněmovny, abychom se tím zabývali, vy jste tady nebyl, nakonec jsme na to nějak netlačili. Nicméně stejně si myslím, že by se tomu jednou měla Sněmovna věnovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Já jenom zareaguji. Já se na to chci zajet určitě podívat i osobně, na ten rozsah, a seznámit se se všemi možnostmi opatření. A určitě ta rychlost tam hraje roli.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí je paní poslankyně Karla Maříková s interpelací na pana ministra Karla Havlíčka ve věci stavby nových jaderných bloků. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, Dukovany a Temelín dnes vyrobí necelou třetinu české elektřiny. V roce 2040 to má

být více než polovina. Ke splnění tohoto cíle je třeba rozšířit jadernou elektrárnu Dukovany, která s největší pravděpodobností doslouží v roce 2035. V nedávném rozhovoru s vámi jsem četla, že je nutné rozšířit i Temelín. Předchozí snahy státem kontrolovaného koncernu ČEZ postavit dva nové reaktory v jaderné elektrárně Temelín přitom ale ztroskotaly. Tendr byl zrušen v roce 2014.

Mě by, pane ministře, zajímalo, jaké cesty vaše ministerstvo resp. vláda nyní hledá pro účely výstavby nových reaktorů. Vy jste se vyjádřil, že nás čeká v horizontu dalších pěti let diskuse o dalším rozšíření jádra, ale Dukovany přitom, jak jsem se zmiňovala, doslouží už v roce 2035. Tak myslíte si skutečně, že máme pět let čas na diskusi? Vyplatí se stavět v České republice vůbec jakýkoli zdroj, a to nejen jaderný? Bude mít vůbec ekonomickou návratnost? A jaká je předpokládaná cena rozšíření Dukovan a Temelína?

Pan premiér se vyjádřil, že Česko musí prosadit stavbu nových jaderných bloků, i kdyby kvůli tomu měla porušit Česká republika evropské právo. Mě by zajímalo, co to pro nás znamená, jestli to budou nějaké sankce, pokuty, jestli by se to tedy skutečně pak vyplatilo. Jestli by se spíše nevyplatilo vsadit na plynové elektrárny, které vyjdou mnohem levněji, jsou bezpečnější a také vycházejí levněji náklady na jednotku vyrobené elektřiny. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď.

Místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, vážení poslanci, děkuji za tu otázku. Myslím, že to je zcela zásadní diskuse. Vezmu to postupně.

Vycházíme ze současného energetického mixu, kdy takřka polovička, 45 %, je v uhlí. Chceme-li dekarbonizovat, na čemž se asi shodneme, protože je to všeobecný tlak, musíme nahrazovat tyto zdroje. Správně jste řekla podíl současných jaderných elektráren dukovanských a temelínských. Pak tam bylo trošku možná špatně pochopeno i to, co jsem třeba říkal do médií, což samozřejmě vám teď vysvětlím.

O co se jedná? V tuto chvíli nikoli že budeme pět let diskutovat o tom, jestli bude další rozšíření, to bylo myšleno v těch médiích ve smyslu Temelína. V tuto chvíli je jednoznačně rozjednaná cesta pro výstavbu bloku číslo 5 v Dukovanech. S tím, že na začátku července bylo připraveno vládní usnesení, na konci srpna proběhla EIA, v tuto chvíli finalizujeme dohodu s ČEZ, kde se dojednává tzv. investiční model a dodavatelský model. Současně už začínáme jezdit do Evropy, myslím tím tedy do Bruselu, kde se dojednávají všechny parametry. Ve druhé půlce listopadu už bude velmi vysoké jednání na úrovni Evropské unie a chceme mít podklady pro notifikaci, což je nezbytně nutný akt, připravenou na začátku příštího roku. Příští rok by měla probíhat notifikace a bylo by dobré, aby se zvládla v příštím roce v tom jízdním řádu a v roce 2021 se zahájilo výběrové řízení.

"Se zahájilo" znamená, že ho musí zahájit ten, kdo bude investovat, což se předpokládá, a v těch investičních modelech to tak je, dceřiná společnost ČEZu. Bude se jednat o pátý blok v Dukovanech, což se jedná o 1 200 MW. Přičemž se předpokládá, a to je další část vaší otázky, že se prodlouží životnost stávajících čtyř bloků, jednička, dvojka, trojka, čtyřka, což lze technologicky zvládnout zatím bez větších problémů, až do roku 2045 až 2048. To znamená, že vlastně do roku 2045 až 2048 bychom mohli mít poté, co se dostaví pětka v Dukovanech, výkon stávajících čtyř bloků plus ten nový. Stávající čtyři bloky jsou 2 000 MW v součtu a ten nový je 1 200, takže bychom měli 3 200. Víc tam bohužel nedáme do Dukovan z důvodu chlazení. Čímž pádem by byly vyřešeny Dukovany. Ale pravda je to, že pak stejně v roce 2045–2048 už dojedou původní čtyři bloky, a to je právě to, co jsem říkal. Protože chceme-li stahovat uhlí dolů, tak stáhnout z řádově 43 % nechci říct na absolutní

nulu, ale třeba 10 %, 15 %, 5 %, to záleží na tom, jak se nám to bude dařit, bude znamenat nahradit minimálně třetinu zdrojů novým zdrojem. A to samozřejmě nebude stačit pouze ten 1 200megawattový blok v Dukovanech. Sice je pravda, že tak jak nám budou dojíždět ty staré, tak pak se tam samozřejmě dá obnovovat na dalších a víceméně doplnit ten původní výkon, ale nezbude nám než začít vážně diskutovat o rozšíření Temelína, kde na to jsou všechny předpoklady a možnosti. S tím, že to je to, co jsem říkal, v těch dalších pěti letech je nezbytné zahájit diskusi, podobně jako se zahájila o rozšíření Dukovan, i o rozšíření Temelína. Ale nic to nemění na tom, že už je rozjetý proces včetně jízdního řádu na to, abychom Dukovany zvládli.

Můžete ještě namítnout, že můžeme posilovat i další energetické zdroje, což je samozřejmě, a dokonce musíme, protože ani ten Temelín by to dokonce nezvládl utáhnout, i kdyby se tam postavily nakrásně další dva bloky. A proto posilujeme obnovitelné zdroje. Podíl obnovitelných zdrojů dneska je 14,5 %. My jsme do Evropy teď zaslali náš závazek do roku 2030 22 % a dovedu si představit, a teď mě nechtejte úplně přesně za slovo, že v roce 2040 až 2050, to jsou ty inkriminované roky, kdy budeme mít hotovy už Dukovany, bychom se mohli posunout až někam ke 30 %. V zásadě bychom mohli říct, že plus minus kolem roku 2045 by mohlo být řádově 80 % zdrojů takřka bezemisních, což je jádro a obnovitelné zdroje.

Nyní k tomu plynu. Plyn zní hezky, ale pozor na dvě věci. Jedna věc je za prvé kapacita trubek, ale připusťme, že to se samozřejmě během jedné generace dá vybudovat. Druhá věc je závislost. Protože mít vlastní zdroj energetický jakožto jaderný, případně vlastní obnovitelné zdroje, znamená energetickou nezávislost, soběstačnost a samozřejmě tím pádem i úplně jinou pozici ČR pro jakékoli vyjednávání. A to má celou řadu konsekvencí řekněme i politických. Další věc je ta, že plyn není bezemisní a my jsme dneska tady velmi tvrdě tlačeni Evropskou komisí, abychom silně snižovali. A plyn není prostě z tohoto úhlu pohledu zcela ideální. V každém případě ale se plyn bude rovněž posilovat, ale nikoli na ta čísla, jak už jsem zde říkal třeba ohledně toho jádra nebo ohledně obnovitelných zdrojů. Jenom pro vaši informaci, dneska se plyn pohybuje řádově na 6–7 % a dovedu si představit, že v té době, co budeme, tak se bude pohybovat třeba na 15 %. (Upozornění na čas.) Musíme si potom říci, závislost ruská nebo americká je lepší.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Omlouvám se, já jsem se tady do něčeho začel, takže děkuji tady paní poslankyni napravo (Pekarové Adamové), že mě upozornila, že uplynul čas, a poprosím paní poslankyni o doplňující otázku.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji, pane předsedající, já ještě děkuji, že jste se začel a pan ministr měl více času na mou odpověď. Vy jste se tady zmínil, že budeme muset stahovat uhlí. Česká republika stojí před rozhodnutím muset uzavřít část uhelných elektráren, které nesplňují ekologické cíle Evropské unie. Nejpozději, tuším, že to bude v srpnu 2021. To budou totiž muset všechny velké zdroje elektřiny splnit limity emisí rtuti, prachu, oxidu siřičitého a dusíku. V období, kdy dojde k uzavření uhelných elektráren, pravděpodobně dojde k poklesu vývozu elektřiny až na nulu. Dokonce ji budeme muset pravděpodobně asi i dovážet. V současné době Česko vyváží téměř pětinu vyrobené elektřiny. Jak doplníme tu chybějící kapacitu?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak prosím.

Místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu ČR Karel Havlíček: Ono to nenastane úplně hned, tam bude určité časové pásmo přibližně od roku, co jste říkala, 2023 až někdy do roku 2030. Do té doby my budeme posilovat za první obnovitelné zdroje.

A za další, pokles toho uhlí, kdybych to teď měl vyjádřit číselně, je přibližně následující: Dneska těžíme přibližně 40 milionů (tun?) hnědého uhlí, v roce 2024 nám expiruje Důl ČSA, což je řádově kolem 4–5 milionů. Mezitím ještě zavřeme další a budeme se pohybovat od roku 2030 plus minus na přibližně 30 milionech. Chci tím říct, že zatím tam nebude ten fatální nedostatek. Ano, bude velká diskuse o tom, jak se vlastníci postaví ke dvěma důležitým elektrárnám, což jsou Počerady, což jsou Chvaletice. Tam ani nejde tolik o to, kdo je bude vlastnit, jako jaké budou parametry státu na to, aby vůbec mohly fungovat, či nemohly. Protože jestli to bude vlastnit skupina A, nebo firma B je věc jedna, ale věc druhá je ta, jaké stát nastaví parametry pro to, aby dále třeba ty Počerady fungovaly či nefungovaly, čili aby splnily ekologická kritéria.

Nicméně v tom uhlí budeme mít přesnější jízdní řád přibližně do konce roku. I proto vznikla uhelná komise, která vlastně dává dohromady všechny parametry. Samozřejmě nemůžeme si dovolit to, abychom dneska odstavili elektrárny, abychom tzv. zredukovali rapidně uhlí a současně neměli žádné kapacity. Protože ten problém nastane v celé Evropě přibližně od roku 2020, 2025 a dále zejména v důsledku energetické koncepce Německa, která dost zásadním způsobem změnila úplně vše. To znamená, odstavila jádro a současně redukuje uhlí. A my už máme, shodou okolností to budeme prezentovat teď v pondělí, mapu Evropy, jak bude vypadat přebytek, nebo nedostatek elektrické energie, a je to tristní situace. Situace je velmi vážná a zjednodušeně řečeno, nebude odkud brát. (Upozornění na čas.) To znamená, jestli my to jádro nepostavíme a nebudeme mít jiné zdroje, tak budeme mít problém, protože nebude –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Já vím, že to je téma, které by sneslo daleko více času, ale bohužel, musíme se držet jednacího řádu.

Takže další v pořadí je paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová na pana ministra Karla Havlíčka ve věci Výzva OP PIK "Nemovitosti – Cestovní ruch". Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Já bych se okrádala o svůj čas, proto to tak hlídám.

Takže vážený pane ministře, často slýcháme, že peníze z dotací Evropské unie se využívají na hlouposti. Říkají to zejména politici, kteří chtějí vyvolávat nenávisť vůči Evropské unii. Bohužel se opravdu stává, že dotace směřují i tam, kam nemají.

Je ale důležité dodat, že si za to Česká republika může sama, a typickým příkladem je podle mého názoru dotační výzva Nemovitosti, cestovní ruch v rámci operačního programu Podnikání a inovace pro konkurenceschopnost.

Co mají společného Pec pod Sněžkou, Špindlerův Mlýn nebo Modrava? Jsou to již dnes turisticky hojně vyhledávané obce a jsou také zahrnuty právě do této dotační výzvy. Pokud podnikatel bude chtít v některé z těchto obcí postavit nebo zrekonstruovat hotel, může si v této výzvě o dotaci požádat. Naopak obce, jako je například Rokytnice nad Jizerou, Malá Bystřice a stovky dalších, tato výzva ignoruje. Přijde vám to v pořádku? OP PIK má zejména podporovat inovace. Skutečně považujete za inovaci výstavbu hotelu v turisticky nejvyhledávanějších lokalitách?

Seznam obcí, v nichž mohou podnikatelé dotace čerpat, byl sestaven na základě téměř deset let staré studie. Sám fond OP PIK mimochodem už ani není proplácen z rozpočtu

Evropské unie a nachází se v potížích poté, co ho Komise pozastavila. I přesto však program dále funguje. Může se tedy stát, nastat situace, kdy oněch 114 miliard korun, které se mají rozdělit v rámci tohoto operačního programu, půjde na účet českých daňových poplatníků.

Žádám vás o zdůvodnění, proč se rozdělení 600 milionů korun v této dotační výzvě řídí téměř deset let starou, a tedy neaktuální studií. Můžete prosím tuto studii doložit? Proč bylo vybráno právě těch 57 obcí, z nichž jsem tři jmenovala, ale jsou tam mnohé další, které jsou již dnes turisty přeplněné a cestovní ruch v nich je plně rozvinutý? A proč naopak nebyly zařazeny obce, které by v rozvoji turismu podpořit potřebovaly? Dotace přece mají nerovnosti vyrovnávat, a nikoliv zvětšovat. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní poslankyně, vidíte, jak jsem velkorysý, dvacet vteřin jsem vám dal za to, že jste mě upozornila včas. (Veselí v sále.) Pane ministře, prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážená paní poslankyně, vážení poslanci, nejdřív dobrá zpráva. Mám hroznou radost, protože mi před chvílí přišla esemeska, že byl dnes odpoledne odblokován ten zadržovaný peníz, těch 18 miliard korun, na základě toho, že jsme teď tedy docela zodpovědně tři čtyři měsíce všechno zdokladovávali. Nenalezla se tam žádná chyba, je vyřízeno. Takže mám z toho fakt hroznou radost, že o nic nepřijdeme v tuto chvíli. Teď je jenom otázka, kdy nám ty peníze pošlou, ale to už snad, věřím, zvládneme docela, docela rychle. Takže to je první problém odbouraný.

Co se týká té celkové sumy těch 113 miliard, ano, to je pravda, jede to přes OP PIK. Schvalovalo se to někdy před mnoha lety tak, jak se postupně psaly výzvy podle prioritních os, které od určité míry nalajnovala Evropská komise. To by teď asi byla dlouhá diskuse, abych říkal, co, proč a jak bylo v té době koncipováno. Ale já s vámi částečně souhlasím.

To, co říkáte v tom cestovním ruchu. Že bych byl úplně nadšen z toho, že se 600 milionů korun bude dávat obecně – ale teď mi nejde o to, jestli je to městečko A, nebo městečko B, já to fakt nedokážu posoudit, to proběhlo nějakým screeningem, proběhlo to nějakou zpětnou vazbou s dotčenými všemi institucemi ve smyslu neziskovek, asociací, svazů. To tady mám skutečně dokonce i vypsáno, takže tam si nemyslím, že by bylo něco, co by někdo chtěl poškodit nebo udělat. To prošlo docela seriózně. Ale mě trošku principiálně, přiznám se, vadí to, že se prostě budou dávat peníze úplně tímhle směrem.

Je pravda, a to je zase třeba vzít v úvahu, že se vybírala ta městečka nebo obce podle nikoliv toho, jaký je tam cestovní ruch, ale kolik je tam počet obyvatel, stálých obyvatel, jestli odchází do města, tak ne. Protože cílem bylo prostě v té době, já to nechci teď obhajovat, ale v té době bylo cílem prostě trošku bojovat s odlivem těch lidí do větších měst a vytvořit tam nějaký nástroj pro to, aby se tam udrželi.

Já se tu nechci na to vymlouvat, já to mám pár desítek minut, ten váš dotaz, ale v každém případě vám můžu slíbit to, že si to teď prověřím, vezmu si všechna ta města, která tam jsou, a principiálně se vůbec zamyslíme, jestli – i když to není z těch 100 miliard úplně rozhodující částka, těch 600 milionů – jestli to dává smysl, jestli půjdeme touhle cestou, anebo jestli to třeba nepřelokujeme na něco jiného, protože mezi námi, on tedy o to není žádný velký zájem. Zatím tam máme, pokud to mám tady správně, napsány čtyři konkrétní žádosti, takže ona to úplně žádná hitparáda není. Takže rád vás o tom budu informovat.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, pane ministře. Paní poslankyně má zájem o doplňující otázku. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Já chci spíše poděkovat za to a ráda bych ještě připomněla, že jsem žádala i o tu studii, za základě které tedy bylo rozhodnuto, že to bude zrovna těchto 57 obcí z těch více než 6 000 obcí, které v České republice máme, že tam tedy bylo stanoveno kritérium obcí do 3 000 obyvatel, pokud se tedy nepletu, a byla bych opravdu ráda v tomto případě, abychom ukázali i veřejnosti, že ve chvíli, kdy opravdu je něco nesmyslně nastaveno, tak se k tomu můžeme postavit čelem a umíme to případně i zrušit a peníze dát naopak tam, kde by pomohly mnohemu lepšímu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Přistoupíme k další interpelaci a tou je interpelace pana poslance Dominika Feriho na paní ministryni Janu Maláčovou ve věci DPP. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, děkuji, že jste tady, už jsem tu interpelaci chtěl proslovit dvakrát. Před více než rokem jsme předložili předlohu, která upravuje hranici odvodů u dohod o provedení práce, zvyšuje z 10 000 na 11 500. Jsou tam podepsáni zástupci ze sedmi poslaneckých klubů včetně poslaneckého klubu ČSSD. Ani za ten rok ta věc nebyla projednána. Víím, že to bylo ještě předtím, než jste se ujala úřadu, a proto bych se vás chtěl zeptat, jak na tuto věc nahlížíte.

Nemusím zmiňovat, že ta hranice 10 000 je tam ukotvena sedm let. Od té doby samozřejmě musíme započítat inflaci, změnila se cenová hladina. Zároveň vzrostla průměrná mzda, vzrostla i minimální mzda, a tady ta hranice zůstává neustále pevná a dochází tím vlastně k přitěžování nebo zvětšování daňového břemene a dohoda o provedení práce se tak nemůže stát dostatečně atraktivní pro výkon toho pracovního poměru.

Zajímá mě tedy, jestli souhlasíte s tím, aby se ta částka zvýšila. Pokud ano, tak na jakou úroveň, a případně, jestli byste podporovala i navázání na nějaký, řekněme, automatický valorizační mechanismus, tak abychom to nemuseli opakovaně někdy v budoucnu řešit a bylo to nastavené předvídatelně a systémově. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Poprosím paní ministryni o odpověď. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, mezi základní pracovněprávní vztahy patří pracovní poměr, dohoda o pracovní činnosti a právě dohoda o provedení práce. Podle zákoníku práce platí, že zaměstnavatel má zajišťovat plnění svých úkolů především zaměstnanci v pracovním poměru. Dohodu o provedení práce lze uzavřít, jestliže předpokládaný rozsah práce nebo pracovního úkolu, na který se dohoda uzavírá, není vyšší než 300 hodin v kalendářním roce. Uzavírá-li zaměstnavatel se stejnou fyzickou osobou více těchto dohod v kalendářním roce, rozsah pracovních úkolů se sčítá a nesmí překročit stanovených 300 hodin.

Záměrem vašeho poslaneckého návrhu zákona je zvýšit hranici pro účast na nemocenském pojištění u zaměstnanců činných na základě dohody o provedení práce z 10 000 na 11 500. MPSV navrhlo zaujmout k návrhu nesouhlasné stanovisko zejména z těchto důvodů:

Obecně činí hranice pro účast zaměstnanců na nemocenském pojištění 2 500 korun. Od roku 2019 je podle daných pravidel zvýšena na 3 000 korun. Tato hranice je proto, že administrativní náročnost provádění pojištění by u nižších příjmů nebyla adekvátní výši vypočtených dávek. Pouze u zaměstnanců na dohodu, na DPP, je hranice vyšší vzhledem ke specifiku tohoto institutu a k tomu, že tato dohoda není dlouhodobým zdrojem příjmů. Z hlediska sociálního pojištění však není věcného důvodu tuto hranici zvyšovat, a vylučovat tak danou skupinu zaměstnanců z nemocenského a návazně i z důchodového pojištění nebo jim v konkrétních kalendářních měsících ztěžovat přístup k účasti na těchto pojištěních, což může zejména u pracovníků, kteří mají příjem z více takovýchto souběžných dohod, ohrozit jejich budoucí důchodové nároky. Takže návrh je z tohoto hlediska kontraproduktivní. Realizace návrhu by měla za následek negativní dopad nejenom na státní rozpočet, ale také na příjmy veřejného zdravotního pojištění.

Dalším důvodem je, že návrh není provázán se zákonem o daních z příjmů, kdy zůstává zachována hranice 10 000 korun pro takzvanou srážkovou daň, což by v praxi činilo zbytečné administrativní potíže.

Zároveň bych ráda upozornila, že v příštích dvou týdnech bude vláda schvalovat novelu zákoníku práce, na které se dohodla nejenom koalice, ale také všichni čtyři sociální partneři. Máme pevnou gentlemenskou dohodu, že k těm věcem, na kterých je shoda tripartity a koalice, které mají být v zákoníku práce po osmi letech koncepčně změněny, tak tento úkon zde není. Zároveň připomínám, že jsme se v té takzvané gentlemenské dohodě zavázali, že v této Sněmovně, když bude novela zákoníku práce projednávána, nebudou akceptovány žádné další pozměňovací návrhy. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Vidím, že není zájem o doplňující otázku, takže přistoupíme k další interpelaci, kterou je interpelace paní poslankyně Olgy Richterové na paní ministryni Marii Benešovou ve věci umístování novorozenců rozhodnutím soudu mimo individuální péči. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Dobrý den, vážená paní ministryně, vážení další přítomní členové vlády, kolegyně a kolegové. Já bych se ráda v této interpelaci věnovala tématu dětí, které mají už tak dost těžký start do života. V poslední době je zase poměrně dost jasných vyjádření odborníků o tom, jak zejména maličké děti potřebují mít tu svoji náruč. Mě by zajímalo, protože samozřejmě vím, že soudy jsou nezávislé, jak chce tuto možnost pro děti, aby měly tu svou náruč, Ministerstvo spravedlnosti podpořit. Zajímá mě, zda třeba nějak plánujete posílit Justiční akademii a důraz na opatrovnickou problematiku. Jde o to, že dostávám podněty například z OSPODů, že i v rozporu s jejich návrhem, aby dítě šlo do pěstounské péče, když se o něj nemohou starat jeho rodiče, aby mělo toho jednoho člověka k sobě, tak rozhodnutím soudu jsou děti umístovány do třeba kojeneckého ústavu. A právě proto, že následky potom mohou být celoživotní a velice závažné, tak v okamžicích, kdy pěstouni jsou k dispozici, je škoda je nevyužívat.

Podobně jsou rozporné situace v krajích, co se týče svěřování pečlivě vybraným osvojitelům na takzvané předběžné opatření. Někde to jde, budoucí osvojitelé mohou mít dítě velice rychle, aby se právě předešlo těm poškozením, a jinde to trvá strašně dlouho a opatrovnické soudy jednání vypisují v řádu měsíců.

Zajímá mě tedy, zda to statisticky sledujete. Zda šíříte tu dobrou praxi z krajů, kde soudy fungují rychle. A jenom si dovolím závěrem upozornit: malým dětem běží čas mnohem rychleji a každý den déle v ústavní péči je velká škoda. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Poprosím paní ministryni o odpověď.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Vážený předsedající, vážení přítomní, paní poslankyně, samozřejmě že sledujeme statisticky i tyto záležitosti. Abych vás tady jaksi uvedla na začátku do problému, tak musím konstatovat, že přesto, že máme rozpočet minus 10 %, tak se to nedotkne téměř vůbec Justiční akademie, kde tedy považujeme za důležité, aby běžela především ta vzdělávání pro soudce ve věci rodinného veřejného práva a opatrovnické soudce. Jde tam zejména o specializované semináře zahrnující tuto problematiku a o sdílení zkušeností při zavádění různé spolupráce v opatrovnických věcech. Tady vás můžu ujistit, že tedy poběží tato vzdělávací akce dál a že nebude omezena.

Pokud jde o svěřování dětí do ústavní péče či péče pěstounů, je potřeba asi říci na rovinu, že každý soud to posuzuje podle svého individuálního přesvědčení, a nemůžeme nutit soudce, aby na to měli nějakou šablonu. Náhled soudců v těchto záležitostech je různorodý, protože každý kraj má jinou dostupnost pěstounů. Podmínky posuzuje v každém případě skutečně individuálně, takže třeba když určitá pěstounská rodina má sedm dětí v péči, není žádoucí svěřovat asi další dítě. Také záleží na věku dítěte, neboť pěstouni mají často specifické požadavky. Existuje spousta hledisek, kterými se soudci při posuzování této otázky řídí. Justiční akademie v tomto ohledu nezastává nějakou konkrétní variantu, jak jim radit, posouzení nechává skutečně na nich.

Pokud jste se ptala na statistiky, tak je lze zjistit z ročních výkazů i Ministerstva práce a sociálních věcí, které se stará o sociálně-právní ochranu dětí, pokud jde o kojenecké ústavy, tak z Ministerstva zdravotnictví. U nás dohledáte například počet dětí v pěstounské péči, počet dalších dětí v ústavní péči. Já tady mám například, jak mi připravili naši úředníci, statistiku z roku 2014, kdy počet dětí s nařízenou ústavní výchovou byl celkem 6 505 a v roce 2018 již 1 612, takže nám to trochu klesá. Pokles využívání ústavní výchovy ve prospěch individuální výchovy je tedy jaksi znatelný. V roce 2018 byla ústavní výchova nařízena například u 455 dětí od 13 do 15 let, 453 dětí nad 15 let a 892 v ostatních případech.

Takže pokud si budete přát nějakou speciální statistiku, můžu ji dodat na vaši individuální žádost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní poslankyně nemá zájem – má zájem. Tak prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Děkuju moc za odpověď. Já bych skutečně měla o tu statistiku zájem, a sice úplně jinou. Protože skutečně počty dětí, v jakých zařízeních jsou umístěné, samozřejmě vím. Ale jde o to, že vlastně dnes je velmi rozdílná praxe v různých krajích. Jde skutečně i o ty možnosti adopce.

Já bych se tedy zeptala na praxi, jestli sledujete, jak dlouho vlastně trvá právě to řízení, to, za jak dlouho se dítě dostane k těm pečlivě předem vybraným osvojitelům. Ještě to pošlu e-mailem. Skutečně tam jde o soudní rozhodnutí a o možnosti využívání předběžných opatření.

A druhá věc je sledování návrhů OSPODu. Samozřejmě jsem si vědoma toho, že jsou různé kapacitní možnosti v krajích, ale OSPODY to většinou zohledňují, když dávají návrh na to, jaký typ péče doporučují. (Upozornění na čas.) A jestli sledujete to, když je rozpor s návrhem OSPODu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Prosím, paní ministryně.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Pokud paní poslankyně chce, ať mi dodá data, která ji budou zajímat. OSPOD také sledujeme, statistiky tam máme, takže stačí se spojit mailově a já vám to připravím.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Než dám další slovo dalšímu v pořadí, přečtu omluvy: pan poslanec Jan Skopeček se omlouvá z pracovních důvodů dnes od 16.30 do konce jednacího dne a pan poslanec Jan Schiller dnes mezi 17.30 a 21.00 z pracovních důvodů.

Dalším v pořadí je pan poslanec František Navrkal s interpelací na pana ministra Adama Vojtěcha ve věci protizákonného hluku z Autodromu Most. Prosím.

Poslanec František Navrkal: Děkuji za slovo.

Vážený pane ministře Vojtěchu, již pět let je několik tisíc obyvatel bydlících v okolí Autodromu Most vystaveno obrovské hlukové zátěži, která ničí jejich fyzické i psychické zdraví. Zkuste si sám některému z nich zatelefonovat ve všední den mezi 9. a 18. hodinou. Pravděpodobně se vám dostane možnosti vyslechnout si na vlastní uši to, s čím se musí místní obyvatelé dennodenně potýkat. Krajská hygienická správa opakovaně zjistila významné překročení zákonem povolené hranice hluku, přesto provozovatel závodiště od svého jednání neupustil. Proti vyměřené pokutě ve výši 250 tisíc korun se odvolává a celá věc se protahuje. Místní tak musejí nadále snášet trýznění ze strany provozovatele sportoviště, který vůbec nedbá negativních důsledků svého jednání na jejich zdravotní a psychický stav. Zastání se jim bohužel nedostává ani od mosteckých zastupitelů ze Sdružení Mostečané Mostu a hnutí ANO, pro které je pokračování spolupráce s autodromem zjevně důležitější než zdraví občanů či respektování zákona a městských vyhlášek.

Vážený pane ministře, jsme svědky toho, že dochází ke zcela evidentnímu a soustavnému porušování zákona a ničení zdraví občanů. Chci se vás proto zeptat za prvé: Konají dle vás příslušné úřady v zájmu obyvatel dostatečně iniciativně a rychle? Za druhé: Co se v této věci vy sám chystáte podniknout? Předem vám děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Poprosím pana ministra o odpověď a poprosím o klid v jednacím sále. Já vím, že máte někteří potřebu komentovat některé záležitosti, ale prosím, komentujte je v předsálí, ne tady v jednacím sále. Děkuji. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane poslanče, děkuji za tuto interpelaci. Je třeba připomenout, že Autodrom Most byl vybudován v rámci rekultivace pozemků po hornické činnosti na přelomu 70. a 80. let. Současný vlastník začal s ekonomickým provozem autodromu, který je jeho svou intenzitou nesrovnatelný s dřívějším provozem. Okruh je pronajímán k privátním akcím, tréninkům a samozřejmě se díky tomu zvýšila intenzita pořádání sportovních podniků. Na okruhu je v podstatě každodenní provoz.

K té historii. V 90. letech byla vybudována protihluková stěna na západním okraji autodromu směrem k původní zástavbě. Od jejího vybudování nebyly tehdejší okresní hygienickou stanicí zaznamenány stížnosti na hluk, a tudíž nebylo prováděno ani žádné měření hluku na základě stížností v té době. Přes nesouhlas Krajské hygienické stanice

Ústeckého kraje město Most ve svém územním plánu určilo pozemky v okolí autodromu jako vhodné pro obytnou výstavbu. To znamená, to je třeba si také uvědomit, kdo nese odpovědnost. Při další změně územního plánu v únoru 2017 město uvažuje s plochami v blízkém okolí autodromu jako s lokalitami určenými pro bydlení i přesto, že v dokumentu je výslovně uvedeno, že se jedná o plochy zasažené hlukem z autodromu.

První stížnost na hluk z provozu autodromu byla krajské hygienické stanici postoupena Magistrátem města Mostu v květnu 2013. Měřením hluku byla zjištěna podlimitní hodnota akustického tlaku pro denní dobu 41,9 dB. Autodrom představuje stacionární zdroj hluku a hygienický limit je stanoven na 50 dB.

Podněty na řešení hluku z provozu autodromu se začaly množit v roce 2015. Měřením hluku byla zjištěna nadlimitní hodnota akustického tlaku pro denní dobu, to jest 67 dB a 56,9 dB. Na základě tohoto měření byla autodromu uložena krajskou hygienickou stanicí pokuta 50 000 Kč, která byla uhrazena. V roce 2016 byla měřením na stejných místech zjištěna nadlimitní hodnota akustického tlaku pro denní dobu, to jest 60,7 dB a 58 dB. V tomto případě však využil autodrom všechna práva, která mu umožňuje právní systém České republiky, podal námitky proti protokolu z měření a dále proti protokolu z kontroly a současně vznesl námitku pro podjatost kontrolující osoby a všech ostatních zaměstnanců územního pracoviště Most Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje. Obdobně postupoval i při zamítnutí žádosti o vydání časově omezeného povolení provozování zdroje hluku.

Nová žádost autodromu byla v srpnu 2019 krajskou hygienickou stanicí opět zamítnuta – v srpnu 2019. V současné době probíhá odvolací řízení. Krajská hygienická stanice jako orgán státní správy postupuje v souladu s právním řádem České republiky. Autodrom Most v tomto směru plně využívá veškeré možnosti, které mu právní řád České republiky umožňuje, jakými jsou například podávání rozporů, námitek, odvolání. I tyto skutečnosti napomáhají samozřejmě tomu, že se správní řízení neúměrně prodlužují, a z pohledu okolních obyvatel je tak krajská hygienická stanice hodnocena jako nečinná. Ovšem je třeba skutečně brát v úvahu právní úpravu, tak jak je nastavena.

Závěrem mi ovšem dovoluji připomenout, a mluvil jsem o tom na začátku, že i přes nesouhlas Krajské hygienické stanice Ústeckého kraje město Most považuje pozemky v okolí autodromu za vhodné pro obytnou výstavbu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Zeptám se, jestli je zájem o doplňující otázku. Ano. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Navrkal: Děkuji za slovo. Má doplňující otázka bude velmi krátká. Mně jde jenom o to, když jste tady dlouho mluvil, já chápu, že ve věci pochybilo opakovaně i město historicky, a taky jsem ta pochybení zmínil. Ale moje otázka tedy je, pokud je jádro problému v tom, že autodrom používá nějaké obstrukční taktiky ve správním řízení, tak by mě zajímalo, když tedy ten případ vedete v patnosti, jestli jste třeba na vládě nějak probíral, jestli ta legislativní úprava správního řízení je v pořádku a jestli se nejedná o nějaký systematický problém, který třeba má i jinde v České republice paralely. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan ministr má zájem o odpověď, takže odpovím. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Je to samozřejmě mimo mou kompetenci. Určitě to můžeme probrat s paní ministryní spravedlnosti. Ale tak je skutečně právní řád nastaven, dává možnost subjektům, aby se bránily, a tato společnost těch možností využívá. Jednou pokutu zaplatila a poté zkrátka podává námítky a snaží se nějak v tomto směru se bránit, protože si stojí za svým, že vlastně její činnost nikterak zákon neporušuje. Já osobně jsem se byl na tom autodromu podívat, takže jsem to viděl. Samozřejmě jejich argumenty jsou takové, že oni se chystají udělat i nějaká další protihluková opatření, ale že se snaží, aby zkrátka nikterak nezasahovali do toho okolí. Ale jak říkám, my jako ministerstvo, resp. krajská hygienická stanice učinila veškerá opatření, změřila hluk, konstatovala porušení zákona. A v tomto směru probíhá odvolací řízení. Věřím tomu, že v nějaké dohledné době dojdeme k nějakému závěru. A pak samozřejmě je třeba si uvědomit, že ještě existuje institut správní žaloby, který nemůžeme nikterak vymazat, to znamená, i když to správní řízení dojde do nějaké fáze, tak předpokládám, že ta firma podá správní žalobu, a pak budeme muset čekat na rozhodnutí nezávislého soudu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další interpelace je pana poslance Vojtěcha Munzara na pana ministra Richarda Brabce ve věci ekologické zátěže Kladno.

Poslanec Vojtěch Munzar: Ano. Děkuji, vážený pane předsedající.

Vážený pane ministře, já chci navázat svou interpelací na předchozí moji interpelaci na pana ministra Havlíčka týkající se řešení možné kontaminace podzemních vod v zatopených dolech na Kladně. Nebudu opakovat všechny ty argumenty, které jsem tady říkal. Jenom z odpovědi vašeho vládního kolegy mám takový pocit, že je tam trochu popření výsledků předchozích studií, na základě kterých se udělalo rozhodnutí vlády o vyčlenění finančních prostředků a opatření na řešení této situace. A taky tam trochu cítím z mého pohledu přehození odpovědnosti na váš rezort na řešení této situace, přestože řešení zátěží ze starých důlních děl má být v kompetenci Ministerstva průmyslu a obchodu.

Takže se vás chci zeptat, pane ministře, zda jste připraveni převzít odpovědnost za řešení této situace podzemních vod v zatopených dolech v Kladně a za řešení odstraňování zátěží ze staré důlní činnosti. Zadruhé zda již existuje nějaký plán na Ministerstvu životního prostředí na řešení celé situace, a případně jaký. A zatřetí, zda budou zachovány vyčleněné finanční prostředky, které už byly vládou vyčleněny, anebo budete muset začít de facto od začátku včetně žádosti o nové prostředky na vládě. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážený pane kolego, Kladno zdraví Kladno. To jenom pro tady neznalé, tak jsme oba Kladeňáci. Já tedy dneska trochu přesunutý. (Někteří poslanci ANO reagují a mávají.) Se ozvali kolegové teď z mého kraje. Ale ten původ je nezpochybnitelný. Made in Kladno. Takže pro mě je to samozřejmě i osobní záležitost, protože já tam tu situaci na Poldovce dobře znám.

Oba víme, že odhadovaný náklad na odstranění té staré ekologické zátěže tam může být, a teď se nebavím samozřejmě jenom o té záležitosti vody, ale o celkové ekologické zátěži v této oblasti, je odhadován někde kolem šesti miliard korun, což samozřejmě je obrovská částka. Nutno ale také říct, že podobných zátěží s podobnou prioritou je v ČR mnoho desítek,

dokonce řádově stovky. Takže byt' tato je větší, jedna z těch největších samozřejmě z pohledu objemu.

My jsme samozřejmě diskutovali s MPO i s Ministerstvem financí v rámci té změnové situace, kdy došlo k tomu návrhu zrušit stávající usnesení 296 a začít se vlastně bavit o tom, co dál, a nakonec po nějakých poměrně velmi detailních odborných debatách jsme se rozhodli, že jsme připraveni na sebe vzít ten úkol. Takže to je zároveň odpověď na tu vaši první otázku. Souvisí to i s tím, že to bude hodně o různých hydrodynamických modelech proudění vody, a tam samozřejmě máme prostřednictvím třeba České geologické služby tu potřebnou kvalifikaci, odbornost, ale přirozeně že tam bude pak možno v rámci zakázky se přihlásit i pro další subjekty.

Takže máme teď momentálně, a ono to vyplývá i z toho usnesení, v materiálu, který teď půjde do vlády, myslím 30. října by měl jít na vládu, tak úkolem té první etapy prací, která by měla být ukončena v prvním čtvrtletí příštího roku, bude především upřesnit předpokládanou dobu odtoku důlních vod do veřejné vodoteče, přesné místo toho odtoku a množství vytékající vody a predikce jejího chemického složení. A na základě výsledků první etapy bude zpracována potom projektová dokumentace na další potřebné průzkumné práce a monitoring povrchových a podzemních vod, a budou tak vlastně aktualizovány analýzy rizik, které jsou dneska k dispozici.

Součástí druhé etapy, a proto si také myslím, že to směřuje samozřejmě i k Ministerstvu životního prostředí, bude komplexní modelování proudění povrchových a podzemních vod v prostředí narušeném hornickou činností. Tato etapa by potom měla vyústit v návrh opatření k eliminaci potenciálních rizik zatopení kladenského revíru na finální přetokovou úroveň. Takže to je odpověď i na tu druhou otázku, zda máme nějaký plán, a my vlastně do konce roku bychom měli nějaký takovýto projektový záměr předložit podle toho usnesení, a už se na tom pracuje.

A třetí otázka. Ano, rádi bychom, aby samozřejmě ty peníze, pokud už někde byly alokovány a budou reálně vyčerpány na nějaký projekt, tak bychom využili, protože samozřejmě my ty staré ekologické zátěže jsme historicky financovali především z operačního programu Životní prostředí, který ale k tomuto účelu už je v podstatě vyčerpán. Budeme se snažit nějaké peníze zajistit i v novém programovém období 2021 až 2027, ale v této chvíli samozřejmě nevíme, jaká ta částka bude, a už v této chvíli můžeme říct, že ani nemůže být dostatečná pro to, abychom zafinancovali celou zátěž, protože v tomto období jsme na všechny ekologické zátěže měli zhruba tři miliardy korun. Takže asi těžko budeme mít nějak výrazně víc, a už vůbec to nemůžeme dát na jednu konkrétní akci.

Takže jsme připraveni se k tomu postavit čelem, připravit příslušné projekty, začneme etapu, která hned, ta první, skončí v prvním čtvrtletí roku 2020, a samozřejmě všichni máme společný cíl. Neumím si představit, že bychom vůbec připustili nebezpečí kontaminace té vody. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku, takže prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Ano, děkuji. Pane ministře, děkuji za jasnější a konkrétnější odpověď, než měl váš kolega ministr průmyslu a obchodu na mou interpelaci. Děkuji také za tu poznámku, co se týká ekologických zátěží, protože oba dobře víme, že Kladno trpí jak útlumem těžby, tak strukturálními problémy, přesto není v těch severských regionech, ale je ve středních Čechách, proto ty finance mnohdy v minulosti se nedostávaly na tyto věci, a já jenom vyjadřuji přání, aby se to změnilo. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. přečtu omluvu pana ministra Adama Vojtěcha, který se omlouvá dnes od 18 hodin do konce jednacího dne z důvodu neodkladných pracovních záležitostí.

Další v pořadí je paní poslankyně Dana Balcarová s interpelací na pana ministra Richarda Brabce ve věci řešení zápachu z provozu VAFO v Chrášťanech. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, chtěla jsem se vás zeptat docela jednoduše, a to tak: Čím to je, že tolik lidí dlouhodobě žije v zápachu, který je nesnesitelný? Žijí tam na desítky tisíc lidí v oblasti Prahy 13 a Prahy 6. Vy tu problematiku určitě dobře znáte, protože ti lidé se snaží používat všechny možné dostupné legitimní prostředky. Hlavní město Praha se proti tomu vyhradilo vůči krajskému úřadu, stejně tak Praha 13, místní spolky proti tomu demonstrují, píší petice, podávají odvolání, podávají podněty na Českou inspekci životního prostředí. To období, kdy jsou obtěžováni zápachem z továrny na psí granule, trvá roky. Někdy to jsou souvislé dny, kdy opravdu ten zápach je tak intenzivní, jako byste strčili hlavu do pytle s psími granulami. Není to jako jenom nějaká špatná vůně, ale je to fakt brutální! Takže já bych se ráda zeptala pana ministra, čím to je.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Děkuji, paní kolegyně za dotaz nebo za interpelaci. Máte pravdu, zabýváme se touto záležitostí poměrně dlouho a já jenom se pak dostanu k tomu spíš, co dál, nebo pak si řekneme, co se reálně děje a co je vlastně rozběhlé, protože samozřejmě tam koná jak inspekce životního prostředí, která provedla už řadu kontrol na podněty občanů. Já jsem se také několikrát, protože jak jsem tady před chvílí říkal, jsem Kladeňák, takže jezdím o víkendu do Kladna za dětmi, a tak se někdy jedu takhle okolo přes Zličín a přes tyto oblasti podívat a také jsem se s tím skutečně setkal. Ne vždycky, ale někdy je ten zápach výrazný.

Takže tam bylo provedeno několik kontrol a v únoru a v březnu letošního roku Česká inspekce uložila provozovateli pokuty za provoz bez integrovaného povolení ve výši 100 tisíc korun a 800 tisíc korun. Takže zatím celkově 900 tisíc korun byly uděleny pokuty, A samozřejmě toto nemusí být konečné. A protože v září letošního roku Česká inspekce životního prostředí zahájila řízení o zastavení provozu, tak musím říct, že v této chvíli se děje několik věcí. Za prvé tedy běží řízení o zastavení provozu, které momentálně tedy vede Česká inspekce životního prostředí, a rovněž je vedeno správní řízení o vydání integrovaného povolení v režimu zákona o integrované prevenci. A jak jste správně řekla, tak to integrované povolení vlastně vydal Krajský úřad Středočeského kraje v červnu letošního roku s tím, že se opět vlastně odvolalo hlavní město Praha, a to odvolání již podruhé nyní řeší Ministerstvo životního prostředí. A protože se v obou případech vlastně jedná o správní řízení, ať už v případě České inspekce životního prostředí, tak i to odvolání vůči vydání integrovaného povolení, tak určitě pochopíte, že se k nim nemůžu vyjadřovat, protože to není věc politická, ale ryze řekněme odborná a úřední v tomto. Takže běží tato řízení.

Já vás chci ujistit, že si uvědomujeme, respektive že je prostě jasné, že nejsme spokojeni s tím, že lidé jsou obtěžováni zápachem. Koneckonců navštívili nás občané takové pokojné demonstrace, která proběhla zhruba před měsícem, nebo před několika týdny, před Ministerstvem životního prostředí. Kolegové s nimi hovořili. A jistě že si uvědomujeme ten problém.

Problém je hodně v tom – a ono to není jenom tady, v tomto místě, že všichni, nebo mnohokrát se říká: pojďme to řešit nějakou změnou legislativy. Ale v minulosti byl emisní limit v pachových jednotkách stanoven v legislativě a zkušenosti s touto regulací vůbec nebyly pozitivní. Protože pokuty za nesplnění toho limitu dostávaly paradoxně provoz, na které si nikdo nestěžoval, a naopak problematické provozní limity ověřované měřeními na komíně byly schopny plnit, a přesto obtěžovaly okolí zápachem. Proto nakonec vlastně byl tento limit zrušen na úrovni vyhlášky a musím říct, že nejsou dneska stanoveny ani evropskou legislativou, ani v jiných státech EU. A my jsme se tím několikrát zabývali. Pamatujete si i na poslední debatu v rámci novely zákona na ochranu ovzduší, kde právě tento limit byl diskutován.

Krajské úřady mají v rámci své působnosti vymezené zákonem o ochraně ovzduší možnost ukládat právě technické podmínky provozu ke zmírnění zápachu, popřípadě ukládat přímo emisní limity pro látky obtěžující zápachem. A zákon o ochraně ovzduší nabízí dostatečné regulační nástroje. To znamená, že mnohokrát je ten problém v územním plánu. Že prostě v územním plánu se povolí ve výstavbě výstavba něčeho, co je logické, že bude obtěžovat okolní zástavbu. Tady je komplikace ještě v tom, že ta provozovna byla původně postavena jako relativně malá a zápachem, i když je tam celou řadu let, vlastně příliš neobtěžovala. A ten problém nastal někdy až od srpna 2018, kdy opravdu těch podniků přichází celá řada. (Upozornění na čas.) Pardon, ale já ještě kdyžtak odpovím na doplňující otázku.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Dana Balcarová: Tak musím dát doplňující otázku, i kdybych nechtěla, abych vám dala prostor. Tak já se zeptám jednoduše. Co mají ti občané dělat? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Tak v této chvíli dělají to, co... Nebo určitě budou i nadále dělat to, co dělají. To znamená, oni si oprávněně stěžují, že jsou obtěžováni zápachem, na obci, na městské části, na krajském úřadu, u nás, na inspekci. Samozřejmě budeme i dál posuzovat tyto všechny žádosti. A také je potřeba teď počkat na to, jak vlastně dopadnou ta jednotlivá řízení, ať už o tom integrovaném provozu, protože teď oni v rámci toho druhého odvolání, tak tam byla doplněna do toho návrhu, nebo do té žádosti, celá řada opatření, která by měla významným způsobem minimalizovat riziko obtěžování zápachem. A to už je právě pod tlakem toho druhého odvolání a tlakem na toho provozovatele, protože samozřejmě do toho bude muset zjevně investovat další peníze. Což je nepochybně správně, protože já se na to můžu dívat i z pohledu bývalého ředitele chemičky, což se o mně ví. Ve chvíli, kdy s námi to okolí mělo problém, jsme se snažili ten problém řešit velmi intenzivně. I když jsme splnili všechny zákonné limity, přesto jsme vycházeli tomu okolí vstříc. Protože já si dlouhodobě neumím představit podnikatele, který by měl na sebe naštvané okolí. To nikdy nevede k ničemu dobrému.

Takže já jsem přesvědčen, že tady ty možnosti prostě jsou. Jsou tady dvě řízení, která teď momentálně běží. A určitě ti lidé se nespokojí s tím, že... řekněme, že se sami prostě o sobě zklidní. Já myslím, že dokud to tam prostě bude páchnout, tak do té doby si budou stěžovat a do té doby to ty úřady budou prostě řešit. A já pevně věřím, že ten provozovatel teď si uvědomujeme, že není dlouhodobě podle mě možné tam žít v takovém nesouladu s tím okolím.

Ale z pohledu samozřejmě ministra životního prostředí (upozornění na čas) – děkuji – můžu jenom říct, že teď nechme doběhnout ta správní řízení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Tak ještě stihneme položit jednu interpelaci, a to paní poslankyně Pavly Golasowské na paní nepřítomnou ministryni Janu Maláčovou. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Vážená nepřítomná paní ministryně, chcete zavést tzv. zálohované výživné, kdy za neplatiče, kteří neplní své rodičovské povinnosti a neplatí výživné na své děti, převezme tuto zodpovědnost stát. To znamená, že výživné půjde z peněz daňových poplatníků.

Chci se zeptat, jaké máte nástroje na vymáhání výživného od neplatičů, když dnes víme, že stát vymůže pouze deset až patnáct procent pohledávek.

Pokud jde např. o postih držitelů plavebních a leteckých průkazů, bylo Ministerstvo spravedlnosti Ministerstvem dopravy informováno, že je v ČR poměrně málo osob, které jsou držiteli těchto oprávnění a zároveň nejsou držiteli řidičského průkazu. V rádech se jedná o jednotlivce. Zavedení tohoto opatření by si nad to vyžádalo zřízení centralizované evidence těchto oprávnění, která v současnosti neexistuje. Přičemž o tom, že právě stávající možnost pozastavení řidičského průkazu je efektivním opatřením, které je využíváno v dostatečné míře, jak o tom svědčí uvedené statistiky od exekutorské komory.

Jedním z dalších nástrojů vymáhání, které zmiňujete, jsou veřejně prospěšné práce, které dle mého názoru zatíží města a obce další administrativou a náklady na práci s neplatiči. Jsou v celkových odhadovaných nákladech asi 860 milionů korun za výživné, které ročně zaplatí stát zakomponovány i náklady na tuto práci? Nebo si to budou hradit obce a města ze svého rozpočtu? Diskutuje Ministerstvo práce a sociálních věcí s Ministerstvem spravedlnosti o větším využití např. elektronických náramků pro neplatiče výživného, resp. o dalších formách sankcí? Má Ministerstvo práce a sociálních věcí připraven s návrhem zálohovaného výživného rovněž účinný systém vymáhání? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za přesné dodržení času na interpelaci. Jelikož paní ministryně je omluvena a není přítomna, bude na tuto interpelaci odpovězeno písemně.

Jelikož je 17.56 hodin a podle jednacího řádu poslední interpelace může být podána v 17.55 minut, končím bod interpelace.

Podle dohody budeme plynule pokračovat dál v projednávání dalšího bodu. Dalším bodem je

Sloučená rozprava k bodům 245 a 246 /sněmovní tisky 113 a 114/

Je to výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2016, sněmovní tisk 113, a výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2016, sněmovní tisk 114. Před polední přestávkou jsme přerušili sloučenou všeobecnou rozpravu k těmto dvěma bodům. Bylo přerušeno vystoupení poslance Valenty. Prosím, aby místa u stolku zpravodajů zaujali zpravodajové volebního výboru pan poslanec Petr Dolínek a paní poslankyně Barbora Kořánová. (Z lavic

zaznívají hlasy: Kořanová.) Paní poslankyně Barbora Kořanová. Ještě párkrát to vyslovím, a už to budu umět.

Nyní tedy budeme pokračovat v přerušené sloučené všeobecné rozpravě, kde uděluji slovo panu poslanci Valentovi, který byl přerušen před polední přestávkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Už nebudu mnoho zdržovat, pouze dokončím své vystoupení.

Na samotný závěr si dovoluji položit dvě základní otázky. Ta první může znít například takto: Je uživatel dnes schopen výhradně na základě zpráv Rady České televize o hospodaření posoudit skutečnou ekonomickou situaci České televize? Moje odpověď je taková, že v případě, když na tyto zprávy se bude pohlížet z pohledu uživatele účetních závěrek, musím říci, že je potřeba nemalých ekonomických a právních znalostí a také zkušeností s hospodařením subjektů v odvětví televizního vysílání, aby z nich relevantní ekonomické údaje, které jsou potřebné k poslaneckému rozhodování a objektivnímu poslaneckému rozhodování, vůbec získal.

Druhá otázka je obdobná. Je uživatel schopen výhradně na základě výročních zpráv o hospodaření dostatečně posoudit kvalitu řízení České televize? A moje odpověď. Dostupné informace ve výročních zprávách o hospodaření České televize nepodávají dostatečně fundované informace, na podkladě kterých by mohl uživatel dostatečně posoudit kvalitu řízení České televize. A jestliže potom podle těchto zpráv rozhoduje i Rada České televize, a to například při udělování finančního ročního bonusu, chcete-li ročních odměn generálnímu řediteli České televize, je nutno veřejně říci – no nazdar. Dva a půl milionu korun, konkrétně 2 420 000, tedy roční bonus v plné výši tvořící desetinásobek měsíčního platu generálního ředitele dostane pan Dvořák na základě hlasování v radě i letos. Když jsem slyšel, že kritéria pro udělení takto vysoké až nehorázné odměny jsou – udržení vyrovnaného rozpočtu, kvalita a úroveň vysílání a programů, plnění manažerských povinností a výše podílu divácké sledovanosti na televizním trhu – tak to jsem se tedy velice podivil. Zejména tomu poslednímu kritériu, které mě zaujalo nejvíce.

Když jsem totiž zde v minulosti z tohoto místa snižující se sledovaností České televize argumentoval, litaly na mě hromy blesky, že právě Česká televize je veřejnoprávní institucí a na sledovanost by tato instituce tedy koukat neměla, že jo. K tomu jsou nám tady k dispozici komerční stanice. Myslím, že se tehdy takto ozval například pan kolega Martin Kolovratník a někteří další, zejména poslanci orientovaní napravo.

No budiž, ale on si pan generální ředitel beze zbytku neplní ani ty své zmiňované manažerské povinnosti. Alespoň desítky stížností od občanů Radě České televize tomu nenasvědčují. O umělém udržování vyrovnaného rozpočtu jsem se ve své zprávě již zmínil. A nejen stížnosti koncesionářů, podezřele uzavřené a nevýhodné smlouvy, ale například i manažerská neschopnost korigovat často neomalená, arogantní a lidsky urážlivá vystupování některých televizních pracovníků ilustruje aktuální stav v České televizi.

Tolik z mé strany několik krátkých poznámek k vybraným jevům týkajícím se zpráv o hospodaření České televize obecně. Rozhodně jsem zde však nezmínil vše, co mi nyní leží na srdci. Ale nebudu brát vítr z plachet jiným vystupujícím, kteří se zcela jistě zodpovědně na tento projednávaný bod připravili. Děkuji za vaši pozornost a věřím, že ani tuto zprávu společně tedy neschválíme a také již jednou provždy skončíme s naprostým formalismem, kterým je sněmovní proces schvalování všech zpráv vážících se k České televizi již po dlouhá léta prosycený. A to nejen ke škodě samotné České televize, ale zejména ke škodě všech koncesionářů média veřejné služby. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji hezký večer. Nyní tedy další poslanec v obecné rozpravě vystoupí... aha jedna faktická, než jsem to dořekl. Takže předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura a připraví se pan poslanec Lubomír Volný. Prosím vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já samozřejmě nechci brát nikomu právo vystupovat a trpělivě poslouchám. Nicméně chci říct, že zejména tyto zprávy, které teď projednáváme, jsme ve volebním výboru už projednávali a schválili dvakrát. V minulé Sněmovně i v této Sněmovně. A samozřejmě když se dívám na čas a počet přihlášených, je možné, že se k tomu nedostaneme, ale chtěl bych všechny vystupující zvážít. Myslím, že ti, kteří jsou připraveni hlasovat proti, budou hlasovat proti, a my, kteří máme opačný názor, je nepřesvědčíme. Oni nás také nepřesvědčí, tak uvidíme.

Nicméně pane místopředsedo, já chci avizovat, že před závěrečným hlasováním si náš klub vezme pauzu na to, abychom tady byli v dostatečném počtu, protože to přece jenom není obvyklé jednání Poslanecké sněmovny. A některé schůzky, které byly domluveny na 18.00, 18.30, 19.00, prostě nebylo možné zrušit. Nicméně kolegové jsou připraveni se v okamžiku, kdy se přiblíží hlasování, dostavit na samotné hlasování. Avizuji to dostatečně dopředu, abyste pak neměli pocit, že to je nějaké obstrukční chování nebo něco. Těžko se dá odhadovat, kdy by na takovou případnou pauzu došlo. Říkám, až po ukončení rozpravy se všemi vystupujícími, faktickými připomínkami, případnými závěrečnými slovy. Pak bych požádal o přestávku. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže jenom abych si to upřesnil. Ona je sloučená rozprava, takže před hlasováním o bodu 113. Protože je 113, 114, sloučené rozpravy – po ukončení sloučené rozpravy a po závěrečných slovech. Tak je to úplně jasné.

A nyní požádám o vystoupení pana poslance Lubomíra Volného a připraví se pan poslanec Lubomír Španěl. Mezitím přečtu rychle ty omluvy. Takže paní poslankyně Kateřina Valachová se omlouvá z dnešní schůze od 18 do 19.30 z pracovních důvodů a paní poslankyně Karla Šlechtová od 18 hodin z rodinných důvodů do konce jednacího dne.

Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Dobrý večer, dámy a pánové. Já bych chtěl vašim prostřednictvím poděkovat panu kolegovi Stanjurovi, že tady férově přiznal, že poslanci ODS kašlou na názory a argumenty svých kolegů z Poslanecké sněmovny, že jejich názor je jasný, že je úplně zbytečné vést nějakou debatu a že si tady prostě udělají takový odpočinkový večírek a přijdou až hlasovat.

Nicméně si myslím, že stojíme před poměrně zásadním rozhodnutím, protože dřív, nebo později, podle všech informací, které tady zazněly, opravdu dojde k situaci v České televizi, kterou tady i kolegové z ODS budou muset řešit aktivně, a tím že se do té debaty a do vyřešení budoucí ekonomické situace České televize budou muset sami zapojit.

Nyní mi dovolu, dámy a pánové, abych zde přečetl text prohlášení, které jsem učinil zde v tiskovém centru Sněmovny zhruba někdy před půl rokem. Toto prohlášení, jež mimochodem Česká televize sice natáčela, ale nějak jej pak zapomněla odvysílat, je jedním z výsledků práce, na které se mimo mne podílela ještě kolegyně Ivana Nevludová a kolega Marian Bojko. Naše činnost spočívala především v získávání informací z veřejných zdrojů, jakými jsou například registr smluv nebo zápisy z jednání volebního výboru Poslanecké

sněmovny, a čerpali jsme také z rozhovorů s bývalými i současnými pracovníky České televize. Všechny poznatky jsme nakonec konzultovali s ekonomy, auditory a právníky.

Zejména kvůli tomu, že jsme čerpali z veřejně dostupných zdrojů, je pro mě poněkud zarážející ochota členů kupříkladu strany pirátské, kteří jsou pověstní svým poctivým a neúplatným bojem proti korupci, zvednout ruku pro závěrečné zprávy o hospodaření České televize, když jsou tady informace, které jednoznačně naznačují možnost korupčního chování, o kterém jsem předpokládal, že jsou na něj členové strany pirátské velmi, velmi citliví.

Nyní již tedy samotný text prohlášení. Toho prohlášení, které si Česká televize sice natočila, a přestože se jednalo o informace o tom, že jeden z ústavních činitelů podává trestní oznámení směrem k České televizi a směrem k managementu České televize, nejen že je neodvysílala, ale žádným způsobem se ani nesnažila získat další relevantní informace.

Není žádným tajemstvím, že Česká televize svůj současný provoz dokáže finančně pokrýt zhruba do roku 2021. Ví to celá Sněmovna, vědí to pracovníci a management televize, ví to Rada České televize, ví to kdekdo. Všichni se ale tváří, že to nevidí.

Když současný generální ředitel v roce 2012 Českou televizi přebíral, měla tato instituce finanční rezervu přibližně ve výši čtyři miliardy korun. Od té doby i přes každoroční zhruba šestimiliardový příjem z koncesionářských poplatků vytrvale klesá hodnota veškerého jejího majetku. A aby toho snad nebylo málo, tak dnes, tedy v roce 2019, má už stamilionové závazky splatné v letech 2021, 2022 a 2023, a podle některých informací dokonce i v roce 2024.

Stručně shrnuto, Česká televize žije na dluh, její majetek někam mizí, avšak management i Rada České televize tvrdí, že je vše v pořádku. Že jde o výsledek dlouhodobě vyrovnaného a zdravého hospodaření. Kdyby takto zdravě a vyrovnaně hospodařily naše domácnosti a firmy, tak v České republice řádí hladomor.

Finanční rezerva, tedy již zmiňované necelé čtyři miliardy, bude koncem roku 2021 definitivně v nenávratnu, a Česká televize se tak dostane do finančních potíží. Už jenom to by se dalo pokládat za závažné. Celá skutečnost je však mnohem horší. Existuje mnoho velmi konkrétních indicií, že v České televizi dochází k závažné hospodářské kriminalitě, do níž jsou pravděpodobně zapojeni nejenom někteří členové jejího vrcholného managementu, ale i členové Rady České televize. A dokonce, což je obzvláště alarmující, také členové Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky, a to i v těch nejvyšších funkcích.

Zda je u všech zúčastněných jejich zapojení aktivní, nebo pouze – a to pouze prosím berte v úvahu – celou činnost, a tím zneužívají svých veřejných funkcí, není zatím zcela jasné. To, že o skutečnostech nasvědčujících nezákonnému jednání vědí, a přesto nekonají, je však mimo jakoukoliv pochybnost. Nelze se proto ubránit podezření, že proces úbytku finančního, ale i ostatního majetku v České televizi je řízený a má vyústit v její rychlý prodej. A jak všichni víme, rychlý prodej je zpravidla prodej pod cenou.

Protože jsem již vyčerpал všechny reálné možnosti, jak další likvidaci České televize zabránit, nezbyvá mi, než v této situaci podat orgánům činným v trestním řízení příslušné podněty. V nich jsou popsány jednotlivé kauzy a doloženy konkrétními daty. Škody se pohybují v řádech stovek milionů, či dokonce jednotek miliard. Pokud se podezření potvrdí, což je velmi pravděpodobné, tak budeme svědky ekonomické kriminality nejen s velkými škodami, ale především s nebývale rozsáhlým a dobře organizovaným zapojením osob působících v mnoha sférách naší společnosti, ve vedení nejvlivnějšího média v zemi, v jeho kontrolních orgánech, ve vrcholných patrech politiky, ale také v uměleckých kruzích a byznysu. Takové spojení z celé věci činí záležitost mimořádného celospolečenského významu a tomu také budou odpovídat policejní útvary a další instituce, kterým své poznatky předám.

Pokud nedojde k okamžitému a razantnímu řešení stávající situace, tak za rok, nejpozději za dva, budeme mít k dispozici pouze následující varianty.

1. Zásadní omezení provozu ČT a s tím související propouštění zaměstnanců ČT.
2. Okamžitý prodej České televize do soukromých rukou.

3. Převedení televize pod správu státu. Tuto možnost uvádím prakticky jen pro pořádek, protože ve skutečnosti nebude z časových důvodů realizovatelná.

4. Okamžité a významné zvýšení koncesionářských poplatků. Také tato možnost je relativně časově náročná, avšak alespoň pro mě je zcela nepřijatelná z jiného důvodu. Nepokládám za možné chtít po občanech, aby nesli náklady špatného, či dokonce nezákonného hospodaření, na kterém se vědomě podíleli i vysocí ústavní činitelé, tedy lidé, které si občané zvolili a platí proto, aby zastupovali jejich zájmy.

Na Českou televizi je ve společnosti mnoho názorů. Jedna skupina občanů tvrdí, že bez veřejnoprávní televize by skončil svět, druhá by ji zase nejraději prodala, a tím se jí navždy zbavila. Oba tyto názory jsou legitimní a můžeme a nejspíš také budeme o nich diskutovat. Ekonomický kolaps, ke kterému dnes Česká televize nepochybně míří, ale není v zájmu žádné z těchto skupin. Něco takového by se hodilo pouze tomu, kdo by ji rád koupil a přitom za ni zaplatil co nejméně. Prodej firmy v ekonomických potížích a v časové tísní je totiž vždy výhodný pouze pro kupujícího, což jsme ostatně viděli v minulosti u mnoha jiných, původně prosperujících a najednou podivně zkrachovalých podniků.

V této souvislosti bych jenom rád připomněl, že v majetku České televize zatím jsou kromě techniky, nemovitostí a vysílacích licencí i jedny z nejlukrativnějších pozemků v Praze.

Ať už tedy máme na veřejnoprávní televizi jakýkoliv názor, tak zájmem nikoho z nás není, aby ekonomicky zkolabovala. Proto žádám všechny, kdo o celé záležitosti mají nějaké informace, tedy především televizní pracovníky, aby byli co možná nejvíce nápomocni orgánům činným v trestním řízení. Česká televize je dnes v situaci, kdy si ji zprivatizovala poměrně malá a dobře organizovaná skupinka jednotlivců, která za ni nezaplatila ani korunu, a přesto ji využívá k naplňování svých politických, ale především ekonomických zájmů. Tomu je potřeba okamžitě učinit přítrž, protože to je v rozporu nejen se zájmy nás všech, ale také se zákonem.

To je konec celého prohlášení, o kterém žádná média nijak neinformovala a v ČTK, kam jsme celé znění poslali, se text někam ztratil.

Od té doby se změnila jedna věc. Trestní oznámení bylo skutečně podáno a já jako oznamovatel jsem byl dle zákona vyrozuměn o tom, že příslušné orgány začaly ve věci konat. Já zde samozřejmě z onoho trestního oznámení nebudu přesně citovat, protože bych tím mohl ohrozit vyšetřování. Myslím si ale, že stručný popis jeho malé části, obsahující pouze základní informace, jež jsou ve své většině dostupné z veřejných zdrojů, vyšetřování ohrozit nemůže a zároveň dostatečně ukáže nejen to, co se v České televizi dnes ve skutečnosti děje, ale hlavně to, že Rada České televize dlouhodobě neplní svoji zákonnou povinnost, kterou je především kontrola zákonného a efektivního hospodaření České televize.

Příklad číslo 1. Výměna ekonomického a provozního systému pro Českou televizi. Už od roku 2013 podle mých informací Česká televize neplatí podporu ekonomického a provozního systému SAP R/3. Tento systém je však stále v provozu, což znamená, že ČT bude muset kromě upgrade platit ještě navíc penále, a to v řádech milionů korun. Dále to znamená, že systém nereflektuje žádné legislativní změny, které od roku 2013 proběhly.

Zároveň Česká televize zakoupila za 32 700 330 korun ekonomický a provozní systém HELIOS Green od firmy Asseco Solutions. Výběrové řízení na tuto dodávku se několikrát rušilo a znovu vypisovalo, dokud nevyhrála právě uvedená společnost. Při pokusech o uvedení systému do provozu se však zjistilo, že není dostatečně funkční a prostředí gigantu, jakým je Česká televize, nezvládá. Vedení České televize proto rozhodlo, že s implementací bude pomáhat firma Leading, s. r. o., a to i přesto, že na implementaci byl uzavřen dodatek s původním dodavatelem, tedy se společností Asseco Solutions, a. s. A jak celá věc dopadla? Náklady již překročily zásadním způsobem vysoutěženou částku, a to formou mnoha dodatečných smluv, uzavíraných tentokrát až na jednu samozřejmě opět velice podezřelou výjimku již bez výběrových řízení.

Dodnes pracují na implementaci celého systému především interní zaměstnanci České televize, čímž se opět zvyšuje původně vysoutěžená cena, a to o vnitřní náklady na tyto zaměstnance. Už to je alarmující. Pokud si ale někdo myslí, že tím to končí, tak je na velkém omylu. Celý systém totiž dodnes, jak potvrdil ředitel České televize, plnohodnotně nefunguje. V ČT tak běží už několik let souběžně dva systémy: SAP R/3 bez podpory a problematicky fungující HELIOS. V praxi to funguje tak, že se do HELIOSu průběžně překlápějí data z nepodporovaného SAPu. To samozřejmě neúměrně zatěžuje zaměstnance České televize.

Ale hlavní problém je jinde. Takovýto postup totiž znamená trvalou migraci obrovského množství dat. A každý IT odborník vám potvrdí, že je prakticky vyloučené, aby se při takovém množství data neztrácela, či nedocházelo k chybám. A zde připomínám, že jde o data související s provozními výkazy a účetnictvím. Co to znamená, pokud vše přeložíme do srozumitelné podoby? Znamená to, že ČT nějak hospodáří, nějak účtuje a nikdy nikdo už nejspíš nezjistí, jak přesně všechno probíhalo a probíhá, protože se mnohá data ztratí.

Pokud přihlídneme k dostupným celkovým ekonomickým údajům o ČT, tak se dokonce nedá vyloučit, že jde o proces záměrný a plánovaný. Že jde o postup, který je v rozporu se zákonem, je ale zřejmé v každém případě. Na celé věci je však asi nejzajímavější, co o tomto několikaletém procesu říkají zprávy kontrolních orgánů České televize, tedy Rady České televize. Neříkají vůbec nic. Buď Rada České televize nic neví, a pak zásadním způsobem selhává, nebo nic vědět nechce, a pak selhává ještě více.

Příklad číslo 2 je společnost Leica Gallery a střet zájmů generálního ředitele ČT Dvořáka, který jsme také probírali už v několikrát zmiňovaném setkání s generálním ředitelem České televize a Radou České televize. Generální ředitel České televize Petr Dvořák je prokazatelně spolumasítem a zároveň předsedou správní rady společnosti Leica Gallery, kde druhým spolumasítem této společnosti je jeho žena. Už jen skutečnost, že generální ředitel ČT je zároveň členem statutárního orgánu a spoluvlastníkem firmy, která obchoduje s uměním, to znamená, že se zabývá činností příbuznou činnosti České televize, je v rozporu se zákonem. Jen pro doplnění dodávám, že uvedená společnost má roční obrát v řádu desítek milionů korun.

Pokud by někoho zajímalo, jestli náhodou Česká televize nějak společnosti svého generálního ředitele nepomáhá, například vysíláním reklamy na jeho činnost, tak si můžete, stejně jako jsem to udělal já, zadat název této společnosti do vyhledávače, napsat si tam Leica Gallery ČT 24. A doporučuji, abyste to udělali vsedě, protože výsledek vyhledávání je skutečně ohromující. Jde o čísla pohybuující se v řádech tisíců. Ano, tolikrát dělala Česká televize ve svém vysílání reklamu firmě generálního ředitele České televize a jeho manželky. Dále je zajímavé, kolik za tuto reklamu Česká televize společnosti svého generálního ředitele vyfakturovala. Podle vyjádření samotného generálního ředitele České televize a předsedy Rady České televize to bylo celkem nula korun českých. To je skutečně milá sleva.

A nejzajímavější opět je, co o vzájemné obchodní spolupráci veřejnoprávní televize a firmy jejího ředitele říkají zprávy Rady České televize. Ano, hádáte správně, neříkají opět vůbec nic. Radě České televize totiž toto mnohonásobné porušování zákona, kdy poškozeným je Česká televize, a tedy všichni koncesionáři, nestojí za sebemenší pozornost. Rada České televize na to zřejmě nemá čas, protože musí řešit důležitější věci. Například to, jak vysoké prémie odsouhlasí generálnímu řediteli za správné hospodaření či za vynikající nastavení kontrolních mechanismů v rámci hospodaření České televize.

Odměňování generálního ředitele v kontextu s ekonomickými výsledky České televize je další zajímavou věcí. Jednak vedle svého platu dostal rozhodnutím Rady České televize ještě mimořádné prémie v úhrnné výši 14,5 milionu korun, a pak tedy, zřejmě jako nějakou obdobu železničního deputátu, ještě reklamu zdarma pro svoji firmu ve vysílání České televize. Myslím, že jako manažerská odměna za ztrátové hospodaření, o kterém existují jasné důkazy a které tady potvrdili i kolegové, od kterých jsem to opravdu nečekal, to vůbec není špatné.

To jsou tedy dva skutečně velmi stručně popsané případy z mnohých, které obsahuje poměrně obsáhlé trestní oznámení, jež jsem, jak už jsem uvedl, podal zhruba před půl rokem.

Vážené dámy a pánové, je zřejmé, že současná Rada České televize neplní svou funkci kontrolního orgánu, a to dlouhodobě a zcela zásadním způsobem. Tuto situaci jsme jako zástupci veřejnosti povinni řešit, jak nám to ukládá zákon a jak jsme všichni slibovali v poslaneckém slibu. Domnívám se, že jestli něco je v zájmu opravdu všeho lidu, tak to je hospodárné a zákonné hospodaření s veřejnými penězi. Na situaci, v jaké se nyní nacházíme, také pamatuje zákon o České televizi, který umožňuje Poslanecké sněmovně Radu České televize odvolat a zvolit radu novou. Myslím, že by nyní bylo vhodné ocitovat zde část tohoto ustanovení: Poslanecká sněmovna může radu odvolat, neplní-li rada opakovaně své povinnosti stanovené tímto zákonem nebo pokud Poslanecká sněmovna dvakrát po sobě neschválí výroční zprávu o činnosti České televize nebo výroční zprávu o hospodaření České televize. Navrhují tedy neschválit zprávy Rady České televize o hospodaření České televize v letech 2016 a 2017, protože se jedná o dokumenty, které s velkou pravděpodobností zakrývají trestnou činnost. Následně odvolat Radu České televize a co nejrychleji navolit radu novou, která bude schopna a hlavně ochotna plnit to, co jí ukládá zákon. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, nyní tady mám jednu faktickou poznámku, takže vystoupí paní poslankyně Miroslava Němcová. Pan ministr? Paní poslankyně na faktickou, pane ministře, vy si přejete také faktickou? Takže paní poslankyně Němcová, potom se připraví pan ministr a potom standardně pan poslanec Španěl. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, k té informaci, která zazněla od mého předřečníka, která se týká případného střetu zájmů generálního ředitele České televize tím, že je členem správní rady galerie Leica. Tak bych ráda, protože jsem si opatřila k tomu informace, sdělila, že za dobu působení Petra Dvořáka ve vedení České televize neuzavřela Česká televize se společností Leica Gallery Prague žádnou obchodní smlouvu ani jinak nepodporovala její aktivity či chod této galerie. Česká televize odvyšlala běžné zpravodajské reportáže, bylo jich celkem 16, a podobně tak informovala například v letech 2016 až 2019 o Galerii Václava Špály nebo 11 příspěvků o brněnské Fait Gallery. Příspěvků a reportáží tohoto typu lze nalézt stovky, jedná se o běžnou agendu zpravodajství v kulturní oblasti.

Dále bych chtěla říci, že vedle toho, že je Petr Dvořák ve správní radě této galerie, tak je třeba dodat, že je také členem správní rady Národního divadla, Českého vysokého učení technického nebo členem Společenství vlastníků jednotek Povltavská 5, a o všech těchto skutečnostech informoval Radu České televize ve svém životopise, který předkládal společně se svou kandidaturou na post generálního ředitele. Tak tedy tolik tyto informace, které vyvracejí to, co zde zaznělo před chvílí.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana ministra kultury Lubomíra Zaorálka, na faktickou se připraví pan poslanec Lubomír Volný. Zatím jsou tady tyto přihlášky. Pane ministře, prosím, vaše dvě minuty.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Já jenom, pořád mi připadá, že se stále točíme v kruhu, a já se snažím pochopit, v čem jsou výhrady vůči tomu hospodaření. Vlastně pořád se tady horlivě naznačuje nějaký problém, snažím se přijít na čem, ale – rozumíte? Co tady vidím, je pořád stejné. Základ je rok 2008, že ano, nebo 2011, kdy stav účtu České televize vykazoval, nebo myslím, že to bylo v roce 2008, kdy stav účtu vykazoval 3,68 – pardon, v roce 2011 stav účtu České televize vykazoval, řekněme 3,7 miliardy korun. Nepravdivě se říká, že to byl důsledek nějakého skvělého hospodaření těch, co tam byli předtím, protože Dvořák nastupuje v roce 2011. Ale faktem je, že to tak není, protože výše tohoto cash flow byla vytvořena něčím úplně jiným, tím, že se jednak zvýšil koncesionářský poplatek, a také to, že se omezila reklama. Jenomže to začalo platit až od roku 2011. Do té doby televize realizovala 1,5 miliardy na těch smlouvách každý rok. Po tom roce 2011 realizovala jenom 0,6 miliardy. Takže tam nashromáždila těch 3,7. To je jedna věc. Takhle se tam ty peníze ocitly.

A druhá věc, jestliže se říká, že pak se s tím nějak hospodařilo, ale z těch čísel, která já mám k dispozici, tak to, co já jsem na tom pochopil, je, že prostě navzdory tomu, že tam byly ty prachy, tak to není pravda, že se to nějak projídalo. Tam se skutečně ten provoz platil z 90 % z koncesionářských poplatků, 10 % z obchodní činnosti, ty peníze se užily, a můžu to říct podrobněji, pokud to nestačí, jak jsem tu dnes řekl, a ty se opravdu použily na to, že se platilo studio v Brně, že se platil ten dětský kanál, který dneska patří k nejsledovanějším v Evropě, mezitím se stal takto úspěšným, platila se oprava Kavčích hor, které jsou velmi zanedbané, tam byla taková situace, že se muselo všechno vyměňovat, a řekněme také investice v Ostravě... (Předsedající: Čas.) Takže já pořád nechápu, v čem je tedy ten průlom, to průlomové místo –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Čas. Nyní na faktickou poznámku pan poslanec Lubomír Volný, zatím poslední faktická poznámka. Připraví se pan poslanec Lubomír Španěl. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Vaším prostřednictvím k paní kolegyni Němcové jenom tolik, že je škoda, že jste se toho semináře nezúčastnila, protože byste věděla, že všechny argumenty, které jste tady teď přednesla, zazněly i na tom semináři a byly opět poměrně jednoduchým a logickým způsobem vyvráceny, protože zřejmě tady prostřednictvím pana předsedajícího i pan ministr kultury si může ve svých záznamech, které má z tohoto jednání, najít to, že pan ředitel na tom semináři tvrdil, že o svém střetu zájmů informoval Radu České televize a předseda Rady České televize toto nepotvrdil. A to ještě používám slovo, které je velice mírné. Ten dotaz na předsedu Rady České televize a na ostatní členy Rady České televize jsem dával osobně já a nikdy tam nezaznělo, že byli informováni o tomto střetu zájmů.

Také mě tak úplně nechává ledově klidným, že pan ředitel je členem dozorčí rady Národního divadla, protože to není organizace, kterou by spoluvlastnila jeho manželka a na které by vydělával nějakým způsobem komerčně peníze. Jde o to, že je členem, nebo předsedou správní rady organizace, ve které jeho manželka vydělává komerčně peníze, a to není v pořádku, to je jednoznačný střet zájmů. Všechny argumenty, které tady uvádíte, včetně počtu odvysílaných reklam ve formě product placement na Leica Gallery, jsou v současné době velice těžko ověřitelné, protože v okamžiku, kdy jsme o tomto informovali na tomto semináři, tak ta čísla začala při běžném vyhledávání prudkým způsobem kolísat a já si nejsem jist tím, jestli ty informace, které jste dostala vy, jsou pravdivé. Já si myslím, že pravdivé nejsou. (Předsedající: Čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Reagovat bude – na faktickou se přihlásil ministr kultury Lubomír Zaorálek. Prosím, pane ministře, vaše dvě minuty. Zatím poslední přihláška. Prosím.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Je dobré, že si to tady vyjasníme. Já jsem se díval na zprávu dozorčí komise, pokud mluvíme o Leica Gallery. A tam jsem zjistil, že jsou tam dvě obchodní smlouvy, jedna na 1 000 korun a jedna na 1 500 korun. Takže za osm let najdeme dvě obchodní smlouvy mezi Leica Gallery a Českou televizí, nevím, jestli to bylo, že se tam natáčelo, jedna na 1 000 korun a druhá za 1 500 korun. To jsou jediné obchodní smlouvy za osm let, které na Leica Gallery byly. To je všechno, o čem se bavíme, nic víc jsem nenašel.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní na faktickou poznámku bude reagovat pan poslanec Lubomír Volný. A do stenozáznamu, paní poslankyně Červíčková ruší omluvu, jelikož je zde. Pan poslanec Volný dvě minuty, prosím.

Poslanec Lubomír Volný: Já bych chtěl prostřednictvím pana předsedajícího poděkovat panu ministrovi kultury za to, že mi připomněl jeden z těch bodů, na které jsem ve svém úvodním příspěvku nestihl zareagovat. Ano, Leica Gallery neplatila České televizi za reklamu. Leica Gallery tuto reklamu dostávala zdarma. Dneska jsem se od vás nově dozvěděl, že možná za 2 500 korun. Jaká je skutečná hodnota reklamy, kterou dostávala zdarma společnost, jejíž majitelkou je manželka generálního ředitele České televize, se dozvíme až v případě zpracování nějakého jasného znaleckého posudku. Do té doby já to vidím jako střet zájmů, kdy pomocí metody product placement ve vysílání České televize získávala firma manželky generálního ředitele České televize neoprávněné plnění zdarma. A vidím v tom jasný střet zájmů, protože Rada České televize nikdy nepotvrdila, že o tomto střetu zájmů byla informována. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní zareaguje pan ministr kultury Zaorálek a připraví se na faktickou paní poslankyně Nevludová. Prosím, vaše dvě minuty.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Ano, ale já jsem četl informaci, a teď mě opravte, jestli se mýlím, že rada říká, že o tom vždycky informaci měla. Není pravda, že nebyla informována. A rozumíte, je to za osm let. Já jsem v té galerii jednou byl, takže si ji vybavuju. Běžte se na to podívat. To je malá fotografická galerie, poměrně známá v Praze. Patří mezi takové ty čtyři. Paní pana Dvořáka, pokud vím, tam už pracovala dlouho předtím. A běžte se podívat a řekněte si, kolik se tam točí peněz. To je trochu legrační. To není žádný

byznys. To je malá fotografická galerie. A smlouvy, o kterých jsem mluvil, mluví za všechno, jedna za 1 000, jedna za 1 500.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní mám tři faktické poznámky, takže paní poslankyně Nevludová, pan předseda Volný a pan poslanec Plzák. Paní poslankyně, máte slovo, vaše dvě minuty.

Poslankyně Ivana Nevludová: Děkuji za slovo. Trošku si ujasníme ty vlastnické vztahy. Společnost Leica Gallery vlastní společnost LGP Services a tam to má pan Dvořák napůl s manželkou, každý je vlastníkem 50 %. Možná se ještě nestačili sejít, protože já jsem se dívala do Sbírký listin, jaké tam mají výkazy zisků a ztrát a rozvahy. Chybí jim tam rozvaha za 2018, výkaz zisků a ztrát, takže asi ještě neuspořádali doma valnou hromadu. Nicméně při dalším zkoumání jsem taky zjistila, že pan Dvořák by měl možná vyměnit svoji paní účetní, protože tam dochází ke kopírování přílohy z roku na rok a v roce 2017 paní účetní ani nepřekopírovala hlavičku, jsou tam i nějaké údaje, které tam zůstaly z roku 2016. Takže to asi tak jen pro pobavení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní na faktickou poznámku... Pane ministře, budete muset chvíli počkat, protože je tady nejdřív pan poslanec Volný, pan poslanec Plzák a pak tedy pan ministr. Takže pan poslanec Volný na faktickou, připraví se pan poslanec Pavel Plzák. Prosím.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji. Já bych chtěl požádat vaším prostřednictvím, pane předsedající, pana ministra kultury, aby nám teď odcitoval z toho záznamu, který má k dispozici z toho našeho semináře, kde a jak byl dotázán pan generální ředitel o tom, jestli informoval o střetu zájmů Radu České televize. A chtěl bych, aby mi tady odcitoval přesně, kdy došlo k tomu a kým, že Rada České televize potvrdila, že byla oficiálně informována o střetu zájmů generálního ředitele. Máte to k dispozici, neustále tím argumentujete, tak já bych vás chtěl poprosit, abyste mi to teď přečetl. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Jinak ministra můžete oslovovat přímo, poslanci se oslovují prostřednictvím předsedajícího. Takže ministr nás poslance a poslance ministra může oslovovat přímo. Takže nyní pan poslanec Pavel Plzák.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji. Pan kolega Volný řekl to, co jsem chtěl říct já. Vždyť tam byla spousta svědků, která byla svědkem toho, že na přímý dotaz, zda byl informován předseda rady a ostatní radní, zda ví o tomto střetu zájmů, tak pan předseda rady řekl – já jsem o tom někde slyšel. Ale na přímý dotaz řekl, že informován nebyl. A všichni, co na tom semináři byli, to můžou dosvědčit.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní pan ministr, prosím.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Já řeknu jenom jednu věc, která mi připadá zásadní. Když jsem se díval, tak informace z těch výročních zpráv Leica Gallery znamenají, že galerie realizuje každý rok navzdory všemu sponzoringu půlmilionovou ztrátu. Takže má půlmilionovou ztrátu každý rok navzdory sponzoringu. Já myslím, že by nám tohle mohlo docela stačit.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Další faktickou poznámku tady zatím nemám. A naskočila. Takže pan poslanec Lubomír Volný. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Lubomír Volný: Já bych jenom chtěl říct, že s půlmilionovou ztrátou dokázali běžně hospodařit velice úspěšní podnikatelé, kteří si uměli tu půlmilionovou ztrátu zařídit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní tedy nemám další faktickou poznámku, proto dávám slovo panu poslanci Lubomíru Španělovi a připraví se pan poslanec Milan Feranec. Pane poslanče, prosím, máte slovo. Po panu poslanci Španělovi se připraví pan poslanec Janulík, protože se přihlásil na faktickou. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Lubomír Španěl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já ještě než se pustím do toho, co jsem si připravil, tak budu taky krátce reagovat na pana ministra Zaořálka, který už ve svém dopoledním vstupu říkal, že Česká televize je rarita v počtu kanálů. Ale pane ministře prostřednictvím pana předsedajícího, ptal se někdo koncesionářů, kolik chtějí zřídit vůbec kanálů? Dobře, tak jim zřídíme 20 kanálů a koncesionářský poplatek bude 1 000 korun měsíčně. Můžeme nařídít cokoli a pak donutit zákonem lidi to platit. Takže takhle bych to neviděl. Dneska je takový přetlak kanálů, že nevím, proč by měla mít Česká televize více a více kanálů.

A teď k věci. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych také něco řekl ke zprávám České televize, obzvláště ke zprávě o hospodaření, a to na základě dojmů právě z proběhlé konference nebo setkání se zástupci České televize, vedené generálním ředitelem, a bylo tam několik zástupců rady pro televizní vysílání.

Otázek padalo mnoho, přeskočím všechny, které se zabývaly jistě velmi zajímavým večírkem v Karlových Varech pořádaným za peníze koncesionářů nebo třeba různými střety zájmů a podezřelými vazbami na některé firmy. Mě osobně zaujala jiná z nich. Ne že by ty ostatní byly bezvýznamné, to ani náhodou, ale je to na jinou, obsáhlejší debatu. Ta otázka padla v průběhu debaty a zněla zjednodušeně asi takto: Jak vlastně vzniká taková zpráva o hospodaření České televize, něco jako časová osa? Po pravdě řečeno, na otázce samotné by nebylo nic zvláštního. Zajímavá byla odpověď, kterou pověřil předseda rady jiného kolegu, jméno sice vím, ale nyní není podstatné. Řekl to přibližně takto: Management České televize vždy připraví osnovy zprávy. – Uznejte sami, že již toto zní velmi věrohodně.

Nezůstalo však jen u osnovy. Management České televize poskytne čísla, to tak nějak vyplynulo z diskuse, takto to přesně řečeno nebylo, ale abych to prostě přiblížil. A nakonec management doplní i texty do zprávy. To řečeno bylo úplně přesně. Rada to údajně diskutuje a připomínkuje. V ten moment jsem zpozorněl a neubráníl se podezření, že tady něco nehraje. Toto že má být kontrolní orgán, který dohlídí na instituci, která hospodaří s miliardami? Mě když jako živnostníka kontroloval například finanční úřad, tak po mně žádné osnovy nechtěli. Tvrdě mi prověřili účetnictví, a pokud našli chybu, tak mě nemilosrdně pokutovali.

Pak ještě zazněla ze sálu další otázka, nebo spíš výzva na přítomné členy rady, aby každý stručně popsal svůj podíl na zprávě o hospodaření. Všichni, kdo tam byli, tak víte, že radním se do toho zjevně moc nechtělo, ale po nějaké chvíli se do toho nesměle pustili. Hodně odpovědí bylo ve stylu: Mám v radě jiné úkoly, spíše k činnosti. Upřímně, ono se to dá pochopit, v radě většinou nejsou ekonomové. Ale proč tedy vydávají tyto zprávy za svoje dílo? Kdo tyto zprávy skutečně vypracovává, jsme se za celý den v podstatě nedozvěděli.

Nyní jsem měl takovou větu, kterou mi kolega cenzor vyřadil. Já ji řeknu právě na základě projevu pana Faltýnka, když už se usmíváte. Vy jste říkal, že taková rada studuje zprávu o hospodaření 20 minut –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Oslovujte se prosím jako poslanci vzájemně prostřednictvím předsedajícího.

Poslanec Lubomír Španěl: – prostřednictvím pana předsedajícího. A já jsem sám členem volebního výboru, a odpustí mi předseda Standa Berkovec, že řeknu, že my se tou zprávou zabýváme no dobře, budiž, dvě hodiny, myslím, že ne. Takže ano, teď řeknu tu větu. Ptám se: Jsou tyto zprávy fraška, aby se vlk nažral a koza zůstala celá?

Dámy a pánové, uvědomujete si, že Česká televize hospodaří s penězi koncesionářů, tedy s penězi většiny občanů České republiky? Pro pana profesora Válka prostřednictvím pana předsedajícího – domácností. Tito občané platit musejí, protože jim to ukládá zákon. Otázkou je, zda samotná rada má na to, aby ohlížela hospodaření s těmito penězi za občany tak, jak jí velí zákon. Proč jsem měl já a mnozí další přítomní na semináři pocit, že ředitel ČT a předseda rady hájí stejnou branku? Jako by ani nešlo o kontrolu a kontrolovaný subjekt. Ptám se: Nenazrál čas pověřit kontrolou hospodaření České televize Nejvyšší kontrolní úřad? Nenazrál dokonce i čas změnit způsob financování veřejnoprávních médií?

Co říci závěrem? Ano, otázek padlo mnoho, odpovědi buďto žádné, nebo vyhýbavé. Mě osobně seminář nepřesvědčil, a proto zprávy o hospodaření ČT nepodpořím. A pevně věřím, že odvahu najdou i další poslanci napříč Sněmovnou. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Španěl. A nyní tady mám přihlášky na tři faktické poznámky. Takže nejprve pan poslanec Janulík, připraví se pan poslanec Volný a potom ještě pan poslanec Dolínek. Tak prosím, máte slovo.

Poslanec Miloslav Janulík: Dobrý večer, kolegové. Tak já jsem na semináři nebyl, ale taky jsem si samozřejmě přečetl ty záznamy. Nebyl tam ani pan ministr Zaorálek, ale mně s veškerou úctou připadá úplně komické, že pan ministr tak super dělá advokáta nějaké takové pidigalerii tady někde – to je jeden pohled na věc.

Z mého fochu, což je gynekologie, řeknu: Říkáte, že galerie měla ztrátu a tak a že to není zas až takový střet zájmů. No ten buď je, anebo není. Žena buď je těhotná, nebo není těhotná! Prostě nemůže být málo těhotná, nebo hodně. Prostě buď je, nebo není. Toto je střet zájmů, jako že opravdu par excellence. A vůbec nechápu, že generální ředitel, který, já si tedy myslím, že je docela chytrý chlap, proč takovou blbinu vůbec dělá. Proč? Proboha, má to zapotřebí? zní moje otázka. Proč dělá takovou, vždyť to je tak triviální dohledatelná věc. A na druhou stranu vy říkáte, však oni tam patnáct set korun a tak. No já bych chtěl mít takovou reklamu a takový product placement na tu moji pidifirmičku jednomužnou v České televizi. To bych se tedy prohnul. To by praskly tři moje roční obraty na to, abych to tam dostal.

Takže já si myslím, že už je zbytečné to rozšlapávat, že prostě věc je jasná. Tady se bavíme přece jenom o těch penězích, o ničem jiném, o té výsledovce. Já jsem taky řídil nějaké organizace. A když se podívám na tu výsledovku – no přátelé, já bych chtěl mít takový vegáč, jako má pan ředitel Dvořák, a řídit sedmimiliardový rozpočet, jako že lala a nikdo mě moc nekontroluje a já si tam budu dělat, co chci. To je prostě sen každého manažera v takovém státním či polostátním podniku, že máte takto zajištěné příjmy, ty vám prostě chodí, protože

my to všichni musíme zaplatit, protože na to je zákon. A pak – (Upozornění na čas.) A tak dál.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Lubomír Volný a připraví se pan poslanec Petr Dolínek. Dále pan poslanec Martínek, pan poslanec Kobza. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji. Já bych chtěl panu kolegovi Janulíkovi poděkovat, protože mi krásně připravil půdu. Na druhou stranu bych ho chtěl varovat, aby se nestal obviněným v kauze předsudečné nenávisti, protože Brusel nám možná hodně rychle vysvětlí, že otěhotnět může i muž. A možná že i jenom částečně.

Nicméně abychom všichni věděli, o čem se tady všichni bavíme, tak já vám přečtu Kodex České televize čl. 22.1. Střet zájmů zaměstnanců a externích spolupracovníků České televize je nepřipustný. Osoby pracující pro Českou televizi musí vyloučit, aby osobní zájem ovlivňoval vysílání nebo nevysílání určitých sdělení či pořadů. Každý, kdo by se mohl vystavit pochybám, pochybám o střetu zájmů v určité otázce, je povinen tuto skutečnost oznámit svému nadřízenému a vyčkat jeho rozhodnutí. Generální ředitel v případě své osoby o takovéto skutečnosti informuje Radu České televize a vyčká jejího doporučení. – Kde je to doporučení? Střet zájmů nastává již tehdy, jestliže mohou vyvstat pochybnosti, jestliže mohou vyvstat pochybnosti o nestrannosti nebo předpojatosti osoby podílející se na přípravě obsahu pořadu, lhotejno zda mezi diváky, či subjekty, o kterých jsou získávány informace. Pochyby o nestrannosti nebo předpojatosti vznikají zejména, když určitá osoba získává informace – ne, moment – když určitá osoba členským, smluvním nebo konfliktním poměrem případně od takového subjektu přijímá nebo přijímala určité výhody či požitky nebo se jinak účastnila na jeho činnosti. Uvedené spojení nastane také tehdy, jestliže se může týkat bezprostředního lidského okruhu člověka podílejícího se na přípravě zprávy. Například rodinní příslušníci, životní partner, popř. nejbližší členové.

Takže já bych chtěl vědět, kde ve výročních zprávách České televize je uvedeno rozhodnutí o doporučení Rady ČT směrem ke generálnímu řediteli ČT (upozornění na čas), který informoval o svém střetu zájmů.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Dolínka a připraví se pan poslanec Martínek na faktickou poznámku. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji. Já vždycky lituji manželky těch politiků, manažerů a ředitelů, že asi kdyby dělaly uklízečky, je to jediná práce, aby to všechny uspokojilo. Protože paní Witowská byla na paškále, když její manžel dělal šéfa Dopravního podniku v Praze, jestli má právo vůbec dělat rozhovory. A myslím, že nikdo paní Witowskou jako profesionálku nemůže zpochybnit. Moje žena svého času byla řadu let tisková mluvčí České spořitelny, když jsem byl aktivní na městě a město tam mělo miliardy, dopravní podnik miliardy. Já nevím, jestli moje žena, tisková mluvčí, mohla zabezpečit, že ty miliardy tam Praha měla. Měla je tam přede mnou, má je tam po mně a mohl tehdy někdo přijít a říct satr, ta jeho tisková mluvčí tam zabezpečila ty miliardy. Myslím, že tady každý potvrdí, že to je úplná hloupost. Těžko.

Tak já jenom říkám, že partnery těch, co jsou v těch veřejných funkcích, velmi lituji, protože pak se dostáváme do takové situace, kde jsme, byť chápů, že nějaký formalismus, má být naplněn. Jestli nebyl, je to potřeba řešit, ale nechme prosím stranou především ty partnery,

kteří často nějakou práci potřebují dělat, protože my neplatíme ty partnery v platu těch manažerů.

A co se týká toho, co zde zaznělo od pana kolegy Španěla. Víte, ty zprávy jsou ve výboru projednávány tak dlouho, dokud je chtějí členové výboru projednávat a mají dotazy. Pan Španěl tady aktuálně promluvil déle než za celý svůj pobyt ve výboru za dva roky. Tak jenom abychom si představili, jak to vypadá. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení na faktickou pana poslance Tomáše Martínka.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Já bych chtěl využít té příležitosti, že tady máme takové odborníky na střety zájmů, jako je pan poslanec Janulík. A možná bych se tedy zeptal, abych dostal to objasnění, když už tady máme to hnutí ANO a pana Janulíka, jestli si myslí, že je střet zájmů, když máme třeba premiéra země, jehož firma, jíž je beneficentem, je absolutně nasátá na absolutní množství ministerstev v České republice a v České republice využívá zakázky, dosazuje lidi, kam potřebuje, kteří rozhodují o těch zakázkách. Jestli tohle je náhodou střet zájmů, nebo není. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Jiřího Kobzu a připraví se pan poslanec Lubomír Volný, zatím poslední dvě faktické přihlášky, které tady mám. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Jako člověk, který měl malou firmu a podnikal prakticky od roku 1992, když jsem se vrátil do Čech, tak mě tady na informacích, které jsem tady slyšel, zarazila jedna věc. A sice pakliže Leica Gallery dostávala prostor na reklamu za velmi přátelskou cenu, tak by mě moc zajímalo, co na to říkala Finanční správa. Protože vím, že veškeré služby, které dáváte do svého účetnictví, musí být za přiměřenou cenu, a pakliže nejsou, tak potom do výše přiměřené ceny se to dodává. A to, co tady slyším, pakliže ty informace se samozřejmě zakládají na pravdě, tak se musím přiznat, že mě docela překvapuje, protože aspoň co se týče mého podnikání, s námi se Finanční správa moc nepárala a tam jsme opravdu každou věc museli dokládat a každá věc musela být dodaněna. Takže mě tohle opravdu překvapuje. A pakliže vycházíme z Finanční správy, která de facto kryje daňové úniky, tak potom kde to jsme, pánové a dámy? Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Luboše Volného na faktickou.

Poslanec Lubomír Volný: Já bych chtěl vaším prostřednictvím, pane předsedající, k panu kolegovi Dolínkovi. Já se tady nesnažím žádným způsobem informovat o střetu zájmů manželky generálního ředitele České televize. Já informuji o střetu zájmů generálního ředitele České televize, o kterém on prokazatelně neinformoval Radu České televize, protože jak jsme si četli, muselo by existovat doporučení řešení této situace od Rady České televize směrem ke generálnímu řediteli České televize a měl by existovat, já to tak vnímám, jasný a oficiální dokument, kterým se prokazuje, že generální ředitel informoval o tomto svém střetu zájmů – ne o střetu zájmů své manželky, ale o tomto svém osobním střetu zájmů – Radu České televize, která k tomu měla vydat doporučení.

A zbytek toho svého času využiji k tomu, abych požádal kolegy ze strany pirátské, kteří jsou specialisty na střet zájmů, jak se nám tady snaží prokázat téměř v každém svém vystoupení. Mají image protikorupční strany, jejímž heslem bylo "Pusťte nás na ně", i když třeba mnohdy v Praze dneska to vypadá spíš jako "Pusťte nás mezi ně", což se vám povedlo. A já vás prostě žádám, abyste nebyli pokrytci, a když vidíte a slyšíte tady informace o tom, že dochází ke střetu zájmů a že dochází k potenciálně korupčnímu chování, abyste nechránili Českou televizi jenom proto, že je s vámi ideologicky spřízněná. Abyste byli stejně objektivní a měřili všem stejným metrem. Prostě dělejte si svou práci, jakou byste dělali vůči premiérovi této země. Pokračujte v obojím. Mě nevádí ani jedno. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní o faktickou poznámku požádal pan místopředseda Tomio Okamura. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já zareaguji na pana poslance Dolínka z ČSSD, aby tomu všichni rozuměli, protože to video si vychutnáme, až ho budeme šířit.

Vy jste říkal a chlubil jste se, poslanec Luboš Španěl z SPD vystupuje méně než vy na výboru, nebo tak něco podobného, to není důležité, tak jste to říkal, a že vidíme, jak to je ohledně práce. Tak já tady říkám – já vystupuju mnohem častěji než všichni poslanci ČSSD! Takže to vidíme, jak to je s tou vaší prací! Nepracujete tady asi tím pádem vůbec, podle vašich poměrů!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. (Hluk v sále.) Pane místopředsedo, vyvolal jste další faktickou poznámku pana poslance Petra Dolínka. Prosím o klid ve Sněmovně. Před kolegou Ferancem se o faktickou poznámku přihlásil pan Petr Dolínek. Máte slovo. Pokud chcete diskutovat z lavice, tak vás budu muset vykázat do předsálí.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji. To mě mrzí, pane místopředsedo prostřednictvím pana předsedajícího, že došlo k nedorozumění možná. Já jsem nehodnotil práci jednotlivých členů. Myslím, že pan předseda Stanjura zde i poměrně explicitně včera nebo předevčírem řekl, jak je to s hlasováním procedurálním, a hrát si na ty statistiky, že to je takový nesmysl. Já jsem zastánce toho, že statistiky opravdu nevykazují činnost poslance.

Já jsem pouze řekl, že když tady pan poslanec Španěl oznámil, že se takřka těm zprávám nevěnujeme, že to je formalismus na výboru, tak jako zpravodaj jsem řekl, že se jim věnujeme jenom tak dlouho, dokud jsou k tomu dotazy, dokud se k tomu diskutuje, a následně pan předseda Berkovec nechává hlasovat. A projev pana kolegy Španěla ke zprávě zde byl obsáhlejší než na výboru. Kdyby pan kolega Španěl tyto otázky otevíral na výboru, tak se mohlo stát, že se třeba projednávání zprávy přerušilo, ten váš formalismus, jak to nazýváte, by se neděl, jak vy se cítíte, a já se tak necítím, protože mně bylo vždycky na všechno odpovězeno, a mohla se třeba za měsíc nebo za čtrnáct dní projednávat ta zpráva dále, a že by se zodpověděly dotazy, které vy zde kladete, že jsou obtížné.

Ale víte, ten výbor má ještě jednu zásadní roli. Na tom výboru sedí jak management, tak Rada České televize. Takže tam se opravdu dá jít k meritu věci. Zde sedí zpravodajové, kteří znají velmi dobře ty zprávy, ale nejsou zaměstnanci té instituce ani nejsou v radě a nemohou znát veškeré postupy. Je zde ministr, který reaguje v rámci svých znalostí a možností, ale proto jsou ty výbory a proto výbor něco doporučuje.

Takže to byla moje reakce. A s panem Okamurou se měřit nechci, protože přece jenom on má vždycky velmi brilantně ta vystoupení připravena předem a takto já nefunguji. Každý máme svůj přístup k věci.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou chce zareagovat pan Lubomír Španěl. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Lubomír Španěl: Pane Dolínku prostřednictvím pana předsedajícího, když jsem zahájil svou řeč, tak jsem řekl, že mám úplně nové dojmy, poznatky a informace právě z proběhlého semináře. To, nakolik považuji projednávání na výboru nebo v radě za formální, berte asi tak, že žádný, žádný z nás, ač neodborník, není schopen za žádný půlden ani za hodinu vyhodnotit hospodaření za sedm miliard, prosím vás. A kdy já mluvím, nechte na mně. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní ještě vidím jednu faktickou poznámku, pan poslanec Roman Kubiček. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Roman Kubiček: Děkuji, pane předsedající. Ta debata mě už trochu začíná unavovat, protože se nám místo zprávy o činnosti a hospodaření České televize zvrhla v to, který poslanec pracuje více či méně. Já bych jenom upozornil na dvě okolnosti, které můžeme udělat v této Poslanecké sněmovně.

Máme zde zaparkované dva tisky, tisk 360 a 229, což je změna ústavního zákona ve vztahu k Nejvyššímu kontrolnímu úřadu. A kdyby Nejvyšší kontrolní úřad mohl kontrolovat hospodaření České televize – a já nepředjímám, jestli s pozitivním, nebo s negativním výsledkem – tak bychom zde takovéto debaty nemuseli vést. Já upozorňuji na to, že kdo se seznámil s jakoukoliv zprávou Nejvyššího kontrolního úřadu, vždy byla přesná, přehledná, byť se ne každému líbila, a já trvám na tom, že pokud umožníme rozšíření pravomoci Nejvyššího kontrolního úřadu, nebudeme muset řešit takovéto situace, a myslím, že nám poděkuje i generální ředitel České televize. Děkuji. (Potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s další faktickou poznámkou, zatím poslední, pan poslanec Petr Dolínek. Pane poslanče, máte slovo, zatím poslední faktická, kterou tady mám. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Dolínek: Já se omlouvám. Není to ke zprávám, ale k systému, jak mluvil můj předřečník. Sociální demokracie by uvítala, kdybychom například na příští týden zařadili tisk 360. On není v pořadí této schůze, ale můžeme ty tisky zařadit ve výjimečných případech. On naplňuje všechny potřeby, které jsou, protože před druhým čtením prošel výborem, to znamená, že se v tuto chvíli o tom můžeme bavit. Ale nejhorší jsou narychlo spíchnuté věci, proto myslím, že bychom takto mohli konat, ale lepší bude mít na listopadovou schůzi všechno řádně připraveno. Myslím si, že je potřeba říct, že shoda zde je, ale je potřeba říct, aby na ten zákon ten čas byl. Takže doufám, že to budou vnímat všechny kluby, stejně jako ČSSD, jako prioritu, tak abychom ten zákon v nejkratších možných termínech odbavili natolik, aby opravdu mohla Česká televize a přes 5,5 mld. ročně z peněz daňových poplatníků být kontrolováno NKÚ. V tom rozpor, doufám, napříč Sněmovnou aktuálně není.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě jedna faktická poznámka pana poslance Romana Kubíčka. Prosím.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo. Budu velmi stručný. On prošel kontrolním výborem, je vypořádán včetně pozměňovacích návrhů a splnili jsme to, co jsme všem stranám slíbili. Nicméně je ještě zaparkován v ústavně-právním výboru, proto netrvám na zařazení příští týden, ale preferoval bych zařazení na příští řádnou schůzi.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Tak jsme si vyjasnili NKÚ a můžeme pokračovat vystoupením pana poslance Milana Ferance. Připraví se paní kolegyně Gajdůšková. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, já bych se chtěl v příspěvku vrátit k výroční zprávě o hospodaření. Já doufám, že můj příspěvek nevyvolá tolik faktických poznámek, a to jenom z úcty k těm, co budou mluvit ještě za mnou, nicméně pokud vyvolá, velmi rád odpovím.

Debata o hospodaření České televize se vede na jednu základní otázku: Je, nebo není rozpočet České televize vyrovnaný? Od rána to tady slyšíme. Jaká je odpověď? Když to vezmu z účetního hlediska, neboli de iure, on vyrovnaný je, neboť náklady se rovnají výnosy, schválně říkám náklady, výnosy, ne příjmy, výdaje, to je jiná kategorie. Ale fakticky on vyrovnaný není. To tvrdím já. Není vyrovnaný. A dokonce tento způsob hospodaření může vést k tomu, že v nějakém krátkodobém horizontu bude mít Česká televize problém. Zásadní problém.

Já vysvětlím, proč to tvrdím. Nemám to ze žádného auditu. Podíval jsem se na rozvahu a výsledovku společnosti, pro ty, co to neznají, jsou to ty tabulky ve výroční zprávě o hospodaření na straně 105 až 109 v roce 2016, a tam jsem si našel jednoduchá čísla. Porovnával jsem výše investic vůči odpisům od roku 2016, 2017, 2018.

Platí takové základní pravidlo, říká se tomu prostá reprodukce, to znamená, že investice by měly být ve výši odpisů. A když se podívám, jaký je trend, v roce 2016: odpisy 733 mil. korun, investice 522 mil. korun – 75 %; v roce 2017 756, 415 – 54 %; v roce 2018 786, 401 – 51 %. Klesá. A víme dobře, že odpisy, i když jsou účetním nákladem, jsou z hlediska cash flow příjemem, to jsou čisté peníze, které dostávám. Nemuselo by to vadit v případě, že investice musela být odložena, něco se nepodařilo vysoutěžit, nezískali jsme stavební povolení, ale potom rozdíl mezi výší investic a odpisy by musel jít do finančního majetku, musel by se zvýšit finanční majetek. Kde jinde, když jsou to peníze cash, je to příjem, kde by měly skončit? Ale problém je v tom, že finanční majetek, to je dlouhodobý, nebo krátkodobý, klesá. V roce 2016 2 mld. 670 mil. korun, v roce 2017 2 mld. 340 mil. korun, v roce 2018 1 mld. 925 mil, v roce 2019 1 mld. 217 mil.

Na základě těchto logických čísel a logické ekonomické úvahy já tvrdím, že rozpočet není fakticky vyrovnaný a tento způsob hospodaření může způsobit problém, který bude muset sanovat buď nějaká injekce ze státního rozpočtu, anebo nějaké drastické zvýšení koncesionářských poplatků. Tento můj předpoklad by nemusel platit, pokud by platily dvě podmínky, nebo jedna z nich. První podmínka, že čísla, která jsem si vytáhl z výsledovky, z rozvahy, nejsou pravdivá. To nepředpokládám. Ověřil to auditor, Ernst & Young, to asi ne. Druhá podmínka, kdy by to neplatilo, že běžné ekonomické zákony neplatí v České televizi. To taky nepředpokládám. Je to veřejnoprávní instituce, ale stále je to firma – náklady, výnosy.

Takže znovu opakuji, z tohoto pohledu skutečně ta společnost žije z podstaty, z toho nastrádaného finančního majetku, který tam byl. Ale Česká televize hospodaří s penězi koncesionářů, s penězi veřejnosti. A veřejnost si prostřednictvím Sněmovny zvolila orgány, které ji mají kontrolovat. Jsou to poslanci, je to volební výbor, je to Rada ČT. Zpráva o hospodaření je důležitá věc, ale ta říká, jak jsme v minulosti utratili peníze. Důležitější, a to všichni, kteří jste se pohybovali trošku v ekonomice, v podnikání, víte, je rozpočet, jak můžeme ty peníze utratit. Rozpočet České televize schvaluje Rada ČT. Já vám to ukážu (názorně ukazuje příslušný materiál), takhle vypadá rozpočet, je to veřejně dostupný materiál, který schvaluje rada, a na základě něho potom Česká televize hospodaří. Je to 34 stránek, to je pěkné. Problém je, že je hodně textu, hodně grafů, málo čísel, velmi málo čísel, deset velmi, velmi skromných tabulek. Když se podívám, shrnutí rozpočtu na 14 řádků, výnosy z podnikatelské činnosti asi 9 řádků, rozpis provozních režijních nákladů 29 řádků, rozvaha takhle velké firmy je na 14 řádků a výsledovka v rozpočtu, v tom podkladu pro schvalování, je asi na 8 řádků. To každý živnostník nebo s. r. o. to má skutečně složitější. A já vzhledem k tomu, že rozpočet je o 6 mld. 670 mil. nákladů, bych se neodvážil schvalovat rozpočet, o kterém vím tak málo. Schvaloval jsem ve svém životě desetinové, setinové rozpočty firem, ale určitě jsme se tím zabývali daleko víc. Daleko víc.

Já zase musím pochválit Radu ČT, že se chová transparentně. To je pravda. Já jsem si dokonce našel zápis, kde projednávají rozpočet. Je to zápis z 12. 12. 2018 a je tam tedy i zvukový záznam. Poslechl jsem si ho, bylo to velmi zajímavé. A pro mě bylo šokující zjištění, že Rada ČT projednává rozpočet 6, 67 mld. korun 25 minut – konec, tečka, stačí. (Důrazně.) 25 minut, z toho diskuse, kde se ptal jeden radní, 6 minut. Možná jsou géniové. Já bych to nikdy takhle nedokázal. Možná jsou géniové. A teď co s tím?

Tady kolega Faltýnek říkal: přestaňme se zabývat minulostí, zprávy o hospodaření, to už je zaúčtováno, to už je utraceno, pojďme se bavit o budoucnosti, jak to můžeme udělat lépe, nebo co můžou volení zástupci koncesionářů udělat trošku líp, ať je alespoň nějaká kontrola. Já jsem si nad hospodařením, vůbec neřeším činnost, proto jsem si dovolil připravit doprovodné usnesení k Výroční zprávě o hospodaření České televize v roce 2016. Potom se k němu přihlásím v podrobné zprávě. A to usnesení by znělo:

"Poslanecká sněmovna

I. vyzývá volební výbor, aby při projednávání Výroční zprávy o hospodaření České televize v roce 2018 a dalších letech

a) se důkladně zabýval rozborem hospodaření České televize včetně jednotlivých nákladových položek;

b) i za využití služeb externího poradce nezávislého na České televizi analyzoval dlouhodobou udržitelnost hospodaření České televize, a to bez nutnosti zvyšování koncesionářských poplatků;

c) požádal Radu České televize, aby prověřila dodržování zákona o zadávání veřejných zakázek ze strany České televize;

II. doporučuje Radě České televize, aby při schvalování rozpočtu na rok 2020 a další roky důkladně a s péčí řádného hospodáře prověřovala jednotlivé nákladové položky rozpočtu, a to za účelem efektivního využití finančních prostředků získaných od koncesionářů."

Je to určitý apel na námi zvolené zástupce, zástupce veřejnosti, aby skutečně při projednávání tak zásadních věcí tomu věnovali pozornost, protože, vážení radní ČT, já si skutečně myslím, že 6 miliard 670 milionů korun českých peněz koncesionářů stojí za víc než za dvacet pět minut. (Tleskají někteří poslanci hnutí ANO.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Milanu Ferancovi. Vyvolal jednu faktickou poznámku pana poslance Pavla Plzáka. Ještě než mu udělím slovo k faktické poznámce, konstatuji, že se na několik minut nebo desítek minut omlouvá pan ministr kultury, který jde zahájit světový festival spisovatelů a těší se, že se vrátí do plné rozpravy. Takže mu přejeme úspěch při zahajování. A pan kolega Plzák má slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji. Já mám opravdu faktickou poznámku k vystoupení předřečníka. Kdo jste byl na tom semináři, tak víte, a je to zcela v rozporu s tím, co nám tady řekl kolega Feranec, a já mu věřím, protože to tady řekl fundovaně, že majetek klesá. Pan generální ředitel nám tam, a myslím, že dvakrát, řekl, že majetek České televize stoupá. Takže buď jsou špatně ta čísla ve výroční zprávě, anebo nám pan generální ředitel lže. To je jedna věc.

A druhá věc. Přiznám se, já jsem nezkoumal záznamy z jednání rady. A taky mě velmi zarazilo, že ta rada se zabývá tak důležitou věcí jenom dvacet minut. Mě by zajímalo, jestli to tady někdo víte, jakou dobu se zabývala rada projednáváním těch výročních zpráv. A jestli to bylo taky takhle krátkou dobu, tak je to podezřelé, protože panu generálnímu řediteli za dobu jeho působení, jestli to nevíte, přiřkli mimořádné odměny ve výši 14,5 milionu korun. Jestli po tak krátké době projednání ta rada přisuzuje takové to peníze, tak je to pro ni opravdu ostuda. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě jedna faktická poznámka pana poslance Romana Sklenáka. A ještě než dojde k pultu, konstatuji omluvu pana kolegy Ivo Vondráka mezi 19.30 a 21.00 z důvodu jednání. Máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Roman Sklenák: Děkuji za slovo. Ono asi nemá příliš smysl reagovat na ta vystoupení, ale přece jenom alespoň na to poslední. Když kolega Plzák řekl, že Rada České televize se zabývala projednáním výroční zprávy velmi krátce, tak to je absolutní nepochopení. Rada České televize tvoří tu výroční zprávu. Jestli bylo nějaké zasedání finální, kde ji schválili, a to trvalo nějakou krátkou dobu, to jistě mohlo být, ale samozřejmě předtím tu zprávu museli vytvořit. A jistě, tak jak zaznělo mnohokrát i od radních, tak nad tím strávili desítky hodin. A stejně tak je to s tím projednáváním rozpočtu. To je, jako když my tady dostaneme nějaký tisk, tak ho studujeme v kanceláři, doma, konzultujeme, a pak tady na plénu ho projednáváme a třeba je to projednání velmi krátké. Ale nedá se říct, poslanci se nějakým tiskem zabývali dvě minuty, tak se na to vykašlali.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Sklenákovi a pokračujeme faktickými poznámkami kolegy Plzáka, Ferance a Volného. Tak nejdřív pan kolega Plzák s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Pane kolego Sklenáku prostřednictvím pana předsedajícího, vy jste mě neposlouchal. Já jsem řekl, že rozpočtem se zabývali podle údajů pana kolegy Ferance dvacet minut, takže by mě zajímalo, jakou dobu, když přiřkli takhle velké mimořádné odměny panu generálnímu řediteli, jestli to někdo víte, se zabývali tou tvorbou výročních zpráv. To je všechno, co jsem řekl. Neposlouchal jste mě.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana kolegy Ferance. Ten ji ruší, v tom případě pan kolega Lubomír Volný. Připraví se k faktické poznámce pan kolega Ferjenčík. Paní kolegyně Gajdušková stále čeká. Máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Jenom bych předchozímu předřečníkovi vašim prostřednictvím. Nám na tom semináři bylo řečeno, že Rada České televize tvoří svou zprávu po částech podle specializace jednotlivých radních, což znamená, že nepracovali kolektivně na tvorbě celé té zprávy. Každý z nich dostal za úkol vytvořit část té zprávy. A já předpokládám, že opravdu tu zprávu nehodnotili jenom pár minut, jako hodnotili miliardový rozpočet. Každopádně pokud se ještě dostaví pan ministr kultury s tím stenografickým záznamem semináře, tak si to tam můžete ověřit. Rada České televize si rozdělila ty jednotlivé úkoly podle specializace jednotlivých radních a ti zodpovídali za část tvorby té zprávy. Netvořili ji v jeden okamžik a najednou.

Takže já bych docela uvítal informaci o tom, kolik minut opravdu jednali o schválení té zprávy. Protože pokud my tady máme schvalovat nějakou zprávu o činnosti a hospodaření České televize, kterou Rada České televize schválila během deseti patnácti minut, tak to by byla tedy opravdu katastrofa. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Ferjenčík s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem chtěl jenom reagovat na tu relevanci informací od pana Ferance ohledně těch dvaceti minut. Tak vláda České republiky projednávala státní rozpočet, který se zabývá 1 600 miliardami, to znamená ne šesti, ale 1 600 miliardami, maximálně tři hodiny. Takže prostě to, jak dlouho trvá to závěrečné jednání, je přece úplně irelevantní a nic to nevypovídá o tom, jakou energii ta instituce tomu dokumentu věnovala. Tam je přece daleko důležitější čas, který tomu dokumentu věnují během jeho přípravy než během poslední schůzky, na které se to formálně schvaluje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. A nyní pan kolega Vlastimil Válek a Lubomír Válek, zase s faktickými poznámkami. Paní kolegyně Gajdušková je plná trpělivosti. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Vlastimil Válek: Velmi stručně. Já nemohu s kolegou předřečníkem prostřednictvím pana předsedajícího souhlasit. Není to jedno. Ty tři hodiny byly málo. Podle toho ten rozpočet vypadá.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A nyní pan kolega Lubomír Volný s faktickou poznámkou. Pane poslanče, měřím vám čas.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji. Když jsem skládal slib jako krajský zastupitel, tak k nám přijeli právníci tuším z Legislativní rady vlády a vykládali nám tam v rámci školení různé příklady, kdy Policie České republiky odstíhala celé zastupitelstvo právě proto, že si vytáhli záznamy o tom, jak dlouho zastupitelstvo jednalo ve finále o schválení nějakých

zpráv. A například pro Policii České republiky bylo to, že něco bylo schváleno ve finále za několik málo minut, důvodem k tomu, aby obvinili jednotlivé členy zastupitelstva nebo zastupitelstvo celé. Takže si myslím, že pokud došlo ke schválení mnohamiliardového rozpočtu České televize v průběhu několika málo minut, tak to prostě v pořádku není. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Pavel Růžička, připraví se kolegyně Kořanová s faktickými poznámkami. Prosím, pane poslanče, také vám měřím čas.

Poslanec Pavel Růžička: Já bych jenom svého předřečníka doplnil, že ona policie obvinila i celé zastupitelstvo jen díky tomu, kdy jeden zastupitel řekl, že nás varuje, zastupitele, že prodáváme barák pod cenou, což je obdobné tady, kdy někdo říká, že je páchán trestný čin a že je podáno trestní oznámení, a my budeme schvalovat zprávy, tak já nevím, jestli to je v pořádku. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji a nyní paní kolegyně Kořanová také s faktickou poznámkou. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Barbora Kořanová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych všem chtěla připomenout, že projednáváme hospodaření a činnost České televize v roce 2016, tak prosím nezmiňujte tady 2018, 2017. Sněmovna, resp. volební výbor už zprávy z roku 2016 projednal. Bohužel se nedostaly na pořad schůze, takže v podstatě my děláme věc, kterou Sněmovna zanedbala před mnoha lety. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní kolegyni Kořanové za vrácení do programu jednání. Paní kolegyně Gajdušková, připraví se Ondřej Babka. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdušková: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, paní poslankyně, páni poslanci, na úvod řeknu, že mám opravdu důvod stát za Českou televizi jako za médiem veřejné služby. Na druhou stranu nemám příliš důvod obhajovat management České televize. Ale protože jsem nemohla být na semináři, o kterém tady je řeč, protože v té chvíli jsem měla velký diskusní panel na téma zdravotnictví a situace ve zdravotnictví, tak jsem si vyžádala informace k tomu, co České televizi je vyčítáno. A jak říkal Jan Werich, všechno je jinak proti tomu, co zde zaznívá především z úst členů SPD. Ty odpovědi samozřejmě mohou poskytnout, ale chci mluvit o něčem jiném.

Česká televize, resp. média veřejné služby, jejich nezávislost, musí být chráněny jako princip a musí to chránit každý, kdo se cítí býti demokratem. Ta nezávislost je v České republice garantována jednak mediálními radami, tím, jak jsou navrhovány a voleny, a jednak způsobem financování prostřednictvím rozhlasových a televizních poplatků, protože, kolegyně a kolegové, přece kdo platí, ten velí, ne? Jestliže si tedy média veřejné služby platíme za každou domácnost, pak Česká televize, Český rozhlas odpovídá za svou činnost jen svým divákům prostřednictvím rad. A zrušit nebo snížit poplatky za rozhlasové a televizní vysílání, tak jak to zde zaznělo už několikrát, by znamenalo, že by musela být média veřejné služby, pokud by zůstala médii veřejné služby, prostě financována jinak, pravděpodobně státem přes státní rozpočet. Debaty o státním rozpočtu jsou docela krátká linka na to, jak něco ovlivnit. Chceme tedy státní televizi? Já se přiznávám, že ne. Jiná varianta by byla privatizace, tedy financování soukromým kapitálem, vlastněno soukromým vlastníkem přímo,

a pak o nezávislosti asi nemůže být řeč, protože i inzerenti si diktují skladbu pořadů, jejich zařazení atd.

K tomu je potřeba připomenout, že Česká televize má kolem jedné třetiny mediálního trhu, zbytek už dnes komerční je. Ale ta jedna třetina znamená něco jako referenční rámec. Možná by se to dalo přirovnat k něčemu jako zlaté akci, ale já si myslím, že přesnější je to přirovnání referenčního rámce, tedy něco, s čím mohu srovnávat to ostatní, co se mi nabízí, a to především jako divák. Ale ten referenční rámec je zde důležitý i pro novináře všech ostatních médií, ať už jsou to média tištěná, či privátní televize, či něco jiného, protože pokud mám garantovány objektivní, vyvážené informace, pokud mám garantovanou kvalitu pořadů, pokud mám garantováno spektrum nabídky, tak samozřejmě i ta ostatní média se tomu musí přizpůsobit a nemohou si dovolit manipulovat či vynechávat některé věci, které by divák, občan měl dostat, měl znát.

Média veřejné služby mají jasný úkol i podle mezinárodních kritérií – zajistit objektivní a dostupné informace všem občanům. To je jedno z kritérií, jedna z podmínek toho, že se společnost, stát považuje za demokratický.

K úkolům České televize jako média veřejné služby patří nejen vysílání, ale také tvorba a výroba rozmanitých žánrů pořadů. Dovolte mi, vážené kolegyně a vážení kolegové, přečíst k tomu vyjádření, které jsem si vyžádala od těch, kterých se také týká, jak média fungují. Dovolím si přečíst vyjádření Herecké asociace, resp. jejího prezidenta pana Mgr. Ondřeje Kepky, herce a režiséra:

"Vážená Poslanecká sněmovno, vím, že v těchto dnech řešíte problematiku neschválených výročních zpráv České televize. Myslím si, že dlouhodobé neschvalování výročních zpráv České televize vede k destabilizaci této instituce, které bychom si měli všichni velmi vážít a udržovat její chod jako symbolu naší demokracie. Veřejnoprávní média jsou pilířem demokratické společnosti. Současná Česká televize jistě není bez chyb, protože to ani jinak nejde. Snaží se svým zpravodajstvím, svými zábavnými, sportovními, dokumentárními i dramatickými pořady pokrýt celé spektrum různobarevné společnosti, a tak jistě každý z nás, z vás poslanců, má někdy pocit, že něco nedělala správně, a jistě můžeme, můžete mít i pravdu. Býti však dokonalým při takto širokém záběru není ale vůbec možné. Pojďme se přenést přes naši osobní subjektivní kritiku a podpořit princip České televize, o kterou se může každý občan naší republiky opřít.

Často se hovoří o výši koncesionářského poplatku. Mohu vás ubezpečit, že neexistuje lépe vynaložených 135 korun měsíčně. Za tuto cenu jednoho oběda v běžné restauraci může náš občan vidět řadu nových českých seriálů a dokumentů, naše děti mohou celý měsíc sledovat velmi úspěšný program ČT Děčko. Kdo se chce zajímat o současné dění, sleduje denně 24 hodin zpravodajství, které se snaží být objektivní. Která z komerčních televizí bude denně vysílat živé přenosy od pěstitelů ovoce, od včelařů, reportáže z našich továren, z divadel? Která z běžných televizí bude vysílat diskuzní pořady, publicistiku na patriční úrovni? A pokud ani to není argumentem, je zde ještě velmi úspěšný a sledovaný program ČT sport. Jak to vypadá, když podobné přenosy z hokeje a fotbalu vysílá komerční televize, vidíme už dnes.

Často cestuji a sleduji, jak vypadají veřejnoprávní televize v jiných státech. Myslím, že je málo oblastí naší činnosti, kde bychom mohli být pro ostatní země spíše příkladem. Česká televize se nemusí učit od jiných, ale naopak by se mohli jiní učit od ní. Mgr. Ondřej Kepka, herec a režisér, prezident Herecké asociace."

Kolegyně a kolegové, já souhlasím především s tím závěrem. Jako členka mediální komise Senátu jsem měla možnost nahlédnout do fungování jiných médií veřejné služby v jiných zemích a minimálně Česká televize je srovnatelná. Současně neříkám, že mne každý

pořad a celé vysílání těší. Vzpomenu jenom pro oživení dva příklady. Vzpomínám si například na jednu velkou konferenci ještě v Senátu, kterou jsme organizovali spolu se Švédkami, s Rakušankami a jinou zahraniční účastí na téma ekonomických dopadů domácího násilí. Na tiskové konferenci měla vystoupit a vystupovala švédská paní velvyslankyně. Českou televizi to tenkrát absolutně nezajímalo, protože musela přenášet záznam ze soudního procesu s panem Pistoriusem. Nebudu to dále rozebírat. Příklad dvě. Organizovala jsem pro školy něco jako literární soutěž, nebo soutěž porozumění psanému textu. Všichni víme, že je to velký problém, že naši žáci, naši studenti tomu nerozumí. A když jsme to nabídli regionálnímu zpravodaji České televize, tehdejšímu, tak řekl mému asistentovi, až paní senátorka skočí z mrakodrapu, tak mi to řekněte, to mi Praha vezme. Tohle Prahu nezajímá. Takže jenom jako ilustrace. Je pravda, že to bylo dost dávno. A je pravda, že se ty věci trošku změnily.

Ale i přes tuto negativní zkušenost jsem vždycky hájila a hájit budu existenci nezávislých médií veřejné služby jako nezpochybnitelný princip a jeho garanci financováním tak, že si to platí přímo občané poplatky. Druhá věc je ale, jak se s tím, jak si to občané platí, jak se s tím hospodaří. O tom tady byla řeč velmi dlouho. Já si myslím, že musíme nastavit ale takový systém, taková opatření, aby přes zpochybňování hospodaření, přesto, že by tam případně nějaká pochybení byla, že by se přes to dala zpochybňovat důvěryhodnost média veřejné služby a útočit na jejich nezávislost. Hospodaření prostě musí být v pořádku jako transparentní a hospodárné. To je potřeba zajistit. Proto jsem také dnes podepsala návrh na možnost kontrolovat hospodaření České televize prostřednictvím nezávislého kontrolního úřadu.

Kolegyně a kolegové, v této chvíli se přimlouvám, jde-li nám skutečně o svobodu slova a jde-li nám o prostor, demokratický prostor v této zemi, abychom zprávy, které máme předloženy, schválili a bavili se o budoucnosti, jak už to tady také zaznělo.

Nezávislá média veřejné služby prostě potřebujeme. A tady z dneška jedna varující zpráva. Podle nové zprávy Evropské federace novinářů jsou média v České republice pod tlakem. Propadla se za pět let o 27 míst na 40. příčku.

A úplně závěrem, poučka z jednoho odborného semináře na téma média obecně a fungování médií. Kolegyně a kolegové, víte, jaký je rozdíl mezi médii veřejné služby a komerčními médii? Berte to v této chvíli jako řečnickou otázku. Ale odborníci tvrdí, že médium veřejné služby prodává program, komerční médium prodává diváka. A já si myslím, že žádný z občanů nechce být prodáván. Proto je dobře, že Česká televize má osm kanálů, které pokrývají programy od zpravodajství přes sport, vzdělávání dětí atd., umělecký kanál. A já bych jim to nevyčítala. Naopak. Poskytuje za těch 135 korun měsíčně opravdu maximální službu, kterou médium veřejné služby může poskytnout. Prosím, proto zvažte, uvažte a schvalme zprávy, které máme nyní předloženy. Schvalme, poté se pobavme o té zprávě za rok 2018 a určitě se bavme k budoucnosti dál, jak tu situaci zlepšit ve vztahu k hospodaření. Ale nedělejme kroky, které by zpochybnilly dodržování svobody slova v této zemi. Doplátili bychom na tom všichni. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Gajdůškové. Nyní s faktickou poznámkou pan kolega Lubomír Španěl a připraví se pan Ondřej Babka. Už máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Lubomír Španěl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já už jsem říkal, že reagovat nebudu, ale jak jsem poslouchal i ve foyer některé předřečníky, kteří tvrdili, jak rada makala na zprávě hlavně o hospodaření, tak bych chtěl připomenout, že jsem byl na semináři,

ještě jsem si jednou naposlouchal, co odpovídali konkrétní radní, konkrétní živoucí bytosti, které tam byly přítomny, na dotaz, jak se podílely na práci na výročních zprávě o hospodaření. Prosím vás, kdo jste tam nebyli, naposlouchejte si to. Tuším, že jeden jediný radní tam něco málo kolem zprávy hospodaření věděl. Jinak všichni řekli, že mají jiné úkoly. Prosím vás, poslouchejme se.

A k paní Gajdůškové prostřednictvím pana předsedajícího. My všichni si přejeme dobrou a kvalitní veřejnoprávní média, svobodná. Ale to přece neznamená, že nezajistíme, aby se kontrolovalo hospodaření s penězi, které platí koncesionář.

A slibuji, že už opravdu reagovat nebudu. Ale poslouchejme se. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Ondřej Babka připraví se paní poslankyně Miroslava Němcová. Ještě než kolega Babka přijde k pultu, tak konstatuji došlou omluvu pana poslance Jana Zahradníka od 19 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Babka: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená vládo, milá veřejnosti, projednáváme dnes dva, resp. čtyři dokumenty o hospodaření a fungování veřejnoprávní České televize. K těmto dokumentům osobně nemám po jejich prostudování větších výhrad po formální ani věcné stránce. Navíc, a to je pro mě důležité, jejich přijetí nám doporučil volební výbor, který jejich obsahu věnoval zcela jistě odpovídající pozornost i potřebný čas. Já doporučení svých kolegů členů tohoto výboru respektuji, přijímám a budu hlasovat pro přijetí těchto dokumentů. Zároveň mi ale dovoluňte poznámky k práci České televize v širších souvislostech.

Za prvé. Vnímám ve veřejném prostoru kolem sebe, v řadách novinářů a médií i v řadách poslanců spekulace o nepotřebnosti veřejnoprávní televize, resp. veřejnoprávních médií vůbec. Média studuji a vím, že pro komplexnost mediálního systému je existence veřejnoprávních médií vedle těch komerčních nezbytná. A úmyslně teď nemluvím o ochraně nebo o ohrožení demokracie. Tuto argumentaci totiž považuji za víceméně ideologickou a vlastně nedostatečnou. Opakuji, komplexnost mediálního systému v evropské tradici vyžaduje existenci a fungování nezávislých veřejnoprávních médií.

Druhá poznámka, nikoliv však významově podřadná. Jde o to, jak veřejnoprávní média fungují, a to dnes nejen v ekonomickém slova smyslu, ale pro mě zejména v kritériích profesionálně odvedené žurnalistiky. Dámy a pánové, na to se zaměřuji já, když sleduji Českou televizi, poslouchám Český rozhlas, registruji práci České tiskové kanceláře. Apeluji proto na zaměstnance, vedení a rady těchto institucí, aby hlavně profesionalita byla hlavním kritériem, podle kterého posuzují výsledky své práce novinářské i manažerské.

Mé výhrady k České televizi tak směřují právě vůči profesionální úrovni zpracování informací. Trend snižování kvality a politické bulvarizace, které můžeme v poslední době a v konkrétních případech sledovat, není z mého pohledu dlouhodobě přijatelný. Současná situace není však snad ani tak chybou moderátorů, jak se často říká, ale spíše chybou editorů a vedení televize, které nevytvoří jasné mantinely pro způsob, jakým moderátoři na obrazovkách opakovaně a neustále prezentují informace, komentují dění, kladou tendenční otázky, přerušují své hosty. Jsem přesvědčen, že ve chvíli, kdy sledujeme politický rozhovor, nemáme ze způsobu vedení rozhovorů vědět politický názor tazatele otázek, tedy moderátora. Avšak v českých realitách je opak pravdou a ve velkém počtu relací i České televize je politický názor moderátora divákovi jasný a jednoznačný.

Toto však není žurnalistika média veřejné služby, tedy média, které má být standardem kvalitní a objektivní žurnalistiky. Proto se na ně také všichni skládáme prostřednictvím televizního poplatku sumou cirká sedm miliard korun, což není málo. Rád bych zdůraznil, že v těchto názorech nejsem sám, jak vychází i z nedávné diskuze na jednání Rady České televize na téma profesionality zpravodajství.

Jak jsem již řekl na začátku, tyto mé výhrady však nejsou důvodem k zamítnutí výročních zpráv za rok 2016 a 2017, které naopak podpořím, a věřím, že tato naše celodenní rozprava přispěje k obrácení negativního trendu vnímání média veřejné služby a nenecháme dopustit kvůli krátkodobému zaváhání diskreditaci médií veřejné služby pro velkou část budoucích generací. Důvěra se snadno ztrácí, ale složitě získává zpět.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Ondřeji Babkovi. Nyní paní poslankyně Miroslava Němcová, připraví se Antonín Staněk. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Dobrý večer přeji všem kolegyním a všem kolegům. Pokusím se už pouze ve stručné podobě shrnout to, co mám dojem, že zde ještě nezaznělo a co je obsaženo ve zprávách. Jestliže je tedy projednáváme, tak by měly být zmíněny nejenom naše výhrady, ale také něco, co je ve zprávách obsaženo a dosud tomu nebyla věnována pozornost. Předtím ovšem chci sdělit stanovisko, které se týká stanoviska poslaneckého klubu Občanské demokratické strany.

Chci informovat Poslaneckou sněmovnu, že zástupci Občanské demokratické strany ve volebním výboru se věnovali podrobně jak zprávám o hospodaření České televize, tak zprávě o činnosti České televize, a to jak za rok 2016, tak za rok 2017. A už jsme předběžně i hovořili na klubu, přestože nebyla ještě projednána zpráva za rok 2018 volebním výborem, tak jsme ale už hovořili i o této zprávě. Já i mí kolegové z volebního výboru jsme dali doporučení poslaneckému klubu Občanské demokratické strany ke schválení těchto zpráv, a to jak za rok 2016, tak 2017, tak 2018 a poslanecký klub Občanské demokratické strany toto doporučení akceptoval. Poslanci ODS tedy budou hlasovat pro schválení těchto zpráv.

Teď dovolu jenom několik poznámek k té dnešní diskuzi. Pokusím se skutečně vybrat jenom to, co považuji, samozřejmě ze svého subjektivního pohledu, za nejdůležitější.

Nejprve tedy poznámka k hospodaření. Byl zde dlouho během dopoledne a částečně i odpoledne diskutován onen alternativní audit, který si nechal vyhotovit pan poslanec Juříček. Předseda poslaneckého klubu hnutí ANO pan kolega Faltýnek oznámil Poslanecké sněmovně, že tento materiál, s nímž nás zde seznamoval pan poslanec Juříček, klubu hnutí ANO představen nebyl, diskuze o něm vedena nebyla, nikdo z nich ho neviděl a nikdo z nich ho nezná. Z toho mi vyplývá, že nemá vůbec smysl tento materiál brát v potaz, považuji jej za bezpředmětný, a to nejenom proto, že známe pouze jeho objednavatele, ale neznáme toho, kdo jej zhotovil a neznáme už vůbec, podle jaké metodiky postupoval. Proto se omezím pouze na konstatování, že nemá smysl se zabývat něčím, co nikdo neviděl a nezná, a vůbec se jím dál zabývat nebudu. (V sále je velmi hlučno.)

Pro mě je podstatné to, co je obsaženo ve zprávě o hospodaření České televize, tedy audit, který je od profesionální firmy, která je pod ním podepsána, je tam celý zveřejněn, každý z poslanců si jej může přečíst. A jeho závěr zní, že auditor posoudil účetní závěrku České televize jak za rok 2016, tak za rok 2017, a to bez výhrad. Cituje, že účetní závěrka podává věrný a poctivý obraz aktiv a pasiv, nákladů a výnosů a výsledku hospodaření za

příslušný rok a je v souladu s českými účetními předpisy. To si myslím, že máme brát v potaz, máme brát v úvahu, protože nelze říci, že auditor, který pravidelně kontroluje hospodaření České televize, nás nezajímá, a my sem přijdeme s nějakým papírem, který nevíme, kde vznikl, a budeme se věnovat více tomu.

Druhá poznámka. Dovolte, abych řekla – nemám to ráda. Hovory o platech –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní kolegyně, já vás na chvíli přeruším a požádám kolegy a kolegyně o klid. Pokud diskutujete něco jiného, tak prosím v předsáli, a pokud máte zájem vystoupit k tomuto tématu, tak se přihlaste do rozpravy. Opravdu to myslím velmi vážně. Nebo přeruším jednání. Děkuji, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji. Chtěla jsem říct, že nemám ráda rozpravu o platech a tak dále, protože to považuji za do jisté míry soukromou věc, ale rozumím tomu, že prostě při hospodaření České televize musíme zvažovat i otázku platů jednotlivých zaměstnanců České televize. A protože zde zaznívaly opakovaně věci, které nebyly pravda, tak alespoň musím uvést toto.

V porovnání s růstem průměrných mezd v České republice se mzdy v České televizi zvyšovaly výrazně pomaleji. Meziroční změna za rok 2016 činila nárůst průměrné mzdy v České televizi plus 1 procento, celostátně to byla plus 4 procenta průměrné mzdy. Pokud jde o rok 2017, Česká televize plus 2 procenta, celostátně plus 6 procent. 2018 Česká televize plus 7 procent, celostátně plus osm. To nejsou čísla, která si někde někdo může vymyslet, namalovat a teď tady s nimi šermovat, to jsou čísla doložitelná. Přece každý, kdo vedl nějakou mzdovou evidenci, musí vědět, že to je to nesnadnější, co se dá zkontrolovat, a vycházím z této evidence České televize. Tak tolik na upřesnění toho, jak to vypadá s těmi vražedně vysokými platy a zneužíváním koncesionářských poplatků, které si na své bohaté mzdy rozebírají zaměstnanci České televize.

Třetí poznámka se týká toho, jak si vede Česká televize nejenom z pohledu českých občanů, ale také z pohledu zahraničního, a dokonce z odborných porovnání, která se dělají. Průzkum agentury Kantar TNS z poloviny roku 2019 říká toto: Dvě třetiny obyvatel České republiky považují vysílání České televize za objektivní a vyvážené. 70 % občanů České republiky považuje Českou televizi za důvěryhodnou. Kanál ČT 24, tedy ten zpravodajský kanál, je již několik let nejsledovanějším zpravodajským kanálem mezi všemi veřejnoprávními vysílateli v Evropě.

A pak zde je ještě jedno prestižní srovnání. Tedy práce, kterou vyhotovila univerzita v Oxfordu spolu s institutem Reuters, které mapovaly důvěryhodnost různých veřejnoprávních médií a zejména jejich zpravodajských kanálů. A v tomto případě zpravodajský kanál České televize ČT 24, hodnotí jako nadprůměrný, důvěra v něj je nadprůměrná a dá se porovnávat s kanály, jako jsou BBC News, ORF, ZDF heute. Je tedy vyšší, než například důvěra diváků ve veřejnoprávní zpravodajství ve Francii, Španělsku a dalších zemích.

Myslím si, že ať už se kdokoliv z nás dívá kriticky, méně kriticky, více shovívavě, nebo méně shovívavě, tak tyto průzkumy má vzít v potaz. A já jako občan České republiky, divák České televize mám radost z toho, že z mezinárodního srovnání vychází vysílání veřejnoprávního média naší země dobře, že má velmi slušnou pozici, a nebudu jako poslanec ani jako občan shazovat sebe sama, abych se stavěla do pozice, že tady dělá něco veřejnoprávní médium špatně, když výsledky hovoří o něčem jiném.

Chci ze svého pohledu říci, že rozumím tomu, že se tady vede zvláštní zákopová válka, protože porovná-li projednávání zpráv o činnosti a hospodaření Českého rozhlasu, tak prosím si kdokoliv z vás vzpomeňte, kdo tady s čím vystoupil, jak dlouho se tomu Poslanecká sněmovna věnovala, jak dlouho jsme rozebírali, zda tabulky o hospodaření Českého rozhlasu jsou na jednu stranu, na dvě strany, na tři strany, zda položky z nich rozebíral volební výbor dvě hodiny, nebo půl hodiny, zda Poslanecká sněmovna je má za schválené za půl minuty, a tedy jsou dobré. Co se to děje? Jak je možné, že Český rozhlas proplová jak nůž máslem, a já jsem sama podporovala zprávy jak u nás na poslaneckém klubu Českého rozhlasu, tak jsem tady pro ně hlasovala. Ale co se to děje v porovnání s Českou televizí? Mám dojem, že tady opravdu je evidentní a zřetelná snaha Českou televizi držet v šachu. Je to významné médium, s větším dopadem pravděpodobně než Český rozhlas, má větší vliv a je potřeba ji držet v napětí, tak aby více poslouchala. Jinými slovy, celá ta doba o zadržování projednávání zpráv mluvila o tom tady o tom paní zpravodajka, dotýkali se toho mnozí. Jak to, že ty zprávy o České televizi nebyly projednány a zprávy o Českém rozhlasu byly projednány? Myslím, že to svědčí o tom, že to byl jakýsi klacek na Českou televizi, který jí měl říct: Pomalu se normalizuj, dávej se do pořádku, dobře nás poslouvej, protože pokud nás, tedy většinu v Poslanecké sněmovně reprezentovanou vládní koalici – nechávám stranou sociální demokracie, protože se mi nezdá, že by se připojovali k tomuto tažení proti České televizi, až na výjimky – tak pokud nás tedy nebudeš poslouchat, tak uvidíš, jak my si s tebou vyřídíme účty. Ty účty lze samozřejmě vyřídit prostřednictvím projednání těch zpráv a jejich neschválením. Zatímco u Českého rozhlasu to tady bylo téměř nepozorovatelné, jak prošly, u České televize ne.

A když to neprojde tímto způsobem, tak je tady přece ještě druhý, ten rafinovanější, to znamená, že na jaře budou uvolněna místa v Radě České televize, bude se dovolovat šest míst. Ta volba je tajná, teď veřejně bude dohledatelný každý, kdo bude hlasovat pro zprávu nebo proti zprávě, ale v té tajné volbě se nabízejí různé dohody a různé postupy a dá se touto tajnou volbou a dovolením těch lidí, kteří asi budou garantovat, že Česká televize bude poslušnější, že se znormalizuje, tak touto volbou se dá dosáhnout toho cíle poněkud elegantněji.

Ať už je to ale jakýkoliv způsob, buď ten první, který jde přes zprávy, nebo ten druhý, jde proti zájmům občanů České republiky, protože veřejnoprávní instituce, jak Český rozhlas, tak Česká televize, jsou nezastupitelnými. A já si myslím, že naším úkolem je, abychom je samozřejmě kontrolovali, abychom je podrobili kritice, pokud uznáme za vhodné, ale abychom o jejich existenci žádným způsobem nepochybovali, a v čem mohli, tak napomohli tomu, aby tyto instituce byly pevné i do budoucna. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji poslankyni Miroslavě Němcové. Nyní mám tři faktické poznámky. První je kolega Pavel Juříček, potom Jaroslav Foldyna, pak Pavel Plzák. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Pavel Juříček: Ano, děkuji. Dámy a pánové, už několikrát jsem tady řekl, že účetní zpráva nebo výroční zpráva je v pořádku. To je naprosto v pořádku. Vždyť jsem o tom několikrát řekl, že Ernst & Young odvedl naprosto perfektní práci. Já sám používám firmu Ernst & Young. Ale to tady není o tom, jestli účetně je to v pořádku, tady se hovořilo o tom, jaké je hospodaření a jaký je výhled, a to je podstata věci, o které jsem já hovořil. Ohrazuji se proti tomu, co říkala poslankyně Němcová, prostřednictvím předsedajícího, protože opakoval jsem to, že Ernst & Young vytvořili jasnou výroční zprávu po účetní stránce, to znamená 2+2 jsou 4. Ale to ještě neznamená, že není kryto některými věcmi, které jsem tady říkal, že to hospodaření v pořádku prostě není. Děkuji za pozornosti.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka poslance Jaroslava Foldyny, připraví se kolega Plzák k faktické poznámce. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo. Já bych se chtěl vyjádřit k tomu ... Paní Němcová tady víceméně hovořila o programové části. Vůbec bych ji nechtěl zpochybňovat, jakkoliv je to subjektivní názor každého z nás, někomu se to líbí, někomu se něco nelíbí. Můžeme mluvit o zpravodajství, i tam, při všech diskusních svárech mezi politiky, některým se líbí zpravodajství, někomu ne. Jak říká pan prezident, nejsou hloupé otázky, jsou jen hloupé odpovědi.

Čili znovu bych řekl, že Česká televize má kvalitní vysílání, můžeme o něm diskutovat. Ale to, o čem se tady přeme, je zpráva o hospodaření. A včera tady byl pan ředitel. Diskutovalo se tady, i to tady zaznělo, a já vidím, že hnutí ANO v zásadě buď odešlo, a třeba ještě přijde, mě by to potěšilo, kdyby ještě přišlo. Je to rozhodující hnutí, které o těch zprávách v zásadě rozhodne.

Na čem jste se tedy dohodli včera s panem ředitelem, pane Juříčku? Kdybyste nám to osvětlil, protože jsem poměrně překvapen, že při tak důležitém hlasování vlastně tady už skoro nejste. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní poslanec Pavel Plzák s faktickou poznámkou. Poté kolega Juříček, ještě jedna faktická poznámka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji. Dvě poznámky k vystoupení paní předřečnice. My jsme dostali trošku ideologické školení o nějaké normalizaci, ale chápal bych, kdybychom kritizovali činnost televize. Ale tady toho podle mě ohledně činnosti mnoho nezaznělo. Kritizovali jsme hospodaření. A to hospodaření v pořádku není, protože ten fond televizních poplatků opravdu klesá. Klesá, vyžírá se, má dojít na nějakých myslím 600 milionů.

A vy jste mluvila prostřednictvím pana předsedajícího o zájmech našich občanů. Ale zájmem našich občanů, a zeptejte se jich, je to, aby se nezvyšovaly koncesionářské poplatky. A my jsme dostali jasné signály na tom semináři, že se rada chystá požádat Sněmovnu, aby se navýšily koncesionářské poplatky. My tomu pouze chceme zabránit a chceme, aby tak, jak hospodaří televize dosud, aby tak nehospodařila.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní prosím poslance Juříčka. Poté zde mám s faktickou poznámkou znovu poslance Plzáka. Prosím.

Poslanec Pavel Juříček: Ano. Pane předsedající, dámy a pánové, byl jsem osloven tady kolegou Foldynou prostřednictvím předsedajícího a rád odpovím. Pan Dvořák mě vyzval, jestli bych se s ním mohl setkat. Řekl jsem mu ano, není vůbec žádný problém, já jsem naprosto transparentní člověk. Vyzval jsem ho tedy, že se včera setkáme. Navrhl jsem, že se setkáme v aktech. On akta odmítl, že je to příliš veřejný prostor, že je potřeba nějaký uzavřený prostor, takže jsme našli klub minus 2 v patře, takže tam jsme se sešli.

První bod – teď si nejsem jistý, jestli stihnu dvě minuty. (Předsedající: Pokračujte prosím.) Děkuji pěkně. První bod bylo IT, protože tam oni přiznali, že udělali chybu na svém webu, že tam zveřejňovali smlouvy, které tam několikrát zgenerovali, a že jsem jim vlastně

přišel na to, že na web dávají chybné smlouvy. Takže jsme si vyjasnili, jak to tedy je s aplikací Helios a s jeho cenami.

Druhá záležitost byly právě ty věci, o kterých já jsem s nimi hovořil, to znamená, musím přiznat, že jsem na pana Dvořáka byl mnohem tvrdší než na semináři, protože přece jenom bylo to mezi čtyřmi očima. Tam jsem mu vyčetl jednotlivé položky, to znamená nárůsty lidí, od roku 2014 přijal zhruba 200 lidí navíc. Takže to není o tom, jestli se zvedá průměrná mzda a podobně. Vyčetl jsem mu samozřejmě vzájemný poměr snižující finančního majetku – dneska jsem také o tom hovořil. Vyčetl jsem mu to, že má od (?) ostatních službách 408 milionů. Vyčetl jsem mu to (upozornění na čas), že mu samozřejmě klesá majetek. A mohl bych takhle pokračovat, neboť jsem s ním měl schůzku asi zhruba hodinu, neodměřoval jsem to, a výsledkem bylo to: Pane Juříček, prosím vás, pojd'te nám pomoci.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane poslanče, prosím, když tak se přihlaste znovu. Nevím, jestli jsem vám přesně odměřil čas, když jsem tady přebíral. Prosím znovu. Nyní prosím – pan poslanec Plzák, poté pan poslanec Stanjura, poté registruji pana poslance Juříčka. Takže pan poslanec Plzák. Ne, v tom případě prosím pana předsedu Stanjuru s faktickou poznámkou. Ještě vás seznámím s omluvenkou. Pan poslanec Pour se nám omlouvá dnes od 20. hodiny do konce jednání z pracovních důvodů. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Dlouho jsem byl disciplinovaný a vydržel jsem. Už se to nedá vydržet. Fakt se to nedá vydržet. Manipulace, posunování, opakování. Jsme v roce 2016. Schválil to volební výbor, v minulém volebním období mělo většinu hnutí ANO, sociální demokraté, KDU. Schválil to volební výbor, v tomto volebním období většinu má hnutí ANO, sociální demokracie a komunisté. Velmi tvrdá slova na členy Rady České televize. Podíval jsem se, kdy byli zvoleni. Všichni byli zvoleni za doby, kdy hnutí ANO bylo součástí vládní většiny. Všechny ty lidi jste tam poslali vy! Tak asi kritizujete sami sebe, když volíte ta ostrá slova na jejich adresu. Od roku 2014 do loňského roku, nebo letošního, jste postupně naplnili vy sami Radu České televize.

Zítřka budeme mít daňový balíček a o 100 % se zvyšuje poplatek do katastru, protože je inflace. O 100%! A vy to tady budete hájit. Pan poslanec Juříček každý rok řekne – já jsem tam našel hrozná díry a hrozná možné úspory, v tom rozpočtu. Ale prosím vás, buďme rozumní, schvalme to! To říká každý rok k rozpočtu. A pak hlasuje pro ten rozpočet.

Tak pane poslanče Juříčku prostřednictvím pana předsedajícího, já věřím, že tam jsou rezervy, my jsme v roce 2016, ale schvalme to. Buďte konzistentní. O 455 miliard má vláda hnutí ANO víc než v roce 2014 k dispozici, a nestačí to! O 455 miliard. A tady nás budete cvičit! Já také umím číst rozvahu. A co chcete! Podle zákona má být auditovaná zpráva – je skvělá, perfektní, ale nehlasujete pro to. Nebo jak to mám chápat? Tak buď změňte zákon, vy budete už dopředu prognózovat, jestli ta Česká televize může hospodařit za pět let s přebytkem, nebo ne... (Předsedající: Čas.) To klidně. Já pak to nepodpořím. Ale tohleto je jenom manipulace.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec Juříček se hlásil s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Pavel Juříček: Dobrý den ještě jednou, dámy a pánové. Bohužel žádná manipulace, to jsou čísla, to jsou fakta. Jak jsem říkal, byly další položky, které jsme si probírali s panem generálním ředitelem Dvořákem, které už jsem naznačoval. To znamená závazky, jaké budou investice, jakým způsobem to budou oni krýt. Samozřejmě postupně pan

Dvořák řekněme opticky lezl pod stůl a hledal cestu, jakým způsobem připravit rozpočet 2020, jestli bych jim s tím pomohl a podobně. Já musím říct, že jsme se rozešli velmi korektně. Já jsem vůči němu vystupoval také velmi korektně a transparentně. On mně za to ještě SMSkou poděkoval. Já jsem mu za to SMSkou taktéž poděkoval, že doufám, že si z toho něco vzal, že nějakým způsobem začne šetřit.

Nicméně dneska zhruba před několika hodinami vyšlo, že návrh na organizaci semináře vzešel od předsedy Poslanecké sněmovny Radka Vondráčka. Prosím vás, tady všem ukazuji, že to není pravda, že to je lež. (Ukazuje.) Tady je jasný požadavek pana generálního ředitele, aby svolal seminář. Tady si to můžete všichni přečíst. A pak vydal ještě další – jednání generálního ředitele s poslancem Juříčkem proběhlo oficiálně ve veřejných prostorách Poslanecké sněmovny, což je pravda, tématem byly výhrady poslance ze semináře a pochybnosti o jeho soukromém auditu. Prosím vás, pořád nehovořím o tom, že jsem si zadal nějaký soukromý audit, já hovořím o tom, co jsem já našel, a ten soukromý audit, který jsem si zadal, sám sobě, nebo pro sebe, tak byl jenom to, abych sám zjistil, jestli jsem předpojatý, nebo nejsem předpojatý, abych si potvrdil ta čísla (upozornění na čas), která jsem vám tady ráno zveřejnil. A to bylo všechno. Sami si vyhodnoťte (upozornění na čas), jestli toto je korektní chování na základě toho, když mám od něho SMSky, že jsme se chovali k sobě velmi korektně. (Předsedající: Prosím, pane poslanče.) Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pan předseda Stanjura s faktickou poznámkou.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Řešíme zprávu o činnosti a hospodaření za rok 2016 a pan poslanec Juříček argumentuje tweetem, nebo statutem z dnešního dne. To spolu vůbec nesouvisí. Ale já ho беру za slovo a vyzývám ho na podrobnou debatu o každém kapitolním sešitu a budeme hledat společně úspory. Pokud je tam najdeme a zbytečně by dělaly ztrátu, tak věřím, že budete hlasovat proti státnímu rozpočtu. Protože takhle se plýtvat nemá. Vzpomínám si na vaše – a příště si to najdu, pane poslanče prostřednictvím předsedajícího. Najdu si vaše vystoupení, kterému jsem já zatleskal, jak jste v minulých letech hledal úspory. A zase máte o 113 miliard příjmů víc jako vláda, a zase vám to nestačí. A chcete říkat, že katastr má o 100 % vyšší náklady a že je tam všechno efektivní, když je to o 100 %! A vy to podporujete! Když jsme hlasovali na rozpočtovém výboru, abychom nezvyšovali poplatek na katastru o 100 % – jak myslíte, že hlasoval pan poslanec Juříček? Hlasoval proti, to znamená pro zvýšení o 100 %, z roku na rok.

A jenom připomínám, že koncesionářský poplatek – a já jsem proti zvyšování, když někdo přijde a budeme o tom hlasovat, budeme hlasovat proti, aby bylo jasno – tak ten je od roku 2008 stejný. A máme počítat inflaci za ty roky? Máme počítat růst průměrných mezd za ty roky? Co všechno máme ještě počítat? Máme počítat zvyšující se cenu televizních práv například za sportovní přenosy? Co všechno máme počítat? Proto říkám, že to je účelové. Audit je bezvadný, ale já to nemůžu podpořit.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní se přihlásil s faktickou poznámkou pan místopředseda Filip. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, paní a pánové, já chápu tu debatu, zpolitizovala se, ale prosil bych jednotlivé řečníky, nemohl jsem to udělat, když jsem řídil schůzi, aby se vrátili k tématu. Tady hovoříme o tom, že to je zpráva o hospodaření za rok 2016, ale bavíme se tady o úplně jiných věcech, protože se někdo rozhodl, že tu debatu rozmělní na to, aby se neukázalo, o co jde v té samotné zprávě. Tak já

vás o to prosím, abyste se k tomu vrátili, a budeme schopni možná docela včas dokončit tu rozpravu. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Nyní prosím do obecné rozpravy pana poslance Staňka Antonína. Prosím, máte slovo.

Poslanec Antonín Staněk: Děkuji, pane předsedající. Bývá výhodou člověka, který je trpělivý a počká si, že se dočká. Tím pádem z velké části se budu moci oprostít od některých věcí, které jsem si ve svém vystoupení připravil, protože je už přede mnou řekli předřečníci, a z úcty k vám, paní poslankyně a páni poslanci, nebudu ty věci opakovat. Nicméně několik poznámek k tomu, co zde zaznělo, a k tomu tématu, o kterém dnes debatujeme.

Myslím si, že je všem, kdo viděli pozvánku na seminář pro poslance Parlamentu České republiky, zcela jasné, že tím, kdo žádal o svolání tohoto semináře, byl skutečně pan generální ředitel České televize, a že kdyby nebylo tohoto semináře, na kterém se prezentovali členové Rady České televize tak, jak se prezentovali, tak si myslím, že by málo z nás mělo takové argumenty, které dneska tady předkládáme.

Já si vzpomínám, že obdobně byl svolán seminář pro poslance Parlamentu České republiky s odborníky na ústavní právo, kde poslanci měli být informováni a poučeni o tom, kdy dochází k porušení Ústavy České republiky, kdy nedochází a jak je to s pozicí pana prezidenta. Tehdy na tento seminář přišlo něco málo poslanců, důvod byl uveden – pondělí, poslanecký den. Na seminář k České televizi přišlo téměř 50 poslanců. Sám předsedající to označil za mimořádný úspěch a opravdu ten seminář byl velmi intenzivně navštíven.

Já sám osobně jsem velmi ocenil vystoupení pana poslance Faltýnka prostřednictvím pana předsedajícího, který vyzval už na tom úvodu, abychom se věnovali hospodaření, tedy tomu tématu, pro který seminář byl svolán. A musím říci, že během celé té doby nezaznělo jediné téma, které bychom mohli říci, že bylo politizované, že bylo o něčem jiném než o hospodaření, a všichni poslanci, kteří byli přítomni na tom semináři, byli připraveni a kladli věcné otázky členům Rady České televize. Já musím říci, že to nebyly otázky, kterými by se útočilo na pozici generálního ředitele České televize. Ty otázky směřovaly na námi zvolené zástupce, kteří mají v popisu své práce a ve své odpovědnosti starat se s péčí dobrého hospodáře o to, aby činnost a hospodaření České televize byly v souladu s legislativou, zákony České republiky, dobrými mravy a se vším, co si všichni občané České republiky přejí.

Já jsem na semináři byl a každý, kdo na něm byl a nemá ty informace zprostředkované, musí potvrdit jednu děsivou skutečnost. Na většinu otázek odpověděl předseda Rady České televize, že neví, a předával slovo buď generálnímu řediteli, nebo jednomu ze zástupců Rady České televize. A skutečně odpovědi byly takové, že kdo chtěl, mohl v nich najít odpověď velmi obecnou, velmi povrchní, ale takovou nějakou odpověď. Ale kdo chtěl znát odpověď na konkrétní položenou otázku, tak se ji nedozvěděl. Mě mrzí jedna věc – že čas, který byl mezi tímto seminářem a dnešním jednáním Poslanecké sněmovny o zprávách o hospodaření, nebyl využit na to, aby alespoň jedna dvě otázky, které jsme položili předsedovi Rady České televize, byly zpracovány a odpovězeny. Aby tak jako sem přišel pan generální ředitel České televize lobbovat, aby tak přišel předseda Rady České televize a řekl například: pane poslanče, vy jste měl otázku, kolik finančních prostředků dostala Česká televize za produkty prezentace galerie, o které tady byla řeč. Odpověď by mohla být 100 korun, 1 500, 1 000, ale byla by to odpověď. Místo toho jsem si v novinách přečetl, že otázky poslanců na hospodaření České televize byly účelové, záměrné a v podstatě jsme byli ti obtížní, ten obtížný hmyz, který si dovolil se ptát na konkrétní věci. To mě mrzí, protože já bych ocenil,

kdyby pan předseda Rady České televize nebo kterýkoli člen Rady České televize nebo předseda dozorčí komise, která je poradním orgánem, přišli a řekli nám: tady jsou odpovědi, toto jsme stihli za ten týden pro vás připravit. Nic takového jsme se nedozvěděli. Dozvěděli jsme se jenom z médií, že jsme obtěžovali. Nebyl to náš nápad, byl to nápad generálního ředitele svolat tento seminář.

Víte, bavíme se o hospodaření České televize. Hodně příspěvků bylo o hospodaření České televize. A ani jednou jsem zde nezaslechl, že by kdokoli z nás, kdokoli z mých předřečníků zpochybňoval potřebu nezávislosti veřejnoprávních médií. Nikdy nikdo to tady neřekl. Nikdy nikdo. Je nám to podsouváno. Je nám to uměle podsouváno. A je vytvářeno ve společnosti, že tato Poslanecká sněmovna se připravuje zbavit se veřejnoprávních médií. Je to poplašná zpráva! Je to lež! Řekněte, uveďte jediný věcný argument, jedinou citaci kdekoli, že by někdo útočil na nezávislost veřejnoprávních médií. Víte, kdo na to útočí? Útočí na to sama Česká televize tím, jak hospodaří, protože dřív nebo později, alespoň z toho, co jsme slyšeli a co zaznělo i na semináři, se musí dostat do situace, že sem do Poslanecké sněmovny přijde s návrhem na zvýšení koncesionářského poplatku. Já se omlouvám, jsem ministr, který nezná svůj rozpočet, ale jenom blázen by si nedokázal spočítat 135 korun.

Pan poslanec Stanjura prostřednictvím pana předsedajícího tady řekl přesně, kolik let se nezvedal ten poplatek 135 korun. Jak dlouho můžeme vydržet s touto částkou, jestliže jsme se dívali, že i v situaci určité hospodářské stagnace, kdy finance byly na tom tak, jak byly, nedošlo ke zvýšení toho poplatku, ale přesto nedošlo ke snížení počtu zaměstnanců? Všechny státní instituce, ministerstva jsou neustále tlačeny k tomu, aby byly efektivní, aby snižovaly počty zaměstnanců. Nic takového tady nebylo. Takže kdy dojde k tomu, že sem přijdou zástupci a řeknou "chceme zvýšit koncesionářský poplatek"? Protože, a omlouvám se, já jsem si vzal k ruce pouze zprávu z roku 2018, ale ono je to zřejmě celkem jedno. Tak když se podíváte na stranu 24 ve zprávě, struktura příjmů veřejnoprávních médií, tak zjistíte, že státní rozpočet financuje televizi ve Finsku téměř 100 %. A chcete říct, že ve Finsku je porušena veřejnoprávnost médií? Podobně v Nizozemsku je tam státní rozpočet a v dalších zemích. Ale těch 135 korun opravdu nebude stačit. A proto se nedivte, že my poslanci, kteří jsme byli na semináři, kteří jsme se s tím seznamovali, jsme znepokojeni tím, že dříve nebo později se budeme bavit o navýšení koncesionářských poplatků.

Bylo zde řečeno, kdo platí, velí. Dobře, platí domácnosti. Velí domácnosti. Ale protože máme zastupitelskou demokracii, tak to jsou poslanci Parlamentu, ti volí Radu České televize. Ale my jsme se dozvěděli, a to je samozřejmě přirozené, že Rada České televize není odborníkem ve všech věcech, a že si tudíž zvolila dozorčí komisi jako poradní orgán, který jí má poskytnout odborný základ z hlediska hospodaření. A já se ptám, kdo jsou členové dozorčí komise. My najdeme na webových stránkách Rady České televize jejich jména. Ale tady bylo řečeno, my prověřujeme, my se zabýváme jmény, tím, kdo jsou členové rady, my je volíme. Ale nikdo není schopen dohledat, kdo jsou členové dozorčí komise. Mají nějakou vazbu na management České televize, nebo nemají? Já to nevím. Ale mohu mít podezření i z toho, co jsem slyšel a viděl, že by to tak mohlo být. Takže toto je věc, která je opravdu velmi, velmi znepokojující. Já chci vědět, kdo připravuje ty klíčové podklady pro členy Rady České televize.

(Po malé pauze reaguje na kolegu poslance.) Dramatická pauza, protože chtěl jsem říci, že jsem moc dlouho čekal a opravdu to trvalo hodně dlouho, než jsem se dozvěděl klíčovou věc. Byla to paní poslankyně Němcová, která prostřednictvím pana předsedajícího nám tady řekla velkou hrozbu. Nejde teď o to schválit, neschválit zprávy o činnosti a o hospodaření České televize. Jsme napadáni, že chceme zpochybňovat nezávislá česká média. Ale my se dostaneme za pár měsíců do situace, že nám bude diktováno, koho můžeme a koho nemůžeme zvolit do Rady ČT. Protože tady to zaznělo. Čeká nás dovolba šesti členů Rady ČT. A to je

prostor pro nějaké ty čachry, pro nějaké zákulisní dohody, bude to tajná volba. To znamená, že kandidáti, kteří budou navrženi, tak budou zpochybňováni, jestli jsou dostatečně demokratičtí, jestli jsou dostatečně loajální vůči České televizi. Toho jsem se obával! Já se obávám toho, že Poslanecká sněmovna se dostává pod nepřiměřený tlak, aby nerozhodovala podle svého vědomí a svědomí, ale podle toho, co je od ní uměle očekáváno. To je ten důvod, proč si myslím, že řada lidí zde hovoří o tom, že je připravena uvažovat o svém postoji ke schvalování zprávy o hospodaření.

A já říkám ještě jednu věc. Prosím vás, nelžeme občanům České republiky! Nevyvolávejme v nich pocit, že Poslanecká sněmovna chce neschválením dvou zpráv odvolat Radu ČT! Myslím, že zde některý z mých předřečníků jasně přečetl, že Poslanecká sněmovna může – zdůrazňuji slovo může – odvolat Radu České televize ve dvou případech. A to buď že shledá, že je nekompetentní, anebo v případě, že neschválí dvě po sobě jdoucí zprávy. Ale může. A já znovu říkám: Nikdo tady neřekl, že se k tomu chystá. Nikdo tady neřekl, že se to stane. A rozhoduje o tom Poslanecká sněmovna. Dvě stě poslanců. Takže o čem je tady pořád vyvolávána panická obava? My prostě jsme jenom reagovali na to, jak byli připraveni členové Rady ČT, jak se připravili na seminář, na který přišlo 50 poslanců, kteří byli připraveni, kteří se ptali a chtěli věcné odpovědi.

Nebudu se tady zabývat jednotlivými informacemi, které v podstatě na semináři zazněly, protože jste měli možnost se s tím setkat a seznámit ať už prostřednictvím různých výpisů apod., jak tady zaznělo. Já chci jenom říci, ve všech případech nám jde o hospodárnost. A já si myslím, že to, že se bavíme o tom, jakým způsobem jsou vynakládány finanční prostředky České televize, děláme službu České televizi. Děláme službu 85 % zaměstnanců, kteří v té ČT vytvářejí programy, kteří jsou skryti hluboko za kamerami, bez kterých by ta Česká televize nebyla. A mně jenom vadí jedna věc, a byl jsem jako ministr několikrát dotazován různými médii, kolik je příjem ministra, kolik je příjem náměstků, kolik je příjem managementu ministerstev apod.: proč Česká televize, která si bere za příklad BBC, odmítla zveřejnit platy svých redaktorů? Se slovy, pan ředitel to někde i uvedl veřejně, že se domnívá, že na to ještě společnost není připravena. To je přece nehoráznost! To je nehoráznost, která prostě je neúctou k akcionářům resp. k poplatníkům, k občanům této země. Takže pak se nedivte, že po takovém semináři existují prostě pochybnosti.

Já se omlouvám, ale není to nic proti České televizi a nezávislosti českých médií. Já takové nařčení kategoricky odmítám. Je to o tom, abychom hospodaření měli jasné, transparentní, takové, jaké Česká televize a její redaktoři chtějí po nás. Po poslancích, ministrech, veřejných činitelích a všech.

Děkuji za pozornost. (Potlesk především z lavic SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Pane poslanče Martínku, ještě nepřišel váš čas mluvit, omlouvám se. Nyní je přihlášená s faktickou poznámkou paní poslankyně Gajdušková a předtím, než dorazí k mikrofonu, tak vás seznámím s omluvenkou pana poslance Špičáka, který se omlouvá mezi 20. hodinou a půlnocí z rodinných důvodů. A pan poslanec Baxa a paní poslankyně Mauritzová ruší svou omluvu. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Alena Gajdušková: Děkuji za slovo. Jenom velmi krátce. Prostřednictvím pana předsedajícího bych se chtěla zeptat pana kolegy Staňka, za koho mluvil. On většinou používal slovo my. Mě by zajímalo, za koho mluvil.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a paní poslankyně Černochová ruší svou omluvu a pan poslanec Staněk se hlásí s faktickou poznámkou.

Poslanec Antonín Staněk: Děkuji za slovo. Já bych chtěl ujistit svou kolegyni paní poslankyni Gajdůškovou, že v řečnictví existují rozličné obraty. A buď mohu hovořit v ich-formě, mohu hovořit i v jiné formě, ale já hovořím jménem občanů, jménem voličů, hovořím jménem těch lidí, kteří mi posílali i e-mailové zprávy a kteří nesouhlasí s tím, jakým způsobem je prezentováno hospodaření České televize a jak funguje. Takže jestli jste se ptala, paní kolegyně prostřednictvím pana předsedajícího, zda mluvím za Českou stranu sociálně demokratickou – jako její poslanec jsem mluvil v tomto případě za sebe, protože jsem za sebe skládal slib poslance Parlamentu ČR.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. To byly faktické poznámky a nyní prosím pana poslance Martínka, který je přihlášen do rozpravy. Připraví se paní poslankyně Nevludová.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážené dámy, vážení pánové, i když už jsem nechtěl vystupovat, musím, protože nemám rád jednání o nás bez nás a protože jsem se jako jeden z poslanců účastnil uzavřeného semináře, i když z jiného důvodu než jiní poslanci. Sám dávám přednost veřejnému projednávání, proto jsem na uzavřeném jednání ani otázky nepokládal. Mohu však uvést na pravou míru některé zavádějící informace, které zde padly.

Pojďme se opřít o reálná fakta a čísla. Koncesionářský poplatek je od roku 2008 nezměněný, jeho reálná hodnota klesá, a přesto dnes Česká televize vyrábí o 16 % pořadů více než před jedenácti lety. Vysílá dva nové programy. Má nové moderní televizní studio v Brně a hospodaří bez dluhů.

Tady možná k panu poslanci Staňkovi. Pojďme se bavit o dalších možnostech financování. Zajistíme jako ve Finsku nemožnost ovlivňování poslanců rozpočtu napevno stanoveným fondem, který bude financován ze státního rozpočtu nebo jiným způsobem, ale tak, aby nebyla možnost politického ovlivňování. Stejně tak když mluvíte o zrušení koncesionářského poplatku, tak tím musíte říct, že plánujete asi zvýšit daně, protože ty peníze v deficitním rozpočtu se nikde vzít nemůžou.

Stejně tak veřejnou volbu. My pro veřejnou volbu jako Piráti hlasujeme vždy, takže budeme rádi, když se k nám přidáte. Volba rozhodně tajně být nemusí.

Loni byla Česká televize nejsledovanějším vysílatelem na českém televizním trhu. Ze strany diváků měla nejvyšší hodnocení spokojenosti za posledních pět let. Tematické programy, jako je ČT 24, ČT:D a ČT Sport, patří z hlediska podílu na trhu k nejúspěšnějším v Evropě. Podle prestižního evropského srovnání, které realizovala University of Oxford spolu s Institutem Reuters, je důvěra ve zpravodajství ČT nadprůměrná v českém i v evropském srovnání.

ČT investuje své volné prostředky do mimořádných projektů, jako je studio v Brně, digitalizace zpravodajství nebo výrobní kapacity. Jsou to investice, které České televizi, tedy České republice, zajistí možnost vyrábět televizní a filmovou produkci i v dalších desetiletích. Hodnota dlouhodobého majetku České televize se meziročně zvyšuje. Dlouhodobý nehmotný majetek se v pořizovacích cenách zvýšil mezi roky 2011 a 2016 z 2,5 na 3,4 miliardy a dlouhodobý hmotný majetek z 8,7 na 9,2 miliardy. Běžné výdaje České televize nepřesahují příjmy daného roku. Stav volných finančních prostředků ještě na konci roku 2017 činil 2,24 miliardy korun. Zákon předepisuje, že televizní poplatky jsou určeny především na financování výroby původní české televizní a filmové tvorby.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane poslanče, já vás přeruším a přivítám poslance, kteří dorazili nově do sálu, ale požádám je o klid. Prosím, pokračujte.

Poslanec Tomáš Martínek: Ministerstvo kultury pak vyzvalo Českou televizi k tomu, aby výše jejich volných finančních prostředků nepřesahovala 10 % ročních výdajů.

Hasičský záchranný sbor České televize byl zřízen zřizovací listinou v roce 1971 na pokyn městské správy sboru požární ochrany. Jednotka HZS ČT je začleněna do Integrovaného záchranného systému České republiky. Zajišťuje úkoly IZS v hasebním obvodu hlavního města Prahy dle platného požárního poplachového plánu hlavního města Prahy. Činnost sboru a jeho působení určuje zákon č. 133/1985 Sb., paragraf 67.

Závěrem bych rád podotkl, že pokud vám nejde o politické ovládnutí média pro osobní zájmy, ale máte opravdu zájem na zlepšení transparentnosti a kontroly hospodaření České televize, budete mít příležitost při hlasování o návrhu změny zákona rozšiřující pravomoci NKÚ i na celé hospodaření veřejnoprávních médií, o kterém již mluvil poslanec Kubíček, na němž se podílejí také Piráti. Děkuji za podporu. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Nyní jsou zde dvě faktické poznámky, pan poslanec Staněk a pan poslanec Válek. Pan poslanec Staněk ruší svou přihlášku, takže prosím pana poslance Válka. Pan poslanec Válek také ruší svou přihlášku, takže já prosím paní poslankyni Nevludovou, která je nyní přihlášená do rozpravy. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Ivana Nevludová: Děkuji vám za slovo, pane místopředsedo. Jak já už jsem tedy dneska zmínila, zprávami o hospodaření České televize jsem se zabývala opravdu důkladně. Nejen že jsem si je pročetla, ale četla zápisy z jednání Rady České televize, poslouchala zvukové záznamy z jednotlivých zasedání Rady České televize, z veřejně dostupných zdrojů pročetla výběrová řízení, jejich zadávací podmínky, pročetla následně uzavírané smlouvy. (Hlouček poslanců postává před stolkem stenografů.)

Vím, že zrovna teď nejednáme o zprávách za rok 2017 a 2018, ale následující citace se týká zprávy obecně, a proto mě velice zarazilo sdělení pana Luboše Beniaka, člena rady, který 26. 6. 2019 na jejich zasedání Rady České televize prohlásil toto: Člověk, aby tyto zprávy pochopil, musí se orientovat v dokumentech. Člověk, který nemá patřičné vzdělání, nikdy nepochopí, kam ty peníze jdou. Taky prohlásil, že zpráva za rok 2018 obsahuje daleko více písmen než čísel, aby to bylo vzdělanému člověku více srozumitelnější, a nevzdělanému člověku není pomoci, protože kdybychom tam napsali Vojnu a mír, tak to stejně nepochopěj. Konec citace. Pro mě toto je neuvěřitelný výraz pohrdání koncesionářem, který měsíčně platí poctivě poplatky a nemá právo vědět, kam ty peníze jdou. Toto tvrzení jen dokazuje, že zprávy nemají pro jejich uživatele vypovídající hodnotu, a není podstatné, jestli jde o poslance, nebo koncesionáře. Prostě tu vypovídající hodnotu nemají.

O tom, že od nástupu pana ředitele Dvořáka trvale klesá hodnota majetku České televize, už tady zaznělo dost. Já se zaměřila především na pár veřejných zakázek. Předseda Rady České televize pan Bednář nás, kteří jsme byli na semináři k hospodaření České televize, ujišťoval, že pečlivě tato výběrová řízení kontrolují. Budu jeho slova citovat proto, abyste si udělali svůj názor, zda se toto tvrzení zakládá na pravdě.

Cituji: "Dále ta dozorčí komise provádí kontroly výběrových řízení. Každý rok dozorčí komise zkontroluje několik desítek výběrových řízení a jsou to výběrová řízení nejrůznějšího typu. Jsou to výběrová řízení na ty, dá se říci, velké zakázky, třeba řádově v desítkách milionů

korun, ale jsou to i ty takzvané malé věci, a jak mně bylo vysvětleno, když jsem se nad tím trochu pozastavoval, proč se třeba někdy kontrolují takové zdánlivé maličkosti, tak mně bylo vysvětleno, že právě toto je nutné právě proto, aby jaksi nevznikl dojem v té instituci, že se něco nekontroluje. Že když se nějaká zakázka, třeba do 100 tisíc korun, že to nebude nikdo kontrolovat, tak toto, tento dojem nesmí nikdy vzniknout, a proto z těch v tom výčtu těch činností, která dělá dozorčí komise, jsou často věci, které by se někomu mohly zdát, že to je něco za 60 tisíc, něco za 150 tisíc, a vedle toho jsou milionové částky, takže ta dozorčí komise prostě musí namátkově vybírat všechna možná výběrová řízení, která existují – všechna možná řízení – a kromě toho, že takto se sama úkoluje ta dozorčí komise, tak my ji úkolujeme tím, že my ji dáváme úkol, schvalujeme plán činnosti dozorčí komise.

Každé čtvrtletí přesně určujeme, co mají dělat. Když kterýkoliv člen Rady České televize má nejasnost ohledně něčeho, může navrhnout, aby dozorčí komise zkontrolovala třeba náklady na vývoj pořadů nebo nějakého konkrétního pořadu, aby zkontrolovala určité věci, a nikdy se ještě nestalo, že by Rada České televize řekla ne, to se nebude kontrolovat. Každý člen Rady České televize má právo navrhnout, ať se to kontroluje, toto nebo ono, a dozorčí komise to zkontroluje a dá nám výsledek té kontroly.

Zástupce dozorčí komise, její předseda nebo jeho zástupce se účastní všech schůzí Rady České televize. Pokaždé když máme schůzi, tak dostáváme informaci o těch posledních krocích, které dozorčí komise v tomto smyslu podnikla. Samozřejmě dozorčí komise kontroluje nákup techniky, prodej majetku, to jsou speciální věci, kdy si dáváme zvláště pozor, kdy nakupuje nebo prodává nějaký majetek, tak samozřejmě k tomu vyžadujeme důkladnou kontrolu té dozorčí komise.

Investice všeho druhu. Mám tady samozřejmě výčet všech těch věcí, které dozorčí komise dělá. Nechci tím zdržovat příliš dlouho, je toho hodně, ale jak říkám, můžu třeba namátkou tady vybrat, že třeba v poslední době dozorčí komise prověřila například rekonstrukce výměňkové stanice, že elektrické vedení, nákup kamer SONY, dodávka mikrobusu pro středisko dopravy atd. To jsou, to jsou prostě věci, které ona pro nás tímto způsobem kontroluje." Já cituju doslova. (Hluk v sále.)

"Rekonstrukce střechy, že to jsou, je tam spousta věcí –"

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Vážení kolegové, vážené kolegyně – já vás přeruším, paní poslankyně, abych požádal o větší klid v sále, případně poslance, aby se usadili v lavicích. Děkuji napravo, nalevo. Děkuji. Prosím.

Poslankyně Ivana Nevludová: "Rekonstrukce střechy, že je tam spousta věcí, které se vyžadují nějaké náklady, a ta dozorčí komise tyto, ta výběrová řízení a všechny ty investice kolem toho samozřejmě kontroluje podle našich instrukcí a musím konstatovat, respektive dozorčí komise konstatuje, že nebyl porušen zákon o veřejných zakázkách, že byly dodrženy všechny příslušné předpisy. Tak to je pro nás určitá informace, jak se hospodaří. Já, když někdy slyším nebo čtu někde v médiích, že někde někdo něco říká, že hospodaření České televize –"

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já bych znovu požádal o větší klid. Prosím, kdyžtak přesuňte to jednání mimo sál. Děkuji.

Poslankyně Ivana Nevludová: – není nikým kontrolováno, tak prosím, to není pravda, hospodaření České televize je kontrolováno radou, touto dozorčí komisí." Konec citace.

Nekoktala jsem, citovala jsem. Zaujal mě dotaz, který padl na zasedání Rady České televize ze dne 28. 6. 2017 k tomu, že Česká televize přechází na nový ekonomický systém, a kde bylo členem rady požadováno, aby Česká televize informovala Radu České televize o tomto novém systému, časovém rámci implementace a dalších podrobnostech.

Odpověď zněla, že Rada České televize dostane informace na konci září nebo na začátku října 2017. I přesto, že jsem všechny zápisy a záznamy do konce roku 2017 prošla, tuto informaci jsem nenašla. Proto jsem si tuto veřejnou zakázku a k ní spojené materiály sama vyhledala. V dokumentech jsem se dočetla, že se soutěžil ekonomický systém HELIOS Green. Tendru se zúčastnila pouze jediná společnost, která následně také tendr vyhrála, a to společnost Asseco Solutions, a. s., s nabídkovou cenou 30 700 330 korun. Nicméně mě zarazilo, že i přes takovou vysokou cenu jsou soutěženy další moduly, údržby, služby, které se tohoto systému týkají. Mám za to, že toto mělo být řešeno komplexně se vším všudy.

Z centrálního registru smluv jsem si vypsal, že se jedná o tyto smlouvy: 26. 12. 2016 smlouva na 548 000 s názvem Údržba a podpora modulu mzdy IS HELIOS Green 2017; 4. 1. 2017 smlouva na 32 700 330 korun s názvem Smlouva o poskytnutí licencí a souvisejících služeb, dodávka modulárního informačního systému pro podporu výrobních, provozních, ekonomických a manažerských procesů; 3. 1. 2017 4 500 000 s názvem Smlouva o poskytování služeb – ekonomický a provozní informační systém, podpora provozu a rozvoj; 28. 12. 2017 270 000 s názvem Poskytování služeb podpory elektronického systému spisové služby ČT, údržby a jeho dalšího rozvoje; 28. 12. 2017 smlouva na 1 690 000 korun – poskytnutí licencí elektronického systému spisové služby, implementace a poskytování služeb maintenance; 28. 2. 2018 1 008 000 s názvem Údržba a podpora modulu mzdy IS HELIOS Green 2018 až 2019; 28. 3. 2018 smlouva na 1 658 818 s názvem Dodávka licencí MSSQL pro ERP; 26. 3. 2019 628 530 korun s názvem Poskytování maintenance MSVQL pro ERP. Docházíme tedy ke smlouvám v celkové výši 43 003 740 korun. (V sále je obrovský hluk a neklid!)

Dále mě překvapilo, že i při tak vysokých částkách za implementaci nového ekonomického systému nejen že se na implementaci podílí i samotní zaměstnanci České televize, ale muselo být vypsáno další, nové výběrové řízení, a to na projektovou podporu při implementaci informačního systému, který vyhrála firma Leading s. r. o. Takže další otázkou je, proč bylo vypsáno toto výběrové řízení, když na tutéž činnost měla již uzavřenou smlouvu firma Asseco Solution. Při pročítání zadávacích podmínek zakázky, kterou vyhrála firma Leading, a kvalifikačních kritérií požadovaných v rámci soutěže jsem zjistila následující. Cituji kvalifikační požadavky: Dodavatel splňuje kvalifikační předpoklad (poslanec Foldyna přinesl k řečnickému pultu sklenici vody), pokud v posledních pěti letech realizoval alespoň dvě služby obdobného charakteru a rozsahu. Službou obdobného charakteru a rozsahu se rozumí služba spočívající v řízení projektu implementace HELIOS Green modulů, ekonomika, výroba, zakázky, účetnictví, logistika, majetek a controlling pro alespoň 200 uživatelů v rámci zakázky s celkovou hodnotou alespoň 10 000 000 za každou službu – 10 000 000, tahle částka je v tomto případě docela důležitá pro to, co bude následovat. Tato společnost rozhodně tyto požadavky nemohla splnit. Už při pouhé kontrole účetních výkazů vložených do Sbírký listin, kdy v letech 2014 nevykazovala žádné tržby z prodeje výrobků a služeb, v roce 2015 taktéž žádné, v roce 2016 pouze ve výši 2 159 000 a za roky 2017 a 2018 jsem výkazy ve Sbírcce nenašla. Zřejmě proto, že se neuskutečnila valná hromada majitelů firmy manželů Lapčíkových, aby tyto výkazy byly dle zákona o účetnictví do Sbírký zaslány. (Hluk v sále neutichá. Velmi špatná slyšitelnost!)

V nabídce společnosti Leading, která je volně ke stažení na profilu zadavatele, České televize, se objevuje informace, kdy společnost uvádí, že se v oblasti podnikových informačních systémů –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Paní poslankyně, já vás opět přeruším a opět požádám vaše kolegy ve sněmovně o klid. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Ivana Nevludová: Takže tato společnost ve své nabídce uvádí, že se v oblasti podnikových informačních systémů pohybuje již od roku 1993, což výkazy z účetnictví rozporují. Pokud vyfakturovali v jednom roce pouze za 2 159 000, nemohli splnit podmínky, kde byla částka 10 000 000. Mimochodem pan inženýr Dušan Lapčík je bývalým jednatelem společnosti Leading, který jednateleství v lednu 2011 přepsal na svoji manželku. Víte, kdo je bývalým členem Správní rady společnosti Asseco Solutions, kterému toto členství – (Z poslaneckých lavic se ozývá pst.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Paní kolegyně, já poprosím znovu o klid v sále. Teď je ticho, tak, prosím, pokračujte.

Poslankyně Ivana Nevludová: Takže tento pán Dušan Lapčík byl členem Správní rady firmy Asseco Solutions. Takže to, co jsem řekla na semináři Radě České televize, že mi to připadá jako malá domů pro někoho, kdo fungoval ve firmě Asseco Solutions a zároveň ve firmě Leading, za tím si stojím. Byla jsem potom vyzvána, abych jako občanka předložila to, co jsem našla, že by se tím mohli zabývat. Já to teď říkám veřejně, takže doufám, že nebudu muset nikam už nic posílat. Do centrálního registru smluv jsem dohledala s touto firmou pouze jednu smlouvu, a to na 1 950 000 ze dne 25. ledna 2017. Dle evidovaných dílčích objednávek, které se vážou k této smlouvě, je toto plnění již v hodnotách za rok 2017 1 734 250 korun, za rok 2018 560 000 korun, za rok 2019 1 018 500, což činí celkem 3 312 750 korun. To znamená, že je smlouva přečerpána o 1 362 750 korun, nebo tam je další varianta, že v registru prostě chybí nějaká další jiná smlouva.

Dále na semináři zazněly informace o dopravních službách, které jsou ve výši za rok 2016 69 618 000, za rok 2017 68 490 000, za rok 2018 70 068 000. Opět jsem se zaměřila na výběrová řízení týkající se dopravních služeb. Na tak velký objem finančních prostředků jsem jich našla ale docela málo.

Dostalo se nám na semináři této odpovědi od finančního ředitele České televize. Cituji: Dobrý den, dámy a pánové, i ode mě. Ke zmiňovaným nákladům. Předpokládám, že položka dopravné a cestovné, v účetní závěrce ve výroční zprávě částka, kterou uvádíte kumulárně, se pohybuje kolem 60 000 000 korun. Asi začnu tím, že bych vysvětlil, co v té položce všechno najdeme. A je to taky vysvětleno ve výroční zprávě. Jsou to veškeré náklady spojené se zaměstnanci České televize, kdy vyjždí mimo své pracoviště, kterým jsou Kavčí hory v Praze, na natáčení. Jsou to pracovní cesty zaměstnanců, se kterými je spojená doprava a místo výkonu práce. Jsou s tím spojené náhrady na stravování, na diety, které dostávají ze zákoníku práce. Jsou s tím spojená v případě, že se jedná o delší než jednodenní cesty, ubytování na místě výkonu práce. Takže všechny tyto náklady spojené s náhradou nákladů zaměstnanců, kteří byli vysláni na pracovní cestu, jsou zahrnuty v této položce. Jsou tam i případné zahraniční služební cesty. (Hluk v sále trvá.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Opět bych požádal kolegy v pravé části sálu u klid. Prosím.

Poslankyně Ivana Nevludová: Co se týká veřejných zakázek, tak z toho, co jsem vyjmenoval, je zřejmé, že některé typy nákladů, jako jsou hotely, diety, jsou tak specifické, že

nelze vysoutěžit zakázku na všechny hotely po celém světě, na všechny hotely po celé České republice, takže zde se nakupují dle místa pracovní cesty. Co se týká dopravy, tak ČT má vysoutěženou smlouvu na taxislužbu po Praze, protože taxislužbu využíváme primárně po území Prahy a okolí. Je vysoutěžená zakázka a společnost, která nám tyto služby poskytuje.

Dále na tuto otázku odpovídá i pan ředitel Dvořák: Já bych jenom využil toho času, že bych to doplnil o to, že v případě, pokud se jedná o dopravní služby, které jsou využívány v rámci natáčení, například seriálu v Beskydech Doktor Martin nebo seriál v Krušných horách Rapl, tak tyto služby jsou potom soutěženy separátně pro ten daný projekt. Vždy je děláno výběrové řízení na dodávku specifických služeb a jedná se o službu i autobusové, vlakové, letecké, všechny možné. Tato celková zakázka – a to byl i dotaz na volebním výboru – ta celková zakázka je taková, nejde vysoutěžit, proto myslím, že neexistuje společnost, která by dodala kompletní rozsah všech těch služeb tak, jak jsou popsány. Ale pro ty jednotlivé projekty probíhají standardní výběrová řízení.

Proč jsem toto opět odcitovala? Abyste si mohli udělat obrázek o poskytování taxislužeb po Praze i mimo Prahu.

Dne 25. 5. 2015 byla na tuto službu uzavřena smlouva se společností SEDOP Taxi Praha, kdy cestující, v tomto případě Česká televize, je oprávněn objednávat jednotlivé služby u dopravce až do celkové hodnoty 20 milionů bez DPH souhrnně po celou dobu trvání smlouvy. Smlouva se uzavírá na dobu určitou do vyčerpání tohoto limitu. Dne 19. 12. 2016 byl však podepsán dodatek k této smlouvě, kdy dochází k předčasnému ukončení smlouvy o přepravě z důvodu, že dopravce nemůže nadále poskytovat služby v množství a kvalitě vyžadované cestujícím, a tato smlouva končí 28. 2. 2017.

Byla tedy vypsána nová soutěž na poskytování těchto služeb. Cena byla kalkulována na čtyřleté období v hodnotě necelých 13 milionů. Jediným účastníkem tohoto řízení byla společnost HALOTAXI, s. r. o., se kterou byla podepsána smlouva dne 10. 8. 2017, a to na dobu neurčitou. Ve smlouvě je mimo jiné obsaženo, že dopravce se zavazuje, že pro poskytování služby bude po celou dobu účinnosti smlouvy disponovat minimálně 60 vozidly, z čehož minimálně 40 je vozidel střední třídy a 20 vozidel vyšší střední třídy či prémiové třídy, například Audi A6, BMW 5, Mercedes E a podobně, s ohledem na vyráběné modely. Stáří vozidla nesmí přesáhnout šest let a maximální počet najetých kilometrů vozidla nesmí být vyšší než 220 tisíc kilometrů. Seznam vozidel tvoří přílohu 4 této smlouvy. Tuto přílohu jsem v registru nenašla. Tato informace je důležitá vzhledem k cenám za takováto luxusní vozidla a bude mít spoužitost i s dalšími informacemi.

Daleko podstatnější je informace, že již za čtyři měsíce od podpisu smlouvy, to je 22. 12. 2017, dochází k podpisu dodatku k této smlouvě z důvodu, že společnost HALOTAXI prodala část firmy společnosti HALOTAXI-TRANSPORT. Tyto společnosti jsou personálně propojeny. Uchazeč o tuto zakázku musí dle § 50 odst. 1 písm. c) předložit čestné prohlášení, že je ekonomicky a finančně způsobilý splnit veřejnou zakázku v celé délce trvání smlouvy. Podle mé úvahy už toto prohlášení bylo buď lživé, nebo se zakládalo na snech uchazeče. (Velký hluk v sále.)

Když se podíváme do Sbírký listin, tak z rozvahy a výkazu zisků a ztrát této společnosti zjistíme, že v roce 2017 došlo zřejmě k nákupu těchto vozidel... (Řečnice se odmlčela pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já vám rozumím, paní poslankyně. Opět přivítám poslance, kteří nám naplnili sál, ale požádal bych vás o klid na ty poslední čtyři minuty. Prosím.

Poslankyně Ivana Nevludová: Takže když se podíváme do Sbírký listin, tak z rozvahy a výkazu ztrát zjistíme, že v roce 2017 došlo zřejmě k nákupu těchto vozidel prostřednictvím leasingových společností, neboť se společnost silně zadlužila. Tato společnost skončila v dubnu tohoto roku v konkurzu. Celková hodnota přihlášených pohledávek činí přes 26 milionů korun.

Dle mého názoru se mělo stát to, co se stalo v případě předchozího účastníka smlouvy, společnosti SEDOP. Společnost nebyla schopna plnit zadání České televize a od smlouvy odstoupila a bylo vypsáno nové výběrové řízení. U společnosti HALOTAXI se tak nestalo. Nebylo vypsáno nové řízení a byl podepsán zmíněný dodatek s tím, že nová nástupnická společnost HALOTAXI-TRANSPORT přebírá veškerá práva a povinnosti z původní smlouvy. To, že společnost splňuje kritéria smlouvy dle dodatku, ověřilo oddělení centrálního nákupu České televize. (Hluk a neklid v sále.)

A podívejme se opět do Sbírký listin. A teď to bude mít souvislost s tím, že dle smlouvy je požadováno, aby firma disponovala 40 vozidly střední třídy a 20 vozidly prémiové třídy. V aktivech společnosti HALOTAXI-TRANSPORT najdeme aktiva k 31. 12. 2017 ve výši 4,5 milionu korun. Dlouhodobé závazky žádné, pokud bych připustila fakt, že by si firma sjednala úvěrové smlouvy na nákup vozidel.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Paní poslankyně, já bych jen požádal poslance, kteří případně odcházejí, aby tak činili v klidu. Děkuji.

Poslankyně Ivana Nevludová: Zajímalo mě, kolik stojí starší AUDI A6. Takže stáří – rok 2016 – cena zhruba 700 tisíc. BMW 5 – stáří 2013 – 450 tisíc. Když si spočítáme hodnotu 20 takovýchto vozidel, jsme na částce přes 10 milionů v aktivech. Kde je zbylých 40 vozů střední třídy? Kde máme vyčíslen ten hmotný majetek, kterým firma dle požadavku smlouvy musí disponovat? Žádná zmínka o možných subdodavatelích ve smlouvě taky není. Co tedy centrální nákup České televize kontroloval? Proč nebylo vypsáno nové výběrové řízení? Zde zkrátka jednoznačně došlo k porušení zákona o veřejných zakázkách. Co tedy Rada České televize kontroluje, když na začátku pan Bednář říkal, že kontrolují skoro každou korunu? Zdá se vám, že dostatečně plní svou kontrolní funkci?

Pro mě je těch argumentů, proč pro tyto zprávy nezvednu ruku, víc než dost.

Mé poslední dotazy v přímé souvislosti s tím, co jsem vám tady dnes řekla, souvisí s ročními odměnami generálního ředitele pana Dvořáka. Rada schválila tyto odměny za manažerské výsledky, dodržování právních předpisů, realizaci projektových záměrů, kvalitu manažerských rozhodnutí a kvalitu kontrolních procesů. Kontrolních procesů! Považujete jeho práci za natolik brilantní, aby tyto roční odměny byly v plné výši schváleny? Já tedy rozhodně ne.

Myslím, že důvodů je dost, proč tyto zprávy neschválit. Děkuji vám za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Je padesát devět. Já bych rád oznámil pro záznam, že páni poslanci Skopeček a Munzar zrušili v průběhu tohoto projevu svoji omluvu. A je 21 hodin, takže já bych konstatoval, že pan poslanec Michálek je přihlášen s faktickou poznámkou, a jelikož jsme neodhlasovali, že bychom jednali po 21. hodině, procedurálně nebo meritorně nebo jakkoliv, tak jednání v tuto chvíli končí a já vám všem děkuji za účast. Sejdeme se zítra v 9 hodin, kdy je na pořadu bod 206, jestli vidím dobře.

Takže já vám děkuji. Přeji příjemný zbytek večera a na shledanou ráno. Jednání pro tento den přerušuji, tuto schůzi.

(Jednání skončilo ve 21.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
18. října 2019
Přítomno: 167 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji čtvrtý jednací den 35. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás zde vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Sdělují, že s náhradní kartou číslo 15 bude hlasovat pan poslanec Špičák, pan poslanec Holomčík – hlasovací karta číslo 8.

Přečtu omluvy: Vondráček Radek se omlouvá – zahraniční cesta, Hana Aulická Jírovcová – rodinné důvody, Andrea Babišová – pracovní důvody, Dana Balcarová – pracovní důvody, Jan Bartošek – zahraniční cesta, Jiří Běhounek – pracovní důvody, Petr Beitl – zdravotní důvody, Jan Birke – zahraniční cesta, Jiří Bláha do 13.00 – pracovní důvody, Blažek Pavel – pracovní důvody, Elfmark František – zdravotní důvody, Foldyna Jaroslav – zdravotní důvody, Jurečka Marian – zahraniční cesta.

Paní poslankyně Brzobohatá bude hlasovat s hlasovací kartou číslo 17.

Vrátím se zpátky k omluvám: Miroslav Kalousek – osobní důvody, Lenka Kozlová – zdravotní důvody, Jana Krutáková – pracovní důvody, Jana Levová – zdravotní důvody, Tomio Okamura do 11.00 – pracovní důvody, Ladislav Okleštěk – zdravotní důvody, Roman Onderka – pracovní důvody, Marie Pěnčíková bez udání důvodu, Karel Schwarzenberg – zdravotní důvody, Jan Volný – zdravotní důvody, Rostislav Vyzula – zdravotní důvody, Pavel Žáček – rodinné důvody.

Členové vlády: Andrej Babiš – zahraniční cesta, Vladimír Kremlík – pracovní důvody, Jana Maláčová – pracovní důvody, Tomáš Petříček – zahraniční cesta, Robert Plaga – pracovní důvody, Miroslav Toman – pracovní důvody.

Dnešní jednání bychom zahájili pevně zařazenými body z bloku třetího čtení, to je body 206, sněmovní tisk 509, oblast daní, a 210, sněmovní tisk 483, obchod s povolenkami. Poté bychom pokračovali dalšími body z bloku třetích čtení, u kterých jsou splněné zákonné lhůty. Bod 207, sněmovní tisk 490, státní sociální podpora, bod 208, sněmovní tisk 207, obchodní korporace, bod 212, sněmovní tisk 367, podpora regionálního rozvoje, a bod 219, sněmovní tisk 434, daně – Tchaj-wan.

Připomínám, že po bloku třetích čtení máme pevně zařazené body 15, sněmovní tisk 448, základní registry, a 9, sněmovní tisk 395, územně správní členění státu. Poté bychom případně pokračovali body z bloku druhých čtení zákony. (V sále je hluk a neklid.)

Nyní máme prostor pro případné změny pořadu schůze. Pan předseda Stanjura. A poprosím klid v sále, protože formality jsme už přečetli, teď se bude jednat o programu, takže prosím, abychom všichni měli prostor slyšet, co se říká, a abych já mohl řádně zaznamenat všechny připomínky. Omlouvám se. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Vážení členové vlády, vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, jsme přibližně v polovině volebního

období a já už jsem v úterý avizoval na poradě grémia Poslanecké sněmovny, že nejsme spokojeni s tím, že se neprojednávají opoziční návrhy změn zákonů. Myslím si, že k tomu není žádný důvod. Mnohé z nich tady máme na programu dvanáct a více měsíců. A my se vás dneska pokusíme přesvědčit, abychom aspoň některé z těchto návrhů projednali. Současně platí, když se podíváte do statistiky – a když budu mluvit za klub občanských demokratů, že neplatí ta slova o nulové toleranci k vládním návrhům zákonů, že jsou vládní návrhy zákona, které získají podporu i našeho poslaneckého klubu.

Když se podíváme na blok zákonů, který je připravený na této schůzi do třetího čtení, tak jsou to zatím jenom vládní návrhy zákonů. A já chci říct, že my tam vidíme jednu prioritu, na které je politická shoda, a to je zjednodušený návrh zákona, kterým se zvyšuje rodičovský příspěvek. Když jsme někdy na konci června na grémiu Poslanecké sněmovny debatovali, jaký bude průběh legislativního procesu v Poslanecké sněmovně, tak my představitelé opozičních stran jsme přislíbili, že jakmile budou splněné zákonné lhůty, jsme připraveni vždy v tom příslušném bloku prvního, druhého, třetího čtení projednat ten návrh zákona jako první. Přestože je to vládní návrh zákona, tak tam politický střet není. Možná – ne možná, jistě tam jsou některé pozměňující návrhy, ale žádný z těch pozměňujících návrhů nesměruje k tomu, že by se nezvyšoval rodičovský příspěvek. Potom podrobné zdůvodnění přednese v rozpravě k návrhu programu můj kolega, místopředseda výboru pro sociální věci, pan poslanec Bauer. Avizují, že budeme opakovaně navrhovat, aby to byl první bod bloku třetích čtení.

Víte – a my jsme také avizovali, že naopak velmi kontroverzní z toho bloku třetích čtení, které jsou připraveny k projednání, je sněmovní tisk 509, daňový balíček. A za občanské demokraty říkáme, že jsme připraveni projednat rodičovský příspěvek, že je to priorita. A je na vládní většině, zda to zařadí před kontroverzní bod, nebo za kontroverzní bod. My jsme pro to, aby to bylo před. Protože pokud budete používat v rozpravě, že nějakým způsobem blokujeme projednávání rodičovského příspěvku, tak se ukáže, že to prostě není pravda. Dneska budeme mít šanci to projednat dnes jako první bod v bloku třetích čtení.

Já se vrátím k návrhu, který jsem přednesl už v úterý, a zkusím vás přesvědčit, abychom projednali dva poslanecké návrhy klubu občanských demokratů, které ruší obsoletní zákony z roku 1919. A abych neřekl pouze ten název, tak vám odcituji některé návrhy zákonů či nařízení vlády, které navrhujeme vyřadit z platné legislativy České republiky. Myslím, že samotný název ať už těch zákonů, nebo nařízení vlády z první republiky nám dá za pravdu a že se můžeme shodnout a poměrně rychle tento tisk posunout do druhého čtení.

Neumím si představit, že by někdo z členů Poslanecké sněmovny skutečně vystupoval proti tomu, abychom zrušili například tyto zákony či nařízení vlády. Například zákon č. 42/1919 Sb., jímž se upravuje pořad stolic ve věcech poplatkových. Nebo zákon č. 51/1919 Sb., o upotřebení části správních přebytků hromadných sirotčích pokladen. Nebo zákon č. 43/1919 Sb., kterým se mění ustanovení § 17 císařského nařízení ze dne 16. dubna 1916, zákona č. 103 a § 22 zákona ze dne 16. února 1918, zákona 66, týkající se splatnosti daně z válečných zisků nebo daně válečné. Naštěstí součástí sněmovního tisku 509 není znovuoobnovení daně válečné.

Nebo nařízení ministra financí – to by mohla paní ministryně podpořit po sto letech, že bychom to zrušili – nařízení ministra financí číslo 85/1919 Sb., o soupisu dluhopisů rakouských a uherských válečných půjček a pokladničních poukázek Rakousko-uherské banky. Nebo – těch bodů ve sněmovním tisku číslo 189, ze kterého cituji, je celkem 63, tak už vyberu poslední dva z tohoto tisku. Například pod bodem 46 navrhujeme nařízení vlády Republiky československé číslo 467/1920 Sb., o nepřihlášených propadajících vkladech do 50 korun. Nebo zákon č. 153/1919 Sb., jenž se týká oddělení správy finanční od správy politické. To tu fakticky máme, ale my si nejsme úplně jisti, jestli se tento zákon uplatňuje i v praxi.

Kdybych měl citovat některé další zbytečné, vyžilé, obsolentní v jazyku legislativců návrhy zákonů, které obsahuje sněmovní tisk 213, tam těch bodů je celkem 150 a 63, takže celkem navrhneme zrušit 213... (Odmlka pro silný hluk.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já bych poprosil Poslaneckou sněmovnu o klid. Prosím o klid! Děkuji.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Například nařízení vlády Republiky československé číslo 540/1919 Sb., kterým se zrušuje nařízení ze dne 19. května 1919 číslo 240 Sb. o omezeném přijímání jedno- a dvoukorunových bankovek. Myslím, že se shodneme, že jednorunové bankovky už nemáme, dvoukorunové bankovky taky nemáme. Nebo nařízení vlády Republiky československé č. 42/1921 Sb., jímž se omezuje dovoz a přijímání drobných mincí korunové měny rakousko-uherské. Nebo – a můžeme v zásadě sáhnout na kterýkoli bod, který je obsažen v tomto návrhu zákona, protože všechny jsou zbytečné. Například v rámci zlepšení našich skvělých vztahů se Slovenskou republikou bychom mohli zrušit nařízení vlády Republiky československé číslo 336/1920 Sb., jímž se stanoví organizační řád pro poskytování úvěrů živnostníkům válkou poškozených na Slovensku. Možná vám to připadá absurdní, ale všechny tyto buď zákony, nebo nařízení vlády jsou doposud platné a jsou součástí legislativy České republiky.

Zopakuji to, co jsem říkal v úterý. Oceňuji, že k té naší iniciativě se přidalo i Ministerstvo vnitra. Myslím, že je to správně, my jsme to přesně takto mysleli, že to nebudou navrhovat pouze opoziční poslanci, opoziční kluby, ale mohly by se na tom podílet aparáty jednotlivých ministerstev a přijít s vlastní iniciativou a nezůstat v roce 1919, případně 1920 či 1921.

Tak abych splnil ještě formální stránku toho návrhu na přeřazení těchto zařazených bodů naší 35. schůze, tak navrhuji ve dvou variantách, abychom bod 69, což je sněmovní tisk 181 zařadili příští čtvrtek v 11 hodin jako první bod, a bod našeho programu 77, sněmovní tisk číslo 213, navrhuji ve čtvrtek 24. 10. od 11 hodin jako druhý bod. Nebo variantně, pokud by vám připadalo lepší to projednávat příští pátek a ne příští čtvrtek, tak navrhuji, aby tyto dva body v pořadí 69 a 77, sněmovní tisky 181 a 213, byly zařazeny v pátek 25. října jako první a druhý bod našeho jednání. Děkuji za pozornost a věřím, že tyto rozumné návrhy podpoříte i svým hlasováním.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. Jelikož tady mám 26 přihlášek na změnu programu, tak jenom upozorňuji, že poprosím o písemné přihlášky do 9.30, kdy je možné se hlásit ke změně programu. Samozřejmě že to bude trvat déle, celá ta procedura, a hromadí se mi tady další a další. Takže jenom pro úplnost.

A s přednostním právem se hlásí pan místopředseda Fiala.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, já navážu na předsedu našeho poslaneckého klubu Zbyňka Stanjuru a také já vám navrhu změnu dnešního programu jednání Poslanecké sněmovny. Já vím, že poslanci z řad vlády nebo vládních poslanců budou chtít dnes řešit sněmovní tisk 509, tedy daňový balíček. Víím to, trochu mě to překvapuje, zvláště jeho obsah, protože já si pamatuji to, co říká vláda Andreje Babiše ve svém programovém prohlášení, kde mimo jiné říká – cituji: Nebudeme zvyšovat daňovou zátěž. A toto prohlášení ve vládním prohlášení je určitě v rozporu s tím, co je tady předloženo, s tím, co je obsahem toho daňového balíčku, kde se zvyšují daně, nejenom spotřební daň, zdanění hazardu, ale třeba taky zdanění plynu a další

věci. Vláda tady chystá něco, co je podle nás naprosto nepřijatelné, vysává peníze daňových poplatníků, zvyšuje daně, aby tímto způsobem zalátala díry v rozpočtu, které vznikly jejími chybami, jejími přešlapy. A to je něco, co si podle nás občané v době ekonomického růstu v žádném případě nezaslouží.

Co si ale naopak lidé zaslouží, to je jednodušší a přehlednější daňový systém. A já bych proto rád, pane předsedající, navrhl na dnešek jako první bod dnešního jednání sněmovní tisk 254, tedy návrh poslanců Zbyňka Stanjury, Petra Fialy, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, neboli bod 88 schváleného programu 35. schůze. Tento náš návrh má za cíl zrušit institut tzv. superhrubé mzdy a nahradit jej jednoduchým systémem jedné sazby daně z příjmu, z hrubé mzdy ve výši 15 %. Jenom, když si to třeba teď v hlavě počítáte, tak vám to usnadním – tento náš návrh by znamenal, že v jeho důsledku by rostly čisté mzdy všech zaměstnanců o 7 % a hlavně by to také přineslo výrazné zjednodušení a zpřehlednění celého daňového systému v oblasti daně z příjmů.

Dovolím si ještě jednu ilustraci na příkladu zaměstnance, který by pobíral hrubou měsíční mzdu 30 000 korun, tak po přijetí tohoto našeho návrhu zákona by na dani z příjmu ušetřil měsíčně 1 530 korun oproti současnému stavu, což ročně představuje úsporu 18 360 korun. Myslím, že to je určitě příjemná částka, je to něco mnohem užitečnějšího, kdyby toto parlament přijal, než to, co tady chystáte vy ve svém daňovém balíčku.

Já jenom připomenu, že tento návrh zákona, tedy sněmovní tisk 254, kterým se mění zákon o dani z příjmů, tento návrh zákona jsme předložili 6. srpna roku 2018. Ano, slyšíte dobře, 6. srpna roku 2018. Od té doby se nedostal na pořad jednání. A my tady pořád slyšíme něco o nějakých opozičních okénkách, nebo jak to nazýváte rétoricky, a co tady bude pro opozici se dělat, ale pravda je taková, že se vůbec nedostáváme k tomu, aby se projednaly – projednaly, já chápu, že třeba něco neschválíte, i když tomuto bych se divil, ale chápu, že něco neschválíte – ale tady se ani neprojednávají ty zákony, které opozice předkládá, ani nemáme možnost přinést argumenty. To, co tady slyšíme, jsou urážky o opoziční špíně a podobné věci, toho jsme si tady vyslechli dost, ale abychom tady mohli argumentovat, aby nám vyvraceli ty naše nápady a ukazovali svoje lepší, k tomu se tady nedostaneme a k tomu nás tady nechcete pustit.

Mimochodem, když tady mluvím o situaci těch opozičních návrhů, tak zvláště u tohoto návrhu mi to připadá hodně zvláštní, protože tento návrh, náš návrh na zrušení superhrubé mzdy, přece odpovídá tomu, co také máte v programovém prohlášení, které zřejmě jsem si přečetl lépe než vy. V programovém prohlášení vlády čtu – zrušíme superhrubou mzdu u daně z příjmů fyzických osob. Tak vážená vládo, vážení členové vládní koalice, dnes můžeme začít. My vám pomůžeme naplnit tento bod programového prohlášení, protože ho považujeme za rozumný, tam, tímto směrem, zrušení superhrubé mzdy u daně z příjmů, tímto směrem přesně jde náš návrh, který tu leží od srpna 2018 a který vy prostě nechcete zařadit ani na pořad jednání.

Jenom i pro poslance z vládního tábora bych připomenul, jak je to zvláštní třeba proto, že tento závazek, tedy zrušení superhrubé mzdy, obsahovalo už programové prohlášení první vlády Andreje Babiše, nejenom té současné, a vláda, která jí předcházela, vláda Bohuslava Sobotky, jejímiž členy bylo samozřejmě také hnutí ANO a ČSSD, měla v koaliční smlouvě, která je přílohou programového prohlášení vlády, uveden cíl – cituji: Koalice zruší koncept superhrubé mzdy a solidární přírážky. To jsou závazky, které tady různým způsobem artikuluji členové současné vládní koalice už šest let. A nestalo se nic. My jsme s tímto návrhem přišli, protože to odpovídá naší představě o tom, jak se mají upravovat daně a kterým směrem máme v této věci jít. Přišli jsme s tím, v srpnu 2018 jsme to předložili jako hotový materiál, a výsledek je, že se tady o tom ani nemůžeme bavit.

Je jasné, že ten koncept superhrubé mzdy už se přežil, on byl zaveden s cílem zvýšit informovanost zaměstnanců o celkových nákladech zaměstnavatele spojených s vyplácením mezd. Tento bod, nebo tento cíl už byl dávno naplněn, takže můžeme přistoupit ke změně, můžeme přistoupit k jednoduššímu konceptu zdanění hrubé mzdy, a ještě tu máme příležitost v době ekonomického růstu snížit lidem daně a udělat něco, co jim opravdu pomůže. Takže já bych byl velmi rád a prosím vás o to, abychom tento bod začali projednávat, abychom se tím začali vážně zabývat a abychom tak plnili nejen program a programové prohlášení Občanské demokratické strany, ale abychom plnili i programové prohlášení vlády v tomto směru.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, ještě jednou vás tedy žádám o předřazení tohoto bodu a navrhuji, abychom dnes jako první bod jednání zařadili sněmovní tisk 254, Návrh poslanců Zbyňka Stanjury, Petra Fialy, Jany Černochové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, nebo bod 88 schváleného pořadu 35. schůze Poslanecké sněmovny. Myslím, že občané si zaslouží, abychom udělali tento vstřícný krok, tímto zákonem se zabývali. A já vám děkuji za podporu tohoto mého návrhu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Vít Rakušan.

Poslanec Vít Rakušan: Dobré ráno, vážené dámy, vážení pánové, vážený pane předsedající. Já vám mockrát děkuji za slovo. Já jsem se také přihlásil dneska, dokonce dvěma přihláškami, do diskuse o programu jednání. Ono se totiž skutečně ukazuje, že se nám nedaří, i přes proklamace vládní většiny, zařazovat opoziční návrhy. Ty opoziční návrhy leží v systému dlouhé měsíce, vlastně už můžeme po těch dvou letech říci, že tam leží i dlouhá léta. Dostanou číslo sněmovního tisku, na grémiu se pokoušíme našimi zástupci vždycky zařídit to, aby se dostaly na program jednání, přičemž odpovědí nám často bývá – bohužel – právě to, že jakoby těmi opozičními návrhy jsou přece senátní vratky. Máme přece výrazné zastoupení v Senátu a to, co nám ze Senátu sem do Poslanecké sněmovny chodí, to je přece ten opoziční materiál, o tom vy tady jednete, to vytvořili vaši zákonodárci, vaši senátoři. To je samozřejmě velmi pokroucené vnímání reality, protože tady máme dvě komory Parlamentu a prostě ta druhá mívá i historicky jiné složení než ta komora dolní. A je zcela přirozené, že Senát, ať už v jakémkoliv složení, bude vracet návrhy zákonů, anebo přijde s vlastním návrhem, a to samozřejmě musí být chápáno jako něco zcela odlišného než návrhy opozičních poslanců v Poslanecké sněmovně, které jsou zařazovány do systému pod nějakým číslem a na které se prostě a jednoduše nedostává. Nedostává se na ně potom i se směšnou argumentací třeba pana premiéra, že nás vlastně o té věci chce informovat, jak o našem předsednictví v Evropské unii, chce nás o tom informovat, ano, když má tu možnost. A chceme-li to zařadit jako bod programu jednání Poslanecké sněmovny, tak nám to prostě vládní většina neschválí.

Tady se ukazuje, že Poslanecká sněmovna bohužel funguje pouze tím způsobem, že jsou podporovány návrhy vládních poslanců, případně samotné vlády, a my snad ani nepočítáme, že nám ty naše zákonné návrhy budou schváleny. Chceme ale dosáhnout alespoň té situace, že nám budou umožněny k projednání.

I proto jsem znovu navrhl, pokud se teď bavím o druhém bodu, tak potom to, vážený pane předsedající, samozřejmě zaměním, proto jsem i navrhl opět projednání sněmovního tisku č. 418, opět je to materie, o které už vládní koalice mluvila historicky jako o něčem, co by prosadit chtěla, je to novela zákona o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci. Máme tady víc politických uskupení, která danou věc ve svém programu měla obsaženu, a bohužel se prostě k tomu projednávání tady ne a ne dostat. Ten bod byl zařazen do systému už někdy před tři čtvrtě rokem, má číslo sněmovního tisku 418, ale ještě se nikdy neobjevil v návrhu schůze.

My se skutečně domníváme, a z médií se dozvídáme, že přes 100 úřadů a státních institucí vyplatilo v roce 2014 až 2018 na náhradách škod a pokutách bezmála 2 miliardy korun. Potom tady řešíme, že nám chybí 2 miliardy např. na sociální služby. Zákon už dnes umožňuje vymáhat škodu za nesprávná či pozdní rozhodnutí po úřednících, ovšem stát tak nečiní. My tedy říkáme jednoduchou změnou zákona, pojďme z té dobrovolnosti, stát může vymáhat, udělat prostě povinnost, stát musí vymáhat. My na městech jako starostové jsme stále konfrontováni s realitou toho řádného hospodáře a stejně tak by se přece měl chovat stát, když někdo má způsobenou nějakou škodu, v tom případě tu škodu má stát vymáhat. A já znovu říkám, to byla součást programu hnutí ANO, ten bod jsem tam našel. A opět, ani to, co je v programu hnutí ANO, prostě není na půdě Poslanecké sněmovny projednáno, protože se to teď nehodí.

Dovolte mi ještě říci, jak to reálně bylo s vymáháním způsobené škody. Ministerstva vymáhala a vymohla pouhých 14 milionů korun, což je z těch 2,1 miliardy pouhých 0,71 % z té celkové částky, kterou jsem tady uvedl. To je smutné. Za to by byli starostové na obcích hnáni k zodpovědnosti, skončili by trestním stíháním, chodili by dané vysvětlovat na policii, protože prostě oni tu škodu vymáhat musí. Například Ministerstvo zemědělství zaplatilo na náhradách a pokutách 228 milionů korun a nevymohlo nic. To je asi vítěz v té soutěži o nevymáhání pokut v rámci České republiky.

Já bych chtěl apelovat na to, aby poslanci tentokrát schválili zařazení daného bodu na program jednání. Můj návrh je pevně zařadit tento bod jako sněmovní tisk 418 na úterní odpoledne jako první bod našeho jednání. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane předsedo, počkejte chvíličku. Já jsem to teď nezaregistroval. Takže první bod navrhuje. Vy tady máte dvě změny. (Probíhá domluva mimo mikrofon.) 418 navrhuje jako dnes první... v úterý 21. 10. jako první bod jednání. A ten druhý? To znamená sněmovní tisk 465/10 v úterý jako druhý bod. Děkuji.

Jinak bych chtěl všechny upozornit, že už nepřijímáme přihlášky k návrhu na změnu schváleného pořadu schůze.

Konstatuji, že z místa se mi hlásí pan poslanec Černohorský a zbytek jsou všechno písemné přihlášky. Poprosím pana předsedu Marka Výborného, aby se ujal slova s přednostním právem, a připraví se pan poslanec Jakub Janda.

Poslanec Marek Výborný: Vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, vážená paní vicepremiérko, ministři této vlády, kolegyně, kolegové, dobré ráno vám všem. Já bych se rád připojil k tomu, co tady už zaznělo. Pečlivě jsem si znovu prostudoval vládní prohlášení této vlády a musím konstatovat, že to, co tady opakovaně zaznívá, je skutečně pravdou. Nejsem si úplně jist, jestli poslanci vládní koalice a ministři si toto vládní prohlášení skutečně přečetli nebo nikoliv, nejsem si jist, jestli to má být cár papíru, anebo je to něco, co opravdu je programem na čtyři roky vládnutí a zodpovědné spravování této země. Protože pokud někdo prohlásí, že nebude zvyšovat daně, a pak se tady právě prostřednictvím toho inkriminovaného sněmovního tisku číslo 509 snaží o naprostý opak, aniž by to nějakým způsobem vysvětlil, tento obrat o 180 stupňů, tak mně to přijde skutečně podivné.

Nám, tedy KDU-ČSL, na tom principiálně vadí, že některá ta opatření směřují jednoznačně proti zájmům českých rodin, směřují proti občanům této země. Pokud chceme například poškodit tisícovky občanů tím, že jim zdaníme vytápění plynem v jejich domácnostech, no tak co to, dámy a pánové, je jiného než útok proti českým rodinám. Já se skutečně domnívám, že v tomto smyslu tady vláda nečiní věci, které by byly ku prospěchu pozitivního spravování této země.

A když se vrátím k tomuto dokumentu, který jsem si vzal s sebou, je to pozvánka na 35. schůzi Poslanecké sněmovny, která bude zahájena v úterý 15. října 2019 ve 14 hodin, a podívám se na počet bodů programu, který je tady zařazen, a když se, dámy a pánové, milé kolegyně, vážení kolegové, podíváte do sněmovního systému a zjistíte, kolik tisků, kolik sněmovních tisků tam je, tak zjistíte, že z mého pohledu je něco špatně, budu-li parafrázovat klasika ve státě českém, v Parlamentu českém, v Poslanecké sněmovně české. Protože pokud tady jsou neustále projednávány jenom vládní návrhy a pokud z grémia přicházejí předsedové klubů s informacemi: vláda přišla se vstřícným stanoviskem, na každém jednání Poslanecké sněmovny bude mít opozice jakési opoziční okénko, tam budou moci být projednány tisky opozice – a dámy a pánové, skutek utek. Jaká je realita? Úplně jiná. V tom seznamu sněmovních tisků je přitom celá řada návrhů, které třeba i souzní s vládním prohlášením, které souzní s postoji a stanovisky vládní koalice, a přesto, chápu, z politických důvodů, není úplně ideální projednávat věci, které předkládá opozice, ať už je to KDU-ČSL, nebo jiné strany, ale musíme počkat na to, až ansámbl úředníků na jednotlivých ministerstvech přijde s vládním návrhem, který se pak ve finále ukazuje jako podstatně horší než návrhy, které připravují s výrazně omezenějším aparátem jednotlivé opoziční strany.

Chcete, dámy a pánové, znát jeden příklad? Neustále se tady o tom mluví, že je ostudou České republiky, jakým způsobem vypadá v České republice byznys s exekucemi. Tak když se podíváte, jeden opoziční návrh tady ve Sněmovně leží, jestli se nepletu, už minimálně půl roku, spíš tři čtvrtě roku, a vláda přišla s tím, že ona samozřejmě musí připravit svůj návrh, který doputoval o půl roku později, a když se na něj podíváte a když ho debatujete s odborníky – a prostřednictvím pana místopředsedy se dívám na pana kolegu Nachera, on moc dobře ví, o čem hovoříme – tak se ukazuje – je to tak, pane kolego? – že ten vládní návrh je nepoužitelný. Nepoužitelný, protože ten princip, který volí, znamená jenom rozpoutání dalšího byznysu, a to je ten byznys s tou první exekucí. No tak dámy a pánové, kde to jsme? Opoziční poslanci tady horko těžko sepisují něco na kolenou a je to použitelnější, kvalitnější než návrhy, které připravuje tato vláda s ansámblem úředníků na jednotlivých ministerstvech. Mně to přijde skutečně velmi zvláštní.

A já bych mohl pokračovat takhle dál. Když se tedy dostanu k těm některým návrhům, víte, že Česká republika, v posledních měsících se o tom hovoří dnes a denně, vyhlásili jsme válku. Vyhlásili jsme válku kůrovci, naše lesy odumírají, musíme bojovat (nápověda z pléna) se suchem. Děkuji, přesně tak, já jsem k tomu směřoval. Je vidět, jak krásně se tady dneska i opozice dokáže sladit s vládou. Vládní poslanci napovídají, a správně napovídají, pane kolego. Já vám děkuji. To je skvělé. Já jsem rád, jak to tady šlape. Bojujeme se suchem. Přesně tak. A když to byl právě poslanecký klub KDU-ČSL, který přišel s velmi jednoduchým návrhem Ústavy České republiky, který dneska hovoří o tom, že je třeba chránit přírodní zdroje. A my jsme v situaci, v jaké jsme, řekli, pojďme tam doplnit čtyři slova: kromě přírodních zdrojů také vodní zdroje a půdu, protože to jsou záležitosti, které skutečně jsou o budoucnosti našich dětí, našich rodin, o budoucnosti České republiky. Je přece potřeba chránit jak vodní zdroje, tak půdu. A není to o ničem jiném, než zaprvé o symbolickém kroku, že toto, tuto zásadní věc vložíme do Ústavy, a tím pádem ale, on to není jen symbol, ale je to přece i o vytvoření jasných mantinelů na tom hřišti, kdy už nebude možné tady veřejný zájem nadřazovat, rozumějte veřejný zájem na ochraně vodních zdrojů a půdy, nadřazovat nad jiné zájmy kohokoliv. Ať už soukromoprávních nebo veřejnoprávních subjektů. Nebude možné říci, že těžba štěrkopísku na Hodonínsku je důležitější než ochrana vodních zdrojů pro tisíce obyvatel nejenom Hodonínska, ale celého jihomoravského a zlínského regionu. Nebude přece možné, aby zcela ostudným způsobem Ministerstvo životního prostředí dalo kladné stanovisko k likvidaci té nejkvalitnější půdy, kterou v České republice máme, na Olomoucku, jenom pro to, aby se tam postavily nějaké sklady velkokapacitní, nebo kdekoliv jinde se

stavěly obchodní domy, hypermarkety a další věci. Právě na tom nejkvalitnějším, co máme! A to je orná půda. To je česká a moravská a slezská černozem! Tak přesně o tom to je.

A když KDU-ČSL přišlo s tímto návrhem, tak co jsme slyšeli? Pan ministr říká – ano, to je správný, my to vlastně taky chceme, my to připravujeme s tím ansámblem těch úředníků, svoláme k tomu jednání, my vás přizveme. Ano, přizvali, za to samozřejmě děkujeme, my jsme svůj návrh také obhajovali na jednání té pracovní skupiny na ministerstvu, tuším, zemědělství, za účasti obou dvou pánů ministrů, jak pana ministra zemědělství, tak pana ministra životního prostředí. Taky jsme slyšeli od většiny, ne všech, ale většiny ústavních právníků, že návrh KDU-ČSL je právě nejměřenější a že vytváří skutečně jenom ty mantinely pro jasnou definici veřejného zájmu, ale že samozřejmě to nemůže prosadit nějaká opoziční strana, ať už je to KDU-ČSL nebo kdokoli jiný, že přece s tím musí přijít vláda.

No, dámy a pánové, kam se chcete tímto způsobem dopracovat? Ten návrh tady leží, samozřejmě s nějakým myslím negativním nebo neutrálním stanoviskem vlády, to je úplně jedno. A my jsme chtěli jediné. Pojd'me to projednat. Pojd'te vy, poslanci hnutí ANO, sociální demokracie, komunistů, pojd'te říct ne, my nechceme chránit vodní zdroje, my nechceme chránit půdu, to, co tady máme v České republice. Pojd'me to tak udělat. Ale v okamžiku, kdy to je na programu, tak odmítáte jakékoli zařazení.

Tak já tento sněmovní tisk – v dokumentu, který všichni máte, je to číslo 161, sněmovní tisk č. 526, návrh poslanců Marka Výborného, Jana Bartoška, Pavla Bělobrádka, Mariana Jurečky, Jiřího Miholy a dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk č. 526. Je to ta věc, o které jsem tady teď hovořil... Já myslím, že všichni se shodneme na potřebnosti. A k tomu nemusí být žádná dlouhá diskuse. Já už jsem to tady představil, pojd'me to v prvním čtení, dámy a pánové, v prvním čtení projednat, posuňme to do příslušných výborů, na ústavně-právním výboru se na to určitě pan předseda Marek Benda těší, stejně jako další členové ústavně-právního výboru. Pojd'me to projednat na výboru pro životní prostředí, tam to přece taky patří. Ale k tomu je důležité, abyste nebránili v projednání v prvním čtení.

Já si tedy dovolím tento bod zařadit jako první bod, požádat tedy o schválení zařazení jako první bod na úterý 22. října, to je tedy druhý týden této, kolikáté, 35. schůze, pardon, to mně teď vypadlo, ano, 35. schůze Poslanecké sněmovny.

A budu, dámy a pánové, s dovolením pokračovat. Když jsme tady dlouze projednávali – a já jsem přesvědčen, že pořád je to jeden z nejdůležitějších zákonů, který jsme zde v tom poněkud tristním stavu v Poslanecké sněmovně schválili – novelu insolvenčního zákona, tak já jsem tehdy zdůrazňoval, že sama novela insolvenčního zákona není samospasitelná. My to vidíme, včera tady kolega Dominik Feri interpeloval paní ministryni o tom, zda a jakým způsobem fungují insolvenční úseky krajských soudů v souvislosti s tím velmi zvýšeným nápadem jednotlivých insolvencí. Samozřejmě ty věci je potřeba doplnit i o další opatření. A jedním z nich, se kterým přišlo KDU-ČSL před rokem a půl, a opět ten sněmovní tisk, je to sněmovní tisk č. 193, do dnešního dne nebyl projednán ani v prvním čtení. Ani v prvním čtení. Proběhla nějaká, jestli se nepletu, rozprava, ale nehlasovalo se o přidělení do výborů. Zákon o regulaci reklamy.

My jsme přesvědčeni o tom, ač já vnitřně bytostně nejsem příznivec jakýchkoli regulací, že by bylo jedním z preventivních opatření vhodné regulovat reklamu na spotřebitelské úvěry. Podotýkám nikoliv na úvěry na bydlení, ale pouze ty spotřebitelské úvěry, tak aby každá druhá reklama, která na vás vyskočí kdekoli na internetovém prostoru, v médiích, skutečně neútočila právě směrem k těm spotřebitelským úvěrům, často i v propojení s různými šmejdskými praktikami. Proto jsme chtěli tuto situaci regulovat v rámci zákona o regulaci reklamy.

Jedná se o návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Jana Bartoška, Jiřího Miholy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů. Tak já vás chci poprosit, vážené kolegyně, vážení kolegové, pojdme tento tisk doprojednat v prvním čtení. Pokud tady bude většina, která bude přesvědčena o tom, že není dobré regulovat trh s reklamou na spotřebitelské úvěry a další často skutečně praktiky, které jsou za hranou zákona nebo jsou propojeny s byznysem šmejdů, tak já to budu respektovat, ale pojdme prosím tohle doprojednat.

A já si dovoluji tento tisk 193, bod 74 programu – požádat o schválení, o zařazení na úterý 22. 10. jako druhý bod programu. Doufám, že si to pan místopředseda stíhá zapisovat, ale máte to tam, pane místopředsedo kdyžtak.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já děkuji, protože já bych chtěl ocenit, že všichni dali, víceméně všichni dali přihlášky písemně, takže se to dá stíhat.

Poslanec Marek Výborný: Já jsem vám to nechtěl úplně znesnadnit, protože byste musel poslouchat pečlivě, co říkám, a zapisovat si to, máte to tam na tom zeleném lístku, takže věřím, že všechno bude v pořádku a v souladu s jednacím řádem.

No a abych nemusel vystupovat ještě jednou, tak si dovolím tu třetí věc, kterou považuji taky za důležitou. Já jsem tady tento týden vůbec nezaregistroval pana ministra školství Roberta Plagu. Možná je nemocen, netuším teď důvody jeho omluvy, možná že řeší problémy v oblasti školství, protože jsem zaregistroval, že školské odbory vyhlásují stávkovou pohotovost a učitelé chtějí do stávky. Já se jim na jednu stranu ani nedivím. Ta debata o navýšení platů učitelů, spravedlivém, spravedlivém platu učitelů, je už evergreenem a stává se poněkud nesrozumitelnou. Žongluje se tady s procenty, s pevnou částkou do platu učitelů. Samozřejmě ten problém já vnímám i na straně ředitelů škol, protože, dámy a pánové, teď mluvím z vlastní zkušenosti, ředitel školy je manažerem toho pedagogického procesu. On velmi dobře ví, kde v té škole má tažné koně a kde tam má učitele, kteří plní své povinnosti, samozřejmě tak jak vyplývá z příslušných předpisů, ale v zásadě tomu nedávají nic navíc. A to je přesně to, kam já neustále směřuji, a upozorňuji na to a musím konstatovat s radostí, že pokud vím, tak ve svých úvahách takto směřuje i pan ministr Plaga. Je potřeba skutečně výraznějším způsobem podpořit onu nadtarifní složku platu, protože právě tou může ředitel ve škole udržet kvalitní učitele, může ve škole udržet ty tahouny kvality jednotlivých škol. Já myslím, že to všichni vědí, ví to i paní hejtmanka, dobrý den (k poslankyni Mračkové Vildumetzové), protože zřizuje celou řadu středních škol, a pokud chce mít v Karlovarském kraji kvalitní školy, tak ví, že musí ty učitele ti ředitelé mít čím ocenit, a že nikoliv tím, že naspeme všem en bloc do tarifů stejnou částku, ale to, že ředitelé budou moci ocenit právě tahouny toho procesu, ty, kteří se často nad rámec svých povinností po odpolednech, večerech, víkendech věnují svým studentům a žákům. Já myslím, že je nám to všem naprosto všechno jasné.

Jenom by bylo dobré, kdyby se i vládní koalice dohodla, jakým způsobem bude postupovat směrem k tomu, aby v roce 2021 platy učitelů byly na úrovni 130 % průměrné hrubé mzdy. Vláda to mezitím modifikovala, to je potřeba taky říci. Najednou to vztahuje k roku 2017, ale jestli se nepletu, tak na začátku všichni hovořili o tom, aby to mělo smysl a logiku, tak to přece musíme vztahovat k tomu aktuálnímu roku. Pokud učitelé nemají být nadále na chvostu odměňování vysokoškolsky vzdělaných občanů této země, pak to musí být k roku 2021 a musí to být minimálně na úrovni 130 % průměrné hrubé mzdy. Jednoduché jako facka, a stejně se kolem toho neustále vedou nějaké debaty a diskuse. Tak buď tedy

máme jako prioritu školství, a pak pro to vláda musí udělat maximum, anebo nemáme, a pak to taky řekněte čestně do očí učitelům a oni půjdou stávkovat.

Vrátím se k tomu, co bych rád, aby tady bylo projednáno, protože dámy a pánové, tento zákon jsme tady v prvním čtení otevřeli, skončil posledním přihlášeným do obecné rozpravy a bylo to v červnu nebo na začátku července, dámy a pánové, nikoli roku 2019, ale roku 2018. Je to návrh poslanců Marka Výborného, Pavla Bělobrádka, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk číslo 159. Ve svém papírovém programu této schůze ho najdete jako bod číslo 68.

Tak jenom abych vám osvětlil, protože jak říkám, ono to je už téměř rok a půl, co jsme ho tady měli na stole, tak jedná se o navýšení třídnických poplatků – pardon, třídnických příplatků –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pardon, pane předsedo, sněmovní tisk 159, bod číslo 65.

Poslanec Marek Výborný: Tak to už je potom po té úpravě programu. Děkuji vám za to upřesnění, já mám tu původní pozvánku, ono se to posunulo, to víme. Mám na mysli samozřejmě sněmovní tisk číslo 159, řiďme se tím sněmovním tiskem. Myslím, že všichni víme, o co jde. Děkuji.

Všichni víme, o co jde, a já bych tedy jenom připomněl –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Všichni víme, o co jde, pardon, pane předsedo, ale potom, když já to špatně přečtu, tak mi budete spílat. Takže upozorňuji, že to je bod číslo 65. Děkuji.

Poslanec Marek Výborný: Pane místopředsedo, spílal jsem vám někdy? Já myslím, že ne. Já chci připomenout, pojďme k meritmu, nehádejme se o číslo v programu, to není to podstatné a zbytečně se tím zdržujete.

Pojďme se podívat na to, o co jde. Jde o příplatky za práci třídních učitelů, které jsou u nás na velmi mrzké úrovni. Stejně tak jako příplatky za výkon specializovaných činností. Je to možná marginálie, ale když se podíváte na to, co všechno dnes třídní učitelé musejí vykonávat, a že tuto práci, když jsme to zprůměrovali i na základě průzkumu mezi pedagogickou veřejností, tak jsme se dostali asi na 30 korun za hodinu. No tak dámy a pánové, šli byste dělat třídního učitele za 30 korun za hodinu? Všichni se usmívají, i ti, kteří na vysokých školách nemusejí vykonávat práci třídního učitele. Ale já myslím, že i pan rektor ví, o čem hovořím. Bylo by dobré tento sněmovní tisk také projednat, protože skutečně třídní učitelé na to čekají. Kateřina Valachová prostřednictvím pana místopředsedy ví o čem hovořím, a podpořila mě. (Poslankyně Valachová cestou kolem řečniště: To je pravda.) Tak vidíte, i vládní poslankyně, bývalá ministryně školství, tak by o tom asi měla něco vědět. A já vím, že Kateřina Valachová o tom něco ví, my jsme se na tom shodli už loni, že je potřeba to projednat.

Tak já poprosím i vládní sociální demokracii, pojďte zvednout ruku – a je to před hlasováním. O tom se nemusí vést žádná dlouhá debata. Pojďme to zařadit na úterý 22. října jako třetí bod odpoledního programu! Pojďme se o tom pobavit! A předesílám, poslat to do druhého čtení, tzn. do výborů. V těch výborech se můžeme bavit o nějaké modifikaci, probereme to s panem ministrem Plagou, protože spravedlivě musím přiznat, že on u toho

nebyl před tím rokem a půl. No ale opět je to jeden tisk, který ukazuje na to, jakým způsobem tato vládní koalice přistupuje k opozičním návrhům.

Mně to přijde velmi nedůstojné, tak jako říkal přicházející kolega Vít Rakušan. Pojďme s tím skutečně něco udělat, protože ty věci, které tady jsou, a já jsem tady vyjmenoval tři, tak jsou skutečně ku prospěchu občanů této země. Já vám děkuji za vstřícný přístup k těmto mým třem návrhům. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám také děkuji. Takže v tuto chvíli přečtu ještě omluvy: paní poslankyně Tereza Hyřhová se omlouvá dnes od začátku jednání do 10.30 ze zdravotních důvodů. A pan ministr Adam Vojtěch dnes od 9.00 do 10.30 z důvodu neodkladných pracovních záležitostí.

V tuto chvíli bych dal slovo panu Jakobovi Jandovi s tím, že už se nejedná o přednostní práva a čas je vymezen na pět minut podle § 54 odst. 6. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Janda: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, vážená paní ministryně, dovoluji mi, abych navrhl změnu pořadu schůze, a to pevné zařazení bodu číslo 23. Jedná se o návrh Zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk číslo 247 ve druhém čtení. Pevné zařazení jsem chtěl navrhnout na úterý 22. října, ale jelikož už je tam docela dost bodů, tak navrhuji na úterý 5. listopadu jako první bod jednání.

Novela živnostenského zákona, o které jsem hovořil, se obsahově týká přesunu průvodcovské činnosti v oblasti cestovního ruchu ze živnosti volné mezi živnosti vázané, resp. se navrhuje, aby byl vznik oprávnění pro tuto činnost vázán na patřičné vzdělání, případně odbornou kvalifikaci.

Do Poslanecké sněmovny dorazila tato novela již před více než rokem, resp. v červenci minulého roku. Protože jde o velmi citlivý zásah do podnikání a zejména podmínek pro činnost průvodců, proběhla od té doby celá řada jednání, kulatých stolů a zasedání, na kterých se velmi obsáhle a detailně řešily aspekty tohoto kroku a velmi zodpovědně jsme podrobně diskutovali dopady na podnikatelské prostředí. Sám jsem jako předseda podvýboru pro cestovní ruch absolvoval desítky jednání s různými zástupci asociací, samotnými průvodci i předkladateli a trůfám si říct, že po těchto značných a objemných diskusích jsme našli kompromis ve formě pozměňovacích návrhů, které jsou k tomuto tisku podány a čekají na projednání.

Důvod, který mě vede k předřazení tohoto bodu, je fakt, že o úpravě průvodcovské činnosti se vedou diskuse prakticky již deset let a vždy se našly dva nesmiřitelné tábory příznivců a odpůrců. Po těch deseti letech diskusí se konečně našla cesta ke kompromisu, kdy jsou oba tyto tábory téměř spokojené a opravdu čekají na co nejrychlejší vyřízení tohoto letitého problému. Přiznám se, že i já sám jsem již nervózní z toho, že se na projednání tohoto zákona nedostává, protože všichni známe délku legislativního procesu a dnes již hrozí, že zákon by byl projednán těsně před zahájením letní turistické sezóny příštího roku, což by doslova a do písmene byl šok pro všechny průvodce, kteří by museli nově splňovat podmínky pro výkon své činnosti a narychlo by zahltili příslušný úřad žádostmi. Samotné podnikatele bychom navíc dostali do velmi nepříjemné situace.

Ještě jednou zopakují: bod číslo 23, sněmovní tisk číslo 247, pevné zařazení jako první bod na jednání 5. listopadu. Prosím vás o podporu tohoto bodu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Váš návrh jsem zaznamenal. Další v pořadí je paní poslankyně Jana Černochová, připraví se pan poslanec Jiří Ventruba. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Dobré dopoledne, dámy a pánové. Chtěla bych zde navrhnout pevné zařazení bodu číslo 130 schváleného pořadu schůze, což je sněmovní tisk 425, návrh poslanců Jany Černochové, Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a to na dnešek jako první bod. Jedná se o návrh novely, který byl předložen v březnu letošního roku, bylo to na výročí našeho vstupu do NATO, a to již potřetí, a jehož cílem je zakotvit legislativně povinnost státu vydávat na obranu země nejpozději od roku 2024 prostředky ve výši 2 % HDP, což je náš alianční závazek, ke kterému se Česká republika přihlásila.

Vláda předložila do Poslanecké sněmovny návrh státního rozpočtu na rok 2020. I přes nominální navýšení výdajů na obranu v tomto návrhu jde bohužel o určité zklamání, neboť tyto výdaje neodpovídají tomu, co bylo přislíbeno v loňském rozpočtovém výhledu schváleném s rozpočtem na rok 2019, a obrana dostane v příštím roce bezmála o jednu miliardu méně, než tento výhled předpokládal... (Hluk v sále. Poslankyně se odmlčela.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Máte pravdu, paní poslankyně, už jsem se k tomu chystal, protože jednáme o změnách pořadu schůze. Máme tady přes třicet přihlášek. (Poslanec Chvojka z prostoru před stolkem stenografů: Kolik?) Přes třicet přihlášek. Pokud se nechcete věnovat tomu, jaké jsou návrhy na změnu pořadu schůze, tak to prosím číňte v předsálí, ale kdo jste uvnitř, tak prosím o klid. Děkuji vám.

Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Vládní představitelé opakovaně deklarovali cíl dosáhnout výdaje na obranu ve výši 2 % HDP do roku 2024, k čemuž jsme se, opakují, zavázali v rámci NATO. Přesto pro dosažení tohoto cíle dělá vláda málo a tempo růstu obranného rozpočtu mu v žádném případě neodpovídá.

Předseda vlády Andrej Babiš se v tomto týdnu, když se zúčastnil oslav stého výročí založení Generálního štábu Armády České republiky, při této příležitosti nechal slyšet, že s ohledem na vývoj bezpečnosti ve světě Česká republika musí zbrojit a nabírat nové vojáky, že musí dohnat deficit v oblasti obrany a léta stagnace. Když pomínu fakt, že za tato léta stagnace nese odpovědnost zejména nejdéle sloužící ministr obrany, který byl shodou okolností z ANO, a byl to pan Martin Stropnický, ráda bych panu premiérovi sdělila, že bez adekvátního navyšování finančního rámce to opravdu nepůjde. (Hluk v sále.)

Armádu čeká v nadcházejících letech klíčová modernizace a akvizice v řádech miliard korun, což všichni dobře víme, je třeba investovat velké prostředky rovněž do zanedbané infrastruktury. Bohužel v nadcházejících letech však nelze spoléhat na to, že ekonomika poroste takovým tempem jako doposud, a velmi se obávám toho, že právě obrana může být první na ráně, pokud bude nutné šetřit. A pokud vláda bude chtít udržet svou štedrou a rozhozovačnou politiku, kterou provozuje... (Poslankyně Černochová mimo mikrofon k ministryni financí: Jako fakt, když mluvíte za mnou, tak to je nepřijemné.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: A tam já nevidím, takže to se omlouvám.

Poslankyně Jana Černochová: I proto je nezbytné, aby existovala záruka, že obrana bude mít, z čeho zmíněné investice financovat, a že je bude moci bez obav naplánovat a také realizovat. Schválení uvedené novely je touto zárukou, která může být přijata velmi rychle, neboť je jednoduchým opatřením, jež lze schválit již v prvním čtení. Garance 2 % HDP by pak byla v neposlední řadě jasnou deklarací toho, že to Česká republika se svou obranou a se svou účastí v systému kolektivní obrany myslí opravdu vážně, že nechce patřit mezi takzvané černé pasažéry a že chce plnohodnotně přebírat své závazky. (Hluk v sále.)

Chtěla bych vás tedy, vážené kolegyně a vážení kolegové, z těchto důvodů požádat o to, abyste umožnili přednostní projednání této novely a abyste ji podpořili. Jak už jsem říkala, bylo by ideální, kdyby se nám to podařilo dneska jako první bod, pokud ne, tak navrhuji, aby se to projednalo příští pátek jako první bod. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Hezké dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, budeme pokračovat. Nejdříve přečtu omluvu paní ministryně spravedlnosti Marie Benešové, která se omlouvá z dnešního jednání Poslanecké sněmovny z pracovních důvodů na celý jednací den.

Dalším přihlášeným je Jiří Ventruba, který se hlásí do rozpravy ke změně pořadu schůze. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Ventruba: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, vážený pane ministře, kolegyně a kolegové, dovoluji mi, abych navrhl zařazení nového bodu jednání Poslanecké sněmovny, a to na příští čtvrtek 24. 10. v 11.00 hodin, a to bodu s názvem Prevence nehodovosti na opravované dálnici D1. Zdůvodňuji to hromadícími se otřesnými tragickými haváriemi s úmrtím a těžkými zraněními po nehodách v posledních dnech.

Mám na mysli zejména nedávnou nedělní tragédii ve směru na Brno, když se kolem 19. hodiny cisterna s palmovým olejem převrátila na bok přes oba jízdní pruhy a začala hořet. Narazila do ní postupně čtyři osobní auta, některá se vzněla. Řidič jednoho z osobních aut uhořel. Lidé z havarovaných a hořících aut pak zpočátku vytahovali sami raněné a zaklíněné v autech, protože záchranáři po silnici, to je sanitky, hasiči a policie, nebyli schopni se k havárii vůbec dostat. Podle videí, která záchranáři poskytli médiím, se nemohli dostat k havárii zejména kvůli vedle sebe stojícím kamionům, dokonce tam byl i záběr, kde byly i tři vedle sebe. Osobní auta nějak uhnula, kamiony neměly šanci se nějak dále pohnout.

Při této nehodě byl zraněn, ještě sražen příjíždějícím autem, policista, který odkláněl dopravu několik kilometrů před touto havárií. Kvůli vyteklému oleji vozovka klouzala, tuk pak byl i v kanalizaci, při tom požáru se navíc poškodil povrch dálnice, což obnovení provozu po dlouhou dobu komplikovalo, silničáři museli vozovku provizorně opravovat, asfaltovali i žárem popraskané betonové desky. Poškození v následujících dnech a týdnech, říkali odborníci, posoudí experti a pak se udělají kontrolní vývrty a tak dále, to znamená, je to ještě na dlouhou dobu. Dálnice byla uzavřena mnoho hodin až do následujícího dne.

Od této havárie byly na D1, a vy to víte sami dobře, další havárie. I dnes ráno je zase uzavřena dálnice na Brno před Brnem.

A proč o tom hovořím? Protože se velice rychle blíží období, kdy počasí, jak se říká, opět zaskočí silničáře. Vzpomeňme si, co následovalo vloni, když se teploty přiblížily nule, a pak co nastalo, když napadl první sníh.

Mně je jasné, že tempem a způsobem, jakým se tato naše stěžejní dálnice opravuje, se její stav v brzké době nijak podstatně do této doby nezlepší. Je proto nezbytné, aby nejen

Ministerstvo dopravy, ale i Ministerstvo vnitra udělala urychleně taková opatření, aby ve společné součinnosti minimalizovala rizika havárií, zranění, úmrtí a vůbec dalších tragických událostí. Co tím hlavně myslím? Je jasné, že Ministerstvo dopravy by mělo odstranit uzávěrky, kde je to jen možné, což dělá, a zejména ve známých krizových úsecích. Ale i Ministerstvo vnitra by mělo výrazně posílit dopravní policii. Na silnicích a dálnicích nestačí jen sledování kamerami, ale myslím si, že už jen přítomnost policejních aut, ale ne těch maskovaných měřičů rychlosti, ale opravdu policejních aut a motorek v barvách policie. V médiích jsou videa nebezpečného chování řidičů, ale i sami, když někdy jedeme po této dálnici, můžeme vidět, že jsou to hlavně, a to říká naše policie, řidiči cizinci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil vám pětiminutový čas k návrhu. Váš návrh je zaznamenán na 24. 10. v 11 hodin.

Budeme pokračovat vystoupením pana poslance Petra Dolínka, připraví se pan Ivan Adamec. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych si dovilil zařadit body č. 245, 246, 247, 248, 249 a 250, což je zpráva o činnosti a hospodaření České televize za rok 2016, 2017 a 2018, jako pevné body na příští čtvrtek, a to za body 290, 291 292, první tři body se týkají České národní banky, inflace a podobně, takže pan guvernér Rusnok s tím počítá, takže z úcty k tomu až za tyto body, s tím, že tím pádem by bod 245 byl jako čtvrtý bod, 246 jako pátý bod, 247 jako šestý bod, 248 jako sedmý bod, 249 jako osmý bod a 250 jako devátý bod. To znamená zařadit to potom jako v zásadě čtvrtý, pátý, šestý, sedmý, osmý a devátý bod čtvrtčního jednání včetně případně dohody o režimu, abychom jednali i po ústních interpelacích. Já si myslím, že bylo vidět, že diskuse, která včera již probíhala potřetí, v součtu měla takřka devět hodin, již došla do stadia, kdy jsme připraveni, že bychom měli příští týden hlasovat alespoň o prvních zprávách.

Děkuji za případnou podporu návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za návrh i za dodržení času k návrhu změny programu. Byl zaznamenán. Nyní vystoupí pan poslanec Ivan Adamec, připraví se pan poslanec Karel Krejza. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně poslankyně, kolegové poslanci, vážená paní ministryně, dovoluji mi, abych tady načel pevné zařazení bodu č. 141, je to sněmovní tisk 467. Je to poslanecký návrh opozice Petra Fialy, Zbyňka Stanjury a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Abych to řekl zkráceně, je to nenulová tolerance alkoholu pro řidiče do výše 0,5 setin promile... procent promile, takže 5 promile, s výjimkou rizikových skupin řidičů. Trošku vás seznámím s obsahem, abyste věděli, a i proto, abychom toto téma konečně řádně probrali a ukončili jsme debatu, abychom se nedostávali do takových diskusí, jako když tady byl vodácký zákon anebo jízda na vinařských cyklostezkách.

Takže konkrétně co se tam děje. Do § 5 povinnosti řidiče se vkládá nový odst. 4, který zní: (4) Řidič se považuje za ovlivněného alkoholem ve smyslu § 5 odst. 2 písm. b), pokud: a) obsah alkoholu v krevním vzorku řidiče přesáhne 0 promile, jedná se-li o řidiče, který za prvé řídí tramvaj nebo vozidlo zařazené do skupiny C1, C, D1, D nebo T, anebo řídí jízdní soupravu zařazenou do skupiny B+E, C1+E, C+E, D1+E nebo D+E, nebo řídí vozidlo

zařazené do skupiny B nebo B1 za účelem smluvní přepravy osob nebo věcí prováděné za úplat, anebo řídí vozidlo a zároveň je osobou mladší 21 let, anebo řídí vozidlo a zároveň je držitelem řidičského oprávnění po dobu kratší 24 měsíců nebo osobou, která v průběhu posledních 24 měsíců pozbyla řidičské oprávnění, nebo osobou, které bylo v průběhu posledních 24 měsíců řidičské oprávnění pozastaveno, anebo obsah alkoholu v krevním vzorku řidiče přesáhne 0,5 promile, jedná-li se o řidiče, který jede na zvířeti nebo řídí vozidlo v případech vysloveně neuvedených v § 5 odst. 4 písm. a).

Proč předkladatelé překládají tuto novelu? Argumenty jsou tyto: Česká republika je jednou z pouze čtyř členských zemí Evropské unie s nulovou tolerancí alkoholu. Kromě nás se jedná o Slovensko, Rumunsko a Maďarsko. Většina ostatních zemí má právě toleranci do půl promile a v některých zemích – Malta, Velká Británie – je tato hranice ještě vyšší. Dále, mezi tolerancí malého množství alkoholu v krvi řidiče a počtem obětí dopravních nehod neplatí přímá úměra. Země s nulovou tolerancí patří mezi státy s největším počtem obětí dopravních nehod na 1 milion obyvatel, Rumunsko 96, Maďarsko 64, Česká republika 62, Slovensko 46, zatímco zmiňovaná Velká Británie vede žebříček nejbezpečnějších zemí s 28 oběťmi na 1 milion obyvatel, následovaná Dánskem 30 a Irskem 31. V České republice došlo loni k sedmi dopravním nehodám s oběťmi na životech, při kterých byl zjištěn alkohol u řidiče do půl promile. Pro srovnání, nedání přednosti v jízdě mělo v roce 2018 18 obětí, vjetí do protisměru 79 obětí na životech. Podle publikace České technologické platformy pro potraviny nevykazují státy, které tolerují nízké dávky alkoholu, vyšší iniciaci dopravních nehod než státy s nulovou tolerancí. Na závažnost dopravních nehod mají významnější vliv jiné faktory, například kvalita dopravní infrastruktury, stav vozového parku, práce policie a podobně. Podle řady studií nemá výše alkoholu do půl promile významný vliv na schopnost ovládat vozidlo. Naopak daleko více tyto kompetence snižuje stres, nevyspání, konzumace medikamentů a celkový zdravotní stav.

Předkladatelé zároveň navrhuji i zachování nulové tolerance alkoholu v krvi pro rizikové skupiny řidičů. O těch už jsem tady mluvil. A samozřejmě připomenu, že se to týká třeba taxikářů, řidičů tramvají a těch, kteří jsou nezkušenými řidiči. Navrhovatelé zároveň počítají se zvýšením sankcí pro řidiče překračující limit půl promile.

Řeknu to takto. Je potřeba o tom diskutovat, je potřeba o tom mluvit. Proto navrhuji, abychom tento poslanecký návrh zákona zařadili pevně na příští úterý odpoledne, pokud tam budou zařazeny pevné body, tak za pevně zařazené body, nebo v pátek po třetím čtení zase jako první bod. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k úvodnímu slovu. Bylo zaznamenáno a bude hovořit pan poslanec Karel Krejza, připraví se Bohuslav Svoboda. Předtím, než dojde k pultu, konstatuji, že Marek Výborný hlasuje s náhradní kartou č. 18. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Karel Krejza: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Vážení kolegové, kolegyně, chtěl bych vás velmi zdvořile požádat o předřazení bodu 65, je to zákoník práce, sněmovní tisk 159. Myslím si, že již jeden z mých předřečníků o toto žádal. V případě, že se nepodaří zařadit tento bod dle jeho přání, navrhuji, aby byl zařazen na příští pátek jako druhý bod našeho jednání.

Krátké zdůvodnění. Já si myslím, že nejenom nové povinnosti, které se valí na naše občany prací této ctěné Sněmovny, jsou tím, co bychom pro občany měli dělat, ale i drobná zjednodušení života si určitě naši občané zaslouží, a myslím si, že drobný pozměňovací

návrh, který bych rád připravil do tohoto zákoníku práce, který se týká referentských zkoušek, by zcela jistě ulehčil životy i mnohým z vás.

O co se jedná? Každý z nás, nevěřím, že tady je někdo, kdo by neměl řidičské oprávnění alespoň na řízení osobního automobilu, nikdo se nehlásí, takže předpokládám, že tomu tak je, mnozí z vás mají k dispozici služební vozidla a jsou nuceni pravidelně každý rok podstoupit testy řidičských schopností, takzvané referentské zkoušky, které spočívají v tom, že si provedete v počítači autotest, zabere vám to dvacet minut, pak si provedete ostrý test, dostanete 100 % bodů, protože ten test je stejný jako ten autotest, takže veškeré vzdělávání, nebo pomoc, nebo zlepšení schopností řídit auto je nulová. Ovšem nevíme, co se stane v momentě, kdy na toto povinné školení zapomenete, například v případě nehody, jak se k tomu bude chovat pojišťovna, jak se k tomu bude chovat váš zaměstnavatel. A přitom si myslím, že u neprofesionálních řidičů toto vůbec není třeba absolvovat, to znamená, řídíte osobní vozidlo, tak jako vozíte každodenně, možná každotýdenně svoji rodinu, můžete svézt i svoje kolegy a nepotřebujete k tomu žádné další školení, které vám opravdu nepomůže ve zlepšení vašich schopností.

Koneckonců dnes ráno jsem taky zaznamenal jednu povinnost, kterou někteří kolegové opomněli. A myslím si, že ta povinnost je zbytečná. A bylo mi to líto – pan kolega mě tady neslyší – ale opomenutí zaznamenat nějakou část svého majetku do majetkového přiznání, kterýžto máte ve veřejně dostupných zdrojích, vedlo k pokutě a vedlo k tomu, že toto řeší novináři. Myslím si, že to je jeden z drobných příkladů, jak bychom asi postupovat neměli, a myslím si, že dát možnost zjednodušit život, ubrat povinnost, je to, co by všem lidem mohlo pomoci. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za návrh, je poznamenán. Hovořit bude pan poslanec Bohuslav Svoboda. Připraví se pan poslanec Stanislav Blaha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Pane předsedající, vážená paní ministryně, vážený pane ministře (v sále je jen ministryně Schillerová a ministr Zaorálek), dámy a pánové, to, co tady zaznívá, je skutečně pokus o řešení situace, která se opakuje každý týden v jednání Poslanecké sněmovny, protože tu máme takovou spoustu tisků, že jich vlastně většinu nevyřídíme. Myslím si, že to je situace, která vyžaduje, abychom jednali jenom o takových tiscích, které jsou smysluplné, které v té akutní fázi jsou potřebné a které posunou naši legislativu a fungování státu někam dopředu. Při zvážení všech těchto okolností jsem si řekl, že je potřeba to, co v tuto chvíli se jeví jako nadbytečné nebo to není zásadní pro další provoz, že takovéto tisky musíme z jednání Poslanecké sněmovny vyřadit.

Navrhuji tedy vyřadit z pořadu této schůze této ctěné Sněmovny sněmovní tisk číslo 581. Sněmovní tisk 518 je vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 48/1997 Sb., o veřejném zdravotním pojištění a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

V anotaci tohoto zákona se říká, že hlavním cílem této novely je zajistit dostupnost léčivých přípravků pro pacienty v lékárnách formou takzvaného emergentního systému, který v zákonem vymezené situaci zajistí dodávku konkrétního důležitého léčivého přípravku do konkrétní lékárny. Faktem je, že ten nedostatek léků nebo nemožnost zajistit lék v lékárně pro pacienta se objevuje, ale není nijak příliš častý. Tento emergentní systém vychází z úvahy o tom, že kvůli nízkým cenám léčiv, které jsou realizované přes přísné cenové regulace, dochází k tomu, že některé léčivé přípravky uváděné na český trh jsou výrazně levnější než

jiné z ekonomicky silnějších zemí. Proto se takovéto léčivo stává atraktivní pro takzvaný reexport, tedy vývoz balení určených na trh pro Českou republiku do jiných zemí, a může tak dojít k nedostatku důležitých léčiv. A navrhovaný zákon tomu má zabránit. Ten emergentní systém by měl fungovat tak, že držitel rozhodnutí o registraci léčivého přípravku bude provozovat elektronický (nesrozumitelné) informační systém pro objednávání předepsaných humánních léčivých přípravků a zajistí v nepřetržitém provozu elektronické přijímání objednávek léků zasílaných lékárnou, a pro případ výpadku musí držitel zajistit přijímání objednávek jinou prokazatelnou formou, například e-mailem. A dále se tam hovoří o tom, jakým způsobem bude lékárna od distributora získávat léčivý prostředek atd., atd.

Je to typický zákon, který řeší věc, která není v současné době superemergentní, a hlavně je to ukázka zákona, který bude potřebovat ještě veliké množství diskuse v této Sněmovně a zabere spoustu času ve výboru nebo ve výborech a zabere spoustu času i tady na plénu. Ten čas by měl být využit pro zákony, které jsou potřebnější, než je tento zákon. Je tam spousta problémů. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže trvá na tom, že tam není posouzen vliv na ochranu osobních údajů. Lékařská komora říká, že oprávnění napsat recept musí být možné i jinou než elektronickou formou. Česká lékárnická komora je přesvědčena, že emergentní systém bude vyžadovat dvojí návštěvu lékárny ze strany pacienta – první za účelem předání identifikátoru a druhou za účelem vydání léku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, už vám skončil čas k podání návrhu. Je zaznamenán – vyřazení tisku 581 o léčivech. Děkuji za návrh.

Ještě než budeme pokračovat, konstatuji došlou omluvu předsedovi Poslanecké sněmovny. Ze zdravotních důvodů se omlouvá z dnešního jednacího dne paní poslankyně Věra Kovářová.

Dalším vystupujícím je Stanislav Blaha. Připraví se Martin Baxa. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Stanislav Blaha: Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, kolegové přede mnou opakovaně konstatovali, že máme na pořadu schůze celou řadu bodů, zejména opozičních návrhů, na něž se nedostává, nebo se na ně úmyslně nechce ani dostat. Já si přesto dovolím náš program ve svém návrhu doplnit. Důvod je docela závažný, protože včera na podvýboru pro dopravu jsme se zabývali problematikou železničních přejezdů, lépe řečeno tragických nehod na těchto železničních přejezdech.

Proto bych chtěl požádat o zařazení bodu Informace vlády o rozpočtu Správy železniční dopravní cesty na rok 2020 a následně jeho pevné zařazení, protože to souvisí s rozpočtem, jako prvního bodu dnešního programu, pokud by to z nějakých důvodů nebylo schváleno, tak jako prvního bodu v úterý, případně ještě alternativně jako pevně zařazeného bodu po ostatních zařazených bodech na příští úterý.

Asi vás zajímá důvod tohoto mého návrhu. Musím konstatovat, že kromě toho, že jsme viděli statistiku tragických nehod, zazněla při prezentaci pana ředitele SŽDC Svobody jedna informace, která mě doslova šokovala. Tou informací je to, že návrh rozpočtu SŽDC na příští rok je oproti letošnímu roku krácen, tudíž peníze na tolik potřebná opatření, která zabrání maření životů našich občanů na železničních přejezdech, zkrátka nebudou finančně pokryta.

Dovolím si trochu citovat ze statistik. Oproti loňskému roku, kdy na našich železničních přejezdech bylo usmrceno 32 lidí, za prvních devět měsíců letošního roku už se tak stalo v celkem 28 případech, což je nárůst o 27 %. Příčiny vzniku nehod na železničních přejezdech, které vyplývají ze závěrů šetření nehod: největší podíl na jejich vzniku je

způsoben nepozorností – tady právě provedenými opatřeními dokážeme významně snížit počet těchto nehod, a v druhém případě pak porušováním pravidel silničního provozu, například z důvodu vyšší rychlosti, nerespektování signalizace atd. Tady už moc účinně bránit nemůžeme, tady je potřeba samozřejmě nasadit prvky represe.

Jedním z opatření ke snížení nehodovosti je rušení přejezdů. Je jasné, že máme celou řadu zbytečných železničních přejezdů, kde zejména zemědělská technika způsobuje kolizní situace. Zároveň je důležitá nasazovat technicko-technologická opatření, zvyšování úrovně zabezpečení železničních přejezdů, doplňková technická opatření na straně SŽDC či provozovatelů pozemních komunikací, a zároveň zvýšení pozornosti uživatelů silničních komunikací zavedením preventivních prvků represe. Dle sdělení SŽDC aktivně dochází k navrhování jednotlivých přejezdů, které jsou určeny k rušení. Tady to často naráží na odpor komunálních politiků. Já si samozřejmě jsem vědom toho, že rušení přejezdů způsobuje následně překážku v území a můžete být velmi citlivá záležitost, zároveň však to, na co se chci zaměřit, je zvyšování úrovně zabezpečení železničních přejezdů, a tady pokud jenom velmi rychle vyjdu z té statistiky, každý rok je vynakládána částka objemu 800 milionů korun. Celkové náklady na rekonstrukci všech železničních přejezdů a jejich vybavení závorami jsou odhadovány zhruba na 67 až 75 miliard korun.

To jenom část úkolu SŽDC. Mohu zmínit i tolik proklamované vysokorychlostní tratě, které se jeví jako velmi významné doplnění například dálniční sítě, rekonstrukce stávajících tratí, u kterých víme, že jsou často v nevyhovujícím stavu a jsou přetížené, modernizace nádraží a také to, že naše železnice –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil vám čas k návrhu. Je zaznamenán – úterý 22. 10. po pevně zařazených bodech.

Nyní vystoupí pan poslanec Martin Baxa, připraví se pan poslanec Jan Zahradník. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji. Vážený pane předsedající, děkuji za udělení slova. Paní ministryně, páni ministři, dámy a pánové, já si dovoluji navrhnout k zařazení nový bod na pořad této schůze Poslanecké sněmovny. Navrhuji ho na příští pátek a celý název tohoto bodu zní Informace vlády o možnostech kompenzace rostoucích mandatorních výdajů obcí a krajů coby zřizovatelů příspěvkových organizací v oblasti kultury vyplývající z růstu platů dle nařízení vlády o platech. Ten název je, dámy a pánové, možná poněkud dlouhý či krkolomný, ale skrývá se za ním velice vážný problém, a myslím si, že do určité míry se teď dá říct, že nějaká míra trpělivosti ze strany samospráv už přetekla.

Co bylo impulsem k tomu, že jsem ho navrhl právě dnes ještě na pořad této schůze? Je to to, že se mi včera dostal do ruky kapitální sešit, tedy návrh rozpočtu Ministerstva kultury na rok 2020, a já jsem se podíval do některých jeho částí a řekl bych skoro lidově, že když jsem si něco přečetl, tak ve mně takzvaně bouchly saze a překřtil jsem si ten návrh rozpočtu termínem Staňkova pomsta, protože tento návrh rozpočtu ještě připravoval pan exministr Antonín Staněk, a mám prostě pocit, že chtěl v něm vyjádřit svoji frustraci nad odchodem z funkce směřovanou vůči těm, kteří asi podle jeho názoru za toto mohli.

Co mám, konkrétně na mysli? V podprogramu nebo v programu státní podpory profesionálních divadel, symfonických orchestrů a pěveckých sborů, což je, dámy a pánové, klíčový nástroj pro podporu samospráv, které zřizují příspěvkové organizace v oblasti kultury, je navrženo v tomto rozpočtu 130 milionů. A to, dámy a pánové, chci podotknout, že je částka, která je téměř poloviční oproti upravenému rozpočtu ministerstva na letošní rok, kde bylo myslím 210 milionů, a oproti schválenému rozpočtu na letošní rok, kde bylo původně

těch 160 milionů. Neboli když to zrekapituluji, už nedostatečných 160 milionů korun z loňského roku pod velkým tlakem odborné veřejnosti i nás poslanců ministr Staněk navýšil řádově o několik desítek milionů, ale v tomto návrhu, který je teď projednáván ve Sněmovně, je pouhopouhých 130 milionů.

Proč říkám pouhopouhých? Jde o to, že za poslední roky výrazně rostou platy zaměstnanců v kultuře, těch, na které se vztahuje nařízení vlády o platech. Chci jasně podotknout, že navýšení těchto platů je v pořádku, je správné. Řada zaměstnanců v oblasti kultury pracovala a možná stále ještě pracuje za naprosto nedůstojné platy. Takže od roku 2015 tyto platy významně rostou, samozřejmě se to odehrávalo nejenom v kontextu dobré vůle tehdejších vlád jim pomoci, zejména vlády Bohuslava Sobotky, ale také ve snaze získat politické body, ale každé to navýšení podle nařízení vlády pro příspěvkové organizace ze svých kapes zaplatily obce a zaplatily kraje. Státní kompenzace těchto platových nárůstů byla vlastně mizivá a tento návrh rozpočtu Ministerstva kultury na příští rok nám říká: obce a kraje, nejenom si to opět zaplatíte z vlastních kapes, ale to málo, co přichází ze státního rozpočtu, bude ještě sníženo.

Já proti tomu protestuji. Proto tedy požaduji informaci od vlády o tom, jakým způsobem je možné toto kompenzovat, protože podle mého názoru je regionální kultura klíčem, takovým jakoby klíčovým pilířem, fundamentem pro kulturu v regionech. Řada těchto kulturních institucí, uvedl bych třeba i kulturní instituce města, jehož jsem primátorem, Divadlo Josefa Kajetána Tyla, Divadlo Alfa, má jednoznačně nadlokální nebo nadregionální význam, ale síla a schopnost samospráv dále kompenzovat to, co na ně uvaluje stát, se prostě blíží ke konci.

Samozřejmě je pravda, že v posledních letech rostly příjmy z rozpočtového určení daní, ale vidíme-li někde na obzoru blížící se ekonomickou krizi, tak co se potom stane? Pak budou muset prostě samosprávy čelit tomu, že budou muset provádět nějaká omezení, či dokonce škrty, a jistě si umíme představit, jakými směry se takové škrty mohou vydávat. Já si to nepřeji, ale chci teď slyšet od vlády, co bude dělat ve prospěch samospráv, aby –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil čas pro váš návrh. Je zaznamenán na dnešní den, tedy informace vlády o možnostech kompenzace rostoucích výdajů krajů.

Nyní pan poslanec Jan Zahradník a připraví se pan poslanec Jan Bauer. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, z předcházejících vystoupení mých kolegů je vidět, že vládní koalice, vláda, vedení Sněmovny skutečně nechává mnohé návrhy, které vzešly z řad opozice, ležet, nezařazuje je na pořad jednání a nedává Sněmovně možnost tyto návrhy projednat. Ale nejenom návrhy opozice zůstávají vládní koalicí opomenuty, ale jsou to samotné návrhy, které vzešly z jejich ministerstev.

Jedním z takových materiálů, který leží již pomalu rok v programu zaparkován, je Zpráva o stavu životního prostředí České republiky za rok 2017, kterou vytvořilo Ministerstvo životního prostředí a kterou vlastně vláda schválila již před rokem. Jak je vidět, tak panu ministru Brabcovi nezáleží na tom, abychom se se zprávou o stavu životního prostředí seznámili, a tak ji na pořad jednání nezařazuje. Proto bych si dovolil, vážený pane místopředsedo, navrhnout, aby bod programu číslo 267, tedy sněmovní tisk 355, byl na pořad našeho jednání zařazen na příští čtvrtek, tedy 24. října, a to na čas 11 hodin, tedy na čas po skončení písemných interpelací. Je to tradiční místo v našem programu jednání, kam bývají

zařazovány právě zprávy a různé mezinárodní smlouvy. Ta zpráva již prošla svým legislativním procesem, který předchází jejímu zařazení na pořad jednání Sněmovny. Vláda ji schválila vlastně také již před rokem, 20. 11. 2018, a výbor pro životní prostředí na začátku letošního roku ji doporučil sněmovně vzít na vědomí, takže nic nebrání tomu, abychom se touto zprávou zabývali.

Byla učiněna dohoda již v minulém volebním období, podle které se jednou za dva roky předkládá zpráva v té obsáhlé podobě. V lichých rocích pak jsou předkládány zprávy stručnější. Tahle naše zpráva za rok 2017 patří k těm stručnějším. Je to zhruba šedesát stránek a nikoho z nás nebude příliš obtěžovat do ní nahlédnout a případně celou si ji prostudovat, případně to, co nás z ní bude zajímat podle našeho zaměření, si přečíst a pak třeba případně v rozpravě při projednávání vystoupit.

Je tady hlavní sdělení, které ta zpráva předkládá, které říká, že díky technologickému rozvoji a implementaci elementárních opatření zátěž životního prostředí za rok 2017 klesla, a to i přesto, že česká ekonomika rostla, což je samozřejmě potěšující jev, který je možná v ostrém rozporu s tím, čím nás mnozí ekologičtí a klimatičtí alarmisté straší. Jakýmsi kolapsem klimatu, kolapsem životního prostředí a fatálními důsledky, které to bude mít pro život společnosti.

Já bych ještě jednu věc chtěl zmínit, která je podle mne důležitá. Tu zprávu předkládá vlastně organizace, která je organizací Ministerstva životního prostředí, CENIA, agentura pro zjišťování stavu životního prostředí, která dostává v rozpočtu, který navrhuje Ministerstvo financí, každým rokem zhruba 60 milionů korun na svůj roční provoz. Agentura tu zprávu připravila poměrně pečlivě a zasloužila by si, abychom její práci ocenili tím, že její návrh tady řádně projednáme. Návrh jsem řekl, doufám, že jej, pane místopředsedo, zaznamenáte.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní tedy pan poslanec Jan Bauer. Ještě než se dostaví, konstatuji došlou omluvu paní poslankyně Terezy Hyťhové a pana poslance Dominika Feriho z dnešního jednání do konce jednacího dne.

Nyní tedy pan poslanec Jan Bauer, připraví se pan poslanec Petr Gazdík. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, vážené kolegyně, vážení kolegové, rád bych vás požádal o jednu změnu v pořadu probíhající schůze. Myslím si, že tento návrh by mohl najít vaši podporu jak na opoziční, tak i vládní straně, protože má své ratio.

Navrhuji předřadit rodičovskou, což je sněmovní tisk číslo 490, jako dnešní první superbod, v uvozovkách, dnešního jednacího dne. Aniž bych chtěl jakkoliv snižovat význam a důležitost jednotlivých legislativních norem, ať už vládních, nebo poslaneckých, tak vidím v aktuálním pořadu schůze dva zákony, které já osobně považuji skutečně za klíčové a zásadní, a to z jednoho prostého důvodu. V případě, že budou schváleny oba dva tyto zákony, okamžitě a zásadním způsobem ovlivní každodenní život lidí v ČR.

Tou první normou je daňový balíček, kterým chce vláda zvýšit daňové zatížení v ČR a vybrat lidem z kapes více peněz, tou druhou normou je novela zákona o státní sociální podpoře, která konečně po měsících slibů zvedá rodičovský příspěvek rodinám s dětmi. Z hlediska důležitosti jde o normy zásadní. Z hlediska jejich podpory a procesu projednávání je však mezi nimi opravdu propastný rozdíl. Zatímco u daňových otázek lze ještě očekávat dlouhou debatu nad jednotlivými navrhovanými změnami a politický střet mezi vládou a opozicí, u rodičovské je ta situace diametrálně odlišná. Tady má vláda už od počátku

zajištěnou podporu opozice a věřím, že rodiče potěšíme zvýšenou rodičovskou společně bez rozdílu, zda sedíme v parlamentu za vládní, nebo za opoziční stranu.

Samozřejmě i ke zvýšení rodičovské proběhne podle mého názoru debata, a to zejména s ohledem na fakt, že z vlády do Sněmovny nakonec doputovala její osekávaná varianta, která je pravděpodobně na hraně ústavnosti a dost možná za ní. Z nároků na nově stanovenou částku rodičovského příspěvku totiž vylučuje přibližně kolem dvaceti procent rodin, které měly tu smůlu, že už rodičovskou ve zrychleném režimu vyčerpaly, přestože vychovávají stejně staré dítě s nárokem na podporu jako rodiny, které rodičovský příspěvek stále čerpají. Důvodů, které je k rychlejšímu čerpání přiměly, je obrovské množství a liší se v každém konkrétním případě, tak jak jsem měl možnost s nimi mluvit. Vůbec ale neplatí, že maminky z takových rodin už jsou automaticky zpátky v práci a vydělávají si. Budeme se muset proto vypořádat ještě s debatou nad jednotlivými pozměňovacími návrhy, které se snaží tento stav napravit a docílit rovnějšímu a spravedlivějšímu modelu zvýšení rodičovské, anebo i jiným způsobem korigují. Tady mám samozřejmě na mysli nejenom svůj vlastní pozměňující návrh, který řeší právě tento problém, ale i další návrhy, například návrh paní kolegyně poslankyně Richterové, paní poslankyně kolegyně Golasowské, včetně kolegyně Juchelky a dalších.

Rád bych také připomněl, že debata se dost možná omezí nejen na rodičovskou, protože byly podány i dva pozměňující návrhy k úpravě výplaty příspěvku na bydlení a zamezení jeho zneužívání. Budeme se muset rozhodnout, zda a který z návrhů podpoříme, zda to bude návrh kolegyně Jany Pastuchové, anebo návrh kolegyně paní poslankyně Richterové. Také nad zákonem o státní sociální podpoře nás proto čeká možná ještě dlouhá debata. Bude to ale podle mého názoru debata věcná a věřím, že racionální, a bude vedena naší společnou snahou zvýšenou rodičovskou projednat a odsouhlasit. Ostatně čekají na to tisíce rodin a maminek.

Z tohoto důvodu, jak jsem řekl na začátku, navrhuji předřadit vládní návrh zákona o státní sociální podpoře, je to sněmovní tisk 490, před dnes první a pevně zařazený bod vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní a v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů, sněmovní tisk číslo 509.

Milé dámy a pánové, já vám předem děkuji za případnou podporu tohoto návrhu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Bauerovi za jeho návrh. Je poznamenán.

Budeme pokračovat přihláškou pana poslance Petra Gazdíka. Připraví se pan poslanec Jan Farský. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Petr Gazdík: Hezké dobré dopoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovoluji si vás požádat o dodatečné předřazení tohoto návrhu zákona. Jedná se o návrh zákona, kterým se mění zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláška Ministerstva dopravy č. 31/2001 Sb., o řídicích průkazech a o registru řidičů, je to sněmovní tisk 292, a žádám, aby byl zařazen na pořad této schůze na příští čtvrtek.

Rád bych ale předeslal, a tím zdůvodnil žádost o předřazení tohoto sněmovního tisku, že není jisté jeho projednání, přičemž se česká vláda k němu kladně vyjádřila už loni v listopadu, takže bezmála rok jsme si na něj neudělali čas. O to víc mě mrzí, máme-li nyní ve velkém spěchu schvalovat daňový balíček, s jehož schválením tato vláda počítá již ve svém návrhu státního rozpočtu na příští rok. Podotýkám, že návrh zákona, který bych chtěl předřadit, návrh zákona o provozu na pozemních komunikacích č. 361/2000 Sb., má své opodstatnění, a zvlášť

ctihodnou paní ministryni financí bych rád upozornil, že ani v tomto případě nejde o žádnou opoziční ani senátorskou špínu, ale o zcela racionální návrh zákona. Jeho podstata je vcelku jednoduchá. O to víc je nepochopitelné, proč jsme na této půdě ještě vůbec projednávání nezačali.

Účelem návrhu zákona je upravit udělení řidičského oprávnění u žadatelů, kteří žádají o řidičské oprávnění vůbec poprvé, o možnost zkrátit lhůtu pro vydání na pět dnů a zároveň sjednotit právní úpravu pro vydání řidičského průkazu s ohledem na možnost požádat o zkrácení lhůty pro vydání řidičského průkazu pro všechny žadatele. Nyní se zkrácená lhůta pro vydání řidičského průkazu do pěti pracovních dnů týká pouze výměny řidičského průkazu, případně rozšíření o další skupinu. Problém tak je, že zrychlené vydání nelze využít při první žádosti o vydání řidičského průkazu, protože žadatel zároveň žádá o řidičské oprávnění. Pokud tedy jde o nové řidiče, žádají nejenom o prosté vydání řidičského průkazu, ale především o samotné řidičské oprávnění. K žádosti se přikládá kromě jiného doklad o odborné způsobilosti získaný při absolvování zkoušky, který nesmí být starší šesti měsíců, a úřad následně v databázích přezkoumá, jestli nebylo žadateli odňato řidičské oprávnění. Noví řidiči po dokončení autoškoly tak musejí počítat se standardní lhůtou dvaceti dnů a myslet na skutečnost, že do doby, než převezmou na příslušném úřadu registru řidičů řidičský průkaz, nejsou oprávněni motorová vozidla řídit.

Zákonné řešení, které by umožňovalo žadateli o udělení řidičského oprávnění, který úspěšně absolvoval závěrečné zkoušky v autoškolě, vydat řidičský průkaz ve zkrácené lhůtě v současné době bohužel neexistuje. Důvodem je skutečnost, že nový žadatel není doposud zkontrolován v databázi, a tak existuje určité riziko, že by mohlo jít o člověka s již odejmutým řidičským průkazem. Je však otázkou, proč není příslušný úřad u prvožadatelů schopen ověřit dané informace v české databázi rychleji a vydat samostatný řádný průkaz ve zkrácené lhůtě, zvláště když skutečnosti z jiných zemí obvykle příslušný úřad neověřuje a spoléhá se na čestné prohlášení. V současné době neexistuje evropský propojený elektronický systém a žadatel skutečnosti, že není držitelem platného řidičského oprávnění uděleného jiným členským státem a jiným členským státem mu nebyl uložen zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel, nebo že jeho řidičské oprávnění nebylo pozastaveno nebo odňato, nebo že již uplynula doba, na kterou byl zákaz činnosti uložen, nebo doba pro opětovné udělení řidičského oprávnění, dokládá čestným prohlášením, viz § 92 odst. 4 písm. e) tohoto zákona o pozemních komunikacích.

Předložený návrh zákona proto navrhuje udělit řidičské oprávnění žadateli bezodkladně po podání žádosti, pokud žadatel splňuje podmínky udělené stanoveným zákonem. Obecní úřad obce s rozšířenou působností při schválení tohoto zákona bude již schopen okamžitě ověřit požadované informace a žadateli na základě žádosti i na základě nově předloženého čestného prohlášení, že žadateli nebyl uložen zákaz řízení nebo již uplynula doba tohoto zákazu. Prosím o podporu tohoto návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k návrhu. Je zaznamenán na čtvrtek 11 hodin.

Nyní pan poslanec Jan Farský, nejdříve k tisku 99 – má dvě přihlášky – potom k tisku 172. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Farský: Pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji za slovo. První tisk, ke kterému bych rád navázal vaši pozornost a kde bych vás požádal o podporu, je tisk, který byl do Sněmovny předložen už v říjnu loňského roku a je to dost zásadní tisk, který se týká i rozpočtu, protože se týká rozvoje regionů v České republice, což i

podle ekonomů, význačných ekonomů, je jednou z brzd ekonomického růstu České republiky. Je to tisk 313, bod 99 schůze, a jeho zařazení navrhuji na toto úterý, na úterý 22. 10. na 16.15 hodin.

Je to tisk, který reaguje na to, že v posledních letech Česká republika zažívá velké rozevírání nůzek mezi centrem a regiony, že Praha přirozeně jako každé centrum – a v době urbanizace je to světový trend – bohatne, roste, ale zároveň se u nás děje to, že regiony chudnou. A chudnou jak z pohledu hrubého domácího produktu na hlavu, tak chudnou i z pohledu vzdělanostní struktury obyvatel. A tak máme regiony v České republice, které jsou na třetině HDP Prahy a které mají jenom čtvrtinu vysokoškolsky vzdělané populace ve srovnání s Prahou. Výsledek si můžete přečíst třeba i ve zprávě Evropské komise, která hodnotila progres České republiky za poslední roky, kde se podíváte na mapu naší republiky a regionů, které k ní přináležejí, která je zpracovaná podle vývoje tzv. NUTS II, to znamená těch regionů, podle kterých je financován rozvoj z kohezních fondů Evropské unie. A tam zjistíte, že jediný z regionů jak na území České republiky, tak na příhraničním území Slovenska, Polska i Německa i Rakouska, jediný z regionů, který reálně v posledních letech poklesl v HDP, je region Ústeckého a Karlovarského kraje. To je jeden z důsledků toho, že koncentrujeme bohatství České republiky do Prahy, a Praha už s tím sama začíná mít potíže. Víte určitě o tom, jak tady stoupají ceny nemovitostí, že už pro normálně průměrně vydělávajícího člověka není možné vůbec dosáhnout na bydlení v Praze. Víte o každodenních problémech s dojížděním v dopravních zácpách, které z Prahy dělají takřka pevnost, do které se není možné dostat. A přitom řešení je tak jednoduché, rychle návratné a dlouhodobě pro celou Českou republiku, a to včetně Prahy, přínosné ekonomicky, sociálně, společensky, kulturně, ve všech oblastech.

Návrh Starostů a nezávislých je přesunout 23 centrálních úřadů státní správy do krajských měst. Tím myslíme přesunout cca 5 000 pracovních pozic do regionálních center, ze kterých můžou vykonávat službu, kterou dneska vykonávají z centra v Praze, aniž by klesla kvalita, aniž by jakýmkoli způsobem byl omezen běžný občan. Je to moment, který povede k tomu, že se zvýší vzdělanostní struktura v krajích, protože na těchto úřadech pracují zpravidla lidé s vysokoškolským a minimálně středoškolským vzděláním, je to způsob, jak jenom na jejich platech dostat do regionů cca 3 miliardy korun, a je to způsob, jak v tomto území dosáhnout třeba i zvýšení kvality vzdělávání, protože přirozeně tito lidé jsou často rodiče a oni chtějí pro své děti to nejlepší vzdělání, a když si ho vynutí pro své děti ve třídách, tak ho dostanou i ostatní děti v té třídě.

Já vás tedy žádám o podporu tohoto návrhu zákona, který je prospěšný pro budoucnost České republiky. (Předsedající vypíná řečnickovi mikrofon.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane poslanče, skončil vám čas k této (nesrozumitelné). Máte zaznamenáno tisk 313 na 23. 10. 2019. Máte tady ještě druhou přihlášku k tisku 172. Máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Děkuji. Je to tisk 551, abych byl přesný, a bod 172 této schůze, kde bych vás chtěl požádat o pevné zařazení po předchozím bodu o přesunu úřadů, jestli to tak můžu nazvat. Je to tisk, který má velice zajímavou cestu Poslaneckou sněmovnou a legislativním procesem. Dokonce si myslím, že je v tom zcela unikátní a že to, co se teď u něho děje, je něco, co se děje poprvé v Poslanecké sněmovně za těch třicet let. Nedohledal jsem stejný příklad.

Je to zákon, který reagoval na to, že v červnu letošního roku byla cca po roce ve vězení propuštěna těhotná vražedkyně, která byla odsouzena na třicet let pro úkladnou vraždu,

dokonanou vraždu, když předchozích pár pokusů se jí nepovedlo. Dnešní trestní řád totiž říká, že pokud žena otěhotní ve vězení, tak musí být bez ohledu na okolnosti propuštěna a mimo vězení setrvat do roku věku dítěte. Tato vražedkyně v roce 2017 se svým partnerem, který dostal 28 let vězení, zavraždila člověka pro 34 tisíc korun, jeho tělo pohodili do kukuřice. Dohledali je, přiznala se, našli ji, odsoudili ji a v posudcích konstatovali, že její jednání – není možné vyloučit jeho opakování. Je hrozbou pro své okolí, jinak řečeno.

Když se tento případ v červnu letošního roku stal a ona byla propuštěna, tak i soudci, kteří ji pouštěli, říkali: to považujeme za chybu zákona, protože takový člověk by ven jít neměl.

Reakce paní ministryně spravedlnosti Benešové byla, že trestní řád kvůli tomu měnit nebude, protože se nemá měnit kvůli jednotlivým případům. Já s ní naprosto souhlasím. Skutečně, neměli bychom vstupovat do zákonů kvůli jednotlivým případům. Ale zároveň vysvětlíte to lidem na Jilemnicku, Vrchlabsku, kteří žijí v sousedství této ženy, znají ji, protože její podoba v médiích všude proběhla, vídají ji s kočárkem, a ona tam bez jakéhokoliv dohledu prostě na té ulici se pohybuje, posudky jsou známy, a vychovávejte si děti v sousedství takové ženy, která si má odkroutit ještě dalších 28 let ve vězení.

Když paní ministryně řekla, že prostě to řešit nebude, tak my po velké úvaze, protože její argument dává hlavu a patu, že se kvůli jednotlivým případům nemají měnit zákony, jsme přistoupili k tomu, že skutečně úprava nutná je. Ta úprava je velice jednoduchá. V zákoně vypustíte, že ji pustit musí, a nahradíte to jedním odstavcem, že předseda senátu může z vážných důvodů přerušit výkon trestu na potřebnou dobu těhotné ženě nebo matce dítěte mladšího jednoho roku. Takto jednoduchá úprava to je. Proto jsme ji také hned v červenci podali.

A teď ta zvláštnost. Na konci července zasedala vláda a vláda s tímto řešením vyjádřila souhlas bez jakýchkoliv dalších připomínek, bez jakýchkoliv dalších výtek. Nic moc se nedělo, až na začátku září jsme mohli vidět tiskovou konferenci paní ministryně ze Světlé nad Sázavou, z vězení, kde říkala, jak je tento problém potřeba urgentně a okamžitě řešit, že takoví lidé ohrožují svoje okolí a že je potřeba dát soudům možnost je udržet ve vězení.

Urgentní řešení, které připravuje Ministerstvo spravedlnosti, pořád ještě jsme neviděli. Těhotná vražedkyně mezitím porodila a do vězení se bude vracet na konci srpna příštího roku. Zároveň ale její případ dává návod dalším, kteří jsou ve vězení. A my tím, že odkládáme toto řešení, umožňujeme, aby další vrazi chodili po ulicích. A já si myslím, že to je prostě špatně. Řešení, které toto může mít, a velice rychle, je – a teď kousek z legislativy – že tento zákon otevřeme, já jsem ho navrhl v devadesátce, aby mohl být schválen na jednom jednání. Otevřeme, půjdeme do výborů, kde zkrátíme projednání na 30 dní. Přitom Ministerstvo spravedlnosti připraví svůj oponentní návrh a ten bude zapracován a za dva měsíce můžeme mít celý zákon vyřešen. Prosím, podpořte to. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Čas právě vypršel. Další přihlášený k návrhu na změnu schváleného pořadu schůze je pan poslanec Martin Kupka. Ještě než pan poslanec přijde, tak místopředseda Poslanecké sněmovny Tomáš Hanzel se omlouvá od 11.30 dnes z pracovních důvodů. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já si dovoluji navrhnout na pořad schůze nový bod, kdy by mělo jít o informaci ministra školství o řešení nedostatku míst v základních školách v okolí velkých měst. Máme už poměrně přesně zmapováno, jak velký problém v okolí velkých měst představuje nedostatečná kapacita škol. Já jsem na ten problém opakovaně upozorňoval Ministerstvo

školsví, bohužel pro příští roky nebude existovat žádný dotační titul, který by umožnil tento vážný problém řešit. Pro představu o rozsahu toho problému, jenom základní odhad znamená, že by v nejbližších čtyřech letech bylo třeba právě do budování nových škol investovat jen v okolí Prahy až 5 miliard korun. V okamžiku, kdy okolí Prahy, malá města, malé obce nebudou mít k dispozici pomoc státu, vyvstane velmi závažný problém jak pro obce a města, tak samozřejmě pro stát, jakým způsobem zajistit povinnou školní docházku dětí.

Bohužel v tuto chvíli neexistuje žádný koncepční materiál, průzkum, který by byl schopen zachytit aktuální vývoj v suburbii velkých měst, který by dokázal přesně kvantifikovat z úrovně Ministerstva školství či Ministerstva financí, jaká je reálná potřeba, jak se Česká republika s tímto problémem vypořádá, kde přesně by ty školy měly vzniknout. Naštěstí v některých místech starostové hledají řešení, dávají dohromady svazky obcí tak, aby se vůbec tím problémem mohli vypořádat. Ale bez podané pomocné ruky státu je ten problém opravdu neřešitelný. Rozsah jen v okolí Prahy 5 miliard korun v nejbližších čtyřech letech ale nutně vyžaduje aktivní krok, spolupráci jednotlivých resortů na tom, aby se podařilo finanční prostředky získat a dotační programy připravit. Bez toho, aby tyto základní nástroje byly k dispozici, je neřešitelné vypořádat se s problémem nedostatečné kapacity škol v okolí Prahy.

Já si dovoluji navrhnout tento bod v situaci, kdy jsem se znovu opakovaně snažil vyvolat jednání s ministrem školství, kdy jsem se snažil ukázat, jak velký problém to v okolí velkých měst je a že pro řešení té základní povinnosti obcí, ale zároveň základní potřeby rodin je to opravdu věc zcela nezbytná, tak se zatím na straně resortu nepodařilo najít žádný prostor a domluvená schůzka odpadla. Pokládám rozsáhlejší informaci ministra školství za nezbytnou věc pro to, abychom se dokázali do budoucna s tím problémem vypořádat, abychom ho dokázali kvantifikovat. A co je podstatné, to není v žádném případě volání po tom, že tu má existovat jednoduché řešení pro všechny, kteří přijdou. Jsem přesvědčen o tom, že stát by měl mít ambici zároveň organizovat výstavbu a pomáhat tam, kde bude existovat dohoda, kde bude existovat výhled, kde bude existovat i reálná představa o tom, jaká je demografická situace v místě a jaký je zároveň demografický odhad nejbližších budoucích let.

Dosavadní programy jak Ministerstva financí, tak Ministerstva školství už zahrnovaly povinnost těch obcí vycházet z demografické studie, sledovat to, co to má znamenat, co to může znamenat v nejbližších letech. Já jsem přesvědčen, že pro vyřešení tohoto problému je ale důležité, aby samo Ministerstvo školství ve spolupráci s kraji i ve spolupráci s obcemi nachystalo jasnou studii, výhled, koncept toho, jakým způsobem budou finanční prostředky ze státního rozpočtu uvolňovány, jaká budou platit pravidla pro obce a města, případně svazky obcí a měst k tomu, že nebudou vyrůstat nekoordinovaně dvě malé školy vedle sebe, ale že se podaří v tomto směru sdružit úsilí a nasměrovat výstavbu těch škol nejenom k tomu, aby vznikla kapacita, ale zároveň aby v té budoucí škole, v té budoucí kapacitě bylo možné zajistit co nejkvalitnější vzdělávání. Protože pořád ještě jenom samotné finanční prostředky na budovu nezajistí to, že tam také se bude dětem dostávat adekvátního vzdělání.

Dovoluji si tedy navrhnout na úterní odpoledne příštího týdne nový bod, který by nám přinesl odpověď na to, jak se Ministerstvo školství jako nejkompetentnější resort v této oblasti zabývá nezbytnými finančními prostředky na vybudování dostatečné kapacity základních škol v okolí velkých měst.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, jenom se ujistím kvůli hlasování, pane poslanče, to znamená, že zařadíme nový bod na úterý odpoledne, aniž byste specifikoval čas nebo pořadí. Ano, rozumím. Děkuji.

Dále vystoupí s návrhem na změnu schváleného pořadu schůze pan poslanec Petr Bendl, připraví se paní poslankyně Pekarová Adamová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, dovoluji mi navrhnout nový bod programu této schůze, a to bod, který už jsme na minulé schůzi schválili, bohužel se ho nepodařilo projednat. Obrátil bych vaši pozornost na situaci, která se děje v oblasti zemědělství, a to v oblasti, která trápí nejednoho farmáře v republice, a to je situace týkající se přemnožení hraboše polního.

My jsme se zemědělským výborem navštívili oblasti, které jsou takto postižené, a musím zdůraznit, že nepomůžeme-li rychle, bude to pro řadu farmářů znamenat obrovské existenční problémy, neboť je zcela evidentní, že dobytek finančními kompenzacemi v žádném případě neuživí. Jenom pro vaši představu, byli jsme na poli, kde se hrabošům podařilo na 70 hektarech zhruba osm tun obilí sestěhovat do podzemí, což není úplně zanedbatelná věc, a v okamžiku, kdy ta farma má třeba tisíc kusů dobytka, je jim jasné, že krmné obilí nebude, a v případě, že napadne hraboš, což se stalo, i oblasti, kde měli vysetou vojtěšku, pak zkrátka budou stát před problémem radikálně omezit stádo dobytka. A to si myslím, že není ničí přání, a máme šanci tuto situaci řešit. Dokladuje to i usnesení zemědělského výboru, které se k tomuto tématu sešlo, které si dovolím krátce ocitovat.

Zemědělský výbor Parlamentu České republiky

za prvé žádá Ministerstvo zemědělství a Ministerstvo životního prostředí a jejich podřízené organizace, aby zajistily na postižených územích povolení výjimky na cílenou povrchovou aplikaci Stutox II. Tato aplikace bude v omezené dávce povolována individuálně na konkrétní zemědělský pozemek, a to po osobní návštěvě zaměstnance Ústředního kontrolního a zkušebního ústavu zemědělského v daném zemědělském podniku.

Za druhé. Žádá Ministerstvo životního prostředí a jeho podřízené organizace, aby zajistily povolení výjimky na aplikaci Stutox II do nor i v oblastech s výskytem křečků a sýsů, a to bez zbytečného odkladu po obdržení žádosti o výjimku.

Za třetí. Žádá Ministerstvo životního prostředí, aby připravilo národní dotační titul za účelem kompenzace alespoň části ztrát, které vznikly zemědělcům v postižených oblastech.

To, že se sešel zemědělský výbor mimořádně k tomuto tématu a udělal toto usnesení napříč politickým spektrem, myslím, že je potvrzením toho, že nejedná – slovy pana premiéra – o žádnou účelovku. Situace je opravdu vážná a nesnese odkladu. Čím rychleji pomůžeme, tím efektivnější budeme.

Proto si dovolím navrhnout nový bod programu, zařazení nového bodu, který je v podstatě totožný s bodem, který schválila na svém jednání Poslanecká sněmovna na minulé schůzi pod názvem Informace ministra zemědělství a ministra životního prostředí o řešení situace a škod napáchaných hrabošem polním. Dovolím si navrhnout projednání tohoto nového bodu variantně, a to buď v úterý příští týden po pevně zařazených bodech, nebo ve čtvrtek po písemných interpelacích, anebo v pátek příští týden jako první bod po pevně zařazených bodech. Pevně věřím, že bude vůle Poslanecké sněmovny tento bod zařadit, neboť pro řadu zemědělců je ta situace opravdu existenční a kritická.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Děkuji, pane poslanče. Mám tady zaznamenáno pro následné hlasování včetně těch tří variant, které jste zmínil a o kterých budeme postupně hlasovat v tom pořadí, jak jste je přednesl. Nyní vystoupí s návrhem na změnu schváleného pořadí schůze paní poslankyně Pekarová Adamová. Tato její přihláška se týká bodu číslo 296, pozemní komunikace. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená paní ministryně, děkuji za slovo s tím, že tato má první žádost o předřazení bodu, který už máme zařazený pevně na tento program, ale je až v takové fázi, nebo tak daleko na něm, že by se na něj vůbec nemuselo dostat, je tisk číslo 296, což je návrh poslanců z mého klubu, tedy TOP 09, který se týká zákona číslo 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.

Je to problematika, která nám může připadat až taková marginální, ale praxe ukazuje, že marginální zdaleka není. Jedná se totiž o odtahy autovraků z ulic našich měst a obcí. Ta situace je opravdu v obcích velmi závažným tématem, protože pokud si vzpomenete, tak třeba v tomto roce v létě, bylo to během prázdnin, tak jste možná nezaznamenali, ale přece jenom připomenu: Tady v Praze, v jednom městském obvodu, je velice zajímavý pan starosta za ODS a ten v Praze-Řeporyjích se s tím vypořádal velmi svérázným způsobem, s odtahem autovraků. Musím tedy říci ale, že právě takovéto věci, které se stávají a kde šlo o to, že ta auta přes noc změnila své původní umístění, aby mohla být podle stávajících zákonů odtažena, v těch komunikacích jste možná zaznamenali takovou až humornou verzi, že šlo o nějaké levitace, že někde přišli marťani atd., tak v tomto případě opravdu vidíme, že opravdu stávající úprava je naprosto nedostačující, nefunkční a že třeba jenom v Praze kvůli tomu, že ten stávající zákon za autovrak považuje až takové auto, které nemá ani espézetku, ani motor a je opravdu velmi vážně poškozené, kde opravdu úředníci jsou z toho bezradní, tak takovýchto aut, která hyzdí jenom ulice Prahy, je kolem 1 400 kusů, což je 1 400 parkovacích míst, která jsou zabraná opravdu nepojízdnými auty, ale dle současné úpravy jenom 200 z nich, čili naprostý zlomek, jenom 200 z nich může být skutečně odtaženo.

Náš návrh zákona toto řeší, na tuto praxi reaguje. Byl připravován právě lidmi z praxe, s úředníky, kteří se tím v praxi velmi zabývají a kteří nám dávali své podněty a návrhy toho, jak právě bychom mohli situaci změnit a jak by tady novela zákona číslo 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, mohla být změněna. Ta změna je strašně jednoduchá. Spočívá v tom, že se vkládá pouze jeden nový odstavec a doplňuje se opravdu pár vět, které mohou pomoci a které říkají, že odstavovat silniční vozidlo, které nemá po dobu delší než tři měsíce platné osvědčení o technické způsobilosti, které je vydáno stanicí měření emisí a stanicí technické kontroly, může být použito jako nezpůsobilé vozidlo. Poměrně jednoduchá věc.

Když jsme to předložili, tak se pak stala taková zajímavá situace, kdy velmi rychle na to reagoval ještě tehdejší ministr, ale zároveň i poslanec pan Ťok, který předložil svoji novelu, takže já věřím tomu, že vy, kteří jste podepsáni pod jeho novelou, která je s tou naší téměř identická, opravdu se liší v jedné číslovce prakticky a jenom v pár detailech, že ji budete chtít třeba projednat souběžně. Já bych to uvítala. Bylo by to určitě záhodno a ukázali bychom starostům, úředníkům, kteří se v obcích s tímto problémem velmi potýkají, že se nemusí inspirovat tím, jak to řešil pan starosta, i když ho za to svým způsobem obdivuji, ale že mohou využít hned platné zákony, které u nás uděláme tak, aby opravdu fungovaly. Myslím si, že je to v zájmu nás všech. A lidé to ocení. Já jsem mluvila jenom o Praze, ale tenhle problém je součástí každé obce v České republice, zejména v těch městech s trošku větší populací. To je můj požadavek. Chci to zařadit jako bod číslo dvě dnes po třetích čteních. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji, máme zaznamenáno. A nyní jste, paní poslankyně, opět na řadě podle přihlášek, a to k sněmovnímu tisku 214, trestní zákoník. Takže prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji. Tak tady v tomto případě, dámy a pánové, se jedná o novelu zákona, kterou podepsalo 77 poslanců, což si myslím, že je velmi unikátní a jedná se o obrovskou shodu napříč politickým spektrem. Já jsem mnohokrát za tuto shodu děkovala, jsem za ni opravdu vděčná, protože řeší problém týrání zvířat.

Trestní zákoník, tedy zákon č. 40/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a další zákony se tady mění tak, abych zase připomněla, co je meritem věci, aby opravdu sazby, které se udělují za týrání zvířat, byly zvýšeny, aby byly funkční a abychom postihovali tyto hrozné činy, kterých se bohužel někteří dopouštějí, adekvátněji. Zároveň tato novela má za cíl zavést nový trestný čin, a to konkrétně novým paragrafem, § 302a, chov zvířat v nevhodných podmínkách. Postihují se tím tedy i množiny zvířat, což opět je jev, který se bohužel v České republice, tedy ale nejenom v České republice, i v jiných zemích, velmi často vyskytuje a který vede k tomu, že zvířata trpí.

Protože ta novela je předložena takto širokou skupinou lidí a byla už doručena nám jako poslancům v červnu minulého roku, tak samozřejmě na tom už celá řada práce, na rozdíl od toho prvního bodu, který jsem žádala v předchozím příspěvku, byla odvedena. To, co jsem žádala předtím u pozemních komunikací, tam jsem možná zapomněla říci, že se jedná o první čtení, tady už se jedná o druhé čtení. Jedná se tedy o zákon, který byl už i ve výborech. A protože v těch výborech padla celá řada připomínek a pozměňovacích návrhů, tak jsme hodně na tom odpracovali mnozí v tom smyslu, že jsme se snažili opravdu vzít všechny ty připomínky velmi vážně a zpracovat takový pozměňovací návrh, který by byl komplexní a který by mohl být opravdu napříč politickým spektrem vyhovující. Já si myslím, že právě proto, že ta práce tady postoupila takto daleko, ta shoda byla tak veliká – a já vám za to moc děkuji všem těm, kteří jste v tomto týdnu na moji mailovou výzvu reagovali pozitivně a připodepsali se právě pod ten komplexní pozměňovací návrh – tak bych chtěla, abychom předřadili tento bod, aby se konečně dostala na něj řada a dokončili jsme tím druhé čtení, abychom ten pozměňovací návrh mohli konečně opravdu načíst tak, jak podle našeho jednacího řádu se žádá a jak postup v jednacím řádu uvedený si vyžaduje.

Pokud tedy mohu, tak v tomto případě se jedná o možnost zařadit tento bod jako první dnes po třetích čteních. Myslím si, že bychom dali všem jasně najevo, že tato problematika je pro nás důležitá a že trestní zákoník chceme projednávat opravdu prioritně. To by byl i ten můj požadavek na vás.

A já zároveň zmíním, protože tam mám ještě jednu přihlášku, a abych nezdržovala, tak bych chtěla rovnou říci, že tu stahuji, protože jsem se dohodla s předkladatelem, který je hlavním předkladatelem té novely, že bude ten návrh, kterého se to týká – novely zákona o státních svátcích a významných dnech – předkládat on sám a já bych velice nerada, abychom tady soutěžili o to, kdo s tím přišel dřív. A protože jsem se to dozvěděla až poté, co jsem tu přihlášku do programu schůze předložila, tak vás tímto, pane předsedající, žádám, abyste ji už nerefletoval, a tímto bych chtěla jenom podpořit předložení i toho bodu – zákona o státních svátcích. Jestli se nepletu, já jsem si to bohužel ani nevzala s sebou, ale jedná se o tisk č. 504. Já to jenom podporuji, protože si myslím, že zvláště v tomto roce, ve kterém si připomínáme kulaté výročí sametové revoluce, je vhodné i ten svátek – ale on to tady už uvede kolega Mihola, připomínat ještě více. No a vypršel mi čas, tak vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, rozumím. To znamená, že budeme potom hlasovat o vašem návrhu k bodu č. 214, trestní zákoník, zařadit dnes jako první po třetích čteních. A stahujete přihlášku k bodu č. 504, státní svátky. V tom případě je na řadě pan poslanec Tomáš Martínek s návrhem na změnu schváleného pořadu schůze, připraví se pan poslanec Vojtěch Munzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, jenom velmi krátce. Včera jsme nestihli doprojednat výroční zprávy České televize za roky 2016. Myslím, že to je škoda už jenom proto, že v rozpravě byl přihlášen poslední řečník. Stejně tak asi není důstojné, aby Sněmovna stále měla na pořadu schůze zprávy ještě z roku 2016. Proto bych byl rád, abychom zařadili tyto výroční zprávy, tedy body 245, 246, dnes jako první bod, a navrhl bych to jako protinávrh k návrhu pana Dolínka, částečný protinávrh, s tím, že by za rok 2016 byly dnes jako první body a zbylé zprávy tak, jak navrhl pan Dolínek. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, takže já jenom zrekapituluji ten návrh. Sněmovní tisky 113 a 114, výroční zprávy za rok 2016, navrhuje zařadit jako první bod dnes. Dobře, rozumím. První body dnes.

Dále je na řadě pan poslanec Vojtěch Munzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já bych chtěl navrhnout předřazení stávajícího bodu č. 134, sněmovní tisk 446, což je návrh poslanců Ondřeje Profanta, Barbory Kořanové, Vojtěcha Munzara, Radima Fialy, Martina Jiráňka a dalších na vydání zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti zakládání obchodních společností, buď alternativně jako první bod dnešního jednání, v případě, že budou odsouhlaseny návrhy mých kolegů na první bod jednání, tak po takto zařazených bodech, případně alternativně na středu 23. 10. po již pevně zařazených bodech.

Vy ten návrh zákona budete znát pod pracovním názvem založení firmy za jeden den. Tento návrh zákona by umožnil stát se živnostníkem nebo založit společnost s. r. o. jednoduše z domova, tj. přes internet, online, a to do 24 hodin s celkovými náklady ve výši 500 korun. Tento návrh si klade za cíl odstranit byrokracii, snížení finančních a časových transakčních nákladů a také zvýšit atraktivitu založení podnikání. A já to pokládám za velice důležité. My jsme poslední roky spíše svědky kroků ze strany vlády a státu, které zpřisňují a regulují podmínky pro podnikání. Že to není jenom pocit, můžete se podívat do studie Doing Business například, konkrétně na založení firmy, kdy v roce 2017 a 2018 Česká republika obsadila až 81. místo ze sledovaných zemí, v roce 2019 až 115. místo. Na tom je jednoznačně vidět, že se to posouvá.

Já jsem přesvědčený, že zdravá a silná ekonomika musí mít základ v soukromých aktivitách lidí, kteří jsou nezávislí a aktivní. Nicméně jak jsem tady řekl, poslední dobou jsme svědky vytváření spíše nepřátelské a nepříznivé atmosféry pro podnikání, která vyžaduje absolutní neomylnost na straně podnikatelů ze strany státní moci. Tato nepřející a netoleranční atmosféra a přemíra regulací, šibeniční lhůty a nepřiměřené pokuty odrazují lidi od podnikání. A nedivme se. Když jsou lidé neustále vystaveni tomu, že jedinou skutečnou reálnou politikou státu vůči podnikatelům je nedůvěra, kdy stát využívá nové elektronické technologie pouze a výhradně na online kontrolu aktivit podnikatelů a jako represivní nástroj, tak se nedivme, že si lidé v této atmosféře řeknou, že to vlastně nemají zapotřebí. A to podryvá budoucí stabilitu ekonomiky.

Obava z byrokracie odrazuje zejména mladé lidi, aby se vrhli na nelehkou cestu podnikání. Podle průzkumů v roce 2013 preferovalo zaměstnanecký poměr ze strany mladých lidí 66 % a v roce 2017 už 82 %. Je to velmi varovný prst pro naši společnost a pro naši budoucí ekonomiku. Takže bych chtěl, abychom udělali alespoň jeden krok, který by odbrzdil chuť podnikat. A to je právě přijetí tohoto zákona, a proto jsem to navrhl. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pane poslanče, zaznamenal jsem ten návrh, jenom pro jistotu rekapituluji: Bylo by to zařazeno jako první bod na dnešek. V případě, že budou schváleny body, které přednesl pan poslanec Stanjura a pan poslanec Fiala, tedy já, tak by to bylo až po těchto bodech. A variantně by se hlasovalo o středě 23. 10. zařazení po pevně zařazených bodech jako první bod. Dobře, děkuji, máme zaznamenáno.

A můžeme přistoupit k dalšímu přihlášenému, to je pan poslanec Jiří Mihola, který v tomto případě vystoupí s návrhem ke sněmovnímu tisku 396. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Dobrý den, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Já bych chtěl navrhnout k pevnému zařazení poslanecký návrh, který jde napříč většinou klubů Poslanecké sněmovny. Týká se zákona o vysokých školách.

My tady často hovoříme o tom, jak chceme věci zjednodušit, jak chceme, aby ubylo byrokracie, a právě tato novela vysokoškolského zákona tomu má napomoci. Nechci teď o tom mluvit obšírně, ale je to podnět vlastně od akademických pracovníků, klidně řeknu, není to můj osobní nápad, ale podnět z toho akademického prostředí. Tady je celá řada vysokoškolských učitelů, kteří mají zkušenosti s tím, že když jsou nějaké projekty, granty, je papírů někdy až příliš. A také jsou různé hranice, kdy se co může a nemůže používat. Takže směrem k tomu zjednodušení, a tedy větší pružnosti a efektivnějšímu nakládání s těmi prostředky směřuje tato novela.

Jedná se tedy o sněmovní tisk, jak bylo řečeno, 396, návrh poslanců Jiřího Miholy, Karla Raise, Petra Fialy, Františka Váchy, Lukáše Bartoně, Terezy Hyťhové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. A navrhuji zařadit tento bod na úterý 22. 10. po již pevně zařazených bodech, pokud jsou. Takže to je k tomuto bodu všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče, mám zaznamenáno, úterý 22. 10. po již pevně zařazených bodech. Podle pořadí přihlášených jste i nyní na řadě a jedná se o vystoupení k sněmovnímu tisku 504, bod 158, státní svátky. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za opětovně udělené slovo.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, tady bych chtěl požádat o podporu opět poslaneckého návrhu, který jde napříč téměř všemi kluby, vyjma KSČM. Jedná se o návrh poslanců Jiřího Miholy, Jaroslava Bžocha, Jany Černochové, Jana Lipavského, Radima Fialy, Jana Chvojky, Markéty Pekarové Adamové, Víta Rakušana a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích a o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 504. Je připraven, aby mohl být schválen podle § 90 právě proto, že to jde napříč Sněmovnou, a já jsem se to snažil pečlivě konzultovat se všemi kluby. Požádal jsem i pana předsedu nejsilnějšího klubu zde, tedy hnutí ANO, o podporu, a bylo mi přislíbeno, resp. jsem to sladil s programem na příští týden tak, aby mohl tento bod být projednáván příští čtvrtek, tj. 24. 10. v 11 hodin. Mohu přislíbit, že tento bod opravdu vzhledem ke své jednoduchosti, a věřím, že k všeobecné podpoře nepotrvá déle než pět nebo deset minut. Nechci předjímat, samozřejmě může se někdo k tomu připojit, ale vlastně hlásila se k němu, a já děkuji za vstřícnost paní kolegyni Markétě Pekarové Adamové, jsem za to rád, že i ji to napadlo a její klub to podporuje. Takže děkuji, že to nějak nekomplikujeme vícero návrhy, ale že asi by mohla být

shoda na tom příštím čtvrtku 24. 10. v 11 hodin. Předem vás prosím u obou návrhů o podporu a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ještě prosím, pane poslanče, tady v té písemné přihlášce je středa 23. 10., čili ten návrh je na čtvrtek 24. 10. v 11 hodin. Jako první bod. Děkuji vám, opravím to, abychom hlasovali správně v souladu s vaším návrhem.

Na řadě je pan poslanec Vít Kaňkovský. Jde o vystoupení k sněmovnímu tisku 457 v tomto případě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré dopoledne, vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, kolegové. Dovoluji si vás zdvořile požádat o pevné zařazení bodu číslo 135, jedná se o sněmovní tisk 457. Konkrétně jde o návrh poslanců Mariana Jurečky, Pavly Golasowské, Víta Kaňkovského, Jana Bartoška, Marka Výborného a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 589/1992 Sb., o pojistném na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti. Náš návrh směřuje k posílení zásluhovosti pracujících rodičů, kteří vychovávají děti, a to tak, že navrhuje diferenciaci sazeb pojistného na důchodové pojištění.

Jistě uznáte, že v době, kdy se bavíme o tom, že máme stagnující porodnost, o tom, že máme problémy se zajištěním našeho důchodového systému, je více než důležité dělat taková opatření, která by mohla posílit porodnost v naší zemi. Proto považuji tento návrh za velmi důležitý a dovoluji si vás požádat o podporu jeho pevného zařazení a konkrétně jej navrhuji jako první bod po již pevně zařazených bodech v úterý 22. 10.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, máme zaznamenán tento váš návrh. A jste přihlášen, pane poslanče, ještě jednou a nyní jste na řadě. Je to k bodu 132 sněmovní tisk 439. Takže prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Ještě jednou dobré dopoledne, milé kolegyně, kolegové. V tomto případě se jedná o bod číslo 132, sněmovní tisk 439. Konkrétně jde o návrh poslanců Mariana Jurečky, Pavly Golasowské, Jana Bartoška a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon číslo 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů.

Jsme v situaci, kdy naše země zoufale potřebuje důchodovou reformu. Bohužel ale ani v tomto volebním období ani Ministerstvo práce a sociálních věcí, ani vláda jako celek nepředložily doposud vizi, jakým způsobem dál pokračovat v našem důchodovém systému. Máme zorganizovanou pracovní skupinu, která se zabývá nějakými vizemi v důchodovém systému, nicméně v tuto chvíli zatím nejsou žádné konkrétní výstupy z této komise.

Proto klub KDU-ČSL předložil balíček alespoň dílčích změn v současném důchodovém systému. Jsme přesvědčeni o tom, že naši občané si tyto změny zaslouží, že je potřeba alespoň tato dílčí opatření uskutečnit, a proto si vás dovoluji požádat o pevné zařazení této naší novely a konkrétně také na úterý 22. 10. jako druhý bod po již pevně zařazených bodech. Děkuji vám za pozornost i za podporu mého návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Máme zaznamenáno. Bod 132 zařadit jako druhý bod po již pevně zařazených bodech na úterý 22. 10.

Seznámím vás s omluvou. Paní poslankyně Jana Levová se omlouvá z dnešního jednání od 12 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů.

Na řadě je paní poslankyně Miroslava Němcová s návrhem na změnu schváleného pořadu schůze. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené dámy a pánové, dovoluji si obrátit se na vás žádostí o pevné zařazení bodů, které se týkají zpráv, výročních zpráv o hospodaření a činnosti České televize, a to za roky 2016 a 2017.

Včera jsme potřetí již tyto zprávy projednávali a k finálnímu hlasování jsme nedospěli. Víím, že přede mnou již podobné návrhy, nebo shodné návrhy zazněly z úst pana poslance Dolínka nebo pana poslance Martínka. Já budu navrhopvat ještě jiné zařazení, protože včera po tom projednání, nebo lépe řečeno nedoprojednání jsme se se zástupci politických stran Občanské demokratické strany, KDU, TOP 09, Starostů a Pirátů dohodli na tom, že v případě, že to nepůjde řádným způsobem na řádné schůzi projednat, budeme svolávat na doprojednání těchto zpráv schůzi mimořádnou. Přesto chci poskytnout ještě nějakou možnost Poslanecké sněmovně, abychom nemuseli přistoupit až k tomuto mimořádnému kroku, ale zdůrazňuji, že jsme na něj připraveni a podpisy již sbíráme pro případ, že to řádné zařazení neprojde.

Navrhuji tedy zařadit pevně zprávy o hospodaření a činnosti České televize za rok 2016 a za rok 2017 nejprve na dnešek, tedy pátek 18. 10., jako první bod, a to obě. Pan poslanec Martínek navrhoval jenom 2016, já navrhuji i 2017. Pokud tato varianta neprojde, navrhuji, abychom se těmito zprávami zabývali v úterý 21. 10., a to jako první bod, anebo po již zařazených bodech. Pokud ani tato varianta nebude přijata, nabízím ještě třetí, tedy středu 22. 10. A víím, že tam je zařazeno projednávání státního rozpočtu v prvním čtení, tedy navrhuji, abychom tyto zprávy projednali po projednání státního rozpočtu v prvním čtení jako tedy první bod po státním rozpočtu.

Chtěla bych říci ještě to, že na programu schůze Poslanecké sněmovny máme asi, nepočítala jsem to úplně přesně, ale je to více než sedmdesát různých zpráv, které – nechci říci, že jsou důležitější nebo méně důležité než projednávání zpráv o České televizi, ale připomenu vám některé.

Leží tady zpráva o peticích, souhrnná zpráva o činnosti veřejného ochránce práv, zpráva o činnosti Státního fondu dopravní infrastruktury, zpráva o situaci v oblasti migrace, výroční zpráva Českého rozhlasu už za rok 2018, zpráva o plnění státního rozpočtu České republiky za první pololetí roku 2018, výroční zprávy Státního fondu kinematografie, dopravní infrastruktury, životního prostředí, plnění pravidel rozpočtu, rozpočtové odpovědnosti, zdravotně pojistné plány zdravotních pojišťoven, zpráva o extremismu České republiky. Potom je zde blok zpráv o účasti ozbrojených sil, průjezdu ozbrojených sil, výroční zprávy telekomunikačního úřadu. Je zde zpráva o situaci v oblasti migrace, o stavu zemědělství, o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti.

Určitě jsem nevyjmenovala všechny. Říkám, že jich je více než sedmdesát. Myslím si, že všechny tyhle zprávy vyžadují, abychom se jimi zabývali, některé jsou již za rok 2017, některé jsou za první pololetí roku 2018, jiné za druhé pololetí roku 2018, a my prostě nejsme schopni v řádném režimu tyto zprávy projednat. Potom tady budou zaznívat, až na ně, dá-li pánbůh, dojde, zase ty otázky, proč už nebyly projednány dávno a dříve a co Poslanecká sněmovna dělala. Já tedy tímto výčtem toho, co ještě je před námi, chci upozornit na to, že bychom měli nějakým rozumným způsobem tyto zprávy uchopit a projednat. Proto navrhuji tři možnosti, jak ukončit projednávání zpráv za rok 2016 a 2017 o hospodaření a činnosti České televize. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní poslankyni Němcové. Protože tady těch návrhů na zařazení výročních zpráv je víc, tak si jenom dovolím zrekapitulovat. V tomto případě se jedná o výroční zprávy o hospodaření a činnosti za roky 2016, 2017, sněmovní tisky 113, 114, 143 a 251. A jsou tu varianty zařazení dnes, pátek 18. 10., jako první bod, nebo po již zařazených v úterý 21. 10. jako první bod, anebo středa 22. 10. jako první bod po státním rozpočtu v prvním čtení. Děkuji. Budeme o těchto návrzích poté hlasovat. Teď je na řadě... (Poslankyně Němcová se hlásí.) Ano, paní poslankyně? Prosím.

Poslankyně Miroslava Němcová: Pane místopředsedo, já bych to ještě upřesnila. Myslím, že i ta druhá možnost, to úterý 22. 10., že jsem tam psala, že to navrhuji jako první bod, nebo po již projednaných, aby to bylo tedy úplně jasné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, je to tady zaznamenáno. Po již zařazených. (Poslankyně Němcová: Po již zařazených.) Ano, platí to i pro úterý. (Poslankyně Němcová: Děkuji.) Děkuji za upřesnění.

Pan poslanec Vácha. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Vácha: Děkuji za slovo, pane předsedající, já přicházím také se zařazením zpráv o hospodaření České televize. Vy jste tu teď zrekapituloval to, co říkala paní poslankyně Němcová. Já bych chtěl jenom upřesnit, aby to bylo správně v zápise i až o tom budeme hlasovat. Paní poslankyně Němcová říkala v úterý jedenadvacátého, ale podle mého telefonu – a tomu věřím – úterý je dvaadvacátého a středa je dvacátého třetího, tak já bych si dovolil upřesnit, že se asi jednalo o úterý dvacátého druhého a středu dvacátého třetího –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, pane poslanče, omlouvám se, vstupuji vám do toho. Máte pravdu a budeme samozřejmě hlasovat potom korektně. Děkuji.

Poslanec František Vácha: Protože jeden z těch mých návrhů je také úterý dvacátého druhého, ne že bych vás chtěl opravovat, ale tak nějak jsem se k tomu dostal.

Takže jelikož ty zprávy za rok 2018 ještě neprojednal volební výbor, tak budu dále mluvit jenom o zprávách za rok 2016 a 2017, to znamená, to jsou sněmovní tisky 113, 114 a potom 134 a 251. Pan kolega Dolínek je navrhoval na čtvrtek po písemných – a teď nevím, protože já jsem tady nebyl, jestli je zařazoval i po ústních interpelacích, tak jak jsme to dělali včera – takže já tady mám, ale to už všechno bylo řečeno, já jsem je navrhoval jako první bod dnešního jednání, to už navrhovala paní kolegyně Němcová, ty zprávy 2016, 2017, ne jako pan kolega Martínek jenom 2016, takže tam bych se připojil.

Pak jsem se chtěl připojit k tomu úterku 22. 10., a zase jenom zprávy 2016, 2017. A kolega Dolínek říkal čtvrtek dvacátého čtvrtého po písemných a potom po ústních interpelacích, předpokládám do té jedenadvacáté hodiny. A pokud vím, tak se nenavrhoval ještě čtvrtek ve variabilním týdnu, takže bych si dovolil navrhnout zařazení tisků 113, 114 a 143 a 251, tedy zprávy za rok 2016 a 2017, na čtvrtek 7. 11. ihned po projednání písemných interpelací, to znamená, nebude se čekat na 11. hodinu, ale hned poté, co budou projednány písemné interpelace, a poté zařazení po ústních interpelacích. To znamená, pokud skončí ústní interpelace dříve než v 18 hodin, tak by se začalo těmi zprávami. Pokud bychom skončili v 18 hodin, tak navrhuji, že bychom pokračovali těmi zprávami do té 21. hodiny, jelikož to nejsou zákony, tak o nich můžeme jednat i hlasovat, stejně jako tomu bylo včera. Je tam přihlášený

kolega Foldyna, myslím si, že do té doby se najdou určitě další kolegové, kteří se přihlásí a budou vystupovat.

Jenom takovou malou vsuvku. Já jsem byl včera omluvený a chvátal jsem zpátky velmi intenzivně po dálnici, abych stihl 18. hodinu, tak mi pak bylo líto, že jsme to nestačili doprojednat a hlasovat, takže proto přicházím s tím, že bychom to zařadili, abychom si to zopakovali, buď tento čtvrtek a nebo ten čtvrtek ve variabilním týdnu. Děkuji za vaši trpělivost se mnou a s mým vystoupením a za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Ono to bylo trochu složitější. Pane poslanče, prosím o pozornost. Já se jenom ujistím, že na písemné přihlášce jsou trochu jiné údaje. Vztahuje se to tedy pouze na výroční zprávy 2016 a 2016 – vaše návrhy? Přihlašujete se k tomu, že bychom hlasovali o zařazení jako první bod dnes, dále zařazení na úterý 22. 10., dále čtvrtek 24. 10. po ústních interpelacích a čtvrtek 7. 11. po písemných interpelacích, popřípadě potom po ústních interpelacích? To, co je na vaší písemné přihlášce, pátek 18. 10. jako první bod, to platí také? Ano, to je dnes, první bod. To platí, v pořádku. Děkuji. Máme zaznamenáno, budeme o tom hlasovat.

Pan poslanec Marek Benda je nyní na řadě. Máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Dobré ještě dopoledne. Vážený pane předsedající, vážené paní ministryně, vážení páni ministři, vážené dámy, vážení pánové, já bych si dovilil navrhnout také jednu změnu programu, respektive pevné zařazení, a to bodu 82, sněmovní tisk 237, návrh poslanců Marka Bendy, Heleny Válkové, Marka Výborného, Jana Chvojky, Dominika Feriho, Jana Farského a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, a to na pevný termín v úterý příštího týdne, tedy toho dvaadvacátého, jak se o tom opakovaně hovořilo, po již pevně zařazených bodech.

Pokusím se alespoň stručně v těch pěti minutách, které mám k dispozici ke změně programu, zdůvodnit tento svůj návrh.

Sněmovna se začíná dostávat do naprosto beznadějného skluzu. Vládní koalice si prosazuje zásadně jenom svoje nesmírně kontroverzní body, takže se tady za první rok a půl trápíme, já nevím kolik, deset, dvanáct jednacích dnů v celku, s církevními restitucemi, respektive se zdaněním vyplácených náhrad, aby to pak Ústavní soud během pěti minut shodil a všichni řekli no, co se dá dělat, respektujeme to, byla to holt naše podmínka, kterou nám dali komunisti, abychom mohli vládnout, tak jsme jim ji museli splnit. Ale těch dvanáct dnů, které jsme tady nad tím strávili, už nám nikdo nevrátí.

A přitom je tady spousta návrhů i opozičních, kde si myslím, že by bylo minimálně fér se o nich začít bavit, a to dokonce – já vám teď navrhuji předřazení bodu, který je podepsán napříč politickým spektrem, to není žádný čistě opoziční návrh, kde chce jenom opozice upozornit na problémy, které ona vidí, ale je to návrh, kterým se poslanci napříč politickým spektrem domnívají, že by bylo potřeba situaci řešit. A na ty holt nedochází čas.

Já si myslím, že se vládní koalice musí rozhodnout, že opoziční okénka na těch schůzích Poslanecké sněmovny prostě budou. Pokud tak nebude, pokud bude stále snaha předřadit jenom vládní návrhy, tak se obávám, že Sněmovna bude pokračovat tak jako doposud, a to tím, že toho málo projedná. Mně to nevadí, já si myslím, že zákonů máme dost. Navrhuji, že bychom mohli vyhlásit čas legislativního blahobytu a nepřijímat již žádné další zákony. Mně by to vůbec nevadilo. Proto také návrh, který vám předkládám, nenavrhuje nic do zákonů doplňovat, ale jen z nich některé části škrtnat stejně jako ty obsolentní předpisy, na které tady již upozorňoval předseda našeho poslaneckého klubu.

Tady se jedná o změnu soudního řádu správního, kde navrhujeme, aby se pro určité případy umožnilo zjednodušené řízení před Nejvyšším správním soudem. Obecně vzato správní soudnictví začíná být problémem v tom, že začíná být zahlceno. Česká republika má přibližně 4 % soudců ve správním soudnictví, sousední Německo s jeho fungujícím státem má přibližně 20 % soudců ve správním soudnictví. My potřebujeme doplnit jak osoby, a to zejména na krajské soudy, tak ale bychom potřebovali zásadním způsobem zjednodušit jednání před Nejvyšším správním soudem a zjednodušit možnost nekonečného dovolávání. Jde o to, jestli je možné, pokud se jedná o bezvýznamné případy, které nemají žádný širší dopad, odmítnout bez jednání. V roce 2005 tady byla uzákoněna taková praxe, že tak se dá činit ve věcech mezinárodní ochrany. Tehdy, kdo si vzpomíná na tu debatu, byly také velké obavy a pochybnosti, jestli nedojde k omezení práv žadatelů o mezinárodní ochranu. Za 12 let, dneska už 15 let, reálného fungování se nic takového neukázalo, žádné z těch rozhodnutí nebylo přezkoumáváno a zrušeno Ústavním soudem. Takže nevidím, že by tam měl být nějaký zásadní problém. Ano, ozývají se hlasy z veřejnosti a ze stanoviska vlády, které upozorňují na to, že některé složité případy by možná ještě musely být povinně před Nejvyšším správním soudem rozhodovány, ale to je nepochybně možné upravit v průběhu jednání výborů, případně se na to podívat, ale myslím si, že zjednodušit – (Předsedající: Omlouvám se, pane poslanče, čas vypršel.) – správní soudnictví by bylo správně, a proto vás žádám o zařazení tohoto bodu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Zase jenom pro pořádek připomínám, že jde o zařazení na 22. 10. po pevně zařazených bodech.

Na řadě je pan poslanec Válek s návrhem na změnu schváleného pořadu schůze. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Vážení a milí členové vlády, vážené kolegyně a kolegové, musím upřímně říct, a opravdu to říkám zcela vážně, je mi z toho osobně velmi smutno. Já jsem váhal, jestli vůbec mám dát pozměňovací návrh, celý týden o něm přemýšlím, protože ve středu bohužel, na kterém mi záleží, neprošel, a teď najednou jsem poslední a je jich tolik, že se v tom ztrácíme. Já bych naprosto pochopil, kdyby si některý z klubů vzal pauzu, aby si promyslel, jak bude o těch pozměňovacích návrzích hlasovat, jinak si ani nedokážu představit, jak by to mohlo dopadnout.

Nicméně čeho se můj návrh týká. Týká se bodu 228, tedy tisku 85, nemocenské pojištění. Co mě k tomu vedlo? My jsme už dvakrát tento tisk dostali do třetího čtení a dvakrát jsme se – a teď bych nerad byl jaksi osočován z čehokoliv, nicméně čeština to takhle zná – o malá prsa nedostali k projednání tohoto bodu, což je smutno.

Prostě si myslím, že tento bod je velmi důležitý. Je velmi důležitý. A je důležitý i kvůli tomu, že chceme projednávat daňový balíček. Je důležitý i kvůli tomu, že jsme projednávali zprávu o České televizi. Co tyto dva dokumenty spojuje? Spojuje je jedna věc. Spojuje je to, že chceme podporovat rodiny. Chceme podporovat rodiny, které mají děti. Proč je chceme podporovat? Z různých důvodů. A jistě předkladatelé daňového balíčku i z toho, aby bylo co nejvíce těch, co platí daně. A jak jsme tady včera opakovaně slyšeli, ti, kteří debatovali o zprávách o České televizi, pochopitelně podporují rodiny z toho důvodu, že je tím pádem víc těch, co platí poplatky České televizi. Ono se nemusí ty poplatky zvyšovat. Stačí, když se budou stavět byty, bude přibývat rodin, bude přibývat domácností, a tím pádem bude přibývat těch, kteří platí ty poplatky. Čím více domácností, tím více poplatků, tím lépe fungující Česká televize.

No a jeden z takových malých krůčků, nicméně malé krůčky vedly k tomu, že Armstrong přistál na Měsíci, to všichni víme, tak jeden z těchto malých krůčků je i tento zákon, na kterém jsme se napříč politickým spektrem, opravdu napříč politickým spektrem shodli. O co jde? Jde o to, abychom lépe a spravedlivěji vypočítávali vyměřovací základ pro všechny ty, co dostávají rodičovskou. Není to dlouhý text. Má několik stránek. (Ukazuje.) A pokud vypustím ty strany, které se de facto vůbec netýkají vlastního textu zákona, tak se dostávám prakticky ke dvěma odstavcům. A já si dovolím na tomto místě citovat. Státní rozpočet se nemusí bát, protože se ho dotkne tato změna jenom málo. A to navýšení není významné, ale pomůžeme řadě rodin a zjednáme spravedlnost. A myslím, že o právo a spravedlnost nám všem, co tady sedíme, jde.

Proto vás prosím, byť jsem z těch písemně přihlášených, nevím jestli se nepletu, snad poslední. (Obrací se k předsedajícímu. Právě proběhlo střídání předsedajících.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pardon, ještě jednou, jestli byste upřesnil...

Poslanec Vlastimil Válek: Nevím, jestli jsem z těch písemně přihlášených poslední.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Jste písemně poslední, ale ještě je pan poslanec Černohorský z místa. A ten je poslední zatím.

Poslanec Vlastimil Válek: Pánbůh zaplať za to. Já nerad bývám poslední, byť jsem na to celoživotně zvyklý.

Byť jsem poslední přihlášený, přesto bych vás chtěl požádat, abyste zvážili, opravdu zvážili podporu tohoto návrhu. A v písemném požadavku jsem chtěl zařadit tento bod jako první dneska, ale nevím, jestli první bod dneska má smysl, proto alternativně navrhuji, pokud by to nešlo, zařadit tento bod jako první ve variabilním týdnu ve středu, eventuálně v pátek. Tedy dodávám ústně – ve variabilním týdnu ve středu, nebo v pátek. Myslím si, že je to zákon, který by měl projít velmi rychle, hladce. Už jsme ho tady měli, diskutovali jsme ho podrobně.

Chtěl bych se rozloučit optimisticky a pozitivně. Vidím tady spoustu kolegů a přátel, vzpomínám si na píseň: Krásný je vzduch, krásnější je moře. Co je nejkrásnější? Usměvavé tváře. Proto v tomto nádherném slunečném týdnu přeji slunce v duši.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane poslanče, děkuju. Jenom vás poprosím o upřesnění ještě. Pane poslanče Válku, poprosím vás o upřesnění, protože bod 228 je živnostenský zákon, ale vy jste mluvil o něčem jiném, tuším.

Poslanec Vlastimil Válek: Já jsem mluvil o tisku 85 a je to bod 228 nemocenské pojištění. Je to tisk 85.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak je to bod 224.

Poslanec Vlastimil Válek: Aha, tak 224 v tom přeměněném.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže bod 224, tisk 85, mám to poznamenané.

Poslanec Vlastimil Válek: A tak jak jsem písemně říkal, dnes, což asi nevíte –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Mám, mám. Mám to poznamenané. Ano. A jako poslední přihlášený je pan poslanec Černožorský. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Černožorský: Děkuji za slovo. Netušil jsem, že budu až tak pozdě, proto jsem se hlásil z místa. Chtěl bych tedy požádat o zařazení bodu 207, sněmovní tisk 490, jako první bod v pátek 25. 10., pokud by prošel návrh paní poslankyně Černožové, tak jako bod číslo dvě. Jedná se o změnu rodičovského příspěvku. Doufám, tedy zaznamenal jsem, že tam není ten den více návrhů.

Další návrh, který mám, tak to je, abychom bod číslo 49, sněmovní tisk číslo 545 –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Počkejte, takže pomaličku. To první bylo bod 207 a tisk kolik? Ještě jednou.

Poslanec Lukáš Černožorský: Bod 207, sněmovní tisk 490, jako první bod –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Mám. Mám to poznamenané. (Máte, ano.) A teď ten další.

Poslanec Lukáš Černožorský: A další je bod 49, sněmovní tisk 545, a bod 50, sněmovní tisk 295, což jsou exekuce, abychom je přesunuli jako první a druhý bod prvních čtení. (Předsedající: První a druhý bod prvních čtení.) Přesně tak. Asi chápete, že ty exekuce jsou tady opravdu problém pro spoustu lidí.

A potom dále bod číslo 165, sněmovní tisk –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak první bod a druhý bod prvních čtení kdy?

Poslanec Lukáš Černožorský: Pokud to bude zařazeno jako první body prvních čtení, to znamená přesunuty v tom pořadí, tak podle programu bychom je projednávali v úterý.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře, tak.

Poslanec Lukáš Černožorský: A potom tedy o přesunutí bodu 165, sněmovní tisk 531, což je tedy horní zákon, který – nebudeme si lhát – je tedy částečně i na OKD, tak do budoucna, kdyby nám tady nějaký důl zkrachoval, abychom nevytvářeli paní ministryni vrásky, tak mít to jako třetí bod prvních čtení. Pokud by neprošly ty předchozí body, tak to mít jako první bod prvních čtení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže bod 165 jsme říkali, tisk 531, jako třetí bod prvních čtení, pokud neprojdou předešlé body, tak první bod. Chápu to dobře. (Ano.) Tak máme to.

Poslanec Lukáš Černohorský: Ted' poprosím ještě jako místopředseda poslaneckého klubu o přestávku v délce pěti před hlasováním o programu, ať ten nával můžu dát nějak dohromady pro hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže Piráti pět minut před hlasováním. (Krátká konzultace u předsedajícího.)

Takže nyní jsem obdržel od předsedy poslaneckého klubu ANO veto dvou poslaneckých klubů. Pane předsedo, rozumím tomu, že je to hnutí ANO a ČSSD, ty dva poslanecké kluby? (Ano. Poslanec Faltýnek žádá o slovo.) Tak prosím, sdělte nám to.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Chtěl bych jménem našeho poslaneckého klubu a klubu sociální demokracie vetovat návrh na zařazení všech nových bodů do pořadu schůze, které tady zazněly. Děkuji. (Potlesk několika poslanců ANO.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy, protože nic nebrání tomu, abychom přistoupili k hlasování, vyhlásím pauzu na pět minut na žádost poslaneckého klubu Pirátů, aby se poradili ohledně hlasování. A máme 12.08, takže ve 12.13 se tady sejdeme.

(Jednání přerušeno ve 12.08 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 12.13 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pauza nám skončila. Já tedy... Ano, pan poslanec Mihola. Máte přednostní právo – místo kolegy Bartoška. Prosím, pane poslanče, jménem poslaneckého klubu KDU-ČSL.

Poslanec Jiří Mihola: Vážený pane předsedající, já bych si dovilil požádat ještě o pět minut na poradu klubu KDU-ČSL. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, dobře, takže vyhlašuji pauzu pět minut. Sejdeme se tady ve 12.18 hodin.

(Jednání přerušeno od 12.14 do 12.18 hodin.)

Skončila tedy pětiminutová pauza na základě žádosti poslaneckého klubu KDU-ČSL, takže já zagonguji, svolám poslance do sálu, jelikož budeme hlasovat. Mám tady žádost o odhlášení. Já vás všechny odhlásím. Přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami. Doufám, že jste se občerstvili a odskočili si, protože to bude asi na déle. Předseda poslaneckého klubu ODS se občerstvil vodou, takže to je v pořádku. (Pobavení.) Takže já vás poprosím o klid v jednacím sále, abychom se slyšeli, aby všichni poslanci slyšeli, jakým způsobem a o čem budeme vlastně hlasovat.

Takže jako první zde máme návrh... A já poprosím i poslance, kteří to navrhovali, kdybych náhodou to řekl trošku malinko jinak, protože jsou tady opravdu desítky hlasování, tak neváhejte si ukázat, abyste to upřesnili.

Takže pan poslanec Zbyněk Stanjura navrhuje hlasovat o sněmovních tiscích 181 a sněmovním tisku 213 tak – a tady budu mít dotaz, jestli odděleně, nebo společně, nejprve čtvrtek 21. 10. v 11 hodin. (Posl. Stanjura: Odděleně.) Odděleně.

Takže nejprve budeme hlasovat o sněmovním tisku 181 a pan poslanec Stanjura si ho přeje zařadit... (Upozornění organizačního odboru.) 189 – já to tady špatně čtu, protože jsem to nepsal já – 189 na čtvrtek 24. 10. v 11 hodin.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 65 přihlášeno 162 poslanců, pro 56, proti 72. Návrh nebyl přijat.

Dále jako alternativu pan předseda poslaneckého klubu ODS pan Zbyněk Stanjura navrhuje stejný tisk číslo 189 na pátek 25. 10., nejprve jako první bod.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 66 přihlášeno 164 poslanců, pro 57, proti 74. Návrh byl zamítnut.

A jako třetí variantu... (Námitka posl. Stanjura.) Dobře. Takže tisk 189, ten jsme tedy už prohlasovali, a teď ještě ten sněmovní tisk 213 a tady opět máte čtvrtek 24. 10. v 11 hodin, nebo pátek 25. 10. jako první a druhý bod. Takže tři hlasování. Chápu to dobře? (Posl. Stanjura: Dvě.) Dvě. Dobře.

Sněmovní tisk 213 pan poslanec Stanjura navrhuje nejprve na čtvrtek 24. 10. v 11 hodin.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 67 přihlášeno 164 poslanců, pro 57, proti 73. Návrh byl zamítnut.

Další variantou je, že tedy sněmovní tisk 213 v pátek 25. 10. jako první bod.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 68 přihlášeno 164 poslanců, pro 55, proti 72. Návrh byl zamítnut.

Takže tím je pan poslanec Stanjura vyřešen. Je to tak? (Pobavení a smích v sále.) Jo, návrhy, návrhy, jasně.

Dále tady máme předsedu ODS Petra Fialu, který navrhuje dnes jako první bod sněmovní tisk 254 o daních z příjmů, je to bod 88.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 69 přihlášeno 164 poslanců, pro 73, proti 73. Návrh byl zamítnut.

Další. Pan poslanec a předseda STAN Vít Rakušan navrhuje zařazení novely zákona odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci, je to sněmovní tisk 418, bod 127, na úterý 22. 10. jako první bod. Je to tak.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 70 přihlášeno 165 poslanců, pro 73, proti 70. Návrh byl zamítnut.

Dále. Opět pan poslanec Vít Rakušan. A je to novela zákona o volbách do zastupitelstev obcí, sněmovní tisk 465, bod 139, návrh je zařadit 22. 10. úterý jako druhý bod.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 71 přihlášeno 165 poslanců, pro 73, proti 70. Návrh byl zamítnut.

Nyní předseda KDU-ČSL Marek Výborný navrhuje přeřazení bodu číslo 161 – Ústava ČR, je to sněmovní... aha. (Upozornění organizačního odboru.) On už to není totiž teď nově bod 161, on už je to nově bod 158, ale sněmovní tisk zůstává, je to 526. Navrhujete na úterý 22. 10. jako první bod programu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 72 přihlášeno 165 poslanců, pro 75, proti 73. Návrh byl zamítnut.

Další opět předseda KDU-ČSL Marek Výborný. A je to bod, původně jste psal 74, dneska už to je bod 71. Nicméně je to sněmovní tisk 193. A navrhuje na úterý 22. 10. jako druhý bod programu. Je to o regulaci reklamy.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 73 přihlášeno 165 poslanců, pro 69, proti 71. Návrh byl zamítnut.

Další návrh opět poslanec Marek Výborný. A je to – psal jste bod 68, zákoník práce, dneska je to už bod 65, tisk 159, a navrhuje na úterý 22. 10. jako třetí bod programu.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 74 přihlášeno 165 poslanců, pro 76, proti 71. Návrh byl zamítnut.

Nyní tady máme návrh pana poslance Jakuba Jandy a je to návrh na předřazení bodu 23, sněmovní tisk 247, na úterý 5. 11., což je variabilní týden, jako první bod jednání.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 75 přihlášeno 165 poslanců, pro 52, proti 90. Návrh byl zamítnut.

Dále je tady návrh paní poslankyně Jany Černochové. Jedná se o bod číslo 130, sněmovní tisk 425. A návrh je nejprve – jsou tady dvě varianty. Takže na 18. 10. jako první bod.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 76 přihlášeno 165 poslanců, pro 52, proti 86. Návrh byl zamítnut.

Další variantou je zařadit toto tedy, bod číslo 130, sněmovní tisk 425, na příští pátek, to znamená 25. 10., jako první bod.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 77 přihlášeno 165 poslanců, pro 36, proti 91. Návrh byl zamítnut.

Obdržel jsem žádost od předsedy poslaneckého klubu ČSSD, abychom říkali názvy přesně těch bodů, takže se to malinko protáhne, ale samozřejmě vyhovím.

Tak další je – navrhoval to pan poslanec Jiří Ventruba, ale je to nový bod a na ten je veto. Byl to ten bod Prevence nehodovosti na opravované D1, takže toto odložíme, na to je veto dvou poslaneckých klubů, hnutí ANO a ČSSD.

A nyní je tady pan poslanec Petr Dolínek a je to předřazení bodů 245, 246, 247, 248, 249, 250, které si naštěstí pamatuji, takže je nemusím vyhledávat, to je Česká televize. Takže je tady návrh, abychom tyto body zařadili na čtvrtek 24. 10. po pevně zařazeném bodu 292, což je Česká národní banka. Chápu to dobře? (Hlasy ze sálu.) Já vás neslyším. Ano, jsou tam tři body České národní banky a za tyto zařadit tyto zprávy České televize. Takže víme, o čem hlasujeme.

Já zahajuji hlasování. Pardon, ukončuji hlasování a vyhlašuji je za zmatečné. Prosím.

Poslanec Lukáš Černoorský: Já si myslím, že tam byly protinávry. Minimálně pan poslanec Martínek dával protinávrh k tomuto návrhu, aby tam byla dneska jenom zpráva 2016, a pokud by prošel ten jeho, tak ty 2017 a 2018 se posouvají. A potom si myslím, že paní poslankyně Němcová –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak moment. Prosím vás, pane poslanče, ano, v pořádku, ale to si musím poznamenat, protože já jsem v tu dobu neřídil schůzi. Takže ještě jednou. Ano, budeme nejprve hlasovat o protinávrzích. Takže sdělte mi prosím vás, jaké jsou ty protinávry.

Poslanec Lukáš Černožorský: Ten návrh navrhoval myslím pan poslanec Martínek. Ten navrhoval rok 2016, ale podrobně se musíte podívat do těch svých poznámek. (Námítky ze sálu: To nebyl protinávrh!) To byl.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím vás, hovořte spolu na mikrofon. Já bych rád, abychom věděli, o čem se tady hovoří. Tak moment. Vy se vyjádřete prosím vás, a pak dáme slovo dalším.

Poslanec Lukáš Černožorský: Děkuji za slovo. Pan poslanec Martínek určitě říkal, že dává protinávrh k tomu, co tady říkal pan poslanec Dolínek, a potom paní poslankyně –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: A jaký to byl protinávrh?

Poslanec Lukáš Černožorský: Že rok 2016, zprávy, se budou projednávat dnes. Musíte se podívat podrobněji do toho, co tady říkal pan poslanec Martínek.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Moment, prosím vás, pane poslanče Černožorský, upřesněte, kdy je ten protinávrh. Může to někdo říct? Já si to musím poznamenat a pak dáme slovo dalším, aby se vyjádřili, ať to sumírujeme. Na kdy byl –

Poslanec Lukáš Černožorský: Rok 2016, zprávy České televize, a dneska jako první bod byl návrh, který dával pan poslanec Martínek. (Předsedající: Dnes jako první bod?) To je protinávrh proti tomu, co dával pan poslanec Dolínek.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže dnes jako první bod zprávy, ta sloučená rozprava, jak je k těm zprávám 2016, to, co jsme tady včera řešili, tak jako první bod dneska. Chápu to dobře, to je váš protinávrh.

Poslanec Lukáš Černožorský: A potom tady měla ještě paní poslankyně –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím klid v jednacím sále, já tady neslyším! Prosím. Pane poslanče, prosím.

Poslanec Lukáš Černožorský: A paní poslankyně Němcová to myslím nedávala jako protinávrh, ale byly tam alternativy k panu Martínkovi, což už nevím, jak by mělo –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Jo, tak to necháme když tak se vyjádřit paní poslankyni. Takže prosím vás, kdo se hlásí postupně? Takže předseda KDU-ČSL Marek Výborný.

Poslanec Marek Výborný: Pane místopředsedo, já jsem chtěl požádat, protože je evidentní, že tady v tom je výrazná zmatečnost, dejte prosím pět minut nebo deset minut pauzu ve váš prospěch, mně je líto vás, a vezměte si ty papíry, které tam máte, plus ty navrhovatele a dohodněte se, pak můžeme hlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím vás, my tady žádný zmatek nemáme, my to máme sesumírováno. (Pobavení a hluk v části sálu.) Já mám v pořadí napsaného pana poslance Dolínka, dále je tady pan poslanec Adamec a jede to v pořadí, pan poslanec Krejza. Já jsem v tu dobu neřídil schůzi a všechno je tady v pořadí úplně přesně. (Velký rozruch v sále.) Protinávrh tady žádný nemáme, proto jsem se ptal. Protinávrh tady napsán není, v tom, co tady mám postupně. Já sám sobě pauzu rozhodně vyhlašovat nebudu. Jestli ji chcete vy jako KDU-ČSL vyhlašovat, tak to řekněte, ale v souladu s jednacím řádem.

Tak prosím, předseda klubu ČSSD.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo. Hezké už odpoledne. Já bych se nechtěl zastávat pana místopředsedy Okamury, ale tentokrát má pravdu. Opravdu žádný zmatek v tom není a nemá v tom žádný zmatek, spíš v tom udělali zmatek piráti a nemyslím to nijak zle. Nešlo prosím ve vašich návrzích o nějaké protinávrhy, ale o samostatné návrhy. Prosím, nekomplikuji situaci. Já myslím, že všichni chceme ty zprávy nějakým způsobem projednat, ideálně příští čtvrtek, a neřešme teď hodinu to, co byl návrh, protinávrh atd. a pojďme prosím hlasovat.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže chce se vyjádřit – vy jste se ještě hlásil, pane předsedo ODS? Paní poslankyně Pekarová stáhla. Prosím vás, jenom jsme stále ve změnách programu, takže prosím, přednostní práva.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem se hlásil k té debatě, která probíhá nyní. Já si myslím, že pokud ten navrhovatel neřekne, že to je protinávrh ke konkrétnímu návrhu, tak je to prostě jiný, alternativní návrh. Nicméně abychom řekli úplně přesně, o čem máme hlasovat, ten návrh pana poslance Dolínka znamená, že se o tom ve čtvrtek jednat nebude, kdybychom ho prohlasovali, protože tři body ČNB nám bezesporu zaberou dvě hodiny. Tak já nevím, jestli je to finta, nebo zda si to pan poslanec Dolínek neuvědomil, nicméně reálně na ty zprávy nemáme dostatek času. Takže když to projde a nechá před tím tři pevně zařazené body, které nejsou úplně triviální, tak se o tom jednat vlastně nebude. Chtěl bych, aby to všichni při vědomí této skutečnosti věděli, aby se pak nedivili příští čtvrtek, že na to nedošlo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak ještě s přednostním právem předseda klubu ANO Jaroslav Faltýnek. Upozorňuji, že hovoří pouze přednostní práva. Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Dobrý den, pane místopředsedo, kolegyně, kolegové. My samozřejmě podpoříme ten návrh kolegy Dolínka s tím, že potom je potřeba jenom si pohlídat, vážené kolegyně, kolegové, jednání po 21. hodině, aby to někdo načel a abychom to opravdu byli schopni ten příští čtvrtek, aspoň zprávy 2016 a 2017, dojednat a odhlasovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já si myslím, že už se to vyjasnilo, takže pojedeme přesně podle toho, jak to tady mám připraveno, a ke všem návrhům se zajistě

dostaneme, i k návrhům, které tady navrhli piráti. Takže já ještě jednou zopakují, o čem budeme hlasovat. Je to návrh pana poslance Petra Dolínka.

Tak předseda klubu ODS, prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych v této chvíli požádal o pět minut pauzy. My se musíme před tím hlasováním opravdu poradit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže já vyhlašuji na žádost poslaneckého klubu ODS pět minut pauzu.

(Jednání přerušeno ve 12.37 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 12.42 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já opět zagonguji, svolám vás do sálu. My jsme tady celkem komplikovaně řešili, jak je to v souladu s jednacím řádem ohledně protinávru pana poslance Martínka za Piráty, který zazněl tedy do stenozáznamu, a bude to takto: Já jako předsedající navrhu proceduru, protože Piráti na tom trvají, nicméně já to nejdřív dořeknu, že bychom nejdřív hlasovali o protinávru pana poslance Martínka a potom o návrhu poslance Dolínka. Nicméně se zeptám, jestli proti tomu má někdo námitku. V případě, že by měl někdo námitku, tak o ní budeme hlasovat, pakliže ta námitka bude přijata, tak pokračujeme nejdříve panem Dolínkem a na pana Martínka se dostane až v pořadí, kdy to navrhoval. Takže takovýmto způsobem, takže se nebojte, když tak dá (někdo) námitku proti návrhu předsedajícího – záleží na vás, jakým způsobem se vy rozhodnete.

Já navrhuji – máme tady návrh pana poslance Dolínka, to jsou ty zprávy České televize – rok 2016, 2017, 2018, body 245, 246, 247, 248, 249, 250 – aby byly zařazeny po těch třech pevně zařazených bodech, což je Česká národní banka, na čtvrtek 24. 10. Ale zároveň ve stenozáznamu je protinávrh pana poslance Martínka, aby se o těch dvou zprávách, to znamená za rok 2016, body 245, 246, zařadily dnes jako první bod a ty zbylé čtyři byly zařazeny tak, jak navrhuje pan poslanec Dolínek, po té České národní bance na čtvrtek 24. 10. Takže souhlasíte s tím, abychom nejprve hlasovali o panu poslanci Martínkovi, a potom o panu poslanci Dolínkovi? (Projevy souhlasu.) Není proti tomu žádná námitka? Není.

Takže budeme hlasovat o protinávru pana poslance Martínka. Víte všichni, o čem hlasujeme? (Nejsou námitky.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 79 přihlášeno 165 poslanců, pro 57, proti 30. Návrh byl zamítnut.

Nyní budeme hlasovat o návrhu pana poslance Dolínka. Předpokládám, že víte, o čem hlasujeme. (Projevy souhlasu.) Víte.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 80 přihlášeno 165 poslanců, pro 146, proti 2. Návrh byl přijat.

Nyní přečtu omluvy. Paní poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková se omlouvá z pracovních důvodů – zpětně se omlouvá na dnešek do 10.30 hodin z pracovních důvodů. Dále pan poslanec místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip se omlouvá od 12.30 do konce jednacího dne z důvodu zahraniční pracovní cesty. Paní poslankyně Kateřina Valachová se omlouvá od 12.30 do 14 hodin z pracovních důvodů.

Nyní tady máme návrh pana poslance Ivana Adamce, je to sněmovní tisk 467, bod 141. Jedná se o zákon, který se týká provozu na pozemních komunikacích. Navrhujete, aby byl zařazen – dvě varianty, na příští úterý po pevně zařazených bodech, takže to bude první varianta.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 81 přihlášeno 166 poslanců, pro 39, proti 84. Návrh byl zamítnut.

Jako druhou variantu navrhujete na 25. 10. po třetích čteních.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 82 přihlášeno 167 poslanců, pro 40, proti 90. Návrh byl zamítnut.

Nyní přečtu další omluvu. Paní poslankyně Pavla Golasowská se omlouvá dnes od 13.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů.

Další návrh je pan poslanec Karel Krejza, jedná se o sněmovní tisk 159, bod č. 65, jedná se o zákoník práce. Navrhujete ho zařadit jako druhý bod na pátek 25. 10.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 83 přihlášeno 167 poslanců, pro 74, proti 70. Návrh byl zamítnut.

Jako další bod tady máme návrh pana poslance Bohuslava Svobody. Jedná se o sněmovní tisk 581, jedná se o zákon o léčivech. Je to návrh na vyřazení tohoto bodu z programu schůze. Je to tak, pan poslanče? (Nejsou námitky.)

Kdo souhlasí s vyřazením? Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 84 přihlášeno 167 poslanců, pro 37, proti 69. Návrh byl zamítnut.

Další návrh je pan poslanec Stanislav Blaha a na to bude veto, protože se jedná o zařazení nového bodu, Informace vlády o rozpočtu SŽDC na rok 2020. Takže na to je vetou dvou poslaneckých klubů. Takže o tom hlasovat nebudeme.

Dále je tady pan poslanec Martin Baxa. Opět to bude veto, protože je to nový bod Informace vlády o možnostech kompenzace rostoucích mandatorních výdajů obcí a krajů. Takže to také odložíme.

Nyní je tady návrh pana poslance Jana Zahradníka a je to tedy v řádku zařazení nového bodu, nicméně je to jistě bod, který tady je, protože je to bod 267, sněmovní tisk 355, Zpráva o životním prostředí České republiky 2017. A vy navrhujete zařadit tento bod na 24. 10. v 11 hodin.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 85 přihlášeno 167 poslanců, pro 73, proti 40. Návrh byl zamítnut.

Další návrh je pan poslanec Jan Bauer a navrhuje přeřazení sněmovního tisku 490, což je bod 207, týká se to státní sociální podpory, na dnes osmnáctého 61. bod.

Já zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 86 přihlášeno 167 poslanců, pro 75, proti 48. Návrh byl zamítnut.

Další bod je pan poslanec Petr Gazdík, sněmovní tisk 292. Jedná se o zákon o pozemních komunikacích, sněmovní tisk 291. Navrhujete ho zařadit na příští čtvrtek v 11 hodin jako první bod po písemných interpelacích.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 87 přihlášeno 167 poslanců, pro 72, proti 68. Návrh byl zamítnut.

Dalším návrhem je návrh pana poslance Jana Farského. Je to bod 99 tisk 313 a je to zákon ohledně změny sídel státních úřadů. A tady je návrh nově ho zařadit na 22. 10. Není více upřesněno.

Takže zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 88 přihlášeno 167 poslanců, pro 55, proti 82. Návrh byl zamítnut.

Máme tady další návrh pana poslance Jana Farského a je to bod 169. Takže momentíček. Je to trestní řád, tisk 551. Návrh je zařadit ho na úterý 22. 10. 2019.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 89 přihlášeno 167 poslanců, pro 75, proti 69. Návrh byl zamítnut.

Dále zde máme návrh pana poslance Martina Kupky. Ovšem to je nový bod – Informace ministra školství k řešení nedostatku míst v základní škole v okolí velkých měst. Na to je veto

Na faktickou se mi přihlásila paní poslankyně Taťána Malá, ale teď faktické nebudou, takže vás odmáznu.

Další návrh je pan poslanec Petr Bendl a opět jde o návrh o zařazení nového bodu. Jenom to řeknu. Takže na to bude veto. Info ministra životního prostředí a zemědělství o řešení škod napáchaných hrabošem polním. Takže to je nový bod, takže na to bylo veto. To odložíme.

Dále je tady návrh paní poslankyně Pekarové Adamové a je to přeřazení bodu pozemní komunikace a je to tisk 296. Navrhujete dnes jako druhý bod po třetích čteních.

Takže já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 90 přihlášeno 167 poslanců, pro 57, proti 77. Návrh byl zamítnut.

Jako další záležitost je tady opět návrh paní poslankyně Pekarové Adamové. Je to sněmovní tisk 214. Je to trestní zákoník a navrhujete dnes jako první bod po třetích čteních.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 91 přihlášeno 167 poslanců, pro 72, proti 51. Návrh byl zamítnut.

Dále je tady návrh pana poslance Tomáše Martínka, o kterém jsme už ovšem hlasovali. To je ta zpráva České televize, takže ten už odložím.

Dále je tady návrh pana poslance Vojtěcha Munzara a je to bod 134, sněmovní tisk 446. Nemám to tady specifikováno, takže se mrkneme ... Aha, tak bod 134, to je dneska už návrh Pirátů, takže to asi nebude ono. Je to sněmovní tisk 446. Tak je to ono. Týká se to zakládání obchodních společností. Takže tento návrh, bod 134, sněmovní tisk 446, navrhujete nejprve jak na pátek jako první bod po – to tady nemohu přečíst – pardon... takže dnes jako první bod, protože návrh pana poslance Stanjury neprošel. Takže budeme hlasovat dnes jako první bod.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 92 přihlášeno 167 poslanců, pro 71, proti 71. Návrh byl zamítnut.

A jako další alternativní návrh je středa 23. 10. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 93, přihlášeno 167 poslanců, pro 72, proti 67. Návrh byl zamítnut.

Nyní máme návrh pana poslance Jiřího Miholy a jedná se o sněmovní tisk 396 o vysokých školách a navrhujete ho zařadit na úterý 22. 10. po již pevně zařazených bodech.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 94, přihlášeno 167 poslanců, pro 71, proti 64. Návrh byl zamítnut.

Nyní máme další návrh pana poslance Jiřího Miholy, jedná se o sněmovní tisk 504, bod 158 o státních svátcích a významných dnech. Návrh je zařadit na čtvrtek 24. 10. v 11 hodin jako první bod. Čtu to dobře.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 95, přihlášeno 167 poslanců, pro 135, proti 10. Návrh byl přijat. Já jen upřesním, že to již není bod 158, ale nyní je to už bod 155, sněmovní tisk nicméně zůstává.

Pan poslanec Benešik se hlásí na faktickou, ale už jste se odmázl, takže dobrý.

Další je tady pan poslanec Vít Kaňkovský a je to bod 135, tisk 457 o pojistném, což už možná bude dnes jiný bod, nicméně tisk 457 zůstává. Navrhujete zařadit jako první bod po již pevně zařazených bodech dne 22. 10.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 96, přihlášeno 167 poslanců, pro 72, proti 68. Návrh byl zamítnut.

Máme tady další bod a je to opět pan poslanec Vít Kaňkovský a navrhuje přeřazení bodu 132, tisk 439, týká se to důchodového pojištění. A návrh je, aby to byl jako druhý bod po již pevně zařazených bodech na 22. 10. 2019.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 97, přihlášeno 167 poslanců, pro 73, proti 72. Návrh byl zamítnut.

Nyní máme návrh paní poslankyně Miroslavy Němcové. Navrhuje se, aby výroční zpráva o hospodaření a činnosti České televize za roky 2016 a 2017, číslo sněmovního tisku 113, 114, 143, 251 – za prvé je zařadit na pátek 18. 10. jako první bod, nebo po již zařazených pevných bodech.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 98, přihlášeno 167 poslanců, pro 56, proti 46. Návrh byl zamítnut.

Jako další alternativní návrh je, aby tyto tisky byly zařazeny na úterý 22. 10. jako první bod, nebo po již pevně zařazených bodech.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 99, přihlášeno 167 poslanců, pro 55, proti 44. Návrh byl zamítnut.

A jako třetí varianta je, aby tyto tisky byly zařazeny na středu 23. 10. jako první bod po státním rozpočtu v prvním čtení.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 100, přihlášeno 167 poslanců, pro 56, proti 62. Návrh byl zamítnut.

Nyní máme návrh pana poslance Františka Váchy. Opět se týká zpráv České televize roku 2016 až 2018, jsou to body 245, 246, 247, 248, 249, 250. Navrhujete, aby byly zařazeny na pátek 18. 10. jako první bod nejprve.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 101, přihlášeno 167 poslanců, pro 54, proti 38. Návrh byl zamítnut.

Jako další alternativní varianta je tady úterý 22. 10., aby byly zařazeny.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 102, přihlášeno 167 poslanců, pro 55, proti 40. Návrh byl zamítnut.

Jako další varianta, předposlední, je zařadit tyto body na čtvrtek 24. 10. po ústních interpelacích.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 103, přihlášeno 167 poslanců, pro 53, proti 38. Návrh byl zamítnut.

Jako poslední návrh je na čtvrtek 7. 11. po písemných interpelacích nejprve a pak ještě po ústních. Takže nejprve budeme hlasovat o tom na čtvrtek 7. 11. po písemných interpelacích.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 104, přihlášeno 167 poslanců, pro 53, proti 40. Návrh byl zamítnut.

A poslední alternativou je opět čtvrtek 7. 11. – po ústních interpelacích.

Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 105, přihlášeno 167 poslanců, pro 49, proti 37. Návrh byl zamítnut.

Už jsme u posledních tří návrhů poslanců. Takže nyní pan poslanec Marek Benda. Jedná se o bod 82, tisk 237, žádá o pevné zařazení. Týká se to správního soudního řádu. A návrh je zařadil na 22. 10. po pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 106, přihlášeno 167 poslanců, pro 54, proti 77. Návrh byl zamítnut.

Nyní tady máme návrh pana poslance Vlastimila Válka. Jedná se o tisk 85, bod 224. Aha, takže pane poslanče, vy to upřesněte. Prosím, máte slovo. Protože to je ve třetím čtení tohle, totiž. A není projednáno druhé čtení. Zapnu vám mikrofon, prosím.

Poslanec Vlastimil Válek: Ještě jednou mea culpa. To se tak opakovaně vracelo, že mně přišlo vyloučeno, aby to nebylo ve třetím čtení, a není. Ten bod se několikrát vrátil do druhého čtení, je to vrácené druhé čtení, je to bod číslo 19. Jinak trvám na tom, co jsem navrhl, a prosím o vaši podporu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak ano, takže je to bod 19, tisk 85. A navrhuje, aby to bylo zařazeno jako první váš návrh jako první bod dnes.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 107, přihlášeno 167 poslanců, pro 69, proti 67. Návrh byl zamítnut.

Alternativní návrh pana poslance Válka je zařadit to jako první bod ve variabilním týdnu – nejprve na středu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 108, přihlášeno 167 poslanců, pro 70, proti 64. Návrh byl zamítnut.

A jako další alternativu navrhuje, aby to bylo jako první bod ve variabilním týdnu v pátek.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 109, přihlášeno 167 poslanců, pro 69, proti 65. Návrh byl zamítnut.

Nyní máme návrh posledního poslance a je to návrh pana poslance Černoohorského. Nejprve bod 207, tisk 490, což je státní sociální podpora. Navrhujete, aby to byl první bod v pátek 25. 10.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 110, přihlášeno 167 poslanců, pro 66, proti 60. Návrh byl zamítnut.

Dále navrhujete bod 49, tisk 545, bod 50, tisk 295, to jsou ty dva body týkající se exekucí, aby to byl první a druhý bod v prvním čtení v programu schůze Poslanecké sněmovny.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 111, přihlášeno 167 poslanců, pro 72, proti 54. Návrh byl zamítnut.

Poslední je bod 65, sněmovní tisk 531, jedná se o horní zákon. To znamená, vy to navrhujete jako první bod v prvních čteních na schůzi Poslanecké sněmovny.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 112, přihlášeno 167 poslanců, pro 66, proti 70. Návrh byl zamítnut.

Tím jsme vyčerpali veškerá hlasování a já předávám řízení schůze.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobré odpoledne. Děkuji panu místopředsedovi Okamurovi, že nás provedl všemi těmi hlasováními.

A je zde nyní bod

206.

Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů /sněmovní tisk 509/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová a zpravodaj garančního výboru, jímž je rozpočtový výbor, pan poslanec Milan Feranec. Návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy jsou uvedené ve sněmovním tisku 509/3, který byl doručen dne 27. září 2019. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 509/4.

Táži se navrhovatelky, jestli má zájem vystoupit před zahájením rozpravy. Tak prosím, paní navrhovatelka má zájem. (Neklid, hluk v sále.)

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, velmi stručně, jsme v rámci třetího čtení. Dovolte mi, abych již jen krátce uvedla vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů.

Jak jsem zde již uváděla, jeho základním cílem je zvýšit ochranu občanů před vznikem závislosti na návykových látkách a hraním hazardních her a omezit škodlivé společenské dopady, které jsou s těmito závislostmi spojené, a to s pomocí změn ve zdanění –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Paní ministryně, já vás přeruším a požádám kolegy v sále o klid, když opouštějí sál! Dnešní jednání je podle zákona do 21 hodin, takže není kam spěchat. Prosim, pokračujte.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. Konzumace návykových látek má nejen negativní účinky na zdraví české populace, ale představuje i vysokou ekonomickou zátěž pro veřejné rozpočty a samotné konzumenty i jejich rodiny.

V novele zákona o spotřebních daních se zvyšuje sazba spotřební daně z lihu, z tabákových výrobků, ze surového tabáku a ze zahříváných tabákových výrobků.

Dalším opatřením, které má omezit škodlivé společenské dopady, je novela zákona o dani z hazardních her. V rámci této novely se navyšuje zvýšení sazby daně z hazardních her pro některé dílčí daně z hazardních her.

Součástí novely je také zdaňování příjmů, které omezuje současné osvobození výher z hazardních her, a změna metodiky tvorby technických rezerv pojišťoven pro účely daně z příjmu právnických osob.

Z podstatných věcí bych ještě ráda zmínila novelu zákona o dani z nemovitých věcí, která se týká zdanění krajinných prvků, především remízků.

Účinnost zákona se navrhuje k 1. lednu 2020.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a otevírám rozpravu, do které mám v tuto chvíli pět přihlášek. Jako první je přihlášena paní poslankyně Kovářová, připraví se paní poslankyně Krutáková. Nejsou přítomny, takže prosím paní poslankyni Pekarovou.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Dobrý den, dámy a pánové. Při dnešním pátečním odpoledni se dostává tedy na tento zákon a byl nám opět prezentován jako snaha, tedy zájem vlády zejména o zdraví naše a dalších občanů. Já se domnívám, že v souvislosti s programovým prohlášením vlády, které určitě všichni znáte, tak se můžeme také domnívat, že se nejedná o plán, který byl i na samém počátku vzniku této vlády, protože o zvyšování daní včetně těch, které jsou obsaženy v tomto daňovém balíčku, se tam opravdu nic nedočtete.

Tedy asi vláda tedy na naše zdraví a na zdraví občanů České republiky příliš nemyslela, nepovažovala to za svoji zásadní prioritu – a hle, náhle v průběhu volebního období se to touto prioritou stává. Pak tedy se musíme ptát, jak je možné, že zrovna je to v souladu i s tím, že se přestává dostávat peněz na různé návrhy, které vláda už buď prosadila, nebo se prosadit teprve chystá. Jak je možné, že se to dostává na pořad až teď, když vidíme, že i když máme velmi dlouho ekonomický růst, máme zcela nízkou nezaměstnanost, v rámci Evropské unie jsme v tomto už několik měsíců, či dokonce let rekordmany, a tedy výběr daní, odvodů je velmi vysoký, tak přesto tedy vláda není schopna dosáhnout vyrovnaného rozpočtu a na příští rok opět navrhuje schodek rozpočtu ve výši 40 miliard.

Nabízí se potom tedy odpověď na to, že až tak příliš nejde o zdraví, tak jak je to deklarováno, ale spíše právě o to, abychom díry v rozpočtu byli schopni zalátat. A já se domnívám, že je tedy fér, aby vláda říkala ty věci tak, jak jsou, a nikoliv se je snažila lakovat narůžovo – a to nesouvisí určitě ani s dnešními šaty paní ministryně, které zrovna růžové jsou – ale aby nám opravdu byla schopna říci ty věci tak, jak se mají. To znamená, abychom prostě věděli, že tady dochází ke zvýšení daní proto, aby se zvýšil příjem státního rozpočtu, aby

tento příjem mohl být pak následně různými způsoby zase porozdáván. A já už tomu začínám říkat legální korupce občanů, protože třeba u takových slev na jízdné pro vybrané skupiny občanů se o nic jiného ani nejedná. To je skutečně věc, která má tedy jenom určité skupině lidí udělat radost a pomoci, ale víme, jak to s tím dopadá. Už jsme zaznamenali určitě, jak to je i výhodné pro celou řadu dopravců a jak se tyto slevy podepisují v našem rozpočtu. To samozřejmě všichni nejenom z médií dobře známe.

Co se týče zvyšování daní, tak vláda ani ve svém programovém prohlášení tady neříkala nic o tom, že by daňovou zátěž chtěla snižovat, to je fér říci, ale musíme také mít na paměti, že to není první zvýšení daní, se kterým přichází ČSSD, ANO, a v tomto případě tedy už vláda, která je podporována KSČM, protože v minulém volebním období už tady bylo řešeno DPH, které jsme – a to připomenu pro ty, kteří jste již třeba zapomněli – které v době Nečasovy vlády, která zavedla důchodovou reformu, bylo dočasně tehdy na dobu tří let o jedno procento zvýšeno, byly tehdy změněny sazby, a ve chvíli, kdy vláda Sobotkova v minulém volebním období rušila tuto reformu, s ničím svým vlastním nepřicházela, tak to udělala jenom polovičatě. Zrušila důchodovou reformu, ale DPH ponechala, to už se jí líbilo si ponechat tuto sazbu, a v tu chvíli tedy ona je zodpovědná za zvýšení této daně. Takže to není zdaleka poprvé, kdy tady ke zvyšování daní vládou ve složení ANO, ČSSD dochází.

Proto bych chtěla vyzvat tedy paní ministryni, ale i pana ministra zdravotnictví, který – mě mrzí, že když se jedná o zdraví, tady ani není, to považuji za velmi podivné, protože přece jenom jedná se tady hlavně o ochranu obyvatel před škodlivými vlivy kouření, hazardu a všemi těmito věcmi, se kterými já rozhodně nepolemizuji, to určitě jsou věci škodlivé, ale teď mě to napadá, je to velice nestandardní, že tady takovouto věc projednáváme bez účasti pana ministra, a proto si myslím, že by bylo záhodno dát mu příležitost se dostavit na naše jednání. A já rozhodně nechci toto jednání nijak protahovat, víte, já v rámci své řeči rovnou dám i procedurální návrh, abychom ukončili nebo přerušili jednání do přítomnosti pana ministra Vojtěcha, protože bez tohoto určitě nemáme projednávat. (Gong.) Už jsem přednesla svůj návrh, takže bych byla ráda, kdybychom mohli hlasovat o tom, abychom přerušili tento bod do přítomnosti ministra zdravotnictví.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, já registruji ten procedurální návrh. Děkuji za tuto řeč. Už jsem gongoval. Je zde žádost o odhlášení. Já vás všechny odhlásím. Přihlaste se prosím znovu svými kartami. Pro poslance, kteří přicházejí – byl zde návrh na přerušení do přítomnosti pana ministra, nicméně pan ministr je přítomen, takže já ten návrh nepovažuji v tuto chvíli za hlasovatelný.

Budeme pokračovat a já prosím pana poslance Ferjenčíka, který je další v pořadí. (Hluk v sále.) Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, paní ministryně, já ten svůj projev rozdělím na dvě části. K té první mám takový osobní apel na paní ministryni.

Paní ministryně, já bych vás chtěl požádat, abyste se omluvila Sněmovně a Senátu za ty své naprosto nehorázné výroky o opoziční a senátorské špíně. Já si myslím, že tyto vaše naprosto nevhodné výroky, které byly naprosto zbaběle schované za citace, výrazně narušily projednávání tohoto bodu a mohli jsme se všichni věnovat užitečnějším věcem. Ale já chápu kolegy, kteří si tohle nechtějí nechat líbit, protože to, aby vládní představitel sprostě nadával zástupcům Poslanecké sněmovny a Senátu, je prostě neakceptovatelné. A argument, že jste jenom citovala z dopisu příznivce. Jako kdybych já citoval tady, co mi o vás píšou na

Facebooku, tak taky to bude tady nepublikovatelné. To je prostě směšná výmluva, nedůstojná vaší pozice. Takže paní ministryně, prosím vás, omluvte se. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pane poslanče, budete pokračovat?

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Ano, budu pokračovat. (Předsedající: Prosím.) Takže tolik za mě na úvod.

A k průběhu dnešního projednávání. My s Piráty nehodláme projednání tohoto zákona nějakým způsobem zdržovat. Dali jsme dva velmi věcné pozměňovací návrhy k pořadu jednání. Myslíme si, že zprávy ČT se měly projednat prioritně dnes už proto, že jsme byli téměř u konce rozpravy. Bohužel, vládní koalice to prohlašovala jinak. To je vaše odpovědnost.

Stejně tak si myslím, že rodičovskou bychom měli projednat dřív, protože prostě tisíce a statisíce rodičů na to čekají, jaké bude to finální řešení. A to je zase vaše odpovědnost, především tedy v tomto případě sociální demokracie.

Teď k tomu projednávanému tisku. Obecně my bychom s vámi byli ochotni hledat shodu na zvyšování spotřebních daní, pokud vy byste zase byli ochotni dodržovat svůj vlastní předvolební program a snižovat na oplátku zdanění práce. To se bohužel neděje. Zdanění práce neustále roste. Z průměrné mzdy 2008 se odvádělo 11 %, z průměrné mzdy 2018 se odvádělo 13 %, dva procentní body nárůst u zdanění práce. Vláda tento problém ignoruje.

My jsme proto k tomuto návrhu podali dva pozměňovací návrhy, které tento problém řeší, a to zvýšení slevy na poplatníka na 27 000 korun jako kompromis, to je 2 000 pro každého pracujícího ročně navíc, které by ušetřil na daních. Stejně tak ambicióznější návrh, který by více odpovídal inflaci a růstu reálných mezd, to je 5 000 korun na každého pracujícího navíc, to znamená, navýšení slevy na poplatníka a na manžela na 30 0000 korun.

To jsou naše dva základní pozměňovací návrhy k tomuto tisku. Pokud byste byli ochotni aspoň na ten návrh 27 000 slevy na poplatníka přistoupit, tak jsme ochotni jednat o podpoře tohoto zákona jako celku. Bohužel, zatím toto avizováno nebylo. Proto jen stručně k těm největším problémům, které v tom návrhu vidíme.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Za prvé. Způsob zdanění pojišťoven je podle nás extrémně nešťastný, je nespravedlivý a Česká národní banka k tomu dává negativní stanovisko právě proto, že vy zdaňujete i rezervy, které sama Česká národní banka pojišťovněm nařizuje držet. To je prostě podle mě způsob, který není žádným způsobem obhajitelný. To je první základní výhrada.

Druhá základní výhrada – způsob zdanění hazardu. Zvyšovat sazby u všech forem hazardu s výjimkou té nejškodlivější je prostě na hlavu postavené. Místo toho, abyste řešili výherní automaty, které stále představují v České republice ten největší problém, tak řešíte úplně všechno ostatní a výherní automaty ignorujete. Proto podpoříme pozměňovací návrhy, které povedou k nějakému narovnání těchto podmínek. Nevidím důvod zvyšovat živé hry, nevidíme důvod zvyšovat kurzové sázky. Můžeme se bavit o tom, jak to má být nastavené u loterií vzhledem k marži Sazky, ale 35 % pro loterie a 35 % pro automaty, to je úplný výsměch vzhledem k jejich odlišné společenské škodlivosti. Tolik k hazardu. Tam prostě je potřeba to nějakým způsobem racionalizovat. Já doufám, že se to v této Sněmovně podaří.

Třetí důležitá věc. Úplně nepochopitelný návrh na zvýšení vkladu do katastru nemovitostí o tisíc korun na dva tisíce. Takže když si člověk kupuje pozemek, co stojí pět

tisíc, tak zaplatí dva tisíce poplatků, to je přece úplně na hlavu postavené. To, že jsou tam nějaké byrokratické náklady, tak pojďme řešit, jak je možné, že u převodu pozemku za pět tisíc jsou byrokratické náklady státu, které přesahují tisíc korun, a neřešme to tím, že prostě plošně zvedneme ty poplatky na dvojnásobek. Včera se tady vedla obrovská debata o tom, že přece hlavně nesmíme zvyšovat koncesionářské poplatky za televizi, které jsou, tuším, 135 korun, já s tím souhlasím, nezvedejme to, ale netvařme se pak, že je v pořádku zvyšovat jiné poplatky o tisícovku, zvláště když tu máme daň z nabytí nemovitosti 4 %.

Pak jsem rád, že se povedlo opravit to, abychom nezdražovali lidem bydlení, to znamená, my odmítáme návrh na zrušení osvobození bytových domů a kotelen v nich na placení spotřební daně za plyn. Jsem rád, že se tam podařilo najít konsenzus na tom, že byla chyba toto navrhnout, a ten náš pozměňovací návrh, který byl totožný s tím, co prošlo, dostal podporu.

To jsou asi základní výhrady. A pak bych vás chtěl tedy poprosit o věcnou podporu našich, řekněme, méně důležitých, ale pro některé lidi důležitých pozměňovacích návrhů, to je umožnit domovnickům vařit pivo za stejných podmínek jako vinařům, prostě nevidíme důvod, proč by pivo a víno neměly být rovnoprávné, a podpořit zrušení § 59 pro pokerové hráče, aby mohli čeští hráči hrát poker stejně jako všichni v Evropské unii. Ten paragraf je prostě naprostý omyl, který se tam dostal podle mě nějakou byrokratickou chybou. Máme jedinečnou šanci to napravit.

Děkuji. Tolik za mne.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji. Seznámím vás s omluvenkou. Mezi 13.30 a 14.30 se nám omlouvá pan poslanec Pávek z rodinných důvodů. A nyní prosím do rozpravy pana poslance Munzara.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní ministryně, já si dovolím na začátek několik poznámek obecně k tomuto návrhu, který má za cíl zvýšit příjmy do státního rozpočtu, a to je jediný cíl, který tento návrh má. Já jsem slíbil svým voličům, že rozhodně nebudu podporovat jakýmkoliv způsobem zvyšování daní, a tento návrh jde přímo proti mému slibu, takže mi dovoluňte, abych byl možná dneska trochu rozsáhlejší a obsáhlejší ve své argumentaci a diskusi.

Hned na začátku, než začnu mluvit o tomto návrhu a tom, co přináší, a o pozměňovacích návrzích, které tam máme – mě dnes velice překvapilo vystoupení paní ministryně. S ohledem na to, že včera tady při projednávání zpráv České televize zástupci hnutí ANO z rozpočtového výboru argumentovali délkou vystoupení jednotlivých radních České televize při projednávání rozpočtu a při projednávání zpráv, tak jestli jste si všimli, tuším, že včera zaznělo, já si to tak nepamatuji, že tomu někdo věnoval třeba šest minut, dvacet jedna minut, já musím říct, že u tak důležitých zákonů, které mění nejenom daně, ale mění i prostředí v naší zemi, a k tomu se dostanu, tak paní ministryně tomu nevěnovala ani těch šest minut, té dnešní obhajobě, a mě to hrozně mrzí.

Zároveň mě hrozně mrzí to, že tady se vlastně diskuse de facto nevede. My tady dlouhodobě vidíme na příkladu třeba tohoto zákona, že ten systém diskuse je veden tak, že paní ministryně vystoupí, my si tady řekneme své, my chceme diskutovat, chceme argumentovat, chceme slyšet protiargumenty, a vždycky nastane to, že teprve na konci celé té diskuse paní ministryně vystoupí a shrne své připomínky k těm našim vystoupením a de facto se diskuse nevede, je to jenom shrnutí poznámek. Mě to hrozně mrzí a myslím si, že ten zákon si zaslouží, respektive zákony, které jsou v tomto balíčku, si zaslouží daleko větší pozornost a daleko větší diskusi, než se vede. Když vám řeknu, že k tomuto daňovému

balíčku nebyla dostatečně udělaná RIA a neznáme multiplikační efekty jednotlivých opatření, která vláda zavádí, tak z toho vyplývá pouze jedno: vláda se soustřeďuje pouze na účetní stránku rozpočtu, pouze na školometské počítání příjmů a výdajů, ale nehodnotí celkové dopady do ekonomiky a nehodnotí dopady do podnikatelského prostředí, a to mě velmi mrzí.

Já bych vám chtěl, kolegyně a kolegové, na začátek ocitovat pár vět: "Prosazujeme stabilní a předvídatelné daňové prostředí. Cílíme na zajištění rovných a spravedlivých podmínek pro práci a podnikání a nebudeme zvyšovat daňovou zátěž. Ctíme princip daňové neutrality." Víte, odkud jsou tyto věty, kolegyně a kolegové? Jsou to citace z programového prohlášení vaší vlády, této koaliční vlády. A jaká je skutečnost? Předkládá se nám návrh zákona, jehož jedinou motivací je zvyšování daní, vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů. Tak se ten návrh jmenuje. A už tímto samotným názvem vláda přiznává jedinou motivaci, kterou předložení tohoto návrhu má, a to je právě zvýšení daní. Tedy to, co vláda říká, a to, co dělá, jsou dvě různé věci. O důvěryhodnosti programového prohlášení vlády v tomto světle se nyní dá velmi úspěšně pochybovat.

Já jsem tady při jednání o důvěře vládě říkal, že vládní prohlášení je sestaveno podle hesla "nikdo vám nedá tolik, kolik my vám dokážeme slíbit". A ukazuje se to bohužel dříve, než jsem si myslel. Hodnota těchto slov, která jsem vám tady citoval z programového prohlášení, má dnes bohužel menší hodnotu než papír, na kterém jsou napsána. V březnu tohoto roku mi premiér Andrej Babiš v odpovědi na interpelaci od tohoto pultíku říkal, že žádné daně, žádné daně vláda zvyšovat nikdy nebude. Udělejte si obrázek sami ve světle projednávání těchto zákonů a tohoto dnešního návrhu o hodnotě těchto slov.

Návrh zákona, kdy si vláda nenechala dostatečně spočítat dopady regulace a RIA, ukazuje, že vláda ji nepotřebuje, nechce, spočítala si skutečně jenom školometsky příjem do státního rozpočtu. A tento přístup také o něčem svědčí. Vláda tím jednoznačně ukazuje nejenom nám, ale celé veřejnosti, že rezignovala na skutečné ekonomické a fiskální řízení státu. Státní finance řídí pouze z úředního a úřednického hlediska a z účetního hlediska, a to nemůže nikdy dopadnout dobře. Tento přístup dospěl k tomu, že státní rozpočet je dnes připraven na ekonomickou krizi hůře než před deseti lety. To není jenom konstatování, to vyplývá ze závěrů Nejvyššího kontrolního úřadu ke státnímu závěrečnému účtu za rok 2018. A návrh, který dnes projednáváme, tedy zvýšení daní? Tím chce vláda každoročně vybrat dalších 10 miliard korun, v následujícím roce dokonce 20 miliard korun z kapes daňových poplatníků. A je to zvýšení daní, které má jediný cíl: má zalepit díry v rozpočtu, které jste sami svým vládnutím a svým přístupem k rozpočtu a státním financím udělali.

Hospodaření státu se státními financemi se za poslední dobu vytrvale zhoršuje. Přes ekonomický růst se projíždá budoucnost deficitními rozpočty, málo se investuje a zejména pod vašimi vládami několik let neustále rostou provozní výdaje státu, a to na úkor investování. Celkový objem rozpočtu sice roste, ale dlouhodobě je zde nedostatek peněz na běžné financování... každoročně se opakující výdaje, a tudíž vláda se je snaží lepit mimořádnými a jednorázovými příjmy. Letos to bylo například rozpouštění rezerv z Fondu národního majetku na začátku roku. A podle návrhu v daňovém balíčku chce vláda získat třeba 10 miliard jednorázově také jednorázovým zdaněním rezerv pojišťoven. Je to jednorázový příjem, který se v dalších letech nebude opakovat. Přesto ho chce vláda využít na opakující se mandatorní výdaje. Je to zdanění rezerv, které se tvoří zejména za účelem pokrytí budoucích nároků oprávněných osob z pojistných smluv. Vláda tak tím trestá zodpovědné jednání a tvoření rezerv. A myslím si, že tímto dává trhu signál, že rezervy se v prostředí České republiky nemají tvořit, protože mohou být kdykoli v budoucnu zdaněny. Posílíte tím, dámy a pánové, pouze snahy vyvést pomocí dividend kapitál z České republiky, a nikoli tvorbu rezerv. A já si myslím, že naším společným cílem by měla být opačná cesta.

Daňovým balíčkem vstupujete zároveň do sektoru bydlení, a opět negativně. Návrhem chcete opět prodražit pořízení vlastního bydlení. A ta skrytá daň, kterou chcete zvýšit, se jmenuje správní poplatek za návrh na vklad a hovořil o ní pan kolega Ferjenčík. Ten chcete zdvojnásobit. Argumentujete tím, že kvůli inflaci je potřeba k tomu zvednout tento poplatek. Ale otázka zní: Opravdu za celou tu dobu, kdy se nezvedl, byla inflace kumulovaně sto procent? Domnívám se, že je to nefér v situaci, kdy vláda zároveň vybírá nekřesťanské peníze z absurdní daně z nabytí nemovitosti a dlouhodobě odmítá náš návrh na zrušení této daně. Tato daň trestá ty, kteří si chtějí pořídit vlastní bydlení. Od roku 2016 daň z nabytí nemovitosti platí kupující z peněz, které již jednou zdanil. Musí zaplatit státu 4 % z ceny jako daň a k tomu musí platit poplatky za administrativní služby státu, což je právě vklad listin do katastru.

Pokud by byla ze strany Ministerstva financí ochota a ze strany paní ministryně ochota zrušit daň z nabytí nemovitosti, pak by možná byla ospravedlnitelná diskuse o administrativních nákladech na změnu vlastnictví, kterou každá tato změna přináší. Bohužel tato diskuse se nevede. Vede se tady jenom jednostranná diskuse o zvýšení poplatků a zároveň se tady odmítá zrušení daně z nabytí nemovitosti. Takhle je to snaha skutečně jenom o získání dalších peněz do rozpočtu.

Zároveň Česká národní banka v oblasti bydlení zpřísňuje podmínky hypoték a vláda k tomu předkládá, a budeme tady o něm jednat, návrh zákona, kterým chce ještě zvýšit regulační pravomoc České národní banky. Místo toho, aby vláda podporovala vlastnické bydlení, tak fakticky každým – každým – svým krokem činí pravý opak. Zároveň chce daňovým balíčkem zrušit osvobození od daně z plynu pro domácí kotelny, a tak zvýšit náklady pro zhruba 400 tisíc domácností.

Na celém daňovém balíčku je jednoznačně vidět, že jste rezignovali na tvorbu skutečné fiskální politiky a hodnocení státních kroků do ekonomiky. Řízení státních financí jste zúžili pouze na jedinou otázku – kolik ještě z lidí vymáčknete peněz. A je to vidět i na vývoji složené daňové kvóty, která byla v roce 2015 32,6 %, a před několika týdny jste si na vládě, kdy jste schvalovali výhled rozpočtu, tak jste si schválili, že složená daňová kvóta, předpokládáte, že bude více než 36 %, což je dramatický nárůst.

A jak jsem řekl, vzniká zde strukturální problém, protože daleko rychleji než kapitálové výdaje rostou provozní výdaje státu. Neekonomické řízení státních financí a pouze účetnický přístup stávajícího vedení ministerstva vede náš stát bohužel dlouhodobě do stále větších a větších problémů. A ono se to ukáže, až na nás dopadne ochlazení ekonomiky v zahraničí, zejména Německa, uvidíme na vývoji státního rozpočtu v roce 2020, že možná některá čísla, která tady budeme projednávat při schvalování státního rozpočtu, jsou nadhodnocena, co se týká příjmů, a příliš optimistická, co se týká vývoje ekonomiky, a uvidíme, jakým způsobem pak zase vláda bude chtít lepit díry v rozpočtu na běžně se opakující výdaje prostřednictvím mimořádných příjmů.

Mě hrozně mrzí, že musím být takto kritický, protože bych radši, aby vláda předkládala vyrovnané rozpočty, aby nezvyšovala daně a využila prostředí růstu ekonomiky pro snižování daní, aby zůstalo lidem více v peněženkách, aby se i lidé více podíleli na ekonomickém růstu, a nejenom tak, že musejí platit více do státního rozpočtu.

Nechci mluvit jenom negativně, ale chci promluvit i pozitivně o některých věcech, proto mi dovoluňte, abych tady vysvětlil některé pozměňovací návrhy, které já a mí kolegové k tomuto daňovému balíčku máme.

Začnu jedním, který si myslím, že je docela důležitý, je závažný, a to je návrh na zvýšení povinného limitu, resp. limitu pro povinnou registraci k dani z přidané hodnoty. Když si uvědomíte, jedním z citlivých bodů podnikání a to, co odrazuje od podnikání, je vzrůstající

byrokratická a administrativní zátěž v podnikání. A ruku v ruce s takovou zátěží rostou časové i finanční náklady na administrativu, kterou musí takový podnikatel pro stát udělat. Daňová administrativa je pak největším nositelem této byrokratické zátěže.

Český systém daní je jedním z nejsložitějších v Evropské unii. Vyplývá to například ze studie poradenské společnosti BDO a univerzit německých Paderbornu a Mnichova. Česko totiž v tomto celosvětovém srovnání obsadilo až 85. příčku ze 143 analyzovaných zemí. V rámci Evropské unie v rámci této studie měly horší výsledek Itálie, Řecko a Chorvatsko. Myslím, že to není úplně dobrá vizitka. Podle studie Světové banky Doing Business na rok 2019 obsadila Česká republika až 45. místo v indikátoru platby daní. Když si to převedeme například na hodiny, tak tato studie ukázala, kolik hodin musí strávit takový podnikatel či firma svou daňovou administrativou. U sociálního pojištění je to 75 hodin za rok, u daně z příjmu 53 hodin za rok a u DPH 102 hodin za jeden rok. Dle další studie PricewaterhouseCoopers byl v roce 2017 čas potřebný ke splnění daňových povinností v České republice sedmý nejvyšší v rámci evropské osmadvacítky. Celkové průměrné časové zatížení v České republice bylo vyčísleno na rovných 230 hodin. To je o téměř 58 hodin více než průměrné zatížení v rámci evropské osmadvacítky.

A proč o tom mluvím? Právě jedním z výrazných milníků pro podnikatele je moment, kdy překročí obrat – obrat – pro povinnou registraci k DPH, a ten je již 15 let na úrovni 1 milion korun. To je ten skok v administrativních povinnostech třeba pro OSVČ, které využívají paušály, a pro ně nastává nutnost daňové evidence plateb přijatých i vydaných od plátců DPH včetně povinnosti například kontrolního hlášení. Původní snahou bylo umožnit těm nejmenším podnikatelům možnost podnikat bez povinnosti registrace k DPH právě kvůli tomu, aby stát tyto nejmenší nezatěžoval daňovou administrativou. Za těch 15 let, kdy se tato hranice neposunula, došlo ke zvýšení cenových hladin, k inflaci, a díky této inflaci obrat mnohých překračuje ten 1 milion korun a daleko více podnikatelů spadá do režimu DPH, což nebylo původním záměrem. Zdůrazňuji, že se jedná o výši obratu, a nikoli zisku těch podnikatelů. Díky inflaci získávají možná více na tržbách, ale zároveň i souvztačně jim rostou náklady, a to vše posouvá obrat nad hranici 1 milion korun, který má dnes jinou faktickou hodnotu než před 15 lety.

Dle údajů z registru daňových subjektů Finanční správy, pro vaši informaci, narostl počet registrovaných daňových subjektů k DPH za těch 15 let od 1. 5. 2004 ze 42 971 na 115 673 podnikatelů. Jde více než o dvaapůlnásobný nárůst počtu daňových subjektů zdůvodňovaný výší obratu za dobu platnosti současné výše jeho limitu.

Z tohoto důvodu jsme přišli s návrhem, a já vás chci přesvědčit o nutnosti po těch letech zvednout mezní hranici, limit pro povinnou registraci k DPH, a navrhuje 2 miliony korun. Cílem našeho předloženého návrhu je snížit byrokracii, jež znesnadňuje podnikání v ČR, a také cílem je snížit náklady podnikatelů, které nyní musí, ať už explicitně, či implicitně, finančně, či časově, vynaložit při zpracovávání podkladů a v pravidelném vyplňování formulářů k DPH a kontrolnímu hlášení.

Limit 2 miliony korun. Proč jsme přišli s limitem 2 miliony korun? Má to svůj důvod. Přes delší diskusi jsme se zde, v tomto sále, společně shodli na možnosti uplatnění daňových výdajových paušálů na 2 miliony korun. A myslím, že srovnání této hranice potom s DPH má svoji logiku. Pomůžeme tím podnikatelům úsporu nejen jejich peněz, které musí platit svým účetním, ušetříme jim také nervy spojené s extrémně krátkými lhůtami a brutálními pokutami vyplývající z povinností týkající se kontrolního hlášení. A zejména uspoříme jejich čas. Čas je totiž pro ty nejmenší tím klíčovým a nejdůležitějším výrobním prostředkem. Čas vynakládají nejen na činnost jako takovou, za kterou mají příjem. Mnoho času také vynakládají na to, aby vůbec sami sobě sehnali práci, zakázku apod., a to se jim v nákladech neobjeví. Stát si daňovou administrativou klade nárok na část tohoto jejich výrobního prostředku, protože

vyžaduje, aby tento čas vynaložili pro stát, na vedení administrativy spojené s placením daní. Nicméně zájem státu by neměl být na tom, aby každý podnikatel byl přes den podnikatel a po nocích účetní, kdy musí dohromady dávat papíry, aby neměl problém s finančním úřadem.

Posunutím této hranice uspoříme čas nejen našim podnikatelům, a zejména našim podnikatelům, protože jejich hlavní hodnota není v tom naplňovat daňovou administrativu, ale v tom, aby se dokázali postarat sami o sobe, sami si hledat práci, mnohdy nabízet práci někomu dalšímu, nabízet své služby, přispívat do sociálního systému, platit daně a přispívat k ekonomickému rozvoji ČR. A za toto bychom si jich měli vážit. A jejich hodnotu především oceníme, až nebude tak značný ekonomický růst. Pak budeme rádi za každého takového člověka, který se dokáže postarat sám o sebe. Ale domníváme se, že tím uspoříme i administrativní náklady na straně státu spojené s výběrem DPH. Domníváme se, a jsme přesvědčeni, že přijetím tohoto pozměňovacího návrhu a žádosti o zvláštní opatření odchylovající se od směrnice DPH může vláda dostát proklamacím v programovém prohlášení, kdy slibuje, že podnikne, v uvozovkách podnikne, další kroky směřující k maximálnímu snižování administrativní zátěže pro podnikatele.

Já musím říci, že daný návrh je zároveň v souladu, a dané opatření je v souladu s cíli EU pro malé podniky, jak je např. uvádí sdělení Komise pod názvem "zelenou malým a středním podnikům", small business act pro Evropu, kde Komise vyzývá členské státy, aby při tvorbě právních předpisů zohlednily specifické podmínky malých a středních podniků a zjednodušily díky tomu stávající regulační prostředí. A přesto, dámy a pánové, a prosím, to je důležité, přesto je ze strany Ministerstva financí nesouhlas s tímto návrhem! A to ze dvou důvodů. A já chci rozebrat oba dva. (V sále je velmi hlučno,)

První důvod, a údajně ten hlavní, je to, že prahové úrovně DPH podléhají společné regulaci směrnice Rady EU 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2016. A tam má ČR stanovenou výjimku ve výši ekvivalentu 35 tisíc eur. Já jsem doufal, že tento argument se v dalším průběhu projednávání např. na rozpočtovém výboru neobjeví, protože už při načítání tohoto návrhu jsme Ministerstvu financí tady jasně ukázali cestu, jak o tom jednat a úspěšně na evropské úrovni změnu vyjednat. A to přesto, že naše zázemí jako politické strany je neskonalé menší, než je zázemí celého rezortu. Ukazuje se na tom, dámy a pánové, že ten, kdo chce, hledá způsoby. Ale ten, kdo nechce, hledá důvody. Já tedy –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane poslanče, já vás přeruším a požádám sál o klid. Roste nám tu hluk. Prosím, pokračujte.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Já to tedy zopakuji. Náš návrh kromě zvýšení toho limitu pro povinnou registraci DPH z jednoho na 2 miliony korun obsahuje zároveň i odloženou účinnost na zvýšení hranice o půl roku, aby se získal souhlas orgánů EU. My jsme se inspirovali tímto úspěšným jednáním Slovinska, které požádalo o zvýšení hranice DPH 30. července 2012 a 22. ledna 2013 bylo vydáno rozhodnutí, kladné rozhodnutí Rady Evropy (?) o povolení zvýšení této hranice pro Slovinsko. To je pět měsíců... (Odmilka pro stálý hluk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane poslanče, já vám rozumím. Moje předchozí výzva se zřejmě minula účinkem... Tak už by tady mohl být větší klid. Děkuji. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Chtěl bych pozornost paní ministryně a ministerstva nasměřovat na čl. 395 této směrnice, která říká: Rada může na návrh Komise jednomyslně povolit kterémukoliv členskému státu, aby zavedl zvláštní opatření odchylovající se od této

směrnice, jejichž cílem je zjednodušit postup výběru daně nebo zabránit určitým druhům daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem. Já chápu, že je jednodušší říkat, že něco nejde, a svádět to na evropskou legislativu, než hledat způsoby, jak prosadit a úspěšně vyjednat zájem ČR a jejích občanů a podnikatelů.

Samotné rozhodnutí ke Slovinsku také obsahuje zajímavou pasáž, a to je bod 5 tohoto rozhodnutí, který si dovolím odcitovat bez čísel: Komise do svého návrhu směrnice pozměňující směrnici – to jsou ta čísla – s cílem zjednodušit povinnosti týkající se DPH ze dne 29. října 2004 zahrnuje ustanovení, která členskými státy umožní, umožňují stanovit pravé hodnoty ročního obrátu pro osvobození z režimu DPH až do výše 100 tisíc eur nebo jejího ekvivalentu v národní měně s možností tuto částku každoročně aktualizovat. Žádost předložená Slovinskem je s uvedeným návrhem v souladu.

To znamená, dámy a pánové, já jsem skutečně přesvědčen, že kdyby tady byl skutečný zájem vlády, této Sněmovny, ministryně financí, tak se můžeme bez problému bavit o zvýšení tohoto limitu na 2 miliony korun. Protože sama EU považuje uplatnění zvýšené prahové hodnoty pro osvobození za vhodné opatření ke zjednodušení systému DPH pro malé podniky z toho důvodů – (Silný hluk, mnozí poslanci odcházejí ze sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane poslanče, já vás opět přeruším a požádám kolegy, kteří opouštějí sál, aby tak činili pokud možno v tichosti. Prosím, pokračujte.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Já to zopakuji – že sama EU považuje toto zvýšení prahové hodnoty pro osvobození za vhodné opatření ke zjednodušení systému DPH pro malé podniky, a to z toho důvodu, že osvobozením těchto podniků od mnoha povinností spojených s DPH v rámci běžného režimu by došlo k výraznému snížení zátěže pro podnikatele. Proto obdobné odchylky jsou povoleny dalším členskými státy, nejenom Slovinsku. Například Belgii, Polsku, Litvě, Lotyšsku, Itálii a Rumunsku. Takže argumentovat, jako hlavní argument proti našemu návrhu argumentovat právem EU, paní ministryně, argumentovat právem EU proti našemu návrhu já nepovažuji za úplně férové a správné. Z mého pohledu je toto skutečně jenom otázka vůle, chuti a vyjednávacích schopností našich reprezentantů. Mě mrzí, že Ministerstvo financí tu chuť a vůli nemá.

A pak nám zůstává ten argument druhý, a to je dopad do státního rozpočtu. Já musím říct, že my jsme to řešili na rozpočtovém výboru a já jsem požádal o zaslání metodiky výpočtu dopadů, protože původní odhad Ministerstva financí prezentovaný na rozpočtovém výboru se mi zdál docela nadnesený. Nakonec mi ministerstvo, dámy a pánové, doložilo dva způsoby výpočtu. Jeden je dopad 3 až 5 miliard korun do státního rozpočtu, druhý 3,5 až 7 miliard přímo do státního rozpočtu. Ale to je jenom prvotní číslo. Naše výpočty se protínají někde na spodní hranici odhadu Ministerstva financí. Navíc se dá předpokládat, že vzhledem k charakteru podnikání a již nastavených podmínek u jednotlivých podnikatelů možná nějaká část zůstane u dobrovolných plateb DPH. Takže ten dopad by nebyl tak vysoký.

Nicméně i kdybychom se zdrželi řekněme těch 3 až 4 miliard korun, pak se z celkových plánovaných příjmů na příští rok jedná o dopad zhruba 2 až 3 desetiny procenta příjmů státního rozpočtu. Meziročně se mají zvednout příjmy státního rozpočtu o 95 miliard, což je mnohonásobně více než přímý dopad našeho návrhu.

A proč říkám přímý? Mrzí mě, že Ministerstvo financí uplatňuje ten jenom krátkodobý a ryze účetnický pohled. A dořeknu vám to příště. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak, pane poslanče. Je tedy 14 hodin a podle situace v sále je zřejmé, že máte přerušit svůj projev, a stejně tak přerušujeme projednávání tohoto bodu, protože po druhé hodině není možné projednávat zákony ve třetím čtení. Takže přerušíme projednávání tohoto bodu. Stejně tak není možné otevřít další třetí čtení, která zde jsou, a dvě zařazená druhá čtení nebudu otevírat, protože není přítomen pan ministr vnitra, který by byl k jejich projednávání potřeba.

Vzhledem k situaci v sále i k ustálenému zvyku tedy přerušuji dnešní jednání Poslanecké sněmovny ve dvě hodiny a pokračovat budeme v této schůzi v úterý ve 14 hodin, na kdy jsou zařazené body 313 a 312. Jedná se o projednávání stanoviska Poslanecké sněmovny k antisemitismu a k situaci ve zdravotnictví.

Já vám děkuji, přeji vám příjemný víkend a uvidíme se tedy příští týden.

(Jednání skončilo ve 14.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
22. října 2019
Přítomno: 188 poslanců

(Jednání zahájeno ve 14.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji dnešní jednání, resp. jednací den, přerušené 35. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. S náhradní kartou číslo 15 bude hlasovat pan poslanec Špičák.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Margita Balaščíková z rodinných důvodů, Petr Beitzl ze zdravotních důvodů, Vojtěch Filip od 17.15 do 20 hodin z pracovních důvodů, Pavla Golasowská z pracovních důvodů, Stanislav Juránek do 16.30 z pracovních důvodů, Jakub Michálek od 17 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová z pracovních důvodů, Marie Pěňčíková z pracovních důvodů, Karel Rais ze zdravotních důvodů, Roman Sklenák ze zdravotních důvodů, Pavel Staněk z pracovních důvodů, Vlastimil Válek z pracovních důvodů, do 18.30 z pracovních důvodů Radovan Vích, Jan Volný ze zdravotních důvodů z celého dne a stejně tak ze zdravotních z dnešního jednacího dne pan poslanec Rostislav Vyzula.

Pokud jde o členy vlády, tak se omlouvá pan premiér Andrej Babiš z důvodu zahraniční cesty, ministři Marie Benešová – zahraniční cesta, Jan Hamáček do 16 hodin z pracovních důvodů, Jana Maláčová z pracovních důvodů, Lubomír Metnar z pracovních důvodů a Robert Plaga do 16 hodin z pracovních důvodů.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, nejprve vás poprosím o to, abyste se ztišili, abychom se navzájem slyšeli, abyste také slyšeli první věc, se kterou vás chci seznámit, a to jsou návrhy, na kterých se shodlo dnešní grémium a o kterých budeme potom hlasovat:

1. Grémium navrhuje zrušit pevné zařazení bodů 290 – jde o sněmovní tisk 510, 291 – sněmovní tisk 537 a 292 – sněmovní tisk 564 a jejich vrácení zpátky do bloku zprávy, návrhy a další body, tedy body, které se týkají guvernéra ČNB.

2. Grémium navrhuje, aby Poslanecká sněmovna ve čtvrtek 24. října jednala dále i po bodu 318, což jsou ústní interpelace, a jednala a meritorně i procedurálně hlasovala o všech návrzích i po 21. hodině.

Tyto dva návrhy znamenají, že o návrzích grémia nebudeme dnes hlasovat v celku, ale budeme mít dvě hlasování. V prvním hlasování se vyrovnáme s návrhem na zrušení pevného zařazení bodů, tak jak jsem je přečetl, a v druhém potom budeme hlasovat procedurální návrh na meritorní procedurální jednání hlasování po 21. hodině ve čtvrtek.

Pan předseda Marek Výborný hlasuje s hlasovací kartou číslo 16.

Nyní přistoupíme k vystoupení poslanců s návrhy na změnu schváleného pořadu 35. schůze. Jako první je... Tak s přednostním právem – (Hlásí se poslanec Chvojka.) Ne, nemá zájem vystoupit s přednostním právem. Jako první je do diskuse přihlášen pan poslanec

Lubomír Volný, dále k návrhu na změnu schváleného programu je přihlášen pan poslanec Marian Jurečka a potom budeme postupovat dál. (V jednacím sále je hluk.)

Dámy a pánové, ještě jednou prosím o klid, ať slyšíme návrhy na změnu schváleného pořadu schůze. Slovo má pan poslanec Lubomír Volný.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Takže ještě jednou dobrý den, dámy a pánové. Vzhledem k tomu, že budeme dneska projednávat velmi důležitý bod, kterým je usnesení proti rostoucímu a sílícímu antisemitismu, a protože předtím v debatě zaznělo, že používáme proti všem stejný metr a bojujeme proti jakékoliv nenávisti, já bych si vás dovolil požádat o podporu mého návrhu, abychom po projednání usnesení o antisemitismu projednali stanovisko Poslanecké sněmovny k sílící rusofobii a přijali usnesení tohoto znění – toto usnesení je přesnou kopií usnesení proti antisemitismu, které jsme obdrželi, pouze se v něm vyměnilo slovo Izrael za Ruskou federaci.

Takže Poslanecká sněmovna ČR

(I.) důrazně odsuzuje všechny projevy rusofobie a protiruské xenofobie směřující proti jednotlivcům, náboženským institucím, organizacím, jakož i Ruské federaci včetně jejich ústavních činitelů;

II. odmítá jakékoliv zpochybňování práva Ruské federace na existenci a obranu;

III. odsuzuje veškeré aktivity a prohlášení skupin, které vyzývají k bojkotu Ruské federace, jeho zboží, služeb či občanů, ať již na území ČR, či na mezinárodních fórech;

IV. vyzývá vládu, aby jak doma, tak i v mezinárodních vztazích rozhodně vystupovala proti všem formám rusofobie, protiruské xenofobii a extremismu a proti bojkotu Ruské federace;

V. žádá vládu, aby na půdě EU, Organizace spojených národů a dalších mezinárodních institucí odmítala finanční podporu ze zdrojů těchto organizací pro taková hnutí, organizace a spolky, které šíří a podporují rusofobii, protiruskou xenofobii, extremismus a bojkot Ruské federace;

VI. doporučuje vládě, aby jak doma, tak v rámci EU zintenzivnila aktivity v oblasti prevence rusofobie a zasazovala se o zajištění větší bezpečnosti pro jednotlivé osoby, organizace a instituce, které by se mohly stát terčem rusofobních a xenofobních útoků.

Děkuji vám za pozornost a prosím vás o podporu tohoto návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A dále vystoupí s návrhem na změnu schváleného pořadu pan poslanec Marian Jurečka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Dobré odpoledne. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych si dovolil na dnešní jednání zařadit jeden bod programu, který se týká studie proveditelnosti na plavební kanál Dunaj–Odra–Labe, protože tato studie proveditelnosti byla na začátku října Ministerstvem dopravy odeslána k projednání vládě a já si myslím, že je to tak strategické a zásadní rozhodnutí, že by se jí měla zabývat Poslanecká sněmovna.

Pokud by ten bod byl zařazen, potom bych chtěl navrhnout kromě zprávy za vládu, aby byla ta studie proveditelnosti také projednána ve výborech hospodářském, ve výboru pro životní prostředí a výboru pro zemědělství, protože se tento záměr případné investice týká Pardubického, Olomouckého, Moravskoslezského, Zlínského i části Jihomoravského kraje.

Investice v té studii proveditelnosti zmiňovaná je v objemu 583 mld. korun. A myslím si, že o takto strategické věci by bylo dobré, aby byla Sněmovna nejen informovaná, ale aby se také k tomu mohla vyjádřit, a především také aby k tomu mohli zaujmout stanovisko také poslanci v těch odborných výborech, ale také poslanci, kteří zastupují jednotlivé dotčené regiony.

Protože jsme v situaci, kdy tady je několik desítek let stavební uzávěra pro stovky měst a obcí v těchto dotčených krajích a starostové z těchto měst a obcí se ozývají, někteří i podepsali nesouhlasné vyjádření s tímto záměrem. Protože se to opět bude týkat těch uzávěr, které jsou navrhovány, aby pokračovaly, ale také se to bude týkat případně toho záměru výrazného území, které bude dotčeno nejenom z hlediska toho územního plánování a rozvoje, ale také z hlediska třeba dopadu na krajinu, zemědělství, životní prostředí a tak dále.

Takže mi dovoluji, abych si tady – nebo zkuste prosím pěkně zvážit podpoření tohoto bodu, který by měl za cíl, aby za vládu byla tato studie stručně představena a následně abychom usnesení, které bych potom navrhl, uložili těm konkrétním výborům, aby se tímto materiálem zabývaly, aby k tomu zaujaly stanovisko. Děkuji za pozornost a to zařazení si dovoluji navrhnout za dnes pevně zařazené body. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, zaznamenal jsem. Než dám slovo dalšímu řečníkovi, kterým bude pan předseda Chvojka, tak konstatuji, že pan poslanec Skopeček bude hlasovat s náhradní kartou číslo 18.

Na řadě je pan předseda Chvojka, po něm vystoupí pan poslanec Kaňkovský. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Hezké odpoledne, kolegyně, kolegové. Já bych si dovil požádat o zařazení bodu číslo 15, což je druhé čtení sněmovního tisku 448, základní registry, před ty body pana ministra vnitra Hamáčka, před bod 36, 37, 38 tak aby pan ministr Hamáček měl své tisky v jednom bloku. To znamená, prosím o zařazení bodu číslo 15, základní registry, před bod číslo 35. To znamená po daňovém řádu. Dnes odpoledne samozřejmě, nebo v tom pořadí, v kterém to je. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, rozumím. S přednostním právem pan předseda Stanjura. Prosím máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Málokdy se stane, že pod jedním návrhem zákona jsou podepsáni předsedové vládních i mnohých opozičních stran. U bodu 170 se tak stalo. Je to návrh poslanců Jany Černochové, Andreje Babiše, Jana Hamáčka, Petra Fialy, pokud se nepletu, tak i Víta Rakušana, Marka Výborného a mnoha dalších na vydání ústavního zákona, kterým se mění ústavní zákon číslo 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů. Je to sněmovní tisk číslo 557, první čtení. V zásadě se jedná o návrh na zvýšení pravomoci vlády při vysílání vojáků do zahraničí.

Já bych díky tomu, že je na tom taková široká politická shoda, navrhl, abychom začali projednávat tento návrh zákona, abychom ho předřadili do bloku prvních čtení jako první v bloku prvních čtení. Jenom zopakuji – bod číslo 170, sněmovní tisk 557. Je pod tím podepsáno, jak jsem říkal, minimálně pět předsedů politických stran, z toho dvou vládních a tří opozičních stran. Pokud jsem na někoho v tom výčtu opomněl, tak se mu omlouvám, nebyl v tom žádný úmysl. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A nyní pan poslanec Kaňkovský ke změně schváleného pořadu schůze. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, kolegové. Dovoluji si navrhnout nový bod k projednání na této schůzi Sněmovny s názvem Stanovisko Poslanecké sněmovny k dlouhodobému pronásledování politických oponentů, náboženských a etnických menšin a k nelegálním odběrům orgánů v Čínské lidové republice.

K žádosti o zařazení tohoto bodu na plénum Poslanecké sněmovny vedou mě i klub KDU-ČSL – a věřím, že i poslance z dalších poslaneckých klubů – množící se informace, které znovu a znovu dokládají závažné porušování lidských práv v Číně. O tom, že v Číně dochází dlouhodobě k potírání lidských práv, se v mezinárodním prostoru hovoří celou řadu let, ať už jde o věznění a mučení politických oponentů, pronásledování Ujgurů, Tibetanů a dalších etnických menšin, věznění a útisk křesťanů, příslušníků hnutí Falun Gong a dalších. Informace o krutých podmínkách ve vězeňských, dle představitelů Číny takzvaných převýchovných táborech v provincii Sin-ťiang a dalších se také objevují s menší či větší pravidelností. To vše samo o sobě už vyvolalo řadu reakcí na straně mezinárodních společenství, ať už jde o Organizaci spojených národů, Evropský parlament i národní parlamenty.

V posledních letech se ale objevují ještě otřesnější informace o některých praktikách proti pronásledovaným skupinám, včetně různých forem mučení. Naprosto tragickým fenoménem posledního desetiletí jsou pak nelegální odběry orgánů politickým vězňům, obyvatelům praktikujícím učení Falun Gong, křesťanům či obyvatelům z řad Ujgurů, Tibetanů a dalších etnik.

To, co se zpočátku zdálo jako naprosto neuvěřitelné, se bohužel dle zjištění mezinárodních organizací, včetně Světové transplantací společnosti, ukazuje jako velmi smutný fakt. To potvrzují i závěry mezinárodního vyšetřovacího tribunálu, kterému předsedá bývalý prokurátor mezinárodního trestního tribunálu pro bývalou Jugoslávii Sir Geoffrey Nice. Ten mimo jiné uvedl, že v Číně je v současné době vězněno více než jeden a půl milionů vězňů. Někteří z nich jsou zabíjeni kvůli tomu, aby jejich orgány sloužily rozvíjícímu se obchodu s transplantacemi, který má hodnotu podle odhadů kolem jedné miliardy dolarů ročně.

Dle informací kanadského právníka Davida Matas probíhá v Číně ročně 60 až 100 tisíc transplantací, přičemž většina orgánů pochází od vězňů. Na nelegální odběry orgánů již v roce 2012 zareagovala Mezinárodní transplantací společnost, která vyzvala Čínu, aby opustila zcela neomluvitelnou praxi nelegálních odběrů orgánů.

Všechny tyto informace jsou natolik závažné, že jsem přesvědčen, že k nim nemůžeme, respektive nesmíme mlčet, pokud chceme naplnit své mezinárodní závazky v oblasti ochrany lidských práv a jestliže se nechceme zpronevřit základním hodnotám evropské civilizace, ke kterým patří úcta k životu, úcta k člověku bez rozdílu rasy či vyznání.

V minulém týdnu byla do Poslanecké sněmovny do rukou místopředsedy petičního výboru kolegy Elfmarka doručena petice, kterou zorganizovali čeští příznivci učení Falun Gong a kterou doposud podepsalo 49 tisíc českých občanů, včetně řady osobností, jako je Marta Kubišová, Jan Potměšil či biskup Václav Malý a celá řada dalších. Tato petice protestuje proti nijak neospravedlnitelným praktikám pronásledování různých menšin v Číně. Původně byla tato petice doručena do Sněmovny již v roce 2018, následně byl svolán kulatý stůl, ale dále projednávání petice již nepokračovalo.

Pevně věřím, že při opakovaném podání bude svoláno veřejné slyšení a že k petici zaujme petiční výbor své stanovisko. Vzhledem k závažnosti problematiky jsem ale přesvědčen, že bychom se porušováním lidských práv a nelegálními odběry orgánů v Číně měli bez ohledu na výsledek jednání petičního výboru zabývat už nyní na plénu Sněmovny. Horní komora Parlamentu Senát projednal tuto petici již v březnu tohoto roku a přijal k němu příslušné usnesení. Pevně věřím, že se stejnou naléhavostí projednáme situaci v oblasti lidských práv v Číně i na jednání zde v Poslanecké sněmovně.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji si vás požádat jednak o zařazení tohoto nového bodu na jednání Poslanecké sněmovny a zároveň jeho pevné zařazení ve dvou variantách, buď v úterý 5. 11. pevně v 18 hodin, anebo ve druhé variantě ve středu 6. 11. taktéž v 18 hodin. Děkuji vám za pozornost a děkuji i za podporu tohoto návrhu. (Potlesk poslanců KDU-ČSL.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Na řadě je pan předseda Michálek. Já jenom, dámy a pánové, tam na boku u stolku si někdo z vás zapomněl mobil, tak komu chybí mobil, tak si ho tady u mě můžete vyzvednout. Prosím máte slovo, pane předsedo.

Poslanec Jakub Michálek: Vážený pane místopředsedo, vážená vládo, vážené dámy, vážení pánové, navrhuji následující změnu programu, zařadit body 145 a 147 jako první body 6. listopadu. To znamená, chci, aby se konečně projednaly zákony o státních zástupcích, které jim poskytnou nezávislé postavení, zvláště v aktuální situaci, kdy předseda vlády stále – jeho případ je stále prověřován na Nejvyšším státním zastupitelství z hlediska dohledu.

Bohužel současná situace vykazuje systémové nedostatky, kdy nejvyšší státní zástupce může být odvolán prakticky kdykoliv vládou bez uvedení důvodu. V důsledku toho na něj může vláda i tlačit, může mu hrozit tím, že ho odvolá a podobně, a rozhodně v tomhle případě nemůžeme mluvit o tom, že by měl zcela nezávislé postavení. Čili vyzývám vás, abyste se zasadili o lepší nezávislost státních zástupců, aby mohli konečně nestranně posuzovat všechny tyto kauzy, aniž by se museli ohlížet na nějaké politické ohledy, že je může někdo odvolat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu předsedovi Michálkovi. A ještě se hlásí pan předseda.

Poslanec Jakub Michálek: Já jsem byl upozorněn, že jsem řekl 145 a 147 a je to 145 až 147.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Děkuji za upřesnění. Hlásí se ještě někdo k návrhu na změnu pořadu schůze? Ano, hlásí pan předseda poslaneckého klubu ANO Jaroslav Faltýnek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji. Hezké odpoledne. Kolegyně, kolegové, já bych vynesl jménem našeho klubu a klubu sociální demokracie veto na návrhy pana kolegy Jurečky a Kaňkovského. Děkuji. (V sále je velký hluk.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pardon. Já jsem neslyšel druhé jméno. (Poslanec opakuje mimo mikrofon.) Ano. Děkuji. Ano. Ještě, pane poslanče. Prosím. Máte slovo.

Poslanec Petr Třešňák: Pěkné odpoledne vážení kolegové. Rád bych poprosil o pevné zařazení následujících bodů. Jedná se o sněmovní tisk číslo 490, úprava výpočtu rodičovského příspěvku jako první bod v bloku třetích čtení, a dále o pevné zařazení bodů sněmovní tisk číslo 479 a sněmovní tisk 516 upravujících způsob volby do orgánů zdravotních pojišťoven jako první bod v bloku prvních čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane poslanče, ještě prosím. První bod v bloku prvních čtení dnes?

Poslanec Petr Třešňák: Dnes.

Místopředseda PSP Petr Fiala: A první bod v bloku třetích čtení kdy?

Poslanec Petr Třešňák: V pátek, pokud na to dojde.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pardon. V pátek je mimořádná schůze.

Poslanec Petr Třešňák: V pátek je mimořádná schůze, tak obecně jako první bod v bloku třetích čtení.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Takto o tom ale těžko můžeme hlasovat. Zkuste navrhnout... (Poznámky z pléna.) Můžeme? Názor většiny reprezentantů poslaneckých klubů je, že o tom můžeme hlasovat i v této podobě. Dobře. Nechám to odhlasovat. (V sále je silný hluk.)

Poslanec Petr Třešňák: Ještě poprosím. Jak jsem navrhoval to pevné zařazení sněmovního tisku číslo 479 –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, prosím o klid, já opravdu neslyším! Ani já neslyším, co pan poslanec navrhuje. Pak o tom nemůžeme hlasovat.

Poslanec Petr Třešňák: Pouze malé doplnění. U toho pevného zařazení sněmovního tisku 479 a 516 poprosím o sloučenou rozpravu obou těchto tisků.

Místopředseda PSP Petr Fiala: 479 a 516 – sloučená rozprava. To se nebude nyní hlasovat. To budeme hlasovat až ve chvíli, kdy to budeme projednávat.

Pan předseda Výborný.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, milé kolegyně, vážení kolegové, to, že pan kolega Faltýnek vetoval bod, který se věnuje stavbě kanálu Dunaj–Labe–Odra, to vcelku chápu. Víme, kdo tady jaké má zájmy. Ale to, že vetoval bod, kdy jsme měli projednat porušování základních lidských práv, a to nejen směrem k hnutí Falun Gong, ale i vůči křesťanům v Číně a dalším osobám, to je zvláštní. Protože pane předsedo prostřednictvím pana místopředsedy, nevím, jestli tušíte, že tuto petici podepsal také

jistý muž, občan České republiky, který se jmenuje Andrej Babiš. Je to zvláštní. Možná že by pan premiér chtěl, aby to bylo projednáno. Díky.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Ještě někdo se hlásí k pořadu schůze? Nehlásí, takže budeme hlasovat o jednotlivých návrzích na změnu pořadu v pořadí, v jakém byly předneseny. Nejprve budeme hlasovat o návrhu grémia na zrušení pevného zařazení bodu 290, 291, 292 a o jednání po ústních interpelacích ve čtvrtek 24. 10., to bude první hlasování, a pak budeme hlasovat také o návrhu grémia, aby Poslanecká sněmovna jednala meritorně i procedurálně po 21. hodině ve čtvrtek 24. 10., ale s tím se musíme vyrovnat zvláštním hlasováním.

Takže teď hlasujeme o zrušení pevného zařazení bodu 290, 291, 292 a o jednání po ústních interpelacích ve čtvrtek 24. 10.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 113 přihlášeno 176 poslanců, pro 160, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní hlasujeme o tom, aby Sněmovna jednala meritorně i procedurálně ve čtvrtek 24. 10. i po 21. hodině.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 114 přihlášeno 176 poslanců, pro 158, proti 2. S návrhem byl vysloven souhlas.

O návrhu pana poslance Jurečky nemůžeme vzhledem k vetu dvou poslaneckých klubů hlasovat.

Budeme se zabývat návrhem pana poslance Lubomíra Volného na to, abychom projednali usnesení Poslanecké sněmovny k sílící rusofobii, a to poté, co projednáme usnesení k antisemitismu.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 115 přihlášeno 177 poslanců, pro 16, proti 78. Návrh nebyl zařazen na pořad schůze.

Dalším návrhem, který budeme hlasovat, je návrh pana předsedy poslaneckého klubu ČSSD Chvojky na zařazení bodu číslo 15, sněmovní tisk 448 týkající se základních registrů, před body 36, 37 a 38.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 116 přihlášeno 177 poslanců, pro 148, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Dále budeme hlasovat návrh pana předsedy poslaneckého klubu ODS Zbyňka Stanjury, který se týká bodu 170, sněmovní tisk 557, Ústava České republiky, jde o vysílání vojáků do zahraničí – abychom tento bod projednali jako první bod bloku prvních čtení.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 117 přihlášeno 177 poslanců, pro 61, proti 33. Návrh nebyl přijat.

Návrh pana poslance Kaňkovského nebudeme hlasovat, protože proti němu bylo vneseno veto dvou poslaneckých klubů.

Co budeme hlasovat, je návrh předsedy poslaneckého klubu Piráti Jakuba Michálka na to, aby body 145 až 147 týkající se státních zástupců byly zařazeny jako první body dne 6. listopadu na jednání schůze. To znamená před případnými třetími čteními.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 118 přihlášeno 177 poslanců, pro 59, proti 79. Návrh nebyl přijat.

Pak jsou zde návrhy pana poslance Třešňáka, aby sněmovní tisk 490 byl zařazen jako první bod třetích čtení. Je to tedy návrh na úpravu pořadu schůze, nejedná se přímo o pevné zařazení.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 119, přihlášeno 177 poslanců, pro 77, proti 64. Návrh nebyl přijat.

A poslední návrh je, aby se sněmovní tisky 471 a 516, což se týká zdravotních pojišťoven, zařadily jako první body prvních čtení.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 120, přihlášeno 177 poslanců, pro 46, proti 38. Tento návrh nebyl přijat.

Tím jsme se hlasováním vyrovnali se všemi návrhy na změnu pořadu schůze. Než přistoupíme k prvnímu bodu, kterým se budeme dnes zabývat, ještě přečtu omluvu, která mezitím přišla. Pan poslanec Vojtěch Munzar se omlouvá z dnešního jednání od 17.30 do konce jednacího dne a zítra do 12 hodin z pracovních důvodů.

Nyní se budeme zabývat bodem

313.

Stanovisko Poslanecké sněmovny k silicím antisemitismu

Prosím, aby místa u stolku zpravodajů zaujali zástupce navrhovatelů pan poslanec Jan Bartošek a zpravodaj pan poslanec Miloslav Janulík. Projednávání tohoto bodu jsme přerušili ve všeobecné rozpravě dne 11. září 2019 na 34. schůzi Poslanecké sněmovny, a to do doby projednání zahraničním výborem. Zahraniční výbor přijal usnesení č. 101 ze dne 19. září 2019, které nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 3389. V této chvíli prosím zpravodaje zahraničního výboru pana poslance Jaroslava Bžocha, aby nás informoval o jednání výboru. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo. (Velký hluk v sále.)

Poslanec Jaroslav Bžoch: Děkuji za slovo, pane předsedající.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, prosím o klid, ať slyšíme informaci zpravodaje zahraničního výboru o jednání v tomto výboru, kterou jsme si vyžádali.

Poslanec Jaroslav Bžoch: My jsme se jako zahraniční výbor zabývali tímto tiskem na naší poslední schůzi. (Stále velký hluk.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, ještě jednou prosím o klid. Děkuji. Pan zpravodaj bude pokračovat.

Poslanec Jaroslav Bžoch: Vážené kolegyně, vážení kolegové, my jsme se tímto zabývali na naší 33. schůzi dne 19. září, kdy jsme měli pozvané hosty, probírali jsme to téma zprava, zleva, vypořádali jsme se s argumenty. Já nebudu načítat celé to usnesení, protože počítám, že ho pak přečte ještě jednou pan zpravodaj, tak abych nás tím nezdržoval. Jen vás

seznámím s tím, co v této diskusi zaznělo a s čím se budeme určitě potýkat i v nějaké další debatě.

Usnesení, jak je navržené, je, myslím, vyvážené, ale samozřejmě u některých bude budit dojem, že se míchá antisemitismus s podporou Státu Izrael, což i já jako zpravodaj musím uznat.

Pokud se jedná o debatu, kterou jsme měli, jednalo se hlavně o bojkot Státu Izrael, jednalo se hlavně o antisemitismus a o promíchávání těchto věcí najednou. Zaznívaly argumenty, které říkají, že bojkot jakéhokoli státu je vyjádření svobodného slova. Nemělo by se to připomínat k věcem, které se stávaly v minulosti. Na druhou stranu my sami z historie víme, že bojkot jako takový, ať už Židů k té otázce, byl špatný, nicméně i přesto v tomto usnesení, které, si myslím, je vyvážené, nesmíme zapomínat na to, že i přesto, že i Stát Izrael má naši podporu, tak pokud se Stát Izrael jako takový v některých věcech nechová podle představ a podle toho, jak by měl, tak je potřeba i ten Stát Izrael kritizovat. Toto všechno zaznělo na výboru, a když bude mít pan zpravodaj slovo, tak vás seznámí s usnesením. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní chce vystoupit zástupce navrhovatelů. My bychom tedy úplně správně formálně měli pokračovat v přerušené všeobecné rozpravě, ve které mám přihlášku s přednostním právem. Tudiž já potom dám slovo panu navrhovateli. Já tady mám totiž písemnou přihlášku, která má přednost. Přihlásil se pan poslanec František Navrkal, který ovšem vystupuje se stanoviskem poslaneckého klubu Pirátů, a tato přihláška s přednostním právem má přednost před ostatními nepísemnými přihláškami s přednostním právem. Prosim, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec František Navrkal: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, ze všeho nejdřív bych rád prostřednictvím pana předsedajícího poděkoval kolegovi Bartoškovi za iniciativu k odsouzení antisemitismu. Nedávné události v Halle nám potvrzují, že neonacismus a antisemitismus jsou stále živou hrozbou a že Židé nejsou v Evropě v bezpečí bohužel ani ve 21. století. Proto se chci i já přidat k jasnému odsouzení všech projevů nenávisti vůči Židům jak u nás, tak ve světě.

Co mně nicméně na návrhu vadí, jsou body 3, 4 a 5, které od hlavního tématu dost vybočují, když mluví o bojkotu Státu Izrael. Takováto snaha o vlamování mezinárodněpolitických témat do deklarace o odsouzení antisemitismu mi připadá nešťastná. Neříkám, že se nemáme těmito tématy zabývat, naopak jsem sám byl v této věci aktivní a snažil se o nich komunikovat přímo s panem izraelským velvyslancem a řadou odborníků na Blízký východ. Jen na tyto debaty určitě existuje daleko vhodnější prostor než tato rozprava. Dnes bychom se tu měli pokusit dospět k jednotnému stanovisku odsuzujícímu antisemitismus a já se obávám, že zmíněné body jsou tomuto zbytečnou překážkou.

Když se podobným usnesením zabývali před rokem v Německu, sklídl Bundestag kritiku paradoxně z řad desítek izraelských a židovských akademiků, jejichž výhrady směřovaly zejména vůči snaze plošně umlčovat kritiky politiky Izraele. Jistě jste zaznamenali, že někteří z těchto akademiků se včera s obdobnými výhradami obrátili formou dopisu i na nás. Co se jejich výhrad týče, v mnohém jim musím dát za pravdu a z toho také pramení má skepse vůči snaze propašovat některé kontroverzní body i do našeho usnesení.

Konkrétně bod 5 vyzývá vládu, aby např. na půdě EU a OSN odmítala finanční podporu organizacím vyzývajícím k bojkotu Státu Izrael, přitom nijak blíže nespecifikuje, co se od vlády očekává a co si pod samotným pojmem bojkot Státu Izrael představit. Tato výkladová nejistota může negativně dolehnout především na naše akademiky, novináře či zástupce

neziskového sektoru. Nově by se totiž museli zamýšlet, zda nebudou postihováni třeba za svou účast na různých mezinárodních fórech či za své kritické názory vůči izraelské politice. Mám za to, že v tomto jsme navíc v přímém rozporu se Všeobecnou deklarací lidských práv, která v článku 19 jasně říká: každý má právo na svobodu přesvědčení a projevu a toto právo nepřipouští, aby někdo trpěl újmu pro své přesvědčení. Přitom v bodě 5 explicitně touto újmou hrozíme.

Z toho důvodu bych se prostřednictvím pana předsedajícího rád zeptal pana předkladatele, jak si konkrétně aplikaci tohoto bodu představuje.

Na závěr bych vás rád vyzval, abychom se zaměřili na to, co je opravdu podstatné a proč tu dnes jsme. Odsudme jednotně a zcela jasně jakékoli projevy nenávisti vůči Židům a nerozměňujme a neznevažujme tento symbolický akt polemikami o mezinárodní politice. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A teď abychom postupovali správně. Takže s přednostním právem nyní vystoupí místopředseda Poslanecké sněmovny Tomio Okamura, po něm zástupce navrhovatelů pan předseda Bartošek. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, téměř polovina mladých evropských Židů podle nového průzkumu Evropské unie zvažuje emigraci, ke které ji vede strach a obavy o vlastní bezpečí. Může za to enormní nárůst projevů antisemitismu, kvůli kterému se mladí lidé bojí na evropských ulicích nosit náboženské předměty nebo se otevřeně hlásit ke svému židovskému původu. Kantorovo centrum zveřejnilo v květnu samostatný report, podle kterého v loňském roce celosvětově přibylo útoků namířených proti Židům, a to o 13 %. Nejstrmější nárůst protižidovských útoků byl v západní Evropě. Nejvíce v Německu, kde jich oproti předchozímu roku bylo o 70 % více. My jsme si zvykli spojovat antisemitismus s nějakými neonacisty. V první řadě bychom si ale měli říct, že největší počet antisemitistů je mezi muslimy. Uvedla to například koordinátorka Evropské unie pro boj s antisemitismem Katharina von Schnurbeinová, která uvedla – a cituji: Co se týče antisemitských předpokladů mezi muslimskou komunitou, víme, že jsou dvakrát až třikrát vyšší než ve většinové populaci. Konec citátu.

Má to logiku. A i v České republice, jak víme z veřejných zdrojů, se muslimové modlí a možná ještě modlí za zničení Státu Izrael. Návist k Izraeli je spojnicí mezi muslimy a dalšími faktickými antisemity, evropskými liberály a evropskou tzv. ultralevicí.

Tady bych rád připomněl, že naše hnutí SPD je od počátku v tomto směru vždy proizraelské, protože Izrael a Izraelce bereme jako našeho a skutečně opravdového spojence v boji s islámským terorismem a jako zemi a národ, který má od svého narození velmi blízko k Československu i České republice. A ve velkém množství témat by nám měl být vzorem. Izrael a izraelský židovský národ totiž ukazují, že i malý desetimilionový národ se dokáže ubránit mnohanásobné přesile, kterou je fakticky obklíčen. Předsednictvo SPD, pro vaši informaci, například již 19. prosince roku 2017 vyzvalo vládu České republiky, aby přesunula úřad českého velvyslanectví do Jeruzaléma, protože považujeme Jeruzalém za nedělitelné hlavní město Státu Izrael.

V České republice není naštěstí antisemitismus velký problém kromě toho, že je tabu a v podstatě komické říct Židovi Žide, to si troufne jenom Žid. Jako u Cikánů si už Cikáne říkají jen Cikáni. To ovšem neznamená, že by nenávist k národům nebo odlišným skupinám vymizela. Sluneční kavárna svorně nenávidí a šíří nenávist proti všemu, co je spojeno s Okamurou, Babišem nebo Zemanem.

Dámy a pánové, Churchill prý po válce řekl, že příští fašismus se bude vyznačovat bojem s fašismem. A dnes jsme svědky masového šíření nenávisti vůči skupinám občanů, kteří mají jiné názory. Tyto názory jsou potlačovány a jejich nositelé jsou dehonestováni. Zmizela svoboda slova, zmizela svoboda vyslovit názor, jiný názor, a jejich autoři jsou namísto demokratické diskuse o podstatě věci nálepkováni negativními přívlastky. Končí to tím, že lidé jsou na ulici od tzv. sluníčkářů neboli pravdoláskařů napadáni jen pro své názory. Tak začínal a začíná fašismus.

SPD má s útoky na své členy nebo sympatizanty své zkušenosti. Já osobně už takové projevy nenávisti proti své osobě téměř nevnímám, ale někdy se nepřestávám divit. Stalo se mi už, že mi dokonce majitel lékárny v centru Prahy odmítl prodat léky, protože jsem Okamura a mám jiné názory, než má on. Ladislava Jakla dvakrát fyzicky napadli a mému spolupracovníkovi s dítětem na ulici vyhrožovali "milovníci" pravdy a lásky pověšením a několikrát ho fyzicky napadli. Tady vidíme v praxi představu demokracie v podání tzv. sluníčkářů popostrkovaných mainstreamovými novináři. Tito lidé by si měli uvědomit, že takové štvání lidí proti sobě a vzbuzování nenávisti proti názorovým oponentům se jednou může obrátit i proti nim samým. A to není dobře.

Aniž bychom si to uvědomovali, v rámci boje proti domnělé nenávisti ve společnosti produkují média a politici – mám na mysli mainstreamová média a mainstreamoví politici – nenávist skutečnou, a to na všech stranách. Tady je skutečně nebezpečí. Samozřejmě, frustrace některých občanů ze situace, kdy migranti mají více kulturních a politických svobod než Evropan, pak na opačné straně vede skutečně k extremismu i v evropské populaci. Nejlepším lékem na všechny ty nenávisti je v první řadě svoboda a rovný spravedlivý přístup ke všem. Protože etnickou i jinou nenávist nejčastěji vzbuzuje pocit křivdy a nespravedlnosti, když zákony platí jen pro jedny a ne pro všechny.

Jestliže jsme v Evropě zakázali nacismus, uniká mi, proč tu je povolena daleko nebezpečnější ideologie islámu. Zastavme islamizaci Evropy, a ubude útoků na Židy i ostatní Evropany. Mluvme pravdu o Izraeli a Palestině, a ubude nenávisti vůči Židům i mezi dnešní tzv. liberální společností. Dovolme svobodnou soutěž názorů a nedehtonstujeme a nenálepkujeme, a ubude nenávisti živené pouze pro politický kalkul. Víím, že to je pro někoho těžké, protože emoce k lidem prostě patří. A věřte mi, že i já se budu snažit o větší empatii a pochopení svých politických oponentů. Perspektiva naší země a našeho národa je ve spolupráci, nikoli v nenávisti. A to, ať je tato nenávist šířena vůči Izraeli, Rusku, USA, nebo proti konkurenčním politickým názorům a občanům, co je sdílejí.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic SPD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane místopředsedo. Mám zde nějaké faktické poznámky, ale možná je to jenom pozůstatek hlasování, tak se pro jistotu kolegyň a kolegů zeptám: paní poslankyně Šlechtová – nehlásila se k faktické poznámce. Pan poslanec Kalous – také ne. Pan předseda Kováčik také ne, pan poslanec Kohoutek také ne a pan poslanec Martínek – hlásil se k faktické poznámce. Tak už je to v pořádku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Já bych se chtěl jenom krátce omluvit příbuzným pana Churchilla za to, že mu tady je vkládán do úst výrok, který nikdy neřekl. Omlouvám se.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní vystoupí s přednostním právem pan předseda Bartošek jako zástupce navrhovatelů. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Nejprve dovolu, kolegyně a kolegové, vůbec to, že jste byli ochotni a podpořili jste zařazení tohoto bodu na program Poslanecké sněmovny. Stejně tak bych chtěl poděkovat i zahraničnímu výboru za kvalitní projednání a připomínky, které byly vzneseny na jednání tohoto výboru. A stejným způsobem bych chtěl poděkovat i Ministerstvu zahraničních věcí, které se spolupodílelo na přípravě tohoto usnesení a některé formulace vypracizovalo, a dohodli jsme se na něm. Já jsem měl původně návrh trochu jiného usnesení, ale poté, co jsem si přečetl návrh Ministerstva zahraničních věcí, tak jsem se s ním ztotožnil a souhlasím s tím, abychom hlasovali o této podobě.

Jsem totiž přesvědčen, že Izrael je náš strategický partner a spojenec na Blízkém východě. Můžeme vidět v Evropě narůstající vlny antisemitismu, začátkem října v Německu. A já jsem přesvědčen, že v takovýchto situacích je potřeba se jasně vymezit vůči těmto jevům a přiznat se k našim partnerům, se kterými máme spojení, a se Státem Izrael v mnoha odvětvích, nejenom v oblasti vědy, ale především v oblasti bezpečnosti.

Jsem přesvědčen, že kdyby neexistoval Stát Izrael, tak by situace v Evropě vypadala úplně jinak. I z toho důvodu jsem přesvědčen, že Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky má dát jasné a srozumitelné stanovisko, kdy odsuzuje jakékoliv formy antisemitismu včetně aktivit, které směřují proti občanům Státu Izrael.

Jsem také přesvědčen o tom, že se vůči některým věcem musíme vymezit, protože formy bojkotu Státu Izrael na sebe berou různou podobu, mnohdy sofistikovanou, inteligentní, možná o to více nebezpečnou. Z toho důvodu je potřeba se vymezit nejenom vůči tomuto chování, ale také bych byl rád, aby Poslanecká sněmovna přijala usnesení, kdy budeme vyzývat, nebo žádat vládu, aby se postavila proti financování takových organizací, které vystupují proti Státu Izrael.

Izrael jako stát – a to zde zaznělo – chová-li se nepřístojně, tak je plné právo jej kritizovat. To je samozřejmě legitimní a v pořádku. To, co je důležité, je, aby na Izrael byl brán stejný metr jako na všechny ostatní státy. Já zde uvedu, přečtu návrh usnesení, tak jak říkal kolega Bžoch ve své řeči, a v podrobné rozpravě se k němu pouze odkážu.

"Poslanecká sněmovna

I. důrazně odsuzuje všechny projevy antisemitismu směřující proti jednotlivcům, náboženským institucím, organizacím, jakož i Státu Izrael, včetně popírání holokaustu;

II. odmítá jakékoliv zpochybňování práva Státu Izrael na existenci a obranu;

III. odsuzuje veškeré aktivity a prohlášení skupin, které vyzývají k bojkotu Státu Izrael, jeho zboží, služeb či občanů, ať již na území České republiky, či na mezinárodních fórech;

IV. vyzývá vládu, aby jak doma, tak i v mezinárodních vztazích rozhodně vystupovala proti všem formám antisemitismu a proti bojkotu Státu Izrael;

V. žádá vládu, aby na půdě Evropské unie, Organizace spojených národů a dalších mezinárodních institucí odmítla finanční podporu ze zdrojů těchto organizací pro taková hnutí, organizace a spolky, které vyzývají k bojkotu Státu Izrael;

VI. doporučuje vládě, aby jak doma, tak v rámci Evropské unie zintenzivnila aktivity v oblasti prevence antisemitismu a zasazovala se o zajištění větší bezpečnosti pro jednotlivé osoby, organizace a instituce, které by se mohly stát terčem antisemitských útoků."

Tak jak zaznělo na zahraničním výboru, byla vznesena žádost, zda je možné o těch jednotlivých bodech I až VI hlasovat odděleně. Já se s touto žádostí ztotožňuji a poté, až bude hlasováno o návrhu usnesení, bych požádal, abychom o jednotlivých bodech hlasovali odděleně.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu předsedovi Bartoškovi. S přednostním právem se dále přihlásil místopředseda Poslanecké sněmovny Vojtěch Filip. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, budu stručný. Pan kolega Bartošek mi to zjednodušuje. Já jsem právě chtěl, aby bylo hlasováno po jednotlivých bodech. Já jsem měl šanci v sobotu hovořit s předsedkyní Komunistické strany Izraele na mezinárodní poradě a i ona je velmi kritická k jednotlivým krokům vlastního státu. Když jsme formulovali společně náš postoj k turecké agresi v Sýrii, tak si myslím, že jsme se velmi shodli, a přitom ty zájmy, například turecké, izraelské, pokud jde o státy, jsou jistě odlišné v této věci. Ale je potřeba k tomu přistupovat právě z pohledu mezinárodního práva a připomenout, že ta rezoluce OSN, ta rozhodující, je, že na tomto území vzniknou dva rovnoprávné suverénní státy, Stát Izrael a stát Palestina. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní pokračujeme v rozpravě vystoupením těch poslanců, kteří jsou přihlášení. Pan poslanec Lubomír Volný je první na řadě, po něm vystoupí pan poslanec Luzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Mé vystoupení bude mít několik bodů.

Tím prvním, kterým bych chtěl začít, je to, že bych chtěl všechny poslance znovu seznámit s textem dopisu a výzvy, kterou s pravděpodobností hraničící s jistotou všichni obdrželi do svých emailů. Doufám, že se nejedná o nějakou akci ruské kontrarozvědky nebo ruských trollů. Pod tímto dopisem jsou podepsáni pan Joe Grim Feinberg, Markéta Hrbková, Magdalena Křížová, Carolina Sidonová, Pavel Sterec a Vít Strobach. A tito lidé tento svůj článek publikovali i na Britských listech s tím, že jsou všichni členy organizace Židovský hlas solidarity. Teď přečtu text toho článku.

Židé sdružení v platformě Židovský hlas solidarity se obrátili na poslance PSP ČR, aby v úterním hlasování nepodpořili stanovisko k narůstajícímu antisemitismu předložené a doporučené zahraničním výborem. Text stanoviska totiž obsahuje řadu sporných formulací, v nichž jsou kritický postoj k Izraeli a související občanské aktivity nepatřičně směřovány s antisemitismem. Ačkoli to návrh nezmiňuje přímo, je chystané stanovisko parlamentu zaměřeno především proti mezinárodnímu hnutí solidarity s Palestinci a za bojkot Státu Izrael, stažení investic a sankcí – hnutí známé pod anglickou zkratkou BDS, které bylo původní součástí tohoto usnesení.

Usnesení vychází z předpokladu, že bojkot Státu Izrael či jakékoli výzvy tímto směrem patří k projevům antisemitismu. To pokládáme za absurdní. Jednak protože jasně proklamovanou motivací aktivistů a sympatizantů hnutí BDS je důraz na dodržování lidských práv Palestinců a dalších menšin, a nikoli útok na židovský národ, jednotlivce či kolektiv. Dále proto, že kritika konkrétního státu či režimu nebo i aktivistický politický tlak na něj nelze podle našeho názoru chápat jako projev nenávisti k lidem, kteří v tomto státě žijí, upozorňují signatáři v dopisu poslancům a poukazují i na příklad nedávné výzvy k bojkotu tureckého zboží v souvislosti s aktuální situací Kurdů, které rovněž nejsou pokládány za projev rasové nenávisti k Turkům.

Dopis také upozorňuje na to, že bojkot je nenásilnou metodou občanského tlaku zdola a že podporu právu na bojkot, které patří ke svobodě slova a projevu, vyjádřila v minulosti celá řada zahraničních a mezinárodních organizací a vysoce postavených politických činitelů,

mimo jiné – to by mohlo zajímat všechny liberální demokraty v této místnosti – Amnesty International, Human Rights Watch, American Civil Rights Union a mnozí další. Svou nespokojenost s cynickými a falešnými obviněními z antisemitismu v souvislosti s hnutími, jako je právě BDS, vyjádřily také čtyři desítky židovských organizací z celého světa.

Víme, že ačkoli pohled na kořeny a řešení blízkovýchodního konfliktu se mohou různit, má v diskusi o něm panovat shoda, otevřenost a snaha o objektivitu bez zbytečného a účelového očerňování, uzavírají svůj dopis signatáři z platformy Židovský hlas solidarity. Ta vznikla poměrně nedávno a její prohlášení, zdůrazňující postoj solidarity s utlačovanými Židy i Nežidy a také postoj kritického myšlení, lze nalézt na jejich facebookových stránkách.

Nyní již text samotného dopisu.

Vážená paní poslankyně, vážený pane poslanče,

jako Židé sdružení v platformě Židovský hlas solidarity chceme vyjádřit svůj nesouhlas s řadou formulací v usnesení číslo 101 zahraničního výboru PSP ČR k projednání stanoviska Poslanecké sněmovny k silicímu antisemitismu, které má Sněmovna na programu zítra. Tento dokument totiž v prvních pěti z celkových sedmi bodů směřuje podle našeho názoru nepřipadným způsobem Izrael a židovskou komunitu a cílí tak na každého, kdo ostřeji kritizuje Stát Izrael, jako na potenciálního antisemitu.

Jsme si vědomi palčivé problematiky rostoucího antisemitismu v Evropě a nezbytnosti boje s ním. Ostatně nedávný vražedný útok na synagogu a židovský hřbitov v německém Halle, provedený sympatizantem neonacistické ideologie přímo na svátek Jom kipur, je dokladem toho, jak extrémně nebezpečné tyto nálady jsou. Nedomníváme se však, že by s bojem proti antisemitismu jakkoliv souvisel politický nátlak vyvíjený proti aktivistům za práva Palestinců, jmenovitě pak proti těm, kteří vyzývají k mírumilovnému bojkotu coby nástroji občanského politického tlaku na Stát Izrael. Ač v usnesení zahraničního výboru není konkrétně jmenováno, jde tu zejména o hnutí BDS.

Usnesení vychází z předpokladu, že bojkot Státu Izrael či jakékoliv výzvy tímto směrem patří k projevům antisemitismu. To pokládáme za absurdní. Jednak proto, že jasně proklamovanou motivací aktivistů a sympatizantů hnutí BDS je důraz na dodržování lidských práv Palestinců a dalších menšin, a nikoliv útok na židovský národ, jednotlivce či kolektiv, a dále, protože kritiku konkrétního státu či režimu nebo i aktivistický politický tlak na ně nelze podle našeho názoru chápat jako projev nenávisti k lidem, kteří v tomto státě žijí.

Nejčerstvějším případem toho mohou být třeba nedávné výzvy k bojkotu tureckého zboží kvůli zacházení s Kurdy – výzvy, které by zřejmě těžko někdo pokládal za projev protiturecké nenávisti. Tři požadavky hnutí BDS – ukončení okupace, plné zrovnoprávnění Palestinců žijících v Izraeli a uznání práva návratu pro uprchlíky – vycházejí zjevně z obecně přijatelného požadavku rovnosti a jejich motivem v žádném případě není zničení či ohrožení Státu Izrael, natož nenávist k židovskému národu. Jistě není nutné s požadavky hnutí beze zbytku souhlasit, ale také není žádný důvod je vylučovat předem z diskuse. Podobně to platí o zvolené metodě bojkotu, již hnutí BDS vnímá jako krajní, leč účinný a stále nenásilný způsob, jak občansky přispět k tlaku na zlepšení situace Palestinců poté, co jiné nenásilné prostředky selhaly. Nemusíme ji přijímat za svou, avšak ani upírat druhým právo na tento způsob vyjádření občanského postoje.

Konečně je dokladem toho, jak absurdní je ztotožňovat BDS s antisemitismem, také široká podpora tohoto hnutí mezi liberálně smýšlejícími Židy v Izraeli i ve světě. Samotné hnutí podpořily desítky židovských obcí po celém světě, včetně významné americké organizace Jewish Voice for Peace či izraelské platformy Boycott From Within, která se rovněž připojila k výzvě českým poslancům. Práva na bojkot coby občansky vyjádřený

způsob protestu chráněný svobodou slova se zastali také respektovaná mezinárodní organizace Amnesty International, šéfka evropské diplomacie Federica Mogheriniová, nizozemský ministr zahraničí Bert Koenders či respektovaná Americká unie pro občanské svobody. Nejvyšší soud v USA už v roce 1982 shledal politicky motivované bojkoty a výzvy k nim jako aktivity chráněné svobodou projevu.

Děkujeme za pozornost, kterou jste tomuto dopisu věnoval. Věříme, že ačkoli pohled na kořeny a řešení blízkovýchodního konfliktu se mohou různit, má v diskusi o něm panovat svoboda, otevřenost a snaha o objektivitu bez zbytečného a účelového očeřování a že k této svobodě přispějete i Vy svým poslaneckým hlasem.

S úctou za Židovský hlas solidarity již jednou jmenovaní Joe Grim Feinberg, Markéta Hrbková, Magdalena Křížová, Carolina Sidonová, Pavel Sterec a Vít Strobach.

Pokud bych některé jméno četl nesprávným způsobem, tak se omlouvám, rozhodně to nebyl úmysl.

Tento postoj části židovské komunity reprezentované touto organizací Židovský hlas solidarity přesně reflektuje postoj nás poslanců za hnutí Jednotní, kteří v žádném případě nebudou hlasovat pro toto usnesení, pokud při jednotlivém hlasování projdou již výše zmiňované body. My sami totiž bohužel žijeme v zemi, kde Ústavní soud potvrdil, že rasismus a politická diskriminace jsou legálními prostředky pro vyjádření svého politického názoru v této zemi. Ústavní soud České republiky totiž umožňuje v této zemi, abyste si rasisticky vytipovali svého klienta jako příslušníka Ruské federace, a umožňuje vám, abyste si na něm nenávistně provedli vlastní průzkum jeho politických názorů, a pokud jeho politické názory nebudou totožné s vašimi, tak mu nemusíte poskytnout žádnou službu. Možná se vám to zdá zvláštní, možná jste tuto situaci nepostřehli, ale ano, pokud jste podnikatel, který jinak nesmí nikoho diskriminovat, tak v České republice smíte rasisticky a xenofobně odmítnout obsloužit kohokoliv, koho si vytipujete jako příslušníka Ruské federace a kdo nemá stejné politické názory jako vy. Je to ostuda, je to katastrofa, já s tím zásadně v tomto případě nesouhlasím, ale na druhé straně má podle mě ten dotyčný pan hoteliér naprosto stejné právo neodebírat ruský plyn, když se mu to nelíbí, nejezdit na ruský benzin, má právo nekupovat ruské potraviny, má právo nekupovat z Ruska vůbec nic, má právo tam neinvestovat, pokud nebude chtít. A to je ten základní rozdíl.

Takže my opravdu nemůžeme podpořit nic v tomto usnesení, co by směřovalo k tomu, aby v rozporu s názory minimálně části židovské komunity vedlo k tomu, že za antisemity budou považováni a označováni lidé, kteří pouze vyjadřují svůj politický názor. Chtěl bych na toto upozornit zejména své kolegy, kteří se považují za liberální demokraty, protože toto je názor, který sdílí jejich liberální kolegové právě ve Státě Izrael. Toto je jeden bod mého vystoupení.

Druhý bod se týká rostoucího antisemitismu v Evropě. Tak jako jsem si pro to své první vystoupení vybral určitý server, u kterého by mi mohli kolegové ověřit, jestli se jedná o nějaký proruský server, nebo jestli to platí Putin, ten server se jmenuje Britské listy, tak pro druhou část svého vystoupení jsem si vybral server, který se jmenuje Hlídací pes, takže bych poprosil o stejnou kontrolu. A je to rozhovor Hlídacího psa v polovině loňského roku s ředitelem Židovského muzea Leo Pavlátem.

Jeden z dotazů zněl: Je to skutečně tak, že je antisemitismus v Evropě na vzestupu? A odpověď pana ředitele Židovského muzea byla: "Podle dostupných informací jednoznačně ano." Teď přichází zajímavý výčet zemí: ve Francii, Belgii, Holandsku, Velké Británii, Švédsku, nově v Německu. V první polovině roku 2018 bylo v Německu zaznamenáno o 10 % více antisemitských útoků ve srovnání s rokem 2017, kdy šlo o 1 453 případy, v průměru tedy čtyři denně. Nárůst je nyní daleko větší. Je to dááno i do souvislosti

s imigrační vlnou. A já bych chtěl, když už diskutujeme o usnesení proti rostoucímu antisemitismu v Evropě, abychom k sobě byli poctiví a upřímní. Ten rostoucí antisemitismus, ne antisemitismus jako takový, opravdu jsou tady lidé, kteří nenávidí Stát Izrael, kteří nenávidí Židy, kteří k nim mají patologický vztah, a jsou to lidé, kteří tady v Evropě vždycky byli. Ale počet těchto evropských antisemitů zdaleka neroste. Neroste ani jejich agresivita. Oni jsou pořád stejně agresivní. Co roste, je počet antisemitů, které jsme si úspěšně importovali do Evropy. To je ten pravý důvod, proč roste antisemitismus v Evropě. Nic z toho jsme v tomto usnesení nenašel.

Další otázka toho zřejmě proruského serveru Hlídací pes na ředitele Židovského muzea pana Pavláta byla: "Je to podle vás pravda, že antisemitismus v Evropě roste kvůli imigraci z muslimského světa?" Z údajů uvedené německé analýzy to nelze vyvodit, ale k dispozici jsou třeba data z Velké Británie. Tam si židovské organizace zřídily CST, Community Security Trust, službu k ostraze židovských komunit a monitorování antisemitských incidentů. A tento zdroj uvádí, že protižidovských útoků se účastní disproporční množství muslimů. Evropská muslimská komunita má zásadní problém s antisemitismem, a pokud si to my jako většina neuvědomíme a budeme zbabělí si to přiznat, tak Židé budou v Evropě muslimy pronásledováni ještě víc, protože jejich počet v Evropě neustále roste díky nelegální imigraci, a s pocitem beztrestnosti, který za tyto útoky muslimská komunita získává, bude daleko těžší mezi nimi provádět nějakou integrační práci. Můžeme se dostat do stejné situace, do jaké se dostala anglická policie, která zřejmě po dekády kryla hromadné znásilňování anglických dívek muslimskými gangy, protože se bála obvinění z rasismu.

Takže buďme odvážní a nebojme se pojmenovat příčiny rostoucího antisemitismu v Evropě. Příčinou rostoucího antisemitismu v Evropě je imigrační vlna z muslimských zemí.

K poslednímu bodu, kdy budu navrhnout dodatek k našemu usnesení, jsem si vybral opět pár dezinformačních serverů, ze kterých vám budu nyní citovat:

Ct24.ceskatelevize.cz – Na okraj společnosti. Izrael není tvrdý jen k africkým ilegálům, v izolaci žijí i zachránění Falašové.

Radiovaticana.cz – Izrael rozhodl o vyhoštění Jihosúdanců žádajících o azyl. Jak uvádí agentura SIR, rozhodnutí jeruzalémského soudu se týká také dalších Afričanů na izraelském území.

Pak tady mám takovou jenom mimochodem zprávičku z roku 2013. Saúdská Arábie vyhošťuje 4 miliony migrantů. Poměrně zajímavá zpráva, i když sem úplně nepatří.

iROZHLAS.cz – Při protestech u hranic pásma Pásma Gazy zastřelili izraelští vojáci jednoho Palestince, 50 dalších zranili.

Palestine.cz – Izraelští vojáci zastřelili další palestinské dítě.

Seznam.zpravy – Izraelští vojáci v Gaze zastřelili tři Palestince, byl mezi nimi i jedenáctiletý chlapec.

Hospodářské noviny – Izrael označil smrt palestinských dětí, které hrály fotbal, za tragický incident. Vojáky nepotrestá.

Echo24.cz – Ozbrojení Palestinci se pokusili proniknout do Izraele. Vojáci čtyři z nich zastřelili.

Lidovky.cz – Palestinci protestovali u Pásma Gazy. Izraelci jich zabili šest včetně dvou dětí.

Opět má oblíbená ČT24. U hranic Gazy demonstrovaly tisíce Palestinců. Několik lidí zemřelo, desítky utrpěly zranění.

Opět ČT24. Židovskému státu je sedmdesát. Nejkrvavější den od války v roce 2014 si vyžádal desítky palestinských obětí. Izraelští vojáci při nových protestech v Pásmu Gazy zastřelili 55 Palestinců. Informovaly o tom palestinské úřady. Mezi mrtvými je podle Reuters 14letý chlapec a vozičkář. Dalších přibližně 2 700 lidí je zraněných, z toho většina byla postřelena.

Myslím, že to by z těch hlavních dezinformačních serverů v rámci naší republiky mohlo stačit.

Chtěl bych říct, že potom požádám v podrobné rozpravě o doplnění bodu, který bude... Tady bych možná potřeboval poradit. Chtěl bych přidat k bodu 2 – Poslanecká sněmovna odmítá jakékoli zpochybňování práva Státu Izrael na existenci a obranu – tuto větu: "Poslanecké sněmovna oceňuje a respektuje ochotu a odhodlání Státu Izrael bránit své hranice, občany a nezávislost i smrticími prostředky a souhlasí s nekompromisním naplňováním izraelských imigračních zákonů." Protože toto usnesení, které je navrženo v této Poslanecké sněmovně, mně připadá zaprvé bezzubé, zadruhé zbytečné a zatřetí nic neřeší.

Protože vy tady, moji milí kolegové, společně s námi, buďto podpoříme Izrael takový, jaký je, to znamená Izrael bojující a Izrael ve jménu své vlastní existence i zabíjející. Protože dříve nebo později i podle názoru mnoha příslušníků židovské komunity tady v Evropě se i my dostaneme do podobné situace. Podle toho, jak se rozjíždí druhá imigrační vlna, bych řekl, že to bude spíš dříve než později. A je na nás tady ve Sněmovně, abychom se zamysleli nad tím, jestli se budeme chovat jako anglická policie a budeme ustupovat před násilím z řad protežovaných pozitivně diskriminovaných komunit, anebo budeme věci nazývat pravými jmény a připravíme se na tak aktivní obranu a tak nekompromisní obranu, kterou musel ve střetu s muslimskými radikály už mnohokrát dát najevo Stát Izrael. A nejenom s těmito muslimskými radikály, ale také s nelegálními migranty. Neříkám to často, ale možná bychom si mohli vzít příklad i ze Saúdské Arábie, která, jak jste si všimli, neváhá nekompromisně vypovědět ze svého území miliony legálních migrantů.

Takže pokud my nebudeme ochotní podpořit dnes natvrdo Izrael, který bojuje o své hranice a nenechá se vydírat ani ženami a dětmi, které muslimští teroristé posílají k jeho hranicím jako živé štíty, nepoděkujeme mu právě tady za tuto rozhodnost a za tyto akce, tak se dříve nebo později s pravděpodobností hraničící s jistotou staneme obětí vlastní zbabělosti.

Děkuji vám za pozornost a přeji nám všem hodně odvahy.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Předpokládám, že jste navrhl to, abychom doplnili odstavec číslo 2 navrženého usnesení zahraničního výboru. Přihlásíte se k tomu v podrobné rozpravě. Pana zpravodaje potom poprosím, aby navrhl způsob, jakým se s tím vyrovnáme hlasováním.

Na řadě je pan poslanec Luzar ve všeobecné rozpravě. Připraví se pan poslanec Kobza. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážená vládo, dámy a pánové. Dneska nebudu příliš dlouhý, protože si myslím, že toto je docela závažné téma, které by se spíš mělo odehrávat ve faktické rovině debaty než v nějaké debatě řekněme emotivní.

Tady bych chtěl všem doporučit elaborát, z toho čerpám, že existuje docela hodně nezávislých vědeckých materiálů týkajících se vztahů Izraelců a Palestinců, o vzniku Státu Izrael, o možném vzniku státu Palestina, ale hlavně co tomu předcházelo. Já sám jsem čerpal z materiálu, což je diplomová práce Ústavu světových dějin ze semináře nejnovějších dějin, který se jmenuje Rezoluce OSN o rozdělení Palestiny a konec Britského mandátu. Vřele

doporučuji si tento materiál přečíst, protože až po studiu té historie pochopíte, k čemu tam vlastně dodnes neustále dochází. A není to černobílé. Není to o tom, jak se nám snaží předkladatelé tady tohoto materiálu představit a dát, že je to pouze jednostranné, černobílé vidění světa. To by kolegové nesměli chodit pro informace jenom na ambasádu Izraele, ale měli by se taky jít zajímat třeba na ambasádu Palestiny, aby slyšeli oba dva názory, které zaznívají, na konkrétní věci a konkrétní konflikt, který se na tomto území rozehrává.

Chci připomenout, že OSN v roce 1947 se tímto problémem zabývala a rozhodla o vzniku dvou států na tom území – o Státu Izrael a o státu Palestina. Zatímco jeden byl naplněn a uplatňuje všechny nároky a práva, která by mu měla přináležet z toho, že je samostatný stát, totéž upírá druhému státu, který vznikl na základě úplně stejné rezoluce. Jinými slovy se tady uplatňuje nesymetrický postup státu vůči druhému. A toto je problém. Samozřejmě to vyvolává reakce. A tyto akce a reakce se neustále v průběhu dějin opakují a už se zapomíná, jak tento jev vlastně vznikl. Proto se nechci přiklánět ani na jednu, ani na druhou stranu, protože si myslím, že by to bylo neseriózní jak vůči Palestincům, tak vůči Izraelcům. Oba dva tyto národy mají zájem mít vlastní stát a fungovat ve vlastním státě.

Když se vrátím k návrhu usnesení, které tady máme, mě zarazila jedna věc. A přiznám se, z toho pohledu je v tom usnesení v úvodu napsáno, že bylo přijato po úvodním vystoupení náměstka ministra zahraničních věcí Aleše Chmelaře. Tady bych přivítal, že je zde přítomen pan ministr zahraničí, aby sám zaujal stanovisko k návrhu toho usnesení, protože ho nepovažují za dobré. Nepovažují za dobré právě to vyčleňování anebo říkání, že kdokoliv kritizuje Stát Izrael, by mohl být antisemita. Tak přece nelze přistupovat k tomuto problému tímto zlehčujícím pojmem. Tady je naznačeno určité směřování úvah a snaha uchránit Stát Izrael. A já vnímám Stát Izrael třeba jako stát jeho představitelů, premiéra Netanjahua, který se vysmál rezoluci OSN na to, že by se Izrael měl stáhnout z Golanských výšin a z okupovaných arabských území, což je dlouholetá politika, kterou uplatňuje Evropská unie a kterou prosazuje i celý mírový svět prostřednictvím OSN. Tuto politiku dokonce završil tím, že v případě úspěchu v izraelských volbách bude chtít trvale získat toto území. Už nejenom okupovat, už ho trvale přičlenit k Izraeli, a tudíž porušit i všechny dohody mezinárodního práva. A to jsou ty jednotlivé kroky, které později otevírají tu Pandořinu skříňku všech problémů, které mnohdy dneska ve světě vnímáme a žijeme. A jenom namátkou můžu historicky připomenout problém Kosova, problém Krymu, problém Tchaj-wanu, ale třeba i problém Katalánska ve Španělsku. To jsou všechno ohniska nepokoju v moderním světě 21. století, které právě pramení z nerespektování mezinárodního práva, a bohužel představitelé Státu Izrael jsou tady v tomto na špici tohoto postupu. A teď vůbec nezpochybňují jejich důvody, jejich argumenty. Prostě se bavíme o mezinárodním právu a bavíme se o hledáním rozumného východiska z těchto záležitostí.

To usnesení, které má sedm bodů, je dle mého názoru špatně napsáno, špatně artikulováno v rámci důsledku toho, co znamená. Já v podrobné rozpravě navrhnou úpravy tohoto usnesení a pokusím se je i zdůvodnit velice krátce v podrobné rozpravě.

Chci znovu zdůraznit, že něco strašného je antisemitismus. Antisemitismus dovedl moderní evropskou společnost k tomu, že vyhladila šest milionů Židů, že postavila koncentrační tábory a že se snažila o konečné řešení této otázky, abych parafrázoval to zvěrstvo, které bylo provedeno ve 20. století. Ale nesmíme přesto zapomínat na to, že stát, to nejsou jenom občané toho státu, kteří si zaslouží úctu, ale také politika toho státu, a ta politika státu může být taková, ale i onaká. A to bychom těch příkladů i v moderní době mohli velice hodně říkat a mohli si teď vyčítat, kdo jakou politiku prosazuje, kdo jakou politiku realizuje, ale zabránit té kritice té politiky, popř. snažit se kriminalizovat, popřípadě odmítat formou usnesení i projevy občanské nespokojenosti a neschopnosti se s tím vyrovnat, považují za špatné.

Jakou jinou možnost má člověk, když se chce postavit ať už velké korporaci, ať už nadnárodní firmě, nebo státu, občansky se postavit, než vyjádřit občanskou nespokojenost s tím, že třeba nebude kupovat konkrétní zboží? I v české historii jsme zažili mnoho aktivit a mnoho výzev občanů, aby nekupovali konkrétní zboží, protože... Ale zažili jsme také státem podporované a vychvalované akce, které naopak říkají: kupujte české zboží, podporujte české zemědělce. A teď se ptám, není to trošku také paralela tohoto postupu, abychom v občanské společnosti ukázali nějaký postoj? A tady se v tomto usnesení právě tohle zakazuje vůči nějakému konkrétnímu státu. A samozřejmě ti, kteří schvalují postup Státu Izrael, budou i nadále kupovat izraelské zboží, budou i nadále kupovat izraelské zbraně, ale my bychom se měli na to podívat i z toho pohledu občanské společnosti. A občanská společnost má jedinou možnost, jak vystoupit a jak se profilovat vůči takovéto politice, a to právě touto občanskou nespokojeností. A já ji považuji za správnou na rozdíl od předkladatele. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Juříček se omlouvá z dnešního jednání Poslanecké sněmovny od 16.15 do 18.30 z pracovních důvodů. Na řadě je faktická poznámka pana poslance Benešíka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já myslím, že tady zazněla spousta podnětných věcí. S celou řadou z nich musím souhlasit a musím také říct, že do velké míry souhlasím s některými pasážemi, možná trochu překvapivě, které tady říkal pan předseda Okamura. Nicméně si myslím, že každý by měl působit ve svém rajonu, a v této souvislosti bych jenom chtěl upozornit na tři věci. Je to právě bývalý tajemník SPD, který byl odsouzen mj. za antisemitské výroky. Také je to příznivec SPD, který na akci SPD hajloval, a poté tady máme jediný teroristický čin za poslední dobu v ČR, který proti občanům ČR podnikl taktéž příznivec SPD. Takže já bych byl rád, abychom tady pouze neřečnili, ale snažili se působit na to, aby k takovým věcem nedocházelo. (Potlesk poslanců KDU-ČSL a Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Nyní ve všeobecné rozpravě vystoupí pan poslanec Kobza. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Já bych napřed rád vašim prostřednictvím vznesl dotaz na předřečníka. Nechápu jeho poznámky, jaký to mělo vztah k projednávanému antisemitismu. Ale třeba mi to vysvětlí.

Jak už zde zaznělo v předchozích příspěvcích, v podstatě byla zde řečena řada statistik, řada údajů, řada názorů. Já se pokusím to doplnit. Hnutí SPD jednoznačně odsuzuje jakékoliv paušalizování nebo rozdělování lidí, odsuzujeme antisemitismus. My dělíme lidi na slušné a méně slušné.

Rád bych se vrátil k otázce souvislosti mezi nárůstem antisemitismu, zejména v západní Evropě, v souvislosti s obrovským nárůstem migrace z muslimských zemí, protože imigranty můžeme dělit na ty legální, kteří se rádi, přirozeně a ochotně integrují do společnosti, která jim poskytla azyl a ochranu, respektují naše zvyky, pracují, platí daně, a potom jsou zde imigranti, které bychom mohli, abych použil termín Benjamina Kurase, označit spíše jako kolonisty, kteří přicházejí s tím, že naše evropská kultura je podřadná, a snaží se nám vnutit tu jejich. Kromě pocitu nadřazenosti a již zmíněného antisemitismu si do našich domovů s sebou přinášejí i své války politické, etnické, náboženské, přinášejí si vraždy ze msty a krevní mstu. A takoví imigranti jsou pro nás nepřijatelní například právě proto, že jejich podíl na růstu agresivního antisemitismu v západní Evropě je jasný a nezpochybnitelný.

Zde v České republice prozatím podobné problémy nemáme a já jsem si jist, že to je jednak historicky dobrým soužitím s židovskou komunitou, a hlavně díky omezenému podílu České republiky na imigrační vlně z muslimských zemí do Evropy z posledních let. Důkazem toho je i to, jak oblíbenou destinací pro Izraelce je Praha, kde se cítí bezpečně. Toto mně potvrdilo několik Izraelců, se kterými jsem měl možnost se setkat v poslední době.

Nechci se zde primárně zabývat spojitostí antisemitismu a vývoje v Izraeli ani v Palestině, protože nyní po volbách je tam situace nejasná a napjatá, a myslím si, že to ani není meritum problému, který bychom tady měli diskutovat. Budu se tedy držet zde v Evropě, kde jsme doma a za kterou máme zodpovědnost a kde zejména v její západní části dochází k nárůstu protižidovských nálad v měřítku, se kterým se rozhodně nemůžeme smířit. Zazněla zde řada statistik, také tady mám nějaké, že průzkum vytvořený ve spolupráci s Institutem pro výzkum židovské politiky odhalil, že 80 % dotazovaných považuje ve své zemi, západní Evropě, antisemitismus za základní problém a 44 % z nich zažilo vloni alespoň jeden antisemitský incident na vlastní kůži.

Já bych se rád vrátil trošku do minulosti. Zanedlouho si budeme připomínat smutné čtvrté výročí útoku na pařížský klub Bataclan s téměř stovkou obětí. O čem se moc nemluvalo, bylo to, proč byl pro útok vybrán právě Bataclan. Bylo to proto, že majitelé budovy jsou Židé.

A když 7. ledna 2015 došlo k vyvraždění redakce Charlie Hebdo, na to navazoval přímo útok na košer lahůdkářství ve východní části Paříže, kde muslimský útočník držel rukojmí, která posléze čtyři zastřelil. Držel je tam jako rukojmí za to, aby útočníci z Charlie Hebdo, kteří se skrývali, mohli odejít. Společným jmenovatelem těchto a dalších útoků je, že pachatelé byli imigranti, ať už to byla první, druhá, nebo třetí generace. A je to jenom vrchol pomyslného ledovce.

Tyto násilné útoky v maximální možné míře jsou produktem právě masivní nelegální imigrace, kterou v současnosti se snaží evropské úřady legalizovat, a už nemluví o přerozdělování, ale o přesídlování. Dostáváme řadu deklamací o tom, jak máme přijímat stále větší a větší množství migrantů, jak je máme zachraňovat odevšad apod. Ale všichni mají společné jedno. V podstatě otevírají dveře Evropy, která je bezbranná, otevírají dokořán. A lidé, kteří sem přicházejí, jsou poslední, kteří by chtěli Evropu budovat. Oni ji přicházejí ovládnout. A antisemitismus je jenom jedním z průvodních jevů.

Podívejme se koneckonců, co se děje teď v České republice. Měli jsme tady v nedávné době tři brutální útoky imigrantů na naše občany. A co na to říká ministr vnitra? Nic, protože tady není. Bude snad platit to, co řekl Sadiq Khan v Londýně, že si máme na toto násilí zvykat? Musíme si uvědomit, že jsou to zločiny, které by bez migrace tady nebyly. A naši občané by nezápasili o život někde v nemocnici.

Tady v tom směru se antisemitismus promítá s určitou nenávistí vůči křesťanské a západní civilizaci jako takové. Takže můžeme směle říct, že jsme s židovskou komunitou na jedné lodi, a musíme velmi rázně toto všechno odmítnout, musíme vyzvat naše bezpečnostní složky, aby jednaly. A musíme se vzepřít nesmyslům, jako je režim strpění, že imigrant, který tady spáchá zločin, tak po odpykání trestu ho není možné vypovědět, ten tady může zůstat dál a bude na svobodě.

Počty útoků, které jsou motivovány antisemitismem, v západní Evropě meziročně narůstají. A je jenom otázkou, kdy se dočkáme podobného vývoje tady u nás. V Německu v roce bylo 1 646 antisemitských trestných činů. Velký počet zaznamenala Velká Británie, Francie. Ale jediná země, která zaznamenala pokles těchto činů, bylo Maďarsko, které, jak víte, se velmi účinně brání migraci.

Já abych tedy uzavřel svůj příspěvek do diskuse tím, že je jednoznačně prokázáno, že nárůst antisemitismu v Evropě je v přímé souvislosti s migrací. A není tedy možné, abychom bojovali proti antisemitismu bez toho, že budeme bojovat proti nelegální migraci, protože jsou to jenom naše úřady, které smějí rozhodovat, koho sem pustíme a koho ne. Nebude to rozhodovat nějaký Řek v Bruselu. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu kolegovi Kobzovi. A než budeme pokračovat, konstatuji, že tady mám jednu faktickou poznámku paní kolegyně Jany Černochové a přednostní přihlášky pana ministra zahraničí a pana místopředsedy Okamury. Než dám slovo k faktické poznámce, požádám sněmovnu o klid, aby každý příspěvek měl náležité stejné prostředí. Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych faktickou poznámkou chtěla reagovat na pana poslance Leo Luzara, který se nám tady vyznal ze svého obdivu k Palestině. Já bych ho chtěla poprosit, nebo obecně zástupce Komunistické strany Čech a Moravy, jestli by se mohli zasadit o to, aby se dořešila ta nedořešená věc, která se týkala, jestli si na to vzpomenete, toho výbuchu na tzv. palestinské ambasádě. Stejně tak obrovského množství nelegálních zbraní, které tam tehdy Policie ČR zadržela. Byla to velmi obrovská kauza, která se řešila i na úrovni diplomacie.

Takže já bych jenom chtěla poprosit, abychom si tady skutečně říkali věci, tak jak jsou. A pokud tady kolegové z Komunistické strany Čech a Moravy opěvují Palestinu – já tomu rozumím. Byli to oni, kteří uznali tento tzv. stát. Na druhou stranu my máme přeci právo mít na to názor jiný. A tady skutečně došlo a dochází k flagrantnímu porušování českých právních předpisů. A nejenom těch, ale mezinárodních smluv, protože samozřejmě že ty zbraně sem tehdy byly dopraveny nelegálně. Byla tím porušena minimálně Vídeňská úmluva a i jiné smlouvy. Takže pokud tady chcete negovat nějaké usnesení kolegy Bartoška, nepoužívejte argumentaci tohoto typu, která skutečně vyznívá ve prospěch Palestinců zcela absurdním způsobem.

ODS podpoří návrh usnesení, který předkládá kolega Bartošek.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce paní kolegyně Černochové. Jsou tady další tři faktické poznámky. Kolega ministr Petříček a Tomio Okamura posečkají.

Já ale před faktickou poznámkou Ondřeje Benešika přečtu ještě došlé omluvy předsedovi Poslanecké sněmovny, a to pana poslance Petra Venhody od 17.45 do 19 hodin a od 16 hodin do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Antonín Staněk.

Nyní tedy pan kolega Ondřej Benešik s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo. Připraví se Leo Luzar.

Poslanec Ondřej Benešik: Děkuji, pane místopředsedo. Zazněl tady výrok ohledně institutu strpění, který v našem právním řádu existuje od roku 1992, a to na základě mezinárodních smluv, ke kterým Československo a Česká republika později přistoupila. Takže to není žádný nový institut, ale je starý a přímo do zákona se dostal v roce 1999. Jak jistě víte, bylo to v době vlády premiéra Miloše Zemana, dnešního prezidenta.

Ohledně tohoto institutu, který sice jenom velmi okrajově, ale přece jenom souvisí s dnešním tématem, je velká diskuse. A já bych vás, všechny poslance, kteří máte o toto téma zájem, chtěl pozvat na čtvrtěční zasedání podvýboru pro migraci a azylovou politiku v rámci

evropského výboru, kde tuto záležitost budeme řešit a konzultovat a diskutovat se zástupci Ministerstva vnitra tak, aby mohla být skutečně vysvětlena, aby ten návrh, který Ministerstvo vnitra přinese do Sněmovny, mohl být podroben diskusi, a tak, abychom se mohli vyjadřovat přesně. Protože já po konzultaci s odborníky z Ministerstva vnitra jsem nabyl dojmu, že řada kolegů se k tomuto vyjadřuje opravdu velmi neodborně a používá, alespoň z informací, které mám z Ministerstva vnitra, zavádějící argumenty. Takže vy, co o to máte zájem, prosím, využijte této možnosti. Na plénu může vystoupit jenom někdo. Na podvýboru mohou vystoupit i odborníci, kteří nejsou politici, kteří nejsou poslanci nebo členové vlády. Využijte toho prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní Leo Luzar s faktickou poznámkou. Přihlásili se pan poslanec Lubomír Volný a Václav Klaus v tomto pořadí. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vaším prostřednictvím ke kolegyni Černochové, která mě vyzvala, abych reagoval, popřípadě odpověděl. Já bych chtěl tady jasně říct, že stát Palestina vznikl v roce 1947 rezolucí OSN. V roce 1948, až v těch únorových událostech, se tato země stala komunistickou zemí, nebo socialistickou, chcete-li, podle toho, jak se na ten světový vývoj díváte. Jinými slovy rezoluce OSN 181, která říká, že se má rozdělit území stávající Palestiny mezi dva státy, Stát Izrael a stát Palestina, je z roku 1947. Takže bych tady tuto historii sem netahal.

Druhá věc. Když hovoříte o tom, že ano, tady byly nějaké problémy s ambasádou Palestiny a s výbuchem zbraní, nebo nálezem zbraní, které tam byly podle vás asi umístěny nějak – nevím, použila jste různé výrazy – tak tady chci říci, že to je zrovna ten příklad, o kterém se tady bavím. To znamená, že když se snažíte glorifikovat nějaký stát, ale používáte tyto argumenty, jako by každý Palestinec byl zodpovědný za to, co se stalo v rámci jeho státního zřízení. To je přesně tento problém, který zevšeobecňuje tu věc jako takovou. Přece každý Palestinec neznámá, že zodpovídá za rozhodnutí svého státu nebo chyby svého státu. Stejně jako každý Izraelec nezodpovídá za chyby svého Státu Izrael. A teď jestliže toto používáte, tak si uvědomme tu roli státu. Proto také nesouhlasím s tím, aby byl stát vyjmut z té kritiky, tak jak navrhuje tady toto usnesení. Kritizovat stát je zcela oprávněné a hledat cesty proti státu je také zcela oprávněné. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Lubomír Volný, připraví se Václav Klaus, poté paní kolegyně Černochová ještě jednou. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl vaším prostřednictvím poděkovat zřejmě poprvé – doufám, že ne naposledy – paní kolegyni Černochové v této Sněmovně za to, že se nebojí kritizovat Palestinu a že si tady dnes můžeme kritizovat Izrael bez obviňování z antisemitismu, kritizovat Palestinu a imigrační vlnu bez obav, že budeme obviněni z islamofobie.

Nicméně bych chtěl požádat právě paní kolegyni Černochovou vaším prostřednictvím, pane předsedající, o podporu mého dodatku k usnesení. Já ten dodatek zopakuji, on zní takto: "Poslanecká sněmovna oceňuje a respektuje ochotu a odhodlání Státu Izrael bránit své hranice, občany a nezávislost i smrticími prostředky a souhlasí s nekompromisním naplňováním izraelských imigračních zákonů."

Zrovna od někoho, kdo je tak tvrdý a nekompromisní, jako jste vy, paní kolegyně prostřednictvím pana předsedajícího, bych podporu tohoto dodatku opravdu očekával. A také bych od vás očekával, že jako členka Občanské demokratické strany, strany, která se velice často staví do role obhájce přirozené lidské svobody a zodpovědnosti za vlastní rozhodování, tak bych od vás právě očekával, že nebudete podporovat ty části usnesení, které vyzývají k bojkotu izraelského zboží, investic a služeb. Protože k tomu my tady v Poslanecké sněmovně nemáme právo. My nemáme právo diktovat občanům, koho anebo co mají bojkotovat a proč. Takže vás prosím, abyste nepodpořili tuto část tohoto usnesení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Také děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Václav Klaus, připraví se poté paní kolegyně Černochová, Langšádlová a Leo Luzar. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Já bych chtěl ve faktické poznámce zareagovat na pana poslance Benešíka vaším prostřednictvím. Nikoliv na to nedůstojné první vystoupení, kde odváděl pozornost k nějakým naprosto nesmyslným věcem, ale na tu druhou poznámku, kde víceméně hájí sociálně demokratické Ministerstvo vnitra.

Na ten seminář samozřejmě běžte. Na druhou stranu dnes vyšla tiskem odborná zpráva pana advokáta Suchého, která se zabývá institutem strpění. Ta situace je samozřejmě jako vždycky poněkud složitější. To znamená, my leccos máme dlouho v našem právním řádu, ale něco se vždycky posouvá, často pod tlakem evropských struktur. Takže taky, když tady byla ta pozvánka, tak na vás také apeluji, si to pozorně přečtete, protože věc není tak jednoduchá. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Jana Černochová s faktickou poznámkou a připraví se paní kolegyně Langšádlová. Máte slovo, paní kolegyně.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych chtěla reagovat ve své faktické poznámce na pana kolegu poslance Luzara vaším prostřednictvím. Já jsem nehovořila o rezoluci OSN, já jsem hovořila o uznání Československé socialistické republiky, které proběhlo mnohem později než v tom vámi zmiňovaném roce.

Co se týče těch zbraní, tak tady bych chtěla informovat pana kolegu Luzara, že dokonce se i takzvaná ambasáda – protože to není ambasáda v pravém slova smyslu – omluvila za to, že skutečně policie prokázala, že se v jejích útrobách nacházely nelegální zbraně, které možná nebyly použity, ale každopádně tam byly. Ostatně zemřel tam i tehdejší takzvaný velvyslanec palestinský, nebo palestinského autonomního území, který tam otevíral ten trezor. Takže zbraně, které byly nelegální, se tam skutečně našly, na tom trvám. Takže já jsem nepoužila jiné slovo než slovo, které je skutečně z veřejných zdrojů dostupné – nelegální zbraně – a byla porušena Vídeňská úmluva. Tady, když si vyhledáte staré články, tak najdete informaci, že policie našla v budově nelegální zbraně, Palestinci se za jejich držení omluvili. Zbraně prý pocházely z dob Československa a nikdy nebyly použity.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní paní poslankyně Helena Langšádlová a ještě jedna poznámka pana kolegy Luzara. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Helena Langšádlová: Děkuji za slovo. Úvodem mi dovolu, abych i já vás pozvala na podvýbor pro migraci a azylovou politiku, kde věřím, že si institut strpění vysvětlíme a vysvětlíme si i to, že ty informace, tak jak se z některých směrů šíří, nejsou úplně pravdivé.

Ale k věci. Já bych chtěla poděkovat kolegům, kteří iniciovali toto usnesení, poděkovat kolegům, kteří to projednali na zahraničním výboru. A opravdu, mohli bychom si říct, že jak je to možné, že tady musíme znovu opakovat, že jsme proti jakémukoliv zpochybňování práva Státu Izrael na existenci a obranu, jako by to bylo samozřejmé. Ale není. Situace v Evropě i u nás se mění a já jsem přesvědčena, že tyto věci máme znovu deklarovat, protože Izrael je demokratický stát, je to náš blízký spojenec.

A ta historie Evropy, kdy antisemitismus, nenávist nabyly takových rozměrů, že to vedlo ke smrti mnoha milionů lidí, by nás měla poučit, že je potřeba včas a naprosto zásadně se postavit proti jakýmkoliv projevům antisemitismu a varovat. Proto si myslím, že je důležité přijmout ta usnesení tak, jak byla předložena. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě poznámka pana kolegy Leo Luzara, připraví se pan poslanec Lubomír Volný opět k další faktické poznámce. Máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vaším prostřednictvím ke kolegyni Černochové. Nechci to protahovat, ale použila výraz nelegální nalezené zbraně. Ano, to jsou titulky z roku 2014, kdy k této věci došlo. Samozřejmě všechny také říkají, že bude provedeno šetření a další vyšetřování policie.

Ten výbuch, ke kterému došlo – a v roce 2018, pokud jsem narazil na poslední článek, už hovoří o tom, že to jsou staré zbraně ze 70., 80. let, že pocházejí z darů tehdejších představitelů československého státu palestinským představitelům. Čerpám z otevřených zdrojů stejně jako kolegyně. A velvyslanec, který otevřel starý trezor, o kterém ani nevěděl, co tam je – prostě stalo se.

Tady možná bude stát pro nás oba nějaké oficiální stanovisko Ministerstva vnitra z šetření tohoto starého případu, ať si uděláme jasno a nenapadáme někoho, kdo za to nemůže a ještě krom toho tam zahynul. A asi to opravdu nebyla jeho vina, ale náhoda. To bych si teda rád přál.

Z druhé strany bych chtěl připomenout, že zbraně se dávají vcelku jako pozornost státníkům a mezi státníky běžně, a jsem zvědav, jak prezident Spojených států Donald Trump naloží se zbraní, kterou dostal z České republiky, a jestli ji oficiálně přihlásil a jestli ji tam někde má a jestli ji jeho následovník v tom trezoru náhodou nenajde, ilegální, CZ 75, kterou on dostal darem. Čili važno ta slova a nepoužívejme silné argumenty k věci.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana Lubomíra Volného a poté stále čekající ministr zahraničních věcí Petříček. Pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji. Já už dneska také určitě naposledy. Já bych chtěl říct, že na ambasádách v některých zemích, ve kterých se většinou vyznává jedna specifická ideologie, se dědí různé věci. Na některých vybuchují granáty a hromadí se tam nelegální zbraně a na jiných se vraždí, čtvrtí novináři.

Další věc, kterou bych chtěl teď říct vašim prostřednictvím paní kolegyni Langšádlové, je moje osobní výzva. Já bych vás chtěl, paní kolegyně, prostřednictvím pana předsedajícího poprosit, abyste si nastudovala veřejně dostupné údaje ze všech těch serverů, které jsem tady citoval, ze kterých jednoznačně vyplývá, že rostoucí vlna antisemitismu v Evropě v posledních letech je jednoznačně v korelaci a v souvislosti s rostoucí islamizací Evropy. Čím více tzv. uprchlíků z islámských zemí, tím více nám v Evropě poroste antisemitismus. Takže já bych vás chtěl poprosit, abyste učinila veškeré kroky jako ústavní činitel této země, abyste ochránila nejenom Židy žijící v České republice, ale pokud možno v celé Evropě před další vlnou islamizace v Evropě, která je ohrožuje, protože je to nepochybné, je to jednoznačné, je to nezpochybnitelné. Tento rostoucí antisemitismus, který se nám tady objevil v Evropě, není dílem původních Evropanů. Antisemitismus původních Evropanů je na setrvalé úrovni. Je to smutné, ano, i my máme mezi sebou rasisty, antisemity, ale toto je antisemitismus a zločiny proti příslušníkům židovské komunity navíc. Takže děkuji, že už toto nikdy nebudete aktivně podporovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní v řádné přihlášce v obecné rozpravě pan ministr zahraničních věcí Tomáš Petříček. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych krátce chtěl reagovat na pana poslance Luzara. Já samozřejmě vítám tuto rezoluci, to usnesení, protože antisemitismus je rostoucím problémem v Evropě a žádná společnost rozhodně není imunní. Takže já myslím, že toto je jasný signál Poslanecké sněmovny, že problém antisemitismu vnímáme a jsme připraveni s tím bojovat jak na domácím, tak na mezinárodním poli.

Já bych rád pana poslance Luzara informoval také o tom, že jasně rozlišujeme mezi legitimní kritikou kroků státu ze strany Státu Izrael a bojkotem Státu Izrael. Myslím, že Česká republika dlouhodobě se hlásí k tomu, že uznává veškeré mezinárodní právo, které se situace na Blízkém východě a v rámci blízkovýchodního mírového procesu týká. Naše pozice dlouhodobá je, že vnímáme jako jediné možné řešení vznik dvou států, Státu Izrael a budoucího státu Palestina. V tomto směru jsme si vědomi veškerých rezolucí OSN, které se této otázky dotýkají. To nicméně ještě nezadává důvod k tomu, abychom jako Evropská unie či Česká republika podporovali aktivity, které směřují k bojkotu Státu Izrael. Nicméně z mého pohledu jádro této rezoluce by mělo směřovat na problematiku antisemitismu jakožto problému, který je na vzestupu. Děkuji a doufám, že pan Luzar vnímá naši pozici.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zahraničních věcí Tomáši Petříčkovi. Nyní ještě jedna omluva. Mezi 16. a 18. hodinou se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Pavel Juříček.

Ptám se, jestli se někdo hlásí do obecné rozpravy, protože obecnou rozpravu jsme vyčerpali. Pokud se nikdo nehlásí, obecnou rozpravu končím. Budeme pokračovat v rozpravě podrobné. Ještě se zeptám na případná závěrečná slova po obecné rozpravě. Pan kolega Bartošek má zájem o závěrečné slovo po obecné rozpravě. Prosím. Pan zpravodaj také.

Poslanec Jan Bartošek: Kolegové, kolegyně, já děkuji za proběhlou rozpravu. Chci zde říct, že to usnesení obsahuje skutečně celoevropský, celosvětový rozměr, jak zde zaznívalo, a to z toho důvodu, jsem přesvědčen, že Česká republika má vystupovat proti projevům

antisemitismu na mezinárodním poli, aby všichni věděli, že takové chování, jako se může projevat v některých evropských státech, je u nás naprosto nepřijatelné.

To, co ještě chci říct, je, že Izrael je v současnosti jedinou zemí na světě, která je systematicky vystavena snahám o globální bojkot. Z toho by se dalo usoudit, že Izrael je nejhorší zemí na světě, co se týká lidských práv, a je potřeba ji ztrestat a že největší problém kolem lidských práv vytváří Izrael. Když se podíváte na řadu jiných států, tak je jednoznačné, že toto není problém Státu Izrael a není to pravda. Z toho vyplývá, že jediný záměr toho, co se děje, je snaha o bojkotování Státu Izrael. Je si potřeba uvědomit, že v praxi je velké množství příkladů, a je možné to sledovat i v médiích, že tam, kde se setkáváme na demonstracích, a ti lidé, kteří volají po bojkotu Izraele, tak současně v druhé vlně dost často volají po zničení Státu Izrael. A v tomto kontextu je to potřeba vnímat.

Je potřeba si uvědomit, že kritizovat Stát Izrael, jak jsem řekl, tam, kde je to oprávněné, je zcela legitimní. Ale blokovat účast sportovců, zpěváků, to už není kritika Státu Izrael, ale stigmatizace lidí. Možná jste zažili některé sportovní události, kdy odmítli Izraelcům podat ruku po proběhlém zápase. Toto už považuji za hranou a za stigmatizaci a projev antisemitismu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Závěrečné slovo pana zpravodaje. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Miloslav Janulík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já apeluji zejména na členy meziparlamentní skupiny přátel Česko – Izrael, jejímž jsem předsedou. Apeluji na vás, abyste osvědčili to svoje přátelství, a to tak, že budete všichni, a mělo by vás tady být 58, to znamená, všichni byste měli hlasovat pro, protože nejde jenom o to, občas se napít dobrého izraelského vína nebo pojmít nějaké chlebičky, ale to přátelství tedy osvědčit, takže to bych považoval v podstatě za samozřejmé.

Dále bych chtěl říct, že mně připadá absurdní, že kdyby tak žily naše babičky, nebo žijí ještě pamětníci toho, co těsně po druhé světové válce lidé, kteří se asi hluboce styděli, že dopustili něco takového, jako byl holocaust neboli šoa, a že v dnešní době se znovu bavíme o nějakém antisemitismu. Jistě by to našim babičkám nebo dědečkům připadalo po druhé světové válce absurdní, že by něco takového mohlo znovu vzniknout. Takže to si myslím, že je jenom na podporu toho našeho usnesení.

Pak bych rád řekl, že to, co jsem tady vlastně řekl při minulé rozpravě, že mně připadá jako velmi roztomilá finta říkat, že asi antiizraelismus není antisemitismus a naopak. To je opravdu velmi roztomilá finta, protože to je podle mě krystalická demagogie. To je, jako kdyby někdo řekl, že je sice antiohemista, ale nemá nic proti Čechům. To je naprostý nesmysl. My také, ta meziparlamentní skupina se nenazývá Česko – Židé a Česko – Izrael, protože se bavíme o bojkotu Izraele, to je pro mě Izrael a Židé jedno jsou a považuji to za hezkou (nesroz.) fintu, tady pracovat s těmito pojmy, jako žongolovat, že vlastně my proti Židům nic nemáme, jenom chceme zlikvidovat jejich stát.

Takže znovu apeluji na všechny členy skupiny, meziparlamentní skupiny přátel Česko – Izrael, aby osvědčili své přátelství, a předpokládám tedy, pokud tady jsou přítomni, nebo by měli být přítomni, že to je minimálně 58 hlasů pro. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Janulíkovi, který vystoupil se závěrečným slovem, a jistě mu to jako předsedovi skupiny přátel odpustíme.

Budeme pokračovat podrobnou rozpravou. Jako první je přihlášený pan kolega Bartošek, který to signalizoval v obecné rozpravě, takže je řádně přihlášen. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Odkazuji se na návrh usnesení přečtený v obecné rozpravě s tím, že ještě doplním, že usnesení zahraničního výboru obsahuje bod 7, kdy zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout usnesení ve stejném znění tak, jak jej přijal zahraniční výbor. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní v podrobné rozpravě Leo Luzar s návrhem, připraví se kolega Navrkal. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vaším prostřednictvím ke kolegovi Janulíkovi, bych měl poznámky. A samozřejmě předpokládám, že ta slova, která tady předtím řekl, myslel opravdu s velkým humorem, o chlebíčkách a vínu, popř. jestli opravdu budou hlasovat členové této skupiny za chlebíčky a víno, potom by si to měli napsat do přiznání, že přijali dar od izraelské ambasády, aby hlasovali tak, jak mají hlasovat, jak byli vyzváni. Ale beru, že to byl řečnický obrat a humor, možná ne vhodný, ale humor.

A teď dovolu k vlastnímu návrhu usnesení. Nevím, jestli máte před sebou ten text, ale pokusím se krátce modifikovat návrh usnesení:

Za první. Důrazně odsuzuje všechny projevy antisemitismu směřující proti jednotlivcům, náboženským institucím, organizacím včetně popírání holocaustu – jinými slovy vypuštění – jakož i Státu Izrael.

Za druhé. Odmítá jakékoli zpochybňování práva Státu Izrael a státu Palestina na existenci a obranu.

Trojku si dovolím nehlasovat, protože s ní nesouhlasím.

Ve čtyřce vyzývá vládu, aby jak doma, tak i v mezinárodních vztazích rozhodně vystupovala proti všem formám antisemitismu.

S pětkou taky nesouhlasím, proto nebudu navrhovat její změny.

A šestka v tom textu, tak jak je, je dle mého názoru přijatelná.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Zpravodaj si jistě poznamenal, abychom byli schopni hlasovat o protinávruhu.

Nyní pan poslanec Navrkal, připraví se kolega Volný. Před kolegou Navrkalem faktická poznámka paní poslankyně Černochové. Jsme v rozpravě, pane poslanče (k poslanci Navrkalovi, který už stojí u řečnického pultu), a já jsem vás sice vyzval, ale předtím faktická poznámka má přednost, takže paní kolegyně Jana Černochová s faktickou poznámkou. Máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Já bych poprosila, abyste se soustředil na řízení schůze, protože já jsem se s faktickou poznámkou hlásila ještě před vystoupením pana kolegy Luzara a vy jste mě vypnul. Takže prosím, řiďte tuto sněmovnu náležitě.

Já jsem chtěla reagovat na pana poslance Janulíka. Mě se to, co tady zaznělo, dotklo. Já jsem ve skupině přátel Izraele. Myslím si, že pro Izrael a pro to, abychom tady čelili některým nesmyslům vůči Izraeli, dělám maximum, považuji se tedy za skutečného přítele Izraele. A nikdy jsem na skupině nepozřela ani jeden chlebiček a nevypila ani deci výtečného izraelského vína. To si chodím nakupovat za své vlastní prostředky. A žádám pana poslance Janulíka, aby se nám omluvil.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní poslankyně, já jsem vás nevypnul, to si vyhrazuji, to jsem opravdu neudělal, váš záznam tady mám, ale měl jsem ho až poté, kdy jsem dal slovo panu kolegovi Luzarovi.

Takže nyní pan kolega Navrkal a ohlašuji pana kolegu Volného. Máte slovo, pane poslanče, v podrobné rozpravě.

Poslanec František Navrkal: Děkuji za slovo. Vážené dámy a pánové, jenom bych ještě prostřednictvím pana předsedajícího navrhoval, abychom o jednotlivých bodech usnesení hlasovali jednotlivě. To je vše.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, to je navrženo a pan navrhovatel to akceptoval, takže předpokládám, že tento proces nikdo nenaruší.

Nyní tedy pan poslanec Lubomír Volný s návrhem a připraví se kolega Kobza. Jsme v podrobné rozpravě. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Lubomír Volný: Já bych chtěl také vyzvat všechny členy skupiny přátel Izraele, aby skutečně prokázali své přátelství a skutečně prokázali respekt ke Státu Izrael a hlasovali pro tento můj dodatek k bodu 2 (náповěda od stolku zpravodajů) – 2b našeho usnesení, který zní: Poslanecká sněmovna oceňuje a respektuje ochotu a odhodlání Státu Izrael bránit své hranice, občany a nezávislost i smrticemi prostředky a souhlasí s nekompromisním naplňováním izraelských imigračních zákonů. – Je to jednoznačně pro-izraelské stanovisko, a proto žádám členy klubu izraelského přátelství o podporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Skupina přátel podle jednacího řádu zřízená v rámci stálé delegace Meziparlamentní unie, abychom byli v souladu s jednacím řádem.

Nyní pan poslanec Kobza. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Jak zde zaznělo v předchozích příspěvcích v obecné rozpravě, tak nárůst antisemitismu je v přímé souvislosti s imigrací a islamizací západní Evropy, kde tento nárůst je jasně statisticky doložen. Senátor Láska sepsal zprávu o podílu Saúdské Arábie na radikalizaci islámu v západní Evropě, kde uvádí, že Saúdská Arábie do islamizace západní Evropy investovala 10 miliard dolarů. A já si proto myslím, že otázka antisemitismu v Evropě je záležitostí evropsko-muslimskou, a to nějak postrádám právě v návrhu usnesení.

S usnesením na podporu Státu Izrael, jeho práv, nemám problém, kromě Kosova podporujeme všechny státy, ale chybí mi tam jednoznačné zdůraznění té evropské části problému antisemitismu. Chtěl bych proto navrhnout, aby k usnesení byl dodán další bod, který by zněl, že Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky odsuzuje veškeré projevy a formy antisemitismu v Evropě v souvislosti s migrací a s islamizací západní Evropy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, další dodatek.

Ještě v podrobné rozpravě s faktickou poznámkou pan místopředseda Vojtěch Píkal. A sněmovnu žádám o klid. Než se to uklidní, abyste byl dobře slyšet, pane místopředsedo, přečtu omluvy došlé předsedovi Sněmovny. Mezi 17.30 a 19 hodin se z rodinných důvodů omlouvá pan poslanec Julius Špičák a mezi 15.50 do 18 hodin se omlouvá pan poslanec Jan Skopec. Ještě chvíli, než bude klid. Máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji, pane předsedající. Já se jenom obrácím na proběhlou rozpravu s drobným upřesněním. Přesný název té skupiny je Meziparlamentní skupina ČR – Izrael. To přátel běžně v oficiálních názvech nebývá, nicméně všichni to tak vnímají. Jenom ať je to úplně přesně ve stenozáznamu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ptám se, jestli je někdo v podrobné rozpravě. Pokud už nikdo, ptám se, jestli je vůle ještě o závěrečné slovo po podrobné. Není tomu tak. Ale prosím o návrh na usnesení a způsob hlasování, protože ty jednotlivé věci jsou buď změnou původního usnesení, nebo doplněním, a rád bych tedy vyjasnil proceduru. (K pultu má zájem jít navrhovatel poslanec Bartošek.) Za normálních okolností bych o to požádal zpravodaje, ale jestli za zpravodaje to chce říct navrhovatel, tak je to dohoda mezi nimi. No, je tady poměrně velký hluk, tak já požádám sněmovnu o klid. A pokud nikdo nevznese námitku proti postupu předsedajícího, tak jako předsedající navrhuji, aby návrh na usnesení specifikoval navrhovatel místo zpravodaje, protože jeho poznámky jsou jak ze zahraničního výboru, tak z této části schůze, ve které projednáváme napodruhé tento bod.

Myslím, že se sněmovna uklidnila, pan kolega Bartošek má slovo s návrhem na formulaci usnesení a postupu schvalování usnesení. Máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Jako základ pro hlasování budeme vycházet z usnesení zahraničního výboru, tedy z bodů 1 až 6. Sedmý bod, jak jsem říkal, je to, že zahraniční výbor doporučuje Poslanecké sněmovně přijmout usnesení ve stejném znění.

To znamená: Základem je usnesení 1 až 6 a 7. bodem by se stal návrh pana poslance Kobzy, o kterém bychom hlasovali také samostatně. Současně budeme nejprve hlasovat o protinávřích pana poslance Luzara v daném textu. V případě, že neprojde protinávř, budeme tedy následně hlasovat o navrženém usnesení zahraničního výboru. Po domluvě a dohodě s panem poslancem Volným bod 2 rozdělíme na části A a B a budeme je hlasovat samostatně, kdy bod 2A je usnesení zahraničního výboru a bod 2B rozšiřuje bod druhý a po dohodě s panem poslancem ho budeme hlasovat samostatně v rámci bodu 2. To je návrh procedury.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, všichni rozuměli? Vzhledem k tomu, že to není nejjednodušší postup, tak raději ho nechám odhlasovat, a to v hlasování číslo 121. Hlasujeme o proceduře hlasování. Nejdřív vás odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami. A jakmile se ustálí počet přítomných, tak o proceduře rozhodneme.

Zahájil jsem hlasování číslo 121. Ptám se, kdo je pro takto navrženou proceduru. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 121, z přítomných 172 pro 170, proti 1. Procedura byla schválena a můžeme začít první bod.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Pro pořádek ty body budu číst, abyste věděli, o čem hlasujeme. Nejprve bude 1 modifikovaný panem poslancem Luzarem, který vypouští z bodu 1 "jakož i státu Izrael". V jeho podání bod číslo 1 zní: "Poslanecká sněmovna důrazně odsuzuje všechny projevy antisemitismu směřující proti jednotlivcům, náboženským institucím, organizacím, včetně popírání holocaustu."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 122. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 122, z přítomných 174 pro 59, proti 3. Návrh nebyl přijat. Nyní druhá varianta.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Nyní přečtu návrh usnesení, který přijal zahraniční výbor. "Poslanecká sněmovna důrazně odsuzuje všechny projevy antisemitismu směřující proti jednotlivcům, náboženským institucím, organizacím, jakož i Státu Izrael, včetně popírání holocaustu."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano. Rozhodneme v hlasování číslo 123, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 123, z přítomných 176 pro 170, proti 1. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Jan Bartošek: Nyní bod číslo 2 modifikovaný panem poslancem Luzarem. "Poslanecká sněmovna odmítá jakékoliv zpochybňování práva Státu Izrael a státu Palestina na existenci a obranu."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Děkuji. Zahájil jsem hlasování číslo 124. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 124, z přítomných 174 pro 19, proti 24. Návrh nebyl přijat. Základní návrh?

Poslanec Jan Bartošek: Nyní tedy původní znění ze zahraničního výboru: "Poslanecká sněmovna odmítá jakékoli zpochybňování práva Státu Izrael na existenci a obranu."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 125. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 125, z přítomných 177 pro 168, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Jan Bartošek: Nyní bod 2B pana poslance Volného: "Poslanecká sněmovna oceňuje a respektuje ochotu a odhodlání Státu Izrael bránit své hranice, občany a nezávislost i smrticími prostředky a souhlasí s nekompromisním naplňováním izraelských imigračních zákonů."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 126. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 126, z přítomných 175 pro 8, proti 14. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Nyní bod číslo 3, ten je bez modifikace a zní: "Poslanecká sněmovna odsuzuje veškeré aktivity a prohlášení skupin, které vyzývají k bojkotu Státu Izrael, jeho zboží, služeb či občanů ať už na území České republiky, či na mezinárodních fórech."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozhodneme v hlasování 127, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 127, z přítomných 176 pro 124, proti 13. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Bod číslo 4 modifikovaný panem poslancem Luzarem: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby jak doma, tak i v mezinárodních vztazích rozhodně vystupovala proti všem formám antisemitismu."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 128. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 128, ze 177 přítomných pro 129, proti 1. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Jan Bartošek: Bod číslo 4 zahraničního výboru je nehlasovatelný a jdeme k bodu číslo 5 –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: S přednostním právem pan předseda klubu Miroslav Kalousek.

Poslanec Miroslav Kalousek: Omlouvám se, pane předsedající, vážení kolegové, stává se mi to výjimečně, ale teď pro protinávrh pana poslance Luzara jsem se zdržel hlasování a na sjetině mám, že mám pro. Dovolím si zpochybnit hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. V tom případě rozhodneme o námitce pana Miroslava Kalouska proti elektronickému zápisu o výsledku hlasování.

Hlasování číslo 129. Kdo je pro vyslovení souhlasu? Kdo je proti souhlasu? Děkuji vám.

Hlasování číslo 129, ze 177 přítomných pro 168, (proti 0). Námitka byla přijata a budeme tedy opakovat hlasování bodu číslo 4.

Poslanec Jan Bartošek: Je to hlasování o bodu číslo 4 modifikovaném panem poslancem Luzarem.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 130. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 130, z přítomných 177 pro 115, proti 1. Návrh byl přijat. Pokračujeme.

Poslanec Jan Bartošek: Nyní tedy bod číslo 5. Ten není modifikovaný, ten pouze přečtu: "Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby na půdě Evropské unie, Organizace spojených národů a dalších mezinárodních institucí odmítala finanční podporu ze zdrojů těchto organizací pro taková hnutí, organizace a spolky, které vyzývají k bojkotu Státu Izrael."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozhodneme v hlasování číslo 131, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 131. Z přítomných 178 pro 111, proti 14. Návrh byl přijat. Další návrh?

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji. Nyní bod číslo 6: "Poslanecká sněmovna doporučuje vládě, aby jak doma, tak v rámci Evropské unie zintenzivnila aktivity v oblasti prevence antisemitismu a zasazovala se o zajištění větší bezpečnosti pro jednotlivé osoby, organizace a instituce, které by se mohly stát terčem antisemitských útoků."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Zahájil jsem hlasování číslo 132. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 132. Z přítomných 179 pro 170, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Jan Bartošek: Nyní poslední bod, sedmý, pana poslance Kobzy, který načetl v podrobné rozpravě: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky odsuzuje veškeré projevy a formy antisemitismu v Evropě v souvislosti s migrací a islamizací Evropy."

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Rozhodneme v hlasování číslo 133, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 133. Z přítomných 179 pro 37, proti 10. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme vyčerpali všechny návrhy, takže děkuji navrhovateli, děkuji zpravodaji a končím bod číslo 313.

Pan kolega Bartošek se hlásí s přednostním právem mimo bod. Máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Kolegyně a kolegové, děkuji vám za projednání a podporu tohoto bodu, protože jsme vyslali jasný signál, že Česká republika stojí na straně svých spojenců, svého partnera, a to je naprosto klíčové a dnešním rozbouřeném světě – vědět, kde stojíme, kde je naše místo. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Budeme pokračovat v jednání bodem

312.

Informace ministra zdravotnictví o situaci ve zdravotnictví

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili ve všeobecné rozpravě 12. září 2019 na 34. schůzi. (Hluk v sále.) Požádám, aby místo u stolku zpravodajů zaujali ministr zdravotnictví Adam Vojtěch a zpravodaj, pan poslanec Daniel Pawlas.

Než budeme pokračovat v přerušené všeobecné rozpravě, ptám se pana ministra, jestli má zájem o vystoupení před zahájením pokračování rozpravy. Pane ministře? Máte zájem. Já vám zklidním Sněmovnu. Požádám všechny, kteří ještě diskutují minulý bod, aby ho diskutovali v předsálí a umožnili panu ministru zdravotnictví v informací, kterou si Poslanecká sněmovna vyžádala, aby se mohl vyjádřit. Opravdu vás všechny žádám o klid, případné debaty přesuňte mimo sál. Pokud se chcete přihlásit do rozpravy, samozřejmě máte možnost v pořadí, které je zaznamenáno, s tím, že pořadí je dáno.

Máme tady dostatečný klid. Pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já budu velmi stručný na začátek, ale myslím si, že je namístě možná tu debatu trochu aktualizovat, protože my jsme ji skončili v době, kdy ještě nebylo vlastně rozhodnuto o tom, jak bude financováno zdravotnictví v příštím roce, a je pravdou, že ten bod se právě týkal zejména této oblasti s akcentem na domácí péče, ale samozřejmě na všechny ostatní segmenty, na tvorbu úhradové vyhlášky atd. Situace se mezitím posunula, zejména po jednáních se všemi subjekty, které k tomu mají co říct, poskytovateli a tak dále, a byla zakončena ta mnohaměsíční debata o úhradách zdravotních služeb v příštím roce. Minulý pátek, kdy jsem podepsal úhradovou vyhlášku, která je již odeslána do Sbírký zákonů, to znamená, tím je vlastně ten proces v tuto chvíli uzavřen. Dovolte mi proto, abych vás velmi stručně informoval o vývoji a aktualizaci na základě těch jednání, a tak, jak tedy úhradová vyhláška je v tuto chvíli odeslána do Sbírký zákonů.

Debata se vedla zejména v tom kontextu tak, aby zkrátka všichni poskytovatelé zdravotních služeb včetně nemocnic měli dostatečné prostředky, zejména na pokrytí nárůstu odměňování zdravotníků, tak jsme se dohodli na tom, že vzrostou úhrady v rámci všech segmentů poměrně tak, aby nebyl žádný segment zásadně zvýhodněn, kromě jednoho segmentu, který byl výrazněji podpořen, o tom ještě budu mluvit později.

Celkový nárůst oproti úhradové vyhlášce, která počítala původně s nárůstem nominálně ve výši 24 miliard korun, je 4,9 miliardy navíc do úhradové vyhlášky. To znamená, celkově zhruba 29 miliard korun přímo v úhradové vyhlášce. A stále platí to, co jsme říkali opakovaně, a je to dohoda se zdravotními pojišťovkami, že ještě nad rámec těch 29 miliard půjde 6 miliard korun, které budou obsaženy v rámci zdravotněpojistných plánů všech zdravotních pojišťoven, a budou to peníze určené na cílené úhradové mechanismy, na podporu regionálních nemocnic, primární péče, zajištění dostupnosti kvalitní péče tak, aby tam byl skutečně určitý prostor pro cílenou podporu v rámci jednotlivých segmentů, protože úhradová vyhláška přece jenom je plošný dokument, který není schopen řešit konkrétní lokální, regionální problémy, například v primární péči nebo v rámci příhraničních oblastí atd.

Takže takto vlastně je nastaven ten systém úhrad, celkově 35 miliard korun navíc, což je historický nárůst. Nikdy v historii nešlo více peněz do českého zdravotnictví. Všechny segmenty rostou, žádný segment nestagne, naopak rostou velmi výrazně, to znamená, zdravotnictví prosperuje v tomto směru. A jeden segment, který bude podpořen více na základě debat, které jsme vedli, je domácí péče. Domácí zdravotní péče, která – samozřejmě reflektujeme debatu o tom, že sestry v domácí péči na rozdíl od sester u lůžka byly v posledních letech poměrně opomíjeny. Nebylo to úplně téma ani pro předchozí politické garnitury, takže domácí péče v tomto směru nebyla prioritou.

My si myslíme, že je to segment, který si zaslouží podporu. Už v původní vyhlášce byl vlastně podpořen nejvíce ze všech segmentů, ale vzhledem k tomu, že chceme, abychom měli sestry v domácí péči, tak jsme se rozhodli, že navýšíme výrazně v tomto směru takzvané mzdové indexy v seznamu výkonů tak, abychom právě cílili na navýšení mezd sester v domácí péči, kdy počítáme s tím, že měsíčně sestra v domácí péči bude mít mzdu vyšší o 10 tisíc korun. To znamená, o 10 tisíc korun měsíčně vyšší mzda pro sestry v domácí péči v rámci superhrubé mzdy, což předpokládám, že by mělo být dostatečně motivační a dostatečně stabilizační, tak aby zkrátka sestry v domácí péči zůstaly a tento segment jsme podpořili. Tam ten celkový nárůst tedy díky tomu je asi 41 % meziročně, jinak u těch ostatních segmentů je to někde nárůst kolem 8 až 12 %.

Takže já si myslím, že skutečně tak jak jsme nastavili systém financování v rámci úhradové vyhlášky, zajišťuje stabilní růst všech segmentů. Není to tak, že by jeden segment byl zásadně zvýhodněn, kromě tedy domácí péče, kde si myslíme, že to je namístě. Držíme dohody z dohodovacího řízení, to je velmi důležité, z hlediska bonifikací za to, že terén se bude více starat o pacienty, primární péče bude podpořena, ambulantní specialisté, kteří přijímají nové pojištěnce, kteří jsou ochotni se starat o své pacienty, budou více podpořeni, a to si myslím, že je ten cíl. Věříme tomu, že úhradová vyhláška, tak jak je nastavena, včetně například stomatologické péče a dalších, kde vidíme, že jsou problémy, zajistí to, že péče bude dostupnější, že péče bude kvalitnější a že postupně budeme zkrátka řešit ty problémy, které české zdravotnictví dlouhodobě trápí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru zdravotnictví. A budeme pokračovat v přerušené všeobecné rozpravě s tím, že první přihlášený je s přednostním právem pan místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček. Prosím, pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, věřím, že zlepšení stavu českého zdravotnictví není zájmem jenom naší koaliční vlády, ale celé Poslanecké sněmovny, a vítám tedy možnost o tom, jak situaci zlepšit, tady diskutovat, protože jde o to nejcennější, tedy o lidské zdraví. A já bych byl rád, abychom dali stranou takové to běžné politikaření a pokusili se najít shodu. Jsem rád, že pan ministr zdravotnictví tady může vystoupit a říci, že posíláme do zdravotnictví nejvíce peněz v historii, cca 350 mld. korun, to je opravdu rekordní číslo. Ostatně žijeme v době konjunktury, tak by bylo smutné, kdyby tomu tak nebylo. Já si myslím, že se všichni shodneme na tom, že dávat do zdravotnictví dostatek prostředků je samozřejmost.

Dovolte mi, abych se krátce vyjádřil ne k tomu, co padlo tady na Sněmovně, ale spíše v mediálním prostoru, a to byly ne vždy vstřícné výroky vůči bývalým ministrům zdravotnictví za sociální demokracii. Já bych chtěl jasně říci, že ano, sociální demokracie v minulém volebním období řídila rezort zdravotnictví, ale my jsme ten rezort převzali po pravicových vládách a uklidili jsme jej po těch experimentech. Zrušili jsme nesmyslné zdravotní poplatky, zdravotnictví jsme stabilizovali jak personálně, tak finančně. Snažili jsme se přidávat doktorům, sestřičkám, aby byli tady u nás, aby neodcházeli do zahraničí. Tím chci říci, že současný pan ministr má dnes slušné základy, na kterých může stavět.

Za sociální demokracii chci jasně prohlásit, že zdravotnictví je naše priorita a bude tomu tak i do budoucna. My jsme se diskuse o aktuální situaci ve zdravotnictví účastnili od začátku, jednali jsme s krizovým štábem a jsme připraveni jednat s každým. Jsem rád, že v rámci vládní diskuse bylo po koaliční radě možné oznámit, že do zdravotnictví přijde 6 mld. korun navíc. Po dalším jednání s KSČM se objevily další 4,5 mld., takže to je velmi dobrý signál pro

naše pacienty. Nicméně diskuse stále pokračuje a věřím, že bude pokračovat i dneska a budou na stůl padat argumenty, že těch peněz je potřeba více, takže my jsme k té diskusi připraveni, chceme ale také vědět, kam ty peníze půjdou. Jsme přesvědčeni, že tím nejlepším způsobem, jak peníze distribuovat, je úhradová vyhláška, a je potřeba se podívat na nejvíce podfinancované oblasti, jako je domácí péče nebo lůžková péče a řešit je systémově.

Takže jsem strašně rád, že do zdravotnictví jde nejvíce peněz v historii, je to dobře. Na druhou stranu pokud se podíváme na to, jak zdravotnictví financují jiné vyspělé země, tak Česká republika se 7,5 % HDP stále zaostává za těmi vysněnými 9 %. Ale já bych chtěl využít možnosti a poděkovat českým zdravotníkům za to, jaké podávají výkony. Děkuji lékařům, děkuji zdravotním sestřám, že pracují s takovým nasazením a díky tomu je péče o naše pacienty tak dobrá, jako je dneska. Takže děkuji za možnost zde dneska vystoupit a děkuji za to, že věřím, že se shodneme na tom, že zdravotnictví je priorita všech, nejen vládní koalice. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru vnitra Janu Hamáčkovi. Pokračovat budeme podle přihlášených v rozpravě. První je přihlášena paní poslankyně Alena Gajdušková, připraví se paní poslankyně Jarošová. Žádné faktické poznámky v tuhle chvíli nemám, můžeme tedy postupovat podle pořadí. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdušková: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vládo, kolegyně a kolegové, navážu na to, o čem zde mluvil pan vicepremiér a ministr vnitra pan Hamáček.

Zdraví si přejeme určitě všichni, proto také přejeme k narozeninám, k svátkům, prostě si přejeme vzájemně, protože pro každého člověka je zdraví hodnotou. Pro sociální demokracii je potom zdravotnictví veřejná klíčová služba a přístup k ní, tedy ke zdravotní péči, je důležitý bez ohledu na peněženku či výši konta jako základní podmínka rovnosti našich občanů. Připomenu, že za sociálně demokratických vlád byly nejen navyšovány platy lékařů, ale hlavně sester a dalších pracovníků ve zdravotnických zařízeních, ale byly také realizovány nebo připravovány podmínky pro realizaci zefektivnění systému a větší transparentnost. Připomenu eRecept, připomenu vznik přístrojové komise a navýšení plateb za státní pojištěnce do roku 2020 – zhruba 3,5 mld. za rok. K tomu je potřeba říct, že platby za státní pojištěnce jsou stabilizujícím prvkem celého systému zdravotní péče. Byl také obnoven a digitalizován systém zdravotnických informací. Já připomenu, že když jsem se v roce 2015 snažila dopátrat, jak je to s lékaři, s počty lékařů, a tedy s jejich rozvrstvením v jednotlivých profesích, potřebovala jsem to z Úřadu vlády, tak jsem nebyla schopna se ničeho dopátrat. Teprve poté pod vedením pana Duška systém skutečně začal opět pracovat, protože do té doby byl od roku 2013 nějakým způsobem zmrazen, a dneska tyto informace máme. Tyto informace také nyní dokládají to, co víme i z terénu, a možná každý z vás, poslankyně a poslanců, že v terénu, v nemocnicích, ve zdravotnických zařízeních chybí v této chvíli nejen lékaři, ale především zdravotnický personál, zdravotní sestry, ale i další, pomocný personál. Hejtmani by nám řekli, že nemají kuchařky, nemají sanitáře, nemají technický personál, který je v nemocnicích také potřeba.

Nejenom k této problematice se sešel zde v Poslanecké sněmovně pod garancí klubu sociální demokracie nejen krizový štáb, ale další, které situace zajímá a kteří do ní mají co říci. Sešli se zaměstnanci, zaměstnavatelé i zástupci pacientů. Usnesení, které si dovolím poté předložit, vychází i z této debaty.

Ještě chci zdůraznit, že si skutečně vážím vysoké profesionality a odborných kvalit, ale i obětavosti lidí v nemocnicích, ve zdravotnických zařízeních. Přejeme si, a snažili jsme se vždycky o to, aby zaměstnanci měli v systému zdravotní péče skutečně dobré podmínky pro svou práci. Zásadní pro mne jako sociální demokratku je, aby kvalitní zdravotní péče byla dostupná všem, tak jak o tom hovoří Ústava České republiky, respektive Listina práv a svobod.

Navrhuji proto usnesení následujícího znění.

"Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky konstatuje, že současná situace v oblasti personálního zajištění zdravotní péče je vážná. Vyzývá proto Ministerstvo zdravotnictví a vládu České republiky, aby

I. systémově řešila nedostatek všech pracovníků ve zdravotnictví a vytvořila legislativní a finanční podmínky pro udržení stávajících a příjem nových zaměstnanců všech kategorií pro zajištění kvalitní a dostupné zdravotní péče;

II. přislíbené prostředky nad rámec úhradové vyhlášky ve výši 6 miliard Kč rozdělilo ministerstvo transparentně a docílilo vyrovnání základních plateb a neodůvodněných rozdílů za odvedenou zdravotní péči;

III. byl stanoven mechanismus valorizace plateb za státní pojištěnce od roku 2021 tak, aby postupně bylo dosaženo zvýšení objemu financí do zdravotnictví srovnatelné s průměrem Evropské unie, tedy přibližně 9 % HDP."

To usnesení samozřejmě předložím ještě v podrobné rozpravě.

A ještě si dovoluji přidat přece jenom za sebe jednu věc, která s tím vším souvisí. Současná vláda navrhuje navýšení plateb za alkohol a tabák. Já to vnímám především jako opatření pro omezení konzumace alkoholu a tabáku. Samozřejmě že to přinese prostředky do státního rozpočtu. Ale myslím si, že by tyto prostředky, které navýšení daně za alkohol a tabák do státního rozpočtu přinesou, měly být směřovány právě do systému zdravotní péče, protože tam se ty dopady projeví skutečně nejvíce. O tom určitě bude debata a my ji povedeme určitě i při projednávání státního rozpočtu.

Děkuji předem za podporu navrženého usnesení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Gajdůškové. Nyní paní poslankyně Jarošová. Připraví se paní poslankyně Maříková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Monika Jarošová: Děkuji za slovo. Přeji dobrý den, vážené dámy a pánové. Naše zdravotnictví se již delší dobu potýká s velkými problémy, které den co den zatěžují naše nemocné občany. Především nám v nemocnicích chybí zdravotničtí pracovníci všech profesí. V současné chvíli jejich nedostatek ohrožuje pacienty, kdy v některých oblastech kolabuje zdravotní péče v nemocnicích. Bohužel i tento rok pokračují odchody personálu z nemocnic. Lékaři odcházejí do ciziny, do ambulancí. Sestry a další personál míří nejčastěji mimo obor, kde dostanou více peněz. Je třeba si uvědomit, že práce lékařů a sester je svou specializací nenahraditelná, a kdo jednou odejde, už se nám těžko vrací zpět.

Jenom na vykrytí nepřetržité akutní péče chybí zhruba tři tisíce lékařů. Jejich skutečný nedostatek je ovšem zastírán faktem, že každý z přítomných lékařů je zatížen obrovským množstvím práce přes čas, která je v hrubém rozporu se zákoníkem práce. Lékaři nám chybí převážně v některých oborech, jako je například stomatologie, alergologie, ortopedie, psychiatrie nebo neurologie, a to je i hlavní příčinou dlouhých čekacích lhůt. Mnoho těchto

specialistů také již dávno dosáhlo důchodového věku a dlouhodobě přesluhují. V případě všeobecných sester nám chybí více než 2 400. A to nemluvíme o počtech nižšího zdravotnického personálu, jako jsou sanitáři a ošetřovatelky.

Zhoršující se personální situace vede v nemocnicích k uzavírání oddělení a často pak odcházejí zaměstnanci mimo zdravotnictví, což nadále zhoršuje personální situaci. Nemocnice, které pak následně přebírají pacienty po uzavřených odděleních, jsou ještě více přetížené jak lůžkově, tak personálně, a tím se může oddalovat potřebné ošetření pacientů, nebo bývají i propouštěni nedoléčení. Tím se pro ně dramaticky zhoršuje dostupnost a kvalita zdravotní péče. A to je začarovaný kruh.

Mezi záležitostmi, které naše občany obzvláště trápí, patří neúměrně dlouhá čekací doba na vyšetření u specialisty. Není výjimkou, že toto čekání se protáhne i na několik měsíců. Bývá zaběhlou praxí, že čím sofistikovanější je vyšetření, tím delší bývá doba, po kterou se na odborný zákrok nebo na diagnostiku čeká.

Celé roky se o tak katastrofální situaci ve zdravotnictví mluví, ale nic výraznějšího se doposud nedělo. Současná situace přitom začíná dopadat na pacienty. Zhoršuje se kvalita i dostupnost péče. Dlouhodobě se zhoršují pracovní podmínky personálu, dochází k jeho přetěžování, porušování zákoníku práce a k odchodům ze zdravotnictví. Příčinou není ani tak velký počet nemocnic, ani neúměrné zvýšení platů jejich zaměstnancům, ale podfinancování resortu, protože je financováno necelými 7 % HDP a to je žalostně málo. Další příčiny krachu nemocnic jsou systémové. Nemocnice mají rozdílné základní sazby a rozdílné úhrady za poskytovanou zdravotní péči, což vede k ekonomickým problémům především menších nemocnic. Všechny tyto skutečnosti jsou notoricky známé a jejich řešení už nelze donekonečna odkládat. Musíme si uvědomit naše priority, a tím je ponechání většiny našich nemocnic mimo soukromý sektor, nenechat je padnout podfinancováním, udržet si kvalitní a nepřetěžovaný personál a především zdraví a spokojenost našich občanů. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Jarošové. Nyní paní poslankyně Maříková. Připraví se pan poslanec Dvořák. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené poslankyně, vážení poslanci a vážený pane ministře, zdravotnictví se nachází ve stavu, kdy lékařská komora veřejně přiznává, že není schopna garantovat bezpečnost zdravotní péče. Tristní nedostatek jak lékařů, tak sester se podepisuje na snížení kvality, dostupnosti, ale i bezpečnosti zdravotních služeb. Na jednu stranu musím uznat, že pan ministr zdědil po svých předchůdcích mnoho problémů, které neřešili, a nyní se navršily, ale to neznamená, že je necháme kupit až do doby, než se zdravotnictví naprosto zhroutí.

Zdravotnictví je v této zemi bráno jako černá díra, do které padají peníze, ale nejsou nikde vidět. Je nutné si uvědomit, že investice do zdravotnictví je investice do občanů této země. Jen zdravý občan může pracovat a následně odvádět ze svého příjmu daně a peníze do zdravotního a sociálního systému. Šetřit na investicích do zdravotnictví se tedy nevyplácí. Investice do zdravotnictví v České republice jsou nejnižší v Evropě. Pan ministr i přesto odmítá uvolnit více finančních prostředků pro české zdravotnictví, které z odvodů pacientů a daňových poplatníků nastrádaly zdravotní pojišťovny. Ty na svých účtech zadržují jako rezervu desítky miliard korun. Podle zákona musejí mít zdravotní pojišťovny jako rezervu 1,5 % rozpočtu, tedy částku, která odpovídá asi čtyřem dnům péče o jejich klienty. V současné době ovšem pojišťovny zadržují na účtech asi desetkrát tolik. Tyto peníze nejsou pojištěny, ale pacientů, kteří přispívají do zdravotního pojištění.

Podfinancované zdravotnictví má za následek nedostatečné personální obsazení nemocnic. Řada nemocnic je závislá na zahraničních lékařích bez aprobačních zkoušek, kteří však v mnoha případech nejsou odborně způsobilí, a ošetření od takového lékaře může někdy být i hazard se zdravím. Nechci určitě házet všechny zahraniční lékaře do jednoho pytle, ale mnohé zkušenosti pacientů jasně naznačují, že velká část zahraničních lékařů není schopna se s pacientem domluvit v českém jazyce a je pro ně značně problematické složit aprobační zkoušku. Někteří pracují i bez této zkoušky, což svědčí o odborných znalostech takového lékaře.

Lékařská komora už loni požádala ministerstvo o pravidelný měsíční přehled, kolik lékařů bylo v rámci projektu Ukrajina přijato do českých nemocnic. Žádost byla vyslyšena jen z části. Ministerstvo seznam přijatých sice posílá, ale bez uvedení konkrétního pracoviště. Proč ministerstvo znemožňuje komoře kontrolovat dodržování platných právních předpisů? Není snad bezpečnost a zdraví pacienta na prvním místě? Cizinec bez aprobační zkoušky nemůže vykonávat lékařské povolání. Na základě povolení Ministerstva zdravotnictví může pouze vykonávat odbornou praxi tak jako medik v šestém ročníku studia, a to pod přímým odborným vedením kvalifikovaného lékaře, tedy lékaře se specializovanou způsobilostí a praxí nejméně ještě tři roky po atestaci. Tento plně kvalifikovaný lékař musí být s cizincem vždy na pracovišti fyzicky přítomen. Na každého cizince musí být ze zákona jeden plně kvalifikovaný lékař s praxí, který nemůže být zároveň školitelem žádného dalšího lékaře bez atestace.

Jak si myslíte, že to funguje v praxi? Sama ze své zkušenosti musím říct, že mnozí tito lékaři dokonce sami ordinují. Jejich garant je někdy sice fyzicky přítomen na pracovišti, ale tito lékaři bez aprobační zkoušky mnohdy činí vlastní rozhodnutí, jelikož nemohou takového lékaře nepřetržitě mít vedle sebe, jelikož zahraniční lékař pro mnohé nemocnice supluje chybějící pracovní sílu. Z důvodu nedostatečného personálního obsazení nemocnic bývá často obcházen a porušován zákoník práce. Jak lékaři, tak nelékařští pracovníci jsou vyhořelí. Velká část jich odchází do zahraničí nebo naprosto mimo obor. Je pěkné, že pan ministr láká studentky zdravotnické školy soutěží Natoč video, proč studuješ zdrávkou, a vyhraješ nový iPhone. Možná by mohl také pan ministr vyzvat všechny zdravotníky, jak lékaře, tak i nelékaře, kteří pracují v zahraničí, aby mu natočili video, pro odešli z českého zdravotnictví. A oni by mu natočili video, ale na svůj vlastní iPhone, protože si ho ze svého platu mohou dovolit a nemusí kvůli tomu sloužit mnohé hodiny přesčasů.

Čeští lékaři nám stárnou, a jak chcete motivovat mladé začínající lékaře a sestry, aby neodcházeli do zahraničí nebo mimo obor, když dostanou větší plat mimo zdravotnictví? Ministr zdravotnictví Adam Vojtěch se nechal slyšet, že platy ve zdravotnictví už neporostou. Odměny jsou podle něj dostatečně vysoké.

Pane ministře, to jste mohl rovnou zdravotníkům vzkázat, jestli se jim to nelíbí, tak mohou odejít. A cituji vás konkrétně: Plat lékařů a sester pracujících v českých nemocnicích se vyrovnal průměru EU. V poměru příjmů sester k celkové průměrné mzdě státu jste se dostali již na úroveň Německa. – Pan ministr tvrdí, že letos je průměrná odměna u lékaře 84 tisíc korun a u sester 43 tisíc korun. Tak to mi opravdu přišlo velice směšné, protože aby lékař dosáhl takového platu, musí odsloužit mnoho hodin přesčasů. Jediný, kdo na to vše doplácí, je samotný pacient, kterému se nedostává kvalitní péče a musí čekat na odborná vyšetření několik měsíců a v případě ortopedických zákroků někdy i dva roky. Pacienti v regionech už dnes mají prokazatelně hůře dostupnou zdravotní péči než lidé ve velkých městech. Pan ministr však tvrdí, že v regionech je zdravotní péče v pořádku. Tak já tedy mám pocit, že asi Karlovarský kraj není v České republice.

Pan ministr vede jeden z nejkomplicovanějších rezortů, ale měl by si uvědomit, že bez lékařů, sester a dalšího zdravotního personálu to prostě nepůjde. Pokud nebudou dostatečně

ohodnoceni, odejdou. Možná že si myslí, že je nahradí lékaři z Ukrajiny, ale za jakou cenu? On možná zde v Praze v pozici ministra bude mít kvalitní zdravotní péči, ale pacienti v krajích na tom budou o poznání hůře. Ale i oni si zaslouží zdravotní péči na úrovni. Jediné, co pracovníci ve zdravotnictví chtějí, aby mohli svou profesi vykonávat kvalitně, aby za ni byli zaplaceni, tak jak pan ministr zmínil, na úrovni Německa, ale bez mnoha hodin přesčasů, a ve finále byl spokojen ten, o koho tu běží, a to pacient.

Tímto tedy navrhuji usnesení:

1. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá ministra zdravotnictví, aby seznámil Poslaneckou sněmovnu, jaké kroky a systémová řešení chystá k vyřešení personální krize ve zdravotnictví.

2. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá Ministerstvo zdravotnictví, aby vypracovalo dlouhodobou koncepci zdravotnictví, jak bude zajištěna kvalitní a dostupná zdravotní péče v následujících letech.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Maříkové. Jistě se přihlásí do podrobné rozpravy, aby alespoň ten text, který načetla, byl přednesen v rámci podrobné rozpravy, aby o něm mohlo být hlasováno.

Nyní, než dám slovo panu kolegovi Dvořákovi, přečtu omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny. Za prvé paní poslankyně Miroslava Němcová od 17 hodin do konce jednacího dne a pan ministr dopravy Vladimír Kremlík se také hodlá omluvit po 17. hodině z jednání Poslanecké sněmovny z pracovních důvodů.

Budeme pokračovat. Vystoupí pan poslanec Dvořák, připraví se pan poslanec Třešňák. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Dvořák: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, v posledních letech se nadále ve zdravotnictví zhoršují podmínky jak pro poskytovatele zdravotní péče a jejich zaměstnance, tak dostupnost péče pro pacienty. Pokud se nic nezmění, dojde k dalšímu prohlubování problémů a zvětšení rizika pro pacienty. Zásadní problém vidíme v nedostatku peněz v systému jako celku, což je nutné řešit zvýšením financí pro příští rok. Nicméně největší paradox je, že v současné době, když se toto vzpomínalo, je na účtech a rezervních fondech zdravotních pojišťoven mnohonásobně víc miliard, než je zákonem stanovený limit. Po avizovaném uvolnění části peněz do zdravotnictví zde zůstává stále velké množství prostředků nad povinnou výší. Jsou uváděny argumenty, že tyto peníze ze zdravotních pojišťoven mají být na krizi, ale to je nesmysl. Náš systém financování je průběžný. Bojím se, že miliardy z rezervních fondů nikdo ve zdravotnictví na léčbu nevidí a peníze zmizí jak pára nad hrncem, tak jak ve zdravotnictví opakovaně stalo za posledních 30 let.

Stát, resp. zdravotní pojišťovny dluží nemocnicím za poskytnou péči stovky milionů korun. Nezaplátily jim navýšení platů v letošním roce, neplatí za část poskytnuté péče, nemocnice a další segmenty se kvůli tomu dostávají do ekonomických a personálních problémů. Řada z nich bojuje o přežití. Pojišťovny mají průběžně financovat zdravotní péči, na kterou pacienti mají nárok. Díky regulacím za poskytnutou péči a díky prohlubujícímu se nedostatku lékařů se neustále pomalu zhoršuje zdravotní péče. Například čekací doby na vyšetření magnetickou rezonancí jsou v našem kraji čtyři až pět měsíců, obdobné je to v sousedních krajích. Další specializované vyšetřovací metody jsou na tom stejně, mnohdy ještě hůře. Ruší se lůžka akutní péče, a to v okresních nemocnicích i na klinikách, hlavně pro nedostatek personálu, nebo se přechodně části oddělení pro totéž zavírají. Chybí bolestně

akutní lůžka. Část pacientů musí být řešena ambulantně. Ale chybí kapacity v ambulantní sféře a tímto přesunem pacientů se problém v ambulancích prohlubuje. Ambulantní lékaři jsou přetížení, pacienti se dostávají se zpožděním k ošetření a navíc pojišťovny ambulancím zaplatí jenom část práce podle předem daných limitů. Tak je část práce pro pacienty nezaplacena. Je nutné regulace výrazně omezit a akutní péči zaplatit bez regulací. Je normální zaplatit za provedenou práci v plném rozsahu nemocnicím i ambulancím. Následně chybí peníze na platy zdravotnického personálu. Navíc je rozeštvávána laická veřejnost proti zdravotníkům ohledně výše platů, která se udává měsíčně souhrnně i s přesčasů, kterých je 100 až 120 hodin za měsíc, ale ve statistice se oficiálně objeví jen základní pracovní doba poté, co zaměstnavatelé kouzlí s čísly, neboť dochází k porušování zákoníku práce. U lékaře atestovaného mi vyšel takhle přepočet na hodinu práce 200 až 250 korun, ale v médiích vyjde průměrný plat lékaře 75 tisíc. Ale to je za 300 až 330 hodin práce měsíčně. U lékaře před atestací mi totéž vychází 150 až 180 korun za hodinu. Velkým množstvím přesčasů pak zdravotní sestry i lékaři jsou nadměrně unaveni, vyčerpáni, je riziko pochybení a odráží se to na jejich fyzickém i duševním zdraví. Proto hodně zdravotníků odchází mimo rezort.

Navíc je zde i časovaná bomba v podobě věku lékařů. Z celkového počtu lékařů, kterých je 42 tisíc, je ve věku nad 60 let 12 500, ve věku nad 65 let 7 500. A tito lékaři budou nevratně mizet ze zdravotnictví a toho času není za ně náhrada. Navýšení studentů na lékařských fakultách se projeví až za 10, resp. 15 let. Začínají velmi citelně chybět dětští lékaři v ordinacích na venkově a v malých městech, ale nedostatek lékařů je již citelně patrný ve všech segmentech péče a pacienti to již velmi bolestně pociťují.

Děkuji všem zdravotníkům za to, že zůstávají v těchto podmínkách a odvádějí vzornou péči o pacienty navzdory nízkým mzdám. Děkuji. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Dvořákovi. Nyní pan poslanec Petr Třešňák, připraví se Hana Aulická.

Poslanec Petr Třešňák: Vážení kolegové, vážený pane ministře, protože byl tento bod znovu otevřen po značné době a došlo již k určitému posunu, který zde pan ministr popsal, když mluvil jak o úhradové vyhlášce, případně o financích, které půjdou nad její rámec, byť jsem toho názoru, že základem stabilizace má být právě především navýšení plateb za státní pojištění, nerad bych toto téma nyní dále rozváděl, a pokusím se být tedy maximální stručný a vzápětí i vysvětlím proč.

Sám pan ministr tehdy zmínil, když se poprvé tento bod otevřel, že tvrzení, že je zdravotnictví v krizi či kolapsu není pravda. Nicméně vzápětí se zde vedla polemika, že není v krizi, ale nefunguje úplně skvěle. Proto zde ani nechci v této polemice dále pokračovat.

Příznějme si však, že po té personální stránce, a již to zde dnes také padlo, to není rozhodně tak růžové. Lékaři a zdravotní sestry dělají velké množství přesčasů a nemají prostor pro důstojný život a odpočinek po náročné práci. Nebýt vlastně jejich obětavé práce, tak systém už dávno zkolabuje, čímž bude nejvíce ohrožen právě pacient. Třeba si i položíme otázku, kolik operací se musí odložit, protože chybí sálové sestry, resp. kolik schopných zdravotních sester raději odejde do fabrik, kde mají řádově nižší stres. A obdobně bych mohl mluvit i o zázemí zdravotnické techniky a přístrojů, tedy kolik je v provozu zařízení za jednotky nebo desítky milionů korun, ačkoliv ne všude je dostatek personálu, který je umí obsluhovat a správně odečítat výstupy.

Samozřejmě toto nevyřeší jen další finance, byť je to jeden z nejdůležitějších faktorů. Především lékaři a zdravotní sestry musí mít takové pracovní podmínky a prostředí, aby vůbec chtěli tuto práci vykonávat. Proto si asi važno každého, kdo ve zdravotnictví pracuje, a

pokusme se my všichni vlastně jim vytvořit takové podmínky, aby tam chtěli opravdu pracovat.

Zdravotnictví však musí být podřízeno především potřebám a preferencím pacientů. A dovolím si tvrdit, že zdravotnictví je v krizi právě především z pohledu pacienta, kterého by v ideálním případě měly zastupovat pojišťovny, a zajistit všem svým pojištěncům rovný přístup k péči. A dnes tomu tak bohužel není. Pojišťovny svým pacientům negarantují, že bude ošetřen u poskytovatele, kde se neporušuje zákoník práce a který je dostatečně personálně zajištěn jak v řadách lékařů, tak sester. Dokonce ani nezajišťují, že vůbec bude ošetřen, obzvláště na konci roku, a místo toho je nasměrován k jinému poskytovateli, který ještě nevyčerpal stanovený budget, anebo je mu v horším případě doporučeno, ať dorazí až v lednu.

Pak se dostáváme k tomu, kdo je tedy skutečně odpovědný za fungování pojišťovny. Bezesporu především správní rada. Proto je nezbytné obsazovat správní radu zdravotních pojišťoven lidmi, kterým skutečně záleží na doručení kvalitní zdravotní péče, tedy především zástupcům pojištěnců. Jak volit pojištěnce do správních rad zdravotních pojišťoven, řešíme jak v poslanecké novele pod číslem sněmovní tisk 479, nebo i vláda ve svém sněmovním tisku 516, které jsou zařazeny na program této schůze. Mrzí mě tedy, že návrh na předřazení dnes neprošel. Nicméně nutno poznamenat, že pan ministr byl jedním z mála vládních poslanců, kdo pro něj hlasoval. Souhlasím i s tím, že to je jen dílčí část problému. Nicméně pokud budou i občané vidět, že ten systém je spravedlivý a transparentní a že mají reálný vliv na jeho fungování, pak se nám možná podaří obnovit nejen důvěru pacientů, kteří si celý život zdravotní péči platí, ale i samotných lékařů a zdravotních sester.

To je v tuto chvíli ode mne vše. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Jako další je přihlášena do rozpravy paní poslankyně Aulická.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedo, za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych i já přispěla se svým příspěvkem, protože bych chtěla připomenout, že tento bod byl zařazen na popud KSČM. A také KSČM je ta, která dlouhodobě bojuje za solidární, kvalitní a dostupné zdravotnictví pro všechny pacienty v České republice.

Chtěla bych říci, že vnímáme, že se většina nemocnic potýká s katastrofálním nedostatkem lékařů a sester, zvláště v akutní lůžkové péči. Pacienti v regionech musí neúměrně dlouho čekat na plánované operace i potřebná vyšetření a systém zdravotnictví trpí dlouhodobým podfinancováním. Potřebná péče se pak občanům stále více nedostává, zvláště v oblastech vzdálenějších od velkých měst. Z tohoto důvodu jsme při jednání s panem premiérem a s panem ministrem zdravotnictví trvali na zvýšení úhrad do oblastí, kde je situace podle nás nejpálčivější, tedy do domácí péče, sociálních služeb a do regionálních nemocnic.

Myslím si, že po tomto věcném jednání jsme dospěli ke kompromisu, a to v podobě 4,9 mld. korun nad rámec již dříve zdravotními pojišťovnami slíbených 6 mld. A těchto téměř 5 mld. navíc, jak už řekl i pan ministr ve své úvodní řeči, bude rozděleno přes úhradovou vyhlášku ze zůstatku na účtech zdravotních pojišťoven. Jde o částku, která v žádném případě neohroží stabilitu veřejného zdravotního pojištění v roce 2020, jelikož se v dalších letech reálně očekává stálý nárůst příjmů.

Předvídatelnost a stabilitu finančních prostředků v systému zdravotnictví následně zaručí i pravidelná automatická valorizace plateb za státní pojištění. Zdůrazňuji to proto, protože poslanecký klub KSČM tento návrh předložil a v Poslanecké sněmovně leží před projednáním ve druhém čtení. Vnímáme, že i náš návrh samozřejmě potřebuje nějaké drobnější legislativní úpravy, ale nám jde především o zabezpečení financí v této oblasti. Chtěla bych říci, že víceméně, tak jak tady vystupovali všichni ostatní předřečníci, tak se shodují, a mnozí to tady uváděli na případech jednotlivých, na tom, že zdravotnictví opravdu není v té nejlepší kondici a že ta situace je opravdu – já to nedokážu říci, jestli je už na hranici krize, nebo je v krizi, anebo na hranici, že je vážná situace. Každopádně nejlépe to asi pocítují naši občané a vlastně pacienti, kteří dennodenně samozřejmě přicházejí s touto situací do konfrontace.

Velice mě mrzí i vlastně e-mail pana doktora Kubeka, prezidenta České lékařské komory, který rozeslal dopis, e-mail, kde říká, že ta snaha i v rámci samozřejmě krizového štábu, kterého byl součástí, vybojovala to navýšení v podobě 4,9 mld. A je mi velice líto, že zrovna pan prezident České lékařské komory nezmínil, že za těmito dohodami stála především KSČM. Neříkáme, že by se nám nelíbilo těch peněz více. Každopádně je mi zase velice líto, když si někdo přivlastňuje zásluhy víceméně jenom jednostranně. Proto také budeme i v rámci KSČM zítra na výboru pro zdravotnictví požadovat, nebo budeme žádat pana ministra, aby nám vlastně dodal aktuální stav personální, a to jak lékařského, tak nelékařského personálu, kde samozřejmě tyto informace máme, a i jedna z těch našich otázek, myslím, že je to sedmá, se týká této oblasti. A abychom si opravdu řekli, jak staré máme lékaře, jaké profese nám chybějí, kde nedokážeme nahradit tyto profese, a jak se budou – můžeme říci v horizontu, já se toho nebojím, pěti, deseti let tyto oblasti vyvíjet a jaké jsou potřebné kroky systémové k tomu, aby nám zdravotnictví nezkolabovalo.

Já uvádím smutný případ z Mostecka, kdy mi do pěti let skončí pět gynekologů. Pět gynekologů, kteří většinou odcházejí do starobního důchodu nebo již mají věk, kdy už hovoří o vyhoření, anebo nastávají další zdravotní problémy. Každý ten gynekolog nebo paní gynekoložka mají v průměru 3,5 tisíce pacientek. Náhrada zatím nula. Kam myslíte, že tyto pacientky půjdou? Půjdou do nemocnic. Nemocnice samozřejmě ve většině případů – a mostecká určitě není schopná tento nápor v té ambulantní části přijmout a uspokojit vlastně poptávku po této péči. Říkám tento případ schválně, protože jsem žena a tu gynekologii samozřejmě víceméně využíváme především my. Ale jsou to další oblasti, jako je pediatrie, jako obvodní lékařství.

Já jsem přesvědčena, že pokud se na to nebudeme dívat systémově, a jsou nutné systémové úpravy, tak ač pan ministr říká, že zdravotnictví je v dobré kondici a není žádný problém, tak my říkáme, že pokud nezačneme systémově řešit věci – a třeba naznačuji otázku zdravotních pojišťoven, to znamená třeba dvou zdravotních pojišťoven, než z toho konceptu, který máme dnes k dispozici, a jsou to jenom takové ty první nástřely, které bychom měli vnímat jako systémové kroky – tak se nebojím říci, že naše zdravotnictví bude do zhruba deseti let trpět velkými problémy. A samozřejmě to opět bude na státu a na aktuální vládě, které budou muset řešit tyto značné a především ekonomické problémy, které budou mít dopady na všechny občany České republiky. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám také děkuji a do obecné rozpravy je dále přihlášena paní poslankyně Valachová a připraví se pan poslanec Kaňkovský. Prosím máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, dovoluji mi, abych také já se vyjádřila k bodu, který právě projednáváme.

Poskytování zdravotní péče a zdravotnictví, a pan ministr zdravotnictví to určitě potvrdí, je jedním z témat, ke kterému se vyjadřuje každý, protože každý zdravotní péči potřebujeme. A protože každý zdravotní péči potřebujeme, tak samozřejmě nejlépe rozumíme tomu, jak by měla vypadat a jak by měla být zajištěna. Všichni také, tak jak jsme tady v Poslanecké sněmovně, jsme pacienti či pacientkami. Doufám, že ne tedy ve smyslu humoru, že potřebujeme nějaké psychiatrické ošetření. To možná si někdy někdo v rámci nočních přenosů také myslí. Nicméně využíváme zkrátka především zdravotní péči a náš systém jako pacienti a pacientky.

Řada z vás – a to je důležité říct, myslím si, že je také důležité to zdůraznit v Poslanecké sněmovně – jste zdravotnickými pracovníky. Určitě je tady vysoké procento lékařů, lékařek, záchranářů, záchranářek. A myslím si, že také díky tomu téma zdravotnictví a poskytování kvalitní a dostupné zdravotní péče je v pozornosti Poslanecké sněmovny.

Tady bych chtěla říct, že zařazení tohoto bodu a projednávání situace ve zdravotnictví já nevnímám jako nějaké plísnění vlády či ministra zdravotnictví, ale zkrátka jako to, že je to vážné téma. Situace v oblasti poskytování zdravotní péče a zajištění kvalitního zdravotnického personálu je vážná, je vážná objektivně bez ohledu na to, kdo zrovna vládne. A my jako poslanci a poslankyně tomu musíme věnovat pozornost.

Co se týká dostatku lékařů a zdravotních sestřiček, tak bych chtěla připomenout, že jak minulá vláda, tak tato vláda udělaly mnohé. Už za minulé vlády se z hlediska situace vývoje počtu lékařů z hlediska jejich věku, a tedy přirozené generační obměny, na Ministerstvu zdravotnictví, a to v polovině roku 2016 – tehdy to zpracovával jako odborník pan Dušek – zpracovala analýza vývoje počtu lékařů a lékařek v našich zařízeních, stejně jako počtu zdravotních sestřiček, a přijali jsme program posílení vzdělávání na vysokých školách tak, abychom reagovali na generační obměnu.

Dlužno dodat, že tehdy, v roce 2016, i minulý rok, kdy jsme zavedli do akademického roku navyšování počtu přijímaných lékařů a zdravotních sester do praxe, tak v obou těchto případech – upřímně řečeno, je to vždycky o penězích. Já bych chtěla tady podpořit Ministerstvo zdravotnictví a ministra zdravotnictví, aby byl úspěšný nejenom při tomto rozpočtu, ale i v těch následujících rozpočtech z hlediska posilování tohoto programu, tak abychom byli schopni přijímat co nejvíce budoucích lékařů, lékařek a zdravotních sester, ale také abychom přijali opatření – a tam je důležitá součinnost s akademickými pracovišti, to znamená s vysokými školami a univerzitami, ale i s Ministerstvem školství – najít způsob posilování průběžné praxe těchto lékařů už v průběhu studia a také to, aby nám co nejméně těchto lékařů, kteří vystudují, takřkajíc utíkalo do zahraničí. Protože to je věc, která nás pálí.

Stejně jako nás pálí vysoký počet, a jsme za to rádi, zdravotnických pracovníků, kteří studují na našich vysokých školách. Podotýkám, pokud studují v českém jazyce, tak studují bezplatně. Podotýkám, já to nekritizuji, myslím, že to je dobře. Ale měli bychom věnovat společnou pozornost tomu, aby také, pokud tady vystudují, na našem území zůstali a podíleli se na zkvalitňování zdravotní péče v našich – tedy zejména – nemocnicích. Asi inspirace, která by podle mého soudu stála za následování, je stejnou pozornost, jako jsme zaměřili na vysokoškoláky, zaměřit na středoškoláky. Myslím si, že v tomto ohledu by mohli mít společnou vůli a úsilí jak ministr zdravotnictví, tak ministryně práce a sociálních věcí. Protože to jsou právě střední školy zdravotnické a sociálních služeb, práce a péče, které by nám mohly pomoci díky zvýšenému počtu, nebo podpoře, stipendiím a tak dále, zajistit do budoucna dostatek těchto pracovníků.

Tolik tedy, řekněme, systémová opatření do budoucna a pokračování v nich z hlediska stávající i té minulé vlády.

Co se týká našich krajů a těch, co poskytují v krajích zdravotní péči, tak se domnívám, že z hlediska nastavení systému financování do budoucna a udržitelnosti kvalitní dostupné péče bychom měli věnovat – a pan ministr zdravotnictví samozřejmě nejvíce, protože to má v gesci – pozornost tomu, že řada krajů se musí vypořádat s tím, že má na svém území různorodé zřizovatele, ať jsou to fakultní nemocnice, a tedy stát, potažmo Ministerstvo zdravotnictví, ať jsou to tedy obchodní společnosti, ať je to vlastnictví kraje a případně tedy příspěvkových organizací, města, obce, ale také, a to také v některých krajích je, církví.

Pokud jsem dobře poslouchala, tak tady zatím nepadlo to, že se dostáváme v řadě krajů na hranici cyklu takzvané pětileté rámcové smlouvy a z hlediska všech změn, které vláda připravuje pro zkvalitnění a dostupnost zdravotní péče, budeme muset také zajistit dostatečné podmínky pro budoucnost rámcových smluv a víceleté financování. Myslím si, že tohle je věc, které bychom měli věnovat pozornost, a měli bychom tyto kroky provázat i s legislativními kroky, které se aktuálně připravují na Ministerstvu zdravotnictví.

Největší hřích, který tedy není samozřejmě hřích – vidím, že pan ministr zdravotnictví zneklidněl – není hřích jeho osobní, ale je to tedy zděděný hřích – a tady dlužno podat od tedy nikoliv těch bezprostředních předchůdců, ale za desítek, možná dvacet let nashromážděný, je to, že opravdu z hlediska financování zdravotní péče zkrátka není, ačkoli je odvedena ve stejné kvalitě a rozsahu, tak zkrátka za ni tady není stejným způsobem obdobně zapláceno. V každé nemocnici, v každém kraji. To je špatně. vlastně z mého pohledu je to největší hřích, který by se měl co nejdříve odstranit. Vláda toto samozřejmě má ve svém plánu. Nicméně musím upozornit jako legislativec, že jsme v polovině funkčního období a určitě bychom měli tyto změny předložit co nejdříve, tak abychom to zvládli jako vláda do konce funkčního období také prosadit a zajistit tuto změnu, na kterou všichni zřizovatelé dlouhodobě čekají.

Co se týče platů a platového ohodnocení, tak jsem si samozřejmě nemohla nevšimnout neklidu v rámci zdravotnických řad. A bezpochyby chápu, že také zvyšování nebo pokračování zvyšování ohodnocení zdravotnických pracovníků je věc, na kterou bychom měli jako poslanci a poslankyně dbát. Koneckonců je to jeden ze závazků v programovém prohlášení vlády a já se domnívám, že toto vláda naplňuje. A nyní tedy po té finální dohodě, kdy se navýší nejenom tedy finance na úhradovou vyhlášku, ale také tedy mimo úhradovou vyhlášku, určitě podstatná část těch takřka 11 miliard by měla směřovat ke zlepšení nebo zlepšování ohodnocení lékařů a zdravotnických pracovníků.

Na druhé straně chci říct, že by také zdravotničtí pracovníci měli poctivě přiznat, že v těch minulých letech se dělo z hlediska jejich ohodnocení zdaleka nejvíce. Jednak se tedy dodržel slib, že třikrát po sobě měli opravdu zajištěno v rozpočtu zvyšování financí z hlediska minulé vlády, a tato vláda v tom pokračuje. To si myslím, že je důležité, aby zaznělo. A abychom samozřejmě nespali na vavřínech, ale zase aby tedy bylo přiznáno, že je to tato a minulé vláda, které v tomto smyslu naslouchaly zdravotnickým pracovníkům a posunuly věci vpřed.

Na závěr chci říct, že jsem velice ráda, že stávající vyjednávání se posunulo tak, že tady taková obrovská částka, kterou jsem zmínila, bude mířit do zajištění kvalitní dostupné zdravotní péče. A samozřejmě, a tam směřuje návrh poslaneckého klubu sociální demokracie, který tady představila Alena Gajdůšková, poslankyně našeho klubu, máme zájem, nejenom my, ale věřím, že všichni v České republice, pacienti a pacientky, tak, abychom měli jistotu, že na čem jsme se dohodli v rámci vyjednávání, co bylo přislíbeno i panem předsedou vlády, tak také bude naplněno a skutečně tyto finanční prostředky potečou tím způsobem, jak jsem popsala, a my budeme mít tyto finance pod kontrolou. Myslím si, že to je správně z hlediska řádného hospodáře, a věřím, že tato Sněmovna tento transparentní proces podpoří.

Vážené dámy, vážení pánové, děkuji vám za pozornost s tím, že samozřejmě přeji Ministerstvu zdravotnictví, aby bylo úspěšné ve svých legislativních návrzích z hlediska zásadních reforem ve zdravotnictví, protože bez nich to nepůjde, a určitě deklaruji jako koaliční poslankyně těmto změnám svou podporu. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Poprosím pana poslance Kaňkovského, který je přihlášen do obecné rozpravy. Připraví se pan poslanec Svoboda.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobrý podvečer. Vážený pane předsedo, vážení ministři, milé kolegyně, kolegové, dovoluji, abych se za klub KDU-ČSL také vyjádřil k současné situaci ve zdravotnictví v České republice.

Podle předpokladu jsme slyšeli na úvod, jak na této dnešní schůzi, tak na té minulé pozitivní výčet pana ministra o tom, co se ve zdravotnictví v poslední době podařilo. Já to nechci nijak rozporovat, nicméně to, co bych už rozporovat chtěl, je opakované konstatování v médiích, že české zdravotnictví je ve velmi dobré kondici, dokonce zaznělo někdy i to, že nebylo v lepší kondici. Teď nechci brát pana ministra za slovo, ale podobná vyjádření se v médiích v poslední době objevila.

Já rozhodně nepatřím k těm, a kdo mě zná, to ví, kdo by chtěl nějak katastroficky mluvit o českém zdravotnictví. Já jsem přesvědčený o tom, že české zdravotnictví navzdory řadě problémů poskytuje vysoce kvalitní zdravotní péči, ale je potřeba si říci proč. To, že máme v tuto chvíli kvalitní zdravotní péči není zásluhou nás politiků. Je to zásluhou toho, že tady máme obětavé, entuziasmem naplněné zdravotníky, kteří navzdory obrovské míře přesčasů a navzdory obrovské míře přetížení stále ještě ten entuziasmus a obětavost a velkou zodpovědnost v sobě mají. Takže to je ta jedna stránka.

Ta druhá stránka je – nebo ještě bych k tomu řekl tolik, že zdravotníci samozřejmě mají nějakou trpělivost. Oni už toho za ta poslední desetiletí zažili opravdu hodně, ale myslím si, že není možné hazardovat s tou jejich mírou. A tak jak se bavíme o tom, kolik nám jich dnes chybí, tak je potřeba pečovat o ty, kteří nám ve zdravotnictví ještě zůstávají. Já bych jim chtěl poděkovat. Už to tady dneska zaznělo a myslím si, že se sluší to zopakovat. Ano, milí zdravotníci, já vám děkuji, ale protože jsem sám taky zdravotník, ale protože vidím, že skutečně vaše práce je v tuto chvíli velmi obtížná právě kvůli té míře přetížení.

Pan ministr Vojtěch nás opakovaně ujišťuje, že české zdravotnictví velmi dobře šlape, že šlape jak dobře namazaný stroj. A určitě není všechno v českém zdravotnictví špatně. Už jsem to tady zmiňoval. Skutečně, máme tady kvalitní nemocnice, máme tady i kvalitní terénní péči, ale máme tady také problémy, o kterých se moc v tom mediálním prostoru nemluví, nebo se o nich mluví pouze občasně. A já si myslím, že není možné, abychom veřejnosti říkali polopravdy nebo abychom veřejnost nějakým způsobem chlácholili. Já bych se tady chtěl bavit nejen o té současnosti, ale o tom, co nás může čekat v následujících letech. A jestliže se dnes bavíme o tom, že máme veliký personální nedostatek v našich nemocnicích, a netýká se to jen těch malých regionálních nemocnic, týká se to i řady okresních, velkých nemocnic a týká se to i klinik, tak jestliže tento problém máme, tak ho nemůžeme zastírat. Musíme skutečně i veřejnosti říci, že tady existuje určité ohrožení směrem do budoucna a že je na nás politikách, abychom hledali účinná opatření, jak ta rizika minimalizovat.

Je potřeba korektně říci, že s nedostatkem zdravotnického personálu se nepotýká jenom Česká republika. To znamená, to nepadá jenom na hlavu pana ministra nebo vlády nebo nás všech politiků. Ale je potřeba si také říci, že řada států s tím bojuje jiným způsobem než u nás. A jestliže se tady dneska bavíme o tom, že došlo k navýšení platů ve zdravotnictví, tak je to samozřejmě dobře. Já oceňuji i to, že v těch minulých letech došlo opakovaně k navýšení jak

pro lékaře, a co bych ještě zdůraznil, tak v posledních letech i pro zdravotní sestry a další zdravotnický personál. To je samozřejmě velmi dobře. Ale pokud se bavíme se zdravotníky, co je v tuto chvíli trápí, tak je potřeba si říci, že oni už dneska nezmiňují zdaleka jenom ty platy. A jestliže se bavíme s mladými lékaři, kteří už dnes pracují v Německu, v Rakousku, ve Velké Británii, a ptáme se jich, za jakých okolností by se byli ochotni vrátit, tak samozřejmě řeknou no, já si tady vydělám dvakrát tolik – ale to, co zmiňují naprosto zásadně, je chaotický systém vzdělávání, a to jak v té pregraduální, tak v postgraduální oblasti.

Také víme, že jsme se tady tím zabývali v minulém volebním období, že jsme novelizovali zákon o vzdělávání lékařů i o vzdělávání ostatních zdravotnických profesí. Bohužel to narazilo na některé problémy s prováděcími předpisy, a tak jak dnes můžeme pozorovat situaci v některých nemocnicích, tak se ta situace v praxi nijak výrazně nezlepšila. To je věc, které bychom se měli intenzivně věnovat, protože to je ten impuls pro ty zdravotníky, jak lékaře, tak zdravotní sestry a další profese, že nám na tom záleží a že jim chceme zlepšit podmínky v jejich vzdělávání.

A tady bych se zmínil ještě o jedné specifické věci, o které se příliš nebavíme, ale která podle mého názoru je v tomto směru zásadní. Jestliže dneska na něco narážíme v oblasti postgraduálního vzdělávání, tak je to na některých odděleních až kritický nedostatek školitelů. To znamená, my jsme v tuto chvíli podpořili mladé lékaře a to je velmi velmi dobře. Já za to pana ministra oceňuji. Ale my nedokážeme v tuto chvíli pracovat s těmi školiteli. Představte si průměrné interní oddělení v okresní nemocnici, které má 25 lékařů. Z těch 25 lékařů v tuto chvíli je vesměs zhruba pět až sedm plně kvalifikovaných. Někteří z nich jsou v důchodovém věku. A tito lékaři musí obsáhnout veškerou klinickou práci, to znamená, pracují na jednotce intenzivní péče, v poradnách, dělají konsiliární službu a do toho se mají věnovat vedení jednotlivých stanic a mají se věnovat školení mladých lékařů. V tuto chvíli je frustrace a ztráta právě toho jinak všudypřítomného entuziasmu u těchto školitelů obrovská. Mnozí samozřejmě uvažují o tom, že odejdou do terénu. Pokud se někde uvolní privátní ambulance, je pro ně mnohem jednodušší odejít do privátní ambulance a tu zodpovědnost nejenom za tu klinickou práci, ale i za ty mladé školence předat někomu jinému. Jenže on bohužel nikdo jiný na těch odděleních už není.

Já už jsem to zmiňoval nedávno na tiskové konferenci. V červnu 2017 všichni přednostové interních klinik a interních oddělení z celé České republiky adresovali otevřený dopis tehdejšímu ministru zdravotnictví o krizové situaci na interních odděleních napříč Českou republikou a upozorňovali na to, že pokud nedojde urychleně právě ke změnám ve školení mladých lékařů, nebudou podpořeni školitelé a nebudou provedeny další systémové kroky, tak reálně hrozí uzavírání některých interních oddělení, nebo minimálně některých stanic. A je potřeba říci, že za ty dva roky, které už jsou v gesci tohoto pana ministra, se toho zas až tolik nestalo. Zase nechci pana ministra tady nějak planě kritizovat. Víím, že projevuje snahu v řadě oblastí, ale jestli je něco skutečně extrémně důležité, tak je to řešení personálního nedostatku jak v nemocnicích, tak i v terénu.

Výrazným způsobem se nám rozevírají nůžky mezi dostupností zdravotní péče v regionech a ve velkých aglomeracích. Já jsem z venkovského kraje, já se za to nestydím, Vysočina je venkovský kraj a už dneska máme obrovský problém se zajištěním některých typů specializované péče. A není to ta superspecializovaná péče. Je to péče typu revmatolog, dětský psychiatr, dětský neurolog, ale i dospělý neurolog a některé další odbornosti. Pacienti čekají na vyšetření v těchto odbornostech řadu týdnů a třeba u dětského psychiatra je to půl roku.

Revmatolog. Já jsem ortoped, tzn. já pro řadu svých pacientů potřebuji zajistit revmatologické vyšetření. V okrese Havlíčkův Brod, ve kterém pracuji v nemocnici, už tři roky není obsazeno místo revmatologa. Zdravotní pojišťovny opakovaně vypsaly výběrové

řízení, žádný revmatolog se nepřihlásil. Odesíláme pacienty, a často mladé pacienty, s podezřením na revmatologické onemocnění do Brna, do Prahy – čekací doby šest měsíců. A jestliže se tady bavíme o tom, že jsme zlepšili dostupnost biologické léčby např. pro pacienty s revmatologickými onemocněními, tak jak se tyto pacienti k té péči mají dostat, když ji dostanou s obrovským zpožděním?

Podobné je to i s některými jinými onemocněními. To znamená, skutečně je potřeba se problému personálního nedostatku jak v nemocnicích, tak v terénu intenzivně věnovat. Já vím, že to není jednoduchá záležitost, a také vím, že nemá pan ministr kouzelný prsten, kterým by byl schopen tento problém vyřešit okamžitě. Ale ono to souvisí i s těmi všudypřítomnými finančními prostředky.

Tady zaznělo, že po tlaku odborů a po tlaku KSČM došlo k navýšení do úhradové vyhlášky o další 4,9 miliardy korun. Já tento krok určitě velmi oceňuji, jenom bych směrem ke kolegyním z KSČM chtěl říci, že to zdaleka nebyla jenom KSČM, která tento problém otevírala. S krizovým štábem jsme jednali, myslím, zástupci všech poslaneckých klubů v této Sněmovně. Ale je dobře, že k tomuto kroku dochází. Ale to je pouze krátkodobý efekt. My potřebujeme systémové změny ve veřejném zdravotním pojištění.

Tady bych se chtěl zeptat pana ministra. Jsme v polovině volebního období a všichni víme, že stávající zákon č. 48/1997 Sb. byl koncipován pouze jako provizorní zákon. Takže bych se chtěl pana ministra zeptat, zda je schopen v tuto chvíli garantovat, že představí věcný záměr nového zákona o veřejném zdravotním pojištění a že představí systémové změny ve financování zdravotní péče z dlouhodobého hlediska. Protože my v tuto chvíli ještě dožíváme roky hojnosti. To znamená, v tuto chvíli dofinancovat 4,9 miliardy do úhradové vyhlášky je možné, ale všichni víme, že přijdou léta hubenější, že recese prostě přijde. My nevíme, kdy přesně, nevíme, jak bude hluboká, nevíme, jak bude dlouho trvat, ale v každém případě to veřejné zdravotní pojištění ohrozí. A my potřebujeme vědět, jak narůstající náklady jednotlivých zdravotnických činností budeme hradit.

A tady je potřeba si uvědomit, že my se bavíme pouze o platech. Já jako bývalý ředitel nemocnice mohu říci, že skutečně platy a ohodnocení personálu vidím jako zásadní. Ale v posledních letech došlo i ke zvýšení jiných nákladových položek. Výrazným způsobem, zvláště nemocnicím, vzrostly náklady na energie. Výrazným způsobem vzrostly náklady na potraviny a některé léčivé přípravky. A to všechno se v těch úhradových mechanismech dostatečně neodráží. To znamená, my nepotřebujeme navýšit pouze na platy, ale my potřebujeme zdravotnickým zařízením nahradit i ty další náklady, a to už se vůbec nebavím o potřebných investicích. Pan ministr si nechal udělat rozbor, kolik potřebují jenom přímo řízené organizace zafinancovat do investic. Všichni víme, jak vypadají některé pražské nemocnice z hlediska – teď myslím hlavně stavebního. Ty jsou dlouhodobě, dlouhodobě podfinancované. A bavíme se někde kolem 70 miliard, které potřebujeme v poměrně krátkém horizontu do přímo řízených organizací dát. A kdybychom neměli možnost financovat některé investice z evropských fondů, což se stalo zejména v krajích, tak si nechci představit, jak by vypadaly i některé kraje zřizované nemocnice.

Vážený pane ministře, asi bych mohl mluvit o tom, jak to v současné době v praxi vypadá se zdravotnictvím, ještě dlouho, ale řada toho tady zazněla už od mých kolegů, nechci nějakým způsobem tu diskusi protahovat. V každém případě bych vás chtěl vyzvat, požádat vás i celou vládu, abyste problematice zdravotnictví věnovali opravdu maximální pozornost. Je málokterá oblast lidského života, která zasahuje v podstatě v průběhu života do osudů každého z nás. Každý z nás v nějaké etapě života zdravotní péči potřebujeme. Občané věnují pozornost tomu, co se děje ve zdravotnictví, ve velké míře. A je na nás politikách, abychom jim dali jistotu, že zdravotní péče, tak jak jsem o ní hovořil na začátku, že ji považují za velmi kvalitní, aby nám zůstala i pro další roky a aby nám zůstala i pro naše děti.

Zmíním se ještě o jedné oblasti, už to tady také v diskusi zaznělo. My jsme stále ještě nedokázali srovnat úhrady v jednotlivých regionech, stále jsme nedokázali narovnat úhrady pro různé typy zdravotnických zařízení. Několik roků se tady mluví o projektu DRG restart. Opět jsme to slyšeli na začátku volebního období, že už je to otázka roku, roku a půl, kdy DRG restart vejde v praxi. A já bych se chtěl pana ministra zeptat, jestli už v tuto chvíli ví nějaký konkrétní termín, kdy skutečně DRG restart bude plně v praxi a kdy skutečně dojde k narovnání, nebo alespoň sblížení úhrad za srovnatelné zdravotní výkony.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, pevně věřím, že se dokážeme i v rámci navržených usnesení shodnout na tom, že zdravotnictví je oblast, které je potřeba tady v Poslanecké sněmovně, ale i v dalších orgánech věnovat velkou pozornost. Naši občané si to zaslouží, protože skutečně zdravotnictví je pro ně jednou ze stabilit jejich života. A já pevně věřím, že tady dokážeme i trošku otupit ty naše politické hroty mezi sebou a že se dokážeme na těch systémových změnách, které by asi měly jít více napříč politickým spektrem, do budoucna dohodnout. Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Také děkuji. A slovo má pan poslanec Svoboda, v tuto chvíli poslední přihlášený do obecné rozpravy. Dovolte mi přečíst několik omluv. Omlouvá se pan poslanec Václav Klaus mladší od 18 hodin z pracovních důvodů a omlouvá se paní poslankyně Zuzana Majerová taktéž od 18 hodin z pracovních důvodů. Prosím, máte slovo.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji, pane předsedo. Vážená paní ministryně, vážení ministři, dámy a pánové, připadlo mi po všem, co jsem slyšel – a to závěrečné povídání kolegy Kaňkovského bylo skutečně velmi komplexní – že jsem se vrátil do svých dětských let. To jsou všechno věci, které opakovaně zaznívají. Opakovaně zaznívají a stále se s nimi nic neděje.

Já jsem jistě jako všichni velmi vděčen panu ministrovi, že v rámci svých možností navyšuje objemy peněz. A že ten objem peněz do zdravotnictví se navyšuje, to je bezesporu pravda. Už daleko méně jsem mu vděčen za to, že řekne rozhodné ne, z rezerv nic nedám, a pak tam vypustí z těch rezerv 10 miliard. To je daleko horší pro mě úvaha, protože po dnech dobrých přicházejí dny chudé a budete je muset také řešit.

Ale to, co je problém našeho zdravotnictví, je problém úplně obecný. Je to problém koncepční. Jak se zdravotnictví bude vyvíjet dál. Řešení, že v okamžiku, kdy jsou nějaké problémy, nějaká péče chybí, někde chybí lékaři, někde chybí sestry, že se to pokusíme vyřešit tím, že tam přidáme peníze, je řešení velmi, velmi dočasné. A nemá žádný konec. Ten požadavek bude jenom narůstat. To, co zdravotnictví potřebuje, je věc koncepční, je věc úvahy o tom, jak se zdravotnictví bude vyvíjet v dalších letech. Je to úvaha, která je nadčasová z pohledu poslaneckého, z pohledu volebních období. Ta úvaha o tom, jak dál se zdravotnictvím, musí jít minimálně přes tři, lépe přes čtyři volební období, aby to zahrnuło zhruba dvacet let vývoje a v nich se potom reagovalo na to další a další. A to tady vůbec nemáme. My stále řešíme i v této situaci problémy, které vznikají, tu díru, která tam vznikla, nějakým způsobem zalepíme, ale vůbec neřešíme to, proč ta díra vznikla. To je obrovský problém.

A že ta situace peněz není tak úplně rozhodující... Já samozřejmě jsem celoživotní lékař a chápu to, že každá koruna, kterou ten lékař nebo zdravotník dostane na své pásce navíc, jsou peníze důležité, ale to, jak je to málo důležité, je ukázka, kterou tady nikdo neříká. To, že když budete chtít sehnat primáře do malé nemocnice a nabídnete mu 150 tisíc, tak že to nevezme. A můžete mu nabídnout 100 za to, že tam bude v pátek dohlížet, nebo o sobotě,

o neděli tam přijede. A on to zase nevezme. Prostě proto, že peníze ten problém nemohou vyřešit.

My máme dvě skupiny zdravotníků. Jednu skupinu zdravotníků, kteří jsou kvalifikovaní a plně za svou činnost zodpovědní, řekněme takový typický příklad je primář, který nese zodpovědnost za oddělení. A pak máme ty mladé lékaře, začínající. A se všemi zacházíme naprosto špatně. Mladí lékaři, systém jejich vzdělávání, je něco, co já bych nechtěl, kdybych byl mladý, absolvovat. Je to obrovsky problematické, prostě proto, že ta pravidla se neustále mění, tlak na lékaře, co mají dělat, se mění, a pohybují se ve dvou takových zvláštních rozmezích. Nemají žádnou kvalifikaci, v uvozovkách, tedy ani žádnou zodpovědnost. Ale ona to není pravda. Na druhou stranu mají povinnost udělat úplně všechno, protože tam není nikdo, kdo by za ně tu zodpovědnost přebíral. Není tam nikdo, kdo by je učil.

My máme nějaké teoretické představy o tom, kolik nekvalifikovaných lékařů musí být na jednoho kvalifikovaného lékaře, aby je mohl učit. A to se vůbec nedodrzuje. A hlavně se nedodrzuje to, že ten lékař na to vzdělávání nemá vůbec žádný čas. Protože tím, že tam je jeden nebo jsou tam dva, tak musí udělat tu složitější medicínskou práci. A to je věc, kterou vůbec neřešíme. To její řešení má mnoho variant, ale jsou řešení, která ve světě už fungují a která fungovala u nás. Je to řešení přenesení zodpovědnosti za vzdělávání na toho vedoucího pracovníka, který v tom zařízení je. Je to jeho zodpovědnost, jak je to naučí, a my ve svých směrnicích pro vzdělávání máme mít jenom nějaký obecný rámeček, jaká má být obsahová složka toho vzdělávání. Ale tu vlastní zodpovědnost za to musí nést lékař, který ho vzdělává, který za to zodpovídá. A každá taková zodpovědnost něco stojí, pane ministře. To znamená, že to vzdělávání by se mělo stát součástí hodnocení toho vedoucího lékaře. A bohužel jako ve všem to hodnocení také by mělo mít zpětný odraz. To znamená, odcházejí ode mne špatní, nedovzdělaní? To znamená, že svou práci dělám špatně a její hodnocení by nemělo být špičkové.

Problém mladých lékařů je dvojitý. My na jednu stranu vidíme, že pracují spoustu přesčasových hodin, ale na druhou stranu, a je vás tady spousta lékařů v té Sněmovně, takže to všichni víte, nebo to cítíte, na druhou stranu ta spousta hodin vlastně nemusí vůbec znamenat nějaký nárůst vědomostí nebo dovedností. Oni tam prostě jenom hasí požáry, a když to moc hoří, tak se jim snad podaří sehnat někoho zkušeného, který to vyřeší. Ale to není, že by se oni při tom něco naučili. Oni při tom ani nejsou, protože zase jsou někde na nějaké ambulanci a hasí nějaké požáry.

A na druhou stranu přitom pojem toho, že nemají právní zodpovědnost, je velmi vágní. Už máme mladé lékaře, kteří prošli soudním řízením. Už máme mladé lékaře, kteří dostali nějaký podmíněný, nebo dokonce i nepodmíněný trest. A samozřejmě to je věc, která lékaře odrazuje od toho, aby do toho klinického provozu šli. Ten problém pochopitelně navazuje na všechny ostatní součásti zdravotnického provozu. My máme v nemocnicích nelékařský personál, střednězdravotní nebo vysokoškolský, který je v analogické nebo velmi podobné situaci, jako jsou ti lékaři. Jejich vzdělávání také vlastně neprobíhá, protože jsou zahlceni prací týkající se každodenního provozu. Nemají před sebou žádnou vyhlídku nějakého vývoje.

Vezměte si to, že jsme vytvořili nelékaře vysokoškoláky, máme bakalářky, máme magistry, máme inženýry, máme informatiky. Jaký je jejich vývoj v tom zdravotnictví? Mají nějakou perspektivu něčeho, co budou a kam se platově dostanou? Nemají žádnou. Prostě proto, že přestože jsme vytvořili v systému zdravotní péče střední vrstvu od maturity až po vysokoškolské vzdělání, tak jsme nezměnili náplň práce těch lidí. Oni pořád vlastně jsou tam principiálně proto, aby s prominutím těm pacientům utřeli zadek, mám-li to říct tak, jak to říkáme my, kteří se tím živíme. A když jim nedáme perspektivu, nikdy se nezmění situace ve zdravotnictví. Musíme dosáhnout toho, že tyto vysokoškolsky vzdělané osoby ve zdravotnictví budou mít možnost přebírat část té práce, kterou dneska musí dělat lékař, ale

není ryze lékařská. Bude to pravděpodobně o něco levnější, než kolik stojí ten lékař, ale hlavně mu to ubere z rozsahu té činnosti, ze spousty administrativních a nejrůznějších jiných povinností mu to ubere takové množství, že jeho situace pracovní bude úplně jiná.

A to jsou věci, o kterých musíme hovořit. Když toto nebudeme řešit, nikdy se nevyrovnáme s personálními problémy. Prostě nebudou! Takové peníze, pane ministře, nejsou, abyste to mohl zaplatit. Já to znám, já vím, co mi nabízeli za to, kdybych nastoupil na venkov jako primář nemocnice. Nikdy takové peníze nevydělám, ani v Poslanecké sněmovně! Ale nikdo to pochopitelně nechce vzít. Nikdo není takový sebevrah. A to není jenom o tom, že můžete udělat chybu a můžete jít až do vězení. To je o tom, že ten stres je tak náročný a tak vyčerpávající, že vlastně v nějaké fázi pochopíte, že poměr peněz a toho, v jakém jste stavu, je nezměřitelný a že to smysl žádný nemá. Nebudeme-li toto řešit, nehneme se ani o krok dál.

Další věc, kterou zdravotnictví koncepčně vůbec neřeší, je princip jeho financování. My tedy stále máme zákon o zdravotním pojištění, který pracuje na bázi zákona, který vymyslel staříček Bismarck, který byl maršál, ale je to princip, který on postavil – to znamená solidarita chudých s bohatými. A nic jiného, žádný jiný solidní zdroj vlastně nemáme. A to prostě nemůže a nebude fungovat. Nezačneme-li se koncepčně bavit o tom, jakým způsobem změníme princip pojištění, nebo řekněme tomu, jakým způsobem změníme princip peněz, které jdou do zdravotnictví, tak se nepohneme ani o krok. Pak tedy budeme mít takové ty návrhy, ať pravidelně valorizujeme. Ale to na věci nic nezmění, to jenom jinak zvyšuje zátěž pro stát a do zdravotnictví to žádné mimořádné peníze nepřinese. Má to navíc tu nevýhodu, že pokud je to takto zorganizované, pro pacienty je úplně jedno, co je to stojí. Oni nemají ani žádnou povědomost o tom, kolik péče stojí, protože to je "zadarmo".

Na světě není nic zadarmo. A když něco nabízíme zadarmo, dopadneme tak, jak dopadáme tady, nezměníme-li tu zainteresovanost lidí na léčebné péči, osobní zainteresovanost, ať už ekonomickou, nebo informační. První krok by musel být ten, že by pacienti skutečně věděli, kolik ta pojišťovna utratila za jejich angínu nebo za jejich vyndání pankreatu. Představy těch cen jsou u lidí až neuvěřitelně dětské a naivní a pochopitelně podle toho s tím taky zacházejí a také podle toho je to všechno vlastně zneužíváno. Každý chce jenom to nejlepší z toho prostřeného stolu a nikdo není ochoten se spokojit s chlebem, když může jíst rohlík.

Pokud nesáhneme do toho, že bychom vytvořili systém komerčního připojištění, pokud nesáhneme do toho, že v nějaké podobě budeme schopni nabízet zdravotní péči s tím, že je možné do té zdravotní péče za svou osobu dát nějaké další peníze, do té doby to fungovat vůbec nebude.

A pozor, tady je jeden obrovský omyl. Obrovský omyl, který neustále prezentují poslanci z levé části spektra, že v okamžiku, kdy tam někdo bude mít možnost dát nějaké své prostředky, v tom okamžiku to bude znamenat, že bude mít lepší péči a ti chudí budou mít péči horší a ne tak kvalitní. To je naprosto zásadní omyl v rozporu s principem pojištění.

Pojištění je rozdělování nákladového rizika, a čím větší objem prostředků tam je – a teď je jedno, jak se tam dostaly – tím ta nákladovost je úspěšnější. A ze všech analýz, výsledků pojištění pro pacienty vyplývá, že pokud se otevře prostor pro soukromé připojištění, nejvíce na tom vydělávají ti, kteří ho neplatí. Prostě proto, že z těch peněz to přepadne na ně. Ti, co si připlácejí, ti to nevyčerpají. To by bylo proti principu toho pojištění, tak pojištění prostě nefunguje. To si ty pojišťovny umějí spočítat. Čili já paradoxně na rozdíl od levicové části spektra tvrdím, že v okamžiku, kdy otevřeme tento prostor, zlepšíme automaticky péči o ty, kteří budou v podobě nějakého medicare, medicare, nějakých těch pojištění jenom čistě sociálních, tak jako jsou třeba zavedené někde ve světě.

To je samozřejmě další věc, se kterou se nic nedělá. A my zjistíme, že nemáme peníze, že je tam potřeba přisypat, tak vznikne pravidelný každoroční radostný koloběh na konci roku, úhradová vyhláška. Probíhají stejná cvičení, vždycky stejná – chceme víc peněz. Tyto segmenty se dohodly, tyto segmenty se nedohodly, v nějaké podobě to nakonec skončí. Teď to dopadlo tak, že vlastně to, proč se toto jednání svolávalo, padlo, protože pan ministr ustoupil a ty peníze tam pustil. Ale když se ho zeptám: pane ministře, proč, na co budou použity, kde opravdu ty peníze chyběly, a víte naprosto přesně, kde skončí a jak budou využity? Já říkám: nevíte, nemáte nejmenší tušení, co se s nimi stane. To je věc, která je prostě pravdivá. Chtít víc a nemuset říct, já chci víc, protože potřebuji to, to, to – přesně – tak to nefunguje. Ten požadavek logicky je co nejvíce nadnesen, než že by byl menší.

Ten příklad třeba je stavba nemocnic. Když se staví nemocnice a staví se za státní, tak se pohybujeme v řádech miliardových a taková nemocnice na tom nějakém základu se bude pohybovat v ceně pěti miliard. Myslíte, že by někdo, kdo by to dělal jako podnikatelský záměr, tuto sumu investoval? Udělal by, co by mohl, aby ta suma byla co nejmenší. My děláme, co můžeme, aby ta suma byla co nejvyšší. A přitom to potom zpětně nemá žádný výstup pro to zdravotnictví. Ono není o to lepší, ono je jenom na tom začátku nákladově dražší.

Problém nákladů samozřejmě, já to říkám tak trošičku na přeskáčku, protože skutečně si připadám jako illusion děja vu, že už jsem to říkal tisíckrát a že to všichni říkají v nějaké podobě, ale nikdy se nic nestane. My si to prostě řekneme, a když máme dobrého ministra, tak ten s námi souhlasí, ale je mu to nic platné, protože stejně nic neudělá, nebo nemůže udělat. Prostě proto, že to je v rozporu s nějakými volebními vyhlášenými, protože ve volbách všichni slibujeme co nejvíce a pak se to musí plnit, nebo jsou to nějaké vazby, které vznikly na základě koaličních dohod. Takže se to vždycky říká a pak se nikdy z toho nic nesplní.

Problém je i v tom, že bychom chtěli do těchto věcí sáhnout. Budeme muset sáhnout i do množství poskytované péče. Teď tím nemyslím jenom ty konkrétní jednotlivé případy. Myslím tím naprosto jednoznačně místa. Myslím tím naprosto jednoznačně zdravotnická zařízení. Jestliže dneska hovoříme o nemocnicích, které jsou, nebo mají nějaké problémy, je to proto, že ony vlastně nemají pacienty. Ony vlastně nemají pacienty. Nevrt' hlavou, je to tak. (Reaguje na poslance v sále.) Ony prostě nejsou schopny vydělat. A proč to je? Proč to je? Já nevím. Já jenom vím, že když přijdu do Horní Dolní, tak že mi řeknou, že tu nemocnici tam chtějí mít, že tam vždycky byla a že tam musí být. A když jim něco je, tak mě zavolají, jestli bych je nevzal do Prahy. A tenhle rozpor my musíme řešit. My musíme najít odvahu, že tu síť úměrně zpracujeme.

To vůbec nechci říkat, že máme více lékařů na jednoho obyvatele, přestože jich máme nedostatek, že máme významně víc akutních lůžek, než jsou kdekoliv po celé Evropě. Máme zase nedostatek chronických lůžek, ale to je zase o jiných penězích. Ta čísla jsou k dispozici. Tady je mám všechna napsaná. Nejsou to čísla moje, jsou to čísla, která jsou čísla statistických úřadů, která jsou čísla ministerská a v podstatě se shodují. Ten rozdíl je o pár procent.

A samozřejmě musíme přizpůsobit medicínu tomu, co dneska ta medicína je. Ta medicína skutečně je taková, že je svou podstatou o superspecializované péči, protože v té nemocnici nebo i u toho odborníka vám nestačí fonendoskop a prsty, abyste si něco vyklepal, musíte k tomu mít i nějaké přístrojové vybavení. Přístrojové vybavení je drahé, abyste se s ním naučil pracovat, musíte těch vyšetření dělat dost, jinak to neumíte a jsou to pro vás šedočerné stíny na obrazovce. To všechno jsou potom prostředky, které jdou mimo prospěch toho pacienta, a je to důvod, proč ten jeden pacient, než je mu postavena diagnóza, má za sebou třikrát, čtyřikrát zopakované úplně stejné laboratorní vyšetření. Než se ten pacient dostane do nemocnice, tak má pětkrát krevní obraz, dělaný obden, má všechny možné

laboratorní testy, ale nikde to nesměruje k ničemu a není z toho žádný výstup. Jenom ty peníze, co to stojí.

Prostě představa, kterou jsme měli a máme a řadu let se na tom pořád pracuje, je ta, že vlastně my musíme mít takovou lůžkovou péči, která je schopna dělat tu péči na nějaké úrovni, která odpovídá dnešní době, dnešnímu světu. Abychom to měli, tak si musíme zvážit, jak moc takových zařízení potřebujeme. Já jsem přesvědčen o tom, že potřebujeme v zemi, kde dojedete do druhého bodu hladce po silnici, a když pominu ty Krkonoše nebo některé takové úseky, kde se nedá pár měsíců v roce vyjet nahoru, tak je všechno u nás dostupné, letecká záchranka, také jeden z ekonomických problémů zdravotnictví, všude doletí, tak bychom měli mít místo těch lůžkových nemocnic ambulantní perfektně vybavené zařízení, které je schopné udělat v nejkratším možném čase diagnózu, základní diagnózu, směřující diagnózu, aby ten pacient v tom dalším už jel do nemocnice, která umí dělat to, co mu je.

Můžu říct jednoduchý příklad. Musí to třeba být nemocnice, která je schopna udělat operaci na srdci, udělat katetrizace, zajistit to, aby se tam ten defekt nerozvíjel, nebo která je schopna vyřešit mozkovou příhodu, kde hrozí, že se vyvine v mozku defekt a pacient se stane trvale postiženým. A takovéto zařízení by mělo mít před sebou prostě nastartovanou sanitku a v okamžiku, kdy tam lékaři zjistí nějakou věc, která vyžaduje řešení, tak ho do té nemocnice dovezou, a ne aby jel přes čtyři pět zdravotnických zařízení, než se dostane na pracoviště, které ho vyléčí. Kromě toho, že ztrácí čas a že může vzniknout nevratné poškození pacienta, tak každý ten zájezd do té nemocnice stojí prakticky stejné peníze a naše náklady na jednoho pacienta strmě, ale opravdu strmě jdou nahoru. A na druhou stranu ta nemocniční zařízení musí být taková, že jsou potom schopna tu věc řešit. A my všichni musíme vědět, nebo všichni zdravotníci musí vědět, že toto je zařízení, kde mi udělají všechno kromě třeba neurochirurgie, abych řekl nějaký problém, aby tam takového pacienta neposílali, aby ho neposlali do zařízení, kde to oddělení, které by to mělo dělat, vlastně vůbec není, nebo není dostatečně vybavené. Tím samozřejmě můžeme dosáhnout toho, že přístroje, které jsou drahé, budou vytížené, a když jsou vytížené, tak návratnost jejich ceny je samozřejmě daleko rychlejší.

Já jsem byl v Tel Avivu, tam mají řadu zdravotnictví, se kterou bychom také nechtěli mít nic společného, ale mají jednu velmi zajímavou věc. Investice do těch počítačových tomografií, do těch ozařovacích přístrojů jsou vlastně ve velkých nemocnicích v Tel Avivu, ale oni tam pracují v některých úsecích na dvě směny, čili osm a osm hodin, takže šestnáct hodin denně. A jsou pracoviště, třeba ta magnetická rezonance tam běží čtyřicet hodin. A tam dovázejí pacienty na vyšetření z celého Izraele. Tam ho dovezou, zastaví tam v jednu hodinu ráno, na kterou byli objednaní, ve dvě hodiny třicet jsou hotoví a jedou domů a ten nález se prostě počítačově pošle do jejich nemocnice a můžou s ním pracovat, můžou s ním kroutit, zvětšovat ho, malovat ho, prostě všechno, jako kdyby u toho byli. A samozřejmě ten přístroj, který má za normálních okolností dobu asi sedmi, osmi let, než se jeho cena vyplatí, je zaplacen za tři roky. Znamená to pochopitelně pro tu nemocnici významný výdělek a znamená to taky, že může daleko častěji přístroje inovovat, doplňovat je za nové, protože v okamžiku, kdy koupíte drahý přístroj za drahé peníze, tak za půl roku je ještě jeden lepší, tak to v té medicíně prostě běží. A musíme si uvědomit, že v tom zdravotnictví je to tak, obyčejná příklepová vrtačka stojí dneska – kolik, asi osm set, jestli se nemýlím. Víte kolik stojí tatáž příklepová vrtačka, ta samá, jenom z materiálu, aby mohla být sterilizovaná, pro ortopedy? Pohybuje se to okolo sta tisíc. A tak to máte se vším. Jakmile to má na sobě nálepku zdravotnictví, ta cena se multiplikuje, ale ne řádově, stonásobně. A to všechno prostě musí být v nějaké podobě vyšetřeno.

Mluvit by se o tom dalo skutečně donekonečna. Ještě jedna věc, kterou bych hrozně rád řekl, je to, že tu koncepci, kterou dělá ministerstvo, a tu koncepci, kterou by mělo dělat pro to

další ministerstvo, co přijde, nebo pro ta další tři, také musí pracovat s tím, jaký bude vývoj zdravotnictví. Ten vývoj zdravotnictví má v sobě tři zásadní věci. Jedna je to, co víme už dneska bezpečně, že budeme stárnout, že počet starých lidí bude narůstat a že zlomový rok je někde okolo roku 2040, kdy už prostě začnou převažovat ti nad 65 nad těmi do 65. A samozřejmě že tento věk v sobě bude mít zcela jinou zdravotnickou problematiku. Ti staří lidé, přestože dneska se toho věku dožívají vlastně v relativně dobré formě, mají vyšší frekvenci nádorových onemocnění prostě proto, že ta buňka se setká za ten život s daleko větším počtem impulzů ke vzniku nádoru. Říká se, že každý orgán při 80 letech života prodělal u člověka osm startů na rakovinu, ale jenom semo tamo nějaký se dokáže dostat dál přes imunitní bariéru, kterou ti lidé mají. Čili ty choroby tam budou narůstat, budou se měnit. Musíme počítat s tím, že prakticky celé lidstvo bude mít diabetes. Prostě proto, že my dneska dovedeme diabetické matky k tomu, že porodí, že mohou dítě odnosit, a ten genetický přestup je tam prostě významně vysoký, a tím musí narůstat. Dřív to nebylo prostě proto, že se diabetické děti nenarodily.

Ne že to není pravda. Je to pravda. Ta čísla jsou, já ti je vytáhnu, potom si na to můžeme sednout. Sedni si někdy s profesorem Andělem a prober tu diabetologii. (K poslanci Kasalovi.)

Problém prostě je, že se ty choroby budou měnit, a my tomu musíme přizpůsobovat to zdravotnictví dopředu, abychom na to byli nachystaní, protože je klidně možné, že nebudeme potřebovat některý typ lékařské péče, a naopak jiný budeme potřebovat strašně moc. A musíme tomu už dneska přizpůsobit vzdělávání, abychom pak nebyli v situaci, že tady budeme mít nemoci, na které nebudeme mít lékaře, a nebudeme na ně mít léčebné vybavení. Může se stát, že prostě nebudeme mít praktické lékaře pro děti a dorost, když už o tom mluvíme. Čili ten výhled, predikce toho, jaká bude nemocnost, jaká bude věková skladba, ale i predikce toho, co bude medicína umět dělat přístrojově, na co nebude potřeba toho lékaře a na co ano a do čeho se má investovat a do čeho se nemá investovat, to jsou prostě věci, které se musí zanalyzovat.

A tady v tuto chvíli, a to je věc, kterou bych chtěl říct na závěr, to není o tom pohybovat se v nějaké oblasti, které já říkám dojmologie. To je analýza tvrdých fakt, která se musí posbírat, s těmi fakty se musí pracovat a na základě těch fakt se musí analyzovat další vývoj toho, co bude zdravotnictví a co budeme my všichni jako pacienti v dalších letech potřebovat. Analýza těch dat má v sobě i jeden velmi vážný háček. My potřebujeme mít ta data tak zpracovaná, abychom věděli, jaká je vlastně efektivita tohoto zdravotnictví.

My dneska hezky říkáme, že zdravotnictví děláme dobře, a ona je to pravda, zdá se, že naše výsledky v těch věcech, které se dají srovnávat, jsou srovnatelné s Evropou, nebo dokonce v řadě parametrů lepší, ale my to potřebujeme vědět přesně. My potřebujeme vědět, jaké jsou léčebné terapeutické výsledky jednotlivých zdravotnických zařízení, to, jak to zdravotnické zařízení léčí a jaké má výsledky, jaké má procento komplikací, jaký má počet reoperací, jaký má počet nevyлéčených, kteří odešli třeba do invalidního důchodu. Je to veřejný statek, na to mají lidi právo. A my musíme dosáhnout toho, že tu informaci budou mít. Dokud ji nebudou mít, tak si zdravotnické zařízení nebudou vybírat podle toho, jaké je, ale budou si ho vybírat podle toho, jestli je blízko a za babičkou tam dojedou na kole, nebo babička dostane o knedlík víc, protože tam je v kuchyni paní, která bydlí vedle nich ve vesnici.

Ty všechny věci já znám. Já jsem to před lety prodělal jako prezident komory. Když jsme chystali reformu zdravotnictví a rušení celé řady zdravotnických zařízení, tak jsem jezdil po celé republice, s těmi lidmi jsem mluvil. Takže já vím, co je vede k tomu, když chtějí nemocnici mít, já také vím, že jsou nemocnice, které z personálních důvodů prostě poslední

krevní obraz udělají v pátek a první až v pondělí, takže to slepé střevo, co tam přijde, má tak trošku smůlu, protože ho nevyšetří.

Čili ta informace o kvalitě je veřejný statek a lidé musejí mít právo ho vědět. Úplně stejně, jako mají právo vědět, kolik ta péče o ně představovala. A to kupodivu dneska je složité. Zkuste zjistit, kolik stála ta vaše hospitalizace. To je tak složitý výpočet, že se to vlastně nedozvíte, to víte až po určité odstupové době, protože do toho vstupuje celá řada faktorů, jak se ta cena vypočítává. A úplně zpětně, abych začal také z toho druhého konce, v tom okamžiku, kdy budeme vědět, že některé nemocnice v té špičkové péči jsou skutečně špičkové, tak si musíme říct po tom A to B. Špičková péče je drahá, protože vyžaduje špičkové přístroje a ty jsou drahé. A vyžaduje špičkový personál, nelékařský i lékařský, a ten je drahý. A musí být drahý, jinak ta pracoviště neudržíme na té úrovni. To jsou všechno věci, se kterými se musí počítat. A bude muset zmizet to komunistické rovnostářství: všem stejně – všem málo! Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji, pane poslanče. Ještě než dám prostor pro faktickou poznámku, přečtu několik omluv. Omlouvá se paní poslankyně Helena Válková mezi 18. a 19. hodinou z pracovních důvodů. Omlouvá se ministr zahraničí Tomáš Petříček od 17.45 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Omlouvá se pan poslanec Richter od 18.15 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Vaše faktická poznámka, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, kolegyně, kolegové, nejsem lékař, já to spíš vidím zvenku, ne zevnitř. Ale využiji této příležitosti a bude to v podstatě i dotaz na pana ministra. Lékařská služba první pomoci, teď se to jmenuje lékařská pohotovostní služba, abych užíval správný název, možná že teď, co řeknu, naštvu, což bych nerad, ale naštvu kolegy, kteří jsou praktičtí lékaři, i když já si jich jako moc vážím, ale možná že je naštvu trošku. Kdo dnes slouží lékařskou pohotovostní službu? Hodně málo praktických lékařů. Kdo ji supluje? Supluje ji záchranka – koukám na pana kolegu (poslanec Brázdila, který příkyvuje) – a supluje ji nemocnice, což samozřejmě nemocnici zatěžuje. Zatěžuje to personál, zatěžuje to lékaře.

Dnes jsou praktičtí lékaři podnikatelé. V pořádku. Já to beru. Proti samozřejmě nic nemám. Sám jsem také byl podnikatel. Oni mají smlouvu od pojišťovny. Ta smlouva jim garantuje příjem. Který podnikatel to má? Žádný, aby měl garantovaný příjem. Oni dostávají kapitální platbu. A já si myslím, pane ministře, že oni by také s tou smlouvou měli mít určitou povinnost. Povinnost sloužit určité hodiny pohotovostní služby, buď tedy ve své ordinaci, anebo třeba i v té nemocnici.

Takže se chci zeptat, pane ministře: Uvažuje se o tom, že by do smluv zdravotní pojišťovny dávaly tyto povinnosti?

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ještě jedna faktická... dvě. Takže nejprve pan poslanec Kobza, poté pan poslanec Kasal. Faktické poznámky. Připomínám, že se stále nacházíme v obecné rozpravě. Prosím.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Rád bych využil této příležitosti a zeptal se pana ministra, kdyby byl tak hodný a řekl nám, jak to vypadá s výstavbou traumacentra na vinohradské nemocnici. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji za stručnou faktickou poznámku. Nyní pan poslanec Kasal.

Poslanec David Kasal: Děkuju, pane předsedající. Jenom krátká poznámka na mého předřečníka prostřednictvím pana předsedajícího. My jsme měli návrh, aby praktičtí lékaři sloužili v nemocnicích, resp. aby se vzdělávali formou tou, že odslouží v nemocnici. A nesouhlasila s tím lékařská komora ani jednotlivé svazy. To bylo všechno. Před dvěma roky.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Ptám se, zda má někdo zájem ještě o vystoupení v obecné rozpravě k tomuto bodu. Nikoho nevidím, končím všeobecnou rozpravu. Ptám se, zda je zájem o závěrečná slova po všeobecné rozpravě. Pane ministře? Není zájem. Pan zpravodaj? Není zájem. Přistoupíme tedy k rozpravě podrobné. Otevírám podrobnou rozpravu a do ní je jako první přihlášena paní poslankyně Gajdůšková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedo, vážená vládo, ctěná Poslanecká sněmovno, jak jsem již avizovala v obecné rozpravě, načtu návrh usnesení, které si dovoluji ale přece jenom ještě jednou trošku okomentovat ve vztahu k navrženým bodům. Znova říkám, zdravotnictví je klíčová veřejná služba a měla by být dostupná všem stejně v té kvalitě, kterou je schopna poskytnout.

Nemohu tady souhlasit s tím, co tady říkal můj ctěný pan kolega Svoboda, protože si trošku i sám protičečil prostřednictvím pana předsedajícího. Zaprvé, jestli tvrdil, že rozdělení péče na nějaké připojištění, nadstandardní připojištění bude znamenat, že tu péči přesto dostanou všichni stejně, že to nebude znamenat, že někdo dostane něco navíc, tak nevím, proč by si někdo to připojištění platil, pokud by dostal stejnou službu jako ten, kdo by to neplatil. Prostě to asi není úplně dobrá cesta.

Já si ale za pacienty, za Svaz pacientů České republiky přeji, aby systém zdravotní péče byl stabilní. A proto se musíme podívat nejenom na systém financování, ale zřejmě se budeme muset bavit, a v tom bych s panem poslancem Svobodou velmi souhlasila, i na to, jak nastavit jakousi hierarchizaci zdravotní péče. Nemůže asi každé zdravotnické zařízení dělat všechno. To by asi nebylo ku prospěchu pacientů. Ale musíme se podívat také na pohyb pacienta tím systémem, zda si náhodou pacienta nepřeposíláme zbytečně po vyšetřeních. To zatěžuje samozřejmě pacienty a zatěžuje to i ten systém, ať už finančně, nebo časově.

Návrh usnesení, které jsem avizovala, je rozdělen do tří bodů. Budu žádat oddělené hlasování o jednotlivých bodech.

To úvodní ustanovení, samozřejmě s bodem číslo jedna, ten konkrétní návrh je, že "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky konstatuje, že současná situace v oblasti personálního zajištění zdravotní péče je vážná, a proto vyzývá Ministerstvo zdravotnictví a vládu České republiky, aby I. systémově řešila nedostatek všech pracovníků ve zdravotnictví a vytvořila legislativní a finanční podmínky pro udržení stávajících a příjem nových zaměstnanců všech kategorií pro zajištění kvalitní zdravotní péče."

Tento bod, stejně jako bod číslo dvě navrhovaného usnesení, řeší aktuální stav. Já chci podtrhnout, že směřuje k tomu, abychom se zabývali nejenom platy lékařů, ale také platy sester, nižšího zdravotnického personálu i personálu toho takzvaně obslužného, ať už jsou to kuchařky, uklízečky, či techničtí pracovníci ve zdravotnických zařízeních. Ukazuje se, že i tito lidé chybějí, a bez nich ta zdravotnická zařízení také nemohou fungovat. Jejich platy také

nejsou odpovídající důležitosti toho, jaké zdravotnictví má postavení a mělo by mít postavení mezi veřejnými službami.

Bod číslo dvě, budu teď citovat návrh toho usnesení: "Přislíbené prostředky nad rámec úhradové vyhlášky ve výši 6 mld. korun by tedy ministerstvo a vláda rozdělila transparentně a docílila vyrovnání základních plateb a neodůvodněných rozdílů za odvedenou zdravotní péči." Tady mám na mysli zkušenost konkrétně ze Zlínského kraje, kde v porovnání s výškou financí na hlavu, tedy na jednoho obyvatele v systému zdravotního pojištění, je prostě nejnižší. Ten rozdíl je až 35 tisíc na jednoho občana, což samozřejmě není odůvodnitelné. To se týká samozřejmě nejenom Zlínského kraje, pokud vím, tak je to i záležitost Moravskoslezského kraje, Kraje Vysočina a kraje Olomouckého. Jde o to, aby se ty věci dorovnaly. Proto to směřuje – a je tam ta formulace nad rámec úhradové vyhlášky, protože pokud bychom tyto prostředky, které tedy vláda rozhodla, resp. ministerstvo rozhodlo, že dá nad rámec vyhlášky, tak aby tedy dorovnálo ty rozdíly. Tady musím říct, že jsme se snažili dohodnout tak, a teď mluvím za sociální demokracii, aby ty věci byly v úhradové vyhlášce, aby to saturovalo, aby ten výhled i do budoucna byl pozitivní pro zdravotnický systém, ale vláda rozhodla, resp. ministerstvo rozhodlo, a my to respektujeme, ale v tom případě jsme přesvědčeni o tom, že tedy to musí směřovat tam, kde doposud ty neopodstatněné rozdíly byly.

Bod třetí směřuje vysloveně do budoucna. Zase cituji: "aby ministerstvo a vláda stanovila mechanismus valorizace plateb za státní pojištěnce od roku 2021 tak, aby postupně bylo dosaženo zvýšení objemu financí do zdravotnictví srovnatelného s průměrem EU, tedy přibližně 9 % HDP." Tady se odvolám ještě na vystoupení pana poslance Kaňkovského, který upozorňoval na to, že pokud by nastal hospodářský problém, tak platba za státní pojištěnce je ta, která stabilizuje ten systém. Já jsem to ve svém obecném vystoupení, v obecné rozpravě řekla také.

Musím tady zdůraznit po debatě i trošku v kuloárech, že je zde datum 2021, tedy že bychom to měli připravit během příštího roku s tím, že ještě minulá vláda od roku 2017 přijala opatření, aby se platby za státní pojištěnce navyšovaly v tomto roce i v roce 2020. Čili tam je svým způsobem ta potřeba pokryta. Je potřeba se bavit o tom systému od roku 2021.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, ještě jednou, požádala jsem o hlasování po jednotlivých bodech a prosím vás dle vašeho uvážení o podporu navrženého usnesení. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně. Jako další je do podrobné rozpravy... Omlouvám se, s přednostním právem pan předseda Stanjura. Poté pan předseda Výborný. Děkuji.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Já bych chtěl požádat paní poslankyni Gajdůškovou, zda by byla tak laskava a to své usnesení nám dala také v písemné podobě. Mám to od kolegů z jiných politických stran, abychom je případně mohli porovnat, než začneme hlasovat. Nicméně je poměrně zvláštní, když členka vládní strany vlastně úkoluje vládu a dává úkoly vládě. Proč ne, poslanec či poslankyně to navrhopat mohou, nicméně za posledních šest, myslím, že čtyři roky řídili Ministerstvo zdravotnictví ministři za Českou stranu sociálně demokratickou. A já mám pocit, když jsem četl veřejná vystoupení pana ministra, že on se liší v pohledu na současnou kondici a stav českého zdravotnictví s tím, co tady přednesla paní poslankyně Gajdůšková. Já myslím, že pro nás by bylo rozumné, kdyby případně, až načtou všichni kolegové své návrhy na usnesení, ještě předtím, než uzavřeme podrobnou rozpravu, aby nám pan ministr řekl, jak se on staví k jednotlivým – ať můžeme

případně s ním ještě debatovat, nejenom aby pak zaznělo souhlasné, neutrální či negativní stanovisko k jednotlivým návrhům zákona.

Já myslím, že údaj, kolik procent jde do kterého sektoru veřejných služeb vůči HDP, je údaj v zásadě spravedlivý. Pokud jsem dobře poslouchal paní poslankyni, tak říkala, že její ambicí je, aby do zdravotnictví šlo 9 % HDP. Teď jsem nepochopil jenom, jestli z veřejných zdrojů, nebo i ze soukromých zdrojů, to je velmi důležité pro tu debatu. Protože pokud si řekneme, že to je pouze z veřejných zdrojů, tak je to, pokud počítám v hlavě, tak je to 504 mld. Jestli budeme pracovat s tím, že přibližně 1 % HDP je 56 mld., myslím, že letos se odhaduje HDP něco 5,613 bil. korun, tak tě 9 % jednoduchým vynásobením je 504 mld. Pokud by to mělo jít z veřejných zdrojů nebo z toho, co zaplatí plátcí, tak je to opravdu dramatické zvýšení plateb ať už státu, což jsou jenom jinak nazvané peníze daňových poplatníků, nebo našich zaměstnanců a našich firem, kteří si platí to zdravotní pojištění. A to číslo mi přijde neuvěřitelně vysoké v této chvíli, když to porovnáme s číslem, se kterým pracujeme pro letošní nebo pro příští rok. Tak úplně přesně nevím, protože tam samozřejmě v celém systému zdravotnictví je i spoluúcast, což jsou ty privátní peníze, a je velmi důležité v té debatě, jestli to jsou celkové, nebo pouze peníze z veřejných zdrojů, to znamená buď platby za státní pojištění, které platí stát, nebo platby zdravotního pojištění, které platí ti, kteří to platit prostě musejí.

Samozřejmě není nic proti tomu, aby si koaliční partneři vyměňovali za mikrofonem v Poslanecké sněmovně návrh, nicméně když se dívám na ta usnesení, která zatím máme k dispozici, tak mně přijdou mnohdy příliš konkrétní ve smyslu data a podle mě neřeší ty klíčové otázky, že se zaměřují na jednotlivé, jak bych to řekl, ne důležité, ale na jednotlivé detaily nebo jednotlivé části toho systému jako celku. Já myslím, že můj kolega pan docent Svoboda tady mluvil o systému jako celku, a o tom se tedy debata zatím nevede a měla by se vést. Klidně na půdě Poslanecké sněmovny, klidně v bodu předtím, než se připraví konkrétní legislativní návrh.

Já rozumím tomu stanovisku, že například ve Zlínském kraji je úhrada na hlavu, jak jste říkala, o 35 tisíc – asi ročně – méně, nicméně to číslo nám vlastně nic neříká. Já se omlouvám. To číslo jako samotné nám neříká vůbec nic, protože my to říkáme, já bych řekl, neradi, ale doufám, že se s panem ministrem na tom shodneme, že nám připadá zdravotnictví jako jediný obor, dejme tomu i ekonomické činnosti, ona to není jenom ... (nesroz.), kde se neplatí podle kvality a výkonu. Tam bychom měli směřovat naši pozornost. Za stejně kvalitní poskytované služby by se mělo stejně platit. Ne že za služby, které jsou stejné bez ohledu na kvalitu, by se mělo stejně platit. To je naopak pro ten systém velmi nebezpečné, když budeme mluvit jenom o úhradě a nebudeme říkat, že k tomu vyžadujeme i potřebnou kvalitu.

Pokud se budeme bavit o tom, že za stejnou kvalitu mají být stejné peníze, tak to podepisujeme za občanské demokraty. Pokud řekneme, že se má platit za takzvanou kvalitu, tak to prostě podepsat nemůžeme, protože to není správně a je to proti zájmu pacientů, protože pacient chce kvalitní službu.

A já jsem úplně přesně nepochopil z toho vystoupení, takže berte to spíše jako dotaz, ne nějakou kritiku nebo nějakou jenom filipiku. O tom se málo mluví. My pacienti máme poměrně málo informací o tom, abychom zjistili, v které nemocnici se poskytuje lepší péče a v které horší. Já vím, že je to složité, že to není jednoduchá úloha jako sestavit tabulku běhu na sto metrů. Tam se to změří a je to jednoduché. Ale mělo by se někde začít. Připouštím, že mnoho pacientů vlastně volí nemocnici podle místa bydliště. Že nemá možnost porovnávat, nebo ani nechce porovnávat, nebude umět porovnávat tu kvalitu, ale neměli bychom rezignovat na to ty informace dávat.

Já si myslím, že je to úloha zdravotních pojišťoven především. Nemyslím, že je to úloha státu. Protože my občas zaměňujeme i v těch debatách v Poslanecké sněmovně úlohu Ministerstva zdravotnictví a úlohu zdravotních pojišťoven. Jako by stoprocentní odpovědnost za všechno v systému zdravotnictví mělo Ministerstvo zdravotnictví. A to prostě není pravda. Ministerstvo zdravotnictví, vláda, Sněmovna a Senát mají plnou odpovědnost za prostředí legislativní, ekonomické, to všechno ano. Ale za tu péči jako takovou přece mají mnohem větší odpovědnost konkrétní zdravotní pojišťovny. Ty musí vědět, a ty to musí vědět, kde se poskytuje lepší péče a kde horší. A pacienti si zaslouží, aby tu informaci dostali. Třeba i s komentářem, že ty výsledky jsou horší z logických důvodů, že to ani jinak být nemůže. Tomu všemu rozumím. Ale pokud rezignujeme na to hodnocení kvality, tak to není v zájmu pacientů. A myslím si, že v těch debatách bychom měli akcentovat především zájmy pacientů.

Všichni kolegové lékaři mi prominou, ale myslím, že těch pacientů je prostě víc. Já úplně přesně nevím, co je to Svaz pacientů, za který mluvila paní poslankyně Gajdůšková. Já jsem pacient a určitě v žádném svazu organizovaný nejsem ani být nechci. Ale každý z těch pacientů či v rodině těch pacientů mají nějakou konkrétní zkušenost s konkrétním zdravotnickým zařízením či s konkrétním lékařem. Takže ani já si neosvojuji právo mluvit za pacienty jako za všechny pacienty. Ale co si myslím, že bychom měli – poskytovat co nejvíce informací pacientům o možnostech léčby, o kvalitě léčby, o dostupnosti léčby.

A pokud se budete ptát pacientů, jako že my se ptáme, v čem vidí oni největší problém českého zdravotnictví, tak to nebude v tom, že by nebyli spokojeni s tou kvalitou, ale s čekací dobou. A to je velký problém. A není to problém ani politický, není to ani podle mě střet vláda versus opozice, pravice vůči levici. Měli bychom najít taková opatření, aby se ty čekací doby na vyšetření, na operaci, ale zejména na to vyšetření, zkrátily. Protože lékaři vám potvrdí, že mnohdy je rozdíl, jestli jdete na to vyšetření zítra, na konci října, nebo dostanete termín příští rok v březnu. A to je reálný problém, který vám vlastně potvrdí, já bych řekl ve všech regionech. Bez ohledu na to, kolik dostává nemocnice konkrétní platby od zdravotních pojišťoven. To je věc, kterou bychom měli společně řešit. Já jenom poprosím o to usnesení, kdyby bylo v písemné podobě předtím, než budeme hlasovat. Děkuji moc.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Stejně tak bych poprosil, jestli byste mi usnesení dodali tady nahoru, abychom měli, každý to usnesení předkládá, abychom měli přehled. Ano. S přednostním právem předseda KDU-ČSL poslanec Marek Výborný. Prosím, máte slovo. A připraví se paní poslankyně Hana Aulická. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená vládo, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové. Já budu nepoměrně stručnější než můj předřečník. Nicméně my jsme se posunuli plynule z obecné rozpravy do rozpravy podrobné, a já musím říct, že jsem trochu překvapen, protože já jsem poslouchal ne tedy všechna, ale řadu těch vystoupení kolegů, za KDU-ČSL tady velmi podrobně přednesl reflexi stavu zdravotnictví kolega Vít Kaňkovský, hovořil tady pan profesor Svoboda, hovořil tady sociálně demokratický pan poslanec Votava a další a padala tady celá řada naprosto relevantních dotazů na pana ministra, které se netýkaly jenom jednoho špitálu někde v Horní Dolní, ale které se týkaly legislativního procesu, zákona o veřejném zdravotním pojištění atd. atd. – a co se stalo?

Já jsem furt čekal na ty odpovědi. Žádnou hodinovou filipiku, ale to, že pan ministr vystoupí a odpoví na dotazy. A pan ministr se zřejmě rozhodl tady promlčet až ke kolapsu českého zdravotnictví. To je celé. Tak jako bravo (tleská), tleskám. Já myslím, že jsme tady od toho, abychom ty odpovědi, pane ministře, od vás slyšeli, a ne že se tady promlčíme až k tomu... Já nevím, jestli vám to tady někdo poradil. Ale já to považuji jednak za poměrně

nedůstojné vůči kolegům poslancům a poslankyním, včetně vašich vládních kolegů poslanců a poslankyň, a považuji to za minimálně cestu, kterou se prostě debata a diskuse na půdě parlamentu nevede. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. Ještě jednou přeji hezký večer. A nyní tedy v podrobné rozpravě vystoupí paní poslankyně Hana Aulická a připraví se paní poslankyně Karla Maříková. Paní poslankyně, máte slovo. Prosím.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já tedy už nebudu tak výřečná jako mí předřečníci a opravdu načtu jenom předložený návrh na usnesení. Dostali ho myslím všechny kluby, tak aby se mohly na to dosti připravit a říci, jak budou, nebo rozhodnout se, jak budou hlasovat.

To znamená, my předkládáme návrh na usnesení v tomto znění:

"Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR žádá ministra zdravotnictví a vládu ČR

(I.) aby pokračovala v systémových opatření v dostupné a kvalitní zdravotní péče v českém zdravotnictví;

II. do konce listopadu 2019 odpověděla na otázky týkající se zajištění zdravotní péče přednesené v úvodu k tomuto bodu. – Zde bych chtěla jenom říci, že tyto otázky jsem samozřejmě předala i s tímto návrhem usnesení;

III. učinila opatření ke stabilizaci příjmů do veřejného zdravotního pojištění;

IV. podpořila přijetí zákona na pravidelnou a automatickou valorizaci plateb za státní pojištění;

V. zajistila transparentní převod navýšených vyjednaných finančních prostředků prostřednictvím úhradové vyhlášky a zdravotně pojistných plánů za rok 2020 především do těch oblastí zdravotní péče, kde je situace nejhorší, jako jsou malé nemocnice, stabilizace zdravotního personálu a domácí péče."

Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a poprosím vás, jestli byste mi to usnesení také mohla dodat i ke mně nahoru. A nyní tedy vystoupí v podrobné rozpravě paní poslankyně Karla Maříková. A připraví se pan poslanec Petr Třešňák. Prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jak jsem říkala už v obecné rozpravě, také bych načetla návrh na usnesení, který je rozdělen do dvou bodů, a poprosila bych hlasování bod po bodu zvlášť. Takže

I. Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR žádá ministra zdravotnictví, aby seznámil Poslaneckou sněmovnu, jaké kroky a systémová řešení chystá k vyřešení personální krize ve zdravotnictví.

II. Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR žádá Ministerstvo zdravotnictví, aby vypracovalo dlouhodobou koncepci zdravotnictví, jak bude zajištěna kvalitní a dostupná zdravotní péče v následujících letech.

Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A také poprosím o to usnesení ke mně nahoru. Další tedy vystoupí pan poslanec Petr Třešňák. Já vás poprosím o klid v jednacím sále. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Třešňák: Já budu také velice stručný. A vlastně následující usnesení by nemělo vládě činit vůbec žádný problém, protože již letos prošel věcný záměr zákona o elektronizaci zdravotnictví a vlastně do konce tohoto roku mohl již být hotov i v paragrafovém znění. Nicméně mám lehce kompromisní usnesení, které zní: "Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR žádá Ministerstvo zdravotnictví a vládu ČR, aby předložila do dubna 2020 legislativní návrh elektronizace zdravotnictví v paragrafovém znění."

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a poprosím vás také o to usnesení tady nahoru. Nyní tedy ještě s faktickou poznámkou pan poslanec Bohuslav Svoboda. A ještě má zájem vystoupit na faktickou paní poslankyně Aulická. Prosím.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo. Ona ta moje faktická je vlastně reakcí na bod čtyři toho právě proneseného usnesení, kde se píše, že se má vylepšit oblast zdravotní péče, kde je péče nejhorší. Znamená to tedy, že tam půjde relativně více peněz, než kolik si tam tou svou činností zaslouží. Je to jakýsi bonus. A ty dobré nemocnice, ty mají malus. Ty dostanou méně. Není možné, abychom hlasovali o něčem, že někdo dostane víc za to, že je na tom špatně, dělá to špatně, a ten, co to dělá dobře, nedostane nic. Čili tento bod usnesení se hlasovat podle mého názoru nedá, protože zakládá nerovnost mezi těmi zdravotnickými zařízeními, o nic jiného neopřené, než o to, že jsou takzvaně špatné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní paní poslankyně Aulická Jírovcová. Prosím, vaše dvě minuty. Na faktickou?

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Ano. Děkuji, pane předsedající. Jenom dovětek. Omlouvám se za to, zapoměla jsem po svém načtení návrhu na usnesení říci, že samozřejmě taky žádám hlasovat po bodech. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Stejně tak jsem se chtěl zeptat paní poslankyně Gajdůškové, jestli po bodech, nebo v celku. (Po bodech.) Po bodech? Po bodech. A Piráti mají jenom jednobodové, takže tam je to jasné. Takže nyní bych vyzval na vystoupení jako posledního pana poslance Víta Kaňkovského. Prosím máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobrý večer, vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové. Dovolte mi, abych vás seznámil s návrhem usnesení Poslanecké sněmovny k bodu 312 za poslanecký klub KDU-ČSL. Jak už jsem avizoval, myslím si, že problematika, kterou dneska projednáváme, se netýká pouze té úplně aktuální situace ve zdravotnictví, ale týká se hlavně rizik, která mají směrem do budoucna. Proto také to usnesení, zejména pod číslem jedna, směřuje k dlouhodobějšímu cíli, to znamená ke změně ve veřejném zdravotním pojištění.

Takže návrh usnesení zní: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky žádá vládu České republiky, aby

I. v termínu do 31. března 2020 předložila Poslanecké sněmovně věcný návrh nového zákona o veřejném zdravotním pojištění;

II. v termínu do 31. ledna 2020 předložila Poslanecké sněmovně návrh opatření k posílení role školitelů zdravotnických profesí včetně jejich odpovídajícího finančního ohodnocení;

III. v termínu do 31. 12. 2019 předložila Poslanecké sněmovně harmonogram aplikace programu DRG Restart do praxe.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji a poprosím vás ještě o návrh toho usnesení ke mně. A zdali si přejete, pane poslanče, po bodech? Po bodech. Takže taky po bodech.

Nyní s přednostním právem, jako poslední zatím v podrobné rozpravě, předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosim máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Musím říct, že ty návrhy klubu KSČM a klubu ČSSD jdou proti sobě, a já bych si rád vyjasnil s panem ministrem situaci, co vlastně možné je a co možné není. Pak se můžeme rozhodovat, jestli je to dobře, nebo špatně.

Kolegové ze sociální demokracie navrhuji v bodě dva, aby přislíbené prostředky – to je zřejmě výsledek jednání Andreje Babiše s Vojtěchem Filipem, jestli jsem to pochopil – šest miliard navíc šly nad rámec úhradové vyhlášky. Jinými slovy mimo úhradovou vyhlášku. Nad rámec znamená mimo. To znamená, já se ptám, zda je to vůbec možné. Kdo by těch šest miliard dělil? Ministr zdravotnictví, Vojtěch Filip nebo Andrej Babiš, pojišťovny? Mimo úhradovou vyhlášku. To jako mimo, návrh je mimo a já si myslím, že to úplně není možné. Já si myslím, že to úplně není možné, že dáme pojišťovně peníze a ona to nějak rozdělí. Tak se chci zeptat, jestli je to možné. Pak se můžeme přít o to, jestli je to dobře, nebo špatně.

A druhá věc, to je zase návrh z klubu KSČM. A mluvil o tom i pan docent Svoboda. Nicméně v úhradové vyhlášce – můžu se plést, říkám, nejsem na to expert – se přece nerozlišuje mezi malými a velkými nemocnicemi. Nebo ano? Tady je návrh usnesení, aby úhradová vyhláška posílala něco malým nemocnicím. Podle mě to opět není možné stejně jako ten bod dva navržený klubem sociální demokracie. Pak jsou podle mého názoru ta usnesení nehlasovatelná, protože to legislativa neumožňuje. A je v zásadě úplně jedno, jestli pro to je většinová podpora, nebo není, protože správná odpověď pak bude: i kdybychom to schválili, tak to není možné. Pak ta usnesení jsou úplně zbytečná a nemá cenu, abychom se přeli o obsahu, jestli je to dobře, nebo špatně. Rozumím tomu, že pokud je navrženo v tom bodě pět v usnesení KSČM, že úhradovou vyhláškou se má zvýhodnit domácí péče, to bezesporu možné je. Ale u těch malých nemocnic si myslím, že to prostě možné není.

Já bych poprosil pana ministra před tím hlasováním, jestli to možné je, nebo není, a my se pak rozhodneme. Podle mě tato dvě usnesení, která jsem přečetl z podkladů, které jsme dostali od kolegů, nejsou hlasovatelná. Pak bychom o nich tedy hlasovat neměli, ale chtěl bych to slyšet od ministra zdravotnictví. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou se hlásí ještě paní poslankyně Alena Gajdůšková a pan ministr si také přeje následně vystoupit. Takže nejprve s faktickou dvě minuty pro paní poslankyni. Prosim máte slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji za slovo. Jenom rychle a předpokládám, že pan ministr to vysvětlí ještě podrobněji a přesněji. Ale naše informace je, že úhradová

vyhláška je uzavřena, těch šest miliard je svým způsobem navíc a my jenom vyjadřujeme svůj názor, kam by to asi mělo jít.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tedy pan ministr s přednostním právem. Prosím máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Dámy a pánové, abych tedy odpověděl na ty konkrétní dotazy. Možné to je a není to žádná politická dohoda. Těch šest miliard jde skutečně nad rámec úhradové vyhlášky. A je to dohoda přímo se zdravotními pojišťovnami. Protože úhradová vyhláška je pouze základ, úhradová vyhláška není strop. Takže nad rámec úhradové vyhlášky zdravotní pojišťovny, které, jak řekl správně pan předseda Stanjura, jsou odpovědné za zajištění časové a místní dostupnosti zdravotních služeb, tak k tomu samozřejmě musí mít cílené úhradové mechanismy, které nejsme schopni dát do toho plošného dokumentu s názvem úhradová vyhláška, ale které by zdravotní pojišťovny měly mít nad rámec tak, aby mohly skutečně cíleně řešit problémy v regionech, v konkrétních lokalitách, v příhraničních oblastech. A úhradová vyhláška samozřejmě nemůže být napsaná tak, že podporujeme nemocnice v příhraničních oblastech a podobně. Takže těch šest miliard korun je skutečně nad rámec úhradové vyhlášky v rámci individuálních úhradových mechanismů a je to legislativně možné a zdravotní pojišťovny právě mají takto prostor, řekněme, řešit cíleně podporu primární péče, praktických lékařů někde v odlehlých oblastech a podobně, což je něco, co zkrátka nejsme schopni řešit v té úhradové vyhlášce, která je skutečně plošným dokumentem.

A stejně tak ten bod, který vlastně tady byl zmíněn, tak on tam právě říká, že zajištění finančních prostředků prostřednictvím úhradové vyhlášky a zdravotně pojistných plánů. A zdravotně pojistné plány, to je pro pojišťovny v zásadě zákon, je to jejich rozpočet. Je to jejich plán, jak chtějí rozdělovat peníze. A samozřejmě v těchto zdravotně pojistných plánech je počítáno jednak s penězi z úhradové vyhlášky a dále s těmi šesti miliardami navíc rozdělenými mezi sedm zdravotních pojišťoven poměrně, kde právě počítají zdravotní pojišťovny, že podpoří třeba právě regionální nemocnice, příhraniční oblasti a podobně. Takže toto možné je, legislativa to umožňuje. A myslím si, že to je dokonce i správné, že takto dáváme prostor těm zdravotním pojišťovnám, které zkrátka jsou odpovědné za zajištění zdravotní péče pro své pojištěnce. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Na faktickou poznámku předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím vaše dvě minuty. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za vysvětlení. Takže možné to je, tak o tom můžeme hlasovat. Nicméně pak úplně nerozumím, když vás vezmu za slovo, pane ministře, vy jste řekl, že to je návrh zdravotních pojišťoven, že těch šest miliard nějak rozdělí. Já jsem si myslel, že to je návrh Andreje Babiše a Vojtěcha Filipa. Aha, takže to už bylo dávno jasné předtím, než oni se sešli a oznámili, že našli šest miliard. To je první varianta, že to chtěly zdravotní pojišťovny. Teď se sešli předseda vlády s předsedou komunistů a řekli, předseda komunistů řekl – my bychom chtěli víc peněz. A premiér, který má víc informací, říká – to je v pohodě, to chtějí ty pojišťovny, pojď půjdeme to oznámit. A šli to oznámit.

No, já si z toho dělám legraci, protože tomu nevěřím. A budu rád, když mi to vysvětlíte. Pak to jednání bylo úplně zbytečné a mátló to nejenom veřejnost, ale i politickou konkurenci.

Pusťte si tu tiskovku, podívejte se na výraz pana předsedy Filipa, jak byl šťastný, že to dojednal. Co vlastně dojednal, když ty pojišťovny to chtěly? Nedojednal vůbec nic. To je

jenom poznámka k tomu, kdo našel šest miliard. Tak byly to zdravotní pojišťovny, milí občané. Nebyl to ani pan premiér, ani předseda KSČM, byly to zdravotní pojišťovny. Ti dva si jenom chtějí přivlastnit návrh zdravotních pojišťoven.

Druhá poznámka, vážnější. Mě to úplně neuklidňuje, když se dozvím, že vlastně těch šest miliard někdo nějak rozdělí bez toho, aby na to byla jasná pravidla. To mě opravdu neuklidnilo. Věřím panu ministrovi, že je to možné. Nemám důvod s ním v tomhle polemizovat, ale mě to neuklidnilo. To jsou peníze daňových poplatníků, tak kdo to bude rozdělovat? Správní rada konkrétních pojišťoven, my, kteří schvalujeme zdravotně pojistné plány? Nebo kdo to vlastně bude reálně rozhodovat a kdo ohlídá, že těch šest miliard je rozděleno spravedlivě, nebo alespoň přibližně spravedlivě? Protože absolutní spravedlnost neexistuje. To by pak muselo být asi na hlavu a to je prostě složité. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pan ministr s přednostním právem. Prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Jenom abych to vysvětlil. Pan Stanjura tady nebyl na začátku debaty, kdy jsem popisoval vlastně ten aktuální závěr, jak dopadla ta jednání. Šest miliard bylo dohodnuto vždy se zdravotními pojišťovnami nad rámec úhradové vyhlášky v rámci cílených úrovní mechanismů a to, co je výsledek, ale on to byl hlavně výsledek jednání s poskytovateli péče, je 4,9 miliardy. To znamená, byla úhradová vyhláška s nějakým návrhem 24 miliard. Do úhradové vyhlášky jde navíc 4,9, to znamená jsme někde na úrovni 29 miliard v úhradové vyhlášce plus 6 miliard navíc jakožto nad rámec úhradové vyhlášky do 35 miliard. Takže takto je to poskládáno. To je ta změna. To znamená, nikoliv 6 miliard, ale 4,9 miliardy do úhradové vyhlášky.

A jinak si myslím, že to není nic ani, co by bylo dříve nějak zvláštní, protože, myslím těch 6 miliard, skutečně úhradová vyhláška je vždycky pouze ten základ. Úhradová vyhláška ze své podstaty není schopna postihnout všechny individuální problémy v českém zdravotnictví, znovu opakuji, všechny regionální rozdíly a podobně. To znamená, zdravotní pojišťovna, pokud má plnit svoji úlohu, kterou je zajištění časové a místní dostupnosti, tak musí bonifikovat, musí bonifikovat třeba konkrétní poskytovatele v rámci konkrétních regionů atd. Musí na to mít nějaká pravidla, musí to být zdůvodněno, musí to být auditovatelné. My samozřejmě zdravotní pojišťovny kontrolujeme společně s Ministerstvem financí, i na NKÚ kontrolují atd., ale nemyslím si, že to je něco špatného. Naopak si myslím, že je to správná cesta, jak řešit individuální problémy, které zkrátka úhradová vyhláška nemůže postihnout.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Mám tady dvě faktické poznámky, resp. žádosti. Jako první vystoupí pan poslanec Pavel Plzák a připraví se předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, vaše dvě minuty. Máte slovo.

Poslanec Pavel Plzák: Děkuji. Jenom rychle. Já rozumím dotazu pana kolegy Stanjury. Jak to rozdělit. Jednak o tom bude jednat, o zdravotně pojistném plánu, nyní v úterý správní rada VZP a pracovní skupiny ve čtvrtek a bude to určitě jeden z důležitých bodů jednání. Ale já si představuji, že za prvé se bude jednat se zřizovateli, s kraji, kde jsou problémy v nemocnicích a proč. Ale další věc, jak to spravedlivě rozdělit, je možnost – každá nemocnice má svoji základní sazbu, kterou se násobí ten case mix, to znamená soubor výkonů, která ta nemocnice provedla. A ta základní sazba není pro všechny nemocnice stejná. Je daná historicky a bohužel některé nemocnice díky tomu, jak se nastavilo financování –

nechci to tady rozvádět, já si dovedu představit, že budeme třeba na té správné radě mluvit o tom těm nemocnicím, které mají tu nízkou základní sazbu, nějakým způsobem pomoci. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já se omlouvám, pane ministře. Čím déle to vysvětľujete, tím méně to chápu. Možná je problém na mojí straně, tak se radši zeptám. Co vlastně dojednal premiér s předsedou KSČM? Já jsem to fakt nepochopil. Jestli 6 miliard, nebo 4,9. Vy jste řekl, že 6 ne, 4,9 do úhradové vyhlášky, ale sociální demokraté řekli, že úhradová vyhláška je už hotová. Tak mám dotaz, kdy byla hotová a kdy se tam ty 4,9 miliardy dostalo. Já tomu fakt nerozumím, protože to jednání podle mne proběhlo minulý týden. (Hlas z pléna.) Paní poslankyně, já se omlouvám. Říká nereagovat. To je výborné. Tak nebudeme reagovat, nic se nedozvíme, můžeme jít domů. Hurá. Pět miliard z peněz daňových poplatníků není tak málo. A já myslím, že mám právo se ptát, kde se vlastně těch 5 miliard vzalo. Vzalo se z rezerv, tomu já rozumím. Ale kdy byla ta úhradová vyhláška hotová?

Zeptám se kolegyn a kolegů: viděli jste někdy ty vzorce, jak se počítá...? Viděli. Mnozí ano, mnozí ne. Já jsem kdysi chtěl pozlobit vašeho předchůdce, pane ministře, pana ministra Ludvíka, tak jsem ho požádal, ať mně to jenom přečte, ten vzorec. Já mám technické vzdělání. Jsem programátor a nebyl jsem ho schopen správně přečíst. To nebylo na třetí lomeno dvěma, integrál. Já nevím, kdo to vymyslel. Prý tomu rozumí tak pět lidí v České republice, je to docela možné. Je obrovský vzorec. Takže už do toho vzorce se dalo, na konci přidalo 4,9 miliardy, nebo na začátku? A kdy se tam dostaly ty peníze? To přece není triviální věc, úhradová vyhláška. Já nevím, jestli už Ústavní soud rozhodl o stížnosti senátorů na tvorbu úhradové vyhlášky, to nevím, ale je to všechno jen ne transparentní. Myslím si, že naprostá většina lidí neví, jak to vzniká. Ano, možná zná tu sumu na začátku a pak ty konkrétní výkony, kde jsou hodnocené, ale že by nám někdo vysvětlil, co jsou ty matematické vzorce, s čím pracují, tak to se nedá vysvětlit, ale dělí se z toho stovky miliard. To je prostě složité.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou na poslanec Bohuslav Svoboda. Zatím poslední přihláška na faktickou. Takže pane poslanče, máte slovo. Vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Bohuslav Svoboda: Děkuji za slovo. Já bych také poprosil o vysvětlení. V tuto chvíli tedy máme uzákoněno to, že jde do pojišťoven navíc 4,9 a 6 miliard, každé jiným mechanismem. Ale na výstupu z toho je to, že pojišťovna má tedy za stejnou činnost některým nemocnicím platit jinak, nebo tedy víc. Celou dobu tady slyším z levé strany spektra a od lékařského odborového klubu, že všechno musí být hrazeno stejně. Na rozdíl není žádný nárok. Ta péče je stejná. Tak to celou tu dobu slyšíme. Já o tom mám úplně jinou představu. Já si myslím, že není. Ale je to tak. A teď proti tomuto faktu, se kterým neustále bojujeme, bojujeme s křikem lékařské komory, že žádá, aby všechny nemocnice dostávaly stejně, aby neexistovaly žádné historicky vyšší platby. Ono to historicky vzniklo tak, že to ty nemocnice neuměly vykazovat a vytvořily si ten základ nedostatečný a pak už se těžko výš dostávaly. Ale celou dobu s tím levice bojuje a teď, v tuto chvíli, vlastně oficializujeme ten mechanismus, že někomu dáme víc. A když já řeknu, že bych chtěl dávat víc těm, co jsou lepší, tak jsem špatný a ozve se pískot z levé strany. Jestli tohle umí pan ministr vysvětlit, jaký je v tom rozdíl, dát těm horším víc a těm lepším nedat víc, já bych to rád slyšel. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Roman Onderka. Vy se nehlásíte. Tak já vás zase odmáznu. Nyní již nevidím žádnou přihlášku do podrobné rozpravy, takže já tímto podrobnou rozpravu končím. Nyní se dotáží na zájem o závěrečná slova. Pan ministr? Pan zpravodaj? Máte zájem o závěrečná slova? Nemáte zájem o závěrečná slova.

Takže nyní přistoupíme k hlasování o přednesených návrzích. Já zagonguji a přivolám vážené paní poslankyně a poslance do jednacího sálu. Je tady zájem o odhlášení, takže vás odhlásím. Přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami. Já bych nyní poprosil zpravodaje, aby nás provedl těmi pozměňovacími návrhy. Registruji, že v podstatě o všech vícebodových návrzích, což jsou všechny kromě Pirátů, budeme hlasovat po bodech jednotlivě. Takže začneme návrhem paní poslankyně Aleny Gajduškové jménem ČSSD. Tak prosím.

Poslanec Daniel Pawlas: Ano. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, sešlo se nám pět návrhů. První budeme hlasovat –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Neslyšíme! Já vás poprosím o klid v jednacím sále. Poslanci si stěžují, že neslyší. Já vás poprosím o klid!

Poslanec Daniel Pawlas: Sešlo se celkem pět návrhů na usnesení. Od kolegyně Gajduškové, paní poslankyně Aulické, paní poslankyně Maříkové, pana poslance Třešňáka a pana poslance Kaňkovského. Všichni až na pana poslance Třešňáka, všichni žádají o hlasování po bodech.

První budeme hlasovat o návrhu na usnesení paní poslankyně Gajduškové, kdy Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky konstatuje, že současná situace v oblasti personálního zajištění zdravotní péče je vážná. Vyzývá proto Ministerstvo zdravotnictví a vládu České republiky, aby za prvé systémově řešila nedostatek všech pracovníků ve zdravotnictví a vytvořila legislativní a finanční podmínky pro udržení stávajících a příjem nových zaměstnanců všech kategorií pro zajištění kvalitní zdravotní péče.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak všichni víme, o čem budeme hlasovat.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 134, přihlášeno 154 poslanců, pro 60, proti 19. Návrh byl zamítnut. Návrh usnesení nebyl schválen. Prosím.

Poslanec Daniel Pawlas: Za druhé. Přislíbené prostředky nad rámec úhradové vyhlášky ve výši 6 miliard Kč –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Omlouvám se jenom... Předseda klubu ODS. (Mimo mikrofon.) Ano, není to zákon, takže jednací den do 21 hodin, pane předsedo, ale děkuji za tu poznámku, že jsme to mohli upřesnit. Takže máme čas a máme čas i na to hlasování.

Poslanec Daniel Pawlas: Takže dalším bodem je: Přislíbené prostředky nad rámec úhradové vyhlášky ve výši 6 miliard rozdělila transparentně a docílila vyrovnaní základních plateb a neodůvodněných rozdílů za odvedenou zdravotní péči.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 135, přihlášeno 154 poslanců, pro 29, proti 23. Návrh byl zamítnut. Návrh nebyl schválen. Prosím.

Poslanec Daniel Pawlas: A bod číslo tři: Stanovila mechanismus valorizace plateb za státní pojištění od roku 2021 tak, aby postupně bylo dosaženo zvýšení objemu financí do zdravotnictví srovnatelné s průměrem EU, tedy cca 9 % hrubého domácího produktu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 136, přihlášeno 154 poslanců, pro 13, proti 15. Návrh usnesení nebyl schválen. Takže tím máme vyřešeno ČSSD.

Poslanec Daniel Pawlas: Ano. Dále zde máme –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já prosím o klid v jednacím sále, protože někteří poslanci neslyší návrh usnesení. Prosím.

Poslanec Daniel Pawlas: Další budeme řešit návrh paní poslankyně Aulické a taky je to po bodech. Takže návrh usnesení k situaci ve zdravotnictví: Poslanecká sněmovna žádá ministra zdravotnictví a vládu ČR, aby za prvé pokračovala v systémových opatřeních dostupné a kvalitní zdravotní péče v českém zdravotnictví.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 137, přihlášeno 154 poslanců, pro 129, proti 2. Návrh usnesení byl schválen. (Velký hluk v sále.)

Poslanec Daniel Pawlas: Další bod zní: Do konce listopadu 2019 odpověděla na otázky týkající se zajištění zdravotní péče přednesené v úvodu k tomuto bodu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 138, přihlášeno 154 poslanců, pro 148, proti žádný. Návrh usnesení byl schválen. Prosím.

Poslanec Daniel Pawlas: Dalším bodem je za třetí: Učinila opatření ke stabilizaci příjmů do veřejného zdravotního pojištění.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 139, přihlášeno 154 poslanců, pro 87, proti 3. Návrh usnesení byl schválen. Prosím.

Poslanec Daniel Pawlas: Za čtvrté: Podpořila přijetí zákona na pravidelnou a automatickou valorizaci plateb za státní pojištění.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 140, přihlášeno 154 poslanců, pro 66, proti 3. Návrh usnesení nebyl schválen.

Poslanec Daniel Pawlas: Za páté: Zajistila transparentní převod navýšených vyjednaných finančních prostředků prostřednictvím úhradové vyhlášky a zdravotně pojistných plánů za rok 2020 především do těch oblastí zdravotní péče, kde je situace nejhorší – malé nemocnice, stabilizace zdravotního personálu a domácí péče.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 141, přihlášeno 154 poslanců, pro 77, proti 13. Návrh usnesení nebyl schválen. Tak to máme KSČM. Další.

Poslanec Daniel Pawlas: Další máme od paní poslankyně Maříkové.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás prosím o klid v jednacím sále! (Velký hluk, někteří poslanci na sebe pokřikují.)

Poslanec Daniel Pawlas: Takže –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vydržte moment. Chvilíčku. Předseda poslaneckého klubu KSČM... (Kontrola hlasování.) Pan poslanec Valenta, přejete si vyjádřit se. Tak prosím.

Poslanec Jiří Valenta: Já se tedy velice omlouvám, ale chtěl jsem hlasovat pro, a na sjetině mám, že jsem se zdržel. (Hluk v sále, smích, potlesk zprava, velmi rušno.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím vás, upřesněte to.

Poslanec Jiří Valenta: Pardon, omlouvám se. Je to naopak.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pardon, teďka byl hluk a neslyšel jsem vůbec nic. Takže...

Poslanec Jiří Valenta: Teď už to řeknu správně. Na sjetině mám, že jsem se zdržel, a chtěl jsem hlasovat pro. Proto zpochybňuji hlasování. (Hluk, pokřikování.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže zpochybňujete hlasování. Takže budeme hlasovat o námitce pana poslance Valenty.

Já zahajují hlasování. Kdo je pro námitku? Kdo je proti námitce?

Hlasování číslo 142, přihlášeno 154 poslanců, pro 134, proti 2. Námitka byla přijata.

Je tady žádost o odhlášení, takže já vás odhlásím, přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami a zopakujeme si hlasování. Takže pane zpravodaji, prosím, proveďte nás.

Poslanec Daniel Pawlas: Takže budeme hlasovat znovu –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pardon, okamžik. S přednostním právem předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já jsem vstřícnost sama. Každému se stane, že mu selže hlasovací zařízení, ale poprosil bych pana poslance, aby příště tu formulku řekl správně. Nám je úplně jedno, jak jste chtěl hlasovat, to není důvod pro zpochybnění hlasování. Správná formulace zní, že jste hlasoval pro, na sjetině máte, že jste se zdržel, ne co jste chtěl, to nám je fakt jedno.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, můžeme.

Poslanec Daniel Pawlas: Budeme hlasovat znovu o bodu číslo pět z návrhu paní poslankyně Aulické a to bylo: Zajistila transparentní převod navýšených vyjednaných finančních prostředků prostřednictvím úhradové vyhlášky a zdravotně pojistných plánů za rok 2020 především do těch oblastí zdravotní péče, kde je situace nejhorší – malé nemocnice, stabilizace zdravotního personálu a domácí péče.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 143, přihlášeno 153 poslanců, pro 78, proti 14. Návrh usnesení byl přijat. Budeme pokračovat.

Poslanec Daniel Pawlas: Tím jsme se vypořádali s návrhem usnesení paní poslankyně Aulické a teď přejdeme k návrhu usnesení paní poslankyně Maříkové, která navrhuje, že Poslanecká sněmovna žádá ministra zdravotnictví, aby seznámil Poslaneckou sněmovnu, jaké kroky a systémová řešení chystá k vyřešení personální krize ve zdravotnictví.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 144 přihlášeno 154 poslanců, pro 80, proti 3. Návrh usnesení byl přijat.

Jenom moment, přečtu jednu omluvu, protože pak tady živelně skončíme, abych to měl přečteno. (Smích v sále.) Takže mezi 19. a 23. hodinou se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec František Vácha. Tak prosím.

Poslanec Daniel Pawlas: Další bod je, že Poslanecká sněmovna žádá Ministerstvo zdravotnictví, aby vypracovalo dlouhodobou koncepci zdravotnictví, jak bude zajištěna kvalitní a dostupná zdravotní péče v následujících letech.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 145 přihlášeno 154 poslanců, pro 72, proti 2. Návrh usnesení nebyl schválen.

Poslanec Daniel Pawlas: Tím jsme se vypořádali s návrhem usnesení paní poslankyně Maříkové a teď je návrh usnesení pana poslance Třešňáka, které zní: "Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR žádá Ministerstvo zdravotnictví a vládu ČR, aby předložila do dubna 2020 legislativní návrh elektronizace zdravotnictví v paragrafovém znění."

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 146 přihlášeno 153 poslanců, pro 63, proti žádný. Návrh usnesení nebyl schválen.

Poslanec Daniel Pawlas: Poslední návrh na usnesení je od pana poslance Kaňkovského, který navrhuje: "Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR žádá vládu, aby za prvé v termínu do 31. 3. 2020 předložila Poslanecké sněmovně věcný návrh nového zákona o veřejném zdravotním pojištění."

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 147 přihlášeno 154 poslanců, pro 53, proti 1. Návrh usnesení nebyl schválen. Prosím.

Poslanec Daniel Pawlas: Další bod, za druhé: "V termínu do 31. 1. 2020 předložila Poslanecké sněmovně návrh opatření k posílení role školitelů zdravotnických profesí včetně jejich odpovídajícího finančního ohodnocení."

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 148 přihlášeno 154 poslanců, pro 72, proti žádný. Návrh usnesení nebyl schválen. Prosím.

Poslanec Daniel Pawlas: A za třetí: "V termínu do 31. 12. 2019 předložila Poslanecké sněmovně harmonogram aplikace programu DRG Restart do praxe."

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 149 přihlášeno 154 poslanců, pro 74, proti žádný (na tabuli 1). Návrh usnesení nebyl schválen.

Pane zpravodaji, vyčerpali jsme všechny návrhy?

Poslanec Daniel Pawlas: Ano, všechny.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže máme vyčerpány všechny návrhy, já tímto tento bod končím a přerušuji schůzi zítra do 9 hodin ráno. Přeji hezký večer.

(Jednání skončilo v 19.14 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
23. října 2019
Přítomno: 192 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den 35. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, tak vás nejprve všechny odhlásím, což jsem právě učinil, a teď se prosím přihlaste, případně mi oznamte, kdo žádá o vydání náhradní karty.

O omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tyto poslankyně a poslanci: Margita Balaščíková – zdravotní důvody, Petr Beitl – zdravotní důvody, Jan Birke do 12 hodin – pracovní důvody, Jiří Bláha do 10 hodin – pracovní důvody, Petr Dolínek od 10 do 12 hodin – pracovní důvody, Petr Fiala – osobní důvody, Vojtěch Filip od 16.15 do 19.00 – pracovní důvody, Pavla Golasowská do 13 hodin – pracovní důvody, Radek Holomčík do 9.30 – osobní důvody, Vojtěch Munzar do 12 hodin – pracovní důvody, Petr Pávek od 15 hodin do 18 hodin – zdravotní důvody, Helena Válková do 9.30 – pracovní důvody, Jan Volný – zdravotní důvody, Rostislav Vyzula – zdravotní důvody.

Z členů vlády se omlouvají Andrej Babiš – zahraniční cesta, Marie Benešová – zahraniční cesta, Tomáš Petříček do 10 hodin – pracovní důvody.

Dnešní jednání bychom zahájili pevně zařazenými body: 286, sněmovní tisk 472, a bod 1, sněmovní tisk 605 – státní rozpočet. Upozorňuji, že zhruba v 9.50 by předsedající přerušil z protokolárních důvodů schůzi a v 10 hodin by následovalo vystoupení prezidenta České republiky.

Nyní je prostor k případným návrhům na změnu pořadu schůze. S přednostním právem pan předseda Chvojka se hlásí. Prosím, máte slovo. (V sále je hluk.)

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane předsedo. Hezké dopoledne, kolegyně, kolegové.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já poprosím o klid v sále. Už začala schůze. Děkuji.

Poslanec Jan Chvojka: Tak ještě jednou. Děkuji za slovo, pane předsedo. Hezké dopoledne, kolegyně, kolegové. Já bych chtěl poprosit o to, co se bohužel nepovedlo včera, a ono to docela spěchá. To znamená, poprosil bych o pevné zařazení sněmovního tisku 448 – základní registry, druhé čtení, a je to bod číslo 15. A poprosil bych o pevné zařazení tohoto bodu po těch dvou dnes pevně zařazených bodech, zjednodušeně řečeno, které souvisí s rozpočtem, to znamená po bodu číslo 286 a po bodu číslo 1.

Předseda PSP Radek Vondráček: Takže po bodu číslo 1 – státní rozpočet, by následoval bod 15, sněmovní tisk 448. Tak.

Pan předseda volební komise pan poslanec Kolovratník. Prosím.

Poslanec Martin Kolovratník: Dobré ráno, kolegyně, kolegové. Děkuji za slovo, pane předsedající. Jménem volební komise prosím vyřadit z programu této schůze bod číslo 241, je to volba zástupce ombudsmana, veřejného ochránce práv, a prosím vyřadit tento bod z programu schůze. Je to z toho důvodu, že stále máme chybějící nominace Senátu. Senát je bude projednávat až na své schůzi 30. října a volební komise naše se k nim tedy dostane až v onom variabilním týdnu. Nestihli bychom tedy nominaci připravit na program této schůze a bude zařazena volba na schůzi listopadovou. Takže ještě jednou, prosím o vyřazení bodu návrh na volbu zástupce veřejného ochránce práv z programu této schůze. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Chce ještě někdo k pořadu schůze vystoupit? Nikoho nevidím. Vypořádáme se tedy hlasováním s těmito dvěma návrhy, které zazněly.

Nejprve tedy návrh pana předsedy Chvojky na pevné zařazení bodu 15, sněmovní tisk 448, dnes po bodu číslo 1.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 150, přihlášeno je v tuto chvíli 140 poslanců, pro 123, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Nyní návrh pana poslance Kolovratníka vyřadit bod 241 – volba zástupce ombudsmana.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 151, přihlášeno 145, pro 143, proti nikdo. I tento návrh byl přijat.

Tímto jsme se vypořádali se všemi návrhy a budeme pokračovat dle schváleného pořadu. Já otevírám bod

286.

Návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2018 /sněmovní tisk 472/

Stanovisko Nejvyššího kontrolního úřadu bylo rozdáno jako sněmovní tisk 472/1. A já poprosím paní ministryni financí Alenu Schillerovou, aby předložený návrh uvedla. Ještě jednou bych vás rád požádal o klid v sále. Má-li někdo nějakou debatu, která nesouvisí s tímto bodem, necht' diskutuje v předsálí. Děkuji napravo i nalevo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane předsedo. Dobrý den, dámy a pánové. Dovolte mi, abych z pověření vlády uvedla návrh státního závěrečného účtu ČR za rok 2018.

Státní rozpočet na rok 2018 byl schválen jako schodkový s deficitem 50 mld. korun. Celkové příjmy byly rozpočtovány ve výši 1 314 mld. korun a celkové výdaje v objemu 1 364,5 – tam byla (nesrozumitelné) mld. koruny. Schválený rozpočet celkových příjmů i výdajů byl v průběhu roku souvztažně navýšen rozpočtovými opatřeními u devíti kapitol celkem o 12,2 mld. korun, a to na základě zmocnění ministra financí podle § 24 odst. 4 zákona o rozpočtových pravidlech. Týká se financování projektů v rámci operačních programů spolufinancovaných z rozpočtu EU. Rozpočet celkových příjmů po změnách tak dosáhl 1 326,7 mld. korun, celkových výdajů 1 376,7 mld. a rozpočtovaný schodek zůstal nezměněn.

Plnění celkových příjmů na 105,8 % a překročení rozpočtu o 77,2 mld. korun bylo ovlivněno především překročením plánovaných příjmů z EU a finančních mechanismů o 36,6 mld. korun, příjmů z pojistného na sociální zabezpečení o 16,4 mld., příjmů z aukčního prodeje emisních povolenek o 9 mld. korun a též daňových příjmů o 4,8 mld. korun.

Meziročně byly celkové příjmy vyšší o 130,3 mld. korun, tedy o 10,2 %, z toho příjmy z pojistného na sociální zabezpečení o 47,1 mld. korun, příjmy z rozpočtu EU a finančních mechanismů o 42 mld. korun a daňové příjmy o 37,7 mld. korun. Daňová kvóta včetně pojistného na sociální zabezpečení a na veřejné zdravotní pojištění se meziročně zvýšila o 0,8 procentního bodu na úroveň 36 % HDP. Ve zvýšení se odráží vyšší efektivita výběru daní, zejména díky kontrolnímu hlášení a elektronické evidenci tržeb.

Celkové výdaje státního rozpočtu byly čerpány na 101,8 % z rozpočtu po změnách. Jejich překročení o 24,2 mld. Kč, které bylo umožněno čerpáním nároků z nespotřebovaných výdajů, bylo ovlivněno zejména vyššími výdaji, které jsou ze státního rozpočtu předfinancovány a jsou součástí žádostí o platby z rozpočtu EU a finančních mechanismů. Zde došlo k překročení o 30,2 mld. Kč.

Rozpočet kapitálových výdajů byl překročen o 23 mld. Kč, u běžných výdajů o 1,2 mld. Kč, meziročně byly celkové výdaje vyšší o 121,2 mld. Kč. Z toho sociální dávky zejména vlivem růstu důchodů byly vyšší o 26,6 mld. Kč, transfery územních rozpočtů vzrostly o 28 mld. Kč, a to především díky růstu platů v regionálním školství. Podnikatelským subjektům bylo poukázáno meziročně o 18,8 mld. Kč více, příspěvkovým a podobným organizacím, jako jsou například vysoké školy a veřejné výzkumné instituce, o 15,2 mld. Kč více, výdaje na platy a související výdaje organizačních složek státu vzrostly o 13,8 mld. Kč, výdaje na společné programy EU, finanční mechanismy, meziročně vzrostly o 31,1 mld. Kč, tedy o 33,1 % a měly velký dopad především na růst kapitálových výdajů o 34,7 mld. Kč. Podíl celkových výdajů státního rozpočtu na HDP v roce 2018 dosáhl 26,3 %, v roce 2017 to bylo 25,4 %.

Výsledný přebytek státního rozpočtu za rok 2018 ve výši 2,9 mld. Kč byl o 52,9 mld. Kč lepší oproti rozpočtem předpokládanému výsledku, schodek 50 mld. a o 9,1 mld. Kč lepší než saldo vykázané v roce 2017, kde byl schodek 6,15 mld. Kč.

Pozitivně na dosažený přebytek působily především daňové příjmy včetně pojistného na sociální zabezpečení, které plánovanou výši překročily o 21,1 mld. Kč a nedaňové a ostatní příjmy z prostředků EU a finančních mechanismů, které rozpočet překročily o 19,4 mld. Kč. K dobrému výsledku přispělo i kladné saldo prostředků z EU a finančních mechanismů ve výši 6,4 mld. Kč. Ve schváleném rozpočtu je vždy s neutrálním dopadem.

Saldo rozpočtu roku 2018 bez započtení prostředků z EU a finančních mechanismů na příjmové i výdajové straně by bylo schodkové ve výši 3,5 mld. Kč, v předchozím roce 2017 schodkové v částce 1,3 mld. Kč.

Předložený návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2018 vykazuje příjmy státního rozpočtu ve výši 1 403,9 mld. Kč, výdaje státního rozpočtu ve výši 1 401 mld. Kč a přebytek státního rozpočtu ve výši 2,9 mld. Kč a navrhuje vypořádání přebytku státního rozpočtu České republiky za rok 2018 takto: vydanými státními dluhopisy, a to jejich snížením o 1,6 mld. Kč, změnou stavu na účtech státních finančních aktiv, a to jejich zvýšením o 1,3 mld. Kč.

Tolik hospodaření státního rozpočtu 2018.

Dámy a pánové, dovoluji mi ještě se zmínit o hospodaření veřejných financí neboli sektoru vládních institucí v roce 2018.

Podle údajů Českého statistického úřadu skončilo hospodaření celého sektoru vládních institucí v roce 2018 přebytkem ve výši 47,4 mld. Kč, což odpovídá 0,9 % HDP. Přebytku bylo dosaženo již třetí rok v řadě a přispěly k němu všechny subsektory. Saldo očištěné o vliv hospodářského cyklu a jednorázových či jiných přechodných operací tak dosáhlo úrovně 0,4 % HDP. Střednědobý rozpočtový cíl na období 2017 až 2019 byl stanoven na úrovni strukturálního schodku ve výši 1 % HDP. Dluh sektoru vládních institucí v poměru k HDP od roku 2014 trvale klesá a tento trend pokračoval i v roce 2018. Míra zadlužení se meziročně snížila o 2 procentní body na 32,7 % HDP. V roce 2019 očekáváme stále přebytkové hospodaření sektoru vládních institucí, a to ve výši 0,3 % HDP. Odhadovaný výsledek hospodaření sektoru vládních institucí by se měl odrazit i v pokračujícím trendu relativní výše zadlužení sektoru vládních institucí v poměru k HDP, na konci roku 2019 predikujeme nižší relativní výši vládního dluhu než v roce 2018, a to na úrovni 31,3 % HDP.

Dámy a pánové, vážený pane předsedo, doufám, že se mi tímto stručným vystoupením podařilo přiblížit vám předložený vládní návrh státního závěrečného účtu České republiky za rok 2018, a dovoluji si vás tedy jménem vlády požádat, abyste předložený materiál vzali na vědomí a zároveň odsouhlasili vypořádání přebytku státního rozpočtu za rok 2018 tak, jak to ve svém usnesení doporučil i rozpočtový výbor a jak je uvedeno v návrhu usnesení Poslanecké sněmovny.

Děkuji vám za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji vám, paní ministryně. Nejprve několik informací. S náhradní kartou číslo 15 hlasuje pan poslanec Špičák. Dnes se omlouvá do 10.30 hodin z pracovních důvodů paní poslankyně Zuzana Majerová a omlouvá se paní poslankyně Balcarová od 12.30 do 15.00 ze zdravotních důvodů.

Rozpočtový výbor projednal za účasti zpravodajů usnesení výborů k tomuto materiálu a přijal usnesení, které jste obdrželi jako sněmovní tisk 472/3. Kontrolní výbor projednal stanovisko Nejvyššího kontrolního úřadu a přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 472/2.

Prosím, aby se slova ujala zpravodajka a zároveň předsedkyně rozpočtového výboru, paní poslankyně Miloslava Vostrá, informovala nás o projednání ve výboru a přednesla návrh usnesení.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, projednávání státního závěrečného účtu proběhlo jak v rozpočtovém výboru, tak i v dalších sněmovních odborných výborech v zásadě v souladu s harmonogramem. Proto dnes budeme moci svým hlasováním rozhodnout o návrhu usnesení, které přijal rozpočtový výbor.

Jenom mi dovoluji, abych připomněla, že co se týká rozpočtu pro rok 2018, ten předkládala ještě Sobotkova vláda a nová Poslanecká sněmovna ho schvalovala v podstatě ve velmi krátkém čase. Jenom bych připomněla, protože čas opravdu utíká, že první čtení tohoto rozpočtu započalo 5. prosince a už 20. prosince pan prezident podepisoval zákon o státním rozpočtu, takže velký prostor – trvalo nám to vlastně 14 dní – na nějaké případné změny systémové či parametrické tam opravdu nebyl, nicméně si myslím, že jeho schválení bylo dobrým krokem, určitě lepším, než kdyby bylo přijato rozpočtové opatření. To jenom připomínám na bázi rozpočtu roku 2018.

Číslo tady zaznělo v podání paní ministryně, tak jimi tady opravdu nebudu zdržovat. Jenom si myslím, že je potřeba říci ještě jednu věc. Každý rozpočet vzniká na základě

predikcí. Tady mi dovoďte, abych se spíše zastavila nad tím, co Ministerstvu financí jde dobře, což jsou odhady a predikce do budoucna, protože když se podíváte na čísla rozpočtu roku 2018, která vycházela z predikce podzimu 2017, tak zjistíte, že se trefili pomalu s hodinářskou přesností, což se opakuje několikrát po sobě. To je, myslím, potřeba tady ocenit.

Na druhou stranu to, co nám nejde, a to, co je kamenem úrazu, to jsou peníze, které nám plynou z Evropské unie. Než vás seznámím s návrhem usnesení, dívala jsem se trošičku do historie. Tam jsme opravdu jako na houpačce, protože když si to vezmeme od roku 2015, tak tam přišlo o 12 mld. méně, než bylo počítáno, v roce 2016 naopak o 62 mld. více, v roce 2017 opět o 21 mld. méně a v roce 2018 opět o 37 mld. více, takže tyto záležitosti se těžko odhadují. Tady snad jenom je potřeba při sestavování státních rozpočtů být opravdu obezřetní, protože nemůžeme přesně odhadnout, jak finanční prostředky z Evropské unie nám plynou.

Bylo tady již řečeno, ke státnímu závěrečnému účtu se vyjádřil Nejvyšší kontrolní úřad, tuto zprávu projednal kontrolní výbor, pan zpravodaj a předseda nás jistě seznámí se stanoviskem. A já, když dovolíte, bych vás seznámila s návrhem usnesení, tak jak bylo přijato v rozpočtovém výboru. Je to usnesení rozpočtového výboru z 29. schůze ze dne 2. října 2019 k vládnímu návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2018, sněmovní tisk 472:

Po úvodním výkladu náměstka ministryně financí a náměstka ministryně financí pana Kouby a pana Tyla, po vyslechnutí zpravodajských zpráv zpravodajů výborů a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu

I. projednal na společné schůzi se zpravodaji výborů usnesení výborů ke státnímu závěrečnému účtu České republiky za rok 2018 (dále jen státní závěrečný účet) a usnesení kontrolního výboru ke stanovisku Nejvyššího kontrolního úřadu k návrhu státního závěrečného účtu a uvádí, že

a) všechny výbory doporučily Poslanecké sněmovně schválit nebo vzít na vědomí výsledky hospodaření jednotlivých kapitol a okruhů státního rozpočtu a finanční vztahy státního rozpočtu ke státním fondům podle usnesení rozpočtového výboru číslo 242 ze 3. dubna 2019;

b) výbor pro obranu doporučuje, aby Poslanecká sněmovna přijala následující doprovodné usnesení: Poslanecká sněmovna doporučuje vládě, aby odstranila rozdíly v odměňování mezi zaměstnanci Národního bezpečnostního úřadu a příslušníky bezpečnostních sborů, dle zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, a státními zaměstnanci, dle zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě;

c) výbor pro bezpečnost doporučuje, aby Poslanecká sněmovna přijala následující doprovodné usnesení: Poslanecká sněmovna doporučuje vládě, aby při přípravě rozpočtu na rok 2020 a střednědobého výhledu na léta 2021 a 2022 zachovala kapitola 305 Bezpečnostní informační služba přinejmenším stávající úroveň výdajů podle schváleného střednědobého výhledu státního rozpočtu na léta 2020 a 2021;

d) kontrolní výbor v usnesení ke stanovisku Nejvyššího kontrolního úřadu k návrhu státního závěrečného účtu konstatuje, že rozpočtová politika vlády snižuje odolnost státního rozpočtu vůči možnému budoucímu ochlazení ekonomiky.

II. Rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu proto po projednání všech kapitol a okruhů vládního návrhu státního závěrečného účtu jako celku, sněmovní tisk 472, včetně vládního návrhu usnesení Poslanecké sněmovny ke státnímu závěrečnému účtu doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala následující usnesení:

Poslanecká sněmovna

I. bere na vědomí

1. státní závěrečný účet České republiky za rok 2018, který vykazuje příjmy státního rozpočtu ve výši 1 403 918 022 tis, výdaje státního rozpočtu ve výši 1 400 974 393 tis. a celkový přebytek státního rozpočtu ve výši 2 943 629 tis;

2. výsledky rozpočtového hospodaření územních samosprávných celků, dobrovolných svazků obcí a regionálních rad regionů soudržnosti v České republice za rok 2018, které vykázalo příjmy ve výši 532 592 421 tis. Kč, výdaje ve výši 523 800 300 tis. Kč a přebytek ve výši 8 792 121 tis. Kč;

3. stav státních finančních aktiv České republiky k 31. prosinci 2018 ve výši 115 576 908 tis. Kč a stav státních finančních pasiv České republiky ve výši 1 694 909 446 tis. Kč;

4. informaci o hlavních výsledcích hospodaření státních fondů České republiky za rok 2018 podle údajů uvedených v sešitu F návrhu státního závěrečného účtu;

5. informaci o stavu a vývoji státních záruk uvedenou v sešitu D návrhu státního závěrečného účtu;

6. informaci o stavech fondů organizačních složek státu uvedenou v sešitu F návrhu státního závěrečného účtu;

7. informaci o postupu privatizace a o stavu a použití prostředků vedených na zvláštních účtech za rok 2018, podle zákona č. 178/2005 Sb., o zrušení Fondu národního majetku, uvedenou v sešitu I návrhu státního závěrečného účtu;

II. souhlasí s vypořádáním přebytku státního rozpočtu České republiky za rok 2018 financujícími položkami takto: vydanými státními dluhopisy snížením o 1 600 437 415,46 Kč, změnou stavu na účtech státních finančních aktiv zvýšením o 1 343 191 320,32 Kč;

III. konstatuje, že projednala stanovisko Nejvyššího kontrolního úřadu k návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2018 a bere je na vědomí.

Tolik celý návrh usnesení rozpočtového výboru. Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, paní poslankyně, a poprosím, aby nás o jednání kontrolního výboru informoval také předseda a zároveň zpravodaj pan poslanec Roman Kubíček.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já budu podstatně stručnější a přednesu vám usnesení kontrolního výboru z 21. schůze ze dne 17. září 2019:

Kontrolní výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po úvodním výkladu prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu Miloslava Kaly, zpravodajské zprávě poslance Romana Kubíčka a stanovisku náměstka ministryně financí Karla Tyla a po rozpravě

1. bere na vědomí stanovisko Nejvyššího kontrolního úřadu k návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2018, sněmovní tisk 472/1;

2. konstatuje, že rozpočtová politika vlády snižuje odolnost státního rozpočtu vůči možnému budoucímu ochlazení ekonomiky;

3. zmocňuje předsedu výboru, aby s tímto usnesením seznámil předsedu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a prezidenta Nejvyššího kontrolního úřadu a ministryni financí.

Děkuji za slovo.

Předseda PSP Radek Vondráček: Já vám děkuji, pane předsedo. Otevírám všeobecnou rozpravu, do které v tuto chvíli jako první s přednostním právem je přihlášen pan předseda Kalousek. Pro kolegy, kteří se přihlásili s faktickou poznámkou, připomínám, že teprve teď jsem otevřel rozpravu. Nyní je možné se přihlásit po prvním vystoupení.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dobré ráno, vážené dámy, vážení pánové. Dovolte, abych těm z vás, kterým možná unikly některé věty ze zpravodajské zprávy, jednu zdůraznil. Je to věta z usnesení kontrolního výboru, který se usnesl po debatě na tom, že rozpočtová politika vlády snižuje odolnost státního rozpočtu vůči možnému budoucímu ochlazení ekonomiky. To samozřejmě není otázka jenom rozpočtu roku 2018, to je dlouhodobý trend rozpočtové politiky obou dvou vládních stran za toto i minulé volební období, kdy opravdu každým rokem snižujeme odolnost státního rozpočtu vůči možnému budoucímu ochlazení ekonomiky, nedej bože krizi.

Je to z jednoduchého důvodu. Přesto, že se ekonomice výjimečně daří, přesto, že má na příjmech vláda k dispozici, aniž by se o to sama zasloužila, z roku na rok vyšší než stomiliardové příjmy, tak tzv. mandatorní a kvazimandatorní výdaje rostou rychleji, než rostou tyto příjmy i v době růstu. Všichni, i ti, kteří se nezabývají veřejnými rozpočty a budou si tento trend aproximovat, si snadno uvědomí, co se stane v okamžiku, kdy příjmy neporostou tak rychle, nedej bože budou klesat, nicméně mandatorní a kvazimandatorní výdaje budou muset být vypláceny dál, protože jsou buď ze zákona, nebo z dlouhodobých smluvních závazků. Je to cesta, která zvyšuje riziko budoucnosti, je to cesta, která na úkor budoucnosti našich občanů si nakupuje aktuální vládní popularitu.

My jsme nikdy nehlasovali pro rozpočty s tímto trendem, my jsme nikdy nehlasovali pro rozpočty, které nejsou odpovědné vůči budoucnosti. Nemáme tedy důvod hlasovat ani pro závěrečný účet jednoho z toho roku, který tento trend vykazuje.

Já to zdůrazňuji především proto, že dalším bodem je projednávání státního rozpočtu na rok 2020. Teď projednáváme státní závěrečný účet za rok 2018, ale trend, před kterým varuje kontrolní výbor svým usnesením, trend, před kterým varuje i stanovisko Nejvyššího kontrolního úřadu, je trendem i letošního roku a je trendem i rozpočtu, který předkládá tato vláda na příští rok. Proto i do toho dalšího bodu, tedy návrhu státního rozpočtu na rok 2020, prosím mějme na paměti onu větu z usnesení kontrolního výboru: "Rozpočtová politika vlády snižuje odolnost státního rozpočtu vůči možnému budoucímu ochlazení ekonomiky."

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji a s faktickou poznámkou pan poslanec Votava. S náhradní kartou číslo 16 hlasuje pan poslanec Skopeček.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane předsedo. Kolegyně, kolegové, já nechci diskutovat přímo ke státnímu závěrečnému účtu. Chci pouze konstatovat, a to bych řekl i s potěšením, že se konečně hnuly ledy a my projednáváme vlastně před projednáváním státního rozpočtu na příští rok státní závěrečný účet předchozího roku 2018. Já jsem to tady několikrát kritizoval, protože ne vždy tomu tak bylo, nebo skoro to bylo pravidlo, že to tak nebylo. Řekl jsem tady na sněmovně, že mám připravený pozměňovací návrh, respektive úpravu jednacního řádu Sněmovny tak, aby se nemohlo opakovat to, co se dělo tady v minulosti. Možná už by třeba nebylo potřeba s tímto návrhem jít na sněmovnu, nicméně si

myslím, aby se to opravdu neopakovalo, tak ten návrh podám, tak aby to, co dneska vlastně tady projednáváme, bylo pravidlem i pro příští roky. Děkuji.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Do obecné rozpravy je dále přihlášen pan poslanec Ferjenčík. Prosím máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, paní ministryně, já bych se chtěl nejprve vypořádat s tím tvrzením o tom, že ty příjmy rozpočtu rostou díky kontrolnímu hlášení a EET. To na číslech, která máme k dispozici, můžu snadno doložit, že jednoduše není pravda.

Když se podíváme na celkové příjmy státního rozpočtu v roce 2018, to je tabulka na straně 45 státního závěrečného účtu, respektive toho dokumentu, který máme k dispozici ve sněmovním tisku, tak se dozvíme, že procento plánovaného výběru DPH dosáhlo 99,3 %. To znamená, tato vláda za rok 2018 na DPH vybrala méně peněz, než plánovala. Takže na dani z přidané hodnoty, na kterou nejvíce cílí kontrolní hlášení a EET, jste vybrali méně, než kolik jste plánovali.

Co je skutečný zdroj toho státního rozpočtu, je výběr daně z příjmu fyzických osob a výběr sociálního pojištění, tedy důchodového pojištění. Tam roste výběr více, než plánovala vláda. To znamená o 0,8 % u daně z příjmu fyzických osob, dokonce o 3,3 % u důchodového pojištění a meziročně roste o 14 % u daně z příjmu fyzických osob a o 10 % u důchodového pojištění – zatímco u DPH roste o necelých 5 %. Takže nárůst výběru daně z příjmu fyzických osob je téměř třikrát vyšší než nárůst DPH. A zatímco u výběru daně z příjmu fyzických osob a důchodového pojištění ty příjmy rostly nad plán, u DPH to bylo pod plán. Takže tvrdit, že je to díky kontrolnímu hlášení a EET, je bohupustá lež. Vybrali jste o 2 miliardy na DPH méně, než kolik jste plánovali. Tolik k tomuto tvrzení.

A dále bych chtěl upozornit na tři za mě důležité věci z té zprávy NKÚ. Za první, kapitálové výdaje se podařilo vyčerpat pouze z 66,5 % plánovaného rozpočtu. To znamená, pouze dvě třetiny investic, které vláda naplánovala ve státním rozpočtu, zvládla realizovat, zatímco u běžných výdajů je to 95 %. Takže ono je sice moc hezké, když si do rozpočtu napíšete, jak moc budete investovat, ale když potom realizujete jenom dvě třetiny těchto investic, tak prostě ty výsledky nejsou. Na to upozorňuje Nejvyšší kontrolní úřad. Ano, je tam mírné zlepšení proti roku 2017, který byl ale extrémně špatný.

Dále. Andrej Babiš se s chutí chlubí tím, jak pomáhá důchodcům, ale důchodový účet byl v přebytku 18,6 miliardy korun. To znamená, že vy jste použili 18,6 miliardy korun určené pro potřeby našich důchodců a vylepšili jste si s nimi výsledek hospodaření místo toho, abyste je třeba použili na to, aby se zlevnily náklady na život důchodců v budoucnosti, například výstavbou levného bydlení, nebo abyste to použili na sanaci toho demografického zubu. Místo toho jste z toho udělali běžný příjem rozpočtu. Ještě jste si na to schválili speciální zákon, aby to byl skutečně běžný příjem rozpočtu, a zapojili jste to do rozpočtu. Tohle udělal naposled Kalousek, jestli se nemýlím, a určitě jste ho za to nechválili. – Omlouvám se panu Kalouskovi. Myslel jsem to jako rétorickou figuru.

A poslední věc. Nejvyšší kontrolní úřad konstatuje, že připravenost České republiky na krizi je horší než v roce 2008. To je opět z té zprávy Nejvyššího kontrolního úřadu a to je to, kam vede vaše rozpočtová politika, která činí ty celé rozpočty závislé právě na dani z příjmu fyzických osob a na výběru důchodového pojištění. A právě tato daň, respektive tyto odvody jsou nejvíce závislé na hospodářském cyklu. A díky tomu, že závislost rozpočtu na těchto příjmech pod vládou hnutí ANO extrémně narůstá, tak jsme extrémně špatně připraveni na krizi.

Děkuji za pozornost.

Předseda PSP Radek Vondráček: Děkuji. Omlouvá se pan poslanec Antonín Staněk mezi 9. a 14. hodinou z pracovních důvodů.

Ptám se, zda má ještě někdo zájem o vystoupení ve všeobecné rozpravě. Pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Jsem rád, že můžu využít tuto příležitost, protože státní závěrečný účet by skutečně měl být v ten okamžik, kdy vláda skládá své účty před veřejností, a proto jsem se chtěl zeptat na několik dotazů, které vyplývají ze stanoviska k návrhu státního závěrečného účtu České republiky za rok 2018, které předložil NKÚ, a na které jsme zatím, jak jsem se ptal i kolegů, kteří jsou na kontrolním výboru, neslyšeli uspokojivou odpověď.

Tak pokud začnu, na straně 13 toho stanoviska se vyjadřuje Nejvyšší kontrolní úřad k určitým nedostatkům rozpočtového systému. Systém rozpočtování by podle NKÚ měl být více zaměřen na sestavování rozpočtu jednotlivých výdajových položek, aby nedocházelo k výraznému nedočerpaní konečných rozpočtů a růstu nároků z nespotřebovaných výdajů. Při sestavování státního rozpočtu by se měla brát v úvahu možnost zapojení nároků z nespotřebovaných výdajů, které významnou měrou zvyšují konečný rozpočet.

Jak vyplynulo mimo jiné z kontrolní akce 16/09, v současné době mnohdy dochází k zapojení nároků z nespotřebovaných výdajů do rozpočtu bez ohledu na skutečné potřeby kapitol. Zákon o státním rozpočtu tak ztrácí na svém významu. To považuji za velmi zásadní tvrzení ve stanovisku Nejvyššího kontrolního úřadu, pokud nám tvrdí, že zákon o státním rozpočtu ztrácí na svém významu v důsledku toho, že vláda může přesouvat výdaje díky těm nárokům z nespotřebovaných výdajů.

Poprosil bych paní ministryni, aby se vyjádřila k tomuhle tvrzení Nejvyššího kontrolního úřadu. Současně bych se rád zeptal paní ministryně, jakým způsobem vlastně probíhá ta kontrola z hlediska výkonnostních auditů v rámci působnosti Ministerstva financí, protože všechny ty výkazy a účty jsou dneska sestavovány na základě toho, kolik peněz se za něco utratilo, kolik peněz jsme dali na to či ono, ale už se neptáme, co jsme za to jako daňoví poplatníci dostali.

Já jsem byl teď na služební cestě s ústavně-právním výborem na Slovensku a tam jsme navštívili mimo jiné Útvar hodnoty za peníze, kde mají analytické oddělení, které zkoumá skutečně tu efektivitu vynaložení veřejných prostředků, a zaujalo mě tam, že se skutečně zaměřují na to, co daňový poplatník dostane za každý milion, který je ve veřejném rozpočtu.

A bohužel ty výkonnostní audity podle mého názoru teď dělá zejména NKÚ, ale myslím si, že by i Ministerstvo financí je mělo dělat v rámci své působnosti, tak abychom my jako poslanci dostali aktuální, rychlé informace o tom, jak se ty veřejné výdaje vynakládají. Takže tady jsem se chtěl zeptat paní ministryně, jestli plánuje nějaké změny v oblasti výkonnostních auditů, případně takzvané spending reviews, které se dělají třeba i na tom Slovensku nebo ve Velké Británii.

NKÚ potom ještě upozorňuje na rozdíl mezi peněžním principem a aktuálním principem. Na straně 15 svého stanoviska, kde uvádí, že NKÚ v kontrolním závěru z kontrolní akce číslo 17/36 uvedl, že potenciál aktuálních účetních informací není ze strany Ministerstva financí plně využíván. Tyto informace zobrazují skutečné finanční dopady učiněných rozhodnutí a mohou pomoci k transparentnějšímu skládání účtu při hospodaření s majetkem státu a lepšímu rozpočtování za předpokladu, že jsou spolehlivé a srovnatelné.

Neprojození aktuálního účetnictví se systémem rozpočtnictví a z toho vyplývající nevyužívání aktuálních účetních informací ze strany Ministerstva financí při sestavování státního rozpočtu, závěrečných účtů, kapitol státního rozpočtu a státního závěrečného účtu představuje výrazné omezení předpokládaných přínosů účetní reformy z roku 2010.

Takže chtěl jsem se zeptat, jestli paní ministryně plánuje i nějaké změny v této oblasti, na kterou upozorňuje NKÚ jako problémovou. My jsme v souvislosti s tímto navrhovali i v minulém roce, i v předminulém roce, aby Ministerstvo financí přistoupilo k tzv. rozklikávacímu rozpočtu, kde by mohly být i tyto aktuální informace zaznamenány. Já vím, že v současné době existuje monitor, který v podstatě opět upravuje pouze, řekněme, finanční výsledky v té či které položce nebo kapitole, ale už neobsahuje takové ty zásadní informace o tom, na co konkrétně ty peníze šly, abychom si mohli posoudit, jestli byly efektivně vynaloženy, případně které firmě šly v té dané oblasti.

Jsem rád, že můžu potěšit kolegy z hnutí ANO, že v Praze i v Mariánských Lázních i na úrovni Kanceláře Poslanecké sněmovny jsme se zasadili o to, že skutečně rozklikávací rozpočet už existuje. Domnívám se, že je to tudíž princip, který by byl přenositelný i na úroveň státu.

Dále bych se chtěl krátce věnovat otázce, která už tady zazněla, a to je problematika snížení zdanění práce. Nejvyšší kontrolní úřad zde upozorňuje na to, že dosud nebyly naplněny některé body z programového prohlášení vlády, kterými jsou například zrušení superhrubé mzdy u daně z příjmů fyzických osob s pozitivním dopadem na snížení míry zdanění práce nebo přijetí systémových opatření ke snížení administrativní zátěže na straně správce daně i daňového subjektu.

Já vím, že určitá drobná opatření v té administrativní oblasti už učiněna byla, nicméně rád bych se zeptal paní ministryně i v kontextu tohoto stanoviska NKÚ, jakým způsobem hodlá promítnout avizované snížení zdanění práce u fyzických osob. Protože v zásadě se nám ukazuje z toho plnění státního závěrečného účtu, že velká část miliard přitekla díky tomu, že se vybralo víc peněz právě od těch normálních lidí. Ne na jejich příjmech, nikoliv tolik třeba na tom DPH, kde to v zásadě odpovídá těm plánovaným výnosům.

A poslední dotaz, který mám, se týká strany 26 toho stanoviska NKÚ, kde Nejvyšší kontrolní úřad upozorňuje na to, že se Česká republika v mezinárodním srovnání publikovaném Evropskou komisí umístila v roce 2018 na předposledním místě z evropské osmadvacítky s hodnotou 63 % smluvně zajištěných prostředků z celkové alokace na schválené projekty spolufinancované z evropských strukturálních a investičních fondů. Česká republika se nepřiblížila průměru zemí EU, který v roce 2018 činil 72 % smluvně zajištěných prostředků. Došlo naopak k meziročnímu zhoršení o 3 procentní body mezi průměrem Evropské unie a České republiky. Ministerstvo financí nepochybně velmi důsledně sleduje způsob, jakým se čerpají prostředky z evropských fondů, které má na starosti Ministerstvo pro místní rozvoj, a chtěl jsem se zeptat, jaká opatření byla v této oblasti učiněna, tak abychom se vyhnuli tomu nežádoucímu efektu, že se vlastně potom velká část těch prostředků nechává k čerpání až na konec toho období, což samozřejmě zvyšuje riziko toho, že budou tyto výdaje, tyto peníze daňových poplatníků, případně z Evropské unie, využity neefektivně.

Ono totiž si myslím, že nemá smysl, pokud máme k dispozici nějaké peníze, ať už jsou vybrány z daní občanů České republiky, nebo ať už jsou to příjmy z Evropské unie, kam přispíváme, takže jsou to zprostředkovaně taky peníze daňových poplatníků, tak úplně tak nemá smysl mezi tím rozlišovat a trvat pouze na tom, abychom takzvaně všechno vyčerpali, ale i tam je potřeba se zaměřit na to, aby ty výdaje byly správně naplánovány, včas zasmluvněny a následně byla vyhodnocena efektivita vynaložení těchto veřejných prostředků.

Potom samozřejmě tam NKÚ upozorňuje na nějaké další nedostatky, o kterých tady notoricky víme, jako je upozornění na to, že se v roce 2018 vybudovaly pouhé čtyři kilometry dálnic v České republice, ale o tom už jsme tady diskutovali mnohokrát, je to známý nedostatek, jisté legislativní změny tam byly přijaty a já doufám, že i v těchto dalších oblastech, které tady nechci podrobně rozebírat, vláda podnikne efektivní kroky k nápravě. (Hluk v sále.)

Já bych poprosil paní ministryni, jestli by se mohla vyjádřit k těmto dotazům. Myslím si, že to je adekvátní, protože to je v podstatě jediná možnost nás jako Poslanecké sněmovny, abychom se zabývali tím, jak skutečně vláda naplňuje svůj rozpočet a svoji finanční politiku. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Michálkovi. Nemám nikoho přihlášeného do rozpravy. Ptám se, jestli se někdo ještě hlásí do rozpravy. Není tomu tak. Závěrečné slovo paní ministryně financí. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já samozřejmě se pokusím stručně zareagovat, i když si myslím, že celou řadu těchto věcí budeme probírat v souladu s rozpočtem na rok 2020. Všechny tyto věci byly probírány na výborech, kam chodím buď já přímo osobně, nebo náměstci, ale pokusím se zareagovat. Vezmu to postupně.

Na pana předsedu Kalouska. Samozřejmě to bude téma rozpočtu roku 2020, takže si to tu dneska během těch dlouhých hodin řekneme mockrát, ale já bych zareagovala na tu odolnost. Odolnost rozpočtu na případnou recesi, nebo on dokonce použil slovo krize.

Nevím, jak přebytek rozpočtu v roce 2018 snižuje odolnost na krizi, ale každopádně mám-li reagovat na ten citát ze zprávy Nejvyššího kontrolního úřadu, kdy oni porovnávají odolnost těch let v roce 2008, 2009 se současným stavem, tak já bych chtěla jenom stručně říct, že to hodnocení se opírá pouze o hodnocení hotovostního státního rozpočtu, to znamená, nikoliv o hodnocení celých veřejných financí, které vychází z metodiky Evropského systému národních a regionálních účtů. Protože celé veřejné finance ve strukturálním vyjádření v roce 2008 i 2009 byly hluboko pod hranicí střednědobého rozpočtového cíle, tehdy ty strukturální deficity byly minus 3,2 % až 4,2 % HDP, zatímco v roce 2018 byly české veřejné finance strukturálně přebytkové, vykazovaly stav přebytku 0,4 % HDP. (V sále je hluk a neklid!)

Na pana poslance Ferjenčíka, nebo možná, jestli to tady řekl někdo jiný, budu reagovat na jednotlivé body, jak jsem si dělala poznámku. Třetí a čtvrtá vlna chyběla v inkasu, proto bylo nižší inkaso DPH. My jsme v té době predikovali a počítali s třetí a čtvrtou vlnou, která tady v Poslanecké sněmovně zůstala téměř rok a půl. A samozřejmě nám vzrostly platy, proto byl vyšší odvod sociálního pojištění. Ale EET má vliv do všech daní, nikoliv na DPH.

A k přebytkovému důchodovému účtu. My nemáme důchodový účet, máme rozdíl mezi příjmy a výdaji ze sociálního pojištění, a vy jste hovořil o důchodovém účtu a použil jste příjmy z Fondu národního majetku ve výši 18 mld., které jsou ale příjmy z dividend státních firem, kde jsme v podstatě prosadili novelu zákona a zapojili je do příjmů státního rozpočtu, o kterých rozhoduje tato Poslanecká sněmovna. Kapitálové výdaje byly plněny na 124 % oproti rozpočtu a ve zprávě NKÚ se o nich hovoří v poměru ke konečnému rozpočtu, tedy ne včetně všech nároků.

Pan předseda Michálek. Co se týče výkonnostních auditů, chtěla bych vás informovat, že v přípravě je projekt, na kterém budeme spolupracovat s Evropskou komisí, kde jsme

požádali o součinnost při přípravě takzvaných spending reviews, a tam chceme, aby ty výkonnostní audity byly ve spolupráci s Evropskou komisí nastaveny.

O rozklikávacím rozpočtu jsme se bavili v souvislosti se Státní pokladnou. Já jsem vás informovala, že jsme prosadili, a skutečně od začátku tohoto roku začala fungovat, možnost rozpadu ze Státní pokladny až na jednotlivé faktury. Spolupracujeme na tom s jednotlivými rezorty, ten přehled tam máme. Samozřejmě ta představa vaše a naše se trochu rozchází. Víte, že jsme se na to téma už sešli a že něco jiného je státní pokladna, kterou jsme vám prezentovali, která stála historicky 7 mld., a na té my stavíme. Takže jsme se od té loňské debaty určitě posunuli dál.

Co se týče čerpání fondu SIF, situace se velmi zlepšila. Každé zhruba dva měsíce zasedá podle potřeby Rada ESIF, které momentálně předsedá paní ministryně pro místní rozvoj. Vyhodnocujeme jednotlivé operační programy a čerpání, pokud chcete, zašlu vám tabulku. Vyhodnocujeme to pravidelně. Teď ji tady nemám, ale není problém, během dne si ji klidně mohu nechat poslat. Zlepšení v čerpání programu ESIF se jednoznačně zlepšilo. Takže ten rozklikávací rozpočet, jak o něm mluvíte, v podstatě máme, mohu vám poslat odkaz. Je to monitor.mfcr.cz.

A co se týče aktuálních údajů, ty také máme, používáme je za celé veřejné finance a za jejich kompilaci je odpovědný Český statistický úřad. My je používáme nikoliv k analýze jednotlivých položek, ale k hodnocení celkových agregátů, takže z tohoto pohledu to spíše používá auditní orgán ke své práci.

Co se týče reformy a vůbec vazby na zdanění práce, víte, že už jsem jednou měla v legislativním procesu zrušení superhrubé mzdy, pak unikla nestandardně celá celková reforma, na které jsme pracovali s ministrem Adamem, tím umřela dřív, než spatřila světlo světa. Na koaliční radě tento problém řešíme, máme to samozřejmě i ve vládním prohlášení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni financí. (Poslanec Michálek se hlásí o slovo.) Vzhledem k tomu, že není zájem o závěrečné slovo od paní zpravodajky, nezačnu podrobnou rozpravu ani neudělím přednostní právo panu předsedovi Michálkovi z jednoho prostého důvodu, protože se očekává vystoupení prezidenta republiky, a přeruším na několik minut schůzi do desáté hodiny. Potom dostanete slovo, pane předsedo. (Poslanec Michálek se i nadále hlásí o slovo.) Ne v 10 hodin, po vystoupení pana prezidenta. (Poslanec Michálek namítá, že je to v rozporu s jednacím řádem.) To není v rozporu s jednacím řádem. Mám tady výslovně písemné stanovisko prezidenta republiky, že bude vystupovat v deset hodin. Nechal jsem domluvit paní ministryni financí, její závěrečné slovo. Pokoušet se o jiný výklad můžete, klidně mě můžete navrhnout odvolat z řízení schůze.

Přerušuji schůzi do 10 hodin do příchodu prezidenta republiky.

(Jednání přerušeno v 9.55 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, oznamuji vám, že za několik okamžiků navštíví náš jednací sál Poslanecké sněmovny prezident České republiky pan Miloš Zeman.

(Zní fanfáry z Libuše, přítomní povstávají, prezident republiky přichází do jednacího sálu Sněmovny a zaujímá místo u řečnické.)

Předseda PSP Radek Vondráček: Vážení přítomní, dovoluji, abych mezi námi uvítal prezidenta republiky pana Miloše Zemana a předal mu slovo. Prosím, pane prezidente.

Prezident České republiky Miloš Zeman: Vážený pane předsedo Poslanecké sněmovny, vážení členové vlády, vážené kolegyně poslankyně a vážení kolegové poslanci, jako každý rok před vás předstupuji, abych vyjádřil svůj názor na návrh nejdůležitějšího zákona roku, to jest zákona o státním rozpočtu. Tento zákon jsme projednávali v mém expertním týmu s paní ministryní Schillerovou a členy expertního týmu s ekonomickou erudicí jsou guvernér České národní banky, prezident Hospodářské komory a prezident Svazu průmyslu a dopravy. Při této příležitosti musím vysoce ocenit jak ekonomickou erudici paní ministryně, tak i její diplomatické mistrovství, s nímž jednala s jednotlivými ministry. Šestnáctého září jsem se svými připomínkami vystoupil na vládě. Nu a nyní mě máte zde.

Předslal bych, že pokud Poslanecká sněmovna návrh zákona schválí, tak ho podepíší. Na druhé straně i přátelská kritika může být kritikou. A té se právě teď dočkáte. Svoje vystoupení jsem rozdělil na tři části. Za prvé, vnější podmínky rozpočtu, za druhé, problémy neefektivních výdajů, a za třetí, návrh na získání nových příjmů.

Takže začneme těmi vnějšími podmínkami. Ve světě zuří obchodní nebo celní válka. Válka mezi Amerikou a Čínou, mezi Amerikou a Evropskou unií. Ale kromě toho je tady ještě jeden faktor, který z důvodů politické korektnosti není příliš zmiňován, třebaže může vysvětlit mnohé ze zastavení ekonomického růstu Německa. Energiewende, tedy obrat k zvláště drahým zdrojům elektrické energie, vedl k tomu, že v Německu je nejdražší cena elektřiny v Evropě, a plánované odstavování elektráren se už dnes promítlo do nulového růstu německé ekonomiky. Říkám to proto, protože bych si přál, aby naši zemi nezachvátilo obdobné klimatické šílenství a abychom si uvědomili, že náš energetický mix je sestaven tak, že pouze 3 % výroby jsou solární elektrárny, 47 % uhelné elektrárny a 35 % elektrárny jaderné. Tolik k vnějším podmínkám. Myslím si, že naši závislost na Německu můžeme částečně kompenzovat diverzifikací našeho exportu do dalších teritorií, zejména pak tam, kde klimatičtí alarmisté nemají příliš na různých ustláno. Tolik k první části mého vystoupení.

Část druhá. Neustále upozorňuji na to, že díky Topolánkově vládě s sebou vlečeme batoh dotací na obnovitelné, zejména pak solární zdroje. Jenom pan ministr průmyslu má ve své rozpočtové kapitole na tento účel solárů 27 miliard korun. Co by se za to udělalo? Dvacet sedm miliard korun. Nu, co s tím? Je několik řešení – solární daň, snížení výkupních cen, překompensace. Pan ministr Havlíček bude teď jednat s Evropskou unií a mohlo by to přinést několik miliard úspor. Nicméně to na věci nic nemění. Kdybychom nebojovali proti těmto výdajům, pak by čistě teoreticky mohly trvat dvacet let. A myslím si, že naše ekonomika nepotřebuje, aby se tímto způsobem zatěžovala, zvláště když cena solárních panelů klesla na jednu desetinu. Takže ony dotace v podstatě jdou do kapes solárním baronům, kteří mají radost z jednoho z tunelů v naší ekonomice.

Druhé téma, o kterém bych rovněž rád mluvil, je téma úspor na státních úřednicích. Chtěl bych ocenit paní ministryni Maláčovou. Je tady? (Otáčí se.) Je tady. Dobrý den. Která zrušila bez náhrady fond dalšího vzdělávání, který měl 600 zaměstnanců, takže těchto 600 zaměstnanců se může uplatnit v soukromém sektoru. Zlí jazykové sice říkají, paní ministryně, že jste je vzala zpátky, ale při naší minulé schůzce jsem si potvrdil, že tomu tak není. Kéž by i v dalších resortech se podařilo zrušit fondy dalšího vzdělávání, kdo z vás o tom slyšel. Typicky parkinsonovská instituce, která se živí sama ze sebe. Nu a 600 lidí, to je opravdu hodně. A já doporučuji použít místo nemotorných a vysokých výdajů na informační systémy to, co už funguje v bankovním systému, tzv. robot, což je počítačový algoritmus, který může obsloužit klienta. V bankovním systému už díky tomu došlo k úspoře pracovních sil.

Nu, mohl bych mluvit o dalších věcech, jako jsou sociální dávky. Sám zastávám názor, že ten, kdo odmítne nabízenou práci, by neměl žádné dávky dostávat. Uvidíme, jak se tento jev bude vyvíjet. Paní ministryně mě informovala, že po třech měsících vynětí z evidence se uvažuje o prodloužení této lhůty na osm měsíců. Alespoň něco.

Zcela závěrem bych vám chtěl říci, protože kritika je hezká, ale musí být doprovázena pozitivním návrhem, že česká ekonomika má rezervy ve výši 318 miliard korun. Zdroje jsou. Ale tyto zdroje by byly dosažitelné pouze v případě, kdyby byly zrušeny všechny daňové výjimky. Obávám se, že za každou z nich je lobbistická skupina, která bude bojovat, ale tvrdím, že podobně jako každý energetický zdroj by měl mít rovné podmínky a neměl by tedy být dotován, tak i pokud jde o daňové výjimky, tak uvědomte si, že na ně doplácí lidé, kteří své daně řádně platí.

Paní ministryně Schillerová už veřejně oznámila, že chce zrušit některé daňové výjimky v rozsahu několika desítek miliard korun, a já to vřele vítám.

Dámy a pánové, zcela závěrem bych chtěl konstatovat, že plně souhlasím se stanoviskem této Poslanecké sněmovny ve věci boje kurdského národa proti turecké okupaci jeho území.

Děkuji vám za vaši pozornost. (Za potlesku stojících poslanců prezident odchází ze sálu, doprovázen předsedou PSP Radkem Vondráčkem.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkujeme za vystoupení panu prezidentu republiky a budeme pokračovat v jednání, které jsme přerušili, a to rozpravou podrobnou ke státnímu závěrečnému účtu, s tím, že se hlásil s přednostním právem předseda klubu Pirátů, pan poslanec Jakub Michálek. Než vám dám slovo, požádám paní ministryni financí a paní zpravodajku, aby zaujaly svá místa u stolu zpravodajů. On se mezitím zklidní sál, abyste měl prostor na své vystoupení. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji. Bude to skutečně pouze krátká poznámka. Já bych chtěl paní ministryni poděkovat za tu komunikaci, kterou navázala s Evropskou komisí ohledně těch spending reviews. Myslím, že to je velmi dobrá iniciativa, kterou podporuji. I vítám to, že paní ministryně přislíbila, že pošle ty tabulky. Já bych poprosil, jestli by mohla minimálně mně, příp. dalším poslancům, kteří budou mít zájem, zaslat informaci o tom, v jakém stavu je to zavádění spending reviews, ty tabulky, které slibovala, a nějaké podrobnější písemné informace k záležitostem, na které jsem se ptal, včetně odkazu na rozklikávací rozpočet včetně faktur. Já vím, že různá ministerstva zveřejňují faktury na svých webových stránkách, nicméně nejsem si úplně jist, když jsem se tam díval naposledy, že to je propojeno s tím systémem MONITOR, který, souhlasím s vámi, byl naprosto zbytečně drahý, protože teď vím, že když se implementoval rozklikávací rozpočet na úrovni hlavního města Prahy, tak to byly úplně jiné, úplně jiné řady peněz, kolik se za to vynaložilo. Nicméně chápu, že se Státní pokladnou jsou zejména spojeny třeba metodické změny ohledně odevzdávání informací, zavádění nových standardů apod. Takže poprosím o tu písemnou informaci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní v podrobné rozpravě mám přihlášenou paní zpravodajku. Nemám jinou přihlášku do podrobné rozpravy než zpravodajky rozpočtového výboru, paní předsedkyně Miloslavy Vostré. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Vážený pane místopředsedo, děkuji za slovo. Já se, když dovolíte, v podrobné rozpravě odkážu na návrh usnesení, tak jak jsem ho tady celý načetla, s tím, že bych ještě doplnila, že ve všeobecné rozpravě vystoupili čtyři kolegové poslanci. Takže odvolávám se na celý text návrhu usnesení, tak jak jsem ho již načetla.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě někdo v podrobné rozpravě? Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. Ptám se na závěrečná slova. Paní ministryně ne, paní zpravodajka také ne.

Můžeme tedy hlasovat o návrhu usnesení, tak jak byl v podrobné rozpravě přečten, jak je vám předložen v písemném dokumentu. Chce někdo jeho opakování? Není tomu tak. Můžeme tedy rozhodnout hlasováním o státním závěrečném účtu za rok 2018.

Rozhodneme v hlasování číslo 152, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 152, z přítomných 183 pro 97, proti 30. Návrh byl přijat. Konstatuji, že státní závěrečný účet za rok 2018 byl schválen.

Děkuji paní ministryni, děkuji paní zpravodajce a končím bod číslo 286.

Dalším bodem našeho jednání je

1.

Vládní návrh zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2020 /sněmovní tisk 605/ - první čtení

Děkuji paní ministryni i paní zpravodajce, že zůstaly u stolku zpravodajů, a budeme pokračovat v projednávání tohoto bodu. Z pověření vlády návrh uvede místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová. Prosím, paní místopředsedkyně vlády, já vám udělím slovo, až bude dostatečný klid v sále. Pokud vedete ještě diskuse na jiné téma, prosím v předsálí. Prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovoluji mi nyní, abych vás seznámila s návrhem zákona o státním rozpočtu na rok 2020 a představila vám jeho základní parametry a makroekonomický rámec, na základě něhož byl návrh státního rozpočtu zpracován.

Myslím si, že předložený návrh rozpočtu je kvalitní a naší zemi přináší rekordní investice na nedostatečnou infrastrukturu, rekordní objem prostředků do vzdělávání, dále posiluje vědu, výzkum, inovace a nezapomíná na seniory a rodiny s malými dětmi.

Návrh státního rozpočtu na rok 2020 stojí na makroekonomickém scénáři a predikci příjmů, které byly v souladu se zákonem o pravidlech rozpočtové odpovědnosti posouzeny nezávislým Výborem pro rozpočtové prognózy, který dne 29. srpna shledal obě prognózy na roky 2019 a 2020 za realistické. Přes poměrně různorodé názory členů, které výbor odůvodnil značnými riziky ve vnějším prostředí, se většina přítomných shodla, že prognózy Ministerstva financí jsou vnitřně konzistentní a v klíčových parametrech odpovídají jejich očekávání.

Na pozadí narůstajících rizik ve vnějším prostředí, zpomalování ekonomické aktivity v zemích Evropské unie a nerovnováhy na domácím trhu práce oslabuje i dynamika českého hospodářství. Výkon české ekonomiky by měl mírně zpomalovat z 2,4 % v roce 2019 na 2,2 % v roce 2020. Hlavním tahounem růstu by měla zůstat domácí poptávka. Reálnou dynamiku spotřeby domácností bude patrně přechodně ovlivňovat vyšší míra inflace, která by

z 2,7 % v letošním roce měla klesnout na 2,4 % v roce 2020. S uzavíráním produkční mezery souvisí i vývoj na trhu práce, kde očekáváme postupné zmírňování tlaku a u míry nezaměstnanosti i růstu průměrných mezd přiblížení k dlouhodobé přirozené úrovni.

Ráda bych však připomněla, že makroekonomický kontext je postaven na předpokladu odchodu Spojeného království z Evropské unie s dohodou, která nenaruší volný pohyb zboží a služeb, stejně jako na předpokladu urovnání eskalujících obchodních sporů mezi Spojenými státy americkými a Čínou či s jinými zeměmi.

Pro plán a realizaci fiskální politiky jsou od roku 2017 mantinely dány zákonem o pravidlech rozpočtové odpovědnosti. V jejich rámci lze fiskální politiku následujících let charakterizovat jako neutrální až mírně expanzivní, což je plně v souladu s realitou zpomalování ekonomického růstu.

Nyní dovoluji, abych přikročila ke konkrétním parametrům návrhu státního rozpočtu. Očekáváme, že celkové příjmy meziročně vzrostou o 7,7 % neboli o bezmála 113 mld. korun na částku 1 578 mld. korun. Výdaje státního rozpočtu na rok 2020 jsou navrženy o 40 mld. korun vyšší než příjmy, tedy ve výši 1 618 mld. korun. Deficit státního rozpočtu tak zůstává pro rok 2020 na stejné úrovni jako v letošním roce, a to při zachování kladného salda sektoru vládních institucí.

Co se týče příjmů posouzených Výborem pro rozpočtovou prognózu potom – daňové příjmy bez pojistného navrhuji v objemu téměř 819 mld. korun, tedy o téměř 50 mld. korun vyšší. K tomu více než z poloviny přispěla nová daňová opatření jako zvýšení sazeb daně z hazardu, spotřebních daní z tabáku a lihu, změna právní úpravy pro tvorbu rezerv pojišťovně či zavedení digitální daně. Inkaso predikce navyšuje rovněž poslední etapa elektronické evidence tržeb. Za další příjmy z pojistného na sociální zabezpečení rozpočtujeme ve výši přes 586 mld. korun. Náš odhad meziroční změny o 30 mld. se opírá předně o prognózovaný růst průměrných mezd a platů v ekonomice. U příjmů z rozpočtu Evropské unie a z finančních mechanismů předpokládáme výši skoro 112 mld. korun, tedy přibližně o 18 mld. vyšší než v letošním roce. To odpovídá pokročilé fázi sedmiletého cyklu aktuálního programového období evropských strukturálních a investičních fondů. Ostatní příjmy jsou rozpočtovány ve výši necelých 62 mld. korun a meziročně rostou o více než 15 mld. korun zejména v důsledku vyšších příjmů z prodeje emisních povolenek o bezmála 10 mld. korun, příjmů z aukce kmitočtů ve výši 7 mld. korun. Kromě toho se v této kategorii příjmů očekává 16,5 mld. korun z prostředků z privatizačních účtů či příjmy z dividend společnosti Letiště Praha odhadované na 1,5 mld. korun.

Stejně jako příjmy jsou výdaje návrhu státního rozpočtu zvýšeny meziročně o 112,8 mld. korun. Pokud bych měla změnu rozdělit na národní a spolufinancované evropské výdaje, je nárůst více než 95 mld. tvořen domácími prostředky.

Jelikož mezi hlavní cíle naší vlády patří rozvoj České republiky, budou finanční prostředky v roce 2020 použity především na nárůst kapitálových výdajů o 23,9 mld. korun na bezmála 146,2 mld. korun. K meziročnímu nárůstu dochází u kapitálových výdajů, které jsou kryty příjmy z rozpočtu EU, a to o 15,6 mld. korun. A u českých kapitálových výdajů je nárůst o 8,3 mld. korun na úroveň 88 mld. korun. Právě zvyšování státního podílu výdajů na investice je jedním z cílů současné vlády, čímž navazuje na trend, kdy od roku 2014 soustavně navyšuje kapitálové výdaje z národních zdrojů.

Dále dojde k navýšení výdajů na výzkum, vývoj a inovace o 1 mld. korun na úroveň národních zdrojů ve výši 37 mld. korun. Po započtení výdajů krytých příjmy EU a finančních mechanismů činí celkové výdaje na výzkum 47,6 mld. korun, což oproti roku 2019 představuje zvýšení výdajů o 5,5 mld. korun. Podíl těchto výdajů na HDP pro rok 2020 představuje 0,8 %.

V rozpočtu na rok 2020 také dokazujeme, že školství je pro nás prioritou. Celkový rozpočet kapitoly Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy dosáhne v příštím roce výše 226 mld. korun, což představuje meziroční navýšení rozpočtovaných prostředků o téměř 21 mld. korun. Objem prostředků na platy pedagogických pracovníků v regionálním školství se zvyšuje o 10 %, pro rok 2021 se pak počítá s dalším nárůstem prostředků na platy o 9 %, tak aby se platy učitelů v regionálním školství na konci volebního období v roce 2021 dostaly minimálně na 150 % jejich výše z roku 2017, což je v souladu s cílem stanoveným v programovém prohlášení vlády. Tím bude zajištěn průměrný plat učitele na úrovni minimálně 45 tis. korun v roce 2017. Objem prostředků na platy nepedagogických pracovníků v regionálním školství se zvyšuje o cca 10 %. Pro rok 2021 se pak počítá s dalším nárůstem prostředků na platy o cca 4 %, tak aby se platy nepedagogických pracovníků v regionálním školství na konci volebního období v roce 2021 dostaly minimálně na 150 % jejich výše pro rok 2017, a to v souladu s cílem stanoveným v programovém prohlášení vlády. Tím bude zajištěn průměrný plat nepedagogického pracovníka na úrovni minimálně 24 tis. korun.

Navýšení platů všech zaměstnanců veřejné správy v roce 2020 bude činit 1 500 korun do tarifu na zaměstnance a současně bude zrušena první stupnice platových tarifů. Do návrhu rozpočtu na rok 2020 bude promítnuto krácení počtu míst a objemu prostředků na platy stanovené vládou dle specifik jednotlivých kapitol. Krácení se nevztahovalo na příslušníky bezpečnostních sborů, vojáky z povolání, zaměstnance v regionálním školství a zaměstnance v tzv. parlamentních kapitolách. Toto opatření představuje celkem úsporu ve výši 1,17 mld. korun a redukci počtu míst o 2 970 míst.

Dále v oblasti prostředků na platy ústavních činitelů a odvozených soudců a státních zástupců bude promítnuta aktualizace propočtů podle úrovně průměrné nominální měsíční mzdy fyzických osob v nepodnikatelské sféře dosažené za rok 2018 vyhlášené Českým statistickým úřadem dne 3. září letošního roku. Platová základna soudců a státních zástupců v návaznosti na současné údaje roste oproti základně roku 2019 o 10,3 % a platová základna ostatních ústavních činitelů o 10,3 %. Tento dopad u tzv. parlamentních kapitol bude řešen při projednávání státního rozpočtu v Poslanecké sněmovně Parlamentu formou pozměňovacího návrhu.

V sociální oblasti je rozpočtováno výrazné zvýšení průměrného starobního důchodu, který by se měl od 1. ledna 2020 zvýšit o 900 korun na částku 14 326 korun. Tato mimořádná valorizace zvyšuje výdaje státního rozpočtu o 34,9 mld. na částku přes 507,4 mld. korun. Dále je tam zahrnuto navýšení rodičovského příspěvku, kterým zvedáme životní úroveň osob celodenně pečujících o malé děti, a odpovídá to částce 8,6 mld. korun. Platba státu do veřejného zdravotního pojištění se meziročně zvyšuje o 3,5 mld. korun na celkovou částku 76,8 mld. korun.

Národní výdajový rámec Státního fondu dopravní infrastruktury byl zvýšen na celkovou úroveň 70,2 mld. korun.

Z hlediska fungování veřejné správy jsme posílili rozpočtované zdroje na obranu České republiky, kdy výdaje Ministerstva obrany jsou navrženy v objemu o téměř 9 mld. vyšší než pro letošní rok, čímž by v roce 2020 měly činit 75,5 mld. korun. V souladu s obrannou strategií České republiky a dlouhodobým výhledem pro obranu 2035 je předpokládáno, že rozpočet resortu Ministerstva obrany bude postupně navyšován s cílem dosažení podílu 1,4 % HDP do roku 2021.

Počítáme také s pětiprocentní valorizací příspěvku na výkon státní správy u územních samosprávných celků.

Zároveň mi dovoluje stručné subjektivní shrnutí. Domnívám se, že návrh státního rozpočtu na rok 2020 vytváří předpoklady pro realizaci vhodných politik, které přispějí ke

zvýšení produktivity a posunou potenciál naší ekonomiky ať už investicemi do infrastruktury, nebo do vzdělání, vědy, výzkumu či inovací. Současně návrh podporuje prvky inkluzivního růstu, protože zvyšuje životní úroveň nejen seniorů, ale rodin pečujících o malé děti a pomáhá zvyšovat jistotu v turbulentní době rostoucího obchodního protekcionismu, nejistých budoucích vztahů se Spojeným královstvím či podob evropské integrace.

Děkuji vám za pozornost a na závěr svého vystoupení bych chtěla požádat Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky o podporu vládního návrhu zákona o státním rozpočtu na rok 2020 a schválení základních údajů návrhu tohoto zákona v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní ministryni financí a místopředsedkyni vlády Aleně Schillerové. Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím číslo 37 předložený návrh zákona přikázal k projednání rozpočtovému výboru. Rozpočtový výbor předložil usnesení, které bylo určeno jako sněmovní tisk 605/1. Požádám nyní o slovo zpravodajku, předsedkyni rozpočtového výboru poslankyni Miloslavou Vostrou, aby nás seznámila s tímto stanoviskem. Máte slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, členové vlády, kolegyně a kolegové, dovoluji, abych na úvod připomněla ta nejzákladnější čísla, protože myslím si, že zdůvodnění paní ministryně bylo dost podrobné, a ráda bych dala prostor vám ostatním, abyste v rozpravě mohli zareagovat.

Takže jenom pro shrnutí, celkové příjmy státního rozpočtu na rok 2020 se stanou částkou 1,578 bil. korun, celkové výdaje 1,618 bil. korun, schodek ve výši 40 miliard. Ve státním rozpočtu jsou obsaženy finanční vztahy k rozpočtu Evropské unie, očekávané příjmy k rozpočtu Evropské unie v celkové výši 109,9 mld. korun a odvody do rozpočtu ve výši 47 mld. Dále jsou tam finanční vztahy ke krajům mimo hlavního města Prahy ve výši 1,4 mld., k obcím mimo hlavního města Prahy ve výši 9,8 mld. a k hlavnímu městu Praze ve výši 1,14 mld. Návrh státního rozpočtu počítá s mírným zpomalením růstu ekonomiky proti roku 2019, a to na 2,2 %, a průměrnou mírou inflace 2,4 % a nezaměstnaností 2,3 %.

Na příjmové stránce se počítá s nárůstem daňových příjmů včetně pojistného na sociální zabezpečení o celkovou částku 112 miliard korun. Tady bych jenom chtěla říci, že jsou zde započítány odhady příjmů z legislativních návrhů, které ještě neprošly celým legislativním procesem, jako je sazbový balíček nebo daň z vybraných internetových služeb.

Osobně jsem toho názoru, že stav ani výhled české ekonomiky není natolik zlý, aby bylo nutné ji stimulovat schodkově. Aktuální rozpočtové schodky jsou ale dány jinými důvody a ty bych tady chtěla připomenout. V minulosti byla řada sektorů podfinancována a toto narovnání poměrů samozřejmě v tuto chvíli stojí více peněz.

Předložený vládní rozpočtový návrh určitě není dokonalý, ale chybí mi tam například témata jako efektivnost sociálního státu či promyšlenější vládní kapitálové výdaje. To nevypadá, že by bylo zrovna prioritami tohoto rozpočtu. Nicméně za důležité považuji, že v polovině září tento návrh podpořili na zasedání tripartity odbory i zaměstnavatelé, a tudíž bych to shrnula tím, že vládní návrh státního rozpočtu je rozumným kompromisem.

Na samý závěr bych chtěla informovat, že sněmovní rozpočtový výbor tento vládní rozpočtový návrh projednal před 14 dny a ve svém usnesení doporučuje Poslanecké sněmovně, aby v prvním čtení schválila základní parametry státního rozpočtu na příští rok. Nicméně chci se zeptat pana předsedajícího, zda mohu s celým textem návrhu usnesení seznámit Poslaneckou sněmovnu již nyní, nebo zda se mám přihlásit do rozpravy.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Já vám rozumím, paní předsedkyně. I když jsem požádal kolegy, kteří diskutují jiné věci, aby se ztišili, tak přesto je tu hluk...

Poslankyně Miloslava Vostrá: Nicméně, pane místopředsedo, vy jste asi nezaznamenal můj dotaz, takže když dovolíte, já budu pokračovat a seznámím Poslaneckou sněmovnu s celým návrhem usnesení.

Takže vážené kolegyně, vážení kolegové. Usnesení rozpočtového výboru 30. schůze ze dne 9. října 2019 k prvnímu čtení vládního návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2020, sněmovní tisk 605.

Po úvodním slově ministryně financí Aleny Schillerové, zpravodajské správě a po rozpravě rozpočtový výbor

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby k vládnímu návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2020 v prvním čtení přijala následující usnesení:

Poslanecká sněmovna:

I. schvaluje základní údaje návrhu zákona o státním rozpočtu České republiky na rok 2020 podle sněmovního tisku 605 (dále zákon), kterými jsou:

A. Výše příjmů stanovena částkou 1 578 118 723 753 korun, výše výdajů stanovena částkou 1 618 118 723 753 korun, rozdíl mezi příjmy a výdaji (saldo) stanoveno částkou minus 40 mld.

B. Způsob vypořádání salda těmito financujícími položkami:

a) zvýšením stavu na účtech státních finančních aktiv o 2 626 169 129 korun;

b) změnou stavu státního dluhu o 42 626 169 129 korun;

C. Finanční vztahy státního rozpočtu k rozpočtům krajů s výjimkou hlavního města Prahy, a to příspěvky v celkové výši 1 488 199 500 korun.

D. Finanční vztahy státního rozpočtu k rozpočtům obcí, s výjimkou hlavního města Prahy, v úhrnech po jednotlivých krajích, a to příspěvky v celkové výši 9 828 964 200 Kč.

E. Finanční vztah státního rozpočtu k rozpočtu hlavního města Prahy, a to příspěvkem v celkové výši 1 140 915 000 Kč.

F. Zmocnění ministryni financí podle § 4 odst. 1, 2 zákona a zmocnění Ministerstvu financí postupovat při stanovení výše příspěvku na výkon státní správy jednotlivým obcím a hlavnímu městu Praze postupem uvedeným v příloze 8 zákona (§ 2 odst. 4);

II. bere na vědomí, že návrh státního rozpočtu ČR na rok 2020

a) obsahuje finanční vztahy k rozpočtu EU, a to očekávané příjmy z rozpočtu EU v celkové výši 109 587 036 655 Kč a odvody do rozpočtu EU v celkové výši 47 000 000 000 Kč;

b) stanoví rozsah pojistné kapacity Exportní garanční a pojišťovací společnosti, a. s., ve výši 188 000 000 000 Kč;

c) obsahuje v příloze 9 zákona seznam dotací z vyjmenovaných kapitol státního rozpočtu v roce 2020 s označením jejich příjemců a uvedením jejich výše, které nepodléhají povinnosti vyhlásit výzvu k podání žádosti o poskytnutí dotace podle rozpočtových pravidel;

III. přikazuje k projednání kapitoly a okruhy vládního návrhu státního rozpočtu ČR na rok 2020 takto:

petiční výbor kapitoly 304 – Úřad vlády, 309 – Kancelář Veřejného ochránce práv, 343 – Úřad pro ochranu osobních údajů;

rozpočtový výbor kapitoly 301 – Kancelář prezidenta republiky, 302 – Poslanecká sněmovna Parlamentu, 303 – Senát Parlamentu, 312 – Ministerstvo financí, 345 – Český statistický úřad, 359 – Úřad Národní rozpočtové rady, 396 – Státní dluh, 397 – Operace státních finančních aktiv, 398 – Všeobecná pokladní správa;

kontrolní výbor kapitoly 371 – Úřad pro dohled nad hospodařením politických stran a hnutí, 381 – Nejvyšší kontrolní úřad;

výbor pro evropské záležitosti kapitola 398 – Všeobecná pokladní správa – finanční vztahy k rozpočtu EU, EHP, Norsku a Švýcarsku vyjma zemědělské politiky (viz sešit B, str. 35, 36 a 56 až 61), v tom: Souhrnné rozpočtové vztahy k EU a finančním mechanismům, příjmy státního rozpočtu – transfery na krytí předfinancování, výdaje státního rozpočtu – programy a projekty spolufinancované z rozpočtu EU a FM a odvod vlastních zdrojů EU ze státního rozpočtu do rozpočtu EU;

hospodářský výbor kapitoly 322 – Ministerstvo průmyslu a obchodu, 327 – Ministerstvo dopravy, 328 – Český telekomunikační úřad, 344 – Úřad průmyslového vlastnictví, 349 – Energetický regulační úřad, 353 – Úřad pro ochranu hospodářské soutěže, 373 – Úřad pro přístup k dopravní infrastruktuře, 374 – Správa státních hmotných rezerv, 375 – Státní úřad pro jadernou bezpečnost;

dále ústavně-právní výbor kapitoly 336 – Ministerstvo spravedlnosti – část správní a dále souhrn celé kapitoly, 355 – Ústav pro studium totalitních režimů, 358 – Ústavní soud;

výbor pro obranu kapitoly 307 – Ministerstvo obrany, 308 – Národní bezpečnostní úřad;

výbor pro bezpečnost kapitoly 305 – Bezpečnostní informační služba, 314 – Ministerstvo vnitra – část bezpečnostní, požární ochrana a souhrn celé kapitoly, 336 – Ministerstvo spravedlnosti – část vězeňství, 376 – Generální inspekce bezpečnostních sborů, 378 – Národní úřad pro kybernetickou a informační bezpečnost;

výbor pro sociální politiku kapitola 313 – Ministerstvo práce a sociálních věcí;

výbor pro zdravotnictví kapitola 335 – Ministerstvo zdravotnictví;

výbor pro vědu, vzdělání, kulturu, mládež a tělovýchovu kapitoly 321 – Grantová agentura ČR, 333 – Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, 334 – Ministerstvo kultury, kapitola 361 – Akademie věd, 362 – Národní sportovní agentura, 377 – Technologická agentura ČR;

volební výbor kapitola 372 – Rada pro rozhlasové a televizní vysílání;

výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj kapitoly 314 – Ministerstvo vnitra – část správní, 317 – Ministerstvo pro místní rozvoj – finanční vztahy k rozpočtům územních samosprávných celků, dobrovolných svazků obcí a regionálních rad regionů soudržnosti (viz sešit G);

výbor pro životní prostředí kapitola 315 – Ministerstvo životního prostředí a kapitola 348 – Český báňský úřad;

zahraniční výbor kapitola 306 – Ministerstvo zahraničních věcí;

zemědělský výbor potom kapitolu 329 – Ministerstvo zemědělství – dále společná zemědělská politika – vazba na státní rozpočet (přímé platby, dorovnání přímých plateb z národních zdrojů, podpora rozvoje venkova, opatření společné organizace trhu) a kapitola 346 – Český úřad zeměměřický a katastrální;

IV. přikazuje dále střednědobý výhled státního rozpočtu ČR na léta 2021 a 2022 – sněmovní tisk 606 rozpočtovému výboru;

V. doporučuje výborům Poslanecké sněmovny, v jejichž kapitolách jsou rozpočtovány prostředky pro činnost neziskových a obdobných organizací, aby se příspěvky na tuto činnost zabývaly.

Toto je prosím celý návrh usnesení, tak jak byl schválen rozpočtovým výborem a tak jak je předkládám plénu Poslanecké sněmovny. A slibuji kolegyním a kolegům, že pokud nebude zájem, tak se na toto usnesení budu odvolávat a již ho nebudu celé číst. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní zpravodajce. Při projednávání státního rozpočtu v prvním čtení se vede jenom obecná rozprava, a proto bylo potřebné, aby v této části byl ten návrh usnesení přednesen. Samozřejmě už nebude potřeba, pokud si to nevyžádá Poslanecká sněmovna, opakovat, protože ho máte ve svých materiálech v tom tisku 605/1.

Nyní otevírám obecnou rozpravu. První přihlášená je paní ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová. Připraví se Tomio Okamura a další s přednostním právem je Miroslav Kalousek a Vít Rakušan. Paní ministryně, máte slovo.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, sešli jsme se tu dnes k prvnímu čtení jednoho z nejdůležitějších zákonů státního rozpočtu na rok 2020. A já připomínám, že jeho dnešní podoba se nerodila lehce. Jeho první verzi jsme totiž jako sociální demokracie nemohli podpořit. A bylo to vůbec poprvé v historii samostatné ČR, kdy se při vládním hlasování koalice na rozpočtu neshodla. Důvod byl jednoduchý. Dobrý rozpočet musí sloužit občanům a to jeho původní návrh nesplňoval.

V kapitole Ministerstva práce a sociálních věcí chyběly peníze na základní věci, od sociálních služeb po náhradní rodinnou péči, ochranu dětí atd. Hlavně tzv. nemandatorní výdaje byly osekány až na kost. Některé služby by se musely prakticky zrušit, jiné by byly extrémně omezeny. Týkalo se to třeba sociální práce na obcích, dotačních programů pro prevenci rozpadu rodiny, ochrany seniorů, péstovské péče a ochrany ohrožených dětí. Po vleklých a mnohdy tvrdých jednáních jsme ale došli ke kompromisu. V něm jsme zažehnali hrozící situaci a oproti původnímu návrhu jsme dosáhli v řadě oblastí významného zlepšení. Odvrátili jsme kolaps některých služeb či faktickou likvidaci užitečných dotačních programů. A protože je to kompromis není z mého pohledu rozpočet dokonalý, ale je to dobrý rozpočet.

Všichni jsme museli hodně počítat a všichni jsme museli hodně slevit. Jsou ale priority, ze kterých jsme slevit nemohli. Já se domnívám, že stát nesmí šetřit na lidech, nesmí šetřit na investicích a nemá dělat tupé škrty. Stát, který se vykašle na investice do lidí, je odsouzen k úpadku. Stát, který se neumí postarat o nejmladší a nejstarší členy společnosti, nemůže sám sebe označovat za civilizovaný. Stát, který šetří na investicích do vědy, výzkumu a technologií, se zakonzervuje v minulosti a není konkurenceschopný. Stát, který neplní své závazky vůči spojencům, je nedůvěryhodný.

Právě touto optikou je potřeba posuzovat tento i kterýkoli další rozpočet. Nejen nicneříkajícím údajem o přebytku či deficitu. Já si myslím, že je velká škoda, že celou debatu o státním rozpočtu se pokoušíme takto vlastně zplytčit. Proškrtnat se k přebytku je totiž snadné. Jak jsme se ale přesvědčili v době pravicových vlád, tupé škrty nejenže nevedou k prosperitě, ale aktivně jí brání. Prosperitu vždy přinášejí jen a pouze investice. Rozhodně to platí pro Českou republiku, která své bohatství čerpá z umu a práce lidí. My se těžko můžeme spoléhat

na nějaký zázračný náhlý objev masivního ropného ložiska ve středních Čechách nebo na nějaké jiné zázračné zbohatnutí. Můžeme se jen spoléhat sami na sebe a schopnost lidí dobře řídit stát. Jsem proto ráda, že tento rozpočet na tyto klíčové investice myslí.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, rozpočet 2020 počítá s penězi na základní priority Ministerstva práce a sociálních věcí. Jak víte, nad rámec původního návrhu Ministerstva financí jsme pro Ministerstvo práce a sociálních věcí vyjednali dalších 5,9 mld. Kč. Ještě letos navíc získáme dalších 800 mil. Kč na nezbytnou modernizaci IT systémů, které nás čekají zejména v příštím roce. Příští rok pak můžeme dle jejich naplňování získat dalších 1,3 mld. Kč na dofinancování vybraných kapitol. To se týká například případného dalšího růstu platů v sociálních službách, naplňování investičních pobídek, které byly v minulosti uděleny, čerpání evropských fondů atd.

Co je ale nejpodstatnější, v rozpočtu jsou peníze na důchody. Již podruhé budeme v průměru navyšovat důchody o 900 Kč k 1. lednu příštího roku. Máme zde peníze na navýšení rodičovského příspěvku. Po dvanácti letech se rodičovský příspěvek navýší na 300 tis. Kč a já doufám, že v příštích dnech se podaří tento slib naší vlády naplnit. Máme zde ale také peníze na růst platů ve státní sféře.

Jen abych připomněla, tak co se týká růstu důchodů, tak k 1. lednu příštího roku bude průměrný důchod v České republice 14 326 Kč. To ale neznamená, že všichni senioři na tuto průměrnou částku dosáhnou. Je přes milion seniorů a zejména senierek, kteří takovéto závratné výše 14 326 Kč po dvou rekordních navyšováním nedosáhnou.

Co se týká platů ve státní sféře, tak ty plošně od příštího roku vzrostou o 1 500 Kč. Pomáháme tím právě těm příjmově nejslabším státním zaměstnancům. A navíc si díky zrušení takzvané první platové tabulky, kam spadají ti nejhůře placení státní zaměstnanci, tito lidé ještě polepší zhruba o dalších 600 Kč.

Více investujeme i do prevence rozpadu rodin. Nikdo přece nechce, aby děti končily v ústavní péči, když nemusí. Asi nemusím vysvětlovat, že ústavní péče je pak pro stát mnohem finančně náročnější. Do národního dotačního titulu Rodina proto investujeme 120 mil. Kč, což je po deseti letech nárůst o 20 % a ve srovnání se současným stavem nárůst o 20 %.

Naše populace stárne a je potřeba se tomu přizpůsobit. Do budoucna musíme proto zajistit odpovídající síť domovů pro seniory. Proto mám radost, že jsme již po druhé vyjednali na investice tohoto typu půl miliardy korun, což je také více než letos. Nicméně ani tato částka nestačí. Proto doufám, že v příštích letech, tak abychom tu výzvu stárnutí populace zvládli, se nám podaří na výstavbu pobytových zařízení péče v sociálních službách získat finanční prostředky z evropských zdrojů, protože tak se státnímu rozpočtu významně ulehčí a zároveň se jedná o velmi důležité infrastrukturní investice.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, z pohledu Ministerstva práce a sociálních věcí a sociální politiky je tento rozpočet relativně skromný, umožňuje nám ale zachovat klíčové služby pro občany České republiky. Rozvíjí pomoc nejstarším i nejmladším členům společnosti. Z tohoto pohledu je pro mě přijatelným kompromisem. Znovu opakuji, že si myslím, že je to dobrý rozpočet.

Jednoduše řečeno, rozpočet není nastaven rozchazovačně, jen přebírá odpovědnost tam, kde by ji stát měl mít. Stát nesmí šetřit na lidech a už vůbec ne na dětech, seniorech nebo zdravotně postižených. Proto vás žádám o podporu tohoto rozpočtu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji ministryni práce a sociálních věcí Janě Maláčové. Přečtu omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny. Od 10.45 do 12.00 se omlouvá z pracovních důvodů pan poslanec Marek Výborný.

Nyní bude mít slovo k faktické poznámce Jan Skopec, připraví se s přednostním právem pan místopředseda Tomio Okamura. Máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Jan Skopec: Děkuji za slovo. Já mám samozřejmě připravený svůj příspěvek k hodnocení státního rozpočtu. Vystoupím ve standardní diskusi se standardní přihláškou. Nicméně bych chtěl reagovat na paní ministryni Maláčovou.

Já samozřejmě nesouhlasím s 90 % toho, co řekla, včetně té jedné z posledních vět, že rozpočet není rozchazovací. Nevím, co už by si paní ministryně Maláčová chtěla představit pod slovem rozchazovací, když v době ekonomického růstu a minimální nezaměstnanosti máme deficit 40 mld. Kč. Ale to je ten politický nesouhlas.

Mě tam překvapila jedna věta. Chtěl bych se paní ministryně Maláčové zeptat, jestli skutečně myslí vážně svá slova o tom, že deficit či přebytek je nicneřikající číslo. Jestli to fakt myslí vážně. Jestli to, zda stát hospodaří s tím, co ostatní vydělají a dají státu formou daní, tak jestli paní ministryni je fakt jedno, jestli s tím ten stát dokáže hospodařit, nebo ne, jestli vytváří přebytky a dokáže šetřit, nebo hospodařit s deficitem.

Jestli máme ministryni práce a sociálních věcí, která spravuje největší kapitolu v rámci státního rozpočtu, tak jsou slova o tom, že přebytek nebo deficit nic neříkají, naprosto tragickými, děsivými slovy. Jak mají veřejné finance vypadat jakž takž, když správkyně nejdůležitější, největší kapitoly řekne tady na mikrofon slova o tom, že přebytek nebo deficit je nicneřikající číslo? To je naprosto šílené.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ještě faktická poznámka paní poslankyně Gajduškové a stále čekající s přednostním právem pan místopředseda Tomio Okamura. Máte slovo, paní poslankyně, k faktické poznámce.

Poslankyně Alena Gajdušková: Děkuji, vážený pane předsedající. Na svého předřečníka pana poslance Skopec jenom jednu větu. To je právě ten úhel pohledu. Sociální demokracie je přesvědčena o tom, že se musíme starat o lidi, že finance, které se vydávají, musí jít ve prospěch lidí. Ta čísla nás samozřejmě zajímají, ale podstatní jsou pro nás lidé.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Faktická poznámka paní poslankyně Valachové, Jiřího Dolejše a Jana Skopec. Paní poslankyně, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vaším prostřednictvím ke kolegovi Skopecovi. Předpokládám, že on jako ekonomický expert ve skutečnosti porozuměl tomu, co chtěla říci Jana Maláčová. My přece víme, a jsme toho tady svědky nejenom nyní, ale bylo to i v minulém funkčním období, že ačkoliv plánujeme deficit, tak následně dokonce dochází k přebytkovým rozpočtům, nebo vyrovnaným. To si myslím, že bylo to, co chtěla paní Maláčová zdůraznit.

Ve shodě s panem Skopecem si nemyslím, že by to bylo dobře. Také bych si přála, aby se to, co tady plánujeme, potom naplnilo a abychom plánovali rovnou vyrovnané nebo rovnou přebytkové rozpočty. Myslím si, že nikoliv při té nynější rozpravě, určitě se k tomu zase

budeme vracet, ale už to tady několikrát na půdě Poslanecké sněmovny stran ministryně financí z hlediska vysvětlení zaznělo, jak se stane, že tedy plánujeme nějaký deficit a následně dojde k přebytku či vyrovnanému rozpočtu. Myslím si, že pro občany je to rozhodně lepší zpráva, než kdyby to bylo naopak. Nemyslím si – já tady tedy souhlasím s panem Skopečkem, že by to bylo správně. Na druhé straně se musím ohradit proti tomu, že by Jana Maláčová označila, nebo to myslela tak, že je přebytek nebo deficit jedno, a osobně si myslím k inteligenci – vašim prostřednictvím, pane předsedající – pana Skopečka, že to ví a že to byla spíše politická figura.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan kolega Jiří Dolejš také s faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Já bych nezdržoval, ale když poslouchám tento oranžovo-modrý souboj, tak bych rád upozornil na to, že aniž bych měl ambice smířovat ty, kteří si o sobě myslí, že racionálně šetří, a ty druhé označují za neracionálně rozhazovačné, že ta realita je trošičku jiná. A nejde jenom o politické figury, ale o širší ekonomický kontext.

Prosím vás, strukturální deficit i toho navrhovaného rozpočtu je zcela v toleranci, pokud jde o rozpočtové cílování. Zadlužení státu posledních pěti šesti let v podstatě je stabilizované, byť chvílku vylétne nahoru a dolů, aktuálně vylétlo trošku nahoru, ale to jenom díky tomu, že díky ratingu můžeme prodávat tak levně státní dluhopisy, že se to vyplatí a že na tom v budoucnu vyděláme. To je realita, prosím vás. Takže nešilme. Já si myslím, že pragmaticky tento rozpočet je nastavený dokonce tak, že pokud by přišla nějaká recese či hospodářská krize, pokud nebude tedy kosmických rozměrů, tak jsou tam dokonce i určité rezervy, abychom to ustáli, včetně brexitu a dalších takových drobností. Protože když si spočítáte např. brexit, tak jeho faktický dopad je zhruba tři čtvrtě procentního bodu do HDP.

Takže to je ta realita. Jestli chcete pokračovat v tom, jak jste to v minulosti dělali výborně, ty rozpočty, je to možné. Ale tohle je rozpočet, který je kompromis, a jako pragmatický kompromis je přijatelný, označila ho i tripartita, a svým způsobem akceptuje stav veřejných financí aktuálně, z krátkodobého hlediska, jako konsolidovaný a jako v podstatě kvalitní, i Národní rozpočtová rada. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času. Nyní faktická poznámka pana poslance Skopečka a ještě jedna faktická poznámka Mariana Jurečky. Máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Jan Skopeček: Reakce prostřednictvím pana předsedajícího na obě ctěné kolegyně. No, milé kolegyně, možná kdyby paní ministryně měla v sobě kouska slušnosti a ve chvíli, kdy jsem se jí tady od pultíku ptal, a ona tu byla a věděla, že na ni směřuje moje otázka, a neodešla ze sálu, tak se mohla obhájit sama a nemuseli jste vystupovat trošku vůči ní trapně za paní ministryni. Mohla ctít kolegu poslance a odpovědět mu na dotaz, který byl položen, když paní ministryně byla v sále. S úsměvem odcházela ze sálu. Takovou máte paní ministryni. Poté tady musíte žehlit její projevy. To na začátek.

K paní kolegyni Gajdůškové. Nedělejte tady ze sebe jediné spravedlivé, že vám jde o lidi. Nám jde taky o lidi. Jde nám i o ty lidi, kteří jsou zdaňováni, kvůli vaší vládě je složena daňová kvóta na historicky největší úrovni. To musí také ti lidé platit. My samozřejmě jsme pro racionální sociální politiku, pro to, aby stát pomáhal prostřednictvím peněz ostatních daňových poplatníků lidem, kteří zkrátka jsou v nějaké tíživé sociální situaci, ale to v této chvíli není. Paní ministryně Maláčová měla za úkol provést revizi sociálních dávek, protože

všichni víme, že ten systém je neefektivní a ty peníze míří i k lidem, kteří si je dnes nezaslouží a nepotřebují je. Dodnes toho nebyla paní ministryně Maláčová schopná.

A ještě naposledy ke kolegyni Valachové. Ano, deficity jsou ve finále jiné, než jsou plány, ale to by spíš měla být rétorika opozice. To je neschopnost zase Ministerstva financí, že v době relativně dobrého hospodářského růstu, nízké nezaměstnanosti, bez jakýchkoli katastrof, povodní dopadají deficity jinak, než si Ministerstvo financí naplánovalo. To bych čekal spíše od nějaké opoziční poslankyně, která bude tepat paní ministryni za to, že neumí dobře připravit státní rozpočet.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Nyní ještě pan poslanec Jurečka s faktickou poznámkou a paní poslankyně Gajdušková s další faktickou poznámkou. Máte slovo, pane poslanče, k faktické poznámce.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, bývalo dobrým zvykem, že v minulosti, když tady ministr vystoupil za svoji rozpočtovou kapitolu, tak zde ještě nějaký čas zůstal, aby mohl následně reagovat na případné jak technické, tak i faktické dotazy v diskusi, aby si tu svoji rozpočtovou kapitolu obhájil a aby ty věci vysvětlil. Tady jsme viděli, že paní ministryně to tady vypálila a pak se paní ministryně Maláčová zvedla a odešla z tohoto sálu. Mimochodem, když se podíváme na vládní lavice i koaliční lavice, tak mnoho těch, které by to zajímalo, samozřejmě ty kriticky opoziční, bohužel tady mnoho těch poslanců dneska nesedí. Zhruba odhadem tak možná 30 % teď, v tento okamžik.

Ale teď mi ještě dovolu, mám dvě další technické prosby. Kdyby tady členové vlády i kolegyně a kolegové mohli mluvit normálním jazykem, protože když tady vystoupí členka vlády a musí přijít jiná poslankyně, která musí tlumočit, co nám členka vlády chtěla říct, působí to minimálně komicky, ne-li nekompetentně. Používání takových obrátů jako "politická figura" – přiznám se, já tomu nerozumím, co to znamená. Vysvětlete mi někdo, co znamená, když někdo řekne "on to myslel tak, že to byla politická figura". To nevím, myslím, že ani lidé, co nás sledují, tomu nerozumí.

A pak třetí věc na pana kolegu Dolejše prostřednictvím pana předsedajícího. Já si fakt nemyslím, že období posledních let ekonomického růstu a prosperity je díky tomu, že máme dobrý rating jako Česká republika a že jsme některé emise našich státních dluhopisů dokázali vydat se zápornou úrokovou sazbou. Jestli by na tomhle stála prosperita České republiky, tak to teda si já fakt nemyslím. Já si myslím, že je to především díky lidem, kteří pracují, díky firmám, kterým se daří. Máme rekordně nízkou nezaměstnanost a tito lidé ať už v přímých, či nepřímých daních odvádějí příjmy státního rozpočtu a díky tomu se nám daří. To, že několik emisí bylo takto prodáno, ano, to je drobný bonus navíc, ale ten nám nepřinesl tu prosperitu, kterou teď máme, kterou bohužel i pro budoucí roky s návrhem deficitního rozpočtu projídáme.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní ještě jedna faktická poznámka paní kolegyně Gajduškové a ještě jedna faktická paní kolegyně Valachové. Máte slovo, paní poslankyně, k faktické poznámce.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji za slovo. Omlouvám se, že takto nemám ráda zdržování faktickými poznámkami, tak to nerada sama dělám, ale prostě musím reagovat. Tři kratičké poznámky.

Za prvé, ten rozdílný úhel pohledu, ten čistě matematický, ten škrticí, to pravicové vlády předváděly už dvakrát v této krátké třicetileté historii. Sociální demokracie vždycky ten trend otočila, vytáhla zemi z hospodářských problémů, které byly, jenom tím, že investovala do lidí, že jsme podpořili spotřebu, že jsme podpořili investice. Já bych na pana poslance Skopečka reagovala, ať tu paní ministryně byla, nebo nebyla.

Poznámka číslo dvě, zase ohraná písnička – rozdávačné sociální dávky. To, o čem mluvíte, co jsou skutečné sociální dávky, tedy pomoc v hmotné nouzi, případně ty dávky, které jdou skutečně těm lidem, kteří si sami na živobytí vydělat z nějakého důvodu nemohou, tak to jsou jenom 2 % všech těch sociálních transferů. To za druhé.

A za třetí. Ano, platíme daně, platíme daně všichni. A já jsem od pana Ing. Mühlfeita, který je kosmopolitní člověk, ekonom, slyšela na jedné z konferencí: Daně jsou nejlepší a v podstatě jedinou investicí středních vrstev. Proč? Protože těmito investicemi mají zajištěné veřejné služby, dostupné vzdělání, dostupné zdravotnictví, dopravu, životní prostředí atd.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce a upozorňuji vás, že faktická poznámka neslouží k vyjádření k tomu (nesrozumitelné), ale k reakci. A tady máme řetězovou reakci, která podle mého soudu překračuje princip faktické poznámky.

Paní kolegyně Valachová, máte slovo k faktické poznámce.

Poslankyně Kateřina Valachová: Stručně, jasně. Stávající vláda, ve které je sociální demokracie a hnutí ANO, i předchozí vláda, ve které bylo hnutí ANO, sociální demokracie a KDU-ČSL, nakonec z hlediska finále bez ohledu na plán hospodařila buďto přebytkově, nebo vyrovnaně. Jestli tohle je rétorika opozice, tak si myslím, že paní Schillerová jako ministryně financí, vašim prostřednictvím, se pouze usmívá.

To, co jsem chtěla říct, je to, že návrh, který je opakovaně deficitní, samozřejmě nikdo si to nepřejeme, chtěli bychom to mít tak, jak to dopadne opravdu na závěr, také jsem odkázala na to, že bezpochyby paní ministryně financí se k tomu vyjádří, jak se už několikrát na půdě Sněmovny vyjádřila – já nejsem expert na rozpočet nebo hospodářství, ale pokud mluví s odborníky, tak říkají, že tato chyba v plánu, která ale opravdu není v neprospěch občanů, protože to nakonec dopadne v přebytku nebo vyrovnaně, tak nevím, jestli je tím někdo týrán v naší zemi, spíše naopak, spočívá mimo jiné v tom, že z objektivních důvodů v posledních letech se hůře odhaduje vývoj výměny v zahraničním obchodě a také evropských fondů. Jak říkám, nejsem expert, takže předpokládám, že Ministerstvo financí se k tomu vyjádří. Tohle není žádná kritika, to je konstatování faktů.

A co se týká politických figur, tak jsem to myslela tak, že nepochybuji o tom prostřednictvím předsedajícího, že pan Skopeček by těžko mohl z hlediska své odbornosti podezřívat paní Maláčovou, že přebytek nebo deficit je jedno. Bylo to myšleno v tomto významu a myslím, že jsme to všichni pochopili. Doufám, že je to dostatečně srozumitelné.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Faktická poznámka pana poslance Skopečka. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Skopeček: Paní kolegyně poslankyně Valachová, nepochopili jsme to takto od paní ministryně Maláčové. Je moc hezké, že ji takhle obhajujete. Říkám, ještě jednou opakují, mohla tu zůstat, věděla, že na ni směřuje otázka, mohla to vysvětlit sama. Ale od paní ministryně Maláčové jsme slyšeli už tolik ekonomických nesmyslů, paradoxů, věcí, které prostě v realitě neplatí, že já ten výrok беру velmi vážně. A opravdu mě děsí, když ministryně práce a sociálních věcí, která spravuje nejdůležitější rezort z hlediska veřejných financí, což už určitě paní ministryně potvrdí, paní ministryně je na ní značně závislá v tom smyslu, jestli ona dokáže něco se sociálním systémem dělat, tak paní ministryni to buď rozváže, nebo přiváže ruce s tím dělat, i něco s finálním deficitem rozpočtu. A paní ministryně tady vážně řekne, že deficit nebo přebytek je číslo, které nic neříká. Mě to od ministryně, která má nejvíc peněz daňových poplatníků a hospodaří s nimi, tak mě to zkrátka děsí.

K paní kolegyni Gajdůškové. Když už tady chceme nějakým způsobem argumentovat a bojovat spolu, tak si ale nejdřív nějaká čísla k tomu zjistíme. Vy říkáte, že sociální demokracie vždycky musela po té vládě ODS dávat tu zemi dohromady a investicemi jim pomáhat. Podívejte se na to, jaká míra investic byla v době pravicových vlád, kdy ještě musely hospodařit ve chvíli, kdy tady byla euroamerická hospodářská krize, kdy byly výrazně nižší příjmy státního rozpočtu. Tehdy byly investice nad 10 % celkových výdajů státního rozpočtu. Podívejte se na to, kolik investice činí v návrhu rozpočtu na příští rok. Je to pod hranicí 10 %. Takže když už tady argumentujete investicemi, tak si zjistěte ta čísla, a zjistila byste, že ODS měla v té době relativně vyšší investice, než se kterými počítáte v příštím roce vy. Já myslím, že než tady budeme vážně spolu argumentovat, že by bylo dobré si to nastudovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní pan poslanec Tomio Okamura a připraví se Miroslav Kalousek, poté pan Rakušan s přednostními právy. Pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, než začnu hodnotit rozpočet, tak se musím vyjádřit k tomu, co tady říkala paní poslankyně za ČSSD Alena Gajdůšková, když říkala, že ČSSD, když bylo ve vládě, tak vždycky myslelo na občany a vždycky občané měli prý peněz více. Nějaké takovéto nepravdy.

Tak já bych jenom připomněl, že v letošním roce Nejvyšší kontrolní úřad našel finanční nesrovnalosti na Ministerstvu práce a sociálních věcí právě pod vedením ministryně Maláčové za ČSSD v hodnotě 12 mld. korun, a nejsou to první nesrovnalosti, které jsou tam za vedení ČSSD, kdy je ministr za ČSSD, v minulosti to byla paní ministryně Marksová Tominová – které tam našel. Pohybuje se to v miliardách korun. A já se ptám, kdy ČSSD vyvodí přímou hmotnou odpovědnost? Kdy vyvodí vůbec nějakou odpovědnost za tyto finanční nesrovnalosti?

A budu pokračovat, abych dokreslil, jakým způsobem ČSSD vládlo v České republice. Připomenu. Ministr financí Ivo Svoboda z ČSSD vytuneloval firmu na výrobu kočárků Liberta. Roku 2005 ho pražský vrchní soud společně s jeho poradkyní Barborou Snopkovou odsoudil za vytunelování této společnosti k pěti letům odnětí svobody. To byl ministr za ČSSD.

Dále máme tady kakaovou aféru dlouholetého poslance ČSSD Michala Krause. Ale to bych o ní hovořil dlouho. Proto se budu soustředit na jiný příklad života poslance ČSSD Michala Krause. Během jeho předsednictví v rozpočtovém výboru Poslanecké sněmovny bylo výborem rozhodnuto o přidělení dotace na neziskové sportovní centrum v Harrachově. Ovšem místo neziskového sportovního centra byla dotace použita na výstavbu luxusního hotelu společnosti PV REAL z Prostějova. A stejná firma postavila v sousedství hotelu několik

apartmánových domů a v jednom z nich si v roce 2006 koupil byt Krausův tehdy devatenáctiletý syn Pavel. A v roce 2009 si ve stejném domě koupil byt i poslanec ČSSD Michal Kraus. Podle názoru některých novinářů šlo ve skutečnosti o odměnu za přidělenou dotaci na výstavbu hotelu. Celá kauza měla později vliv na rezignaci tehdejšího předsedy Poslanecké sněmovny Miloslava Vlčka za ČSSD, na jehož návrh bylo o dotaci v rozpočtovém výboru rozhodnuto.

Budu pokračovat. Těch kauz, které ČSSD tady mělo za svého vládního působení, nebo za svého působení v politice, je totiž nekonečně. Takže já vybírám jenom některé. Kdyby náhodou někdo z poslanců chtěl na to reagovat, tak já se přihlásím a doplním na přednostní právo nekonečně mnoho dalších příkladů. A je to pouze na poslancích ČSSD, zdali to budou rozporovat a zdali si to tady zopakujeme ještě déle a podrobněji a ještě další kauzy.

Takže budu pokračovat. Z pilné dílny, v uvozovkách, ČSSD známe aféru Grossův byt. Ano, jedná se o bývalého premiéra Stanislava Grosse, konkrétně nejasný zdroj financování jeho bytu v Praze na Barrandově za téměř 4,3 mil. korun. Za svá vysvětlení o údajné půjčce přes nemajetného strýce byl kritizován. Ve stejném období média upozornila na to, že firma vlastněná Šárkou Grossovou koupila dům za 5,9 mil. korun a za úvěr na jeho pořízení ručila podnikatelka Libuše Barková, provozovatelka nevěstince, proti níž bylo vedeno trestní stíhání pro pojištění podvod.

No, budu jenom vybírat. Ještě řeknu třeba tu známou kauzu pět českých na stole. Bývalý tajemník českých premiérů Grosse a Paroubka z ČSSD Zdeněk Doležel polskému lobbistovi Jackovi Spyrovi nabízel, že mu za 5 mil. korun dodá informace o privatizaci Unipetrolu.

Takže to je to dobré hospodaření, co tady vykládají poslanci ČSSD, jakým skvělým způsobem hospodařili, když byli ve vládě? No tak si řekneme další, pojďme trochu blíž k současnosti. Připomínám i Petra Zgarbu z ČSSD. V dubnu 2005 se stal místo Jaroslava Palase ministrem zemědělství ve vládě Jiřího Paroubka. Současně se stal předsedou prezidia Pozemkového fondu České republiky. Byl kritizován za zneužití pravomoci a provádění výběrového řízení pro Český Telecom bez výběrového řízení. V listopadu 2005 rezignoval po skandálu s nestandardním prodejem státních pozemků. A to byl ministr zemědělství za ČSSD. Zjistilo se totiž, že pozemkový fond v létě roku 2005 přidělil spekulantům hodnotné pozemky v okolí Prahy za minimální ceny.

Teď nevím, jestli mám ještě pokračovat. Ještě řeknu dvě věci. Stejně tak tu máme i kauzu ROP Severozápad – to je to, kde se rozdělují ty evropské dotace – na níž se podíleli významní politici ČSSD. Tento skandál se týká netransparentního rozdělování evropských dotací v takzvaném regionu soudržnosti NUTS 2 Severozápad a týkalo se to Ústeckého a Karlovarského kraje. Podle obžaloby došlo výměnou za úplatky k ovlivňování schvalování dotace na tři projekty, přičemž obžalovaní přijali nebo plánovali přijmout ve formě úplatky minimálně 2,8 mil. korun. Takže opět ČSSD.

A snad už teď jenom na závěr – já tady mám asi deset stran. Takže uvidíme jestli bude nějaká reakce. Jestli ne, už to zavřu, ale jestli ano, tak to zase otevřu. Takže snad bych jenom zmínil, že bývalý špičkový politik ČSSD David Rath, který byl hejtmanem Středočeského kraje a ministrem zdravotnictví, byl 23. července 2015 – v té fázi ještě nepravomocně – odsouzen z korupci a za manipulaci s veřejnými zakázkami k trestu 8,5 roku vězení. Jak víme, už trest vězení nastoupil.

Takže já jsem se v tom výčtu soustředil jenom na poslance ČSSD, ministry ČSSD. Takže toto je to, jak nám ČSSD tady vládlo. Takže to je realita, to jsou fakta, každý si je může dohledat.

A zpátky k tomu rozpočtu. Já se tady musím důrazně ohradit proti nepravdám – říkám to kulantně, protože se to týká dámy – co tady řekla ministryně práce a sociálních věcí paní Maláčová. Bohužel jsou to i ty nepravdy, co předvádí i pan premiér Andrej Babiš, a říká, že prý vláda zvýšila důchody o 900 korun. No to je přímo lež. Takže si to teď přímo řekněme.

Za prvé. Na základě zákona je stanovena valorizace v průměru 750 korun. Takže ať by tady byla jakákoliv vláda, jakákoliv vláda, musí ze zákona zvýšit o 750 korun. Takže neříkejte nepravdy. To jsou lži, že zvyšujete o 900 korun. A dokonce je to i lež ještě podrobnější. Protože sami senioři vědí, že se spouště z nich o žádných 900 korun zvyšovat nebude. Protože vy z těch 900 korun v průměru, jak říkám, 750 korun je ze zákona. To znamená, i kdyby i vlády bylo SPD, ODS, Piráti, kdokoliv, kdo ve vládě není, tak by o těch 750 korun musel zvýšit ze zákona.

Takže vy jste zvýšili pouze v průměru o 150 korun, protože 150 korun je to navýšení, které je nad rámec té zákonné valorizace. Nicméně a realita je jaká? Že mnoha důchodcům se zvýší ve skutečnosti jenom o 371 korun, nikoliv o 900. A sami senioři, ti kteří mají nižší důchody, to velice dobře vědí, takže jim tady nemusíte věšet bulíky na nos. A pouze devíti z deseti důchodců se zvyšuje alespoň o 750 korun, ovšem včetně té zákonné valorizace. To znamená, musíme říci, že těch 900 korun – zdaleka jich nedosáhnou všichni důchodci, a navíc znova zdůrazňuji, říkejte pravdu, že zvyšujete o 150 korun. Rozhodnutím vás, vlády, je 150 korun. 750 je ze zákona.

Ale řekněme si taky to B. Vy jste dovolili takové zdražení životních nákladů v České republice, že těm důchodcům stejně vůbec nic nezbyvá. To, kolik tady stojí – a těch faktorů je více, těch důvodů, těch příčin, je více, pochopitelně, to, jakým způsobem se zdražily základní potraviny v České republice, jakým způsobem se zdražily energie, přece těm důchodcům, těm seniorům, a to jak invalidním, tak starobním, nezbyvá v peněženkách vůbec nic. Dokonce mi mnozí říkají, že ještě méně. Mají ještě minus ve srovnání s dřívějším.

A já vám řeknu, že je to vina vlády, protože polská a maďarská vláda zastropovala ceny elektrické energie na úrovni loňského roku. Polská vláda, protože jsou to vlastenecké vlády, dokonce je z tohoto důvodu popotahována Evropskou komisí. Ale vy jste se na to vykašlali. Vy jste nechali ty ceny elektrické energie prostě stoupnout, vy jste se vykašlali na občany České republiky, proto markantně zdražila cena elektrické energie. Znova zdůrazňuji, že Poláci a Maďaři, kde jsou vlastenecké strany u vlády, podobné jako jsme my, SPD, tak samozřejmě byli odvážní a zastropovali ty ceny, aby se nezdražilo Polákům, Maďarům.

SPD nelenilo a letos na jaře jsme dali ústavní stížnost proti tomu zvýšení ceny energií ve spolupráci s bývalou ředitelkou Energetického a regulačního úřadu paní Alenou Vitáskovou, která samozřejmě jako odbornice nám tu stížnost v podstatě zpracovala, a my jsme ji podali. Nebo ona ji zpracovala. To znamená, a výsledkem bylo, že Ústavní soud ovšem tuhle naši ústavní stížnost zamítl. Zamítl ji, je to asi čtrnáct dní.

To znamená, vy jste prostě nechali zdražit životní náklady občanům České republiky, teď tady ještě říkáte nepravdu, že zvyšujete důchody o 900 korun, přitom je to jenom o 150 korun, a opravdu, já jsem tady musel uvést na pravou míru. A znovu říkám, že i to vaše zvyšování o těch 150 korun je nespravedlivé a vůbec ten důchodový systém, který tady držíte, protože já jako SPD říkám, že by se mělo zvyšovat všem stejnou částkou. My jako SPD chceme zvyšovat všem seniorům stejnou částkou. Ne tím, že zvyšujete procentem, to znamená, těm chudším důchodcům se navyšuje méně a těm bohatším důchodcům se navyšuje více, vy ty sociální nůžky mezi nimi rozevíráte. Vy je nezavíráte. Vy zvyšujete rozdíly mezi chudými a bohatšími důchodci.

A to, že to jde zvyšovat jednou částkou, to víme. Ostatně sami jsme tady hlasovali o návrhu, kdy se seniorům přes 85 let zvyšuje paušální částkou. Takže to lze, jenom vy to

nechcete dělat. Vy naopak poškozujete ty důchodce, tu většinu důchodců, kteří mají nižší důchody. Takže to ještě předtím, než jsem vůbec chtěl se vyjádřit k tomu rozpočtu, abych uvedl na pravou míru ty nepravdy a polopravdy, co tady říká paní ministryně Maláčová a ČSSD k tomu, jak výborně hospodařili v minulosti a jak výborně tady, když byli ve vládě, tak se starali o občany. Na základě těch kauz, kterých tady mám opravdu snad deset stran (ukazuje materiály), já si myslím, že se hlavně poslanci a ministři starali sami o své kapsy. Neříkám, že všichni, ale ti, co už jsou odsouzeni a ve vězení, u těch je to, myslím, zcela jasné a doufám, že to nikdo nebude zpochybňovat. Znova zdůrazňuji, v tom případě bych se tady začel a půjdu na mikrofon ještě, mám toho tady spoustu. Takže doufám, že tento bod už můžeme ukončit a že nebudou ani útoky proti mé osobě tím, že jsem to tady rozkryl a že jsem to připomněl, protože potom bychom si to museli opravdu podrobně zopakovat.

A vrátíme se k té věcné debatě, co se týče státního rozpočtu. Návrh státního rozpočtu je pro nás bohužel stále stejně jednoduchá rovnice. Jejím výsledkem je absolutně zbytečně další dluh 40 mld. korun. Lepší časy už byly a rozpočet s tím absolutně nepočítá. Místo aby měl naopak rezervy na příští problémy, tak naopak rozdává na okamžitou spotřebu. Je málo investiční a snižuje připravenost naší země na stávající problémy, a těmi bude pokles ekonomiky, pokles příjmů, pokles zaměstnanosti a naopak růst potřeby sociálních výdajů.

Hnutí SPD samozřejmě podporuje růst důchodů, platů i dalších sociálních výdajů pro potřebné občany, ale takto celkově chybně strukturovaný rozpočet nepodpoříme.

Pokud jde o jakékoliv odhady budoucnosti, je třeba říct, že recese, a zřejmě i ekonomická, je už na cestě. Pouze se ji nejrůznějšími instrumenty v USA a v Evropě dařilo odkládat. Přijít ovšem musí. Jak po jaru a létu přichází podzim a zima, kdy se příroda zbaví všeho slabého, aby mohla na jaře vyrašit s plnou silou, tak cyklicky přichází ekonomická krize.

Dobry hospodář na jaře co nejvíce zaseje, aby v létě sklídl to, co bude potřebovat v zimě. A dobrý hospodář se samozřejmě na zimu připravuje. To je principiální podoba dobré hospodářské politiky firmy i státu. Vládou připravený státní rozpočet na rok 2020 tyto principy ale neobsahuje. Čeká nás zcela vážně problém.

Prodej aut v USA meziročně klesl u některých značek i o více jak 10 %. Velké evropské strojírenské korporace mají poklesy i o 70 %. Ano, až 70 %. To jsou čísla top manažerů, přiznaná letos na brněnském strojírenském veletrhu. A podle strojírenských odborníků je prý pokles trvalý od roku 2017. Bez ohledu na to, zda vypukne, či nevypukne obchodní válka USA s Čínou, je zcela jasné, že politika prezidenta Trumpa právě před prezidentskými volbami bude mít jednu jedinou prioritu – národní zájem a prospěch amerických firem. Znamená to ještě větší tlak na protekcionismus a ochrannářská opatření než dosud, a to je už Evropská unie ve skutečné obchodní válce s USA a hrozí nám nejrůznější omezení evropského exportu do USA. Spojené státy zavedou odvetná cla 10 % na evropská letadla a 25 % na zemědělské a průmyslové zboží. Reagují tak na nezákonné subvencování evropského výrobce letadel Airbus. Světová obchodní organizace povolila Spojeným státům cla na zboží z Evropské unie ve výši zhruba 177 mld. korun ročně. To je jen pár vybraných faktů k situaci.

Co na to vládou navrhovaný český státní rozpočet? Vláda ANO, ČSSD s podporou KSČM nehospodaří s péčí řádného hospodáře. Návrh rozpočtu by měl být podle našeho názoru vyrovnaný anebo přebytkový. Pro SPD je naprosto nepřijatelné opětovné zvyšování jednotlivých rozpočtových kapitol v oblastech neadresných sociálních dávek nepřizpůsobivým. To opravdu odmítáme, aby pracující a slušní lidé platili neustále sociální dávky těm nepřizpůsobivým. Dále nám v rozpočtu vadí financování nepovedené inkluze ve školství, kterou jsme vždycky kritizovali, a ukazuje se, že dochází na naše slova. Také nám

vadí financování politických neziskových organizací a množství zahraničních operací naší armády, protože armáda by měla prioritně sloužit pro obranu naší země.

Návrh sice počítá s rušením počtů tabulkových míst státních zaměstnanců, ale v podstatě pouze těch neobsazených, takže ve skutečnosti nesnižuje počty ve státní administrativě a byrokracii. Hnutí SPD jasně říká, že by se mělo ve výše uvedených oblastech šetřit a další zadlužování je tak zbytečným zatížením budoucí generace. Navíc pak chybí peníze na razantnější zvýšení invalidních a starobních důchodů a podporu pracujících rodin s dětmi, což jsou zásadní priority našeho hnutí SPD, abychom zvyšovali, skutečně zvyšovali invalidní a starobní důchody a podporovali řádné a pracující občany.

Kdybychom se na rozpočet podívali zkreseně jen jako účetní za jeden rok, není 40 mld. státního dluhu pro příští rok příliš vysoké číslo. To se nám snaží vláda manipulativně podsunout. Průměrná hodnota deficitu státního rozpočtu od vzniku Česka je totiž kolem 50 mld. Jenže tady je i kámen úrazu. Průměrný dluh 50 mld. po dlouhých 24 let, to už dává vysoké číslo, které stále roste.

Ano, máme proměnlivý a leckdy klesající podíl dluhu vůči HDP, to je ovšem hodně zkrslující údaj. Dluh prostě roste a neklesá. A kdyby tak hospodařil kdokoliv jiný, je už dávno v insolventi. Takové hospodaření předvádí současná vláda a mimo jiné i dosavadní vlády. Náklady na obsluhu státního dluhu, tedy na poplatky a úroky, získává Česká republika tak, že si zase půjčuje. Stále jsme u toho, co v principu u jednotlivců kritizujeme, tedy vytloukání klínu klínem, když si někdo na dluhy zase půjčuje. V komerčních případech u firem takové jednání v současnosti státní zástupci kvalifikují jako trestný čin. Současná neodpovědná vláda ale hazarduje s životy všech občanů. Normální člověk by měl porovnávat státní dluh ne s HDP, ale s příjmy. Návrh státního rozpočtu počítá s celkovými příjmy přes 1,5 bil. korun a dluh je v současnosti zhruba 1,7 bil. korun, přičemž toto číslo v čase stále roste. K tomuto dluhu je ovšem třeba připočítat také závazky, které má stát vůči důchodcům, státním zaměstnancům, lidem na rodičovské a podobně. V tomto ohledu jeho závazky převyšují majetek a příjmy. Chápu přitom, že dluhy jsou z určité části také dědictvím všech předcházejících vlád, kdy se masivně rozkrádal veřejný majetek, ostatně o tom jsem tady před chvílí hovořil na konkrétních příkladech, a stát se stále více zadlužoval. Víím, že deficit státního rozpočtu byl nejvyšší za celou dobu existence České republiky v roce 2009 za vlády ODS a za ministra financí Miroslava Kalouska, exšéfa lidovců i zakladatele TOP 09. Dluh byl za něj konkrétně 192,4 mld. korun – roční deficit státního rozpočtu. (Poslanec Podal přinesl k řečnickému pultu láhev s vodou.)

Jsem politik a naprosto chápu bolest politiků a stranických šéfů při tvorbě rozpočtu. To, co kritizovali z opozičních lavic, musí pak sami dělat. Bojí se propouštět státní zaměstnance, protože úředník je taky volič, a naopak mu musí přidat. A naopak čím víc takových lidí živím, tím je větší šance, že mě budou volit, a tak naopak státní správa po léta roste bez ohledu na to, kdo ji vede. Tím v žádném případě SPD nezpochybňuje potřebné státní zaměstnance, protože bez nich se samozřejmě stát neobejde, a těch si velice vážíme.

Pro některé strany jsou potřeba sponzoři, a tak rostou investice, mnohdy předražené a zčásti leckdy i zbytečné a neefektivní, protože jejich cílem je primárně dát zakázky sponzorům minulým i budoucím. Jak víte, tato problematika se vůbec SPD netýká, týká se jiných stran.

Mnoho státních firem je neefektivních, protože je vedou nekompetentní lidé. Ale vedou je proto, že to jsou lukrativní trafiky pro straníky a spolupracovníky. Příklad je Česká pošta, která produkuje ztráty v éře světového boomu zásilkových služeb. Místo aby letěli předražení neschopní manažeři a ministr vnitra, který je za chod České pošty odpovědný a má za to všechno odpovědnost, tak má vylétnout 7 tis. lidí, kteří tento stav nezpůsobili. To znamená

doručovatelky s těmi těžkými taškami na kolečkách, které za minimální platy chodí se zásilkami v dešti, v zimě, tak takoví a podobní lidé, kteří jsou potřeba, mají vyletět, zatímco předražení neschopní manažeři v čele s ministrem vnitra, který je za Českou poštu ve vládě odpovědný, sedí na teplých místěčkách. S tím my v SPD nesouhlasíme. Zdánlivě by někoho mohlo těšit, že státní správa o těchto 7 tis. lidí zeštíhlí, ale opak je pravdou. Státní pošta by přece mohla být naopak jedinou ze státních firem, která by mohla jednak poskytovat práci, ale současně vytvářet zisky potřebné právě pro tristní rozpočet, který tady předkládá vláda.

Národní rozpočtová rada vlády tvrdí, a bych chtěl zdůraznit, že je to Národní rozpočtová rada vlády, že jsme v situaci, kdy musíme buď zvýšit daně, nebo osekát důchody. To je blábol, jelikož je tu i logická a správnější cesta, a to ty peníze navíc prostě vydělat dobrou prací. Jihočeský Budvar je perfektní zisková státní firma mimo jiné proto, že do specificky odborného pivovarského oboru se političtí trafikanti a kamarádi kamarádů prostě nevejdou. Co státu brání najmout odborníky z PPL, DHL nebo jiných kurýrních, logistických či jiných firem, kteří skutečně svoji práci umějí? Zatím nám v tom brání partajní ministři, kteří prostě musí zajistit korýtka pro své kumpány. Pošta tím korýtkem prokazatelně po léta byla. A netvrďte mi, že schopní manažeři na normálních manažerských místech v České republice v PPL a DHL mají příjem 8 mil. korun, co dostal bývalý ředitel České pošty Elkán při odchodu z České pošty. Přišlo by nás to ještě levněji – najmout si skutečné profíky.

Personální obsluha státu a množství státních funkcí roste skutečně nesmírně. Mezi roky 2014 a 2019 se jedná o nárůst zhruba 45 tis. státních zaměstnanců a z toho více než 3 200 na centrálních úřadech státní správy. Tím samozřejmě roste i objem prostředků na platy ve státním sektoru, který vzrostl o více než 77 mld. korun. A odmítám v této argumentaci vládní populismus, který diskusi stáčí na hasiče a policisty. Hasiče, policisty, učitele, zdravotní sestry a další velmi potřebné profese hnutí SPD podporuje a velice si jejich práce vážíme. Já mluvím o neúnosně narůstající byrokracii.

Od vstupu do Sněmovny v roce 2013 prosazují pro živnostníky paušální daň a vládu jsem k jejímu zavedení vyzýval ve Sněmovně od prvního momentu, kdy začala koketovat s návrhy na EET v roce 2015. Po zhruba pěti letech se jí možná příští rok dočkáme. Za to, že si vláda osvojila alespoň nějaký dobrý nápad od opozice, paní ministryni financí a panu premiérovi chvála – ale je tu ale. Proč taková jednoduchá změna trvala tak dlouho? Ona ještě není, takže trvá tak dlouho. Proč dobrou vyzkoušenou myšlenku nedokáže vláda realizovat ihned? Proč ztrácí nejen léta, ale také peníze a roky života zkoušením slepých uliček? Ušetřili bychom tisíce úředníků najatých na správu EET a ušetřili bychom práci a peníze statisícům podnikatelů. A zase, aby mě paní ministryně nechytala za slovo, že na EET bylo přijato pár stovek, ty druhotné efekty, druhotné pozice, které se toho také týkají, ono jich samozřejmě je reálně mnohem více.

Debata o rozpočtu se vždy zvrhne v debatu o tom, do jaké kapitoly přidat a kde ubrat. Jak pokaždé opakují, je to divadlo pro laiky. Je totiž v podstatě úplně jedno, jestli má armáda 1 nebo 2 % HDP, ale podstatné je, co a jak efektivně za to pořídí a jak efektivně se peníze vynaloží. A tady je kámen úrazu, který vláda Andreje Babiše z ČSSD a KSČM odmítá řešit. Desetiletí máme Nejvyšší kontrolní úřad, který každoročně konstatuje plýtvání, nebo dokonce zlodějny za miliardy. Ale výsledek je stále stejný, na ministerstva a další organizace to má minimální vliv a odpovědní ministři nejsou pohnáni k odpovědnosti. Jenom bych tady připomněl, že už nám tady dva roky leží z pera SPD náš návrh zákona na přímou hmotnou odpovědnost všech, co hospodaří s veřejnými prostředky, včetně ministrů a hejtmanů, to znamená včetně politiků v exekutivě, a ostatní politické strany odmítají tento náš návrh schválit či alespoň projednat.

Pro úplnou srozumitelnost, pokud nemáme zajištěnou efektivitu vynaložených peněz, bavíme se v podstatě o tom, kolik peněz a kde vylijeme do kanálu. Přitom jednotlivé rezorty

peníze skutečně potřebují. Děkuji, že je navýšen rozpočet Ministerstva spravedlnosti, protože tam zoufale chybí peníze na vyřizování stížností občanů na nespravedlnost. Doufám, že je ministerstvo na tuto agendu využije. Ale, a opět jsme u peněz, každým rokem roste nejen počet stížností na nespravedlnost, ale roste i množství peněz, které je stát povinen za chyby justice a úředníků platit. Zcela logicky si myslím, že by stát měl umět přehmaty a zločiny justice řešit a věnovat se podnětům od občanů, a na druhé straně absolutně odmítám, aby za chyby, neřkuli zločiny a nezákonná jednání, rozhodnutí úřadů, soudců a státních zástupců, platil stát z peněz občanů. Tohle přece musí platit ti, kdo náklady způsobují. A sami víte, že podle stupně státního zastupitelství je ročně dokonce i na dvojciferné úrovni počet případů, kde státní zastupitelství navrhne obžalovat toho člověka a v dvojciferné procentuální pravděpodobnosti je ten člověk u soudu osvobozen.

Týká se to především vrchního státního zastupitelství. Čím vyšší je to státní zastupitelství, tím je to procento dokonce vyšší, což je katastrofální, že někdo tady – státní mašinérie, včetně státních zástupců – zničí bezúhonnému občanu život. Dokonce ta pravděpodobnost je dvojciferná. Ten graf mám tady nahoře. Škoda, že jsem si ho nevzal sem k pultíku, ale třeba na to bude příležitost. V podstatě dvojciferná je pravděpodobnost procentuální, že jste obžalován a jste potom u soudu osvobozen. To je tedy šílené. Zničí se život bezúhonným lidem. Ti lidé se těžko můžou vracet už zpátky do společnosti, protože si lidé řeknou, na každém šprochu pravdy trochu. Ale odškodnění platí potom za ty státní zástupce stát. A jsou to obrovské miliony ročně, obrovské miliony ročně, co musí stát platit za tato řízení. To číslo mám nahoře. Tuším, že je to jenom letos přes 100 milionů korun, v letošním roce přes 130 milionů cca, že je to jenom za letošek, za poslední rok, co bylo vyplaceno ze státních peněz občanům jako odškodnění za to, že byli neprávem – neprávem – byli pohnáni státním zastupitelstvím k soudu a tam se ukázalo, že byli bezúhonní. Šílená situace. Nikdy bych to nechtěl zažít. Nikdy bych to nechtěl zažít, aby někdo někomu i v mém okolí zničil takto život a občansky ho zničil v podstatě na celý život, a ukázalo se, že ten člověk je bezúhonný. A říkám, v České republice je ta pravděpodobnost dokonce dvojciferná procentuálně. A to je děsivé. A o tom bychom měli tady také mluvit. A právě proto trochu odbočím.

Hnutí SPD v každém případě je pro to, abychom posilovali přímou odpovědnost státních zástupců za své konání, protože není možné, aby tady vznikala stát ve státě. A ty grafy, ta čísla, a mám je, zcela oficiální cestou jsem je získal, tak jsou skutečně šílená. To není ani alarmující. To je děsivé.

Ale zpátky k tomu, co jsem tady říkal, že stát je v současné době povinen platit za chyby justice a úředníků bez jediné přímé hmotné odpovědnosti v podstatě těch, kteří to způsobují. Zcela logicky si myslím, že by stát měl umět přehmaty a zločiny justice řešit a věnovat se podnětům od občanů. Na druhé straně absolutně odmítám, aby chyby, neřkuli zločiny a nezákonná jednání z rozhodnutí úřadů, soudců a státních zástupců platil stát z peněz občanů. Tohle přece musejí platit ti, kdo náklady způsobují. Tak jako je to třeba u cestovních kanceláří nebo jiných oblastí, tak si státní zástupci třeba můžou sami ze svého platu se skládat třeba do nějakého povinného fondu, aby si to třeba zaplatili sami. Anebo tam může být třeba nějaký limit, třeba že budou mít spoluúcast, aby prostě byli jasně motivováni na tom, aby se věnovali své práci s ještě větší péčí, aby k těmto věcem nedocházelo.

Opět to bereme jako modelový příklad, o čem bychom se tu měli bavit, protože státní rozpočet, jeho výdaje a příjmy v tuto chvíli neodráží skutečné potřeby ani skutečné možnosti a je z velké části jen účetním formálním plánem. Změny jsou přitom opravdu nutné, jelikož stávající trend, že když nejsou peníze, tak je někomu sebereme, není ani moc inteligentní ani udržitelný.

K dalšímu tématu státního rozpočtu a s tím souvisejícím záležitostí. Výše složené daňové kvóty v České republice permanentně roste. To by také měli občané České republiky vědět. V roce 2019 se předpokládá její růst na úroveň necelých 36 %. To je hodně vysoko. V roce 2015 to přitom bylo pouze 32,6 %. To znamená, za vlády hnutí ANO, ČSSD a tenkrát to bylo ještě v koalici s KDU-ČSL v minulém volebním období, dneska je to za podpory ANO, stát sdírá pracující a slušné občany čím dál více. Je to zcela prokazatelné. A s tím my v SPD vůbec nemůžeme souhlasit, zvláště když se peníze vydávají, jak už jsem říkal, zvyšují se dávky nepřizpůsobivým, politickým neziskovkám se platí obrovské peníze. Vojáci jsou někde tamhle v zahraničí, přitom například Francie, která je také členem NATO, vojáky stáhla, takže ani neobstojí argument, že musíme plnit spojenecké závazky. To je nesmysl. A jsou tady i další nepotřebné výdaje. Ale stát prostě sdírá ty, kteří mají v sobě tu slušnost a pracují a žijí řádným životem, protože na ty si troufne. Ale na nepřizpůsobivé ne. A to je šílená konstrukce rozpočtu, kterou SPD v žádném případě nebude podporovat. Není prostě možné donekonečna lidem brát a jejich peníze rozhazovat – těm pracujícím lidem.

Lidem jde život zlepšit daleko jednodušeji. Zjednodušíme jim práci a život. Zlevníme jim život. Zbavme je byrokracie, poplatků a mnoha zbytečných daní. A nemusíme jim následně tolik přidávat.

Dokonce vláda už je tak zoufalá, že tady probíráme návrh zákona, který si podle všeho letos vláda protlačí, že chce dokonce i poplatek za vklad do katastru nemovitostí, ten se má zvýšit z 1 000 na 2 000 Kč. Dokonce tady poslanec hnutí ANO Martin Kolovratník navrhl i zdražení dálniční známky na 2 000 Kč. A o tom už jsme hlasovali, naštěstí jsme to tady zamítli. Takže už k takto zoufalým krokům vláda přistupuje, že přestože ta D1 má stav, jaký má, a české silnice a dálnice konkrétně, tak dokonce tady poslanec hnutí ANO navrhl, a hlasovali jsme o tom, zdražení dálniční známky na 2 000 Kč. To je přímo drzý návrh. Ale že takto už je to zoufalé, to je opravdu zcela signifikantní příklad. A my jsme zásadně proti.

A ohledně toho, že vláda se ani nesnaží zlevnit ten život, o tom už jsem přeci hovořil, viz ty ceny elektřiny, kdy polská a maďarská vláda zastropovala na loňských cenách, aby nezdražily občanům, současná vláda hnutí ANO, ČSSD s podporou KSČM se na to vykašlaly. SPD dalo ústavní stížnost, kde jsme to chtěli zvrátit. Ústavní soud ji zamítl. Takže vy jste dokonce ještě zdražili životy lidem ve srovnání s okolními zeměmi. A v rámci EU to šlo udělat. To vidíme i na dvou příkladech sousedních zemí, které k tomu přistoupily. Vy jste se na to prostě vykašlali.

Lidé chtějí bezpečnou zemi. Chtějí správu veřejných věcí bez zbytečné byrokracie. A chtějí kvalitní a levné služby. K tomu by mělo směřovat konání vlády i parlamentu. K tomu by měl směřovat i státní rozpočet. Průzkumy v USA ukázaly, že tam, kde mají občané možnost přímo v referendech rozhodovat o daních, o zákonech, o politicích, je státní správa levnější, daně a poplatky státu nižší a současně tu je daleko vyšší spokojenost se státními službami oproti státům, kde přímá demokracie není, nebo je v menší míře. Je to jeden z mnoha důvodů, proč hnutí SPD jako jediná strana v českém parlamentu prosazuje plnou přímou demokracii.

Mimochodem už nám tady zase dva roky leží náš návrh zákona o referendu. Dva roky nám tady leží návrh zákona z pera SPD o přímé volbě odvolatelnosti politiků. Vy to tady prostě pořád blokujete. A my jsme přesvědčeni o tom, že podobně jako je tomu v soukromém sektoru, jenom přímá osobní odpovědnost odpovědných, to znamená těch, co hospodaří s veřejnými prostředky, může vést k tomu, abychom zkvalitnili hospodaření s veřejnými prostředky. Vždyť takzvanou hmotku – dohodu o hmotné odpovědnosti – mají uzavřenou servírky i prodavačky. A když mají manko, tak jim to naučtují hned v ten večer. Jak to, že u politiků to takto neplatí a hospodaří si v podstatě úplně nehospodárně?

Největší neštěstí je, když o penězích nerozhoduje ten, kdo pracuje a platí, ale ten, kdo je má zdarma v kapse. Proto debaty o rozpočtu fakticky moc neřeší, ať už je u vlády v současném systému kdokoli. Jelikož dokud nebudou mít politici přímou odpovědnost, tak se bude zájem partají míjet se zájmy občanů, kteří na rozpočet vydělávají svýma rukama nebo hlavou.

Děkuji za pozornost. (Tleskají poslanci SPD.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobré poledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Jan Chvojka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Hezké dopoledne, kolegyně, kolegové. Já jsem dneska nechtěl reagovat, mám tu nejhorší nemoc, kterou muž může mít, rýmičku. Ale musím na pana kolegu Okamuru. Zprvč jeho posedlost sociální demokracií, kde v podstatě ke každému zákonu, který se probírá, musí zmínit sociální demokracii, tak si myslím, že už to je skoro diagnóza. A skoro mám pocit, že pan Okamura někdy v minulosti musel žádat o členství ČSSD a nebylo vyhověno, protože jinak by takovou zášť k ČSSD nemohl mít.

Koneckonců já jsem zavzpomínal, stejně jako zavzpomínal pan Okamura, na ty různé postavy socdem a opravdu mnohé z nich byly bizarní, ale já si žádnou z nich nepamatuji, protože jsem tady neseděl. Ale vím například, že když jsem byl rok v České straně sociálně demokratické a kandidoval jsem tenkrát na nějakém 40. místě do krajských voleb, že jsem jel ve vláčku Česká Třebová – Moravská Třebová, který byl plný sociálních demokratů, a podporoval nás Tomio Okamura. Takže ten, který vlastně teď říká, jak ta socdem byla v těch letech od roku 1989 až doteď zkorumpovaná, a sám nás podporoval v rámci předvolební kampaně, například v roce 2008 v kampani do krajských voleb.

Co se týče – a už reagovat nebudu, můžeme si tady navzájem říkat, co udělali socdem a jací kde byli v té historii špatní. Já říkám, je přízvisko, když máš máslo na hlavě, nechod' na slunce. A já si myslím, že pan Okamura si trochu naběhl, protože když se podívám např. do Deníku N za posledních čtrnáct dnů, deset dnů, tak tam vyšly o panu Okamurovi tři články, kde se reaguje na to, že on nějakým způsobem prováděl – a nechci být zažalován, tak to nazvěme kreativní účetnictví nebo nějaké malé domů. A také by někdo mohl říci – já to neříkám, ale někdo by mohl říci, že si trochu přihrává peníze do své kapsy, a já na tom nevidím nic dobrého. Takže pane Okamuro (předsedající upozorňuje na čas), prosím, přestaňte se neustále opírat do ČSSD.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou pan místopředseda Okamura. Prosím.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pojd'me to udělat jednoduše, pane Chvojko, poslanče ČSSD, prostřednictvím pana předsedajícího. Vy jste mě tady nařkl, tak teď, jestli nebudete srab, podáte trestní oznámení. A pakliže to nedopadne, tak se tady veřejně omluvíte za ty vaše sprostý nařčení. Vy máte máslo na hlavě. Vy, ČSSD. Tak neodvádějte debatu laskavě jinam. Ted' jste tady plácnul nějaký nařčení, že si snad dává někdo malou domů. Dejte trestní oznámení. Neplácejte nesmysly tady v přímém přenosu České televize. Vy tady zneužíváte toho, že to slyší občané. Takže jako správnej chlap dejte trestní oznámení a já vás vyzývám, abyste se potom veřejně omluvil za ty lži, co tady říkáte. Takže to asi k tomu, co jste tady řekl.

A druhá věc. Ano, já jsem v tom vlaku tenkrát jel, protože mě o to požádal – ale nebyla to podpora ČSSD, tu jsem nikdy nepodpořil – jeden člověk, kterého jsem si vážil a který, když byl ministrem pro místní rozvoj a byl tady ve Sněmovně, tak nám jako Asociaci českých cestovních kanceláří velice věcně, na rozdíl od jiných arogantních politiků, kteří tady tenkrát byli, a ti byli jak z ČSSD, tak z ODS a dalších, byl to Radko Martínek... A tento člověk nám velice věcně – a vidíte, že já nejsem žádný člověk, co tady politikaří, že bych se styděl za lidi, kteří byli věcní, přestože jsme měli jiné politické názory, tak jako ministr si vždycky našel čas, vždycky probral s námi návrhy legislativy, byl k nám slušný, věcný. A vidíte, já se za to nebudu stydět. Musím říci, že když jsem ještě nebyl v politice, tak že byli i někteří další lidé, které jsem znal, že jsou slušní lidé. Byl to třeba zpěvák Honza Kalousek, když kandidoval na pražský magistrát. Znal jsem ho léta. Kandidoval jako nestraník za ODS na pražský magistrát. Ano, jeho osobně jsem podpořil. Nebyl jsem v politice, nebyl jsem řádný člen politické strany, protože je to prostě slušný člověk a myslím, že je to tak i dodnes. Děkuji. (Předsedající upozorňuje na čas.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan předseda Chvojka s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Na pana místopředsedu Okamuru já samozřejmě žádné trestní oznámení dávat nebudu. Já vycházím z veřejně dostupných zdrojů, ze kterých ostatně jste citoval i vy, protože vy jste říkal – a tam psali, a tam psali v roce 2006 a v roce 2010 kdesi cosi. To znamená, zažalujte vy ty veřejně dostupné zdroje, pokud s tím máte problém. Například Deník nebo Forum24, nezávislý internetový deník, který psal v roce 2017: Tomio Okamura vyváděl peníze ze strany na svůj účet, smlouva to dokazuje. Je to o vašem působení v té vaší první straně, kterou jste přivedl ke krachu, tzn. Úsvit. Dal jste nějaké trestní oznámení nebo dal jste žalobu na pomluvu, na urážku na cti? Nedal. To znamená, je tedy pravda to, co se píše?

Já jenom říkám, a říkám to dnes naposledy, prosím, přestaňte se neustále navážet do ČSSD, protože jakýkoli zákon, jakékoli vystoupení, jakékoli téma, které se tady projednává, zákon o vesmíru, zákon o veverkách, zákon o čemkoli, tak vy vždycky obrátíte na ČSSD! Mně to přijde nespravedlivé. A taky mně to přijde nespravedlivé osobně. Protože já uznávám, že byli jedinci v ČSSD – a vy jste sám řekl, že byli jedinci v ČSSD i slušní, a byli i neslušní, se kterými vy jste samozřejmě nesouhlasil. A s nimi jsem nesouhlasil i já. A za ty se ČSSD v minulosti třeba omluvila. Ale neházejte všechny do jednoho pytle. Já jsem s těmi, které jste zmínil, tady neseděl a já nebudu nést odpovědnost za to, co kdo udělal před dvanácti lety prosím. Je to nespravedlivé vůči ČSSD, která je tady dnes v této Sněmovně, nespravedlivé vůči mně. Děkuji. (Potlesk z řad ČSSD.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan místopředseda Okamura s faktickou poznámkou. Prosím, dvě minuty.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to, co tady řekl bývalý ministr Jan Chvojka za ČSSD, to jenom svědčí o maximální zoufalosti a křeči ČSSD. Protože tzv. údajné tunelování hnutí Úsvit bylo již prošetřeno policií, a dokonce se státní zástupce odvolal, aby mě prošetřili znovu. A bylo to smeteno ze stolu, že Okamura se neobohatí ani o korunu. A vy to moc dobře víte a znovu tady recyklujete špinavou pomluvu z roku 2014! Pět let zpátky! A bylo to dávno vyvráceno. Takže jsem rád a děkuji za tu nahrávku na smeč, protože to běží v přímém přenosu v České televizi, abych znovu a znovu mohl špinavou pomluvu politické

konkurence vyvracet. A znovu to bohužel nesvědčí o vašem dobrém obrázku. Protože argumentujete něčím, k čemu nikdy nedošlo, bylo to prošetřeno hloubkově.

A znovu opakují – a já nechci na nikoho tady zbytečně útočit – ale znovu opakují, že na rozdíl od ČSSD v hnutí SPD nemáme mezi našimi politiky a poslanci ani jednoho obviněného člověka, ani jednoho stíhaného člověka, nemáme dokonce ani jednoho odsouzeného člověka. Podívejte se na náš poslanecký klub. Ale u vás to byli ministři a poslanci. A ten, kdo u nás měl nějaké problémy, tak dávno v SPD není, stejně jako doufám, že není třeba v ČSSD nebo v jiných stranách, takže to jsme vyřešili. Protože v SPD je nás 12 tisíc, tak se samozřejmě může vyskytnout někdo, kdo nějakým způsobem má nějaké problémy, a to my řešíme hned, takový člověk nemůže být členem SPD. A já myslím, že vesměs jsme tady strany, které mají hodně členů, takže se s těmito problémy potýká každý, a to bych nikomu nevytýkal, protože sám vím, jak je to obtížné, protože těch lidí máme všichni ve stranách spoustu. Ale já za sebe říkám, že už se k tomu tématu nechci vracet. Jestli se chce ještě někdo z ČSSD k této diskusi vracet (předsedající upozorňuje na čas), nevím, jestli je to ještě zajímavé, ale já navrhuji, abychom šli dál.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Já bych chtěl upozornit – rozumím tomu, že reagujete na svá vystoupení – že projednáváme vládní návrh zákona o státním rozpočtu na rok 2020. Máme tady faktické poznámky, pan poslanec Válek, pan poslanec Chvojka, paní poslankyně Gajdůšková. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji. Já doufám, že to nepopletu, já si dovoluji reagovat na vystoupení svého předřečníka a poděkovat za opakovanou, já to tak vnímám, chválu České televize a zmínku o České televizi. Doufám, že ta zpráva o České televizi tím pádem projde úplně snadno, když vlastně tady můj předřečník, pan místopředseda Okamura, zmiňoval, jak je přenášén. A já myslím, že to je dobře, že i on si uvědomuje, jak silnou roli má Česká televize. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Chvojka. Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Já už jenom věcně. Já věřím, že SPD, byť mají různé výhrady k danému rozpočtu na rok 2020, tak ve finále ten rozpočet podpoří, protože byl tady pan prezident Miloš Zeman, což si myslím, že je, řekl bych, guru SPD, a skoro bych řekl i po právu. Je to člověk, kterého obdivuji. A pan Miloš Zeman, prezident této země, řekl, že ten rozpočet je velmi dobrý, byť na něm samozřejmě vidí nějaké drobnosti, tak že ho podporuje, že si myslí, že je ku prospěchu České republiky. Věřím tedy, že poslechnete názor pana prezidenta a že SPD rozpočet podpoří. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Paní poslankyně Gajdůšková a její dvě minuty na faktickou poznámku. Prosím.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Děkuji. Vážený pane předsedající, myslím, že nebudu potřebovat dvě minuty, ale tři kratičké věty. Za prvé bych byla skutečně ráda, kdybychom se vrátili ke státnímu rozpočtu tak, abychom ho schválili v prvním čtení. Za druhé, i sociální demokracie se se všemi těmi, kteří měli nějaký problém, okamžitě rozloučila, protože pro nás je nepřijatelné korupční jednání, jakákoli nepoctivost. Prostě to není sociálně demokratické. A za třetí, já osobně jsem se ve své době jako místopředsedkyně sociální demokracie za ta osobní selhání těch lidí, kteří se nechovali jako sociální demokraté, kteří se nechovali tak, jak

by se měli lidé ve veřejné správě, ve správě této země chovat, za ty jsem se omlouvala, a opakovaně. A omlouvám se za ně i nyní a byla bych ráda, kdybychom se vrátili ke státnímu rozpočtu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji paní poslankyni za dodržení času k faktické poznámce a nyní s přednostním právem pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych se chtěl omluvit, že tu zajímavou diskusi, která tady teď proběhla, přeruším poměrně nudným výkladem názoru na státní rozpočet. Ale domnívám se, že probíráme právě ten.

Dříve než sdělím stanovisko poslaneckého klubu včetně návrhu usnesení k návrhu zákona o státním rozpočtu, dovoluji mi jednu připomínku k projevu pana prezidenta republiky k téže materii. Myslím si, že jediná věc, která opravdu stojí za zmínku z projevu pana prezidenta, je fakt, že doporučuje zvýšit daňovou zátěž právnických i fyzických osob o 318 mld. korun ročně. Já mám za to, že realizace takového návrhu by výrazně poškodila českou ekonomiku, že by poškodila i drtivou většinu občanů a rodin v České republice, a pevně doufám, že toto doporučení nevyslyší ani tato vláda.

A nyní dovoluji stanovisko k návrhu o státním rozpočtu. V diskusích v mediálním prostoru i na výborech zaznívala jako nejčastější a nejostřejší výhrada vůči tomuto návrhu ta, že rozpočet je i po mnohých letech růstu stále deficitní a že je plánován stejný deficit jako na letošní rok, tedy 40 mld. korun. Možná vás překvapím, ale deficit by za určitých okolností – pánové nezlobte se... (Obrací se na předsedajícího.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Ano, poprosím o klid!

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Možná vás překvapím, ale já bych za určitých okolností byl ochoten rozpočet tolerovat za předpokladu, že by priority mířící k budoucnosti, popř. k posílení obrany před riziky, která stojí před českou ekonomikou, v tom rozpočtu byly dostatečně obsaženy. Ony tam ale bohužel nejsou. Potom stojí za kritiku nejen ten deficit, ale to, co v tom rozpočtu nikoliv je, ale to, co tam není, nebo co je tam velmi málo.

Vytýkám mu tedy tři zásadní věci. Za prvé, že tak jako v letošním, tak jako v minulém roce, tak ani v příštím roce nebude v rozpočtu jediná koruna nákladu na nezbytné systémové změny, které mají zajistit udržitelnost penzijního a zdravotního systému. Víme všichni včetně vlády, že ty systémy, tak jak jsou nastaveny, mohou bez velkého problému... (Odmilka. Poslankyně Mračková Vildumetzová a Melková ruší řečníka svým hovorem.) Děkuji.

Víme všichni, že tak jak jsou ty systémy nastaveny, mohou bez velkého problému fungovat do roku 2030. Pak s odcházením ročníků 1970 a mladších do důchodu se začínají propadat oba systémy do neřešitelných problémů. Ten problém narůstá a kulminuje kolem roku 2040. Tohle vláda ví. Ve svých studiích udržitelnosti, které předkládá do Bruselu, to uvádí. Koneckonců víme to všichni, kteří se tím zabýváme. Rok 2030 je za chvíli, protože projednáváme rozpočet na rok 2020. Přesto se nedělá vůbec nic.

Z našich reformních kroků, které byly schváleny v letech 2011 a 2012, vláda zrušila úplně všechno kromě jednoho jediného bodu, a sice kromě sazby DPH snížené, z jejíhož navýšení měly být financovány náklady penzijní reformy. Penzijní reformu vláda zrušila, vyšší DPH si však ponechala, financuje z toho něco úplně jiného, nikoliv udržitelnost penzijního systému, a ještě jí ty peníze nestačí.

Ano, máme informaci, že komise pro spravedlivé důchody, či jak se ona komise jmenuje, dospěla k názoru, že doporučuje nemít jeden pilíř povinného pojištění, ale dva pilíře, protože jenom v jednom jediném se nemůžou odehrát oba zásadní principy penzijního systému solidarity a zásluhovosti. To je hezké, to víme 20 let. To obsahoval i náš návrh, první a druhý pilíř, teď tuším, že se tomu bude říkat nultý a první, protože druhý pilíř to asi být nesmí. No tak to víme, 20 let víme, že v jednom pilíři se nemůže odehrát problém zásluhovosti a solidarity, jinak to bude směřovat k rovnostářské dávce. Ale nedává to jedinou sebemenší odpověď na dlouhodobou udržitelnost toho systému. Tu jsme se nedozvěděli a nedozvíme, protože jsem přesvědčen, že vláda na to nemá ani odbornou kompetenci, ani odvalu, protože ty odpovědi nejsou úplně populární. Neexistuje penzijní reforma, která nastaví dlouhodobě udržitelný systém, která by občanům mohla říct: budete platit méně, budete brát víc a nepůjdete později do důchodu. Takhle to bohužel nefunguje a vláda jiné informace než populistické občanům dávat nechce.

Tedy výhrada číslo 1: Po šesti letech růstu by nebyl takovou ostudou deficit, jako je obrovskou ostudou, že po šesti letech růstu ani jedna jediná koruna z těch stovek miliard, o které se navýšily příjmy státního rozpočtu, nebyla věnována na dlouhodobou udržitelnost toho, co se týká každého občana v této zemi, pokud není starší 80 let dnes – jeho penzijní a zdravotní péče udržitelná až do jeho posledních dnů.

Druhá poměrně zásadní výhrada vůči tomuto návrhu rozpočtu je jeho nízká investiční aktivita. Vláda často říká, jak příští rok budeme rekordně investovat. Jak budeme rekordně vynakládat prostředky na vědu a výzkum. No pochopitelně po mnoha letech růstu je mírný nárůst prostředků na investice i mírný nárůst prostředků na vědu a výzkum naprosto logický. Ale položme si otázku: Je to opravdu v rámci té priority, kterou by ty investice nebo peníze na vědu a výzkum měly mít? A jak o nich často vláda mluví, že je to jejich zásadní prioritou? No, chceme-li se podívat, jaká je to prioritou, musíme se podívat, jaký byl vztah těchto výdajů v minulých letech k hrubému domácímu produktu, jaký je dnes a jaký bude příští rok.

Já si tady dovolím vzít jako výchozí údaj rok 2012, protože to byl poslední rok, kdy celý rok vládla vláda tzv. pravicová, kde jistě znáte onu pohádku, jak pravicové vlády v době krize strašně málo investovaly, a tím podtrhly ekonomiku a způsobily krizi. Takže v roce 2012, kdy jsme tak strašně málo investovali, podtrhli jsme ekonomiku a způsobili jsme krizi, tak jsme investovali 2,8 % vůči hrubému domácímu produktu. V absolutních číslech to bylo 113,6 mld. a bylo to 2,8 %. V letošním roce, v roce, který teď prožíváme, vláda investuje nikoli 2,8 jako my v době krize, nebo více, když jsme v době růstu, ale investuje 2,2 %. – Já nechám domluvit pana ministra kultury. (Ministr Zaořálek telefonuje.) – Dvě celá dvě procenta. Rozpočtováno je 122,3 mld. korun. A v příštím roce nám říká, jak bude rekordně investovat 146,7 mld. korun, ale je to prosím pěkně jenom 2,5 %. To znamená, ještě jednou, v době krize vláda investovala v roce 2012 2,8 % vůči HDP, po šesti letech růstu vláda, která tvrdí, že investice jsou její prioritou, investuje 2,5 %.

Úplně stejný trend můžeme vidět u výdajů na vědu a výzkum v poměru k HDP. V roce 2012 jsme se trápili, že vědu a výzkum byla jediná kapitola, kde jsme si nedovolili škrtat, protože nám byl zásadní význam této kapitoly pro budoucnost, v roce 2012 jsme se trápili, že dosahujeme s bídou jednoho procenta HDP, přesně řečeno 0,96 % HDP, přičemž dobře víme, že doporučení pro všechny ekonomiky našeho typu jsou dvojnásobná až trojnásobná čísla, ale prostě na víc nebylo. V letošním roce po šesti letech růstu vláda dává na vědu a výzkum 0,75 % v poměru k HDP a v příštím roce, ano, zvyšuje, ale zvyšuje na 0,81 % HDP. To znamená, stále mnohem méně než v době krize.

Co tedy jsou ty priority, když vláda tvrdí, že to jsou investice, ale ony to ty investice evidentně nejsou? To se musíme podívat na nárůst jiných počtů a jiných výdajů. Víte, v roce 2013, když padla vláda, tak jsme měli 413,6 tis. státních zaměstnanců. Samozřejmě úředníků,

hasičů, učitelů. Hovořím o státních zaměstnancích. 413,6 tis. státních zaměstnanců. A já jsem patřil k těm několika ministrům, kteří byli nešťastní, že už nestihneme splnit plán, který Nečasova vláda měla, že se dostaneme pod 400 tis. a že počet státních zaměstnanců bude začínat trojkou, protože jsem přesvědčen, že 400 tis. státních zaměstnanců je pro stát naší velikost a rozsah poskytovaných veřejných služeb maximální strop a že to číslo má začínat trojkou. Od té doby z těch 413,6 tis. narostl ten počet na letošních 469 tis. a na příští rok vláda plánuje 474,5 tis. státních zaměstnanců. Nárůst o 60 tis. jen to fikne! A vždycky, když přijde kritika tohoto trendu, tak vláda říká: ale to přece nejsou úředníci, to jsou učitelé, to jsou hasiči, to jsou policisté, to jsou vojáci. Ano, souhlasím. Nejsou to jenom úředníci. Jsou to také úředníci, ale jsou to prostě všichni státní zaměstnanci placení ze státního rozpočtu. Nicméně jestliže ve 400tisícové armádě, tenkrát ještě 400tisícové, dnes už půlmilionové, jestliže ve 400tisícové armádě státních zaměstnanců potřebuji posílit vojáky, policisty, učitele, což může být legitimní priorita, tak musím někde jinde ubrat. Nemohu to řešit pouze extenzivně. Budeme-li to řešit extenzivně a zůstaneme-li v tomhle trendu, tak za chvíli budeme státní zaměstnanci všichni. A kdo na ty státní zaměstnance bude vydělávat?

To je prostě nesmírně neodpovědný trend, který obě dvě vládní strany za posledních šest let způsobily, tento nárůst státních zaměstnanců a s nimi související platy. Protože znova k těm prioritám – jestliže jsme na platy státních zaměstnanců v roce 2012 vynaložili 132,5 mld., tak v roce 2020 vláda rozpočtuje 225 mld. na platy státních zaměstnanců. O 94 mld. víc! A tady vidíte ty priority. Jestliže má dnes vláda o 466 mld. víc, než měla vláda v roce 2012, tak z těch 466 mld. dává na vědu a výzkum o mizerných 8 mld. víc, na investice o 33 mld. víc, ale na platy státních zaměstnanců o 93 mld. A zdaleka to není způsobeno jenom poměrně oprávněným nárůstem státních zaměstnanců. Je to především způsobeno obrovským rozšířením té armády, nabobtnáním toho státu. To jsou mzdové náklady – já si neumím představit podnikatele, když pan premiér hovoří často o tom, jak efektivně řídí tenhle stát jako firmu, já si neumím představit podnikatele, který by nechal takovýmto neodpovědným způsobem nabobtnat mzdové náklady své firmy, protože by dobře věděl, že by zkrachoval. Ovšem podnikatel politický, který nakládá s penězi daňových poplatníků, to klidně udělá.

A jsme-li u těch priorit, u těch platů, tak si opět řekněme, vláda slíbila učitelům, a ano, to jsou státní zaměstnanci, kteří by si měli nárůst těch platů zasloužit, vláda slíbila učitelům na příští rok 15 % nárůstu. Rozpočtováno je deset s tím, že na víc nejsou peníze. Na to, aby to bylo 15 % pro učitele, by bylo potřeba přidat 5 mld. korun. To je částka mnohem menší, než vláda na příští rok rozpočtuje například na slevy na jízdné. Stačilo by ten nesmysl, který se nazývá sleva na jízdném, a doopravdy jsou to dotace pro pana Jančuru a jeho kolegy, stačilo by ten nesmysl zrušit a učitelé by mohli mít svých 15 % za tyhle peníze. Zeptejte se těch studentů, jestli chtějí jezdit se slevou do špatných škol, anebo bez slevy do dobrých škol. Jsem si jist, že vám všichni odpovědí, že chtějí jezdit raději do dobrých škol bez slevy. Ale tahle vláda má prostě jiné priority.

Třetí zásadní výhrada k tomuto rozpočtu, zásadnější než samotná výše deficitu, je to, co jsem komentoval již při projednávání státního závěrečného účtu za rok 2018, to, co konstatuje Nejvyšší kontrolní úřad, i to, na čem se usnesl kontrolní výbor Poslanecké sněmovny ve svém usnesení, že rozpočtová politika vlády trvale oslabuje odolnost státního rozpočtu vůči budoucímu ochlazení ekonomiky. Je to prostě pravda, čísla neobelžete. Je to dáno prostě tím, že byť ty přírůstky z dobrého výkonu ekonomiky jsou každý rok nad 100 mld., tak nárůst mandatorních a kvazimandatorních výdajů – ty mzdy státních zaměstnanců jsou ty kvazimandatorní výdaje – tak nárůst mandatorních a kvazimandatorních výdajů je rychlejší, než je nárůst jejich příjmů. Dojde-li k ochlazení nebo dojde-li nedej bože k recesi, tak ty příjmy nemáte, ale ty výdaje musíte platit dál, protože jsou ze zákona nebo ze smluvních závazků. A pak se státní rozpočet dostává do obrovských problémů. A tohle je trend, který

tady máme každý rok. Paní ministryně říká, musíte se dívat na veřejné finance jako celek. Ale ta skutečnost, že řada obcí má na svých účtech nasyceny velké peníze, tu odolnost státního rozpočtu nezvýší, protože on nese zátěž sociálního státu, penzí, sociálního systému, on nese zátěž financování zdravotního pojištění za 60 % populace. A to jsou mandatorní výdaje, se kterými nic neuděláte. A tam prostě ta odolnost se snižuje. Podle Nejvyššího kontrolního úřadu, a já s ním souhlasím, je ta odolnost nižší, než byla v roce 2008 před lehmanovskou krizí.

Vláda se chová asi tak, jako by – já bydlím na řece na Lužnici, třikrát jsem měl tu Lužnici i ve svém domě, takže se tam za posledních deset let vybuďovalo poměrně nákladná protipovodňová opatření, aby až ta povodeň přijde počtvrté, tak aby nenapáchala tolik škody. Vláda se chová úplně stejně ve své rozpočtové politice, jako kdybychom my teď na Lužnici šli a všechna ta protipovodňová opatření rozmontovali a rozprodali a řekli bychom: Už ať nikdy žádná povodeň nepříjde. My se toho nebojíme. Tak takhle se chová vláda v rozpočtové politice, protože každým rokem tu odolnost proti tomu průšvih, který může přijít, snižuje. Paní ministryně v jedné mediální diskusi se mnou říkala: Vy jste se tenkrát v té krizi chovali procyklicky, vy jste šetřili, i když jste šetřit neměli. Pro mě je procyklická politika zásadně nepřijatelná. Je výrok ministryně financí. Nás nebavilo chovat se procyklicky, ale těžko nám zbývalo něco jiného, když jsme zdědili strukturální deficit k pěti procentům a přišla krize. V tu chvíli se těžko dalo dělat něco jiného než šetřit, byť jsme to nedělali rádi.

Ale jestli je, paní ministryně, pro vás ta procyklická politika nepřijatelná, tak proč teď se chováte procyklicky? Protože vy se teď – ano, my jsme neradi v době recese šetřili, měli jsme restriktivní finanční politiku a chovali jsme se procyklicky. Ale vy teď v době růstu se chováte také procyklicky, protože vědomě zhoršujete strukturu státního rozpočtu. I vy ve svých finančních strategiích i ve svém střednědobém výhledu přiznáváte negativní fiskální úsilí, negativní fiskální úsilí, to znamená, že vláda vědomě zhoršuje tu strukturu rozpočtu. Vědomě zhoršuje tu odolnost proti budoucnosti, ač třeba Národní rozpočtová rada doporučuje alespoň neutrální.

Tak je-li pro vás zásadní otázka, na kterou se ptám, je-li pro vás procyklická finanční politika, paní ministryně, nepřijatelná, protože to je váš výrok, tak mám jednoduchou otázku: Proč tedy předkládáte procyklický návrh rozpočtu? Na to neexistuje, na to podle mého názoru neexistuje žádná jiná rozumná odpověď než to, že si prostě musíme nakoupit hlasy těch voličů. O to tady jde.

Všechny ty tři výhrady, které jsem si dovolil jménem klubu TOP 09 položit vůči návrhu státního rozpočtu, zopakují: výhrada absence jakýchkoliv nákladů na penzijní a zdravotní pojištění z hlediska udržitelnosti, nízká investiční aktivita státu a stále se oslabující odolnost proti ochlazení ekonomiky. Všechny tyhle tři výhrady mají jeden společný jmenovatel – to je budoucnost. Ta budoucnost vládu zajímá minimálně. O té je ochotna pouze mluvit. To, co jí zajímá, a to, co jsou její skutečné priority, je každodenní uplácení voličů obrovskou redistribucí zdrojů.

To ale není vize moderní společnosti. To není vize modernizované země. Za těch šest let, obě dvě milé vládní strany, nám ujel vlak, nebo nám ujíždí, abych dal aspoň nedokonavý vid, ve všech myslitelných oblastech modernizace státu, na které má ta vláda vliv. Ta vláda nemá vliv na výši HDP, nebo minimální. Vnější podmínky pro naši ekonomiku mají desetkrát větší význam než hospodářská politika státu. Kdyby zítra přišla krize, nedej bože, budu ten poslední, kdo by z toho vinil tuto vládu. Ale budu ji vinit, že snížila odolnost vůči té krizi. A budu ji vinit, že snížila odolnost vůči té krizi. A budu ji vinit, že za těch šest let to, na co má opravdu vliv – modernizace infrastruktury, věda, výzkum, efektivita státní správy, digitalizace, tam všude nám oproti jiným zemím ujíždí vlak a ujíždí nám budoucí

konkurenceschopnost země. Tohle jsou zásadní výhrady klubu TOP 09 vůči návrhu státního rozpočtu.

V této podobě je pro nás návrh rozpočtu naprosto nepřijatelný. Na druhou stranu patřím k těm, společně se svými kolegy, kteří jsou si vědomi toho, že i špatný rozpočet je pro tu zemi o něco lepší varianta než žádný a dlouhodobé rozpočtové provizorium. A chceme nabídnou nějaký konstruktivní návrh. Všechno to, co jsem teď kritizoval, je nespravitelné v lhůtě, za kterou lze rozpočet přepracovat, to znamená dvacet třicet dní, tak abychom k Novému roku měli rozpočet. Spravit se dá jenom velmi málo. To všechno ostatní by vyžadovalo složitý legislativní proces a není to běh na jeden rok. Bude se to po vás, paní ministryně, opravovat léta. – Pardon, to bylo příliš osobní. Bude se to po vás, vládo Andreje Babiše, opravovat léta. To není běh na jeden rok.

Ale něco se přece jen za ten měsíc opravit dá. Dají se seškrtat některé nesmyslné výdaje. Dá se posílit investiční aktivita státu. Proto si dovoluji navrhnout usnesení, které písemně odevzdám zpravodaji: Poslanecká sněmovna na vládní návrh státního rozpočtu vlády vrací s následujícím doporučením: výdaje snížit o 20 mld. korun, saldo snížit o 20 mld. korun, investiční výdaje vůči celkovým výdajům posílit alespoň na 10 %. – Pro vaše připomenutí, na těch deseti procentech to bylo právě v těch dobách krize. – Termín dvacet dní.

Pokud by vláda toto doporučení byla ochotna přijmout a během těch dvaceti dní rozpočet takto přepracovat, bude to pořád špatný rozpočet. Pořád všechny ty tři výhrady tam budou platit, ale už budou platit o něco méně. A víc se toho spravit nedá. Takže v takovém případě jsme skutečně připraveni vyjednávat o podpoře rozpočtu. Pokud bude trvat na tom návrhu, který dnes projednáváme, je pro nás jeho podpora nepředstavitelná.

Děkuji za pozornost. (Potlesk z lavic TOP 09.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou pan ministr Lubomír Zaorálek. Prosím, máte slovo.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Dámy a pánové, vážená sněmovno, já bych do toho zmatku, který tady teď vyvolal pan Kalousek rád vnesl trochu jasno. Tak aby bylo zřejmé, a co si myslím, že je naprosto nezvratné v tom chaotickém vystoupení pana Kalouska, já bych řekl prostřednictvím teď k panu Kalouskovi: Vy jste v roce 2011 v rozpočtu, který jste schválili, přijali procyklická opatření, kterými jsme českou ekonomiku poslali do recese. Je to učebnicová věc, která se dneska učí. Vy jste naprosto nesmyslně a zbytečně poslali ekonomiku do recese svými austeritami, opatřeními, kterými jste nutili lidi utahovat opasky. Tato vláda – chápete – má deficit skoro 1 procento. Vy tomu říkáte procyklické opatření? Prosím? (Ministryně Schillerová opravuje: 0,7) Nula celá sedm. Nebo dokonce méně – 0,7! Vždyť menší deficit má, přátelé, snad jenom Lucembursko, jestli se nepletu. Možná ještě jedna země. A vy tomu si dovolíte říci procyklické opatření? Vy, mistr procyklických opatření, která této zemi způsobila neštěstí v roce 2011? Co to je za zmatek v té debatě ve Sněmovně? (Velmi důrazně.) Já vůbec nechápu, že si dovolíte vystupovat! Copak vy nechápete, že vy jste tehdy úplně zbytečně způsobili, že lidi neměli na platy? Že lidi sotva vyšli s penězi? A vy jste to udělali úplně nesmyslně a zbytečně! Za to by vám tady měli ještě lidi dlouho děkovat, a vy byste už neměl vystupovat vůbec k rozpočtu! Vždyť to bylo tragické!

A já jsem tady v této sněmovně tehdy mluvil o vaší odpovědnosti. Vy si dovolujete dneska mluvit o odpovědnosti? Vy jste... Copak vy necítíte odpovědnost za to, co jste tehdy způsobil? Mně to připadá jako drzost! Jako jak si to vůbec můžete dovolit? Jako po tomhle selhání. To jako když Churchill zlikvidoval tisíce vojáků britských tehdy v bitvě u Gallipoli.

Jako že se člověk diví, že ještě vystoupí. Vy jste... to je vaše Gallipoli v tom roce 2011. Vy byste měl mlčet k rozpočtu! A opakují, toto je – (Předsedající: Čas prosím. – Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Faktická poznámka – pan poslanec Kalousek. Připraví se paní poslankyně Langšádlová, poslanec Jurečka.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji ministrovi kultury za emotivní vystoupení. Je vidět, že už asi chodí trénovat do Národního divadla nebo někam. Můžeme si udělat seminář na rok 2011, můžeme si udělat seminář na situaci, kdy nám opravdu nic jiného nezbyvalo, abychom přesvědčili trhy, že nám půjčovat mohou. Ale prosím, klidně adresujte kritiku, chcete-li se bavit o tom, co bylo. Já se bavím o tom, co bude. A vám je to úplně jedno, co bude, protože ta udržitelnost je v podstatě minimální.

To, co mě na vás fascinuje, kolegové z vládních stran, je to, že dokážete jedněmi ústy vyčítat tehdejší vládě obrovské deficity v dobách krize a současně tu drzost, že jsme si dovolili šetřit. Nechtěli byste si přestat protřečít alespoň tím, že byste vyčítali jenom tu jednu věc? Protože kdybychom tolik nešetřili, jak jste nám vyčítali, tak by ty deficity byly větší. Anebo jsme tedy měli šetřit ještě víc, a pak jsme neudělali takový dluh. Ale vyčítat obojí může jenom tak totálně nekompetentní osoba jako jste vy, pane ministře kultury.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Další v pořadí je pan poslanec Marian Jurečka, připraví se pan ministr Lubomír Zaorálek a pan poslanec Pavel Žáček.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já tady teď vystupuji v rámci faktické poznámky na vystoupení pana ministra Zaorálka. Myslím si, že nikdo mě nemůže nařknout, že bych měl nějaké důvody hájit pana kolegu poslance Kalouska, který v minulosti o mně hovořil jako o pasáčkovi vepřů, o traktoristovi a podobně.

Já si myslím, že tady nikdo vzájemně mezi sebou nemáme v této Sněmovně právo říkat komukoliv jinému, že nemá právo vystupovat k nějakému materiálu, který tady Sněmovna projednává. Ten mandát, který tady máme, nám dává tu svobodu a možnost, abychom se tady svobodně vyjadřovali. A i já, byť v politice jsem relativně krátkou dobu, si uvědomuji, že za těch šest let, co tady jsem, jsem také udělal věci, které nebyly správně. Ale přece klíčové je to, že jestli jsme udělali chyby, tak se z nich můžeme poučit a neopakovat je. Umění si tu chybu přiznat, to dělá velikost politika a člověka. V politice to platí obzvláště, protože v dnešní PR marketingové době umět jako politik říci "já jsem se spletl, pochybil jsem, omlouvám se", no, to se dneska nenosí.

Ale myslím si, že to, co tady říkal pan kolega Kalousek ve svém poměrně dlouhém projevu, já jsem ho poslouchal, má určité ratio z pohledu do budoucna. Chyby se staly a pojdme se podívat – a teď se obracím i na pana kolegu Zaorálka prostřednictvím pana předsedajícího, byť nemusím – tak také on a jeho politická strana udělali určitě v minulosti chyby, které by rádi neopakovali. A o tom přece má být ta politika, abychom se na tom tady dokázali pokud možno shodnout a hledat řešení, aby se to v budoucnu nestalo. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan ministr Zaorálek. Připraví se pan poslanec Žáček. Prosím.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Já bych chtěl jenom dopovědět stručně, že bych chtěl ujistit pana Kalouska, že já cítím odpovědnost za to, co schvaluji, i za to, za co se tady dnes stavím a co navrhuji.

Chtěl bych mu také říci, že nemá pravdu ani v tom, když mluvil o té neudržitelnosti penzijního systému. Já prostě musím říci, že si myslím, že tohle je legenda, co tady vyprávěl. Mluvil o roku 2030. Já bych vám chtěl sdělit, že penzijní systém je něco, co je dynamické. Víte, že ve vývoji i demografie se předpokládá, že tam bude v určitém okamžiku pokles, ale pak bude zase vzestup. To znamená, tam jde o to, aby se překonalo určité období. Viděl jsem analýzu, která ukazovala, že to může znamenat, že náklady státního rozpočtu nebo HDP se zvýší třeba z 9 % na 12 %, to znamená, to je růst o 3 % nákladů HDP, velikosti HDP vyplácených na penzijní systém, což je ovšem růst, který dnes má celá řada zemí světa. To znamená, není pravda, že systém je neudržitelný. Všechno záleží na vývoji ekonomiky a my nemůžeme v této chvíli předpovídat, co bude ve světě v roce 2030. To znamená, penzijní systém bude prostě udržitelný tím, že v normální fungující ekonomice bude schopnost náklady pokrýt. Ten systém je chvíli v deficitu, chvíli je v přebytku. Teď je zrovna v přebytku. Takhle se to vyvíjí. Když je deficit, tak se to pokrývá ze státního rozpočtu. Ale vždycky se to dá udržet. To znamená, není pravda, že je neudržitelný. To je mýtus. Prostě náklady se pokryjí z rozpočtu. Když ekonomika roste, tak to poroste.

Mně prostě jde o odpovědnost. A já se ptám pana Kalouska, kde byla jeho odpovědnost, když schvaloval rozpočty k těm lidem, kteří potom žili bez peněz a kteří žili z ruky do huby. Tak to je jeho nedostatek odpovědnosti. A já tvrdím, že já když pro tento rozpočet budu hlasovat, tak vím, co dělám, a je to naprosto odpovědné. Přál bych si, aby on tou odpovědností tady tak často nemával.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Pan poslanec Pavel Žáček, připraví se pan poslanec Miroslav Kalousek.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji za slovo. Já jsem příznivec historie, velmi se o ni zajímám, a proto vím, že každý příměr kulhá. Jestli nám pan ministr chtěl naznačit to, co se dělo s Winstonem Churchillem po Gallipoli, to jest, že se stal premiérem Velké Británie a uhájil Velkou Británii a svobodný svět proti nacismu a posléze byl spoluvítězem druhé světové války – tak vy nás varujete před tím, že pan kolega Kalousek se v budoucnu stane premiérem České republiky, nebo jak tomu mám rozumět?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan předseda Miroslav Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Pane ministře české vlády Zaorálku, vy jste tady řekl, že zbytečně straším, že nic z toho o udržitelnosti systému není pravda. Tak si prosím vás, pane ministře české vlády, vezměte dokumenty české vlády. Já jsem si to nevymyslel. Vezměte si studii udržitelnosti, kterou má česká vláda, vezměte si konvergenční program, což je dokument české vlády, který na konci dubna poslala vláda do Evropské komise. Nalistujte si tam stranu 26 a tam uvidíte graf, který se od roku 2030 začíná propadat do neřešitelných problémů. To jsou dokumenty vaší vlády.

Kde berete tu drzost tady říci Poslanecké sněmovně a veřejnosti, že to není pravda, když je to v dokumentech vaší vlády? To je ta vaše neodpovědnost. To je ta vaše neodpovědnost vůči občanům v roce 2030. Tu krizi občané České republiky přestávali možná složitě, ale přestáli. Nikdo nebyl bez důchodu a nikdo nebyl bez odpovědné zdravotní péče. Když se s těmi systémy nic nestane, tak je vrhne tahle rozpočtová politika do situace, kdy opravdu

dostupná zdravotní péče nebude a kdy si o důchodech dnešní generace čtyřicátníků bude moci nechat zdát.

A vy tady mluvíte o neodpovědnosti, že jsme se chovali šetrně, a o vaší totální neodpovědnosti, že i když vaše vláda ví, jak se ty systémy budou vyvíjet, tak vy tady lžete veřejně a lžete lidem, že se nemusejí bát, i když vaše vláda má úplně jinou dokumentaci. Tak tohle je ta vaše odpovědnost. Já vás ujišťuji, že za těch dvacet let, možná ještě budete na světě, vy budete mít našetřeno, ale ti nejchudší na tom budou díky vaší politice špatně.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou pan ministr Zaorálek. Připraví se pan předseda Stanjura. Prosím.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Je třeba používat mírných slov. Takže já nebudu říkat "lžete". Prostě je to nepřesné, co jste řekl, pane kolego, protože ten dokument, který citujete a o kterém píšete, tak tam není napsáno, že se ten systém ocitne v neřešitelné situaci. Ten celý dokument mluví jenom o tom, že pokud se to bude vyvíjet, budou se muset přijmout určitá opatření. Přesně ta, o kterých jsem tady mluvil. Například v případě, že by se to ocitlo v tomto deficitu, tak to bude řešit státní rozpočet zhruba růstem HDP z 9 % na 12 %. To znamená, mluví se tam o tom, že se to bude muset zaplatit po určitou dobu, než se situacelepší. Dokonce se tam mluví o tom, že pak demografický vývoj bude příznivější. To znamená, že tam se jenom konstatuje, pokud tato situace takto nastane, bude muset vláda přijmout opatření a bude muset najít způsob, jak to po určitou dobu vykrýt. To je celé.

To, co jste vy řekl, že to je neřešitelné, je nesmysl. Proto tvrdím, že to je udržitelné. Prostě normální zodpovědná vláda a fungující ekonomika to samozřejmě vyřeší. Takže ta nepřesnost, které se dopouštíte, je osudová.

A nepoužívejte tak silných slov. Nekřičme na sebe tady, že lžeme. Já se snažím to popsat přesně. Respektujte i mě, že já čtu ty dokumenty a že se je tady snažím přesně interpretovat. Nemlaťme se po hlavě. Mluvme klidně a mluvme přesně. (Smích v sále.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Pan předseda Stanjura, připraví se pan předseda Miroslav Kalousek. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Za prvé chci ocenit, že s ministerskou funkcí jsme objevili a vrátil se starý dobrý Lubomír Zaorálek, který na nás řve z plných plic – mně to nevádí – a pak říká "mluvme klidně, nekřičme na sebe". Ale mně to fakt nevádí, já mám radši tuhle jeho polohu a politickou vášnivou debatu než takové odevzdané ticho. To určitě ano.

Já asi k důchodovému systému úplně mluvit dneska nebudu, to by bylo na dlouho. Ale já bych poprosil třeba pana ministra kultury, kdyby si vzal sešit B, to je vládní materiál, a našel si stranu 1 – nechci, abyste četl všechny strany, stačí stranu 1 – a přečetl si základní makroekonomické indikátory, a porovnejte rok 2011 a rok 2020. Tak v tom roce 2011, kdy byl konec světa v České republice podle slov Lubomíra Zaorálka, HDP rostlo o plus 1,8 % a příští rok to má být plus 2,2. Uznávám rozdíl 0,4 %. Ale není to dramatický rozdíl. Jsou to čísla Ministerstva financí.

A jen tak mimochodem, víte jak ovlivňují náklady v ekonomice např. ceny ropy, tak v roce 2011 stála ropa, jeden barel, 111 amerických dolarů, letos je to 64 a příští rok 60. Tak pokud chceme být přesní – a rozpočet je docela dobrá disciplína, že těch čísel je hodně a můžeme mluvit o číslech, ne jenom o dojmech. A pan ministr kultury, ono to vlastně souvisí

s tou funkcí, nepoužívá čísla, ale dojmy, ale o to je vášnivější a možná pro někoho i přesvědčivější.

Ráno jste zatleskali prezidentovi republiky, když řekl, že když zrušíme daňové výjimky, ušetříme 318 mld. Víte, že to je úplná blbost? Ale tleskali jste. Výborně, 318 mld. a 3 % HDP na důchody cca zaokrouhleně (Předsedající: Čas, pane předsedo!) je 180 mld. ročně! (Předsedající: Děkuji.) Takže ne minus 40, ale minus 220 mld. deficit, jen tak. Vláda to udělá.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím o dodržování času k faktické poznámce, která je stanovena na dvě minuty.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Dovolím si ještě reagovat jednou na pana ministra kultury. Samozřejmě velmi rád ztiším hlas a nebudu používat silná slova. Já jsem se jenom snažil přizpůsobit, pane ministře. Nicméně řeknu asi tak to nejslušnější nesilné slovo, jakého jsem schopen k vašim výrokům: vy tomu prostě nerozumíte. Vy za to nemůžete, protože tomu nerozumíte. Vy jste nám tady řekl: když se ten důchodový systém propadne do deficitu, no tak se to pokryje ze státního rozpočtu. Víte, on ten důchodový účet je součástí státního rozpočtu, pane ministře kultury, úplně stejně jako vaše kapitola. A v těch vládních dokumentech je napsáno, že když se nepřijme žádné řešení, no tak ten deficit bude ve stovkách miliard – 200 miliard, 300 miliard. Tak jak to budete chtít pokrýt z té zbylé části státního rozpočtu, pokud se žádná řešení nepřijmou, to bych opravdu rád věděl. To je přesně ono, že se žádná řešení nepřijímají, že se nějaká řešení zrušila a žádná jiná se nepřijala a vy je nechcete přijmout. A to je ta vaše neodpovědnost vůči budoucnosti.

Já jsem teď pochopil, že tomu absolutně nerozumíte, že o tom nic nevíte. Ano, moje víra říká, že nevědomost hříchu nečiní, ale přesto vás to neopravňuje klamat veřejnost a říkat, že žádné riziko nehrozí a že vy jste maximálně odpovědní. To riziko je obrovské a vy jste neodpovědní v tom, že o tom obelháváte veřejnost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak děkuji. Pan poslanec Válek, zatím poslední přihlášený k faktické poznámce, a potom je ještě jednou Lubomír Zaorálek. Prosím.

Poslanec Vlastimil Válek: Děkuji, pane předsedající. Pro mě ta debata je nesmírně osvěžující a pozitivní a já si to shrnuji pro sebe velmi jednoduše. Ty materiály jsem si studoval, protože jsem se snažil připravit, a přiznám, nepochopil, byť ty závěry se zdály jednoznačné. Já to vidím takto. Tak prostřednictvím pana předsedajícího pan poslanec Kalousek vyhodnocuje závěry materiálů, které připravila vláda, stejným způsobem, jako je vyhodnocuji já, jako je vyhodnocuje řada dalších, protože vychází z toho, co v těch materiálech je. Ale ministr této vlády, který určitě ví, jak vláda funguje, těm materiálům, které vláda vydává, sám nevěří, zřejmě ví, proč jim nevěří, protože v té vládě je, a evidentně je to důkaz toho, že vlastně nevěří ničemu, co ta vláda dělá, byť je jejím ministrem.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak pan ministr Zaorálek, připraví se paní poslankyně Valachová. Prosím, máte slovo.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Já bych jenom chtěl možná ještě poslední k panu Kalouskovi, který tady takhle s převahou vystupuje jako ten, který tomu rozumí. Tedy navzdory tomu, za co všechno nese odpovědnost, tak říká, že tomu rozumí. Já bych mu řekl, že to jeho rozumění vedlo třeba k té politice vytvořit druhý pilíř důchodového systému, a

jenom bych chtěl upozornit, že kdyby se ten druhý pilíř takto tady úspěšně zkonstituoval, jak on chtěl, tak právě ten druhý pilíř vysál peníze z toho penzijního pojištění a tam by potom opravdu peníze nebyly a skutečně by nebylo z čeho ty peníze vyplácet. To znamená, tohle je konkrétní ukázka toho, jakým způsobem vy rozumíte ekonomice. Můžete to tady opakovat donekonečna, a já vám tvrdím, že váš život prakticky ukazuje, kam to rozumění ve skutečnosti vede. Vaše politika byla politika obhajoby určitých konkrétních zájmů. A netvrďte, že jste expert na ekonomiku. Vy jste svými kroky dokázal, že jste tady způsobil, že celá řada lidí na tom byla velice špatně. Za to nesete odpovědnost. Takže ta odpovědnost, nad tou přemýšlejte.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan předseda Kalousek a jeho faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: To už není přebíjená o tom, kde je nebo kde není pravda. Ta pravda je ve vládních dokumentech a já je tady cituji. Je to o té odpovědnosti. Oba dva jsme ve věku politickém, kdy oba dva neseme poměrně významnou část odpovědnosti za to, co se tady dělo posledních dvacet let, a já jsem samozřejmě připraven kdykoli se z té odpovědnosti zpovídat. Ale hovoříme-li o návrhu státního rozpočtu, mluvíme o odpovědnosti politické reprezentace za to, co tady bude, ne za to, co tady bylo. A já si dovoluji tvrdit a dovoluji si to doložit čísly z vládních materiálů – z finanční strategie, z konvergenčního programu, z toho, že vy sami přiznáváte negativní fiskální úsilí, z toho, že vy sami přiznáváte procyklickou politiku v době růstu – si dovoluji tvrdit, že to je politika pro budoucnost neodpovědná.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V tuto chvíli se vracíme do obecné rozpravy. S přednostním právem pan poslanec Vít Rakušan.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, já chci na začátek vystoupit ještě s jednou větou. Nedá mi to. My projednáváme státní rozpočet České republiky na příští rok, tu vůbec nejdůležitější materii, kterou snad Poslanecká sněmovna během celého svého roku projednává. Když se ohlédnu za sebe, tak tomu asi úplně neodpovídá ani počet přítomných ministrů vlády České republiky, ale především tomu neodpovídá jedna skutečnost, a to že tu nemáme premiéra vlády České republiky pana Andreje Babiše. Chápu, že je vázán svými zahraničními povinnostmi, na druhou stranu se domnívám, že program premiéra se opravdu má přizpůsobit především tomu, že v den, kdy se v Poslanecké sněmovně projednává státní rozpočet, on tady má být, má být po boku paní ministryně financí a má být tím, kdo nám představí strategii rozvoje České republiky na ta další léta.

Pokusím se vám říct obecně několik důvodů – potom v té samotné rozpravě s konkrétnějším rozbohem vystoupí paní poslankyně Kovářová – které nás vedou k tomu, že skutečně jako hnutí STAN nemůžeme rozpočet v předkládané podobě podpořit.

Pokud se podíváme na jeho strukturu, tak 91 % tohoto rozpočtu, 91 % jde o běžných a mandatorních výdajů. Investice v době objektivní ekonomické konjunktury, v době, kdy nám vláda slibuje investiční plán České republiky, objížděla regiony, sbírala podněty od starostů, hejtmanů, pan premiér Babiš původně říkal, že ten investiční plán tady bude ležet loni před vánočními svátky, ukázal nám tady jeho obal, ale jeho obsah nikoli. Teď nám tvrdí, že ty další Vánoce už jsou snad tím správným datem. Ale prosím, uvědomme si, že my jsme za polovinou volebního období. A na tom celém nám vláda ukazuje svůj strategicky chybný

přístup k rozpočtu. Jedná se o jakousi recyklaci starých rozpočtů, kde se pouze valorizují jednotlivé položky pro ten daný rok, ale nejedná se o rozpočet, který by měl nějakou ambici, který by měl ambici na začátku si určit potřebu, a to především investiční potřebu České republiky. Dlouhodobou strategii rozvoje České republiky, která by byla kvantifikována nějakou sumou peněz. A z toho by se potom vycházelo v tvorbě veškerých dalších položek, které státní rozpočet obsahuje.

My touto cestou nejdeme, protože žádná investiční strategie České republiky neexistuje. Rozpočet je sestavován hokynářským způsobem. Tu se přihodí tady, tu se přihodí onde tak, jak se to dohodne s těmi, o které se třicet let po sametové revoluci rozpočet opírá, a to s komunisty, kteří nejdříve prohlásí, že je pro ně stropním deficitem těch 30 mld. korun, poté po návštěvě paní ministryně a slíbených dárečcích ve státním rozpočtu přistoupí na deficit 40 mld. korun. Na deficit, jehož existenci jako takovou bych snad ani nekritizoval, pokud bychom měli jistotu, že se neprojídá budoucnost těch dalších generací, budoucnost našich dětí. Kdybych měl jistotu, že se díky deficitnímu rozpočtu investují strategické záležitosti pro Českou republiku. Například základní výzkum, jehož procento na HDP je v České republice ostudně nízké. Peníze do vzdělání a vzdělávacího systému, kde se stále nedostáváme na nějakých pět procent rozpočtu. Do skutečného eGovernmentu, a ne hry na eGovernment.

Vláda Andreje Babiše od začátku slibovala, že zjednoduší státní správu, zjednoduší fungování našeho státu, přijde s opravdovou digitalizací. Jaká jsou fakta? Fakta jsou taková, že vrátíme miliardy na vysokorychlostní internet, nebo se rychle hledá pro ně jiné využití. Fakta jsou taková, že stát se nezjednodušil vůbec, a naopak přibývá státních úředníků, které my z našich daní platíme. Stát nefunguje jednoduše, stát nepomáhá lidem, stát je stále složitější a složitější, je zbytnělý a rozhodně to není stát, který Andrej Babiš sliboval.

Andrej Babiš nám také na billboardech představoval takové ty panáčky, kteří symbolizovali tradiční politiky, a tvrdil o nich, že blábolí. No, ale jak jinak chápat výrok premiéra vlády České republiky z dubna 2014 – cituji: "Jsem přesvědčen, že v roce 2017 budeme mít vyrovnaný rozpočet vzhledem k tomu, co máme připravené." To jsou slova z roku 2014. Asi už je pan premiér také tím tradičním politikem, protože tady evidentně – a držím se jeho vyjadřovacích formulek – prostě blábolil. Vyrovnaný rozpočet nemáme, a nejenom že jsme ho neměli v roce 2017, ale my ho nemáme ani na rok 2020. Co se tedy stalo? Neměl to připravené, jak o tom hovořil v dubnu 2014? Něco zkrachovalo, něco se objektivně změnilo? Dostala se snad ekonomika do nějaké závažné krize? Vůbec tomu tak není. Ekonomika naopak v těch letech vlády ANO procházela nebývalou konjunkturou a toho my jsme ani náznakem nevyužili k tomu, abychom se snažili deficit veřejných rozpočtů nějakým způsobem snižovat.

Pokud se bavíme o té jednoduchosti státu. Tak ty státy, které tou cestou šly, šly do opravdové digitalizace státní správy, tak byly schopny ušetřit, a to je prokazatelné a doložitelné, až 2 % HDP. V našich podmínkách by se jednalo o sumu cirká 100 mld. korun a možná i více. Nejsou to právě ty peníze, které našemu rozpočtu chybí? Není to právě ten jednoduchý stát, který hnutí ANO slibovalo, a nikdy s ním nepřišlo, který by přinesl ty chybějící finanční prostředky, a nemuseli bychom tak projídat budoucnost těch dalších generací?

Dnes tady prezident Zeman – a vy jste mu tleskali – kritizoval počet státních úředníků. Ale za vaší vlády narůstá. Škrtnete vyprázdněná tabulková místa, ale reálně ti úředníci, kteří na nejrůznější typy státních úřadů přicházejí, tak jejich počet zcela objektivně a doložitelně roste. A suma 225 mld. na výdaje na platy státních zaměstnanců je pro příští rok zcela rekordní.

A co nám potom říkáte? My ty peníze nemáme, tak si je vezmeme od vás daňovým balíčkem. Co je daňový balíček? Údajně boj proti hazardu. Zmiňoval to tady pan ministr

zdravotnictví. Jaký boj proti hazardu? Vy zdaňujete lidem Sportku, vy zdaňujete lidem to, že chodí sázet do Fortuny a Tipsportu, ale vy nezdaňujete provozovatele výherních automatů v České republice. Je to velké vítězství hazardní lobby, ta se raduje. Tam zůstáváte na těch 35 % a tam vzniká právě ta patologická závislost, o které tady mluvíte. Nezdaňujete víno, pivo, ale tvrdý alkohol. Že snad lidé přijdou k tomu, že přestanou pít tvrdý alkohol a přejdou k pivu, vínu, ono je to odnaučí. To jsou tak hloupé a falešné úvahy.

Prostě přiznejte lidem v České republice, že na tu rozdávačnou politiku nemáte a musíte na ni někde vzít. A kde na ni vezmete jinde než z kapes daňových poplatníků, z kapes mnohdy i těch nejchudších v České republice?

Pokud by vláda opravdu investovala do budoucnosti této země a třeba by k tomu i používala deficitní hospodaření, tak by ten rozpočet jako takový byl k nějaké širší diskuzi. Ale tak se neděje. Vláda projídá budoucnost, vláda na ni nemyslí, vláda pouze uspokojuje ty momentální potřeby a neinvestuje do budoucnosti této země, protože ji budoucnost této země nezajímá.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S přednostním právem je nyní přihlášen pan předseda Marek Výborný. Upozorňuji, že ve 13.00 je čas vyhrazený na pauzu a budeme pokračovat dále ve 14.30. Prosím máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Je mi to jasné. Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo.

Vážená paní ministryně, vážená vládo, kolegyně, kolegové, chtěl bych jednoznačně říci za sebe, za KDU-ČSL, tento rozpočet, tento návrh státního rozpočtu, tak jak ho připravila tato vláda, je postaven špatně. Je to rozpočet, který není přívětivý mimo jiné vůči rodinám, a to je ta priorita, která by nás všechny skutečně měla zajímat. Vláda tady představuje návrh rozpočtu, který ani neodpovídá jejímu plánu na snižování deficitu.

Jenom připomenu, ono to tady zaznívalo opakovaně, když se podíváte na trend deficitu státního rozpočtu od roku 2016, vláda – a u toho tehdy byla ještě KDU-ČSL – vždy o 10 mld. snižovala deficit státního rozpočtu. Já bych v této logice tedy považoval za správné, aby i pro rok 2020, když jsme šli 70, 60, 50, 40, tak abychom pokračovali a dostali se alespoň na těch 30 mld. deficitu státního rozpočtu.

Já tady nerozporuji to, že vláda přichází se schodkovým rozpočtem, ale důležité je to, na co tento deficit, na co tento schodek má být určen. A to je to, co nám vadí a co dlouhodobě kritizujeme. Ten rozpočet není rozpočtem proinvestičním, ten rozpočet není ten, který by investoval, ale bohužel jenom spotřebovává. Když se podíváme na růst mandatorních výdajů, to všechno je spotřeba. Ale kapitálové výdaje jsou dlouhodobě nízké. A tady je potřeba znova připomenout, když se podíváme na rok 2010, období té největší krize, tak to bylo na 11 %, letos jsou kapitálové výdaje na 9 %. Čili tím se určitě tato vláda nemůže chlubit, to není dobrý trend a KDU-ČSL i z tohoto důvodu nemůže tento státní rozpočet tak, jak je svou vnitřní strukturou, podpořit.

Vláda nemyslí v tomto smyslu do budoucna. Já tady nechci předjímat to, do jaké míry nás čekají nebo nečekají nějaká hubená léta. Ale připomenu jenom na úplný závěr, že i Národní rozpočtová rada upozorňuje na dlouhodobou neudržitelnost veřejných financí především v souvislosti s demografickým vývojem a rostoucími náklady na důchodový systém. To nejsou moje slova, to jsou slova Národní rozpočtové rady. A je s podivem, že tato vláda, která se nazývá vládou odpovědnou, vládou odpovědností, toto nebere na vědomí.

Dámy a pánové, tímto státním rozpočtem bohužel Česká republika projíždá svoji budoucnost. Ty trendy jsou prostě neoddiskutovatelné, my je nikdo nemůžeme popřít. Mám na mysli hlavně ty trendy, co se týče demografického vývoje. A do budoucna, pokud na toto vláda nebude reagovat, anebo ty vlády další, do budoucna si zaděláváme na obrovský, obrovský problém. Dlouhodobá udržitelnost veřejných financí skutečně s tímto přístupem nebude možná.

A když se podíváme na ty investice, tak jednu věc bych jenom chtěl vypíchnout, protože samozřejmě vláda nedostatečně reaguje na to, kam by ty investice měly směřovat – do vědy a výzkumu, do inovací. Neplníme své závazky vůči spojencům, vůči Severoatlantické alianci v kapitole obrany. Ale to klíčové, na co je potřeba se zaměřit, je rozvoj infrastruktury, protože samozřejmě rozvoj infrastruktury a dopravních staveb logicky souvisí s rozvojem celé České republiky. A když se podíváme na tuto kapitolu státního rozpočtu, tak vidíme, že pro příští rok budeme rádi (Předsedající: Pane předsedo, já vás přeruším.), když ufinancujeme to, co běží, ale žádnou zásadní stavbu bohužel nerozjedeme.

Vím, že čas uplynul, ale to jsou ty zásadní body, kvůli kterým KDU-ČSL nemůže tento státní rozpočet podpořit. Děkuji za pozornost a přeji dobrou chuť k obědu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Vyhláшуji pauzu. Pokračovat budeme ve 14.30 hodin. Přeji vám dobrou chuť. Připomínám, že organizační výbor se sejde za pět minut po ukončení dopolední části. Děkuji.

(Jednání přerušeno ve 13.00 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.31 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobré odpoledne. Budeme tedy pokračovat v obecné rozpravě přerušené před polední přestávkou. V tu danou chvíli hovořil předseda KDU-ČSL Marek Výborný. Nicméně mám informaci, že již nechce pokračovat ve svém vystoupení, přestože byl přerušen, že již řekl všechno, co měl na srdci. Takže půjdeme další v pořadí.

Na faktickou poznámku je přihlášená paní poslankyně Kateřina Valachová. Ta ovšem není přítomna v sále, takže já její přihlášku na faktickou ruším. Přečtu tedy omluvu a s vystoupením se připraví paní poslankyně Věra Kovářová, následně vystoupí pan poslanec Václav Votava. Přečtu jednu omluvu do té doby, než paní poslankyně přijde k mikrofonu – paní poslankyně je přítomna. Ministr zahraničních věcí Tomáš Petříček se omlouvá dnes od 15 hodin do konce jednání z Poslanecké sněmovny z pracovních důvodů.

Paní poslankyně, máte slovo. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní ministryně, dovoluji, abych i já se vyjádřila k návrhu státního rozpočtu na rok 2020.

Základní čísla tohoto rozpočtu, parametry a priority již známe, a můžeme si tedy u nich udělat obrázek. Nejprve ta základní čísla. Očekávané příjmy činí 1,578 bil. korun, výdaje 1,618 bil. korun. Možná se nám a vám na to něco nezdá. A já musím říci, že mně také ne. Budeme totiž hospodařit se 40miliardovým schodkem. Mandatorní výdaje stoupnou oproti loňsku o 7,3% na 885 mld. korun. A investice, ty činí pouhých 135 mld. korun. Co k tomu říká pan premiér Babiš? Je to dobrý rozpočet. Já si to ale nemyslím.

Začnu tedy po pořádku. Za prvé, vláda opět počítá se 40miliardovým schodkem. Proč? To nevíme. Premiér nám neustále tvrdí, jak se máme v České republice dobře, jak naše země

prosperuje a jak jsme nejméně zadluženou zemí EU. A paní ministryně Schillerová se k tomu přidává a hovoří o tom, jak máme zdravé a vyrovnané veřejné finance. Nerozumím tedy tomu, proč musíme mít schodkový rozpočet, když je na tom Česká republika tak dobře? Skutečně si nemůžeme dovolit naplánovat rozpočet vyrovnaný? Opravdu musíme pokračovat ve větším zadlužování republiky i v dobrých ekonomických časech?

Ministerstvo financí nám říká, že je to v pořádku, naopak všechny ostatní státní i nezávislé instituce jako je Národní rozpočtová rada, Nejvyšší kontrolní úřad a další, upozorňují na to, že schodek v dobách ekonomického růstu je rizikový a nezodpovědný. Dnes nás nahoru táhne globální růst ekonomiky, tak to vypadá, že to vládě jde vlastně dobře, přestože podle schodku neumí hospodařit. Ale otázkou zůstává, co nám přinese hospodářský pokles.

Co se vládě nedá upřít, to je určitá rafinovanost jejích kroků. Dalo by se také hovořit o manipulaci. Co mám na mysli? Tak třeba to, jak paní ministryně financí v uvozovkách dokázala během málo týdnů vyjednávání s ministry najít a doslova vykouzlit z rozpočtu dalších 18 mld. korun. Schodek se však nezvýšil ani nesnížil. Paní ministryně jednoduše zpřesnila odhad příjmů státního rozpočtu. Prostě se příští rok vybere o 20 mld. víc. Shodou okolností přesně tolik obnášely původně neuspokojené požadavky ministrů. To je milá náhoda, že?

Na rozpočtovém poli umí vláda i jiné věci. Možná jste si v minulosti všimli, že paní ministryni Schillerové ani panu Babišovi z dob, kdy byl ministrem financí, nikdy rozpočet nevyšel tak, jak si naplánovali. Ano, rozpočet si nelze naplánovat zcela přesně, nikdy nevíte, jak to bude příští rok s příjmy a výdaji. Jenomže této dvojici to nevycházelo o desítky miliard korun. A náhodou vždy tak, že dokázali snížit schodek, nebo se dokonce dokázali dostat do přebytku. Jak je to možné? Stačí si pohrát s čísly tak, že příjmy rozpočtu se výrazně podseknou a výdaje zase výrazně nadhodnotí. Výsledkem je, že se pak ministr či paní ministryně financí na konci roku pochlubí, jak rozpočet hezky vyšel. Můžete také hádat, kde vláda nejvíce ušetří na výdajové straně. Ano, bohužel, neproinvestuje celou částku, kterou si na investice rozpočtuje. To znamená, že reálně se vlastně nerozhoduje o rozpočtu jako celku, ale pouze o jeho necelé polovině, tak jak jsem hovořila o navýšení mandatorních výdajů. A s mandatorními výdaji toho mnoho dělat nelze, ty jsou povinné.

Je dobré si všimnout toho, že za dobu, kdy má Ministerstvo financí ve správě hnutí ANO, se zvýšily mandatorní výdaje o pár desítek miliard korun. Na tom samozřejmě není nic špatného. A není nic špatného na tom přidávat pracovníkům ve veřejném sektoru. Přidávat důchodcům a přidávat i rodičům. Ale vláda tak musí činit dohromady s opatřeními, kterými zvýšení finančně pokryje. Nejde jen rozdávat, ale také myslet na to, aby bylo odkud rozdávat. Dnes to zdánlivě není problém, protože ekonomika šlape. Lidé utrácejí, příjmy rozpočtu jsou vysoké. Jakmile však dopadne kladivo hospodářského poklesu na Českou republiku, tak se příjmy rozpočtu razantně sníží. Mandatorní výdaje však zůstanou na stejné úrovni – kde pak vezmeme peníze na důchody, platy a rodičovské příspěvky? Jedinou možností budou stamiliardové schodky v rozpočtu. Vládu to však nezajímá a tento problém, který sama způsobuje, nechá na ty, kdo budou vládnout příště. A po nás potopa, jak se říká.

Plánovaný 40miliardový schodek bychom byli schopni skousnout pouze tehdy, kdyby tyto peníze šly na investice. Znamenalo by to, že místo 135 mld. korun by na ně bylo vyhrazeno 175 mld. korun. Investice do infrastruktury a konkurenceschopnosti naší ekonomiky a našich občanů, to je přesně ten recept, který by udělal z naší republiky zemi, která lépe zvládne ekonomickou recesi. A realita? Investice vládě Andreje Babiše vůbec nejdou. Za prvé investuje málo a za druhé ani to málo není často schopna proinvestovat. I když máme na investice naplánováno na příští rok v nominální hodnotě o 13 mld., tedy v těch národních dotacích, více než letos, vzhledem ke struktuře státního rozpočtu činí objem

investic v poměru k HDP méně, než tomu bylo v dobách ekonomické krize. A to bylo více jak před osmi lety. Přitom všichni víme, že kupní síla peněz se dnes pohybuje úplně někde jinde než v minulosti. Zkrátka a dobře to vypadá, že reálné investice, které by podpořily ekonomický růst a stabilitu našeho hospodářství, jsou pro současnou vládu sprostým slovem.

Vláda na první pohled vystupuje líbivě. Všechno je v pořádku, ohromně se nám daří, přitom sama vláda moc dobře ví, jaké má její populistická politika limity. Nemůže to nevědět. Důkazem jsou poslední kroky Ministerstva financí, které peníze do rozpočtu hledá, kde se dá. Zvyšují se daně, poplatky, jednorázově se zdaňují peníze pojišťovnám, čerpají se peníze, miliardy z účtu Fondu národního majetku, které si vláda rozpouští do rozpočtu, a to všechno jenom proto, aby se zamaskovaly díry v rozpočtu.

A co můžeme my za STAN udělat pro to, aby se v této zemi žilo lépe? Pokud návrh státního rozpočtu projde prvním čtením, a jak to vypadá, tak projde, budeme se snažit směřovat pozměňovací návrhy na naše priority, a ty se již několik let nemění. Investice do vzdělání, tím myslíme navýšení platů učitelů, protože kvalitní učitelé, to je dálnice k prosperitě do budoucna. Chceme také navýšit dotační tituly na výstavbu základních škol a samozřejmě škol mateřských, protože předškolní zařízení jsou tím, co může umožnit zaměstnávání maminek, a tím také přinést miliardy do státního rozpočtu. Samozřejmě jsou pro nás důležité další klíčové investice, a to do silnic či železnic, samozřejmě digitalizace nebo do rozvoje venkova. Své pozměňovací návrhy budeme trpělivě vysvětlovat s vírou, že z pokryteckého vládního rozpočtového snu dříve či později procitnou alespoň někteří koaliční poslanci a poslankyně, když v sobě objeví odpovědnost za budoucnost, kterou u jejich vládních kolegů postrádáme.

Nyní mi dovolu, abych porovnála hlavní výdajové priority státního rozpočtu s tím, co má vláda ve svém vládním prohlášení. Ptám se tedy:

V programovém prohlášení vlády je zmíněno šest hlavních strategických směrů. Prvním je ten, že vláda chce provést důchodovou reformu. Chce provést konkrétní kroky bez zdlouhavých a neplodných diskusí a podstatou bude oddělení důchodového účtu od státního rozpočtu a stanovení jasných finančních vztahů mezi tímto účtem a státním rozpočtem a případně dalšími zdroji příjmů pro tento účet. Veřejnost bude vědět, kam její sociální odvody směřují a jak jsou využity. A já se tedy ptám: souhlasíme s navýšením důchodů, pro to, myslím, hlasovala celá Poslanecká sněmovna, ale pouhým navýšením důchodů se té priority pravděpodobně nedosáhne. Očekávala bych, že v návrhu státního rozpočtu bude také naznačeno, jakým směrem se vláda v této oblasti vydá.

Další prioritou vlády v programovém prohlášení je, že chce dostupnost vysokorychlostního internetu všude. Já v těch hlavních výdajových prioritách nevidím žádné informace o tom, že by tomu tak mělo být.

Samozřejmě mimo jiné vláda ve svém programovém prohlášení uvádí, že sestaví strategický investiční program. O tom už hovořil můj kolega Rakušan. Zatím žádný strategický investiční program k dispozici není. Vláda říká, že jejím záměrem je stavět dálnice, obchvaty měst a podobně, budovat byty pro mladé rodiny a seniory a samozřejmě chce také začít s rekonstrukcemi památkových objektů ve všech regionech, a přitáhnout tak turistický ruch i mimo hlavní centra. Bohužel opět ve výdajových prioritách nevidím žádné údaje, které by směřovaly právě k této prioritě vlády, dokonce musíme konstatovat, že na opravu kulturních památek v národních dotačních titulech je méně peněz než v letošním roce, a to nás velmi mrzí.

Vláda má také prioritu, že chce zvýšit příspěvek na výkon státní správy, a v tomto případě musím vládu pochválit a paní ministryni financí. Tam tuto prioritu vidíme v hlavních

výdajových prioritách, kdy dojde k valorizaci příspěvku na výkon státní správy. Říkáme – alespoň něco. Myslím, že to městům a obcím velice pomůže.

Takto bych asi mohla pokračovat dále. Zmíním ještě, že vláda chce zvýšit stupeň domácí potravinové soběstačnosti, bude chránit půdu jako základ našeho přírodního bohatství a podobně. Bohužel, ani toto nevidím v těch základních hlavních výdajových prioritách státního rozpočtu.

Můžeme tedy konstatovat, že vláda mává nad schodkem státního rozpočtu rukou. Hospodaří se ztrátou, vydává to za úspěch a dokazuje, že v dobrých časech nedokáže hospodařit. Myslím, že už několikrát jsme návrhy státního rozpočtu nazvali, že jsou to návrhy státního rozpočtu, který lze označit jako návrhy zapomnění na budoucnost. Myslím, že to je velkou pravdou. Přestože vláda ve svém programovém prohlášení říká, že chce, abychom se měli lépe, také chce předat našim dětem prosperující zemi a ekonomiku, chce myslet na budoucnost a nechce žít jenom dneškem, chce odložit spory, které oslabují naši společnost v posledních letech, protože si uvědomuje, že budoucnost nebude lehká a naši potomci nám neodpustí, že jsme neudělali všechno, co jsme měli a mohli udělat. Pokud by vláda chtěla dodržet tento odstavec, tak by nenavrhovala rozpočet, který je udržovací, nicméně rozpočet vizionářský. A ony odstavce, o kterých jsem hovořila, a chybějící položky jsou toho důkazem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byla paní poslankyně Věra Kovářová. Nyní vyzývám k vystoupení pana poslance Václava Votavu. Připraví se pan poslanec Petr Bendl. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, já bych si také dovolil pár poznámek k projednávanému návrhu státního rozpočtu na rok 2020. Nebudu mluvit tak dlouho jako někteří předřečníci. Zaměřím se i na příjmovou stránku státního rozpočtu.

Já bych chtěl v úvodu svého krátkého vystoupení konstatovat, že je to rozpočet, který je postaven na sociálně demokratických prioritách a naplnění slibů, které sociální demokracie dala svým voličům ve volbách a které samozřejmě také byly potom promítnuty do programového prohlášení vlády. S plánem státních financí na rok 2020 nemají problém odboráři, nemají víceméně problém ani zaměstnavatelé. To znamená, že i tripartita se shodla. Podle odborů je sociálně zodpovědný, podporuje ekonomický růst a pro zaměstnavatele znamená stabilitu ekonomiky.

Jak jsem uvedl, rozpočet zohledňuje priority sociální demokracie, a to ať jde o opětovné navýšení starobních důchodů o 900 korun od 1. ledna 2020, a po tomto navýšení dosáhne průměrný starobní důchod 14 326 korun. Není to ještě ta hranice, kterou bychom si určitě přáli, nicméně myslím si, že se k ní blížíme. V rozpočtu je promítnuto také zvýšení rodičovského příspěvku o 80 000 korun, tedy na 300 000 korun, dále nárůst platů pedagogických a nepedagogických pracovníků v regionálním školství, zvýšení platů všech zaměstnanců veřejné správy o 1 500 korun na zaměstnance. Navýšení prostředků jde i do platů bezpečnostních složek. Já jsem rád, že členům vlády za sociální demokracii se podařilo naše priority do státního rozpočtu prosadit.

Navyšují se prostředky na investice, meziročně je to o 24 mld. korun na celkovou výši 146,2 mld. korun, přičemž z národních zdrojů je to 88 mld. korun. Otázkou samozřejmě je čerpání prostředků a to zase závisí na připravenosti projektů. Významnou část prostředků na investice tvoří peníze z evropských fondů, to je třeba si říci, a je otázkou, co bude, až tok

peněz z Evropské unie významně zeslábne nebo až se staneme čistými plátcí. I na to je třeba do budoucna jistě myslet.

To jsou tedy opatření promítnutá do rozpočtu, která kvitují samozřejmě s povděkem. To ale neznamená, že nekladu ke státnímu rozpočtu jisté otazníky. Otazníky se týkají např. příjmové strany státního rozpočtu. Už při samotném sestavování státního rozpočtu jsme jako sociální demokraté upozorňovali Ministerstvo financí na až zbytečně přehnanou opatrnostní makroekonomickou prognózu růstu hrubého domácího produktu, na které je tento rozpočet postaven. Samozřejmě o tom můžeme vést diskusi. Argumentem Ministerstva financí k velmi konzervativnímu přístupu k prognóze vývoje hrubého domácího produktu je zpomalování německé ekonomiky, nejistota spojená s brexitem či zhoršující se vztahy a obchodní válka mezi Spojenými státy a Čínou. Jistě, ani tyto vlivy nelze pominout. Pokud se však podívám na jiné relevantní veřejné instituce, tak např. Česká národní banka ve svém upřesnění zlepšila svůj odhad růstu HDP pro rok 2020 z 2,8 na 2,9 %. Je známo, že Česká národní banka většinou ty odhady má poměrně vyšší, to pravda je. Například Ministerstvo práce a sociálních věcí po přepočtu aktuálních dat drží svůj odhad stále na 2,5 procentního bodu a Mezinárodní měnový fond zůstává nadále také optimistou a pro další dva roky nám odhaduje růst ekonomiky oscilující kolem 2,5 %. Můžeme tedy, jak jsem řekl, vést diskusi, zda je relevantní odhad Ministerstva financí, které pro tento rozpočet na rok 2020 snížilo svoji predikci z původních 2,4 procentního bodu růstu hrubého domácího produktu na 2,2 %, a zda tedy nejde o podhodnocení skutečného stavu. Do jaké míry jde o statistickou chybu a do jaké míry o záměr, o tom tady nechci spekulovat.

Určitě potěšující je skutečnost, že po Řecku a Portugalsku jsme jako Česká republika překonali v hrubém domácím produktu na obyvatele v paritě kupní síly rychle rostoucí Španělsko. To je jistě velice dobrá zpráva a ukazují to nejnovější data OECD. Má to však jedno úskalí. Ukazatel hrubého domácího produktu na hlavu má v sobě i objem produkce, která odtéká ze země ve formě dividend, a odtékání dividend z České republiky je určitě problém naší ekonomiky. Nicméně je evidentní, že dlouhodobě doháníme ekonomicky vyspělé státy Evropy, i když ne tak rychle, jak bychom si určitě všichni přáli.

Jistě chvályhodné je, že se Finanční správě daří vybírat daně a roste daňové inkaso. Řekl bych, že je přímo povinností zajistit odpovídající výběr daní na základě platných daňových zákonů a v souladu s daňovým řádem. Pak je ale pro mě těžko pochopitelné např. rušení 34 územních pracovišť finančních úřadů, především v obcích s rozšířenou působností, tak jak to chce realizovat a jistě zrealizuje Ministerstvo financí a daňová správa. Nehledě na to, že stále říkáme, že státní správa má být blíže k občanovi, opak je ale pravdou. A o tom svědčí i zavádění tohoto opatření.

Časté kritice je podrobována skutečnost, že rozpočet je postaven na zákonech, které Sněmovna ještě definitivně neschválila, nebo je vláda dokonce ani do Sněmovny nepředložila. A zde mluvím např. bohužel o digitální dani, kterou tedy sociální demokracie podporuje, nicméně ve státním rozpočtu na příští rok počítá Ministerstvo financí s příjmem za digitální daň ve výši 2,1 mld. korun, ale dnes je již zřejmé, že legislativní proces prostě do konce roku 2019 završen nebude a že i tento příjem nebude s největší pravděpodobností naplněn.

Otázkou je, pokud se prostřednictvím pozměňujících návrhů tady ve Sněmovně změní struktura daňového balíčku předkládaného Ministerstvem financí. Mám na mysli, pokud projdou některé pozměňovací návrhy spočívající např. v jiných sazbách daně z hazardu, pokud budou znamenat menší než rozpočtované příjmy. Týká se to také například, pokud neprojde zdanění výher, tak jak je tedy naplánováno a jak je v daňovém balíčku od Ministerstva financí, nebo bude odmítnuto zrušení osvobození domácích kotelen od spotřební daně ze zemního plynu. To samé je, pokud bude odmítnuto zvýšení poplatku za vklad do katastru nemovitostí. Já vím, jsou to drobné, ale halíře dělají talíře, jak se říká. Jenom pro

připomenutí, rozpočet počítá schválení daňového balíčku s dodatečnými příjmy ve výši 20 mld. korun.

Jako člen rozpočtového výboru mám ještě teď v živé paměti jeho poslední jednání, kdy se v rámci jednání o daňovém balíčku živě diskutovalo např. o vypuštění životního pojištění ze zdanění technických rezerv pojišťoven. A musím přiznat, že i já sám nejsem přesvědčen o tom, že zdanění technických rezerv pojišťoven je správné, a to z řady důvodů, které jsem uváděl i na rozpočtovém výboru. Víím, že i Česká národní banka nepodporuje, nebo má značné výhrady k tomuto opatření, i z důvodu ohrožení stability nebo možného ohrožení stability finančního trhu. Ale je to pouze moje osobní stanovisko, chci zdůraznit, že tady nevyjadřuji stanovisko sociální demokracie nebo stanovisko klubu sociální demokracie. Je to moje stanovisko, to stanovisko paní ministryně zná, moje stanovisko, zná i můj přístup k daňovému balíčku.

Opatření Ministerstva financí má ale přinést dodatečně jednorázové prostředky do státního rozpočtu ve výši 10 mld. korun a fiskální efekt se má poprvé z toho zdanění technických rezerv projevit až v roce 2021 až 2022. Je namístě zdůraznit, a rád to zdůrazním, že sociální demokracie upřednostňuje spíše bankovní daň, respektive zdanění bankovních aktiv, které by přineslo do státního rozpočtu ročně cirká 14 mld. korun, a nebyl by to pouze jednorázový přínos, jako u zdanění technických rezerv pojišťoven.

Je skutečností, a je třeba si to přiznat, že je státní rozpočet postaven na příjmech zákonů, které ještě nejsou legislativně přijaty. Jak bude Ministerstvo financí reagovat, pokud se struktura příjmů změní, tak to určitě paní ministryně vysvětlí.

Ve státním rozpočtu je také valorizace příspěvku na výkon státní správy v celkové výši 5 %. Je třeba si poctivě říci, že přes tuto valorizaci – a díky za ni, i za těch 5 % – stále kraje a obce na výkon státní správy doplácí ze svého. Někdo může samozřejmě říci, že je to z daní, z výběru, který stát vybírá, z výběru daní. Ale je to tak, doplácí na výkon státní správy ze svého. Stát tedy neplatí za vše, co si u obcí a krajů v rámci státní správy objednáva. Já si myslím, že by to chtělo napravit a že by se to napravit mělo. A že by se to mělo i srovnat. Ale o tom je tady velice častá diskuze.

Stejně tak již šestým rokem slibuje Ministerstvo financí proškrtnutí některých daňových úlev a výjimek, ale žádný ucelený konkrétní návrh jsem dosud nezaznamenal. Tedy státu utíkají finanční prostředky v řádu desítek miliard, a to především na výjimkách, které si u bývalých vlád vylobbovaly některé silné skupiny. Já veřejně říkám, že sociální demokracie je roky připravena se do toho pustit, ale ze strany Ministerstva financí slycháme neustále jen výmluvy, a proč to nejde. Koneckonců, o vyřazení některých výjimek a úlev tady mluvil i pan prezident republiky. Přitom je také třeba říci, že v minulém volebním období byla ze strany Ministerstva financí avizována novela, nebo komplexní změna zákona o dani z příjmu, která dosud také není.

Takže dámy a pánové, státní rozpočet na rok 2020 v prvním čtení, pokud mluvím za sebe, podpořím. Podpoří ho samozřejmě i klub sociální demokracie. Já samozřejmě nevyklučuji, že připravíme nějaké pozměňovací návrhy, a to jednak na jednání rozpočtového výboru, tak i pro druhé čtení zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl pan poslanec Václav Votava a nyní požádám o vystoupení pana poslance Petra Bendla a připraví se paní poslankyně Kateřina Valachová. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Petr Bendl: Vážený pane předsedající, paní ministryně, kolegyně, kolegové, já nebudu mluvit o celkovém obrazu státního rozpočtu, toho jsme si dneska užili poměrně dost, ale obrátil bych vaši pozornost na některé záležitosti v jednotlivých kapitolách. Začal bych Ministerstvem práce a sociálních věcí.

Když jsem studoval kapitolu Ministerstva práce a sociálních věcí, zarazilo mě plánování některých finančních prostředků. Jde zejména o takzvanou aktivní politiku zaměstnanosti, kterou navrhuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, a myslím, že zřejmě i Ministerstvo financí, zvýšit oproti loňskému roku o 1,4 mld. korun na politiku aktivní zaměstnanosti. To znamená hledání, podpory hledání pracovních míst. Já si nemyslím, že v tuto chvíli je to natolik aktuální, neboť Česká republika se těší situaci, která z pohledu situace na trhu práce je nebývalá, máme nebývale nízké procento nezaměstnaných. Ale naopak náš sociální výbor absolvuje několikaměsíční debatu s ministryní práce a sociálních věcí, potažmo vlastně i s Ministerstvem financí, neboť paní ministryně financí i paní ministryně práce a sociálních věcí slibovaly krajům finanční prostředky, které vyvolala legislativa státu v oblasti poskytování sociálních služeb.

Shoda na začátku letošního roku byla na tom, že je potřeba dokrýt zhruba 2 mld. korun na to, aby se sociální péče na úrovni krajů nezhoršovala. Ministerstvo financí našlo částku 0,5 mld., Ministerstvo práce a sociálních věcí také 0,5 mld., ale pokud vy dobře počítáte, zjistíte, že vám ta 1 mld. chybí. Myslím si, že by stálo za to – a trochu bych apeloval na pozornost poslanců, kteří jsou zároveň hejtmany, aby zbystřili pozornost, neboť mi nepřijde logické, že zvyšujeme o 1,4 mld. finanční příspěvek státu na aktivní politiku zaměstnanosti v okamžiku, kdy nám chybí, a zcela prokazatelně chybí, finanční prostředky na zajištění sociálních služeb na úrovni krajů. Prosil bych paní ministryni o reakci na tuto skutečnost, protože mi to tedy logiku nedává.

Druhá věc, u které bych poprosil o vysvětlení. My jsme několikrát interpelovali ministra průmyslu a obchodu, pana ministra Havlíčka, ve věci, kterou schválila vláda v roce 2017, a to je vyčlenění částky zhruba 250 mil. korun na řešení staré důlní ekologické zátěže pod Kladnem. Možná že někteří víte, možná že někteří ne, pod Kladnem se nachází jezero o objemu zhruba 170 mil. kubíků vody, kterou je možné čerpat a kterou je možné využít, a to v době sucha, v době, kdy Českou republiku postihuje situace nedostatku vody a vodních zdrojů. Byla by hrozná chyba, kdyby se stalo to, co bylo avizováno v médiích, že Ministerstvo průmyslu a obchodu se od této aktivity, využití těchto finančních zdrojů, které vláda schválila v roce 2017, distancuje a že v tom dále pokračovat nebude.

Ministr průmyslu a obchodu při odpovědích na interpelace říkal, že ale finanční prostředky alokovány zůstanou a že bude dohoda mezi jednotlivými ministerstvy, ať už je to Ministerstvo zemědělství, které by ty finanční prostředky převzalo, či Ministerstvo životního prostředí. Já jsem je v žádné kapitole nenašel, a tak moje otázka zní – a to už je jedno, kdo odpoví, jestli ministryně financí, ministr průmyslu a obchodu, který tady není přítomen, koukám, že teď je tady chudák jenom paní ministryně financí – aha, pan ministr kultury tady teď je, ale ten mě neposlouchá. Přesto bych prostě rád odpověď. (Reakce z vládní lavice.) Á, spolu jsme ještě neměli čest, pane ministře obrany. Tak se vám omlouvám. Pokud budete schopni odpovědět na tuhle otázku, budu vám vděčný: zdali těch 250 mil., je s nimi počítáno i nadále, neboť nelze vyloučit, že dojde k ekologickým škodám pod Kladnem, neboť ta voda tam za prvé stoupá a mohla by nasát ekologické škody v bývalém areálu Poldovky, a naopak ty finanční prostředky by zcela jistě přispěly k tomu, abychom mohli vodu čerpat a využít ji v systému vodních řadů tak, jak existují projekty na úrovni města Kladna, o kterých bylo s Ministerstvem průmyslu a obchodu komunikováno. Proto jednoduchá otázka, kde je ta čtvrtmiliarda, neboť jsem ji nenašel.

A teď bych si dovolil o něco více poznámek ke kapitole Ministerstva zemědělství, jehož rozpočet je – nebo celkové příjmy jsou vlastně nižší, než bývaly v minulých letech, a ten rozpočet se ztenčuje. Já jsem se soustředil na priority, které jsme tady často společně deklarovali, že mají být v oblasti priorit státu. Začnu výdaji na lesy, neboť všichni víte, jaké škody páchají škůdci, zejména kůrovec, na lesním porostu a jak moc by se nám hodily finanční prostředky, které v minulosti za některými z vás nenáviděných vlád občanských demokratů byly vygenerovány.

Ta částka, kterou vyprodukovaly Lesy České republiky v období vlád ODS, byla částkou zhruba 34 mld. korun, které jste postupně rozpustili ve státním rozpočtu, a teď jsme v situaci, že Ministerstvo zemědělství složitě hledá finance na to, aby tu škodu, nebo pohromu, kterou spáchal kůrovec, řešilo, neboť se dostáváme do opravdu oblasti výdajů, které jsou neuvěřitelné. Jedna miliarda korun, kterou na lesní hospodářství ministerstvo vydává, je možná v tuhle chvíli umění možného, přesto bych rád apeloval na Ministerstvo zemědělství, aby počítalo s tím, že se situace může zhoršit, neboť nejenom kůrovec, ale i bekyně velkohlavá, o které jsme tady mluvili, která možná nemusí nikomu z vás nic říkat, se chystá napáchat další škody. A pokud tomu nenapomůže Ministerstvo životního prostředí, abychom bekyni velkohlavou zlikvidovali, dokud ještě tolik neškodí, tak ty výdaje v oblasti revitalizace lesů budou mnohonásobně vyšší.

Výdaje na vodu. Já jsem v minulosti, a je to možné doložit, zejména v roce 2016 a 2017, kritizoval fakt, že Ministerstvo zemědělství, potažmo stát se přestává věnovat tématu vody. Když se podíváte do rozpočtu na rok 2016 a na rok 2017, docházelo tam k výrazným, stamilionovým restrikcím a v uvozovkách šetření na nepravém místě, kde se ve výdajích na vodu objevovala částka zhruba půl miliardy korun. To byl rok 2017. Musím pochválit v tuhle chvíli Ministerstvo zemědělství, že plánuje na oblast vodního hospodářství investice v oblasti, kategorie zhruba 1,8 mld. korun. Přestože to je částka ne zcela dostačující, tak je tam zjevný trend, že se Ministerstvo zemědělství oblasti vody chce věnovat, a objektivně říkám, že za to zasluží pochvalu nebo poděkování.

Ještě možná k některým pozitivům návrhu kapitoly Ministerstva zemědělství. Považuji za správné a dobré, že většinu dotačních titulů, které spravovalo doteď Ministerstvo zemědělství, má do budoucna organizovat a kontrolovat platební agentura, kterou je Státní zemědělský intervenční fond, neboť je tam ten dohled větší, a myslím si, že zkušenosti s poskytováním dotací do zemědělství má Státní zemědělský a intervenční fond mnohonásobně lepší.

Co ještě bych možná pochválil, jsou výdaje na tzv. pozemkové úpravy, které se zvedají z těch průběžně lety využívaných zhruba 850 až 900 mil. korun, je to zvýšení na částku 1,35 mld. korun.

Na co bych ale upozornil a co si myslím, že do budoucna by správné nebylo – jde mi o PGRLF. Myslím si, že by tento garanční fond měl do budoucna poskytovat finanční prostředky ne jako standardní banka, ale měl by pomáhat zemědělcům v oblasti snižování úrokové zátěže u jednotlivých úvěrů. Ale neměl by být standardní bankou. Měl by do budoucna pomáhat v krizových situacích, situacích, kdy banka z titulu například zaviněného počasí apod. odmítá financovat a půjčovat zemědělcům, neboť počasí je nejisté. A tam by měla právě být role toho Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu, aby poskytoval finanční prostředky.

Co považuji za velmi důležité, na welfare a na oblast zajišťování pohody zvířat se tady navrhuje částka vyšší než 1 mld. korun. Podíváme-li se zpátky několik let, finanční prostředky začaly být tímto směrem alokovány někdy v roce 2009, tuším ještě za ministra zemědělství Gandaloviče, který s tím novým titulem přišel, kde stát dospěl k rozhodnutí, že je třeba se

welfare zvířat věnovat. Od té doby, od roku 2009 do letošního roku, se budeme pohybovat někde v rádech přibližně 10 mld. korun, které stát investuje do oblasti welfare. Přesto se neustále potkáváme se situacemi, kdy pohoda zvířat není pohodou, ale naopak se dá říct, že ty situace, které vidáme zprostředkovaně z médií, jsou poměrně katastrofální. Oblast týrání zvířat je skoro denním mediálním tématem. A jestliže Česká republika vydává miliardu korun ročně na welfare zvířat, pak by asi bylo dobře, abychom se podívali na detaily a efektivitu takto vynakládaných finančních prostředků, zdali něco neděláme špatně, anebo jestli ten, kdo čerpá v oblasti welfare finanční prostředky, jestli náhodou zároveň nečerpá a zároveň se ke zvířatům nechová tak, jak by si zasloužila.

Na co bych chtěl upozornit, a chtěl bych požádat a vyzvat ministra zemědělství, aby udělal analýzu projektu takzvaného... jmenuje se to Mléko Q, a to je podpora produkce mléka a rozdělování této finanční podpory. Myslím si, že tam jsou věci, o kterých je třeba debatovat. Možná ne teď v tuhle chvíli na téma státní rozpočet, ale rozhodně si někdo šeptá o tom, jak tento projekt funguje, a já mám pocit, že by Ministerstvo zemědělství vydaje tímto směrem mělo více hlídat a měl by tento projekt být pod větší kontrolou.

Děkuji vám za pozornost a prosím o odpovědi, případně reakce na otázky, které jsem položil. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní mi tady naskočila jedna faktická poznámka, takže vyzvu pana poslance Mariana Jurečku, aby se vyjádřil. A připraví se pan poslanec Jan Hrnčíř v obecné rozpravě. Vaše dvě minuty. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji, vážený pane předsedající. Dovolte mi jenom fakticky zareagovat na svého předřečníka pana poslance Bendla. Byla vyslovena spousta věcí, ale dvě považuji za zásadní. On tady zmiňoval údajně podfinancovanou oblast vodohospodářství v letech 2016, 2017 a pochválil tady naopak současné vedení resortu. Chci jenom zmínit, že v datech návrhu státního rozpočtu pro tyto roky nejsou vidět skutečné, reálné investice v této oblasti obecně i v ostatních jiných sektorech resortu Ministerstva zemědělství, a speciálně v oblasti vodního hospodářství tyto rozpočtové částky byly nižší, protože jsme spotřebovali nespotebované nároky z let předchozích právě i z období pana ministra Bendla. A když se podíváte na absolutní částky, které šly a následně v těch letech byly administrovány a vyplaceny v oblasti vodního hospodářství, tak to byly jedny z nejvyšších částek v posledních osmi letech.

Pokud jde o PGRLF, který tady byl zmíněn, je potřeba se podívat do zprávy o stavu vodního hospodářství. V takzvané Modré zprávě tyto informace poslanci mají a schvalují je v Poslanecké sněmovně. A pokud jde o úvěry, které poskytuje dnes Podpůrný a garanční rolnický a lesnický fond – já jsem naopak přesvědčen, že pokud chce stát tímto fondem mimo jiné motivovat soukromý sektor k tomu, aby dávali dobré nabídky zemědělcům, tak mít tady nějakou malou míru tohoto vlastního nástroje i v oblasti úvěrů má smysl. Protože v okamžiku, kdy jsme toto zavedli, tak najednou i ty komerční sektory musely dorovnat a zlepšit své nabídky pro malé zemědělce. Aby dávaly za lepších podmínek tyto malé úvěry, aby např. odložení platby nebo čerpání úvěrů a následné splácení nebylo zpoplatňováno, tak to se stalo až v okamžiku, kdy PGRLF v tomto sektoru vstoupil tímto nástrojem a začal tyto, byť předtím jenom komerční, služby i zemědělcům poskytovat. Proto si myslím, že má smysl u toho zůstat, a v nějaké rozumné míře, aby toto stát poskytoval. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji také za přesné dodržení času. Ještě jedna faktická poznámka. Reagovat bude pan poslanec Petr Bendl. A jestli nebude další faktická, tak se připraví pan poslanec Jan Hrnčíř. Prosím, vaše dvě minuty. Máte slovo.

Poslanec Petr Bendl: Děkuji. Já bych prostřednictvím pana předsedajícího panu bývalému ministrovi jenom řekl fakta. Já mám před sebou ten návrh rozpočtu. Návrh rozpočtu v oblasti vodního hospodářství roku 2016 1,3 miliardy – jedna celá tři, to znamená, kdyby to bylo nějaké dědictví, tak to bylo v téhle úrovni – a roku 2017 0,5 miliardy.

A u PGRLF já jenom říkám, že má dál sloužit na pomoc a podporu úroků z úvěrů a případně na řešení krizových situací. Neměl by se PGRLF chovat jako standardní banka, ale měl by mít tyto nástroje, aby byl schopen pomoci financovat zemědělcům situace, které oni sami nejsou schopni ovlivnit.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní reakce pana poslance Mariana Jurečky. Pane poslanče, vaše dvě minuty. Zatím poslední přihláška na faktickou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, já se s vámi nepřu o to, co bylo v návrhu daného rozpočtu pro daný rok. Já jsem tady chtěl před celou Sněmovnou a před veřejností zmínit, že tímto číslem nemůžu hodnotit to, kolik v daném roce šlo ze strany Ministerstva zemědělství do oblasti vodního hospodářství, protože vy v tom čísle nevidíte zapojené nespotřebované nároky z let minulých a nevidíte ani to číslo, kdy běžně – a vy to víte sám – mezi Ministerstvem zemědělství a Ministerstvem financí se i v průběhu roku po dohodě na vládě dělají ještě dodatečné převody, právě například bylo vodní hospodářství jakožto jeden z investičních nástrojů. Takže ta částka reálně byla významně vyšší, v řádu 1 až 1,5 miliardy, plus tomu, co jste teď tady říkal. A tato čísla, kolik byl v daném roce proinvestováno, najdou poslanci ve zprávě o vodním hospodářství, kterou tady také mám na projednání, minimálně na zemědělském výboru.

A u toho PGRLF, znovu se jenom vracím k tomu, že v okamžiku, kdy tyto, byť pro někoho na první pohled komerční, služby i v oblasti úvěru začal PGRLF poskytovat, tak obecně celý privátní sektor upravil, a proklientsky upravil, ty své komerční produkty, které do té doby byly, řekněme, dražší, byly méně dostupné a zemědělcům a zemědělskému sektoru jako celku to přineslo poměrně důležitý, významný benefit. Proto si myslím, že do nějaké rozumné míry má smysl, aby stát si tento nástroj ponechal. Ale to si myslím, že už je věc určitého názorového střetu, o tom asi tady dále musíme vést rozpravu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu jednu omluvu. Ze schůze se omlouvá mezi 14.30 a 22.45 hodin z důvodu jednání poslanec Jiří Kobza.

Nyní tedy obecná rozprava, takže já vyzývám k vystoupení pana poslance Jana Hrnčíře a připraví se pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Hrnčíř: Děkuji vám, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, SPD nepodpoří státní rozpočet, který dále zadlužuje příští generace. Přestože uvedený návrh rozpočtu počítá oproti letošnímu roku s vyššími daňovými příjmy o astronomických 113 miliard korun, není vláda schopna ušetřit ani korunu a počítá s deficitem ve výši 40 miliard korun, to navíc v době poměrně značného hospodářského růstu.

Vláda ANO, ČSSD s podporou KSČM nehospodaří s péčí řádného hospodáře. Návrh rozpočtu by měl být podle našeho názoru vyrovnaný, anebo přebytkový. Považuji za

alarmující nárůst nákladů na státní a veřejnou správu. (Zvýšeným hlasem.) Je naprosto nepřijatelné opětovné zvyšování jednotlivých rozpočtových kapitol v oblasti neadresných sociálních dávek nepřizpůsobivým, inkluze ve školství, financování politických neziskových organizací a množství zahraničních operací naší armády.

Návrh sice počítá s rušením počtu tabulkových míst státních zaměstnanců, ale pouze těch neobsazených, takže ve skutečnosti nesnižuje počty ve státní administrativě a byrokracii. Vláda také počítá s náborem téměř 6 tisíc nových státních zaměstnanců. Zhruba polovina z nich má zaplnit místa takzvaných asistentů pedagoga kvůli nesmyslné inkluzi ve školství. Těchto asistentů si už inkluze doposud vyžádala 21 tisíc. Náklady na inkluzivní vzdělávání tak raketově rostou na úkor likvidace daleko efektivnějšího speciálního školství. A tyto peníze také chybí na platy učitelů.

Za posledních šest let se zvýšil počet státních zaměstnanců téměř o 50 tisíc osob, což zvýšilo nároky na státní rozpočet o 35 miliard korun ročně. Vzniklo minimálně 9 nových státních úřadů a institucí. Hnutí SPD trvá na – (Poslanec Čížinský mimo mikrofon: Kdybyste tak nekřičel...) Děkuji. Budu tišší. Já se omlouvám. Dobře, půjdu dál. Hnutí SPD trvá na zásadních úsporách při správě státu. Trvalé navyšování počtu pracovníků ve státní a veřejné správě vytváří umělý nedostatek pracovních sil a falešnou potřebu importu pracovní síly ze zahraničí.

Vláda i nadále pokračuje ve zcela špatné sociální politice státu, jelikož se dávky hmotné nouze vyplácí nejen potřebným, ale také lidem štitícím se práce. To je demoralizující a prohlubuje to sociální problémy. Na neadresné sociální dávky je každoročně vynakládáno více než 150 miliard korun ze státního rozpočtu a dávku v hmotné nouzi dostane dnes v podstatě každý, kdo si o ni řekne.

Podle posledních analýz se počet chudinských domů, ulic a čtvrtí za posledních deset let zdvojnásobil. Zvedl se i počet takzvaně sociálně vyloučených lokalit. Přibylo i lidí, kteří v těchto lokalitách bydlí. Místo 80 tisíc jich je nyní více než 115 tisíc. Situace se ve srovnání s údaji ze zpráv z předchozích let nezměnila a stav se tak nezlepšuje ani v době ekonomického růstu. Vláda hnutí ANO, ČSSD a KSČM a také minulá vláda, navíc s účastí KDU-ČSL, nenabídla žádné řešení.

Hnutí SPD prosazuje zásadní adresnost výplat sociálních dávek tak, aby je dostávali pouze lidé s pracovní historií, invalidé a jejich rodinní příslušníci, kteří se o ně starají, a nikoliv nepřizpůsobiví občané, kteří nikdy nepracovali, a to přesto, že dlouhodobě pracovat mohou, ale přitom nechtějí.

Česká republika se podle ekonomů stává jednou z nejdražších zemí Evropy pro své obyvatele. Za české platy si koupíme mnohem méně věcí než lidé v okolních státech na západ od nás. Máme mnohem dražší například byty, elektřinu, vodu nebo jídlo. Odborníci navíc očekávají, že situace se bude dále zhoršovat. Ceny jídla, bydlení a třeba elektřiny patří v rámci Evropské unie k nejvyšším ve srovnání k průměrným platům, které jsou oproti takovým státům, jako je třeba Německo, třetinové. Navíc dvě třetiny našich pracujících občanů na průměrnou mzdu, která je aktuálně cca 34 tisíc korun hrubého, ani nedosáhnou. Lidem tak zbývá v peněžence stále méně peněz. Aktuálně chybí jenom v Praze přes 20 tisíc bytů. Drahé je i nájemní bydlení, které stále méně dostupné zejména mladým. Přispívá k tomu i měnová politika České národní banky, která navíc zvyšuje úrokové sazby, které se dále promítají do zdražení hypotečních úvěrů. Vše je důsledkem špatné hospodářské politiky dosavadních bruselských vlád, včetně současné vlády hnutí ANO a ČSSD s podporou KSČM.

Dlouhodobě upozorňujeme na příliš velké marže nadnárodních koncernů, které navíc odvádějí své zisky a dividendy do svých mateřských zemí. Nadnárodní koncerny šetří na

mzdách a náš stát pak často lidem doplácí základní životní úroveň pomocí sociálních dávek. Je to koloniální systém, vykořisťující naši zem.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: To byl poslanec Jan Hrnčič a nyní vyzývám k vystoupení pana poslance Jana Zahradníka a připraví se paní poslankyně Kateřina Valachová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, já jako každý rok v těch posledních letech, kdy jsem členem Sněmovny, vystoupím se svou připomínkou k jedné z kapitol návrhu státního rozpočtu, která se týká mého zaměření a mé pozice v klubu ODS, a to je ke kapitole 315 Ministerstva životního prostředí. To je kapitola, která je ve srovnání s ostatními jedna z nejmenších. Jejích 15 miliard, se kterými hospodaří, je vlastně 1 % z celého toho balíku 1,6 bilionu výdajů státního rozpočtu.

Zdálo by se tedy, že nemá příliš smysl se touto kapitolou zabývat, ale když se pak podíváme do jejího nitra, tak vidíme, že se tam objevují témata, která jsou dneska poměrně často zmiňovaná ať už v diskusi globální, v diskusi evropské, ale také v diskusi tady u nás v našem státě, ať už mezi občany, nebo v médiích. Samozřejmě se jedná o klima, změny klimatu, o to, zdali jsme změny klimatu zavinili my lidé svým životem na Zemi a zdali proti nim musíme bojovat, nebo zdali je vhodnější se na změny, které také mohou nastávat přirozeným vývojem, který probíhá po miliardy let existence naší planety, připravovat. Mně se zdá, že náš rozpočet je takovým stabilním materiálem, že kdybychom ho srovnali s návrhy rozpočtu kapitoly 315 z minulých let, tak se tam mění poměrně velmi málo. I když pravdou je, že tady zrovna dochází k některým změnám, a já bych je chtěl ve svém vystoupení zmínit.

Začnu u příjmů. Příjmy naší kapitoly Ministerstva životního prostředí jsou rozpočtovány ve výši 27 mld. korun, což znamená navýšení o 12 mld. ve srovnání s rozpočtem roku 2019. Kde se ty peníze vzaly? To se stát rozhodl tak najednou otázkami ekologie zabývat? Ale je to proto, že valná část příjmové stránky rozpočtu pochází jednak tedy z fondů Evropské unie, zhruba 9,6 mld., a pak je tady zhruba 17,3 mld. korun prezentováno jako očekávané příjmy z prodeje emisních povolenek. My jsme tady o emisních povolenkách mluvili v uplynulých letech a měsících poměrně často. Máme vlastně před třetím čtením zákon, který se týká emisních povolenek a který má do jisté míry situaci měnit a reaguje na to, že cena emisní povolenky, která bývala v řádech jednotek eur, se dostává do dnešní výše zhruba mezi 20 až 30 eury za jednu povolenku, což je právě příčinou toho, že se povolenky prodávají takto draho a je za ně strženo daleko více peněz, nežli tomu bylo dříve. Takže příjmy jsou v této výši 27 mld.

Podíváme-li se na výdajovou strukturu kapitoly Ministerstva životního prostředí, tady máme výdaje rozpočované ve výši zhruba 15,9, možná 16 mld. korun. Kdyby to čtenář četl neznalý věci bez možnosti dovodit si souvislosti, tak by řekl, kde je těch 12 mld. rozdílu mezi příjmy a výdaji. Ony jsou zřejmě v tom, že se o ty peníze stržené za prodej povolenek dělí Ministerstvo životního prostředí s Ministerstvem průmyslu a obchodu. Jsou v našem příjmovém rozpočtu, ale část peněz potom spravuje Ministerstvo průmyslu a obchodu. Výdaje na evropské projekty, jak se blíží konec programového období, se zvyšují, je potřeba dohánět ztráty, které vznikly na začátku období. Nyní tedy jsou výdaje v částce 9,6 mld. a jsou zhruba o 2 mld. vyšší, než tomu bylo loni.

Tady máme zhruba toto dělení na jednotlivé výdajové bloky. Máme tam ochranu přírody a krajiny – zhruba s desetiprocentní dotací, technickou ochranu životního prostředí s 26 %, ochranu klimatu a ovzduší – 38 % a ostatní činnosti v životním prostředí – 26 %

z výdajového balíku. Co se týká krytí těchto výdajových nároků, největší část je kryta z prostředků Evropské unie, kdy celých 9,7 mld. jde do této kapitoly, tvoří to asi 61 % pokrytí výdajových položek. Emisní povolenky jsou pak samozřejmě ve vyšším procentu, je to asi 14 %, zhruba 2,2 mld., a státní rozpočet tady potom kryje 24 %, což je pak zhruba 3,8 mld. korun.

Podíváme-li podrobně na první výdajový blok – ochrana přírody a krajiny, tak je nejvýznamnější výdajový okruh zlepšování stavu přírody a krajiny s dotací 1,5 mld. korun s tím, že první program, program péče o krajinu, tam jsou vyčleněny prostředky 300 mil. korun, což znamená nárůst o 100 % ve srovnání s loňským rokem. Ano, v pořádku, podle slov autora textu byly získány na jednání ministra Brabce s ministryní financí a měly by směřovat na boj s následky klimatické změny. No, 150 mil. navíc.

Co ale zůstává na takřka původní výši, je program, který často zmiňují a který má název Podpora obnovy přirozených funkcí krajiny na roky 2019 až 2028. A tady máme právě ta adaptační opatření pro zmírnění dopadu klimatické změny, ke které dochází. To asi nikdo z nás nezpochybňuje. A jsou to adaptační opatření na dopad klimatické změny na vodní ekosystémy nebo i na lesní ekosystémy. A tady zůstává v podstatě v řádech desítek milionů korun, sice se navyšuje ta položka z 30 mil. na 40 mil. A tady myslím, asi si paní ministryně všimla, vždycky jsem navrhoval, ať se tam těch 10 mil. přidává, ale to ona asi zapoměla a dala to tam z nějakého ne úplně přímo jasného popudu. Čili tam dochází k navýšení o 10 mil. korun. Zvažuji podat pozměňovací návrh, který bych právě směřoval do tohoto programu. Tam se mi zdá, že je těch peněz málo, chtělo by to peněz víc, posílit to 10, 20 miliony korun.

Dalším významným výdajovým blokem je ochrana (nesroz.) – tady máme tři, ochrana klimatu a ovzduší. To je to, co hýbe dneska světem. Je tam 6,1 mld. korun. Já bych tedy chtěl zmínit výdajový okruh zlepšování kvality ovzduší a omezování emisí, kde tvoří významnou část 2 mld. korun – program zlepšování kvality ovzduší v lidských sídlech, který my známe pod názvem kotlíkové dotace. Tam víme dobře, že s kotlíkovými dotacemi je to vždycky trochu nejednoznačné. Sice je to jeden z mála programů, který se Ministerstvu životního prostředí v rámci evropských fondů daří realizovat. Jinak jsou tedy v tomhle velmi neúspěšní, a je to možná proto, že tyto programy spravují jednotlivé kraje, krajské úřady. I když teď jsme byli v minulých týdnech svědky toho, že vinou poměrně nevhodného systému soutěžení o dotace, kdy první na pásce, který dá svoji žádost a bere dotaci, došlo k zahlcení serverů některých krajů, my toho byli v jižních Čechách svědky, kdy v šest hodin ráno, kdy mají dávat žadatelé svoje žádosti elektronicky, byl server přemírou žadatelů jaksi obrazně řečeno stojících ve frontě na podání žádosti ve virtuálním prostředí zahlcen a došlo ke kolapsu. Ale nakonec se to nějak vyřešilo.

Nevím, do jaké míry je tedy vhodné tento run na ty projekty připomínající závod osadníků na Divokém západě jedoucích ve svých krytých vozech směrem na západ vyklejmovat si svoje území. Tam ovšem když někdo předbíhal v řadě nebo se choval nečestně, tak ho šerif patřičně potrestal. Tady se holt nic takového neděje. Navíc pořád si nemůžeme být jisti, zdali ty kotlíkové dotace plní ten účel, který mají, zdali jsou efektivní. Já doufám, že ano. Jenom si myslím, že by měly být více zaměřeny na nízkopříjmové vrstvy obyvatelstva, protože u nich dochází k tomu, že spalují nevyhovující paliva a zamořují životní prostředí ve svých krajích.

Tady máme tabulku, která je na stránce 31, a tady vzhledem k tomu, že pan ministr ten materiál podepsal, tak to asi četl, tu tabulku. Z ní je možno citovat. Tak tady je jednotlivě prvních deset projektů, které se tady mají realizovat. Tak tady je IČO uvedeno, Karlovarský kraj, číslo akce, název akce, kotlíkové dotace v Moravskoslezském kraji. Třetí výzva. Nebo druhá položka. Opět příjemce Karlovarský kraj, výměna zdrojů tepla na pevná paliva v rodinných domech ve Středočeském kraji. 2-19-2-23. Plzeňský kraj příjemce, tomu je opět

přisouzeno realizovat akci snížení emisí z lokálního vytápění domácností v Jihočeském kraji tře. Asi je jasné, že se tomu úředníkovi nějak ta tabulka rozformátovala a popletlo se mu to. Ale že na takovémto materiálu s takovýmto pěkným papírem, na kterém nám ten kapitollní sešit předáváte, jsou takového zmatky, to si myslím, že není správné, a pan ministr by se tím měl aspoň chvíli zabývat. Tak to je k těm kotlíkovým dotacím.

Dalším významným bodem, kterým se obvykle zabývám, jsou neinvestiční dotace neziskovým organizacím. Vždycky hledám v té tabulce výdajů, která tvoří součást tabulkové části rozpočtu, možné dotace pro nevládní neziskové organizace. A musím říct, že v textové části předkladatel přiznává 20 mil. jako dotaci neinvestičním neziskovým organizacím v oblasti životního prostředí. Ale ta tabulka obsahuje ještě další věci. Tady máme třeba položku ochrana druhů a stanovišť, neinvestiční transfery spolkům 50 mil. v roce 2018, pak to v roce 2019 a 2020 vůbec prostě není. Znamená to, že to nedostanou, že už bylo proplaceno, nebo to pouze ta tabulka neobsahuje? Ona je totiž ta tabulka velmi, velmi chudě vyplněna. Spousta položek právě pro rozpočet 2020 tam vůbec není uvedena. Pozbývá tím naprosto svoji hodnotu. Když jsem to srovnával s tabulkou, jaká byla předložena vloni, tak ta tedy byla daleko výmluvnější a lépe se s ní pracovalo.

Další položka – kompenzace ztrát obcí na území národních parků. I tady se obvykle snažím obcím pomoci, protože ony skutečně nesou břemeno toho, že jejich území leží, nebo obráceně, že národní park leží na jejich katastrálních územích, takže budu tady navrhopvat částku 5 600 000 posílit tak, aby na jeden hektar jejich zatížené plochy nebylo hrazeno pouhých 95 korun, ale více.

Každý rok zmiňuji položku transfery mezinárodním organizacím, kam dáváme čtvrt miliardy korun. Jsou to různé závazky vyplývající z Montrealského protokolu, dohoda o ochraně Labe, využívání Dunaje a tak dále. Vždycky jsem žádal ministerstvo prostřednictvím pana ministra Brabce, zdali by nebyli tak laskaví a neudělali nějaký přehled těch transferů, případně udělali inventuru, které z nich jsou ještě jakoby prospěšné a které už nikoli. Ale nikdy zatím se mi tohle volání nějak neozvalo zpátky a holt jsem nikdy úspěšný nebyl. Tady se prostě 250 mil. korun vydává na tyto transfery, přitom určitě by se dalo najít pár desítek milionů a ty dát třeba zrovna na to zlepšení funkcí krajiny a na adaptační opatření, jak jsem je zmiňoval.

Platy a zaměstnanci. Materiál se trošku chlubí tím, že dochází ke snížení. Zapomíná ale, že mezi lety 2018 a 2019 došlo k navýšení asi o 236 zaměstnanců, tak teď se to trochu snižuje. Platy narůstají, to je v pořádku. Nárůst průměrného platu je 1 500 korun.

A konečně bych tady chtěl zmínit Národní park Šumava. Víte dobře, že k Šumavě mám blízko, tak bych rád, aby se tady vysvětlilo, měli tady 160 mil. zhruba, dneska mají 186, přitom samozřejmě na polovině území Šumavy se prosazuje bezzásahovost, tedy nezasahování. Já bych docela rád, a musím se s panem ředitelem Hubeným o tom poradit, na co ty peníze oni tedy vynakládají.

Dámy a pánové, já jsem tady si dovolil představit svůj pohled na kapitolu 315. Musím říct, že nepovažuji strukturu toho rozpočtu a jeho formální podobu za dobrou. Někteří jsme měli co činit v nějaké regionální nebo obecní samosprávě, tak jsme zvyklí na jinou podobu, na daleko podrobnější a také výmluvnější a přehlednější podobu rozpočtu. Tady prostě se těžko poznává, jaké jsou výdaje provozní, jaké jsou kapitálové atd. Čili jako minule, jako i předminulý rok, i tady si dovoluji kritizovat vnější formální podobu návrhu rozpočtu.

Jak už jsem avizoval, budu se ve druhém čtení snažit předložit návrh na změnu zejména tedy těch dvou položek, o kterých jsem tady mluvil. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní bych požádal o vystoupení paní poslankyni Kateřinu Valachovou a připraví se paní poslankyně Helena Válková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená vládo, dovoluji mi, abych i já se vyjádřila k návrhu státního rozpočtu na rok 2020, zejména z oblasti vzdělávání. Vláda plní svoje programové prohlášení týkající se naplnění minimálně 150 % platu v úrovni roku 2017 jak směrem k pedagogickým pracovníkům, tak směrem k nepedagogickým pracovníkům. Co je samozřejmě důležité říci, že toto samotné je minimální závazek. Nicméně bych chtěla říct, že oceňuji, a neříkám to poprvé ani naposledy, přístup paní ministryně financí vašim prostřednictvím, pane předsedající, z hlediska toho, jakým způsobem přistupuje ona k návrhu rozpočtu toho, co se týká vzdělávací soustavy, vzdělávacího systému.

Cením si toho, že Ministerstvo financí respektuje – a to už po dobu několika let, a je to dobře, je to velmi dobře, a dříve to tak ani náhodou nebylo, a tam nám vznikalo podfinancování našich škol i platů učitelů a neučitelů – tyto principy:

Zprvu, už několik let po sobě rostou jak učitelské platy, tak platy nepedagogických pracovníků. Každý ředitel školy ví, že pokud nedostane dost do obou těchto skupin, přetahuje se takzvaně o ohlédanou část a někde mu nakonec chybí. Koneckonců to, že to ředitelé škol takto museli dříve řešit a stále v menší míře jsou pořád nuceni takto někde postupovat, o tom vypovídají státní závěrečné účty, ze kterých je patrné, že náš cíl, který v návrhu rozpočtu, a tedy v rozpočtovaných výdajích je předpokládán, například zvýšení platů učitelů o 15 %, jak to bylo v minulém roce, a následně tedy zvýšení i mezd nepedagogických pracovníků o 10 %, takže ačkoli objemově je vyplaceno vše, tak tyto částky v reálu nesedí a učitelé povětšinou dosáhnou reálného zvýšení cca o 10 %.

Dlužno také dodat, že samozřejmě ty peníze zcela nezmizí a že opakovaně nepedagogičtí pracovníci v reálných mzdách, podotýkám průměrně, naopak získávají víc, než bylo rozpočtováno. Nicméně vážím si toho, že Ministerstvo financí a paní ministryně financí v případě platů učitelů a mezd nepedagogických pracovníků postupuje už několik let stejným způsobem, zvyšuje objemy v obou kategoriích.

Druhá věc, která je důležitá z hlediska rozpočtu, a jsem ráda, že rozpočet to opět respektuje – podotýkám, že k této dobré praxi se vrátilo Ministerstvo financí teprve od roku 2016, předtím minimálně deset let nerespektovalo z hlediska financování našich škol reálné počty dětí ve školách, zkrátka to, kolik dětí musíme odučit, kolik dětí má docházku a dochází do našich veřejných škol. Tohle bylo zase jedním z důvodů, jak vznikalo podfinancování českého školství. Také toto Ministerstvo financí od roku 2016 respektuje a také v tomto návrhu rozpočtu pro rok 2020 máme tedy takzvané, takzvané výkony navíc, tzn. Ministerstvo financí respektuje to, jaké jsou reálné počty dětí ve školách. To je tedy řekněme druhý princip, který je zcela v pořádku.

Třetí princip – a tady bych řekla, že v posledních pěti letech se to už asi dvakrát stalo, nicméně nyní se to stává potřetí a stává se to v nejvyšším objemu, kdy Ministerstvo financí v dalším roce, tzn. ve výhledu, už počítá minimálně s nějakou základní částkou pro učitelské platy a mzdy nepedagogických pracovníků, jejich navýšením. Tohle je věc, která je plně v souladu s doporučujícími usneseními Sněmovny, která jsme opakovaně přijímali od roku 2016, abychom už ve střednědobém výhledu viděli, jak budou růst rozpočty škol, jak bude růst rozpočet Ministerstva školství. I tuto záležitost si dovoluji ocenit.

To, co se táhne jako červená nit mnoha roky této i předchozí vlády, kde se snažíme o to, aby ty peníze, které vybojujeme pro učitele na vládě a schválíme tady v Poslanecké

sněmovně, také doputovaly do peněženek učitelů a oni je tam našli, tzn. abychom měli spravedlivé financování škol a jistotu, že každému učiteli se opravdu přidá tolik, kolik jsme my narozpočtovali nebo kolik jsme rozhodli, tak tady od 1. ledna v plné síle má být nastartována reforma financování regionálního školství. Podotýkám, že ačkoliv tomu říkáme vznešeně reforma, v podstatě to z pohledu veřejných financí, protože projednáváme státní rozpočet, znamená pouze to, že budeme schopni uhlídat to, co tzv. nahoře, na Ministerstvu školství, rozhodneme po schválení Sněmovnou z hlediska rozpočtu pro školství, že také budeme mít plnou kontrolu pod sledováním těchto finančních prostředků směrem ke školám a budeme mít jistotu, že každá škola dostane dost finančních prostředků z hlediska platových tarifů a ohodnocení objemově na zajištění nárůstu platů a mezd. Tohle pokládám za velkou věc, byť, jak říkám, říkáme tomu vznešeně reforma a v podstatě to znamená prosté sledování veřejných prostředků a něco, co je do určité míry možná zcela jasné, že by to tak mělo být, ale nebylo to tak a dvacet let na reformu financování regionálního školství čekáme.

Víte, že reforma financování regionálního školství byla prosazena za předchozí vlády na jaře 2017, tehdy jsem ji prosadila já. Musím říct, že jsem velmi ráda, byť tedy s ročním zpožděním, že reforma financování regionálního školství bude nastartována v plné míře od 1. ledna, a musím říct, že z hlediska praxe, tak jak to vnímám ve školách, nakonec bylo oceněno i to, byť se jednalo o roční odklad, že finanční prostředky pro reformu financování regionálního školství začaly být Ministerstvem školství postupně uvolňovány, což tedy nejvíce měly pocítit mateřské školy, ale také z hlediska ostatní soustavy škol všichni z hlediska dodatečných prostředků rozdělených na podzim tohoto roku řekněme už na přípravu, na start reformy od 1. ledna. Toto je z hlediska mého pozitivní skladba rozpočtu a je to fér z hlediska toho, co bylo programovým prohlášením přislíbeno a v čem jsme také navázali – a školství především potřebuje stabilitu – na předchozí vládu.

Určitě se ale vyjádřím i k tomu, co bychom měli mít na paměti z hlediska naplnění programového prohlášení, protože jsme v polovině funkčního období Sněmovny, legislativní proces má nějakou svou cestu, a pokud chceme splnit svoje sliby a závazky, leckdy, na které tady čekají učitelé opravdu hodně dlouho, tak nás čeká tady ve Sněmovně kromě té práce projednávání rozpočtu a schválení rozpočtu také práce změn zákonů.

Především bych chtěla upozornit na to, že jak jsem pochválila – a skutečně si myslím, že to je dobře, byť se neustále kritizuje, že je to málo – úsilí vlády o zvyšování rozpočtu školství, tak také musím říct, že samozřejmě o něčem se tak úplně veřejně nemluví a je dobré o tom veřejně mluvit dříve, než nesplnit to, co jsme slíbili. Pokud se totiž bavíme o minimálním nárůstu platů učitelů a mezd nepedagogických pracovníků, měli bychom se také soustředit na to, že je závazkem naší vlády zlepšit podporu učitelů tak, aby se mohli plně soustředit na výuku. Ono to zní jako klišé, ale já vás ubezpečuji, že učitelé a ředitelé škol velice přesně vědí, co tato věta znamená. Také není náhoda, že se tato věta v programovém prohlášení vlády objevila. Jde o to, že co se týká navyšování platových tarifů, nebo řekněme osobních příplatků učitelů, dalších nepedagogických pracovníků, tak to je upřímně řečeno absolutní minimum.

To, abychom skutečně zkvalitňovali vzdělávání v našich školách a skutečně zlepšovali podmínky učitelů a dalších pedagogických pracovníků ve školách, k tomu potřebujeme mnohem víc. Potřebujeme dostatečně ohodnotit další pedagogické profese, potřebujeme radikálně zvýšit a zákonem zajistit zvýšení třídnických příplatků, specializačních příplatků, ale také potřebujeme zajistit dostatečné finanční prostředky pro tzv. přímou pedagogickou činnost. Ti z vás, kteří se této materii nevěnujete odborně, specializačně, nemáte ji ve svém portfoliu, zjednodušeně to znamená, že řada profesí, jako jsou např. metodici školní prevence, účinně ve školách mohou působit pouze tehdy, pokud mají vedle svého učitelského úvazku také dost prostoru se věnovat této své specializaci. Toto všechno samozřejmě stojí peníze,

bezpochyby, a měli bychom tedy usilovat o to, abychom i tento závazek, tedy nejpozději v tom následujícím rozpočtu, dokázali naplnit a nezapomněli, že v programovém prohlášení vlády je.

Pokud se týká třídnických příplatků a specializačních příplatků, je nutno rozumět určitému neklidu, nebo možná netrpělivosti, v uvozovkách prosím vás, učitelů a učitelek. Musíme si totiž připomenout, že to byla Poslanecká sněmovna a následně i Senát v roce 2017, který schválil tzv. kariérní řád. Tehdy kolem toho byla velká debata, říkalo se leccos, co tam je, nebo co tam není, nicméně co tam bylo a co je důležité říct, bylo tam právě ono zvýšení třídnických příplatků, byly tam peníze na uvádějící učitele, bylo tam zvýšení specializačních příplatků. Pokud si připomeneme, co se stalo v Senátu, tak tam se nestalo nic, že by někdo při vrácení do Sněmovny nesouhlasil s těmito kroky. Bylo několik měsíců před volbami a stalo se jenom to, že se nám řeklo – je to málo, je to málo, dejte víc. A Poslanecká sněmovna následně tři měsíce před volbami neschválila nic. A víte, co se stalo od té doby doposud z hlediska třídnických příplatků, specializačních příplatků, snižování přímé pedagogické činnosti, zkrátka systémové kvality? Nestalo se nic.

Nestalo se nic, protože zkrátka se věnujeme dalším krokům z hlediska zvyšování platů a mezd učitelů i nepedagogických pracovníků, nicméně myslet si, že učitelé a ostatní pracovníci ve školách jsou s tímto spokojeni, je poměrně naivní. Zvyšování platů a mezd ve školách je samozřejmě správně, ale také je důležité říct, že do jisté míry pořád, i po obrovských částkách za poslední tři čtyři roky, zvyšování rozpočtu školství, tak stále se z pohledu průměrných platů, průměrných mezd ve školství jedná o narovnávání rozdílů, které máme vůči ostatním systémům, jako jsou například policisté, hasiči, zdravotní pracovníci, zdravotní sestřičky. Nemluvíme o lékařích.

V roce 1990 to bylo tak, že lékaři a učitelé brali zhruba stejně. Zeptejte se teď, kolik berou lékaři. Vidím, že pan ministr zdravotnictví vytřeštil oči. Já rozhodně nechci snižovat mzdy nebo platy lékařů, nicméně všichni víme, že je to minimálně 2,5násobně průměrně víc než plat učitele. A to není fér. Není to fér proto, že z hlediska zdraví a zdravotní péče samozřejmě chceme, abychom měli kvalifikované lékaře v nemocnicích, aby se starali o naše zdraví. Myslím si ale také, že bychom měli usilovat o to, aby stejné podmínky a stejný přístup byl směrem k učitelům, tak aby učili ti nejlepší z nás. To, aby učili nejlepší z nás, je úplně přirozená věc a je to něco, za co bychom měli bojovat a co bychom neměli vzdát.

Upozorňuji tedy znovu že, co se týká tedy zvyšování kvality, třídnických příplatků a specializačních příplatků, tak v této věci jsme se neposunuli. Abych byla spravedlivá, nepletu-li se, Ministerstvo školství otevřelo zvyšování třídnických příplatků a doufám, že jsem přesná, pokud řeknu, že došlo tedy ke zvýšení o asi částku sto korun v nějaké hladině.

Další věc, na kterou bych chtěla upozornit, je to, že v minulém funkčním období vlády docházelo po několik let k tomu, že jsme takzvaně narovnávali zvyšování platových tříd v platových stupních a narovnávali jsme to, aby tak, jak je služebně starší učitel, učitelka ve škole, tak aby také tento řekněme platový automat fungoval tak, aby čím déle tedy ve škole učitel, učitelka je, tak aby se také zvyšovaly, nikoliv skokově, ale pravidelně platové tarify. Podotýkám, že toto úsilí nás stálo vysoké finanční prostředky v řádech miliard korun z hlediska platových tarifů. Co se týká platových tarifů, tak jsme dokázali tzv. Dobešovy reformy, asi si na to všichni vzpomínáte, narovnat a také v dlouhodobém záměru vzdělávací soustavy, který nyní projednává školský výbor, a bude to také projednávat plénum této Sněmovny, také tam z hlediska předchozího dlouhodobého záměru je toto pozitivně kvitováno. Podotýkám, je to oficiální dokument vlády, že je narovnání platových tarifů pozitivně kvitováno.

Důvod, proč o tom mluvím, je ten, že tady schvalujeme objem, který je dán rozpočtu, ovšem co neschvalujeme, a na to samozřejmě nemá Poslanecká sněmovna vliv, jakým způsobem následně dojde z hlediska Ministerstva školství k rozhodnutí o tom, jak budou platy zvýšeny, to znamená, jaký bude poměr mezi platovými tarify a osobními příplatky. To, že to veřejné prostředky, a tedy státní rozpočty v minulých letech stálo obrovské peníze v řádech miliard korun, narovnávání platových tarifů a platových stupňů u tzv. učitelské tabulky, to má zásadní rozpočtový význam i z hlediska veřejných prostředků proto, že nyní se z veřejných médií, nebo z médií, ale i na půdě školského výboru dozvídáme to, že je záměrem Ministerstva školství zvýšit platy všech učitelů o pevnou částku – podotýkám pevnou částku – a následně tedy probíhá jakási licitace, která doposavad není ukončena z hlediska Ministerstva školství, s dalšími účastníky tohoto, řekněme, sociálního dialogu nebo tripartitního dialogu, jakým konkrétním způsobem se platy učitelů a mzdy nepedagogických pracovníků zvýší. Zmiňuji to proto, že to samozřejmě nedává logiku. Nedává logiku nejprve z veřejných zdrojů v souladu s dlouhodobým záměrem vzdělávací soustavy narovnávat platový automat a učitelskou tabulku, investovat do toho miliardy korun, pochválit se za to, jak se to povedlo v dlouhodobém záměru vzdělávací soustavy, který nyní parlament projednává, a následně navrhnout zvýšení o pevnou částku, která samozřejmě tento automat naruší.

Co se týká zvyšování platů nebo mezd nepedagogických pracovníků, musím ocenit, a má to zase rozpočtový význam z hlediska rozpočtu, že na školském výboru bylo jasně uvedeno, z jaké výchozí částky Ministerstvo školství vychází z hlediska naplnění svého slibu, nebo našeho slibu, vládního slibu, tedy minimálního růstu platů 150 %, jejich výše, pro 2017. Tam bylo uvedeno, že se tady jedná o duben 2018, tam tedy zveřejněnou sumu, a od této tedy máme odvozovat to minimální naplnění tohoto závazku vlády. Myslím si, že to je důležitá informace, protože jak víte, Sněmovna opakovaně přijímala usnesení týkající se opakovaného zvyšování platů učitelů a já jsem ráda, že jsme si toto vyjasnili a můžeme tady i v tomto smyslu nejenom z hlediska rozpočtu, ale i dalších věcí v rámci změn vzdělávacího systému diskutovat.

Na co bych chtěla poukázat, a budu ráda pokud v rozpravě k tomu budeme mít větší prostor k vyjádření, i případně stran pana ministra školství, to je závazek vlády týkající se vysokých škol, veřejných vysokých škol, protože vnímáme určitou kritiku, která se tedy donesla i nám v rámci školského výboru stran vysokoškolských pracovníků, akademických i neakademických. Já bych asi možná zdůraznila zejména ty neakademické, protože na ně se někdy zapomíná, že jsou také potřeba k zajištění chodu vysokých škol, a budeme se tímto v následujících týdnech zabývat i na podvýboru školského výboru i následně školském výboru. Myslím si, že s ohledem na závazky, které máme v programovém prohlášení vlády, ale i s ohledem na platná usnesení Sněmovny, která se týkají mimochodem tedy i platů a mezd akademických a neakademických pracovníků, pokud si je pečlivě přečtete, tak budu ráda, pokud využijeme příležitosti i jako vláda toto při projednávání rozpočtu vysvětlit, jaký je tedy další plán, tak abychom doporučení Sněmovny nebo i tedy programové prohlášení dokázali do konce funkčního období vlády naplnit. Děkuji. Děkuji předem za to. Děkuji samozřejmě předem za to i z hlediska právě akademických a neakademických pracovníků v rámci veřejného vysokého školství.

Poslední věc, kterou bych ráda zmínila, a byla bych ráda, kdyby se stala předmětem rozpravy, je fakt investic do školské infrastruktury. Všichni totiž vnímáme debatu veřejnou, odbornou, ale myslím si, že i občanskou, která se týká toho, že dalšího kvalitativního zlepšení v rámci vzdělávacího systému samozřejmě dosáhneme, především pokud dokážeme zajistit menší počty dětí ve třídách. Týká se to jak mateřských škol, tak základních škol. Určitě dobrým a poctivým krokem vlády je, a jsem za to ráda, právě reforma financování regionálního školství, protože ta nám takřkajíc dá do těch věcí nějaký základní pořádek.

Myslím si ale také, že co se týká počtu dětí ve třídách, měli bychom mít jasno o síti mateřských a základních škol. Také toto je součástí programového prohlášení vlády.

O počtu dětí ve třídách, a následně tedy i síti mateřských a základních škol mluvím zejména proto, že otázka jasné představy o tom, jak má síť škol vypadat, nemůže být odbyta případně tím, že zřizovateli jsou obce, města, v případě středních škol kraje. Síť škol je určitě něco, k čemu by se měla vláda a Ministerstvo školství přihlásit, a protože jako právník a legislativec samozřejmě vím, jaké zákony k tomu je potřeba otevřít, a protože také znám legislativní plán i výhled legislativního plánu prací vlády, kde tyto změny nenalézám, budu ráda, pokud si toto i dnes v rámci projednávání rozpočtu můžeme vysvětlit nebo zpřesnit. Týká se to samozřejmě také toho, že pokud měníme financování v regionálním školství, tak bychom měli mít představu o síti škol proto, abychom dokázali velmi přesně indikovat následně dopady z hlediska financování soukromých a církevních škol. Pokud toho nebudeme schopni, tak to samozřejmě může ohrozit – a proto to má souvislost rozpočtu, který projednáváme – i plnění těch závazků, např. platových a mzdových, tak jak je máme ve výhledu 2021.

Dámy a pánové, já vám děkuji za pozornost. Ještě jednou tedy upozorňuji na ty věci, které v programovém prohlášení vlády skutečně posouvají náš vzdělávací systém vpřed. A zároveň si myslím, že je dobré odpovědně s ohledem na platná usnesení Sněmovny, která zavazují jak nás koaliční poslance, tak opoziční poslance, debatovat o těch věcech, které z hlediska těchto doporučení vyplývají a které by se měly objevit v rámci rozpravy rozpočtu. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení paní poslanci, vážení členové a členky vlády, dobrý podvečer. Budeme pokračovat. Nyní je s faktickou poznámkou do rozpravy přihlášen pan poslanec Zahradník. Než dorazí k mikrofonu, seznámím vás s omluvou paní poslankyně Pekarové, která se omlouvá mezi 16. a 23. hodinou z pracovních důvodů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Já jsem se přihlásil s faktickou poznámkou, která směřuje k mému vlastnímu vystoupení. Já jsem tady kritizoval ty tabulky v kapitolním sešitě 315, zejména tu ke kotlíkovým dotacím. Musím říct, že ministerstvo ty tabulky už opravilo a jsou k dispozici ve správné podobě. Považuji za korektní to tady sdělit na mikrofon a panu ministrovi poděkovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak. Já také děkuji. Nyní ještě s faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Dvořák. Pokud je to omyl, tak v tom případě prosím do rozpravy paní poslankyni Válkovou. Připraví se pan poslanec Klaus.

Poslankyně Helena Válková: Milé kolegyně, milí kolegové, vážená paní ministryně. Není mi prostřednictvím pana předsedajícího, není mi zvykem vystupovat ke státnímu rozpočtu. Ale jsem tady v dvojedné roli, roli i zmocněnkyně vlády ČR pro lidská práva, a za tu krátkou dobu pěti měsíců jsem měla možnost, když jsem ve funkci, se seznámit i s řadou bolístek, které je třeba řešit.

A jednou z nich je – a je to i můj slib z minulého týdne, ze 17. října, kdy jsem veřejně prohlásila, že o tom budu informovat vládu, premiéra, samozřejmě poslance, a již při projednávání státního rozpočtu na to upozorním – je i způsob, jak jim se vyjadřujeme, jakým hodnotíme a hlavně jakým přidělujeme finanční prostředky nestátním neziskovým

organizacím poskytujícím péči v oblasti sociální. Já bych tady zdůraznila – zejména v oblasti sociální.

Známe různé nestátní a neziskové organizace. Ne všichni jsme s aktivitami všech těchto nestátních neziskových organizací ztotožnění. Ale je naprosto nespravedlivé, pokud právě ty, já bych řekla NNO, nestátní neziskové organizace, které suplují mnohem levněji a často velmi entuziasticky a na určitě v naprosté většině případů velmi kvalitní úrovni nedostatečnou státní službu, resp. nedostatky, které stát v této oblasti má jak pokud jde o počet, variabilitu, pružnost těch služeb, tak pokud jde někdy i o samotný výkon.

O čem konkrétně hovořím. Když už tedy státní rozpočet, tak budu konkrétnější. Jenom minimum čísel. V České republice máme v současné době 5 675 registrovaných sociálních služeb. Vycházím z údajů, které jsem si nechala vytáhnout z registru. A z toho 60 % těchto sociálních služeb poskytují právě nestátní neziskové organizace. Takže pozor – hovořím tady o těch, kteří zajišťují hospicovou péči, kteří zajišťují pomoc dětem, které opouštějí dětské domovy, a pokud ji nedostanou, končí na ulici se všemi riziky z toho vyplývajícími. Hovořím o věznicích, kteří jsou propuštěni, a pokud jim někdo nepomůže, hlavně po delších trestech, páchají opět trestnou činností a stojí nás mnohem víc, než kdybychom jim tu pomoc prostřednictvím těchto organizací poskytli.

Jak se k nim chováme? Nemáme je rádi. Nejsou populární. Házíme je do jednoho pytle. Nedáme jim víc. Odvoláváme se na esemesky, na sociální sítě, že lidi nemají rádi neziskovky. Tak mě to tedy uráží za ty neziskové organizace, které tu péči poskytují a které rozhodně nepatří mezi zbytečné. Které nám pomáhají, které si stěžují, a za to my na ně pliveme jako politici? Dovolte mně tento expresivní, pro mě ne zcela typický slovník, protože už opravdu nevím, jak vás upozornit na to, že tady jsme přinejmenším nespravedliví.

Nedalo mně, abych nezmínila, že nebylo vůbec snadné přesvědčit vládu – naštěstí se to potom stalo, na druhý pokus – aby částka 8 mld., včetně tedy z toho cca 4 mld. na aktivity nestátních neziskových organizací v oblasti sportovní, uvolnila, tak aby mohly být příslušné dotační tituly ministerstva vyhlášeny. Jsem za to ráda. Děkuji i paní ministryni prostřednictvím pana předsedajícího, že se nechala přesvědčit, že je správný okamžik, již, tuším, v polovině září. Protože v opačném případě to, co jsem slyšela i v těchto lavicích, že oni to nějak přežijí, vždyť jsou to neziskovky, které od nás dostanou dotace, a jak my potom zkontrolujeme výsledky jejich činnosti, tak by některé z nich musely skončit.

A abych byla konkrétní, tak já vám odcituji pár sdělení, která jsem slyšela na vlastní uši a která média zaznamenala, kdy např. Klára Chábová z neziskové organizace Mimo domov, která dlouhá léta poskytuje sociální pomoc a podporu a s cílem tedy zajistit integraci dětí z dětských domovů do společnosti, říká: Děkujeme, že jste zmírnila rétoriku, která k nám dochází od vysokých státních úředníků, ministrů a dalších politiků. Je to opravdu velmi důležité. – Zkracuji, samozřejmě. Necituji úplně všechno.

Další. Paní Zuzana Radová, ředitelka obecně prospěšné společnosti Remedium Praha, která pomáhá lidem v nepříznivých psychosociálních situacích: Přála bych si moc, aby neziskovka přestala být sprosté slovo. Přála bych si, aby neziskové organizace byly opět pro lidi přitažlivé, lidi v nich chtěli pracovat a našli tady své štěstí. – Tím myslela pracovní naplnění. Společné neziskovkám.

Já jsem také založila neziskovky některé. Tedy v podstatě se dá říci dvě až tři, protože ta třetí se mi moc nepovedla. A nikdy nevíte, jak to dopadne v oblasti sociální péče, nicméně máte velikou radost, když to dopadne dobře. Viz třeba Sdružení pro sociální práci v trestní justici, z kterého se potom dokonce vyklubala Probační a mediační služba. Takže někdy to dopadne lépe, někdy to dopadne hůře. Ten špatný příklad nebudu citovat. (V sále je silný hluk!)

Nicméně na tomto místě musím říct, že společným jmenovatelem všech nestátních neziskových organizací, které působí v oblasti sociální péče, je entuziasmus a snaha pomáhat. Ty peníze ale k tomu, aby přežily na důstojné úrovni, prostě potřebují. Co tomu brání? Slíbila jsem, že nebudu příliš dlouhá. Navíc ten recept nemůžu momentálně paní ministryni hned nabídnout v tom smyslu, že by tady byla jasnější strategie.

Velmi mě zaskočilo a překvapilo, když jsem zjistila...

Pane předsedající, já mám pocit, že je to důležité téma...

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já vám rozumím. Ano, zvyšuje se hladina hluku v sále. Já bych poprosil kolegy zejména v levé části sálu, jestli by se mohli zklidnit. Děkuji. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. V podstatě jde o to, že my musíme nastavit mnohem jasnější pravidla. Velmi mě překvapilo, že po nástupu do funkce jsem zjistila, že ta pravidla nefungují. Mnoho let nefungují. V podstatě Ministerstvo financí, jednotlivé resorty jsou zatěžovány zbytečným kolečkem, které můžeme zrušit tím, že nastavíme na Úřadu vlády jasná pravidla v tom smyslu, že vláda podpoří určité oblasti, třeba tu oblast sociální, na jiné, o kterých si konkrétní vláda bude myslet, že nejsou tak prioritní, dá vláda méně finančních prostředků a jednotlivé resorty přímo budou vyjednávat s Ministerstvem financí. Tohle zatím nefunguje. Zatím Úřad vlády jedná s ministerstvy, pak to navrhuje na vládu, pak zase jednájí finance s resorty, resorty to konečně vypisují, některé to vypisují odvážně před schválením vládou, 90 % čeká, až to vláda schválí v té nejobecnější podobě. Ten, kdo to předkládá – v tomto případě jsem to byla já – je zkoušen z čísel, jestli tedy sedí nějaká částka, kterou si navrhl původně resort, pak v průběhu doby ji ještě změnila ministryně financí, vaším prostřednictvím, pane předsedající, je konfrontována s čísly, za která nemůže nést odpovědnost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Paní poslankyně, já vás znovu přeruším. Opět požádám o klid. Zároveň využiji této příležitosti, abych konstatoval, že na členy vlády je možné se obracet přímo. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji. Já to vím, ale já jsem považovala tuto formu ještě za zdvořilejší, ale dobře, pokud to nebude vadit paní ministryně, tak já budu říkat přímo "paní ministryně".

Paní ministryně nemůže v tomto směru zatím toho moc dělat, pravidla musíme změnit my. Já jsem slíbila, že v lednu předložím nějaký návrh, v březnu bychom podle toho, pokud se shodneme, mohli postupovat.

Čili ten můj apel je spíš na to – prosím, abychom jako političky a politici, jako tady hovořila moje předřečnice, paní poslankyně Valachová, vaším prostřednictvím, pane předsedající, tak abychom i v této oblasti vážili svá vyjádření a snažili se splnit závazky vůči těm, kteří státu jednoznačně pomáhají, abychom diferencovali mezi různými nestátními neziskovými organizacemi, mezi těmi, kterým fandíme a možná je potřebujeme více, možná méně, a těmi, které potřebujeme vždycky, protože každý z nás může být nemocný a chtít, aby se finančně do tovala péče poskytovaná doma, aby nemusel jít zbytečně do drahých anonymních zdravotnických zařízení, ústavů, nemocnic a podobně, klinik. Každý z nás zestárne a nedej bože bude třeba potřebovat hospicovou péči. Také bych vám mohla odcitovat, co mi tam říkali ti, kteří ji zajišťují. Každý z nás může mít někdy někoho v rodině,

kdo bude černou ovčí, a pak bude třeba, aby mu někdo podal pomocnou ruku. Protože pokud máte rejstřík takzvaně nikoliv čistý, tak ta pomocná ruka když chybí, dostane se do začarovaného kruhu.

Já jsem si vybrala jenom tři případy, tři oblasti. Těch oblastí je mnohem více. A to je také velká výhoda nestátních neziskových organizací, že se dovedou starat a poskytovat péči daleko pružněji než státní instituce. Od toho jsou právě nestátní.

Takže paní ministryně, milá paní ministryně, já vím, že vás nemůžu teď obměkčit, abyste dala na tuto oblast více prostředků. Také jste mi to o přestávce jasně řekla. Já vím, že budu riskovat svou neoblubu u neziskovek, když jsem řekla, že vystoupím a budu na vás apelovat. Přesto chci zdůraznit, že vždycky budu usilovat o to, a začínám tím prakticky již dnešního dne, aby od roku 2021 nejpozději nestátní neziskové organizace v oblasti sociální péče zejména – třikrát podtrženo s vykřičníkem – dostaly více než dosud. Nedělám si iluze, že je to možné dneska, ale kdyby to možné bylo, tak byste mě, milá paní ministryně, velmi mile překvapila, a nejenom mě, ale i tisíce lidí, kteří sociální péči potřebují a kteří ji od nestátních neziskových organizací dostávají. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já velice děkuji za toto vystoupení. Prosím pana poslance Klause, který je jako další přihlášen do rozpravy. Připraví se pan poslanec Ferjenčík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den, dámy a pánové, vážená paní ministryně. Já bych se vyjádřil k návrhu státního rozpočtu zde v prvním čtení. Budu se vyjadřovat k samotnému nastavení, jak se v prvním čtení očekává, vynechám školství a další sociální věci, co tady rozebírají, protože k tomu slouží případně čtení druhé.

Hnutí Trikolóra, naši poslanci, navrhnou, aby Poslanecká sněmovna dala rozpočet k přepracování. Odcituji návrh usnesení:

"Poslanecká sněmovna vrací vládě České republiky návrh zákona o státním rozpočtu s následujícím doporučením: 1. příjmy ponechat v navržené výši; 2. výdaje snížit o 40 miliard; 3. saldo vyrovnané. Termín 20 dnů."

Odůvodnění: Žijeme v době konjunktury, takřka nulové nezaměstnanosti, přesto státní rozpočet vykazuje schodek. Dluh na jednoho obyvatele České republiky činí nyní 166 tis. korun. Nyní se plánuje přidat další 4 tis. korun, čili když se narodí miminko, je zatíženo dluhem 170 tis. korun. Tyto dluhy se samozřejmě už platí, protože každý dluh se musí platit. U nás situace s celkovým zadlužením není až tak alarmující jako v řadě jiných států na západ či na jih od nás. To je třeba racionálně uznat, kvůli tomu tady také dneska nehovořím, ale v západní Evropě často už vidíme záporné úroky u běžných vkladů, protože skutečně dluhy těch států nejdou ničím jiným zaplatit než něčím, co je ještě větší, a to jsou úspory lidí a firem. Čili oni tím, jak jim ty peníze maličko ubírají, tak pak sanují státní rozpočty.

A nyní to, co považují za alarmující a kvůli čemu koneckonců vystupují. Vám ten rozpočet neustále roste. Za pět let o 400 mld. korun a daňové zatížení, ta složená daňová kvóta, vám díky tomu roste poměrně raketově také. Nyní dosahuje rekordní výše 35,9 %, před pár lety, v roce 2014, to bylo 33. Čili ono vypadá, že to jsou tři procentní body, ale je to 10 %. A to je skutečně alarmující, protože tím samozřejmě stanovíte výdaje a mandatorní výdaje. Já musím říci, že hnutí Trikolóra principiálně chce snížit daně. My chceme snížit daně živnostníkům, lidem, kteří pracují, a snížit daně firmám. A jestli takhle pokračujete v době, kdy je konjunktura, tak to prostě nebude možné, protože neufinancujete všechny výdaje, které si tady slavnostně neustále navyšujete. (V sále je veliký hluk.)

To je velice nebezpečné, a proto je velice hospodárné ten rozpočet v dobrém čase už začít upravovat. Já vás politicky chápu...

Jestli byste mohl, pane předsedající?

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já vám rozumím. Já vítám poslance, kteří nově přicházejí do sálu, a prosím, aby tak činili v klidu a případně se usadili na svá místa.

Poslanec Václav Klaus: Já vás samozřejmě chápu, že jste pod tlakem svého minoritního partnera, který je v růstu veřejných financí českým i československým přeborníkem. Tradičním problémem socialistů ovšem je, že jim nakonec dojdou peníze i těch cizích, nejenom ty vlastní.

Paní ministryně, apeluji na vás, abyste se této situaci snažila zabránit, a proto jsem navrhl toto usnesení, které jsem zde přečetl. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Poprosím o předání usnesení zpravodajům. Prosím pana poslance Ferjenčíka, který je přihlášen do rozpravy nyní. Pan předseda Chvojka s přednostním právem? Prosím.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Hezké odpoledne, kolegyně a kolegové. Já si myslím nebo věřím tomu, že to stihneme dneska projednat v té řádné době do 19 hodin, ale přece jenom, kdybychom to nestihli, kdybychom se ještě rozpovídali, dovolil bych si navrhnout jménem dvou klubů, ČSSD a ANO, aby Poslanecká sněmovna jednala a meritorně i procedurálně hlasovala o všech návrzích dnes po 19. hodině. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za ten návrh. Svolal jsem kolegy do sálu. Je zde žádost o odhlášení, to jsem provedl. Přihlaste se prosím znovu svými hlasovacími kartami. Já počkám, až se počet přihlášených ustálí a bude odpovídat počtu poslanců v sále. Pro ty, kteří přicházejí, opakují, že budeme hlasovat o tom, jestli lze procedurálně i meritorně jednat o návrzích zákonů i po 19. hodině. Tak ještě přicházejí další poslanci.

Opět i pro nově příchozí z pravé části: budeme hlasovat o tom, jestli lze dnes jednat a hlasovat procedurálně i meritorně o zákonech i po 19. hodině.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 153 je přihlášeno 144 poslanců a poslankyň, pro 102, proti 14. Návrh byl přijat, takže dnes budeme pokračovat i po 19. hodině, pokud to bude třeba.

A nyní budeme pokračovat v rozpravě. Takže já nyní prosím pana poslance Ferjenčíka a prosím o klid v sále. (Takřka bez odezvy.) Prosím, pane poslanče. Nebo asi ještě chvíli počkáme, až se nám sál uklidní.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já se za klub Pirátů stručně vyjádřím k návrhu státního rozpočtu do prvního čtení, tedy k jeho základním parametrům.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane poslanče, já vás přeruším. Není slyšet, takže já znovu požádám kolegy a kolegyně o klid v sále, případně aby svá jednání související

s něčím jiným než vládním návrhem rozpočtu přesunuli do předsálí či do kanceláří. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji, pane předsedající. Tak ještě jednou, já za klub Pirátů se tady stručně vyjádřím k návrhu státního rozpočtu. My vnímáme jako základní problém vládního návrhu, že je primárně poháněn setrvačností. Tam prostě není vidět žádná jednotící linka, která by za těch posledních skoro už šest let vlády ANO a sociální demokracie směřovala k nějaké rozpočtové politice. Andrej Babiš kdysi sliboval vyrovnaný rozpočet. To se zjevně nekoná. Sliboval výstavbu infrastruktury, čas od času tady máchá svým obřím investičním plánem – to se taky nekoná. A podíl mandatorních a semimandatorních výdajů v tom rozpočtu už stoupl na 76 %. To znamená zhruba tři čtvrtiny rozpočtu jsou věci, se kterými už bez změny legislativy nikdo v praxi nepohne. Takže jenom čtvrtina peněz, se kterými stát hospodaří, jsou peníze, se kterými skutečně vláda může dělat to, co by si přála, navíc ten podíl ve skutečnosti je ještě menší, protože asi nikdo rozumný ze dne na den nezastaví dlouhodobě plánované dopravní investice, investice do infrastruktury, a i třeba dotační programy, se kterými někdo nemusí souhlasit, je obtížné seškrtnat rychle v čase, protože třeba to zemědělství by to velmi těžce postihlo, kdybychom jednorázově škrtnli všechny dotace, přestože podle nás je potřeba ta pravidla výrazně upravit. Takže operační prostor vlády úplně mizí.

Co je ještě horší – strašně za těch pár let vlády hnutí ANO a ČSSD stoupla závislost státního rozpočtu a příjmů státní pokladny na zdanění práce. Příjmy státního rozpočtu ze zdanění práce, to znamená z odvodů na sociální pojištění a z peněz z příjmů fyzických osob, stouply o 50 %, zatímco zbytek těch příjmů stoupl jenom o 12 %. To je prostě obrovský nepoměr a přináší to i obrovské riziko, protože právě zdanění práce je nejvíc náchylné na výkyvy hospodářského cyklu. Takže ve chvíli, kdy přijde krize, tak výpadek zdanění práce bude daleko větší než třeba výpadek daně z přidané hodnoty nebo spotřebních daní a v důsledku se ten rozpočet může dostat do daleko větších problémů, než se dostal v letech 2008, 2009 a v těch následujících krizových letech.

Další velký problém vnímáme v tom, že v praxi je rozpočet, tak jak ho schvalujeme, víceméně cár papíru. Ve vzduchu, nebo řekněme je stále k dispozici 130 mld. nespotebvaných výdajů z minulosti, které umožňují vládě vlastně o těchto 130 mld. navýšit výdaje. Já vím, že většinou se to nestane, protože zase něco jiného se odloží na další rok, a takhle valíme tento balík nerealizovaných a odložených, přerušených projektů před sebou, nicméně v praxi to znamená, že rozpočet reálně nelimituje to hospodaření resortů tak, jak si třeba poslanci nebo občané myslí, ale ve skutečnosti tam je obrovská volnost v nakládání s tím rozpočtem. V praxi za minulý rozpočet proběhlo více než 900 rozpočtových změn formou rozpočtových opatření, z toho některá v řádu miliard korun. Dějí se úplně bizarní věci, kdy se nějaký festival financuje z kapitoly státní dluh a různé takové podivné přesuny. Cíleně se v tom rozpočtu vytváří vata, ať už v kapitole správa státního dluhu, nebo v aktivní politice nezaměstnanosti. Ty resorty velmi dobře vědí, že jsou tam položky, které pokud se něco v ekonomice výrazně nezmění, budou časem sloužit čerpání nějakých jednorázových výdajů, které třeba už má někdo na vládě připravené, ale tady se s nimi vlastně vůbec nepochlubí, a formou rozpočtových opatření se ten rozpočet pak velmi výrazně změní.

Potom vážné výhrady máme vůči té praxi, kdy rozpočet počítá s příjmy z ještě nepřijaté legislativy, nebo dokonce z legislativy, která ještě ani nešla na vládu. Rozpočet počítá se 16 mld. jednorázového příjmu za to, že stát začne zdržovat DPH podnikatelům o 15 dní déle. Přitom ten návrh ještě neprošel ani prvním čtením a já předpokládám, že o něj bude obrovská bitva. Myslím, že je to snad ještě horší nápad než to, co předvádí vláda u zdanění rezerv pojišťoven, a tam už je dneska velká bitva a dost silně to ilustruje snahu hnutí ANO vlastně

vyluxovat všechny zbývající možné rezervy pro financování státu. Prostě stejně jako se z příjmů ČEZ stal běžný příjem rozpočtu, stejně jako se teď vláda chystá zdanit technické rezervy pojišťoven, tak tohle je další čistě jednorázový příjem, který se používá na to, aby rozpočet vypadal v očích veřejnosti aspoň trochu dobře, přestože vlastně není žádná hospodářská krize, přestože pořád ještě rosteme. Příjmy rostou o více než 100 mld., a přesto vláda má potřebu tyhle rezervy, které, i pokud bychom si řekli, že skutečně je to opatření naprosto nutné a že potřebuje nutně peníze, tak dělejme takovéhle věci skutečně v době nouze největší. Ale to, že v době hospodářského růstu si stát vylepšuje svoje vlastní cash flow na úkor podnikatelského sektoru, je pro mě úplně nepochopitelné. Prostě že firmám bude 45 dní zdržovat DPH – mně to prostě nepřijde absolutně rozumné.

Dvě miliardy má být příjem z digitální daně, která ještě nešla ani na vládu. V programovém prohlášení je, že daňové prostředí má být předvídatelné, a současně je tady v říjnu předložený rozpočet, který počítá se zdaněním nějakého konkrétního sektoru o 2 mld. korun, a přitom ta daň ještě ani nebyla předložena do Poslanecké sněmovny. Já nevím, kdo tohle považuje za realistické. Podle mě, když všechno půjde z hlediska vlády hladce, tak se podaří tu daň zavést od 1. ledna 2021. To snad i největší optimisté s tímhle souhlasí, a my tady s ní máme vydělat 2 mld. do tohoto rozpočtu, který teď schvalujeme. A další věc je, že ta daň sama o sobě – my ji myšlenkově podporujeme, podporujeme to, aby nadnárodní giganti v digitální oblasti platili daně jako všichni ostatní, ale nastavit tu daň tak, že je pro některá odvětví vyšší než daň z příjmu právnických osob, nám nepřijde rozumné. Takže určitě i o podobě té daně bude velká debata.

Ze zdanění cigaret vláda počítá se 7,7 mld. korun. Podle mě to je velmi optimistické očekávání, protože většinou první rok po tom zvýšení spotřební daně krátkodobě přijde nějaký výpadek, takže spousta prodejců se předzásobí ještě v tomto roce. Takže teď si vláda vylepší výsledek hospodaření za tento rok, ale příští rok bych rozhodně nebyl tak optimistický.

Zjevná chyba je, že návrh rozpočtu stále počítá s 200 mil. korun ze zdanění domácích kotelen, kde už je, doufám, i koaliční shoda, že zdražovat lidem vytápění není rozumné a že to z toho daňového balíčku vypadne.

Tak tolik k té praxi, kdy se jako příjmy počítají věci, které zdaleka nejsou vůbec jisté, některé jsou navíc extrémně kontroverzní, a ještě k tomu vláda luxuje jednorázové příjmy, co to jde.

Poslední argument, proč si myslím, že ten rozpočet je cár papíru, je to, že nevíme, jak ve skutečnosti se vláda ta čísla chystá naplnit a co se ve skutečnosti realizuje. Dneska se handrkujeme o to, jaké budou kapitálové výdaje, ale ve skutečnosti to, co bude napsáno v rozpočtu, je marginální ve vztahu k tomu, co bude skutečně realizováno. Teď se můžeme hádat o změny v řádu jednotek miliard, ale to, jestli ty projekty budou realizovány, prostě udělá výchylky v řádech desítek miliard. Jak jsem zmiňoval u debaty o závěrečném účtu za rok 2018, v roce 2018 se podařilo vyčerpat pouze dvě třetiny kapitálových výdajů. Takže my máme vážnou obavu, že něco podobného hrozí i letos. Stejně tak se obáváme, že podobně problémy hrozí u investic do vědy a výzkumu. A tam zase, na papíře to dobře vypadá, plánuje se velké navýšení, ale nevíme, jestli se bude konat i v praxi.

Už proto, že vláda nenachystala žádné rezervy na krizi a jsme připraveni na krizi hůř než v roce 2008, rozhodně podpoříme vrácení tohoto rozpočtu k přepracování. Podporujeme snížení schodku a podporujeme zvýšení kapitálových výdajů. Nejvíce to podle nás potřebují investice do infrastruktury železniční. Tam si myslíme, že se investice zbytečně odkládají. A naše země to potřebuje. Asi největší ostuda je, že vlaky z Vídně do Berlína jezdí stále přes Norimberk a jsou tam výrazně rychleji, než kdyby jely přes Prahu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a prosím nyní do rozpravy pana poslance Bauera, připraví se pan poslanec Dolejš. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovolte mi, abych i já krátce okomentoval návrh státního rozpočtu České republiky na rok 2020. Přiznám se, že jsem hledal vhodné slovo, nebo nějakou zkratku, kterou bych zjednodušeně a v souhrnu pojmenoval tento návrh rozpočtu, aniž bych rozebíral detaily a jednotlivá čísla. A spontánně se mi vybavila moje oblíbená kniha – Milan Kundera mi promine – Nesnesitelná lehkost bytí.

A je opravdu neuvěřitelné, vážená vládo, s jakou nesnesitelnou lehkostí projídate budoucnost naší země. Je alarmující, s jakou lehkostí se vezete na vlně nebývalého ekonomického růstu, a přitom podle mého názoru jednoznačně nemyslíte na horší časy, a už vůbec nemyslíte na zadní vrátka. Já se nestačím divit, s jakou nesnesitelnou lehkostí pomíjíte dobré ekonomické časy k řešení skutečných problémů naší země. Tím největším je stárnutí obyvatelstva, nepříznivý demografický vývoj a s tím související dlouhodobě neudržitelný penzijní systém.

Nerozumím tomu, s jakou lehkostí tady zástupci koaličních stran sdělují nám a všem daňovým poplatníkům, že návrh státního rozpočtu se 40miliardovou sekýrou je v době mimořádného ekonomického růstu dobrým rozpočtem. To tady zaznělo dneska několikrát. Nebo velmi dobrým rozpočtem, což tady také zaznělo. Nebo vyváženým rozpočtem. Já se ptám, co to je za ekonomický nesmysl.

Vždy platilo, že privat platí erár. Že bohatství země nevzniká někde na ministerstvu, že ho nevytváří úředníci. A proto nerozumím tomu, s jakou lehkostí přehlídíte stav, kdy průměrné mzdy v soukromém sektoru jsou nižší než v sektoru státním, jinými slovy, že ti, kteří financují stát a jeho aparát, mají v průměru nižší mzdy než ten erár samotný.

Víte, já jsem zažil na půdě této Poslanecké sněmovny opravdu bouřlivé debaty nad povodňovými rozpočty v době, kdy nemalá část naší země byla významně poškozena povodněmi. A také jsem zažil bouřlivé debaty v této velectěné Sněmovně nad státním rozpočtem v době ekonomické krize. V době, kdy pamatujete, že padl Lehman Brothers, a v době, kdy se logicky příjmy státu, příjmy krajů a obcí propadaly do dnes pro většinu z vás nepředstavitelných čísel. Proto je pro mě neuvěřitelné, s jakou nesnesitelnou lehkostí tady o této složité době, jak jsem to dnes poslouchal, někteří politici hovoří. S jakým patetem na rozum a knížecími radami tuto složitou tehdejší dobu hodnotí, aniž by o tom měli elementární znalosti. Vláda by měla dělat pravý opak. Měla by se z této minulosti a složitých dob poučit a dokázat předvídat. Aniž bych to naší zemi opravdu přál, tak horší časy prostě dříve nebo později do naší země přijdou.

Poslední věc. Pokud se podíváte na kapitoly 313 Ministerstva práce a sociálních věcí, které se snažím detailněji věnovat, zjistíte, že výdaje této kapitoly jsou v úrovni přibližně 686 mld. korun. Je to nárůst o skoro 50 mld. oproti tomu předešlému roku. Podle mého názoru jsou tu ale dvě klíčová čísla. Za prvé podíl této kapitoly, to znamená kapitoly 313 Ministerstva práce a sociálních věcí, na celkovém státním rozpočtu je momentálně necelých 44 %. A za druhé, to druhé číslo, podíl mandatorních výdajů této kapitoly 313, je skoro 94 %. Plyne z toho jediné. Pokud nenastane nějaká razantnější změna, tento sociální kolos nebude brzy možné ufinancovat nebo zaplatit.

Závěrem jen, že dobré změny, které přehodí kormidlo vládní politiky směrem k budoucnosti, si myslím, že vám, vážená vládo, významně nejdou. Vy náš stát nespravujete, nerozvíjíte, ale podle mého názoru jen udržujete a zadlužujete. Možná máte oproti jiným vládám lepší marketing, ale vládnete špatně a předložený návrh rozpočtu je toho důkazem. Mimo jiné i z těchto důvodů já tento návrh státního rozpočtu rozhodně nepodpořím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. A prosím pana poslance Dolejše do rozpravy, připraví se pan poslanec Onderka.

Poslanec Jiří Dolejš: Děkuji za slovo. Když dovolíte, pár poznámek k probíhající diskuzi. Nebojte se, nebude to rámováno takovým tím, nechtěla jsem, musela jsem, protože to bývají nejdlejší vystoupení. Přestože si myslím, že pozice jsou vcelku v této Sněmovně rozdělené, že všichni asi tušíme, jak to hlasování dopadne, tak si neodpustím tři stručné poznámky, tak jak mě napadly při poslouchání diskuse, s tím, že – na předřečníka, který obvinil tu část spektra, která se chystá hlasovat pro rozpočet, z jakéhosi prodávání budoucnosti – mě napadl jiný kunderovský titul, tedy Žert. V jiném kontextu, samozřejmě, protože tam pokud nějaký vtípek a la Ať žije Trockij! byl sešrotován debilním systémem, tak bych nerad, aby nás šrotovaly výkřiky Ať žije Milton Friedman! nebo někdo takový, který věří, že méně státu nás zachrání. Soustředme se tedy, prosím vás, na tři věci, které se teď pokusím přednést.

Já myslím, že tady vcelku opakovaně zaznělo, že to, co máme na stole, je pragmatickým kompromisem. A jak jinak? Koneckonců celá tato vláda vznikla jako pragmatický kompromis, a tudíž předkládá i rozpočty, které jsou svého druhu pragmatickým kompromisem. A v podstatě se to dá opřít i o pozici klíčových institucí, které snad nebudeme podezírat z nějak přehnaných politických aspektů. Například to, že tripartita tento rozpočet projednala v tom duchu, že to nenabourává ani na jedné straně konkurenceschopnost naší ekonomiky, na druhé straně to přece jenom nějakým způsobem řeší onen sociální gap, tedy mezeru oproti minulosti, kdy doháníme pro naše lidi to, co si dávno zasloužili, protože z ekonomického růstu by samozřejmě měl mít něco i řadový člověk.

Druhou tou institucí je Národní rozpočtová rada, která konstatuje, a to zdůrazňuji opakovaně, z krátkodobého hlediska – z krátkodobého hlediska – že veřejné finance jsou v podstatě, a celý veřejný sektor v tomto smyslu je tedy konsolidovaný, a že pokud se nacházíme v nějaké konkrétní hospodářské situaci, kdy se nám uzavírá produkční mezera, kdy vychládá ekonomika, ale stále ještě roste, a že nevíme, jaká rizika budeme inkasovat v nejbližším období, tak že ta mírně expanzivní fiskální politika do toho mixu hospodářské politiky v podstatě zapadá. Dodám, že monetární politika z tohoto pohledu je spíše stabilizační, protože koruna nám sice pomalu, ale přesto tvrdne a úrokové míry jsou vyšší, než které nabízí například Evropská centrální banka. Čili je to pragmatické, je to projednatelné, neprodáme budoucnost tím, že takový krok schválíme, ale zároveň, příznějme si, že tu budoucnost ani nevyřešíme. Čili ten kompromis má nějakou cenu, ten kompromis v podstatě možná pro někoho otevírá, pro někoho komplikuje dveře do budoucnosti, ale v každém případě zůstávají některé věci na stole. A to především proto, nebo také proto, že jestli probíhá tady určitá konsolidace nejenom veřejného sektoru, ale obecně správy státu, takže ta konsolidace probíhá s větrem v plachtách.

Posledních pět šest let nám ekonomika rostla, v určitém období dokonce výrazně nad průměr Evropské unie, čili samozřejmě ten manévrovací prostor pro kohokoliv, kdo by seděl ve vládních křeslech, je mnohem jednodušší. A pokud se pokusíme separovat, co je dílem

velkého kormidelníka a co je spíše díky tomu větru v plachtách, tak ten velký kormidelník tam samozřejmě až takovou přidanou hodnotu samozřejmě nedává.

Mohli bychom rozebírat per partes, do jaké míry se racionalizace státního provozu daří. Já obecně ve fiskální oblasti vidím jako velký vklad to, že už na začátku tohoto vývoje vláda mohla přijmout práci předchozích vlád a spustit řízení likvidity, to určitě pomohlo. Co považuji za nedotažené, to jsou třeba personální audity či řešení nadbytečného množství všelijakých outsourcingů, kdy si najímáme firmy tam, kde bychom ušetřili tím, kdybychom to efektivně a koncentrovaně zvládali sami. Ale takto bychom mohli v podstatě pokračovat dlouho. Spíše je otázka jestliže tedy ten kompromis je na stole, abychom zbytečně cenu toho kompromisu nezvyšovali. A to se na mě nezlobte, to je trošičku ode mě teď politický vzkaz těm, kteří – teď nemyslím by vraceli dneska rozpočet. Já věřím, že vrácen nebude, a že tudíž se nedostaneme do nějakého časového stresu, abychom pak za pár týdnů projednávali rozpočet, který by se dramaticky až tak ve své struktuře a racionalitě nelišil, a pouze bychom se vystavili dopadům toho opožděného projednávání. Spíš mám na mysli to, že jako zákopovou válku, nebo zákop, kde se zatím kolegové z opozice opevnili, je ten daňový balíček, který pochopitelně je jednou z položek, který vstupuje na příjmové straně do státního rozpočtu, a myslím si, že i když ten balíček nepochybně lze dotvořit hlasováním, tak tady vést tu zákopovou válku je poněkud nešťastné, protože bychom právě touto hrou o čas spíš cenu toho kompromisu zvýšili.

Poslední, třetí poznámka směřuje k budoucnosti. Já jsem tady řekl, že to, co máme na stole, tu budoucnost nevyřeší. Že nám zůstalo až příliš mnoho nezodpovězených otázek. Ale taky, ruku na srdce, nezodpovězených proto, že jsme nesbližovali podstatu našich stanovisek, někde to třeba není ani možné, ale že jsme někde zůstali u vlajek, transparentů, hesel, nikoliv u meritorního řešení systémové povahy těch problémů. Tato vláda, byť má kompromisní rámeček, tak nepochybně by měla některé věci dořešit, aspoň proto, že je politicky slíbila.

Z těch restů, které zatím nejsou dořešeny a do budoucna by snad mohly pomoci, bych připomněl kontrolu nad vodou a nad surovinami. Připomněl bych to, že byl slib tady řešit sociální služby systémově, tedy ne každoročním handrkováním. Že je tady stále otevřená otázka – a určitě by to neměla být příležitost pro soutěž jedné nebo druhé ministryně, ale pro nás pro všechny, aby to bylo kvalitní – a to je řešení dostupného bydlení. A jsou tady i sliby na valorizační automaty, ať už se to týká minimální mzdy, ať už se to týká plateb za státní pojištění, to si myslím, že by byl důležitý, byť dílčí systémotvorný vklad do toho, co po této vládě možná jednoho krásného dne zůstane.

To, že některé věci se nedají teď řešit, protože se dostáváme do určitého tlaku a ten manévrovací prostor se nám snižuje, lze dokumentovat na jednom tématu, a to je, a všichni to v podstatě víme a bohužel to musíme i akceptovat, to, že není řešena otázka životního a existenčního minima. To by totiž byly při nedořešeném systému, kvalitě systému, takové peníze, že bychom to skutečně neunesli. Ale přesto víme, že to řešit musíme. Takže to je další argument pro to, že bychom se k té systémové a strategické debatě měli přeci jenom vrátit.

A to, co bude skutečně tvořit budoucnost této země, tak to z velké části není ani to handrkování, které jsme dneska předváděli, ale že si budeme muset ujasnit, jak by měl vypadat bezpečný energetický mix České republiky, abychom modernizovali český průmysl třeba v duchu 4.0, ale abychom si zároveň zachovali určitou konkurenceschopnost ve světě. Že bychom měli vyřešit penzijní systém, kdy víme, že zatím je udržitelný, ale v řádu deseti patnácti let vzniknou obrovské problémy. A tak dále, a tak dále.

Takže témat je dost, a témat i z hlediska struktury státního rozpočtu, si řekněme, pokud např. dneska ráno nebo dopoledne přišel pan prezident a zmínil oblast příjmů, tak já si myslím, že ji zmínil právem. Ale bohužel my jsme tuto věc zrovna dvakrát nerozklíčovali

kromě jiného i proto, že strategie rozpočtových příjmů není předmětem ani koaliční smlouvy, ani tolerančního patentu. A v podstatě politická rozbíhavost tady trvá. Myslím si, že na to bychom měli myslet a znovu se vrátit k meritorním otázkám. Je skutečností, že pokud nám ekonomika roste o 2,2 %, což je ten tzv. realistický výhled, tak ano, příští rok, tak jestli nám vzrostou daně o 6 %, tak i jednoduchým algebraickým úkonem se dostaneme k tomu, že se nám pravděpodobně mírně zvýší daňová kvóta, a tady to někteří úporně nesli. No ta daňová kvóta samozřejmě se mírně zvýší. Nevím, kde kdo z nás cítí to optimum daňové kvóty. Jenom bych připomněl, že to je zhruba průměr OECD. Pravda, průměrná teplota v nemocnici nedává vždycky tu pravou informaci. V OECD jsou velké rozptyly. Ale když se třeba podíváme do Evropské unie a do vyspělejších států, tak kdepak je Rakousko, Německo, neřkuli Francie? Takže nedramatizujme samotný fakt té daňové kvóty, ale spíše se podívejme na to, jak to břemeno je naloženo, komu je naloženo, jestli má negativní sociální dopady a vyvolává pocit nespravedlnosti. Jestli má ekonomicky aktivizující účinek atd.

Tím pádem ale musíme strategicky, opravdu strategicky řešit takové otázky, jako je ekologická daňová reforma. Nezlobte se, ale musím do toho talonu vložit otázku daňové progresse, protože to není nějaký výmysl jenom naší strany, to je prostě téma, které jde Evropou a které si myslím, že je třeba dořešit. A pokud tady zazněla – pan prezident o tom mluvil, myslím – otázka využití peněz, které jsou v oblasti daňových úlev, daňových výjimek, ale to přece je legitimní téma.

Já jsem si všiml, odpoledne už na to reagoval, tuším, pan Páral z Eura a pak se tím možná inspiroval kolega Kalousek, který se o to také tady otěl. Tady ale přece nikdo neříká, že se vezme těch 300 mld. a mechanicky se v podstatě naloží těm ekonomickým subjektům. Tady jde o to, že ta struktura ekonomických výjimek vznikla nějakou neřízenou lobbistickou činností, že by mohla být optimalizována, a že dokonce, připomenu vám, mnozí to jistě víte, existuje i evropský projekt Common Corporate Tax Base, tj. ta společná konsolidace společného daňového základu u korporátních daní může některé inspirace nabízet, a pokud já tedy dobře čtu informace z Ministerstva financí, tak se nějaké úvahy na téma daňových úlev chystají. Takže já bych to nezhazoval jako něco špatného, jako něco absurdního, ale prostě patří to do toho balíčku strategických daňových úlev.

Pokud jde o výdaje, tak všichni se tady, nebo zejména kolegové zprava, strefovali do mandatorních, případně kvazimandatorních výdajů. Abych připomněl, že pokud jde o mandatorní výdaje, tak ono je to relativní číslo, pokud bychom vycházeli z procent, takže například v krizových letech ty mandatorní výdaje tvořily přes 60 % rozpočtu. To, že jsou dneska na těch 56 %, je relativní změna. Ano, mandatorní výdaje rostou, jako roste státní rozpočet, jako roste HDP, jako roste všechno. Je pravdou, že z roku na rok dokonce rostly rychleji, protože se přidalo na některých těch výdajích, ale co je daleko důležité, protože já si myslím, že to procento je vcelku srovnatelné a jaksi udržitelné, co je za tím, jak kvalitní a efektivní jsou zatím veřejné služby a ty výdaje. A já si myslím, že sem bychom měli napřít naši energii, pokud chceme skutečně hovořit o budoucnosti, o strategii, pokud chceme, abychom, řekněme, tu důchodovou reformu nachystali tak, aby kvůli finanční udržitelnosti netrpěla udržitelnost sociální, abychom zachovali pro občany dostupné zdravotnictví a tu nezbytnou sociální síť.

Z vás, myslím, že to byl kolega Klaus, nebo někdo spíš z té pravé části politického spektra, kdo tu říkal, že levice ráda žije z cizího a že jí kolikrát to cizí dojde. Nezlobte se na mě, ale vybrané daně pro mě nejsou cizí peníze. Vybrané daně jsou na základě společenské smlouvy něco jako odraz jakéhosi common sense, což já nevnímám jako zdravý rozum, a zdravý rozum nám říká – vykašleme se na stát. Já to vnímám jako jakýsi *sensus communis*, tedy společný názor, který byl vtělen do demokratické právní normy, a na základě této

demokratické právní normy z toho financujeme sociální stát, což já považuji za civilizační výdobytek, a nikoliv vadu na kráse.

Takže tento druh úvah, myslím, by měl ožít, ať již se to zvládne zcela pragmaticky legislativně, anebo aspoň vytvoříme nějakou míru budoucí shody. Ale věnujme se tomu, protože schválením dnešního rozpočtu v prvním čtení budoucnost ani neztratíme, ani ji nezachráníme. Ale je třeba na ni myslet. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Nyní zde mám faktické poznámky, takže prosím pana poslance Ferjenčíka a pak je přihlášen pan poslanec Elfmark, ale ten není v sále, tak uvidíme, jestli se vrátí, nebo jestli je to omyl. Prosím, pane poslanče. Vaše dvě minuty.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem chtěl jenom stručně reagovat na kolegu Dolejše v té otázce růstu složené daňové kvóty. Problém je, ta složená daňová kvóta roste i v případě, že se daňové zákony nemění, protože sleva na poplatníka a stropy na sociální pojištění jsou konstruované tak, že když máme inflaci a růst reálných mezd, tak to průměrné zdanění průměrné mzdy stoupá. A vy tady mluvíte o progresi, ale přitom KSČM odmítá podpořit zvýšení slevy na poplatníka, což je přesně příklad, kdy prakticky dochází k progresivnímu zdanění. My jsme vlastně spolu s ODS přišli s konceptem, který umožňuje snížit zdanění práce, který by měl být principiálně přijatelný i pro levicové strany, ale vy to prostě blokujete. Tak to je pak těžké. Ale zdanění práce je extrémní u nás a zdanění té nejlevnější práce je už úplně neúměrné. A to, myslím, vy, který té ekonomice poměrně rozumíte, musíte vidět a bohužel z hlediska té vaší pragmatické koalice odmítáte tento problém řešit.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji do dodržení času. Pan poslanec Elfmark není v sále, takže to byl zřejmě omyl. A nyní prosím, pan poslanec Dolejš bude ještě reagovat s faktickou poznámkou. Omlouvám se panu poslanci Onderkovi. Prosím.

Poslanec Jiří Dolejš: Nebojte se, bude to jenom stručná zdvořilá reakce. Je to téma, a řekněme si, že pokud nechceme o našich vlastních návrzích hovořit (jako) o jakési legislativní guerille a pokud chceme, aby daňové návrhy směřovaly ke strategické budoucnosti daní, zkusme si některá témata dát na stůl, a s tužkou v ruce. Já třeba taky jsem zastánce toho, aby se zrušila superhrubá mzda, ale trochu mě děsí představa, že by nás to stálo dalších dvacet miliard ze státního rozpočtu. Nebo dokonce třicet – mně tady je napovídáno z ministerských lavic. Takže proto si myslím, že koncepční návrhy by měly být připravovány v širším kruhu s tužkou v ruce, a nepochybně se pak můžeme někde potkat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. A nyní tedy pan poslanec Onderka do obecné rozpravy. Prosím.

Poslanec Roman Onderka: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, já bych doporučil ne s tužkou, ale s kalkulačkou. To je pro kolegu Dolejše prostřednictvím pana předsedajícího. Jinak jsem pochopil, že tady je soutěž o tom, kdo zná lépe díla Milana Kundery, mého rodáka a přítele. A tak já bych doporučil také jednu, je z roku 1965, kdy jsem se narodil, a jmenuje se Monology. Je to sbírečka básní, doporučuji si přečíst. Ten název vystihuje to, co se děje v Poslanecké sněmovně. Máme jasně rozdělenou koalici, opozici, stranu, která podporuje vládní koalici, a každý z nás si vede monolog a i podle účasti v sále je

jasné, že každý ví už dopředu, jakým způsobem bude hlasovat. Padá zde mnoho myšlenek. Já pouze zmíním dvě, jedna politická, jedna technická, které zazněly.

Jedna politická, která se dotýká, jakým způsobem funguje levice, jakým způsobem funguje pravice. To je takzvané rozdávání z cizího, jak to tady již padlo od kolegy Dolejše prostřednictvím pana předsedajícího. Tady chci upozornit, že to tak prostě není, že to jsou pouze fráze a nějaké nadpisy pro novináře. Levice prostě přerozděluje, pokud má tu možnost, daně, to znamená, finanční prostředky jakéhokoliv rozpočtu, ať na úrovni státu, krajů, či obcí, to znamená municipalit, způsobem, kdy se snaží pomáhat těm nejhudším, těm nemovitým, těm, kteří mají nějaký hendikep. Prostě těm nejslabším. Ale nejenom jim, ale na ně klade důraz. To je potřeba si uvědomit a to je ten rozdíl mezi tou levicí a pravicí z toho vašeho pohledu, když říkáte, že levice rozhazuje.

Potom ta technická, ohledně mandatorních výdajů. Jasně, nemusíme mít tak velké mandatorní výdaje, pak nezvyšujeme důchody seniorům, ale v ten moment se dostáváme do pozice, že budeme žít o dvacet let zpátky. Oproti Západu se propadneme o čtyřicet, padesát let zpátky.

Je potřeba si uvědomit, že průměrný důchod v České republice je nějakých 13 300. Tím navýšením se dostáváme přes částku nějakých 14 000. Zkusme si každý z nás vyzkoušet, jak se žije za 10 tis. měsíčně v České republice, a pak možná pochopíme, že mandatorní výdaje nejsou tak jednoduchá záležitost. A ani do budoucna se nám nebudou rapidně snižovat. Rozumím prostřednictvím pana předsedajícího kolegovi z Pirátů Ferjenčíkovi, který říká, že bychom ale ten růst měli korigovat a zastavit. Tam s ním souhlasím. A to je opravdu, jak říkal kolega Dolejš, prostřednictvím pana předsedajícího, na širokou diskusi všech politických subjektů a vyříkat si tyto věci.

K rozpočtu. Podle mého názoru rozpočet oproti rozpočtu loňského roku a letošního roku je opravdu prorůstový a je proinvestiční. Prostě těch investic je tam více než v minulých rozpočtech a prorůst je tam jasně viditelný. Že si každý z nás představuje, že by se mělo investovat více, to bezesporu ano. Já si ovšem nedokážu ani dneska moc představit, to znamená dneska myslím v dnešní době, že by paní ministryně Schillerová dala do rozpočtu na investice dalších třeba 30, 40 mld. Mě by strašně zajímalo, kteří zaměstnanci, kteří řemeslníci by v České republice ty investice dělali. To bychom sem nastěhovali půlku Bulharska, půlku Rumunska, když máme nezaměstnanost zhruba 2 až 3 %, která se nám pohybuje na tom, že jsou to už lidé, kteří jsou buď z nějakého důvodu nezaměstnatelní, nebo nechťejí být zaměstnáni. Tak se ptám, jak bychom ty investice řešili. Já si dokážu živě představit, jak paní ministryně bude spokojená, až na konci příštího roku bude mít v rozpočtu nespotřebovaných dalších 10 mld., a třeba i z investic, protože se to nestihne proinvestovat. Každý, kdo dělal trošku komunální politiku, nebo se zabýval investicemi, ví, že to není jenom na těch politicích, ale že je to i na těch technikáličích věci, kdy se vám firmy odvolávají, propadne vám územní rozhodnutí a tak dále, a tak dále, to znamená, že se připravme na to, že se ani neproinvestuje jako obvykle ta částka, která v rozpočtu je.

Vláda investuje do lidí, ať do seniorů, anebo navyšováním mzdy i do soukromého sektoru, který se tam následně odráží. A je to tak správně. Jestli bych měl přijmout rétoriku toho, že v období, kdy se ekonomice v České republice daří, bychom měli šetřit, připravovat se na krizi, to znamená nenavyšovat důchody, nenavyšovat mzdy státním zaměstnancům a tak dále, a tak dále, a potom následně, když je krize, tak se musíme uskromnit a čerpat prostředky, které máme načerpané, tak by se nám stalo, že budeme mít průměrnou mzdu u důchodců v České republice stále 10 tis. Proboha, kdy jindy jim navyšovat tyto finanční prostředky než v období, když se ekonomice daří? Já jsem přesvědčen o tom, a celá sociální demokracie, že když se daří České republice, musí se dařit občanům v České republice, a ne jenom těm vyvoleným, ne jenom těm bohatým.

První verzi v červnu ministři za sociální demokracii odmítli podpořit, protože návrh Ministerstva financí neumožňoval plnit vládní program a priority ČSSD pro naše voliče. Tady bych chtěl poděkovat paní ministryni za vstřícnost, že jsme mohli komunikovat ať na úrovni rozpočtového výboru, tak na úrovni jednotlivých ministerstev. A tady je potřeba říci, že rozpočet nepočítal s penězi na sociální služby, boj se suchem, auta pro policisty nebo na investice pro hasiče. Kompromis je velice složitá věc, ale v kompromisu se nesmí cítit ani jeden partner jako vítěz. A já si myslím, že ANO se necítí jako vítěz, sociální demokracie se necítí jako vítěz, protože jsme udělali kompromis a to znamená, že ten kompromis je správný. A to je to důležité, protože při správném kompromisu nejsou vítězové jednotlivé politické strany, ale vítězem je Česká republika a občané České republiky. To považuji za zásadní v jakékoliv koalici. Z požadovaných 20 mld. korun se sociální demokracii podařilo obhájit téměř 15 mld. – zvýšení tarifních platů o pevnou částku 1 500 pro policisty, hasiče, sociální pracovníky, inspektory kontrolující kvalitu potravin, uvaděče a ostatní státní zaměstnance, zrušení nejnižší tarifní tabulky, což je nejvíce, to pomůže lidem s nejnižšími platy.

Co jednotlivá ministra vyjednala, nebudu číst úplně celé, ale pouze pár odseků.

Ministerstvo práce a sociálních věcí – zvýšení starobních důchodů v průměru o 900, tady jsem velice rád, že průměrný důchod se zvýší na částku 14 326 korun, jsme krůček od toho, abychom konečně naplnili slib, že senioři v České republice budou mít průměrný důchod 15 000 korun. Zvýšení rodičovského příspěvku o 80 tis. pro rodiny s dětmi do čtyř let s podmínkou, že rodičák dosud nevyčerpali. Zvýšení platů státních zaměstnanců o 1 500 korun a zrušení prvního stupně nejhůře placené tabulky hlavně pro zaměstnance v kultuře, vybraný personál a sociální služby. Co se týče dalších záležitostí, navíc 5,9 mld. a 800 mil. na transformaci IT už v tomto roce a 1,3 mld. přislíbené k dofinancování, například na kyberbezpečnost, sociální služby a podobně. V oblasti péče o děti, prevence rozpadu rodiny či pěstounské péče jsme získali vše, co jsme požadovali. Sociální služby mají prostor pro růst platů, a pokud se tripartita dohodne na vyšší částce, jsem přesvědčen o tom, že se najdou finance, aby se tato částka dofinancovala.

Na Ministerstvu vnitra to bylo jednodušší, ale o to náročnější finančně, protože v roce 2020 je rozpočet 80 mld. vyšší o skoro 4 mld. více oproti původnímu návrhu. Peníze pro hasiče a policisty – téměř 1 mld. korun pro hasiče a policisty ještě letos na technické vybavení včetně již zmíněných automobilů, příští rok 400 mil. na rekonstrukci policejních a hasičských stanic, 100 mil. na výškovou techniku pro hasiče, 500 mil. na obměnu vozového parku bezpečnostních sborů.

Na zemědělství 1 mld. navíc na boj proti kůrovci nebo proti suchu.

Na Ministerstvu zahraničních věcí nový zastupitelský úřad naší České republiky v Singapuru, který bude podporovat české firmy při expanzi na asijské trhy, boj s nelegální migrací, peníze na zahraniční rozvojovou spolupráci nebo pomoc lidem v místech, odkud by mohla přijít další uprchlická vlna.

Ministerstvo kultury – to byl největší oříšek, protože ministr kultury Zaorálek nastoupil de facto v momentu, kdy už byl rozpočet připraven. Přesto si polepší například uvaděčky v divadlech, knihovníci a další zaměstnanci v kultuře průměrně o více než 2 200 korun. A máme zde příslib paní ministryně, že co se týče živého umění, bude to řešit v rámci rozpočtu samostatně.

Přesto chci upozornit, že i když byl učiněn kompromis a sociální demokracie se zavázala a tady na mikrofon se zavazuje, že rozpočet podpoří, že pro něj bude hlasovat, přesto budeme pročitat a jasně si definovat případnou podporu jakýchkoliv pozměňovacích návrhů v Poslanecké sněmovně s tím, že sociální demokracie určitě navrhne některé pozměňovací návrhy. Chci avizovat, že já osobně mám již připravený návrh na navýšení částky na sociální

služby, to znamená dofinancování v rámci rezortu Ministerstva práce a sociálních věcí, a budu chtít ještě komunikovat s paní ministryní financí o finančních částkách na Ministerstvu kultury, které já považuji za nedofinancované a ve velkém propadu.

Jak již jsem zmínil, rozpočet České republiky je velký kompromis. Já bych si přál, aby naše vystoupení u tohoto mikrofonu nebyly pouze monology, ale abychom dokázali komunikovat daleko, daleko dříve před sestavováním rozpočtu vždy na kalendářní rok a aby tento zákon byl projednáván důstojně a tak, abychom ho stihli do konce letošního roku, aby nenastalo v České republice provizorium.

Vážené dámy a pánové, kolegyně, kolegové, já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. A nyní prosím s faktickou poznámkou pana poslance Žáčka, připraví se pan poslanec Munzar. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Žáček: Děkuji za slovo. Abych ukázal, že i opozice dokáže být kulturní, a urychlil prezentaci děl Milana Kundery, tak bych si dovolil zmínit ještě práci Směšné lásky – to bych charakterizoval, že je právě vztah koalice a KSČM. Kniha smíchu a zapomnění – to si myslím, že je v současném rozpočtu. Bohužel jako dopad rozpočtu přijde Valčík na rozloučenou a potom se obávám, že to bude poslední dílo – Život je jinde. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A prosím pana poslance Munzara.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní ministryně, vážená vládo, já si taky dovolím říci pár slov k návrhu rozpočtu, který dnes projednáváme. Mě zaujala slova ctěného kolegy, který tady teď nyní není, pana kolegy Votavy prostřednictvím pana předsedajícího, který řekl, že se jedná, když to parafrázuji, o sociálně demokratický rozpočet a zohledňuje priority sociální demokracie, což před chvilkou potvrdil i pan kolega Onderka.

Při čtení státního rozpočtu jsem si dokonce vzpomněl na jeden citát Antonína Švehly, který říkal, sociální demokraté rádi rozdávají koláče, které sami neupekli a upěci ani nemohli, protože snědli těsto, které ještě nestačilo ani vykynout. Ano, takto mi to připomněl státní rozpočet tento citát. Ale není to jen rozpočet sociální demokracie. Je to společný rozpočet vlády ANO, ČSSD a KSČM. A vláda bohužel při řízení státního rozpočtu a při řízení státních financí de facto žije z podstaty a podle mého názoru dávno rezignovala na podstatné změny, které by vedly ke zvýšení dlouhodobé stability státních financí.

Přestože díky ekonomickému růstu rostou příjmy státního rozpočtu, tentokrát meziročně vláda počítá o necelých 100 mld. korun, vládě to bohužel nestačí a znovu a opět předkládá deficitní rozpočet. Paní ministryně tady hovořila o tom, že podíl státního dluhu na hrubém domácím produktu sice pomalinku klesá. Ale ono to není tím, že by se nám předkládal zdravý rozpočet, který má ambice snižovat státní dluh. Je to tím, že navzdory vládním krokům roste ekonomický růst, tento ukazatel se tedy zlepšuje kvůli ekonomickému růstu a vláda ho předkládáním deficitního rozpočtu naopak táhne dolů. A není to tak, že by vláda přispívala k úhradě státního dluhu.

Přestože vládě rostou příjmy a zároveň plánuje opět deficitní rozpočet, tak vláda hledá další dodatečné příjmy pomocí daňového balíčku a rozpočet postavila na normách, které ještě nebyly přijaty. V rámci těchto norem se například předpokládá i zdanění technických rezerv

pojišťoven, což je vlastně jednorázový příjem do státního rozpočtu, který chce vláda rozpustit v běžných výdajích státu.

Co by se dalo hodnotit na první pohled pozitivně, je to, že kapitálové výdaje mají narůst oproti roku 2019 zhruba o 20 %, o 24 mld. korun na 146,7 mld. Nicméně ani to jejich podíl na celkových výdajích v příštím roce nedostane nad 10 %, tedy nad úroveň, které dosahovaly v době recese. To znamená, když tady pan kolega Onderka prostřednictvím pana předsedajícího hovořil o prorůstovém rozpočtu a prorůstových investicích, tak by si měl uvědomit, že nedosahuje státní rozpočet na příští rok v návrhu ani tolik investic, kolik bylo v podílu v době recese před x lety. A tato stále malá výše kapitálových výdajů limituje právě investice například do silniční nebo do železniční infrastruktury, což by v době růstu měla být také prioritou, aby se položily stabilní základy budoucího ekonomického rozvoje. A jak zde říká pan kolega Onderka, uvidíme, jak se vládě podaří čerpat i investice takto snížené oproti době před deseti lety.

Se zvyšováním objemu rozpočtu vláda neustále zvyšuje tlak pouze na příjmovou stránku rozpočtu. Není tedy divu, že složená daňová kvóta permanentně roste. Neznamená to nic jiného, než že stále větší procento našeho hrubého domácího produktu je stále více a více přerozdělováno přes veřejné finance. Jak tady říká pan kolega Onderka, levice ráda přerozděluje, velice ráda, a tím se pasuje do role, že ráda rozhoduje o cizích penězích. Překvapil mě pan kolega Dolejš, že vybrané peníze z daní nepovažuje za cizí. A já si myslím, že to je právě ten problém, že levice nevnímá tyto prostředky jako peníze, které se nejdříve musí vzít daňovými poplatníky, a opravdu se k nim mnohdy chová podle hesla z cizího krev neteče.

Rapidně nám roste personální obsluha státních funkcí. Mezi rokem 2014 a rokem 2020, abychom nesrovnávali pouze meziroční růst, se jedná o nárůst o cca 58 tis. státních zaměstnanců, pokud srovnávám skutečnost roku 2014 a předpoklad roku 2020. Ano, některé státní zaměstnance potřebujeme – ve škole, hasiči, policisté apod. Ale bohužel roste i počet státních zaměstnanců v byrokracii a na ústředních orgánech státní správy a jejich resortních organizací. Objem prostředků na platy za tu dobu vzrostl o více než neuvěřitelných 86 mld. A toto není jednorázový vývoj. Tímto růstem vláda zatěžuje každý další rozpočet a ten bude muset v budoucnu daňový poplatník zaplatit.

Jak jsem říkal, vláda žije z podstaty. Bohužel nevyužila příznivé situace ekonomického růstu, a ani se k tomu nehodlá, a zvyšujících se příjmů státního rozpočtu pro nějaké proticyklické reformy. Naopak státní finance jsou na případnou recesi a ochlazení ekonomiky ještě hůře připraveny než v době ekonomické krize. To je bohužel špatná vizitka hospodaření se státními financemi. Místo aby vláda využila hospodářského růstu ke stabilizaci státních financí, ke strukturálním změnám, které potřebujeme, a přípravě na doby budoucí ekonomické stagnace, či recese, či stárnutí populace, tak si stát stále žije nad možnosti. A bohužel to jednou daleko více zaplatí daňový poplatník.

To jsou důvody, dámy a pánové, proč nepodpořím tento návrh státního rozpočtu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Prosím pana poslance Skopečka do rozpravy. Připraví se paní poslankyně Šafránková. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Skopeček: Děkuji pěkně za slovo. Zaslechl jsem tady jednotlivá díla rovněž mého oblíbeného spisovatele Milana Kundery. Nevím tedy, jestli někdo nezmínil pro mě jeho nejlepší román Žert. Tak to je zase podle mého názoru nejpriléhavější dílo, resp. jeho

označení, kterým by šlo pojmenovat návrh státního rozpočtu nebo některá vystoupení poslanců, kteří ho hájí. Ale jestli už to zaznělo, tak se omlouvám za opakování.

Začal bych asi vystoupením pana prezidenta, který tu dopoledne přišel podpořit jako každoročně státní rozpočet. Od toho se myslím dá odpíchnout. Jeho podporu státnímu rozpočtu bych označil za podporu politického charakteru, nikoli ekonomického. Co mě k tomu vede? Vedou mě k tomu vyjádření pana prezidenta Zemana, která učinil v minulosti, kdy peskoval například sociálního demokrata Bohuslava Sobotku. Všichni si dobře pamatují, jak mu vyčínil za to, že Bohuslav Sobotka realizoval deficitní rozpočty v době ekonomického růstu. Jako keynesiánek, za kterého se pan prezident označuje, vysvětloval panu Bohuslavu Sobotkovi, že deficity je možné realizovat v době recese, kdy mají pomoci ekonomice, kdy mají doplnit agregátní poptávku a posunout ji tak, aby se ekonomice začalo opět dařit, nikoli však v době růstu, kdy deficity odmítá. A v minulosti svoji vlastní stranu, resp. reprezentanty své vlastní dřívější strany sociální demokracie peskoval za to, že schvalují a připravují deficitní rozpočty v době růstu.

Pár let uběhlo, ekonomické časy jsou stejně dobré, ekonomika stále roste ještě slušným tempem. Máme nejnižší nezaměstnanost ještě i oproti období, kdy byl ve vrcholové politice Bohuslav Sobotka. A panu prezidentovi Zemanovi najednou deficitní rozpočty nevadí. Nejenom že nepeskuje současnou vládu, premiéra nebo ministryni financí, ale dokonce ji nepřiměřeně za to chválí. Nevím, kde se stal ten přerod keynesiánského ekonomů do nějaké teorie, nebo k ekonomické škole, kterou já zatím neznám, protože neznám ekonomický směr, který by doporučoval realizovat deficity a zadlužovat se v době ekonomického růstu. Nicméně tato změna pana prezidenta je zajímavá. Ale on sám říká, že jenom blbec nemění názory, tak je to možná tento případ.

Já bych to spíše viděl v tom, že to byla opětovně demonstrace velmi úzkého politického spojení pana prezidenta se současnou vládou a s premiérem Andrejem Babišem. Pak tomu rozumím a také tak to jeho vystoupení dneska v Poslanecké sněmovně chápu. Pan prezident prostě zapomněl na ekonomickou teorii, zapomněl na své vzdělání, zapomněl na své dřívější výroky a poučování sociálních demokratů, že v době růstu se hospodářství vyrovná nebo přebytkově, a prostě pochválil svého nejbližšího politického spojence, nebo propadl kouzlu paní ministryně financí, jak také v médiích naznačoval.

Ten rozpočet já samozřejmě považuji za špatný. Považuji ho za špatný z mnoha důvodů. Není to jenom kvůli deficitu, který by podle mého názoru opravdu neměl existovat. Je potřeba připomenout, že meziročně – a už to tady několikrát zaznělo – vláda bude mít na své přerozdělování oproti letošnímu roku v příštím roce o celých 113 mld. korun navíc. O 113 mld. korun navíc meziroční nárůst příjmů státního rozpočtu, a přesto paní ministryně Schillerová a potažmo s ní celá vláda není schopna z těchto 113 mld. korun ušetřit ani halíř a připravit rozpočet, který by byl byť třeba o jednu korunu nižší, než byl návrh deficitu pro letošní rok. Ještě více to číslo zaujme, když se podíváme na delší časovou řadu do doby, kdy hnutí ANO přebíralo resort financí v roce 2014. Tak oproti roku 2014 má vláda na to přerozdělování více jak 300 mld. korun navíc. Dostali 300 mld. korun navíc díky ekonomickému růstu, a přesto nejsou schopni ani po letech ekonomického růstu a v době rekordně nízké nezaměstnanosti připravit rozpočet vyrovnaný.

Jak jsem říkal, nevadí mi jen ten deficit, ale vadí mi velmi, nebo kritizují a obávám se i struktury státního rozpočtu, resp. toho, kam se posunuje. Mně jako pravicovému politikovi, jako liberálnímu ekonomovi vadí samozřejmě i to, že velmi rychle roste míra přerozdělování v České republice, což jinými slovy znamená, že čím více si stát uzme ze soukromého sektoru peněz, o to více tomu soukromému sektoru zbude, a já jsem bytostně přesvědčený, že soukromý sektor na rozdíl od vlády dokáže se svými penězi hospodařit lépe, že ví lépe, jak tyto své peníze, které sám svou aktivitou, svou pílí, svým umem vybuďoval, vyprodukoval, že

dokáže o nich rozhodovat mnohem lépe, než o nich dokáže rozhodovat paní ministryně nebo jednotliví úředníci. A to už jenom proto, že při rozhodování, jak se ty peníze, které on sám musel vydělat, kvůli kterým musel podstupovat např. podnikatel riziko, si velmi dá pozor na to, jestli ty peníze využije efektivně, na co je využije a v jakém objemu.

Když se podíváme jenom na velmi krátkou časovou řadu, tak bych chtěl kolegům připomenout, že v roce 2015 byla výdajová strana rozpočtu ve výši cca 1,3 bil. korun, v roce 2018 už to bylo 1,4 bil. korun, čili o 100 mld. korun více, a v roce 2020 se počítá s 1,6 bil. korun, tzn. o více jak 200 mld. nárůst. Jestli někomu tato čísla přijdou malá, jestli nikoho nezarazí to, že se nám ten bobtnající stát, ten otesánek, neustále obaluje větším a větším tukem, kvůli kterému se za chvíli přestane otlý státní sektor hýbat, a díky tomu, že vysává energii ze sektoru soukromého, tak zastaví celou zemi, tak já vás prosím, abyste se na tato čísla podívali a řekli, jestli vás skutečně nezarazí a jestli vy nevidíte riziko v tom, že zatímco v roce 2015 jsme měli výdaje 1,3 bil. korun, v roce 2020 už to bude 1,6 bil. korun.

Mně to velmi vadí. Já si myslím, že stát by tak velký být neměl, že by měl být mnohem menší. A ještě bych dokázal připustit to, že k tomuto zvýšení došlo za cenu toho, že se zlepšila kvalita života v České republice, že veřejný sektor – stát poskytuje dramaticky lepší veřejné služby svým daňovým poplatníkům, od kterých ty peníze navíc bere. A já opravdu nemám pocit, kdybychom se zeptali podnikatele, jak s ním komunikuje finanční správa, kdybychom se zeptali pacientů, jestli se zkracuje čekací doba v nemocnicích, kdybychom se zeptali obyčejných občanů, kteří si jdou vyřídit cokoli na úřad, jestli se zlepšila o tolik kvalita toho, co na radnicích a dalších státních úřadech dostanou, jestli skutečně akceptují takovéto navýšení státního přerozdělování, jsem si jistý, že odpovědí, že nikoliv, že ten stát žádné dramaticky lepší služby nebo veřejné statky neposkytuje. Na dálnici D1 je stále fronta, silnice se nestaví, rychlovlaky, které Andrej Babiš sliboval už před mnoha lety, také nejsou a kvalita státní služby, třeba když se podíváme na tu Finanční správu, vidíme spíše neprávem uvalované zajišťovací příkazy a podobné věci.

Tím, jak stát bobtná a jak se zvyšují výdaje státního rozpočtu, tak samozřejmě je to spojeno i s tím, že stát musí nutně uvalovat větší daňové břemeno na své spoluobčany a na své firmy. Už to tady několikrát zaznělo. Složená daňová kvóta je díky této vládě, která se zaměřila pouze a jen na příjmovou stranu státního rozpočtu, výdajovou stranu rozpočtu nechala bobtnat bez jakékoli pozornosti, tak protože se zaměřila na příjmovou stranu rozpočtu a vybírá a vybírá stále více peněz, tak složená daňová kvóta je na historicky rekordní úrovni – a už to tady zaznívalo, v příštím roce se vyšplhá na 36 %. A to ve chvíli, kdy máme tedy nejenom nejvyšší daňové břemeno, ale ve chvíli, kdy náš daňový systém je i podle řady mezinárodních srovnání, např. podle Světové banky a její analýzy Doing Business, jeden z nejkomplicovanějších, nejsložitějších, výjimkami zaplavených daňových systémů, což znamená pro daňového poplatníka a plnění jeho daňových povinností mnohem větší náklady jak časové, tak finanční, než na které jsou zvyklí občané v zemích, kde třeba ta složená daňová kvóta může být podobně veliká, ale dostávají daleko lepší servis.

Další problém, který vidím ve struktuře státního rozpočtu, je vývoj mandatorních a kvazimandatorních výdajů. Už o tom tady mluvil leckdo. Připomenu, že čím vyšší jsou kvazimandatorní a mandatorní výdaje, tím menší manévrovací prostor má vláda, ať už tato, nebo jakákoli budoucí, pro svou aktivní fiskální politiku, např. proto, že si řekne, že tou prioritou je ten rychlovlak, který postaví. Nepostaví ho, protože na něj mít nebude, resp. peníze, které v rozpočtu budou, bude muset povinně vynakládat na ty tzv. mandatorní a kvazimandatorní výdaje.

Ten neblahý trend mandatorních výdajů pokračuje. Já vám řeknu jedno číslo. V příštím roce podle návrhu státního rozpočtu mají mandatorní výdaje vzrůst o více jak 7 %. O více jak 7 % mají vzrůst mandatorní výdaje. Víte, kolik je predikce růstu české ekonomiky? No ta je

výrazně méně, než je těch 7 %. Můžeme se tady hodinu dále bavit, jak budou ty predikce odpovídat realitě, protože nevíme řadu věcí, nevíme, jak dopadne brexit a obchodní války, nevíme, co udělá zpomalující se ekonomika Německa s naším průmyslem a potažmo s naším hospodářským růstem. Ale o jedno se s vámi vsadím. Česká ekonomika bezesporu neporoste v příštím roce o 7 %, bude to číslo významně nižší, bude i pod 3 %, myslím, že bude i pod 2 %, bude řádově nižší, než jak vláda počítá s tím, že narostou mandatorní výdaje.

A jestliže nám mandatorní výdaje takovýmto tempem rostou ve chvíli, kdy máme v rámci EU rekordně nízkou nezaměstnanost a kdy stále ještě máme slušný ekonomický růst, aspoň z nějakého dlouhodobého průměru, tak si představte, jak ty mandatorní výdaje porostou, o jaké procento, kolik si k těm 7 % pro příští rok přidáte procent, když ekonomika bude klesat, když vzroste kvůli tomu nezaměstnanost, kdy vláda bude muset vynakládat více peněz na dávky v nezaměstnanosti, kdy se více lidí, protože se dostanou do horší sociální situace, přihlásí o další dávky, o kolik více mandatorních výdajů z roku na rok vzroste ve chvíli, kdy přijde recese.

A co hůře, ony nevzrostou jenom mandatorní výdaje, ale ony díky té ekonomické stagnaci nebo ekonomické recesi, po které já samozřejmě nevolám, a všichni doufejme, že nenastane, ale pokud nastane, tak poměrně razantně půjdou dolů i daně. Takže na jedné straně bude obrovský nárůst mandatorních výdajů a na straně druhé, na té straně příjmové, bude vláda získávat do státního rozpočtu méně peněz, než získává dneska v dobrých časech. Jestli si myslíte, že se takto chová odpovědný hospodář, že nechává ten vlak mandatorních výdajů rozjetý a zvyšuje rychlost a vůbec nepočítá s tím, že by tam mohla být nějaká zeď, do které ten vlak narazí, tak já se tohoto trendu velmi obávám. Samozřejmě, a chci být férový, nemůže za to pouze paní ministryně nebo pan premiér, abych se netrefoval pouze do reprezentantů hnutí ANO, koneckonců ten rozpočet je kolektivním dílem celé vlády. Do velké míry za to může podle mého názoru neschopnost paní ministryně práce a sociálních věcí, která měla i za úkol od pana premiéra přijít s revizí dávkového systému, měla za úkol připravit důchodovou reformu. Schází se sice komise pro důchody, nicméně myslím si, že nemůžeme od ní očekávat nějaký realistický návrh penzijní reformy, který by zvládla ještě tato Sněmovna projednat a schválit. Co se týče revize dávkového systému, tak tam je zatím na světě nula. Takže abych byl férový, není to jenom kritika paní ministryně Schillerové a pana premiéra, ale velký díl odpovědnosti za to, že se naše veřejné finance stávají více zranitelné pro období finančních a ekonomických krizí, velký podíl na tomto zvyšujícím se riziku mají sociální demokraté.

Občanští demokraté samozřejmě tento rozpočet nepodpoří, alespoň ne v podobě, ve které byl navržen. My jsme připraveni podat tak jako v uplynulých letech celou řadu pozměňovacích návrhů, tak abychom ukázali, a budeme navrhopvat přesouvat jednotlivé výdajové položky do rezervy státního rozpočtu.

Bezesporu to budou například dotace do podnikání. Když se podíváte na to, s jakým objemem rozpočet počítá, co se týče dotací soukromým podnikatelským subjektům, tak je to pro rok 2020 plánováno ve výši téměř 50 mld. korun. Jak už tu zmínil pan prezident, část toho, resp. 27 mld. korun jde na tzv. obnovitelné zdroje energie, ale do té částky necelých 50 mld. korun je ještě velká část vaty, kterou lze podle našeho názoru snížit. My si nemyslíme, že stát má nejdříve nechat některé podnikatele pracovat, podstupovat riziko, dosáhnout zisku, zdanit jej, ty peníze vybrat do státního rozpočtu, a pak podpořit formou dotací jiné podnikatele. Myslíme si, že to křiví trh a že to je nefér, že vyhrávají ti, kteří nikoliv mají nejlepší podnikatelské plány, ale vyhrávají ti, kteří mají dobrou dotační agenturu nebo dokážou lépe vyplnit nějakou žádost o dotace. Takže bezesporu to je jedna z věcí, kde budeme chtít ušetřit.

Budeme chtít ušetřit i v kapitole aktivní politiky nezaměstnanosti, protože myslím si, a na absurditu tohoto zákona ukazují i to, že v době, kdy se nám nezaměstnanost snížila

skutečně na rekordní úroveň, tak v plánu rozpočtu na příští rok je nárůst výdajů na politiku aktivní nezaměstnanosti. Skoro to vypadá, že vládě nízká nezaměstnanost vadí, a vydává na ni v čase, kdy se snižuje, větší objem peněz než v době, kdy je nezaměstnanost vyšší. Ale měla by to vláda minimálně přiznat, protože takto je to spíše k smíchu, nebo dokresluje to, jak špatně je konstruován státní rozpočet.

Samozřejmě zdrojů, kde lze získat peníze a kde my budeme navrhopvat pozměňovací návrhy, je celá řada. Já bych upozornil ještě na jedno, na ty slavné dotace nebo zlevňování jízdného, které stojí ročně více jak 5 mld. korun jenom za takovouto hloupost, kterou využívají i lidé, kteří podle mého názoru mají dostatečné finanční prostředky na to, aby si jízdenku koupili sami a nemuseli jim ji dotovat daňoví poplatníci, kteří třeba vlakem vůbec nikdy nepojedou. Nebudu mluvit o tom, že se nerozlišuje, jestli se jede ráno, nebo večer, jestli se jede v nějaké době, kdy je špička, jestli je to na trati, která je skutečně velmi zatížená, nebo naopak je to na nějaké venkovštější trati. Myslím si, že to je další zdroj toho, kde se dá ušetřit, a my vám spolu s dalšími návrhy ukážeme, že dokážeme ušetřit celých těch 40 mld. korun.

Když jsem na začátku mluvil o tom, jak ten stát bobtná a jak ten otesánek na sebe nabaluje další a další kilogramy tuku a stává se vlastně neřiditelným, pasivním, neaktivním a spíše komplikuje život a umrtvuje i ten soukromý sektor, tak oni těmi miliardami, když se hází, tak si to lidé těžko představují. Ale další důkaz toho, jak vláda chce hospodařit dobře s penězi daňových poplatníků, je i předpokládaný nárůst počtu zaměstnanců, kteří jsou placeni z veřejných zdrojů. Paní ministryně několikrát, nebo x-krát udělala mediální expozé toho, jak chce šetřit, jak chce snižovat počty státních zaměstnanců. Tak to je mediální mlha. V médiích paní ministryně chce počet státních zaměstnanců snižovat, ale podle návrhu státního rozpočtu má v realitě počet lidí, kteří budou placeni z veřejných zdrojů, tedy z peněz daňových poplatníků, kteří daně platí, tak ten nárůst je o 5 tis. O pět tisíc lidí více, což je už velikost jednoho menšího města, bude pro stát v příštím roce pracovat navíc. A když to srovnáme s rokem 2013, než hnutí ANO získalo rezort financí, tak zjistíme, že počet zaměstnanců, kteří začali pracovat pro stát, je větší než 50 tisíc, konkrétně 50 479. Od roku 2013 do roku 2020 vzroste počet státních zaměstnanců o více jak 50 tisíc osob. To si myslím, že je možná ilustrativnější příklad toho, jak stát bobtná, jak roste, jak je neefektivní a jak utlumuje soukromý sektor, když se rozhodl v době ekonomického růstu a nízké nezaměstnanosti navýšit počet státních zaměstnanců o 50 tis. lidí.

Já kvůli všem těmto důvodům považuji návrh z dílny paní ministryně za nepovedené dílo, resp. považuji tento návrh za rozpočtový zmetek, protože pokud by to neměl být rozpočtový zmetek, tak by neplatilo, že budeme stále navrhopvat v desítkách miliard deficit, neplatilo by, že budeme zhoršovat strukturu mandatorních výdajů jejich stále větším podílem, neplatilo by, že investiční činnost, kterou se tak tato vláda chlubí, bude pod úrovní, v jaké se investovalo v době ekonomické krize, kdy vládla pravicová vláda a kdy zejména sociální demokraté ji kritizovali za to, že svými malými výdaji podvazuje ekonomický růst. I tehdy jsme dokázali relativně investovat více, než dokáže investovat tato vláda. Kvůli vysokým daním, kvůli stále bobtnajícím výdajům, kvůli malým investicím, kvůli rostoucím mandatorním výdajům já skutečně považuji ten rozpočet nikoliv za cár papíru, jak říkal kolega Ferjenčík, to by bylo hrozně fajn, kdyby to byl jen cár papíru a země se podle něj neřídila, ale já to skutečně považuji za rozpočtový zmetek.

Paní ministryně surfuje na vlně ekonomického růstu. Ten ekonomický růst jí takto dovoluje se chovat, dovoluje jí připravovat takové rozpočtové zmetky, ale velmi bych se obával toho, až jednou ta vlna dojde, až narazíme na mělčinu, až narazíme na břeh, tak jenom varuji před tím, abychom se na té mělčině díky špatnému hospodaření paní ministryně neutopili.

Děkuji pěkně za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobrý večer, vážené kolegyně, vážení kolegové. Nyní s přednostním právem vystoupí pan místopředseda Okamura. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, já bych se rád zeptal na kapitolu z rozpočtu, je to rozpočet Ministerstva spravedlnosti – a paní ministryně mi doufám odpoví – kde jenom v loňském roce do konce září bylo vyplaceno jako odškodnění občanům ze státních peněz za to, že byli obviněni státním zastupitelstvím, ovšem byli osvobozeni, to znamená, byla to chyba státu, 151 mil. korun. Ta částka roste, a mě by zajímalo, kolik je na toto tedy alokováno pro příští rok. Protože vláda nedělá vůbec nic v tomto ohledu.

My navrhuje, aby státní zástupci měli hmotnou odpovědnost za svá rozhodnutí a časově omezený mandát. Ale připadá mi, že tady někteří politici razí opačný trend, aby naopak byli neodpovědní ti státní zástupci. A já tady mám graf (ukazuje), podíl zproštění občanů na pravomocně vyřízených fyzických osobách u soudů. To znamená, když byli vlastně tou státní mašinerií obžalováni okresním státním zastupitelstvím občané, tak u soudu byli osvobozeni ve 4,12 % případů. Ale to číslo dramaticky roste u vyšších stupňů. Když to byla krajská státní zastupitelství, tak už dokonce 12,96 %, kteří byli obžalováni nevinně, tím pádem byli soudem osvobozeni. A v případě vrchních státních zastupitelství – a to je tedy šílené, já nevím, jestli jste to věděli – dokonce 28,87 % obžalovaných bylo osvobozeno soudem. Neboli v případě obžalování vrchním státním zastupitelstvím třetina lidí byla státní mašinerií pohnána k soudu chybně, nespravedlivě, zničil jim stát životy, ano, to je graf oficiální (ukazuje). Ano, paní exministerně Válková se dívá.

A já se ptám, co vláda tedy dělá? Takže ona v rozpočtu alokuje peníze na odškodnění, které jsou dneska ve stamilionech korun, na úkor seniorů potřebných, na úkor invalidních důchodců, na úkor pracujících rodin s dětmi. Do toho ještě navyšujete dávky nepřizpůsobivým.

A já se ptám na konkrétně tento úsek státního rozpočtu. Já jenom vím o návrhu paní poslankyně Valachové například z komise pro Ústavu prostřednictvím pana předsedajícího, která chce dát státním zástupcům ještě větší nezávislost. Ale kde je tedy to... Stav se bude ještě zhoršovat evidentně tím pádem. Protože dneska ten stav je tristní. Znovu opakuji, ti, co jsou obžalováni a pohnáni k soudu vrchním státním zastupitelstvím, 28,87 % lidí je následně osvobozeno. Šílené. Zničené životy. Bez jediné odpovědnosti. Může se to stát každému z vás.

To znamená, já se ptám na tuhleto kapitolu a mě by to zajímalo, protože tam nemůžeme dohledat, zřejmě je to schováno... Takže letos je to do konce září už 151 mil. čistého. Tak mě zajímá, kolik je na to alokováno a co vláda s tímto hodlá udělat, že tato položka může se... ta by se měla snižovat. U odpovědné vlády by se tato položka měla snižovat. To znamená, stát by měl zajistit, aby k těmto justičním omylům, v podstatě se to dá říct, v podstatě justiční omyl, tak aby k tomu nedocházelo, a ona se zvyšuje ta částka. Proto se na to ptám tady v souvislosti s jednáním o státním rozpočtu. Protože to je tedy velmi špatný přístup. A znova opakuji, že hnutí SPD na to má jasné názory, takže my v žádném případě nepodpoříme větší neodpovědnost státních zástupců, my naopak podpoříme pouze návrhy, které budou směřovat k větší přímé odpovědnosti. Tak.

A mám ještě druhý dotaz. Co vlastně vláda dělá – protože všichni víme, už jsem o tom hovořil v jiné části svého vystoupení, že se navyšují dávky nepřizpůsobivým. To jsou ti práceschopní, ovšem kteří dlouhodobě nepracují a sosají, parazitují na státním rozpočtu. A já se ptám, co vláda hodlá s touto položkou udělat, aby ta položka nenarůstala, naopak, aby markantně klesala. Protože to je položka, kterou my k ní jako SPD říkáme, my bychom

nejradši okamžitě zastavili tento typ dávek, neboli ho zadresnili. Například doložení pracovní minulosti nebo čistého trestního rejstříku, potažmo tím, kdo má děti, že ty děti mají, plní školní docházku. Ne že tam mají neomluvené hodiny.

A já jsem si tady vytáhl, jakým způsobem vláda – neuvěřitelným způsobem – a dosavadní vlády nastavily a tolerují ten zruďný systém vyplácení dávek nepřizpůsobivým, a já se ptám: Co uděláte s touto položkou ve státním rozpočtu, aby klesala, a ne zatímco za vaší vlády stoupá, hnutí ANO, s podporou KSČM a ČSSD. Za prvé problémem je strukturální a institucionální roztržičnost v oblasti poskytování dávek sociální podpory a sociální pomoci. Participují zde Česká správa sociální zabezpečení a její regionální pobočky. To se týká pojistných dávek. Úřad práce a jeho územní pracoviště. To se týká nepojistných dávek. A sociální odbory měst a obcí. Neexistuje propojený systém sdílení informací. Je zde dvou- až trojkolejnost procesu správního řízení. Vše je mimochodem ještě ztíženo zavedením GDPR.

To znamená, ti, co zneužívají dávky, mohou všechny systémy kombinovat. To znamená, uvádějí nepravdivé údaje, zneužívají prostředky apod. A je obtížně zjistitelné a neexistují efektivní kontrolní mechanismy. To jsou všechno podněty z praxe, co já tady budu číst.

Velkým problémem u dávek je příspěvek a doplatek na bydlení, což způsobila změna občanského zákoníku, kdy už není třeba ke zřízení trvalého pobytu souhlas majitele nemovitosti. Neexistuje efektivní systém kontroly a sankcí pro žadatele o dávky, kteří podvádějí a nepřiznávají další příjmy. Zejména práce načerno, nemluvě o příjmech z trestné činnosti. Zde by měla být jasně trestem doživotní ztráta nároku na dávky od státu, resp. masivní pokuty. Stát ale vůbec nic nedělá. Vy to tolerujete. Vláda hnutí ANO, ČSSD s podporou KSČM tento zruďný systém toleruje.

Za druhé. Obdobně je zneužívána pracovní neschopnost u dlouhodobě nezaměstnaných příjemců dávek. Zcela chybí kontrola dodržování režimu u práceneschopného. A sankce. Tou by měla být podle návrhu SPD ztráta nároku na veškeré sociální dávky buď doživotně, nebo na dlouhou dobu.

Dalším problémem, který vláda neřeší, a jenom tady prostě předvádíte deficitní rozpočet s deficitem 40 mld. korun, jenom zadlužuje zemi a vůbec neřešíte příčiny těch problémů, abychom naopak ty peníze v tom rozpočtu zachovali a nevypláceli je nepotřebným lidem, resp. lidem, kteří to nepotřebují, tak třetím důvodem, problémem je razantní pokles také a znehodnocení cen nemovitostí řádných občanů v těch místech, kde jsou ti nepřizpůsobiví, a v okolí. Mnohdy až o dvě třetiny za posledních deset let. Vytvářejí se tam ghetta. To znamená byznys s chudobou, růst kriminality, expanze drog zejména mezi mládeží a dětmi. A vláda s tím nic nedělá! Já jsem myslel, že ČSSD už má Ministerstvo práce a sociálních věcí, tuším, šest let cca. Byla tam krátká tedy pauza, kdy to měla zástupce hnutí ANO, paní ministryně Němcová. Ale v podstatě je to pořád pod palcem ČSSD.

Dalším problémem, který je ohledně dávek nepřizpůsobivým, je, že by bylo dobré zavést podmínky aktivního hledání práce s jasně danou lhůtou, resp. výkonu zaměstnání u většiny typů dávek státní podpory a pomoci. To znamená podmínění čerpání jakékoliv dávky právě tím, že je tam ta řádná péče o tyto děti. Týká se to i dávky na pěstounskou péči a tak dále, včetně kontroly. Samozřejmě primární je pravidelná školní docházka. O tom už jsem hovořil.

Dalším problémem, který vláda nechává ladem a pouze sdírá slušné a řádné občany o daně – a jak už jsem říkal ve svém jiném vystoupení, daňová kvóta se za vlády hnutí ANO od roku 2016 razantně zvýšila, sdíráte na kost slušné a pracující lidi a přesouváte peníze k těm, co parazitují –, je podle našeho názoru také legislativně potřeba zamezit zneužívání dávek pěstounské péče v rámci širší rodiny, protože zejména v romské komunitě je rozšířen

mechanismus, kdy si takto berou děti do péče prarodiče a další příbuzní a čerpají od státu podporu, přestože existuje jejich zákonná vyživovací povinnost k dětem. To znamená, je potřeba zakázat spekulativní pěstounství v rámci rodiny mezi příbuznými.

Dalším problémem, na který vy úplně kašlete, a přitom by to také pomohlo, nebo dalším prostředkem, který je potřeba napravit, že je prokázáno na základě příkladů z praxe zneužívání nedávno výrazně zvýšeného příspěvku na péči o takzvané závislé osoby. Tato dávka je primárně určena na péči o tyto osoby, jestliže nejsou v ústavní péči, ale v rodině, a v praxi ji mnohé rodiny berou jako svůj další příjem a nepoužijí ji k péči o závislou osobu, která tak trpí a strádá. To znamená, my navrhuje podmínit vyplácení této dávky například tím, že rodina prokáže, že například minimálně 50 % této částky použila na nákup nějaké sociální služby, pečovatelské, sociální nebo lékařské.

Další věcí, kterou by bylo potřeba změnit – a SPD má komplexní řešení v této oblasti, a už jsem to přitom říkal veřejně, ale vy na to prostě kašlete – je zneužívání sociálních dávek formou poukázek na nákup potravin. Kšeftuje se s nimi, je potřeba legislativní novelizace, jenže té se od vlády samozřejmě nedočkáme. Radši sedřete ty lidi z daní a radši to necháte tak, jak to je. A samozřejmě frustrování občané si nám potom stěžují, minimálně naši voliči SPD. Ty to opravdu velmi frustruje, protože máme za voliče slušné pracující lidi, kteří pracují ze všech sil, starají se o rodiny, a tohle se jim opravdu nelíbí, ten systém, který vy jste tady nastavili.

Dále – neexistuje efektivní mechanismus, který by zabránil, resp. aspoň následně vymohl škody proti podvodům při čerpání vysokých finančních částek ve formě dávek na auto či úpravu bytu pro zdravotně hendikepované, protože v praxi je to problém, opět se to zneužívá právě těmi nepřizpůsobivými, proti slušným lidem nic nemáme, protože chybí sdílení informací o dluzích vůči státu. Takové osoby by samozřejmě neměly mít nárok na dávku jakéhokoliv typu.

Velkým problémem, a tady jsem u jiné rozpočtové kapitoly, resp. u jiných rozpočtových položek v tom vámi navrhovaném rozpočtu, je působení neziskových organizací v sociálním sektoru v regionech, protože jednak přetahují kvalifikované státní zaměstnance, protože nabízejí v průměru cca o 4 tis. korun vyšší platy, což je opravdu neuvěřitelné, že pracovníci na sociálních odborech mají v průměru o 4 tis. korun nižší platy než ti, kteří jsou z těch neziskovek, a přitom jsou všichni placeni ze státního a z rozpočtu Ministerstva práce a sociálních věcí, ale hlavně místo aby tyto neziskovky, které štědře platí Ministerstvo práce a sociálních věcí, tak místo aby působily spíše jako poradenská centra pro žadatele o dávky, tak ony nevykonávají prevenci, kontrolu, oprávněnost čerpání atd., nehájí veřejné zájmy a veřejné prostředky, tím mám na mysli výdaje, ale spíše působí právě jako poradenská centra a ještě nabádají ty nepřizpůsobivé, jak vyždímat stát na maximum. A to je stav, který jste tady vy nastavili jako vláda hnutí ANO, ČSSD a KSČM. No, v minulém období ještě KDU-ČSL, ono to pochopitelně přetrvává už delší dobu, ale vy to tolerujete a souhlasíte s tím.

Dalším problémem je, a to bude tématem tady ve Sněmovně, takže to také krátce zmíním, protože tady budeme mít paní ombudsmanku, která bude předvádět svoji zprávu, my samozřejmě s působením ombudsmanky Šabatové nesouhlasíme, ale všichni si pamatujeme, že byla do funkce zvolena právě hlasy poslanců ANO, ČSSD, KDU-ČSL. Pamatují si na to velice dobře v minulém volebním období. Byla to tajná volba, ale bylo to tady jasně řečeno a víme to všichni. A právě na to si stěžují v praxi sociální pracovníci, že úřad ombudsmanky tvrdě šikanuje sociální odbory v městech, právě v těch městech, která mají problémy s vyloučenými lokalitami, to znamená s nepřizpůsobivými. Takže úřad ombudsmanky v drtivé většině případů a dovolání dává za pravdu stěžovatelům, to znamená těm nepřizpůsobivým, a přiznává jim čerpání dávek, byť sociální odbory magistrátů mají plně zdokumentováno, proč dávky nepřiznat. To znamená, stát tady opět, vy máte ten systém nastavený tak, že

nepřízpůsobiví a různé neziskovky ždímají peníze ze státu, místo abyste byli na straně slušných a řádných lidí.

Znovu připomínám, že navrhuje rozpočet se 40 mld. deficitem. A ten deficit tam vůbec nemusel být. Vůbec tam nemusel být, kdybyste vládli správně a v podstatě jen nezneužívali pracujících a řádných občanů k tomu, abyste z nich vydolili na kost všechny možné peníze.

Poslední věc, kterou bych ještě asi navrhl, a je to problém a my jako SPD bychom to rádi realizovali, je, že od ledna 2012 se sice všechny nepojistné sociální dávky plus podpora v zaměstnanosti a podpora při rekvalifikaci vyplácí na jednom místě, na úřadu práce, který tehdy nově od obcí přebral výplatu dávek v hmotné nouzi, příspěvku na péči a dávek osobám se zdravotním postižením, ale tím je právě výplatní místo významně odtrženo od kontrolní a terénní praxe, kdy sociální odbory obcí disponovaly a dále disponují detailními informacemi o životní situaci žadatelů o dávky, resp. příjemců dávek, a mohly tak kvalifikovaně rozhodnout o nepřiznání či odebrání konkrétní dávky či o sankcích.

Takže já jsem tady za SPD vyjmenoval, že vidíte, že my ty problémy máme, my tu problematiku máme zpracovanou konkrétně. Vláda nedělá doslova nic.

A na závěr bych chtěl poděkovat naší poslankyni Lucii Šafránkové, která ten materiál zpracovává vnitrostranicky v SPD, a také připravujeme v tomto ohledu vlastní novelu zákona, protože na tu vládní nečinnost, kdy doslova perzekvujete slušné pracující lidi a zvýhodňujete ty nepřízpůsobivé, a pak tady předkládáte tento neuvěřitelný rozpočet, který je deficitní, tak my už se na to opravdu nemůžeme dívat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Jsme v obecné rozpravě. Vystoupí paní poslankyně Šafránková, připraví se pan poslanec Martin Baxa. Prosim, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Dobrý podvečer, dámy a pánové. Dovolte i mně, abych se za SPD krátce vyjádřila k zákonu o státním rozpočtu. Dnes spíše obecně, se zaměřením na jeho určité rysy a souvislosti. Podrobnější a konkrétnější pohled pak řeknu v rámci předkládání pozměňovacích návrhů a debaty o nich.

V kontextu debat o celkovém nastavení a konstrukci návrhu rozpočtu mě na první pohled zaujal například údaj o docela podstatně horší kondici hospodaření státu, než tomu bylo v loňském roce, konkrétně k 30. září byl jeho schodek 21 mld. korun, což je meziročně o 37,8 mld. korun horší výsledek, zejména díky narůstajícím výdajům, které jsou o 11,6 % vyšší než loni. To je docela signifikantní rys přístupu této vlády k veřejným financím.

Docela zajímavý je i údaj o očekávaných příjmech z rozpočtu Evropské unie, jejichž výše má být v roce 2020 110 mld. korun, zatímco výše našich odvodů do tohoto rozpočtu má být 47 mld. korun. Čistý příjem je tedy 63 mld., a to navíc alokovaných v podstatě pouze na základě pravidel Evropské unie, která se mají dle navrhovaného víceletého finančního rámce Evropské unie na další šestileté období ještě dále zpřísnovat a mimo jiné mají obsahovat podmíněnost alokace plateb z fondů Evropské unie dodržováním blíže neupřesněných hodnot právního státu dle představ Evropské komise. Na konci toho procesu může být, a dokonce už i bývá, sankční řízení proti neposlušným státům, jak můžeme vidět na polském, maďarském a nejnověji i rumunském příkladu. V těchto souvislostech začíná být otázka setrvání v této Evropské unii zcela relevantní i z ekonomického pohledu.

A jen na okraj ještě k jedné rozpočtové položce. Souhrnná výše neinvestičních transferů mezinárodním vládním organizacím a nadnárodním orgánům je stanovena ve výši 51,7 mld. Na mysl se vkrádá otázka, co přesně tato položka obsahuje a proč je téměř o 4 mld. vyšší než loni.

Co se týče oblasti sociální politiky a záležitostí, které může a má ovlivnit Ministerstvo práce a sociálních věcí, kolegové, nejde jen o výši a podobu jednotlivých položek rozpočtu. Tato čísla a struktura i objem veřejných příjmů a výdajů jsou přece vždy výsledkem praktické politiky v legislativní i exekutivní oblasti, výsledkem podoby nastavení a fungování systému nejen sociálního. A proto resortu sociálních věcí více než jednotlivá čísla na příští fiskální rok vytýkáme mnohem více nečinnost v této oblasti, neochotu k zásahům, často i razantním, do systému tam, kde nefunguje, anebo funguje jako pověstná černá díra na veřejné finance. Celkový výčet by byl širší, proto zmíním jen některá opatření, která i nečinností Ministerstva práce a sociálních věcí a této vlády dlouhodobě absentují.

Zásadní penzijní reforma, která by byla orientována propopulačně na podporu porodnosti a rodiny a současně i na podporu budoucí stability důchodového systému. Zásadní reforma systému nepojistných sociálních dávek, zejména těch spojených s příspěvkem na bydlení, kde paní ministryně dlouho slibovaný a avizovaný zásadní návrh nedávno z neznámých důvodů stáhla. A rovněž zákonná reforma z pohledu pracovníků úřadů práce a sociálních odborů samospráv nedostatečných kontrolních a sankčních mechanismů proti těm příjemcům sociálních dávek a žadatelům o ně, kteří náš stát a své spoluobčany dlouhodobě podvádějí a okrádají. Mám na mysli nepřizpůsobivé občany, to znamená ty práce schopné, kteří dlouhodobě odmítají pracovat. Zásadní reforma systému nemravných exekucí, kde mimo jiné kruté podmínky a žebrácká výše tzv. nezabavitelného minima žene desítky tisíc lidí takzvaně mimo systém a z pohledu rozpočtu současně znamená mnohamilionové úniky na dani z příjmů a pojistných odvodech. Uvedených záležitostí by bylo více, toto jsou snad v oboru sociální politiky ty nejpodstatnější.

Určitě se zde můžeme přít o výši jednotlivých rozpočtových ukazatelů, ale mějme přítom na paměti, že je to jen finální fáze dlouhodobého procesu, a nebojím se říci i boje o podobu našich veřejných financí a ve svých důsledcích i o podobu státu, který nelze dlouhodobě a zodpovědně budovat na dluh a na úvěr a na úkor budoucnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Než dám slovo panu poslanci Martinu Baxovi, přečtu omluvu – pan poslanec Marian Bojko se omlouvá z dnešního zasedání od 18 hodin do konce jednacího dne a dále 24. a 25. 10. po celý den. Pan poslanec se omlouvá z rodinných důvodů.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Baxa: Dobrý podvečer, dámy a pánové. Děkuji za slovo, pane předsedající. Paní ministryně, milé kolegyně, milí kolegové, dovoluji mi, abych v tuto chvíli jen krátce komentoval jednu část rozpočtu, návrhu rozpočtu na příští rok, která se týká rozpočtu Ministerstva kultury, konkrétně části na podporu kultury v regionech.

Začal bych tím, že jsem se zúčastnil včera velké konference Kultura 2020, která se koná pravidelně a kde se řeší hlavní problémy České republiky v oblasti kultury. Tématem této konference, té včerejší konference, bylo nefunkční propojení, nebo špatné fungování jednotlivých sfér veřejné správy v České republice, tedy stát, kraje a obce. A samozřejmě se za tímto tématem na prvním místě diskutovalo veřejné, ze státního rozpočtu, podporování platů zaměstnanců kulturních institucí v regionech. Je to téma, které se diskutuje dlouhou dobu, mluví se o vícezdrojovém financování kultury, hledá se řešení ať už systémové

v podobě zákona o veřejnoprávních institucích v kultuře, nebo jenom prostě, zcela jednoduše řečeno, o navýšení státního příspěvku pro regionální kulturní instituce.

Já jsem tam vystoupil s příspěvkem, který vlastně reflektuje tu dlouhodobou neutěšenou situaci, a to vše se odehrávalo v kontextu toho, kdy pan ministr kultury Zaorálek vlastně toto téma v médiích otevřel možná trochu překvapivě jako věc, která je nějaká nová. Možná pro něj samotného nová byla, nicméně v oblasti kultury se toto řeší již delší dobu. Dovolil bych si tady ocitovat z jednoho rozhovoru pana ministra Zaorálka, kde toto téma popisuje:

Právě do regionů byste směřoval více peněz? zazněla otázka. A pan ministr říká: Způsob, jakým dnes financujeme kulturu, míří k jejímu zániku. Mimo Prahu jsou už jen zbytky kulturních institucí, jejich pracovníci v nich působí jen z lásky k věci, nadšení už jim dlouho nevydrží. Přirovnávám to k tající Antarktidě. Kultura nám mizí před očima a rád bych věděl, jestli to tak chceme. Opravdu nám na kultuře tak málo záleží, že nehodláme udržet ani zbytky kulturního života v regionech? Musím získat dostatek prostředků na to, abych tento proces degradace zastavil. Otázka: Problém je pouze v nízkých platech v kultuře, k jejichž zvýšení se vláda zavázala ve svém programovém prohlášení? Pan ministr říká: Problém je dostat prostředky k institucím, které jsou spravovány městy a obcemi a nejsou příspěvkovými organizacemi Ministerstva kultury. Růst platů ale nesmí vést k tomu, že kvůli vyšším personálním výdajům nebudou mít divadla, muzea nebo galerie na provoz. O tom, aby je naše dobře míněná pomoc nezničila, potřebuji ještě jednat s představiteli radnic.

V těchto dvou odpovědích se skrývá na straně jedné reálné jádro toho problému, na straně druhé ale zarážející nepoměr mezi tím, co pan ministr tady říká, a tím, co jsme obdrželi v rámci návrhu rozpočtu Ministerstva kultury na příští rok.

Když se podíváme do klíčového programu, ze kterého tyto aktivity mají být podporovány, to je program státní podpory profesionálních divadel a stálých profesionálních symfonických orchestrů a pěveckých sborů, tak zde vidíme, dámy a pánové, sumu 130 mil. korun. Jedná se tedy o rozpočet, který připravil ještě bývalý ministr kultury Antonín Staněk a který v tuto chvíli je, jak se říká, černé na bílém.

Zazněly tady, nikoli ovšem z úst paní ministryně Schillerové, ale z úst jednoho z poslanců sociální demokracie, přísliby toho, že paní ministryně Schillerová zajistí lepší financování podpory regionálních kulturních institucí. Nicméně to, co je tady černé na bílém, je prostě toto – 130 mil. korun. Je to, dámy a pánové, o 40 % méně, než do tohoto podfinancovaného programu bylo alokováno peněz v letošním roce. Tato suma sama o sobě může pro nezasvěcené třeba vypadat jako poměrně vysoká, ale musíme ji porovnat s realitou. A ta realita spočívá v tom, že zaměstnanci regionálních kulturních institucí, kteří jsou zaměstnaní v příspěvkových organizacích, mají nárok na platové ohodnocení podle nařízení vlády o platech. A tyto platy už se několik let po sobě zvedají. Je to samozřejmě správné, protože zaměstnanci v kultuře obecně berou peněz málo. Ale málokdo také dodává k tomu to B. Tedy to, že všechna tato navýšení radnice a kraje platí pouze a jenom ze svých peněz, kdy přímá podpora tohoto státního navyšování platů je velmi nízká, a dokonce je navrženo v rozpočtu na letošní rok významné snížení této sumy.

A tak se musím vlastně zeptat, k čemu vláda a Ministerstvo kultury speciálně tímto krokem směřuje. Člověk by řekl, že k lepšímu rozvoji kulturních institucí, k tomu, aby regiony měly více příležitostí rozvíjet svá kulturní zařízení, ale ve skutečnosti to tak není. Ve skutečnosti to směřuje k tomu, že ty regionální kulturní instituce opravdu mohou mizet jako tající Antarktida. Prostě proto, že v nějakém okamžiku již dojdou samosprávám peníze na to, aby tato navyšování bez ohledu na tuto nízkou státní podporu kompenzovaly. A pak se ptám, zda vnímáme českou kulturu jako něco, co je hodné podpory, zda vidí tato vláda, vláda Andreje Babiše, navzdory svému programovému prohlášení kulturu jako něco, co opravdu

chce podporovat. Ve vládním prohlášení se píše mnoho o podpoře kultury, o významu kultury, významu kulturních institucí, ale realita, která je obsažena v návrhu rozpočtu Ministerstva kultury na příští rok, toto není, neodpovídá tomu a vypadá to spíše tak, že vláda nestojí o to, aby se regionální kulturní instituce rozvíjely.

Já na to budu, dámy a pánové, reagovat tím, že podám pozměňovací návrhy, které budou směřovat k navýšení tohoto dotačního titulu, a jsem velmi zvědav na to, jak budou vládní poslanci na toto reagovat. Pevně věřím, že se nedočkám toho, čeho jsme byli svědkem v loňském roce, kdy tehdejší ministr kultury Antonín Staněk hlasoval proti návrhům na navýšení rozpočtu svého ministerstva.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Dominik Feri, s faktickou poznámkou chce vystoupit pan ministr Zaorálek. Prosím máte slovo.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji, přeji dobrý večer. Já bych chtěl jenom reagovat na to vystoupení, protože jsem se snažil to nějak veřejně sdělit, ale je možné, že to nebylo úplně srozumitelné a že to nezaznělo úplně jasně. Co se týče rozpočtu kapitoly kultury, tak já jsem vlastně uplatnil na jednání vlády, možná jednom z prvních, kterých jsem se účastnil, právě to, aby ta kapitola živé umění, to znamená podpora divadel a orchestrů v regionech a ta, která se jmenuje právě podpora festivalů literárních, hudebních, tak aby byla navýšena. V té chvíli byl ale rozpočet uzavřen. Já jsem se ale dohodl na vládě a pak i s paní ministryní Schillerovou, že budeme hledat způsob, jak speciálně oblast živého umění vyřešit. My jsme se několikrát setkali a závěr je takový, že z prostředků roku 2019 paní ministryně Schillerová našla 250 milionů, které do té kapitoly dostane. Takže to tady vlastně mohu říci, že, dá se říct, oficiálně jsme se na tom dohodli i jsme to veřejně sdělili. To znamená, 250 milionů do té oblasti, do těch dvou kapitol. Myslím si, že jsme našli techniku a způsob, jak to tam dostat. Jestli to takhle postačuje.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Dalším v pořadí s faktickou poznámkou je pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Já jenom ve vši úctě kratičkou reakci na pana poslance Baxu. Já bych vyčetl ministrům této vlády cokoli, co si zaslouží, a je toho hodně. Ale co bych nikdy jako starý proceduralista a rozpočtář nevyčetl žádnému ministrovi žádné vlády, že hlasuje v Poslanecké sněmovně jako poslanec pro navýšení své kapitoly, když je to proti vládnímu návrhu. Všichni předsedové vlády z ODS, kterým jsem měl tu čest dělat ministra financí, by takového ministra pochopitelně zabili. Prostě ta vláda musí hájit ten rozpočet. Jakkoliv by si ti ministři přáli ty rozpočty větší, tak ta vláda musí jít hájit ten rozpočet tak, jak je předložen, a nesmí naskočit na špek opozičního poslance, který jí tam cpe nějaké stamiliony navíc.

Promiňte, že o tom mluvím teď jako opoziční poslanec, ale je to tak svatá procedura, že pokládám za svoji povinnosti ji zdůraznit.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V obecné rozpravě vystoupí pan poslanec Dominik Feri, připraví se pan poslanec Antonín Staněk. Prosím máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za něj, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení přítomní členové vlády, budu mluvit konkrétně k tématu justice a financování justice. Možná byste mohli namítnout, že to je téma spíše do ústavně-právního výboru. Jenže tady to téma se týká strukturálních investic, a jakkoliv je to téma konkrétní, které se možná do prvního čtení zákona o státním rozpočtu nehodí, tak je to téma, které bude paní ministryni, doktorce práv, velmi blízké.

Obecně vnímám stát jako službu, jako servismanu, jako někoho, kdo občanům poskytuje tu službu kvalitní. A v rámci justice se jedná – a to je ta služba, se kterou se potká občan asi nejčastěji – se jedná o službu zejména, řekněme, obecných soudů, civilních soudů, sporné agendy. To znamená nějakého závazného rozhodování sporu o právo v rozumném čase. Jak si potom ale vysvětlit, že zatímco počet věcí rozhodovaných, alespoň tedy v určitých agendách, významně roste, tak investice do justice, nebo respektive zvyšování nějakých prostředků, které můžou ti předsedové soudů využít, neroste, naopak Ministerstvo financí dá direktivu paní ministryni spravedlnosti, že musí šetřit. Ona samozřejmě velmi vstřícně – a já jsem jí děkoval i v interpelaci minulý týden – pokrátila pracovníky nebo pracovní místa na svém ministerstvu.

Zní to trochu absurdně, že Ministerstvo spravedlnosti pokrátilo ta místa zejména v legislativním odboru, což si s ohledem na tu agendu, kterou Ministerstvo spravedlnosti dělá, to jsou velmi složité návrhy zákonů, nemyslím, že je úplně dobře, ale asi lepší, než aby byla ta místa pokrácena na soudech.

Ale vezměme si třeba insolvenční zákon, oddlužovací novelu. Teď byla polovina volebního období. A asi ten největší a nejdůležitější zákon, který jsme tady přijali, vlajková loď, byla oddlužovací novela insolvenčního zákona. Skutečně – samozřejmě možná mám trochu klapky na očích, možná jsem trochu zdeformovaný tím výborem, ve kterém jsem, tam ale to je úplně ta úhelná agenda, ta klíčová. Nápad těch věcí, těch insolvenčních návrhů, se zvedl velmi výrazně, ale nepřibyli noví lidé. Tady ani nejde o soudce, tady jde o vyšší soudní úředníky, tady jde o asistenty soudců, justiční čekatele. Ne, ta místa nepřibyla. A co to v praxi znamená? (Obrací se na předsedajícího, aby zjednal klid v sále vzhledem k silnému hluku.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Ano, pane poslanče, máte pravdu. Já bych poprosil všechny, kteří chtějí projednávat jiné věci, než je zákon o státním rozpočtu, aby tak činili v předsálí. Pokud tady nebude klid, nebudeme pokračovat.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za zjednání pořádku.

To je něco, co myslím, dokáže pochopit úplně každý. Rozhodujete-li vyšší počet sporů, větší počet věcí a rozhoduje ho stejné množství lidí, tak co to znamená? No že ty věci budou trvat déle, anebo se k nim bude přistupovat liknavěji. U té insolvenční agendy to znamená, že nějaké osvědčování úpadku vůbec nepřipadá v úvahu. A že by někdo kontroloval ty dlužníky, jestli se skutečně snaží zaplatit těm nezajištěným věřitelům co nejvíce, tak to je taky naprosto iluzorní představa.

Čili tam by bylo potřeba, aby ty peníze šly. Vytýkáme to celý den vládě, že utrácí peníze na spotřebu místo investic, ale opomíjí tu spotřebu, která je nutná. Protože právě to, že veřejná moc dokáže to právo naleznout a pak ho vymoci, je úplně to klíčové. To od státu prostě každý očekává, to je jedna z klíčových úloh státu, která vyplývá už ze samotné společenské smlouvy. Že se omezíte na právech a tomu státu dáte možnost, aby prostě – míněno za tu ochranu – aby o těch právech případně rozhodoval. Ale má-li se to skutečně osekávat na justici, tak to nepokládám za dobré. A proto to tady v prvním čtení zmiňují. Protože ono přesouvat v kapitolách Ministerstva spravedlnosti už prostě dost dobře nejde. To

je o tom, aby se výhledově posílily zejména tedy insolvenční úseky, správní úseky krajských soudů. A občané to pocítí, když se tam ty peníze dají. To je velmi konkrétní věc, která jim může prospět.

Ono váš spor, když se budete soudit, já nevím, když vám soused pokácí strom na zahradě, no tak je jasné, že se ten spor bude vést. Když soudce nařídí jednání, bude se z toho pořizovat nějaký zápis. A bude to trvat tři měsíce, než se to přepíše, protože není zapisovatelka. Protože sehnat zapisovatelku za 15–17 tisíc, byť pan doktor Kněžínek, bývalý ministr, učinil mnoho a snažil se ty platy zvýšit, tak pořád sehnat někoho v Praze, ve velkých městech, na takovouhle pozici – no jasné, že se ten spor bude vést dlouho, když na tohle nejsou lidi.

To znamená, tam by ty peníze měly směřovat. A ve srovnání s jinými položkami jsou ty částky naprosto zanedbatelné, ale můžou výrazně pomoci. Opomím otázku dalších, například právnických profesí, ale sem by ty peníze měly směřovat. A svědomí by mi nedalo, kdybych to tady v prvním čtení nezmínil. Budeme se to snažit ještě akcentovat v rámci ústavně-právního výboru a v rámci interpelací. Posilme soudy a zvýšme platy nejenom soudcům, ale také toho nesoudcovského, administrativního personálu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí v obecné rozpravě je pan poslanec Antonín Staněk, připraví se pan poslanec Marian Jurečka. Prosím máte slovo.

Poslanec Antonín Staněk: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, neměl jsem touhu vystoupit v této rozpravě. Ale protože již dvakrát tady zaznělo z úst pana poslance Baxy vašim prostřednictvím, pane předsedající, moje jméno, a poprvé při obstrukčním jednání a navrhování nových bodů programu s dokonce nehoráznou poznámkou, že návrh rozpočtu, který je předložen vládou, je pomstou Antonína Staňka regionálním divadlům za to, že skončil ve funkci. Dnes opět nebylo opominuto zmínit, že rozpočet, který nemyslí na regionální kulturu, je z pera bývalého ministra kultury, tak kdybych dnes mlčel, musel bych připustit, že to, co pan poslanec Baxa vašim prostřednictvím, pane předsedající, říká, je pravda. Vy víte, že zde nevystupuji často, tak vás ujišťuji, že i mé vystoupení bude opět jenom věcné a racionální.

Jednání o státním rozpočtu bývá buď věcnou kritikou, nebo vhodným bičem na vládní koalici, jakoukoli, protože od toho je opozice, aby kritizovala věcně a racionálně, ale může být i způsobem, jakým si můžeme vyřizovat nějaké osobní účty. A tady si myslím, že je to zbytečné. A přemýšlím o tom, kam zařadit vystoupení pana poslance Baxy, a v jednom mám jasno: s věcnou kritikou to nemá nic společného.

První čtení státního rozpočtu není o kapitálních jednotlivostech, ale přesto mi dovolu, abych uvedl několik skutečností. V roce 2019, resp. 2018, když se připravoval státní rozpočet, tak stejně jako pan ministr Zaorálek, i já jsem do vyjednávání o státním rozpočtu a rozpočtu pro resort kultury vstupoval v době, kdy jeho podoba byla již navržena mým předchůdcem. Rozhodně jsem však nikdy nekritizoval, a dokonce ani tady z poslaneckých lavic nepadala kritika na toho, kdo ten rozpočet v té první podobě připravil. Je to většinou rozpočet připravený úředníky Ministerstva kultury, kteří vycházejí z dlouhodobých perspektiv, a tento rozpočet pak během celého projednávání dostává zcela jinou podobu, než ve které je v té první fázi předložen.

Naprosto rozumím panu ministru Zaorálkovi a jeho situaci, protože on přišel do toho procesu ještě o něco později než já, a proto tu situaci měl mnohem komplikovanější. Na druhou stranu ale musím říci, že velice oceňuji spolupráci a vstřícnost Ministerstva financí a konkrétně paní ministryně financí. Její jméno tady zaznělo několikrát v souvislosti s přísliby a

konstatováním, že věci je možné řešit určitou dohodou. Já potvrzuji vše, co zde bylo řečeno. Všechny dohody, které jsem s paní ministryní měl, byly zrealizovány ve prospěch rozpočtu resortu Ministerstva kultury. A musím říci, a určitě se dají i zvukové záznamy z jednání výboru pro vědu, vzdělání a kulturu, na kterých jsem prezentoval rozpočet, že ani tehdy pan předseda kulturního podvýboru Baxa – vaším prostřednictvím, pane předsedající – neměl v zásadě výhrady proti tomu rozpočtu, který byl navržen.

Největší část, kterou jsme vyjednali s paní ministryní, byla částka, která navyšovala program státní podpory profesionálních divadel a stálých profesionálních symfonických orchestrů a pěveckých sborů. Částka, která šla do tohoto programu, byla ve výši 60 mil. korun a program, který do té doby léta letoucí, léta letoucí byl dotován částkou 160 mil. korun, byl po dlouhé době skutečně významně navýšen na 219 mil. korun.

Já teď nechci zabíhat do podrobností, ale obávám se, že tento program je pevně stanoven včetně jeho výše a i ta původní částka 220 mil. byla problematická, takže bylo třeba hledat částku, která by odpovídala tomu, aby tento program mohl fungovat. To znamená navýšení o 60 milionů. Devět milionů našlo Ministerstvo kultury z vlastních zdrojů a 51 mil. korun šlo právě z rozpočtu Ministerstva financí. Dalších 54 mil. bylo rozděleno do programu na podporu velkých festivalů. To byl program státní podpory festivalů a profesionálního umění, kam šlo 40 mil. korun. A dále do programu kulturních aktivit, kde největší část byla určena na program podpory vydávání české literatury v překladu. Takto bych mohl pokračovat dalšími a dalšími příklady.

Já chci jenom uvést jednu věc. Nikdy jsem neměl zájem, aby jakýmkoli způsobem byla minimalizována, omezována podpora regionální kultury. Na druhou stranu je ale třeba říci – a on to tady pan poslanec Baxa zmínil, a tady samozřejmě za jeho slovy stojím a plně je podporuji – je nezbytně nutné začít vést debatu o tom, jakým způsobem má být regionální kultura podporována. Protože samozřejmě stát primárně se musí starat o své státní příspěvkové organizace, kterých má nespočet, má tam své zaměstnance, má tam své projekty, a samozřejmě potřeba a nárůst finančních prostředků na podporu regionální kultury je rok od roku vyšší. A je potřeba najít a vyváženě posoudit, kam finanční prostředky ze státního rozpočtu pustit a kam samozřejmě nepustit.

Takže se omlouvám, že jsem vás tímto svým příspěvkem zdržel. Já samozřejmě v rámci druhého čtení spolu s kolegy poslanci a s panem ministrem kultury budu hledat způsoby, kde navýšit, kde dát návrh na změny v rámci schválených pravidel rozpočtu pro rok 2020. Těch témat je celá řada, ať už je to obnova a rekonstrukce regionálních kulturních památek a další věci. Ale odmítám jakoukoliv zmínku, jakékoli směřování, jakékoli nařčení z toho, že by rozpočet, který byl připraven jako vůbec první výstřel a výkop, měl být rozpočtem, ve kterém bych chtěl záměrně omezovat podporu regionální kultury.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Martin Baxa. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Baxa: Děkuji za slovo. Budu jenom krátce reagovat. Měl-li pan exministr pocit, že moje vyjádření z minulého týdne bylo osobní, tak v tom případě se prostřednictvím pana předsedajícího, pane poslanče, za to omlouvám. Ale chtěl bych vás požádat o jednu věc. Pokud vy jste tady prezentoval čísla, jak se navýšil rozpočet v této kapitole během letošního roku, tak si myslím, že nejenom Poslanecká sněmovna, ale zejména kulturní veřejnost by měla slyšet jasnou a jednoduchou odpověď na otázku, proč v návrhu rozpočtu na rok 2020 prostě ta suma je o 40 % menší, než je realita letošního roku. Po tom se ptali včera kulturní aktéři na té konferenci, kteří samozřejmě věděli, protože těch finančních

prostředků využili, jak je možné, že z té sumy 219 mil. korun se v tom návrhu rozpočtu ocitla částka 130 mil. To je naprosto legitimní a podle mého názoru klíčový dotaz v této diskusi, když není k tomu žádný důvod, který by se týkal nějakých nižších příjmů státního rozpočtu – kolega Munzar tady zmiňoval sumu 100 mld. korun jako meziroční růst peněz, kterými vláda pro příští rok bude disponovat. A když se zvýšily platy.

Tak myslím si, že tuto odpověď, prostřednictvím pana místopředsedy pane poslanče, dlužíte těm, kteří se na to ptají. Proč v návrhu rozpočtu na příští rok jste tuto částku navrhl o 40 % понížít? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Václav Klaus s faktickou poznámkou. Připraví se pan poslanec Antonín Staněk. Prosím, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den. Říká se, že lidi, co jsou hodně unaveni, mají tendenci útočit na všechny okolo. Já trochu unavený jsem, ale přece jenom bych vás všechny poprosil, držme se tématu, prvního čtení, salda rozpočtů, výše. A to, co říkala paní Valachová o školství, tak já jí to řeknu ve druhém čtení, tak se pak pohádáme. Vy se pohádejte taky potom, nebo si to řekněte tamhle u toalet. Ale proč tady tu debatu zaplevelujete, kolik je v kapitole kultury tohodle a onoho? K tomu první čtení neslouží. Bavme se o tom, jaký je schodek, proč je tak velký, proč je taková velká složená daňová zátěž, roste dramaticky. Ale mně už ta debata trochu, nezlobte se... na vás apeluji, držme se merita věci. Omlouvám se.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Vracíme se zpátky do obecné rozpravy. Faktickou poznámkou pan poslanec Antonín Staněk stáhl, pan poslanec Marian Jurečka v obecné rozpravě vystoupí. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Dobrý podvečer, pane předsedající, kolegyně, kolegové. Dovolte mi také, abych se tady v řádné přihlášené rozpravě vyjádřil k návrhu rozpočtu. Já se budu především teď stručně orientovat především na kapitolu Ministerstva zemědělství. A sice když jsem se podíval na programové prohlášení této vlády a našel jsem si prioritu číslo šest, tak tady je napsáno, mimo jiné, že potřebujeme co nejvíce udržet vodu v krajině, a že proto logicky vláda to bere jako ze jednu ze svých priorit a bude se snažit, aby se v této věci podařilo mnoho změnit. A když se podívám na rozpočtovou kapitolu Ministerstva zemědělství, tak i po tom dohadovacím řízení o prázdninách se sice zvýšila z původních 23 miliard korun na 24, a přesto je to zhruba o 400 milionů korun (méně?), než je v letošním roce.

Tady zaznělo, že mnoho kapitol jiných resortů bylo navýšeno a má větší rozpočet než v letech minulých, dokonce padají slova jako rekordní, ale bohužel kapitoly Ministerstva zemědělství, přestože celkový rozpočet má více než 120 miliard korun navíc meziročně, se to vůbec nedotklo. A myslím si, že je tady několik důležitých oblastí, které je potřeba zmínit, a požádat případně potom většinu v Poslanecké sněmovně, zdali v rámci druhého čtení by nebyla vůle ještě některé tyto oblasti posílit. Protože když se například podíváme na to, jakým způsobem se to dotýká resortu Ministerstva zemědělství, tak dochází ke snížení rozpočtu Podpůrného a garančního rolnického a lesnického fondu o 500 milionů korun na částku 1 miliarda korun.

Já jsem v době svého působení na resortu tento fond, když jsem tehdy působil, tak měl rozpočet mezi 1,5 až 1,8 miliardy korun, protože tento fond podporuje především svými opatřeními malé a střední zemědělce. Dává jim dotace k úrokovým sazbám. Dává jim nevratnou podporu při nákupu zemědělské půdy jako klíčového výrobního prostředku pro

zemědělce. Dává jim také zvýhodněné úvěry na nákup zemědělské techniky, technologií do potravinářství, do rybníkářství, do lesnictví. A tady dochází k takovému výraznému snížení rozpočtu tohoto fondu. Myslím si, že to je špatně. Je to svým způsobem alarmující.

Když se podíváme na oblast lesního hospodářství, klíčovou oblast, která dnes prochází velkou kalamitní krizí a ještě v příštích letech bude procházet, tak zde sice došlo k mírnému navýšení na 1,1 miliardy korun zase po tom letním dohadovacím řízení, ale dovoluji si upozornit, kolegyně, kolegové, nepočítá ten rozpočet s tím, že by se měli odškodňovat pěstitelé, majitelé lesa v rámci té kůrovcové kalamity. Nepočítá se tam vůbec s odškodněním za roky 2019, 2020. To, co teď proběhne i díky novele lesního zákona, která tady byla před měsícem schválena, tak to proběhne za čtvrtý kvartál roku 2017 a za rok 2018, a vůbec v této situaci, kdy ty kalamitní těžby stále narůstají a narůstají ještě asi budou, se nepočítá s tím, jakým způsobem pomůžeme těmto vlastníkům lesa v tom příštím roce. Odhady hovoří o tom, že by ta částka měla být minimálně ve výši více než 2 miliard korun. Takže chci tady apelovat na vládu, aby se touto situací zabývala, případně aby dala veřejný příslib, že to bude řešeno v rámci vládní rozpočtové rezervy. (Hluk v sále.)

Když se podívám na další klíčovou oblast, která souvisí s klimatickou změnou a s tím, že tady mluvíme a snažíme se hledat adaptační opatření, jak na tu klimatickou změnu reagovat, jak zadržet vodu v krajině, jak lépe hospodařit s půdou, tak tady dochází k tomu, že nejsou uspokojeny požadavky Státního pozemkového úřadu na financování pozemkových úprav. Když komunikuji se starosty obcí, tak mi říkají: my bychom hrozně rádi realizovali pozemkovou úpravu, která se ten katastr snaží vrátit co nejbližší přirozeným přírodním poměrům a snaží se zadržet vodu v krajině, snaží se taková úprava zamezit erozi, ať už vodní, nebo větrné, tak dneska na to nejsou dostatečné finanční prostředky. Dneska se nezahajuje takový počet pozemkových úprav jako před čtyřmi, pěti lety. Chybí na to peníze, protože docházejí také peníze z operačního programu Program rozvoje venkova. (Hluk je stále veliký.)

A právě v tento moment by stát měl přidat a měl by říct ano, my toto považujeme za prioritu, a proto to výrazným způsobem podpoříme. Tady se odhaduje, že chybí zhruba kolem 1,5 až ke 2 miliardám korun. Odborníci z pozemkového úřadu říkají: my bychom byli schopni ročně absorbovat a smysluplně proinvestovat zhruba 3 miliardy korun do pozemkových úprav.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane kolego, já vás přeruším. Je to tady jako v úle. Není slyšet vlastního slova. Není slyšet vlastního slova. Já neslyším, co řečník u pultu říká. Já bych vás chtěl požádat o to, abychom se zklidnili hlavně na levé straně sálu. A teď i na pravé straně sálu.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji, vážený pane předsedající. Děkuji. Chápu, že možná některé poslance v tento podvečerní čas téma klimatické změny, vody, půdy až tak úplně nezajímá, ale pro budoucnost České republiky a pro budoucí generace to považuji jako jedno z nejdůležitějších témat.

A když se podíváme i na ostatní priority v rámci sekce vodního hospodářství, například na financování závlah, na financování vodovodů, kanalizací, čistíren odpadních vod, na financování drobných retenčních nádrží v krajině, rybníků, opět na to nejsou dostatečné finanční prostředky, dáváme tam 1,8 miliardy korun, absorpční kapacita v této oblasti je zase okolo 3 miliard korun.

Takže já se ptám, kde jsou ty priority, o kterých tak často pan premiér hovoří a říká, jak chceme tady bojovat se suchem, jak chceme lépe chránit a zadržovat vodu v krajině a chránit

půdu? Prostě rozpočet Ministerstva zemědělství v době, kdy tak extrémně narůstají celkové příjmy i výdaje státního rozpočtu, to neodráží.

A vláda v této situaci navrhuje tuto rozpočtovou kapitolu s nižší částkou, než je tomu v letošním roce. To si myslím, že prostě není v pořádku, a jestli z takového návrhu rozpočtu může mít někdo radost, tak je to kůrovec a je to sucho, ale rozhodně ne zodpovědný hospodář a rozhodně to neodpovídá ani programovému prohlášení této vlády.

Takže já osobně se budu snažit navrhopvat některé úpravy v rámci druhého čtení tak, aby byly posíleny priority, které se týkají zadržetí vody v krajině, vodohospodářské infrastruktury, pozemkových úprav, ale je škoda, že toto neodráží ten primární návrh státního rozpočtu, který přichází od vlády. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji vám. V obecné rozpravě tudíž dám slovo panu poslanci Bartoškovi, protože pan předseda Stanjura není v tuto chvíli v sále. Takže prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Bartošek: Děkuji za slovo. Moje vystoupení nebude dlouhé. Kdybych měl shrnout rozpočet, který tato vláda představuje, je to rozpočet nudný, šedivý, bez nápadů a bez ambicí a jasně stanovených priorit. (Hluk v sále.) A to z toho důvodu, že tato vláda je bez ambicí a ochoty dělat nepopulární věci a stavět rozpočet pro budoucnost. Můžu konstatovat, že tento rozpočet, ať už je obhajován jakkoliv, je spíš trest pro naše děti a pro mladé rodiny. Je to z toho důvodu, že například nerespektujete doporučení Národní rozpočtové rady ohledně naprosto klíčové reformy veřejných financí. Bohužel.

Chci avizovat, že lidovci v dalších čteních připraví pozměňovací návrhy v rámci našich priorit, které vnímáme jako dotace na provoz sociálních služeb, podpoření prevence a léčby závislostí, podpory hospicové péče, stejně tak jako například boj s kůrovcem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. V tuto chvíli v obecné rozpravě vystoupí pan předseda Stanjura a já vás poprosím o klid v sále. Děkuji.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Nejdříve chci poděkovat všem, kteří hlasovali o jednání po 19. hodině, jinak bych to měl tak tři čtyři minuty, ale děkuji vám, že se nebudu muset časově omezovat. To myslím upřímně, i když někteří tomu nevěří.

Já jsem ráno poslouchal pana prezidenta a zjistil jsem, že jsme v divné situaci. Pana prezidenta v Japonsku zastupuje pan premiér a pana premiéra v Poslanecké sněmovně zastupuje pan prezident. Úplně tomu nerozumím. Myslím, že mnohem logičtější by bylo, kdyby prezident byl v Japonsku a premiér u rozpočtu. Ale poslouchal jsem dobře, co říkal pan prezident. Moc nových věcí jsme se nedozvěděli, to je pravda, o daňových výjimkách ve výši 318 miliard si můžeme popovídat za chvíli, ale zaujala mě pozitivní slova o paní ministryni a o jejím diplomatickém umění. Tak jsem si zapřemýšlel, co tím pan prezident myslel, a pak mi to došlo

První je letní folklórní festival, jak ministři, zejména sociálně demokratičtí, jezdí s ultimativními požadavky na Ministerstvo financí, sejdou se pak s paní ministryní financí, a pak dole na mikrofon ponížně poděkují, že si něco takzvaně vybojovali. Sice nevím na kom, na čem, jediný, kdo prohrál, byl daňový poplatník. Paní ministryně celé prázdniny hledala peníze, hledala, hledala, až našla 20 mld. Kdyby je našla v úsporách, ve výdajích, tak to byl bezesporu záslužný čin, za který by rozumná opozice, kterou my jsme, určitě paní ministryni ocenila. Ona těch 20 mld. našla tak, že zvýšila příjmy, a pak, když si vezmete, a já jsem si

dneska vzal jenom podkladové materiály Ministerstva financí a budu pracovat jenom s čísly, která jsou vlastně obsažena ve sněmovním tisku 605, návrh státního rozpočtu, protože pak je podle mě nemůže nikdo zpochybnit.

Takže v létě se našlo 20 mld. jen tak, tužkou se tam připíše nové daně, zvýšení stávajících daní, že to není schválené, je jedno, že nevíme, kdy to bude schválené, taky jedno, že ten návrh například na zavedení digitální daně ještě není ve Sněmovně, taky jedno, ale už tam máme v daňových příjmech z digitální daně 2,1 mld. Takže tím, že ti ministři odjeli spokojeni – pamatujete si, ministr zahraničí (není v jednacím sále), asi je v zahraničí, chtěl 1,5 mld., protože bez toho se zhroutí diplomatická služba České republiky. Dostal 250 mil., říká: děkuji paní ministryni, všechno zvládnou. Tak buď neřikal pravdu poprvé, říkal, že bez 1,5 mld. se to zhroutí, nebo podruhé, když odešel s 250 mil. a už se to nehroutlí. To je bezesporu jedna část diplomatického umění paní ministryně.

A přiznám se, že dneska jsem poprvé viděl v televizi ty dojemné obrázky ze zasedání ÚV KSČ. Původně jsem si myslel, že to je takový ten pořad historie, která mapuje, co se stalo před 35, 40 lety, a když jsem se zaměřil podrobněji, tak jsem zjistil, že tam sedí soudružky a soudruzi a uprostřed mezi nimi paní ministryně Schillerová – tvářila se mileji než teď na mě, to je pravda, tak se na mě mile tvářila, soudružky a soudruzi takhle kývali hlavou, a pak jsme se dočetli, že ústřední výbor komunistické strany doporučil schválení rozpočtu. Myslím, že tím pádem je dnešní hlasování jasné. Jsem zvědav, který z politiků ANO a sociální demokracie bude 17. listopadu vykládat o tom, jak to bylo skvělé, jak jsme ty komunisty porazili a jak šli komunisté od válu. Ti samí, kteří se nestydí chodit na ÚV KSČ s žádostí o podporu, nebo z těch samých stran, abych byl přesný a nekritizoval ty, kteří tam osobně nebyli. Jestli to je diplomatické umění, tak já to nepovažuji za diplomatické umění, ale považuji to za výsměch událostem roku 1989 a sametové revoluci, protože paní ministryně si mohla zajistit podporu i jinde v Poslanecké sněmovně, ale vybrala si ÚV KSČ. Proč ne? Každý má jiný vkus a jiné priority.

Když se podíváme na návrh rozpočtu, tak mě napadají tři fakta: deficit, rozpouštění rezerv, nové daně a zvyšování stávajících daní. To je ve skutečnosti obsahem tohoto návrhu rozpočtu. Letos jste rozprášili rezervy, které byly ve Fondu národního majetku, příjmy z privatizace. Když se podíváte na to, jak jsou na tom české lesy, tak jste rozprášili za poslední roky více než 30 mld. rezerv, či zisku, které Lesy České republiky měly. Letos jste zaútočili na rezervy zdravotních pojišťoven a v pátek se budeme bavit o tom, jak jste zaútočili na rezervy pojišťoven. Takže kromě deficitu, který vláda přiznává, se dlouho vyprazdňují rezervy, a to v době ekonomického růstu, a to v době dlouhého ekonomického růstu. Je to jednoduché: stát a tato vláda se chová jako otesánek, pořád víc, pořád víc, větší daně, vyšší daně, jenom nám ty daně dejte, když nám chybí daně, tak si vezmeme rezervy, cokoliv uvidíme, buď zdaníme, nebo si vezmeme.

O daních dneska mluvit nebudu, na to bude dostatek času v příštích středách a v příštích pátcích. Ale podívejme se na PR a propagandu, kterou vede vláda kolem návrhu státního rozpočtu, a porovnejme to s fakty. Návrh státního rozpočtu má tu výhodu, že díky Ministerstvu financí a struktuře zpracovaného materiálu kdo chce, tak si ta fakta najde a může s nimi pracovat. Paní ministryně dneska ráno řekla, že ten návrh rozpočtu je kvalitní. Já bych s ní souhlasil jenom částečně – že je kvalitní ve formě zpracování. Opravdu i pro opozici je poměrně přehledný, kdo chce, údaje tam najde. Že tam jsou občas nesmysly, že takové to ctrl shift kopírování se nevyplácí – divte se, my členové našeho klubu čteme i kapitolní sešity, a když narazíme na nesmysly, které vaši úředníci propašovali do návrhů kapitol, určitě ukážeme. Ale to není ten zásadní problém. To se může stát, každému, že například v Karlovarském kraji, když se podíváte na kapitolní sešit životního prostředí, tak zjistíte, že Karlovarský kraj bude poskytovat kotlíkové dotace pro Moravskoslezský kraj. (Poslankyně

Valachová z lavice: To je dobré.) To je dobrý. Já z Moravskoslezského kraje jsem docela pro. Skutečně, pane ministře životního prostředí, to tam je. (Ministr z lavice: Už je to opravené.) Ale buďte v klidu, v té samé tabulce je napsáno, že Moravskoslezský kraj bude poskytovat kotlíkové dotace zase občanům jiných krajů než Moravskoslezskému, takže nebude Moravskoslezský kraj znevýhodněn.

Začněme, a podle mě oprávněně, tou nejvyšší položkou výdajů, začněme důchody. Podle zákonné valorizace se důchody zvyšují o 749 korun, chcete-li o 750, nad rámec zákonné valorizace o 150 korun, pro kterou hlasovala myslím celá Poslanecká sněmovna. Mám pocit, že návrh zákona prošel i hladce Senátem, který má jiné politické složení než Poslanecká sněmovna. Přesto slyšíme, že vláda přidává důchodcům 900 korun. To je minimálně, když budu mírný a vyslyším slova pana ministra kultury, abych nepoužíval silná slova, zavádějící informace, protože vláda nepřidala nic. Vláda něco navrhla Parlamentu a obě komory Parlamentu to schválily.

Když se podíváme na poměr průměrné mzdy k průměrnému důchodu, a vybral jsem si pro porovnání krizový rok 2009, tak tehdy byl poměr průměrné mzdy k průměrnému důchodu 2,3 a dneska je to 2,5. A teď se podívejme do návrhu rozpočtu a podívejme se, kolik stát plánuje na výdaje, po politické shodě, na důchody v příštím roce a kolik vybere stát od daňových poplatníků: zaměstnavatelů, zaměstnanců, podnikatelů, živnostníků. Když porovnáte ty dvě cifry, tak ani vláda, ani Parlament nepřidaly důchodcům. Ty peníze zaplatí daňoví poplatníci, a dokonce o 17 mld. více, než se na důchody vydá, o 17 mld. více. Letos to navýšení o těch 900 korun, říkám ve shodě všech, to vůbec nekritizují, dělá přibližně 34,6 mld., pokud cituji dobře z materiálu Ministerstva financí, a k tomu máme 17 mld., které se ztratí ve státním rozpočtu. Kdybychom těchto 17 mld. použili na platby důchodů, to znamená, že by příjmy i výdaje důchodového systému byly v příštím roce vyrovnané, tak se průměrný důchod nezvedne o 900 korun, ale o 1 350. Takže 17 mld. si vláda ponechává z důchodového pojištění, které platí daňoví poplatníci. Takže opakují, ani vláda, ani Parlament nic nepřidaly, naopak v tomto návrhu se 17 mld. z toho, co zaplatí daňoví poplatníci na důchody, k důchodcům nedostane.

Řeknete – jak je to možné? To je něco výjimečného. No není. Letos je to 22 mld. Podle plánovaného rozpočtu, podle plnění za tři čtvrtě roku si myslím, že to bude hodně podobné, že tam nebude velká diference mezi tím. Takže ani pro rok 2019 ani vláda, ani parlament nic nepřidaly důchodcům. Vše jim přidali daňoví poplatníci – firmy, zaměstnanci a podnikatelé, ti, kteří vytvářejí bohatství, a ti, kteří platí daně. 22 mld. 2019, 17 mld. 2020, do kupy 39 mld. To je více než 900 korun pro každého důchodce měsíčně.

Když jsme opakovaně ve shodě s horní komorou navrhovali zvýšit důchody těm, kteří jsou v důchodu nejdéle, 25 a víc let, stálo by to cca 4 mld., co nám řekla vláda? Co nám řekla ministryně práce a sociálních věcí? Na to nejsou peníze. Pamatujte si to. Na to nejsou peníze. Ale 22 mld. z důchodového pojištění v letošním roce a 17 mld. v příštím roce, to je 39 mld., si vláda díky souhlasu většiny v parlamentu nechá na jiné výdaje. Když si vezmu příští rok zvýšení důchodů plus 17 mld., takže z těch 17 mld. se úplně stoprocentně zaplatí zvýšení rodičovské, dokonce i ty slevy na jízdném, a ještě vládě zbude na jiné výdaje. A vláda nám tvrdí, že ona přidala důchodcům. Není to pravda. A samozřejmě platí, že nejlepší statistika je ta, kterou si člověk sám vybere. Takže se může šermovat s pojmy.

Rekordní výdaje. Tak rekordní výdaje do dopravní infrastruktury. Je to pravda, nebo není? Vzal jsem si rok 2009, rok krize. Tam už máme skutečnost, ne plán. Kvízová otázka pro pana ministra dopravy. V tom roce 2009, to znamená 11 let před rokem 2020, byly vyšší, nebo nižší výdaje SFDI? A pokud vyšší, nebo nižší, o kolik? Uběhlo 11 let. Za těch 11 let byla inflace, kterou paní ministryně tak ráda používá při zdůvodňování zvýšení spotřebních daní, 16,4 nebo 16,6 %, pokud letošní inflaci odhadnu mezi 2,3 a 2,5. Takže 16,5 % byla

inflace od roku 2009. Světe divte se, v okamžiku rekordních kapitálových investic jsou výdaje na SFDI nižší než v roce 2009. – Pane ministře, to byla řečnická otázka. Ať to nemusíte hledat. Nižší.

Loni v prosinci jsme tady schvalovali rozpočet SFDI. A když jsme kritizovali, že to je málo, tak jsme byli uklidňováni tehdejším ministrem, pamatujete ještě – Dan Ťok. Říkal, podívejte se, nekritizujte, vy z opozice, pro rok 2020 mám ve střednědobém plánu – kolik? – 98 mld. To je přece razantní navýšení proti roku 2019. To je pravda. To platilo ještě v prosinci. V červnu už ne. V září nebo v srpnu poté byl pan ministr na tom orloji na Ministerstvu financí, radostně oznámil: 5 mld. jsem vybojoval! Plus 5 mld. Tak člověk by řekl $98 + 5 = 103$. Dobrý. Myslím si, že kdyby byly výdaje 103 mld. a schodek 40 mld., že by to bylo mnohem lepší než dneska. Ale pan ministr vybojoval plus 5 mld. – a výsledek je minus 10. Minus 10. Podívejte se na to, co vy jste schválili v prosinci a co s tím vláda udělala.

Kolega Ferjenčík říkal, že to je cár papíru. Myslím, že si to takhle vzala ta vláda a takhle roztrhala. (Názorně předvádí.) Nebo možná moderně skartovala. Takhle v klidu nic netrhali, ale skartovali to. 98 mld. prostě není. Je 88. A pan ministr dopravy vám potvrdí, pokud budete chtít, když jsme společně zasedali, výbor a dozorčí rada Státního fondu dopravní infrastruktury, a měli jsme tam šéfy největších investorských organizací, tak sice trochu slabým hlasem, protože kritický názor se taky nemusí vyplatit, ale přesto říkali, že jim opravdu chybí peníze například na základní údržbu. Očekával bych od té doby, že pan ministr vyvine velké úsilí jak směrem do vlády, tak směrem k opozici, abychom společně tento problém vyřešili. A když už bude schodek 40 mld., to bereme jako fakt, tak jsme našli jiné výdaje, které by se mohly přesunout do SFDI. Takže myslím, že jediné, o čem reálně budeme hlasovat, bude o změnách příjmů a výdajů, ne v celkových hodnotách, ale přesun mezi kapitoly. A bezesporu by si to zasloužily.

Dal jsem si tu práci a spolu se svými spolupracovníky, nedělal jsem to sám, jsme spočítali plánované výdaje SFDI na silnice, na akce, které už běží, to znamená, že už jsou nasmlouvané a stát za ně zaplatit musí. A ten rozpočet je skoro ani nepokryje. Takže možná bude někdo klepat kladívkem, to já nevyklučuji, a bude fotka. Ale reálně se nic nezaplatí na nových akcích v roce 2020, pokud něco nezměníme ve druhém čtení. A víte, že jsme každý rok přišli s tím, že jsme vládě ukázali, kde by mohla uspořit, a buď ve výši 30, nebo 40 mld. jsme našli ty úspory. Letos jsme začali dřív, to znamená, teprve podrobně studujeme kapitální sešity. Nicméně už v této chvíli máme pro vládu 46 mld., které se podle mě dají využít efektivněji, než je navrženo.

A myslím, že se shodnu s panem ministrem dopravy, že kdybychom 46 mld. nasypali do SFDI, tak dojde ke kvalitativní změně v rychlosti a masivnosti výstavby dopravní infrastruktury. A neplatí argument, že nejsou kapacity. To pak můžeme zabalit. Pak nebudou kapacity nikde a nikdy nic nepostavíme. Neplatí ten argument. Naopak. Pokud bychom chtěli něco razantně změnit, ano, můžeme jezdit do Polska, můžeme se ptát. Podle mých informací staveb je připraveno dost. Už dneska není problém v tom, že by stavby nebyly připraveny. Ale reálný problém je, že na nové stavby není ani koruna. Přitom paní ministryně ještě ráno řekla, vzpomeňte si, v těch 10.30, rekordní kapitálové výdaje. Ale do akcí, které už běží. SFDI rozpočet stejný jako v roce 2009. Kdo v té době byl ministrem? Mám pocit, že to byl Miroslav Kalousek, tak kritizovaný za rok 2009. A přitom výdaje do SFDI byly vyšší než navrhované pro příští rok. A to jenom když si započtu 16% inflaci, tak jenom tím jednoduchým výpočtem. A když se podíváme na poměr výdajů k HDP, tak to pokulhává ve všech oblastech, které vlastně stát navrhuje. – Ve všech ne. V odměňování a počtu státních úředníků to naopak ten vývoj předbíhá. A to jsou ty skutečné priority, které vláda ukazuje.

Abych jenom nekritizoval, v jednom televizním rozhovoru jsem dostal otázku, kterou jsem tak trochu čekal, co bych na rozpočtu pochválil. Myslím, že je třeba říct, že se dá něco

najít. Pochválil bych zvyšující se výdaje na obranu. Nejsou sice v tom dohodnutém tempu, jak kdysi byla učiněna politická dohoda, ale jsou. A myslím si, že my, kteří se hlásíme k Západu a k NATO, takovou věc máme poctivě ocenit. Není to tolik, jako bychom chtěli. Není to zdaleka tolik, jako bychom chtěli my. Není to ani zdaleka tolik, na co si podali předsedové politických stran ruku před několika lety. Ale je to posun kladným směrem. Takže i na tom se dá najít. A pokud se shodneme, že z těch 46 mld., které vám nabídneme k úspoře, část použijeme na výdaje pro obranu nebo pro integrovaný záchranný systém – zeptejte se hasičů, profesionálních i dobrovolných, jestli se cítí investičně spokojeni – tak to bude dobrý směr.

Takže naše návrhy budou konstruktivní. Nabídneme vládní většině těch 46 mld. pro jiné využití, než navrhuje vláda.

Jsem realista. Komunisté řekli, že budou mít za miliardu pozměňovací návrhy, ty projdou. Komunisté jsou v tom úspěšnější než sociální demokraté, to je třeba jim férově přiznat, že jsou buď lepší vyjednávači, nebo cennější partner. Nevím, čím to je, ale je to pravda. Mě to tedy vůbec netěší. Ale pokud si chceme říkat pravdu, jak ji vidíme, tak to musíme říct.

Vzpomeňme si – kolegové ze sociální demokracie na mě dělají takové nespokojené obličejy – před několika týdny přišli sociální demokraté, že je třeba řešit situaci ve zdravotnictví. Andrej Babiš jim řekl. Mlčte! Vy ne! Vy jste to způsobili! Nic nebude! Nic nebude, tak šli. Pak se do toho vložili komunisté, včera jsme se přeli s ministrem zdravotnictví, kdo ty peníze vlastně našel. Nakonec se ukázalo, že je našly zdravotní pojišťovny, ale pokud ne, tak je našel Andrej Babiš a Vojtěch Filip. Vy ne, vy jste zavinili tam ten binec, vy jste jen utráceli a neumíte šetřit! Takže pak si říkejte, kdo má větší vliv na přípravu státního rozpočtu. Bezesporu, bohužel, bohužel je to komunistická strana. Já se svým názorem na ideologii komunistické strany netajím, není to nic osobního, to je systémový přístup. Každý má nějaké priority, někomu stačí méně, někdo si vyjednává více. Opravdu, nakonec když si to vezmete, tak je to fakt komická situace, když komunisté požadují nižší deficit než hnutí ANO, které se kdysi prohlašovalo za pravicové. To jste to dopracovali! Komunisté chtějí nižší deficit než vy. To je přece pravda, to mám z veřejných zdrojů.

Nakonec uhnuli, já myslím, že nějaká personální nominace někam to spraví. Vzpomeňme, když jsme minule volili – už nevím, který to byl fond – nominant hnutí ANO – těsně mu to uniklo, nominantka hnutí komunistické strany – skvěle, 120 hlasů, je to tam.

Tak se, milí kolegové ze sociální demokracie, moc nezlobte, když říkám, že vy jste si toho moc nevyjednali. Pamatujete si těch 20 mld., přes to nejede vlak? 20 mld.? Taková ta oblíbená věta – můj ctěný kolega Jan Hamáček tady zrovna není. Vždycky přijde a svým vážným hlasem říká: Když to nebude tak, jak chci já, nebo my, sociální demokraté, bude problém! (Napodobuje řeč.) – Někdy přitvrdí a říká: Bude velký problém. (Ozývá se smích.) A chci těch 20 mld.! Bez toho ten rozpočet... A po třech týdnech Jan Hamáček, můj ctěný kolega – a já to opravdu myslím v dobrém, byl to skvělý předseda Poslanecké sněmovny, který se uměl starat i o opozici (?), to mu nikdy nezapomenu v dobrém – přijde s úsměvem a říká: chci vám oznámit, že jsme vyřešili koaliční krizi, nedostali jsme 20, přes co nejede vlak, ale 9 nebo 10, vidíte, měli jsme pravdu. – No neměli. A pokud měli, tak dneska musí hlasovat s námi na vrácení rozpočtu. Protože 50 % katastrofy jste neodvrátili. Dobře. 50 % se vám povedlo nějak, z těch 20 dostal 5 ministr dopravy – o tom jste nemluvili, o dopravě, už si přesně nepamatují...

Jo, jak jsem mohl zapomenout! Nepřítomná ministryně práce a sociálních věcí chtěla 11 mld. Jedenáct miliard, bez toho se to všechno zhroutí. Dostala mnohem méně. Pak se podíváte do návrhu státního rozpočtu – a o tom někteří kolegové mluvili, máme rekordně nízkou nezaměstnanost. Každý zaměstnavatel vám řekne, že nejsou lidi. Ti, kteří nepracují,

nechtějí pracovat. Taková je dneska situace na pracovním trhu. Ale 3,6 mld. na aktivní politiku zaměstnanosti! No to by mě zajímalo, co s tím bude dělat paní ministryně. 3,6 mld. pro ty, kteří nechtějí pracovat. Z veřejně prospěšných prací (po náповědě z pléna) to určitě nebude 3,6 mld., to určitě ne. Vyhozené peníze. Samozřejmě navrhneme snížení té částky o 2,6 mld. I s tou miliardou bude problematické, ji efektivně – efektivně, podtrhuji – utratit. Utrazit se dá 3,6 mld. Ale pro koho? To budeme školit ty, kteří nechtějí dělat? Tam a zpátky? Tam je přeškolíme, stejně nebudou chtít dělat, pak je přeškolíme na něco jiného, stejně nebudou chtít dělat. Tři celé šest miliardy. Takoví tvrdí vyjednávači. Ale jak říkal Jan Hamáček, byl to problém. Byl to velký problém. Ale je vyřešen.

My vám ukážeme, i milým kolegům ze sociální demokracie, kde v jejich kapitolách se dá rozumně uspořít. A když už jste si ten deficit naplánovali a projde, tak bychom aspoň investovali do smysluplných věcí. S tím bezesporu přijdeme.

Mohl bych v této chvíli navázat na pana prezidenta. Dneska mi teda chyběla věta, to se musím přiznat, že investice nemají hlasovací právo. Byl jsem trochu zklamán, ta mi tam chyběla, ale to ostatní tam vlastně bylo. Každý rok kritizuje pan prezident, oprávněně kritizuje, zvyšující se počet úředníků. Když se podíváte na sešit B, zpráva ke státnímu rozpočtu, tak najdete velmi podrobnou tabulku, kolik se kde ušetřilo míst. Teď to nemůžu nalistovat, nebudu vás tím zdržovat. Takže člověk by předpokládal, když vezmu – a teď mluvím jenom o úřednících, nemluvím o policistech, hasičích, učitelích, vojácích, já vím, že je to vaše oblíbené, mluvíme jen o úřednících. Tak bych očekával, že když je nějaký počet úředníků v roce 2019 a 1 100 se uspořít, že výsledek bude 2019 počet minus 1 100. Ne. Plus 5 000. Tak jako ušetřit, že mi ještě přibude, to je skutečně šetření? Nás by měl zajímat celkový počet úředníků, ne jestli někde škrtnu políčko pro černou duši. To je samozřejmě správně, to nemůže nikdo kritizovat, ale nestačí to.

Pan předseda Bartošek zřejmě pod vlivem pana ministra kultury volil taková mírná slova, jak ten rozpočet je šedý, nezajímavý. Já to podepisuju, já bych volil i barvitější slova, např. že ten rozpočet podle mě ukazuje naprostou bezradnost vlády. Zkuste najít v tom rozpočtu nějakou skutečnou prioritu, která třeba nemusí vyhovovat opozici, protože má jiné priority. Tomu já rozumím. Ale ten politický pohled v tom rozpočtu v polovině volebního období, když už se nemůže vymlouvat na minulou vládu – my nejsme my, to byla jiná vláda, tam byli ti lidovci, ti nám to všechno ztěžovali – tak je pryč dva roky. Nejsme ani v předvolebním roce, abychom se soustředili na to, čím budeme motivovat voliče, aby volili buď vládu, nebo opozici. To je příběh příštího rozpočtu a myslím, že to je příběh každého rozpočtu, který se schvaluje na volební rok. Najděte tam nějakou skutečnou prioritu, třeba levicovou, se kterou by pravice nesouhlasila. Není tam. Indexová metoda 1,03 – 1,047 – 1,063 – žádná priorita. Ani ty důchody nejsou priorita, já jsem to říkal. Ani těm důchodcům nedáte – nebo nedáme jako parlament – to, co daňoví poplatníci zaplatí. Usměvavá ministryně práce a sociálních věcí si takhle nechá 17 mld. v tom rozpočtu z důchodového pojištění a bude tvrdit, že těm důchodcům přidala. Sebrala jim 17 mld., takhle jednoduše. Nebo každý, kdo bude hlasovat pro ten návrh rozpočtu v tomto složení, sebere důchodcům 17 mld.

Paní ministryně Maláčová pořád kýve hlavou, nezbývá mi než otevřít sešit B sněmovního tisku 605. A podíváme se na odhadované příjmy. Tomu já rozumím. 524,6 mld. v roce 2026, pro zjednodušení, ať tomu rozumíme úplně všichni, já to zaokrouhlím, 525 mld. zaplatí daňoví poplatníci na důchodovém pojištění. Firmy, zaměstnavatelé, zaměstnanci, živnostníci. 525 mld. Po tom zvýšení o 34,2 mld., které jsme společně schválili, budou výdaje 507,4 mld. Rozdíl příjmy minus výdaje 17,2 mld. Navrhla to paní ministryně důchodcům, nebo nenavrhl? To není řečnická otázka, já odpovím za ni. Nenavrhl. Nechala si to. Rodičák 9 mld., ještě 8 mld. vám zbylo, asi na tu aktivní politiku zaměstnanosti ty skoro 4 mld. pro ty, kteří nechtějí pracovat. A i tak by ještě skoro 4 mld. zbyly. To by mě zajímalo,

kam je dala. 4 mld., to jsou tak dvě návštěvy Ministerstva financí v létě, než se najdou. To rychleji nejde.

Takže nemaťme veřejnost. Důchody v průběžném systému neplatí ani vláda, ani parlament, ale daňoví poplatníci. Jestli máme někomu poděkovat za to, že rostou příjmy ze sociálního pojištění, tak jsou to zaměstnavatelé a podnikatelé – protože ne všichni zaměstnavatelé jsou podnikatelé. Pro ty, kteří by si mysleli, že dvakrát říkám to samé, malé edukativní okénko. To jsou ti, kteří zaplatí 525 mld. A loni (nesroz.) zaplatí o 22 mld. více. Bavme se o tom. Kdyby se udělala ta jednoduchá operace, kterou Andrej Babiš avizoval už před několika lety, a my bychom ji podpořili, oddělení důchodového účtu od státního rozpočtu, tak to vidíme každý rok. A kdybychom si řekli: letos plus 22, příští rok plus 17, necháme to na tom důchodovém účtu, protože nevíme, co bude za čtyři roky – a to podle mě nemůže prorokovat vážně dneska nikdo, jaká bude zaměstnanost, jaká bude průměrná mzda, jak rychle porostou mzdy, seriózně to nemůže odhadovat nikdo. Někdo, kdo se dívá do té koule na věštění, to možná může odhadnout – tak by to bylo, já bych řekl, zdravě konzervativní, opatrné hospodaření s penězi daňových poplatníků s penězi, které patří na důchodový účet.

To se ale bohužel nestalo. Těch 39 mld. není schováno na horší časy nebo na vyšší navýšení důchodů, než bylo zatím schváleno. Ty se prostě ztratí, jako se ztratilo 18 mld. z Fondu národního majetku, jako se ztratilo 30 mld. z Lesů ČR, a nic. A velmi často slyším z úst členů vlády o těch investičních úspěších, jak investujeme kapitálové výdaje. Tak zkuste mi jmenovat, milí kolegové, (nesrozumitelné), tři opravdu významné investiční akce za poslední tři roky. To není těžká úloha. To je jeden za rok. A neberu to, že se zahájí tři kilometry nebo otevřou tři kilometry dálnice. To je normální. Normální to není, je to mimořádně málo. Ale není to nic mimořádného. Takže nějakou mimořádnou investiční aktivitu i třeba s kritikou pravice, že to pravice nepovažuje za dobré. Nic tam nenajdete.

Bezbarvý, bezradný, šedivý úřednický návrh rozpočtu. Skoro se o něm nedá vést politická debata. Měli bychom vést vášnivou politickou debatu o základních parametrech rozpočtu. Nejvyšší daňová kvóta v historii ČR, a většinu Sněmovny to vůbec nezajímá! I vaši voliči jsou daňoví poplatníci. Proč je nejvyšší daňová kvóta v příštím roce po letech ekonomického růstu skoro 36 %? Kdy se to zastaví? Kdy ten otesánek přestane obírat ty daňové poplatníky a říkat "já chci víc, já chci víc, já chci být ještě větší"? Stát je čím dál větší, čím dál víc bere peněz daňovým poplatníkům a čím dál víc utrací, a ještě to nestačí, a ještě je tam deficit. Pro takový návrh rozpočtu my, občanští demokraté, hlasovat opravdu nemůžeme. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Já přečtu dvě omluvy. Poslanec Lubomír Volný se omlouvá z dnešního zasedání Poslanecké sněmovny, a to od 19.15 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Pavel Plzák se omlouvá od 19 hodin do konce jednacího dne z osobních důvodů, paní poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková se omlouvá od 19 hodin z pracovních důvodů.

A nyní s faktickou poznámkou předseda klubu KSČM Pavel Kováčik. Prosím, máte slovo, vaše dvě minuty.

Poslanec Pavel Kováčik: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené vládo, paní a pánové, nebojte se, nechci dlouho zdržovat. Dovolte mi jenom krátké ohrazení se. Pan předseda Stanjura v úvodu své dlouhé řeči, když tvrdil, i když tvrdil, že politická debata se skoro nedá vést, tak vedl velmi dlouhou politickou debatu – a to je vedlejší. Uvedl, že viděl v televizi – asi by se neměl koukat na televizi – zasedání ÚV KSČ, kde viděl paní ministryni.

Nevím, kde tedy vzal takové údaje. Já vím, my jsme se dnes domlouvali, že se nebudeme vulgárně napadat, takže já mu nemůžu říct: Pane předsedo, lžete. Ani mu nemůžu říct: Pane předsedo, mýlíte se. Protože vím, že se nemýlí. On není, že by se spletl, že by byl tak hloupý a pletl se. Tak ho poprosím, pane předsedo, prosím pěkně, nedělejte takové věci prostřednictvím předsedajícího, abyste vědomě mátl obecnost nepravdivými tvrzeními.

31. března 1990 vznikla KSČM, tedy Komunistická strana Čech a Moravy, za kterou skutečně přišla paní ministryně financí a další někteří funkcionáři, vládní funkcionáři, jednat o státním rozpočtu. Možná právě proto šli za námi, což jste také prostřednictvím předsedajícího, pane předsedo Stanjuro, zmiňoval, že byli i jiní, za kterými mohli jít, ale možná právě proto přišli za námi, že za vámi se ona divoká devadesátá léta, ona divoká privatizace, kterou se dodneška zabýváme a zabývat budeme – nebojte se. Já vím, vy mi řeknete, že vy jste u toho nebyli. No, my jsme také nebyli u padesátých let. Prosím pěkně, politická debata má své hranice a meze, pojďme ji vést doopravdy slušně. Děkuji.

Komunisté podpoří návrh státního rozpočtu v prvním čtení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní ještě s faktickou poznámkou předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nestěžujte si. Chtěli jste jednat po 19., tak si nestěžujte prostřednictvím pana předsedajícího.

Pro pana předsedu Kováčíka prostřednictvím pana řídícího. Já myslím, že jsem zcela vědomě používal sousloví komunistická strana. Komunistická strana. A pokud chcete omluvu za nechtěné pochybení, tak já žádný rozdíl mezi KSČM a KSČ nevidím. Jsou to stejní komunisté. Pokud na tom trváte, tak ve stenozáznamu, pokud se někde objeví KSČ, tak tam doplňte prosím to M. Na obsahu mého projevu a mých názorech se nic nezmění. Neudělal jsem to úmyslně. To opravdu ne. Jsem přesvědčen, že jsem nepoužil KSČ. Pokud ano, tak tam prosím napište KSČM. Ale na tom, že to bylo zasedání ústředního výboru komunistů, neboli KSČM, trvám.

Viděl jsem to dneska ráno v televizi, tak dojemná scéna. Jediné, co se změnilo z těch obrázků z osmdesátých a sedmdesátých let, že tam bylo napsané: Paní ministryně jednala s komunistickou stranou o podpoře rozpočtu. A kdybychom to stříhli v tom časovém automatu, tak bychom slyšeli v Televizních novinách: Po krátké soudružské a přátelské debatě se soudružka ministryně financí domluvila s ostatními soudruhy a ústřední výbor doporučil všem soudruhům poslancům, aby schválili návrh státního rozpočtu. To je pravda. (Potlesk zprava.)

Ale ty obrázky byly dostatečně výmluvné. Děkuji. Doplňte tam to M. Nebylo to úmyslné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní na faktickou předseda klubu KSČM Pavel Kováčík. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Kováčík: Pane předsedo Stanjuro prostřednictvím pana předsedajícího, znovu připomínám, dokonce ani to číslo nesedí. No, to ne. Byl to výkonný výbor, nikoliv ústřední výbor. Bylo to KSČM, nikoliv KSČ. (Smích zprava.) A já jsem to datum 31. března 1990 zmínil schválně. Tak jako vy jste nebyli u těch tzv. přehmatů privatizace, tak my jsme vznikli v roce 1990 po převratu.

I vy máte svoji budoucnost, i my máme svoji budoucnost. Minulost zrovna tak. Prosím pěkně, doopravdy nepřekrucujte ty věci. Je třicet let po převratu. I za vámi je ledacos, za co se můžete stydět! Děkuji. (Potlesk poslanců KSČM.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní tady už nemám žádnou přihlášku do rozpravy. Takže se rozhlédnu po sále. Nikoho již dalšího nevidím, takže já obecnou rozpravu končím. Táži se paní ministryně – má zájem o závěrečné slovo. (Ano.) A paní zpravodajka také bude mít zájem o závěrečné slovo? Ne. Takže paní ministryně Alena Schillerová závěrečné slovo. Prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Trpělivě jsem dnes seděla tady v koutě, poslouchala a pokusím se být maximálně věcná.

Shrnula bych svoje závěrečné slovo do několika skupin – nebudu oslovovat, já už za ten den nevím přesně, kdo co řekl. Já jsem si udělala takové skupiny poznámek, ke kterým chci zareagovat.

První téma, které tu zaznělo několikrát, bylo téma, které bych nazvala souhrnně odolnost v krizi a mandatorní výdaje. Myslím tedy našeho navrhovaného koaličního rozpočtu na rok 2020. Řada z vás se tady dnes opakovaně vyjadřovala k tématu, že Nejvyšší kontrolní úřad ve svém stanovisku ke státnímu závěrečnému účtu pro rok 2018 uvedl, že se zhoršuje odolnost rozpočtu vůči případné recesi nebo krizi. Tento poznatek opíral Nejvyšší kontrolní úřad o vývoj mandatorních či kvazimandatorních výdajů, které rostly rychleji než příjmy. Je pravda, že z hlediska parametrů rozpočtu byl pro loňský rok skutečně rozpočtován vyšší nárůst mandatorních, ale zejména kvazimandatorních výdajů – já za chvíli vysvětlím pro ty, kteří třeba nejsou v detailu, o jaké výdaje se jedná – než jaký byl růst příjmů. Také je ale pravda, že ve skutečnosti příjmy vzrostly o 10,2 % a mandatorní a kvazimandatorní výdaje o 9,4 %.

Rovněž bych ráda uvedla na pravou míru, že z hlediska rozpočtové politiky je pro tento rok rozpočtován růst příjmů ve výši 11,5 %, zatímco nárůst mandatorních a kvazimandatorních výdajů na 7,4 %. A pro příští rok? Očekáváme srovnatelný růst příjmů i těchto výdajů daných zákonem či smluvními podmínkami. Mám tady k tomu podrobnou tabulku, ale popíšu ji.

Slyšela jsem také v rozpravě, že mandatorní výdaje byly v poměru na celkových rozpočtovaných příjmech nižší, než jsou dnes. A teď trošku exkurzu do historie. V roce 2005 až 2007, kdy ekonomika rostla průměrně přes 6 %, byla potřeba přes 82 % celkových příjmů, aby je bylo možné ufinancovat. Pouze v roce, v jehož závěru propukla recese, tvořily 77,2 % rozpočtovaných příjmů. A rozpočet na rok 2020? Ten při očekávané dynamice ekonomiky, která je slabší než v roce 2008, tehdy rostla ekonomika o 2,7 %, plánuje mandatorní a kvazimandatorní výdaje na 78,4 % celkových příjmů, tedy stejně jako letos.

Dnes diskutujeme o návrhu státního rozpočtu České republiky na příští rok. Proto mi dovoluje nejenom suše konstatovat souhrnné údaje pro agregáty označované jako mandatorní a kvazimandatorní výdaje, ale dovoluje mi hlavně popsat jejich strukturu. Teprve potom si myslím, že ta diskuze může být kompletní a zejména korektní.

Začala bych tím, jaké mandatorní výdaje za tu dobu, o které se někteří mylně domnívají, že snad byla jakýmsi benchmarkem fiskální a rozpočtové politiky, ačkoliv skutečné i plánované schodky státního rozpočtu byly daleko vyšší nejenom nominálně, ale zejména vzhledem k výši tehdejších výdajů, kterou kryly. A to už vůbec nehovořím o skutečnosti,

v jakém stavu byly celkové veřejné finance. Ty byly ve strukturálním vyjádření hluboko deficitní a v dnešním testu střednědobého rozpočtového cíle by vůbec neobstály. Připomeňme si, že v tomto tzv. referenčním období, a slovo referenční dávám do velmi silných uvozovek, dosahovaly strukturální deficity klidně i 6 % HDP, hovoříme-li například o roce 2002 a 2003, a následně se do doby recese udržovaly na deficitu kolem 2,5 % HDP, ale v roce 2008 například dosáhl strukturální deficit 3,2 % HDP. Taková byla připravenost tehdejších veřejných financí, jejichž je státní rozpočet sice klíčovou, ale ne zdaleka výlučnou součástí.

A nyní zpět, prosím vás, k mandatorním výdajům. (Odminka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás poprosím o klid, protože paní ministryně si stěžuje na hluk, takže já vás poprosím o klid, abychom paní ministryni slyšeli v závěrečném slově.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji. Děkuji, pane místopředsedo. Už to zrychlím. Ale zpět k mandatorním výdajům, jimiž Nejvyšší kontrolní úřad a někteří z vás dnes k problematice rozpočtu přistupují.

Kritizovaný navrhovaný schodek státního rozpočtu ve výši 40 mld. by mohl být nižší, kdybychom nezdědili například dotace na obnovitelné zdroje, o kterých mluvil dnes i pan prezident. Ty začaly rozpočtem roku 2011, kdy podpora stála daňové poplatníky necelých 9 mld., a na příští rok rozpočtujeme 27 mld.

A v konečné řadě je tu tolik diskutovaná oblast zdravotnictví, o které tu byla dnes několikrát řeč. Málokdo si totiž pamatuje, že konsolidace veřejných financí byla vašimi vládami již před recesí z let 2008–2009 řešena fixací, či dokonce poklesem platby za státního pojištění. Poklesem platby za státní pojištění v roce 2008, nebo stagnací její výše od roku 2010. Pokud bych přijala tuto politiku konsolidace státního rozpočtu, která je nepřijatelná, tak bych držela samozřejmě finance v této oblasti, resp. výdaje, o 15 mld. nižší. A to pomímám třeba církevní restituce. Nechci tady rozehrávat další politickou debatu, kde budeme vlastně vyplácet, a vůbec, my respektujeme nálezný Ústavního soudu, nechci hrát tuto linku, ale jenom upozorňuji, že výdajovou stranu zatěžují částkou 2,3 mld. v příštím roce.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás poprosím o klid ještě jednou! Prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Když jenom sečtete tyto položky, jenom tyto, a budu pokračovat dál, tak je zřejmé, že plánovaný schodek 40 mld., který notabene je nejnižší za posledních asi, mám tady čísla od roku 2005, nemám tedy starší, je nejnižší, tak ho zdaleka převyšují.

Dlouhodobě největší položkou mandatorních výdajů jsou sociální transfery obyvatelstva, byla o tom tady taky řeč, které tvoří už dneska 75 %. V rozpočtu na příští rok jsou plánovány o 50 mld. vyšší. V první řadě, a také to tady bylo řečeno, jde o 37 mld. na dávky důchodového pojištění, pro které hlasovala, a vy jste to potvrdili, já to jenom tady opakuji, většina z vás. Mluvili jste o valorizaci. Ale kdo prosadil vyšší valorizaci? Tato vláda! Kdo prosadil to, že se bude počítat valorizační rámec prostě z průměrné mzdy v procentuálním vyjádření vyšším, než tomu bylo doposud? Byla to tato vláda! Díky čemuž valorizace je samozřejmě vyšší a ten dopočet do 900 korun průměru je samozřejmě z rozhodnutí této vlády, a vy jste pro to také hlasovali. To znamená, že tady čísla, že se vybralo 17 mld. – samozřejmě že příjmová strana, a za tu vděčíme zaměstnavatelům, podnikatelům a všem, kteří přispívají do státního rozpočtu, to jsme nikdy nezpochybňovali,

ale zrovna tak jako v době recese sanuje důchody státní rozpočet, tak samozřejmě v době, kdy se daří, a my jsme dneska za konjunkturou, tak jsou tyto rozdíly přebytkové. To znamená, že vy na jedné straně říkáte šetřete, na druhé straně říkáte – měli jste rozdat více. Tomu nerozumím!

Další mandatorní výdaj je vyšší rodičovský příspěvek, který se nezvýšil od roku 2012. Říkáte, že je na něm shoda, že pro něj zvednete ruku. To znamená, já jenom připomínám, že je to 8,6 mld. Takže ono musíme si pak spravedlivě říct, kde byste chtěli uspořit. Následně je to zvýšení příspěvku na péči ve třetím a čtvrtém stupni – 4,7 mld. Nevím, jestli jste pro to zvedli ruku, to jsem neověřovala, ale myslím si, že je to pomoc těm nejpotřebnějším a že na tom se asi tady shodneme. A naturální sociálním transferem je i platba za státní pojištění, která se rozpočtuje vyšší o 3,5 mld. To jsou všechno mandatorní výdaje.

Z nesociální oblasti jde o vyšší odvody do rozpočtu Evropské unie a mezinárodním organizacím o 3,5 mld. korun a také o 2 mld. vyšší platby na již zmiňované obnovitelné zdroje energie, o kterých jsem hovořila před chvílí.

Pokud bych tedy měla provést dílčí shrnutí toho, co jsem teď v rychlosti pojmenovala, aby všichni rozuměli, co jsou mandatorní a kvazimandatorní výdaje, a udělali si představu, v jaké výši a na které bychom chtěli sáhnout, tak tvrzení o poměru mandatorních výdajů na celkových výdajích či příjmech stejně jako u nutnosti konsolidace je jednostranné vnímání rozpočtu. Vnímání, které nebere v úvahu adekvátnosti výše sociálních dávek, relace platů, staré dluhy v různých podobách a současně se také krátkozrace opírá pouze o hodnocení hotovostního státního rozpočtu, nikoliv celých veřejných financí, které jsou dle metodiky evropského systému národních a regionálních účtů hodnoceny pro každou zemi EU stejně, a celé veřejné finance byly ve strukturálním vyjádření v roce 2018 daleko zdravější než v době před velkou recesí, stejně jako budou v roce příštím.

Padl také tady takový terminus technicus, on je už trochu složitější – negativní fiskální úsilí. Na příští rok je odhadováno téměř nulové fiskální úsilí. Fiskální úsilí, tedy změna strukturálního salda mezi rokem 2019 a 2020, bude minus 0,1 procentního bodu, je tedy zanedbatelná. Z hlediska nastavení ale spíše vnímáme tuto fiskální politiku jako neutrální. A meziroční změnu strukturálního salda o minus 0,5 procentního bodu já naopak považuji za proticyklické působení fiskální politiky. Proč? Protože ekonomika zpomalila rychleji, než jsme se domnívali, narostla značně rizika ve vnějším prostředí, německá ekonomika je na hraně recese, italská dlouhodobě stagnuje, nevíme, jak to dopadne s hard brexitem atd. Proto považuji skutečnost, že deficit státního rozpočtu za každou cenu nesnižují, navyšujeme investice, prostředky na vědu, výzkum, inovace, stejně tak posilujeme prostředky ve školství, za klíčové faktory nejenom pro dlouhodobý růst, ale i pro udržení důvěry v ekonomiku.

Někteří poslanci dokonce diskutovali, že není dodržen plán snižování schodku státního rozpočtu. Jak jsem uvedla, je nutné pružně reagovat na měnící se ekonomickou situaci, a já znovu vypovídám – máme tady tabulku od roku 2005 a schodek ať už nominálně, ať už v procentu výdajů, ať už v procentu HDP, je prostě nejnižší.

Pořád slyším, a to ještě musím prosím říci a budu už směřovat ke konci, že navyšujeme počty státních úředníků. Opakuji znovu, už v roce 2019 jsme škrtli neobsazená místa. Ušetřili jsme tím 3 mld. Tady v Poslanecké sněmovně leží před prvním čtením novela rozpočtových pravidel, kterou vláda schválila v červnu tohoto roku, která nastavuje režim, že pokud místo nebude dva měsíce obsazeno, budou se krátit příjmy.

Já bych chtěla ukázat takový zajímavý graf, už jsem ho v médiích ukazovala –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já vás prosím ještě jednou o klid! Vydržme to ještě tu chvilku. Tedy máme ještě další bod, to je pravda.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Kdo jsou noví zaměstnanci veřejného sektoru. Srovnání mezi lety 2013, zaklínaného roku tady několikrát, a roku 2020. Rozdíl je pouhých – teď konečné číslo – 3 141 podíl státních úředníků. Jinak jsou to zaměstnanci v regionálním školství, příslušníci bezpečnostních sborů, vojáci z povolání a zaměstnanci v oblasti EU a finančních mechanismů. To je ten rozdíl, žádných 60 tisíc. A řekněme tedy učitelům, že je nepotřebujeme, řekněme to ozbrojeným složkám.

A mám podobný graf – určitě, můžete si to půjčit na vyfocení – srovnání roku 2019 a 2020. Padlo to tu. Takže se můžeme podívat, co je ten nárůst plus 5 tisíc, co tu padalo. Jsou to pedagogové v regionálním školství, nepedagogové, příslušníci bezpečnostních sborů a vojáci z povolání. V ostatních položkách úředníků ať už státní služby, tak my v podstatě všude snižujeme. Toto vyplývá ze státního rozpočtu. Protože se neustále zaměňuje pojem jako úředníci – státní zaměstnanci. A já musím vyvrátit i tvrzení, že kdybychom našli optimální řešení velikosti státní správy, měřeno počtem zaměstnanců, tak musí prostředky růst, protože roste průměrná mzda, máme tam 60 % vysokoškoláků, nemůžeme je nechat pět let na stejných platech. Chceme se vyhnout i tomu, co se stalo v roce 2010 ve školství, kde šel poměr průměrného platu pedagogů v poměru na průměrnou mzdu prostě dolů, mezi roky 2010 a 2014 rostly mzdy pouze okolo 2 %, ale přitom odměňování v regionálním školství šlo dolů.

Musím se také velice stručně ohradit proti tomu, že bychom nedělali vůbec nic v oblasti důchodové reformy. Abychom byli spravedliví, tak důchodovou reformu, a to jsme tady opakovali x-krát, za třicet let nikdo nevyřešil. Nicméně naše vláda se dohodla, že uzavře – byla konečně podepsána smlouva s Organizací pro hospodářskou spolupráci a rozvoj, aby nezávisle na poradním orgánu paní ministryně Maláčové provedla nezávislou analýzu českého penzijního systému a doporučila reformní kroky. Považujeme to za nejlepší krok, že se na to podívají nezávislé organizace, nezatížené žádnými vazbami a různými předpojatostmi. Současně se obracíme o spolupráci na Evropskou komisi a budeme tuto analýzu platit společně z prostředků Ministerstva práce a sociálních věcí a Ministerstva financí.

Já myslím, že bavit se o tom, jestli tady byl nějaký pokus o důchodovou reformu, nemá smysl. O tom jsme si říkali mnohokrát.

Ještě musím zareagovat na rozpočet SFDI, protože pokud porovnáваме rozpočet, musíme porovnávat hrušky a hrušky, jablka a jablka. To znamená, že pokud vezmeme rozpočet z národních zdrojů, tak tento rozpočet roste. Nemůžeme ho porovnávat s výsledkem, kde jsou prostředky EU včetně nároků a zapojených nároků SFDI k rozpočtu. Je potřeba si uvědomit a tak jsme nastavovali investice i s panem ministrem i s ostatními ministry, že jsme za vrcholem konjunktury. Dlouhodobě trápí naši ekonomiku nedostatek pracovních sil. To znamená, jde nejen o připravenost staveb, ale jde i o to, co jsme schopni profinancovat, aby nám to nekončilo dlouhodobě v nespotebovaných nárocích, protože v podstatě většina průmyslových podniků ve třetím čtvrtletí tohoto roku konstatovala, že nejvíc je trápí nedostatek pracovních sil.

Poslední větu. Pan předseda Stanjura řekl, že se nedá vést politická debata o rozpočtu na rok 2020. To je dobré. To je pro mě pochvala a jasná známka toho, že rozpočet, který připravila tato vláda, je vyvážený.

Děkuji vám za pozornost. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já přečtu dvě omluvy. Pan poslanec Karel Schwarzenberg se omlouvá dne 23. 10. ze zdravotních důvodů a pan poslanec Martin Kupka se omlouvá z dnešního jednání od 19.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní s přednostním právem pan poslanec předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek, zatím poslední přihlášený do rozpravy. Máte slovo. Pardon, já jsem uzavřel rozpravu – s přednostním právem po závěrečných slovech. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, neobávejte se, já nejdu reagovat na paní ministryni. Tuhle polemiku, kterou tady vedeme dnes, vedeme již několik týdnů, určitě ji povedeme několik dalších týdnů a já už nechci zdržovat. Chci jenom využít svého přednostního práva a této hodiny, abych se obrátil na paní zpravodajku jako na předsedkyni rozpočtového výboru a na paní ministryni, která je vybavena zákonnou kompetencí ze zákona č. 218/2000 Sb. týkající se vládní rozpočtové rezervy, a chci upozornit na to, že na této schůzi už máme druhé zasedání po 19. hodině, čeká nás zítra pravděpodobně až do půlnoci, příští týden nás pravděpodobně čekají nějaké mimořádné schůze a že zaměstnancům Poslanecké sněmovny nakládáme o něco více, než bývá zvykem, a oni tu práci dělají nesmírně obětavě a dlouze do noci.

Paní předsedkyně rozpočtového výboru, pan kancléř si sám netroufne, ale když ho podpoříte a obrátíte se spolu na paní ministryni, že by získali zaměstnanci Poslanecké sněmovny nějakou odměnu, tak jsem přesvědčen, že by to byl velmi efektivní výdaj a že si to ti zaměstnanci zaslouží. Děkuji vám oběma.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní již neregistruji ani přednostní práva, takže budeme hlasovat o přednesených procedurálních či jiných návrzích a o návrhu usnesení. Já zagonguji a paní zpravodajku a zároveň předsedkyni rozpočtového výboru Miloslavu Vostrou poprosím, aby nás provedla těmi návrhy. Mám tady žádost o odhlášení. Odhlašuji vás, přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami.

Prosím, máte slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Vážený pane místopředsedo, členové vlády, kolegyně, kolegové, jenom dovoluji, abych v úplně první větě shrnula, že v diskusi vystoupilo 27 řádných přihlášek a 40 technických, a to někteří kolegové opakovaně. Jinak máme před sebou hlasování, kde se nám sešly tři návrhy usnesení. To první je rozpočtového výboru, které jsem tady celé načítala při svém prvním vystoupení. Pak přišel návrh usnesení od pana kolegy Kalouska, který ho tady také zdůvodnil, a tím posledním návrhem usnesení je návrh usnesení pana kolegy Klause.

Takže já bych navrhla proceduru, že bychom hlasovali nejdříve o protinávrzích, tak jak byly předloženy, to znamená nejdříve pan kolega Kalousek a jeho usnesení. Pokud nebude přijato, návrh usnesení pana kolegy Klause, pokud nebude přijato, tak budeme hlasovat o usnesení, které navrhuje rozpočtový výbor. Toto je můj návrh procedury hlasování.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já o tomto vašem návrhu nechám hlasovat. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 154 přihlášeno 178 poslanců, pro 177. Návrh byl přijat. Prosím.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Ano, děkuji. Takže nejprve bychom hlasovali o návrhu usnesení pana kolegy Kalouska, které zní:

"Poslanecká sněmovna vrací vládě České republiky návrh zákona o státním rozpočtu na rok 2020 s následujícím doporučením:

1. celkové výdaje snížit o 20 mld.
2. saldo snížit o 20 mld.
3. podíl investičních výdajů vůči celkovým výdajům zvýšit alespoň na 10 %."

Toto je celý návrh usnesení. (Poslanec Kalousek z lavice: Termín!) Pardon, termín 20 dní, ano.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, ten termín, to tady mám poznamenáno.

Tak já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 155 přihlášeno 178 poslanců, pro 78, proti 98. Návrh byl zamítnut, návrh usnesení nebyl schválen. Prosím.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Další přednesený návrh usnesení zní:

"Poslanecká sněmovna vrací vládě České republiky návrh zákona o státním rozpočtu s následujícím doporučením:

1. příjmy ponechat v navržené výši
2. výdaje snížit o 40 mld.
3. saldo vyrovnané."

Termín opět 20 dnů.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 156 přihlášeno 178 poslanců, pro 78, proti 98. Návrh usnesení nebyl schválen. Prosím.

Poslankyně Miloslava Vostrá: A teď by nás čekalo tedy závěrečné hlasování, které by bylo o návrhu usnesení rozpočtového výboru, tak jak jsem ho tady již načetla, a pokud tedy nebude námitek, tak když dovolíte, já už bych ho tu znovu nenačítala, neb jsem tak učinila při svém prvním vystoupení. Pokud někdo má požadavek, tak samozřejmě mohu odrecitovat celý návrh usnesení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já tedy zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 157 přihlášeno 178 poslanců, pro 100, proti 78. Návrh usnesení byl schválen.

Tímto jsme vyčerpali všechny návrhy, o kterých bychom měli hlasovat, a já končím první čtení tohoto tisku. (Potlesk části poslanců.)

Přistoupíme k dalšímu bodu jednání dnešní schůze Poslanecké sněmovny a tím je

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/2010 Sb.,
kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech,
ve znění zákona č. 100/2010 Sb., a další související zákony,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 448/ - druhé čtení**

Z pověření vlády předložený návrh zákona uvede místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček. Prosím, ujměte se slova.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji, vážený pane místopředsedo. Kolegyně a kolegové, já jsem tento tisk uvedl v prvním čtení a nevidím důvod, abych opakoval jeho obsah, takže jenom prosím o jeho projednání ve čtení druhém. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Návrh jsme v prvním čtení... (V sále je velký hluk a neklid.) Prosím o klid v jednacím sále! Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu. Usnesení výboru byla doručena jako sněmovní tisky 448/1 a 2. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj poslanec Ondřej Profant, informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím.

Poslanec Ondřej Profant: Dobrý podvečer, vážení kolegové. První čtení tohoto tisku bylo 26. 4., mezitím to tedy projednal výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj a dospěl ke konsenzuálnímu pozměňovacímu návrhu. Doporučení výboru i tento pozměňovací návrh jsou uvedeny jako sněmovní dokumenty 448/2. Byly schváleny 6. 9. Pozměňovací návrh zkracuje tu lhůtu pro implementaci ze tří let, které navrhla původně vláda, na dva roky a na výboru to podpořilo Ministerstvo vnitra.

A dále bych jako zpravodaj chtěl přednést zkrácení lhůty na projednávání na sedm dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Registruji váš návrh na zkrácení lhůty pro třetí čtení, mezi druhým a třetím čtením na sedm dní. Takže o tom budeme hlasovat, upozorňuji. Nyní tedy poprosím poslance o klid, aby se mohli... (V sále je hluk.) Je rozprava. Vy se chcete odhlašovat? Ještě nehlasujeme, pane poslanče, ale registruji váš návrh, že se pak chcete odhlásit.

Tak, nyní tedy otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášeného jednoho poslance a je to poslankyně Helena Válková. Prosím, paní poslankyně, máte slovo. (Stále hluk.) A já vás poprosím o klid v jednacím sále, aby paní poslankyně nás nemusela překřikovat!

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, velmi stručně a s jistou omluvou a s odkazem na nález Ústavního soudu, který nám říká, že i když se nějaký zákon zdá být, např. pozměňovací návrh, přílepkem, tak není přílepkem, pokud zůstane předvídatelným konzistentním právem ta navrhovaná úprava. To je také případ toho mého pozměňovacího návrhu k vládnímu návrhu o registrech, čili sněmovnímu tisku 448, kde navrhují změnu zákona o zpracování osobních údajů. Ten

dokument jsem vložila do systému pod číslem 3554. A jenom velmi stručně a trošku zjednodušeně řeknu – jistě jsme nikdo nechtěli při schvalování tohoto zákona, abychom ochromili chod Úřadu pro ochranu osobních údajů, což by se nám v podstatě mohlo velmi snadno stát, pokud bychom nepozměnili přechodné ustanovení a dosavadní řízení bychom nepodrobili režimu, který je platný nyní. To znamená jinými slovy, že řízení, která nebudou ukončena do 31. 12. 2019, by musela být podrobena režimu té nové právní úpravy, a tím pádem by mohlo dojít k zahlcení úřadu a k pozastavení činnosti.

A druhá, to je dobrá zpráva, protože se nečekaně uvolnilo místo po komisaři na Úřadu pro ochranu osobních údajů, tak lze jednoduchou technickou novelou umožnit, aby ten druhý místopředseda úřadu se ujal své funkce již 1. ledna 2020, aniž by to mělo jakýkoli vliv na státní rozpočet, a tím pádem opět dojde ke zúžení (?) činnosti toho úřadu i ve vztahu k nové kompetenci, kterou zákonem, který byl přijat a který se týká tedy zákona o ochraně osobních údajů, získal od 1. 1. 2020. V podrobné rozpravě se k tomu ještě přihlásím. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já se podívám, jestli je ještě nějaký zájemce o vystoupení v obecné rozpravě. Nikoho nevidím, takže obecnou rozpravu končím. Táži se, zdali je zájem o závěrečná slova. Pan ministr? (Není.) Pan zpravodaj? Pane poslanče Profante, máte zájem? (Nemám.) Nemáte, super. (Smích a potlesk v sále.) Ne, to mi nepřísluší komentovat. Omlouvám se. Já jsem vycházel z toho, že je tady takový hluk v sále, že už jste netrpěliví.

Zahajuji podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být vždy odůvodněny. Vystoupí paní poslankyně Helena Válková v podrobné rozpravě. A prosím o klid, aby se paní poslankyně mohla vyjádřit.

Poslankyně Helena Válková: Tak já už jsem to odůvodnění, že bychom bez té novelizace zákona o ochraně osobních údajů zřejmě ochromili Úřad pro ochranu osobních údajů od 1. 1. 2020, v obecné rozpravě stručně shrnula. Jsou to opravdu dvě malinké změny, ale velmi potřebné. Takže já se hlásím ke sněmovnímu dokumentu pod číslem 3554, který byl řádně vložen, je odůvodněn, má všechny náležitosti pozměňovacího návrhu a je tam i vysvětleno, proč se připojuje k tomuto sněmovnímu tisku číslo 448. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní poslankyně, jenom také v podrobné rozpravě bych vás požádal opakovat ten návrh na to zkrácení lhůty. Jo, to tam tedy sdělí pan zpravodaj. Potřebujeme, aby to zaznělo v podrobné rozpravě. Takže to je v pořádku a pan zpravodaj už říká, že to řekne. Děkuji moc za vaše vystoupení a pana zpravodaje ještě požádám v podrobné rozpravě zopakovat ten požadavek.

Poslanec Ondřej Profant: Tak pro pořádek ještě jednou žádám o zkrácení lhůty na sedm dní.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Protože už nebyl nikdo jiný přihlášen, tak jsem to chtěl spláchnout. (Smích v sále.) Teda jedním krokem, bych řekl. Tak, nyní se tedy rozhlédnu, zdali je zájem o vystoupení v obecné rozpravě. Není už zájem, takže končím podrobnou rozpravu. Táži se na závěrečná slova. Pan ministr? (Ne.) Pan zpravodaj. (Ne.) Nemají zájem.

Takže přistoupíme k hlasování. Zagonguji a svolám poslance do jednacího sálu. Pane poslanče Hájků, máte ještě zájem o to odhlášení? Máte. Já si to tady pamatuji. Takže já vás odhlašuji, přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami.

Ještě nejdřív přečtu jednu omluvu, nebo tady dokonce mám... Přečtu mezitím omluvy, protože potom skončíme. Takže paní poslankyně... (Hlasy z pléna.) No tak musím je načíst, protože ony jsou některé už od 19 hodin a přišly mi sem na stůl až teď. Takže aby to bylo zaznamenáno, protože je to zpětně. Takže paní poslankyně Jana Levová od 19.00 do konce jednacího dne z rodinných důvodů – ale přišlo mi to až teď. Dále pan poslanec Julius Špičák dnes od 20 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů, dále paní poslankyně Tereza Hyťhová od 19.55 do konce jednacího dne, dále pan poslanec Ondřej Benešík od 20 hodin z osobních důvodů – jde o to jedno hlasování. A dále se omlouvá do konce jednacího dne z osobních důvodů od tohoto okamžiku pan poslanec Dominik Feri.

Tak už to nebudeme protahovat. Budeme hlasovat o tom, že je tady návrh na zkrácení lhůty mezi druhým a třetím čtením na sedm dnů.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 158, přihlášeno 141 poslanců, pro 141, proti žádný. Návrh byl přijat.

Končím druhé čtení i tohoto návrhu, přerušuji schůzi. Přeji vám hezký večer a zítra v devět hodin začínáme znovu.

(Jednání skončilo ve 20.04 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
24. října 2019
Přítomno: 172 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená paní ministryně, zahajují další jednací den 35. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána vaše účast, nejprve vás odhlásím a prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: pan předseda Radek Vondráček z důvodu zahraniční cesty, paní poslankyně Balaščíková ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Balcarová do 11 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Bartošek do 14 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Běhounek z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Beitzl ze zdravotních důvodů, pan poslanec Birke z pracovních důvodů, pan poslanec Blaha Stanislav z osobních důvodů, pan poslanec Bláha Jiří ze zdravotních důvodů, pan poslanec Marian Bojko z rodinných důvodů, paní poslankyně Červíčková mezi 17.45 a 21.45 z pracovních důvodů, pan poslanec Farhan do 11 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Petr Fiala z osobních důvodů, paní poslankyně Fialová mezi 13.00 a 20.30 z pracovních důvodů, paní poslankyně Gajdůšková do 10.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Grebeníček z osobních důvodů, pan poslanec Chvojka z rodinných důvodů, pan poslanec Jáč od 14 hodin z rodinných důvodů, pan poslanec Juchelka do 11 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Kalous do 12 hodin ze zdravotních důvodů, pan poslanec Kasal do 11.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Kobza mezi 14.30 a 17. hodinou z pracovních důvodů, pan poslanec Kolovratník z pracovních důvodů, paní poslankyně Langšádlová do 11 hodin z osobních důvodů, paní poslankyně Levová do 17 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Zahradníková do 11 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Matyášová z rodinných důvodů, paní poslankyně Melková do 11 hodin z rodinných důvodů, pan poslanec Navrkal do 13 hodin z osobních důvodů, pan poslanec Okleštěk z pracovních důvodů, pan poslanec Onderka z dopoledního jednání z pracovních důvodů, paní poslankyně Ožanová do 13 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Pastuchová z pracovních důvodů, pan poslanec Pávek do 11 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Pražák do 12.30 z rodinných důvodů, pan poslanec Richter z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Staněk Antonín z pracovních důvodů, paní poslankyně Šafránková do 11 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Tureček do 16 hodin z rodinných důvodů, paní poslankyně Válková do 11 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Jan Volný ze zdravotních důvodů, pan poslanec Vondrák mezi 13. a 21. hodinou z pracovních důvodů, pan poslanec Vrána z pracovních důvodů, pan poslanec Výborný do 17.30 z pracovních důvodů, pan poslanec Vyzula ze zdravotních důvodů a pan poslanec Zlesák do 11.30 z osobních důvodů. Dále požádal o své omluvení pan poslanec Jelínek mezi 9. a 11. hodinou z pracovních důvodů.

Dále požádali o omluvení své nepřítomnosti tito členové vlády: pan premiér Andrej Babiš z důvodu zahraniční cesty, paní ministryně Benešová z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Brabec z osobních důvodů, paní ministryně Dostálová z pracovních důvodů, pan ministr Hamáček do 11 hodin z pracovních důvodů, paní ministryně Maláčová z pracovních důvodů, pan ministr Metnar z důvodu zahraniční cesty, pan ministr Plaga do 16 hodin

z pracovních důvodů a pan ministr Vojtěch do 11 hodin z pracovních důvodů. Takže to jsou omluvenky.

Dnešní jednací den zahájíme bodem 317, což jsou odpovědi členů vlády na písemné interpelace. Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášky k ústním interpelacím, a poté proběhne jejich slosování.

Přistoupíme tedy k projednání bodu

317.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Na pořad 35. schůze Sněmovny bylo předloženo celkem 17 odpovědí na vznesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni, a z toho důvodu požádali o jejich zařazení na pořad schůze Sněmovny. Pro dnešek nám zbývá projednat ještě 14 odpovědí na písemné interpelace. Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, které zní: Není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se o odpovědi na jeho interpelaci rozprava a Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná.

A nyní přistoupíme k projednávání odpovědí na písemné interpelace. Jako první je zde interpelace paní poslankyně Věry Kovářové na předsedu vlády Andreje Babiše, která byla přerušena do přítomnosti předsedy vlády. Předseda vlády je omluven, takže tuto interpelaci nebudeme otvírat.

Dále je zde interpelace pana poslance Radka Holomčíka na ministra životního prostředí Richarda Brabce, která je také přerušena do přítomnosti ministra životního prostředí. Takže v ní také nebudeme pokračovat.

Dále je zde další interpelace paní poslankyně Kovářové na předsedu vlády, která je také přerušena do přítomnosti předsedy vlády. Je to sněmovní tisk 595, takže v té také nebudeme pokračovat.

A pak je zde jako čtvrtá interpelace paní poslankyně Adamové na místopředsedkyni a ministryni financí Alenu Schillerovou ve věci podezření z krácení daně koncernem Agrofert. Je to sněmovní tisk 598. Ta byla přerušena v rozpravě, takže tu otevírat budeme. Místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová odpověděla na interpelaci paní poslankyně ve věci podezření z krácení daně koncernem Agrofert. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 598. Projednávání této odpovědi bylo přerušeno v rozpravě v okamžiku, kdy byla přihlášená k vystoupení k rozpravě místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová a poslanec Miroslav Kalousek.

Takže já zahajuji rozpravu. A paní ministryně je tedy přihlášená, takže prosím, paní ministryně, jestli má zájem vystupovat. A poté případně je tedy přihlášen pan předseda Kalousek. Prosím, paní ministryně. Ne. (U řečníště není zapnut mikrofon.) Pardon. Prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená paní poslankyně, je to pro mě trochu složité po týdnu navazovat na tu debatu, ale pokud nejsem časově limitována, tak bych to zrekapitulovala tu svoji odpověď, abych nezačínala uprostřed věty.

Vy jste mě interpelovala vlastně s problematikou prošetřování reklam na... já to tady teď hledám, konkrétně, jak jste to formulovala, jak Finanční správa obdržela podnět v roce 2014 na reklamy za... myslím, že to bylo Čapí... myslím, že to byla firma Imoba, tuším? A jak to

prošetřila, ptáte se mě. Jak v tom postupovala dál, jestli tam byla vyvozena nějaká odpovědnost.

A já tedy se vyvaruji toho, co se vám minulý týden nelíbilo, a to bylo to, že jsem odpovídala otázkou, a budu prostě hodnotit fakta.

Já jsem v situaci takové, že jako ministryně, ani jako ministryně financí – je to dobře, je to dobře – nemám přístup do daňových spisů a nemám přístup ke konkrétnímu daňovému řízení, protože od 1. ledna 2013 orgány Finanční správy podle nového kompetenčního zákona jsou samostatné v této věci a jsem odkázána na informace buď z médií, tak jako vy, anebo na informace, které mi do podkladů Finanční správa dala, protože mi je dát mohla. A já v podstatě vyjdu z kombinace obojího.

Posledně jsem tu měla takový organigram, klidně vám ho mohu dát k nahlédnutí, kde jsem vysvětlovala to, jakým způsobem se na Finanční správě nakládá s podněty z jiné finanční správy v rámci Evropské unie. Ty zprávy mají určitý charakter. Toto jsou takzvané spontánní zprávy, které přijdou speciálním chráněným IT kanálem na Finanční správu, přijdou přes ten kanál přes Generální finanční ředitelství, tady je specializovaný útvar, tady to přichází, oddělení mezinárodní spolupráce při správě daní, toto byla oblast přímých daní, a toto oddělení nemá jinou možnost, oni to nemohou šetřit, oni to pouze přijmou tím chráněným kanálem a jejich povinností je distribuovat to na místně příslušného správce daně, což v tomto případě byl Finanční úřad pro hlavní město Prahu.

To, že se to na této úrovni nikam nezametlo – používám interpretaci, která zazněla v médiích – potvrzuje sám Finanční úřad pro hlavní město Prahu, který v médiích sám potvrdil opakovaně, že tento podnět obdržel a že ho šetřil. S jakým výsledkem já už v tuto chvíli vědět nemohu. Samozřejmě tam jsou pak určité postupy, řídí se to zákonem o mezinárodní spolupráci při správě daní a tento postup má svá pravidla. To znamená, jsou typy dotazů, kde se přímo odpovídá zpětně Finanční správě, pak jsou typy dotazů, kde se neodpovídá, atd. To je přesně popsáno jednak v tom zákoně a jednak na to existují speciální metodické pokyny, které jsou buď centrálně evropské, anebo potom rozpracované Generálním finančním ředitelstvím.

Pak jste se mě ptala, pokud si dobře vzpomínám – zase jste čerpala z médií a je to pravda – že ředitelka Generálního finančního ředitelství uvedla v médiích, že nebyl podán podnět orgánům činným v trestním řízení. Vychází to zase z jejího mediálního vyjádření. Finanční správa to potvrzuje. To zase samo o sobě nemusí nic znamenat. Záleží na okolnostech, které Finanční správa zjistila, protože samozřejmě ten problém může mít x různých daňových řešení, která já posoudit nemohu, to je prostě plně v kompetenci Finanční správy a ona podává podnět orgánům v trestním řízení, pokud zjistí okolnosti, které vedou k tomuto podnětu. Svého času vím – a samozřejmě jsem už přes pět let pryč – že existoval v době, kdy já jsem ještě pracovala na Finanční správě, metodický pokyn, kdy musel každý kontrolní orgán zaznamenat do speciální tabulky, nebo jak bych to nazvala, zda podává, nebo nepodává trestní oznámení v dané věci, kterou prošetřuje, a k tomu stručné zdůvodnění, aby nad tím byla určitá centrální kontrola a nebylo to jenom na tom konkrétním pracovníkovi nebo pracovnících. Většinou to nedělá jeden, jde o to, aby tam byla kontrola více očí, a pak nastupují nadřízení, aby byla kontrola nad tím, že se na to podívá těch očí více.

Já v tuto chvíli v podstatě nemohu – vy jste se mě minule ptala, pokud si dobře vzpomínám, na to, jestli čistě teoreticky, říkala jste, zapomeňte na to, že je tady nějaká firma, čistě teoreticky kdyby byla nějaká faktura, která by znamenala snížení základu daně, bylo by to tak bezesporu, vy jste se mě ptala – šetřilo by se to, nebo myslíte si, že by to mělo dopad? Samozřejmě že mělo. To, co jste se mě ptala, a vy jste se ptala hypoteticky, tak já vám zase hypoteticky odpovídám. To, co jste popsala, by bylo podřaditelné pod nějakou z forem

agresivního daňového plánování, což jsem tady říkala x-krát, že je něco, co Finanční správa velmi tvrdě potírá.

My jako Česká republika jsme v rámci Evropské unie – a to jsem schopna doložit konkrétními údaji, třeba tabulkou, přehledem, když mě budete třeba příště interpelovat – my jsme eurohujeri, to se vám bude líbit – eurohujeri v implementacích všech směrnic, které se týkají agresivního daňového plánování. Pokud nejsme první, kteří implementují tu směrnici, a vy tady o ní rozhodujete v těchto lavicích, tak jsme třeba druzí nebo třetí. Stalo se mi i na Legislativní radě vlády, že se mě jednou ptali, jak to dělají v Polsku, v Německu. Říkala jsem: Já nevím, my jsme první z té šíře těch směrnic. To znamená, všechny je implementujeme jako jedni z prvních, které se týkají agresivního daňového plánování. Je to sada opatření BEPS a celá řada dalších věcí. Tady jsme je probírali.

Ale kromě toho jsme zavedli, resp. Finanční správa – něco Finanční správa, něco Ministerstvo financí – například v roce 2016 speciální přílohu k daňovému priznání, to bylo v kompetenci Finanční správy, která se týká přefakturací mezi takzvanými spřízněnými osobami, § 23 odst. 7 zákona o dani z příjmu. Díky tomu Finanční správa doměřila miliardy. Já jsem tady také ty tabulky s výsledky měla. Loni jste tady schvalovali daňový balíček roku 2019 a tam jste schválili takovou povinnost, která už teď nastupuje, nebo nastoupí, v tom balíčku 2019 už je účinná, že budou firmy sdělovat, do kterých zemí a v jaké výši posílají dividendy, aby mohla Finanční správa zkontrolovat, že skutečně objem dividend odpovídá priznanému zisku a vlastně výši daně a že skutečně si vyplácí dividendu z daně, kterou tady řádně zaplatili, a z objemu, který vlastně přísluší daňovému priznání, že se tedy nejedná o nějaké skryté agresivní plánování.

Já bych ještě chtěla připomenout – my jsme to dávali na stránky, vydávala jsem tiskovou zprávu, ale budu to pořád připomínat – letošní zprávu Nejvyššího státního zastupitelství, pak letošní výroční zprávu Národní centrály organizovaného zločinu, kde obě tyto prestižní složky – určitě tady nebudeme pochybovat o jejich nezávislosti, minimálně u Nejvyššího státního zastupitelství – určitě mají ve výročních zprávách, které dostala na vědomí vláda pro informaci, uvedeno, že je obrovský pokles daňově trestných činů, to znamená, že trestných činů v oblasti daňové kriminality ubylo. Dokonce to spojují například v oblasti DPH – i když tady se bavíme o dani z příjmu, ať jsem korektní – s institutem, jako je kontrolní hlášení. Dokonce i NKÚ, který nás kritizuje velmi často, v jedné ze svých zpráv uvádí, že se velmi zásadně zlepšil výběr daní. A boj s agresivním daňovým plánováním je jedno z velkých témat jak Ministerstva financí, tak Finanční správy.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Než pozvu případné další řečníky, tak vás seznámím s omluvenkami. Omlouvá se nám pan poslanec Špičák mezi 9.00 a 11.00 z důvodu nemoci, omlouvá se nám pan poslanec Hnilička mezi 9.00 a 12.00 z pracovních důvodů, omlouvá se poslanec Nacher mezi 9.00 a 11.00 z pracovních důvodů, omlouvá se paní poslankyně Golasowská mezi dnešního jednání mezi 9.00 a 11.00, omlouvá se pan poslanec Jelínek mezi 9.00 a 11.00 z pracovních důvodů a omlouvá se pan ministr Kremlík od 11 hodin do konce jednání z pracovních důvodů.

Nyní byl přihlášen, než jsme přerušili tuto rozpravu, pan poslanec Kalousek, který tu v tuto chvíli není, takže ta přihláška propadá. Paní poslankyně Pekarová se hlásí. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Dobré dopoledne, dámy a pánové. Paní ministryně, já vám děkuji za obšírnou odpověď. Můj dotaz byl skutečně tehdy na hypotetické firmy. Já jsem je schválně pro jednoduchost nazvala Adam a Eva ze stejného holdingu, kde jsem popisovala hypotetickou situaci takové řekněme finty, která se bohužel

používá mezi některými firmami, totiž opravdu objednávání reklamy, která se dá případně vyhodnotit jako neprovedená v té výši, nebo dokonce fiktivní.

Z vaší obsáhlé odpovědi jsem vyrozuměla, že byste takový případ, pokud byste měla posoudit ať už ze své funkce současné, nebo ze svých funkcí minulých, považovala přesně za ten, který se má dále prověřovat, má se šetřit a má se tedy v tomto případě postupovat podle postupů, které jste tady i názorně graficky předvedla. Děkuji moc za to, protože následně mě nemůže než napadnout samozřejmě z té hypotetické firmy se posunout do reality a ta realita, jak tady jsme se minule před týdnem bavili i s panem kolegou Plzákem, který se ptal, jak mohu některé ty věci znát, jak je mohu vědět, když se jedná o konkrétní případ firmy Čapí hnízdo a dalších ze společnosti Agrofert, tak ta je tedy popsána poměrně jasně ve zprávě OLAFu a já bych si tady z toho dovolila citovat pasáž, která je právě pro tu naši probíranou problematiku relevantní.

Analýza faktur vydaných společností farma Čapí hnízdo, a. s., v letech 2010 až 2013 ukazuje, že při porovnání celkové výše výnosů z hlavních produktů a služeb činil příjem z reklam 91,25 % v roce 2010, 80,81 % v roce 2011, 88,19 % v roce 2012 a 71,49 % v roce 2013. Tyto reklamní služby byly poskytovány výlučně společností náležícím do koncernu Agrofert, jmenovitě Agrofert holding, a. s., 1. října 2013 byla společnost přejmenována na Agrofert, a. s., SKW Stickstoffwerke Piesteritz a celá řada dalších. Tady bych mohla opravdu jmenovat od Penamu, Olmy, Lovochemie, Agrotecu, Preolu, Dezy, Osevy, Prechezy, Zemy, Primagry, a dalších je celá řada.

Tady v tom případě už se nemusíme bavit o firmách Adam a Eva, ale o konkrétních, které jsem tady jmenovala, a navíc ještě dodat, že farma Čapí hnízdo, a. s., nemá v předmětu podnikání ani v té době, o které se tady bavíme, poskytování reklamních služeb. Když si tady zasadíme tento kontext, nebo do toho původního kontextu právě tato zjištění a tato konkrétní zjištění, asi těžko můžeme zpochybnit, tak se vás chci zeptat, jestli, a teď opravdu se nebavím o nějakém konkrétním postupu, který už třeba proběhl, ale na váš názor, na váš názor jako odbornice na tuto oblast, která pracovala v pozicích, která zná vlastně ty postupy, jak jste je nám už tady sdělila, tak jestli mělo podle vás, stačí odpověď ano, nebo ne, dojít k prošetření takového podezření, které tady vlastně naznačuje i tato zpráva OLAFu. Děkuji za jasnou odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. Nyní se hlásil pan poslanec Michálek, takže beru, že paní ministryně se hlásí poté. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, vážené dámy, vážení pánové, já bych se chtěl zeptat paní ministryně v návaznosti na její vystoupení, co je napsáno v těch papírech, jak se naložilo s trestním oznámením, resp. s oznámením, které přišlo z Německa ve věci té společnosti z koncernu Agrofert. Jakým způsobem Finanční správa vypořádala tyto dokumenty z Německa.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a nyní paní ministryně. Prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji. Já shrnu oba dotazy. Paní poslankyně Pekarová Adamová, já ve svých podkladech mám, že zpráva OLAFu doposud oficiálně nebyla – nemohu to teď najít. To, co jste interpretovala, tak je z médií, nemáme dosud oficiální překlad zprávy OLAFu. Zpracovatelé vycházejí z překladu provedeného novináři a zveřejněného na internetu. Ale to je jedno. To je jedno. To je slovíčkaření.

Já jsem tady řekla, a to je jediné, co vím, že Finanční správa podnět obdržela, sám Finanční úřad pro hlavní město Prahy potvrdil, že ho šetřil, nebo šetří, to je přímo z médií, to znamená, nikdo ho pod koberec nezametl, třeba na úrovni Generálního finančního ředitelství, jak se spekovalo také v médiích, a oni to šetřili a jediný závěr, který paní generální ředitelka uvedla do médií, že nebylo podáno trestní oznámení. A je to věc Finanční správy. A tyto věci, na které jste se mě ptala, to jsou věci, které Finanční správa šetřila.

Já jsem tam byla 25 let. Já si dokonce pamatuji v Brně obrovské kontrolní akce na tyto reklamy v dobách patnáct dvacet let zpátky, kdy jsme neměli takovou spolupráci v rámci Evropské unie. Neexistoval ten koloběh mezinárodní výměny informací, který funguje dnes, a už tehdy se to šetřilo, protože tehdy samozřejmě v těch pionýrských dobách si dovolily subjekty, a teď se bavíme hypoteticky, dovolily třeba mnohem víc a byly mohutné celorepublikové kontrolní akce, já si na ně pamatuji, velké, které se dělaly, které končily potom obrovským trestním stíháním.

Takže já jediné, co vím, že Finanční správa sama uvedla, že podnět obdržela, že se tím zabývala, a já mohu se zodpovědností říct po 25 letech ve Finanční správě, a budu se jich vždycky v tomto směru zastávat, že Finanční správa a její úředníci jednají pod heslem padni komu padni. Tady je úplně jedno, jestli je to, jak jste říkala, nějak jste to jmenovala, AB, nebo jste dávala nějakou zkratku, je to úplně jedno. Úplně jedno.

A na váš dotaz, pane předsedo Michálku – je to vlastně obdobné. Finanční správa, je to v její kompetenci. Tam je o tom nějaká stopa. Musí tam být stopa jasná, transparentní. Možná že to byl i typ odpovědi, kde reagovali tomu Německu. To já v tuto chvíli samozřejmě nevím. Oni přiznali sami do médií, podnět jsme obdrželi, a ne na úrovni, na úrovni toho úřadu. Takže je jasné, že propadl tím trychtýřem, přesto před tím chráněným sítím ani nemůže nepropadnout. On tam teče a tam ho ani nemůže nikdo zastavit a prostě zamést pod koberec. To z logiky té věci, toho, jak to funguje, prostě není možné. A ten úřad nám řekl: máme to a šetříme to.

A ještě jsem tu říkala posledně jednu věc, že Ministerstvo financí má určité kompetence. Ono nemůže vstoupit do toho živého řízení. A to je dobře, já jsem ráda. To se zavedlo od 1. ledna 2013, takže víceméně chválím výjimečně dobu předcházející. To byl správný krok, odpolitizovat Finanční správu, a tímto krokem se to stalo. To znamená, Ministerstvo financí do toho nemůže vstoupit. Nemůže vstoupit do toho řízení. Nemůže nařizovat, jak mají postupovat, ale má jednu možnost, a to je tzv. dohlídková činnost, kdy může vykonat dohlídku. A předmětem té dohlídky je, zda se prostě postupuje standardním způsobem. Zda prošetřování něčeho nevybočuje z právních nebo metodických postupů. To udělat může a já v tuto chvíli kvůli nestandardnosti procesu nechci o tom v tuto chvíli mluvit, ale samozřejmě děláme všechno pro to, abychom své kompetence beze zbytku naplnili. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Vidím, že se hlásí paní poslankyně. Než dorazí k mikrofonu, seznámím vás s omluvenkou. Omlouvám se pan poslanci Ferjenčík od 9 hodin do 9.45 hodin z rodinných důvodů. A nyní paní poslankyně Pekarová.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Já si také myslím, že by měla Finanční správa, všechny úřady přistupovat v této zemi ke každému subjektu úplně stejně bez ohledu na to, kdo jej vlastní, a proto je tady vítáme. A to, že jste říkala, že tady je přístup padni komu padni, proto se vás chci zeptat: Pokud se prokáže kdykoliv v budoucnosti, že ten přístup v tomto konkrétním případě takovýto nebyl, to znamená, že tam opravdu došlo k nějakým podezřením, která jsou, že se naplní, že jsou pravdivá a nejsou to jenom podezření,

a že tedy došlo k tomu, že nestandardně bylo přistoupeno právě tady k tomuto případu, tak jestli jste ochotná z toho vyvodit politickou zodpovědnost jakožto ministryně, která za tuto oblast politicky odpovídá. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já jsem se chtěl jenom ujistit, že to správně chápu, takže ta věc je stále živá a je stále v té Finanční správě, stále není skončena, takže tam není zatím žádný zápis o tom vyřízení v nějakém seznamu, o kterém jste mluvila.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím paní ministryni.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Nejdřív na to řeknu – já nevím, pane předsedo. Já jenom vím, že Finanční správa řekla, že obdržela podnět a že ho šetří. V jaké je fázi, jestli je skončený, není skončený. A pak vím z médií od paní generální ředitelky – to řekla do médií – že nepodala trestní oznámení. Nic víc nevím. Já nemám právo žádnou jinou informaci dostat. Jediné, co může ministerstvo provést, je to, že provede dohlídky, zda postupy jsou standardní. To je jediná kompetence.

A na vaši otázku. Já vím, že mě chcete tady potom chytat a tak dále. Já to vylučuji. Já vylučuji to, že by úředníci Finanční správy nepostupovali podle zákona. Ti úředníci jsou tam dneska podle zákona o státní službě. Zákon o státní službě schválila tato Poslanecká sněmovna, možná minulá, ale to je jedno. Myslím jako suverén. Schválila, oni mají jasné povinnosti. Jim je jedno, kdo je ministrem financí, jim je to jedno. Oni postupují podle zákona. Ministři prostě přicházejí a odcházejí, ale oni své povinnosti musí plnit pořád stejně. Takže prostě v tuto chvíli je úplně vyloučeno – a je dobře, že ministr financí do takovýchto věcí nezasahuje. Já vůbec nevím, co konkrétně, jaké případy a v jakém rozsahu a jak dlouho Finanční správa šetří. Já znám pouze metodické postupy a mohu já nebo můj náměstek, pod kterého organizačně spadá Finanční správa, to je náměstek pro daně a cla, provést dohlídku, zda se postupuje standardně v souladu se zákonem.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Teď se mi hlásila paní poslankyně Pekarová.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Připomínám, že se bavíme o době, kdy jste ještě ministryní nebyla, kdy jste ještě byla právě ve Finanční správě vy sama. A proto si myslím, že pokud to takto kategoricky, jasně, vylučujete, tak můžete i na tento mikrofon říci a stát si za tím, že za tím nesete i tu politickou odpovědnost. To znamená, že jste ochotna se za to zaručit natolik, protože tomu opravdu věříte, že to probíhá všechno standardně, opravdu se tady v žádném případě nejedná o nějaký nezvyklý přístup k tady tomu konkrétnímu případu, že tedy za to tu politickou odpovědnost nesete. Ptám se tedy jasněji: ano, nebo ne?

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Paní ministryně bude reagovat, prosím. A já požádám o větší klid v sále.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Točíme se v kruhu, paní poslankyně. Nesu politickou odpovědnost za jakékoliv svoje selhání, za jakýkoliv nezákonný zásah, jakýkoliv politický zásah. To je samozřejmě věc, která je pro mě

nepřijatelná, naprosto nepřipustná a nikdy bych ji nedopustila. A kdybyste přišli a prokázali mi, tak ponesu politickou zodpovědnost. Dokonce si myslím, že bych měla nést trestněprávní následky, kdyby k něčemu takovému došlo. Já to vylučuji a samozřejmě vylučuji to, že by úředníci Finanční správy – proč by tak jednali? Chcete, předjímáte, já vůbec nevím, kam mě tlačíte. Předjímáte, že by dostávali nějaké pokyny? Že by dostávali pokyny, že mají nějak jednat? To je úplně vyloučeno. To nikdo z těch úředníků neudělá. Nikdo z těch úředníků.

Já jsem byla 25 roků úředník, možná 27, když ještě připočtu náměstkyni, to jsem byla taky úřednice. Prostě my víme, jak máme jednat. Podle zákona, podle etiky, podle morálky tak, abychom – já jsem vždycky svoji práci chápala, a věřte, že většina úředníků ji tak chápe, alespoň pokud budu mluvit za rezort Ministerstva financí a Finanční správy, jako veřejnou službu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec Michálek. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl poprosit paní ministryni, jestli by bylo tedy možné nám sdělit, pokud ta věc je už uzavřena, jakým způsobem byla vyřízena. A pokud není uzavřena, tak to samozřejmě chápu, že to je živá věc a že do té nám nepřísluší vůbec zasahovat. Nicméně pokud ta věc už byla vyřízena, tak si myslím, že jak poslanci, tak občané si zaslouží nějakou podrobnou odpověď o tom, jakým způsobem se s tím podnětem, který sem přišel z Německa, ze sousední země – a asi to není tak, že by jen tak rozesílali nějaké papíry do České republiky ve věcech, které si nemyslí, že jsou závažné – abychom měli nějakou informaci o tom, jak s tím bylo naloženo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Paní ministryně bude reagovat.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: To je právě to, co, pane předsedo Michálku, nejde. To nejde. A můžete se zlobit, jak chcete. Nešlo by to, ani kdyby se jednalo o daňovou věc kteréhokoliv z vašich spolustraníků. Je to úplně jedno, o koho se jedná. Nikdy to nejde. Je to takzvaná – vy jste právník, vy mi rozumíte – je to takzvaná zákonná povinnost mlčenlivosti, kterou schválila Poslanecká sněmovna. Byla už v zákoně o správě daní a poplatků, dnes mnohem přísnější je v daňovém řádu od 1. ledna 2011 účinném. A je to dobře, že tam je. Je to dobře. My chráníme – a úplně teď zapomeňte na to, jestli jde o Agrofert, jestli jde o Čapí hnízdo, jestli jde o kohokoliv. Je to ochrana. A nikdy se nestalo, že by něco uniklo. Je to ochrana. A jak já tu informaci nemám, získat ji nemůžu, nikdy si ji nevyžádám, nikdy nebudu riskovat tu politickou odpovědnost, ke které mě vyzývá paní poslankyně Pekarová, nikdy nebudu riskovat, že bych se třeba i neformálně dotázala. Protože samozřejmě vždycky bych riskovala to, že ta informace unikne, že jsem se na něco tázala. Nikdy neporuším v tomto směru zákon.

Takže vy se můžete dotázat jenom Finanční správy. Jediný, kdo může dostat informaci, jsou orgány činné v trestním řízení, to znamená státní zástupce, policejní orgán. Ale zase za situace popsané v tom § 52 daňového řádu. A pak jsou tam samozřejmě nějaké výluky, ale ty se netýkají této kauzy. Takže ministra financí nevyjímáje. Ministerstvo financí může pouze zkontrolovat, zda se postupovalo standardně. To zkontrolovat může. To je všechno.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Takže pan poslanec Michálek se ještě hlásí. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Já vidím, že to tady vzbuzuje nějaké náboženské motivy, což mě mrzí, já bych chtěl, aby to byla diskuze. Já se zkrátka domnívám, že pokud je tady takto vážná věc, tak my jako opozice bychom měli mít nějaké nástroje, jak zajistit skutečně, aby bylo vyvráceno jakékoliv podezření, když tam skutečně takové podezření na poli, řekněme – firmu, která je vlastněna politickou entitou nebo zprostředkovaně premiérem Babišem skrz svěřenecké fondy, tak skutečně my tam do toho vůbec nevidíme. A vlastně jediný, na koho se můžeme spolehnout, jste vy, respektive ředitel, kterého tam jmenujete. Takže asi chápete, že my jako opozice se cítíme, že bychom k tomu něco měli říct, ale že současně tedy, jak říkáte, nemáme nástroje, abychom s tím mohli cokoli dělat.

Orgány činné v trestním řízení se o tom dozvědí pouze v případě, že zase jim to pošle Finanční správa, takže je tam prostě riziko, že ta kompetence je koncentrovaná v tom jednom bodě, a neexistuje tam vlastně žádný způsob vnější kontroly. Já snad – jestli by tam třeba NKÚ mohlo něco udělat, nějakou, pokud by mohlo vstupovat do takovéto věci. To já netuším, zajímal by mě váš názor. A taky by mě zajímalo to, co jste říkala o tom dohledu, který plánujete provést v této věci. To si myslím, že by bylo dobré vysvětlit.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím paní ministryni.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Já neříkám, že ho plánuji. Já jsem řekla, že to je jeden z nástrojů, a řekla jsem, že možná ten nástroj je už uplatněn. Ale že v důsledku nějaké nestrannosti nechci teď u věcí, které ještě nejsou dokončeny, předjímat.

Pane předsedo Michálku, vy jste přece právník, já jsem právník. A úplně to povedeme věcně. To je dobře. To, po čem voláte, by bylo špatně. Teď se vám to hodí, protože se to týká, jak vy říkáte, předsedy vlády, jeho bývalé firmy. Příště se to bude týkat někoho jiného, já nebudu na nikoho ukazovat, nechci být osobní. To je dobře. Finanční správa musí být odpolitizována. Právě že politické vlivy bez ohledu na to, koho se to týká, nesmí do její práce zasahovat.

Já jako náměstkyně ministra financí dám takový rychlý příklad. Strašně se zpolitizovaly minulý – vás se to netýkalo, to byli tady jiní političtí matadoři – zpolitizovaly se strašně takzvané korunové dluhopisy. A tehdejší generální ředitel Finanční správy podlehl tlaku rozpočtového výboru a různým usnesením, a aby – protože on byl vlastně také pod povinnou mlčenlivostí a nemohl říct, jestli šetří tady Adama, nebo šetří prostě někoho jiného, tak řekl: prošetřím všechny případy. A já jsem tehdy mediálně vystoupila a řekla jsem: to je špatně, to už je politický tlak.

Finanční správa měla nastavena jasná kritéria, třeba teď se to netýká této kauzy, pro prošetřování korunových dluhopisů, metodická, podle mne správná – teď se na to dívám ze svého expertního hlediska – měla asi 5, 6, 7 kritérií, kam by stejně firmy, které vy jste sledovali, spadly podle těch mediálních závěrů. A to, že se šlo prošetřovat 5 000 případů, že se ta kapacita odčerpala, bylo právě špatně, protože ta kapacita se mohla použít na úplně jiné kauzy. Takže ten politický tlak, po kterém voláte, ta politická kontrola, by bylo to nejhorší, co by se mohlo stát. Bez ohledu na to, kdo je u moci, bez ohledu na to, kdo je v Poslanecké sněmovně.

A co jste se mě ještě ptal? To znamená, podléhá to § 52. Pokud tam najdete průlom, já říkám, že ho tam nenajdete, tak se obraťte na Finanční správu, ona vám odpoví stejně jako já, ani mně to nemůže dát a já to nechci.

A co se týče samozřejmě trestního oznámení, nemáte pravdu, že podá Finanční správa, nebo že se tím budou orgány zabírat, jenom když podá trestní oznámení. Trestní oznámení můžete podat kdokoli. Kdokoli může podat trestní oznámení, kdo ví o skutečnostech nasvědčujících o tom, to vy víte jako právník, že byl spáchán trestný čin. A NKÚ, jestli to spadá do kompetence NKÚ, to já v tuto chvíli vám neřeknu, ale jediné, co mám v podkladech, že NKÚ se tím nezaobíral. Jestli NKÚ může v tomto směru, myslím si, že do otevřených kauz ani ne. Ale já nechci zasahovat do kompetencí NKÚ.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní seznámím Sněmovnu ještě s omluvenkami. Omlouvá se nám pan ministr Toman dnes a zítra z pracovních důvodů a omlouvá se nám pan poslanec Plzák mezi 10. a 12. hodinou z pracovních důvodů.

Pan poslanec Kalousek se nyní hlásí. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Paní ministryně, vy jste řekla panu předsedovi Michálkovi: Vy jste právník, já jsem právník. Já právník nejsem, ale šest let jsem dělal ministra financí, vy jste také ministryně financí. A dělala jste na Finanční správě dlouhá léta. Takže oba víme, že když přijde podnět na Generální finanční ředitelství, tak se s ním zachází nějakým procesem. Je někomu postoupen. Podle jeho obsahu. Buď to dostane oddělení analýzy rizik, nebo to dostane oddělení přímých daní. (Ministryně ukazuje poslanci tabulku.) A vy jste to tady ukazovala, ano. Tento podnět je někomu postoupen. Souhlasím, ano. Jde to tímhle procesem. Děkuji za graf, sám jsem neměl svůj zpracovaný. A také je to postoupeno místně příslušnému finančnímu úřadu, což tuším v případě Čapího hnízda je územní pracoviště Benešov.

Já si ještě umím představit, že ta operace by unikla, kdyby nebyl zaslán podnět. V okamžiku, kdy podnět zaslán je a ta pracoviště to dostala, tak prostě odpovědný pracovník Finanční správy musel vidět, že se na Čapím hnízdě nechci říct realizovalo, ale fakturovalo 280 mil. za reklamu. Kdyby to bylo 280 tis., tak při ostré pozornosti, kterou Finanční správa věnuje nákladům na reklamu a optimalizaci daňové povinnosti za reklamu, tak jenom u 280 tis. by byl kolem toho docela fofr. Je naprosto vyloučeno, je naprosto vyloučeno, že poté, co přišel podnět, by mohl Finanční správě uniknout naprosto nesmyslný nerealizovatelný objem ve výši 280 mil. na Čapím hnízdě.

Dovolím si tvrdit na základě mnohaletých zkušeností, které mám na Ministerstvu financí, že došlo ke zcela účelovému zastrčení této věci pod koberec, že došlo k zametení něčeho, k čemu zameteno být nemělo. Jestli jste říkala, že Finanční správa má být odpolitizována a má měřit všem stejně, tak jsem si stoprocentně jist, že v tomhle případě tomu tak nebylo. Že právě proto, že odpolitizována nebyla, tak svému ministrovi tuhle věc odpustila a nešetřila. Protože není představitelné, není představitelné pro nikoho, kdo trochu zná mechanismy finančních úřadů a Finanční správy, že 280 mil. by prostě někomu jen tak prošlo. To je absurdní! To mohlo projít jednomu jedinému člověku, to byl v té chvíli ministr financí, a já vůbec nevylučuji, že při zametení té kauzy pod koberec mohl být spáchán kriminální čin.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Paní ministryně bude ještě reagovat.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Jedna věta, protože pan předseda tady nebyl, takže neslyšel moje předcházející vystoupení. Nezametlo se to pod koberec, je to nezametnutelné pod koberec, takovéto kauzy, úplně obecně. Tady jsem ukazovala orgány, vy jste potvrdil, že takhle to funguje. Propadne to chráněným kanálem na

finanční úřad a Finanční úřad pro hlavní město Prahu potvrdil, že podnět dostal a šetří, nebo šetřil, nebo šetří. To je celé. Víc podléhá, ostatní informace podléhají mlčenlivosti.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Paní ministryně, já nemám samozřejmě žádný instrument, kterým bych mohl prokázat opak. Mám jenom svůj normální úsudek a mám zkušenosti s vašimi tvrzeními. Vzpomenete-li si, před rokem jsem protestoval proti tomu, že jsou vypisovány odměny na doměrky. Vy jste autoritativně prohlásila dokonce do televize, že jste si to nechala prověřit a že je to nesmysl, že žádný takový pokyn vydán nebyl. Po roce v téže televizi jste řekla stejně autoritativně, že ten pokyn, který nikdy vydán nebyl, paní generální ředitelka zrušila. Opravdu nemůžete chtít, abych vám věřil.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Paní poslankyně Pekarová se ještě hlásí do rozpravy.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Tak abychom si to shrnuli, aby se dostalo ještě na další z interpelací, které jsou v pořadí. Tak paní ministryně, co si myslím, že je velmi důležité, tady na tento mikrofon řekla, že je připravena vyvodit politickou zodpovědnost z toho, pokud se prokáže, a protože policie šetří tento případ podle veřejně dostupných informací, tak se to třeba brzy dozvíme, jak to ve skutečnosti tedy bylo se zametením pod koberec. Opravdu to budeme mít černé na bílém. A potom tedy tady bylo jasně zaznamenáno, že dneska jste na tento mikrofon řekla, že z toho politickou zodpovědnost vyvodíte. Pro mě je to důležité, pokud v tomto směru opravdu stojíte za těmito slovy, což, když kýváte, tak asi ano. (Ministryně stojí před řečnickým.) Tak věřím tomu, že dostojíte i tomuto konkrétnímu prohlášení, které tady bylo.

Myslím si, že teď už můžeme, pokud ještě nemají kolegové, koukám tady na pana kolegu předsedu (Michálka), zájem, tak bych navrhla usnesení, kterým bychom mohli tuto interpelaci ukončit. Ale vidím, že ještě zájem je, tak dám přednost kolegovi a navrhnu je následně.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Samozřejmě usnesení můžete navrhnout kdykoli v rozpravě.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Tak navrhnu usnesení, protože těch dotazů, kterých v interpelaci byla celá řada, a domnívám se, že celá řada z nich byla zodpověditelná i bez toho, aby bylo nutné se odkazovat na ustanovení v zákoně ohledně mlčenlivosti, tak vás požádám o schválení usnesení, že nesouhlasím s touto odpovědí na interpelaci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře, děkuji, já jsem si to zaznamenal. Pan poslanec Michálek se ještě hlásí. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já samozřejmě beru na vědomí to, co říká paní ministryně. Já jsem ten poslední, kdo by chtěl politizovat funkčnost orgánů státní správy ve vztahu ke správě daní. Nicméně současně si myslím, že nějaký kontrolní mechanismus z vnější kontroly by tam nastaven být měl, protože přece jenom daně jsou zdrojem příjmu

státu, a pokud to zůstane úplně bez kontroly, tak i tam se můžou objevit některé negativní jevy.

Takže já bych chtěl avizovat, že zvážím možnost, jestli je v této věci dána působnost NKÚ a zda by Poslanecká sněmovna neměla požádat NKÚ, aby provedl nezávislou kontrolu správy daní na tomto úzce vymezeném úseku v oblasti vypořádání zahraničních podnětů na možné daňové úniky související s reklamou.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Takže pan poslanec. Prosím.

Poslanec Pavel Pustějovský: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych jménem poslaneckého klubu hnutí ANO požádal o přestávku v délce pěti minut před hlasováním o usnesení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře. To je velmi neobvyklé, ale pokud zde není vyšší představitel klubu ANO, tak to dám k dispozici. Pokud se již nikdo další do rozpravy nehlásí, rozpravu k tomuhle tisku končím. Mám zaznamenaný návrh nesouhlasného usnesení a je zde žádost o pět minut přestávky pro poradu klubu ANO, takže dělám přestávku do 9.55 hodin, pak budeme hlasovat. (Hlasy poslanců ze sálu: Dvacet pět. Pět?) Pět minut. (Hlas ze sálu: Dvacet pět?) Dvacet pět minut? Pět minut. Do 9.55 hodin. (Hlas ze sálu: Pardon.) Ještě pro jistotu: přestávka na pět minut do 9.55 hodin.

(Jednání přerušeno od 9.50 do 9.55 hodin.)

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 9.55 hodin. Budeme tedy pokračovat v projednávání sněmovního tisku 598, jímž je interpelace paní poslankyně Pekarové na paní ministryni Schillerovou ve věci podezření z krácení daně koncernem Agrofert. Jednání jsme přerušili na pět minut na poradu klubu ANO. Já ještě svolám všechny kolegy do sálu. Je zde žádost o odhlášení, takže vás odhlásím. Prosím, přihlaste se znovu svými kartami, a až se nám počet přihlášených ustálí a bude větší než 66... vypadá to, že tedy jsme všichni přihlášení.

Budeme hlasovat o nesouhlasném stanovisku Sněmovny s touto interpelací. Myslím, že je jasné, o čem hlasujeme.

Zahajuji hlasování. Ptám se tedy, kdo je pro nesouhlasné stanovisko? Kdo je proti?

V hlasování číslo 159 je přihlášeno 93 poslanců a poslankyň, pro 36, proti 47. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme vyčerpali všechno z tohoto. Projednávání tohoto tisku končím a posuneme se k další interpelaci, kterou je interpelace paní poslankyně Dany Balcarové ve věci prodeje elektrárny Počerady Pavlu Tykačovi na předsedu vlády Andreje Babiše. Jedná se o sněmovní tisk 601. Paní poslankyně Balcarová není přítomna, takže interpelace propadá a nebudeme se jí dále zabývat.

A dále zde je interpelace pana poslance Lubomíra Volného ve věci životní situace pana Karla Krainy. Je to sněmovní tisk 602, je to interpelace na předsedu vlády Andreje Babiše, takže tou se zabývat budeme. Předseda vlády Andrej Babiš odpověděl na interpelaci poslance Lubomíra Volného ve věci životní situace pana Karla Krainy. Interpelace spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 602. Zahajuji rozpravu a prosím pana poslance.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové, já bych chtěl požádat o přerušení jednání do přítomnosti pana premiéra. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Svolám kolegy do sálu. Budeme tedy hlasovat. Vypadá to, že jsou tady všichni. Zopakují, že budeme hlasovat o přerušení této interpelace do přítomnosti pana premiéra.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti přerušení?

V hlasování číslo 160 je přihlášeno 97 poslanců a poslankyň, pro 48, proti 29. Návrh nebyl přijat, takže budeme pokračovat v projednávání, a já tedy dám znovu slovo panu poslanci Volnému.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Jsem poměrně překvapen přístupem poslanců hnutí ANO. Nevím, jestli jsme se tady s něčím podobným už setkali.

Seznámím vás zhruba s tím, o co jde. Celou interpelaci načítat nebudu, protože je dostupná v systému. Jde o to, že pan Karel Kraina se osobně potkal s panem premiérem Andrejem Babišem na jednom z volebních mítinků v rámci Moravskoslezského kraje a panem premiérem mu bylo osobně přislíbeno, že pokud hnutí ANO vyhraje volby, on se stane premiérem, tak zařídí anebo zajistí panu Krainovi schůzku s ministrem nebo ministryní spravedlnosti ve věci obnovení jeho trestního řízení, ve kterém byl podle jeho názoru, podle názoru pana Krainy, nespravedlivě odsouzen poté, co byl napaden skupinou sociálně nepřizpůsobivých spoluobčanů, a z toho napadení přes všechny předložené důkazy vyšel jako viník.

Smyslem této interpelace bylo to, aby pan Karel Kraina dostal šanci v přímém přenosu sledovat vystoupení premiéra této země, který by buďto potvrdil tento svůj slib a vysvětlil, proč jej nesplnil, anebo by mu prostřednictvím našeho přímého, onlineového přenosu řekl, řekněme, zprostředkovaně do očí, že mu nikdy nic podobného neslíbil. Je mi líto, že k ničemu takovému nedojde, a je mi líto toho, že další občan České republiky se střetl s arogancí a nezájmem ne této Sněmovny, ale poslanců hnutí ANO. Tímto bych zřejmě svou interpelaci ukončil. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já vás ještě seznámím s omluvenkami. Omlouvá se nám poslanec... Pan poslanec Juchelka ruší svou omluvu, je přítomen od 9.45 hodin. Pan poslanec Bauer se nám naopak omlouvá mezi 10.00 a 11.30 z pracovních důvodů a pan poslanec Klaus se nám omlouvá z pracovních důvodů do dnešních 13 hodin.

A nyní tedy, pokud se nikdo další nehlásí do rozpravy, tak já rozpravu k tomuto bodu končím. Návrh usnesení pan poslanec nenavrhuje, takže se již nebudeme touto interpelací dále zabývat.

A je zde další interpelace, a to je... Pan předseda Michálek s přednostním právem?

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, já považuji opravdu za nedůstojné této komory, že pokud premiér je omluven a není tady přítomen, tak na interpelaci poslance není žádným způsobem odpovězeno. Já si myslím, že bychom měli dát možnost, aby tato věc byla projednána, až bude premiér přítomen, a myslím si, že tímto způsobem by většina v Poslanecké sněmovně neměla zneužívat svoji hlasovací většinu, kterou má, a znemožnit, aby opoziční poslanci tady projednávali body jenom kvůli tomu, že jejich premiér se nedostavil na jednání Poslanecké sněmovny. To mně přijde, že je zkrátka nefér a hodně to snižuje úroveň kultury v naší politice.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Budeme pokračovat. Je zde dále interpelace pana poslance Zdeňka Ondráčka ve věci údajného prodeje lázeňského domu Mercur v Mariánských Lázních na místopředsedu vlády a ministra vnitra Jana Hamáčka. Je to sněmovní tisk 611. A já tedy předám předsedání.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní a pánové, členové vlády, budeme pokračovat. Hlásí se pan kolega Zdeněk Ondráček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane předsedající. Pan ministr vnitra není přítomen, ale dovoluji mi, abych vás alespoň ve zkratce seznámil, než požádám o přerušení, o co mi v interpelaci jedné, a já jsem podal ještě hned interpelaci druhou a v mezičase jsem i včera obdržel odpověď, o co mi jde.

Policie ČR, resp. Ministerstvo vnitra prostřednictvím své organizace Zařízení služeb Ministerstva vnitra provozuje lázeňské doby po České republice. Nejznámější – Karlovy Vary – Tosca, Františkovy Lázně – Luna, Luhačovice a také Mariánské Lázně – lázeňský dům Mercur. Policisté, kteří slouží, a nejenom policisté, ale i hasiči, mají právo po odsloužení 15 let služby na lázeňskou rehabilitační péči. Těch forem je několik, jak ji mohou vykonat. Podle odpovědi pana ministra má na tento druh rehabilitace nárok 28 tisíc lidí ročně, ale kapacita v lázeňských domech je pouze 8,5 tisíce, nebo něco přes 8 tisíc.

Dostala se ke mně informace od kolegů policistů a hasičů, že pan ministr zvažuje prodat jeden z lázeňských domů, a to konkrétně lázeňský dům Mercur v Mariánských Lázních, a já vám přečtu, co o tomto objektu se píše na stránkách Zařízení služeb Ministerstva vnitra: Lázeňský dům Mercur leží v nejkrásnější lokalitě města přímo naproti kolonádě s vývody minerálních pramenů. Kapacita lůžek 91 atd. Na nejkrásnější lokalitě přímo ve středu města. Ministerstvo vnitra se rozhodlo o tomto objektu říct, že je pro ně nepotřebný, protože by museli investovat – paní ministryně financí, zkuste si poslechnout – 300 milionů korun! Ale vzhledem k tomu, že mají ušetřit 3 % lidí podle nařízení vlády, tak se rozhodli všem rozdat výpovědi a ten objekt prohlásit za nepotřebný. Policisté už dneska, a ti, kteří tam jezdí, dokonce vědí, kdo by měl být ten, kdo ten objekt převezme, a rozhodli se, že prostě ten objekt nepotřebují. Objekt, který leží v nejkrásnější lokalitě přímo na kolonádě, Ministerstvo vnitra ho má v majetku, a aby ušetřilo 3 %, tak jak chce po něm vláda, tak všechny zaměstnance propustí, sníží kapacitu pro příslušníky, kterou následně bude nakupovat někde jinde za daleko větší peníze, než je ubohých 300 milionů korun.

To rozhodnutí bylo poměrně rychlé, protože ještě v loňském roce i v letošním roce probíhaly přípravy na rekonstrukci toho objektu. Tam je potřeba vystavět jídelnu, protože to zařízení nemá vlastní stravovací možnosti, ale projekt, který je připraven, a už probíhají všechna potřebná řízení, mluví o dostavbě toho objektu o jednu budovu, která propojí dva současné objekty a udělá stravovací kapacitu i pro policisty, kteří vykonávají rehabilitaci v nedalekých Františkových Lázních. Tam by se to jídlo dováželo. Takže by se zabily tzv. dvě mouchy jednou ranou. Vše ještě na začátku roku probíhalo, připravovalo se na rekonstrukci atd. Ale abychom ušetřili 3 % lidí, a tím, že nemáme údajných 300 milionů korun, tak prohlásíme tento majetek za nepotřebný, kam nikdo nechce jezdit, a odejdou.

Dokonce v té odpovědi, kterou budu žádat probrat příště, je uvedeno to, že se zkrátí pobyt příslušníků v té rehabilitaci ze současných dvou týdnů – ale berte to, že to je pouze deset dní, první týden přijedete v pondělí, jste tam celý víkend a následující druhý týden odjíždíte v pátek, takže to je nějakých 12 dní, v pondělí ty procedury nejsou a poslední den už pak také ne – že se zkrátí pobyt na jeden týden. To znamená, policista nebo hasič, který slouží

v Moravskoslezském kraji, se bude trmáčet 500 kilometrů přes celou republiku, aby do 12 hodin nastoupil, a v pátek ráno se sbalí a pojedou domů. Zkuste mi říct, vy odborníci ze zdravotnictví, nebo kteří se lázeňskou péčí zabýváte, jaký to bude mít smysl – tři dny procedur!

Já jsem o této věci zde v předsálí mluvil s panem ministrem zdravotnictví a ten mi řekl: Absolutní nesmysl. Aby to mělo nějaký význam, musí lázně být nejméně desetidenní. Nejméně. Ale standardně by bylo více než dva týdny, nebo dva týdny a delší. Ale my zkrátíme na tři dny, protože s tím prý daly souhlas odbory, projednáno na ministerstvu a ušetříme 3 % lidí, kteří nebudou bez práce, protože kvalifikované zdravotní sestry, popřípadě personál pracující v tomto zařízení, najdou své uplatnění v okolních lázeňských domech poměrně rychle. A pan ministr byl velmi rychlý, minulý týden už rozdával výpovědi, takže ti lidé jsou ve výpovědích a kroky, které činí Ministerstvo vnitra, jsou velmi rychlé k tomu, že od konce roku bude objekt opuštěný, převede se na Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových. Nikdo nebude mít zájem a koupí ho ten, o kterém ti policisté, kteří mě upozorňují, který o to ten zájem má, a koupí objekt v nejkrásnější lokalitě města, přímo naproti kolonádě s vývody minerálních pramenů přímo v objektu. Takto si představuje vláda České republiky a Ministerstvo vnitra hospodařit se svým majetkem, hospodařit s majetkem s péčí řádného hospodáře.

Já jsem nedávno podal trestní oznámení na Ministerstvo vnitra za prodej jiného objektu, do kterého se investovaly desítky milionů korun, ubytovací kapacita, poslechněte si dobře, kolem 50 lůžek v krásné lokalitě chráněné krajinné oblasti, prodáno za 2,5 milionu korun. Dva miliony šest set padesát. Já jsem tenkrát řekl: Dopřic, kde jsem já byl, to bych si klidně vzal hypoteční úvěr a ten objekt bych koupil! Ale koupil ho někdo jiný a Ministerstvo vnitra získalo do své kapitoly 2,5 milionu korun a ztratilo kapacitu 50 lůžek v jiném zařízení. Ale to se netýká lázeňského domu Mercur.

Takže já bych vás, vážené kolegyně, vážení kolegové, vás, kteří byste o to měli zájem, s tím seznámil a na příštím jednání, že bychom zkusili pana ministra vnitra v této věci interpelovat, pokud mi dáte tu možnost a budete souhlasit s tím, že bych požádal o přerušení této interpelace do přítomnosti pana ministra. Možná pan ministr ví, proč tady není, protože je omluven do 11 hodiny, výpovědi jsou rozdány a čím déle to bude probíhat, tím ty kroky budou nezastavitelné, a až to jednou projednáme, tak řekne hm, smůla, už ti lidé jsou někde jinde a my to musíme zavřít, protože ty lidi už nemáme a není, kdo by poskytoval příslušníkům Policie České republiky a Hasičského záchranného sboru tu péči, kterou potřebují a kterou jsme jim zaručili zákonem.

Takže já tímto žádám o přerušení projednávání této interpelace do doby přítomnosti pana ministra vnitra a vás žádám, abyste tento návrh podpořili a pomohli mi v této interpelaci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zdeňku Ondráčkovi. Zagonguji. Požádám kolegy, kteří jsou v předsálí, aby pokud mají zájem hlasovat, přišli. Odhlásil jsem vás, požádám vás o novou registraci. Prosim, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Budeme hlasovat o návrhu na přerušení projednávání interpelace, podle sněmovního tisku 611, do přítomnosti ministra vnitra a prvního místopředsedy vlády Jana Hamáčka. Ještě chvíličku posečkám... Můžeme hlasovat.

Zahájil jsem hlasování pořadové číslo 161 a ptám se, kdo je pro návrh na přerušení. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 161 z přítomných 77 pro 72, proti nikdo. Návrh byl přijat a projednávání interpelace, sněmovního tisku 611, bylo přerušeno.

Budeme pokračovat v dalších interpelacích, které podali poslanci písemně, a s odpověďmi ministrů nebyli spokojeni. Další interpelací je interpelace podle sněmovního tisku 615. Jde o interpelaci Zbyňka Stanjura na místopředsedu vlády a ministra průmyslu a obchodu Karla Havlíčka, který odpověděl na tuto interpelaci o počtu a struktuře osob samostatně výdělečně činných. Otevírám rozpravu a pan kolega Zbyněk Stanjura se hlásí. Prosím o klid. Slovo má pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, já jsem interpeloval pana ministra průmyslu a obchodu z důvodu, abychom sjednotili údaje a fakta, abychom pak mohli vést nad těmito údaji a fakty věcnou obsahovou diskusi. Zajímá mě vlastně počet OSVČ, rozdělení, které to mají jako hlavní činnost a vedlejší, součet, a pak vlastně věkové rozdělení, rozdělení do kategorií podle věku, a speciálně jsem se ptal na počty OSVČ, které současně studují nebo současně pobírají důchod.

Když se podíváte do té odpovědi, kterou jsem dostal od pana ministra a jeho ministerstva, tak zjistíte, že máme trošku zmatek v naší legislativě. To nevyčítám ministerstvu ani panu ministrovi. Když se podíváte, tak podle živnostenského zákona máme fyzické osoby, které podnikají, pak podle zákona o důchodovém pojištění a pojistném na sociálním zabezpečení máme osoby samostatně výdělečně činné, a aby toho nebylo málo, tak ještě sleduje, omlouvám se, abych to řekl přesně, Český statistický úřad osoby pracující na vlastní účet v České republice. A když se podíváte, tak ta čísla prostě nesedí. Máme tři evidence, pokaždé jsou jiná čísla. Já myslím, že je to úkol pro legislativu, tudíž pro Sněmovnu i pro Senát, abychom to pokud možno jenom sjednotili, abychom měli jenom jedna čísla.

Důvod, proč jsme ta čísla chtěli, je to, že chceme otevřít debatu o případné podpoře některých skupin, možná některých věkových skupin a podobně, možná bychom mohli debatovat o tom, zda mají být úplně stejné podmínky pro ty, kteří mají hlavní, nebo vedlejší činnost.

Nicméně čísla, která jsem dostal, tabulky, které jsou obsaženy ve sněmovním tisku 615, jsou vypovídající. Nemám k tomu žádnou připomínku, jenom s tím podnětem, že by bylo asi mezirezortně dobře se na to podívat a pokud možno sjednotit název. Podnikatelům ještě říkáme drobní podnikatelé, živnostníci, osoby pracující na vlastní účet, fyzické osoby, které podnikají, a OSVČ. A podle mě by to bylo dobře. Tady se ukazuje to, co nás trápí ve veřejné správě opakovaně, a nejenom v této oblasti. Máme mnoho údajů, vedeme je opakovaně, vedeme je na různých centrálních orgánech státní správy a přitom ta čísla nesedí. Popravdě řečeno, a já panu ministrovi věřím, že říká, že je to způsobeno různou metodikou. Kdo z nás si umí představit, jaký je rozdíl mezi OSVČ a osobou pracující na vlastní účet? Já za sebe říkám, že nejsem schopen definovat ten rozdíl mezi OSVČ a osobou pracující na vlastní účet. A když se podíváte, rozdíl je ve statistických. Pokud vyjdeme z toho, že živnostenské úřady správně evidují, správně je napsáno, že je to evidenční orgán, podnikatele, respektive fyzické osoby, které podnikají, tak dojdeme k závěru, že jich máme více než 2 miliony, ale OSVČ máme 1 milion – rozdělené na hlavní a vedlejší činnost.

Já nevím, jestli ten argument, který je určitě pravdivý, že jsou tam vedeni i ti, kteří mají pozastavený výkon živnosti, nebo ji prostě neprovádějí i přesto, že jsou registrovaní, jestli je to opravdu 50 %. Možná by stálo za to ty databáze pročistit, možná i na základě nějakého legislativního podnětu, abychom to věděli přesně.

Ale já jsem vlastně ten nesouhlas vyjádřil kvůli poslednímu odstavci té odpovědi, která mě zklamala, ten odstavec mě zklamal. A pokud budeme dostávat takové odpovědi, tak nám

nezbude nic jiného, než se s každou interpelací obracet přímo na premiéra, protože věřím, že premiér pak zaúkoluje všechna ministerstva a dostaneme všechny odpovědi na otázky, na které jsme se ptali.

Poslední odstavec, já vám ho odcituji: Počty OSVČ studentů, počty OSVČ občanů, kteří pobírají starobní nebo invalidní důchod, nemá Ministerstvo průmyslu a obchodu k dispozici. Doporučuje se v této otázce obrátit na Ministerstvo práce a sociálních věcí, resp. Českou správu sociálního zabezpečení, příp. Český statistický úřad. – Připomíná mi to pohádku o kohoutkovi a slepičce.

Pane ministře, já jsem očekával a očekávám i nadále, že to udělají vaši úředníci, že oni si najdou tu správnou státní instituci, zjistí ty údaje, odpovědí mně, a pokud já vyjádřím nesouhlas, tak se ty informace dozví celá Poslanecká sněmovna. Tak já pak navrhu, abychom vyjádřili nesouhlas ne s tím, co ta odpověď obsahuje, ale s tím, že rovnou žádám pana ministra, aby mně doplnil ty údaje, aby to vykomunikovali buď s MPSV, statistickým úřadem nebo Českou správu sociálního zabezpečení. Přece nebudu psát další tři interpelace s tou samou otázkou v té samé věci, to mi přijde neproduktivní.

A opět to podle mě ukazuje na obecnější problém české veřejné správy, že opakovaně poskytujeme údaje, přitom stát nemá centrální evidenci. Místo aby si státní instituce předávaly informace, v tomto případě kdyby MPO požádalo MPSV, tak věřím, že by MPSV ty informace poslalo. A stává se to poslancům, stává se to občanům, stává se to firmám. Já myslím, že bychom měli mít systém jedněch dveří, že když o něco požádám, a pokud to není zrovna u toho okýnka, u té instituce, tak ty instituce to samy mezi sebou vykomunikují a občanovi – doufám, že občané jsou i poslanci – nebo poslanci ty informace poskytnou.

V okamžiku, pokud dostanu odpověď, a věřím, že pan ministr moji žádost podpoří a že zaúkoluje své úředníky, aby to získali, tak už nebudu vyslovovat nesouhlas s touto interpelací a budu mít všechny údaje k dispozici. A my sami se se svými kolegy a experty poradíme, zda jsme schopni z opozičních lavic napsat nějakou změnu zákona, která by sjednotila tu evidenci, aby byl pokud možno jeden orgán, který to bude evidovat, aby tam byly relevantní údaje a aby bylo jenom jedno označení, abychom když budeme říkat v té hovorové češtině, je to v pořádku, drobní podnikatelé, živnostníci, OSVČ, aby k tomu existovala jedna databáze. V této chvíli bohužel existují databáze tři, což bezesporu není problém Ministerstva průmyslu a obchodu, to bych chtěl zdůraznit.

Takže můj návrh na vyslovení nesouhlasu se týká pouze toho posledního odstavce, pouze těch údajů, které bohužel odpověď na mou interpelaci neobsahuje. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zbyňku Stanjurovi. O slovo se hlásí místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu Karel Havlíček. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já děkuji za tu interpelaci. Myslím, že je důležité o tom takhle mluvit, protože skutečně pro běžného smrtelníka se v tom zorientovat není úplně jednoduché.

Principiálně jde o to, že skutečně existují různé databáze, když je hodně zjednoduším, tak jedna je pod správou našeho resortu, to je tedy ta živnostenská, druhá je pod ČSÚ, jak zde padlo, a další je pod Českou správu sociálního zabezpečení. Ještě třeba říct, že ta čísla, i když na první pohled vypadají rozdílně, tak když se podíváme trošku hlouběji, tak jsou v zásadě všechna správná a problém je v tom, že ty databáze sledují rozdílná kritéria ve

smyslu toho, jak se zařazují, což ale samozřejmě může na první pohled vypadat jako určitá komplikace. Než dojdou k těm trochu detailnějším číslům, tak řeknu ten úplně nejhrubější pohled, jak je možné na živnostníky nahlížet. Já jsem se tím řídil po dobu takřka posledních deseti let v rámci Asociace malých a středních podniků a živnostníků. Uznávám, že to je lehce zaokrouhlené, já ta čísla pak zpřesním, ale principiálně ten problém je totiž ještě hlubší.

Můžeme říct skutečně, že máme přibližně plus minus 2 mil. fyzických osob, které jsou zaregistrovány jakožto osoby samostatně výdělečně činné. Přibližně – a to tady ještě nezaznělo – tyto 2 mil. osob drží 3 mil. živnostenských listů, to znamená, 1,5 vychází na jednu osobu, což není nic mimořádného, prostě má živnost'áky třeba na dvě věci. Říkám to proto, že se velmi často i v médiích hodně zkresluje to, že se říká, kolik vlastně je podnikatelů, a přitom se to mění za to, kolik je rozdaných živnostenských listů. No ale to samo o sobě ještě vůbec nic neznamena, protože podstatné je to, kolik jich je aktivních. Já za chvíli dojdou k tomu, co je to vlastně aktivní a neaktivní živnostník. Těch aktivních, kteří podnikají – a rovnou si to zjednodušíme, jsou to ti, kteří odvádějí v tomhle tom případě sociální zabezpečení, ať už jako zálohy, nebo finální platbu –, tak těch je přibližně milion. Čili skutečně to přibližně vychází milion – dva – tři.

A teď co se týká toho jednoho milionu. On to není úplně přesně jeden milion, je to 1 028 tis. OSVČ, čili osob samostatně výdělečně činných. Pojd'me se na ně podívat trochu detailněji.

Za prvé jsou to tedy skutečně ti, kteří podnikají, alespoň vycházíme z toho, že když platí sociální zabezpečení nebo zálohy, tak má zájem podnikat a podniká, s tím, že je třeba ještě rozlišovat, že se musí zvážit a musí rozhodnout resp. musí vykategorizovat, kdo je v činnosti hlavní a kdo je v činnosti vedlejší, protože ono je to trochu zavádějící. 1 028 tis., pokud bychom skutečně vzali, že jsou ti aktivní, tak je třeba říct, že tady bychom byli jednoznačně jedničkou v Evropě, a troufám si tvrdit, nemáme to tedy všechno úplně zmapováno, že možná i jedničkou na světě ve smyslu počtu aktivních živnostníků na počet obyvatel. Faktem je to, že v tomhle čísle 1 028 tis. je 40 % těch, kteří to dělají jako činnost vedlejší – řeknu příklad, je třeba paní učitelka a ještě dává hodiny angličtiny mimo, nebo kdokoli jiný – a 60 % jsou ti, kteří dělají pouze tuto činnost.

S ohledem na to, jaké statistiky třeba používá Německo – teď jenom udělám takovou odbočku – kde kategorizují 2,8 mil. živnostníků na řádově 80 mil. obyvatel, se už to číslo, těch aktivních, přibližně 600 tis., to je těch 60 %, vůči tomu celkovému počtu obyvatel v České republice už přece jen trochu blíží. I tak musíme říct, že jsme v tomhle ale skutečně jedním z lídrů světových, v každém případě evropských stoprocentně, a je to nepochybně důsledek 90. let, kdy se tady rozjela živnost a téměř každý si pořizoval živnostenský list. Pak to samozřejmě opadlo, živnostenské listy zůstaly zamčené v šuplících a – a to je důležitá zpráva – my jakožto resort MPO, resp. odbor živnosti, se tak vždy po určité době snaží prosit všechny ty aktivní a neaktivní živnosti a zredukovat je, ale to vždycky až po určitém časovém horizontu.

Zajímavé ještě v tom vývoji počtu živnostníků, ještě jednou toho 1 milionu 28 tisíc, je to, jak se vyvíjely jejich počty nahoru a dolů, a zejména jak se vyvíjely jejich počty v té činnosti hlavní a v té činnosti vedlejší. A myslím, že je to docela zajímavé. Srovnám to za posledních deset let, ať je tam nějaká perioda. V roce 2009 jsme měli 957 tis. živnostníků, nyní jich máme 1 028 tis. s tím, že přibližně do roku 2015 to klesalo, od roku 2016 to roste opětovně nahoru, a dobrá zpráva je ta, že poslední rok máme poměrně zajímavý posun o téměř 20 tis. živnostníků. Nicméně je to třeba sledovat i z úhlu pohledu – a to už není tak úplně dobrá zpráva – těch činností v hlavní činnosti a ve vedlejší činnosti. Je třeba říct, že v tuto chvíli máme 60 % těch, které jsou v hlavní činnosti, a 40 % těch, které jsou ve vedlejší činnosti. A dobrá zpráva je opět tedy to, že obě ty činnosti rostou v posledních letech. Jenom

řeknu jedno číslo – v té hlavní činnosti je teď 600 tis. a bylo jich 585 tis. před dvěma lety, takže naštěstí nám to roste. Ale ještě v roce 2009 bylo 70 % těch, kteří měli hlavní činnost, a 30 % těch, kteří měli vedlejší.

Kde je ten důvod, proč nám roste za těch posledních deset let počet živnostníků na vedlejšák, je ve velké části spojen s nástupem žen do podnikání. Když se totiž podíváme, to je docela zajímavé, na posledních deset let, tak absolutní přírůstek nebo úbytek mužů v podnikání je nula, absolutní přírůstek žen v podnikání je 50 tis. To znamená, ženy za posledních deset let jakožto osoby samostatně výdělečně činné se pouštěly do práce a je to dáno tím, že ony si to berou hodně jako vedlejšák, jsou to ženy třeba po mateřské, jsou to ženy, které třeba přišly o práci a pustily se do podnikání, ženy, které se chtěly nějakým způsobem osamostatnit, to sociologicky neumím zhodnotit, ale v každém případě ty ženy na vedlejší činnost v tom do určité míry sehrály dost významnou roli. Tak to je tedy, co se týká těch čísel.

Co se týká té další části otázky, která byla mířena na strukturu. Já teď tady asi nebudu detailně ukazovat, jaká je struktura živnostníků ve smyslu věku. Ale myslím, že jeden zajímavý trend je třeba říct, a to je to, že nám stárne populace živnostníků, což je zase dáno tím, že ti, kteří začali v těch devadesátých letech podnikat, se dostávají prostě už dnes postupně do důchodového věku a množství těch, které přicházejí nově, i když zase v těch posledních třech letech nám to naštěstí začíná růst a otáčet se to, tak to nedohání množství těch, které končí v tom důchodovém věku tou přirozenou cestou, nebo tou cestou, kdy prostě stárnou. Takže nám začíná narůstat počet těch, kterým je šedesát a více, a to docela dramaticky. Myslím tím šedesát let a více. Takže začíná se to překlápět ve prospěch, když to řeknu takhle v uvozovkách, té skupiny, která je už v tom pokročilejším věku, nebo v tom věku šedesát let a více. Takže to jenom ohledně toho trendu.

Co se týká té poslední části otázky. Tam myslím, že není problém vyjít vstříc v tom, že i náš úřad zajistí všechna ta data, která jsou případně ještě na Ministerstvu práce a sociálních věcí a v Českém statistickém úřadu. Nemám s tím problém a uděláme to. Je to práce, kterou samozřejmě zvládneme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi. Nyní pan předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. A poté další kolega. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Za prvé vám chci poděkovat za tu vstřícnost. Mně to určitě ulehčí práci. A já to dám určitě k dispozici kolegům, kteří budou mít zájem o ta čísla.

Pan ministr vlastně zmínil ty dva trendy, které jsem chtěl zmínit také. Je to zhruba 60 na 40. Já myslím, že je dobře, že si všichni budeme pamatovat jeden, dva, tři miliony. To jsou čísla, která... 22 tisíc navíc není úplně podstatné. Nicméně opravdu nám klesá procentuální podíl těch, kteří jsou v hlavní činnosti. Minus těch čísel z té interpelace, zhruba v roce 2012 to bylo 65, 35. A dneska je to 60 na 40. A současně z toho trendu je evidentní to, co říkal pan ministr, že ta populace, resp. věkový věk živnostníků se zvyšuje. Tam právě směřoval i ten dotaz ohledně počtu studentů, jak motivovat i mladé lidi, aby se také část z nich zkusila živit samostatně. Abychom měli ta čísla, a tady ten trend vidíme, tak si myslím, že máme přemýšlet o podmínkách pro mladé začínající. Jak je ztraktivnit, aby si to zkusili. Aby největším cílem studentům, jak dneska je, aby nastoupili nejlépe do nějakého velkého korporátu. Když čtete výsledky, aspoň v médiích, o tom, co si přejí končící vysokoškoláci, jak si představují svoji další kariéru, tak naprostá většina chce nastoupit do velkých korporátů.

Já když debatuji se studenty, říkám, já tomu rozumím. Na druhé straně tam máte svůj rozvoj nejvíc vázaný interními a vnitřními předpisy. Tam prostě zapadnete jako kolečka do

toho velkého stroje, a když jste šikovní, tak strojem někdy lezete nahoru, ale objektivně řečeno, máte tam méně prostoru pro nějaký kreativní přístup v uplatňování vlastních nápadů apod. K tomu také směřovala ta interpelace, tak abychom ta čísla měli a pak mohli věcně debatovat.

Já už k tomu nic víc nemám. Kdyby pan ministr souhlasil s tím, že bychom vyslovili ten nesouhlas, ať to máme i formálně, že to... Říkám. dnes už nebudu znova vyslovovat nesouhlas. A kdokoliv z vás, kolegyně, kolegové, budete mít zájem, tak vám ta čísla samozřejmě dám k dispozici, abychom mohli společně přemýšlet o podmínkách pro podnikání pro naše živnostníky.

A z té debaty ještě jedna věc. A poprosil bych asi pana ministra, aby na vládě se poradili o nějakém možném sjednocení jak v té databázi, tak v tom názvosloví. To se velmi těžko dá napsat z opozičních lavic, protože to určitě bude podrobná legislativní práce. A já souhlasím s tím, že z těch čísel, která jsou (nesrozumitelné) databázi, (nesrozumitelné) jako pan ministr, že ta vypovídající je ta databáze OSVČ, těch, kteří platí pojištění. Spíš mě zaráží, že 50 % živnostníků je vlastně neaktivních. Nevím, pan ministr se to občas snaží, a je to rozumné, to není každý rok, tak jenom někdy si zase říct třeba na hospodářském výboru v bodě různé nebo při nějaké příležitosti, až se budou projednávat živnostníci, kdy naposled se to nějakým způsobem aktualizovalo a jaká je příčina. Mně přijde 50 % hodně. Já bych řekl, že přirozeně může být 15, 20 %. Někdo to přeruší apod. Takže opravdu nejvypovídající je ta tabulka s OSVČ, těch, kteří platí pojištění. To jsou ti, kteří skutečně podnikají zhruba v tom poměru 60 ku 40.

Možná ještě zajímavá věc, ta mě napadla dodatečně, to jsem do té interpelace nezmínil. Určitě by bylo zajímavé se také podívat na počty těch, kteří používají výdajové paušály v jednotlivých skupinách výdajových paušálů, u těch aktivních. Když se tak přeme o výši výdajových paušálů, zda je to ulehčení byrokracie, nebo nástroj k daňové optimalizaci, abychom viděli na to konkrétní legislativní prostředí, jak reagují vlastní živnostníci, kolik z nich volí jeden výdajový paušál a kolik z nich sleduje jednotlivé náklady a jednotlivé příjmy. To si myslím, že je také zajímavé do té debaty o případné úpravě podnikatelského prostředí.

Děkuji a dávám tedy formálně návrh na vyslovení nesouhlasu s touto odpovědí s tím dodatkem, že pan ministr přislíbil, a já mu za to děkuji, že ty dodatečné údaje ještě písemně dostanu.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. V rozpravě budeme pokračovat ještě vystoupením pana poslance Martina Jiráka. Já ho požádám o malinké strpení, přečtu omluvy došlé předsedovi Sněmovny. Omlouvá se mezi 11. a 13. hodinou paní poslankyně Karla Šlechtová z pracovních důvodů, ministr zdravotnictví od 9 do 11 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Lukáš Černožský z pracovních důvodů od 14.30 do 18.00 a paní poslankyně Miloslava Rutová od 9.00 do 11.30. Nyní pan poslanec Martin Jiránek.

Poslanec Martin Jiránek: Děkuji za slovo. Já bych byl rád, kdybychom se o těchto číslech s panem ministrem, případně s úředníky z ministerstva, pobavili i třeba na podvýboru pro podnikání, protože já už jsem před rokem vlastně žádal po ministerstvu čísla o studujících, studentech, i třeba z pohledu toho, kolik máme lidí, kteří třeba znovu zkoušejí podnikat a do nějaké doby nepodnikali, protože jsem se inspiroval určitým polským modelem na podporu začínajících podnikatelů atd. A byl pro mě... nedával jsem interpelaci, ale zkoušel jsem si vykomunikovat všechny ty jednotlivé úřady, o kterých mluvil pan předseda. A vlastně žádá data, pořádná data, která jsem chtěl, jsem finálně nedostal.

Myslím si, že ani ten dotaz vlastně není dostatečně plný informací, když to řeknu, a bylo by dobré rozpracovat ta jednotlivá data a čísla, pokud se chceme bavit o podpoře právě těch začínajících podnikatelů, ještě více podrobně, a na to bychom potřebovali ideálně zástupce těch jednotlivých úřadů, protože ideál toho, že si někde i třeba jako poslanec nakliknu, co chci vědět, a vyjede mi to z databáze, bohužel pořád ještě nemáme.

Tak nějak trošku inspirativně vyzývám pana ministra, že bychom se pobavili o tom, jak se o těch datech pobavit nějak společně a hlavně více dopodrobna.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pokud se nikdo nehlásí do rozpravy... Pan místopředseda vlády ještě. Prosím, pane ministře.

Místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu ČR Karel Havlíček: Já bych tedy jenom na závěr. Čili ano, souhlasíme s tím, že nyní nesouhlas, a s tou podmínkou to, že tam dáme toto. Myslím, že to je věcné.

Co se týká té podpory mladých, tak tam to skutečně aktivujeme dneska prostřednictvím rozjetí, dřív se tomu říkalo začínající podnikatel, dneska je to start-up. Ale v zásadě je to stále totéž, protože to není jenom o těch technologických start-upech, a tam myslím, že se tomu celkem věnujeme. Připravuje se na to opravdu celá sada opatření.

Jenom bych trošku varoval před všemi těmi tabulkami ve světě, které chodí, že rozhodující pro začínajícího podnikatele je doba založení živnosti. Já si myslím, že to není ta nejvíc rozhodující záležitost. Tu živnost si dneska, kdo chce, založí během jednoho dne prostě, a dokonce během jedné hodiny přes internet. Ale daleko důležitější je to, vytvořit jim dneska zázemí a infrastrukturu pro to, aby třeba někde sdíleli své služby, aby si nemuseli pronajímat hned kanceláře. Čili to jsou ty hany, inkubátory, akcelerátory, které by neměly dotovat někoho, kdo začíná podnikat, tam si musí pomoci také trochu sám, ale měly by mu vytvořit prostředí proto, aby se mohl věnovat tomu hlavnímu svému byznysu, a ne tomu, aby prostě si pořizoval kopírku atd. To si skutečně může někde sdílet. Takže to si myslím, že je trend, který jde dneska ve světě, a když tohleto dobře uchytíme – a my na to dáváme skutečně podporu docela významnou, znova říkám, ne finanční pro ty, kteří začínají, ale pro ty, kteří tvoří ty infrastruktury, ať už je to CzechInvest nebo kdokoliv další, tak vlastně nám vznikají krásné hany a inkubátory v rámci celé ČR a může se to rozvíjet. Takhle k tomu třeba přistoupili ve Spojených státech a opravdu jim to dobře, dobře funguje.

Takže za mě je to všechno a děkuji mockrát.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministroví průmyslu a obchodu Karlu Havlíčkovi. A nyní tedy ten návrh, jestli jsem správně pochopil pana poslance Zbyňka Stanjuru, na vyslovení nesouhlasu. Budeme hlasovat v hlasování... Přítomnost je podle mého soudu... Podle toho, jestli chcete, tak vás znovu odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

A rozhodneme tedy v hlasování, které zahájím, až se ustálí počet přihlášených. Ještě jsem zagongoval... Já myslím, že dosáhneme potřebného kvora. A můžeme tedy hlasovat.

Můžeme tedy hlasovat. Zahájil jsem hlasování 162 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 162, z přítomných 80 pro 44. Návrh byl přijat.

Budeme pokračovat, a to opět interpelací pana poslance Zbyňka Stanjury, tentokrát na místopředsedkyni vlády a ministryni financí Alenu Schillerovou. Jde o sněmovní tisk 616. Požádám sněmovnu o klid, abychom mohli pokračovat v projednávání této interpelace.

Otevírám rozpravu. Hlásí se pan poslanec Zbyněk Stanjura. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Avizuji – hned to zdůvodním – poměrně netradiční procedurální návrh, a to abychom sloučili rozpravu k interpelacím, sněmovní tisky 616, 617 a 618. Hned vysvětlím.

Já jsem se obrátil na tři resorty, které bezesporu vykonávají nějakou vlastnickou politiku, na resort financí, resort dopravy a resort Ministerstva průmyslu a obchodu, s dotazy, které vlastně byly identické. Ptal jsem se na to, kdo definuje vlastnickou politiku státu, jaké jsou hlavní body této vlastnické politiky, kdo prosazuje a pak vlastně na statistické údaje o všech majetkových účastech, o tom, kdo je vede, jaké je složení managementu, případných dozorčích rad či představenstva, o tom, jaká je funkční doba těchto lidí.

Musím s uspokojením konstatovat, že zejména v oblasti statistiky jsem dostal plné informace, takže musím pochválit všechna tři ministerstva. Máme k dispozici, a tím pádem máte všichni ve svém tisku přehled o všech významných majetkových účastech státu včetně personálního složení managementu, dozorčích rad či představenstev či správních rad, podle toho, u kterého podniku nebo majetkové účasti. Nicméně ty odpovědi se poměrně zásadně liší v prvních třech otázkách, které jsou důležitější než ten seznam, to znamená, kdo definuje vlastnickou politiku státu, jaké jsou její hlavní body a jak se prosazuje. V zásadě ještě na to, jak se prosazuje, jsou odpovědi identické, jsou logické, prosazují to zástupci státu v řídicích či kontrolních orgánech.

Abych nepřeskakoval, dovolil bych si dát procedurální návrh, abychom vedli rozpravu ke všem těm třem interpelacím. Zatím nemám v úmyslu navrhnout vyslovení nesouhlasu, spíše si to v debatě vyjasnit. Všichni tři ministři, resp. paní ministryně a dva její kolegové jsou přítomni, takže nic nebrání tomu, abychom to do 11 hodin stihli.

Zkusím popsat ten problém. Ministerstvo dopravy napsalo, že nemá kompetenci určovat vlastnickou politiku státu, když to zjednoduším. Ministerstvo průmyslu mi napsalo, že vlastnickou politiku určuje vláda. Na základě nějakého usnesení z roku 2014 mělo Ministerstvo financí vypracovat materiál, na základě toho se měla řídit všechna ministerstva. Z Ministerstva financí mi napsali, že ten materiál skutečně vypracovali, bohužel ho vláda nepřijala. Neznám důvody, pro mě bylo překvapením, já jsem nevěděl, že to vláda nepřijala, nakonec to byla nová informace. Ale to není to nejdůležitější. Současně mi Ministerstvo financí napsalo, že vlastnická politika se řídí interními směrnicemi ministerstva, které jsou bezesporu neveřejné. Myslím, že interní směrnice z logiky věci, z toho názvu "interní", jsou neveřejné.

V zásadě ale ani v jedné z těch odpovědí jsem se nedozvěděl, jaké jsou hlavní body vlastnické politiky. Mě třeba zajímá – jeden z největších státních podniků, nebo státní účast, to není státní podnik, jsou České dráhy, a. s. Desítky miliard obratu, desetitisíce zaměstnanců. Ministerstvo dopravy, všichni občané chápou a rozumějí tomu, že za České dráhy zodpovídá Ministerstvo dopravy. Ona to úplně není pravda podle složení řídicího výboru, ale logicky občané a myslím, že i my předpokládáme, že odpovědnost za České dráhy má Ministerstvo dopravy. Současně mi pan ministr napsal, že neurčuje vlastnickou politiku státu. A materiál Ministerstva financí nebyl přijat. Pak je logická otázka, kdo určuje například vlastnickou politiku státu u Českých drah a jaké jsou její hlavní body. A tam ty body mohou být různé. Stát může sledovat zejména ekonomické ukazatele nebo například poskytování nějakých veřejných služeb, které jsou v zájmu státu a jeho občanů.

Pokud mi vyhovíte, já bych byl pro, abychom vedli tu debatu společně. Já myslím, že klíčová otázka je, kdo vlastně určuje vlastnickou politiku státu, zda jsou skutečně jen interní směrnice – to já nepovažuji za šťastné. Rozumím, když vláda neschválila komplexní materiál, že ministerstvo musí něco dělat. U Ministerstva dopravy to nebylo vůbec jasné. Pochopil jsem z té odpovědi u MPO, že to vlastně také dělají na úrovni ministerstva. Tak spíše asi paní ministryně, zda má ambici ten materiál znovu předložit, případně přepracovaný, aby ho vláda schválila, tím pádem bude veřejný a i my se můžeme seznámit s tím, kdo určuje a jaké jsou hlavní body vlastnické politiky.

Dokud to nebude určeno, tak se vlastně nemá cenu přít, jak jsme se přeli v některých jiných interpelacích, co stát vlastně chce v ČEZ, co chce v Českých drahách, co chce v ČEPSu. Protože my vlastně nevíme, jaké jsou úkoly, tak těžko můžeme říci, jestli se úkoly plní dobře, nebo špatně, případně nemůžeme debatovat o obsahu té vlastnické politiky, jestli má být skutečně zaměřena pouze na produkci zisku, nebo jsou tam i jiné úkoly, což já chápu, že tam mnohdy budou i jiné úkoly.

Děkuji. Pane místopředsedo, dávám procedurální návrh, abychom sloučili rozpravu ke třem sněmovním tiskům.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, pan poslanec Zbyněk Stanjura navrhl sloučit rozpravu ke třem interpelacím. Podle § 54 odst. 8 zákona o jednacím řádu a § 63 odst. 1 a 6 je to návrh, který je procedurálně možný a musíme to odhlasovat. V případě, že to přijmeme, přeruším jednu interpelaci po druhé a pak bychom zahájili sloučenou rozpravu. To je tedy procedurální postup. Doufám, že nikdo nic nenamítá proti postupu předsedajícího a můžeme tak rozhodnout.

Rozhodneme v hlasování číslo 163, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování pořadové číslo 163, z přítomných 92 pro 79, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Proto přerušuji projednávání tisku 616, interpelace Zbyňka Stanjury, a zahajují projednávání sněmovního tisku 617, interpelaci Zbyňka Stanjury, tentokrát na ministra dopravy, a tu zároveň přerušuji a také zahajují projednávání interpelace Zbyňka Stanjury podle sněmovního tisku 618 na místopředsedu vlády a ministra průmyslu a obchodu Karla Havlíčka a zároveň ji přerušuji a zahajují sloučenou rozpravu k těmto třem interpelacím.

Sloučená rozprava k tiskům 616, 617 a 618

Jako první se hlásí místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová. Paní místopředsedkyně vlády, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane předsedo, je to tak, jak jste to shrnul, na financích skončí vždycky všechno – to je jen trošku bonmot. Vy jste to shrnul velice správně. My jsme se nijak nedomlouvali na odpovědích, každý odpověděl tak, jak to viděl ze svého úhlu pohledu.

Samostatná vlastnická politika státu, to je to gros, na co jste se ptal, skutečně není v současné době jednotně definována. To znamená, že při vykonávání vlastnické politiky státu, a to bylo i předmětem mé odpovědi vám, jsou Ministerstvem financí respektovány

principy OECD pro správu a řízení státem vlastněných společností, které jsou zakotveny v Kodexu správy a řízení společností ČR z roku 2018, který vychází z obecných pravidel srovnatelných národních kodexů Corporate Governments, zejména rakouský a německý kodex, z mezinárodních standardů Corporate Governments a konkrétních pravidel, která reflektují tuzemskou a evropskou legislativu. To je jakýsi soubor a rámec správy a principů. To jsem vám všechno uváděla, pokud tedy budete souhlasit, tak bych to možná už všechno nečetla, máte to v odpovědi. (Poslanec souhlasí.) Děkuji.

Uváděla jsem vám tam, jaké jsou oblasti předmětů, které sledují jednotlivé resorty, pak strategie a pak to, že vlastně Ministerstvem financí navržená strategie, a my jsme ji skutečně v souladu s tím usnesením – teď hledám ten rok, kdy jsme to poslali na vládu – 2017, ano, mám to v té odpovědi, my jsme ji skutečně navrhli.

Tedy byla ta strategie odmítnuta, ale samozřejmě že to v tuto chvíli pro nás nekončí, protože my musíme dosáhnout toho, aby vláda schválila jasný dokument, protože v tuto chvíli samozřejmě, i když se řídíme těmito principy, i když máme nastaveny jakési interní pokyny, i když je všichni dodržujeme každý z úrovně svých kompetencí, tak samozřejmě toto není úplně žádný ideální stav v tuto chvíli. A vlastně musíme naplnit usnesení vlády, které Ministerstvo financí toto navrhovalo.

To znamená, že já v tuto chvíli počítám s tím, že do konce roku, odhaduji, protože na tom pracujeme, předložím do vlády znovu materiál, to znamená znovu materiál, kde si musíme říct, za prvé – víte, že jsem vám přiložila do té odpovědi i podrobnou analýzu všech těch společností, aby byl kompletní přehled. My si musíme i říct, na kterých společnostech máme zájem, které chceme utlumit, které chceme naopak priorizovat. Prostě dát tomu jasnou štabní kulturu a pak samozřejmě na těch principech, na kterých to stejně všichni spravujeme, postavit ten vládní materiál, protože jenom vláda může být tím, kdo vlastně tuto politiku bude prosazovat a tuto politiku přijme. Takže mou ambicí v tuto chvíli, a na tom samozřejmě pracuje odborný tým Ministerstva financí – ale to není jenom otázka Ministerstva financí. My musíme spolupracovat i s kolegy z dalších rezortů. Takže já v tuto chvíli plánuji do konce roku předložit ten materiál znovu do vlády. Bude veřejný.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní místopředsedkyni vlády a ministryni financí Aleně Schillerové. Nyní se hlásí pan ministr dopravy Vladimír Kremlík a ptám, jestli bude mít zájem také pan místopředseda vlády. Ano. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr dopravy ČR Vladimír Kremlík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane poslanče, vážené paní poslankyně, vážená veřejnosti, my samozřejmě jako Ministerstvo dopravy jsme odpověděli na dotaz panu poslanci Stanjurovi, kde jsme mu poskytli detailní přehled, pokud jde o jednotlivé státní organizace v rezortu Ministerstva dopravy. Tady můžete vidět velmi stručný přehled, který zahrnuje konkrétní organizaci, konkrétní složení statutárních orgánů, představenstva, počty zaměstnanců a hospodářské výsledky a samozřejmě okolnost, pokud je řízena někým jiným, než je přímo ministr, případně některý jiný subjekt, například České dráhy, řídicí výbor, který je složen z různých zástupců různých ministerstev.

Pokud jde o výkon vlastnické politiky státu, tak tady bych chtěl konstatovat, že oceňuji tento dotaz směrem k tomuto tématu, a my jako Ministerstvo dopravy úzce spolupracujeme s Ministerstvem financí a samozřejmě s místopředsedou vlády panem Havlíčkem na tom, aby skutečně byla a existovala strategie vlastnické politiky státu. Pro nás to bude klíčový dokument, který bude zavazovat nás jako rezortní ministry, pokud jde o její prosazování. Je třeba nezapomenout, že ovšem existuje ještě jeden dokument, který determinuje fungování

těchto státních organizací, a to je usnesení vlády 835 ze dne 12. 12. 2018, které definuje zásady odměňování vedoucích zaměstnanců a členů řídicích orgánů. I z tohoto dokumentu vycházíme. A pak v některých případech, pokud jde o některé státní organizace, pak samozřejmě je tam tzv. výbor pro personální nominace zřízený při Úřadu vlády.

Pokud jde o zmíněné České dráhy, tak tam bych chtěl říci, že úzce kooperuji s vedením Českých drah, to znamená s představenstvem a dozorčí radou. Teď myslím jako my, Ministerstvo dopravy a řídicí výbor, a České dráhy by měly projednávat teď na podzim svoji strategii. Tam by se měly především zaměřit na modernizaci vozového parku, na nutnost významných investic za účelem plnění uzavřených smluv o závazku veřejné služby v dopravě, přičemž především to je plnění objednávek krajů a Ministerstva dopravy a samozřejmě posílení konkurenceschopnosti Českých drah ve vztahu k soukromým dopravcům. Nesmírně důležitý úkol pro České dráhy je potom personální stabilizace společnosti, a to jak na úrovni managementu Českých drah, tak samozřejmě provozních zaměstnanců, zejména strojvedoucích, kterých, vnímám, že není dostatek, resp. je jich nedostatek. Důležité pro České dráhy bude udržení ratingu Baa2 a stávajících výhodných podmínek pro externí financování.

Samozřejmě České dráhy čeká aktuální pokračování v přípravě na přechod na plně liberalizovaný železniční trh. Především se má projevit ve zvyšování úrovně poskytovaných služeb, zvyšování konkurenceschopnosti s cílem posilování Českých drah na trhu. Samozřejmě důležitá bude transformace řídicí struktury společnosti a modernizace jejich vnitřních procesů s cílem efektivního fungování v plně tržním prostředí. Samozřejmě jsou tam určité historické zátěže v důsledku nedokonalé a nedokončené transformace Českých drah, státní organizace. Asi na to vzpomínáte, pane poslanče, jednalo se o roky kolem roku 2000.

Pak samozřejmě nesmírně důležitá bude konsolidace skupiny Českých drah a výhled a strategie ve vztahu k dceřiným společnostem. Nesmírně důležité budou potom příležitosti na otevřeném trhu, aktivizace nových trhů. České dráhy by neměly čekat pasivně na příchod konkurence ze zahraničí, ale měly by také aktivně dobývat i cizí trhy. (V sále je silný hluk!)

Takže to je velmi stručně, pokud jde o Ministerstvo dopravy a prosazování vlastnické politiky státu v rezortu Ministerstva dopravy. Chtěl bych ještě poděkovat za spolupráci s panem místopředsedou vlády Havlíčkem a s paní ministryní Schillerovou v této věci. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministrovi dopravy a nyní v rozpravě pan místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu Karel Havlíček. Pane místopředsedo vlády, máte slovo. Ale ještě než začnete mluvit, ještě jednou požádám o klid!

Místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já už to nebudu natahovat, protože vše zde padlo od paní ministryně financí i z pohledu rezortu od kolegy Kremlíka. Jenom doplním jedinou věc, že v rámci MPO mimo to, že samozřejmě respektujeme OECD atd., tak zavádíme významně náročnější systém řízení majetkových účastí. Ono to není jenom o tom, že si vydefinujeme, co bude, kdo bude dělat, ale když se to potom skutečně fakticky řídí po té ekonomické stránce, stránce synergických efektů, jasně se definuje a současně i vyhodnocuje úroveň a role správních, nebo chceme-li dozorčích rad v jednotlivých vedeních společnosti managementu a představenstvech a děláme poměrně i zásadní změny. Jinak vše jsem dal do té písemné odpovědi. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Já děkuji panu místopředsedovi vlády a ministrovi průmyslu a obchodu Karlu Havlíčkovi. Dále v rozpravě pan poslanec Zbyněk Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji. Stihneme to. Nebudeme navrhopvat vyslovení nesouhlasu. Jestli mohou dobře interpretovat slova paní ministryně, tak já bych očekával někdy v prvním kvartálu příštího roku, že by vláda mohla ten materiál projednat. To budou zřejmě obecná pravidla vlastnické politiky. Za nás, my si představujeme, že ty podniky se rozdělí mezi ty, jejichž obsah vlastnické politiky bude určovat vláda jako celek, a ty méně významné, že by je určovaly jednotlivé rezorty. Myslím si, že je to rozumné, že každou majetkovou účastí se nemusí zabývat vláda jako celek. To byl vlastně důvod, proč jsem dal nesouhlas s tou odpovědí, abychom si to vyjasnili.

Děkuji jednak za ty písemné podklady. Každý z vás, kdo budete mít zájem, si to můžete najít. Neinterpeloval jsem ministra vnitra, protože tam má Českou poštu. Asi jsem nezahrnul úplně všechny, ale interpeloval jsem ty tři rezorty, kde těch majetkových účastí je nejvíce.

Pane místopředsedo, nenavrhuji hlasování o vyslovení nesouhlasu s odpovědí u všech tří interpelací, sněmovní tisky 616, 617, 618.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu ODS Zbyňku Stanjurovi za jeho návrh a mohu projednávané tři interpelace, to znamená interpelaci pod číslem 616 na paní místopředsedkyni vlády a ministryni financí Alenu Schillerovou (považovat) ukončenou. Taktéž 617 na pana ministra dopravy Vladimíra Kremlíka a 618 na ministra průmyslu a obchodu a místopředsedu vlády Karla Havlíčka. Děkuji za odpovědi a končím projednávání těchto bodů. Neotevřu další interpelaci, protože tady mám ještě několik omluv z dnešního jednání. Mezi 11. a 12. hodinou se z pracovních důvodů omlouvá pan poslanec Jaroslav Holík, omlouvá se do 13 hodin z pracovních důvodů pan poslanec Dominik Feri, od 14.30 do konce jednacího dne pan poslanec Pour, dále se omlouvá ze zdravotních důvodů mezi 11. hodinou a 16. hodinou pan poslanec Karel Schwarzenberg a od 9 hodin do 11 hodin se omlouvá z pracovních důvodů pan poslanec Josef Hájek. Další omluva je od pana poslance Bendy, který to má do konce jednacího dne z osobních důvodů. Další omluva je mezi 11. a 13. hodinou z pracovních důvodů od pana poslance Miloslava Janulíka a mezi 9.00 a 11.45 se z pracovních důvodů omlouvá paní poslankyně Věra Adámková. To jsou omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny.

A protože se blíží 11. hodina, končím tedy blok odpovědí na písemné interpelace poslanců, kteří vyslovili nesouhlas s odpovědí ministrů vlády České republiky. Budeme pokračovat dalšími body podle zákona o jednacím řádu.

Nyní tedy je před námi chvíle, kdy je možné se ještě vrátit k programu schůze. Hlásí se pan poslanec Ferjenčík.

Ještě než vám udělím slovo, tak přečtu pevně zařazené body, abychom věděli o případných změnách, k čemu by se vztahovaly. Pak předám řízení schůze. Teď jsou pevně zařazené body podle původního hlasování Poslanecké sněmovny 155 – státní svátky, první čtení. A body 245, 246, 247, 248, 249 a 250. (Poslankyně SPD vznáší námitky mimo mikrofon, že zde není dostatečný počet ministrů.) To je moje věc, paní poslankyně. To je organizační řád, je to z Poslanecké sněmovny a na to opravdu ministry nepotřebují, na naše rozhodnutí o pořadu schůze. A odpoledne bychom se zabývali bodem 318, což jsou ústní interpelace. Případně bychom o těchto pevně zařazených bodech jednali po ústních interpelacích po 18. hodině.

Nyní má slovo pan poslanec Ferjenčík. Zároveň předávám řízení schůze.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já navrhuji posun sněmovního tisku 490, to znamená změna rodičovského příspěvku, na první místo v bloku třetích čtení. Netýká se to dneška, týká se to pátku. Pro případ, že bychom se rozhodli přerušit tu mimořádnou schůzi za účelem, aby právě rodiče malých dětí nebyli v nejistotě, jak to tedy od ledna bude, tak bych chtěl, aby byla tato možnost. Takže prosím o podporu návrhu předřadit rodičovský příspěvek v bloku třetích čtení zítra. Bavím se o pořadu té řádné schůze, nikoliv té mimořádné, pouze pro případ, že by se domluvil nějaký kompromis uvnitř Sněmovny. Díky za podporu tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobré dopoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Další na změnu pořadu schůze. Nikoho nevidím, tak vás všechny odhlásím. Zaregistrujte se prosím všichni svými hlasovacími zařízeními. (Námítka z pléna, že v sále není ministryně financí.) Paní ministryně je tady, já ji tady vidím, je tady před námi. Nic se neděje, všechno je v absolutním pořádku.

Takže budeme hlasovat o návrhu na změnu pořadu schůze, sněmovní tisk 390 (správně 490) zařadit na první místo bloku třetích čtení.

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 164, přihlášeno 106 poslankyň a poslanců, pro 56, proti 3. Návrh byl přijat.

Kontrola hlasování. Pan ministr Zaorálek má hlasovací kartu číslo 18. Ruším omluvu paní poslankyně Ožanové na záznam. Dochází ke kontrole hlasování. Pan poslanec Votava.

Poslanec Václav Votava: Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, chtěl bych zpochybnit hlasování, protože jsem hlasoval ne, a na sjetině mám ano.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Takže budeme hlasovat o vaši námítce.

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 165, přihlášeno 122 poslankyň a poslanců, pro 117. Návrh byl přijat.

Nyní budeme opět hlasovat o návrhu změny pořadu schůze, sněmovní tisk 390 (správně 490) zařadit na první místo bloku třetích čtení. Já slyším klepání, takže vás odhlašuji. Přihlaste se prosím. Pan poslanec Holík ruší svoji omluvu – na záznam.

Zahájil jsem hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 166, přihlášeno 124 poslankyň a poslanců, pro 63. Návrh byl přijat. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Je kontrola hlasování? Probíhá kontrola hlasování. Mezitím přečtu omluvu. Pan poslanec Julius Špičák se omlouvá dnes od 11 do 13 hodin ze zdravotních důvodů. Pan poslanec Dolínek.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem se nyní díval na sjetinu. Chtěl jsem se zdrzet, protože principiálně si myslím, že rodičovský příspěvek, myslím, že je správně. Ale díval jsem se, že tam ještě mám ten křížek jakožto ano. Tím pádem bych v tu chvíli požádal o zpochybnění hlasování, tak abychom mohli hlasovat ještě jednou. Děkuji. Respektive já se omlouvám, já běžně nezpochybňuji, protože neznám ty

věty, nejsem ten typ, který by zpochybňoval hlasování. Ale díval jsem se. Já jsem se chtěl zdržet tohoto hlasování, mám tam – (Námítka z pléna.) Ano, zdržel jsem se, jak říkám, neznám tu formulaci, dělám to poprvé. Zdržel jsem se, a na sjetině mám ano. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já o této námitce nechám hlasovat. (O slovo se hlásí poslanec Ferjenčík.) Je k této námitce?

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Já bych chtěl jenom upozornit na to, že pan Dolínek je asi první poslanec v této Sněmovně, který zvládl hlasovat dvakrát po sobě. Když se chtěl zdržet, tak dvakrát po sobě hlasoval pro ten návrh. Přijde mi to velmi nedůstojné. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Nechám hlasovat o té námitce, kterou vznesl pan poslanec Dolínek.

Zahájil jsem hlasování o námitce. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 167, přihlášeno 137 poslankyň a poslanců, pro 110. Návrh byl přijat.

Nyní budeme opět hlasovat o sněmovním tisku 490 – zařadit na první místo v bloku třetích čtení.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 168, přihlášeno 136 poslanců a poslankyň, pro 69, (proti 6). Návrh byl přijat. (Bouřlivé reakce a potlesk zprava.)

V tuto chvíli nevidím žádnou žádost o kontrolu hlasování, takže přistoupíme k projednávání bodu

155.

Návrh poslanců Jiřího Miholy, Jaroslava Bžocha, Jany Černochové, Jana Lipavského, Radima Fialy, Jana Chvojky, Markéty Pekarové Adamové, Víta Rakušana a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 504/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 504/1. Prosím, aby předložený návrh uvedl zástupce navrhovatelů pan poslanec Jiří Mihola. A poprosím o klid v jednacím sále! Já vím, že předchozí hlasování tady vzbudilo vlnu veselí a různých emocí, ale bylo by fajn, abychom tady zachovali důstojnou atmosféru a mohli se v klidu věnovat projednávání tohoto tisku. Takže děkuji. Poprosím, pane poslance, máte slovo. (Vysoká hladina hluku v sále trvá.)

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji za slovo, dobrý den, vážený pane předsedající, vážené –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pardon. Já toto nepovažuji za důstojnou atmosféru! Hlavně na levé straně jednacího sálu bych poprosil, abychom se zklidnili a mohli v klidu tento bod projednat! Děkuji. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji, dobrý den, vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážené kolegové. K tomuto návrhu velmi stručně. Vlastně se navrhuje velmi drobná úprava – zavést jako významný den 21. srpen, jako Památný den obětí invaze a následné okupace vojsky Varšavské smlouvy. Současný kalendář obsahuje 14 významných dnů, které jsou upraveny v § 4 odst. 1 zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů. To odůvodnění je, věřím, jasné, protože minulý rok jsme si připomínali 50 let tohoto smutné výročí, tragické události a hodně se o tom mluvilo. Vlastně se i tehdy uvažovalo o tom, aby tento den byl zařazen mezi významné.

Je jasné, že noc z 20. na 21. srpna 1968 patří k nejtragičtějším datům naší moderní historie. Bezodůvodný vpád vojsk Varšavské smlouvy znamenal tehdy nejen konec demokratizačních a humanistických snah o reformu socialistického systému v Československu, ale také značné oběti na životech nevinných civilistů. Proto by tento den měl být připomínán jako památka těchto nevinných obětí. Součástí tohoto sněmovního tisku 504 je seznam těchto obětí včetně dat narození a úmrtí. Takže je tam dobře znát, že mezi oběťmi byla tehdy spousta velmi mladých lidí.

Já jsem samozřejmě tuto záležitost konzultoval s předními odborníky, sám jako historik, s předními odborníky na moderní historii a ti mé úsilí rovněž podpořili. Interpretace těch událostí je jasná. My můžeme donekonečna řešit, zda jsme se měli nebo neměli na podzim 1938 bránit, můžeme se bavit o tom, kdo je největší Čech –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane poslanče, já vás přeruším. Nevím, jestli vy ostatní považujete tohleto za důstojnou atmosféru – já tedy ne. A já bych byl opravdu rád, abychom tady v jednacím sále udržovali přijatelnou hladinu hluku.

Poslanec Jiří Mihola: Děkuji. Už vzhledem k těm obětem by se to tak slušelo. (Předsedající: Přesně tak.) Děkuji mnohokrát.

Takže můžeme opravdu diskutovat o tom, kdo je největší Čech anebo kterou událost českých dějin považujeme za nejdůležitější, a na to mohou být různé názory. Ale myslím, že v případě 21. srpna je zcela jasno. Byla to invaze a po ní následovala okupace vojsky, o která v Československu nikdo nestál.

Co se týká dopadů na státní rozpočet, žádné nejsou. Stejně tak není žádný problém s ústavním pořádkem České republiky, s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána. Navrhovaná úprava nemá ani žádné sociální dopady nebo dopady na životní prostředí a podobně.

Takže bych přešel k tomu, co již bylo zmíněno, že navrhovaná právní úprava zavádí pouze nový významný den a s ohledem na tuto jednoduchou právní úpravu a na to, že byla komunikována napříč politickými kluby, podepsali ji poslanci všech politických klubů zde kromě KSČM, celkem 88 poslanců, tak se navrhuje, aby Poslanecká sněmovna vyslovila s návrhem zákona souhlas již v prvním čtení v souladu s § 90 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb., o jednacím řádu Poslanecké sněmovny, ve znění pozdějších předpisů.

Chtěl bych na závěr poděkovat všem poslancům a klubům, které tento návrh podpořily. Věřím, že někteří se jenom nestačili připodepsat. A také děkuji vládě, která vyjádřila

souhlasné stanovisko s tímto návrhem. Chtěl bych také dodat, že akceptuji návrh té drobné legislativní úpravy, kdy se jedná vlastně o přehození slov tak, aby byla dodržena běžná dikce. Místo Památný den obětí, aby v tom finálním znění byl Den památky obětí. Děkuji za pozornost a prosím o vaši podporu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. Poprosím, aby se slova ujal zpravodaj pro první čtení pan poslanec Ivan Jáč. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Jáč: Dobrý den, vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, vážení členové vlády. Dovolte, abych se i já vyjádřil jako zpravodaj Poslanecké sněmovny k tomuto návrhu novely zákona, a to tak, že mohu jenom doplnit úplně řekněme nepatrné detaily, se kterými nás možná vlastně nakonec i pan navrhovatel také seznámil, a to že je potřeba tam dodržet určitou dikci, která je v těch předcházejících významných dnech dodržována také. A to interpunkci, o které se zmínil. Těší mne, že se mohu konečně i sám podílet na uznání obětí této neskutečně kruté invaze jako její pamětník, kdy zvláště v Libereckém kraji, který reprezentuji, bylo těch obětí nespočetně.

Vzhledem k tomu, že vláda zaujala pozitivní stanovisko a není nějakých dalších námitek ani z mé strany, tak doporučuji Sněmovně tuto novelu zákona přijmout. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. V tuto chvíli otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášenu paní poslankyni Terezu Hyťhovou.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Pane předsedající, děkuji za slovo. Já bych se ráda jenom vyjádřila pár větami k tomuto návrhu. Tento návrh za SPD samozřejmě plně podporujeme, a proto jsme také jeho spolupředkladateli. Návrh tedy zavádí 21. srpen památným dnem obětí invaze a následné okupace vojsky Varšavské smlouvy. My si myslíme, že je nutné, aby na tento tragický den naší historie nebylo zapomenuto a aby i ty nejmladší generace znaly události, které zásadně ovlivnily budoucnost našeho národa. Byl to den, kdy do naší země vpadla vojska Varšavské smlouvy. Nesmíme zapomínat na nevinné lidi, kteří za tuto hrůznou událost zaplatili svým životem. A také nesmíme dopustit, aby se také události ještě někdy v budoucnu opakovaly. Děkuji za pozornost a věřím, že tento návrh bude podpořen. (Potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další do obecné rozpravy je přihlášena paní poslankyně Jana Černochová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. Dobré dopoledne, dámy a pánové. Dovolte mi, abych omluvila na chvíli pana poslance ODS Jakuba Jandu, který musel odjet na jednání do Senátu a který mě tedy požádal, abych tady jeho jménem vystoupila. Pan kolega mě poprosil, abych tady přečetla jeho názor, který samozřejmě je názorem Občanské demokratické strany. (Hluk v sále trvá.)

Nedávno jsme si připomněli 51. výročí invaze vojsk Varšavské smlouvy do Československa. Asi se všichni shodneme, tedy většina z nás předpokládá, že šlo o mimořádně významnou událost našich dějin, byť tragickou. Invaze ze srpna 1968 zadusila výhonky svobody, jakkoli to byly výhonky nesmělé, opatrné a stále rostoucí z narudlé půdy. A ovlivnila život u nás –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Paní poslankyně, já se omlouvám, ale uznáte sama, že opět jsme v situaci, kdy já neslyším, co říkáte vy, a není to úplně příjemné. Takže znova poprosím. Pokud chcete řešit něco jiného nebo cokoliv jiného, tak běžte do předsálí. Děkuji vám.

Poslankyně Jana Černochová: A ovlivnila život u nás na dalších více než dvacet let. Bez ní by nejspíš nebyla normalizace, bez ní by nebyly drastické čistky, a teď myslím hlavně ty celospolečenské. Ale zpátky k tématu.

Bez násilného a krvavého potlačení pražského jara by se věznicе opět nezačaly plnit politickými vězni, desítky tisíc lidí by neemigrovaly, nevyhazovaly by se ze zaměstnání a ze škol, nebo alespoň ne v takovém měřítku. Dnes už je to našťestí historie, ale i historii bychom si měli připomínat. Nejen proto, aby se už neopakovala, jak zní známá poučka, ale i vzhledem k tomu, že některé aspekty této události rezonují i v dnešní době. Svým způsobem jsme to viděli i během sporů o památník maršála Koněva na Praze 6.

Jistě, k 21. srpnu se konají vzpomínkové akce a nejinak tomu bylo i letos. Události srpna 1968 a zvláště jejich oběti si ale zaslouží, aby měly své důstojné místo v kalendáři. Proto jsem i já pro to, aby byl 21. srpen zařazen mezi významné dny jakožto památný den obětí invaze. Tedy zařazen mezi další významné dny, jako je například Den památky obětí komunistického režimu 27. 6., Den památky obětí holocaustu 27. ledna., Den válečných veteránů 11. listopadu, či Den památky Jana Palacha 9. ledna – který mimo jiné v tom předminulém volební období navrhovala Občanská demokratická strana a já jsem byla navrhovatelkou.

Bude to krok symbolický, 21. srpen zůstane dál pracovním dnem, takže to nijak nezasáhne do ekonomického života státu. Ale i symboly jsou důležité jako pocta těm, kteří události roku 1968 a následnou normalizaci museli protrpět nebo ji ani nepřežili. A jako vzkaz našim dětem a dalším budoucím generacím, aby nezapomněly, že svobodu je třeba hájit, nebo o ni můžeme přijít. Třeba za jednu jedinou noc. (Hluk v sále trvá.)

Závěrem bych rád řekl ještě jednu věc. Jsem rád, že poslanecká iniciativa k uzákonění Památného dne obětí invaze, či Dne památky obětí, aby to bylo v souladu s názvy dalších významných dnů, není podstatné, a následně okupace vojsky Varšavské smlouvy získala podporu napříč poslaneckými kluby, pochopitelně s předpokládanou výjimkou klubu jediného, což je vlastně logické. Doufám tedy, že už v příštím kalendáři bude 21. srpen mezi významnými dny. Jakub Janda, poslanec Občanské demokratické strany. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. O slovo se přihlásil pan poslanec Vít Rakušan. Prosím.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, jenom velmi krátce. Samozřejmě za klub Starostů a nezávislých podporujeme tento návrh, 21. srpen si každopádně zaslouží být významným dnem v kalendáři. Zaslouží si tak být označen a zaslouží si tak být vnímán. Hovořím tady i jako dlouholetý učitel dějepisu, který vnímá velmi intenzivně, že mladá generace má opravdu velké problémy, aby interpretovala a rozuměla dějinám 20. století. Je to ta kapitola, na kterou se bohužel mnohokrát jakoby v tom čtvrtém ročníku nedostává, byť je to kapitola, která ještě do dnešních dnů zásadně ovlivňuje samozřejmě i naši přítomnost.

Dovolte mi ale v tomto kontextu vzpomenout na to, že 21. srpen není jenom 21. srpen 1968. Nejenom ten den, kdy na naše území vkročila okupační vojska Varšavské smlouvy. On je to i 21. srpen 1969. Rok poté, co si občané naší země připomínali první výročí okupace, docházelo k tomu, že už to nebyla okupační vojska, která střílela do našich občanů. Byla to naše policie, náš Sbor národní bezpečnosti, byli to naši ozbrojení milicionáři, kteří stříleli do našich, českých lidí. A je potřeba si uvědomit, že je tady i veliká zodpovědnost, spoluzodpovědnost tehdejšího komunistického režimu na tom, co se tady v těch dalších letech dělo, jakým způsobem lidé byli perzekvováni na svých právech, a neměli bychom rozhodně zapomínat, že to nebyli jenom cizí okupanti, ale byli to i naši policisté, byla to i tehdejší vládnoucí komunistická strana, která se obrátila vůči svým lidem. To všechno by měl 21. srpen jako významný den v našem kalendáři jednoznačně připomínat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. S faktickou poznámkou se přihlásila paní poslankyně Helena Válková. Prosím.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane předsedající. Milé kolegyně, milí kolegové, já vlastně nemám co originálního dodat, protože moje předřečnice paní poslankyně Černochová vaším prostřednictvím vyjádřila, myslím, i vztah a postoj většiny poslanců našeho poslaneckého klubu vůči návrhu, který tento významný den zakotvuje, nebo navrhuje zakotvit mezi významné svátky. A jak o kantorka, pedagožka i na vysoké škole, se mnohdy ke svému údivu setkávám se skutečností, že někteří vysokoškoláci neznají ty historické souvislosti, a jedním z takových maličkých připomenutí, nenápadných, může být i právě toto. Takže kromě těch velkých slov a velkých bolestí, které tím byly nastartovány 21. srpna 1968, i jeden prozaický důvod, proč hlasovat pro tento návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. V obecné rozpravě je přihlášena paní poslankyně Kateřina Valachová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, já bych chtěla přednést stanovisko poslaneckého klubu sociální demokracie. Zákon, který projednáváme, zákon o státních svátcích, by měl obsahovat ty dny, na které nesmíme nikdy zapomenout. 21. srpen 1968 mezi ně nepochybně patří. Tento den se zapsal do naší historie jako jeden z nejtragičtějších. Myslím si, že tímto krokem můžeme dát příležitost, abychom jako národ nikdy nezapomněli na to, co s sebou 21. srpen přinesl, co nám vzal, ale možná, co nám také dal.

Nebudu se pouštět do úvah o školách, učení a mladé generaci. Myslím si, že to, že někteří studenti nevědí, co je 21. srpen 1968, je především vizitka nás všech, a upřímně řečeno, i vizitka nás politiků. Možná příliš často vedeme sváry o leccos, místo abychom si připomínali to, co je významné, a to, co nám tyto tragické dny v minulosti přinesly, přinesly i do toho, jak budujeme principy demokracie do budoucna. 21. srpen určitě místo jako památný den má. Já děkuji předkladatelům, mezi které se připojil i náš šéf klubu Jan Chvojka, že takto učinili. A popravdě je možná spíše mementem, že tento návrh přichází až dnes, v roce 2019, mělo se tak stát dávno.

Takže my jako sociální demokraté a sociální demokratky ho podpoříme. Jenom bych chtěla připomenout, že jsme také dosáhli toho, že v letošním roce si budeme poprvé připomínat znovu 17. listopad jako Mezinárodní den studentstva. Já jsem ráda, že tato Sněmovna toto učinila. Víte, že tady byly vášnivé debaty při prosazování tohoto zákona, ale

stejně tak jako 17. listopad patří studentům, tak 21. srpen patří nám všem a oba dva tyto svátky mají své místo. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. Nikoho dalšího přihlášeného do obecné rozpravy nevidím, ani z místa, tudíž obecnou rozpravu končím. Zeptám se na případná závěrečná slova jak navrhovatele, tak zpravodaje? Nemáte zájem.

Nyní rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu. Přednesu návrh na usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 504 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení."

Odhlásím vás, přihlaste se, prosím, já zagonguji, že se bude hlasovat. Počkáme, až se ustálí počet přítomných poslanců v sále.

Zopakují, o čem budeme hlasovat. Budeme hlasovat o návrhu na usnesení, že Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 504 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Je někdo proti?

V hlasování pořadové číslo 169 přihlášeno 135 poslanců, pro 130, návrh byl přijat.

Zahajuji podrobnou rozpravu, do které se nepřihlásili žádní poslanci. Poprosím pana zpravodaje. Není nutné, takže končím v tuto chvíli podrobnou rozpravu.

Přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona. (Předsedající hovoří se zpravodajem.) Formální úpravy zazněly v úvodním slovu předkladatele návrhu.

Přednesu návrh na usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Jiřího Miholy, Jaroslava Bžocha, Jany Černochové, Jana Lipavského, Radima Fialy, Jana Chvojky, Markéty Pekarové Adamové, Víta Rakušana a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a o dnech pracovního klidu, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 504."

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 170 přihlášeno 137 poslankyň a poslanců, pro 130, návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. Projednávání tím končí.

Pan poslanec Mihola.

Poslanec Jiří Mihola: Vážené kolegyně, vážení kolegové, všem bych vám chtěl poděkovat za podporu, všem, kteří jste podpořili. Myslím si, že je to opravdu potřeba a že to prospěje i těm budoucím generacím, aby na tato důležitá data nezapomněly. Ještě jednou velké díky všem spolupředkladatelům. (Potlesk z pravé i levé části sálu.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Přesuneme se k bodům 245 a 246.

Sloučená rozprava k bodům 245 a 246 /sněmovní tisky 113 a 114/

Ve čtvrtek 17. 10. jsme přerušili sloučenou všeobecnou rozpravu k těmto dvěma bodům. Prosím, aby místa u stolku zpravodajů zaujal zpravodaj volebního výboru pan poslanec Petr Dolínek. Prosím.

Poslankyně Barbora Kořanová: Děkuji za slovo. Kolegyně a kolegové, já bych vás chtěla jenom informovat, že po dohodě s kolegou Nacherem vzhledem k tomu, že u zpráv se nehlasuje změna zpravodaje, tak jsme se s Patrikem Nacherem dohodli, že já bych zůstala jako zpravodaj u zpráv za rok 2016 a kolega by následně pokračoval jako zpravodaj za rok 2017. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobře, takže zpravodajkou pro tento tisk je paní poslankyně Barbora Kořanová. Nyní tedy budeme pokračovat v přerušené sloučené všeobecné rozpravě, kde se o slovo přihlásili v pořadí pan poslanec Foldyna, Rozner a Lubomír Volný. (V sále je hluk.) Poprosím o klid v jednacím sále. Pan poslanec Foldyna má slovo.

Poslanec Jaroslav Foldyna: Děkuji za slovo. Já jsem měl připravený delší diskusní příspěvek, nicméně po tom týdnu, který uběhl od minulého týdne, a té diskusi se věci do jisté míry změnilly. Událo se to, že pan ředitel České televize nereagoval na výzvu kolegy Juříčka, že by veřejně diskutovali o zprávě o hospodaření. Vůbec se oddělím od té zprávy o činnosti České televize, to je subjektivní pohled každého z nás a myslím si, že ta zpráva není tak důležitá jako zpráva o hospodaření. To, co tu přednesl kolega Juříček, bylo tak závažné, že vyzval generálního ředitele České televize k veřejné diskusi a pan ředitel to odmítl, i když předtím vyzýval k diskusi kolegu Juříčka. Pro mě je zpráva o hospodaření dosti problematická a pochybnosti, které tady otevřel kolega Juříček svými postoji, a celá řada dalších mě nutí k tomu, abych velmi přemýšlel, pakliže tady nezazní něco tak zásadního, tuto zprávu o hospodaření nepodpořit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Jiří Valenta. Než dojde k mikrofonu, přečtu omluvu: paní poslankyně Andra Babišová se omlouvá dnes mezi 15.00 a půlnocí z pracovních důvodů, paní poslankyně Věra Adámková se omlouvá dnes mezi 11.45 a 12.00 z důvodů pracovních, pan poslanec Jaroslav Dvořák se omlouvá dnes od 11.15 do 13 hodin z pracovních důvodů a pan poslanec František Navrkal z osobních důvodů od 9 do 13 hodin.

Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo. Jenom velice krátké doplnění pana kolegy předřečníka Foldyny.

Dámy a pánové, dovolte mně nyní jen velice krátkou informační vsuvku v tomto smyslu a jeden řečnický dotaz. Generální ředitel České televize pan Petr Dvořák dnes na ČT 24 před osmou hodinou z ničeho nic při moderované debatě o programu televize k oslavám výročí 17. listopadu začal náhle hovořit o schvalování zpráv České televize ve Sněmovně. K mému obrovskému úžasu sdělil, že poslanci již neveřejně přiznali, že útočí na hospodaření České televize z důvodu, že se jim nelíbí zpravodajství, ale že on bude Českou televizi proti politikům bránit. No, to je tedy velice úsměvné. Prosím pěkně, mohl by mi někdo z vás říct, kdo mu toto sdělil? Určitě nikdo, spíše ale podle mého názoru pan generální ředitel opět a bezprecedentně zneužil obrazovku veřejnoprávního média pro své vlastní cíle, to znamená

posílení dosavadních zakonzervovaných struktur v České televizi, které jsou napojeny na její netransparentní penězovody, ať již přímo, či nepřímo.

A jeho podprahový vzkaz občanům? Ty, koncesionáři, raději mlč, nebo budeš ostrakizován jako tito mocichtiví poslanci. – Bohužel pro pana ředitele fakt, že se dnes pouze snažíme částečně rozkrýt podivné kupecké hospodaření v České televizi, však ani touto šarádou, zbytečnou šarádou, nenaruší. Za sebe avizuji, že o zázračném hospodaření České televize budu ještě hovořit v souvislosti s rokem 2017, ale bude to již o trochu delší vystoupení. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou se hlásí... Ne s faktickou? Chce do rozpravy. Takže vracíme se zpátky do obecné rozpravy. Pan poslanec Rozner. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miloslav Rozner: Já děkuji za slovo. Vážené kolegyně a kolegové, já se podívám na Českou televizi jako obyčejný televizní divák, jakých jsou společně s námi statisíce. Zapátral jsem na internetu a podíval se, co o České televizi říkají povolanejší. Narazil jsem mimo jiné také na konferenci nazvanou Role České televize v naší společnosti, která se konala v horní komoře našeho Parlamentu, tedy v Senátu. A věřte, bylo to pro mě věru zajímavé čtení, které nabízí trochu jiný obrázek, jak naše veřejnoprávní televize funguje.

Hospodaření České televize je zjevně deficitní – konstatoval na konferenci ekonom Ing. Radek Žádník. Do roku 2011 Česká televize vytvářela přebytky a od roku 2012 z nich žije. Když v listopadu 2011 předával post ředitele televize Jiří Janeček svému nástupci, současnému řediteli Petru Dvořákovi, měla Česká televize na kontě 3,8 mld. korun. Po šesti letech hospodaření klesly prostředky na účtech na 1,8 mld. korun.

Vysokoškolský pedagog, bývalý člen rady pro vysílání a současný člen Rady ČTK doc. Petr Žantovský na konferenci hovořil o nedovoleném aktivismu České televize. Proč se Česká televize podílí na dehonestaci a eliminaci tzv. alternativních nebo nezávislých médií? Česká televize porušuje zákon z roku 1991, který jí ukládá povinnost vytvářet prostředí pro pluralitní diskusi. Česká televize vede jednostranný monolog a diví se, že odpovědí veřejnosti je nedůvěra a útěk k alternativním médiím, která umožňují svobodnou výměnu názorů.

Podle bezpečnostního analytika Jana Schneidera je výrazovou charakteristikou produkce České televize nevyrovnanost a povrchnost. Projevuje se zejména v tzv. diskusních pořadech výběrem hostů, kteří by měli reprezentovat široké názorové spektrum, což se ovšem podle Schneidera neděje. Je škoda, že Českou televizi nezajímá reflexe její činnosti, a to ani na půdě Senátu – komentoval Schneider fakt, že nikdo z pozvaných vysokých manažerů České televize na konferenci nedorazil, přestože byli pozváni.

Ústavní právník doc. Zdeněk Koudelka na konferenci kritizoval pragocentrismus České televize. Součástí veřejné služby v televizním vysílání by podle něho měla být i decentralizace jejího vysílání do studií v Brně a Ostravě.

Bývalý dlouholetý člen a místopředseda Rady pro rozhlasové a televizní vysílání hudebník a spisovatel Petr Štěpánek na konferenci hovořil o nesmyslnosti televizních poplatků. Cítuji: Televizní poplatky jsou neefektivní, iracionální a asociální, neboť v toku času se pozvolna proměnily na podivnou degresivní daň z domácností. Efektivita jejich výběru je problematická. Systém je zastaralý a v poměru ke svému platu paradoxně nejvíce platí ti nejchudší. – Samotné zrušení poplatků ale podle Štěpánka nestačí. Českou televizi je podle něho potřeba zeštíhlit, její hospodaření podrobit skutečné veřejné kontrole a především a hlavně její zpravodajství a publicistiku otevřít celému názorovému spektru.

S řečníky téhle konference můžeme, anebo nemusíme souhlasit. Nabízí se ale naprosto zásadní otázka: proč se podobná diskuse nevede na obrazovce České televize? Diváků, kteří jsou kritičtí k fungování České televize, je spousta. Opravdu je jejich povinností držet ústa a jenom platit?

Další bolestí zpravodajství České televize je nálepkování. Je to sice v rozporu se zákonem, který předepisuje, že zprávy a hodnotící komentáře musí být odděleny, ale novináři na to zvyška kašlou, a tak se vesele nálepkuje, aby zvláště někteří politici a některé politické subjekty byly již dopředu vykresleny negativně. V případě České televize, která žije z našich povinných poplatků, tak dochází k šílenému paradoxu, že nemalá část koncesionářů financuje i propagandu, která jde přímo proti jejich přesvědčení i zájmům. Lze se tak divit, že na něco takového nechtějí přispívat?

Takže k čemu je nám Česká televize? Aby nám selektovala informace na ty, které smíme slyšet a které ne? Aby nám vnucovala eurohujerskou a neomarxistickou propagandu? Aby místo hlavních zpráv vysílala podivně nastavovaný spotřebitelský magazín? Aby nás ještě třicet let po velké sametové krmila seriály z dob reálného socialismu? Aby za naše peníze krmila darmožrouty z politických neziskovek? Aby politicky korektně prznila duše už i našim dětem? Aby byla zdrojem obživy pro pravdoláskevní hochy a děvčata, co spolu mluví? Na tohle posíláme na Kavčí hory 7 mld. ročně? Proč si máme platit něco, co nám škodí?

Z toho všeho, co jsem zde citoval, plyne, že ani Česká televize, ani Rada České televize nedělají svoji práci dobře. Proto bychom jejich výroční zprávy neměli schválit. Nicméně na závěr bych řekl větu: Možná s vámi tak jako úplně nesouhlasím, pane Dvořáku, bývalý generální ředitel – jenže to se říkat nemůže. Ale zato vyvážená veřejnoprávní Česká televize ve své reportáži, kdy pan Hynek říká – bývalý premiér Andrej Babiš, a to dokonce třikrát, tak to se říkat může. Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S náhradní kartou číslo 26 bude hlasovat pan poslanec Skopeček. Další do rozpravy je přihlášen pan poslanec Lubomír Volný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Dobrý den, dámy a pánové. Já bych vás na úvod svého vystoupení chtěl požádat, abyste si zkontrolovali své poslanecké e-maily, protože vám na ně má kolegyně paní Ivana Nevludová zaslala zkrácenou verzi svého vystoupení, za kterou byla primitivním a urážlivým způsobem napadaná i v místní parlamentní restauraci. A tak pro to, abychom zajistili, že budete vědět, o čem budete dneska hlasovat, rozhodli jsme se, že vám všem na vaše e-maily pošleme zprávu, ve které jsou všechny údaje, které paní Nevludová uvedla ve svém předchozím vystoupení, včetně zdrojů. Takže je to něco, co si myslím, že by mohlo zajímat prostřednictvím pana předsedajícího zejména kolegy piráty volající po transparentnosti a po ověřitelnosti jednotlivých údajů.

Co já nyní udělám, je, že přečtu velmi zkrácenou verzi tohoto vystoupení, v průběhu kterého vás opět odkážu na ty jednotlivé konkrétní informace o tom, jak se hospodaří a jak se kontroluje činnost České televize. Udělám to proto, abyste jednoho dne, až se bude ustavovat vyšetřovací komise pro činnost České televize, nebo vyšetřovací komise k privatizaci České televize, nebo vyšetřovací komise ke kolapsu České televize, abyste vy, kteří tady ještě budete v té době fungovat jako poslanci, nikdy nemohli nikomu říct, že jste k těm informacím neměli přístup.

Takže nyní ta zkrácená verze. Dovolím si upozornit kolegy, tuším, z KDU-ČSL prostřednictvím pana předsedajícího, že pokud budu číst poněkud zmateně, tak to není proto,

že bych byl dyslektik, ale je to proto, že budu citovat doslovný přepis, a pokud se budu někdy oslovovat jako žena, tak to není proto, že bych si byl nejistý svým vlastním genderem, ale je to proto, že budu citovat kolegyni Nevludovou.

Předseda Rady České televize pan Bednář nás, kteří jsme byli na semináři k hospodaření České televize, ujišťoval, že pečlivě kontrolují výběrová řízení. Budu nyní citovat jeho slova, abyste si udělali svůj názor, zda se toto tvrzení zakládá na pravdě. Cituji. "Dále ta rozhodčí komise provádí kontroly výběrových řízení. Každý rok dozorcí komise zkontroluje několik desítek výběrových řízení, a jsou to výběrová řízení nejrůznějšího typu. Jsou to výběrová řízení na ty, dá se říct, velké zakázky, třeba řádově v desítkách milionů korun. Ale jsou to i tzv. malé zakázky, a jak mně bylo vysvětleno, když jsem se nad tím trochu pozastavoval, proč se třeba někdy kontrolují takové zdánlivé maličkosti, tak mně bylo vysvětleno, že právě to je nutné právě proto, aby jaksi nevznikl dojem v té instituci, že se něco nekontroluje, že když je nějaká zakázka třeba do sto tisíc korun, že to nebude nikdo kontrolovat. Tak tento dojem nesmí nikdy vzniknout, a proto v tom výčtu těch činností, které dělá dozorcí komise, jsou často věci, které by se mohli někomu zdát, že jsou to, je něco za 60 tis. korun, něco za 150 tis. a vedle toho jsou milionové částky." Konec citace.

A nyní vás poprosím, ty z vás, kteří měli odvalu si otevřít tu zprávu, abyste společně se mnou šli po těch jednotlivých zdrojích informací, a pokud tu odvalu nemáte, tak abyste alespoň zachovali důstojné ticho pro ty, kteří by si to kontrolovat chtěli.

Cituji kolegyni Nevludovou. "Při pročitání zadávacích zakázek nebo podmínek zakázky, kterou vyhrála firma Leading, a kvalifikačních kritérií požadovaných v rámci soutěže jsem zjistila následující. Cituji. Jsem rád, že kolegové Piráti kontrolují společně se mnou, protože mohou kontrolovat přesně podle v dopise uložených odkazů na veřejné zdroje. "Dodavatel splňuje kvalifikační předpoklad, pokud v posledních pěti letech realizoval alespoň dvě služby obdobného charakteru a rozsahu." – Prosím o klid u stolku po mé pravé ruce. Děkuji. Službou obdobného charakteru a rozsahu se rozumí služba spočívající v řízení projektů implementace Helios Green modulů, ekonomika, výroba, zakázky, účetnictví, logistika, majetek a controlling pro alespoň dvě stě uživatelů v rámci zakázky s celkovou hodnotou alespoň 10 mil. korun za každou službu. Předpokládám právě, že naši transparentní a korupci potírající kolegové ze strany pirátské, kteří mají velké zkušenosti se zaváděním IT technologií – poprosím o klid i tady přede mnou, prosím. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já bych poprosil, abychom se navzájem nerušili. A já musím říct, že je to opravdu nepříjemné, když před vámi někdo mluví a máte něco přednášet. Takže děkuji.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji. Předpokládám, že minimálně kolegové ze strany pirátské, kteří mají velké zkušenosti s IT, si dokážou představit, co všechno musí ta firma splnit, aby měla minimálně dvě stě uživatelů v rámci zakázky s celkovou hodnotu alespoň 10 mil. korun za každou službu.

Tato společnost rozhodně tyto požadavky nemohla splnit, protože už při pouhé kontrole účetních výkazů vložených do Sbírký listin, kdy v letech 2014 nevykazovala žádné tržby z prodeje výrobků a služeb, v roce 2015 taktéž žádné, v roce 2016 pouze ve výši 2 159 000 Kč, a za roky 2017 a 2018 jsem výkazy ve Sbírci listin nenašla. Zřejmě proto, že se neuskutečnila valná hromada majitelů firmy manželů Lapčíkových, aby tyto výkazy byly dle zákona o účetnictví do Sbírký listin zaslány. V nabídce společnosti Leading, která je volně ke stažení, se objevuje informace, kdy společnost uvádí, že se v oblasti podnikových informačních systémů pohybuje již od roku 1993, což výkazy z účetnictví dokonale rozporují.

Mimochodem pan Ing. Dušan Lapčík je bývalým jednatelem společnosti Leading, s. r. o., který jednateleství v lednu roku 2011 přepsal na svou manželku. A víte, kdo je bývalým členem správní rady společnosti Asseco Solutions, kterému toto členství fungovalo překvapivě do února 2011? Pan Dušan Lapčík. Na semináři jsem řekla, že se mi to jeví jako malá domů, a na tom si trvám.

Nyní můžeme přikročit ke kontrole dalších údajů, a jsem velice rád, že je evidentně vidět, že kolegy ze strany pirátské to zaujalo, protože se opravdu poctivě dívají do monitorů svých elektronických zařízení.

Dle centrálního registru smluv jsem dohledala s touto firmou pouze jednu smlouvu. Pokud Piráti najdou další, omluvíme se. A to na 1 950 000 Kč ze dne 25. 1. 2017. Dle evidovaných dílčích objednávek, které se vážou k této smlouvě, je toto plnění ale již v hodnotách za rok 2017 – 1 734 250 Kč, za rok 2018 – 560 tis. korun, za rok 2019 – 1 018 500 Kč, což činí celkem 3 312 750 Kč, a to znamená, že je smlouva již přečerpaná o 1 362 750 Kč, nebo to znamená druhou možnost, že není v registru smlouva jiná, nová, což je, jak všichni víme, opět špatně.

Ponechávám krátkou chvíli pro kontrolu tady této minimálně podezřelé, ne-li přímo korupčně vyhlížející kauzy.

A můžeme se přesunout ke druhé. To jsou dopravní služby. Dne 25. 5. 2015 byla na tuto službu uzavřena smlouva se společností Sedop Taxi Praha, s. r. o.

Prosím pana ministra kultury a kolegu o kontrolu dle zasláního e-mailu a spolupráci. Děkuji. To víte, učitel se nezapře.

Cestující je oprávněn objednávat jednotlivé služby u dopravce až do celkové hodnoty 20 mil. korun bez DPH souhrnně za celou dobu trvání smlouvy. Smlouva se uzavírá na dobu určitou do vyčerpání tohoto limitu. Dne 19. 12. 2016 byl však již podepsán dodatek k této smlouvě, kdy dochází k předčasnému ukončení smlouvy o přepravě z důvodů, že dopravce nemůže nadále poskytovat služby v množství a kvalitě vyžadované cestujícím. A tato smlouva končí k 28. 2. 2017.

Byla tedy vypsaná nová soutěž na poskytování těchto služeb. Cena byla kalkulovaná na čtyřleté období v hodnotě necelých 13 mil. A jediným, jediným účastníkem tohoto řízení byla společnost Halo Taxi, s. r. o., se kterou byla podepsána smlouva dne 10. 8. 2017, a to na dobu neurčitou. Ve smlouvě je mimo jiné obsaženo, že – a nyní můžete opět kontrolovat z veřejných zdrojů – dopravce se zavazuje, že pro poskytování služby bude po celou dobu účinnosti smlouvy disponovat minimálně šedesáti vozidly, z čehož minimálně čtyřicet je vozidel střední třídy a dvacet vozidel vyšší střední či prémiové třídy, A6, BMW 5, Mercedes E apod. s ohledem na vyráběné modely. Stáří vozidla nesmí přesáhnout šest let a maximální počet najetých kilometrů vozidla nesmí být vyšší než 220 tis. kilometrů. Seznam vozidel tvoří přílohu 4 této smlouvy. Tuto přílohu jsme v registru nenašli. A opět oceníme, pokud ji někdo z našich internetově zdatnějších kolegů najde. Tato informace je důležitá vzhledem k cenám za takováto luxusní vozidla z účetního hlediska, prosím vás. Ano. Z účetního hlediska. Nenapadáme nyní to, že by Česká televize neměla disponovat takovými vozidly.

Daleko podstatnější informace, že již za čtyři měsíce od podpisu smlouvy, to jest 22. 12. 2017, dochází k podpisu dodatku této smlouvy z důvodu, prosím vás, opět si to ověřte, že společnost Halo Taxi, s. r. o., prodala část firmy společnosti Halotaxi transport, s. r. o. Tyto společnosti jsou personálně propojeny. Uchazeč o tuto zakázku musí dle paragrafu odst. 1 písm. c) předložit čestné prohlášení, že je ekonomicky a finančně způsobilý splnit veřejnou zakázku v celé délce trvání smlouvy,

Podle mé úvahy už toto prohlášení bylo buď lživé, nebo se zakládalo na snech uchazeče. Když se podíváme do Sbírký listin, tak z rozvahy a výkazů zisků a ztrát této společnosti zjistíme, že v roce 2017 došlo zřejmě k nákupu těchto vozidel prostřednictvím leasingových společností, neboť se společnost silně zadlužila. Tato společnost skončila v dubnu tohoto roku v konkurzu, celková hodnota přihlášených pohledávek činí přes 26 mil. korun. Dle mého názoru se mělo stát to, co se stalo v případě předchozího účastníka smlouvy, společnosti SEDOP, jak jsem citoval. Společnost nebyla schopna plnit zadání ČT, od smlouvy odstoupila a bylo vypsané nové výběrové řízení, jak jsem už říkal.

U společnosti Halotaxi, s.r.o., se tak ovšem nestalo. Nebylo vypsané nové řízení a byl podepsán zmíněný dodatek s tím, že nová nástupnická společnost, která se předtím neúčastnila žádného výběrového řízení, Halotaxi transport, s. r. o., přebírá veškerá práva a povinnosti původní smlouvy. To, že společnost splňuje kritéria smlouvy dle dodatku ověřilo údajně oddělení centrálního nákupu ČT.

A podívejme se opět do Sbírký listin, a teď to bude mít souvislost s tím, že dle smlouvy je požadováno, aby firma disponovala 40 vozidly střední třídy a 20 vozidly prémiové třídy. V aktivech firmy Halotaxi transport najdeme aktiva k 31. 12. 2017 ve výši 4,5 mil. korun. Dlouhodobé závazky žádné. Pokud bych připustil fakt, že by si firma sjednala úvěrové smlouvy na nákup vozidel.

Zajímalo mě, kolik stojí starší Audi A6, stáří 2016, zhruba do 700 tisíc, BMW 5, stáří 2013, 450 tisíc. Když si spočítáme hodnotu dvaceti takových vozidel, což by také neměl být problém pro nikoho v této Sněmovně, jsme na částce přes 10 mil. korun v aktivech. Kde je zbylých 40 vozů střední třídy? Kde máme vyčíslený ten hmotný majetek, kterým firma dle požadavků smlouvy musí stále disponovat? Žádná zmínka o možných subdodavatelích ve smlouvě není. Co tedy údajně centrální nákup kontroloval? Proč nebylo vypsané nové výběrové řízení? Zde zkrátka a jednoduše došlo k porušení zákona o veřejných zakázkách. Co tedy Rada ČT kontroluje?

Teď bych si dovolil poprosit své bývalé kolegy, kteří mě tady ruší – děkuji.

Zdá se vám, že dostatečně plní svou kontrolní funkci? Pro mě je těch argumentů, proč pro tyto zprávy nezvednout ruku, více než dost.

Teď si vás dovolím upozornit opět na jeden velmi jednoduchý fakt. K těmto informacím se dopracovala moje kolegyně paní Ivana Nevludová vlastní prací z veřejných zdrojů a týkají se ve své podstatě jenom dvou smluv. U obou dvou absolutně selhaly kontrolní mechanismy České televize, obě dvě nevoní na dálku korupčním jednáním, obě dvě jsou velmi podezřelé, a kdyby se podobného jednání dopustila – a to teď nemám žádný důvod se zastávat vládního hnutí ANO – kterákoliv z firem, která není vlastněna naším premiérem, tak si dovedu představit, že by se právě z pirátských lavic ozývala hlasitá oprávněná kritika.

To, o co vás chci požádat, bude pro vás zřejmě, milí kolegové prostřednictvím pana předsedajícího, zejména tady v pravé části politického spektra, velice těžká věc. Nicméně já bych vás chtěl poprosit o to, abyste byli poctiví a nehlasovali pro zprávy o hospodaření České televize jenom proto, že vám vyhovuje zpravodajství a publicistika České televize, jak dneska řekl pan generální ředitel České televize, když si v přímém přenosu opět dělal svou vlastní reklamu. Vyzývám zejména vás, členy strany pirátské, kteří – a já tomu věřím – v mnoha případech myslíte ten svůj boj za transparentnost a korupci naprosto vážně, tak já vás žádám, abyste si minimálně vzali přestávku pro jednání klubu a informace, které jsme vám přednesli, si ještě dneska ověřili. Ověřte si je, a pokud jsou naše informace mylné, tak my se vám s radostí omluvíme a nebudeme už dále protahovat jednání o těchto zprávách. Ale pokud zjistíte, že mylné nejsou, tak já vás žádám, abyste hlasovali proti závěrečným zprávám o hospodaření České televize, protože nemáte vůbec šanci zjistit, o čem hlasujete. Pokud my

jsme našli s našimi omezenými prostředky takováto závažná pochybení, co jednoho dne najde kontrola Nejvyššího kontrolního úřadu, kterému se určitá část politického spektra i vedení České televize tak systematicky a tvrdě brání? Co tedy budete pročitat za dva za tři roky, pokud najdete tu politickou odvahu a Českou televizi kontrole Nejvyššího kontrolního úřadu podrobíte?

Patnáct let trvalo, než se sešla vyšetřovací komise k OKD. Kdy se sejde vyšetřovací komise k solárním baronům, kterým někteří zde přítomní poslanci umožnili okrást naše občany o bilion korun, o tom se můžeme také jen dohadovat. Kdy a jestli bude vyšetřovací komise k činnosti České televize nebo k důvodům jejího bankrotu, k důvodům její likvidace, privatizace, rozdrobení, kolapsu, to se můžeme také jen dohadovat. Ale pokud vy dnes poctivě neuděláte svou práci, tak už se nebudete nikdy moci zaklínat tím, že jste neměli informace a že jste neměli možnost se nad nimi zamyslet. Jsou ve vašem poslaneckém mailu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní poslankyně Valachová z klubu ČSSD žádá přednostní právo, nicméně je tu faktická poznámka a ta by měla mít přednost. Dáme jednu faktickou poznámku na dvě minuty a pak dostanete ihned slovo. Prosím, paní poslankyně Kořanová.

Poslankyně Barbora Kořanová: Děkuji za slovo. Já budu stručná. Chtěla jsem poprosit pana kolegu Volného, já jsem řekla, že budu vystupovat co nejméně, ale musím vašim prostřednictvím na to zareagovat. Já nebudu vyvracet ty spekulace a nepravdy, co tady zazněly. Jenom bych chtěla poprosit pana kolegu o dvě věci. První věc je ta, že paní Nevludová toto zmiňovala na semináři, který jste měli všichni možnost zhlédnout i na youtube kanálu. Poslala nám to všem do mailu a hovořila o tom tady dlouze asi hodinu. Tak nevím, proč to tady znovu opakujete. Beru to pouze jako obstrukci. Myslím, že to tak vnímá i zbytek Sněmovny, pokud tedy vůbec poslouchali, protože těch informací tam zaznělo opravdu hodně.

Ale chtěla bych vás poprosit, přestaňte apelovat na kolegy, tentokrát konkrétně z pirátské strany. Já si myslím, že oni mohou hlasovat podle svého vědomí a svědomí a je to pouze na nich a mají svoji vlastní hlavu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní poslankyně stáhla svoji žádost o přednostní právo, takže pan poslanec Volný dostane prostor na faktickou. To je zatím poslední přihláška na faktickou poznámku.

Poslanec Lubomír Volný: K paní kolegyni prostřednictvím pana předsedajícího. Ano, všechny ty informace zazněly, ale dodnes je prakticky nikdo neposlouchal, ani vy ne. Líbí se mi vaše emocionálně velmi klidná reakce, kterou opravdu oceňuji. Proto jsme tyto informace všem poslancům poslali do mailu i tentokrát, s jednotlivými zdroji, abyste si mohli ty informace ověřit a aby mi tady někdo netvrdil, že se jedná o spekulace, protože to spekulace nejsou. Můžete si to ověřit sama, když si otevřete ten počítač, pokud to zvládnete, prostřednictvím pana předsedajícího, a ty jednotlivé zdroje si najdete.

Jinak co se týká mého apelu ke kolegům poslancům ze strany pirátské, já si myslím, že to je naprosto legitimní a normální věc. Já už jsem tady zažil pár apelů třeba od nepřítomného kolegy pana Kalouska prostřednictvím pana předsedajícího ke kolegům poslancům ANO, aby si sebrali tu odvahu a hlasovali proti, proti názorům svého předsedy. A také si pamatují jednu

takovou vtipnou vložku, kdy tady prostě pan Kalousek řekl, aby hlasovali proti návrhu, nebo proti návrhům pana Faltýnka, který je významnou osobností politické scény, která vzešla z ČSSD. Tohle si pamatuji. Těchto apelů na to, abychom hlasovali v souladu se svým vědomím a svědomím podle objektivních a racionálních úvah, tady zaznělo mnoho a já si nemyslím, že by měl kdokoliv právo, paní kolegyně, mě za toto peskovat. Je to naprosto legitimní a v pořádku. A zopakuji to. Prosím všechny své kolegy v sále, abyste si ty informace nastudovali a hlasovali v souladu se svým lepším vědomím a svědomím tak, abyste se nedopustili jednání, které by v budoucnosti mohlo vypadat jako krytí trestné činnosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: S faktickou poznámkou paní poslankyně Kořanová bude reagovat. Zatím poslední přihláška, další se připraví pan poslanec Klaus. Prosím, vaše dvě minuty, paní poslankyně.

Poslankyně Barbora Kořanová: Já se moc omlouvám paní kolegyni Valachové ještě jednou. Já ten počítač otevřít umím, protože kdybych to neuměla, tak bych nemohla otevřít a smazat mail paní kolegyně Nevludové. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Paní poslankyně Valachová už stáhla svoji přihlášku, takže nyní požádám o vystoupení pana poslance Václava Klause, připraví se pan poslanec Pavel Juříček. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dámy a pánové dobrý den. Já bych se také rád vyjádřil k merituu věci, a to jsou zprávy České státní televize. Jak kdysi řekl pan prezident polistopadový, nepřišel jsem lhát, takže já také budu nazývat věci pravými jmény.

Jedním z důležitých faktorů, co je potřeba si říct, je to státní televize, hádají se o to poslanci napříč politickým spektrem. Jedni nadšeně, protože velice silná podpora státní televize jim umožňuje dosáhnout 5,008 % ve volbách, někdy i o trošku více. Někteří to zase kritizují. A debata zvlčila do té míry, že někteří poslanci se snaží najít konkrétní případy, na které by se zeptali, nebo upozornili, a jsou okřikováni, že jsou agenti a hybridní hrozby a já nevím, něco takového.

Takže s dovolením, já vám řeknu naše stanovisko hnutí Trikolóra. My nepodpoříme ani jednu z těch zpráv této televize a ten důvod je ale trošičku jiný. Já jsem naprosto přesvědčen, že Rady České televize naprosto neplní své poslání, a místo aby byly zástupci veřejnosti a případně i zvolených zástupců, tak se chovají jako obranný val managementu České televize. Tento stav považuji dlouhodobě za neudržitelný, a proto si myslím, že je slušné nepodpořit jakoukoliv z těchto zpráv. Skutečně ta televize se chová jako stát ve státě. Pan generální ředitel píše osobní dopisy všem zaměstnancům, kde útočí zejména na vás teď, co jste něco zmínili na tom semináři, nazývá vás lháři a manipulátory a staví to televize versus poslanci. Tohleto já, s dovolením, odmítám. Tato věc... Jsou dokonce členové Rady České televize, kteří agresivně útočí na jednotlivé politiky, jak vystupovali. Tenhle politik je pitomec, ten mluvil špatně, ten mluvil skvěle. To vůbec není jejich role. Jejich role je zajistit, když už, podle současného zákona vyváženost zpravodajství a veřejnoprávní program. K tomu se dostanu.

Abychom to řešili principiálně, tak my navrhujeme zákon, který přinese dobrovolnost koncesionářských poplatků. To znamená, že vy, kteří tady mlátíte hlavou o pultík, můžete platit polovinu svého poslaneckého platu a zase někdo jiný dle svého uvážení, abychom obnažili tu debatu, co je státní televize a co je veřejnoprávní zájem – vysílat sport postižených, vážnou hudbu, kulturní pořady, nebo zda je to státní golf, státní estráda a státní

čtyřicet let stará kriminálka. Tohleto si myslím bude velice potřebné a my tuto debatu chceme vést, protože se jedná o peníze lidí, o státní televizi.

Na vás (k poslancům ANO) bych apeloval trošku stylem svého předřečníka, protože vy jste skutečně uráženi, nebudeme si nic ukazovat, na vás se tam ty kudly brousí, a pak dostanete jednu esemesku a budete hlasovat pro. Takhle se principiálně politika dělat nedá. Pár z vás si hrdinně vytáhne tu kartičku, ale takhle se prostě nic nevyřeší. Takže skutečně vás vyzývám k principiálnímu řešení. My tu debatu chceme otevřít a otevřeme ji načtením zákona v brzké době. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Mám tady jednu faktickou poznámku. A pak už jenom pana poslance Juříčka, takže faktické dáme přednost. Pan poslanec Tomáš Martínek se vyjádří. Vaše dvě minuty, pane poslanče. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Dobrý den. Já bych jen krátce chtěl jenom opravit předřečníka, že se jedná o veřejnoprávní médium a ne státní zatím. Aspoň doufám. A stejně tak bych chtěl říct, že Piráti chtějí, aby občané své podněty, které mají a jsou oprávněné, tak aby je předkládali například Radě České televize, která musí odpovědět. Stejně tak se mohou obrátit na orgány činné v trestním řízení, pokud mají konkrétní věci. My jako Piráti sami předkládáme návrh zákona o rozšíření pravomocí NKÚ, který má právě zajistit tu nezávislou kontrolu, a nejenom kontrolu ze strany spíše zaujatých poslanců, a budeme rádi, pokud všichni budou pro tento návrh zákona hlasovat.

Kromě toho jsem si i vyžádal od zástupců České televize vyjádření na zmíněné argumenty paní Nevludové, takže je tady mám a rád to předložím poslancům z SPD, nějaké vyjádření, které například řeší uvedenou věc ohledně přečerpání výdajů. Tam je to o tom, jak pracovat s registrem. Pokud se podíváte do toho registru, tak na každé té smlouvě lze rozpoznat, že lze spojit danou objednávku s příslušnou rámcovou smlouvou, protože je odkaz na rámcovou smlouvu uveden na každé objednávce. Proto z uvedených údajů na profilu zadavatele je jasně vidět, že uzavřené smlouvy ve výši téměř 2 milionů korun byla k 22. říjnu 2019 skutečně uhrazena částka 920 500, a tedy k žádnému přečerpání smlouvy nedochází. Zbytek předložím osobně.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Mám tady ještě jednu faktickou. Pan poslanec Lubomír Volný a připraví se v obecné rozpravě pan poslanec Pavel Juříček. Tak prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji. Já bych chtěl říct, že se mi v uvozovkách líbí přístup Pirátů, který si velice rychle osvojili i od ostatních zavedených politických sil a podobně, že občan má právo si stěžovat, že občan má právo podat nějaký podnět. To my všichni víme, že občan si může stěžovat a že může podat nějaký podnět, který možná bude za půl roku nebo za rok vyřešen organizací, která má v zádech sedmimiliardový rozpočet a je schopna si velice dobře píárově poradit. Vy tady dneska stojíte před jasným faktem, který vůbec nic z toho nevyvrací, tedy zpráva pana kolegy, že výběrová řízení u České televize vyhrávají firmy, které neplní zadávací podmínky. Nemá to nic společného s tím, jestli byla plněna v takové výši, v takové výši, v takové výši. To byla doplňková informace. Gros té informace je o tom, že ty firmy neplnily zadávací podmínky. Nikdy neměly tu soutěž vyhrát. Byla to jedna jediná firma, která se účastnila toho výběrového řízení. Vyhrálo to jedno IČO a ve finále teď ty peníze inkasuje jiné IČO, jiná firma bez výběrového řízení. Kde jsou ty kontrolní mechanismy

České televize, kde je to ve zprávách České televize, jak to, že o tom rada nic neví? A to jsou jenom dva případy z mnoha set smluv.

Takže ano, občan si může podat podnět, občan si může podat stížnost, ale vy dneska musíte rozhodnout, jestli ty zprávy o činnosti a zprávy hospodaření České televize jsou v pořádku a jestli mají vaši důvěru. Je to vaše rozhodnutí, za které si ponese plnou politickou zodpovědnost. A není to o tom, že si bude muset nějaký občan nebo paní kolegyně poslankyně podat stížnost a čekat půl roku, tři čtvrtě roku, rok a půl na to, než se jí někdo vyjádří. Vy to můžete udělat hned dnes, tak si to zkontrolujte. Sami prosím vás bez rad z politbyra z České televize. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní tady sice není ani jeden ministr vlády, ale pan ministr kultury Zaorálek mě požádal, že si potřebuje nutně odskočit na WC, takže se neprodleně vrátí. Jenom kdyby k tomu někdo měl námitku.

Takže se vrátíme k těm standardním přihláškám. Takže pan poslanec Pavel Juříček. Já přečtu jednu omluvu. Pan poslanec Roman Onderka žádá o zrušení omluvy z dnešního jednání a bude od 12 hodin na schůzi přítomen. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já mám pocit, že bych se asi měl celé Sněmovně omluvit, každému individuálně, a možná se omluvit České televizi, že jsem pravděpodobně byl první, který se po x letech podíval pořádně na ty výroční zprávy roku 2016 a 2017. A z toho, když jsem najednou viděl ty věci zcela analyticky, tak pak krok za krokem jsem se začal dívat na trendy, které začaly už od roku 2011.

Já už jsem to tady vlastně říkal vám slovně, a tak aby bylo jasno, tak jsem si připravil tabulky, které každému z vás mohu ukázat, a jsou to jenom opsaná čísla z výročních zpráv. Takhle vypadá oficiální hospodaření České televize od roku 2002. (Ukazuje tabulku.) Oficiálně podle účetní osnovy zdánlivě vyrovnané hospodaření, podle kterého pan ředitel pak bere i ty speciální bonusy. Schválně jsem se jich nedotýkal, protože jsem chtěl skutečně zachovat naprostou personální neutralitu.

Tady vám mohu ukázat, jak vypadá skutečné hospodaření, zase od roku 2007, kde bylo v přebytku 828 milionů, v roce 2008 v přebytku 1 137 milionů, v roce 2009 499 milionů, 2010 229 milionů a 2011 398 milionů. Tady to je vidět. (Ukazuje tabulku.) A co se náhle stalo? Po roce 2011 z několika důvodů, reklama a podobně, najednou, ale nejenom proto, kleslo, nebo propadlo se do deficitu 251 milionů a od té doby, od roku 2011, se trvale pohybuje v deficitním financování. To jsou jenom opsaná čísla z těch jednotlivých výročních zpráv. Jenom v časové řadě. Je to neoddiskutovatelné. Pohybují se ty deficity kolem 250 až 550 milionů korun ročně.

Tady vám opět ukážu tabulku, jakým způsobem se ztrácí peníze z finančního majetků, nebo z účtů. (Ukazuje.) Ano, Česká televize nemá úvěry, to je pravda. Nemá žádné dluhy. Ona ty peníze v roce 2011 měla ve výši téměř 3,9 miliardy korun a teď i se započtením cenných papírů má miliardu 962 milionů. Takže skutečně téměř 2 miliardy korun odešlo z finančního majetku. Když odečteme cenné papíry, tak má ke konci roku 31. 12. 2018 na účtech miliardu 891 milionů.

Na semináři nám bylo opakovaně řečeno, že majetek roste. Prosím vás, není to pravda. Tady vidíte vzájemný vztah majetku a finančního majetku. Takhle to je. Takže ten sešup je naprosto zřejmý. Když se hovořilo na semináři o investicích a o odpisech, tak tady opět jsem si dovolil připravit tabulku vzájemného vztahu investic a odpisů. Ano, platí to, co jsem říkal minulý týden, že odpisy jsou vyšší než investice a Česká televize nedělá ani prostou

reprodukcí. Přestože některé investice udělala, významné investice v řádech stovek milionů, ale podle některých redaktorů, kteří mě také kontaktovali, tak třeba využití brněnského studia je ve výši 12 %. Nevím, který subjekt, která organizace si může dovolit financovat stovky milionů na vznik studia, které pak bude vytižené 12 %.

A takhle bych mohl pokračovat dále. Já jsem úmyslně nešel tady zveřejňovat řadu různých dalších a dalších detailů, byť kolegyně Nevludová prostřednictvím předsedajícího našla řadu dalších a dalších pochybení. Nicméně bych se ještě chtěl vrátit k tomu, co to vyvolalo. Vyvolalo to to, že pan ředitel, respektive Česká televize uveřejnila, že ten seminář, na kterém se jasně prokázalo to, co už tady několikrát zaznělo, že Rada České televize, byť jsou to bezpochyby honosní lidé ve svých oborech, nedělá tu funkci kontrolního orgánu České televize.

Tady bylo napsáno, že návrh organizace semináře vzešel od předsedy Poslanecké sněmovny Radka Vondráčka, nikoliv od České televize. Mohu vám ukázat dopis (ukazuje), kdy pan Dvořák žádá 7. srpna: "Vážený pane předsedo" – tím je myšlen Radek Vondráček – a žádá ho o svolání tohoto semináře. Je tady napsáno: "Obracím se na Vás v souvislosti s projednáváním výročních zpráv o České televizi, které budou na programu některého příštího jednání Poslanecké sněmovny. V rámci transparentní diskuze k těmto dokumentům je Česká televize připravena zodpovědět veškeré dotazy ze strany veřejnosti, tedy i zástupců Poslanecké sněmovny. V návaznosti na shora uvedené bych vás chtěl požádat o možnost zprostředkování vhodného prostoru v Poslanecké sněmovně." A tak dál a tak dál.

Nicméně je jedno, jak to nazveme, jestli grilování, nebo seminář, nebo jak, nebo prostě žádost o setkání s poslanci. Já si myslím, že na slovíčkaření asi není nezbytně nutné teď dbát. Následně na to, co se stalo, mě pan ředitel vyzval, abych zveřejnil audit. Já jsem říkal, že to byl takový pilíř nebo takový základ, který jsem si vypracoval sám pro sebe, ve kterém jsem položil šest otázek. A v těch otázkách jsem kladl sám tomu auditorovi prostě otázky, na které jsem očekával, že odpoví. A odpověděl stejně, jaká byla moje dedukce, respektive moje analýza.

Následně nato, když mě pan ředitel vyzval, že jsem audit zadával s cílem identifikovat témata a otázky týkající se hospodaření České televize, jež zaslouží veřejnou diskuzi: "Věřím rovněž, že naším společným cílem je udržet tuto diskuzi ve věcné a transparentní rovině." Já jsem tedy pana ředitele skutečně vyzval dopisem poté, kdy jsem se tady s ním sešel, tak jsem ho vyzval dopisem, že jsem připravený, abych vystoupil v České televizi s ním a veřejně a transparentně jsme se bavili o výroční zprávě. Ano, závěrečná věta: "Věřím, že přijmete moji nabídku a že to je nejlepší cesta, jak zabránit nepřesnostem přinášejícím zbytečnou nervozitu do společnosti a zároveň udržet diskuzi skutečně ve věcné a transparentní rovině." Závěr mého dopisu.

No a pan ředitel mi v pondělí poslal dopis, že se nevyhýbá jakékoliv debatě, ale on jako generální ředitel se nemůže zúčastnit této diskuze, protože platí kodex České televize. Jinými slovy slušně odmítl moji nabídku, abychom o tom společně diskutovali veřejně.

Takže to je jenom taková krátká geneze toho, co jsem já kolem toho zažil, a bylo mi velmi nepříjemné, když jsem se dověděl, že rozpoutávám nějakou hybridní válku, anebo že jsem normalizátor a že bych chtěl nějak znormalizovat. Já – syn oportunisty, který byl každou chvíli ve vazbě. A já kvůli tatínkovi jsem nesměl studovat, byť jsem byl premiantem na základní škole, a musel jsem se jít vyučit. Tak určitě bych já, který velmi oceňuji to, že máme po 30 letech svobodu a svobodu vyjadřování, a myslel jsem si, že i já mám svobodu se vyjádřit jako občan, a jako občan jsem si zpracoval nějaký podpůrný materiál, který jenom jsem chtěl, jestli tedy skutečně moje dedukce a moje úvahy jsou správné – a co to vyvolalo?

Tak si říkám, že tak jak jsem vám tady přečetl i tu genezi problému, že to ukazuje, že opravdu ve státě dánském není něco v pořádku. A myslím si, že tak jak jsem diskutoval i s panem poslancem Gazdíkem prostřednictvím předsedajícího a řadou dalších poslanců, že určitě než aby zpracovával analytiku do hloubky jeden poslanec, byť řekněme snad něčemu rozumím, ale nedělám si patent na rozum, ale čísla jsou neúprosná, tak že by bylo správné, aby nezávislý nebo Nejvyšší kontrolní úřad měl možnost skutečně kontrolovat Českou televizi. Ale podotýkám, že si nemyslím, že bude schopen říct takový lean management, lean production, že bude schopen říct tady tyhle principy, které v dobře řízených organizacích fungují. Ale bezpochyby to bude velký posun, abychom se vyhnuli právě všem těm disputacím a diskutím o tom, co je správně a co správně není. A jestli Česká televize zákony z hlediska veřejných zakázek a zákony z hlediska rozumného hospodaření uplatňuje. Takže si myslím, že urychleně přijmout zákon o tom, aby NKÚ mohl Českou televizi taktéž kontrolovat.

Děkuji pěkně. A na závěr bych pak ještě přečetl v dalším svém vystoupení potenciální usnesení, které bychom k České televizi mohli přijmout. Děkuji vám za pozornost. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu dvě omluvy. Paní poslankyně Helena Válková se omlouvá mezi 14.30 a půlnocí – vidíte, vy už predikujete – z důvodu návštěvy lékaře. (Smích v sále.) Pan poslanec Milan Hnilička se omlouvá z jednání schůze Sněmovny dne 24. 10., dnes, mezi 12.00 a 12.30 z pracovních důvodů.

Nyní faktické poznámky, mám tři, ale pane poslanče (Martínku), jste až druhý v pořadí, takže jenom malinkou chvilíčku. První vystoupí pan poslanec Lubomír Volný, další je pan poslanec Tomáš Martínek a jako třetí se připraví pan poslanec Petr Gazdík. Takže tři faktické a potom v obecné se připraví pan poslanec Lubomír Španěl. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji. Já jsem jenom chtěl říct, že opravdu žijeme v zajímavé době. Ředitel České televize odmítne transparentní debatu s legitimním oponentem na obrazovkách České televize a přitom se s tímto člověkem, a zaznělo to tady na minulé schůzi, sešel soukromě v restauraci v Poslanecké sněmovně, aby lobbboval za přijetí zpráv o ČT. Tak veřejnou debatu odmítá, ale napůl tajné schůzky pan ředitel ČT i s jinými poslanci hnutí ANO v předvečer hlasování o zprávách ČT naprosto v klidu provádí. A potom si ještě přijde do České televize sám bez oponenta obhajovat své vlastní názory a to už mu přijde etické. To je taková opravdu zajímavá doba, kdy jeden a tentýž člověk dělá podobné věci a podle jeho vlastního rozhodnutí jednou to je etické, jednou to je neetické a je to v pořádku.

Druhá věc je, že – já naprosto chápu pana kolegu Juříčka prostřednictvím pana předsedajícího, že nezveřejnil autora toho auditu. Nevím, jestli to je jeho pravá motivace, ale já bych toho autora nezveřejnil z velice jednoduchého důvodu. Protože v okamžiku, kdy toho autora zveřejníte, tak veškeré hnojometry České televize by byly okamžitě namířeny na tuto firmu a všechny hvězdy investigativních pořadů ČT by se snažily najít cokoli, aby tuto firmu znedůvěryhodnily v očích veřejnosti. Všichni víme, že to tak funguje, a tato debata o zprávách ČT je toho krásnou ukázkou. Soustředíte se na čísla, soustředíte se na fakta, ale stejně ve finále jste i pro kolegy poslance i pro Českou televizi i pro generálního ředitele České televize hybridní hrozba. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji taky za těsné dodržení času. Takže pan poslanec Tomáš Martínek. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Tomáš Martínek: Já bych jen krátce uvedl na pravou míru slova ohledně pozvání a odpovědi na veřejnou debatu, protože Česká televize na svém twitterovém účtu před chvílí zveřejnila plná znění obou dopisů, takže bych možná ocitoval část z dopisu pana poslance Juříčka. "... si vás touto cestou dovoluji požádat o veřejnou diskusi vysílanou v ČT, která by proběhla mezi mnou a vámi v živém vysílání. Dovedu si například představit i zvláštní vydání Otázek Václava Moravce v nedělním vysílání věnované pouze tomuto tématu." A tak dále. – Odpověď, celý dopis: "Vážený pane poslanče, dovoluji mi reagovat na váš dopis, ve kterém žádáte o uspořádání živé diskuse např. v pořadu Otázky Václava Moravce k výročkám o výročních zprávách Rady České televize a o hospodaření ČT za roky 2016, 2017. Nevyhýbám se jakékoliv debatě. Ale generální ředitel televize veřejné služby nemůže být dramaturgem zpravodajského vysílání. Neumožňuje to Kodex České televize, který chrání redakční autonomii zpravodajství. Editoriální rozhodování o obsahu zpravodajství je v plné kompetenci šéfredaktorů v redakci zpravodajství."

Z toho mi vyplývá, že nebyla odmítnuta pozvánka, pokud byste ji například zorganizoval sám nebo v jiné televizi nebo i se pro to rozhodli v televizi ČT sami redaktori, ale spíše k prokázání toho, že sám pan Dvořák dodržuje kodex, kdy nemůže přece ovlivňovat vysílání zpravodajství a zařadit na požadavek nějakého politika vysílání, které si on přeje. To už by potom nebyla veřejnoprávní televize. (Potlesk poslanců Pirátů.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tady mám řadu faktických poznámek. Přečtu pořadí, abyste se mohli, vážení kolegové, připravit. Kolegyně tady nejsou mezi těmi přihláškami. Takže je to pan poslanec Gazdík, pan poslanec Španěl, pan poslanec Stanjura, pan poslanec Juříček a pan poslanec Volný. Ale po panu poslanci Juříčkovi jsem se ještě přihlásil já. Takže prosím, máte své dvě minuty.

Poslanec Petr Gazdík: Hezké dobré dopoledne, milé kolegyně, milí kolegové. Já bych chtěl potvrdit, že jsme si skutečně podali s panem Juříčkem ruku na to, že ANO jako nejsilnější strana ve Sněmovně a Starostové jako nejsilnější klub v Senátu se pokusí změnit zákon tak, aby NKÚ mohl kontrolovat Českou televizi. Nemohu se totiž ztotožňovat s tím, že tady je prezentován nějaký audit-neaudit, který udělal někdo, o kom vlastně nevíme, kdo ho udělal. Přitom tu máme audit relevantní České televize a zároveň tady máme obavu při tom, kdy mnoho mediálních skupin vlastní různí oligarchové, včetně aktuálně pana premiéra, který sice má svá média ve svěrenském fondu, ale také byl dříve jejich vlastníkem. Takže tady přestane existovat veřejnoprávní Česká televize. O to, aniž bych chtěl komukoliv z vás křivdit, si myslím, že někteří z vás prostě usilují.

Oddělme od sebe dvě věci, to je hospodaření a druhá věc je, že Česká republika potřebuje veřejnoprávní instituce, které budou zárukou nezávislé žurnalistiky. A také bych si přál, aby vzhledem k tomu, co tady říkají někteří kolegové, na základě tohoto pochopili, co je naše úloha jako Sněmovny. Naše úloha Sněmovny není vykonávat funkci Rady ČT. To skutečně není.

A když tady pan poslanec Volný prostřednictvím pana předsedajícího mluví o různých hnojometech – nezlobte se, kolegové, ale ty hnojometry slyším spíše od vás na Českou televizi než opačně. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní na faktickou poznámku pan poslanec Lubomír Španěl a připraví se pan poslanec Zbyněk Stanjura. Tak prosím.

Poslanec Lubomír Španěl: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, já to zkusím ve dvou minutách, protože bych se nemusel dostat ke slovu nikdy. Já jsem tady minule hovořil o tom, kolik minut či hodin se který kontrolní orgán věnuje zprávě o hospodaření ČT. Pak mě ale napadlo podívat se na vzdělání jednotlivých radních a také těch, co zprávu údajně poctivě studovali. Ne u všech radních se mi podařilo vzdělání zjistit, ale neobjevil jsem nikoho s ekonomickým vzděláním. Nikoho, kdo by mohl profesionálně vyhodnotit hospodaření ČT.

V Poslanecké sněmovně jsem nelustroval sice všechny poslance, ale i tak mi jako jediný odborník, který se ke zprávě vyjádřil, vyšel pan Juříček. Někteří, včetně mě, by mohli zprávu studovat ne hodiny, ale celé roky a výsledek by byl stejný. Proto tvrdím, že za současné situace není hospodaření ČT účinně kontrolováno. A jenom tady pod čarou mám, že budu se těšit, co objeví zpravodaj u zprávy za rok 2018. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pane poslanče, mám rozumět vašemu úvodnímu, co jste sdělil, že stahujete svoji přihlášku do obecné rozpravy? (Poslanec Španěl mimo mikrofon: Ano.) Že jste se už vyjádřil. Takže já si vás odmáznu. A teď tedy předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nejdřív reakce na předřečníka. On nám vlastně řekl, že jsou mezi námi poslanci, kteří nejsou schopni zhodnotit hospodaření České televize ve výši 7 miliard, kdyby to dělali roky. Ti samí poslanci hlasují o rozpočtu, kde je 1 600 miliard. Tak jenom si to porovnejme.

Ale k tomu slovíčkaření. Pan poslanec Juříček říká, nebudu slovíčkařit, když někdo chce půjčit kancelář, tak tím samozřejmě myslí zorganizovat seminář. Já to úplně nechápu, ale dobře. Je to jasný posun.

Na druhé straně pan poslanec Juříček bezesporu moc dobře ví, co je to audit. On si nechal udělat komentář k veřejně známým zdrojům, k rozvaze a výsledovce, případně k příloze účetní závěrky. To není žádný audit. A on to moc dobře ví. Moc dobře to ví a tady nám říká: já mám audit. Já ho nepotřebuji zveřejnit, protože to není žádný audit. Mně je jedno, kdo to psal. Komentář si může napsat pan poslanec Juříček, já, paní zpravodajka, tady pan poslanec Dolínek a bude to jenom komentář k veřejným informacím.

Takže někdo tady říkal, že si někteří pletou... a že nechtějí nahradit radu. Ale těch rad jsme tady slyšeli mnoho. Mnoho stínových generálních ředitelů nebo minimálně finančních ředitelů České televize tady vystoupilo. Tak to jděte dělat. Já bych si taky chtěl vybrat téma, protivníka a jít k Moravcovi v neděli. To by se mi líbilo! Já jsem pro!

Tak si řekněme, že buď bude tak, že to bude poměrným systémem, tak tam bude osmkrát někdo z ANO, třikrát někdo z ODS, třeba se mezi těch osm pan poslanec Juříček dostane, pokud vyhraje souboj uvnitř klubu, a my budeme určovat, kdo s kým bude moderovat. Já bych si vybral i moderátora, kdyby to šlo. Nějakého, který by byl na mě hodný a na oponenta by hodný nebyl. To by bylo super. A v případě, že mi někdo nevyhovuje, tak řeknu, to není etické. Podívejte se, jak se bojí! Fakt se bojí! Takže takové ty nápady, že si poslanec určí s kým kde bude debatovat (upozornění na čas), tak já jsem pro. Ale přijde mi to úplně absurdní. Úplně absurdní. A pak ještě tady plakat, oni mi nevyhověli!

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Čas, pane předsedo. (Potlesk zprava.) Čas plyne. Děkuji. Nyní pan poslanec Juříček s faktickou poznámkou... (Místopředseda Okamura mimo mikrofon: Ne. Já a potom Juříček.) Dobře, tak pan předseda Okamura s faktickou poznámkou, pak pan poslanec Juříček.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já tady musím zareagovat na lež, která tady zazněla z úst generálního ředitele České televize Petra Dvořáka. Tady zazněl citát, že se prý nevyhýbá diskusi. Ale vždyť on se jí přece vyhýbá. Veřejně byl mnohokrát pozván na TV Barrandov (smích zprava), aby vyvrátil do přímého přenosu, do diskuse byl pozván, v přímém přenosu – to mi připadá, že k smíchu není – aby se postavil Jaromíru Soukupovi v přímém přenosu a tam aby argumentoval, co se týče jejich výtek. A generální ředitel České televize odmítl. Je jedno, co si o tom myslíte, já reaguji na tu větu, že říkal, že se nevyhýbá diskusi. Nic víc, nic míň. Vyhýbá se diskusi! A generální ředitel České televize tam odmítl jít, protože by měl argumentačně tak silného soupeře (smích v sále), který je připraven, že by samozřejmě to nebylo pro něj vhodné. A teď tady najednou nabízí jinou diskusi, u sebe na televizi, kterou budou moderovat a témata určovat jeho zaměstnanci, na které má přímý vliv i finančně, i třeba formou odměn a tak podobně. Tak to je představa demokracie České televize.

Takže je to přesně naopak. A naopak já vyzývám generálního ředitele, jestli tedy chce diskutovat, ať přijme pozvání Jaromíra Soukupa a jde do přímého přenosu TV Barrandov, i třeba za přítomnosti pana poslance Juříčka, ať je to na třetí půdě, ať to není u něj. To je spravedlivá nabídka.

A musím se navíc ještě důrazně ohradit proti dalšímu a nejnovějšímu citátu generálního ředitele České televize. Řekl v rozhovoru, že – cituji – přestože Miloš Zeman ani Tomio Okamura nejsou členy našeho fanclubu, dáváme jim šanci promlouvat k jejich voličům. Oni dávají šanci? Téměř tři miliony voličů Miloše Zemana a přes půl milionu voličů SPD mu platí koncesionářské poplatky, a on nám arogantně dává milostivě šanci?! (Upozornění na čas.) To je neuvěřitelné!

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Nyní je na řadě pan poslanec Juříček. Než mu dám slovo, seznámím vás s omluvou, respektive s částečným zrušením omluvy. Pan poslanec Jaroslav Dvořák je již přítomen, a tedy se omlouvá pouze na čas 11.15 až 12.30 hodin dnes. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Pavel Juříček: Já jsem se zařekl, že nebudu reagovat na různé kolegy, ale musím některé věci upřesnit. Za prvé, navrhl jsem panu řediteli Dvořákovi, že například v Otázkách Václava Moravce, a z toho mého dopisu explicitně zcela jednoznačně vyplývá, že on si má zvolit jakékoliv formát k té diskusi. A popravdě řečeno, musím se přiznat, že mi hlava vůbec nebere to, že nechce diskutovat o výročních zprávách a o hospodaření České televize, a zároveň dneska ráno klidně vystupuje v České televizi a hovoří o programových cílech na následující měsíce. Takže já si nemůžu pomoci, ale mně to skutečně připadá jako skutečné vyhýbání se diskusi, protože popravdě řečeno, to nejsou moje čísla, ale to jsou jeho čísla. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s další faktickou poznámkou pan poslanec Lubomír Volný, připraví se pan poslanec Zaorálek, Kalousek, Dolínek. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Já bych vašim prostřednictvím ke kolegovi panu Gazdíkovi. Rada má kontrolovat Českou televizi a pokládám si řečnickou otázku, na kterou známe všichni odpověď. Kdo má kontrolovat Radu České televize? Jsme to

my. Jsme to my, poslanci Parlamentu České republiky. A tak já prostě činnost Rady České televize kontroluji.

Tady se neustále zdůrazňuje slovo nezávislá, apolitická, veřejnoprávní, a přitom my máme čistě politickou Českou televizi. Rada České televize je volena podle výsledků voleb, dohod koalice, zákulisních politických jednání. A řekla to tady, pane kolego Stanjuro prostřednictvím pana předsedajícího, vaše kolegyně prostřednictvím pana předsedajícího Černochová, která řekla, že cílem je odvolání rady, aby proběhla zákulisní jednání, kde si nějaké politické síly dodají do té rady svoje lidi. Takže, prosím vás, nepopírejte slova své stranické kolegyně. Je to politicky volený orgán. A já jsem tady chvilku, ale vím, jaké boje se vedou o to, kdo bude v jaké radě. Dokonce se kvůli tomu svolávají demonstrace.

Ředitel České televize se v den projednávání zpráv o České televizi, on si uměl zařídit přímý vstup v České televizi, který já osobně vnímám jako přímý politický nátlak na všechny poslance, kteří mají dnes hlasovat o těchto výročních zprávách. Je to přímý politický nátlak. Vyhnul se jakékoliv jiné diskusi, ale sám si jde přímo tlačit na Sněmovnu, aby tyto zprávy schválila. A my všichni víme, jaká je politická situace v této Sněmovně. Pan premiér se bojí ČT organizovaných demonstrací, vám vyhovuje politické směřování České televize (upozornění na čas), takže i Piráti přivřou oči nad korupčním jednáním v České televizi.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec a ministr kultury Lubomír Zaorálek. Přípraví se předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Pane ministře, vaše dvě minuty. Prosím, máte slovo.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Dobré poledne. Já jsem chtěl zareagovat jenom na jeden moment z příspěvků, které tady zaznívaly teď dopoledne, a ty se týkaly členů rady, protože já jsem opakovaně zaslechl výhrady vůči členům rady. Dokonce tady zaznělo, že je otázka, jestli mají kompetenci a podobně. Já bych chtěl jenom upozornit, kolegové, ti členové rady byli zvoleni podle zákona, který přijala Sněmovna. Takže ti členové rady, to je naše dílo. My si můžeme položit samozřejmě otázku: soudruzi, kde jsme udělali chybu? Ale jinak bych vás chtěl upozornit, že to není tak jednoduché vymyslet způsob, jak zvolit radu tak, aby nám to všem pěkně vyhovovalo. To je fakt těžký. Když to začnete zkoumat, tak zjistíte, že na to není jednoduchá odpověď.

A já jsem si dal dokonce tu práci, že jsem sledoval ten pětihodinový seminář, který tady byl, tak jsem si to odposlouchal, abych zjistil, jestli opravdu jsou oprávněné výhrady, že ti členové rady selhávají. Já vám řeknu, že jsem ten dojem neměl především proto, že kdybych byl člen rady a kdyby mi tady Sněmovna celou dobu vlastně neprojednávala ty zprávy, takže vlastně oni moc vazbu neměli, a najednou se na ně prostě sesypou dotazy typu, že nám vadí ten křídový papír, nebo dokonce že nám vadí, kolik stál večírek v Karlových Varech, tak to bych jako člen rady na to hleděl jako puk, že to jsou ty věci, které jsem měl sledovat. Chápete? Jako sám bych si říkal: to tedy nemám lehké, odhadnout, co vlastně Sněmovně vadí. Že jí vadí křídový papír anebo že jí vadí cena toho...

Uvědomme si, že ta chyba je taky na naší straně, to, že se to neprojednávalo, že se o tom tady nemluvilo. Že my dneska nemáme mediální politiku, to už teď platí i na naší... Takže já si myslím, že i to naše zadání. A že ta debata, já bych ji nechtěl ale odsuzovat, protože ona, si myslím, že je potřebná. I když je zpožděná, tak je potřebná. (Předsedající upozorňuje na čas.) Ale to, co tady zaznívá, NKÚ a podobně, to jsou cesty, ale staňme se my srozumitelnějšími pro tu radu. (Předsedající důrazně upozorňuje na čas.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás prosím o dodržování času v souladu s jednacím řádem. Pan poslanec Miroslav Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, dovoluji mi stručně zareagovat na slova pana místopředsedy Okamury a předložit jeden procedurální návrh. Pan místopředseda Okamura řekl, že se pan ředitel Dvořák vyhýbá diskusi, protože odmítl přijít do pořadu Jaromíra Soukupa. Já nechci slovíčkařit, ale tvrdím, že opravdu není totéž vyhýbat se diskusi a vyhýbat se individu, které se jmenuje Jaromír Soukup. To je přirozený štitivý reflex slušného člověka, nikoliv vyhýbání se diskusi.

A teď mi dovoluji, abych předložil procedurální návrh, abychom polední přestávku vyhlásili až v okamžiku, až odhlasujeme body (tisky) 113 a 114. (V sále je obrovský hluk a neklid. Velmi špatná slyšitelnost.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: O tomto procedurálním návrhu tedy budeme hlasovat. Já svolám poslance do jednacího sálu. (Předsedající gonguje.) Já vás odhlásím. (Předsedající opět gonguje. Poslanci přicházejí do sálu.)

Já tedy zopakuji, o čem budeme hlasovat. Pan poslanec Miroslav Kalousek navrhuje procedurální návrh, abychom polední pauzu vyhlásili až po odhlasování sněmovních tisků 113 a 114, tedy body 245 a 246.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 171 přihlášení 154 poslanci, pro 127, proti 1. Návrh byl přijat.

Budeme tedy pokračovat kontinuálně. Pokračujeme ve faktických poznámkách. Mám tady přihlášeného pana poslance Petra Dolínka. Připraví se na faktickou pan poslanec Lubomír Volný a paní poslankyně Pěničková. Prosím, máte slovo, vaše dvě minuty.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji. Já jsem chtěl reagovat až jako zpravodaj. Ale jsou zde věci, které chci komentovat jako poslanec a jako zpravodaj.

Pan ředitel Dvořák se rozhodně žádné veřejné diskusi nevyhýbá, protože ze své podstaty volební výbor je veřejný za přítomnosti managementu České televize i českých médií. To, že se někdo rozhodne, že je pro něho politicky zajímavé pokusit se si podmanit Českou televizi, veřejnoprávní médium, je problém toho člověka, který nepřišel na veřejnou diskusi, kde se následně veřejně hlasovalo o veřejných zprávách, o veřejnoprávních médiích. To je první věc. (Obrovský hluk v sále. Není téměř slyšet!)

Druhá věc. Tady vidíme, že ti, co argumentují proti České televizi, nemyslím jako celku, ale některým segmentům, to je potřeba rozlišit, tak říkají, že je jedno, jestli je to prostor, nebo seminář, audit, nebo analýza, nebo komentář, že to je vlastně jedno. Oni přišli oznámit svůj světonázor, svůj pohled na některou část segmentu týkajícího se České televize. A když jim někdo řekne, že je něco jinak, tak je to jedno. A zároveň nás podobní lidé s podobným smýšlením obviňují, že se na to nechceme podívat jejich pohledem. Já myslím, že řada z nás se na to právě dívá s důrazem na detail a ten je důležitý. Proto bych chtěl zdůraznit – můžu nechat stranou, že zmiňovaná firma Kohal Taxi splňuje kvalifikační požadavky, že nebyla překročena požadovaná smlouva, že firma Helios Tupper and Leading měla kvalifikaci od Brano Group a Electro online a můžeme tady hodinu diskutovat a vyvracet ty věci. A je to zbytečné, protože ta platforma je volební výbor. Nikdo z těch kolegů nedal jediný písemný podklad nebo jedině své vystoupení na volebním výboru, a nyní zde

jsou. Já pevně věřím, že kolem zprávy roku 2018 i oni odvedou tu práci zodpovědněji a ty podklady nám dají nejenom během jejich projednávání, ale i mimo. Výbor je určitě připraven tyto věci projednávat, ale potřebuje je seriózně předložit jako jiné podněty, které dostáváme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přečtu jednu omluvu. Z pracovních důvodů se dnes od 13 do 15 hodin omlouvá poslanec Václav Klaus. Mám tři faktické přihlášky: pan poslanec Volný, paní poslankyně Pěňčíková, pan poslanec Nacher. Takže pan poslanec Volný na faktickou. Není přítomen, takže faktickou ruším. A nyní tedy paní poslankyně Pěňčíková. (Poslanec je v sále.) Tak jste přítomen? Paní poslankyně Pěňčíková ruší. Takže se připraví pan poslanec Patrik Nacher. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl, tuším, nepřítomnému ministru panu Zaorálkovi říct, že existuje velice jednoduchý způsob, jak navolit ty nejdůležitější rady, mezi které určitě všechny ty velké mediální rady patří, je to prostě přímá volba, jednokolová přímá volba v souběhu s kterýmikoliv jinými volbami v rámci České republiky, které probíhají prakticky každoročně. Takže jak není problém obměňování Senátu, nebyl by problém ani s obměňováním jednotlivých velkých mediálních rad u nás v České republice. A troufám si tvrdit, že to by bylo apolitické, to by bylo demokratické a to by bylo skutečně veřejnoprávní.

K vystoupení pana kolegy Dolínka prostřednictvím pana předsedajícího bych chtěl říct, že možná to chápu špatně, ale byl jsem si to ověřit u předsedy volebního výboru, že partnerem volebního výboru není generální ředitel České televize, partnerem volebního výboru je Rada České televize. A ohánět se tím, že třeba 2,5 milionu lidí by se mohlo přijít podívat na veřejné zasedání volebního výboru, to je doslova a do písmene trapné, protože 2,5 milionu lidí se určitě do té místnosti nevejde. Veřejné vystoupení v přímém přenosu je rozhodně něco jiného než veřejné vystoupení na zasedání výboru, o kterém ví jenom pár vyvolených a těch, kteří se velmi, velmi aktivně zajímají o politiku. Takže takovéto komické argumenty bych tady nějak prosil nepoužívat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Patrik Nacher a připraví se na faktickou pan poslanec Vojtěch Píkal. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl reagovat na kolegu Dolínka, protože teď nevím, na koho všechno to bylo myšleno, protože já byl zpravodaj zpráv o hospodaření, dělal jsem podrobnou zprávu k roku 2017, také ji tady budu číst i se svými poznámkami, včetně svých otázek, včetně určitých otazníků, které jsem měl. Protože to byla taková obecná, ve volebním výboru kolegové na to neupozornili, tak já v tomhle do té hloubky, do které jsem mohl v té výroční zprávě, tak jsem ty otázky a podněty tam vznesl. Tak jenom aby to tady nezůstalo někde v povětří. Tak jestli kolega myslel všechny, nebo jen některé... Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní zatím poslední faktická, místopředseda Sněmovny Vojtěch Píkal. Prosím, vaše dvě minuty.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já se hrozně omlouvám, že vystupuji, všem, kteří čekají na to, až budeme hlasovat, nicméně musím reagovat na tu faktickou poznámku, která

tady zazněla, na ten návrh přímé volby mediálních rad. Možná by to bylo demokratické, i když samozřejmě velice záleží na nastavení toho systému, jestli by taková volba respektovala nejenom přání většiny, ale i oprávněné zájmy menšin, jak by ta demokracie samozřejmě měla fungovat. Ale rozhodně se musím ohradit proti tomu, že výsledná rada nebo výsledná volba by byla apolitická. Naopak by nutně byla velice politická. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní v obecné rozpravě pan poslanec Pavel Juříček jako poslední přihlášený, další přihlášky v tuto chvíli nemám. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Pavel Juříček: Ano, děkuji. Ještě jednou, dámy a pánové, nechci vás zdržovat, nicméně chtěl bych ještě říct to, co citoval pan ředitel Dvořák. Cituji: Nejsme v situaci, kdy bychom nevěděli, že finanční zdroje České televize nějakým způsobem mizí a že je potřeba najít řešení, které bude po roce 2021. – Skutečně tady tento citát řekl pan ředitel na tom semináři nesemináři 8. října.

Já jenom chci dodat, číselné údaje zpráv Rady České televize o hospodaření České televize jsou ověřeny statutárním orgánem, z jiných dokumentů jsem nevycházel, a jsou trvale od roku 2012, tak jak jsem vám dokazoval, jsou deficitní i do roku 2018, ty trendy jsou naprosto zřejmé. Dále z těchto číselných údajů – slovo číselných zdůrazňuji – rovněž vyplývá, že současný provoz České televize je udržitelný do roku 2021, jak sám pan generální ředitel uvedl. To jsou fakta, na kterých bychom se měli všichni shodnout, protože jsou nesporná. Naše názory se však liší v tom, jak s touto situací naložit. Někteří z nás navrhuji zprávy o ČT odmítnout jako lživé, někteří je samozřejmě chtějí schválit. Schválit a dělat – promiňte, určitě bych se nedotkl toho, že byste nebyli moudří lidé, ale jestliže chcete být poslanci v tomto směru slepí nebo neumíte sčítat anebo odčítat, anebo dokonce možná nechcete, abyste si opravdu ty věci přečetli do hloubky, no tak pak budete pro to hlasovat. Bohužel. Já pro to hlasovat z hlediska výročních zpráv nemohu.

A jinak musím říct, že některé pořady České televize mám velmi oblíbené, jako Hyde Park Civilizace pana Stacha, to je excelentní pořad přece, nebo dětské pořady jsou samozřejmě excelentní, vždyť všechny naše děti nebo vnoučata se na to dívají s oblibou. Ale to neznamená, že když mají některé věci pozitiva, tak že je (není?) tam opravdu něco v nepořádku, to, co jsem se vám snažil doložit.

V podrobné rozpravě bych si dovilil načíst návrh usnesení, který možná by mohl být takovým kompromisním návrhem. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Tak to je v tuto chvíli všechno, co se týče přihlášek do rozpravy. Ještě je tady faktická poznámka pana poslance Volného, v tuto chvíli jediná. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Lubomír Volný: Děkuji, pane předsedající. Nevím, jestli nebudu porušovat jednací řád, když tak mě zastavíte, ale já jsem nestihl předtím reagovat na to vaše vystoupení, takže bych chtěl vaším prostřednictvím vám osobně říct, že mediální rady volíme politicky dnes. A velice často alespoň někteří z nás je volí pod brutálním politickým nátlakem některých organizací, které organizuje právě politicky Česká televize. Naopak přímá volba členů mediálních rad, jednokolová volba, v průběhu třeba některých voleb, které probíhají celorepublikově, což by nebyl žádný problém, při případném zákazu podpory jednotlivých kandidátů ze strany politických stran by byla absolutně apolitická. Tady by už záleželo jenom na té vůli, jestli by tato Sněmovna chtěla přestat kontrolovat Českou televizi, anebo nechtěla

přestat kontrolovat Českou televizi. A tato Sněmovna politicky kontrolovat Českou televizi chce a má to v plánu a chce si toto právo udržet. Tato Sněmovna nechce předat kontrolu nad Českou televizí do rukou těm, kterým to ve skutečnosti patří, do rukou těm, kteří platí koncesionářské poplatky. Ti, kteří budou hlasovat dneska pro ty zprávy ČT, chtějí udržet politickou kontrolu nad Českou televizí tak, aby ji mohli řídit a ovlivňovat prostřednictvím jimi dosazených lidí, tak aby tuto radu nesměli kontrolovat občané této země. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: To bylo pravděpodobně poslední vystoupení v rozpravě. Pokud se nikdo další do rozpravy nehlásí, já rozpravu v tuto chvíli končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova ze strany zpravodajů v této sloučené rozpravě. Prosím, pan poslanec Dolínek.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji. Nejprve – myslím, že to, co jsme zde absolvovali v posledních měsících v těch různých částech diskuse, bylo potvrzením toho mého úvodního názoru, že se nemá zásadně slučovat zpráva o činnosti a hospodaření České televize. Od začátku jsem říkal, nechme je rozdělené, a ukázalo se, že to bylo velmi nevhodné. Teď už je to jedno. Ale doporučil bych v příštích letech, pakliže zůstane obdobný systém, to striktně rozdělovat. Protože v tuto chvíli zásadně plně zapadly věci z té zprávy, např. že ČT 24 je z hlediska podílu na publiku v Evropě nejúspěšnější zpravodajský kanál, stejně jako ČT sport, který dominuje mezi evropskými sportovními programy. Stejně jako jsme vůbec neřešili podíl a zvládnutí případně, jak Česká televize – a v tomto musím říct, že s minimální výhradou i kolegů z SPD – zvládla poprvé po letech krajské volby. Že tam opravdu bylo uznáno, že v rámci možností České televize – ne všichni dali pochvalu, ale bylo řečeno, že ty krajské volby daly prostor těm, kteří ve výzkumech měli šanci, a nebylo to uzavřeno jako kdysi, že se tam dostávali pouze vládní nebo nejsilnější opoziční lídři apod. Takže tyto věci jsou ve zprávě o činnosti. A my jsme se jim bohužel tolik nemohli věnovat díky tomu, že samozřejmě zde budí vášně zpráva o hospodaření.

Co se týká ještě další věci, mohl bych číst některá další data. Tam je asi nejzajímavější to, že zhruba podle průzkumu 56 % obyvatel říká, že televize předává pravdivý obraz skutečnosti. Myslím si, že to ale i ukazuje diskusi, která zde je. Není to 100 %, 70, není to 30, je to 56 %. Asi to plně ukazuje to, jak se odvíjí ta diskuse. Na druhou stranu když se podíváte na sledovanost některých pořadů, je rapidně výše, takže naštěstí se neřídí všichni podle toho, jak věří zpravodajství, ale podle kvality. A opět, myslím si, že Česká televize – a nebylo to zde zpochybněno – jako zpravodaj bych chtěl říct, má řadu kvalitních věcí v oblasti filmografie, v oblasti dokumentů, v oblasti zábavných pořadů. A tam směřuje velká část těch peněz a ty nebyly zde zpochybněny.

Takže bych si troufl jako zpravodaj říct, že usnesení, které je za výbor – a to usnesení je, že výbor doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Výroční zprávu o činnosti České televize v roce 2016 dle sněmovního tisku 113 – je hlasovatelné, že zpráva o činnosti zde byla, byť touto formou spojenou projednána, a pevně doufám, že bude přijata.

Pouze bych na závěr chtěl říct, dneska jsme např. jeden zákon projednali v prvním čtení velmi zrychleně. Já nechci upírat výborům nějakou šanci na dlouhodobé projednávání, ale protože vím, že je zde několik verzí zákona o NKÚ a již dlouho jsou ty verze projednávány, tak když se podíváte, nahrál jsem minulý týden s kolegy tisk 626, novela zákona o NKÚ, která obsahuje pouze jedno jediné, a to je, že Česká televize a Český rozhlas mohou být kontrolovány. To znamená, pakliže je to taková velká tužba tohoto sálu, můžeme dále diskutovat u těch dalších zákonů, jsou v tom i obce, kraje, takže chápu složitost projednání.

Tuto legislativu lze poměrně jednoduše projednat a děkuji za ubezpečení, že i senátoři by bezesporu rychle pomohli.

Takže děkuji a zopakuji, že návrh usnesení a doporučení je schválit tuto zprávu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Takže to bylo závěrečné slovo ke sloučené rozpravě. Paní druhá zpravodajka má ještě také zájem o závěrečné slovo. Prosím.

Poslankyně Barbora Kořánová: Děkuji za slovo. Já bych ráda přečetla usnesení, které se týká hospodaření České televize za rok 2016. Jde o usnesení číslo 19, a to z 5. schůze volebního výboru ze dne 27. března 2018.

Volební výbor Poslanecké sněmovny po vyslechnutí úvodního slova předsedy Rady České televize Ing. Jana Bednáře, zpravodajské zprávě poslance Patrika Nachera a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení. "Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Výroční zprávu o hospodaření České televize v roce 2016 dle sněmovního tisku 114";

II. pověřuje předsedu volebního výboru, aby toto usnesení předložil předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu;

III. zmocňuje zpravodaje výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny podal zprávu o projednání Výroční zprávy o hospodaření České televize v roce 2016 volebním výborem.

Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Takže to byla závěrečná slova po všeobecné rozpravě. Já v tuto chvíli neviduji žádné návrhy, které bychom měli hlasovat po všeobecné rozpravě, takže tato všeobecná sloučená rozprava v tuto chvíli končí. Já mám informaci, že pan poslanec Nacher chtěl vystoupit s něčím mimo. Takže prosím, teď je ta příležitost.

A než dorazí k mikrofonu, tak vás seznámím s omluvou. Pan poslanec Špičák se nám omlouvá mezi 13. a 17. hodinou z důvodu nemoci. Prosím pana poslance Nachera. Byl jsem ujistěn, že je to k něčemu úplně jinému.

Poslanec Patrik Nacher: Já jsem teprve teď zjistil ohledně hlasování úplně předchozího bodu týkající se 21. srpna, že tam mám v tom hlasování, že jsem se zdržel. Já ten zákon... protože 21. srpna jako významný den podporuji, nebyl jsem pravděpodobně v místnosti, a tím, že tam je to zastrčené, tak to bylo jako zdržení se. Tak mě na to bylo teď upozorněno, tak to nahlašuji, že jsem se nezdržel. Nebo mám to tam nahlášeno – zdržel, ale já ten zákon podporuji. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře. To bylo pro stenozáznam. A nyní tedy otevírám bod

245.

**Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2016
/sněmovní tisk 113/**

kde po sloučené rozpravě prosím zpravodaje volebního výboru Petra Dolínka, aby se mnou sledoval podrobnou rozpravu, kterou tímto otevírám. Připomínám, že usnesení volebního výboru nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 113/1. O slovo v této rozpravě žádné přihlášky nemám v podrobné rozpravě.

Takže pokud se nikdo nehlásí do podrobné rozpravy k tomuto bodu, tak ji končím a ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo k tomuto tisku. Není tomu tak. V tom případě nyní budeme hlasovat o návrhu usnesení, se kterým nás již pan zpravodaj seznámil. Je zde žádost o odhlášení. Takže prosím, znovu se přihlaste svými kartami. A já poprosím pana zpravodaje, aby kdyžtak nás prováděl hlasováním, kdyby to bylo nějak komplikované, ale věřím, že není.

Poslanec Petr Dolínek: Ano, děkuji. Takže vzhledem k tomu, že nebyl načten žádný pozměňující či doplňující návrh, který by byl k hlasování u tohoto tisku, tak návrh usnesení tedy zní: "Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Výroční zprávu o činnosti České televize v roce 2016 dle sněmovního tisku 113." Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak já děkuji. Já myslím, že je zřejmé, o čem budeme hlasovat.

Takže já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 172 je přihlášeno 153 poslanců a poslankyň, pro 120, proti 26. Návrh tedy byl přijat. Tím jsme se vypořádali s tímto tiskem. Já děkuji panu zpravodaji.

A nyní ještě k bodu

246.

Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2016 /sněmovní tisk 114/

který v tuto chvíli otevírám po ukončení sloučené rozpravy. Zpravodajkou je tedy paní poslankyně Kořanová, která s námi sleduje podrobnou rozpravu. Připomínám, že usnesení volebního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 114/1. O slovo... Mám zde dvě přihlášky, pana poslance Ference (správně Ferance) a pana poslance Juříčka. Takže prosím pana poslance Ference. (Z poslaneckých lavic se ozývá: Ferance.) Ference. Ferance. Pardon. (Pobavení.)

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové. Já už jsem v obecné rozpravě minulý týden předložil návrh doprovodného usnesení k Výroční zprávě o hospodaření ČT v roce 2016. Já vám to připomenu a krátce odůvodním. Návrh usnesení by zněl:

Poslanecká sněmovna – a je to k Výroční zprávě hospodaření ČT v roce 2016

I. vyzývá volební výbor, aby při projednávání Výroční zprávy o hospodaření České televize v roce 2018 a dalších se důkladně zabýval rozbořením hospodaření České televize včetně jednotlivých nákladových položek. Dále – i za využití služeb externího poradce nezávislého na České televizi analyzoval dlouhodobou udržitelnost hospodaření České televize, a to bez nutnosti zvyšování koncesionářských poplatků. A další – požádal Radu České televize, aby prověřila dodržování zákona o zadávání veřejných zakázek ze strany České televize;

II. doporučuje Radě ČT, aby při schvalování rozpočtu na rok 2020 a další roky důkladně a s péčí řádného hospodáře prověřovala jednotlivé nákladové položky rozpočtu, a to za účelem efektivního využití finančních prostředků získaných od koncesionářů.

Toto je návrh usnesení. Krátké zdůvodnění k tomu. Celá ta debata o zprávách České televize byla vesměs o hospodaření. A byly tady různé dotazy. Já osobně jsem trochu nabyl dojmu, že volené orgány, námi volené orgány, volební výbor i Rada ČT, ne vždycky využívají kompetence při kontrole hospodaření 6,67 mld. korun, což je určitě velká částka. Takže usnesení je určitý apel na členy volebního výboru a členy Rady ČT, aby se kontrolou hospodaření důkladně, důkladně zabývali.

A jenom dodám poslední poznámku. Je to doprovodné usnesení k usnesení, kterým, předpokládám, schválíme zprávu o hospodaření ČT v roce 2016. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Prosím o předání návrhu potom paní zpravodajce. A nyní mám s faktickou poznámkou přihlášeného pana poslance Onderku. Poté předpokládám s přednostním právem pana předsedu Stanjuru. Nicméně předtím než dám slovo, tak vás seznámím jednak s omluvenkou pana poslance Klause, který se omlouvá mezi 13. a 15. hodinou z pracovních důvodů. A dále bych pro záznam rád konstatoval, že jsem v předchozím hlasování chtěl hlasovat pro, ale na sjetině mám, že jsem se zdržel. Nezpochybnuji hlasování.

A nyní tedy prosím pana poslance Onderku, který je přihlášen k faktické poznámce. Prosím.

Poslanec Roman Onderka: Já jenom technicky bych požádal o to usnesení, jestli tam je opravdu, že žádá Poslanecká sněmovna Radu České televize. Takže poprosím kopii toho usnesení pro klub sociální demokracie. Jinak pro to nebudeme vůbec hlasovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak já děkuji. A nyní tedy pan předseda... (Poslanec Stanjura nechce vystoupit.) Dobře, pan předseda nevyužije svoje přednostní práva. Prosím pana poslance Juříčka v rozpravě.

Poslanec Pavel Juříček: Děkuji. Dámy a pánové, já jenom se pokusím načíst usnesení, které jsem připravil já jako alternativní, a to zní:

Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR bere na vědomí skutečnost, že hospodaření České televize je deficitní a že současný provoz České televize je udržitelný pouze do roku 2021. Dále si je Poslanecká sněmovna vědoma toho, že existuje mnoho indicií, z nichž je možné usuzovat, že v České televizi docházelo k porušování zákona 134/2016, popřípadě i dalších zákonných norem, a že docházelo a stále dochází k porušování čl. 22/1 Kodexu České televize ze strany generálního ředitele České televize. Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR však v uvedených skutečnostech neshledává natolik vážný problém, aby neschválila výroční zprávu České televize. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane poslanče, předpokládám, že toto je protinávrh k návrhu výboru. Ano, prosím, předejte ho zejména paní zpravodajce. Nyní má slovo pan předseda Stanjura. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Debata k těm dvěma bodům byla poměrně dlouhá. Já jsem marně očekával vystoupení předsedy volebního výboru. Marně jsem je očekával. Poté co pan poslanec Feranec načetl své usnesení, bych očekával, že pan předseda volebního výboru se zastane nás, členů volebního výboru.

Pane poslanče Feranče, minimálně členové volebního výboru za ODS to vaše usnesení nepotřebují, už ho dávno dělají. Pokud máte pocit, že váš předseda výboru nestíhá svoji funkci, tak ho vyměňte. Pokud se teď hned pan poslanec Berkovec nezastane členů výboru, tak ho vyzývám, aby svoji funkci složil a přenechal ji jinému kolegovi z hnutí ANO, který se tomu bude věnovat a který bude schopen tady reprodukovat, co kdo odvádí. Já tady fakt nepotřebuji, aby mi člen rozpočtového výboru, který tam věčně mlčí, říkal, že mám poctivě pracovat na volebním výboru. Já to dávno dělám. Tak to usnesení si strčte někam, pane poslanče. (Rozruch v sále.)

Pokud si myslíte, že vaši poslanci špatně pracují, tak si je vyměňte. Já si to nemyslím o všech. O některých ano. Fakt je to urážlivé. Návrh usnesení vůči volebnímu výboru je naprosto urážlivý!

Pokud se vám to nezdá, navrhněte v rozpočtáku, ať se to iniciativně projedná v rozpočtovém výboru, máme blízko hospodaření, nebo to načtete v hospodářském výboru, iniciativně projednat tu zprávu. Proč ne? Ale pokud nejste spokojen s tím, jak hlasujeme nebo co prošlo, tak neurážejte prosím jiné kolegy v jiných výborech. Vy tam nechodíte, tak nevíte, kdo vystupuje.

Mohu potvrdit slova pana poslance Nachera, který byl zpravodajem, opakovaně, k zprávám o hospodaření. Minimálně on a já debatujeme velmi podrobně – minimálně, jsou i další – velmi podrobně ty jednotlivé zprávy ve volebním výboru a nepotřebujeme k tomu vaše knížecí rady. (Potlesk.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já bych požádal, abychom se oslovovali prostřednictvím předsedajícího. Nyní mám s faktickou poznámkou pana poslance Onderku, poté se mi hlásí pan poslanec Ferjenčík, předpokládám do rozpravy. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Roman Onderka: Děkuji, pane místopředsedo. Kolegyně, kolegové, já jsem si konečně načetl to krásné usnesení. Jenom k bodu 2 – doporučuje Radě České televize, aby při schvalování rozpočtu na rok 2020 a další roky s péčí řádného hospodáře a důkladně prověřovala jednotlivé nákladové položky rozpočtu atd., nebudu číst dál.

Pokud by tohle rada nedělala, tak tam rada nemá co dělat! Doporučovat někomu, že má plnit své povinnosti – tak kolego Feranče prostřednictvím pana předsedajícího, buď máte důkazy, že rada neplní své povinnosti, dejte návrh na výměnu této rady, nebo jí neukládejte věci nebo nedoporučujte věci, které má činit ze zákona. Klub sociální demokracie nepodpoří toto usnesení.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní pan poslanec Ferjenčík, což je v tuto chvíli jediná přihláška do podrobné rozpravy, kterou eviduji.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem chtěl dát protinávrh k návrhu pana poslance Ferance. Já na něj nejsem tak přísný jako kolega Stanjura, takže s tím obsahově nemám problém, ale mám za první návrh, aby se to vztahovalo až na zprávy roku 2019, protože mi přijde dost nešťastné, abychom vyžadovali nějaké doplňující analýzy ke zprávám, které už jsou dneska na volebním výboru, už je máme dokonce zařazené

tady na plénu. Aby náhodou nenastalo to, že kvůli schválení toho usnesení se zase zdrží projednávání těch zpráv o mnoho dalších měsíců.

Takže dávám protinávrh, ať se to týká až zpráv roku 2019, a dále žádám o hlasování po bodech.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Věřím, že paní zpravodajka tyto návrhy zaznamenala. Pokud nejsou žádné další přihlášky do podrobné rozpravy, tak v tuto chvíli podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak.

V tom případě přejdeme k hlasování o návrzích a já prosím paní zpravodajku, aby nás návrhy provedla a navrhla nějakou proceduru.

Poslankyně Barbora Kořanová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já navrhuji následující proceduru, že bychom nejprve hlasovali o usnesení volebního výboru, které jsem zde načetla, a hned poté bychom hlasovali o protinávrzích, s tím, že nejprve bychom hlasovali o protinávru pana kolegy Juříčka, potom bychom hlasovali o protinávru pana kolegy Ferjenčíka a nakonec o usnesení pana kolegy Ferance. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já jsem měl za to, že návrh kolegy Ferance je představen jako protinávrh k...?

Poslankyně Barbora Kořanová: Ne, kolega Feranec dal ten návrh a protinávry jsou pouze kolegy Juříčka a kolegy Ferjenčíka.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Návrh kolegy Juříčka je k návrhu...

Poslankyně Barbora Kořanová: Protinávrem proti usnesení pana kolegy Ferance. Takhle mi to bylo prezentováno panem kolegou Juříčkem.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já mám za to, že návrh kolegy Juříčka je protinávrem k návrhu výboru.

Poslankyně Barbora Kořanová: Pan kolega Juříček mi řekl, že to je protinávrh proti kolegovi Ferancovi.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já prosím o vyjasnění. Pan poslanec.

Poslanec Milan Feranec: Já jenom podle obsahu těch usnesení беру skutečně, že pan Ferjenčík předložil protinávrh, kdežto návrh pana Juříčka je obsahově jiný a myslím, že formálně to není protinávrh. (U řečnického pultu se dohaduje několik poslanců najednou.) To není protinávrh.

Poslankyně Barbora Kořanová: Dobře, tak v tom případě bychom tedy hlasovali o protinávru pana kolegy Ferjenčíka, následně doprovodné usnesení kolegy Ferance a následně doprovodné usnesení kolegy Juříčka.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře, takže jsou to doprovodná usnesení. V tom případě tedy nejdříve návrh výboru a potom toto pořadí. Já doufám, že procedura je jasná. (Gong.) Ještě svolávám kolegy do sálu. Je ještě nějaká nejasnost ohledně návrhu procedury?

Já jsem teď svolal kolegy do sálu. Prosím o jednoduché zopakování procedury.

Poslankyně Barbora Kořanová: Nejprve bychom hlasovali o usnesení volebního výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře. Nejprve tedy o usnesení volebního výboru. Potom? Nejdříve musíme schválit proceduru. Já bych raději nejdříve schválil proceduru.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro proceduru. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 173 je přihlášeno 154 poslanců a poslankyň, pro 146, proti nikdo. Návrh procedury byl přijat. Můžeme pokračovat.

Poslankyně Barbora Kořanová: Výborně. Takže budeme hlasovat o usnesení výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano. Nejdříve budeme hlasovat nyní o usnesení výboru. Je zde žádost o odhlášení. Já vás odhlásím. Prosím, přihlaste se znovu svými kartami.

Budeme hlasovat o návrhu usnesení výboru. Předpokládám, že faktické poznámky, které se objevují, jsou omyl.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování číslo 174, přihlášeno je 151 poslanců a poslankyň, pro 117, proti 25. Návrh byl přijat. Prosím o další návrh.

Poslankyně Barbora Kořanová: Teď bychom konečně hlasovali o návrhu pana kolegy Ferjenčíka, a to v podstatě že bychom použili usnesení kolegy Ferance s tím, že se tam mění léta na rok 2019, a pan kolega žádal hlasování po bodech. (Poslanec Faltýnek namítá ze svého místa, že jde o dvě různé věci.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já bych tedy nyní nechal hlasovat o tom, že se v návrhu pana poslance Ferance nahradí rok 2018 rokem 2019. (Zpravodajka: Ano.) Dobře. Není to ještě o schválení, je to čistě o nahrazení té věci.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 175, přihlášeno je 151 poslanců a poslankyň, pro 59, proti 61. Návrh nebyl přijat.

Teď bychom měli po bodech hlasovat o návrhu pana poslance Ferance. Prosím, první bod. Asi přečíst.

Poslankyně Barbora Kořanová: Dobře. Poslanecká sněmovna za prvé vyzývá volební výbor, aby při projednávání Výroční zprávy o hospodaření České televize v roce 2019 a dalších letech se důkladně zabýval rozbořením hospodaření –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: 2018! Ten pozměňující návrh neprošel.

Poslankyně Barbora Kořanová: 2018, pardon. Se důkladně zabýval rozbořem hospodaření České televize, včetně jednotlivých nákladových položek, i za využití služeb externího poradce nezávislého na České televizi analyzoval dlouhodobou udržitelnost hospodaření České televize, a to bez nutnosti zvyšování koncesionářských poplatků, požádal Radu České televize, aby prověřila dodržování zákona o zadávání veřejných zakázek ze strany České televize.

To je tedy za prvé.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tohle je celý první bod. Dobře. Doufám, že víme, o čem budeme hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 176 je přihlášeno 151 poslanců a poslankyň, pro 67, proti 55. Návrh nebyl přijat. Prosím další bod tohoto návrhu.

Poslankyně Barbora Kořanová: Další bod tohoto návrhu: Doporučuje Radě České televize, aby při schvalování rozpočtu na rok 2020 a další roky důkladně a s péčí řádného hospodáře prověřovala jednotlivé nákladové položky rozpočtu, a to za účelem efektivního využití finančních prostředků získaných od koncesionářů.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pan poslanec se hlásí. Dobře. Pokud není – nyní budeme hlasovat. Já se omlouvám. Byly zde nějaké přihlášky.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Já vám děkuji. V hlasování číslo 177 je přihlášeno 152 poslanců a poslankyň, pro 76, proti 51. Návrh byl přijat.

Budou nějaké kontroly hlasování nebo něco? Nevypadá to, takže prosím další bod.

Poslankyně Barbora Kořanová: Teď bychom hlasovali, jestli se nepletu, kolegu Juříčka.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Bude kontrola hlasování, tak počkáme chvíli. (Probíhá kontrola hlasování.) Pan poslanec. Prosím.

Poslanec Vlastimil Válek: Já jenom pro pořádek. Hlasoval jsem ne. V tom prvním hlasování na sjetině mám ano. Zřejmě rudá barva. Nezpochybněji hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: V tom prvním věcném předpokládám. Děkuji. Prosím, pokud nejsou žádné další věci k hlasování, tak myslím, že bychom se mohli posunout k dalšímu návrhu.

Poslankyně Barbora Kořanová: Děkuji za slovo. Naposledy bychom hlasovali o doprovodném usnesení kolegy Juříčka, které zní: "Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí skutečnost, že hospodaření České televize je deficitní a že současný provoz České televize je udržitelný pouze do roku 2021. Dále si je Poslanecká sněmovna vědoma toho, že existuje mnoho indicií, z nichž je možné usuzovat, že v České televizi

docházelo k porušování zákona číslo 134/2016 Sb., popřípadě i dalších zákonných norem, a že docházelo a stále dochází k porušování článku 22.1 Kodexu České televize ze strany generálního ředitele České televize. Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky ve všech uvedených skutečnostech neshledává natolik vážný problém, aby neschválila výroční zprávy České televize."

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. To je návrh doprovodného usnesení.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

Já vám děkuji. V hlasování číslo 178 je přihlášeno 152 poslanců a poslankyň, pro 20, proti 70. Toto doprovodné usnesení nebylo přijato.

Věřím, že jsme se takto vypořádali se všemi návrhy. Já velice děkuji zpravodajce a velice děkuji všem, kteří se tohoto jednání zúčastnili. Tím jsme vyčerpali všechny návrhy k tomuto bodu, takže tento bod končím. Nyní podle procedurálního usnesení, které jsme schválili dříve, vyhlašuji přestávku a sejdeme se ve 14.30 hodin k projednávání ústních interpelací na vládu a členy vlády. Já vám děkuji a přeji dobrou chuť.

Ještě na to byl dotaz, tak já to uvedu. Po ústních interpelacích by se mělo pokračovat s dalšími zprávami České televize, pokud nedojde snad k nějaké jiné dohodě do té doby, ale ta v tuto chvíli není na stole.

(Jednání přerušeno ve 13.36 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové. Dalším bodem pořadu dnešní schůze jsou

318. Ústní interpelace

kteří jsou určeny předsedovi vlády České republiky a ostatním členům vlády. Dnes bylo za účasti ověřovatelky vylosováno pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády Andreje Babiše či na vládu České republiky, poté na ostatní členy vlády. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic. Upozorňuji interpelující poslance i interpelované členy vlády, že ihned po ukončení interpelací na omluveného předsedu vlády budou následovat interpelace na členy vlády.

Než předám slovo první vylosované v pořadí, paní poslankyni Karle Maříkové, přečtu omluvy. (O slovo s hlásí poslanec Faltýnek.) Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji. Dobrý den, pane místopředsedo. Omlouvám se, ale mám prosbu. Chtěl bych opravit záznam o hlasování z této schůze číslo 174, které se týkalo Výroční zprávy o hospodaření České televize v roce 2016. Na elektronickém záznamu hlasování mám, že jsem se zdržel, ale já jsem hlasoval pro. Hlasování nezpochybňuji. Prosím jen o změnu záznamu hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pro stenozáznam tohleto je dostatečné.

Přečtu omluvy. Omluvu pana ministra Adama Vojtěcha dnes od 11 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů a dne 24. října v době od 9 do 11 hodin z důvodu

neodkladných pracovních záležitostí. Paní poslankyně Taťána Malá se omlouvá dnes od 14.30 do konce jednacího dne z důvodu pracovního jednání. Pan poslanec Petr Venhoda se omlouvá dnes, 24. 10., z rodinných důvodů. Pan poslanec Jiří Strýček se omlouvá dnes od 14.30 do 17.30 z pracovních důvodů. A pan ministr zahraničí Tomáš Petříček se omlouvá dnes od 14 hodin do konce jednání Poslanecké sněmovny z pracovních důvodů.

Prosím paní poslankyni Karlu Maříkovou, aby se ujala slova a přednesla ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Andreje Babiše. Připraví se paní poslankyně Věra Kovářová. Prosím máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane nepřítomný premiére, web Česká justice informoval, že se Česká republika připravuje na situaci, kdy by na území zamířila vlna přistěhovalců nadměrného rozsahu, a zavádí zcela nový institut řízení v případě zvláštní situace. Institut by byl aktivován vždy pouze nařízením vlády a doplněn o další nástroje, jako je například znovuzavedení kontrol na hranicích, nebo o krizový plán k migrační vlně velkého rozsahu. Týkal by se jak nelegálně přichozích cizinců, tak i těch, kteří by směřovali do jiných zemí. Vyplývá to z navrhované novely azylového zákona. Zavedení tohoto nového institutu je splněním jednoho z úkolů auditu národní bezpečnosti z roku 2016, který definoval nutnost zavést dostatečně efektivní řízení o mezinárodní ochraně.

V této souvislosti prosím o zodpovězení následujících dotazů. Aktivace tohoto řízení v případě zvláštní situace by bezesporu měla dopady na státní rozpočet. Můžete mi, pane premiére, vyčíslit, nakolik by to státní rozpočet zatížilo a jak by to jednotlivé rezorty zvládly personálně, když už nyní se potýkáme s nedostatkem policistů? Armáda na tom také není o moc lépe a bezesporu by byl zatížen i rezort zdravotnictví. Ten se potýká s nedostatkem jak lékařů, tak nelékařského personálu. Dále mi prosím zodpovězte, jaké konkrétní krizové plány by byly vládou aktivovány v případě takové situace. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Jelikož je pan premiér omluven, na interpelaci bude zodpovězeno písemně do třiceti dnů.

Poprosím paní poslankyni Věru Kovářovou, aby vystoupila se svou interpelací. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane premiére, v minulých dnech uplynuly dva roky od parlamentních voleb v roce 2017 a zanedlouho to budou také dva roky, co jste byl poprvé jmenován předsedou vlády. A to je příležitost pro bilancování. Já se zaměřím na bilanci vaší přítomnosti na projednávání interpelací. Raději bych se samozřejmě věnovala tématům, která trápí občany, ale ono to bez vás tak moc nejde a dopisovat si s vašimi podřízenými není samozřejmě přínosné.

Na to, že jste nepřítomný na písemných interpelacích, jsem si už zvykla. Ale čím dál tím více nám chybíte na ústních interpelacích. Od počátku tohoto volebního období jste již chyběl jedenáctkrát z celkových 24 dní, kdy proběhly ústní interpelace. A to se nám pomalu blíží k 50 % absence. Váš předchůdce premiér Sobotka měl ve srovnatelném období absenci v osmi případech. Asi to nebude velké zjednodušení, když řeknu, že premiér Sobotka do práce chodil, vy do ní nechodíte.

Jistě budete namítat, že reprezentujete Českou republiku ve světě, ale všechno má svoji míru. Vy své cesty jednoznačně nadřazujete nad plněním svých povinností vůči Poslanecké sněmovně. Někdy jsou důvody přesvědčivé, třeba když jedná Evropská rada, ale někdy mám

výrazné pochybnosti. Jako třeba včera, kdy jste zastupoval pana prezidenta v Japonsku. Pan prezident, který se po vás v jednacím sále sháněl, ale o tomto zastupování zjevně nevěděl.

Vážený pane premiére, pokusíte se se svými častými absencemi na interpelacích v Poslanecké sněmovně něco udělat a účastí na nich se alespoň přiblížit svému předchůdci panu Sobotkovi? Nebo své povinnosti hodláte nadále ignorovat a na dotazy poslanců zbaběle odpovídat pouze písemně? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Rovněž bude odpovězeno písemně.

Dalším v pořadí je pan poslanec Petr Třešňák s interpelací na předsedu vlády ve věci rušení adiktologických center. Prosím.

Poslanec Petr Třešňák: Pěkné odpoledne, vážený pane nepřítomný předsedo vlády. Díky neuváženým škrťům v rozpočtu na příští rok dojde k ohrožení našich občanů žloutenkou či HIV. Navzdory závazku této vlády totiž snižujete finance na provoz služeb pro závislé, které díky své práci snižují rizika pro všechny obyvatele. Kvalitní síť funkčních adiktologických služeb se budovala roky a vy je takto můžete zlikvidovat během pár let a kvůli tak minimálním výdajům, jako jsou řádově miliony korun, zatímco v jiných oblastech se rozhazují miliardy.

Musím vás upozornit, že léčba každého nakaženého nás stojí statisíce. Pokud by mělo dojít k transplantaci jater u závažnějšího průběhu žloutenky, tak i miliony. Peníze budou chybět nejen na služby, ale i na zdravotnický materiál, na výměnu injekčních stříkaček a jejich bezpečnou likvidaci, a tím i na ochranu veřejného zdraví obyvatel před infekčními nemocemi, jako je například žloutenka či HIV. Neodhazovat použité stříkačky na veřejnosti, ale měnit si je v rámci kontaktních center či terénních programů učily neziskovky uživatele drog přes dvacet let, a vy jim teď seberete peníze a tuto práci vyhodíte do koše tak během jediného roku. Navíc jsme v naprosto absurdní situaci, kdy vláda zvyšuje daně na alkohol a na druhou stranu likviduje pomocnou síť boje proti závislosti na alkoholu. Proč právě tedy nejsou použity tyto peníze, co vyberete navíc?

Dovolte mi, pane premiére, popište prosím konkrétní kroky pro rok 2020, kterými hodláte zabránit zhoršení situace v ambulantní péči pro závislé na alkoholu, drogách a na hazardu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Rovněž bude odpovězeno v souladu s jednacím řádem písemně.

Další v pořadí je pan poslanec Marian Jurečka. Není v sále, tudíž jeho interpelace propadá. Dalším v pořadí je pan poslanec Zdeněk Ondráček s interpelací na předsedu vlády ve věci prodeje lázeňského domu Mercur. Prosím máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane místopředsedo. Já se obracím na nepřítomného premiéra v podstatě s žádostí nebo prosbou, aby učinil nějaký zásah ze své moci. A jde mi o to, že 19. 8. a následně 24. 9. jsem interpeloval ministra vnitra ve věci prodeje lázeňského domu Mercur v Mariánských Lázních. S odpovědí jsem nebyl spokojen a očekával jsem, že budeme moci o věci jednat, ale na této probíhající schůzi ani jeden čtvrtek jsme tu věc probrat nemohli a vzhledem k tomu, že probíhají další kroky, které jsou neodvratitelné – podle mých informací došlo k tomu, že zaměstnanci dostali výpovědi – žádám pana premiéra, abych v této věci byl seznámen a poskytl mi nějakou informaci.

Důvodem, který je pro ukončení lázeňského domu, je tzv. finanční náročnost na investice a opravy, kdy celková investice v roce 2017 na opravu, na celkovou rekonstrukci, byla odhadnuta na 300 mil. korun. Druhým důležitým důvodem pro ukončení je požadavek vlády na snížení, tříprocentní snížení (počtu) zaměstnanců. Tím pádem by došlo k propuštění třiceti lidí, kteří pečují o příslušníky bezpečnostních sborů. Chtěl bych podotknout, že podle zprávy se lázeňský dům nachází v nejkrásnější lokalitě města přímo naproti lázeňské kolonádě, kde se za jeden pobyt, den pobytu, platí cca 2 000 až 2 500 korun, přičemž podle našich studií je jeden den v tomto lázeňském domě necelá pětisetkoruna.

Zeptám se tedy a žádal bych odpověď od pana premiéra: považujete tento postup Ministerstva vnitra, prodej lázeňského domu Merkur, za činnost, která je v souladu s péčí řádného hospodáře? Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V souladu s jednacím řádem opět bude odpovězeno písemně.

Přečtu omluvy. Omlouvá se pan poslanec Tomáš Kohoutek dnes mezi 15.00 a 23.59 z rodinných důvodů. Paní poslankyně Alena Gajdůšková se omlouvá dnes od 14.30 do 17 hodin z pracovních důvodů. Paní poslankyně Jana Krutáková dnes z jednání 14.30 až 17 hodin, pan poslanec Radek Zlesák se omlouvá dnes mezi 14.30 až 16.30 z pracovních důvodů.

Další v pořadí je pan poslanec Marian Jurečka. Není v sále, tudíž jeho interpelace propadá. I další interpelace propadá.

A nyní budou následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády. Vyzývám pana poslance Jaroslava Kytýra, aby přednesl interpelaci na ministryni práce a sociálních věcí Janu Maláčovou, a zahájil tak blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Připraví se pan poslanec Petr Třešňák. Prosím.

Poslanec Jaroslav Kytýr: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vzhledem k nepřítomnosti paní ministryně práce a sociálních věcí svoji interpelaci stahuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Ano, děkuji. Takže další v pořadí je pan poslanec Petr Třešňák s interpelací na pana ministra Karla Havlíčka ve věci výstavba jaderných elektráren. Prosím, máte slovo.

Poslanec Petr Třešňák: Ještě jednou pěkné odpoledne. Vážený pane ministře, svým dotazem částečně předbímám, protože příští měsíc proběhne jednání stálého výboru pro výstavbu nových jaderných zdrojů, jehož jsme oba členy, nicméně reaguji na mediální vyjádření z minulého týdne, a jak přímo vaše, tak pana předsedy vlády, a myslím si, že si zaslouží detailnější vysvětlení možná i na tomto plénu.

Zazněla tvrzení, že je třeba co nejrychleji stavět v obou lokalitách, tedy v Dukovanech a Temelíně. Zde připomenu, že na prvním zasedání stálého výboru v březnu, tehdy ještě za přítomnosti paní ministryně Novákové, kdy jsem právě upozorňoval, že vypuštění lokality Temelín z dalších úvah není úplně vhodné, a zda by se jak vládní výbor, tak společnost ČEZ neměly zabývat oběma lokalitami současně, tedy minimálně po stránce všech správních procesů, výběrového řízení a následně i LVA fáze, která bude probíhat před samotnou realizací. Vládní výbor, potažmo vláda však tehdy přijala usnesení v následující podobě: bod 2.1 soustředit maximální kapacity a potřebné zdroje na přípravu a realizaci NJZ v lokalitě Dukovany, a to prioritně o výkonu do 1 200 megawattů s možností rozšíření na 2 400, a bod

2.2 činnosti v lokalitě ET řídit takovým způsobem, aby byla udržována možnost rychlé aktivace v případě potřeby.

Bod 2.2 je tedy uchopitelný mnoha způsoby, přesto můj dotaz zní: bude toto usnesení přehodnoceno a příprava poběží pro obě lokality paralelně, nebo se skutečně v tuto chvíli bude maximum kapacit soustředit pouze do lokality Dukovany?

Posléze na výboru pro evropské záležitosti pak pan premiér zmínil: Česko musí prosadit stavbu nových bloků, i kdyby kvůli tomu mělo porušit evropské právo. Otázka tedy je, co si máme představit pod porušením evropského práva, a ta druhá otázka, pokud mají první jednání s Evropskou komisí teprve začít, zda to není ze strany České republiky zbytečné vykopávání zákopů ještě předtím, než ta jednání samotná proběhnou. Stihl jsem, děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď.

Místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, děkuji mockrát za dotaz. Co se týká případného zahájení – a já jsem zmínil několikrát důrazně slovo diskuse nad rozšířením Temelína – tak to by nijak nemělo v tuto chvíli se párovat s přípravou Dukovan. Čistě proto, že Dukovany jsou nesmírně náročný projekt, ten projekt už de facto byl zahájen. Byl zahájen tím, že vláda přijala usnesení pro výstavbu Dukovan, následovala EIA a probíhá celá řada velmi náročných diskusí jak s investorem, tedy společností ČEZ, tak jsme zahájili už i diskusi v rámci Evropské komise a současně samozřejmě připravujeme všechny náležitosti pro to, abychom mohli začít připravovat notifikaci, která by měla být v příštím roce.

U těch Dukovan se jedná o pátý blok o výkonu 1 200 megawattů, a současně je třeba říct, že musíme paralelně, a to je nesmírně důležité, začít připravovat prodloužení bloků 1 až 4, a to z toho důvodu, že jejich životnost skončí v polovině třicátých let, a v druhé polovině třicátých let by mohly být hotovy Dukovany pětka, to znamená, pokud by nám skončila jedna až čtyřka, tak bychom na tom byli dokonce ještě hůř přibližně o 800 megawattů. Takže my musíme napnout všechny síly, abychom zvládli prodloužit Dukovany stávající a postavit pětku v Dukovanech.

To, že jsme zmínili Temelín, je dáno faktem, že začínáme vyhodnocovat situaci v následujících letech, skoro bych řekl vlastně i desetiletích, nejenom z úhlu pohledu dekarbonizace v České republice, ale z úhlu pohledu přebytku či nedostatku elektrické energie v rámci celé Evropy. A poslední analýza ČEPS, možná, že jste ji měli možnost vidět, byla vydána v minulém týdnu, hovoří o tom, že od třicátých let začne být velký problém, kde nakupovat elektřinu v rámci Evropy, a víceméně od roku 2035 a dále budou pouze dvě evropské země, resp. tři, které budou mít přebytek elektřiny, a to je Francie, Španělsko a částečně ještě jedna ze severovýchodních zemí. Východ Evropy v důsledku dekarbonizace bude ve velkých problémech, navíc Německo v tu dobu bude v situaci, že bude tak přibližně akorát na svých kapacitách ve smyslu své spotřeby.

Takže se dostáváme do nepříznivé situace, a z tohoto důvodu je nezbytně nutné začít připravovat, ale zatím skutečně jenom diskusi o tom, že by se zahájila rovněž příprava Temelína. Ten Temelín by mohl navazovat na Dukovany, čili na druhou půlku třicátých let, tak, aby v ideální situaci byl postaven mezi rokem 2040 až 2045. To znamená, máme přibližně tři čtyři roky času na to, aby se zahájil ten proces. Ten proces znamená to, že to vláda musí přijmout jako usnesení, a zahájí se veškeré přípravné práce, což je nesmírně náročné, a v danou chvíli by nám to způsobilo určité komplikace, kdybychom dělali současně Dukovany i současně Temelín. Takže jedeme dál na Dukovanech, ale do tří čtyř let by bylo

dobré ten termín skutečně velmi důkladně zvážit a případně se pro něj rozhodnout tak, aby vlastně 2023 plus 20, to je 43, se mohlo dokončit.

Co se týká těch vyjádření, která proběhla, tak je třeba to brát s určitou mírou nadsázky. Ano, pan premiér řekl, že musíme postavit, i kdyby to mělo být "proti Evropské unii". Tím bylo myšleno zejména to, že jsme museli tvrdě odpovědět na to, co vypustila Evropská unie, z našeho pohledu to byla určitá míra i trošku provokace, možná trošku politikaření, kdy vlastně přišlo z Evropské unie poselství ve smyslu toho, že jádro by mohlo být vnímáno jako špinavý zdroj. To je velmi vážné tvrzení, které kdyby se skutečně dostalo do rétoriky např. financujících institucí, tak by to nesmírně prodražilo financování nových jaderných bloků, troufám si tvrdit, takřka vyloučilo možnost, že bychom mohli něco podobného budovat. Nemluvě o tom, že by to mohlo sklouznout až do situace, že by se přestalo financovat.

Čili my tvrdíme velmi rezolutně, že to není pravda, že jádro není špinavý zdroj, což koneckonců je prokázáno s ohledem na emise. Můžeme diskutovat o tom, kde a jakým způsobem se bude ukládat jaderný odpad. Nutno jenom říct, že jaderný odpad není jenom z jádra a z jaderných elektráren, ale 30 % tuzemského odpadu tohoto charakteru je z průmyslu a z nemocnic, čili se toho tak jako tak nezbavíme, ale připravujeme celý scénář toho, jak se bude budovat jaderné úložiště včetně časového harmonogramu. Máme na to připravené už i zdroje, diskutujeme lokalitu atd. Takže to byla do určité míry odpověď.

V každém případě my s Evropskou komisí – a berme tuto odpověď jako s určitou nadsázkou, kde říkáme prostě, že my si musíme sami určovat pravidla ve smyslu energetického mixu. Koneckonců to řekla i Evropská komise. My se musíme řídit naší nejenom potřebou, ale i ekonomickou, řekněme, ekonomickými možnostmi, naší strukturou průmyslu, hospodářství, a současně samozřejmě velmi intenzivně komunikujeme se všemi – (Předsedající vstupuje do řeči: Čas! – Řečníkovi není rozumět.) – kteří jsou kolem nás.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Malou. Tak prosím.

Poslanec Petr Třešňák: Možná jen krátké doplnění. A jinak panu ministrovi děkuji za odpověď. Navážu tam, kde jsem skončil tou poslední otázkou, na kterou jste i vy částečně odpovídal. Nicméně asi to bude spíš dotaz na váš názor, protože pan premiér tu zde dnes není. Ale pokud je to takto citlivé téma a pan premiér už předem vlastně předjímá, že by ČR porušovala evropské právo, jestli to není silné tvrzení právě s ohledem na to, jak citlivá ta jednání v Evropské komisi budou.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím.

Místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu ČR Karel Havlíček: Ne, tak ono vždycky když se dělá takto důležitý projekt, tak se čas od času objeví trošku silnější tvrzení na obou stranách. My bereme s nadhledem i to, co řekla EU právě ve smyslu toho čistého či nečistého zdroje. Na druhou stranu my musíme umět jasně říct prostě svůj názor, a někdy je pravda, že prostě musíme i tu diskusi přiměřeně vyhranit. Ale v každém případě to nic nemění na tom, že jednáme dál. Troufám si tvrdit, že ta jednání s Evropskou komisí probíhají velmi korektně. Nechci říct v tuto chvíli úspěšně, protože jsme na samém počátku. Ale jednáme skutečně se všemi zainteresovanými stranami, připravujeme všechny podklady, připravujeme vše pro to, aby se mohl úspěšně zahájit proces notifikace. Diskutujeme nad parametry, řešíme to po právní stránce, řešíme to i po té ekonomické stránce.

A co je důležité, velmi intenzivně komunikujeme i s našimi sousedy. Samozřejmě čas od času se objeví vždycky nějaká zpráva spíše politického charakteru, že ten či onen politický činitel, ať už z regionu, hejtman atd., zejména z Rakouska, pronese nějaké silné prohlášení. Já se setkávám s jednotlivými vládními představiteli Rakouska i Německa. Shodou okolností za chvíli tady budu mít německou ministryni. Před čtrnácti dny jsem se potkal s rakouskou ministryní. A vysvětlujeme, ukazujeme jízdní řád, ukazujeme investiční model, dodavatelský model, zabezpečení. Prostě se snažíme nepropadnout žádným emocím, nenechat se vyprovokovat od nikoho a skutečně věcně vysvětlovat každý krok, který s jádrem děláme. Ale současně férově všem říkáme, že to rozhodnutí je na nás, a my si musíme prostě o energetické soběstačnosti a samozřejmě i o energetickém mixu rozhodnout sami. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Vít Kaňkovský s interpelací na paní ministryni Janu Maláčovou ve věci vymáhání přijatých dávek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážená nepřítomná paní ministryně, milé kolegyně, kolegové, Poslanecká sněmovna 30. května na mimořádné schůzi k financování sociálních služeb přijala usnesení číslo 643. Kromě jiných bodů v tomto usnesení stojí: "Poslanecká sněmovna Parlamentu ČR vyzývá vládu, aby v termínu do 30. září 2019 předložila Poslanecké sněmovně návrh novelizace vyhlášky číslo 505/2006 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona o sociálních službách, valorizace úhradových limitů za stravovací a ubytovací služby v pobytových zařízeních a hodinové sazby za úkony v terénních a ambulantních službách v souvislosti se zvýšením nákladů na poskytování těchto služeb." Poskytovatelé napříč Českou republikou dlouhodobě upozorňují na to, že vzhledem k narůstajícím nákladům na energie, potraviny, služby je úprava vyhlášky číslo 505 velmi důležitá, aby byli schopni nadále udržet kvalitu poskytované péče o své klienty. Dnes máme 24. 10., a tak jak jsem zjišťoval, do Sněmovny žádný návrh novelizace vyhlášky dosud nedorazil.

Proto se vás, paní ministryně jako gesční ministryně ptám, jak je možné, že vláda ignoruje usnesení Poslanecké sněmovny. Jak je možné, že dosud návrh vyhlášky nebyl vládou předložen? A jakou odpovědnost v tom máte vy, paní ministryně Maláčová, která jste za oblast sociálních služeb zodpovědná? Předem děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Ano, na tuto interpelaci bude odpovězeno písemně v souladu s jednacím řádem.

Dalším v pořadí je pan poslanec Karel Rais s interpelací rovněž na paní nepřítomnou ministryni Janu Maláčovou ve věci vymáhání přijatých dávek. Prosím.

Poslanec Karel Rais: Dobrý den. Děkuji, pane místopředsedo. Jedním z kritických míst v procesu vyplácení sociálních dávek je posuzování zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob. Součástí toho by mělo být odhalování podvodů, které spočívá v identifikaci anomálních a podvodných případů, jejich prověřování a následné vymáhání neoprávněně přijatých dávek.

Před deseti lety, tedy v roce 2009, byla na MPSV zpracována studie proveditelnosti, přičemž jako jeden z pilířů efektivně fungujícího systému se předpokládalo pořízení služby pro zjišťování nestandardních případů k dalšímu prozkoumání. V roce 2011 předložilo ministerstvo materiál k projednání vlády, kde se předpokládalo zajištění služby takovým způsobem, aby státu nevznikly žádné náklady. Dodavatel měl tedy být placen až ze skutečně dosažených úspor, přičemž odhadovaná úspora činila dvě až pět procent, což tehdy

znamenal úspory 1,6 až 4 mld. ročně. Následně byla vypsána veřejná zakázka, kdy byl osloven jediný prokazatelně možný dodavatel, který měl odpovídající reference a především mohl bezprostředně zahájit aktivitu, a to byla společnost IBM. K podpisu smlouvy však nedošlo vzhledem ke zrušení zadávacího řízení Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže. To se mohlo samozřejmě řešit vypsáním nového zadávacího řízení. Ministerstvo ale žádnou jinou zakázku na poskytování takovéto služby nevypsalo a podle mých informací nepodniklo žádné aktivity v tomto směru.

Máme krásné desetileté výročí, a budu-li vycházet z předchozího předpokladu o výši úspor, pak za deset let to činí asi 16 až 40 mld., čili to, co jste nám včera vytýkali ve státním rozpočtu jako deficit. Můj dotaz. Proč myšlenku využití služby na odhalování podvodů v sociálních dávkách, která byla pregnantně formulována již před deseti lety, Ministerstvo doposud nerealizovalo? Jakým způsobem odhaluje nebo hodlá odhalovat složité podvody (upozornění na čas), což nepochybně nelze řešit pomocí tužky a papíru? Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Na tuto interpelaci bude rovněž odpovězeno písemně.

Další v pořadí je paní poslankyně Věra Kovářová s interpelací na paní ministryni Alenu Schillerovou ve věci chaos ve Finanční správě.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážená paní ministryně, v minulých dnech média informovala o tom, že v následujících měsících bude končit velká část pokladních certifikátů pro EET. Ovšem – a to je ten ďábel skrytý v detailu – automaticky se neobnovují. Proč hovořím o ďáblovi, pochopíte snadno.

Po skončení platnosti certifikátu nejsou tržby dále evidovány a po expiraci nebo zneplatnění certifikátu nelze certifikát obnovit ani prodloužit. Vy říkáte, jak se snažíte Finanční správu přiblížit daňovým subjektům, digitalizovat ji. Pod tím bych si například představovala, že prodloužení certifikátu buď projde automaticky, anebo bude daňový subjekt informován např. SSM adresně, že dojde k expiraci, tak jak se to chystá např. u občanských průkazů, projde-li platnost. Anebo bude daňový subjekt... Pardon.

Mám-li správné informace, k ničemu takovému nedochází a Finanční správa vyčkává. Vyčkává na vylepšení svého rozpočtu z udělených pokut za opomenutí povinnosti obnovit certifikát, o kterém samozřejmě ví jen málokdo. Já bych spíše od Finanční správy čekala metodické vedení a důkladnou prevenci než mlčení.

Vážená paní ministryně, nestálo by za to s tím něco udělat? Neustále hovoříte o tom, že chcete Finanční správu zjednodušit, zlidštit, a nechcete posílit její preventivní a metodickou činnost, anebo budete daňovým subjektům, především těm menším, házet klacky pod nohy? Očekávala bych od Finanční správy spíše tuto pomoc než ty klacky pod nohy. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. A poprosím paní ministryni o odpověď.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená paní poslankyně, já věřím, že vaše obavy vyvrátím a naprosto rozptýlím a vysvětlím, protože nemáte správné informace. Tak. Pokladní certifikáty – nejdřív trochu si řekneme, o co jde – slouží k podpisu datových zpráv o evidovaných tržbách zasílaných do systému EET a mají platnost zejména z bezpečnostních důvodů tři roky. Po uplynutí této doby automaticky expirují. Pro zajištění plynulosti evidování tržeb je

tedy nezbytné, aby poplatník včas zabezpečil jejich výměnu. Nastavení omezené doby platnosti certifikátů – a to není věc Finanční správy, teď to vysvětlím, protože to vydává certifikační autorita – je obecně rozšířeným bezpečnostním standardem, který je využíván pro účely zajištění systému proti jakékoli formě zneužití. Mechanismus výměny certifikátu tedy chrání především poplatníka a údaje, které do systému EET zasílá.

Pokud jde tedy o samotnou délku nastavení doby platnosti, pak interval tří let je v souladu s obecně rozšířenou praxí v této oblasti a tato daná varianta je pro poplatníky uživatelsky přívětivější nežli varianta, při níž dochází k výměně třeba již po roce nebo po dvou, takže je to taková maximální doba, protože běžně certifikáty, které jsou certifikační autoritou vydávány, mají platnost jeden rok. Takže tady byla dohodnuta doba tří let, aby to právě poplatníky co nejméně zatěžovalo.

Poplatní certifikát pro evidenci tržeb je tedy potom možné zcela bezplatně vygenerovat v prostředí webové aplikace elektronické evidence tržeb na daňovém portálu www.daně.elektronicky.cz, následně tento nový certifikát je instalován do pokladního zařízení, jehož prostřednictvím jsou tržby evidovány. V případech, kdy není v možnostech poplatníka provést instalaci certifikátu svépomocí například s využitím návodu k pokladnímu zařízení, tak se může obrátit na dodavatele pokladního zařízení. Většinou se to dá svépomocně provést, ale někde, jak mi připravila do podkladů Finanční správa, to provede ten dodavatel. To, zda dodavatel provede instalaci bezplatně, či nikoliv, to už je něco navíc. On si to může buď vygenerovat sám, anebo to záleží na tom, jak má nastavené smluvní podmínky mezi poplatníkem a dodavatelem. V řadě případů, jak ověřovala Finanční správa, je to součástí služeb poskytovaných zdarma a automaticky z titulu pořízení pokladního zařízení. V případě potřeby je možné se také obrátit na podporu evidence tržeb. Infolinka a kontaktní formulář je na www.etrzby.cz.

Nutnost výměny certifikátu byla s předstihem dostatečně a prokazatelně komunikována. Finanční správa dlouhodobě komunikuje s poplatníky prostřednictvím různých dostupných kanálů a já bodově zmíním především: vydala tiskovou zprávu v dostatečném předstihu, která je na jejich stránkách; provedla poměrně masivní informační kampaň v médiích, odtud to zřejmě také víte; informace o nutnosti způsobu výměny certifikátu byly dále zveřejněny na webu www.etrzby.cz, jak jsem mluvila, a zde jsou také k dispozici podrobné návody, jak při výměně certifikátu postupovat. Je to přímo – kdybyste si tam najela, tak www.etrzby.cz a pak pokračujete výměna certifikátu, přímo si odkliknete záložku výměna certifikátu, výměna – certifikátu.

Informace podnikatelům o evidenci tržby Finanční správa zasílá před vypršením platnosti certifikátu na mailovou adresu. Každý dostane e-mail. Každý, komu končí, protože většina z nich končila teď v listopadu pro první vlnu, další budou končit na jaře pro druhou vlnu a každému to může končit trošku jinak. Nemusí to být na den stejně. Každý z uživatelů dostane před vypršením platnosti na mailovou adresu upozorňující mail. Intervaly zasílání emailu s upozorněním na konec platnosti certifikátu jsou zasílány dva měsíce, dva týdny a tři dny před vypršením platnosti konkrétního certifikátu. Informace podnikatelům evidujícím tržby prostřednictvím sms – Finanční správa připravuje zasílání před vypršením platnosti těm, kteří si ve webové aplikaci zaevidovali pouze telefonní číslo, tak dostanou pouze sms. Někdo tam má e-mail, někdo tam má telefonní číslo.

V rámci odborných diskusí zástupců Ministerstva financí a Finanční správy s vývojáři pokladní zařízení – (Předsedající upozorňuje na čas.) Tak když mi dáte šanci, tak vám ještě odpovím.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za odpověď. Jak jsem nakoupila, tak prodávám dál. V jedné malé restauraci u nás u Kláštera, Hájek, je to takové společenství lidí, kde se scházejí cyklisté, hraje se tam na kytaru, oni také pomáhají lidem v nouzi. Hostinský mi vyprávěl, jaké trable měl právě s obnovou toho certifikátu a že to nebylo nic jednoduchého. Jenom říkám, že by byla velká škoda, kdyby on tu hospodu uzavřel. To znamená, že pokud vlastně Finanční správa a EET je tak komplikované pro tak drobného podnikatele, tak je to přesně to, proti čemu to EET v podstatě jde.

Já tedy jen doufám, že to, jak jste mi odpověděla, že Finanční správa upozorňuje, že oni dostanou, nebo dostali a byli upozorňováni, nebo to vzniklo až poté, kdy skutečně většina certifikátů propadla? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím, paní ministryně.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Ne, samozřejmě, paní poslankyně. To mě mrzí, jestli ten hospodský, o kterém mluvíte, klidně ať mi napíše, já budu ráda, na e-mail. Já vám dám celou toto svoji odpověď, kde máte všechny odkazy. Samozřejmě to probíhá. Teď už by bylo pozdě, protože lhůty, které vám tady říkám, už probíhají.

V rámci odborných diskusí zástupců Ministerstva financí a Finanční správy s vývojáři pokladních zařízení byla zvažována možnost vytvoření technického rozhraní pro vydávání certifikátů API – to je nějaký odborný výraz – na straně certifikační autority. API by umožňovalo zažádat o certifikát automaticky přímo z pokladního zařízení, a to na základě současného ještě platného certifikátu poplatníka bez nutnosti ingerence tohoto poplatníka, a na základě posouzení všech důležitých aspektů, to znamená technických, legislativních a bezpečnostních, bylo uzavřeno, že pouze stávající řešení generování certifikátů prostřednictvím daňového portálu Finanční správy splňuje veškeré bezpečnostní nároky na celý proces a respektuje zákonné požadavky na získání certifikátu, takže požadavky na udržení standardu zabezpečení systému fungování EET musí mít v porovnání s případnými požadavky na zvýšení komfortu při správě certifikátu, čili bezpečnost především, kdybych to zkrátila.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Přečtu omluvy. Omlouvá se paní poslankyně Věra Adámková dnes mezi 15.30 a 17.15 z důvodů pracovních, pan poslanec Jiří Míhola se omlouvá z dnešního zasedání od 15 hodin do ukončení jednání z pracovních důvodů a zítra, 25. 10., celý den ze zdravotních důvodů. Pan poslanec Jan Zahradník se omlouvá dnes od 15 do 18 hodin z osobních důvodů a pan poslanec Pavel Žáček dnes od 15.00 do 18.30, a to z důvodů pracovních.

Prosím pana poslance Františka Navrkala, aby se ujal slova s interpelací na pana ministra Roberta Plagu. Prosím.

Poslanec František Navrkal: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře Plago, jak jistě víte, Ministerstvo práce a sociálních věcí připravilo program obědy do škol, jehož prostřednictvím mají ředitelé vzdělávacích zařízení možnost získat peníze na úhradu obědů pro děti ze sociálně slabých rodin. V mém rodném Ústeckém kraji, kde je vysoký podíl sociálně slabých rodin, jsme se přesto do předmětného programu kvůli dlouhému zdráhání krajských zastupitelů zapojili až v tomto školním roce.

Program má mnoho velmi pozitivních dopadů, zvyšuje školní docházku žáků, jejich prospěch a podporuje jejich větší zapojení do mimoškolních aktivit. V lokálních médiích jsem se nicméně dozvěděl, že program obědy do škol v našem kraji narazil na další nečekaný problém, totiž nechť ředitelů škol a školek se zapojit. V médiích zazněly jejich mnohdy skandální výroky, například že žáci si obědy zdarma nezaslouží, pokud jejich rodiče kouří cigarety. To je naprosto absurdní. Nelze přece rodiče vychovávat tak, že škola nechá hladovět jejich děti. Jiní ředitelé pak zase zmiňovali, že je pro ně výraznou překážkou složitá administrativa spojená se zapojením do zmiňovaného programu.

Přestože program samotný spadá pod Ministerstvo práce a sociálních věcí, jsem si jistý, že v řadě ohledů by s odstraněním zmiňovaných překážek mohlo pomoci právě vaše ministerstvo. Ze zmiňovaných důvodů bych se vás rád zeptal – za první: Reaguje vaše ministerstvo nebo bude reagovat na zmíněné výroky ředitelů vzdělávacích zařízení a jejich odmítání projektu obědy do škol? Jak konkrétně? Za druhé: Jak hodlá vaše ministerstvo řešit narůstající administrativní zátěž, která školám brání se zapojit mimo jiné do předmětného dotačního programu?

Předem vám děkuji za vaše odpovědi.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Na interpelaci bude odpovězeno v souladu s jednacím řádem písemně.

Dalším v pořadí je pan poslanec Marian Jurečka s interpelací na pana ministra Vladimíra Kremlíka. Pan Jurečka tady není, takže jeho interpelace propadá. Další v pořadí je interpelace paní poslankyně Ivany Nevludové na nepřítomnou paní ministryni Janu Maláčovou. Prosím.

Poslankyně Ivana Nevludová: Děkuji za slovo, pane předsedající.

Vážená paní ministryně, v systému eKLEP jsem si vyhledala aktualizovanou verzi koncepce rodinné politiky, a to první verzi ze dne 29. května 2019, která šla do připomínkového řízení, a pak další ze dne 31. července 2019, předloženou do vlády. Zajímalo by mě, proč do verze pro vládu bylo vloženo nové opatření, a to č. 5.10, které neprošlo připomínkovým řízením, a připomínková místa se tak k němu nemohla již vyjádřit. Cituji: "Odstranění diskriminace stejnopohlavních rodin v právním řádu České republiky, které za svůj cíl uvádí narovnání právního stavu postavení v rámci občanského zákoníku, kde homoparentální rodiny budou moci uzavřít sňatek, a tudíž na tyto rodiny bude v právním řádu nahlíženo stejně jako na současně sezdané heterosexuální páry. Stejnopohlavní páry tedy budou mít stejné postavení jako páry různopohlavní a budou moci své rodinné vztahy rozvíjet stejným způsobem, buď uzavřením manželství, nebo vstupem do registrovaného partnerství, které s sebou ponese stejná práva a povinnosti jako manželství, včetně práv k dětem. Rovněž bude umožněno osvojení dítěte partnera nebo partnerky registrovaným pářím prostřednictvím novely občanského zákoníku nebo novely zákon č. 115/2006 Sb., o registrovaném partnerství."

Mě zajímá, jak se může do vlády dostat materiál s tímto kontroverzním opatřením s tím, že jsou obcházena připomínková místa a dále je možno již v předloženém materiálu předjímat možnost uzavírání sňatku homosexuálních párů, když tento návrh zákona je pouze ve formě návrhu předloženého Poslanecké sněmovně. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Na tuto interpelaci bude odpovězeno písemně.

Další v pořadí je pan poslanec Zdeněk Ondráček s interpelací na pana ministra Jana Hamáčka ve věci kauza Maříková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji, pane místopředsedo.

Vážený pane ministře, já se na vás obracím s interpelací ve věci kauza Maříková. Je to zajímavý název, ale ve zprávě Projevy extremismu a předsudečné nenávisti, kterou zpracovalo Ministerstvo vnitra jako souhrnnou situační zprávu pro druhé čtvrtletí roku 2019, a tato zpráva byla zpracovaná 8. srpna tohoto roku, se v oddíle 1.3 Projevy předsudečné nenávisti píše o konkrétních kauzách, které tedy probíhaly v tomto pololetí. V České republice známe případ Balda a další, které jsou zde uvedeny. Ale jsou to kauzy, které už proběhly pravomocným rozhodnutím soudů, a jsou to konečné kauzy.

Bohužel mezi případy, které jsou zde uvedeny, je také napsáno v této zprávě: byly zahájeny úkony trestního řízení pro podezření ze spáchání trestného činu podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jiných práv a svobod proti poslankyni SPD Karle Maříkové pro její výroky – a tak dále. Když jsme to s vámi diskutovali na výboru pro bezpečnost, tak jsme řekli, že v tom cítíme problém. Za prvé že by tam neměla být ani uvedená, ale hlavně jak se tato informace dostala k Ministerstvu vnitra, když přípravné řízení trestní je ze zákona neveřejné. A tehdy jsme o tom diskutovali, že proběhne nějaké šetření, a při posledním jednání výboru, kde byl váš pan náměstek, jsme o této věci znovu diskutovali a tam padlo slovo, že tuto informaci získalo Ministerstvo vnitra od SKPV, to znamená od kriminální policie.

Takže já se ptám, kde, od koho získal autor této zprávy informaci o zahájení úkonu trestního řízení proti poslankyni Karle Maříkové, když přípravné řízení trestní je ze zákona neveřejné.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. A poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Vážený pane místopředsedo, vážený pane poslanče, vážená paní poslankyně, já bych chtěl vás a všechny občany České republiky ubezpečit, že v tomto případě, který je tedy spojen s vaším jménem, k žádnému úniku dat ze spisu nedošlo, nedochází a docházet nebude. Ministerstvo vnitra v žádném případě nemá přístup do vyšetřovacích spisů. V té souhrnné situační zprávě o projevech extremismu a předsudečné nenávisti za druhé čtvrtletí roku 2019 byla paní poslankyně zmíněna v souvislosti s jejím veřejně známým výrokiem, který byl široce medializován. A ta prostá informace o zahájení úkonu trestního řízení pro podezření ze spáchání trestného činu podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod byla získána od policie v rámci shromažďování podkladů do situační zprávy. Žádnou další informaci v této věci Ministerstvo vnitra nezískalo. Ministerstvo, když tuto zprávu sestavuje, tak informace logicky čerpá od policie, zpravodajských služeb a Nejvyššího státního zastupitelství.

Takže chci ještě jednou ujistit, že nedošlo k žádnému úniku ze spisu. Můžeme vést debatu, a já jsem připraven pokračovat v debatě, kterou jsme vedli na výboru pro bezpečnost, zda v takovýchto dokumentech mají být uvedeny pouze případy, kde už je pravomocný rozsudek, kde je tedy prošetřování ukončeno. Já si myslím, že ano, a určitě v tomto směru vydám příslušné pokyny. Ale chci jasně ubezpečit jak vás, tak veřejnost, že nedošlo k úniku z vyšetřovacího spisu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku, takže prosím.

Poslanec Zdeněk Ondráček: Děkuji. Já samozřejmě velmi rád tu debatu s vámi povedu. Byl bych rád, kdyby u toho také bylo Ministerstvo spravedlnosti, abychom si přesně nastavili mantinely, jestli to přípravné řízení trestní je tedy neveřejné a ty informace by tedy mělo Ministerstvo vnitra mít a psát je do takovýchto zpráv, nebo ne. Já s vámi plně souhlasím, že by tam měly být věci ukončené, kde už máme pravomocné rozhodnutí. Zprávu jsem několikrát četl, musím vás pochválit, že třeba píšete, že tuzemské i zahraniční zkušenosti ukazují, že tolerování verbálních nenávistných projevů je vede k tomu, že přes fyzické násilí – ano, pracujte na tom, protože ta společnost se velmi rychle polarizuje a ty případy, které výhrůžkami vůči osobám ať veřejně činným, nebo jenom pro ty, kteří mají názor na danou věc, přerůstají, a pokud to nebudeme řešit, tak to přeroste v to fyzické násilí, o kterém zde hovoříte. Takže budu velmi rád, pokud o těchto věcech budeme diskutovat a tohle už se nebude opakovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Takže další interpelace je paní poslankyně Pavla Golasowská. Vystoupí s interpelací na ministra Lubomíra Zaorálka ve věci média národnostních menšin. Prosím.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, oslovuji vás v souvislosti s dotačním programem Podpora rozšiřování a přijímání informací v jazycích národnostních menšin, který je hluboce podfinancován, a Ministerstvo kultury je na tento závažný problém dlouhodobě upozorňováno. Tento dotační program umožňuje národnostním menšinám vydávat periodická média v jejich vlastním jazyce a bohužel oproti roku 2011 celkový objem těchto prostředků klesl o téměř 8 milionů korun na celkových 20 000 850 korun, ačkoliv náklady přirozeně rostly. Celá řada těchto médií má ve výsledku existenční problémy. Ačkoliv vaše ministerstvo slíbilo zástupcům národnostních menšin řešení tohoto problému, tak přesto v návrhu rozpočtu ministerstva na rok 2020 je opět tato nízká, nedůstojná částka.

Vy sám pocházíte, stejně jako já, z Moravskoslezského kraje, a tedy dobře víte, že tamější národnostní menšiny jsou pro tento region obohacující a vzájemné soužití je nesmírně důležité. Dovolila bych se vás tedy zeptat, zdali iniciujete či podpoříte snahu o navrácení částky na tento dotační program pro rok 2020 zpět na důstojnou úroveň. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. A poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Děkuji. Ano, paní poslankyně Golasowská má pravdu, že severní Morava je trochu takový Manhattan, New York, kde se nám ty národnostní menšiny už tradičně spojují. Já dobře vím, že se tyto prostředky právě čerpají – časopis polské menšiny Glos, německé LandesECHO a slovenské Dotyky, takže to jsou skutečně požadavky, které jsou podle mě naprosto oprávněné. Máte i pravdu v tom, co jste říkala, že tam došlo k poklesu, že tam bylo původně 30 milionů a že to kleslo na nějakých 21, jak jste to správně uváděla. Mohu říci, že tak jak jsem si to ověřoval, Ministerstvo kultury opakovaně žádalo o zvýšení, každoročně tedy žádá o to, aby se to minimálně vrátilo na tu původní hodnotu s tím, že to je vlastně reálně méně, a dělalo to takto i nyní, nicméně jsme

v tom neuspěli. Takže v této chvíli je to stále tak, že je tam těch 21, a nedošlo tedy k té změně, kterou vy byste vlastně požadovala.

Nicméně já bych vám rád řekl, že vedu s paní ministryní financí rozhovory, které byly teď poslední, jak víte, poměrně úspěšné v tom, že jsme se dohodli, že do toho programu kulturní aktivity dostaneme nějaké další prostředky, a já bych tady z těch asi 100 milionů, které tam dostaneme, minimálně uvažoval, že bych takových 4–5 milionů mohl uvolnit na tento program národnostních menšin. Takže asi vám úplně nevyhovím v tom, co byste myslela, že by se to vrátilo zpět, protože tam těch požadavků je hodně, ale aspoň z poloviny bych se pokusil to zvýšit. To je to, co teď mohu slíbit, co mám v úmyslu.

A také vlastně v tom, co obecně říkáte, tak máte pravdu, že cíl důstojně podpořit menšiny je naprosto v souladu s tím. Také výsledky posledního jednání Rady vlády pro národnostní menšiny, kde byl, pokud jsem se informoval, právě tento program poměrně dost rozsáhle diskutován a byly tam ty naléhavé potřeby menšin zmíněny. Takže já vlastně tuhle pozici se budu snažit aktualizovat aspoň tak, abych to zvýšil, pokud tedy mi situace to dovoluje, o určitou sumu, která tu situaci o něco zlepší.

Takže souhlasím s vámi. Jsem rád, že se v tomhle ozýváte, a já vás mohu ujistit, že v rámci dotačních řízení ve prospěch národních menšin se budu maximálně snažit o to, abychom ty cíle, které vláda má, naplnili a aby byly uvolňovány z prostředků státu na smysluplné a potřebné projekty. Víím, že dokonce roste i počet těch projektů, které se podávají. Pokud víím, naposledy to bylo asi 14 národnostních menšin, kterým byly poskytnuty prostředky asi na 23 projektů, a jsem přesvědčen o tom, že to jsou projekty potřebné, a budu se snažit jim pomoci.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní poslankyně má zájem o odpověď? (Ano.)

Poslankyně Pavla Golasowská: Já, pane ministře, velmi děkuji a беру vás za slovo. Myslím si, že pokud nás teď sledují příslušníci národnostních menšin, jako že říkali, že budou sledovat dnešní interpelaci, tak určitě z toho mají radost, byť ne asi z tak velkého navýšení, jaké požadovali, ale věřím, že v budoucích letech může dojít postupně vlastně k nějakému narovnání, protože si myslím, že je velmi důležité, abychom v pohraničí pamatovali také na národnostní menšiny. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí je pan poslanec Zdeněk Podal s interpelací na pana ministra Vladimíra Kremlíka ve věci osobní vlaková přeprava. Prosím.

Poslanec Zdeněk Podal: Děkuji za slovo, pane předsedající. Kolegyně, kolegové, vážený pane nepřítomný ministře, dovoluji si vás interpelovat ve věci vlakového spojení mezi Prahou a Hradcem Králové. V této věci jsem již interpeloval vaše předchůdce, bohužel mě poznatky ze současné doby nepřesvědčily, že by se situace v této oblasti lepšila. Budu konkrétní. Dne 18. 10. v 15.06 jsem se snažil nastoupit do rychlíku Hradečan do Hradce Králové. Čekal jsem v hale a sledoval světelnou tabuli, která cca 15 minut před odjezdem vlaku oznamovala, že tento rychlík odjíždí ze 3. nástupiště. Odebral jsem se tedy na 3. nástupiště spolu s ostatními cestujícími, kde jsme čekali na přistavení rychlíku. Znejistělo nás, že na světelném ukazateli na 3. nástupišti nebyla o tomto spoji ani zmínka. Rozhodl jsem se vrátit do haly, abych zjistil, co se děje. Cestou jsem zjistil, že rychlík je avizován na

2. nástupiště. Na tomto nástupišti jsem se ptal průvodčího rychlíku, co to má znamenat. Řekl mi, že na poslední chvíli byli odkloněni ze 3. na 2. nástupiště.

Dalším nemilým překvapením pro mě a další cestující bylo to, že všechna místa k sezení byla obsazena. Docházelo k trapným situacím, kdy stejně jako já do vlaku nastoupila starší dáma vlekouce za sebou objemné zavazadlo a ptala se, když nás viděla stát v uličce, jestli je naděje nějaké místo sehnat. Ze stojících pasažérů se ozvalo: Jako v Indii, paninko. Jedině na střechu. Paní vtip nepochopila a odvětila, že v jejím věku s tak velkým zavazadlem by se na střechu nedostala. Vtipálek opět glosoval: Nebojte se, kufr za vámi vyhodíme.

Ale nyní konec legrace. Opravdu by nebylo možné informovat cestující na původním nástupišti, tedy třetím, že vlak stojí jinde, případně využít světelné panely, které tedy nebyly... (Mpř. Hanzel: Čas.) Opravdu by nebylo možné přiřadit další vagony v páteční špičce, která se pravidelně opakuje? Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Na interpelaci bude odpovězeno písemně v souladu s jednacím řádem.

Dalším v pořadí je pan poslanec Pavel Růžička s interpelací na pana ministra Lubomíra Metnara ve věci organizační začlenění ÚřOSKSOJ.

Poslanec Pavel Růžička: Vážený pane ministře, do jaké podřízenosti a organizační struktury bude zařazen Úřad pro obrannou standardizaci, katalogizaci a státní ověřování jakosti a součást vykonávající vůči němu za Ministerstvo obrany pravomoc odvolacího orgánu k 1. 1. 2020?

Ptám se vzhledem k prohranému sporu Ministerstva obrany se zbrojovkou Uherský Brod, kde tento úřad hrál zásadní roli. Úřad provádí posouzení jakosti i pro policii, Celní správu, hasiče a zmiňované Ministerstvo obrany. Víím, že podle zákona je úřad samostatný správní úřad. Předcházející ministr obrany přitom úkoloval jak ředitele úřadu, tak státního tajemníka, který rozhoduje o odvoláních proti rozhodnutí úřadu. V současné době ve vaší podřízenosti tento postup hájí lidé, a je tak nebezpečí, že tato praxe bude i nadále pokračovat. Pokud tento úřad je fakticky ve struktuře Ministerstva obrany, nemůže nezávisle vykonávat svoji činnost vůči Ministerstvu obrany, a tím dochází k nestandardním postupům vůči zakázkám, které jdou přes sekci vyzbrojování a akvizic. Následně pak dochází k obdobným soudním sporům a finančním náhradám poškozeným firmám. Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Ano, na tuto interpelaci bude odpovězeno písemně.

Další v pořadí s interpelací vystoupí paní Zuzana Majerová Zahradníková s interpelací na pana ministra Jana Hamáčka ve věci institut strpění cizince.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Děkuji. Pane ministře vnitra Hamáčku, Ministerstvo vnitra předložilo návrh novely azylového zákona, který počítá s rozšířením tzv. institutu strpění cizince. V praxi by tento krok znamenal, že by české úřady byly nuceny přiznávat status uprchlíka i těm, kteří na něj nemají právo. Navíc by fakticky nebylo možné tyto osoby vyhostit z České republiky ani v případě, že by ohrožovaly bezpečnost naší země. Ministerstvo argumentuje tím, že novelu azylového zákona musí přijmout kvůli nutnosti legislativně reagovat na praktické změny vznikající při vedení řízení o udělení mezinárodní ochrany. Právní analýza hnutí Trikolóra však tento i další takové argumenty vyvrací. EU nás nikterak nenutí k přijetí této úpravy.

Moje otázka zní: Mohl byste prosím Sněmovnu seznámit s důvody, proč chcete tak zásadním způsobem ohrozit bezpečnost? Mohl byste mi prosím objasnit, pro hodláte rozšířit institut strpění cizince? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra vnitra o odpověď.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Vážený pane místopředsedo, vážená paní poslankyně, ono je trochu symptomatické, že po skončení toho jednání o České televizi proběhl seminář na podvýboru pro imigraci, kde byli zástupci Ministerstva vnitra a byli připraveni a vysvětlili poslancům, kteří přišli, o čem to vlastně je. Z hnutí Trikolóra tam nebyl nikdo.

Já jsem připraven s novým hnutím Trikolóra vést politický souboj. Můžeme se bavit o tom, jak má vypadat daňový systém, můžeme se bavit o tom, jak má vypadat sociální systém, důchodový systém, ale na co nejsem připraven, je čelit lžím a dezinformacím. Česká republika je jedna z nejbezpečnějších zemí světa a takto to zůstane. A já jako ministr vnitra nedopustím cokoli, co by ohrozilo bezpečnost České republiky. A ta novela azylového zákona je zásadním krokem ke zlepšení bezpečnosti naší země. A já naprosto nechápu, jak je možné, že někdo vezme krok, který vede ke zlepšení bezpečnosti České republiky, úplně to otočí a ruku v ruce s ruskými dezinformačními servery tady vede kampaň proti ministrově vnitra a proti vládě České republiky.

Paní poslankyně, prosím, seznamte se s tím, co v tom zákoně je! Já jsem připraven vám to vysvětlit, jsem připraven přivést odborníky Ministerstva vnitra. Ale rozhodně to není o tom, že sem budeme nějakým způsobem přivádět nové ilegální migranty. Česká republika má svůj azylový systém, který je velmi přísný. Azyl slouží k tomu, aby zachránil život někomu, který o něj může přijít, protože mu hrozí smrt nebo perzekuce. Ten systém je tak přísný, že za loňský rok z 1 700 žádostí jsme udělili lehce přes 40. A ten takzvaný institut strpění se na azylové řízení vůbec nevztahuje. To znamená, pokud někdo nemá nárok na azyl, tak je deportován, resp. vrácen zpátky.

Důvod, proč jsme přistoupili k této změně, se týká velmi výjimečné situace, a to je situace, kdy je na území České republiky občan cizího státu, který má nárok na azyl, ale dopustí se trestného činu. To jsou jednotky osob. Naposledy si vzpomínám na občana Nigérie, který se tady dopustil nějakého drogového deliktu, a ten současný zákon nám neumožňoval takového člověka velmi rychle deportovat. Museli jsme zahájit řízení o odnětí azylu a byla tam práva na odvolání a protažovalo se to na několik let. Proto jsme to v návaznosti na rozsudek evropského soudu, který nám vyšel vstříc a potvrdil nám, že máme právo tuto proceduru zpřísnit, tak proto to navrhuje. To znamená, ve chvíli, kdy dojde k tomu výjimečnému případu, že na českém území bude někdo, kdo získá nárok na azyl a dopustí se trestného činu, tak Ministerstvo vnitra na rozdíl od současné právní úpravy neudělí azyl. Udělí mu pouze institut strpění.

A ve chvíli – paní poslankyně, nemůžeme ho vyhostit! Pokud někomu hrozí smrt, tak já si nevezmu na triko, že někoho pošlu domů, aby ho tam zastřelili! To je prostě závazek České republiky. My jsme demokratická země a já nemohu jako ministr demokratické země poslat někoho domů, když mu tam hrozí smrt! Jediné, co říkám, je, že pokud se tady dopustil trestného činu, tak mu dáme nižší míru ochrany. A ve chvíli, kdy pominou ty důvody, tak ho můžeme deportovat. Ale můžeme ho deportovat rychleji než v tom současném znění. Prosím, nastudujte si to a nesurfujte na vlně laciného populismu! Je to nedůstojné!

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu ministrovi za odpověď a paní poslankyně má zájem o doplňující otázku. Prosím.

Poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková: Já tedy zareaguji, byť nebudu absolutně reagovat na poznámky o nějakých serverech, ze kterých jsem opravdu nečerpala. Já jsem to četla a kromě mě to četlo dalších šest právníků. Takže pak nevím, o čem se tady bavíme. Nicméně vy to neustále stáčíte na azylový zákon a já mluvím o rozvolnění institutu strpění cizince. Takže vám přečtu stávající právní stav a navrhované znění. Ještě předtím chci doplnit: semináře bych se velice ráda zúčastnila, nicméně jsme měli pracovní schůzku Meziparlamentní unie, což vám potvrdí i tady sedící místopředseda Sněmovny pan Tomáš Hanzel.

Takže stávající právní stav a navrhované změny. Dle ustanovení § 15 odst. 3 zákona o azylu dosud platilo, že azyl nelze udělit, pokud se cizinec dopustil trestného činu proti míru, válečného trestného činu nebo trestného činu proti lidskosti (upozornění na čas) ve smyslu mezinárodních dokumentů... Mně doběhl čas? Nemohu si ho prodloužit? Tak to mám smůlu. Takže pro nás je do této doby závazná Ženevská úmluva. Za trestné činy mohli být vyhoštěni. Tečka.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan ministr na to bude reagovat.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Paní poslankyně, těch šest právníků vyhod'te a přijď'te na Ministerstvo vnitra, my vám to vysvětlíme!

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Radek Koten s interpelací na paní ministryni Janu Maláčovou ve věci mikrojesle. Prosím.

Poslanec Radek Koten: Dobrý den, vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, nepřítomná, dámy a pánové. Obracím se na vás s dotazem ohledně metodické příručky vašeho ministerstva, která se jmenuje Péče o děti v mikrojeslích. Na návrhu materiálu spolupracovaly mimo jiné i zástupkyně z genderové expertní komory a z nevládní organizace Gender Studies. V textu se mimo jiné píše: Speciální pozornost věnujeme stereotypnímu rozdělení rolí mezi muže a ženy, zařazujeme aktivity, které toto vnímání nabourávají. Povzbuzujeme dívky a chlapce ke společným hrám, které jsou běžně přisuzovány pouze jednomu pohlaví. Vybíráme také příběhy, ve kterých se vyskytují různé modely rodiny nebo které nepracují s tradičními stereotypy v rolích mužů a žen. Mimo jiné v seznamu literatury uvádíme několik příkladů genderově a environmentálně citlivé literatury pro děti.

Ovšem takováto indoktrinace dětí od útlého věku ve školkách a mikrojeslích gender ideologií je podle mne značně zvrácená. Mikrojesle podle toho materiálu nabízejí péči pro děti od šesti měsíců do čtyř let a v kolektivu maximálně čtyř dětí. Mikrojesle jsou v současnosti financované v rámci pilotního projektu Evropského sociálního fondu. Nyní se však dostáváme ke změně financování těchto mikrojeslí. V současnosti dostávají školky na dítě z podpory EU na jedno dítě ve výši 8 500 korun za měsíc. Podporují děti od jednoho roku do šesti let, tedy včetně kvalitní předškolní výchovy. Po zavedení mikrojeslí budou však školky z MPSV dostávat částku na jedno dítě pouze 5 000 korun. Budou podporovat pouze děti od šesti měsíců do čtvrtých narozenin. Na předškolní výchovu dětí od čtyř do šesti let však školky již peníze dostávat nebudou. Navíc podpora pro mladší děti bude krácena o těchto 3 500 za měsíc na jedno dítě. To ve svém důsledku povede ke zhoršování předškolní výchovy

a v některých případech dokonce k likvidaci školek nebo k výraznému zdražení služeb pro rodiče. (Upozornění na uplynutí času.)

Takže prosím vás, odpovězte mi na otázku, jak to chcete řešit. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Bude odpovězeno na tuto interpelaci písemně v souladu s jednacím řádem.

Dalším v pořadí je pan poslanec Radek Holomčík s interpelací na pana ministra vnitra Jana Hamáčka ve věci Česká pošta, díl první.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, vážený pane ministře, dle Výroční zprávy České pošty za rok 2018, jejíž hospodaření bylo poprvé ztrátové, je uveden důvod, že hlavní příčinou jsou neadekvátní požadavky od státu, což je zejména nutnost doručovat každý pracovní den na všechny adresy v České republice. Proč tedy Česká pošta zlikvidovala z velké míry své služby v doručování neadresných zásilek brutálním zdražením o téměř 400 %? Předtím již ukončila doručování novin s výnosem téměř 400 mld. ročně. Komerční služby v doručování měly dle původní strategie kompenzovat trend v poklesu listovních zásilek. Chce žít Česká pošta jen z kompenzací od státu? Nebo jsme na cestě likvidace České pošty, když navíc u většiny služeb již loni došlo k propadu výnosů?

Já se na to ptám zejména z toho důvodu, že Česká pošta ty služby, které poskytuje občanům, tak jsou poměrně velmi důležité a zejména směrem k venkovu na malých městech, kde prostě dochází k omezování obchodů, na vesnicích se zavírají hospody, nebudu teď rozebírat důvody, tak z mého pohledu ohrožování pošty zásadním způsobem může ohrozit dostupnost služeb na venkově a na malých městech. To je ten důvod, proč se na to ptám, a budu rád za odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a poprosím ministra vnitra o odpověď. A než dojde k mikrofonu, tak přečtu omluvu pana poslance Petra Pávka. Omlouvá se dnes od 9 do 11 hodin z důvodu jednání. Prosím.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji, doufám, že to bude méně emotivní.

Vážený pane poslanče, Česká pošta si je vědoma, že pouze úspěch na poli komerčních služeb jí zajistí trvalou udržitelnost jejího hospodaření, a v současné době má Česká pošta novou strategii, která není závislá na kompenzaci od státu. Na druhou stranu ta nově nastavená kompenzace už je nastavena tak, aby byla odpovídající. Ohledně doručování novin Česká pošta tržila za distribuci novin v roce 2017 380 milionů. Tuto službu neukončila. Po několika letech, kdy cena zůstávala stejná, požadovala Česká pošta navýšení cen, aby pokryly náklady se službou spojené. Vyjednávání o této změně probíhalo s vydavatelskými domy celý rok 2017 a změna cen, která by pokryla náklady s touto službou spojené, nebyla ze strany vydavatelů akceptována a oni si zvolili nového distributora.

Distribuce neadresných zásilek se dlouhodobě potýká s velmi nízkou cenou za distribuci vlivem velmi silného konkurenčního prostředí a díky cenovým úpravám na začátku roku 2019 dochází k jejich narovnání. Za období 1 až 9, to znamená leden–září, vzrostla výsledná cena letáku o 55 % a meziroční pokles výnosu za tuto službu za stejné období je 18 %, takže se nedá říci, že jde o likvidaci služby. Česká pošta chce a musí být moderní firmou, jejíž služby jsou kvalitní a odrážejí požadavky zákazníků, nicméně zároveň musí Česká pošta hledět na nákladovost a efektivitu jednotlivých služeb.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Není, takže pokročíme dále k další interpelaci, kterou vznese paní poslankyně Dana Balcarová na paní ministryni financí Alenu Schillerovou ve věci prodej uhelné elektrárny Počerady. Prosím.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych se ráda zeptala paní ministryně financí na otázku spojenou s prodejem největší české uhelné elektrárny Počerady. Já už jsem se chtěla zeptat na minulou interpelaci, vy jste potom tady nemohla být, takže se ptám dnes.

Vypadá to v tuto chvíli tak, že vlastně ta elektrárna připadne Pavlu Tykačovi koncem roku 2019 podle opční smlouvy, a to za pouhé 2 miliardy korun. Přitom víme, že v roce 2017 ji pan Tykač chtěl koupit od ČEZu za 10 miliard. Takže jsem se chtěla zeptat na váš názor, protože vím, že Ministerstvo financí vlastně vykonává majetkový dozor nad tím vlastnictvím v ČEZu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a poprosím paní ministryni o odpověď.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená paní poslankyně, dovoluji mi reagovat zejména na základě dnes již veřejně známých a dostupných informací. Po téměř deseti letech jednání a sporů, včetně šetření Evropské komise v roce 2013, společnost ČEZ uzavřela s Vršanskou uhelnou, a. s., dlouhodobou kupní smlouvu na dodávky uhlí a spolu s ní i dvě opční smlouvy na prodej 100 % akcií elektrárny Počerady, a to k roku 2016 a 2024. V roce 2015 se společnost ČEZ rozhodla první opce na prodej elektrárny nevyužít. V roce 2017 vyvolala Vršanská uhelná jednání s ČEZ o prodeji elektrárny Počerady mimo rámec uzavřené smlouvy. S ohledem na zhoršení ekonomických a legislativních podmínek v oblasti uhelné energetiky společnost ČEZ do jednání vstoupila, prodej však nakonec realizován nebyl.

Informace, že Vršanská uhelná nabízela 10 miliard, není správná. Cena byla konstruována z více složek a čas ukázal, že předpoklady o výnosnosti elektrárny se ani zdaleka nenaplnily. Dle uzavřené smlouvy má nyní společnost ČEZ možnost se do 1. ledna 2020 rozhodnout, zda využije, či nevyžije možnost odstoupit od uzavřené smlouvy o prodeji s účinností k 2. lednu 2024, či si elektrárnu ponechá a spolu s ní bude pokračovat i dlouhodobý kontrakt na dodávky 5 milionů tun uhlí až do vyuhlení lomu Vršany, což má být zhruba v roce 2060.

Posléze uvedená varianta znamená, že ČEZ by za dodávku 5 milionů tun uhlí platil bez ohledu na to, zda by ho odebíral, či nikoliv ještě další desítky let. Dá se tedy předpokládat, že jedna z nejméně kvalitních ekologických variant hnědého uhlí by se na území České republiky po stejnou dobu také spalovala. S ohledem na zpřísňující se podmínky pro výrobu elektřiny z uhlí ziskovost elektrárny Počerady v čase výrazně klesá. Důvodem je zejména rostoucí cena CO₂, požadavky na významné investice do ekologizačních opatření kvůli zpřísňující se legislativě a v neposlední řadě i vysoké náklady na obnovu téměř dožitého zařízení.

S ohledem na výše uvedené, pokud se nepodaří předjednat smlouvu na dodávku uhlí do konce roku 2023 do podoby, která by pro ČEZ přinášela větší hodnotu než prodej elektrárny Počerady, je pro ČEZ výhodnější nepokračovat ve smlouvě na dodávku uhlí do roku 2060 a elektrárnu Počerady prodat. Je třeba mít přitom ale na paměti, že v tu chvíli bude mít za sebou již téměř padesát let nepřetržitého provozu a dost možná již nebude reálně schopna provozu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Vidím, že ano, takže poprosím paní poslankyni, aby otázku položila.

Poslankyně Dana Balcarová: Jestli jsem tomu správně rozuměla, vy tedy hodnotíte to, že prodej Počerad za 2 miliardy je pro ČEZ výhodný, jestli jsem to správně pochopila. A chtěla jsem se zeptat, jestli to i tak vnímáte jako ministryně financí, že to je výhodné. Děkuji.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Určitě sem nic takového neřekla, paní poslankyně, ani si to netroufnu říct, nejsem na to odborník, je to v kompetenci... Samozřejmě, že ČEZ je sice většinou, ale ne stoprocentně vlastněn státem a vykonává tam naprosto aktivně svá akcionářská práva, nicméně pořád je to v kompetenci orgánů, a já si netroufnu říct, řekla jsem vám, v jakém horizontu vlastně by toto případně připadalo v úvahu, že to není jediná a jasná alternativa, že se musí na misky vah položit všechna ta fakta, která jsem tu zhodnotila. Takže já si netroufnu v žádném případě říct, jestli 2 miliardy je výhodné, nebo nevýhodné, protože se to bude řešit v určitém konkrétním čase a musí se zohlednit všechny skutečnosti, o kterých jsem hovořila. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je paní poslankyně Hana Aulická Jírovcová na paní ministryni Marii Benešovou ve věci kauza dvojčat Fernandes.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane předsedající. Vážená paní ministryně, obrátila se na mne zoufalá maminka paní Jarmila Baďurová Fernandes, která se díky rozhodnutí českých soudů dostala do zoufalé životní situace. Obě dvě dcery, osmiletá dvojčata Laura a Lea, byly rozhodnutím soudu předány do péče otce, který není občanem České republiky, za účelem navrácení nezletilých do míst jejich obvyklého bydliště ve městě (?), stát Spojené království Velké Británie a Severního Irska.

Interpeluji vás, paní ministryně, protože pohled zástupců OSPOD i dalších navazujících psychologických posudků hovořily v rozporu s uvedeným rozhodnutím. Dcery s matkou žily v České republice již téměř tři roky, kde také zahájily povinnou školní docházku. Celé konečné odloučení a navrácení do péče otce bylo za velmi stresujících podmínek nejen pro samotné dcery a rodinu, ale i účastníků v navštívené základní škole, kdy byly doslova odvečeny z výuky ve škole, a o jejich dalším pobytu se matka dozvěděla až po více jak třiceti hodinách, kdy již dcery byly mimo území České republiky.

Vážená paní ministryně, po podrobném prostudování všech dostupných podkladů k této kauze nemohu věřit, že by bylo české soudnictví schopno takovýchto rozhodnutí. Nebojím se říci, že někteří by to mohli nazvat i justičním zločinem, který byl spáchán na nezletilých dětech bez možnosti jakékoli obrany. Kolik českých dětí ještě bude muset skončit nenávratně za hranicemi našeho státu, než začnou soudy rozhodovat v zájmu České republiky? Žádám vás proto o přezkum tohoto konkrétního případu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Na tuto interpelaci bude odpovězeno písemně.

Další v pořadí je paní poslankyně Karla Maříková s interpelací na pana ministra vnitra Jana Hamáčka ve věci řízení v případě zvláštní situace. Prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, web Česká justice informoval, že se Česká republika připravuje na situaci, kdy by na území zamířila vlna přistěhovalců nadměrného rozsahu a zavádí zcela nový institut řízení v případě zvláštní situace. Institut by byl aktivován vždy pouze nařízením vlády a doplněný o další nástroje, jako je například znovuzavedení kontrol na hranicích nebo o krizový plán k migrační vlně velkého rozsahu. Týkal by se jak nelegálně přichozích cizinců, tak i těch, kteří by směřovali do jiných zemí. Vyplývá to z navrhované novely azylového zákona. Zavedení tohoto nového institutu je splněním jednoho z úkolů auditu národní bezpečnosti z roku 2016, který definoval nutnost zavést dostatečně efektivní řízení o mezinárodní ochraně.

V této souvislosti prosím o zodpovězení následujících dotazů. Je zavedení institutu řízení v případě zvláštní situace reakcí na přistěhovaleckou vlnu z Afriky a Asie z roku 2015 a její důvod k zavedení obava z toho, že nás čeká zvýšený počet přichozích nelegálních migrantů? Co přesně by to pro váš resort znamenalo? Aktivace tohoto řízení v případě zvláštní situace by bezesporu měla dopady na státní rozpočet a zatížilo by to jednotlivé resorty. Můžete mi, pane ministře, vysvětlit, o kolik by to zatížilo resort Ministerstva vnitra a jaké zatížení by to znamenalo pro váš resort po personální stránce, když už nyní se potýkáme s nedostatkem policistů? Jaké krizové mechanismy by byly aktivovány v případě takové situace? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. Poprosím pana ministra vnitra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Vážený pane místopředsedo, vážená paní poslankyně, já chci na úvod všechny ujistit, že migrační a azylová situace v České republice je stabilizovaná, nicméně samozřejmě sledujeme velmi pečlivě vývoj ve zdrojových a tranzitních zemích a tam ta situace stabilní není. Lze uvést situaci na východní Ukrajině, v Turecku nebo na západobalkánské trase.

V současné právní úpravě, která je platná, není stanovena adekvátní reakce na případnou krizovou situaci, kdy by Česká republika mohla být vystavena silnému migračnímu tlaku většího počtu cizinců z třetích zemí, přičemž někteří z nich by žádali o udělení mezinárodní ochrany v České republice. Právě k řešení této případné výjimečné situace se navrhuje zavedení nového institutu řízení v případě zvláštní situace, a jak jste správně řekla, reagujeme i na audit národní bezpečnosti z roku 2016.

Co to tedy vlastně je? Je to novinka, která už je obsažena v předložené novele zákona o azylu, a je to vlastně superzrychlené azylové řízení v případě migrační krize. A já zase chci říct úplně jasně, Česká republika má velmi restriktivní azylovou politiku, a pokud jsem v té minulé odpovědi hovořil o číslech, ze 1 700 žádostí, které byly uplatněny, jsme udělili pouze něco přes 40, takže to není způsob, jak dávat více azyl. Ty podmínky jsou stále stejné. Je to způsob, jak to řízení zrychlit, aby v případě nějaké krizové situace to bylo vyřešeno co nejrychleji, konkrétně během třiceti dnů. A znovu říkám, kdo nemá právo, tak je mu ten azyl zamítnut a je vrácen do země původu. Je to institut, který bude takzvaně spící, tzn. byl by aktivován pouze v případě, že o jeho spuštění rozhodne vláda. Umožňuje vyžadovat zvýšené nasazení všech relevantních složek, jako je vnitra, soudy, policie. A je to prostě založeno na zjednodušení toho relativně dlouhého azylového procesu.

Takže já teď nejsem schopen vám říct, kolik by to stálo, jaké jsou náklady. Z mého pohledu je to věc, která je něco jako pojistka proti požáru: všichni věříme, že ji nebudeme potřebovat, ale taky jsme všichni pojištěni. A pokud máme v zákoně nějakou rezervu, tak ji vyplňujeme. Takže já vás chci ujistit, že to není nic, co by šlo proti zájmům České republiky,

ba naopak. Je to další krok ke zvýšení akceschopnosti našeho státu a možnosti být připraven i na tu nejhorší variantu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Zájem o doplňující otázku je, takže prosím.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Pane ministře, v důvodové zprávě k § 75 a 75a se uvádí: V tomto případě by byly aktivovány krizové mechanismy, které jsou na tuto hypotetickou situaci připraveny. Konkrétně by šlo např. o situace, kdy by vláda České republiky rozhodla kvůli migračnímu tlaku o znovuzavedení kontrol na vnitřních hranicích a v této souvislosti by nejspíš rovněž rozhodla o aktivování tohoto ustanovení.

Mě by zajímalo, jak by to vůbec policie zvládla, protože máme nedostatek policistů. A skutečně si myslíte, že by tyto osoby přicházely po vnitřní hranici? Uvažovalo by se o tom, že by došlo třeba k oplocení hranice, jako to je v Maďarsku? Jak by to probíhalo?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Ony ty osoby by přicházely přes vnitřní hranici, protože ta terminologie myslí vnitřní hranici Evropské unie. A my nemáme žádnou vnější hranici Evropské unie, my máme kolem sebe samé členské státy Unie, takže takto je to myšleno.

Co se týká schopnosti zajistit ochranu hranic, jsme na to připraveni. Policie pravidelně cvičí přípravu na znovuzavedení hraničních kontrol. Mimochodem 4. listopadu bude velké cvičení na severní Moravě, tak kdybyste měla cestu, tak jsme připraveni vám ukázat, jak je policie připravena zajistit ochranu hranic. Není to jenom úkol pro policii. Ty plány, které se pravidelně aktualizují, předpokládají zapojení policie, Celní správy, justiční strážce, popř. armády. Takže ano, Česká republika je i na takovouto alternativu připravena. Samozřejmě by to vyžadovalo jisté finanční prostředky, ale když jde o bezpečnost, tak je povinnost vlády tu bezpečnost zajistit i za cenu zvýšených nákladů.

Takže já vás chci ujistit, jsme na to připraveni, jakkoli si nemyslím, že to v dohledné době hrozí. Ale jak jsem říkal předtím, je dobré být připraven na všechno a je dobré být pojištěn. Kdo je pojištěn, není překvapen.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dalším v pořadí je paní poslankyně Tereza Hyťhová s interpelací na pana ministra Adama Vojtěcha ve věci letecké záchranné služby v Libereckém kraji. Prosím.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Vážený pane nepřítomný ministře, obrátili se na mě naši záchranáři. Letecké záchranné službě v Libereckém kraji hrozí, že nebude zajišťovat slaňování nebo záchranu lidí v podvěsu. Dělal by to prý základny v jiných krajích. V Libereckém kraji se prý také překrývá dostupnost speciálních záchranných prací s lanovými technikami, vrtulníky letecké záchranné služby z Hradce Králové, z Ústí nad Labem nebo z Prahy. Kraj i záchranáři se obávají, že záchrana lidí potrvá tímto déle. K lidem, kteří potřebují pomoc vrtulníku a také speciálně vycvičené posádky, může docházet k situacím, že lidé budou na záchranu čekat o několik desítek minut déle. Ministerstvo také prohlásilo, že díky tomu, že speciální záchranné práce

s lanovými technikami budou provádět pouze vybraná stanoviště, dojde k jejich maximální profesionalizaci a ke zvýšení kvality a bezpečnosti této služby. Obavy, které záchranáři mají, jsou podle ministerstva prý neopodstatněné.

Ráda bych se pana ministra zeptala, z jakých konkrétních důvodů chce omezit práci záchranářů v Libereckém kraji, kteří jsou speciálně vycvičení a zachraňují lidské životy. A jak nám může zaručit, že např. komplikované zásahy v Krkonoších nebo v Jizerských horách nebudou mít výrazně delší časovou prodlevu. Zajímá to hlavně naše záchranáře. Předem děkuji moc za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Na tuto interpelaci bude odpovězeno písemně.

Dalším v pořadí je pan poslanec Pavel Růžička, interpelace na pana ministra obrany Lubomíra Metnara ve věci sloučení Vojenských lesů s Lesy ČR. Prosím.

Poslanec Pavel Růžička: Vážený pane ministře, je pravda, že probíhají přípravné práce, které mají vést ke sloučení Vojenských lesů a statků s podnikem Lesy České republiky? Vzhledem ke specifickým podmínkám ve vojenských výcvikových prostorech, které využívá Armáda České republiky a kde hospodaří Vojenské lesy a statky, si myslím, pokud je to pravda, že to není dobré řešení. V případě, že se plánuje sloučení těchto organizací, prosím o sdělení, na základě jakého pokynu a v jakém termínu. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Na tuto interpelaci bude rovněž odpovězeno písemně.

Další v pořadí je paní poslankyně Věra Kovářová s interpelací na paní ministryni financí Alenu Schillerovou ve věci premiérového dotačního dobrodružství 2. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážená paní ministryně, před deseti lety dostala jedna malá firma dotaci ve výši 10,6 mil. korun určenou pro malé a střední podniky. Po třech letech od vyplacení bylo zahájeno řízení o odebrání této dotace z důvodu, že žadatel uvedl v čestném prohlášení nepravdivé údaje. Prohlášení neobsahovalo informaci o tom, že firma je součástí holdingu. Pokud vám ten příběh něco připomíná, tak to není samozřejmě náhoda, o kauzu Čapí hnízdo ale nejde. Firma, o kterou jde, se jmenuje SFM Liberec a patří do holdingu Syner. Ale to byla taková odbočka.

V roce 2014 potvrdilo Ministerstvo financí postup a oprávněnost odebrání dotace. Jenže toto rozhodnutí následně zrušil tehdejší ministr financí Andrej Babiš a naopak za viníka neoprávněně vyplacené dotace označil regionální radu regionu soudržnosti, která dotaci vyplatila. S tímto názorem se ovšem neztotožnily soudy, které daly za pravdu radě. Co je ovšem nejdůležitější, evropské úřady Syneru vyplacenou dotaci České republice neproplatily, s ohledem na postup ministra financí Babiše to šlo z kapes daňových poplatníků.

Co si z toho vzít na závěr? Asi to, že Ministerstvo financí hájilo zájmy soukromých subjektů, které v žádosti o dotaci neuváděly pravdivé údaje, zatímco zájmy daňových poplatníků, kteří přišli o více než 10 mil. korun, byly pomíjeny.

Vážená paní ministryně, ráda bych od vás slyšela, zda ministerstvo podniká kroky k tomu, aby neoprávněně poskytnutá dotace byla vrácena. Předchozí ministr financí byl přece

jen v této věci ve střetu zájmu, což vy nejste, a já tedy doufám, že nasadíte nový a podle mého názoru lepší a spravedlivější kurz. Doufám, že mě vaše odpověď potěší. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Poprosím paní ministryni financí o odpověď.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená paní poslankyně, tak, jak bylo upřesněno v rámci přípravy na interpelaci, tak se jedná o firmu Sport Facility Management a ta požádala o dotaci určenou pro malé a střední podniky, a to na stavbu víceúčelové sportovně rekreační dráhy z programu Výstavba infrastruktury a podpory cestovního ruchu. Tuto dotaci poskytla regionální rada Severovýchod. Společnost v rámci žádosti o poskytnutí dotace uvedla, že je středním podnikem. V rámci auditu a následné administrativní kontroly však bylo zjištěno, že byla stoprocentně vlastněna podnikem velkým a patřila do holdingu Syner.

29. 10. 2012 proto úřad Regionální rady regionu soudržnosti Severovýchod uložil společnosti S group Sport Facility Management platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 10 582 708 korun. 20. 1. 2012 podal Sport Facility Management odvolání proti platebnímu výměru Ministerstvu financí – tehdy to bylo Ministerstvo financí. To dalo 7. 2. 2014 za pravdu té regionální radě Severovýchod, tedy že odvod platí. Následně 24. 2. 2014 Sport Facility Management podal rozklad k rozkladové komisi, která dospěla k názoru, že zodpovědnost nese regionální rada, protože měla k dispozici výpis z obchodního rejstříku, kde bylo zřejmé, že firma patří do Syneru. Čili měla to v té době už vlastně odhalit.

Přestože z výpisu z obchodního rejstříku, který byl povinnou přílohou žádosti, byla vlastnická struktura společnosti zřejmá, tak regionální rada Severovýchod po kontrole formálních náležitostí neuvedla v zápisu z této kontroly ze dne 10. dubna 2008 co do formální a věcné správnosti údajů uvedených v žádosti žádné nedostatky. Čili posoudila to a neviděla nedostatky. Navzdory tomu, že společnost nespĺňovala kritéria, byla vybrána a byla uzavřena smlouva o poskytnutí dotace dne 10. července 2008. Regionální rada Severovýchod konstatovala, že projekt všechny předepsané náležitosti splnil.

Podle názoru komise nebylo možné chybné vyhodnocení předpokladu pro poskytnutí dotace regionální rady Severovýchod kvalifikovat jako neoprávněné použití prostředků poskytnutých z rozpočtu poskytovatele zejména proto, že příjemcem se žadatel stane až okamžikem podpisu smlouvy, a teprve od té doby se na něj povinnosti vztahují a teprve od té doby může porušit rozpočtovou kázeň. Tak to bylo tehdy posouzeno. Já konstatuji fakta, která jsou nám známa. V důsledku toho Ministerstvo financí platební výměr na odvod a řízení zastavilo. To posoudila rozkladová komise, to je běžná praxe. Ta je jmenovaná, posuzuje to, to je tým odborníků, expertů. Také tam mám teď v tuto chvíli jinou rozkladovou komisi. Nebo respektive stejnou, ale složenou z jiných lidí.

Předpokládám, že skutečně nešlo o ojedinelý pohled komise, ale konzistentní rozhodovací praxi. A jenom pro vaši informaci, ročně jsou prostě ministři podepsáni pod stovkami obdobných rozhodnutí až několika desítek rozkladových komisí, které jsou zpravidla složeny z nezávislých odborníků na daňovou oblast. Tam nejsou mnohdy jenom zaměstnanci ministerstva, tam jsou i právní experti z jiných oblastí. Následně odvolací finanční ředitelství vyměřilo odvod za porušení rozpočtové kázně regionální radě, to ale odmítl Nejvyšší správní soud, který potvrdil zrušení odvodu, který byl radě vyměřen. Takže potom následně odvolací finanční ředitelství řeklo, tak odvod ať zaplatí regionální rada, Nejvyšší správní soud řekl ne, to je špatně.

V obecné rovině respektujeme názor Nejvyššího správního soudu, protože každý případ je potřeba posuzovat se zřetelem k individuálním okolnostem a konkrétním zjištěným

skutečností. K porušení rozpočtové kázně zpravidla dochází v důsledku chybného postupu příjemce dotace, nebo naopak nevykonáním povinnosti stanovené smlouvou o poskytnutí dotace. Je velmi problematické dovodit porušení rozpočtové kázně z určitého právního stavu příjemce bez ohledu na to, zda dotaci obdržel, či nikoliv.

Čili jednalo se o docela složitý právní spor o to, kdo je tím, kdo porušil rozpočtová pravidla. Zda to je ten, kdo obdržel dotaci, nebo ta regionální rada, která ji udělila. A tento spor vlastně s konečnou platností, a musíme to respektovat, rozštípl až Nejvyšší správní soud. Čili v podstatě, podílela se na tom celá řada expertů na tom řízení, expertů a zejména právníků.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Paní poslankyně bude mít doplňující dotaz. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za odpověď. Ovšem z té odpovědi mi tedy není úplně jasné, jak to tedy soud řekl, že pochybil ten žadatel, ten neuvedl správné údaje. A ministr financí ovšem jaksi vyvinil tu firmu z toho, že by měla vracet dotaci. Tak tedy v jakém to je stavu? Firmě byly peníze proplaceny a z Evropy peníze nepřišly. Čili zaplatili deset milionů daňových poplatníci? Rozumím tomu správně?

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Paní ministryně bude odpovídat na doplňující dotaz. Prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: To se nedá takto říct. To nezaplatí daňové poplatníci. Každý ten program vždy má těch projektů více. To už jsem vysvětlovala v souvislosti s jinými kauzami. Vždy je tam více projektů, než vlastně – protože se počítá s tím, že něco nesplní podmínky, tak aby právě nedošlo k tomu, že to zaplatí daňové poplatníci. To znamená, že pokud nějaký projekt vypadne, je nahrazen jiným projektem tak, aby ta celková alokace byla splněna. Čili nedá se to říct, že to zaplatili daňové poplatníci.

Byl to velice složitý spor. Ten ministr financí – a teď to je jedno, kdo je tím ministrem financí, to tam vůbec nehraje roli, tam se nedá dovodit žádná vazba, žádná souvislost. Prostě ministr financí rozhodl na základě – a to je ve spise – na základě expertního posouzení rozkladové komise. Proto si zřizuje pro takovéto kauzy – já mám také zřízenou rozkladovou komisi, i když samozřejmě z jiných lidí, než to byli třeba tehdy. Ale já nevím, já jsem ty lidi neznala, byli to experti, právníci z různých oborů práva i mimo Ministerstvo financí a ti to posoudili. A na základě té rozkladové komise ministr rozhodl. Prostě rozhodl v podstatě – samozřejmě má právo se rozhodnout, já mohu se rozhodnout i jinak, než říká rozkladová komise, ale pravděpodobně ve většině případů, nevím, nedělala jsem si žádnou analýzu zpětně, ve většině případů dá na to doporučení expertů právníků z této oblasti.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Posuneme se k další interpelaci. Než dám slovo paní poslankyni, pan poslanec Špičák hlasuje s náhradní kartou číslo 15.

A nyní bude paní poslankyně Aulická interpelovat nepřítomnou ministryni Maláčovou ve věci kauzy dvojčat Fernandes. Prosím.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji, pane místopředsedo. Vážená paní ministryně, opět interpeluji i vás ve stejném tématu, a to ohledně zoufalé maminky paní

Jarmily Baďurové Fernandes, která se díky rozhodnutí českých soudů opravdu dostala do té zoufalé životní situace a obě dvě dcery, osmiletá dvojčata Laura a Lea, byly rozhodnutím soudu předány do péče otce, který, jak už jsem uvedla v předchozím, není občanem České republiky, za účelem navrácení nezletilých do míst jejich obvyklého bydliště ve městě How (?) ve Velké Británii.

Interpeluji vás také, paní ministryně, proto, že právě pohled zástupců OSPOD, ale samozřejmě i dalších odborných institutů a posudků, hovořily v rozporu s uvedených rozhodnutím. A chtěla bych se vás zeptat, nebo vás požádat, paní ministryně, o prověření dalších možností řešení tohoto závažného případu, kdy hovoříme díky justičnímu pohledu na věc o likvidační situaci této rodiny, která zoufale hledá pomoc, která je jim zatím ze všech stran České republiky odepírána. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Paní ministryně odpoví na vaši interpelaci písemně do 30 dnů.

A nyní prosím pana poslance Kaňkovského, který bude interpelovat pana ministra Vojtěcha ve věci krize interních oddělení v České republice. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený pane místopředsedo. Milé kolegyně, kolegové, vážený nepřítomný pane ministře. Již v červnu roku 2017 byl výborem České internistické společnosti adresován otevřený dopis tehdejšímu ministrovi Ludvíkovi, který upozorňoval na kritickou situaci interních oddělení včetně klinických pracovišť napříč Českou republikou. Ve zmíněném dopise byla celá řada faktů, které dokládají, jak složitá situace v interní medicíně u nás je. Nedostatek kvalifikovaných lékařů, nedostatek zdravotních sester, problémy se školením mladých lékařů i sester, postupné uzavírání interních lůžek v kontrastu s jejich neustále se zvyšující potřebou, nedostatek následných lůžek, nefungující systém lékařské pohotovostní služby atd.

Uplynuly dva roky, kdy vedete resort zdravotnictví vy, pane ministře, a situace se nejen nezlepšila, ale naopak, krize interních oddělení se dále prohlubuje. Dovoluji se vás tedy zeptat, pane ministře, jaké konkrétní opatření v tomto ohledu uděláte, aby nenastala situace, že v některých regionech se o interně nemocné pacienty nebude mít kdo postarat. Bohužel tento scénář může při další nečinnosti nastat a to si snad nikdo nechce ani představit. Nejde mi o to, abyste nás opět přesvědčoval, že české zdravotnictví šlape jako hodinky. Jde mi o to, abyste opravdu představil reálný scénář, jak chodu interních oddělení pomůžete. A není to zdaleka jen o penězích. Podle mého názoru je potřeba připravit legislativní i nelegislativní kroky, aby opravdu kolaps některých interních oddělení nenastal. Předem děkuji za písemné odpovědi.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji, pan ministr vám tedy písemně odpoví.

A nyní prosím paní poslankyni Golasowskou, která bude interpelovat paní ministryni Maláčovou ve věci výsledky inspekce v zařízení Důstojnost Nýdek. Prosím.

Poslankyně Pavla Golasowská: Děkuji za slovo. Vážená nepřítomná paní ministryně, v březnu letošního roku jste mi odpověděla na mou interpelaci ohledně inspekci v O.P.S Důstojnost v Nýdku, kde inspekce v říjnu 2018 shledala závažná pochybení ze strany poskytovatele směrem ke klientům seniorům.

Cituji z vaší zprávy: Za prvé, poskytovatel neinformuje zájemce o všech platbách, podmínkách a povinnostech, které vyplývají ze smlouvy o poskytování služeb. Za druhé, poskytovatel překračuje maximální výši sazby za poskytnutí základní činnosti, to je ubytování. Za třetí, byly identifikovány situace, které mohou způsobit porušení základních práv klientů v oblasti práva na soukromí a práva na zachování důstojnosti. Za čtvrté, poskytovatel neplánuje průběh poskytování služby podle osobních cílů, nevede individuální záznamy o průběhu poskytování sociální služby a nevytváří zápisy o hodnocení průběhu poskytování sociální služby. Poskytovateli byla uložena opatření k odstranění zjištěných nedostatků, a to v termínech od ledna do dubna 2019.

Já se vás, paní ministryně ptám, zda v dané O.P.S byla opět učiněna kontrola, zda došlo k odstranění nedostatků, a v případě, že ne, jaká sankční opatření vůči zařízení byla učiněna. Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Ano, paní ministryně vám písemně odpoví v souladu s jednacím řádem.

Další interpelaci by měl přednést pan poslanec Marian Jurečka, a to ve věci studie proveditelnosti kanálu Dunaj-Odra-Labe na ministra Kremlíka, ale pan poslanec Jurečka tu není, takže tato interpelace propadá, stejně jako interpelace další pana poslance Jurečky. A pan poslanec Kaňkovský svoji interpelaci na ministra Vojtěcha stáhl, takže já prosím paní poslankyni Golasowskou, která bude znovu interpelovat paní ministryni Maláčovou ve věci zrušení slev na nepracující manžele a toto je poslední dnešní interpelace.

Poslankyně Pavla Golasowská: Vážená paní ministryně, v posledních dnech jste předložila plán, ve kterém chcete zrušit daňovou slevu na nepracující manželku či manžela. Jedná se o částku 24 840 korun ročně, která se bude týkat zhruba 76 000 lidí, přičemž tak získáte asi 2 mld. korun, které chcete použít na úhradu připravovaného zálohovaného výživného. Říkáte, že – cituji: "Pravděpodobně nepracují, protože si to mohou dovolit. Myslím si, že bychom je neměli dotovat těmi 25 000 korunami ročně na daňových slevách a poskytovat jim tak luxusní kapesné."

Vážená paní ministryně, uvědomujete si, že ti, kdo jsou doma a nepracují, třeba pečují a starají se o své rodiče, kteří na příspěvek na péči nedosáhnou a bez jejich péče by byli v ústavu, nebo se starají o děti, kterých mají více, nebo mají děti nemocné, ale přitom na příspěvek také nedosáhnou? Dále jsou to např. rodiče talentovaných dětí nebo rodiče, kteří učí své děti doma.

Vážená paní ministryně, tato sleva je jedním z mála prorodinných opatření a měla by zůstat nejen zachována, ale MPSV by se mělo zamyslet nad tím, jak více podporovat rodiny, které se snaží pracovat a vychovávat děti, a ne jim házet klacky pod nohy. Proto se chci zeptat, pokud bude MPSV trvat na zrušení této daňové slevy, jaká opatření na podporu manželů a rodičů, kteří pracují a vychovávají děti, připravuje. Často se jedná o rodiny, které podobně jako samoživitelky žijí v chudobě, přestože pracují, třeba za minimální mzdu, a na žádnou dávku nedosáhnou. Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak já děkuji, paní ministryně opět písemně odpoví. To byla, jak jsem říkal poslední interpelace, pan poslanec Kaňkovský svoji další interpelaci stáhl. Tím jsme tedy vyčerpali pořad ústních interpelací, a než se přesuneme k dalšímu pořadu, tedy k výročním zprávám České televize, které jsou zařazeny hned, tak bych dal pět minut pauzu, aby se stihl připravit sál a aby se také kolegové sešli. Takže budeme pokračovat v 16.20.

(Jednání bylo přerušeno v 16.15 hodin)

(V 16.20 hodin místopředseda V. Pikal na žádost poslankyně K. Valachové prodloužil přestávku do 16.30 hodin. Jednání pokračovalo v 16.30.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 16.30, takže čas vytyčený pro pauzu uplynul. Než otevřu další bod, tak vás seznámím s omluvenkou. Pan poslanec Lubomír Volný se nám omlouvá od 16.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

A nyní tedy bod 247, který byl zařazen na pořad na toto místo.

247.
Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2017
/sněmovní tisk 143/

Tento sněmovní tisk projednal výbor, jehož usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 143/1. Prosím, aby se ujal slova zpravodaj volebního výboru pan poslanec Petr Dolínek, informoval nás o projednání na výboru, přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji, vážený pane předsedající. Vážení páni ministři, ministryně, vážení kolegové. V návaznosti na svoji předchozí výroční zprávu, kterou jsme projednávali v dnešních dopoledních hodinách i předchozích dnech, bych tedy chtěl přednést zprávu týkající se roku 2017.

Rok 2017 byl pro Českou televizi úspěšným a zároveň náročným rokem. Jednalo se o volební rok, ve kterém provázela vládní krize vlastně řadu měsíců činnost veřejnoprávních médií a Česká televize si přitom musela udržovat nestranný pohled na vnitropolitické dění, což je určitě vždycky složité pro veřejná média, aby se jim to podařilo.

Já se domnívám, že obdobně jako je to uvedeno ve zprávě, kterou nám předložila Rada České televize, že se v této náročné zkoušce podařilo České televizi obstát a vnitropolitický vývoj v České republice toho roku (nesrozumitelné) se zadařilo České televizi poměrně slušně mapovat, sdělovat veřejnosti, a přitom nesklouznout ke komentářům, které by ji již nepatřily do média veřejné služby.

Rovněž mě těší, že se, jak jste četli ve zprávě, důvěryhodnost České televize v daném roce pohybovala na vysoké úrovni v aktuálně, v číslech daného roku, většina veřejnosti, to znamená 70,5 % diváků, souhlasila s výrokem, že Česká televize je důvěryhodná. Tuto skutečnost potvrzuje fakt, že pro dvě třetiny diváků podle statistik a čísel byly Události v roce 2017 nejvíc důvěryhodnou zpravodajskou relací. Zdůrazňuji Události s velkým U, abychom věděli, že se bavíme o tom jednom konkrétním pořadu, což je jeden z nejlepších výsledků od začátku takto měřených výzkumů, který se datuje od roku 2013. V mezinárodním srovnání se pak Události ve výzkumu důvěryhodnosti zpravodajských relací umístily na třetí pozici, a to např. před BBC News, či o více než 30 procentních bodů si vedly lépe než relace v sousedních zemích, např. v Polsku, nebo i dokonce oproti slovenským zprávám RTV. Česká televize jako celek dosáhla ve skupině 15+ v daném roce podíl sledovanosti, tzv. share, 29,2 %. Stanice ČT1 dosáhla celodenního podílu na sledovanosti 15,34 %. Byla v ČR druhým nejsledovanějším hlavním programem. A meziročně došlo k mírnému poklesu, což je potřeba si přiznat podle čísel.

Program ČT2 v podstatě zopakoval výkony z roku 2016, a co je potěšující, v evropském srovnání stále zůstávají velmi úspěšnými program ČT24 a ČT sport. O Děčku není potřeba hovořit. Víme, že dlouhodobě Děčko je nejzdařilejší projekt daného typu v rámci veřejnoprávních médií v rámci Evropy. Děčko právě v porovnání s jinými zeměmi je v procentech sledovatelnosti nejvýše.

Jsem přesvědčen, že tato výroční zpráva v sobě nemá obsaženo nic relevantního, co by zpochybňovalo závěry v případě činnosti České televize, závěry rady, které nám byly předloženy.

Veřejnoprávní televize plní úkoly vyplývající ze zákona o České televizi, a proto ji výbor doporučil ke schválení. Volební výbor se sněmovním tiskem 143 zabýval na své 10. schůzi dne 27. září 2018 a doporučil Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby přijala následující usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Výroční zprávu o činnosti České televize v roce 2017 dle sněmovního tisku 143."

Samozřejmě bych mohl být připraven zde hovořit i o jednotlivých programech jak v oblasti dokumentů, sportu, ale i samotné tvorby České televize. Nicméně myslím, že zprávu má každý k dispozici, a nebudu se tedy věnovat jednotlivým programům. V případě zájmu jsem ale na diskusi připraven a můžeme se některým oblastem věnovat i podrobněji. Děkuji za pozornost a těším na zajímavou diskusi.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji. To bylo úvodní slovo. A já zahajuji všeobecnou rozpravu, do které je přihlášen v tuto chvíli pan poslanec Valenta. Než dorazí k mikrofonu, tak vás seznámím s informací, že pan poslanec Strýček a Ratiborský ruší svoji omluvu. A nyní tedy pan poslanec Valenta v rozpravě. Prosím.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Sdělují panu zpravodaji, že skutečně ta diskuse zajímavá bude. A budu rád, když se on do ní potom i svým způsobem zapojí.

Dámy a pánové. Ale dovolu mi i přičinit k hospodaření České televize v roce 2017 několik relevantních poznámek. Slibuji vám, že budu hovořit pouze k tématu, v úvodu k hospodaření v roce 2017 a v závěru se zmíním o činnosti České televize ve stejném roce, protože jak jistě všichni víte, tak ta diskuse je sloučená.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane poslanče, musím vás opravit, u těchto bodů není sloučená rozprava.

Poslanec Jiří Valenta: Dobře, dobře. Budu se snažit to nějakým způsobem poopravit, tak aby to odpovídalo. Věci duplicitní, které se objevily již v souvislosti se zprávami za rok 2016 jsem se snažil ve svém dalším vystoupení teď vyškrtat, tak abych vás s tím zbytečně nezatěžoval, protože to moje vystoupení nebude úplně krátké.

Audit pro rok 2017 zpracovala pro Českou televizi společnost Ernst & Young a auditorka Magdalena Soucek. Nechci výsledky této auditní zprávy kritizovat, nemám dostatek vstupních informací, ale bohužel pro mne obsahuje, a to již ve svém úvodu, některé zajímavé až podezřele nesrozumitelné krkolonné formulace, které mají dle mého názoru významnou ambici již v samotném úvodu materiálu relativizovat případné nepravosti v hospodaření a potažmo i v činnosti České televize za rok 2017. Kdyby totiž tyto eventuální nepravosti vyšly postupem doby na povrch, lze se poměrně snadno vyvinut z odpovědnosti za zpracovanou zprávu.

Pro vaši informaci, dámy a pánové, mohu uvést konkrétní příklad, když zacituji z tohoto auditu. "Naším cílem je získat přiměřenou jistotu, že účetní závěrka jako celek neobsahuje významnou nesprávnou způsobenou podvodem nebo chybou." Konec citátu.

Lze se tedy ptát: Co je tedy myšleno slovem nebo souslovím "významná nesprávnost"? Nevýznamná nesprávnost je tedy v pořádku a nachází se tedy již mimo rozsah tohoto auditu? A co je tedy naopak ta nevýznamná nesprávnost? A další velice zajímavá konstatace a poměrně nesrozumitelná konstrukce. A teď prosím poslouvejte skutečně pozorně. "Přiměřená míra jistoty je velká míra nejistoty. Nicméně není zárukou, že audit odhalí případnou existující významnou materiální nesprávnost. Nesprávnosti mohou vznikat v důsledku podvodů nebo chyb a považují se za významné, pokud lze reálně předpokládat, že by jednotlivě nebo v souhrnu mohly ovlivnit ekonomická rozhodnutí, která uživatelé účetní závěrky na jejím základě přijmou." Konec citátu.

Osobně z této věty po jejím několikerém přečtení a pečlivém rozboru dovozují, že záruka odhalení významných problémů v hospodaření České televize prostřednictvím auditu prostě neexistuje. Ptám se, má tedy potom vůbec smysl takovýto zcela jistě drazé zaplacený audit dělat?

A nyní se dostávám k tomu, proč vlastně toto zde říkám, neboť mi zase až tolik o zmíněný externí audit nejde. Ale na srdci mi dlouhodobě leží především komplexní kvalita a širě celé prováděné kontroly hospodaření České televize a samozřejmě potažmo i činnosti. Ale i takto podivným úvodním slovem auditora ji lze velice dobře spolu ilustrovat.

Dámy a pánové, vlastní kontrolní mechanismy České televize, konkrétně činnost útvaru interního auditu společně s výsledky auditu externího, skutečně nemohou plně nasvítit veřejností požadovanou legitimitu hospodaření veřejnoprávního média.

Prosím pěkně – slyším tady, že někdo na mě říká "jsme u činnosti", ale jak jsem předeslal, tak činnost a hospodaření jsou velice úzce provázány, například co se týče koncesionářského poplatku, který dnes činí 135 korun, tak plných 90 % jde na činnost České televize, takže tu provázanost zcela jistě můžete si i z toho mého vystoupení a z této informace dovodit.

Kontrolní činnost Rady České televize, která je sice dle zákona o České televizi zodpovědná Sněmovně, a ta ji může ze zákonem daných důvodů odvolat, je dle mého názoru také zcela nedostatečná a těžce uvěřitelný fakt, že jsou její činnosti a odměny členům ještě navíc placeny z rozpočtu České televize, obligatorní transparentci před svými koncesionáři vůbec nenahrává.

Proč se v tomto ohledu stále bráníme, a to pod rozličnými záminkami, legislativně zakotvit možnost NKÚ kontrolovat Českou televizi? Příslušný zákon o Nejvyšším kontrolním úřadu nám nyní leží na stole, takže šance tu znovu je, a je v tomto ohledu zcela lhostejné, jestli ho budou předkládat Piráti, nebo někdo úplně jiný.

Proč ale také zákonem neposílit kontrolní činnost zmíněné Rady České televize? Samotná Česká televize se tomu brání s tím, že potom by funkce generálního ředitele byla zbytečná. Mnozí mediální odborníci ale můj názor plně potvrzují, když tvrdí, že Rada České televize nemá ze zákona dostatečné pravomoci, nemá právní subjektivitu, žije z peněz České televize, a proto si nemůže ani dovolit bez jejich příslušnosti vypracovat potřebné analýzy. Kontrolovat dnes můžeme tedy pouze to, zda v hrubých obrysech se dodržel zmíněný rozpočet.

Ale některé detailnější případy z práce České televize vypovídají o čemsi zatuchlém, které jsem zaznamenal například v tiskovém rozhovoru s Martinem Komárkem, bývalým předsedou volebního výboru Sněmovny. Prostě nyní transparentně zkontrolovat nelze. A co

že vlastně pan Komárek mediálně tvrdil? Prý se říká, že televizní pracovníci si vezmou techniku televize a nechají se platit jako externisté, takže jsou zaměstnanci a externisté placeni dvakrát, a ještě přitom využívají techniku České televize. Prý to jsou domněnky, ale zakládají se na zkušenosti.

Ale ať už je to jakkoliv, ověřit to v dnešním stavu nekvality a neúplnosti kontroly České televize bohužel nejde. Netransparence a rozličná podezření z nehospodárnosti v České televizi mě skutečně netěší. Na straně druhé jsem alespoň za koncesionáře rád, že podle výsledku auditu a slovy generálního ředitele – teď cituji – "si Česká televize zachovala statut finančně stabilní a zdravé organizace s relevantním objemem disponibilních prostředků, nulovou zadlužeností a schopností včas hradit veškeré své závazky". Za toto konstatování jsem za všechny koncesionáře velice rád, nebo jindy a jinde medializované úvahy managementu České televize o navyšování koncesionářských poplatků jsou tedy již našťastí minulostí. Věřím, že se v roce 2018 ani tento stav, ani postoj pana generálního ředitele nijak zásadně nezměnil, vlastně ani nemohl, když mu bylo za jeho dobrou práci vyplaceno v rámci odměn 2,5 mil. korun a také plat mu narostl z 230 tisíc na 242 tisíc korun měsíčně. Doufám tedy, že se také již nepočítá s placením koncesionářského poplatku i za počítače, tablety či mobily, jak se o tom zmínil v jakémsi svém protimluvu na jednání volebního výboru zmíněný generální ředitel Dvořák.

Proč navyšovat a dále zpoplatňovat, když je Česká televize finančně stabilní? Na webu České televize ale můžeme nalézt konstatování, že problém financování České televize není vyřešen dodnes. Mluví pravdu tedy pan generální ředitel s tím, že Česká televize je stabilní zdravá organizace, jak jsem řekl, s relevantním objemem disponibilních prostředků, nebo oficiální web České televize, který chce financování České televize stále ještě řešit?

Další kardinální problém, a teď se budu možná částečně opakovat z předchozího vystoupení k činnosti České televize, tkví v nemožnosti zjistit výši platů jejich nejvíce protežovaných moderátorů a redaktorů. Občanskou veřejností tak stále rezonují jména, jako jsou pan Moravec či paní Fridrichová a někteří další. Poslanci, senátoři, státní zástupci či soudci jsou obrazně v tomto smyslu již dávno svlečeni do trenek, ale platy v České televizi, a to proti vyjádření některých soudů, jsou stále utajovány. Občas tu a tam v tomto smyslu sice něco probleskne, například když nedávno na besedě v Plzni ujelo paní Drtinové, že jako bývalá moderátorka Událostí brala v České televizi v roce 2013 57 tisíc korun, ale takovéto kusé a těžko ověřitelné informace našim občanům skutečně nestačí.

Rád bych na tomto místě současně vyvrátil podezření šířené ze strany některými pro Českou televizi ochránářskými médii, která po mém požadavku na nutnou transparentci platů klíčových zaměstnanců České televize, který jsem nastolil dříve, mě nařkla z jakési socialistické rovnostářské zášti. Prosím, skutečně tomu tak není, protože kdyby tomu tak bylo, musel bych například přece v první řadě zmiňovat obrovský nemovitý majetek pana generálního ředitele České televize, který jen v Praze činí před 100 mil. korun, jak uvádějí některá média. Ale mě toto je skutečně jedno.

Co mi ale skutečně jedno není, je hospodaření veřejnoprávního média. Skutečně těch 6,5 mld. korun v rozpočtu České televize není zanedbatelnou sumou, vždyť komerční televize NOVA hospodaří s částkou jen poloviční. V další ilustraci ne vždy úplně dobrého bych mohl také využít například i některé zajímavé informace z webu Hlídač státu, který za dva roky své činnosti pro vaši zajímavost eviduje již kolem 2 mil. smluv v celkové hodnotě kolem 8 bil. korun. Co se týče samotné České televize, tak je na tomto webu od konce roku 2016 soustředěno 25 smluv údajně obsahujících tak závažné nedostatky v rozporu se zákonem, že jsou velmi pravděpodobně neplatné, a dalších 274 smluv trpících vážnými nedostatky. Správci tohoto webu elektronicky odkazují, a to v plné konkrétnosti, také na 1 902, to je 13,5 % smluv České televize s firmami navázanými na politiky. A to je velice alarmující. A

tyto smlouvy jsou v celkové hodnotě 7 mld. korun, což činí 38 % poskytnutých financí ze všech uzavřených smluv.

A kdyby někdo z vás chtěl uvést konkrétní příklady, mohu tak uvést například firmy Medea, 789 smluv za 290 mil. korun, osoba Jaroslava Tvrdíka či Jaromíra Soukupa, kterého dnes můžeme již také považovat za politika, nebo například firmu Bison+Rose, tři smlouvy za 17 mil. korun, osoba Miloše Růžičky.

Za příklad nevysychajících penězovodů směrem k osobám dlouhodobě spjatým s Českou televizí, tedy event. klientelismu, lze uvést firmy produkce Třeštíková, s. r. o., devět smluv za 20 mil. korun, osoba Helena Třeštíková, nebo například Czech News Center, a. s., 133 smluv za 25 mil. korun, osoba Libuše Šmuclerová. Stačí skutečně jen nahlédnout na zmíněný web a naleznete sami i další.

Jako perličku bych ale ještě uvedl smlouvu České televize ze září roku 2016 s nadací Charty 77, u které nelze dohledat ani její výši, přičemž utajení její hodnoty je možné pouze v odůvodněných případech. Ale zde by se mělo jednat o smlouvu o dílo v rámci rekreačních, kulturních a sportovních služeb, tak se divím, proč tomu tak je. Možná by nám mohlo něco napovědět i to, že jako člen statutárního orgánu byl zde v rozhodném období veden Jiří Pospíšil, nynější předseda TOP 09, či jako členka rozhodčí rady paní Marie Kousalíková z ODS.

Skutečně ke konci mého vystoupení bych si dovil se ještě řečnický zeptat pana předsedy vlády Babiše, zda je skutečně pravdou, že vydal svému klubu doporučení, aby poslanci a poslankyně ANO podpořili schválení všech zpráv, tedy o činnosti i hospodaření České televize, a to bez jejich rozdílu. A to i přes fakt, že sám v inkriminovaném roce 2017 veřejně označil redaktory České televize za zkorumpovanou pakáž, která pracuje proti některým na objednávku. Teď, když konečně projednáváme zprávu o činnosti České televize z roku 2017, mu to tedy skutečně již přestalo vadit? Podivné uvažování.

A nevádí mu například ani případ z poslední doby, kdy Česká televize stáhla ze sociálních sítí reportáž o údajném zavraždění žáků na Střední průmyslové škole v Plzni před jeho návštěvou? Učitelé prý měli žákům vyhrožovat problémy u maturity, pokud se budou ptát na kauzu Čapí hnízdo. Studentka, která to tvrdila, to ale pouze četla u někoho na Facebooku, což redaktorka České televize z reportáže dle vyjádření školy vystříhla. Průmyslovka na Českou televizi tak hodlá podat žalobu.

Ani tentokrát vám to nevádí, pane nepřítomný předsedo vlády? A co tedy ještě říkáte na vystoupení redaktora Hynka, který za hrobového mlčení protežované moderátorky Witowské vás třikrát během chvíle označil v nedávném pořadu Události a komentáře sice správně za premiéra, ale za premiéra bývalého? Proč opět takový jeho názorový veletuč? Myslím tedy pana premiéra Babiše ohledně přístupu k fungování České televize. Není už takových jeho zásadních názorových obrátů nějak moc? Premiér každé země by si měl stát za svým slovem, i když by to bylo aktuálně pro někoho nepopulární, a nenechat si v tomto ohledu radit PR manažery, či snad dokonce některými lobbisty. Podle názoru některých komentátorů se premiér České televize buď jaks konstruktivně dohodl s Českou televizí na smíru, podle jiných se zase bojí jako čert kříže protibabišovských demonstrací, které by mohly vyvolat osoby těžící z televizního nepotismu, klientelismu a protekcionismu.

Doufám také, že pan premiér četl vyjádření bývalého ředitele slovenské televize Radima Hrehy, které na jeho adresu tento pán mediálně vyjevil. Hreha v něm říká, že je český předseda vlády nejspíše přesvědčen, že voličům ANO nevádí vysílání České televize pro havlistickou menšinu, které musí financovat všichni koncesionáři. Dodal také, že si myslí, že Česká televize se svou klesající důvěrou veřejnosti není pro něj nikterak důležitá.

Ale tolik jenom můj komentář k zásadní proměně názorů pana předsedy vlády.

Zajímavé je v tomto ohledu ale i Hrehovo stanovisko, že informační monopol nadnárodních lobbistů realizovaný mainstreamovými médii, tedy i Českou televizí, vytvářející fiktivní obraz reality, je u konce s dechem. Osobně bych si to velice přál a velice bych to přál zejména naší České televizi a jejím koncesionářům. Děje se tomu hlavně díky svobodnému a nezávislému internetu, a tak se nyní musíme společně zasadit o to, aby někteří filutové tento alternativní kanál přenosu informací pod různými záminkami neshazovali, neškrtili a některé zdroje tam dokonce rovnou nechtěli zakazovat. Zejména díky nezávislému internetu může fungovat také nezávislá žurnalistika, kterou místo toho, aby Česká televize podporovala a realizovala, tak se často ubírá opačným směrem a přitom zároveň ještě osočuje názorové oponenty, že usilují o získání politické nadvlády nad tímto veřejnoprávním médiem, byť toto je reálně zcela nemožné. Lidé v České televizi či někteří další efektivně propojení s Českou televizí to velice dobře vědí. Managementu České televize bývá tak nějak lhostejno, že se mnohdy jedná o zcela oprávněnou, podloženou a adekvátní kritiku zaznívající nejen z Poslanecké sněmovny, ale i z míst nalézajících se na sociální mapě České republiky úplně jinde. Těží totiž z dojmu vlastní nedotknutelnosti a neomylnosti. Není divu. Zakonzervovanost jejího stavu byla po dlouhá léta efektivněji jistěna příklonem k některým politickým subjektům či jejich protagonistům.

Opět ale do svého vystoupení začlením, tak jak činím běžně, názor někoho fundovaného a erudovaného, nebudu tak abstrahovat pouze z oficiálních statistik a vyjádření České televize, jak to učinil pan zpravodaj, ale ani naopak z reakcí tisíců nespokojených diváků. A tak v roce 2017 režisér a scenárista Stanislav Vaněk, který pracoval v České televizi v oblasti hudby a byl mimo jiné i ředitelem festivalu Zlatá Praha, mediálně prohlásil, že na současné České televizi oceňuje především její poslání či profesionální formu PR, ale – a teď znovu cituji – dodal, že se mu nelíbí, jak je Česká televize tomuto poslání vzdána, líbí se mu forma PR, ale obsah zřídka odpovídá skutečné věci. A pokračoval, že organizačně Česká televize ještě nikdy nebyla tak nepřehledná a neefektivní. Dle mého názoru je tato stručná charakteristika České televize plně vystihující.

Nyní bych vám rád odprezentoval jeden příklad za všechny, jak efektivně Česká televize hospodaří, jak může být klientelisticky napojená na některé subjekty a také jak je Rada České televize s kontrolní pravomocí dnes zcela dysfunkčním orgánem. Paní Jitka Straková z Prahy 8 mne kontaktovala již v roce 2015, a to při schvalování zprávy o hospodaření České televize za tento rok, tedy za rok 2015. Sdělila mi, že generální ředitel České televize porušuje zákon č. 348/2005 Sb., o rozhlasových a televizních poplatcích, když nereagoval na její upozornění, že existuje subjekt, který po mnoho let neplatí televizní poplatky, a to minimálně za devatenáct televizních přijímačů na svých dvou hotelech. Dozorčí komise Rady České televize uzavřela v roce 2015 tento případ s tím, že stěžovatelka předložila nepravdivé důkazy, a ředitel České televize, respektive jeden z jejich ředitelů pan Cimirot, dokonce tvrdil, že celý problém spočívá v osobě samotné stěžovatelky.

A teď poslouchejte dál. V roce 2016 zaslala stěžovatelka osobní dopis všem členům Rady České televize s důkazy, nikdo neodpověděl, a na to sama ona osobně vystoupila i na jednání rady, opět bezúspěšně. Členové Rady České televize si podle ní dokonce pletli zákon o České televizi se zákonem o rozhlasových a televizních poplatcích a podobně. Po vyčerpání veškerých netrestních možností, jak dosáhnout nápravy v zájmu koncesionářů, přičemž se jednalo i o podezření z podvodného jednání, obrátila se stěžovatelka v červenci 2017 na orgány činné v trestním řízení. 2. 8. 2017 byly zahájeny úkony trestního řízení pro podezření ze spáchání trestného činu z kráčení daně a podobné povinné platby. O rok později, 30. srpna 2018, to znamená loni, bylo oznamovatelce sděleno, že vyšetřování bylo ukončeno a byla současně podána žaloba u soudu. Obžalovány byly dvě fyzické osoby a jedna osoba

právníká. A teď se podržte, dámy a pánové. Česká televize se na základě tohoto oznámení připojila jako poškozená s návrhem na vydání bezdůvodného obohacení a žádá, aby soud uložil povinnost nahradit škodu v penězích ve výši 827 030 korun. A i tato prostá informace musela být z České televize vymožena dle zákona o svobodném přístupu k informacím.

Co ze všeho ale vyplývá?

A. Generální ředitel nejednal s péčí řádného hospodáře a ignoroval odůvodněné podezření. K dispozici byly pro vaši zajímavost i fotografie TV přijímačů na těch hotelech.

B. Rada České televize se následně projevila jako zcela nefunkční orgán, plně loajální ke generálnímu řediteli, neboť předložené důkazy neplaticích subjektů byly zjevně nepravdivé a i takto to stačilo k odmítnutí stížnosti.

C. Česká televize si tak svou nečinností sama sobě vědomě a dlouhodobě, to podtrhuji, způsobovala škodu, přičemž generální ředitel trestní oznámení nepodal. A to má k dispozici celé právní oddělení. Dozorčí komise Rady České televize udělala závěr nikoliv podle předložených důkazů, ale podle toho, co jí samotní zaměstnanci České televize sdělili.

A za poslední – D. Paní inženýrka Jitka Straková tak splnila svoji občanskou povinnost a nejspíše zachrání pro Českou televizi skoro 900 000 korun, přitom se nedočkala ani vděku, ani omluvy za lež, když ředitel České televize, jak jsem říkal, pan Cimirot, ji lživě obvinil ze lži a tvrdil, že obžalované subjekty řádně platí.

Dámy a pánové, již se blíží k samotnému závěru svého vystoupení.

V poslední době v rámci jakýchsi nepřirozených sebeobraných reakcí začíná některým v České televizi protežovaným vadit, že je ze zákona Sněmovně uloženo i projednávání a schvalování výročních zpráv České televize a nejráději by jí tuto pravomoc, a to i pouličním způsobem, odebrali. Naposledy kolegům z pirátské strany, kteří se za zcela zjevné spolupráce některých redaktorů cítí před kamerami České televize vždy jako ryba ve vodě. Tento komfort mnohým subjektům a jejich zástupcům ale dopřáván není. Přestože Kodex České televize v článku 6 jasně říká, že moderátoři diskusních pořadů České televize jsou povinni zachovávat nestrannost a divák by neměl z jejich vystupování v pořadu poznat, jaký k diskutovanému problému nebo diskutujícímu zaujmají postoj, tak toto se děje skutečně jenom velice výjimečně.

Útoky na názory, které jsou generovány mimo televizní mainstream, jsou v některých pořadech neoddiskutovatelné a společnost se tomuto přístupu, mylně označovanému za veřejnoprávní, začíná již silně vzpouzet. A my jako poslanci jsme zde od toho, abychom hlas veřejnosti reflektovali a ze zákona konali. Někteří se však bohužel nechají vždy zastrašit – vždyť on ten mírnější přístup ze strany redaktorů by se na obrazovce České televize mohl někdy také hodit, že ano?

Co si myslet například o nedávném varujícím dopisu generálního ředitele poslancům s tím, že podal trestní oznámení na anonymního pachatele pro poškozování cizích práv? Zmíněný pachatel v uvozovkách měl údajně ve Sněmovně rozšiřovat dokument vyzývající k zamítnutí zpráv, a to na základě údajně lživých obvinění. Budiž, pan ředitel má na to právo. Já ale tento dokument neviděl, stejně tak jako mnoho mých dalších kolegů.

Ptejme se, nejde tedy spíše jen o formu nějakého dalšího psychického nátlaku na moc zákonodárnou? Trestní oznámení jsme ale mohli také na straně druhé zaznamenat například i u občana, který jej naopak podal na generálního ředitele za to, že Česká televize podle jeho verze utratila 68 mil. korun za realizovanou dopravu bez výběrového řízení, a to v roce 2018. Kopii tohoto trestního oznámení mají k dispozici například Hospodářské noviny. Co ale k tomuto stavu plnému podivných výhrůžek, a to bohužel z obou stran, můžeme dodat, a to je,

že musíme zdůraznit kritický hlas zákonodárce směrem k České televizi. Tento hlas je zcela namístě a v pořádku. Poslanci musí být v ústavně zakotvené parlamentní demokracii vždy silným hlasem oprávněných voličů a koncesionářů a musí mít jistý vliv přes Radu České televize a schvalování výročních zpráv na optimální chod veřejnoprávního média. Za jeho objektivitu, nestrannost a nezávislost a také přirozeně čisté a transparentní hospodaření si občané televizní aparát přece platí. Jakýkoliv tlak, a teď mám na mysli zejména tlak na rozhodovací suverenitu Sněmovny, ať již odkudkoliv a organizovaný kýmkoliv, je třeba radikálně odmítnout.

Dámy a pánové, osobně registruji masivní počet stížností na objektivitu a vyváženost činnosti České televize zejména v oblasti publicistiky a zpravodajství, kdy je tato činnost vždy úzce provázána se samotným hospodařením, o tom jsem tady před chvílí hovořil, a to i s hospodařením v roce 2017, kdy například, a to jsem zde také zmínil, ze 135 korun koncesionářského poplatku šlo plných 92 korun na výrobu obsahu vysílání. Stejně tak setrvale zaznamenávám na obrazovkách České televize i výraznou eskalaci vulgarity či například sexuální obhroublosti, a to na úkor autorské invence a slušnosti. Proto navrhuji i vám, vážené kolegyně a vážení kolegové, předkládané výroční zprávy o hospodaření a činnosti České televize za rok 2017 obě neschválit, neb za líbivými slovy v těchto zprávách se často jejich opačný obsah může skrývat. Děkuji vám za vaši pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji, a než dám slovo panu poslanci Kobzovi, který je přihlášen s faktickou poznámkou, tak vás seznámím s nějakými informacemi. Paní poslankyně Krutáková stahuje svoji omluvu, již je přítomna jednání. Paní poslankyně Šlechtová prodlužuje svoji omluvu od 16.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Kupka se nám též omlouvá 16.45 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů a paní poslankyně Levová se omlouvá z dnešního jednání mezi 17. a 19. hodinou z pracovních důvodů. A nyní prosím pana poslance Kobzu s faktickou poznámkou. Prosím.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Já bych rád vašim prostřednictvím zareagoval na úvodní slovo, protože zde zazněla řada věcí, se kterými se těžko ztotožním.

Zaznělo tady, že nesmíme ohrozit nezávislost České televize. Ale my potřebujeme objektivní veřejnoprávní televizi, protože nezávislých médií tady máme poměrně dost. Jsou to všechna alternativní média, ale objektivní by měla být Česká televize. A jak máme považovat za objektivní televizi, která v roce 2017, do doby, než naše hnutí v preferencích přesáhlo 5 %, nás buďto ignorovala, anebo ostrakizovala, která šila vyloženě propagandu proti SPD? Jak ji máme považovat za objektivní?

Zaznělo tady o tom, jak je úžasný kanál Děčko. Já mám malou dceru, Děčko sleduji poměrně dlouhodobě s ní a musím říct, že jsem se zděšením sledoval, kolik podprahových informací obsahuje nejenom pořad Planeta Yó, nebo Zprávičky, ale i v kreslených filmech, kde prostě zvířátko říká jedno druhému, nemusíš dělat to, co nechceš, nemusíš se nutit do něčeho, co nechceš. To je výchova k tomu, aby děti nedodržovaly svoje povinnosti, aby neakceptovaly svoje povinnosti. Takže nemůžeme považovat toto za čistě dětský kanál. To je psychologická promývačka těch nejzranitelnějších, těch nejmenších dětí. A já rozhodně nezvednu ruku pro to, abych zprávu o činnosti České televize za rok 2017 podpořil. K otázce hospodaření ještě vystoupím. Děkuji. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Čas, pane poslanče! Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou paní Miroslava Němcová, poté je přihlášena paní poslankyně Valachová a

zaregistroval jsem pana poslance Martínka do rozpravy. Nebo s faktickou? (S faktickou.)
Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Miroslava Němcová: Děkuji za slovo. Pane místopředsedo, dámy a pánové, chci reagovat na slova pana poslance Valenty.

Tak za prvé, jeho příspěvek se mi zdá, že by mohl nést název "zaprodanci a samozvanci", že by to tak odpovídalo té mentalitě, kterou komunisté vždycky titulovali ty, které nenáviděli úplně nejvíce.

Za druhé chci konstatovat, že komunisty ve volebním výboru reprezentuje paní poslankyně Vostrá, je předsedkyní rozpočtového výboru. Mám vážné pochybnosti, že ona jako tedy expertka, rozpočtová expertka KSČM, by nedokázala odhalit to, co zde odhaluje pan poslanec Valenta. Paní kolegyně Vostrá se o ničem z toho, o čem mluvil pan poslanec Valenta, na volebním výboru ani slovem nezminila.

A zatřetí chci konstatovat na margo těch platů, že už nám přece televize několikrát sdělila, že obecně lze konstatovat, že platy moderátorů hlavních publicistických a zpravodajských pořadů v České televizi jsou výrazně nižší než platy v komerčních televizích a pohybují se kolem dvojnásobku průměrné mzdy v České televizi.

A za čtvrté. Pokud panu poslanci Valentovi vadí vulgarity v České televizi, mně vadí také, obecně ve veřejném prostoru všude, tak doufám, že pan poslanec Valenta nezapomene tuto výtku sdělit panu prezidentovi například 28. října, kam je jistě pozván na rozdíl od řady demokratických politiků, a řekne mu, že se mu jeho vulgarity v jiném veřejnoprávním médiu, tedy v Českém rozhlasu, zásadně nelíbí a je proti nim. Děkuji. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Nyní s faktickou poznámkou paní poslankyně Valachová, poté pan poslanec Martínek. A já bych tedy chtěl využít této chvíle, jenom abych připomněl, že jednáme o zprávě o činnosti. Já chápu, že reagujete na pronesené promluvy, ale držel bych se tématu. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Já budu reagovat na činnost Česká televize, na to, co tady zaznělo na adresu Děčka. Chtěla bych připomenout, že to, na co se dítě dívá a v jakém věku, určuje rodič. Rodič! Děčko samozřejmě je pořadem nejenom pro malé děti, ale také v podstatě řekněme teenagery, může se na ně dívat někdo, komu je 15 nebo 16. Asi v tomto duchu bych vyhodnocovala to, co je, nebo není určeno v tzv. Zprávičkách. Takže to je první faktická poznámka.

A druhá faktická poznámka. Naopak já bych tento kanál chtěla ocenit. Je unikátní. Je unikátní, například vzdělávací programy týkající se výuky cizích jazyků dávají dostupnost všem dětem bez ohledu na to, jestli někdo má naditou peněženku, nebo nikoliv. Jsou na excelentní úrovni a měli bychom být na to jako Češi hrdí. Nechápu, proč se neustále kritizujeme. Jiné země něco takového nemají.

A pokud – třetí faktická poznámka – mě něco napadne jako občanku České republiky, když se dívám na Děčko, tak mě napadne to, že naše děti a naše rodiny by si zasloužily české animované nové pohádky nebo hrané pohádky pro děti, což je otázka rozpočtu Ministerstva kultury, takže předpokládám, že kolegové z SPD pana ministra kultury v tomto i v příštím rozpočtu silně podpoří.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a nyní pan poslanec Martínek. Prosím.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Já bych chtěl z logických důvodů prolínání zpráv navrhnout sloučení rozpravy bodů 247 a 248. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, to je procedurální návrh, který musíme případně hlasovat. Já tedy svolám kolegy do sálu. Vzhledem k tomu, že byl velký pohyb v sále od posledního odhlášení, tak vás i odhlásím. Přihlaste se prosím znovu svými kartami.

Pro přicházející kolegy zopakují, že budeme hlasovat o sloučení obecné rozpravy k těmto dvěma následujícím bodům, to znamená ke zprávám o činnosti a hospodaření v roce 2017. Věřím, že již dorazili všichni.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 179 je přihlášeno 124 poslanců a poslankyň, pro 57, proti 20. Návrh nebyl přijat.

Budeme pokračovat v této nesloučené rozpravě a já prosím s faktickou poznámkou pana poslance Valentu. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Valenta: Protože jsem mluvil dlouho, nebudu už dále vystupovat, pouze musím reagovat na kolegyni paní poslankyni Němcovou. Musím se tedy omluvit, že jsem to trochu sloučil. Byť nechtěně, ale byl jsem na tom, že ty zprávy jsou sloučené. Teď už ale nebudu vystupovat v rozpravě o hospodaření, ale abych jí odpověděl, tak já osobně jsem panu prezidentu republiky Zemanovi mediálně vzkazoval, že se mi některé jeho výroky, které ne často byly úplně po linii spisovného českého jazyka a úplně ne slušné, že mu je vyčítám a že bych je sám nikdy nepoužil – mohu to i mediálně zdokladovat.

Co se týče platů, tak Česká televize je veřejnoprávní subjekt. My máme právo to vědět. Mně nezáleží, jak vysoké jsou, nechci to ani ovlivňovat. Mě prostě zajímá, jak vysoké jsou, a čeští koncesionáři mají stejné právo to vědět.

A když už jsme u těch vulgarit, a to je moje poslední poznámka, tak paní kolegyně Němcová, prostřednictvím pana předsedajícího nejspíše byste asi mohla vzkázat vašemu předsedovi klubu, že já hovořit tak jako on, abych někoho s návrhem jeho usnesení, ať si ho strčí někam, tak takovýmto způsobem třeba my jako komunisté mluvit nebudeme. Takto možná mluví jenom členové demokratických stran.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. V tuto chvíli nemám žádné faktické poznámky ani přihlášky do rozpravy, takže pokud se nikdo nehlásí z místa, tuto všeobecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo. Je. Prosím.

Poslanec Petr Dolínek: Děkuji. Z toho, co zde zaznělo, asi byly dvě věci, které nejvíce rezonovaly k té činnosti. Jedna z nich byl program Děčko. Já jsem si vědom, že tam jeden exces kolem Palestiny, a teď nevím, v kterém roce se to stalo, byl vnímán více než jiné věci. Ostatně můžeme se podívat, že i Česká televize, když se podíváte na počet stížností k Radě ČT, v roce 2016 měla výkyv asi o 50 stížností než rok předtím a potom, protože tam byly nevhodně užitě články kolem migrace a texty, takže tam to vyvolalo reakce. Jsem si vědom, že diváci jsou citlivější na některá témata. Nicméně myslím, že Děčko v posledních měsících poté, co to řešily i výbory, v oblasti Zpráviček tam došlo k nějakému posunu. Ale to je jenom jeden z těch mnoha pořadů. Myslím, že je potřeba akcentovat, byť jsem si vědom té kritiky, to, že tam reflektují různá výročí a poměrně jednoduchou formou tak, aby děti věděly, že je

nějaká česká státnost, že jsou některé věci, které se nás týkají. Myslím si, že kdyby měl někdo výhrady k přílišné evropeizaci tohoto kanálu, tak tam těch evropských výročí je minimum oproti opravdu těm českým národním. Takže myslím, že opravdu tam začínají, tam, kde mají, aby každý věděl, ve kterém státě žije a jaká výročí máme. A je to v průběhu celého roku.

A jsou i další pořady, které jsou třeba v oblasti klasického tance apod., které si myslím, že nebývají zvyklostí v televizi, a máme je k dispozici pro naše děti. Ale samozřejmě můžeme se o tom bavit dál a já tu diskusi uvítám, a jak jsem se já bavil i s lidmi z České televize, tak určitě o směřování kanálu D se budou rádi bavit, o tom Děčku, a jsme na to všichni připraveni.

Druhá věc se týká toho, kdo dostal jaký prostor v publicistice nebo ve zpravodajství. Tak v první řadě si musíme uvědomit, že 6,5 mld. opravdu z převážné většiny nejde na tyto věci. A když už, tak například šly peníze na nová studia v Českých Budějovicích apod. na posílení regionálního zpravodajství a většina těch peněz směřuje jinam než na to, aby se platilo zázemí pro publicistické nebo zpravodajské pořady. Ale když už připustím diskusi o tomto, tak taková vlajková loď, která je často zmiňována i od poslanců, jsou Otázky Václava Moravce. V roce 2017 tam bylo 138 hostů a z toho, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, ze 138 hostů pana Moravce v roce 2017 byli jenom čtyři Piráti. Čtyři Piráti tam byli, a to je za celou stranu totéž, kolikrát tam byl například pan Martin Stropnický, pan vicepremiér nebo tehdy pan ministr Brabec nebo pan Ivan Pilný. Ti tam také byli čtyřikrát.

Já bych chtěl jenom říct, že si nemyslím, že by si nějaký subjekt Česká televize kupovala a dávala jim nějaký prostor. Ostatně řešilo se zde i v posledních týdnech, měsících, že TOP 09 tam má větší zastání. Já vám nechci dělat advokáta nikomu, ale KSČM měla v tomto pořadu stejný počet zástupců jako TOP 09, to znamená 18. Takže já si myslím, že v tomto vlajkovém pořadu ten prostor tam byl. Samozřejmě budeme řešit v příštích týdnech poměr roku 2018, kdy se překreslila ta mapa. Ale abyste věděli, v tomto pořadu v roce 2017 byl poměr koalice versus opozice 1,3 : 1 a realita ve Sněmovně byla 1,25 : 1. Takže opravdu ta snaha tam tímto způsobem je směřována. Ale je to na každém, jak to vidí. A já proto i po té diskusi si myslím, že nezazněly tak závažné věci, aby nemohla být zpráva o činnosti za rok 2017 České televize v Poslanecké sněmovně schválena.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Mám za to, že ve všeobecné rozpravě nezazněly žádné návrhy, o kterých bychom nyní měli hlasovat. Takže přistoupíme k rozpravě podrobné. Do té nemám žádné přihlášky. Ptám se, jestli se někdo hlásí do podrobné rozpravy. Pokud tomu tak není, podrobnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo. Znovu, prosím.

Poslanec Petr Dolínek: Pouze usnesení. Pakliže mohu, proceduru nemusíme schvalovat, jelikož je zde pouze jediný návrh usnesení, který byl projednán a navržen volebním výborem. Usnesení je ve znění: "Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Výroční zprávu o činnosti České televize v roce 2017 dle sněmovního tisku 143."

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, svolal jsem kolegy do sálu. Činím tak ještě jednou. To bylo závěrečné slovo v podrobné rozpravě, takže teď bychom měli hlasovat o návrhu usnesení. Je pouze jeden návrh usnesení, není třeba schvalovat proceduru. Věřím, je zde žádost o odhlášení. Já vás odhlásím. Prosím, přihlaste se znovu svými kartami.

Až se nám počet přihlášených ustálí, budeme hlasovat o schválení výroční zprávy...

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 180 bylo přihlášeno 139 poslanců a poslankyň, pro 107, proti 26. Zpráva tedy byla schválena.

Tím jsme vyčerpali tento bod. Já jej končím. Děkuji panu zpravodaji a posuneme se dál.

A jako další bod je zde

248.

Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2017 /sněmovní tisk 251/

Tento sněmovní tisk projednal volební výbor, jehož usnesení bylo doručeno jako sněmovní tisk 251/1, a prosím, aby se slova ujal zpravodaj volebního výboru pan poslanec Patrik Nacher, informoval nás o projednávání ve výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane poslanče. Prosím o úvodní slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, pěkné odpoledne. Já si vás tedy dovolím seznámit se zpravodajskou zprávou ohledně Výroční zprávy o hospodaření České televize v roce 2017. Udělal jsem takové manažerské shrnutí, tak abych mluvil nějakých dvacet, dvacet pět minut. Kdyby byl zájem, mám to tady rozdělané podle barviček (ukazuje materiály), takže můžeme jít i do většího detailu zvíciho několika hodin.

Výroční zpráva o hospodaření podává souhrnný přehled o hospodaření České televize tedy v roce 2017. Tato zpráva je členěna do deseti kapitol a pěti příloh. Součástí výroční zprávy je účetní závěrka a zpráva nezávislého auditora jako každý rok, a to společnosti Ernst & Young, která vydala výrok bez výhrad. Příjmy České televize dosáhly v roce 2017 6 190 000 000, zatímco v roce 2016 to bylo 6 260 000 000, z toho více jak 90 procent, konkrétně 5,6 miliardy, zatímco rok předtím 5,69 představují příjmy z televizních poplatků. Náklady televize byly 5,71.

V kapitole Významné ukazatele hospodaření ČT jsou stejně jako ve výroční zprávě za ten předchozí rok uvedeny grafy ukazující využití televizního poplatku, celkové příjmy a výdaje a porovnání hlavních nákladů druhů mezi skutečností a rozpočtem. (Hluk v sále.) Z těchto grafů, kolegové, mimo jiné vyplývá, že byl zaznamenán výrazný pokles výnosů mezi roky 2016 a 2017, které jsem měl možnost zpravodajovat, a to u obchodní činnosti ze 708 milionů na 639. Tento pokles byl způsoben velkými sportovními událostmi, které proběhly v roce 2016 – připomenu, mistrovství Evropy ve fotbale a letní olympijské hry – takže předpokládám, že v roce 2018 se vrátíme na trajektorii růstu, protože bylo mistrovství světa a zimní olympijské hry. Výroční zprávu o hospodaření 2018 teprve budeme na výboru probírat.

Kapitoly tři až sedm popisují hospodaření České televize v roce 2017. Dle dosažených výsledků je možné konstatovat, že Česká televize v roce 2017 hospodařila v souladu se schváleným rozpočtem i dlouhodobými plány. Důležitým ukazatelem výsledků hospodaření je stav finančního majetku na konci roku 2017. Ten tvořil 2 237 000 000, zatímco rok předtím to bylo 2 341 000 000. Takže tam je pokles, ale ten zároveň zpomalil a kupodivu byl o 400 milionů vyšší, než bylo stanovené v těch dlouhodobých plánech.

Jak je tedy vidět v kapitole 3.4, došlo meziročně k poklesu disponibilních prostředků i přesto o 105 milionů korun. Já jsem se tázal na výboru, proč tedy k tomu poklesu došlo a proč došlo i k tomuto poklesu i přes nadstandardní příjem v podobě odpočtu DPH.

Skutečně dosažené náklady i výnosy byly o 6 procent nižší, než byl původně navržený rozpočet, a činily celkem 6,46 miliardy. Výnosy za vlastní výkony byly v roce 2017 o 10 procent nižší oproti roku 2016 a opět zásadní vliv na tento výsledek měla skutečnost, že v roce 2016 byly ony sportovní události.

Pokud jde o náklady, u většiny druhů nákladů došlo meziročně k jejich poklesu. K nárůstu pak došlo především u osobních nákladů, a to o 3 procenta. Tato skutečnost souvisí s vývojem na trhu práce, kdy v posledních letech roste průměrná mzda v České republice, která se v roce 2017 zvýšila o 7 procent. Nejvyšší procentuální nárůst, o 155 procent, najdeme u položky, kde ale není tolik prostředků, a ta položka se jmenuje kurzové ztráty. Tam jsem se dovolil zeptat zástupců rady, předsedy rady, že podle mě šlo o důsledek opuštění režimu ze strany České národní banky, a tudíž proč Česká televize na tuto věc nebyla lépe připravena.

Meziročně došlo k významnému poklesu položky DPH bez nároku na odpočet, o 42 procent, a to v důsledku novely zákona o DPH platné od července 2017, která do zákona přinesla ustanovení týkající se stanovení nároku na odpočet DPH pro specifické subjekty, jakými jsou provozovatelé televizního a rozhlasového vysílání ze zákona. Prostředky televize chtěla využít k přechodu na nový vysílací standard DVBT-2.

Pokud jde o výrobu a vysílání, což je další kapitola, tak v roce 2017 bylo, prosím pěkně, odvysíláno celkem 44 258 hodin pořadů a z toho 17 200 hodin premiér. Podíl premiér na celkovém vysílání tak zůstává na stejné úrovni jako rok předtím. V roce 2017 bylo odvysíláno méně premiér sportovních pořadů oproti roku 2016, což, jak už jsem řekl, souvisí s těmi dvěma velkými sportovními událostmi.

V kapitole o výrobě a vysílání je také graf ukazující náklady výroby přepočtené na jednu hodinu výroby dle jednotlivých kanálů. Z tohoto grafu vyplývá, že se náklady na hodinu výroby zvyšují. Nebudu zase zdržovat nějakými detaily, koukám, že je jenom jeden přihlášený.

Průměrný počet zaměstnanců během roku 2017 byl 2 921, což představuje mírný nárůst proti předchozímu roku, ale stále je tento počet zaměstnanců kupodivu pod úrovní roku 2013. Poklesl počet hodin výroby na jednoho zaměstnance, což je zase trošičku negativní informace, z 6,19 na 6,08.

Průměrná hrubá mzda v roce 2017 činila 39 620 korun... (Odměrka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane poslanče, já vám rozumím. Já požádám kolegy o klid. Ta zpráva je poměrně důležitá. Je jí věnováno hodně pozornosti, tak jí prosím věnujme hodně pozornosti i nyní. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Já jsem se tomu také věnoval, byť už to trošičku z té hlavy vyprchalo, protože to je zpráva stará několik měsíců. Takže ještě jednou. Průměrná hrubá mzda v roce 2017 činila 39 620 korun, meziročně došlo k nárůstu průměrné mzdy o 2 procentní body, zatímco v České republice se průměrná mzda v tomto roce zvýšila o 7 procent.

V této chvíli jsem kvitoval přidání porovnání průměrné mzdy v České televizi a v České republice, a to v absolutních hodnotách, což byla tabulka, která v roce 2016 nebyla, v roce 2017 už se objevila, doufám a předpokládám, že tento větší detail potom najdeme i v roce 2018. Z tohoto porovnání tedy vyplývá, že průměrná mzda v České televizi, kterou má většinu zaměstnanců v Praze, odpovídá průměrné mzdě v tomto regionu, tedy v regionu Praha. V porovnání s úrovní mezd sektoru informační komunikační činnosti, kam Česká televize spadá, je pak průměrná mzda České televize nižší.

Pokud jde o investiční činnost, tam mi trošičku chybí porovnání s předchozími roky, ale já v této zprávě už jsem se tím potom nezabýval, chci se na to orientovat ve zprávě v roce 2018 a myslím si, že to bude řešit i to doporučující usnesení, které načte kolega Feranec.

Pokud jde o televizní poplatky, což je další kapitola, jak již bylo řečeno, televizní poplatky, jak jsem řekl na začátku, tvoří 90 procent příjmů České televize. Meziročně bohužel opět poklesl počet evidovaných příjemců, a to o 3 700, což je sice lepší výsledek než v roce 2016, kdy to kleslo o 14 000 meziročně, ale pokračuje dlouhodobý trend poklesu poplatníků. Příjmy z televizních poplatků dosáhly v roce 2017, jak už jsem řekl, 5,66 miliardy, což je o 26 milionů méně oproti roku 2016, ale kupodivu o 40 milionů více než v roce 2015. Za poslední tři roky se tedy průměrný příjem z poplatků pohyboval kolem 5,66 mld. korun. Jak již bylo řečeno, výrok auditora byl vydán bez výhrad, interních auditů bylo 11, z toho 4 mimořádné. Audity byly zaměřené především na výrobní procesy a naplňování platné legislativy.

Pokud jde o výhled na následující období, což je poslední kapitola, dlouhodobé plány na léta 2017 až 2021 předpokládají, že během tohoto období bude Česká televize schopna financovat svou činnost bez nutnosti navyšovat televizní poplatek.

Závěrem tedy opakuji – vzal jsem to opravdu zrychleně – že hospodaření České televize za rok 2017 bylo v souladu se schváleným rozpočtem a bylo potvrzeno nezávislým auditorem, který vydal zprávu bez výhrad. A v tomto i volební výbor přijal usnesení, které potom přečtu v podrobné zprávě.

Na druhé straně, a já jsem to říkal i na té konferenci, která měla být původně neveřejná a nakonec byla veřejná, že pro důkladnější rozbor hospodaření České televize je potřeba větší detailnost té výroční zprávy. Reakce byla taková, že Rada České televize, jak jsem pochopil, je na to připravená, ale sdělili nám a sdělili mi, že naopak v minulosti zde byly připomínky, že ty výroční zprávy, když mají 150 až 200 stránek, tak je nikdo nečte. Takže já jsem tam navrhl to, jestli by nemohly být dva druhy výročních zpráv, tedy nějaké manažerské shrnutí na 50 stránek včetně všech grafů, kde se dozvíme ty základní věci, investice, náklady výroby na jednoho zaměstnance, náklady na hodinu výroby apod., srovnání v čase, pro většinu poslanců, a pak pro zpravodaje, příp. volební výbor, příp. pro zájemce mít nějaký hlubší rozpad, který by šel do větších detailů, abychom byli schopni odpovědět na některé věci, otázky, které tady zazněly nebo na které mě se třeba ptají občané v mailech.

Tolik tedy oficiální zpráva zpravodaje k Výroční zprávě o hospodaření České televize v roce 2017.

Já si ještě dovolím jeden takový osobní přípodotek. Za prvé bych chtěl poděkovat kolegyni Barboře Kořanové, která zpravodajování za rok 2016 vzala za mě, protože jsem tady minulý čtvrtek nebyl a byl jsem řádně omluven. Zároveň mi to umožnilo, to, že jsem nebyl tady přítomen té debatě, takže jsem se jí neúčastnil, pozoroval jsem ji zvenku, takže si troufám říct, že můj pohled je takový nestrannější, méně zaujatý. Já bych tady chtěl říct za sebe, že debata o hospodaření České televize, příp. nějaká kritika, když někdo na něco upozorní, za mě neznamená útok na nezávislost České televize. To je prostě podle mě legitimní debata, protože v opačném případě to znamená, a já to odmítám a odmítám to i v komunální politice, když mi tam přijde nějaký materiál, že mám formálně pro něj hlasovat, protože o tom rozhodla odborná komise, tak stejně to udělat i tady. To znamená, buď skutečně budeme ty zprávy probírat, a důkladně, já jsem na to připraven teď u zprávy o hospodaření za rok 2018. My se tady furt bavíme o nějaké minulosti, kterou tady před sebou valíme, ale to důkladné projednání s sebou samozřejmě může nést i nějakou kritiku. A ta kritika prostě za mě není útok na nezávislost České televize, ale je to prostě debata. Anebo to vůbec do parlamentu nepatří, tak ať to pak řeší někdo jiný. Já prostě v principu odmítám

potom nést zodpovědnost za něco, kde člověk potom váží slovíčka, aby se náhodou někoho nedotkl a aby něco nebylo vnímáno nějak jinak.

Já jsem to – a jsem rád, že to tady řekl Zbyněk Stanjura, který je z opozice – skutečně povlivě připravil. Věnoval jsem tomu dost času, s kolegy jsme se na výboru ptali zástupců Rady České televize a otázky, které tam padaly, rozhodně nebyly nějaké podpásové nebo nějaké provokativní. Koneckonců jednání volebního výboru je veřejné. Jinými slovy to, co platí opačně, politici jsou kontrolováni sdělovacími prostředky, kdo kontroluje, tak občas taky kritizuje, tak tady my schvalujeme tyto zprávy, Rada České televize má kontrolovat činnost České televize a já bych si přál, aby tak činila. A podle mě schvalování těch zpráv není automatismus, ale je potřeba se opravdu dívat do těch vnitřností a debatovat o tom. Takže i ta debata rozsáhlá teď asi už nebude, protože se odehrála v roce 2016. Tak za mě osobně není obstrukce, ale je to prostě debata o něčem, co by tady nemělo jen tak proplout.

Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji za obsáhlou zprávu a zahajuji všeobecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nemám přihlášky. Takže pokud se nikdo další nehlásí, tak všeobecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo pana zpravodaje, který před chvílí domluvil. Asi není. V tom případě nezazněly žádné návrhy, o kterých bychom teď měli hlasovat, a já otevírám podrobnou rozpravu, do které je přihlášen pan poslanec Feranec. Prosím, pane poslanče, máte slovo. (V sále je rušno.)

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, pane předsedající. Dámy a pánové, já už jsem u předchozího bodu načel nějaké usnesení, my jsme ho schválili vlastně jenom částečně, proto jsem si připravil –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane poslanče, já vás přeruším. Vítám poslance, kteří přicházejí, a prosím, aby tak činili v klidu. Prosím, pokračujte.

Poslanec Milan Feranec: Proto jsem připravil určitou úpravu usnesení. Sice v předchozí debatě mě pan poslanec Stanjura vyzval, ať si ho strčím někam, bylo to takové konzervativní pravicové, já jsem si ho nestrčil nikam, já ho znovu vytáhnu. A to usnesení by mělo vypadat následujícím způsobem. (V sále je hluk a neklid.)

Usnesení Poslanecké sněmovny k Výroční zprávě o hospodaření České televize v roce 2017. Poslanecká sněmovna za prvé doporučuje volebnímu výboru, aby si při projednávání Výroční zprávy o hospodaření České televize v roce 2017 vyžádal prostřednictvím Rady ČT podrobnější informace o hospodaření České televize, a to zejména v oblasti provozních nákladů. Za druhé doporučuje volebnímu výboru –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane poslanče, já vás znovu přeruším, je tady opět stížnost, že není slyšet. Takže já požádám kolegy v sále, zejména přímo před řečnickým pultem, aby to řešili někde jinde. Prosím, pokračujte.

Poslanec Milan Feranec: Děkuji. Za druhé doporučuje volebnímu výboru, aby se důkladně zabýval dlouhodobou udržitelností hospodaření České televize, a to za využití služeb externího poradce nezávislého na České televizi. Za třetí doporučuje volebnímu výboru, aby požádal Radu České televize o prověrku dodržování zákona o zadávání veřejných zakázek ze strany České televize.

Já teď krátce vysvětlím, jednotlivé body okomentuji, s tím, že uvádím, nebráním se hlasování po jednotlivých částech usnesení. Jednotlivé body míří na věci, které tady zaznívaly celý dnešní den, zaznívaly i minulý týden při projednávání zprávy o hospodaření.

Ten první bod skutečně míří na to, a zaznělo to tady několikrát, že volební výbor, ale asi i rada, nebo volební výbor by měl mít podrobnější informace o hospodaření, nejenom –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane poslanče, já vás znovu přeruším a znovu požádám kolegy o klid, aby se usadili na svých místech, případná jednání přenesli mimo sál.

Poslanec Milan Feranec: Nejenom skutečně rozvahu a výsledovku, která pochopitelně nedokáže zachytit detail jednotlivých nákladových položek.

Ta dvojka. Ta dlouhodobost souvisí s tím, co se tady několikrát opakovalo, že skutečně dlouhodobě Česká televize hospodaří se ztrátou. Pan Stanjura měl pravdu, já nejsem členem volebního výboru, nechodím na jednání volebního výboru. Jednou jsem si prostudoval několik výročních zpráv a přes palec jsem si to spočítal, že ztráta v roce 2016 byla 145 milionů, v roce 2017 44 milionů, v roce 2018 295. Může za to jednoduchá účetní záležitost, to je rozdíl mezi příjmem z poplatků s výběrem a s převodem z fondu. Výběr je nižší, a proto k dorovnání, k dosažení nuly, se převádí z fondu, který byl vytvořen v minulosti. Takže si myslím, že to je věc, kterou by se volební výbor měl v zájmu České televize zabývat.

A ta trojka míří na to, že tady zaznívala různá tvrzení o některých veřejných zakázkách, nebyl dodržen zákon a tak dále. A to si myslím, že je i v zájmu České televize, aby tyto věci skontovala a mohly se vyjasnit a jednou provždy jsme to vyřešili. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Prosím o předání návrhu alespoň zpravodaji, a pokud se nikdo další do podrobné rozpravy nehlásí, tak v tuto chvíli podrobnou rozpravu končím. (Hlásí se s přednostním právem poslanec Adamec.) S přednostním právem prosím. Tak já ještě nejdřív seznámím Sněmovnu s omluvenkou. Pan poslanec Výborný se omlouvá mezi 17.30 a 19.30 z rodinných důvodů. Prosím.

Poslanec Ivan Adamec: Děkuji, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych jménem klubu Občanské demokratické strany požádal o deset minut přestávky na poradu poslaneckého klubu. Zároveň bych chtěl požádat, abychom návrh toho usnesení dostali všichni písemně. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já jenom konstatuji, že ještě bude závěrečné slovo. Dobře, takže přestávka na poradu klubu ODS na deset minut a je zde žádost na distribuci toho usnesení. Takže přerušuji schůzi do 17.52 hodin.

(Jednání přerušeno v 17.42 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 17.52 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Je 17.52, já svolám kolegy do sálu. Čas pro přestávku vypršel, takže já bych poprosil pana zpravodaje, jestli má zájem o závěrečné slovo, případně aby nás provedl hlasováním o návrzích. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Vážený pane místopředsedo, kolegyně a kolegové, pěkný podvečer. Já bych v této části načel to slibované usnesení, které jsme schválili... (Hlasy ze sálu.) Prosím? Máte zagongovat nebo co, já nevím.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já už jsem gongoval, když jsem zahajoval, takže já nevím, proč ta žádost. Prosím pokračujte a prosím klid v sále.

Poslanec Patrik Nacher: Takže k usnesení volebního výboru ze dne 27. září 2018 k Výroční zprávě o hospodaření České televize v roce 2017, tisk 251.

Po vyslechnutí úvodního slova předsedy Rady České televize Ing. Jana Bednáře a zpravodajské zprávy poslance Patrika Nachera, kterou jsem tady ve stručnější podobě vám představil, a po rozpravě doporučuje Poslanecké sněmovně, aby přijala následující usnesení: "Poslanecká sněmovna Parlamentu schvaluje Výroční zprávu o hospodaření České televize v roce 2017 dle sněmovního tisku 251."

A pak jsou takové ty administrativní věci, nevím, jestli je ve zvyku to tady číst, neznám ještě tu proceduru. Já to radši přečtu: Pověřuje předsedu výboru, zmocňuje zpravodaje výboru, aby to tady přečetl. To jsem všechno udělal, takže můžete být všichni uspokojeni.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak já děkuji za toto závěrečné slovo a nyní bych tedy poprosil, abyste nás provedl hlasováním o návrzích, protože věřím, že máme více návrhů, takže bude potřeba se shodnout na proceduře.

Poslanec Patrik Nacher: Kupodivu nikdo z legislativy za mnou nebyl, tak tu proceduru zkusím navrhnout sám po zkušenosti z hlasování předchozí výroční zprávy o hospodaření.

Takže navrhuji tedy, že bychom hlasovali o usnesení volebního výboru a potom o tom doprovodném usnesení, které načel kolega Feranec. A někde jsem zaznamenal, já nevím, buď najednou, nebo po bodech. Pravděpodobně po bodech, je tady zájem po bodech. (Předsedající: Je zde žádost po bodech.) To znamená, že nejdříve usnesení volebního výboru, které, doufám, nebudu muset číst znovu, ale klidně to rád přečtu, já nikam nespěchám, a potom to doprovodné usnesení po bodech. Jsou tam tři, já je vždycky budu těsně předtím číst. Jestli s tím souhlasíte, tak nechte hlasovat o proceduře.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, souhlasím, takže nejdříve usnesení výboru, pak návrh doprovodného usnesení po bodech. Je zde žádost o odhlášení. Já už jsem několikrát gongoval, takže věřím, že jsou všichni v sále. Odhlásil jsem vás, přihlaste se prosím znovu svými kartami, a až se nám počet ustálí, tak já myslím, že nejdříve tréninkově schválíme tu jednoduchou proceduru.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro navrženou proceduru. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 191 je přihlášeno 147 poslanců a poslankyň, pro 147, proti nikdo, takže proceduru jsme schválili jednomyslně.

Ted' prosím ten první návrh, to je schválení usnesení, že ano?

Poslanec Patrik Nacher: Schválení usnesení výboru z 27. září 2018.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, takže to je schválení té zprávy.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 182 je přihlášeno 144 poslanců a poslankyň, pro 107, proti 30, takže návrh usnesení byl schválen.

A teď prosím ty návrhy doprovodného usnesení.

Poslanec Patrik Nacher: A nyní doprovodné usnesení od Milana Ferance. Takže: "Poslanecká sněmovna I. doporučuje volebnímu výboru, aby si při projednávání Výroční zprávy o hospodaření České televize v roce 2018 vyžádal prostřednictvím Rady České televize podrobnější informace o hospodaření České televize, a to zejména v oblasti provozních nákladů."

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro toto usnesení. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 183 je přihlášeno 147 poslanců, pro 73, proti 41, takže návrh nebyl přijat.

Nevím, jestli bude nějaká kontrola. Když tak tedy prosím. (O kontrolu není zájem.) Dobře, tak prosím další návrh usnesení.

Poslanec Patrik Nacher: II. Poslanecká sněmovna doporučuje volebnímu... (Několik poslanců kontroluje výsledky předchozího hlasování.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře, já myslím, že není žádný problém s hlasováním a můžeme pokračovat tím druhým návrhem.

Poslanec Patrik Nacher: Já pokračuji. Jeden říká nepokračuj, pokračuj, tak... "II. Poslanecká sněmovna doporučuje volebnímu výboru, aby se důkladně zabýval dlouhodobou udržitelností hospodaření České televize, a to i za využití služeb externího poradce nezávislého na České televizi."

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, děkuji. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 184 je přihlášeno 149 poslanců a poslankyň, pro 73, proti 42. Návrh také nebyl přijat. Takže já prosím další návrh.

Poslanec Patrik Nacher: A poslední – "III. Poslanecká sněmovna doporučuje volebnímu výboru, aby požádal Radu České televize o prověrku dodržování zákona o zadávání veřejných zakázek ze strany České televize."

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, děkuji. Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 185 je přihlášeno 149 poslanců a poslankyň, pro 74, proti 42. Ani tento návrh nebyl přijat.

Já myslím, že to byly všechny návrhy, že ano? (Ano.) Takže tím jsme vyčerpali tento bod.

Pan ministr se hlásí. Prosím, pane ministře.

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Já se omlouvám kolegům. Jenom v hlasování 183 jsem hlasoval ne, a mám tam ano. Přijměte proti tomu protest.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: To je námitka proti hlasování?

Ministr kultury ČR Lubomír Zaorálek: Ale já nezpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Nezpochybňujete hlasování, dobře, takže čistě pro zápis. Tím pádem je skutečně tento bod vyčerpán. Já jej končím. Děkuji panu zpravodaji.

Posuneme se k dalšímu bodu, jímž je bod 250 – Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2018, sněmovní tisk 562. Volební výbor usnesení dosud nepředložil, takže prosím pověřeného zástupce volebního výboru, jímž je po dohodě pan předseda Berkovec, aby nás o jednání výboru informoval a přednesl případný návrh usnesení. (Neklid v sále.) Prosím, pane předsedo.

249.

Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2018 /sněmovní tisk 441/

Poslanec Stanislav Berkovec: Vážený pane předsedající, vážené dámy poslankyně, vážení páni poslanci, já žádám přerušení projednávání sněmovního tisku 441, což je zpráva o činnosti České televize za rok 2018 (bod 249), a taktéž o přerušení projednávání sněmovního tisku 562, což je zpráva o hospodaření České televize za rok 2018 (bod 250), do projednání příslušným garančním výborem, tedy naším volebním výborem. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, já se omlouvám. Nyní měl být otevřen bod 249, tisk 441. Já se omlouvám, nicméně úvod by byl stejný. Je zde navrženo přerušit oba dva tyto body do projednávání výborem, což je procedurální návrh, který budeme hlasovat. Ještě pro jistotu zagonguji.

Žádost o odhlášení zde není, takže zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přerušení těchto dvou bodů. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 186 bylo přihlášeno 148 poslanců a poslankyň, pro 144, proti nikdo.

Pan předseda Stanjura se hlásil.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pane místopředsedo, nemůžeme v tomto bodě hlasovat o přerušení jiného bodu, tak myslím, že byste měl ještě otevřít příští bod a musíme hlasovat o přerušení po otevření příštího bodu. Děkuji. (Hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Dobře, já to přijímám, takže prohlašuji toto hlasování za zmatečné. (Námítky ze sálu.) Já bych ho raději prohlásil za zmatečné, protože v tom případě jsme hlasovali něco, co nebylo hlasovatelné.

Takže nyní budeme nejdříve hlasovat o přerušení bodu 249, což je sněmovní tisk 441, Výroční zpráva o činnosti České televize v roce 2018, do jejího projednání příslušným výborem.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování pořadové číslo 187 je přihlášeno 149 poslanců a poslankyň, pro 145, proti nikdo, návrh byl přijat. Tento bod přerušuji. (Nebyl zahájen.)

A nyní otevírám bod

250.

Výroční zpráva o hospodaření České televize v roce 2018 /sněmovní tisk 562/

A rovnou přejdu k hlasování o přerušení tohoto bodu do jeho projednání příslušným výborem.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 188 bylo přihlášeno 149 poslanců a poslankyň, pro 144, proti nikdo, takže i tento bod jsme přerušili. Já vám děkuji.

Sice jsme v úterý schválili, že dnes budeme jednat případně i po 21. hodině, nicméně na pořadu již nic nezůstává, na grémiu byla shoda, že po projednání zpráv České televize přerušíme dnešní jednání, takže já tak činím a přerušuji 35. schůzi Poslanecké sněmovny. Připomínám, že zítra, to jest 25. října, bude v 9 hodin zahájena 36. schůze Poslanecké sněmovny. Na 35. schůzi by se mělo dostat až v úterý variabilního týdne, pokud se něco neočekávaného nestane.

(Schůze přerušena v 18.05 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
5. listopadu 2019
Přítomno: 184 poslanců

(Schůze pokračovala ve 14.01 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den přerušené 35. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Pan poslanec Ivan Bartoš má náhradní kartu číslo 8.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti na dnešním jednání požádali tito poslanci a poslankyně: Vondráček Radek – zahraniční cesta, Běhounek Jiří od 14 hodin do 16.30 – pracovní důvody, Beitzl Petr – zdravotní důvody, Dolínek Petr od 16.30 – pracovní důvody, Dvořák Jaroslav od 14 hodin – zdravotní důvody, Krejza Karel – zahraniční cesta, Okleštěk Ladislav – zdravotní důvody, Pražák David od 15 hodin do 19 hodin – pracovní důvody, Procházková Věra – zahraniční cesta, Rais Karel – zahraniční cesta, Richter Jan – zahraniční cesta, Staněk Pavel od 14 hodin do 17 hodin – pracovní důvody, Šafránková Lucie od 14 hodin do 17 hodin – pracovní důvody, Špičák Julius – zahraniční cesta, Válek Vlastimil – pracovní důvody, Volný Jan – zdravotní důvody, Volný Lubomír – zdravotní důvody, Vyzula Rostislav – zdravotní důvody.

Dále se omlouvají členové vlády: Babiš Andrej – pracovní důvody, Hamáček Jan – osobní důvody, Kremlík Vladimír – pracovní důvody, Petříček Tomáš – zahraniční cesta, Toman Miroslav – zahraniční cesta.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, nejdříve mám pro vás organizační sdělení:

Za prvé, ve středu 6. listopadu bude od 9 do 14 hodin vyhrazen čas pro 36. schůzi Poslanecké sněmovny, jak rozhodla Sněmovna v pátek 1. 11., a v 15.30 budeme pokračovat 35. schůzi Poslanecké sněmovny;

Za druhé, ve čtvrtek 7. listopadu bude pokračovat 35. schůze Poslanecké sněmovny, a to bodem 317, což jsou písemné interpelace. Po jejich případném vyčerpání bude schůze pokračovat v 11 hodin.

Dnešní grémium se shodlo, aby body 173, sněmovní tisk 543, a bod 174, sněmovní tisk 620, schváleného pořadu, které se týkají záležitostí EU, byly zařazeny pevně na dnes jako první dva body jednání. Poté bychom případně pokračovali projednáváním bodů z bloku druhého čtení – zákony.

Přehled zbývajících bodů k projednání vám byl rozeslán elektronickou poštou. (V sále je hluk.)

A nyní dávám prostor pro vystoupení poslanců s návrhy na změnu schváleného pořadu 35. schůze. Mám tady tři žádosti o vystoupení. Takže jako první vyzývám předsedu pirátské strany Ivana Bartoše a připraví se předseda KDU-ČSL Marek Výborný. A prosím vás o klid v Poslanecké sněmovně, abychom slyšeli, co navrhuje pan předseda! Prosím.

Poslanec Ivan Bartoš: (Není zapnutý mikrofon. – Mpř. Okamura: Pardon.) Dobrý den, dámy a pánové, pane předsedající, já bych chtěl navrhnout změnu programu. Poslanecká sněmovna dříve na 35. schůzi pevně zařadila bod 209, je to sněmovní tisk 447, je to zákon o právu na digitální službu, a to na středu 6. 11. jako první bod. Protože ale zítra dopoledne budou probíhat mimořádné schůze a na třetí čtení se v rámci 35. schůze ve středu vůbec nedostane, prosím o změnu pevného zařazení tohoto bodu jako první bod v bloku třetích čtení, ale bez pevného data.

Já připomínám, že tento návrh není v kolizi s projednávanými sněmovními tisky 509 a 490. Pouze znamená, že v pátek, až budou všechny mimořádné schůze ukončeny a 35. schůze obnovena, bude jako první z dalších bodů ve třetím čtení právě právo na digitální službu. Prosím tedy o podporu tohoto návrhu, který považuji za zcela nekonfliktní. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, mám zaznamenáno. Další s přednostním právem vystupuje předseda KDU-ČSL Marek Výborný a připraví se předseda klubu hnutí ANO Jaroslav Faltýnek a dále pan poslanec Dominik Feri. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená vládo, kolegyně, kolegové, pěkně odpoledne. Já bych měl s dovolením dva návrhy. Jeden je na pevné zařazení jednoho bodu, který máme v programu této 35. schůze Poslanecké sněmovny, a jeden je úplně nový bod.

Všichni víme, že v posledních dnech se velmi intenzivně i ve veřejném prostoru hovoří o spravedlivém požadavku učitelů na růst jejich platů a také na to, abychom všichni plnili sliby, které jsme učitelům dali, protože právě učitel je základem kvality našich škol a my potřebujeme nutně, a je úplně jedno, v jakém tričku tady kdo sedíme, potřebujeme v českých školách udržet skutečnou kvalitu, a to dokážeme pouze tehdy, když skutečně zvedneme platy učitelů tak, aby nebyli – a bohužel, může se nám to líbit, nelíbit, je to tak, aby to nebyli nejhůře ohodnocení absolventi vysokých škol v České republice, což bohužel stále platí. Je to výzva, když tady vidím před sebou předsedu poslaneckého klubu hnutí ANO pana Faltýnka, je to výzva pro vládu, je to samozřejmě výzva i pro nás, pro opozici.

Já rozumím tomu spravedlivému požadavku učitelů, který tady jasně vzešel, aby se s platy učitelů skutečně už něco dělalo, a to i v kontextu a v duchu usnesení Poslanecké sněmovny. Dámy a pánové, já bych chtěl upozornit na to, že Poslanecká sněmovna 27. března naposledy, a ono to nebylo poprvé, ale 27. března 2019 přijala své usnesení číslo 582, kde jsme mimo jiné podpořili vládu, ano podpořili vládu k dosažení strategického cíle, to je navýšení platů pedagogů na 130 % průměrné mzdy. Opakuji, průměrné mzdy v tom daném roce. Nikoli v nějakém porovnání s rokem 2017, o čemž velmi rád hovoří například pan premiér.

Čili já myslím, že je namístě, abychom požádali vládu o kontrolu plnění tohoto usnesení, jak v rámci strategického rámce skutečně budeme schopni v roce 2021 splnit slib, který jsme dali a kterým také usnesení Poslanecké sněmovny vláda podpořila, nebo Sněmovna podpořila a vyzvala vládu, aby takto činila i rozpočtové kroky, aby v roce 2021 učitelé pobírali minimálně 130 % průměrné mzdy roku 2021.

Dámy a pánové, já jsem přesvědčen o tom, že je to v zájmu nás všech, pokud nemáme zůstat na chvostu žebříčku zemí OECD, kde pořád jsme ve výdajích na vzdělávání, pohybujeme se pod 4 procenty, průměr zemí OECD je na 5 procentech. Myslím si, že to je a musí být jasná priorita nejenom před volbami, ale vždy, a v tomto smyslu je potřeba také

rozumět tomu spravedlivému požadavku učitelů, který směřuje právě k udržení kvality ve školách.

Já bych chtěl, dámy a pánové, požádat o zařazení nového bodu na jednání pléna této Poslanecké sněmovny s názvem Kontrola plnění usnesení Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky ve věci platů učitelů. Skutečně mi jde o stručnou informaci ideálně pana ministra školství. Dovoluji si požádat o zařazení tohoto bodu jako prvního bodu dnešního odpoledního jednání pléna Poslanecké sněmovny, ať tuto informaci máme k dispozici.

Druhý bod, druhá žádost se potom týká toho, že některé věci lze řešit poměrně bryskně, protože řada věcí zde v Poslanecké sněmovně už měsíce leží. KDU-ČSL mým prostřednictvím už vloni na jaře předložila novelu zákoníku práce, kde jsme chtěli řešit alespoň jeden drobný segment platů učitelů, a to jsou příplatky za třídnictví a příplatky za specializované činnosti. Opakovaně, a nechci říkat čí vinou, tady tento bod byl odkládán, respektive nezařazován, v prvním čtení rozjednáán, ale nedoprojednáán. Jsme před hlasováním na konci prvního čtení a já myslím, že i dnes, den před stávkou učitelů, máme výbornou příležitost ukázat, že jako Sněmovna považujeme tyto požadavky za oprávněné a že jsme připraveni například i v této věci příplatku za třídnictví... Připomínám – kdo z vás byste, dámy a pánové, šli dělat třídního učitele za 30 korun na hodinu? A to bohužel tak dneska je, v tomto rozmezí se ty příplatky učitelů za třídnictví skutečně pohybují.

Dovoluji si tedy požádat o pevné zařazení bodu č. 65, je to sněmovní tisk č. 159, novela zákoníku práce, která se dotýká nejenom příplatku za třídnictví, ale také příplatku za specializované činnosti ve školách, například se to týká logopedů, a požádám o zařazení tohoto tisku 159 dnes jako druhý bod odpoledního jednání pléna Poslanecké sněmovny. Myslím, že si to učitelé skutečně zaslouží, a věřím, že ten konsenzus tady napříč Poslaneckou sněmovnou, pokud se podívám na volební programy nás všech, najdeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní předseda Poslaneckého klubu hnutí ANO Jaroslav Faltýnek, připraví se pan poslanec Dominik Feri s písemnou přihláškou. Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Hezké odpoledne, vážené kolegyně, kolegové, pane místopředsedo. Dovolte, abych jménem našeho klubu navrhl dnes pevně zařadit za již pevně zařazené body z grémia, na kterých jsme se dohodli, následující body: bod č. 34, sněmovní tisk 580, daňový řád, první čtení; dále bod č. 31, sněmovní tisk 555, o poštovních službách, první čtení; dále bod č. 32, sněmovní tisk 582, o ochraně spotřebitele –

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pardon, ještě jednou ten bod.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Bod č. 32... (Předsedající: Ano, a 582...) Tisk 582, o ochraně spotřebitele, první čtení.

A dále pevně zařadit body našeho odpoledního jednání ve středu 6. 11. což, předpokládám, bude v 15.30, jak jsme se dneska dohodli na jednání grémia, a to v následujícím pořadí: bod č. 41, tisk 516, o zdravotních pojišťovnách, první čtení; dále bod č. 42, tisk 479, o zdravotních pojišťovnách, první čtení; dále bod č. 43, sněmovní tisk 530, o ochraně veřejného zdraví, první čtení; dále bod č. 49, sněmovní tisk 545, novela OSŘ, exekutoři, první čtení; a bod č. 50, sněmovní tisk 295, novela exekučního řádu, první čtení.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, mám poznamenáno. (Navrhovatel předává písemně.) Jste hodný, děkuji.

Nyní vyzývám k vystoupení pana poslance Dominika Feriho, jestli nemáme nikoho s přednostním právem, tak, tady je písemná přihláška, ano, připraví se paní poslankyně Pekarová Adamová. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za něj, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení přítomní členové vlády, já si dovoluji opětně navrhnout projednání bodu č. 68 schváleného pořadu schůze, to znamená sněmovní tisk 182, novela zákona o nemocenském pojištění, na dnešek na 18.30. Jedná se o novelu, která se týká dohod o provedení práce, což je věc, která dopadá na pracující – zejména na pracující studenty, seniory, maminky, a jedná se o zvýšení na 11 500. U tohoto návrhu jsou podepsáni zástupci sedmi poslaneckých klubů včetně klubů koaličních a ten návrh tu leží více než rok a bylo by myslím vhodné ho projednat. A ta půlhodina dnes od 18.30 by na to mohla stačit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, děkuji. Já přečtu dvě omluvy. Pan poslanec Jan Farský se omlouvá dnes od 17 do 19 hodin, to znamená do konce jednacího dne, důvod – jednání ve volebním kraji, avšak dostupný na telefonu. (Poznámky zleva: To jsme rádi.) Já jenom čtu to, co tady mám. A paní poslankyně Tereza Hyťhová se omlouvá z dnešního jednání Poslanecké sněmovny od začátku do konce jednacího dne, důvod – zahraniční pracovní cesta s výborem.

A nyní tady mám zatím poslední písemnou přihlášku – paní poslankyně Pekarová Adamová. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Dobrý den, vážené dámy, vážení pánové. Já bych vás chtěla požádat o předřazení bodů z prvních čtení. Totiž v souvislosti s tím, že budeme již snad konečně v tomto týdnu schvalovat zvýšení rodičovského příspěvku, nad čímž panuje napříč spektrem vzácná shoda, tak myslím, že by bylo vhodné projednat i další ze souvisejících věcí, kterou jsme spolu s poslanci z KDU-ČSL a STAN předkládali už před více než rokem. Jedná se o tisk č. 162, bod je to v současné chvíli až 66., jedná se o pojistné na veřejné zdravotní pojištění.

Je to z toho důvodu, že tato novela, kterou jsme připravili, řeší zkrácené úvazky, a určitě všichni víme, že jedním z těch zásadních problémů rodin s malými dětmi je nejenom to, aby měly větší rodičovský příspěvek, ale i možnost třeba dříve se vrátit do zaměstnání na nějakou flexibilní formu, na nějakou jenom kratší pracovní dobu. Tento návrh právě takovéto úvazky významně podporuje, a proto si myslím, že když už se konečně dostáváme k finále ohledně rodičovského příspěvku, tak bychom mohli průběžně tím navázat na další podporu, kterou tyto rodiny významně ocení a uvítají.

A protože jsem si vědoma toho, že samozřejmě to budeme řešit na mimořádné schůzi, co se týče rodičovského příspěvku, tak ta nejbližší možnost mi přijde, že je v pátek, tedy jako první bod, abychom opravdu ukázali rodičům malých dětí, že to s jejich podporou myslíme vážně, a to nejen v oblasti dávkové, ale i v oblasti jejich možnosti zapojení na pracovní trh. Takže prosím, abychom bod č. 66, tedy tisk 162, předřadili jako první bod, myslím si, že k tomu nebude žádná velká debata, takže ani neohrozíme projednávání všech dalších bodů, v pátek jako první bod by to mohlo být velice rychle odbyté. Děkuji vám za podporu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ano, poznamenal jsem si. Rozhlédnu se po sále, zdali je tady nějaká další žádost... Žádnou další žádost nevidím, takže přistoupíme k hlasování o návrzích. Já tedy zagonguji, svolám poslance do jednacího sálu. Nejprve budeme hlasovat o návrzích z grémia. Počkám, jestli se všichni poslanci, co ještě nejsou v sále, dostaví. Vypadá to, že už ano.

Takže nejprve budeme hlasovat – já to zopakuji – dnešní grémium se shodlo, aby body 173, sněmovní tisk 543, a 174, sněmovní tisk 320 schváleného pořadu, které se týkají záležitostí EU, byly zařazeny dnes pevně jako první dva body jednání. Myslím, že můžeme hlasovat dohromady.

Takže zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 189 je přihlášeno 171 poslanců, pro 168, proti žádný. Návrh byl přijat.

Teď vezmeme postupně ty návrhy, co tady mám. Takže pan poslanec a předseda Pirátů Ivan Bartoš navrhuje, aby se bod 209, sněmovní tisk 447, digitální služby, zařadil jako první bod v bloku třetích členů bez pevného data. (O slovo se hlásí poslanec Španěl.) Prosím. Prosím, na mikrofon.

Poslanec Lubomír Španěl: Já mám asi v háji kartu. Omlouvám se.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže vám nefunguje hlasovací karta. Já tedy požádám o výměnu. Budeme tedy muset chvíli posečkat, aby pan poslanec mohl hlasovat. Mezitím nahlásím, že s náhradní kartou číslo 16 hlasuje poslanec Roman Onderka. Hlásím, že poslanec Lubomír Španěl hlasuje s náhradní kartou číslo 17.

Takže můžeme hlasovat. Mám ještě zopakovat, o čem se má hlasovat, nebo si to všichni pamatujeme? Hlasuje se o návrhu předsedy Pirátů Ivana Bartoše – já to radši zopakuji – aby sněmovní tisk 447, bod 209, digitální služby, byl zařazen jako první bod v bloku třetích členů bez pevného data.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 190 je přihlášeno 175 poslanců, pro 82, proti žádný. Návrh byl zamítnut.

Dále tady máme návrh předsedy KDU-ČSL Marka Výborného a budeme hlasovat dvakrát, jelikož má dva návrhy.

Za prvé, jako nový bod navrhuje zařadit bod s názvem Kontrola plnění usnesení Poslanecké sněmovny ve věci platů učitelů jako první bod dnes.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 191 je přihlášeno 175 poslanců, pro 81, proti 7. Návrh byl zamítnut.

Další návrh poslance a předsedy KDU-ČSL Marka Výborného je pevně zařadit bod 65, sněmovní tisk 159, jedná se o zákoník práce, dnes jako druhý bod. Což ovšem nejde, protože jako druhý bod už jsme pevně zařadili z grémia ten sněmovní tisk ohledně Evropské unie. Takže jako třetí bod. Takže to budeme hlasovat, že by to mělo být jako třetí bod.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 192 je přihlášeno 175 poslanců, pro 82, proti 1. Návrh byl zamítnut.

Další v pořadí máme návrhy na změnu pořadí projednávaných bodů schůze Poslanecké sněmovny od předsedy klubu hnutí ANO Jaroslava Faltýnka. Můžu to hlasovat dohromady,

pane předsedo? Za mě ano, ale za vás? (Poslanec Faltýnek: Za mě ano. – O slovo se hlásí poslanec Michálek.) Takže předseda klubu Pirátů. Prosím. Ať se slyšíme na mikrofon.

Poslanec Jakub Michálek: Vážený pane místopředsedo, já si dovoluji požádat, aby se hlasovala minimálně ta středa odpoledne samostatně, odděleně.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže minimálně. Mám tomu rozumět tak, že ten dnešek můžeme... (Poslanec Faltýnek: Všechno po bodech.) Všechno po bodech, dobře. Protože nevím, jak si mám vysvětlit slovo minimálně. Jestli to tedy má být tak, nebo onak. Dobře, takže pojedeme po bodech. Bude to tedy jedna, dva, tři, čtyři, pět, šest, sedm, osm, hlasování, abychom si to zrekapitulovali.

Jako první pan předseda Faltýnek navrhuje bod číslo 34, sněmovní tisk 580, což je daňový řád, zařadit dnes za již pevně zařazené body z grémia, tedy jako třetí bod.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 193 je přihlášeno 177 poslanců, pro 95, proti 60. Návrh byl přijat.

Jako další hlasování bude zařadit za již pevně zařazené body dnes bod číslo 31, sněmovní tisk 555, poštovní služby, první čtení.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 194 je přihlášeno 177 poslanců, pro 110, proti 9. Návrh byl přijat.

Další bod 32, sněmovní tisk 582. Návrh je zařadit jej za již dnes pevně zařazené body. Jedná se o ochranu spotřebitele.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 195 je přihlášeno 177 poslanců, pro 120, proti žádný. Návrh byl přijat.

To je dnešní program. A nyní se vrhneme na těch pět návrhů týkajících se středy 6. 11. od 15.30.

Takže v pořadí pan předseda Faltýnek navrhuje jako první body, aby byly postupně zařazeny – bod 41, tisk 516, zdravotní pojištění.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 196 je přihlášeno 177 poslanců, pro 135, proti žádný. Návrh byl přijat.

Dále jako bod 42, tisk 479, následně do pořadí na středu zdravotní pojištění.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 197 je přihlášeno 178 poslanců, pro 132, proti žádný. Návrh byl přijat.

Další návrh máme od pana předsedy Faltýnka bod 43, tisk 530, týkající se ochrany zdraví zařadit za již pevně zařazené body na středu 6. 11.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 198 je přihlášeno 178 poslanců, pro 135, proti žádný. Návrh byl přijat.

Předposlední návrh pana předsedy Faltýnka – bod 49, tisk 545, exekutoři, zařadit opět na středu po již pevně zařazených bodech.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 199 je přihlášeno 178 poslanců, pro 153, proti žádný. Návrh byl přijat.

Bod 50, tisk 295, novela exekučního řádu, zařadit ve středu za již pevně zařazené body.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 200, přihlášeno 178 poslanců, pro 155, proti 2. Návrh byl přijat.

Vrhneme se na další hlasování. Je to návrh pana poslance Dominika Feriho. Navrhuje bod 66, tisk 182, týkající se nemocenského pojištění, zařadit dnes na 18.30.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 201, přihlášeno 178 poslanců, pro 81, proti 3. Návrh byl zamítnut.

Jako poslední návrh na změnu pořadu schůze máme návrh paní poslankyně Pekarové Adamové, aby tisk 162, bod 66, týkající se pojistného na veřejné zdravotní pojištění, byl zařazen tento pátek jako první bod.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 202, přihlášeno 178 poslanců, pro 81, proti 1. Návrh byl zamítnut.

Tím jsme vyčerpali všechny návrhy na změnu pořadu schůze Poslanecké sněmovny a můžeme se vrhnout na projednávání odsouhlaseného programu. Jedná se o

173.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení předchozího souhlasu návrh doporučení Rady o přístupu
pracovníků a osob samostatně výdělečně činných k sociální ochraně
/sněmovní tisk 543-E/ - první čtení**

Vláda předložila návrh na vyslovení předchozího souhlasu Sněmovny podle § 109j jednacího řádu Poslanecké sněmovny bez zbytečného odkladu tak, aby umožnila jeho včasné projednání. Předložený návrh uvede ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová. Paní ministryně, prosím, ujměte se hned slova.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vláda oběma komorám Parlamentu znovu předkládá žádost o vyslovení souhlasu s kladným hlasováním v Radě EU ohledně návrhu doporučení Rady o přístupu pracovníků a OSVČ k sociální ochraně. Při prvním projednání tohoto materiálu v prvním čtvrtletí tohoto roku Senát svůj souhlas udělil, Sněmovna nikoliv. Obě komory však shodně odmítly tehdejší úvahu vlády o možnosti zdržet se v Radě hlasování v případě neudělení souhlasu Parlamentem.

Důvodem znovupředložení je snaha vlády doplnit původní návrh dalšími argumenty s cílem rozptýlit možné obavy... (Obrací se na předsedajícího.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já vás poprosím o klid. Paní ministryně žádá o klid, protože se nemůže v klidu vyjádřit. Takže kdo máte k projednávání něco jiného než projednáváme, tak prosím před sálem. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. S cílem rozptýlit možné obavy zákonodárců z povinnosti harmonizovat národní sociální legislativu podle tohoto unijního dokumentu.

Hlavním cílem doporučení je umožnit sociální ochranu v případě nezaměstnanosti, nemoci, mateřství nebo otcovství, pracovních úrazů a nemocí z povolání, zdravotního postižení a stáří, to vše při respektování principu subsidiarity a proporcionality. Já jen pro pořádek zdůrazňuji, že naše legislativa to umožňuje, u ostatních členských států tomu tak ne vždy je.

Právní nezávaznost doporučení a jeho právně nevynutitelná implementace vyplývá jak z názvu, tak z právního základu, podle kterého bylo předloženo. Vláda předkládá v aktualizovaném materiálu návrh prohlášení České republiky do záznamu z jednání Rady, které bude vládou učiněno, až se bude o doporučení v Radě formálně hlasovat. Toto prohlášení formuluje jednoznačný postoj České republiky k samotnému doporučení a k jeho následné implementaci. Zejména zdůrazňuje vnímání doporučení jako právně nezávazného dokumentu, potvrzuje výhradní kompetence členských států organizovat vlastní systémy sociálního zabezpečení a vítá respektování vysoké míry flexibility při stanovování konkrétních podmínek těchto systémů.

Obdobná prohlášení učinily Slovensko, Nizozemsko, Bulharsko, které jsou doporučení připraveny schválit. Německá vláda, která stejně jako naše vláda měla k tomuto doporučení vázaný mandát, získala souhlas svého parlamentu zákonem dne 20. května letošního roku. Tím pádem jsme poslední členský stát, jehož parlament se k návrhu nevyjádřil. Jelikož je nutné doporučení přijmout jednomyslně, Rada nyní očekává už jen stanovisko České republiky.

Závěrem bych chtěla zdůraznit, že vláda České republiky během vyjednávání postupovala zcela v souladu s rámcovou pozicí, kterou schválily obě komory Parlamentu České republiky. Česká republika prosazovala změny zejména v oblasti formálního pokrytí OSVČ. V tomto ohledu se podařilo prosadit to, že je doporučováno namísto povinného pojištění pro OSVČ zajištění systému alespoň dobrovolného pojištění, tedy i pro ta rizika, (pro?) která nyní v řadě členských států pro OSVČ možnost pojištění neexistuje. Jedná se zejména o nemocenské pojištění či pojištění pro případ nezaměstnanosti.

Prosazovali jsme také úpravu textu, aby členský stát měl možnost stanovit určitý rozhodný příjem, do kterého je možné pojistné neplatit z důvodu nepřiměřené finanční zátěže spojené s odvody pojistného vůči čistému příjmu osob. Tomuto požadavku bylo také vyhověno, a to v bodu 20 preambule.

Finální návrh doporučení tedy reflektuje všechny zásadní připomínky, které Česká republika uplatnila. Vláda je proto toho názoru, že by Česká republika neměla v Radě zablokovat schválení tohoto unijního právně nezávazného dokumentu. Z uvedených důvodů vláda žádá Parlament, v tuto chvíli tedy Poslaneckou sněmovnu, o vyslovení souhlasu s doporučením v tom směru, že souhlas zástupce vlády v Radě EU bude doprovázen výše zmíněným a k materiálu přiloženým prohlášením.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Předseda Poslanecké sněmovny přikázal svým rozhodnutím číslo 31 ze dne 10. července 2019 tento návrh k projednání výboru pro evropské záležitosti a stanovil mu k tomu lhůtu do 23. září 2019. Výbor navrhl, projednal a přijal usnesení, které vám bylo doručeno jako sněmovní tisk 543-E/1. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru poslanec Ondřej Benešík a informoval nás o jednání výboru a přednesl také návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešik: Děkuji, pane místopředsedo. Výbor pro evropské záležitosti se tímto tiskem zabýval na své 34. schůzi dne 18. září tohoto roku a přijal toto usnesení:

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyslovuje předchozí souhlas s návrhem doporučení Rady o přístupu pracovníků a osob samostatně výdělečně činných k sociální ochraně; 2. zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky.

Jenom bych stručně okomentoval. Tento materiál byl, co se týče obsahu, už jednou hlasován v Poslanecké sněmovně. Já jako zpravodaj jsem vznesl námitky ohledně toho, jestli je možné opakovat toto hlasování, nicméně jak sněmovní legislativa, tak nezávislí odborníci potvrdili, že toto je naprosto v pořádku a můžeme o něm hlasovat, s tím, že to usnesení, o kterém by měla hlasovat Poslanecká sněmovna, je věcně totožné s tím, které navrhuje výbor pro evropské záležitosti, ale formulačně se mírně liší, a pokud mám správné informace, tak Poslanecká sněmovna by měla hlasovat právě o velmi podobném usnesení, které předkládá vláda České republiky a které máte rovněž k dispozici.

Z mé strany je to pro tuto chvíli vše.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Otevírám rozpravu, do které mám dva přihlášené poslance. Jako první vystoupí pan poslanec Jiří Kobza a připraví se pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, vážené kolegyně, vážení kolegové, příjemné odpoledne. Dokument, o kterém zde diskutujeme, je dokument nelegislativní povahy. Jedná se o doporučení. Nicméně je to doporučení ve věci, o které se domníváme, že by měla být výhradně v rukou národních států jako součást sociální politiky. Proto bych rád vznesl návrh na usnesení, na alternativní usnesení, že Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky bere na vědomí návrh na zřízení atd. To znamená, nevyslovuje souhlas, ale bere na vědomí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Můžete předat to usnesení panu zpravodaji, aby to měl u sebe, abychom pak věděli, o čem máme přesně hlasovat.

Nyní v obecné rozpravě vystoupí pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Prosím, máte slovo, zatím poslední přihlášený.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já shrnu postoj Pirátů. My chápeme motivaci pro ten tisk, nicméně máme za to, že podobné dokumenty v důsledku směřují k tomu, že se začne sblížovat úprava živnostníků a zaměstnanců, což nepovažujeme za žádoucí. Především se bojíme tlaku na zavedení povinné nemocenské pro živnostníky, stejně tak se bojíme tlaku na zvyšování odvodů na sociální pojištění pro živnostníky. Z těchto důvodů tento tisk nepodporujeme.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já se rozhlédnu, zdali máte zájem ještě vystoupit. Takže paní poslankyně Aulická Jírovcová vystoupí. Máte slovo, paní poslankyně. Zatím poslední přihlášený poslanec. Prosím, máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, kolegové, já musím říct, že za poslanecký klub KSČM to pojetí, a to schválení tak, jak to bylo prezentováno paní ministryní Maláčovou, my až tak nesdílíme. Máme obavy, že vlastně tak jak je to navrhováno, tak naopak by to působilo opravdu markantní problémy v systému v České republice. Samozřejmě také záleží na tom, jak bude implementována do té legislativy v České republice, ale tak jak nám byla předložena podoba doporučení Rady Evropské unie, tak opravdu s tím nejsme úplně ztotožnění. Za KSČM říkám, že za nás by bylo opravdu dobré ještě tuto oblast prodiskutovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní se podívám, zdali mám ještě někoho přihlášeného do obecné rozpravy. Nikoho nevidím, takže končím rozpravu. Táži se, zdali je zájem o závěrečná slova. Paní ministryně? Pan zpravodaj? Máte slovo. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Děkuji. Já jenom připomínám, že my nediskutujeme o obsahu toho doporučení, ale v podstatě to usnesení, jak je navrženo, mi dává souhlas s tím, abych hlasovala ohledně tohoto doporučení. To je jedna věc.

Druhá věc, kterou jsem řekla minulý týden v Senátu, a zopakuji ji tady velmi ráda. Já bych po roce a čtvrt jako ministryně práce a sociálních věcí nesouhlasila vlastně s žádným posunem pravomocí Evropské unie v oblasti evropské integrace. To znamená, že například, týká se to jiného dokumentu, bych nesouhlasila s rozvolněním jednomyslnosti hlasování v oblasti sociální politiky na úrovni EU, a zároveň si myslím, že toto je vyloženě výjimečná a jedinečná kompetence České republiky a Česká republika si bude o legislativě v této oblasti rozhodovat sama. Obsah tohoto doporučení nemá na legislativu v České republice žádný dopad a jedná se v podstatě o doporučení pro členské státy, které nemají žádnou ochranu OSVČ.

A ještě jenom pro vaši informaci. My jsme, zdůrazňuji to naposledy, my jsme poslední členský stát, který s tím nesouhlasil. Souhlasilo před námi i Polsko, souhlasilo před námi i Maďarsko. To znamená, že se ukazuje, skutečně se potvrzuje, že toto je doporučení, nezávazný dokument, který nebude mít žádný dopad na Českou republiku. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tady mi naskakují faktické poznámky, ale my nejsme v obecné rozpravě, proto ani poslanec Václav Klaus, ani poslanec Jiří Kobza nemohou vystoupit, jedině kdo má přednostní právo, tak může nyní vystoupit. Nebo paní ministryně může vystoupit tak jako tak, ale nechat otevřít rozpravu. (Diskuse mimo mikrofon.) Můžeme navrhnout otevření rozpravy. Ale já to jenom říkám, takže já tady nechci zdržovat. Paní ministryně, vy chcete otevírat rozpravu? (Námítky z pléna.) Neříkejte ne. Paní ministryně vstávala před chvílíčkou, takže bych to nechal na jejím rozhodnutí. To se nemusíte radit v sále, aby se paní ministryně rozhodla.

Já ale budu pokračovat. Zpravodaj, jestli má zájem o závěrečné slovo. Budeme pokračovat, nebudeme to protahovat nějakými prodlevami v souladu s jednacím řádem. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Já mám za to po konzultacích s legislativou, že ten protinávrh, nebo to usnesení, které předložil pan kolega Kobza, je nehlasovatelné, protože v těchto případech my můžeme suspendovat, my můžeme nesouhlasit, anebo souhlasit. Někaké pozměňovací návrhy k tomu usnesení vlastně v tomto případě nejsou možné. Tak jak říkala paní ministryně, my buď jí udělíme mandát, aby

hlasovala pro tento návrh, pro toto doporučení na evropské úrovni, anebo jí ho neudělíme. My nehlasujeme o té materii, o té podstatě. My jenom procedurálně buď udělíme, nebo neudělíme právo našemu zástupci (naší zástupkyni) v příslušné formaci Rady Evropské unie, aby hlasovala, nebo nehlasovala pro. To je celé. To znamená, my se musíme vyjádřit naprosto jasně, a proto to usnesení, které jsem zde načítal, je podle mého názoru jediné možné.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já se zeptám pana poslance Kobzy, zdali trvá na tom návrhu. Ale jestli ano, tak jenom sdělte, podle čeho jste postupoval, protože jinak budeme o tom hlasovat, nebo vyhlásím přestávku na poradu, abychom to dali správně. Prosím.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Já jsem vycházel z materiálů, které jsem si načetl ve sněmovním tisku. Z důvodu zahraniční cesty jsem nebyl na projednávání evropského výboru, takže některé informace, které tady k tomu zazněly, se ke mně nedostaly. A protože nebyla otevřená rozprava, tak jsem to ani nemohl stáhnout. Takže tímto stahuji svůj protinávrh.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře. Protože tím pádem budeme hlasovat pouze o jednom jediném návrhu a to je návrh, který přednesl zpravodaj pan poslanec Ondřej Benešík. Já zagonguji. Táži se, zdali má ještě pan zpravodaj číst znova ten návrh usnesení, nebo víme, o čem hlasujeme. Chcete to přečíst ještě jednou? Ale nemusíte. Proto se ptám. Víme všichni, o čem hlasujeme? Protestuje někdo proti tomu, že neví, o čem hlasovat. Takže já myslím, že můžeme přistoupit k hlasování o návrhu usnesení, které nám tady sdělil na poslanec Benešík, protože tady není v podstatě podrobná rozprava u tohoto bodu, takže to můžeme řešit tímto stylem. Já počkám, než se dostaví poslanci do jednacího sálu... Myslím, že jsme v dostatečném počtu.

Budeme hlasovat. Zahajují hlasování. Kdo je pro usnesení? Kdo je proti?

V hlasování číslo 203 přihlášeno 178 poslanců, pro 95, proti 4. Návrh usnesení byl schválen.

Přistoupíme k dalšímu tisku. Jedná se o

174.

**Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky
k vyslovení předchozího souhlasu návrh nařízení Rady o opatřeních
týkajících se plnění a financování souhrnného rozpočtu Unie
v roce 2020 v souvislosti s vystoupením Spojeného království z Unie
/sněmovní tisk 620-E/ - první čtení**

Vláda předložila návrh na vyslovení předchozího souhlasu Sněmovny podle § 109j jednacího řádu Poslanecké sněmovny bez zbytečného odkladu, tak aby umožnila jeho včasné projednání. Předložený návrh uvede místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová. Paní ministryně, prosím, ujměte se slova.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovoluji, abych vás seznámila s vládním návrhem, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu návrh

nařízení Rady o opatřeních, která se týkají plnění a financování souhrnného rozpočtu Unie v roce 2020 v souvislosti s vystoupením Spojeného království z Unie.

V březnu letošního roku uděloval Parlament České republiky předchozí souhlas s návrhem nařízení Rady, které mělo minimalizovat dopady možného tvrdého brexitu na rozpočet EU v roce 2019. Nařízení bylo následně Radou přijato 9. července 2019. Spojené království nakonec ke konci března z Evropské unie nevystoupilo. Termín byl opakovaně odložen, naposledy až na 31. ledna 2020, poté co v polovině října dosáhli vyjednávači shody nad upravenou výstupovou dohodou. Přestože se tedy zdá, že nejistota skončí a Spojené království by mohlo z Evropské unie odejít spořádaně, to znamená s dohodou, stále ještě musí být její text schválen v britském parlamentu. I proto probíhaly a nadále probíhají přípravy na všechny scénáře včetně odchodu bez dohody.

Evropská komise v září předložila členským státům a jejich národním parlamentům aktivizovaný návrh pro rozpočtovou oblast, návrh nařízení Rady o opatřeních, která se týkají plnění a financování rozpočtu Unie v roce 2020 v souvislosti s vystoupením Spojeného království z Unie. Tento návrh i pro rok 2020 umožní, aby se Spojené království i po tvrdém brexitu mohlo podílet na financování rozpočtu EU a naopak z něj čerpat stejně, jako by bylo nadále členem EU. Vláda přijala k návrhu nařízení rámcovou pozici, kterou schválila 26. září 2019.

Z pohledu České republiky je klíčové, aby Spojené království v maximální míře dostalo svým finančním závazkům z doby svého členství v EU, a proto vláda návrh Komise podporuje. Návrh Komise umožní, aby Spojené království do rozpočtu EU dále přispívalo i v roce 2020, a tím se minimalizovaly dopady případného tvrdého brexitu na rozpočty ostatních členských států včetně České republiky.

Evropská komise opět zvolila jako právní základ pro toto nařízení článek 352 Smlouvy o fungování Evropské unie, takzvanou doložku flexibility. Ta vyžaduje, aby v souladu s kontrolou principu subsidiarity byly informovány obě komory Parlamentu České republiky. V souladu s jednacími řády Poslanecké sněmovny a Senátu je vláda povinná si předtím, než udělí souhlas Radě, vyžádat souhlas obou komor Parlamentu. Vláda proto nyní předkládá návrh uvedeného nařízení oběma komorám Parlamentu. Jinak minulý týden bylo předloženo v Senátu, který tento vládní návrh schválil. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Než dám slovo panu zpravodaji, tak tady mám jednu korekci omluvy. Poslanec Jiří Běhounek, který byl původně omluvený do 16.30 hodin, se již dostavil, proto svoji omluvu od tohoto okamžiku již ruší.

Předseda Poslanecké sněmovny přikázal svým rozhodnutím číslo 38 ze dne 11. října 2019 tento návrh k projednání výboru pro evropské záležitosti a stanovil mu k tomu lhůtu do 21. října 2019. Výbor návrh projednal a přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako sněmovní tisk 620-E/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj, předseda výboru poslanec Ondřej Benešík, informoval nás o jednání výboru a přednesl také návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji vám, pane místopředsedo. Ta situace je obdobná. K tomu, aby paní ministryně na Radě Evropské unie na příslušné formaci mohla zaujmout stanovisko, aby mohla hlasovat, potřebuje předešlý souhlas Poslanecké sněmovny. Myslím si, že dostatečně jasně objasnila, v čem spočívá jádro pudla. Jedná se o příjmovou, ale i výdajovou stránku evropského rozpočtu. Pro případ, že by Spojené království odešlo bez dohody, tak aby závazky, ale taktéž druhá strana rozpočtu, byly naplněny a abychom se nedostali do nějakého právního vakua. Proto je důležité, respektive nutné, aby měla souhlas

Poslanecké sněmovny k tomu, aby pro příslušnou legislativu na Radě Evropské unie mohla hlasovat.

Výbor se tímto tiskem zabýval na své 36. schůzi 17. října 2019 a přijal následující usnesení:

"Výbor pro evropské záležitosti po vyslechnutí informace náměstka ministryně financí Ondřeje Landy, po vyslechnutí zpravodajské zprávy poslance Ondřeje Benešíka a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky přijmout následující usnesení: Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky vyslovuje souhlas s návrhem nařízení Rady o opatřeních týkajících se plnění a financování souhrnného rozpočtu Unie v roce 2020 v souvislosti s vystoupením Spojeného království z Unie;

II. zmocňuje zpravodaje, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky."

Jak už jsem avizoval dopředu, to usnesení, o kterém budeme hlasovat, je věcně totožné, nicméně v některých formulacích se malinko liší. Ale budeme hlasovat, a tak to říká jednací řád, o usnesení, které předkládá vláda, to usnesení je součástí materiálů, které jste obdrželi, tak aby paní ministryně byla vybavena řádným mandátem. Proto budeme hlasovat o znění tohoto usnesení, tak jak je vám předloženo v příslušném tisku. Věcně se jedná o úplně stejnou záležitost. Ten drobný rozdíl je pouze ve formulaci, aby seděl právě na to jednání, které bude probíhat, předpokládám, v Bruselu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu omluvu. Poslanec Petr Beitl... Já to radši přečtu celé. V pátek 1. 11. 2019 jsem se do Sněmovny vrátil po dlouhodobé pracovní neschopnosti ze zdravotních důvodů. Nedopatřením dále běží má omluva. Prosím o ukončení omluv a narovnání informací o mé neúčasti na páteční a dnešní schůzi Sněmovny. Dále se omlouvám z dnešního jednání od 17 hodin z pracovních důvodů. Poslanec Petr Beitl.

Takže otevírám obecnou rozpravu. Mám tady sice jednu faktickou poznámku, jednu obecnou, nicméně faktická reaguje až na něco v obecné, takže dám prostor nejprve v obecné rozpravě poslanci Jiřímu Kobzovi a na faktickou poznámku se připraví poslanec Václav Klaus. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Kobza: Děkuji, pane předsedající. Po paní ministryni se velice těžko vystupuje, protože ona mně vždycky vystřílí polovičku dat, která si tady nastřádám. Ale pokusil bych se říct, možná trošku jednodušším jazykem, o co vlastně jde, protože nás sledují občané.

Jde o to, že brexit se blíží mílovými kroky poměrně v nepřehledném terénu a my musíme být připraveni na alternativu, že může dojít k brexitu bez dohody. Legislativa, o které dneska diskutujeme, je právě základním kamenem dalších vztahů, napravuje finanční vazby mezi Velkou Británií a Evropskou unií a je v podstatě základním kamenem pro další koexistenci Evropské unie s Británií. Česká republika už podpořila předchozí krizové nařízení, které Komise předložila v únoru 2019 a které by zmírnilo dopad případného brexitu bez dohody na financování rozpočtu 2019. A ze stejného důvodu podporujeme prodloužení právní úpravy stejných podmínek na rok 2020.

Já bych chtěl vystoupit na podporu toho usnesení, protože si myslím, že je velmi potřebné, velmi nezbytné a pro další bezchybné fungování vztahů s Velkou Británií naprosto nepostradatelné. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní na faktickou poznámku poslanec Václav Klaus. Stahujete, takže nemám dalšího přihlášeného do obecné rozpravy. Rozhlédnu se po sále, nikoho dalšího nevidím, končím rozpravu. Nyní se táži, jestli je zájem o závěrečná slova. Paní ministryně? Pan poslanec? Ne. Takže přistoupíme k hlasování o přednesených návrzích, respektive on je tady návrh jenom jeden, návrh usnesení. Takže já se táži, zdali všichni víme, o čem budeme hlasovat. Táži se... není potřeba, aby pan zpravodaj četl znovu návrh usnesení. (Hlas z pléna.) Chcete se vyjádřit ještě na mikrofon? Prosím, pane zpravodaji. Prosím.

Poslanec Ondřej Benešík: Děkuji, pane místopředsedo. Z procedurálních záležitostí budeme hlasovat o mírně upraveném usnesení, které předložila vláda České republiky, ne které přijal výbor, ale v podstatě se jedná o totéž, jenom se jedná trošku jinou formulaci, tak aby tato formulace seděla právě pro mandát paní ministryně na jednání Rady Evropské unie, s tím, že to plné znění mohu samozřejmě načíst, ale vy ho máte obsažené ve svém materiálu, tak já se táži, jestli mám formálně načíst to usnesení. (Předsedající: Určitě ano. Prosím.) Dobře. To usnesení, o kterém budeme hlasovat, zní takto:

(I.) souhlasí s návrhem, kterým se předkládá Poslanecké sněmovně a Senátu Parlamentu České republiky k vyslovení předchozího souhlasu návrh nařízení Rady o opatřeních týkajících se plnění a financování souhrnného rozpočtu Unie v roce 2020 v souvislosti s vystoupením Spojeného království z Unie, dále jen nařízení, a který je obsažen v částech III a IV materiálu Ministerstva financí;

II. zmocňuje vládu České republiky k hlasování ve věci návrhu nařízení a jeho přijetí v Radě EU;

III. pověřuje předsedu Poslanecké sněmovny, aby neprodleně informoval o výsledku projednání vládu a předsedu Senátu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Všichni víme, o čem budeme hlasovat. Já tedy ještě jednou zagonguji, aby se poslanci dostavili do jednacího sálu. Chvilíčku počkáme...

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 204. Přihlášeno 181 poslanců, pro 147, proti žádný. Návrh usnesení byl schválen. (Upozornění z pléna.) Pardon? Ano, já se omlouvám.

Hlasování číslo 204. Přihlášeno 181 poslanců, pro 147, proti 1. Návrh usnesení byl schválen.

Nyní přečtu omluvu. Pan poslanec František Elfmark se omlouvá z jednání Poslanecké sněmovny ve dnech 5. 11. od 17.30 hodin do konce jednání z rodinných důvodů a 6. až 7. 11. celý den z důvodu – rodinné důvody.

Nyní přistoupíme k dalšímu tisku a jedná se o bod

34.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 580/ - první čtení

Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředsedkyně vlády a ministryně financí Alena Schillerová. Prosím, ujměte se slova.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dámy a pánové, dovoluji mi, abych stručně uvedla návrh zákona, kterým se mění zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, dále budu používat už jenom zkratku daňový řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony.

Předložený návrh zákona je mimo jiné a zejména realizací, legislativní realizací projektu Moje daně neboli moderní a jednoduché daně, jehož realizace je spolu s podporou zjednodušení a elektronizace daňového systému a obecně veřejné správy jedním z bodů programového prohlášení vlády. Těžištěm návrhu zákona je rozsáhlá novela daňového řádu, který je obecným předpisem pro správu daní. Novela se věnuje především čtyřem základním tématům.

První z nich je podpora elektronizace, která si klade za cíl zjednodušit administrativu v komunikaci se správcem daně a pozitivně motivovat k využívání elektronických prostředků, tedy jít v této oblasti nikoli cestou sankcí, nýbrž cestou benefitů.

Návrh zákona obsahuje zakotvení legislativních předpokladů pro modernizaci portálu Finanční a Celní správy České republiky, zejména v novém pojetí daňové informační schránky, která dnes u léta existuje v informačním systému ADIS. Ta daňovým subjektům nově umožní mimo jiné získávání většího množství informací prostřednictvím internetu a možnost činit předvyplněná elektronická podání, zejména potom daňová přiznání. Zřízení daňové informační schránky a rozsah nabízených služeb nicméně bude záviset na technické vybavenosti konkrétních správců daně. Díky tomu bude možný postupný náběh nově poskytovaných služeb.

Na poli elektronizace návrh dále přináší například prodloužení lhůty pro podání daňového přiznání u daně z příjmů o jeden měsíc v případě podání elektronicky. Takže motivujeme ty subjekty, které dnes vlastně ještě nemají zákonnou povinnost podávat daňová přiznání elektronicky, což je téma, se kterým přišli kolegové z České pirátské strany a které jsem slíbila zahrnout do vládou předloženého komplexního materiálu. Nalezneme v souvislosti s tím zde i kratší lhůtu pro vrácení přeplatku v případě elektronicky podaných žádostí, upuštění od povinnosti podávat formulářová podání elektronicky pro ty, kteří si dobrovolně zřídili datové schránky, nebo snížení pokuty za nedodržení elektronické formy podání o polovinu.

Druhým tématem – toto je první téma – které souvisí s touto novelou je zjednodušení kontrolních postupů, kde bude nově připuštěna též korespondenční forma komunikace v rámci daňové kontroly, což přinese větší flexibilitu podle preferencí daňového subjektu a okolností konkrétního případu a zároveň zamezí případným obstrukcím. Rovněž dojde ke zkrácení jednotlivých fází daňové kontroly v závislosti na tom, zda skončí bez nálezu, nebo s nálezem.

Třetím tématem je revize, komplexní revize sankčního systému, která by měla mimo jiné zmírnit dopady některých sankcí, zejména úroků, a odstranit některé nesystémové výjimky v této oblasti. S tím je spojeno především snížení reparačních úroků na úroveň standardního úroku z prodlení uplatňovaného v soukromoprávní oblasti. Pokles je o 6 procentních bodů, takže vychází-li úrok dnes na 16 procent, on se počítá podle reposazby České národní banky platné první den kalendářního čtvrtletí, ten pokles v tuto chvíli bude zhruba 10 procent, takže na 10 procent, což bude platit jak pro úroky hrazené daňovým subjektem, čili úroky z prodlení zejména, tak pro úroky hrazené správcem daně.

Rovněž dochází k odstranění nesystémových výjimek v podobě zrušení tolerance čtyř pracovních dnů prodlení s platbou daně a tolerance pěti pracovních dnů u pozdního podání daňového tvrzení. Negativní dopady zrušení těchto tolerancí jsou kompenzovány tolerancí,

zejména zvýšením minimálních hranic pro vznik příslušných sankcí. Dnes tu minimální hranici máme 200 korun, napříště bude 500 korun, takže do 500 korun se úrok počítat vůbec nebude.

Čtvrtým klíčovým tématem je zavedení odbornou veřejností, judikaturou dlouhodobě popptávané možnosti vyplácet formou zálohy části nárokovaných nadměrných odpočtů na dani z přidané hodnoty zadržovaných v důsledku probíhajícího kontrolního postupu. Tato změna povede ke snížení negativního finančního dopadu uvedeného zadržování, současně si ale vyžádá, a to říkám otevřeně, prodloužení doby pro vyhledávání činnosti správce daně o 15 dnů, což zároveň přinese lepší zacílení kontrolní činnosti, méně zbytečných kontrol a zadržovaných finančních prostředků, což bude samozřejmě ve svém důsledku znamenat zajištění dalšího cash flow, peněz do cash flow firem.

Z řady dalších dílčích změn obsažených v návrhu zákona lze uvést zejména rozšíření okruhu méně invazivních způsobů realizace zajišťovacího příkazu, a to zejména o prohlášení o majetku nebo umožnění fyzickým osobám požádat i o změnu daňového identifikačního čísla tak, aby neobsahovalo rodné číslo.

Základní účinnost návrhu zákona je předpokládána prvního dne druhého měsíce následujícího po vyhlášení ve Sbírce zákonů.

Děkuji vám za pozornost a jsem připravená zodpovědět veškeré vaše dotazy. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní prosím, aby se slova ujala zpravodajka pro prvé čtení, paní poslankyně Miloslava Vostrá. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Miloslava Vostrá: Vážený pane místopředsedo, členové vlády, paní ministryně, kolegyně, kolegové, navržená vládní předloha je poměrně obsáhlá, což je patrné už z úvodního slova paní ministryně financí, a je souborem novel celkem osmi daňových zákonů, a to zákona 280/2009 Sb., daňového řádu, o dani z nemovitých věcí, o dani z přidané hodnoty, o Finanční správě České republiky, o Celní správě České republiky, o dani z hazardních her, celní zákon a pak zákon, kterým se mění některé zákony v oblasti daní. Paní ministryně tento výčet zde sice již nastínila, ale považuji za potřebné tady zopakovat ještě jednou, abychom si uvědomili, jaký záběr tento tisk 580, tato navrhovaná novela, má.

Cílem navrhovaných změn je podpora elektronizace, zjednodušení kontrolních postupů, revize sankčního systému a vrácení daňového odpočtu. Předloha zároveň obsahuje dílčí změny právní úpravy, ke kterým dochází na základě vyhodnocení potřeb aplikační praxe, vývoje jiných právních předpisů a judikatury, jakož i na základě poptávky ze strany odborné veřejnosti. Jedná se v souhrnu přibližně o 130 novelizačních bodů, o velké části se tady už paní ministryně zmínila. Stejně jako ona musím zdůraznit, že navrhované změny mají za úkol také legislativně umožnit realizaci projektu Moje daně, tzn. zjednodušit i kontrolní postupy atd., už jsem to tady říkala.

Je potřeba zcela objektivně říci, že ne všechny navrhované změny jsou hodnoceny pozitivně. Například Hospodářská komora kritizuje především prodloužení lhůty pro vrácení nadměrného odpočtu z DPH ze současných 30 na 45 dní, stavební firmy nebo exportéři totiž běžně generují vysoké odpočty a toto prodloužení lhůty by znamenalo krátkodobý výpadek cash flow až v řádech desítek milionů korun. Někteří daňoví odborníci potom zase za problematickou považují nově možnost zahájit daňovou kontrolu korespondenčně nebo zrušení pětidenní lhůty na podání daňového přiznání bez sankce. Všechna tato témata, očekávám, že budou podrobena velké debatě v rámci projednávání druhého čtení v rozpočtovém výboru.

Organizační výbor Poslanecké sněmovny navrhl tento tisk k projednání v rozpočtovém výboru jako garančním. Nemyslím si, že by bylo nutné tento tisk projednávat i v dalších odborných výborech, i když samozřejmě iniciativě se nebráníme.

Vážené kolegyně, vážení kolegové, závěrem dovoluji, abych sdělila, že jako zpravodajka doporučuji tento tisk propustit do druhého čtení. Tolik moje zpravodajská zpráva. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Otevíráme obecnou rozpravu, do které se s přednostním právem jako první přihlásil pan poslanec Miroslav Kalousek, a připraví se pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, budu celkem stručný. Návrhu novely daňového řádu nelze upřít snahu modernizovat ten kodex správným směrem, to nepochybně ano. Ale jako téměř v každém vládním materiálu je tam několik min, které oslabují pozici podnikatelů, zejména těch malých. Dovolte, abych pojmenoval alespoň tři, které pokládám za nejdůležitější.

Tou první je prodloužení lhůty pro vratku DPH z 30 na 45 dní. Neexistuje žádný racionální důvod, proč si tak počínat, kromě snahy vlády vylepšit cash flow státního rozpočtu na úkor cash flow českých, moravských a slezských podnikatelů. To já pokládám za mimořádně nefér. Když se podíváme na inkaso DPH, tak to není malý objem, je to objem řekněme 15 až 17 miliard korun za rok, a to si myslím, že si opravdu nezaslouží podnikatelé, kteří platí daně, produkují hodnoty a ještě mají bezúročně půjčovat státu. Tak to se mi opravdu nelíbí.

Druhá věc je výrazné snížení úroků, které má stát vyplatit podnikateli za neoprávněnou sankci, např. za neoprávněný zajišťovací příkaz, kdy onen 32procentní úrok je v podstatě jediným instrumentem, jak rychle zhojit alespoň část škod, které stát svým protiprávním konáním způsobil.

Snížení více než trojnásobně z 32 na 10 % je potom v prudké kontradikci s onou třetí věcí, která mně výrazně vadí, že naopak sankce za prodlení vůči podnikateli zvyšuje návrh novely daňového řádu pětkrát, tzn. vlastní sankce si stát snižuje třikrát, ale sankce pro podnikatele zvyšuje pětkrát. Vedle toho se výrazně omezuje toleranční lhůta u daní z příjmů a daní z nemovitostí, nesnižuje se jenom u těch daní, kde je platba kratší než v jednom roce.

To jsou tři věci, které pokládám za nepřijatelné. To jsou tři věci, které v onom vztahu stát – podnikatel výrazně vychylují tu možnost zůle ve prospěch státu a v neprospěch privátních subjektů, které nás svými daněmi živí. Pokládám to za nepřijatelné, a proto předkládám návrh na přepracování novely zákona. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže chápu, že to je návrh na vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování v podstatě. (Poslanec Kalousek souhlasí.) Ano, mám poznamenáno.

A nyní tedy vystoupí... S faktickou poznámkou pan poslanec Jan Hrnčíř, ale faktická poznámka je jenom jedna, takže pane poslanče Ferjenčíku, asi půjdete hned v pořadí. Takže pan poslanec Jan Hrnčíř, faktická poznámka. Prosím, vaše dvě minuty, a připraví se pan poslanec Ferjenčík. Prosím.

Poslanec Jan Hrnčíř: Vážený pane předsedající, děkuji. Vážené dámy a pánové, já bych chtěl zareagovat na předřečníky a na to, co tady bylo řečeno. Daňový řád přináší samozřejmě některé pozitivní věci, jak už tady bylo řečeno, např. záloha na daňový odpočet. Tato změna reaguje samozřejmě na stanovisko Ústavního soudu, kdy jsou nadměrné odpočty zadržovány celé, pokud je sporná jenom část, to je nepochybně pozitivní. Samozřejmě i snížení úroků z prodlení, pokud zaplatíte později daň. Samozřejmě je i dobré, že si můžete změnit DIČ, pokud jste podnikající fyzická osoba, že už to nemusí být rodné číslo. Nicméně ta negativa jednoznačně převažují.

Jako problematické vidíme zahájení daňové kontroly korespondenčně, tzn. bez součinnosti s daňovým subjektem, to nepovažujeme za úplně správné. Špatné je i odstranění tzv. liberační pětidenní lhůty pro pozdní podání daňového přiznání. Stejně tak prodloužení lhůty pro vrácení odpočtu DPH z 30 na 45 dnů v neprospěch právě daňových subjektů. A samozřejmě snížení úroků při neoprávněném jednání správce daně – to jsou třeba ty zajišťovací příkazy, kdy stát musel potom doplácet 32 % úroku, takhle si to chce snížit jenom na 10, což je zase v neprospěch daňových subjektů takto postižených. Takže nemůžeme tuto novelu daňového řádu podpořit. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní požádám o vystoupení pana poslance Mikuláše Ferjenčíka a připraví se pan poslanec Vojtěch Munzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, já považuji za extrémně nešťastné, že vláda spojila dvě podle mě zásadně nesouvisející věci, jedna je elektronizace a digitalizace platby a správy daní a druhá věc je hledání dodatečných příjmů státního rozpočtu. Ve finále ten návrh slouží jako jedno z největších navýšení příjmů státního rozpočtu na příští rok, srovnatelné s daňovým balíčkem, o který je teď obrovský spor v Poslanecké sněmovně. Tak tím jednorázovým zvýšením doby pro vrácení nadměrného odpočtu DPH o 15 dnů si stát vylepšuje cash flow o 16 miliard právě na úkor firem.

Mně přijde extrémně nešťastné spojovat tyhle dvě věci, to znamená spojovat platbu daní elektronicky – což by, myslím, v této Sněmovně bylo zcela konsenzuální, ostatně hezky je to vidět u zákona o právu na digitální službu, který už je ve třetím čtení, a všechny strany s ním souhlasí – a paralelně k tomu přilepit vylepšení státního rozpočtu o 16 miliard na úkor firem. Z toho důvodu podpořím návrh na vrácení k přepracování.

Stejně tak si myslím, že je namístě se zamyslet nad změnami v sankčním režimu, kde si stát zase snižuje povinnost odvádět náhradu škody v případě, že udělá chybu v úředním postupu, ale firmám třeba zkracuje některé lhůty. Takže rozhodně nesouhlasíme, a to zcela zásadně, se změnou u zadržování daní firmám a podpoříme vrácení k přepracování, přestože vítáme snahu o digitalizaci správy daně, vítáme, že byl zahrnut náš návrh na prodloužení lhůty pro podání daňového přiznání elektronicky, a nějakou řadu drobných dílčích změn, které jdou správným směrem.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Vojtěch Munzara a připraví se pan poslanec Jan Skopec. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní ministryně, pane ministře, dovoluji mi, abych se také připojil k hodnocení daňového balíčku na začátku s vystoupením paní ministryně. (Ministryně financí

od stolku zpravodajů upozorňuje, že jde o daňový řád.) Daňového řádu, omlouvám se, už jsem tady zblblý tím minulým týdnem.

Z vystoupení paní ministryně k daňovému řádu se může zdát, že je vše krásné a zalité sluncem, ale ono tomu tak skutečně není, protože je tam několik pastí na naše podnikatele a živnostníky. Na začátku, než budu mluvit o těch pastích, kde budu velmi kritický, chci skutečně ocenit na tom návrhu několik věcí, některé už tady byly řečeny, ale jednu věc chci ocenit, že Ministerstvo financí konečně tímto navazuje na rozhodnutí Ústavního soudu, co se týká neoprávněných částí zadržovaných odpočtů DPH. To bych chtěl ocenit, že Ministerstvo financí tady předkládá v rámci daňového řádu řešení této situace. Bohužel ale tento návrh neobsahuje jenom toto, obsahuje další záležitosti, tak přes toto moje ocenění je to pro mě další zákon, který vychyluje jazýček na váhách ve prospěch státu na úkor a v neprospěch podnikatelů a živnostníků. Je to další norma v řadě, která obsahuje prvky, které zmenší toleranci pro podnikatele, zpříšňuje a svazuje se tím podnikatelské prostředí a stát tímto de facto zase snižuje význam podnikatelů a živnostníků ve společnosti. Je to velká škoda, protože, jak jsem řekl, daňový řád obsahuje i prvky, které je nutno ocenit.

S čím máme největší problém, protože je to zase jedna změna, která jednoznačně zhorší postavení podnikatelů, je už zmíněné prodloužení lhůty pro vrácení nadměrného odpočtu DPH z 30 dní na 45.

Dámy a pánové, my si asi dokážeme představit, co takovéto věc udělá v cash flow nejenom těch malých podnikatelů, ale i středních firem, protože tyto firmy nemají dostatečné rezervy, aby další půlměsíc finančně překlenuly. Mnozí z nich žijí od faktury k faktuře a stát se k nim staví takto macešsky. (Poslanec se odmlčel kvůli velkému hluku v sále.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já vás poprosím o klid, aby se pan poslanec mohl vyjádřit.

Poslanec Vojtěch Munzar: Já to pro vás s dovolením zopakuji, protože toto je opravdu pro podnikatele důležité. Tento návrh je výrazným zásahem do podnikatelského prostředí. Prodloužení lhůty pro vrácení nadměrných odpočtů DPH z 30 na 45 dnů – to opravdu bude znamenat obrovský zásah do cash flow nejenom malých živnostníků, ale i velkých firem, které nemají rezervy, aby tento půlměsíc vlastními silami finančně překlenuly. Podnikatelé si také nemohou prodlužovat lhůty na to, co mají zaplatit státu z důvodů různých požadavků k doložení čehokoliv, nebo proto, že je u nich daňová kontrola. Nadále podnikatelé musí vykonávat svou práci bez přerušení a stejně tak musí v platných termínech platit veškeré závazky vůči státu.

Mě překvapuje zdůvodnění Ministerstva financí k tomuto návrhu. Když se totiž zavádělo kontrolní hlášení, tak bylo argumentováno ze strany Ministerstva financí mimo jiné tím, že bude pro stát jednodušší párovat data pro kontrolu DPH, což by mělo vést i ke zrychlení procesu na straně státu. Výsledkem je dnešní návrh na prodloužení lhůty z 30 na 45 dnů pro vrácení nadměrného odpočtu DPH. Je to zase krok v neprospěch podnikatelů.

Mě hrozně mrzí, a jsem rád, že tady je pan ministr průmyslu a obchodu, že Ministerstvo průmyslu a obchodu, které je garantem podnikatelského prostředí, má to v kompetenci, neuplatnilo v připomínkovém řízení žádnou připomínku k daňovému řádu a neuplatnilo připomínku zejména k této lhůtě, a to mě, pane ministře, velice mrzí, protože je to opravdu velký zásah do finančního života firem. A tím pravým důvodem pro Ministerstvo financí jsou kouzla s rozpočtem. Toto opatření – prodloužení lhůty – by mělo příští rok, v roce 2020, přinést 16 miliard korun navíc na úkor podnikatelů a také samozřejmě nějaké peníze za to, že peníze zůstanou vůbec déle na státních účtech. Jak už tady bylo řečeno, je to bezúročná

půjčka státu na úkor živnostníků. Na tom je vidět, že Ministerstvo financí se vůbec neohlíží na nějakou tvorbu přátelského a stabilního podnikatelského prostředí a na potřeby těch, kteří svou činností a platbou daní naplňují státní rozpočet. Naopak se zase tímto házejí aktivním lidem klacky pod nohy a vytváří se pro ně stále více nepřátelské a nepřátelské podnikatelské prostředí.

Praktickou politikou – a můžeme to vidět na tomto daňovém řádu, i na daňovém balíčku, i na dalších zákonech – Ministerstva financí je prohlubování nerovnosti. Na jedné straně podnikatel, kterému se utahují šrouby a zneprůjemňují se mu podmínky, na druhé straně stát, který si zvyšuje pravomoci na úkor podnikatelů. A já tady mohu říci, že pokud nebude vrácen tento zákon k přepracování, tak přijdeme s pozměňovacím návrhem a budeme mít ambici vrátit lhůtu pro vrácení daňového odpočtu zpět na 30 dní.

Druhý bod, který obsahuje tento daňový řád, je už také zmíněné zrušení toleranční pětidenní lhůty, která dnes podnikatelům umožňuje beztrestně podat příznání s pětidenním zpožděním u daně z příjmů nebo daně z nemovitosti a také se bez rizika sankce opozdit o několik dnů s platbou daně. Já jsem rád, že aspoň na základě připomínkového řízení Ministerstvo financí přišlo se změnou placení úroku z prodlení v daňových pásmech na základě této toleranční lhůty, nicméně to se netýká výzev, pokut a dalších úkonů, takže je to zase zpřísnění pro podnikatele.

Třetí bod, který už byl tady také zmíněn, který se nám také velmi nelíbí, je výrazné snížení úroku z neoprávněného postupu správce daně, například správy ze zmíněných zajišťovacích příkazů. V případě úroku za špatné rozhodnutí na straně státu se jedná o jediný efektivní nástroj náhrady škody. A z mého pohledu je to možná reakce na stále více soudních sporů, které Finanční správa prohrává poslední dobou jak na běžícím pásu. (V sále je silný hluk a velmi špatná slyšitelnost!) Místo aby se Finanční správa zamýšlela, zda postupuje citlivě, férově, tak místo toho chce snížit náklady státu na jeho chybná rozhodnutí. Když se sníží tyto úroky, tak to povede jen k tomu, že bude menší obava Finanční správy a pracovníků Finanční správy ze svých vlastních pochybení.

Já si dovolím ocitovat velice krátce... (Odmlka)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já bych vás poprosil o klid v jednacím sále. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Já si dovolím ocitovat velice krátce například připomínky Komory daňových poradců. Cituji: Navrhovaná změna sankčního systému v podstatě zcela maže kompenzaci za chybné postupy správce daně při doměřování a vyměřování daně a při jejím případném nezákonném vymáhání. V popisovaných situacích bude správce daně, a to ještě s velkými omezeními, hradit daňovému subjektu pouze cenu peněz. Takovéto vyřešení je nepřijatelné, neboť vnáší do daňového řízení významnou neodůvodněnou nerovnost.

A já k tomu ještě dodávám, že stát se právě návrhem daňového řádu, těmi formulacemi, které využívá v těch paragrafech, už dopředu snaží alibisticky vyvíňovat ze špatného rozhodnutí, a k tomu může vést například formulace typu: pokud následně vyšly najevo nové skutečnosti nebo důkazy, které nemohly být bez zavinění správce daně uplatněny v řízení již dříve a mohly mít podstatný vliv na toto stanovení. Takže už dopředu touto formulací se Finanční správa a Ministerstvo financí vyvíňuje z nějakých špatných rozhodnutí.

Dále je tam pokuta až 50 tisíc korun za to, že někdo neopravením daňového příznání mohl zmařit správu daně. Je to zase velice vágní formulace. Co to je, mohl zmařit správu daně? Tato formulace umožňuje více pokutovat podnikatele ze strany Finanční správy vlastně

jenom podle toho, jak se ten daný konkrétní úředník vyspí. I sankce by měly mít nějaká svá pravidla. Rozvolněním a obecnými frázemi dojde pouze k jejich zneužívání a nadužívání, a zvláště v současné situaci, kdy známe stávající nepřilíš přátelskou praxi Finanční správy.

Takže dámy a pánové, to jsou důvody, proč podpoříme návrh na vrácení daňového řádu k přepracování. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení pana poslance Jana Skopecčka – zatím poslední přihlášený do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Skopecček: Děkuji pěkně za slovo. Já budu velmi krátký, nicméně je potřeba říci, že se jedná o další zákon z dílny Ministerstva financí, který je nepřátelský k podnikatelům a k podnikatelskému prostředí v České republice. Stává už se to zvykem jako u daňového balíčku, kde paní ministryně zdůrazní ty pozitivní aspekty, které mohou mít nějaké mediální pozitivní body, ale už zamtlčí ty další, které k tomu připojila a které už tak pozitivní nejsou.

Čili na jednu stranu je tu snaha elektronizovat daně a daňové řízení, placení daní, usnadnit ho, ale na straně druhé se tu prodlužuje například lhůta pro vrácení nadměrného odpočtu DPH z 30 dní na 45. To je věc, která samozřejmě zasáhne cash flow malých a středně velkých firem. Stát si vlastně chce pro své účetní triky, tak aby plnění státního rozpočtu vycházelo lépe, ponechávat na úkor podnikatelů na svých účtech peníze, které státu nepatří, které má vrátit, tak si je ponechá o to delší dobu na svých účtech a zaplatí to podnikatelé, kteří budou muset mít jiné rezervy, jinou likviditu na to, aby mohli fungovat. Já zejména tomu prodloužení lhůty pro vrácení nadměrného odpočtu DPH vůbec nerozumím. Vůbec tomu nerozumím, zvláště v situaci, kdy už tu máme nějakou dobu kontrolní hlášení, které bylo schvalováno proto, aby se dalo méně podvádět s daní z přidané hodnoty. Myslel jsem si, a my jsme to kritizovali, my jsme tomu opatření nevěřili, ale myslel jsem si, že když už ho vláda prosadila, tak je to argument pro to, aby třeba právě lhůta pro vrácení nadměrného odpočtu byla kratší. Protože jakou logiku má, když stát získá jasný nástroj na to, aby se podvádělo méně s DPH, aby měl větší kontrolu, a na straně druhé přichází s prodloužením lhůty na vrácení nadměrného odpočtu DPH? To zkrátka nemá logiku, ta logika by měla být obrácená.

Koneckonců minulý týden, když jsme se tady bavili o daňovém balíčku, tak jsme s paní ministryní financí diskutovali o žebříčku Doing Business. Právě lhůta pro to, kdy Finanční správa zadržuje tyto peníze, byla také jedním z důvodů, proč jsme si pohoršili právě v té oblasti placení daní v rámci toho žebříčku, který sleduje kvalitu podnikatelského prostředí v České republice, tak právě v té oblasti placení daní jsme až na 54. místě, tedy podprůměrně oproti celkovému našemu postavení, co se týče kvality podnikatelského prostředí. A to zhoršení oproti minulému roku v tom hodnocení žebříčku Doing Business nastalo právě díky tomu, že stát požadoval delší lhůtu na vyřízení vrácení nadměrného odpočtu. Místo aby vláda v tomto směru zabojovala, aby ta doba byla kratší, abychom se v tom žebříčku zlepšovali a nezhoršovali se tak jako oproti minulému roku, tak vláda přijde s návrhem, kde chce tuto lhůtu ještě rozšířit. Takže tomu já vůbec nerozumím a to považuji vůbec za nejhorší součást daňového řádu, který právě projednáváme.

Další věc, která určitě stojí za to zmínit a která také není přívětivá k podnikatelům, je zrušení té toleranční pětidenní lhůty, kdy podnikatelé mohou beztrestně nebo bez sankcí podat opožděně daňové přiznání. Opět nerozumím, proč se tato lhůta ruší. Jestli stát ukázal, že je ve Finanční správě bezchybný, dokonalý, nezadržuje neprávem nadměrné odpočty, nedělá zbytečné kontroly nebuzeruje daňové poplatníky, tak pak bych chápal, kdyby byl tak

přívětivý, že by zrušil i tento benefit na straně podnikatelů. Ale stát se ve Finanční správě moc hezky k daňovým poplatníkům nechová, daňový systém se nezjednodušuje, úředníci Finanční správy se stali víceméně dráby, kteří spíše jsou přísnější, než aby u nich byla nějaká benevolence, a vedle toho tady máme zrušení toleranční pětidenní lhůty pro podání pozdějšího daňového přiznání.

Stejně tak snížení úroků na straně státu ve chvíli, kdy drží neprávem peníze, je rovněž věc, která míří proti podnikatelům a posiluje roli státu.

Čili ten daňový řád není dobrý, je to další zákon, který míří proti podnikatelům, stává už se z toho u této vlády tradice a myslím si, že je potřeba, abychom to i u těchto, byť to mediálně vypadá, menších věcí, abychom to říkali nahlas. My bezesporu přijdeme s celou řadou pozměňujících návrhů, které budou na podnikatele myslet a které jim nebudou dál víc a víc otravovat život, jak se o to snaží tato vláda.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Skopečkovi. Nyní pan poslanec Kamil Farhan v rozpravě. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Kamal Farhan: Děkuji za slovo, pane předsedo. Já navrhuji zkrácení lhůty na 30 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, děkuji. To je návrh, který je pro toto první čtení možný a odpovídá jednacímú řádu. Kdo dál do rozpravy? Prosím, pane poslanče. S přednostním právem předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Pane předsedo, ještě chvíličky vyčkejte. Já požádám kolegy a kolegyně o klid v sále. Až se kolegové usadí na svá místa, tak jistě bude dostatečné ticho, abyste mohl v klidu své vystoupení přednést. Prosím, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Něco řekli mí předřečníci, nicméně zkusme si to shrnout. Stát zavedl kontrolní hlášení proto, aby efektivněji kontroloval přiznání k DPH. Předpokládám, že se děje softwarově, když se párují ty faktury. Výsledkem je, že stát si chce nechat o 15 dní déle peníze podnikatelů, všech platů DPH. Ne všech podnikatelů, ale plátců DPH, kteří mají nárok na nadměrný..., a to v kouzelné výši 24 miliard. My jsme se bavili o 16,2 miliardy, to je plus do státního rozpočtu, ale protože to je sdílená daň, tak zhruba 7,8 miliardy by na tom vydělaly kraje a obce.

Takže milí plátcí DPH, paní ministryně Schillerová si chce nechat 24 miliard k tomu, aby mohla efektivněji kontrolovat platbu DPH, o čem dlouhodobě tvrdí, že díky skvělému nástroji, kontrolnímu hlášení, to jde mnohem lépe než v minulosti.

Zkusme si říct a zkusme připustit, že je pravdivý argument, že Finanční správa potřebuje o 15 dnů déle pro to, aby dělala kontrolu. Já jsem tedy myslel, že to dělá software, tak já nevím, jestli tam sedí ti úředníci a teď mají papírová dvě kontrolní hlášení, nebo deset kontrolních hlášení, a teď se dívají, jestli to číslo faktury 10190038 je uvedeno v obou kontrolních hlášeních, pak to odfajknou a řeknou, to je v pořádku. Pak bych tomu rozuměl. V éře digitalizace tomu úplně nerozumím.

Ale dejme tomu, že to je pravdivý argument. A kdybychom nechtěli zhoršit podnikatelské prostředí a současně bychom chtěli pro stát získat 15 dnů, tak to má jednoduché řešení. Stačí říct, že daňový subjekt zaplatí DPH, když je plátcí DPH, do 15 dnů po odevzdání daňového přiznání. To znamená, lhůta by zůstala 30 dnů mezi tím, kdy zaplatím, a kdy případně dostanu jiný měsíc nadměrný odpočet. To by bylo opatření vyvážené vůči daňovým poplatníkům a současně by to státu umožnilo o 15 dní déle na nějakou kontrolní činnost.

Světě div se, v návrhu toho zákona to není. My s tím určitě přijdeme. Protože pokud to vláda neodsouhlasí, a vládní většina, pak je evidentní, že jediným důvodem pro tuto změnu je nenasytá touha toho státního otesánka mít víc peněz. V tomto případě jednorázově. To je třeba upřesnit. Jednorázově, 24 miliard. Tato vláda je expert na jednorázové příjmy. Nebudu vás zatěžovat debatou o daňovém balíčku, ale vzpomenu, jak rozprašuje postupně všechny rezervy jednorázově. Příjmy z privatizace, technické rezervy pojišťoven, rezervy zdravotních pojišťoven. Vybrakovala Lesy České republiky, myslím, že 30 miliard za poslední roky do rozpočtu. A teď, světe div se, budeme tam platit, protože přišla kůrovcová kalamita, ten podnik si na to našetřil, ale vláda to utratila, ty peníze.

Tak první dotaz na paní ministryni, zda by souhlasila s tímto férovým opatřením, když stát potřebuje 45 dnů, tak by daňoví poplatníci platili do 15 dnů po podání daňového přiznání. To znamená ne 25. každý měsíc, nebo 25. po skončení čtvrtletí u čtvrtletních plátců, ale do zhruba desátého následujícího měsíce. Nic by se nestalo. Nezhoršilo by se v průměru cash flow v průměru. Některým určitě ano. V průměru by se jim nezhoršilo cash flow pro daňové subjekty. Pak můžeme říct, že ten argument o potřebě delšího období na kontrolu by mohl být pravdivý. Pokud ne, pokud daňový poplatník má platit v den daňového přiznání a stát si jednorázově prodlouží tu lhůtu, tak je to prostě jenom útok na peníze firem a všech plátců DPH, což mohou být i fyzické osoby.

Paní ministryně, já bych chtěl vědět, zda – a vím, že to tak není, stát už dneska neplní své povinnosti. A přestože neprovádí kontrolu, tak velmi často se stává, že 30. den není připsaná částka na účet firmy. Já bych poprosil o nějakou statistiku. Ne dneska, ale jestli by vám mohla dát šéfka Finanční správy nějakou statistiku, jak často se to děje. To je také neoprávněné zadržování peněz.

A pak bych poprosil paní ministryni... (Odmilka pro hluk v sále.) Já počkám, já nikam nespěchám... jestli by mohla nějakým způsobem okomentovat tabulku na straně 82 důvodové zprávy. Ta tabulka se jmenuje Přehled vzniklých reparačních úroků v roce 2018. Rozumím tomu, že za rok 2019 to tam ještě nemůže mít. Úrok z neoprávněného jednání správce daně: 365 milionů korun. Podotýkám to adjektivum "neoprávněného" jednání správce daně. 365 milionů korun.

Paní ministryně, mělo to nějaké personální dopady na někoho konkrétního v té Finanční správě? Že někdo musel způsobit neoprávněné jednání správce daně? A daňové poplatníky to stálo 365 milionů korun. Až budeme projednávat různé pozměňovací návrhy v rámci státního rozpočtu a budu slyšet u částek 10, 20, 30 milionů, že na to nejsou peníze, tak si vzpomeňte jenom na úrok z neoprávněného jednání správce daně – 365 milionů korun. To jsou vyhozené peníze. Kdyby Finanční správa postupovala správně, tak je tam nula, a ne 365 milionů.

Ale mě by zajímal komentář k těm posledním řádkům, protože mně to z té důvodové zprávy nebylo zcela jasné, tak to nechci dezinterpretovat. Takže bych paní ministryni poprosil o krátký komentář k té tabulce. Ona se pak opakuje i v rámci RIA, takže tu tabulku tam máme dvakrát. Asi aby prověřili všímavost čtenářů, zda se ty tabulky objevují na více než jednom místě. Je tam minimálně dvakrát. Říkám to v rámci RIA.

Současně mi dovolu, abych okomentoval návrh na zkrácení lhůty na 30 dnů. No to může navrhnout jen někdo, kdo ten text nechce číst. Teď nevím, který pan poslanec či paní poslankyně to navrhovala. Ale reálně za 30 dnů se ten návrh zákona nedá detailně prostudovat a přispět k tomu případnými pozměňovacími návrhy. Podívejte se, kolik je to paragrafů, jak komplikovaná je důvodová zpráva.

Ne všechno je tam špatně. To už kolegové říkali. Já považuji za výsměch to vůbec navrhovat. A jsem si jistý, že pan poslanec, který to navrhoval, není v rozpočtovém výboru, nebude se tím trápit a pak bude hlasovat podle toho, co mu bude ukazovat vlajkonoš. Takhle

bychom pracovat neměli. Tady žádná lhůta z prodlení nehrozí v této chvíli, to si řekněme otevřeně. Nevidím žádné komplikace. Myslím, že debata o tom bude věcná a racionální. Nicméně jsou tam návrhy, které jsou diskutabilní. Ale vzhledem k tomu, že tento týden je sněmovna, příští týden jsou výbory, uvidíme, jak budou pokračovat mimořádné schůze, tak za 30 dnů se to reálně projednávat nedá. A to nás čeká druhé čtení státního rozpočtu, plno práce my, kteří se zabýváme čísly, máme v rozpočtu, čeká nás třetí čtení státního rozpočtu a do té doby bychom už měli mít nastudováno podrobně a případně podány pozměňující návrhy.

Takhle se to samozřejmě dělat nedá. Ano, pro ty, kterým je to všechno jedno, kterým je úplně jedno, co je v tom zákoně, jenom chtějí mít čárku, že to podpořili, že to jsou vzorní vládní poslanci, že hlasovali pro, těm to možná nevádí. Nám to tedy vadí. Já silně protestuji proti zkrácení lhůty, protože u takového návrhu zákona se to skutečně nedá potom seriózně projednat!

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu předsedovi klubu ODS Zbyňku Stanjurovi. Máme dvě další přihlášky do rozpravy, pana poslance Ondřeje Profanta a Tomáše Martínka. Ale předběhne je jejich stranický kolega s faktickou poznámkou, Mikuláš Ferjenčík. Máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem chtěl jenom stručně reagovat na kolegu Stanjuru, že pokud se nemýlím, tak kolega Farhan je v rozpočtovém výboru.

Ale přesto ten návrh považuji za naprosto neuvážený. Prostě skutečně tento tisk si zaslouží nějaký rozumný čas. Myslím si, že vláda by se určitě chtěla vyhnout tomu, co se stalo u daňového balíčku. A pokud půjdete cestou zkracování lhůt a co největšího tlaku na to projednat to co nejrychleji, tak hrozí přesně to, že se nám zase zablokuje sněmovna. Úplně zbytečně.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní faktická poznámka pana poslance Václava Votavy. Prosím, máte slovo k faktické poznámce, pane poslanče.

Poslanec Václav Votava: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, musím dát za pravdu panu kolegovi Stanjurovi. Já jsem o tom hovořil i na rozpočtovém výboru. On tady citoval číslo 360 milionů korun, které v podstatě daňový poplatník musí dát na vrub rozhodnutí některých úředníků. Zřejmě se jednalo o zajišťovací příkazy.

Pokud daňový poplatník něco opomene, tak platí. Pokud úředník udělá nesprávné rozhodnutí – teď nechci říkat úmyslné rozhodnutí, a víme dobře, potýkali jsme se minulé volební období se zajišťovacími příkazy, když byl generálním ředitelem pan Janeček – tak ten úředník postižen není. Tak já si myslím, že to správné není, paní ministryně. A to by mělo být takto za jakékoli vlády, aby prostě úředník, který dělá nesprávné rozhodnutí – a tady v řadě rozhodnutí šlo o to, že řada firem skončila, a mělo to důsledky i do tragédií rodinných těch podnikatelů, tak bych předpokládal, že z toho budou opravdu vyvozeny personální důsledky a úředník za takové jednání bude postižen. To je prostě normální.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Nyní tedy řádně přihlášený pan poslanec Ondřej Profant. Připraví se Tomáš Martínek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Ondřej Profant: Dobré odpoledne, vážení občané, vážení poslanci a poslankyně.

Já bych předně poprosil paní ministryni, jestli by nám nemohla odpovědět ještě v rámci rozpravy, abychom na to mohli reagovat, protože mě její odpovědi určitě zajímají a byl bych nerad, aby se to protahovalo do dalších čtení. Já jsem si přečetl dvě tiskové zprávy Ministerstva financí. Jedna je z 21. 6. a hovoří právě o projektu Moje daně. Mimo jiné je tam uvedena prezentace, kde je harmonogram, ve kterém se dočtu, že se to bude spouštět v prosinci 2020 a že v roce 2021 dostaneme další funkcionality. Bohužel se nikde již nedočtu jaké. Když jsme se to snažili zjistit na podvýboru pro eGovernment, tak nám to také ještě úředníci nebyli schopni říct. Je pravda, že už je to nějaký čas zpátky, ale celkově si nepřipadám informovaný o tom, co tam opravdu bude a co tam opravdu nebude.

Ale věc, která mě nejvíce trápí, je, že pochopitelně logicky takovýto portál musí pracovat s databází daní, poplatků a všeho tohoto, která je vedena v systému ADIS. Ministerstvo 12. 8. vydalo tiskovou zprávu, že vítězoslavně zvítězilo nad vendor lock-inem v podobě firmy IBM, která systém ADIS dodává na základě smlouvy z roku 1992, z minulého tisíciletí. Bohužel se tam dále dočtu, že předání plných majetkových práv je v roce 2023, nikoliv teď, a musím říct, že to předání plných majetkových práv je teprve začátek odbourávání vendor lock-inu. Pokud máte nežádoucí vazbu na jednoho dodavatele, tak až příprava nového systému, který už je napsán podle současných standardů, není to pouze databáze velmi stará, ve které jsou různé databázové pohledy, tak až ten nový systém je opravdové odstranění vendor lock-inu. A mně z toho tedy vychází, že celé Moje daně budeme dělat dále pod tím vendor lock-inem IBM, nebudeme mít majetková práva, IBM si bude za jakoukoliv operaci účtovat, cokoliv bude chtít, protože v momentě, kdy je jediný dodavatel schopný pracovat s tímto systémem, tak samozřejmě tam není žádný tržní tlak na to, aby se snižovala cena. Protože snižování ceny vzniká v důsledku konkurence.

Takže to by mě zajímalo, paní ministryně, jak se s tímto vypořádáte.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Tomáš Martínek, řádně přihlášený do rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, na jednu stranu bych chtěl podpořit, nebo ocenit, že návrh obsahuje náš pirátský návrh na prodloužení lhůty pro elektronické daňové přiznání, což pomůže občanům i státu a současně to přinese pozitivní motivaci k využívání digitalizace ve veřejné správě. Na druhou stranu jsou součástí návrhu i věci, které jsou proti podnikatelům a mohou ohrozit stabilitu podnikání na českém trhu, jako například zmíněné prodloužení lhůty pro vratku DPH.

Chtěl bych také požádat o větší koordinaci a spolupráci mezi Ministerstvem financí, Ministerstvem práce a sociálních věcí, Ministerstvem zdravotnictví, aby elektronický portál do budoucna plnil funkce jednotného inkasního místa z pohledu občana, tedy aby byly kvalitně propojeny systémy Finanční správy, České správy sociálního zabezpečení a zdravotních pojišťoven. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To byl poslední přihlášený do rozpravy. Ptám se, jestli se někdo ještě hlásí. Ano, s faktickou poznámkou pan poslanec Vojtěch Munzar. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji. Já možná budu reagovat trochu sám na sebe, ale já jsem tady ve své řeči oslovil pana ministra průmyslu a obchodu, co se týká připomínek Ministerstva průmyslu a obchodu k daňovému řádu. Vy jste neuplatnili žádnou zásadní připomínku k tomuto návrhu včetně již několikrát zde zmíněné lhůty na prodloužení těch nadměrných odpočtů DPH o 15 dnů. Takže se vás chci, pane ministře, zeptat, protože jste byl dlouhou dobu i v Asociaci malých a středních podnikatelů, co podle vás znamená to prodloužení lhůty v podnikatelském prostředí a pro malé, střední a třeba i velké firmy. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Nyní pan poslanec Mikuláš Ferjenčík, také s faktickou poznámkou. Prosím, pane poslanče, máte slovo k faktické poznámce.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl za prvé poprosit paní ministryni, aby vystoupila ještě v rozpravě a odpověděla na ty naše otázky, jinak pak mohou reagovat už jenom lidé s přednostními právy, což, myslím, úplně neprospívá kultuře debaty v této Sněmovně. Pak se ani nemůžete divit, když se nám neúměrně natahuje rozprava ve třetím čtení. Tak chtěl bych o tohle poprosit, jestli bychom aspoň na některé konkrétní dotazy mohli dostat odpověď.

A zároveň bych chtěl dát protinávrh k návrhu pana Farhana, místo toho navrhuji prodloužení lhůty na projednání tohoto zákona ve výborech o 20 dní.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za dodržení času k faktické poznámce. Ptám se, jestli se někdo hlásí do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Budeme pokračovat. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Paní ministryně – ano. Paní zpravodajka? Paní ministryně má zájem o závěrečné slovo, prosím, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já samozřejmě přijdu zase na všechny výbory rozpočtové a všechno budu dokládat, analýzy dodávat, tak jako jsem to dělala u daňového balíčku, jako to dělám u všech zásadních zákonů z dílny Ministerstva financí. Ale nyní mi dovoluňte aspoň zareagovat z tohoto místa na poznámky, které během rozpravy zazněly.

Já začnu – myslím, že to byl pan předseda Kalousek, ale to teď je jedno. Rozhodně není pravda, že účelem této novely je získat peníze do státního rozpočtu, nebo do veřejných rozpočtů, jak řekl pan předseda Stanjura. To je vedlejší produkt. (Smích zprava.) A můžete se smát, jak chcete. My jsme projednali – připravujeme tuto novelu dva roky, definitivně se na ní shodla expertní skupina k daňovému řádu, která existuje na Ministerstvu financí několik let, a její účastníci jsou soudci Nejvyššího správního soudu, pracovníci Ministerstva spravedlnosti, v určitých případech i Ministerstva vnitra, veřejná ochránkyně práv, právníci z Nejvyššího státního zastupitelství, samozřejmě z Ministerstva financí, z Finanční správy, z Generálního ředitelství cel, a určitě jsem na některé zapomněla. Z advokátní komory, z Komory daňových poradců. A expertní skupina k daňovému řádu se shodla, po analýze, která se provádí –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně, já vás na chvíli přeruším a požádám sněmovnu o klid. Pokud debatujete o něčem jiném, než je daňový řád, tak zásadně v předsálí. Prosím.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. A expertní skupina se shodla skutečně na tomto postupu a doporučila ho, děláme na něm dva roky, to má všechno samozřejmě stopy a zápisy z těchto jednání v lednu tohoto roku. (Stálý hluk v sále.)

Nevím tedy, nezaznamenala jsem příliš – tu poznámku jsem si udělala – že říkáte, že pětkrát zvyšujeme sankce. Naopak, sankce snižujeme, a velmi zásadně, z dnešních 16 %, kdybych měla přepočítat tu kostru výpočtu, na 10 %. A ty úroky snižujeme na běžnou soukromoprávní cenu peněz, což bylo zase něco, co vyplývalo i dlouhodobě z požadavků judikatury, a –

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Paní ministryně, ještě jednou vás přeruším. Opravdu žádám kolegy a kolegyně o klid. Pokud vedete jinou debatu, tak ještě jednou prosím v předsálí. Pokud se chcete přihlásit do rozpravy – rozprava byla ukončena! A pokud se nám podaří řádně dokončit to jednání, budeme diskutovat o přikázání výborům k projednání, případně o vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování, což jsou dva procedurální návrhy, které musíme rozhodnout, včetně zkrácení doby.

Prosím, pokračujte.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji, pane místopředsedo. Chtěla bych vás upozornit i na to, že v rámci meziresortního připomínkového řízení tuto novelu a i tyto všechny vedlejší související instituty, o kterých jste tu mluvili, podpořil Nejvyšší správní soud svým stanoviskem. Což já považuji také za velmi důležité, protože soudci Nejvyššího správního soudu jsou součástí expertní skupiny a toto jsou věci, které my napříč dlouhodobě konzultujeme. To není ušito za měsíc nebo za dva na Ministerstvu financí.

Co se týče kontroly, kdy tady zaznívaly z vaší strany výhrady k tomu, že kontrola bude zahajována i elektronicky. Prosím vás, to je volba, to nebude povinnost. Pokud subjekt bude trvat na tom, že chce zahájit daňovou kontrolu osobně, tak samozřejmě mu to umožněno bude. Ale naopak setkáváme se i s požadavky, že se cítí být zatěžováni. Takže my tam dáváme volbu, abychom urychlili kontrolní postupy, které samozřejmě s prověřováním třeba i odpočtu nebo jiných daňových povinností souvisí.

Ta otázka lhůty, to tady zaznívalo nejvíc – a já tady ukážu čísla a grafy – otázka lhůty, prodloužení lhůty na 45 dnů, je nerozlučně spjata s tématem zálohy na nadměrný odpočet. Naopak já bych si dovolila upoutat vaši pozornost – a já to všechno budu mít v rozpočtových výborech, donesu, rozdám, klidně pošlu, co bude kdo z vás chtít, tak jako vždycky. Toto je pokles na tom grafu (ukazuje) – mám ho jenom v malém, ale slibuji vám ho všem rozeslat na rozpočtovém výboru – pokles peněz zadržovaných nadměrných odpočtů ve srovnání – začali jsme od konce roku 2014, kdy to byl naposled váš rozpočet, a zavedení kontrolního hlášení od roku 2016.

A podívejte se na ten trend. Ty peníze jednoznačně – to znamená, mám to samozřejmě i v nominálních částkách – zadržované částky nadměrných odpočtů na konci roku 2014 byly víc jak 7 miliard. Na konci června letošního roku je to něco málo, jestli 1,2 miliardy. To jsou peníze, které zůstávají v cash flow firem. To znamená, že jsme zlepšili cash flow, plácnu,

o 4 miliardy korun celoročně. A to díky kontrolnímu hlášení. Protože kontrolní hlášení naopak urychlí prověření veškerých plateb a nezadržuje se takové množství nadměrných odpočtů. A v tom chceme pokračovat. Díky tomu, že... My na vrácení nesporné části odpočtu pracujeme dva roky na Ministerstvu financí. Zařadili jsme do novely daňového řádu, která souvisí s elektronizací a s online finančním úřadem, protože je to jeden zákon a tam musíme tato témata řešit. A v podstatě chceme, aby v cash flow firem bylo ještě více, to znamená, že tím, že vlastně bude Finanční správa zadržovat pouze tu nespornou část. Ale ona musí v té lhůtě – a teď si vezměte, že lhůta je 30 dnů. Jinak pro vaši informaci, já mám benchmark většiny zemí Evropské unie, nebo dá se říct, že skoro všech. A v podstatě země, a dodám vám to zase na rozpočtovém výboru, mohu je říct – jenom lhůty pro vrácení odpočtu: Francie šest měsíců, Itálie tři měsíce, Maďarsko 45 dní, Německo až po odsouhlasení přeplatku, Rakousko šest měsíců, Španělsko šest měsíců, Nizozemsko osm týdnů, Řecko 90 dnů a tak dále. Mám tady celý benchmark, který samozřejmě dodám.

Finanční správa potřebuje, aby mohla provést první párování, druhé párování v rámci kontrolního hlášení a pak ještě vlastně posoudit tu nespornou část, tak potřebuje tu lhůtu o 15 dnů delší. A spojujeme to s razantním snižováním úroků a s razantním zjednodušováním správy daní a i s tím, že úroky budeme počítat až od 500 korun. To znamená, že v podstatě ta lhůta, která tam byla, ta liberační lhůta, de facto nebude potřeba, protože ti malí všichni spadnou tady do tohoto posunu, který v tuto chvíli zavádíme. A tím, že snižujeme úroky, tak v podstatě zůstává zase nějakých 0,7 miliardy minus ve státním rozpočtu, ale zůstanou naopak v kapsách daňových poplatníků. A to je to, co my každopádně chceme, aby se tam promítlo.

Co se týče tabulky, odkdy vzniká výše dně, je součástí důvodové zprávy, odkazují vás na důvodovou zprávu. Jinak samozřejmě zase budu mít všechno na rozpočtovém výboru. A v podstatě to, že jste tady hovořili o nějaké tabulce na straně 81, ta tabulka není o žádných zaviněných částkách úroku. Ta tabulka má vyčísleny úroky z prodlení, které jsou vyčísleny na částku 8 miliard. A pak tam jsou úroky hrazené správcem daně, což je vlastně související s určitým natažením lhůty, nebo když se vrací po rozhodnutí třeba odvolacího finančního ředitelství, tak se tam počítá jakýsi úrok a ten činí 360 milionů. Ale náhrada škoda podle zákona způsobené nesprávným úředním rozhodnutím v podstatě dotčena touto novelou není.

Pan poslanec Profant hovořil o veřejné zakázce na ADIS. Já jsem o tom tady hovořila už v souvislosti s daňovým balíčkem. Já jsem připravena kdykoliv, dala jsem to i do médií – v podstatě to, že paní generální ředitelka podepsala smlouvu s firmou ADIS po třiceti letech – promiňte, s firmou IBM – na to, že ještě čtyři roky budou provozovat tento systém, ale pak nám předají, nebo Finanční správě, takové ty klíče, vysvětlovala jsem to tu několikrát, a díky tomu vlastně mohla být zahájena veřejná zakázka na nový systém, která v tuto chvíli probíhá. Takže to jsou všechno věci, které se podařily po třiceti letech, a já jsem za ně velmi vděčná. Ale to nesouvisí s legislativou, pane poslanče Profante, vůbec s legislativou. To je veřejná zakázka, která – jak ji chcete promítnout do legislativy, to jsem příliš nepochopila.

Co se týče Doing Business, to je pravda. Já mám zanalyzované toto sdělení a postavení České republiky v určitých kritériích, které provádí Světová banka. Skončili jsme na 41. příčce ze 190 hodnocených zemí. V oblasti placení daní paying taxes jsme se umístili na 53. místě oproti loňskému 45. Ano, to je pravda. My jsme sice zůstali na stejných – dělá nám to kritérium, a to je prověřování právě podezřelých nadměrných odpočtů, kde jsme zůstali z loňských 17,7 týdne na 18. A toto je právě cesta, abychom tu lhůtu zkrátali.

A to, že je tam efekt do státního rozpočtu, je prostě vedlejší produkt, to není žádný záměr. Novelu jsme připravovali dva roky a já si troufnu říct, že je to novela, která přináší celou řadu ulehčení podnikatelům, zejména těm malým. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní místopředsedkyni vlády a ministryni financí Aleně Schillerové. A ještě než budeme pokračovat, s přednostním právem se přihlásil předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Paní zpravodajka nemá zájem o závěrečné slovo. Máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já bych dal přednost paní zpravodajce. Slyšeli jsme obvyklý chvalozpěv paní ministryně na sebe samu – jsem přístupna jednání, jsem připravena debatovat, všechno vám dodám. Ale záměrně vystoupila až po ukončení rozpravy, a tím znemožnila debatu. Dnes je to místo, kde máme vést debatu. Ne že na rozpočtový výbor nám něco přinesete. A to jste odmítla, bojíte se té debaty, bojíte se kolegů, nemáte argumenty.

Když si vezmu poslední větu – přináší to veliké výhody zejména pro malé podnikatele. Za 24 miliard. Zeptejte se těch podnikatelů, jestli jsou ochotni vám těch 24 miliard zadarmo půjčit. Já myslím, že odpověď znáte. Pokud ne, tak si sežeňte nějaké stanovisko, kdo by byl pro státu zadarmo půjčovat peníze. Vezměte si ten paradox. Finanční správa, moloch, obrovský moloch, potřebuje 45 dní na to, aby zkontrolovala kontrolní hlášení. Kolik dostane podnikatel, když v té první kontrole je nějaká nesrovnalost, nesrovnalost administrativní? Pět pracovních dnů!

Takže na jedné straně tady máme obrovský státní moloch, kterému 30 dnů nestačí, potřebuje 45 dnů, vybere si na to 24 miliard daňových poplatníků. A na druhé straně chudák malý podnikatel má pět pracovních dnů. To nemůže ani účetní pustit na dovolenou mezi 25. a 30. Protože co kdyby se finančního úřad ozval a co kdyby se čistou náhodou přepsali v jednom čísle faktury? A když neodpoví do pěti dnů, mohou dostat pokutu až 30 tisíc. Úplně jednoduše. A tomu říkáte spravedlivý přístup k podnikatelům? Už mi chybí jenom věta, paní ministryně, že jako obvykle zlepšuji podnikatelské prostředí tím, že jim seberu peníze, tím, že státu prodloužím lhůtu a jsem stejně...

A paní ministryně neříká úmyslně pravdu. Ona říká: To je nějaký úrok správce daně. Paní ministryně, vy to víte stejně jako já, tak na mikrofon – ten řádek, a je to vaše tabulka, se jmenuje úrok z neoprávněného jednání správce daně. Co je na tom nepochopitelného? Kdyby to byl úrok z oprávněného jednání správce daně, tak mlčím a nic neříkám. Ale je to neoprávněné jednání a to paní ministryně přeskočila. To je nějakých 365 milionů, nějaké drobné, toho si vůbec nevšímejte, když přijde něco pozdě nebo odvolací soud, odvolací finanční ředitelství. Ale důležité je neoprávněné jednání Finanční správy a vás, milí podnikatelé, to stálo jenom v roce 2018 365 384 324 koruny české. A jak správně řekla paní ministryně, to tady ještě není způsobena škoda nesprávným úředním postupem Finanční správy. O tom se mlčí.

Nechvalně proslulý bývalý generální ředitel Janeček tady spustil tu lavinu zajišťovacích příkazů, kde Finanční správa prohrává významné procento soudních sporů – a jak byl potrestán? No, nebyl potrestán. Je šéfem Krajského finančního úřadu v Českých Budějovicích. Kde je nějaká jeho osobní odpovědnost? Kde jsou vyčíslené náhrady za prohrané spory? Minimálně za právní zastoupení plus případná škoda, kterou bude stát platit.

A pro pana poslance Votavu – my se shodujeme v tom jeho vystoupení. Víte, pane poslanče prostřednictvím pana předsedajícího, jak stát potrestal ty, kteří způsobili úrok z neoprávněného jednání? No, zvedne jim příští rok plat o 1 500 měsíčně, protože to zvedá všem stejně. I těm, kteří vyrobili sekeru daňovým poplatníkům 365 milionů.

Všimli jste si, že by jedním slovem, jednou větou paní ministryně někdy přiznala nějaké významné pochybení Finanční správy a případně řekla, že to bude personálně řešit ona nebo šéfka Finanční správy? Nikdy. Tady platí omerta. O tom se nemluví. Ruka ruku myje. A mohl

bych pokračovat. Máme v češtině plno hezkých výrazů, jako vyšetřování skončilo, zapomeňte. Vyhozených 365 milionů.

A paní ministryně se bojí rozpravy. Zbaběle vystoupí až potom, kdy kolegové, kteří nejsou vybaveni přednostním právem, nemohou reagovat. A když pak budu muset suplovat jejich roli, tak se zase bude říkat: Ježíš, ta opozice je hrozná, to je obstrukce, už mluví třicet minut, možná čtyřicet, nebo hodinu. Já nevím, kolik nám pan předseda Faltýnek příště přidělí času. Protože on určuje, kdy už jsme toho řekli dost a kdy ne, resp. on to navrhuje a vy mu to schvalujete, abych byl přesný. Jeden hlas nestačí. Je to tak.

Budu o tom mluvit zítra. Prostě opakované vědomé porušení zákona. Já vám zítra budu citovat slib, který jsme skládali my všichni: budu dodržovat Ústavu a zákony České republiky. Vědomě jste to opakovaně minulý týden porušili. A je vám to úplně jedno a ještě se smějete, jak jste na tu opozici vyžráli. My přece víme, že jsme v menšině, že nemůžeme vyhrát žádné hlasování. My umíme do 200 počítat a víme, co je 101 a 99 nebo 108 a k tomu 92, resp. 130 a k tomu 70, takže my nejsme překvapeni, že hlasování nevyhrajeme. Čím jsme překvapeni – k čemu tu většinu využíváte a zneužíváte. Z toho jsme opravdu překvapeni.

A já vám budu zítra citovat, ono to zase zapadlo v tom mediálním šumu – to se ani nestydíte za ta slova, která na vaši adresu řekl Ústavní soud, vy, kteří jste podpořili zákon o zdanění církevních restitucí? Nebyli to všichni vládní poslanci, já moc dobře vím, kdo nehlasoval pro a kdo hlasoval pro. Tak pro těch 114 – tak si to znovu přečtete. Já vím, že to neuděláte, tak já vám to tedy přečtu, co jste způsobili. A místo toho, aby přišlo trošku pokory, tak znovu, opakovaně porušujete jednací řád a ještě se tomu smějete. (Potlesk části poslanců.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: S přednostním právem se ještě hlásí předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Já jenom upozorňuji na jednací řád, že samozřejmě návrhovač má právo na závěrečné slovo stejně jako zpravodaj. To, že ho využije, není zneužití jednacího řádu. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Miroslav Kalousek: To je zajisté pravda, pane předsedající – děkuji vám za slovo – že předkladatel má právo na závěrečné slovo, ale předkladatel byl rovněž požádán některými mými kolegy, zda by odpověděl ještě v rámci diskuse, což paní ministryně neučinila, právě proto, že se té diskuse obává a ví, že její argumenty jsou liché. Takže je to bohužel jenom na nás, kteří máme to přednostní právo, což není až tak úplně fér.

Já si dovoluji jednu poznámku v rámci svého přednostního práva. Paní ministryně nám říkala, jak se na tom zákonu jednoznačně shodla expertní komise složená ze soudců Nejvyššího správního soudu, Komory daňových poradců, advokátní komory. No, já nevím, jak moc se shodla, protože připomínky všech podnikatelských asociací nebyly akceptovány ani v nejmenším a nebyly akceptovány ani připomínky daňové komory, Komory daňových poradců, a nebyly akceptovány ani připomínky České advokátní komory, paní ministryně.

Já mám tady vyjádření pana Ing. Tomáše Hajduška, což je vedoucí sekce správy daní Komory daňových poradců, a ten říká zcela jasně a veřejně, že podle Komory daňových poradců jsou nejvíce problematické ty změny, které věcně s projektem Moje daně vůbec nesouvisí. Jako příklad, píše Komora daňových poradců, lze uvést prodloužení doby pro vrácení nadměrných odpočtů, reformu sankčního systému a zrušení toleranční doby pro placení daně. – Myslím, že všichni, kteří jsme tu vystupovali, jsme tady vystupovali právě proti těmto bodům, a Komora daňových poradců je připomínkovala. A já prostě nevěřím, že v rámci té expertní komise s nimi mohla souhlasit.

Podle Komory daňových poradců dále nejsou bez rizika i změny spojené s navrženou elektronizací správy daní, bohužel ministerstvo nevyužilo novelu k tomu, aby stávající problémy elektronizace odstranilo, naopak vytvořením v podstatě paralelního komunikačního kanálu k datovým schránkám je na další problémy zaděláno, je ve stanovisku Komory daňových poradců. Například z návrhu vůbec není zřejmé, zda má prioritu doručování do stávajících datových schránek v rámci všeobecně užívaného informačního systému datových schránek, nebo do daňových informačních schránek v rámci projektu Moje daně. Tím dojde k narušení právní jistoty ve vztahu k okamžiku doručení.

Kromě samotného odmítnutí připomínek se příslušní odborníci Komory daňových poradců pozastavují i nad způsobem, s jakým k vypořádání připomínek ministerstvo přistupuje. Celkově je přístup Ministerstva financí, které se odmítá hlouběji zamyslet nad dobře míněnými postřehy připomínkových míst, nepochopitelný. Namísto toho je častuje nařčením z neznalosti právní úpravy, tak jako se například stalo České advokátní komoře. Česká advokátní komora předložila své připomínky a ministerstvo jí sdělilo, že neumí zákon.

Závěr je: jako by si Ministerstvo financí přálo, aby všichni zaujali postoj Ministerstva průmyslu a obchodu, jehož připomínky byly pouhou gramatickou korekturou. – Tady je namísto skutečně poblahopřát k mimořádné kolegiální loajalitě panu ministru průmyslu, protože věci, které jednoznačně poškozují podnikatele a podnikatelské prostředí, zanechalo Ministerstvo průmyslu naprosto v klidu a neuplatnilo k nim jedinou připomínku.

Tolik asi, paní ministryně, k vaší expertní skupině, která se tak úžasně shodla.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Ještě jednou uplatní své přednostní právo předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Kdyby byla rozprava, tak sem chodí kolegové z mého poslaneckého klubu. Nemohou, takže supluji jejich roli. Tak ještě k té expertní skupině a ke stanovisku třeba Nejvyššího soudu. Paní ministryně tady přednesla jako úžasný nápad Finanční správy Ministerstva financí, že budou zadržovat jenom tu spornou část DPH, ale zapomněla říct, že to je výsledkem prohraných soudních sporů. Je to tak! Je to tak, jsem to schopný doložit. Prostě prohráli jste, Finanční správa prohrála právě v tomto případě, že to mělo likvidační charakter, že jste nezadrželi pouze spornou část DPH, ale celou částku DPH. A v podstatě na libovolnou dobu. A k tomu si všichni zodpovězte, zda má daňový poplatník někdy libovolnou dobu v komunikaci s úřadem, s Finanční správou. No nemá!

A jenom připomínám těch likvidačních pět pracovních dnů. Ano, pro velké firmy to není problém. To je třeba si říct, ale pro malé firmy, kde je jeden či jedna účetní, často externě, to je hrozně limitující. Ten člověk může také onemocnět, představte si, a 30 tisíc pokuta. Tomu se v podání vládních politiků říká přívětivé podnikatelské prostředí. A pak protestují proti nějakým mezinárodním žebříčkům. Já myslím, že k tomu nepotřebujeme mezinárodní žebříčky. Stačí se těch podnikatelů zeptat, co je rozčiluje a co je šťve. K tomu nepotřebujeme Doing Business. Ten je možná zajímavý pro politickou debatu, ale k tomu, abychom věděli, co ty podnikatele rozčiluje dnes nejvíc, stačí se jich zeptat, a uslyšíte. Nesmyslně vysoké pokuty, nesmyslně krátké lhůty, berníák má na všechno čas, nesmyslně krátká doba na implementaci nových zákonů.

Tak slavný daňový balíček. Možná bude platit k 1. 1. Kdy vyjde ve Sbírce zákonů? Kolik dnů předem? Ne měsíců – kolik dnů předem. Deset patnáct, já nevím, možná šestnáct. Může stát spravedlivě chtít, aby po šestnácti či po sedmácti dnech všichni správně implementovali nový zákon? No může. Má na to tři roky. Ten podnikatel ne, ten už musí první měsíc fungovat od prvního dne. A po třech letech přijde Finanční správa a bude dělat

chytrého, jak to v tom lednu 2020 měli všichni dávno vědět. Dávno poté, co si zpracují vlastní metodické pokyny, jak to kontrolovat, to bude trvat několik měsíců, možná, že let. V tom je zakopaný pes.

Myslím si, že je to typický příklad zákona, kdy se smíchají dvě různé věci. Digitalizace, elektronizace – to si myslím, že má všeobecnou podporu. Kdyby ten návrh zákona obsahoval pouze toto, tak si myslím, že projde relativně hladce Poslaneckou sněmovnou. Když se tam ale přilepí ta touha získat víc peněz, zlepšit podmínky pro stát v neprospěch podnikatelů, tak samozřejmě v debatě na ty problémy narazíme. Na rozdíl od těch, kterým stačí 30 dnů, my ty zákony čteme a jsme schopni si všimnout problematičtějších míst, upozornit na ně. Ale jsme si vědomi té sněmovní matematiky, takže klidně si můžete prohlasovat, že budeme šest měsíců vracet DPH. Já jsem si vědom toho, že máte na to tu sílu, a nějak mě to nepřekvapuje. Jenom si to pak srovnajte s vlastním programovým prohlášením.

Já jsem vám to minule četl, jak budete s dostatečným předstihem připravovat daňové zákony, a balíček sem přišel v červnu, takže to projednáváme. Když jsem se díval, první čtení trvalo dva jednací dny dva dny za sebou, druhé čtení trvalo jeden jednací den, k žádnému zdržení nedošlo, až na to, že přišel pozdě. Už jsem v tisku četl o novém daňovém balíčku na rok 2021. Už by tady měl být. Už by tady měl být, abychom měli dostatek času nad ním debatovat, než zase přijde v červnu nebo v květnu a v říjnu či v listopadu příští rok zase budeme obviňováni, že to zdržujeme, protože jsou krajské volby a senátní volby, a volební kampaň a účelovka a já nevím co všechno.

Diktuje program Sněmovny, diktuje vládní většina. Logicky. Platí to za každé vládní většiny. Pokud se k něčemu dostáváme pozdě, není to problém opozice, ale je to problém vládní většiny. Když se podíváte na ten program 35. schůze, já mám pocit, že k dnešku máme zhruba, já nevím, 250, možná 270 neprojednaných bodů. Zítra budeme zasedat jenom odpoledne, ve čtvrtek je interpelační den, ještě ten nám nezrušili naštěstí, zatím, takže budeme mít dvě hodiny na nějaké zprávy z armádního prostředí, v pátek se možná udělá pár návrhů zákonů, tak nám zůstane 250, možná 260 zákonů. Do toho vláda chrlí další a další nové zákony. Vždycky má k tomu tiskovku, jak je to důležité, jak je to skvělé. Myslím, že by bylo skvělé, kdybychom půl roku kromě státního rozpočtu žádný návrh zákona neschválili. Nic by se nestalo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. S přednostním právem vystoupil předseda klubu ODS. Než budu pokračovat, přečtu omluvy došlé předsedovi Sněmovny. Od 17.20 se omlouvá do konce jednacího dne Olga Richterová a od 18 hodin z pracovních důvodů Pavel Pustějovský. Pokračovat budeme hlasováním o návrzích, které přišly v rozpravě, a to je nejdříve návrh o navrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování. Já vás všechny odhlásím, zagonguji, proto jsem několikrát požádal kolegy a kolegyně, aby z důvodu důstojného prostředí odešli do předsálí.

Až se ustálí počet přihlášených, budeme rozhodovat o návrhu vrácení předloženého návrhu navrhovateli k dopracování v hlasování číslo 205. Počet přihlášených, zdá se, že je správný.

Zahájil jsem hlasování číslo 205 a ptám se, kdo je pro vrácení předloženého návrhu k dopracování. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 205 z přítomných 165 pro 77, proti 69. Návrh byl zamítnut.

Budeme nyní hlasovat o dalším návrhu, a to je zkrácení lhůty pro projednání ve výborech o třicet dnů.

To bude hlasování číslo 206, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 206 z přítomných 170 pro 68, proti 79. Návrh nebyl přijat.

Můžeme tedy pokračovat. Budeme se zabývat návrhem na přikázání ... Pardon, omlouvám se. (Protesty z pléna.) Ještě je tady návrh na prodloužení lhůty k projednání o 20 dnů podle zákona o jednacím řádu.

Rozhodneme v hlasování číslo 207, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 207 z přítomných 170 pro 78, proti 63. Ani tento návrh nebyl přijat.

Budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Garančním výborem je navržen výbor rozpočtový. Má někdo jiný návrh na garanční výbor? Není tomu tak.

Můžeme tedy rozhodnout o přikázání rozpočtovému výboru jako výboru garančnímu v hlasování číslo 208, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 208 z přítomných 169 pro 67, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalším výborům k projednání. Ptám se, jestli někdo navrhuje jiný výbor. Ano, pan kolega Jurečka a pan kolega Profant. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já si dovoluji s ohledem na dopad této novely zákona na podnikatelské prostředí v České republice navrhnout také hospodářský výbor. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Kolega Profant. Váš návrh, pane poslanče.

Poslanec Ondřej Profant: Já bych poprosil o výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, v jehož kompetenci máme eGovernment.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Čili hospodářský výbor.

Rozhodneme v hlasování číslo 209, které jsem zahájil. Ptám se, kdo je pro přikázání hospodářskému výboru. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 209 ze 170 přítomných pro 80, proti 40. Návrh nebyl přijat.

Nyní výbor pro veřejnou správu.

Rozhodneme v hlasování číslo 210, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro výbor pro veřejnou správu? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 210 z přítomných 171 poslance pro 76, proti 55. Ani tento návrh nebyl přijat.

Konstatuji, že tento návrh byl přikázán výboru rozpočtovému jako výboru garančnímu. Jinému výboru přikázán nebyl. Neprošla ani žádná lhůta na zkrácení nebo prodloužení lhůty, a proto je zákonná lhůta 60 dnů platná. Tímto děkuji paní ministryni a místopředsedkyni vlády Aleně Schillerové, děkuji paní zpravodajce a končím bod číslo 34.

Pokračovat budeme bodem číslo

31.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 29/2000 Sb.,
o poštovních službách a o změně některých zákonů
(zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů,
a zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele,
ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 555/ - první čtení podle § 90 odst. 2**

Upozorňuji, že je navrženo tento zákon hlasovat podle § 90 odst. 2, to znamená, abychom schválili zákon již v prvním čtení. Z pověření vlády předložený návrh uvede místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu Karel Havlíček, kterého vítám u stolku. A kolega Leo Luzar je už také u stolku zpravodajů. S přednostním právem eviduji po úvodních slovech, která nemohu přerušit, pana předsedu klubu TOP 09 Miroslava Kalouska.

Pane místopředsedo vlády, udělím vám slovo hned, jak se hlouček před vámi rozpustí a budete mít dostatečně důstojné prostředí pro projednání. Máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, předkládaná novela, kterou se mění poštovní zákon o poštovních službách a změny některých zákonů, je adaptačním předpisem k nařízení Evropského parlamentu a Rady o službách přeshraničního dodávání balíků. Toto nařízení bylo předloženo v rámci takzvaného balíčku o elektronickém obchodu a nařízení samotné ukládá provozovatelům služeb dodávání balíků mimo jiné povinnost poskytovat národním regulačním orgánům všechny informace o svých službách, o počtech zásilek, o jejich cenách a podobně.

Ve své podstatě toto nařízení je již v praxi naplňováno, protože informace o cenách vybraných služeb jsou podle tohoto nařízení provozovateli poštovních služeb poskytovány Českému telekomunikačnímu úřadu, čili není tam nic nového. Následně jsou zveřejňovány na webových stránkách Evropské komise, tak aby si vlastně všichni evropští zákazníci včetně zákazníků e-shopů mohli zvolit pro ně toho nejvýhodnějšího poskytovatele služeb.

Návrh zákona, jak už jsem řekl, má adaptační charakter a představuje tu takzvanou minimalistickou implementaci celého nařízení. Návrh nepředpokládá žádný dopad na státní rozpočet. Tento návrh vláda schválila už 15. července 2019 a vzhledem k jeho minimalistickému charakteru a jednoduchosti vzhledem k termínu adaptace sankčních ustanovení navrhujeme Poslanecké sněmovně vyslovení souhlasu s návrhem již v prvním čtení. Prosím proto o podporu tohoto z našeho pohledu nekontroverzního návrhu a jeho schválení v prvním čtení. Děkuji mockrát.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru průmyslu a obchodu Karlu Havlíčkovi za jeho úvodní slovo. Nyní požádám zpravodaje, aby přednesl svou zpravodajskou zprávu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy a pánové, vážená vládo, jak již tady bylo řečeno panem ministrem, jedná se o implementaci evropské směrnice, která je dle mého názoru docela potřebná, protože reguluje nebo upravuje předpisy v rámci přeshraničního dodávání balíků. Je to terminus technicus vyplývající ze

směrnice, která má docela výrazný dopad na sjednocení evropského trhu v rámci elektronických obchodů, hlavně v rámci e-shopů, jak už tady bylo panem ministrem řečeno. Tato implementace je navržena podle § 90, čili schválení v prvním čtení s tím, že základ je opravdu ta implementace tohoto nařízení plus určení zodpovědnosti na Český telekomunikační úřad, na Českou obchodní inspekci v rámci kontroly tohoto nařízení.

Mimo jiné, a to mě, přiznám se, jako zpravodaje v rámci zprávy mírně zmátlo, nakonec se to v rámci diskuse s předkladateli vysvětlilo, je i úprava textace původního návrhu v rámci právní úpravy znění tohoto zákona, který je současně platný, kdy se upravuje posun v paragrafech, byť text zůstává zachován. Bylo mi řečeno, že to je v rámci zpřehlednění, kdy v úvodních ustanoveních v § 1 se bod vyškrtává, v bodu 2, a ten se zařazuje potom ve vymezení základních pojmů v tom původním znění.

Samozřejmě z tohoto pohledu si myslím, že pokud tento zákon začne platit již podle schválení v prvním čtení, jsme schopni, předpokládám, i zastihnout vánoční trh, kdy obrovské množství dodávek, balíků z přeshraniční spolupráce v rámci Evropské unie může být již tímto zákonem uchráněno před zneužíváním.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu zpravodaji a otevířu rozpravu, do které mám s přednostním právem přihlášku poslance Miroslava Kalouska, a eviduji přihlášku poslance Dominika Feriho. Ještě poznamenám, že podle § 90 odst. 3 návrh nelze projednat podle odstavce 2, vznesou-li proti němu před ukončením obecné rozpravy námitku nejméně dva poslanecké kluby, tedy před ukončením obecné rozpravy, nebo 50 poslanců. Žádný dokument nemám, očekávám tedy vyjádření v této věci. Pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Ano, předvídal jste správně, pane předsedající. Dovolte, abych jménem dvou klubů, ODS a TOP 09, vyslovil veto proti projednávání podle § 90. Za TOP 09 dodávám, že nemáme nic proti implementaci této normy do českého právního řádu, ale nevidíme důvod, proč by se to mělo projednat devadesátkou. Chceme řádné projednání.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Zjednodušil jste mi práci, pane předsedo. Je tedy zřejmé, že budeme postupovat standardním způsobem na tři čtení, tedy v obecné rozpravě nebudou přednášeny jenom legislativně technické úpravy, případně změna účinnosti, ale bude probíhat běžná rozprava. Můžeme tedy podle toho pokračovat, a to vystoupením poslance Dominika Feriho. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Nebudu vystupovat k meritu věci, ale vůbec k procesu projednávání. Oni to ministři zkoušejí. Vždycky to všechno dají devadesátkou a doufají, že to projde. Jenže tady je devět poslaneckých klubů. Jaká je šance, že to projde, když se ty kluby ani neosloví, když za nimi ani nepřijde nějaký parlamentní zpravodaj a neřekne jim, podívejte se, nebo nejlépe samozřejmě ministr nebo náměstek, ale podívejte se, nám na tom opravdu záleží, jsme tam za lhůtami, nestihli jsme to projednat. Ale tady se nic takového bohužel neděje. Myslím, že by patřilo k dobrému zvyku, kdyby se to zkrátka dělo, kdybychom byli oslovováni k těm jednotlivým dílčím věcem, protože pak by ty devadesátky procházet mohly a nemohlo by se stát, že dva kluby, které početně samozřejmě jsou ve velkém nepoměru k těm vládním klubům, dokážou to projednání zablokovat, a tím ministrově zkomplikovat práci.

Takže prosím, kdyby nás mohli členové vlády oslovovat, dokážeme, myslím, vyjít vstříc. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za vystoupení. Nemám žádného přihlášeného do rozpravy, ale musím konstatovat za prvé zrušení omluvy poslankyně Lucie Šafránkové, která je již přítomna, dále se omlouvá Jan Čížinský od 16.30 hodin do konce jednacího dne. Stejně tak od 16.30 hodin do konce jednacího dne Markéta Adamová Pekarová.

Nyní tedy nemám nikoho přihlášeného do rozpravy, ptám se, kdo se do rozpravy hlásí. Pokud nikdo, tak rozpravu končím. Nemáme žádný návrh na zamítnutí ani na vrácení, budeme se tedy zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru.

Předseda Poslanecké sněmovny svým rozhodnutím rozhodl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Má někdo zájem o jiný výbor, než je hospodářský výbor jako garanční? (Gong.) Není tomu tak. Rozhodneme tedy hlasováním o přikázání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Já vás všechny odhlásím. Požádám vás o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými identifikačními kartami.

Jakmile se ustálí počet přihlášených, rozhodneme o tom, kdo souhlasí, aby předložený návrh byl přikázán hospodářskému výboru jako výboru garančnímu.

Zahájil jsem hlasování 211. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

Hlasování číslo 211. Z přítomných 141 poslance pro 140, proti nikdo. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu.

Předseda Poslanecké sněmovny nenavrhl přikázat tento návrh dalším výborům. Má někdo návrh na přikázání jinému výboru? (Hluk v sále.) Není tomu tak. Mohu tedy konstatovat, že tento návrh byl přikázán k projednání výboru hospodářskému jako výboru garančnímu, jinému výboru nebyl přikázán, nebylo rozhodnuto o zkrácení ani prodloužení lhůty k projednání. Končím bod číslo 31. Děkuji panu ministroví, děkuji panu zpravodaji.

Pan místopředseda vlády zůstává u stolku zpravodajů, protože dalšímu bodem je bod číslo

32.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony /sněmovní tisk 582/ - první čtení podle § 90 odst. 2

I zde je navrženo, abychom o něm rozhodli již v prvním čtení. Požádám kolegu Patrika Nachera, který je zpravodajem pro první čtení, aby také zaujal místo u stolku zpravodajů. Nyní z pověření vlády pan místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu tisk uvede. Prosím, pane místopředsedo vlády, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tento návrh byl zpracován v souvislosti s potřebou adaptovat náš právní řád na přijaté nařízení Evropského parlamentu a Rady a principiálně přináší zejména takzvanou zvýšenou míru harmonizace pravidel pro

účinnou a efektivní spolupráci orgánů v dozoru při vymáhání dodržování právních předpisů na ochranu zájmů spotřebitelů v případech přeshraničního obchodování.

A když to teď řeknu trošku česky, tak jde o to, že naše orgány – řeknu příklad, Česká obchodní inspekce, ERÚ, Český telekomunikační úřad, živnostenské úřady atd. – pokud vidí, že v příhraničí podnikatelé – třeba z Německa, z Polska nebo z jiných zemí – nějakým, v uvozovkách, nekalým nebo problematickým způsobem zasahují a ovlivňují to, co je za hranicí určitého zákona, tak mají možnost se obrátit na takzvaný ústřední úřad, což je resort Ministerstva průmyslu a obchodu, respektive Ministerstvo průmyslu a obchodu, které vlastně toto překlápí na stranu našich sousedů, třeba toho Německa nebo Polska. Podstata (nesroz.) té změny spočívá v tom, že se právě s ohledem na přijaté nařízení Evropského parlamentu rozšiřuje dozor na tom trhu ze sedmi na dvanáct možností, to znamená, rozšiřuje se to například na právo na přístup k určitým dokumentům, požadovat informace od jakéhokoliv subjektu, provádět kontroly na místě, přičemž toto všechno by mělo napomoci důslednější kontrole toho, aby nebyl negativně ovlivněn náš spotřebitel.

Vláda návrh této novely zákona projednala, schválila ho dne 26. srpna a v této souvislosti a s potřebou krátké, nebo respektive brzké adaptace českého právního řádu na toto nové nařízení a rovněž vzhledem ke skutečnosti, že se jedná čistě o adaptaci, nebo adaptační novelu zákona, bych vás, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, chtěl požádat o podporu toho návrhu na dnešním zasedání a o jeho schválení již v prvním čtení. Děkuji mockrát.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu místopředsedovi vlády a ministru průmyslu a obchodu Karlu Havlíčkovi za jeho úvodní slovo. Nyní požádám zpravodaje pana poslance Patrika Nachera, aby svou zpravodajskou zprávu pro první čtení přednesl Poslanecké sněmovně. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Patrik Nacher: Pěkné odpoledne, dámy a pánové, vážený pane ministře, kolegyně, kolegové. Jak již bylo řečeno, tak i v tomto případě se navrhuje, aby Poslanecká sněmovna vyslovila souhlas s návrhem již v prvním čtení. Jak již bylo řečeno, vláda to tady nedává na poslední chvíli, to říkám dopředu, protože to bylo schváleno v srpnu. Já tu svou zpravodajskou zprávu, když se podívám autenticky, mám datovanou 5. 9., to znamená, že od té doby se to posouvá právě těmi předchozími body, než na to přijde řada.

Říkám to tady proto, že toto nařízení je třeba adaptovat do právního řádu České republiky tak, aby v celém rozsahu bylo aplikovatelné od 17. ledna 2020, kdy nabývá na účinnosti. Jinými slovy, já bych také byl radši, abychom to projednávali dřív, aby tady nevzniklo nějaké podezření, že se to dává na poslední chvíli a potom se zmiňuje ta devadesátka, ale to, že se to dostalo až v této chvíli, po dvou měsících od té doby, co jsem poprvé zpracovával tu zpravodajskou zprávu, tak bylo dáno tím, jakým způsobem jsme tady projednávali jiné tisky v rámci prvního, druhého a třetího čtení.

Jinak jak již bylo řečeno, návrh vymezuje v zásadě ústřední styčný úřad pro orgány příslušné pro vymáhání konkrétních povinností stanovených v tom adaptačním nařízení. V principu jde o to, že vlivem – a navazuje to na tu změnu předchozí, kterou jsem si také dovolil zpravodajovat a která tady prošla v té devadesátce, kdy s rozvojem elektronického obchodu a digitálních technologií dochází k tomu, že se stírají při obchodování hranice mezi jednotlivými zeměmi, a tudíž se snižuje ochrana spotřebitele u těch nepoctivých podnikatelů, kteří zneužívají tuto formu a někdy skrývají svoji identitu.

Kromě těch zmíněných úřadů, abych nezdržoval, které zde zmínil pak ministr, se v materiálu mluví o Evropském spotřebitelském centru.

Tolik tedy stručná zpravodajská zpráva. Také bych se přimlouval o schválení v rámci prvního čtení v souladu s § 90. Děkuji. Pardon... 90 odstavec 2, abych byl úplně přesný.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Otevírám rozpravu, do které nemám žádnou písemnou přihlášku. Vidím přihlášku z místa pana předsedy klubu ODS Zbynka Stanjura. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Nejdřív bych, pane místopředsedo, požadoval – nemusí to být hned, ale vyjasnění, zda tento tisk, jestli nařízení Evropského parlamentu a Rady EU 2017/2394 z 12. prosince 2017, které máme adaptovat, jestli tento závazek, ta adaptace, vyplývá z mezinárodních smluv, které uzavřela Česká republika – ano, nebo ne. Mně to není zcela jasné, zda to vyplývá – nevyplývá z mezinárodních smluv. Pokud ano, tak konstatuji, že nebyl naplněn jednací řád a přílohou není český překlad úplného znění těchto právních norem, které mají být provedeny, ale nejsem si jistý. Je to dotaz zřejmě na legislativu a nepotřebuji odpověď hned.

Nicméně pan zpravodaj říká, že to není na poslední chvíli, že už to tady leží dva měsíce. Tak skoro bych zatlačil slzu, když si vzpomenu na naše návrhy, které tady leží déle než rok. Ale budme spravedliví. Já jsem říkal, že ta směrnice, nařízení Evropského parlamentu a Rady, byla schválena 12. prosince 2017. Jak dlouho trvalo vládě, než to poslala do českého Parlamentu? Dvacet měsíců. To je na poslední chvíli. Dvacet měsíců trvalo MPO a vládě, než to sem poslaly. Ano, teď to tady dva měsíce leží, ale nevím, co MPO dělalo těch dvacet měsíců. Mně ten zákon zase nepřijde tak úplně složitý, že bychom dvacet měsíců na něm vyšívali dnes a denně, že by tam bylo tolik rozporů mezi ministerstvy, než to vyjasnili nebo odmítli všechny připomínky. Takže tady někdo zaspal, a zaspalo Ministerstvo průmyslu a obchodu, případně vláda. Nevím, kdo v té době byl ministr. Víím, že to nebyl stávající pan ministr, ale to je úplně jedno.

Pan zpravodaj říká, že nechce zdržovat. Nás jste nezdržoval, pane zpravodaji prostřednictvím pana místopředsedy. Naopak my každou debatu vítáme. Myslím, že budeme debatovat i nad tímto návrhem zákona, proto jménem dvou poslaneckých klubů ODS a TOP 09 vznáším veto na projednávání tohoto návrhu zákona podle § 90 odst. 2 a prosil bych o vyjasnění i do budoucna, pokud to budou adaptační či implementační normy, zda to vyplývá z jmenovaných závazků a z jmenovaných smluv, nebo ne. V tom případě musí být vždy součástí český překlad úplného znění právních předpisů, které máme adaptovat, implementovat apod. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Námitku jsem zaslechl, budeme tedy pokračovat v rozpravě podle běžných ustanovení ve třech čteních. A můžeme tedy v rozpravě pokračovat. Pan zpravodaj se hlásí do rozpravy. Pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Já nevím, jestli přesně dodržím tu proceduru, nejsem zas tak zkušený jako kolega Zbyněk Stanjura. Jenom v tom případě, když bylo to veto, tak bych si dovolil navrhnout zkrácení lhůty o 30 dnů.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře, to eviduji jako návrh. Kdo dál ještě v rozpravě? Pan kolega Pávek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Pávek: Já vám děkuji, jenom velmi krátce. Milé kolegyně a kolegové, já mám za to, že už tady proběhl konsenzus, že skutečně nebudeme zkracovat lhůty u implementačních nebo adaptačních norem z Evropské unie, a to proto, abychom donutili ministerstva nám ty podklady dodávat včas, a ne vždycky na poslední chvíli, abychom tady nestáli jako už mnohokrát předtím u jiných norem, kdy je vyvíjený obrovský tlak a říká se: musíte to schválit, ani to nečtete pořádně, my máme už jenom dva měsíce, takže projednávání na výborech honem, honem, zkrácené lhůty... A pak z toho vznikají velmi často nedokonalé a nešťastné zákony, které velmi často ve svém znění jdou dokonce i proti původnímu originálu.

Takže já bych u této příležitosti rád připomněl to, že už jsme tady mnohokrát společně napříč politickým spektrem hlasovali právě proti devadesátce, proti zkráceným lhůtám, tak abychom ta ministerstva naučili dodávat nám materiály včas, s překladem a odděleným textem původního nařízení nebo směrnice a toho, co se tam přilepilo potom na těch ministerstvech, tak aby to bylo i srozumitelné a mohli jsme to lépe na výborech a ostatních orgánech Poslanecké sněmovny projednat a prodiskutovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Pokud se nikdo nehlásí do rozpravy, tak samozřejmě to, co řekl kolega Stanjura, jestli tam chybí ten český text, tak to musí být předmětem jednání ve výboru velmi detailně, protože v tom případě nejsou splněny podmínky legislativních pravidel pro předkládání návrhu do Poslanecké sněmovny a pravděpodobně to budeme muset vzít ještě na jednání organizačního výboru.

Nechci protahovat debatu, pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova. Pane ministře? Není. Pan zpravodaj? Nemá zájem.

Budeme tedy pokračovat, a to návrhem na zkrácení lhůty k projednání ve výborech o 30 dnů. O tom rozhodneme v následujícím hlasování. Já jsem zagongoval, znovu vás všechny odhlásím a požádám o novou registraci. Prosím, přihlaste se svými hlasovacími kartami. Ještě než se ustálí počet přihlášených, konstatuji omluvy došlé předsedovi Poslanecké sněmovny, a to je omluva pana poslance Miroslava Kalouska od 16.45 do 19 hodin z pracovních důvodů a od 17 hodin do konce jednacího dne u pana poslance Martina Kolovratníka.

O návrhu na zkrácení lhůty ve výborech o 30 dnů rozhodneme v hlasování číslo 212, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 212 z přítomných 147 pro 62, proti 64. Návrh nebyl přijat.

Budeme tedy projednávat příkázání výborům. Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo jiný výbor jako výbor garanční? Není tomu tak.

Rozhodneme v hlasování číslo 213, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro hospodářský výbor jako garanční výbor. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 213 z přítomných 148 pro 148, proti nikdo. Návrh byl schválen. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalším výborům. Má někdo jiný návrh příkázání? Není tomu tak. Konstatuji, že tento návrh byl přikázán k projednání hospodářskému výboru jako garančnímu a lhůta k projednání zůstává ze zákona 60 dnů. Končím tím bod číslo 32. Děkuji zpravodaji a děkuji místopředsedovi vlády a ministru průmyslu a obchodu Karlu Havlíčkovi.

Než budeme pokračovat, požádám o předložení dalších tisků podle schváleného pořadu schůze případně si je vyzvednu. (Krátká pauza.) Odpusťte mi krátké přerušení.

Budeme pokračovat bodem číslo 9. Bodem číslo 9 se dostáváme zpátky do programu ve druhém čtení.

9.

Vládní návrh zákona o územně správním členění státu a o změně souvisejících zákonů (zákon o územně správním členění státu) /sněmovní tisk 395/ - druhé čtení

Z pověření vlády předložený návrh uváděl místopředseda vlády, ministr vnitra Jan Hamáček, ale obdržel jsem dopis předsedy vlády, kterým pověřuje pro dnešní jednání pro tento tisk ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha, aby tento tisk odůvodnil. Požádám ho, aby zaujal místo u stolku zpravodajů, a požádám taky zároveň pana kolegu Baxu, aby jako zpravodaj zaujal své místo u stolku zpravodajů.

Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako výboru garančnímu a usnesení výboru vám byla doručena jako sněmovní tisky 395/1 až 3. Prosím tedy, aby se svého úvodního slova pro druhé čtení z pověření předsedy vlády ujal ministr zdravotnictví Adam Vojtěch. Máte slovo, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dámy a pánové, dovoluji mi, abych v rámci druhého čtení stručně uvedl vládní návrh zákona o územně správním členění státu.

Hlavním smyslem tohoto zákona je aktualizovat právní úpravu struktury územně správního členění státu a nahradit stávající, již zastaralý zákon o členění státu pocházející z roku 1960. Základem navrhované úpravy je členění území České republiky na kraje a hlavní město Prahu ve smyslu ústavního zákona o vytvoření vyšších územních samosprávních celků. V této souvislosti se navrhuje zrušit staré kraje. Tyto velké kraje, kterých je sedm a které se liší od třinácti samosprávních krajů, již v současné době nejsou pro výkon veřejné správy nijak využívány.

Podle nové právní úpravy budou obvody jednotlivých krajů členěny na správní obvody obcí s rozšířenou působností. Správní obvody obcí s rozšířenou působností pak budou vymezeny výčtem obcí a vojenských újezdů. Vymezení okresů se v nové zákonné úpravě provádí odvozením od správních obvodů obcí s rozšířenou působností. Pro hlavní město Prahu se zachovává speciální členění na deset obvodů na úrovni okresu. Navrhované řešení bylo konzultováno s dotčenými obcemi i s příslušnými orgány státní správy. Nová právní úprava se nedotkne například soudů a státních zastupitelství, které mají své obvody vymezeny zvláštním zákonem.

Závěrem si dovoluji doplnit informaci ohledně řešení specifické situace v oblasti Turnovska. Ministerstvo vnitra za tímto účelem intenzivně jednalo se všemi dotčenými subjekty a bylo dosaženo shody na úpravě textu návrhu zákona. Touto úpravou by mělo být umožněno zachovat na Turnovsku stávající stav v podobě fungujícího správního obvodu obce s rozšířenou působností a zároveň neměnit příslušnost jednotlivých obcí do okresů. Pozměňovací návrh k uskutečnění popsanych změn si osvojil ve svém usnesení výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Za předkladatele mohu k tomuto pozměňovacímu

návrhu, jakož i k návrhu doprovodného usnesení Poslanecké sněmovny, rovněž přijatému zmíněným výborem, vyjádřit souhlas.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj jako garančnímu výboru. Usnesení výboru máme doručeno jako sněmovní tisky 395/1 až 3. Nyní prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj pan poslanec Martin Baxa a informoval nás o projednání návrhu ve výboru. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Martin Baxa: Dobré odpoledne, vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, milé kolegyně, milí kolegové. Moje informace bude velmi stručná. Výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj se tímto návrhem zákona zabýval na svém zasedání dne 16. května letošního roku na své 22. schůzi, a tak jak již informoval pan ministr, výbor doporučil Poslanecké sněmovně tento zákon přijmout ve znění pozměňovacího návrhu, který předložil pan poslanec Tomáš Martínek a který je obecný, nicméně směřuje právě k naplnění toho, co již zde bylo řečeno, to znamená úpravu poměrů na Turnovsku a Semilsku, a současně k tomu také přijal doporučení o přijetí doprovodného usnesení Poslanecké sněmovny, kterým jsou vláda a Ministerstvo vnitra vyzývány k tomu, aby vydaly vyhlášku, která by tento stav akceptovala. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji. Otevírám obecnou rozpravu. Do rozpravy je jako první přihlášen pan poslanec Dominik Feri, připraví se pan poslanec Martínek. Ještě než pan poslanec přijde, vás seznámím s omluvou. Pan poslanec Karel Schwarzenberg se omlouvá z jednání schůze Poslanecké sněmovny z osobních důvodů dnes od 17 do 19 hodin. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, pan ministr je řádně omluven, to znamená otázku nesměřuji jemu, ale někomu z Ministerstva vnitra, kdo tento přenos sleduje. Při projednávání tohoto návrhu v prvním čtení, bylo to 13. března, jsem požádal pana ministra, aby postavil najisto věc, která se týká výkonu působnosti několika – čtyř ORP mimo svůj správní obvod, konkrétně se jedná o Černošice, Nýřany, Brandýs nad Labem a Šlapanice. On mi samozřejmě slíbil, že mi odpoví písemně, ale dodneška mi odpověď nepřišla. Je to ale poměrně důležitá věc, protože se vlastně upravuje povinnost pro ORP z povinnosti obligatorní na fakultativní možnost zřídit nějaký svůj úřad v Praze, v Brně nebo v Plzni. A mě by zajímaly nějaké bližší detaily, jak s obcemi jednali a jaké s tím mají konkrétní obce záměry. To znamená, poprosil bych pana ministra nebo někoho příslušného, nějakého referátníka, aby mi tyto informace poskytl ještě před třetím čtením. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Další přihlášený do rozpravy a zatím poslední je pan poslanec Tomáš Martínek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Děkuji. Vážené dámy, vážení pánové, chtěl bych jenom krátce ocenit, že došlo k dohodě a konsenzu mezi Ministerstvem financí i zástupci Poslanecké sněmovny a zástupci jednotlivých samospráv na daném pozměňovacím návrhu, který společně se mnou předložili poslanci za Liberecký kraj, a stejně tak jsem rád, že daný pozměňovací návrh byl schválen garančním výborem. Stejně tak jsem rád, že bylo přijato i

doprovodné usnesení, které by mělo zajistit společně s tímto pozměňovacím návrhem, že obyvatelé Turnovska, nebo ORP Turnov, kteří nejsou součástí okresu Semily, budou moci i nadále zůstat součástí tohoto ORP, kam jsou zvyklí dojíždět, je to pro ně nejlepší možná varianta na dojíždění a budou chtít tak i nadále pokračovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Nehlásí. Obecnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova po obecné rozpravě není. Zahajuji podrobnou rozpravu. Hlásí se někdo do podrobné rozpravy? Do podrobné rozpravy se také nikdo nehlásí, takže končím také podrobnou rozpravu. I v tomto případě se ptám na závěrečná slova. Není zájem o závěrečná slova. Nezazněl žádný návrh, o kterém bychom nyní měli hlasovat, takže končím druhé čtení tohoto návrhu. Děkuji panu ministrovi a panu zpravodaji.

Nyní se budeme zabývat bodem

17.

Návrh poslanců Jana Hamáčka, Lubomíra Zaorálka, Kateřiny Valachové, Jana Birke a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu /sněmovní tisk 111/ - druhé čtení

Předložený návrh by za navrhovatele měla uvést paní poslankyně Kateřina Valachová. (Hlasy, že není v sále.) Paní poslankyně Valachová, zástupkyně navrhovatele přichází, mezitím tedy připomenu, že návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání ústavně-právnímu výboru jako garančnímu výboru. Usnesení výboru máme k dispozici jako sněmovní tisky 111/2 a 3. Protože paní poslankyně Valachová je už tady, tak ji prosím, aby za navrhovatele uvedla tento návrh. Máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové, vážená vládo, dovoluji mi, abych za předkladatele, čímž jsou sociální demokraté a demokratky v rámci poslaneckého klubu, uvedla v dalším čtení návrh zákona o celostátním referendu. Po prvním čtení došlo k projednání v rámci stálé komise pro Ústavu a také k projednání v ústavně-právním výboru. Začínám takto nezvykle připomenutím procesu, protože to je důležité pro to, co nyní projednáváme.

Jak víte, Poslanecká sněmovna obdržela několik návrhů toho, jak má být naplněno celostátní referendum, které, jak víte, předpokládá Ústava. Ústava České republiky předpokládá, že existuje zákon o celostátním referendu, a na tuto skutečnost zareagovalo několik politických stran podáním poslaneckých návrhů. Jednak je to tedy ten návrh zákona, který projednáváme z dílny sociální demokracie, druhým návrhem byl poslanecký návrh z dílny SPD a třetím návrhem byl návrh z dílny Komunistické strany Čech a Moravy. V ústavně-právním výboru došlo k tomu, že ústavně-právní výbor se rozhodl vzít tedy za základ projednávání a dalšího projednávání právě sněmovní tisk 111, tedy dále bude pokračovat projednávání na půdorysu zákona o celostátním referendu z dílny sociální demokracie.

Důležité je také podotknout a připomenout, že tato vláda, menšinová vláda hnutí ANO a sociální demokracie, má v programovém prohlášení vlády cíl schválit během svého funkčního období právě úpravu zákona o celostátním referendu. To znamená, že tento programový cíl má také podporu koaličních stran.

Zákon o celostátním referendu, tak jak byl doposavad projednáván z hlediska původního návrhu sociálních demokratů, doznal řady změn. Cílem je najít shodu v síle 120 hlasů poslanců a poslankyň pro prosazení ústavní změny. Víte, že nepotřebujeme jenom 120 hlasů poslanců a poslankyň pro ústavní změnu, ale potřebujeme také souhlas se Senátem Parlamentu České republiky.

Nyní mi dovolte připomenout základní body návrhu zákona, který v tuto chvíli projednáváme, a to v podobě, jak ho doporučil k dalšímu projednávání a schválení ústavně-právní výbor. Ten vyšel z předchozího doporučení stálé komise pro Ústavu. Nyní tedy z hlediska těchto pozměňovacích návrhů a doporučení shrnutí toho, co v návrhu zákona o celostátním referendu ve znění těchto doporučení a těchto pozměňovacích návrhů projednáváme.

Za prvé. Dochází tedy k naplnění zákona, Ústavy a úpravě celostátního referenda. To znamená, že lid, skupina občanů za určitých podmínek má možnost do budoucna vyvolat referendum. Aktuální počet občanů a občanek, kteří se musí podepsat pod vyvolání referenda, je na základě dosavadních pozměňovacích návrhů a shody politických stran, která míří právě tedy k oněm 120 hlasům poslankyň a poslanců, 450 tisíc. Čtyři sta padesát tisíc se možná zdá příliš. Já bych jenom připomenula, že původní návrh počítal dokonce s 800 tisíci hlasy. To znamená, jde o kompromisní řešení. A co se týká počtu 450 tisíc hlasů, tento počet vychází z toho, že jsme si, tady bych řekla želbohu, vyzkoušeli v minulých letech, že skrze petici, což je podobný nástroj, jsou schopni občanky a občané takové množství podpisů sesbírat, pokud se jedná o věc, která je celospolečensky závažně vnímaná. Připomenu, že takové množství podpisů občané a občanky sesbírali a byli schopni shromáždit v rámci závažného trestného činu a následného sběru podpisů občanů a občanek za snížení trestní odpovědnosti dětí poté tedy, co došlo k násilnému trestnému činu a obětí byla také nezletilá osoba. (Odmlka pro hluk.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, prosím o klid, ať má paní poslankyně možnost nás seznámit se závěry výboru i s argumenty navrhovatelů. Prosím, pokračujte.

Poslankyně Kateřina Valachová: Další z principů, který chci připomenout, je to, že občané a občanky České republiky by tedy získali možnost hlasovat pro, či proti na základě předložené otázky, tedy ano, nebo ne.

Důležitá je změna, ke které došlo v průběhu projednávání Poslaneckou sněmovnou proti původnímu návrhu. Stávající text, tak jak ho v druhém čtení projednáváme a případně tedy propustíme dál k dalšímu čtení, počítá s tím, že každá otázka – každá otázka, která bude položena a vůči které tedy bude sbíráno ono množství podpisů, které jsem zmínila, tak každá tato otázka bude podrobena přezkumu ústavnosti Ústavním soudem. Každá. To znamená, je to změna proti tomu původnímu návrhu, který počítal s tím, že pouze na základě kroků vlády může dojít k testu ústavnosti otázky, jsou-li zde pochybnosti. Debatou poslanců a poslankyň jsme také dospěli k tomu, že by nebylo racionální, aby celých 450 tisíc podpisů museli občané sbírat pro každou položenou otázku, o které ještě nevědí, zda je skutečně ústavně položená. Proto je zde speciální podmínka, která postačí – 50 tisíc posbíraných hlasů pro to, aby Ústavní soud se ústavností otázky zabýval, a následně mohli občané a občanky pokračovat ve sběru těchto podpisů a iniciaci celostátního referenda.

Další věcí, kterou chci zmínit oproti tedy původnímu návrhu a která je zase podstatná pro dosažení ústavní většiny ve Sněmovně, jsou otázky, o kterých vůbec můžeme konat referendum, to znamená, o kterých můžeme hlasovat. Co je podstatné, dochází ke změně, že z možné otázky v rámci referenda by měly být napříště vyloučeny jakékoliv změny Ústavy, a

nejenom Ústavy, ale také Listiny základních práv svobod a dalších ústavních zákonů, tedy ústavního pořádku. Tady si dovolím podotknout, že na základě této změny by nebylo možné v budoucnu hlasovat ani o takových věcech, jako je například existence, neexistence Senátu či jiných dalších ústavních orgánů. Takže to je jedna změna směřující k ústavní shodě a většině ve Sněmovně.

Druhou změnou je otázka mezinárodních smluv. Víte, že v souvislosti s celostátním referendem některé politické strany v minulosti hovořily o možnosti občanů rozhodnout se o vystoupení i z mezinárodních organizací nebo dalších závazků mezinárodního charakteru, jako je například vystoupení z Evropské unie nebo vystoupení z NATO. Důležité pro vás a pro projednávání v druhém čtení tedy je to, že stávající podoba nepočítá ani s jednou z těchto možností, to znamená, že naše referendum v České republice by takovou možnost hlasování vylučovalo. V Ústavě nebo v ústavním zákoně o celostátním referendu si pomáháme odkazem na nemožnost hlasování občanů a občanek o mezinárodních smlouvách a závazcích, které spadají pod čl. 10a Ústavy. To je další podstatná změna.

Nakonec bych chtěla zmínit poslední úpravu, protože původní poslanecký návrh sociálně demokratického klubu byl velmi přísný i z hlediska závaznosti a platnosti referenda. Tady jsme opět v diskuzi s ostatními politickými stranami, poslankyněmi a poslanci dospěli k názoru, že napříště by bylo platné referendum tehdy, pokud by se ho účastnilo nejméně 25 % oprávněných voličů a zároveň by nadpoloviční většina takto hlasujících byla pro. Podotýkám, že i tak se jedná o velmi vysoký počet hlasů, který by, řekněme, referendová otázka musela získat. I tady se domníváme, že jsme tady dodrželi to, aby platnost a závaznost referenda byla posuzována přísně, na druhé straně aby se nám nestávalo to, co se stává v jiných zemích, že sice proběhne referendum, ale nikdy není platné, nebo dokonce – tady sice platné je, ale není závazné. Takže i snížením této původně přísněji nastavené podmínky na stav, který jsem popsala, jsme se opět přiblížili tomu, že bychom mohli mít 120 poslanců a poslankyň pro tuto ústavní změnu.

Podotýkám, že inspirací z hlediska tohoto pravidla a možná lepší pochopení občanů a občanek, jak by bylo referendum platné a závazné, jak by bylo posuzováno, tak si můžeme připomenout praxi místních referend, která jsou, řekněme, v případě obcí už hojně využívána, a z hlediska tedy platnosti a závaznosti jsme se inspirovali tedy podobným pravidlem, tak jak už ho občané a občanky znají v rámci místních referend. Samozřejmě máme za cíl tedy také využít to, co funguje, a posunout to na vyšší úroveň, v tomto případě na celostátní referendum.

Vážené poslankyně, vážení poslanci, určitě každá ústavní změna, která je projednávána, si zaslouží plnou pozornost poslanců a poslankyň, protože Ústava je náš nejvyšší zákon, a také je pravdou, že většina politických stran, které zasedly v Poslanecké sněmovně, ve svých volebních programech občanům a občankám ČR, svým voličům a voličkám, tuto možnost, to znamená naplnění Ústavy ČR o možnost hlasovat v celostátním referendu, klást otázky a z hlediska jejich závaznosti se potom dovolávat Sněmovny i vlády a politiků o její přímé plnění, tak toto je Ústavou dlouho předpokládáno a řadou politických stran dlouho slibováno.

Co se týká změn, které jsem vám popsala a ke kterým došlo v rámci ústavně-právního výboru, tedy jeho pozměňovacího návrhu, a také v rámci doporučení stálé komise pro Ústavu Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR, tak všechny tyto změny se snaží respektovat skutečnost, že naše země a její Ústava stojí na základech parlamentní demokracie. Na druhou stranu naše parlamentní demokracie už nyní, řekněme tedy na místní úrovni, a my si přejeme také tedy na celostátní, by měla a má umožňovat občanům a občankám přímo se podílet na věcech veřejných. To je hlavní cíl, který máme, pokud usilujeme o ústavní shodu, o oněch 120 hlasů, které potřebujeme. Chceme umožnit občanům a občankám České republiky, aby nejenom ve volbách do Poslanecké sněmovny nebo do Senátu, ale také skrze referenda,

celostátní referenda, se mohli ve vybraných otázkách, které si vyberou a které položí, přímo podílet na věcech veřejných. To je cíl, který sledujeme.

Já doufám, že v rámci projednávání v druhém čtení, za předkladatele a navrhovatele, protože i my musíme dělat velké kompromisy, velké kompromisy, a na ústavní změnu se dá říct, že skoro vždycky má každý svůj občanský niterný názor, tak jsme vedeni snahou jako navrhovatelé, abychom dosáhli shody a aby si občané a občanky v ČR skutečně mohli v rámci celostátního referenda pokládat otázky, mít na ně odpovězeno, získat potřebnou většinu a následně povolat Sněmovnu či vládu k plnění.

Přeji tedy zdar v rámci rozpravy. A jenom avizuji, že samozřejmě v rámci rozpravy vystoupím také jako předsedkyně stále komise pro Ústavu, abych vás informovala ještě detailněji o usneseních, která stálá komise pro Ústavu přijala.

Na závěr si myslím, že z politického hlediska za navrhovatele musím zmínit ty politické strany, které usilují o ústavní většinu, a je to tedy hnutí ANO, je to sociální demokracie, je to pirátská strana, je to SPD a je to Komunistická strana Čech a Moravy. Tohle jsou politické strany, které usilují o to najít ústavní většinu a občanům a občankám této země možnost hlasovat v referendu a rozhodovat přímo o věcech veřejných chtějí umožnit. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní poslankyni Valachové, která hovořila za navrhovatele. Jak jsem říkal, tak projednával tuto záležitost ústavně-právní výbor jako výbor garanční. Zpravodajem výboru je pan poslanec Jakub Michálek. Prosím pana zpravodaje, aby nás informoval o projednání ve výboru. Máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, informace o projednání v ústavně-právním výboru vám byly doručeny v tisku 111/3. To podstatné, co z něho vyplývá, je, že ústavně-právní výbor doporučil návrh zákona schválit a také doporučil Poslanecké sněmovně, aby schválila ten návrh ve znění komplexního pozměňovacího návrhu, který je uveden přímo v tom tisku. Ten návrh vychází z široké dohody mezi několika subjekty, která byla následně projednána na ústavně-právním výboru. Ústavně-právní výbor také pod římská tři doporučil Poslanecké sněmovně, aby na začátku podrobné rozpravy v druhém čtení hlasovala o tom, aby byl tento komplexní pozměňovací návrh vzat jako základ dalšího projednávání návrhu ústavního zákona, a pověřila mě, abych podal zprávu o výsledcích projednání tohoto návrhu.

Takže já bych doporučil, abychom v rámci podrobné rozpravy na začátku hlasovali právě o tom, že se ten pozměňovací návrh, komplexní pozměňovací návrh ústavně-právního výboru rozeslaný pod tiskem 111/3, vzal za základ projednávání a pozměňovací návrhy se načítaly k tomuto návrhu. Je ke zvážení, zda jsme v tento okamžik připraveni, řekněme, dopracovat pomocí pozměňovacích návrhů ten návrh zákona do finální podoby, protože vím, že tam byly nějaké poznámky k formulaci jednotlivých detailních částí, například ohledně shánění podpisů pod ty dvě různé petice v rámci tohoto ústavního zákona, čili může být ke zvážení Poslanecké sněmovny, zda po schválení toho projednávání ve znění komplexního pozměňovacího návrhu rozpravu nepřerušit a nedat prostor dalším poslancům, aby případně formulovali svoje pozměňovací návrhy v návaznosti na tuto úpravu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Než otevřu rozpravu, tak ještě vás seznámím s omluvami. Paní poslankyně Majerová Zahradníková od 17 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Eva Matyášová z důvodu nemoci v době od 17.30 do 19 hodin, pan poslanec

Václav Klaus od 17.30 z pracovních důvodů a ještě se omlouvá paní poslankyně Helena Langšádlová z pracovních důvodů dnes mezi 17. a 19. hodinou.

Otevírám obecnou rozpravu. S přednostním právem v ní vystoupí nejprve místopředseda Sněmovny Tomio Okamura. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, vítám, že se po dlouhé době na program Sněmovny dostal návrh zákona o referendu. Je to výsledek dlouhodobého tlaku mého i hnutí SPD. Bohužel ale všichni tady víme, že cesta k přijetí tohoto zákona je za současného složení Sněmovny a Senátu v podstatě nemožná. Senát totiž jakýkoliv zákon o referendu přímo odmítá. A takto nám to také bylo řečeno na společné schůzce se Senátem.

Některé sněmovní strany, samozřejmě vyjma SPD, se shodly pouze na vykastované verzi, která v podstatě občanům neumožní hlasovat o nejdůležitějších otázkách. Je vidět, že ani po tolika letech se politici, a to jak noví, tak i staří, nepoučili a možnost, aby občané rozhodovali o svých věcech, stále blokuje, i když dnes kupodivu právě prostřednictvím zákona o referendu. Musím říct, že se nic nezměnilo od časů, kdy prezident Masaryk marně bojoval za demokracii švýcarského typu. Elitářské partaje v parlamentu tehdy i dnes měly a mají stále stejný názor, že občanovi vláda nad jeho zemí nepatří a patří do rukou stranických šéfů. Samozřejmě s tím my v SPD nesouhlasíme.

Československá ústava sice s referendem počítala, ale právo lidu hlasovat bylo velmi omezené. Zamítlo-li Národní shromáždění vládní návrh zákona, mohla vláda vypsát referendum, nechat ho schválit občany. Právo občanů přímo hlasovat tenkrát o volbě a odvolání poslanců dávala Ústava Československé socialistické republiky. To zmiňuji jen proto, že kromě toho, že přímá demokracie funguje v obrovské části světa, tak není úplně neznámý fenomén v českých zemích. Zákon o referendu platí prakticky v celé EU, s výjimkou tří zemí. Kromě naší republiky je to Belgie a Kypr. Obě země děsí referendum o rozdělení země mezi jejich národnostní menšiny. Co děsí třicet let české politiky, také není záhada. Je to vláda lidu.

Mezi požadavky občanů v revolučních dnech po 17. listopadu byla přímá demokracie, a to jak zákon o referendu, tak i přímá volba a odvolávání politiků, a dokonce i šéfů státních podniků. Mocenská klika kolem Václava Havla si samozřejmě ze všeho nejméně přála demokracii. Cílem bylo předání moci jedněm elit druhým. A tak všechny sliby v tomto směru byly následně porušovány. Jako první zmizela ze stolu přímá volba prezidenta, protože tehdy hrozilo, že by vyhrál Dubček, a ne Havel. To vše je dobré vidět, aby nám bylo jasno, proč tu referendum není vítané. A když už ho okamurovci vydupali ze země, pak je třeba ho napsat tak, aby v praxi nefungovalo. To v podstatě je ten takzvaný kompromisní návrh, na kterém se dohodly jiné strany než SPD, a samozřejmě polovina jiných sněmovních stran vůbec referendum ani nechce od začátku, dokonce žádnou variantu.

Jak víme ze zemí Evropské unie, ale i ze zemí například Latinské Ameriky a USA, v referendech se hlasuje hlavně o důležitých, zásadních věcech. V Evropě to primárně byly mezinárodní smlouvy, připojení k Evropské unii, vystoupení z Evropské unie, podpis Lisabonské smlouvy nebo naposledy smlouva s Kanadou. Dosud jediné referendum v České republice ostatně proběhlo právě o připojení k Evropské unii, bez kvora účasti, aby určité platilo. Jak ústavní právníci, tak i my laici vidíme, že právě tady v otázce zásadních mezinárodních dohod týkajících se suverenity země je vůle lidu tou nejvyšší a jedinou oprávněnou mocí, která má rozhodovat. Logicky tato země stále patří jejím občanům a Ústava jasně říká, že veškerá moc v naší zemi patří lidu. Bohužel většina politiků má přesně opačný a zcela jasně protiústavní názor, že veškerá moc patří jim a občané o důležitých věcech rozhodovat nesmějí.

Naše hnutí SPD je jedinou stranou v Parlamentu, která prosazuje přímou demokracii, tedy tu skutečnou demokracii. Naopak Piráti, KSČM, ČSSD a hnutí ANO se tady dohodli na tom vykastrovaném, nefunkčním návrhu, kde lidé nemůžou vůbec hlasovat o zásadních věcech, a zbylé strany v Parlamentu, v Poslanecké sněmovně, to znamená STAN, TOP 09, KDU-ČSL a ODS, dokonce referendum úplně odmítají, v podstatě ony odmítají jakoukoli verzi. Ale já se dostanu ještě k podrobnostem.

Samozřejmě chápu odmítavý postoj k demokracii u elitářských formací, jako je knížecí TOP 09, nebo strany lobbistů, jako ODS či lidovci. Uniká mi ale, proč se snaží upřít občanům vládu v jejich zemi sociální demokraté, ANO a Piráti. Všechny tyto partaje se tváří jako strany pro obyčejné lidi, skutečnost je ale, jak vidíme, jiná. Hodně absurdní je pozice Pirátů, kteří přišli s pozměňovacím návrhem, který už tak osekaný a nefunkční návrh referenda z pera ČSSD omezil ještě více. Piráti měli přitom referendum ve svém volebním programu a tady si můžete přímo porovnat, jak Piráti zcela flagrantně nejenže porušují svůj program, který slíbili svým voličům, ale dokonce prosazují pravý opak. Dovolte mi zkráceně citovat z jejich webu, co občanům slibovali a slibují Piráti. Takže to vezmeme postupně.

Za prvé. Piráti slibovali ve volbách a slibují na webu zákonodárnou iniciativu občanů, která umožní sepsat petici s návrhem zákona, návrhem se zabývat Parlament nebo zastupitelstvo, a pokud požadavkům nevyhoví v zákonem stanovené lhůtě, rozhodne referendum. Další, co slibují Piráti na svém webu, nebo co slibovali, je – závazná referenda na úrovni celého státu, krajů a obcí. Občané v nich rozhodnou o návrzích zákonodárné iniciativy nebo o zásadních návrzích Parlamentu – v závorce: změny Ústavy, mezinárodní smlouvy, členství v mezinárodních organizacích, vojenské základny a podobně. Konec závorky. Zdůrazňuji, že tam mají napsány ty mezinárodní smlouvy, což je například členství v Evropské unii. Dále Piráti slibují a slibovali na svém webu lidové veto, kdy pokud občané nasbírají dostatek podpisů pod petici požadující zrušení schváleného zákona či vyhlášky, musí tento předpis být schválen nebo odmítnut v referendu.

Budu citovat dále. Piráti slibovali přímou volbu významných politických i stranicky nezávislých postů legislativy, exekutivy, justice, státních úřadů, správních rad a kontrolních orgánů. Budu citovat dále. Piráti slibovali možnost odvolání vysoce postavených státních představitelů na základě petice s podpisy voličů a následného hlasování. U nepřímo volených orgánů mají občané právo na základě petice rozhodnout o předčasných volbách. Takže to je to, co slibovali Piráti, a teď navrhuji úplně pravý opak.

Pro pobavení mi dovoluji ocitovat z pirátského znění pozměňovacího návrhu pár vybraných bodů, to znamená, jakým způsobem se Piráti za dva roky ve Sněmovně totálně změnili, a navrhuji dokonce pravý opak. Takže z vašeho pozměňujícího návrhu, který je zveřejněn a z kterého já přímo čerpám: Takže v referendu se podle Pirátů nesmí rozhodovat například o základních právech a svobodách zaručených ústavním pořádkem nebo mezinárodními smlouvami. Dále o změně Ústavy a ústavního pořádku. Dále o státním rozpočtu a věcech znamenajících zásah do právní úpravy nebo do správy daní, poplatků nebo jiných obdobných plnění. Dále o porušení závazků, které pro Českou republiku vyplývají z mezinárodního práva, nebo o věcech, které by k porušení těchto závazků nevyhnutelně vedly. Znovu zdůrazňuji, že to je návrh Pirátů, o čem se nesmí rozhodovat v tom referendu, píšou. A dávám to do protikladu toho, co slibovali.

Dále se nesmí podle jejich pozměňujícího návrhu hlasovat o členství České republiky v mezinárodní organizaci nebo instituci. Dále se nesmí podle návrhu Pirátů hlasovat o ustanovování jednotlivých osob do funkcí a o jejich odvolávání z funkcí. Dále Piráti zakazují ve svém pozměňujícím návrhu k referendu hlasovat o individuálních právech a povinnostech a také o vypovězení nebo přijetí mezinárodní smlouvy podle článku 10a Ústavy České republiky.

Takže Piráti dnes otočili o 180 stupňů a zdůvodňují to tím, že občané nejsou na demokracii zralí, že je třeba jim ji dávkovat postupně. To je tedy, jako kdybyste ve volbách slíbili třeba zvýšení důchodů o tisícovku a po volbách byste řekli: zvyšovat se bude jen o 10 korun, protože důchodci nejsou na zvyšování důchodů ještě zralí a musí si na to zvyknout.

Tomu, že někdo zákon o referendu nechce, protože prostě vládu občanů nechce, rozumím a respektuji takový politický názor. Chápu, že socialisté a ANO, kteří se k referendu nesměle přihlásili pod naším tlakem, ve skutečnosti žádné funkční referendum nechtějí, ale očividná prolhanost a proradnost Pirátů vyrazí doslova dech.

Dámy a pánové, vloni proběhl ve Sněmovně malý seminář k zákonům o referendu a zúčastnění odborníci na státní právo se jednoznačně shodli, že jediný ústavně konformní návrh je návrh SPD, a to právě proto, že neomezuje právo občana vykonávat moc přímo, tak jak mu to už dnes umožňuje česká Ústava. Zmínili samozřejmě příklady z Evropy, kde samozřejmě není právo hlasovat o mezinárodních úmluvách nijak omezeno, není to právo, ale naopak občané o takových závazcích, které nějak zasahují suverénně do jejich země, hlasovat musí.

Dámy a pánové, je přece jasné, že rozhodovat o zemi má nejvyšší právo ten, komu ta země patří. Je také stejně logické, že například o penězích by měl právo rozhodovat ten, kdo je platí, a nejenom ten, kdo je utrácí. I tady máme zdokumentované statistiky z USA a Evropy, kde se jasně ukazuje, že tam, kde mají občané v referendu právo, nebo dokonce povinnost rozhodovat o výši daní, jsou na jedné straně daně nižší a současně tu je vyšší spokojenost se službami, které za ty daně stát poskytuje, než ve státech, kde tuto možnost občané nemají.

Ten boj domnělých i skutečných elit proti demokracii je nekonečný, ale dovolte mi, dámy a pánové, abych vás ujistil, že běh času nezastavíte. Přímá demokracie, tedy program hnutí SPD, si razí cestu Evropou i celým světem a skutečně není otázka, zda zvítězí u nás, ale je to jen otázka kdy.

Dámy a pánové, krátce před 30. výročím listopadových událostí, kdy lidé na ulicích žádali přímou demokracii a referenda bez výjimek, máte možnost dokázat, že se k jejich programu odkazu 17. listopadu skutečně hlásíte. Nebo je ta slovní hra na demokracii jen vaše politické divadlo.

Znovu připomenu, že mě pobavil pirátský pozměňovací návrh, který v podstatě popírá jakékoliv možnosti hlasování. Ale samozřejmě bychom to nebyli my v SPD, kdybychom nedali možnost ostatním stranám, které zradily svůj program, aby svoji pozici neprodleně napravily. Proto samozřejmě představím svůj pozměňovací návrh, který je již vložen v systému. A samozřejmě doufám, že Piráti budou zpytovat svědomí a budou hlasovat pro náš pozměňovací návrh SPD, který opět uvádí ty jejich sliby zpátky tam, co naslibovali voličům. Nikoliv to, co tady teď předvádějí, tu otočku o 180 stupňů.

Takže dovolte mi krátce představit svůj pozměňovací návrh s číslem 2040, je širší. A samozřejmě, protože ty strany – Piráti, hnutí ANO, ČSSD a KSČM – se shodly na tom, že návrh na konání referenda, jak jsem koukal do systému, že je k tomu potřeba 850 tisíc podpisů, a teď tady slyším, že 450. Takže neuvěřitelné číslo. Takže já to samozřejmě usnadním těm stranám, co to myslí skutečně vážně, například Pirátům, takže navrhuji pozměňovací návrh, aby se nahradilo tady to číslo číslem 100 tisíc. A kdyby náhodou to někomu připadlo málo, tak jsem vložil ještě další pozměňovací návrh – protože jsme tady osamoceni, hnutí SPD, ti, co prosazují zákon o referendu, tu demokratickou verzi, tak dalším mým pozměňovacím návrhem je 250 tisíc. Abychom dali prostor i těm, kteří se obávají

referenda, ale přesto by ho asi chtěli, tak buď můžete hlasovat pro můj pozměňovací návrh 100 tisíc podpisů, nebo 250 tisíc podpisů.

Dále samozřejmě chceme, aby v referendu mohla rozhodovat nadpoloviční většina těch, co se účastní referenda. Což zase tady ten takzvaný kompromisní návrh tam dává nějaká omezení. Takže my chceme, aby jako to bylo u referenda při vstupu do Evropské unie. Tady přesně vidíte to pokrytectví. Když tady proběhlo jedno jediné referendum v historii České republiky, jedno jediné celostátní referendum, tak to bylo bez kvora, aby to určitě dopadlo. A teď vlastně, když my chceme to stejné referendum opakovat, například o členství v Evropské unii, tak se tam nasazují kvora a nikdo to tady nechce. Přitom je to ten stejný občan, jenom o pár let starší, a přitom je to ten stejný občan, který rozhodoval o tom vstupu do Evropské unie.

Takže my chceme, a je to můj další pozměňovací návrh, aby prostě ta prostá většina, která přijde k referendu, rozhodla. Je to demokratické. Vždyť prezidenta České republiky v přímé volbě může zvolit jeden člověk, když ostatní neprijdou. Senátora může zvolit jeden člověk, když ostatní neprijdou. Prostě prostá většina. Dokonce i poslance může zvolit jeden člověk, když by jiní, hypoteticky řečeno, nepřišli. Prostě je to prostá většina, tam není žádné kvorum pro zvolení senátora nebo prezidenta. A najednou když se jedná o referendum, to znamená, když se nejedná o to, aby ty lidi politiky zvolili za každou cenu k teplým korýtkům, tak už se dávají vysoký kvora, aby občané nemohli nic rozhodnout. A Piráti s tím souhlasí. A o jiných stranách ani nemluvě pochopitelně. Ti si dokonce jenom hrají divadlo na to, že aby tady jakoby nějaké referendum bylo, přitom vůbec nebude funkční. A o žádné zajímavé otázce nebude možno být hlasováno.

Takže my chceme tu prostou nadpoloviční většinu, jako to bylo u vstupu do Evropské unie. Proto znova jenom zdůrazňuji, já se divím, že ti stejní lidé prosazovali referendum o vstupu do EU, a teď jsou proti tomu, aby to stejné referendum, nebo na jiné téma, bylo za stejných podmínek.

Samozřejmě já ve svém pozměňovacím návrhu vracím do té vaší vykastované verze možnost hlasovat o mezinárodních smlouvách. Ano, my chceme, aby občané mohli hlasovat o našem členství v Evropské unii či v NATO. A proč jim to upíráte? Já to nechápu. Čí je ta země? A hlavně, vy jste nechali hlasovat občany o vstupu do EU, a teď nechcete hlasovat o vystoupení? Tomu vůbec nerozumím. Já to považuji přímo za drzost tohleto vůči občanům. Děláte z nich hlupáky. Takže to bude další pozměňovací návrh.

A samozřejmě kdyby někomu dělalo problém, právě jak to vidíme třeba u Pirátů a u dalších stran, které si hrají jenom na prosazování demokracie, tak kdyby opravdu byl problém to, že nadpoloviční, čistá prostá většina by měla rozhodovat v referendu, tak dávám prostor i těmto rádoby demokratům. Takže jsem dnes ještě dal pozměňovací návrh, aby 10 % oprávněných voličů bylo kvorum, 20 % a 30 % ještě. Takže čtyři varianty dávám těm, kteří by chtěli lavírovat. Abychom to přesně demaskovali, abychom demaskovali všechny ty, co tady říkají a lžou, lžou navenek, že chtějí funkční referendum.

Takže jednotlivě si budeme hlasovat, jednotlivě i o těch kvorech. Aby se to přesně ukázalo, jak kdo to myslí s tím referendem správně, všechno je vloženo. Protože já, když jsem chodil ještě na ty vaše schůzky do té doby, kdy už jste se pak začali dohadovat sami nad tou komedií, nad tím divadýlkem, tak tam padlo naposledy, že kvorum 35 % by snad mohlo být nějak přijatelné. Proto jsem dal těch 30 % taky do toho svého jednoho pozměňováků, to už je docela blízko. Ale samozřejmě říkám, že náš návrh je ten, my chceme tu prostou nadpoloviční většinu, aby mi tady zase někdo nepřekrucoval.

Vždycky tady někdo, nějakí mladí, ne mladí ne, ale nějakí trollové, vždycky stáhnou videa, sestříhají si je a pak vždycky kolujou – to je jedno, věk nehraje roli, já nevím, jestli je

mladěj, nebo starěj ten člověk, mně je to jedno úplně, nechci se nikoho dotknout, aby mě někdo nechytal za slovo. Ale chci říci, že nějací trollové vždycky, bůhví odkud, vždycky potom sestříhnou video a vždycky zmanipulují vyjádření tak, jak se to komu hodí.

Takže tady předkládáme kompletní sérii pozměňováků. My samozřejmě chceme, aby se referendum ve stejné věci mohlo konat nejdříve po uplynutí tří let ode dne oznámení výsledků hlasování v předchozím referendu. To taky je jeden z pozměňovacích návrhů, které jsem tam vložil jménem SPD.

Takže těch pozměňováků je tam celá řada. Myslím, že už jsem to tady představil. A my jsme to schválně strukturovali tak, ty pozměňovací návrhy k tomu vašemu nefunkčnímu a nedemokratickému návrhu, aby opravdu se pak nikdo nemohl vymlouvat, až bude předvolební kampaň a zase někdo bude říkat, že chtěl referendum, tak abychom si ta hlasování všechna poznamenali, vyjeli, všechna si ofotili, abychom to pak mohli všude ukazovat, že ten – a máme tady vyjetý i ten politický program, který to sliboval na webu, já jsem to tady ocitoval všechno. A pak si to hezky všechno porovnáme, jak kdo vlastně v tomto ohledu hlasoval, jak kdo chce skutečnou demokracii.

A není to nějaký naschvál nebo něco, já jsem neřekl nic nepravdivého. Já jsem se dokonce díval na ten pirátský pozměňovací návrh i na stránkách Sněmovny, jestli tam opravdu je. Ano, je tam, je to tak. Takže já jsem se schválně na to díval, protože já jsem nevěřil svým očím. Mně to poslal kolega, s kterým jsem spolupracoval na přípravě podkladů, a já jsem říkal počkej, pošli mi ten link, pošli mi ten odkaz. Je to možný, že Piráti navrhli takový pozměňovací návrh, který je o 180 % jiný, než slibovali na jejich internetu? A ono to tam fakt bylo. Já jsem říkal, no tak to je opravdu. Já jsem si teda myslel všechno možný, ale tohleto je opravdu pirueta par excellence.

Takže děkuji moc za pozornost a doufám, že projde teda Sněmovnou nějaký funkční návrh. A samozřejmě pro nás je důležité v SPD, aby odešel funkční návrh o referendu už ze Sněmovny. Protože pak dáme černého Petra Senátu. A já to říkám na rovinu, já chci dát černého Petra Senátu. Protože oni se tváří, jak jsou potřební, oni se tváří, jak jsou demokratičtí. A v podstatě, všichni jsme na těch schůzkách byli, kdy pan Kubera, předseda Senátu, řekl jménem ostatních senátorů, že vlastně Senát většinově žádný zákon o referendu vlastně nechce. Ten blokuje zákon o referendu, tak je to potřeba přeložit. Blokuje zákon o referendu. Já se ptám, k čemu pak je ten Senát, když blokuje vůli lidu a naplnění Ústavy. To je v podstatě protiústavní. Takže já opravdu s tímhle nemůžu souhlasit.

Takže děkuji za pozornost a podrobně se budeme tomu zákonu o referendu věnovat a budeme to podrobně sledovat. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S přednostním právem vystoupí místopředseda Sněmovny Vojtěch Píkal. Mezitím, než přijde, vás seznámím s omluvami. Pan předseda Vít Rakušan od 17.45 do 21 hodin dnes z důvodu jednání a pan poslanec Václav Votava dnes od 17.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji, pane předsedající. Vážený členové vlády, vážená paní poslankyně, vážení páni poslanci, já jsem nečekal, že budu vystupovat po takovém projevu, nicméně jsem se přesto přihlásil.

Já bych chtěl samozřejmě poděkovat za to, že tady byl představen pirátský program. Je třeba rozlišovat mezi dlouhodobým programem a volebním programem. Volební program pro tyto volby jasně říkal, že – kde to mám, pardon – podpoříme zavádění prvků přímé demokracie, přímou volbu a odvolatelnost starostů, celostátní referendum, občanské veto,

neslučitelnost funkcí vykonávaných na plný pracovní úvazek. Tak neslučitelnost funkcí vykonávaných na plný pracovní úvazek už v nějaké podobě odešla. Co se týče občanského veta, tak návrh zatím předložen není, to je pravda, protože jsme prostě v tomto jednání zablokováni projednáváním tohoto tisku a hledáním nějaké shody.

Chtěl bych říci, že nebylo cílem nechat se zvolit předsedou Poslanecké sněmovny proto, abychom tady mohli donekonečna opakovat svůj program, ale proto, abychom mohli něco z něj aspoň prosadit. Takže cílem tohoto návrhu není prosadit zcela náš program, protože to je zjevně nemožné, protože prostě ovládáme pouze 22 mandátů, nikoliv 120, ale cílem je najít nějakou shodu, se kterou se dá pracovat a kterou lze prosadit v tomto volebním období.

Já bych chtěl poděkovat velice paní poslankyni Válkové, za kterou jsem přišel jako první potom, co se objevil návrh na celostátní referendum v systému, a porovnal jsem jejich a náš program a našli jsme nějakou základní shodu, nad kterou se potom pracovalo dál.

Jak tady zaznělo, co se týče zákonodárné iniciativy, lidového veta, odvolatelnosti nebo třeba schvalování změn Ústavy, to jsou všechno návrhy, které během této diskuse nad návrhem zákona o celostátním referendu zazněly, ale to jsou jiné nástroje, které je třeba předložit a projednat zvlášť. Já samozřejmě budu velice rád za takové návrhy, ať už se jedná o zákonodárnou iniciativu občanů, tak aby se mohl předložit rovnou zákon, se kterým by se pak Sněmovna musela vyrovnat, nebo ať by se jednalo o lidové veto, tedy možnost lidu vetovat nějaký návrh zákona. To jsou všechno samozřejmě (nesroz.), které by určitě dávaly smysl, nemohou ale být součástí návrhu zákona o všeobecném referendu, zvláště když některé strany, které ve Sněmovně ovládají, pravda, více mandátů, požadují, aby tam nebyla Ústava, aby tam nebyly mezinárodní smlouvy, aby tam nebyla základní práva a svobody. Ostatně myslím si, že otázky základních práv a svobod by snad ani neměly být otázkou referenda obecně, protože se přece jenom jedná o základy našeho demokratického státu. Tolik k tomu obecně.

Ted' k pozměňujícímu návrhu, který je tam načten, což je sněmovní dokument 2345. Tento dokument je velice podobný tomu návrhu, který nakonec schválil ústavně-právní výbor, a jak jsem pochopil, tak byl navržen jako výchozí dokument, takže já bych potom počkal asi na začátek té podrobné rozpravy, abych věděl, k čemu mám když tak předkládat pozměňující návrhy.

Samozřejmě tento návrh zákona, tak jak byl předložen, vychází z nějakých kritérií od nás. My bychom si představovali, že občané budou schopni hlasovat třeba i o mezinárodních smlouvách. Tady je potřeba se zastavit, protože ten návrh, ten společný, jak je načten, umožňuje hlasovat o mezinárodních smlouvách, akorát ne o všech, akorát ne o těch, kde předává Česká republika některá práva jinam, to znamená mezinárodní smlouvy podle článku 10a. Ty jsou vyloučeny, ale samozřejmě je možné hlasovat o jiných mezinárodních smlouvách, takže – ted' mě nenapadá – třeba nějaké společné zdanění nebo nějaké letecké záležitosti by se tím určitě hlasovat daly, ale určitě najdeme i nějaké mezinárodní smlouvy, které by byly zajímavé.

Pak se ještě zastavím u kvora, jak se nakonec podařilo domluvit podpisy, domluvit množství hlasů, které je potřeba pro to, aby byla věc závazná. Podařilo se domluvit, že místo toho, aby počet podpisů, které je potřeba sebrat, byl neúměrně vysoký, přes 8 (800) tisíc, tak se to podařilo snížit na 400 tisíc, resp. 450 tisíc v té dohodě, a to už je realistické číslo. Je třeba říci, že petice s takovým množstvím, protože se skutečně podařilo sebrat navíc, je v přípravě jak návrh zákona, který umožní elektronické sbírání petic, tak je vlastně ted' v legislativní přípravě návrh o všeobecné správě voleb, kde je možnost sbírat petice v elektronickém systému, takže já věřím, že pak bude tohle číslo daleko lépe dosažitelné. Ale samozřejmě tento návrh přišel do legislativního procesu až poté, co jsme předložili náš návrh,

nebo co se přišlo s touhle dohodou podoby zákona o celostátním referendu, ale právě jakoby předpokládáme, že k tomuto ústavnímu návrhu zákona bude ještě prováděcí zákon, který potom umožní sběr podpisů na petice elektronicky, což podle mne velice dobře umožní sebrat těch 450 tisíc podpisů, ale samozřejmě my se osobně nebráníme nějakým návrhům na snížení toho počtu. To se potom uvidí ve finálním hlasování.

Pak bych se zastavil u druhé věci, a to je ta závaznost, kdy to referendum bude závazné. Protože my nechceme referendum, které jakoby něco odhlasuje, a pak se neví, co se bude dít dál. Nechceme orientační referenda, kdy se můžeme, vláda nás občanů může zeptat na to, jak si to představujeme, a pak to nějak dopadne, a pak se budou hádat, jestli to bylo závazné, nebo ne a jestli podle toho musí konat, nebo ne, jak se to teď děje v Británii. My chceme referendum, které skutečně zaváže vládu a zaváže Parlament, že podle něj musí konat. A podle toho tam jsou také nastaveny ty lhůty závaznosti, kdy prostě vláda je povinna konat podle výsledků a Parlament nemůže dělat nic proti výsledkům, a to po jasně danou dobu. To je k té závaznosti.

A teď k té závaznosti výsledku hlasování. Já myslím, že ten kompromis, který se podařilo dohodnout, který vede k tomu, že nebudou existovat kampaně, které by odrazovaly lidi od toho, aby šli volit, nebo že nebudou existovat ty nejhorší možné případy, kdy referendum se stane platným a závazným, protože ti, co byli proti výsledku, tak přišli a hlasovali proti, ale díky tomu, že přišli, tak dokázali naplnit to kvorum, tak tomu se nám podařilo zabránit a já to považuji za velmi dobrý kompromis. Takže je tam navrženo 25 % občanů, že musí přijít a hlasovat pro, a to je jednoznačně dosažitelné. Když se podíváte na to, kolik občanů hlasovalo pro jednotlivé prezidentské kandidáty ve druhém kole nebo kolik hlasuje třeba i v parlamentních volbách, tak to je jednoznačně počet, který je dosažitelný, a tudíž je možný. Navíc je tam to ustanovení, že hlasování se budou konat společně s volbami, takže není problém, aby byla vysoká účast.

Tady se hodí možná připomenout, že už jsme dokázali pro přímou demokracii i tady ve Sněmovně něco udělat a že prošel pozměňující návrh, který umožnil, aby se referenda na obecní a krajské úrovni konala společně s evropskými a jinými volbami, a již toho bylo využito.

Tolik k předchozímu a vlastně i k představení kompromisního návrhu.

Za nás samozřejmě by bylo pěkné, kdyby občané mohli hlasovat i o ústavních změnách, o zásadních věcech a podobně. Ale na to tady není shoda. A samozřejmě když hlasujete o prostém zákonu nebo nějaké prosté věci a když hlasujete o ústavní věci, o nějaké zásadní věci, tak by měla vzniknout i zásadní shoda. To znamená, že by tam měla být jiná kritéria toho, kolik přijde voličů, kolik voličů se vysloví pro, protože není možné, abychom o tak zásadních věcech, jako je naše členství v mezinárodních organizacích, rozhodovali nějakou těsnou většinou, kde rozhodlo možná také to, jestli ten den přišlo, nebo ne, kam se má společnost vydat. V takových případech je podle mě lepší, aby se chápalo, jaké jsou většiny, ale aby se nemuselo konat a následovalo když tak další vysvětlování a rozhodování, případně nějaké další, lépe připravené a lépe informované referendum, kde se dosáhne zásadní shody nebo třeba kde bude ta otázka položena jinak, tak, aby na ní mohla vzniknout zásadní shoda.

Tolik k ústavním záležitostem.

Já samozřejmě uvítám, když přijdou i návrhy na zákonodárnou iniciativu nebo lidové veto. Co jsem tak během těch diskusí o zákonu o celostátním všeobecném referendu zaznamenal, tak pro některé strany, které nepodporují návrh na všeobecné referendum, by třeba i to lidové veto nebo ta zákonodárná iniciativa byly přijatelné, takže uvidíme, třeba ještě takový návrh se objeví.

Já vám děkuji. Myslím si, že ten návrh je dobrý kompromis, a předpokládám, že bude vybrán na začátku podrobné rozpravy jako ten základ a pak k němu budeme podávat pozměňující návrhy. Snad bych jenom ještě poprosil, abychom nenavrhovali zvýšení kvora na 30 %, když je tam domluveno 25 %. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane místopředsedo. Svého přednostního práva ještě využije místopředseda Sněmovny Tomio Okamura. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já jsem tady slyšel, vážené dámy a pánové, od místopředsedy Sněmovny za Piráty Vojtěcha Pikala prostřednictvím pana předsedajícího výmluvu, že prý to byl kompromisní návrh. Tak to asi těžko, protože návrh, který vy jste tam vložil, byl vložen 28. 2. 2019 pod číslem 245, ale po vás byla vložena ještě další novela, další úprava, od paní Válkové. Takže garant tohoto tisku za hnutí ANO paní poslankyně Helena Válková ještě 14. 4., dva měsíce po vložení vašeho návrhu, vložila svůj návrh, takže neříkejte, že to byl kompromis, když samo hnutí ANO tam má vložen svůj návrh dva měsíce později. Vy se prostě vymlouváte!

Takže já to znovu opakuji, Piráti prostě zradili program. Není to kompromisní návrh, protože kdyby byl kompromisní, tak hnutí ANO tady má 78 poslanců, a všichni víme, že bez jejich hlasů tady ústavní změna rozhodně nemůže projít. Prostě je tam vložen návrh, kde Piráti na jednu stranu na webu slibují, že chtějí, voličům slíbili, obelhali voliče, že chtějí závazná referenda, v nichž rozhodnou občané o návrzích, například změny Ústavy, mezinárodní smlouvy, členství v mezinárodních organizacích, a ve skutečnosti jste tam vložil právě jménem místopředsedy Sněmovny Vojtěcha Pikala, je tam vložen návrh, který zakazuje hlasovat v referendu o změně Ústavy a ústavního pořádku, zakazuje občanům hlasovat o členství České republiky v mezinárodních organizacích, a budu konkrétní, například v Evropské unii či NATO. A teď jste se tady vymlouval prostřednictvím pana předsedajícího, že prý to byl kompromisní návrh. Tak evidentně nebyl, protože vy jste ho tam vložil jménem vás, takzvaný kompromisní, 28. 2. pod číslem 2345, ale pod číslem pozměňovacího návrhu 2596 je tam vložen 14. 4. 2019 návrh paní Válkové, největšího poslaneckého klubu, garanta v podstatě tohoto tisku za hnutí ANO. Takže co to tady říkáte, co to ale vykládáte prostřednictvím pana předsedajícího o kompromisu? Že to je kompromisní návrh? Není. Prostě vy jste zradili program, ale to, že, samozřejmě znova říkám, vy jste to aspoň jakoby verbálně slibovali, pak jste nesplnili, otočili jste. Samozřejmě pro mě je mnohem horší ten, kdo jakoby v předvolební kampani, třeba hnutí ANO a ČSSD říkaly, že nějaké referendum chtějí, a pak to v podstatě totálně zabily jakoby nefunkční variantou.

Z tohoto pohledu už si vážím spíše ODS, protože ODS od počátku říkala, že žádné referendum nechce. Že bude úplně proti referendu. Referendum odmítá také KDU-ČSL, STAN, odmítají ho také TOP 09, TOP 09 to říká také na rovinu. Dobře. Já s tím sice nesouhlasím, ale je to férové, kdy typicky ODS a pan Kalousek z topky, ti říkají úplně na férovku, my žádné referendum nechceme. Lidovci říkali, jako by něco to, ale pak také se přiklonili k tomu, že už nic nechtějí, žádné referendum, a STAN také. Dobře. Je to férové. Prostě máte svoje voliče, přiznali jste to hned zkraje, že je to vláda elit, to, co prostě prosazujete, že nechcete umožnit referendum. Dobře. Určitá skupina voličů tady jistě v České republice je, která nechce referendum, a je to v pořádku. Ale to, co se mi fakt nelíbí, je, když někdo má na webu prokazatelně tyhleto parametry, pak navrhuje pravý opak a vkládá do systému, pak říká, že je to kompromis, přitom dva měsíce potom se tady vkládá od největšího poslaneckého klubu ještě i vlastní návrh paní profesorky Válkové, který evidentně nebyl do toho vašeho kompromisu začleněn, nebo to byl ještě dodatečný kompromis, je to prostě galimatyáš. Takže to je vše, co jsem chtěl říct. A znovu bych chtěl vyzvat, protože bych byl

velice rád, kdyby Piráti se vrátili k předvolebním slibům, co slibovali na webu, a mají možnost hlasovat pro naše pozměňovací návrhy, které tam vložilo SPD, a já myslím, že pak to zase bude v pořádku, protože se to zase uvede zpátky, ale pochybuji, že to tak bude. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Teď jsme v následující situaci s pořadím řečníků. Nejprve vystoupí s faktickou poznámkou pan poslanec Marek Benda, pak je s přednostním právem přihlášen pan předseda Michálek, paní poslankyně Valachová se také přihlásila, ale v této fázi projednávání navrhovatel nedisponuje přednostním právem, takže to беру jako přihlášku k faktické poznámce. Pan poslanec Benda s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, vážená paní navrhovatelko, vážené dámy, vážení pánové, já jsem chtěl zareagovat na to, co říkal pan místopředseda Okamura. Dokonce ani ne v tom druhém vystoupení, kde nás pochválil, ale v tom prvním vystoupení, kde podle mého názoru chybně přistoupil na mylný výklad Ústavy, který už tady asi 15 let prezentuje pan místopředseda Filip, a velmi bych prosil, abychom na něj nepřistupovali.

Ústava nepředpokládá, že musí být stanoveno referendum. Ústava jasně říká, a bohužel to v projevu pana místopředsedy Okamury zaznělo, Ústava jasně říká, že ústavní zákon může stanovit, kdy lid vykonává státní moc přímo. Může stanovit. Může tak stanovit jednorázově, jako se již jednou v historii České republiky stalo právě k referendu o přístupu k Evropské unii, nebo tak může stanovit obecně, tak jak se snaží prosadit navrhovatelé.

Jenom bych prosil, ten, kdo je proti obecnému referendu, není proti české Ústavě. Já jsem u tvorby té Ústavy byl. Záměrně jsme to tam takhle napsali, a snaží se nás takhle už asi 15 let balamutit pan místopředseda Filip, že to povinné je. Není to povinné. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Faktická poznámka paní poslankyně Valachové, po ní faktická poznámka paní poslankyně Válkové. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Já jen stručně. Musím zareagovat na rozpravu a vašim prostřednictvím především na pana poslance Tomio Okamuru. Já samozřejmě chápu, že referendum je srdeční záležitost SPD. Na druhou stranu, řikejme si tady pravdu. Já jsem v rámci své úvodní řeči připomněla, že nejde jenom o to mít 120 hlasů ve Sněmovně, ale ještě potřebujeme souhlas Senátu. To znamená, jakékoliv kompromisy, které se snažíme udělat, které se snažíme udělat, samozřejmě děláme i tak, aby opravdu referendum mohli začít občané a občanky využívat. Možná to nebude to nejširší referendum, ale rozhodně to bude funkční referendum a věříme, že poté, co vlastně lidé budou mít možnost přímo se vyjadřovat k věcem veřejným, postupně později tyto možnosti rozšíříme. Ale znovu chci říct, tady potřebujeme 120 hlasů a zároveň potřebujeme také souhlas Senátu. V opačném případě nebudou mít lidé nic, o čemž tedy předpokládám, že si to nepřeje ani SPD.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Válková a ještě s faktickou poznámkou se přihlásil pan předseda Okamura. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Bohužel přednostní právo nemám, tak aspoň faktickou poznámku, když jsem přihlášená.

To, co tady slyším, tak bych chtěla uvést v něčem také na správnou míru. Já si myslím, že nejenom SPD prosazuje, jak tady řekla paní poslankyně, celostátní referendum jako svoji srdeční záležitost. My to máme v programu a také chceme celostátní referendum, byť zde není v ústavním zákoně, v Ústavě, jasně, jak řekl pan poslanec Benda vašim prostřednictvím, stanoveno, že musí, ale ten ústavní zákon říká, že může stanovit, kdy lid vykonává státní moc přímo. A my si myslíme, že už nadešel čas, aby se tak stalo.

Ale v rychlosti. To referendum, tak jak je navrženo, pane místopředsedo Okamuro, vašim prostřednictvím, pane předsedající, je funkční a bylo by funkční. Když si vezmete, že prezidenta volilo v prvním kole kolem pěti milionů oprávněných voličů, v druhém kole pět a půl milionu a nadpoloviční většina ho potom zvolila, více než dva a půl milionu, tuším, tak toto je postavené tak, že z těch osmi milionů oprávněných voličů by se musely dostavit a v podstatě volit zhruba čtyři miliony, říkám zhruba čísla, a z nich nadpoloviční většina, ta minimální, kdyby vyjádřila svůj souhlas, tak jsou to více než dva miliony. Čili když jsme zvolili prezidenta a byli jsme toho schopni v přímé volbě, proč bychom se nemohli vyjádřit přímo v nějakém rozhodnutí v rámci celostátního referenda?

A poslední věta, opravdu poslední. Zapomíná se na to, že Česká republika je součástí určitého mezinárodního společenství. Evropské unie, Rady Evropy, a právě proto vylučujeme některé otázky z možnosti konání celostátního referenda. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan místopředseda Sněmovny Okamura s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, mě tady velmi nemile překvapilo, co tady řekla předsedkyně komise pro Ústavu Kateřina Valachová z ČSSD. Čili vy vůbec nemáte informace? My jsme byli na společné večeři vedení Senátu a Poslanecké sněmovny. Za nás se zúčastnil pan předseda Sněmovny Vondráček, pan místopředseda sněmovny Vojtěch Píkal tam byl také, já jsem tam byl a další. Za tu druhou stranu tam byl například předseda Senátu pan Kubera a další. Já tedy, upřímně řečeno, ta jména ani neznám, těch místopředsedů Senátu, protože je příliš nikde moc nevidím, takže se omlouvám, že nemůžu jmenovat další, ale byli to místopředsedové Senátu. A tam bylo jasně na můj dotaz před svědky řečeno, byli tam i kancléři, byl tam na té večeři i pan kancléř Morávek a další, na můj přímý dotaz, jestli Senát nechá vůbec projít jakoukoliv verzi zákona o referendu, jakoukoliv jsem řekl, pan Kubera tam řekl: Ne. Já vám tady říkám na rovinu, že Senát nenechá projít žádnou verzi o referendu! A já jsem (nesroz.) ještě řekl, kdo na té večeři byl, což teď nevím, kdo tady ze sálu byl, myslím, že možná nikdo další, že to bylo vedení Sněmovny a vedení Senátu, nebo jestli tam byla paní místopředsedkyně, nevím – tak já jsem se ptal: řeknete to novinářům, kteří čekají venku? A pan předseda Kubera řekl, že ne, že to novinářům říkat nechce. Velice dobře se na to pamatujeme. Takže co tady mluvíte o kompromisní variantě? Co říkáte, co bude chtít Senát, když ti nám na rovinu řekli, že to nechtějí? Takže to není pravda, co říkáte.

Druhá věc je, že jsem se vylekal, co tady řekl místopředseda Sněmovny pan Píkal. On řekl, že Piráti nechtějí vlastně hlasovat o mezinárodních smlouvách, to znamená o členství v EU či NATO, protože není možné, aby se těsnou většinou rozhodlo o členství v takových organizacích. Například těsnou většinou. No tak to jsem si poznamenal, tu větu, to je perla. To je zřejmě náhled Pirátů na demokracii. Takže referendum ne, protože by někdo mohl nějakou těsnou většinou, bůhví jakou, rozhodovat. No to je neuvěřitelný!

Místopředseda PSP Petr Fiala: Poslankyně Valachová s faktickou poznámkou, po ní poslanec Navrkal. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Jako předsedkyně stálé komise Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky pro Ústavu samozřejmě Sněmovně musím tady vyjádřit zásadní rozhořčení, že jsem na této večeři nebyla, samozřejmě, když se tam tedy jednalo o ústavních změnách. Doufám, že budu příště pozvána.

Kompromis z hlediska toho, co by mohlo mít naději na úspěch v obou komorách, samozřejmě projednáváme na oficiálních setkáních stálých komisí pro Ústavu obou komor Parlamentu, Senátu i Sněmovny, což samozřejmě všichni členové vědí. To, že se Senát staví k formě referenda tak, jak ho připravuje Poslanecká sněmovna, a usiluje o 120hlavou podporu, negativně, to je pravda. Na druhou stranu my máme čisté svědomí, například z hlediska ústavních změn, že jsme v tomto ohledu vyšli vstříc, to znamená, že v tuto chvíli referendum neumožňuje změny ústavního pořádku. Pokud Senát i tak neumožní občanům a občankám České republiky možnost využití referenda, je to jeho odpovědnost, ale my máme čisté svědomí. Myslím si, že jsme hodně odpracovali, ten kompromis odpovídá kompromisu. Řekla jsem už na začátku, že žádná z politických stran není stoprocentně spokojená. Co je ovšem podstatné, poctivě usilujeme o to, aby lidé možnost přímo se účastnit na věcech veřejných měli.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Poslanec Navrkal, faktická poznámka. Prosím, máte slovo.

Poslanec František Navrkal: Děkuji. Já bych jenom prostřednictvím předsedajícího rád reagoval na slova Tomia Okamury. Jde o to, že to, že tady by měly být různé standardy pro přijímání nějakých rozhodnutí. Tak to přece platí i tady v Poslanecké sněmovně, třeba právě když rozhodujeme o změnách ústavního pořádku jako teď, že prostě tady to musíme přijímat nějakou větší většinou, než je nadpoloviční. Nechápu, proč se tomu tak divíte. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. A nyní s přednostním právem pan předseda Michálek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, pan místopředseda Okamura tady citoval z našeho dlouhodobého programu, o kterém se vyjadřoval tak, že je to náš program, se kterým jsme šli do voleb. Ale my jsme šli do voleb s volebním programem, protože náš dlouhodobý program je na desítky let dopředu. A my si uvědomujeme, že v rámci volebního období nemůžeme prosadit všechno.

Proto jsme v tomto volebním programu slíbili, že podpoříme zavádění prvků přímé demokracie, například celostátní referendum. Slíbili jsme, že to podpoříme, že se to stane. Ne že o tom tady budeme mluvit další čtyři roky. Vy jste tady seděl v minulém volebním období čtyři roky prostřednictvím předsedajícího, vy jste měl možnost to prosadit, ale teď se tady vyjadřujete zase jenom: My, my, my, my. My to takhle chceme s našimi 22 hlasy, nebo teď možná už méně hlasy.

Ale my, abychom to schválili, potřebujeme ústavní většinu. Jinak to vždycky skončí jenom povídáním. A to my tady přece nebudeme další čtyři roky, abychom tady dohromady už osm let povídali o tom, že slibujeme referendum. Ne. My jsme do toho šli s tím, že to referendum v tomhle volebním období zajistíme, a to v té podobě, aby to nevedlo k nějaké katastrofě, aby si to lidi vyzkoušeli, protože tady pěstujeme demokracii. Máme 30 let od doby, kdy tady skončil komunistický režim, a nemůžeme očekávat, že se tady ta demokracie z ničeho nic sama postaví. Takže pokud chcete referendum, musíte o tom jednat. A my jsme jednali, máme tady návrh více stran, samozřejmě že tam byly různé ústupky, něco prošlo, něco neprošlo. A musíte přesvědčit volené zástupce občanů, což se vám zatím nepodařilo, protože těmito vystoupeními přispíváte akorát k tomu, že se vyčerpá čas na projednání tohoto návrhu a odloží se to na jiný den, takže to bude přijato později.

Vy jste nás tady obvinil z toho, že jsme hlasovali, nebo že podporujeme, že jsme zradili náš program, že prosazujeme, aby stačilo 450 tisíc podpisů. No ale jak to vzniklo? To nebyl náš požadavek. Ten původní návrh měl 850 tisíc podpisů. A to byl požadavek sociální demokracie, která nám řekla, že když tam bude míň než 450 tisíc podpisů, tak to nepodpoří. A co to znamená pro normálního člověka? No že v tomto volebním období referendum nebude. Pokud bychom nepřistoupili na tenhle požadavek, tak žádné referendum nebylo. Táhli bychom se s tím další léta a léta. Udělali jsme maximum pro to, aby výsledkem bylo to, že skutečně za ty čtyři roky tady něco odpracujeme. Je to prostě postupný proces. Samozřejmě začali jsme tím, že tam nebudou všechny mezinárodní smlouvy, budou tam nějaké mezinárodní smlouvy, jako třeba byla ACTA a podobně. Nebudou tam ústavní změny, nebudou tam mezinárodní organizace, jako Evropská unie. Ale někde se začít musí. Je to postupný proces, lidi se učí, aby se zvládli orientovat v té demokracii.

A vy to určitě víte prostřednictvím předsedajícího. Když jste chtěl být úspěšný podnikatel, tak to taky nezačínalo tím, že jste si postavil obrovský barák s věžičkami a najednou jste začal ve velkém, ve stamilionech podnikat. Prostě jste to od začátku začal od píky s nějakou malou agenturou a postupně jste to budoval, učil se nové věci. A takhle jste to stavěl a trvalo vám to mnoho a mnoho let, než jste se dopracoval k tomu, že máte ten barák s věžičkami. (Pobavení v sále.)

A stejně tak je to tady v Poslanecké sněmovně. My jsme dospěli k výsledku, který se opírá o shodu mnoha politických stran. Ta shoda je obsažena v komplexním pozměňovacím návrhu ústavně-právního výboru, který byl představen v tisku 111/3. A toto je návrh, který je podle mě životaschopný, který může získat podporu v Poslanecké sněmovně. Jestli získá podporu v Senátu, to je politická zodpovědnost senátorů. Je možné, že nám to Senát ještě více zredukuje, ale myslím si, že bychom do Senátu měli poslat takovou variantu, za kterou se postavíme. Senát nám to třeba vrátí a budeme jednat o tom, k čemu se v tomto volebním období dopracujeme. Byl bych rád, abychom alespoň třeba v nějaké užší podobě životaschopné referendum v tomto volebním období schválili.

A mám poslední otázku prostřednictvím předsedajícího na pana kolegu Okamuru. Chtěl jsem se zeptat, kolik že to vlastně referendum proběhlo zatím v SPD? Mohl byste nás seznámit s odpovědí na tuto otázku? My se rádi poučíme. My to občas provozujeme (smích z lavic Pirátů), ta referenda, v pirátské straně. Není to vždycky jednoduché, ale máme ty praktické zkušenosti. Pirátská strana trvá deset let a můžu vás ujistit, že to zatím zdaleka není dokonalé a že se pořád ještě máme co učit. (Hlasitý potlesk z lavic Pirátů.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan předseda Okamura s přednostním právem. Prosím, pane předsedo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já bych chtěl poděkovat panu předsedovi Michálkovi za věcné vystoupení. Věcné vystoupení, ale nic to nemění na faktu, že my držíme program, že Senát stejně řekl, že žádný zákon o referendu nechce, takže není třeba v tomto ohledu... A pakliže kompromisy, sami víte, že jsou kompromisy a kompromisy. Nemůžete dělat kompromisy s podvodníkem, se zlodějem. To neříkám, že to tak je v tomto případě, ale říkám v životě. Ale můžete dělat kompromisy nad slušnými věcmi, které jsou v nějakých mantinelech nějakého kompromisu, který je přijatelný. A já jenom říkám politicky, že mi připadají ty vaše kompromisy v uvozovkách už za hranicí toho, co jste slibovali voličům. Protože je skutečně velký rozdíl, když slibujete, že můžou hlasovat o členství v Evropské unii, a najednou řeknete, že ne, že o tom hlasovat nemůžou. To mi připadá velký rozdíl, ale je to můj politický pohled, vy máte jiný.

Co se týče referenda, tak jsem vás chtěl ubezpečit, že v SPD je nejenom předseda, ale i všichni členové předsednictva (jsou) přímo voleni členskou základnou, takže samo o sobě je to přímá volba, a jsou také odvolatelní. Takže se podívejte na naše stanovy, je to také tak správně, že to máte i vy, je to výborné. A protože je nás v SPD hodně, tak to probíhá tak, že bychom si nemohli pronajmout sál pro všechny naše členy, bůhví jestli, takový sál ani neexistuje pro tisíce členů, tak to funguje tak, že v tajné volbě si krajské členské konference delegují delegáty na celostátní konferenci, v tajné volbě, a následně přímou volbou je volený předseda. Takže takhle je to u nás. Já myslím, že je to takhle v pořádku. Anebo i členové předsednictva.

Máte pravdu, že my na rozdíl od vás, jako třeba váš... tady u Pirátů se smějí, takže já nevím, co je teď k smíchu, když například váš zastupitel, pirátský zastupitel na Praze 2 pan Němec, obvinil pirátku paní Krausovou, bývalou předsedkyni pirátského klubu na pražském magistrátu ještě čtrnáct dní zpátky, že manipulovala výběrové řízení do vedení Obecního domu v Praze. To mi k smíchu nepřipadá. Vy jste se smáli. To jste se smáli tomu? Nebo čemu jste se přesně měli smát? Já myslím, že doufám, že už to prošetřuje policie, protože piráti, vzájemně jste se obvinili, váš pirátský zastupitel, že jiný pirát manipuluje výběrové řízení do Obecního domu.

A já nechci pokračovat dál, protože si vážím věcného vystoupení pana předsedy Michálka. Takže mně to nepřipadá k smíchu, a jestli samozřejmě máte nějaké názory, že vám přímá volba předsedy či předsednictva připadá chybná, tak já to tedy zase porovnam s tím, co se tady teď dozvídáme, co se děje zase u vás. A já myslím, že je to věc každé strany, vy se s tím určitě vypořádáte, jako my se vypořádáme s našimi věcmi, a já myslím, že tu debatu můžeme vrátit k referendu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. S faktickou poznámkou pan poslanec Lubomír Španěl. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Španěl: Děkuji za slovo, pane předsedající. Musím se přiznat, že mě ten smích ze strany Pirátů také uráží, protože já už jsem byl v Jihomoravském kraji zvolen místopředsedou dvakrát a nejsem si vědom toho, že bych to nějak zmanipuloval, prostě mě zvolila členská základna. Já opravdu nevím, co je na tom k smíchu. A dále jsem chtěl říct, že Tomio Okamura hovořil o přímé demokracii a o prvcích přímé demokracie ještě v době, kdy to bylo sprosté slovo. A promiňte, vy jste mnozí ještě tahali kačera na zahrádce, tak aspoň nezesměšňujte to, co my tady propagujeme už dlouho.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Martínek s faktickou poznámkou. Prosím, máte slovo.

Poslanec Tomáš Martínek: Já se nechci snižovat k jednání poslanců SPD, ale jenom věcně bych jim rád vysvětlil, co znamená přímá demokracie. Přímá znamená, že to volí přímo členové, ne nějakí volení delegáti. Volení delegáti, to už podle vás potom i volba prezidenta před zavedením přímé volby byla tedy přímá demokracie, když je volili volení delegáti jako Poslanecká sněmovna? Prosím vás.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Další faktické poznámky – pan poslanec Bláha, pan poslanec Navrkal a pan předseda Okamura, možná se hlásí s přednostním právem, to ještě upřesníme. Pan poslanec Bláha má faktickou poznámku. Prosím.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já bych vás jenom poprosil, kdyby to bylo možné, že bychom si tady přestali přeměřovat svoje svaly, abych to řekl slušně, nebo orgány, a pojďme k věci. Protože opravdu pokud chceme s něčím pohnout, tak bychom měli hovořit k tomu, o čem se tady bavíme, a ne o tom, kdo o co se zasadil nebo se zasadí, kdo má lepší nebo horší program nebo kdo má možná větší svatozář kolem své hlavy. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Pan poslanec Navrkal s faktickou poznámkou – stahuje, pan místopředseda Tomio Okamura – také stáhl faktickou poznámku, takže na řadě je v obecné rozpravě přihlášený pan poslanec Dominik Feri, připraví se paní poslankyně Jarošová. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji, pane místopředsedo. Já jsem si nikdy nemyslel, že budu s panem místopředsedou Okamurou hrát na stejnou bránu, ale čas oponou trhnul a skutečně se tady potkáváme a kritizujeme tento návrh. Já si myslím, že je špatný, ale z úplně jiných důvodů než pan místopředseda Okamura.

Podle mě je špatný, protože vychází pomýleným směrem a stojí na velmi nepřesvědčivých argumentech. A ten nejkritičtější, který tu zazněl opakovaně od paní předsedkyně Valachové, paní navrhovatelky, je to, co už tu bylo vytčeno, a sice jakýsi domnělý legislativní dluh. Pakliže by Ústava v článku 2 v odstavci 2 říkala, že ústavní zákon stanoví, kdy lid vykonává státní moc přímo, tak by to byl skutečně legislativní dluh. Ale v té současné podobě, kdy může, kdy je to toliko fakultativní, tak to žádný legislativní dluh není. A s tímto do toho přistupovat a toto používat jako nosný argument a hlavní vodící linku, je podle mě neodpovídající vůli tehdejšího ústavodárce.

Abych ale ten návrh jen nekritizoval, protože těch čtených jednání ať už v ústavně-právním výboru, nebo ve stálé komisi pro Ústavu jsem se účastnil, tak musím poděkovat všem těm zúčastněným, že na tom návrhu odvedli mnoho práce. Když jsem si pročetl stenoprotokoly z prvního čtení, protože to dělám u většiny návrhů, tak ty nejkritizovanější věci byly opraveny, a sice vůbec předmět referenda, o čem ho lze konat. V prvním čtení jsem tu kritizoval například to, že tím referendem v podobě tak, jak to bylo diskutováno v návrhu SPD, že by se dal schvalovat třeba státní rozpočet nebo daně a poplatky, což je upravené i v bulharské ústavní úpravě, to znamená, v Bulharsku by to měli a u nás by to prostě takhle šlo, což mi přijde naprosto absurdní.

Ta stejná otázka, to, jestli jdou schvalovat právní předpisy, zákony, ústavní zákony, jsem rád, že to z toho vypadlo. Stejně jakožto rozhodování o individuálních právech a povinnostech. To tam také nemá co dělat. Mrzí mě trošku, že sociální demokracie couvla z těch 850 tisíc. Nám, kteří referendum odmítáme paušálně jako celek, se nám těch 850 líbilo víc než 450, ale lepší než nic.

Rovněž je dobré, že se nebude dát referendum zrušit Senát. Pan místopředseda Okamura tu sugestivně kladl otázku, k čemu je ten Senát vlastně. K čemu je? Přesně k tomu, aby se zabránilo přijímání takovýchto návrhů, referenda jako takového. A to, že referendum v žádné podobě Senátem neprojde, tak je zkrátka fakt, to se nedá nic dělat. A pochybuji, že by situace po volbách v roce 2020 byla dramaticky odlišná a najednou by se tam referendu otevřely dveře a mohlo být schváleno.

Po celou dobu projednávání všech těch tří tisků slýcháváme, nebo aspoň já tam cítím takový podtext toho, jako kdyby se říkalo, že jediná správná, kvalitní, dobrá a nejryzejší forma demokracie je ta demokracie přímá, že ta demokracie reprezentativní, ta demokracie zastupitelská, jako kdyby jí zkrátka ještě něco chybělo.

A v tomto navážu na místopředsedu Okamuru, který tu vzpomínal prezidenta Masaryka. Abych ho parafrázoval. Demokracii dělají demokraté, lepší demokracii dělají lepší demokraté, nikoliv přímí demokraté. A to je důvod, proč si myslím, že bychom tento návrh měli zamítnout. Tento návrh na zamítnutí vznáším a ještě ho zopakuji v podrobné rozpravě. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Paní poslankyně Valachová s faktickou poznámkou – stahuje faktickou poznámku, na řadě je tedy v rozpravě paní poslankyně Jarošová, připraví se paní poslankyně Válková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Monika Jarošová: Děkuji za slovo. Přeji dobré odpoledne, vážené dámy a pánové. Asi se zde všichni shodneme, že referendum je nejvyšším příkladem demokracie, a že je proto nanejvýš žádoucí, aby byl konečně zařazen do našeho právního řádu. Hnutí SPD zákon o obecné referendu i v minulém volebním období opakovaně navrhovalo a strany napříč politickým spektrem ho opakovaně odmítaly. Naši politici prostě nenašli odvahu tento bod Ústavy naplnit a věnovat ho našim občanům.

Až dnes jednáme o návrhu na referendum. Ne ovšem o návrhu z pera SPD, ale o návrhu poslanců sociální demokracie. Ale je tohle referendum? Nebo je to jen okleštěné nic opatřené podmínkami, které výkon přímé demokracie zcela znemožní? Jejich stanovení počtu občanů k podání původního návrhu v předpokládané výši 850 tisíc podpisů je jasným důkazem pouze formálního pojetí návrhu ústavního zákona o celostátním referendu a odmítnutí přímé demokracie v praxi. Důsledkem podmínek v takovém zákoně o referendu je to, že nepůjde v praxi uskutečnit. Prostě udělali ústavní zákon naprosto k ničemu, pouze mají jen splněno.

V červnu 2003 proběhlo jediné celostátní referendum v historii Česka, a to o přistoupení České republiky k Evropské unii. Pro toto referendum byl tehdy vydán speciální ad hoc ústavní zákon a bylo tak hlasováno o vnitřních záležitostech a zahraniční politice státu. Takže by bylo zásadním popřením principů přímé demokracie, kdyby o daných otázkách nebylo umožněno občanům České republiky hlasovat v celostátním referendu. Beru to tak, že tenkrát se jim to hodilo, dneska se jim to do krámu nehodí.

Dosud jste, vážení kolegové, nenašli odvahu podpořit návrh hnutí SPD a vyslali jste našim občanům jasný vzkaz, že jim nedůvěřujete. Myslím si, že pokud je hlas voliče dobrý k tomu, aby nás usadil do zdejších lavic, musí být stejně dobrý k tomu, aby mohl rozhodovat o setrvání, nebo odchodu z kterékoli instituce. Občan musí mít právo a možnost rozhodovat o všech otázkách s výjimkou otázek útočících na lidská práva, tedy i o otázkách týkajících se našeho členství v mezinárodních institucích typu NATO či Evropské unie. A já si nemohu pomoci, vážení občané, ale oni se vašeho hlasu bojí. Docela obyčejně lidsky bojí. Děkuji. (Potlesk z lavic SPD.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak přeji hezký večer a nyní další v obecné rozpravě je přihlášená paní poslankyně Helena Válková a připraví se poslanec Marek Benda. Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, hodně toho tady zaznělo, takže já budu jenom glosovat a doplňovat to, co si myslím, že tady zaznělo buď příliš stručně, nebo možná ne zcela jasně.

Tak za prvé. Už jsem se vyjádřila v tom svém prvním vystoupení, že tento návrh je velmi funkční, když si uvědomíme, že se zde bude rozhodovat na základě celostátního referenda o otázkách, kdy musí občané vyslovit svoji vůli o tom rozhodovat, a ta vůle musí být potvrzena i počtem voličů, kteří tuto vůli vysloví. To znamená, my nejsme pro to, aby se s takovým institutem, jako je celostátní referendum, lehkomyšlně nakládalo a aby mohla být pořádána celostátní referenda, která by byla ve svém výsledku závazná i k otázkám, které jsou marginální povahy nebo jsou to věci, které lze velmi dobře manipulativně – a jak víme, v dnešní době je to velmi snadné – ovlivnit. Jde proto o velmi důležité rozhodnutí stanovit to kvorum, které bude již dostatečně vysoké na to, abychom mohli z toho dovodit závěr, že občané České republiky opravdu chtějí přijmout určité rozhodnutí.

Já jsem si jako konkrétní příklad dala – víte, že jsme o tom hovořili v minulosti velmi emotivně, řada z nás byla nepřesvědčitelná na tu, či onu stranu – hlasování o tom, zda se smí, či nesmí, já to zjednoduším, kouřit v restauracích. Říkám, zjednodušuji to trochu. Myslím, že všichni jsme zažili situace, kdy jsme zbytečně i plýtvali časem, argumenty, protože se obě dvě strany jaksi zakopaly ve svých tvrzeních tak, že už nepřipouštěly protiargumenty. Výsledek byl, že jsme tedy prohlašovali zákaz kouření v restauracích, dodnes panuje u řady odpůrců toho zákazu přesvědčení, že by bylo lepší a že více vyjadřuje vůli občanů liberálnější přístup, a my s tím asi moc nenaděláme, i když věřím, že zejména lidé, kteří už mají zkušenost, většina našich spoluobčanek a spoluobčanů ví, že to rozhodnutí a řešení bylo dobré. Ale to je moje víra, nemám pro to žádné konkrétní důkazy. Většinou mlčící většina je ta, která souhlasí, do ulic většinou vycházejí lidé, když nesouhlasí. Takže tady, byť já jsem velmi jednoznačná zastánkyně a stoupenec zákazu kouření v restauracích, pokud by bylo celostátní referendum, pokud by se podle našeho návrhu minimálně 25 % se vyslovilo pro zákaz a současně by to byla většina těch voličů, tzn. že bychom museli mít zhruba 4 miliony voličů, kteří by přišli a vyslovili by se k této otázce, kdyby těch 25 % z nich řeklo – ne, my si ten zákaz nepřejeme, my chceme mít liberální možnost zvolit a kouřit si v restauracích – a teď dám do závorky – a je nám jedno, jestli jsou tam rodiny s dětmi, nebo ne, prostě my to chceme – tak bych musela opravdu lidově řečeno sklapnout a říct si, je to vůle lidu a já se jí podřídím, protože je tady více než 2 miliony lidí, kteří to chtějí. A ti, kteří chtěli vyjádřit vůli, jakou já bych ráda prosadila, tak neměli sedět doma a měli přijít a volit. Takže nevidím důvod, proč se obávat, že u otázek, které bude většina našich spoluobčanů a spoluobčanek samozřejmě považovat za důležité, tak se zvednou ze svých židlí a půjdou volit a svoji vůli projeví.

Takže v tomto ohledu si myslím, že to kvorum je nastavené dostatečně vysoko, abychom se nezabývali nějakými marginálními otázkami, a současně je životaschopné, protože neznemožňuje nebo neklade si příliš vysoké požadavky, jaké tady na začátku byly, kdy skutečně by se nám mohlo podařit to mrtvě narozené legislativní dítě, které bychom sice měli, ale v praxi bychom nikdy nedocílili výsledku v referendu, který by byl závazný. Přesto si myslím, že je to jedna z mála otázek, kdy lze ještě diskutovat, kdy lze diskutovat o tom snížení. Abychom vyšli vstříc jedné ze silných parlamentních politických stran SPD, aby ona nám zase ukázala vstřícný postoj ve vztahu k diskusi o tom, že se zdá resp. že bude

respektovat, že jsme určitou součástí mezinárodního společenství a nebude – promiňte mi to, pane předsedo Okamuro prostřednictvím pana předsedajícího, vlastně nyní tedy pane předsedo, pane místopředsedo – nebude trvat tak na tom, aby tento okruh otázek byl zařazen do možnosti o něm v celostátním referendu hlasovat. Takže vidíte, že tady ještě máme určité možnosti se posunovat. A těch pět politických stran buď bude demonstrovat to, že něco skousne, každá z nás, něčeho se vzdá ve prospěch toho, abychom alespoň v Poslanecké sněmovně docílili návrhu zákona ústavní potřebnou většinou hlasů, čili 120 hlasy. Že to nebude snadné, je nám jasné, ale pořád si myslím, že není zcela zbytečná taková snaha.

Druhá věc, ke které bych se ráda vyjádřila, se týká těch pojistek, málo se tady o nich zatím hovořilo. Myslím si, že pojistka v podobě přezkumu obligatorního Ústavním soudem nám vyloučí – a také jsme zpočátku na to nepamatovali resp. jsme pamatovali, ale nebylo to po procesní stránce dobře upravené – otázky, které by mohly být kapciózní, dubiózní, nejasné, manipulativní, otázky, na které by běžný občan, třeba velmi inteligentní, ale nikoliv zdatný v této oblasti, který si nedá třeba dohromady souvislosti i politické, mohl odpovědět ano, ač by ve skutečnosti, kdyby mu byly známy ty důsledky a z té otázky to jednoznačně vyplývalo, řekl ne... Ústavní soud je dostatečným garantem a myslím si, že tady jinou instituci pro kvalifikovanější posouzení nemáme.

Konečně další věc, kterou bych ráda zdůraznila, je i možnost 50 tisíc, a to jako předsedkyně petičního výboru můžu potvrdit, podpisů, čili velmi nízký počet hlasů, který již umožní, aby se nastartoval celý proces celostátního referenda, čili jsme tam snížili původní představy o tom, že by to mělo být hned 400, 500, 800 tisíc podpisů. Stačí 50 tisíc, proces bude zahájený, Ústavní soud řekne: ano, otázka je legitimní, z hlediska Ústavy ústavně konformní, pokračujte. A pak těch 400 tisíc podpisů, ke kterým se připočítá těch 50 tisíc, si myslím, se sežene již relativně snadno. Je také pro to dostatečně dlouhá doba.

Čili vidíte, že ten návrh, jak ho nakonec přijal ústavně-právní výbor, je opravdu návrhem mnoha kompromisů. Já jsem do posledního okamžiku doufala a stále doufám, že nás bude pět, kteří pro něj budeme hlasovat, protože jediné tak máme šanci, a doufám také, že ty naše vstřícné kroky k určitým ústupkům budou opětovány i ze strany SPD, protože naše srdeční záležitost to je jistě také.

Dovolte mi tedy koncem obecné rozpravy, kterou jsem si nijak předem nepřipravila příliš systematicky, a navíc jste mi většinu již vzali, milí předřečníci, vyslovit závěr, že přeji nejenom politikům, ale hlavně českým občanům a občankám, aby se konečně toho celostátního referenda dočkali, aby v něm mohli vyjádřit svoji vůli, až se budou zase hlasovat nějaké otázky, které rozdělují společnost, a abychom měli i určitý signál v případě, že referendum nedopadne tak, že bude většina pro, nebude závazné, ale bude nám vodítkem v našem politickém rozhodování, přinejmenším jak statisíce občanů vyjádřily svůj názor. Je to vlastně státní reprezentativní výzkum politické volby voličů. A myslím, že i my politici bychom se potom podle toho měli řídit bez ohledu na naše politické body, protože jsme tady koneckonců od toho, abychom zastávali, prosazovali a obhajovali vůli těch, kteří nás zvolili.

Já přeji další, už méně turbulentní průběh legislativního procesu. Doufám ve vstřícnost, a dovolte mně, abych vyzvala i SPD, aby se připojili k těm, kteří nebudou říkat, že jde o nefunkční zákon, protože je to funkční zákon. Nicméně z naší strany bych také doporučila ostatním čtyřem politickým stranám, které chtějí přijmout tento návrh, aby byly vstřícné a kompromisní do určité hranice, která je pro nás akceptovatelná. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní přečtu jednu omluvu. Pan poslanec Přemysl Mališ se omlouvá dnes od 17.30 do konce jednacího dne z rodinných důvodů.

Nyní tedy vystoupí v obecné rozpravě pan poslanec Marek Benda, předseda ústavně-právního výboru, a připraví se místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážené dámy, vážení pánové, děkuji panu místopředsedovi za oslovení jako předsedy ústavně-právního výboru, ale nevystupuji jako předseda ústavně-právního výboru, vystupuji jako poslanec zvolený za ODS Marek Benda s tím, co vám chci v tuto chvíli sdělit.

Dobře víte, že náš názor k referendům obecně je velmi skeptický, nepokládáme za nezbytné, aby Ústava upravovala obecné referendum, jasně jsme to v minulosti deklarovali. Pokud je nějaký důležitý zájem, pak je možné přijmout zvláštní ústavní zákon o konání referenda a všechny tyhle tanečky, které se tady odehrávají, jsou jenom jakýmsi pokusem se tvářit, že chceme předat nějakou moc lidu, který podle mého názoru, a tady překvapivě v podstatě souhlasím s panem kolegou Okamurou, vůbec nefunguje a fungovat nebude.

Já bych to rád ukázal na konkrétním textu návrhu, který přijal na základě právě podnětu v podstatě vyjednávačů sociální demokracie, ANO a Pirátů ústavně-právní výbor a který bych tady rád okomentoval, zejména článek 2, který máte před sebou, kde se říká, že v referendu lze podle tohoto ústavního zákona rozhodovat o věcech vnitřní nebo zahraniční politiky státu s výjimkou rozhodování – zdůrazňuji to zahraniční politiky státu – kde jsou věty, které říkají: porušení závazků – ale o čem se rozhodovat nesmí – porušení závazků, které pro Českou republiku vyplývají z mezinárodního práva, členství České republiky v mezinárodní organizaci nebo instituci, a to evidentně i kladné i záporné, anebo vyslovení souhlasu s vypovězením nebo ratifikací mezinárodní smlouvy podle článku 10a Ústavy České republiky. To znamená, že z mezinárodní politiky mi tam podle mě zůstává jenom vyhlášení války, to je tak asi věc, kterou by bylo možné referendem v České republice provést. Všechny ostatní včetně toho, že chceme směřovat tam či onam, chceme být kamarádi s tím nebo oním, v zahraniční politice fakticky provést nelze. To se mi zdá pak zbytečné tam psát, že tam vůbec máme mít něco o rozhodování o zahraniční politice. Pak řekněme, že smíme rozhodovat jenom otázky vnitřní, a otázky zahraniční vůbec do textu nevkládáme.

Stejně tak pokládám za nesmírně sporné ustanovení článku 9, to jest závaznost rozhodnutí přijatého v referendu. Rozhodnutí přijaté v referendu zavazuje vládu po dobu volebního období Poslanecké sněmovny, v němž se referendum konalo, nejméně však po dobu tří let ode dne oznámení výsledku hlasování v referendu. Vláda toto rozhodnutí v rámci své působnosti provede. Dokonce odstavec druhý říká, že rozhodnutí přijaté v referendu zavazuje obě komory Parlamentu po dobu volebního období Poslanecké sněmovny, v němž se referendum konalo, nejméně však po dobu tří let ode dne oznámení výsledku hlasování v referendu. Obě komory Parlamentu po tuto dobu nepřijmou usnesení, které by bylo v rozporu s rozhodnutím přijatým v referendu.

Mně to nedává vůbec žádný smysl. Zavazuje Poslaneckou sněmovnu i vládu, a to dokonce i za situace s tím dovětkem "nejméně tři roky". Kdyby to bylo "nejvýše tři roky", tak to ještě pochopím, ale "nejméně tři roky", tak se tím zřejmě chce vyjádřit, že to zavazuje i Poslaneckou sněmovnu, případně Senát, případně vládu, která vzejde z voleb, které se konaly až po tom referendu, mezi kterými se něco odehrálo, politické subjekty kandidují s nějakým programem, nějak to dopadne a budeme se stále ještě tvářit, že jsou zavázány tím předchozím rozhodnutím o referendu. Kromě toho, že je to samozřejmě nevynutitelné, protože nedonutíte nikdy poslance, senátory, a dokonce ani členy vlády nějakým způsobem hlasovat, můžete jim maximálně možná zakazovat, že nesmí přijmout něco, co je v rozporu, ale když to přijmou, tak jsem stejně zvědav, co by se stalo, jestli by to Ústavní soud zrušil, ale to by možná zrušit mohl. Rozhodně nedonutíte nikdy komory Parlamentu, aby něco pozitivně přijaly. Ale zdá se

mi naprosto nesmyslné, abychom řekli: zavazuje to i orgány, které mezitím už prošly volbami.

Upřímně řečeno, podívejme se dneska na to, co se odehrává ve Spojeném království kolem brexitu. Tam je přece naprosto zásadní problém v tom, že politická reprezentace si myslí, nebo alespoň její většina si myslí něco jiného, než co bylo odsouhlaseno v referendu, a všechny tanečky s odcházením, neodcházením, jedním, druhým, třetím kolem dohadování s Evropskou unií vycházejí z toho, že tam prostě není většina, která by chtěla uskutečnit to, co si odhlasovali občané v referendu.

Takže zrovna ta Británie – a teď ji nechci, já vůbec nekritizuji rozhodnutí, které přijali Britové v referendu, to bylo jejich naprosté právo. Ale ukazuje to, jaká ta referendální rozhodování mají obrovskou díru v tom, že sice dají nějaký pokyn, ale pokud není dostatečná vůle ten pokyn provést, pokud se objevují všemožné výmysly, zdržování a způsoby, jak ho neprovést, tak se stejně nic nestane. A upřímně řečeno to nakonec jenom zvyšuje frustraci v zemi a pocit nespokojenosti s tím.

Takže nezahrávejme si s referendy. Já už jsem si jednou takhle v minulosti přistoupil na to, že jsem si začal zahrávat s přímou volbou prezidenta, jak už jsem tady mnohokrát říkal, do dneška se za to omlouvám. Byla to veliká chyba, že jsem na tuto změnu Ústavy přistoupil, která výrazně posunula český ústavní systém. A myslím si, že bychom si neměli zahrávat s tím, že ho ještě posuneme vložním – a to ještě takto pochybného – referenda. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní vystoupí místopředseda Sněmovna Vojtěch Filip, zatím poslední diskutující v obecné rozpravě. Prosím, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Já budu stručný. Mohl bych reagovat na vystoupení svého předřečníka nikoliv teď, ale před nějakou chvílí při jeho prvním vystoupení. Prostě náš právní názor se neshoduje na tom, co obsahuje článek 2 Ústavy. Ale to si myslím, že je mé právo takový názor vyslovit, a setrávám na něm, protože Ústava ČR opravdu předpokládá, že bude existovat zákon, kdy lid vykonává svou moc přímo.

Na druhou stranu s ním mohu souhlasit, že můžeme kdykoliv přijmout speciální ústavní zákon, abychom rozhodli o tom nebo o onom. Ale to není předmětem tohoto jednání. Protože tady jde o to, abychom mohli takové referendum vyhlásit obyčejným zákonem, nikoliv ústavním, a proto také KSČM byla smířlivá k těm některým věcem, které byly rozporovány, ať už jde o otázku mezinárodněprávních závazků, nebo závazků, které se týkají i závažných vnitrostátních záležitostí, kdy ta intenzita toho dotyku na současný nejen právní řád, ale faktický stav společnosti může být vysoká. Takže to nám umožňuje, abychom se smířili s tím, že část věcí bychom museli rozhodovat v referendu jenom na základě ústavního zákona, nového ústavního zákona, jako byl jediný ústavní zákon o referendu o vstupu či nevstupu do EU, který dopadl nakonec ve prospěch vstupu, tak jak rozhodli občané ČR.

Na druhou stranu je tady řada závazků například v mezinárodněprávní oblasti, které takovou intenzitu určitě nemají a klidně by podle toho obyčejného zákona mohly být rozhodovány. Například jak dlouho má mít přístup ČR k mezinárodněprávnímu závazku o mořském dnu, který je jeden z 250 mezinárodněprávních závazků ČR. Ale evidentně tady zvítězila politická nevěle něco takového řešit a to negativní vymezení tedy je absolutní. To je tak možné. Já nechci zdržovat projednávání, myslím, že je před námi už jenom jedna debata v podrobné rozpravě, a proto mohu sdělit, že jsem rád, že jsme se konečně dostali k tomu, že zákon o referendu projednáváme, a že třeba budeme úspěšnější než v tom prvním pokusu, který prošel Poslaneckou sněmovnou, myslím, že to bylo před více než deseti lety, v roce,

myslím, 2005 nebo 2006, kdy to prošlo, a potom to rozhodl Senát, který je obecným odpůrcem toho, aby rozhodovali lidé, a nikoliv jenom vybraní politici.

Takže přeji tomuto návrhu úspěch, ať už to bude kterýkoliv z návrhů, který nakonec kompromisem v Poslanecké sněmovně na ústavní většinu projde. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Rozhlédnu se po sále, jestli je zájem ještě o nějakou... v obecné rozpravě ne. Takže já obecnou rozpravu končím. Táži se na závěrečná slova. Má někdo zájem? Paní poslankyně Valachová, pan poslanec Michálek? (Nemají.)

A nyní tedy, tady padl totiž – já jsem v tu dobu neřídil schůzi, od vás předseda poslaneckého klubu Jakub Michálek měl nějaký návrh, jenom abych věděl, v jaké fázi o něm budeme hlasovat, protože já jsem tady zrovna... a nemám to tady v poznámkách, tak abychom správně postupovali, jestli vás mohu poprosit.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Takže teď, jak bude otevřena podrobná rozprava, tak budeme hlasovat o návrhu, který jsem předložil jako zpravodaj na základě doporučení ústavně-právního výboru, tak aby další projednávání pokračovalo ve vztahu ke komplexnímu pozměňovacímu návrhu ústavně-právního výboru, který je obsažený ve sněmovním tisku 111/3. Takže vůči tomuto návrhu se budou dávat pozměňovací návrhy.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře. Takže já nejdřív zahájím podrobnou rozpravu. Připomínám, že pozměňovací a jiné návrhy přednesené v podrobné rozpravě musí být odůvodněny. Takže teď jsou tady nějaké návrhy na přednostní práva. Vy chcete tedy vystoupit? (K poslanci Michálkovi.) Takže teď budeme hlasovat o tom vašem návrhu, který jste teď přednesl. Dobře. Takže já zagonguji. Já vás odhlásím, přihlaste se všichni svými hlasovacími kartami.

S přednostním právem předseda klubu Pirátů.

Poslanec Jakub Michálek: Já jsem byl požádán kolegyní paní profesorkou Válkovou, abych ještě jednou vysvětlil, o čem se hlasuje. Vzhledem k tomu, že na ústavně-právním výboru došlo k podstatnému překopání toho původního návrhu sociální demokracie do podoby, kterou doporučil ústavně-právní výbor, tak teď je potřeba, abychom odhlasovali, že dále se bude projednávat ten tisk ve znění ústavně-právního výboru, ve znění toho komplexního pozměňovacího návrhu. Všechny další pozměňovací návrhy budou pak podávány k tomuto návrhu ve znění ústavně-právního výboru. A měli bychom to učinit velmi rychle, abychom to stihli do těch sedmi hodin.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže podrobná rozprava už bude potom následně, pakliže se to prohlašuje k tomuto komplexnímu pozměňovacímu návrhu, který byl zpracován. Víme, o čem budeme hlasovat.

Já tedy zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 214 přihlášeno 127 poslanců, pro 114, proti žádný. Návrh byl přijat.

Nyní v podrobné rozpravě je přihlášen s přednostním právem místopředseda Sněmovny Vojtěch Píkal. Následně já a následně poslanec Dominik Feri. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak já děkuji za tuto příležitost. Vzhledem k tomu, že tedy byl zvolen nějaký jiný podklad prakticky, který se tedy v některých drobnostech přece jenom liší od toho mého původního návrhu, tak ten svůj původní návrh musím v tuto chvíli stáhnout, ale věřím, že ještě budu mít případně příležitost tyto pozměňující návrhy dodat v nějakém pokračujícím druhém čtení, protože věřím, že se s tím ještě dneska zcela nevyrovnáme. Čili děkuji za pozornost. Já svůj návrh dva, tři, čtyři, pět stahuji a předpokládám, že přijdu s jiným. A také děkuji Sněmovně, že vybrala jako ten základ ten kompromisní návrh, na kterém můžeme dále pracovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. To byl místopředseda Pikal. Nyní místopředseda Poslanecké sněmovny Tomio Okamura, který má v podrobné rozpravě slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já se přihlásím ke svému pozměňovacímu návrhu pod číslem 2040. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji Tomio Okamurovi, to stačí. Nyní pan kolega Dominik Feri v podrobné rozpravě. Máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji. Navrhuji zamítnutí tohoto návrhu ve třetím čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. To byl procedurální návrh, který se hlasuje na začátku třetího čtení. Kdo dál v podrobné rozpravě? Pokud nikdo – pan kolega Michálek nejdřív. (Reakce na poznámku mimo mikrofon.) Dobře, tak v tom případě pan poslanec, místopředseda Pikal.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji ještě jednou za to slovo, nečekal jsem, že budu muset vystupovat znovu. Přece jenom moje pozornost byla přivedena k některým problematickým ustanovením toho návrhu, jak byl předložen na ústavně-právním výboru, myslím si, že tam dvakrát například – (Změna předsedajícího.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak já vás budu muset přerušit... (Ohlas v sále. – Se smíchem:) Já se omlouvám, pane místopředsedo...

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Není zač.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, přerušuji 35. schůzi Poslanecké sněmovny do středy 6. listopadu do 15.30 hodin a připomínám, že zítra, to je 6. listopadu, bude v 9 hodin pokračovat 36. schůze Poslanecké sněmovny. Přeji hezký večer.

(Schůze přerušena v 19.01 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
6. listopadu 2019
Přítomno: 181 poslanců

(Schůze pokračovala v 15.30 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády – vážený člene vlády, zahajují další jednací den přerušené 35. schůze Poslanecké sněmovny.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a přihlaste se prosím znovu svými identifikačními kartami a případně mi oznamte, kdo žádá o vydání náhradní karty. Náhradní karty a jejich čísla už byly jinak hlášeny před tím přerušením, takže jestli má někdo nějakou změnu, tak mi ji tedy nahlaste. Omluvy byly také načteny už na 36. schůzi a náhradní karty byly také už načteny na 36. schůzi, takže jestli má někdo teď aktuálně nějakou změnu, můžete mi ji nahlásit.

Dnešní jednání bychom zahájili pevně zařazenými body 41- sněmovní tisk 516, 42 – sněmovní tisk 479, 43 – sněmovní tisk 530, 49 – sněmovní tisk 545, a bodem 50 – sněmovní tisk 295. Poté bychom případně pokračovali dalšími body dle schváleného pořadu schůze.

Mám tady jednu žádost o přednostní vystoupení, ale přečtu nejdřív omluvy. Takže omlouvá se pan poslanec Jan Bartošek dnes od 15.30 hodin do zítřejších 12 hodin z pracovních důvodů. Omlouvá se paní poslankyně Věra Kovářová dnes, 6. 11., od 15.30 do 16.30 z důvodu pracovního jednání. Omlouvá se paní poslankyně Věra Adámková, a to mezi 15.30 a 16 hodinami z pracovních důvodů. Omlouvá se pan poslanec Jiří Mihola dnes od 15.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Omlouvá se paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová z pracovních důvodů od 13.45 do konce dnešní polední pauzy. Dále se omlouvá předseda vlády Andrej Babiš ve středu 6. listopadu od 15.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Dále se omlouvá paní poslankyně Helena Válková mezi 15.30 a 17 hodinami z důvodů pracovních. A dále se omlouvá pan poslanec Martin Kolovratník od 15.30 do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů.

Nyní s přednostním právem předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím máte slovo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych jménem našeho klubu navrhl jednu změnu programu. Navrhuji, abychom dnešní odpolední jednání zahájili bodem číslo 207, který se jmenuje vládní návrh zákona, kterým se mění zákon číslo 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 490, třetí čtení. Je to takzvaný rodičovský příspěvek. Současně navrhuji v souladu s § 95a, aby Poslanecká sněmovna vyčlenila pro hlasování ve třetím čtení pro tento sněmovní tisk dobu od 15.30 do ukončení hlasování o návrhu tohoto zákona.

Děkuji za podporu tohoto návrhu. Vidíte, jsme vstřícnost sama. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí s přednostním právem místopředseda klubu ANO poslanec Kubíček. Prosím.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji, pane předsedající. Žádám o patnáctiminutovou přestávku na poradu klubu ANO.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pardon, ano, na jak dlouho tu přestávku? (Poslanec Kubíček: 15 minut.) 15 minut. Vyhláším tedy patnáctiminutovou přestávku na poradu klubu hnutí ANO. Takže se sejdeme v 15.49.

(Jednání přerušeno v 15.34.)

(Jednání pokračovalo v 15.49 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, mám tady dvě omluvy. Paní poslankyně Tereza Hyťhová se omlouvá od 15.30 do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů a pan poslanec Jaroslav Faltýnek se omlouvá 15 minut do 16.05.

Takže s přednostním právem nyní vystupuje za klub hnutí ANO pan poslanec Kubíček. Prosím, máte slovo.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já si dovoluji dát nový návrh jménem klubu ANO, a to je po odhlasování třetích čtení po 14. hodině zařadit bod číslo 206 – pardon, bod 206, tisk 509, daňový balíček. A jako druhý bod číslo 207, tisk 490, MPSV, o státní sociální podpoře. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vy jste říkal po 14. hodině? (Poslanec Kubíček mimo mikrofon: Když bude schváleno hlasování o třetím čtení po 14. hodině.) Dobře, takže to je protinávrh. Tak prosím.

Poslanec Roman Kubíček: Dobře, já to ještě doplním. Navrhuji zařazení třetích čtení dnes po 14. hodině do konce jednací doby.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Tak, pane poslanče. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji za slovo. Naším zájmem je projednat rodičovský příspěvek, ne to, co navrhoval pan poslanec Kubíček. Takže jménem dvou poslaneckých klubů ODS a TOP 09 vetuji jeho návrh.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže předseda klubu Pirátů Jakub Michálek. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Dobrý den. Vážení kolegové, jménem poslaneckých klubů pirátů, ANO, ČSSD a STAN navrhuji, aby se Poslanecká sněmovna podle § 53 odst. 1 jednacího řádu usnesla, že dnes budeme jednat a hlasovat o návrzích zákonů a procedurálních návrzích po 19. a 21. hodině, a to dokud se neprojednávají body číslo 49 a 50, vládní návrh a poslanecký návrh k reformě exekucí, sněmovní tisk 545 a 295.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Váš návrh registruji. Rozhlédnu se po sále, zdali jsou nějaké další návrhy. Další návrhy nevidím, takže přistoupíme k hlasování. Zagonguji.

Takže budeme hlasovat. Já vás seznámím s tím, jak budeme tedy hlasovat. Máme tady dva návrhy od předsedy poslaneckého klubu ODS Zbyněka Stanjura. Jako první budeme hlasovat o tom, o kterém sice hovořil jako o druhém, ale aby to bylo procedurálně správně, jako první budeme hlasovat o tom, že podle § 95a vyčleníme k hlasování pro třetí čtení jiné hodiny, a návrh zněl, že dnes od 15.30 – že vyčleníme jiné hodiny pro třetí čtení. To znamená aby se třetí čtení hlasovala dnes odpoledne do konce jednacního dne. Pochopil jsem to dobře?

Tak ještě jednou, prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Já zopakuji svůj návrh, který už je ve stenozáznamu. Já jsem navrhl, aby Poslanecká sněmovna vyčlenila pro třetí čtení bodu číslo 207 – (Námitka ze sálu: To nejde!) Ale jde to, samozřejmě, že to jde – čas od 15.30 do doprojednání tohoto bodu.

Pokud to schválíme, a současně – a my jsme připraveni podpořit návrh pana předsedy Michálka. Pokud by se náhodou protáhla debata i po 19. hodině, tak se může hlasovat a debatovat o rodičovském příspěvku, a pak by přišly na řadu po devatenácté, případně po jednadvacáté ty pevně zařazené body, které tam už na programu jsou. Já myslím, že je to naprosto jasné, logické. Pokud sociální demokraté chtějí projednat rodičák, jak tak úpěnlivě tvrdí, tak je to pro ně velmi jednoduché, je to vstřícná nabídka, můžete to podpořit a můžeme začít projednávat teď, a my jsme připraveni doprojednat dnes a aktivně podpoříme všechny body, které už Poslanecká sněmovna pevně na dnešek zařadila. Bez ohledu na to, jestli to bude trvat po 19. či po 21. hodině. Myslím, že ten čas je dostatečný, abychom všechny body stihli. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, já jsem vám rozuměl dobře, ale ona to jsou dvě hlasování. Nejdřív musíme vyčlenit hodiny, a pakliže je vyčleníme, tak teprve lze hlasovat o tom, že by se tam zařadil ten bod. Proto jsem nejprve to... Ale je tady spíše jiná informace, protože návrh, který byl pana poslance Kubíčka, nelze podle jednacního řádu vetovat, mám informaci. Takže o tom jako o protinávru bychom měli hlasovat.

Teď nejdřív předseda ČSSD Jan Hamáček.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Já to nechci komplikovat, ale jsem přesvědčen, že ten postup, který navrhuje kolega Stanjura, není možný. Já mám za to, že Sněmovna má právo rozhodnout o tom, zda bude projednávat třetí čtení mimo zákonem, jednacím řádem vymezený čas, ale podle mě to není možné omezit na jeden daný bod. To znamená, my bychom měli hlasovat o tom, zda budeme projednávat zákony ve třetích čteních, a poté by se Sněmovna měla rozhodnout, které zákony bude projednávat. Takto to čtu já. Podle mě není možné říci, že sice vyčleníme čas, ale můžeme projednávat jenom jeden zákon. To nemůže být podle mě jedním hlasováním. Nejprve musíme rozhodnout, že vyčleňujeme dobu jinou než danou zákonem, a potom v rámci stanovení pořadu si musíme vybrat, jaké zákony budeme projednávat. Toto je můj názor.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak to přesně navrhuji já, proto to tady říkám, že nejdříve musíme hlasovat o vyčlenění toho jiného času a následně se dohodneme hlasováním, pakliže to bude vyčleněno, jaký tam bude bod.

Pane předsedo, prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Nejprve se vyjádřím k tomu, co jste říkal naposled vy, pane místopředsedo. Vy jste říkal – ten návrh pana poslance Kubíčka se neměl vetovat. Já vám ocituji § 95a. O vyčlenění jiných hodin pro třetí čtení návrhů zákonů rozhodne Sněmovna. O návrhu na vyčlenění jiných hodin pro třetí čtení návrhu zákona nemůže Sněmovna hlasovat, vnesou-li proti takovému návrhu námitku nejméně dva poslanecké kluby. Pan poslanec Kubíček navrhl vyčlenění hodin pro třetí čtení od 14 hodin do konce jednacího dne a proti tomu jsem v souladu s § 95 jednacího řádu vnesl veto jménem dvou poslaneckých klubů. Takže to veto bylo zcela namístě.

Pro pana ministra vnitra. Pan předseda Michálek tady navrhoval prodloužení jednání po 19. hodině i jménem vašeho klubu, a také je tam do ukončení kterého bodu. Nicméně abychom se nepřeli, já jsem připraven modifikovat svůj návrh. Navrhuji, abychom vyčlenili pro třetí čtení dobu dnes od okamžiku hlasování, nevím, jestli to bude 15.56 nebo 15.57, do 19. hodiny pro třetí čtení. Já jsem přesvědčen, že pokud to nebudou vládní poslanci úmyslně zdržovat, tak tři hodiny na rodičovský příspěvek bezesporu stačí. (Hlas: Třetí čtení.) Třetí čtení. S tím, že navrhuji, aby to bylo – a to je to druhé hlasování – abychom tam zařadili potom ten bod 207. Takže navrhuji, abychom vyčlenili tu dobu od 15 – nebo od 16 hodin, ať je to jasné, od 16.00 do 19.00 pro čtení zákonů ve třetím... pro projednání zákonů ve třetím čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takhle, já jsem pochopil pana – chápu, už to mám poznamenáno, budeme o tom hlasovat, ale já jsem pochopil návrh pana místopředsedy Kubíčka tak, že nejprve navazoval na to, že si prohlašujeme, jestli je možnost té doby pro třetí čtení dneska odpoledne, a následně tam navrhoval vložit jiný návrh, než jste navrhoval vy. Tak, máte slovo.

Poslanec Roman Kubíček: Dobře, děkuji za slovo. Takže já zopakuji ten postup. První hlasování o daňovém řádu a druhé o rodičovském příspěvku v tom vyčleněném času pro třetí čtení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím vás, takže já to mám poznamenáno, nejdřív daňový balíček, potom státní sociální podpora. Prosím, pan předseda klubu ODS.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Teď budu mluvit k sociálním demokratům. Celé dopoledne jsem mluvil k hnutí ANO, takže aby poslankyně Valachová se necítila upozaděna. V tom hlasování se jasně ukáže, zda je pro vás prioritou číslo jedna rodičovský příspěvek, nebo daňový balíček. O to se tady už přeme čtvrtý týden. Když mám dvě priority, tak nemohou být obě priority, to je úplně jednoduché. To je přístup hnutí ANO, podle toho to jednání Poslanecké sněmovny také vypadá, máme čtyři schůze, na třech schůzích máme stejný bod. Takže to je všechno stejná prioritou. A to je celé. Víc jsem k tomu nechtěl říct. Já myslím, že mám právo i na komentář. Uvidíme, jak rozhodnete. Uvidíme, jaká je pravda, pravda se ukáže nejlépe hlasováním.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, nyní s přednostním právem...

Poslanec Zbyněk Stanjura: Pardon, já se omlouvám, abychom si řekli bod číslo – už nevím, daňový balíček, sněmovní tisk 509, to už jsem se naučil z paměti, tam ještě běží přece rozprava, takže pokud prohlasujete návrh pana poslance Kubička, tak přijde k mikrofonu pan poslanec Kalousek a na rodičovský příspěvek pravděpodobně opět nedojde. Takže byste opět popřeli to vlastní tvrzení, jak vám jde o ty mladé rodiny, jak vám jde o ten rodičovský příspěvek, a ukázala by se jasná pravda, kterou dokazujete zatím čtyři týdny, že pro vás je číslo jedna těm mladým rodinám nejdříve peníze sebrat, abyste jim potom část mohli dát (Dlouhotrvající bušení do lavic z řad ČSSD a hnutí ANO. Potlesk zprava.)

Musím poděkovat všem poslancům a poslankyním v této chvíli, protože není větší ocenění pro opozičního poslance, když mu opozice tleská a vládní poslanci bouchají do lavice. Děkuji moc. (Potlesk zprava.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní s přednostním právem předseda ČSSD Jan Hamáček. Prosím, máte slovo, pane předsedo.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Tak děkuji. Já to nebudu protahovat, ale chci poděkovat Zbyňkovi Stanjurovi, že mu leží na srdci osud sociální demokracie a že má o nás takovou péči. My jsme tady přes 140 let a ještě nějakou chvilku vydržíme a nepotřebujeme tady berličku ze strany ODS. Ale pokud chcete slyšet, jak to je, tak já vám to řeknu na mikrofon, když mě budete poslouchat prostřednictvím předsedajícího, jak je to s těmi prioritami.

Samozřejmě že pro sociální demokracii je prioritou navýšení rodičáku. My jsme s tím přišli, my jsme to prosadili a my to také odhlasujeme. Akorát je tam taková drobná nuance – my na to potřebujeme někde vzít peníze. A pokud opozice tady navrhuje, abychom byli opatrní, kde na ty naše projekty vezmeme peníze, tak je vezmeme tak, že upravíme některé daně. A pokud vám vadí, že upravujeme daně na tabák, na alkohol a další, to je vaše právo. My tady férově říkáme, že abychom mohli těm mladým rodinám ty peníze vyplatit, tak musíme něco udělat s příjmy. A zvolili jsme podle mě velmi rozumný postup, protože současně s tím, že máme příjmy na rodičovský příspěvek, tak také postihujeme a znepřístupňujeme neřesti, jako je alkohol, hazard a kouření. To je podle mě naprosto v pořádku.

Chtěl jste to slyšet, tak to říkám otevřeně. Pro nás je prioritou, aby mladé rodiny měli rodičovský příspěvek. A je nás také prioritou na to ty peníze sehnat. To je odpovědný postup. (Potlesk z řad ČSSD.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní s přednostním právem předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura a připraví se s přednostním právem předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Děkuji Janu Hamáčkovi za otevřená slova. Takže abychom mohli podržet rodiny, musíme jim sebrat peníze. Pan ministr vnitra úplně přesně ví, když se podívá, zrekapituluje vystoupení členů našeho poslaneckého klubu, tak jsme nekritizovali to, o čem mluvil. Naopak, třeba můj pozměňovací návrh k dani z tabáku zvyšoval cenu krabičky sice v delším horizontu, ale více, než navrhuje vláda.

My jsme kritizovali především poplatek na katastr, kritizovali jsme v příštím zdanění technických rezerv životních pojistek pro občany.

Takže já vím, že to chcete otočit, ale pravda byla úplně, úplně někde jinde. Ale řekněme si, jak to je. Kdybych to bral vážně, a věřil panu ministrovi, jako že v tomto bodu mu nevěřím – jak to, že ten návrh zákona o rodičovském příspěvku šel do Sněmovny a v té době vy jste ještě ani nehlasovali jako sociální demokraté pro návrh státního rozpočtu? Pamatujete si na tu letní show na Ministerstvu financí, jak jste hledali 20 miliard? A pak jste našli deset. Prostě není pravda, že pro zvýšení rodičovského příspěvku potřebujete zvýšit daně. To není žádná pravda. To je vaše pohádka, které vy možná věříte. Ale tak to prostě není. A my voličům a občanům říkáme pravdu. Není to potřeba. Jak to, že vám nevadí, že tam máte ve státním rozpočtu digitální daň s příjmem 2,1 miliardy? To vám nevadí? My jsme to akceptovali, je to pod rozlišovací schopností trefit přesně daňové příjmy, tomu rozumíme. Takže ani těch 8 miliard nevisí vůbec na tom, jestli bude schválen daňový balíček – ano, nebo ne.

A pokud se přeme, jaké jsou priority, tak pro nás prioritou z těchto dvou bodů je jednoznačná. My jsme pro zvýšení rodičovského příspěvku a současně jsme proti zvýšení daní. To je naprosto logický postup. Jenom připomínám, že i bez daňového balíčku máte přibližně o 130 miliard korun – pane ministře – více pro příští rok než letos. Takže když spočtu mandatorní výdaje, na kterých se shodla Sněmovna – 36 miliard důchody a dejme tomu 8 nebo 12 miliard rodičovský příspěvek, podle varianty, která projde, tak je to pouhá polovina zvýšení daňových příjmů pro příští rok. Pouhá polovina. Takže tam nehrozí, že by na to ty peníze nebyly. A to je celé.

Takže buď ta prioritou je i pro vás jako první bod, tak to pojd'te s námi dneska projednat a odhlasovat. Pak můžeme někdy v dohledné době dohlasovat daňový balíček. My už jsme řekli všechno, co jsme řekli. My už k daňovému balíčku vystupovat nebudeme ani vteřinu. Navíc jsme řekli, že se nebudeme účastnit závěrečného hlasování. Takže to bude mít poměrně hladký průběh. Ale pokud je vaše prioritou nejdřív daně, a pak rodičovský příspěvek, já tomu rozumím. Já to respektuji. Je to prostě opačná prioritou, než máme my. Na tom není nic špatného než kromě toho, že je to naopak. A vy se snažíte – podle mě neúspěšně, protože vám ukážeme pravdu – to otočit.

Tady jsem slyšel kolem 14. hodiny vzrušená slova pana předsedy Chvojky. Vždyť on navrhoval to samé vlastně! Jenom na jiné schůzi, a tím porušil tu dohodu. To je celé. A my dáme vstřícné gesto, aby se ten rodičák projednal, a zase se vám to nelíbí. Zase s tím máte problém. Zase to nechcete projednat! A to je celé.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Paní ministryně Schillerová, moment. S přednostním právem se přihlásil před vámi pan předseda Kalousek a připraví se paní ministryně Alena Schillerová, s přednostními právy. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Neříkám to rád, ale po panu ministrovi kultury i pan ministr vnitra prezentoval totální neznalost rozpočtové problematiky. Ty peníze nemají mašličky, pane ministře vnitra. To není tak, že na ten rodičák se musí ausgerechnet hned vybrat tedy z alkoholu, z hazardu, z lihu a z dalších daní, které v tom daňovém balíčku zvyšujete. Ono to může být na úkor jiných výdajů. Je to prostě otázka vládních rozpočtových priorit, které jsou absolutně volné. A není tady sebemenší rozpočtová souvztažnost.

Je tady jednoduchá otázka. Co je pro vás důležitější? Schválení rodičovského příspěvku, nebo zvýšení daní? Dostal jste férovou nabídku, už poněkoli káté, abychom všichni hlasovali o rodičovském příspěvku. A vy říkáte: Ne, ne, ne, ne. Teprve, až bude schváleno to zvýšení daní, protože to má spolu souvztažnost. Nemá! To není ani sociální pojištění, které má souvztažnost s výplatou důchodů, ani zdravotní pojištění, které má souvztažnost s úhradou

vyhláškou. To jsou prostě příjmy státního rozpočtu. Pak je čínská zed' a pak jsou výdaje. A mezi tím nejsou žádné mašličky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s přednostním právem paní ministryně Alena Schillerová, zatím poslední žádost o vystoupení. Prosím, paní ministryně, máte slovo.

Místopředsedkyně vlády a ministryně financí ČR Alena Schillerová: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Dovolte mi říct pár slov. Pojdme si nalít čistého vína, o co tady jde. To bude velmi zajímavá debata. My jsme si jako naše menšinová vláda uzavřeli vládní prohlášení a tam jsme si dali určité úkoly. Rodičovský příspěvek byla jedna z věcí, na které jsme se dohodli, naše koaliční vláda. Dohodli jsme se také na boji se závislostmi, dohodli jsme se na navýšení platů učitelů, držíme tento závazek. Dohodli jsme se na dalších věcech. Zvyšujeme důchody atd. A to všechno plníme.

A já bych chtěla říct, že tato velice nedůstojná debata – nedůstojná debata, skutečně si myslím, že občané z toho nemohou mít žádnou radost, z této debaty. Tak já skutečně jsem dostala od opozice návrh. Já až dodneška jsem se cítila být vázána nějakou debatou, která byla interní, ale protože už dnes to opoziční poslanci zdvihli, že ten návrh mi dali, a dokonce ho tady nepřímo popsali, tak já ho prostě vysvětlím. Teď už se necítím být vázána prostě nějakou... nějakou dohodou, protože to tady zaznělo na mikrofon.

Dostala jsem návrh, že se přestane obstruovat balíček, pokud projdou tři pozměňovací návrhy. První z nich je vynětí životního pojištění z tvorby rezerv pojišťoven. Druhý je hazard. Buď zůstane, tak jak je, anebo projde návrh, který vlastně vrací ty dvě základní sazby na 23 % – a zvedá tedy, pravda, automaty na 38, ale protože my automaty zhruba do roka až dvou zlikvidujeme, tou cestou jdeme velmi razantně. Včera jsem notabene měla zahraniční konferenci o hazardu, kde jsem to zase tvrdě, ta čísla všechna, uváděla. A třetí byl návrh, a ten by byl případně k diskusi, to byl návrh, se kterým přišel pan ministr zemědělství, abychom nechtěli navýšení poplatku na katastr, ať jsem korektní. Tyto tři pozměňovací návrhy.

A o to přesně jde, přátelé. O to přesně jde. O tu vylobbovanou výjimku pro pojišťovny, o to, že jsme dvacet let, o to, aby účinnost nenastala 1. ledna 2020, protože pojišťovny získají ne pět let, ale šest let, a pak třeba se něco po volbách stane a třeba se to zase nějak otočí. O to tady jde. A o hazard. A o hazard, přátelé. O hazard jde taky. To si řekněme na rovinu. A to jsou přesně věci, které my, tato vláda, podporovaná tedy prostě levým spektrem, nechce.

Slyšeli jsme tady celou řadu věcí kolem pojišťoven. Tři a půl hodiny tady pan předseda Kalousek přednášel, citoval důvodovou zprávu Solvency II. Nemohl jí nikdo rozumět. Maximálně experti na pojišťovnictví. Nevím, jestli tady nějaký je. Nechci se nikoho dotknout. Ta zpráva má – já vím, že mě zas poučíte, že má články a já nevím co všechno. Podstatné je, že tam je asi 151 bodů, je úplně jedno, jestli hlavy, články, a jenom 20 se týká tvorby rezerv pojišťoven. A ještě, kdybyste poslouchali dnes tu hodinu, co ještě rozprávěl, tak dokonce tam řekl, že ta Solvency II je nastavena tak, že v podstatě když se tvoří rezervy, řeknu to velmi zjednodušeně, ať mi rozumí i ti, co nejsou experti na pojišťovnictví, když se podle ní tvoří rezervy, tak vlastně to solventnostní riziko je zajištěno na 99,5 %. A my chceme, aby ty solventnostní rezervy byly daňově uznatelné. Ale nic víc. Nic víc.

A řeči, že zestátníme pojistné? My tady vytváříme nějakou státní pojišťovnu, kam převádíme? To jsou snad soukromé subjekty. Jaké zestátnění pojistného?

A řeči, že se zdraží životní pojistné? Prosím vás. Do gesce Ministerstva financí spadá finanční arbitr. Ten řeší případy, kdy v podstatě lidé se na něho obracejí, on je nezávislý, ale je zařazen do resortu, řeší případy, kdy lidé se na něho obracejí s tím, kolik zaplatili na

pojistném a kolik získali třeba potom na odbytném, nebo když zrušili pojistky atd. Jsou to konkrétní případy a konkrétní částky. A v podstatě jestliže pojišťovny tímto začnou vyhrožovat, tak ať si laskavě sníží poplatky a sníží nehorázné zprostředkovatelské smlouvy.

A o hazardu já snad mluvit nemusím. Stál vedle mě včera na konferenci expert na závislosti. Jméno mi teď vypadlo. Byl to uznávaný expert. Bohužel teď nevím to jméno. A on tam řekl, od 90. let tady byla právní úprava, kterou si vytvořili hazardníci pro svoje potřeby tak, aby jim vyhovovala. A byl to až Andrej Babiš jako ministr financí, a zlobte se, nebo ne, který prosadil na půdě Poslanecké sněmovny revoluční zákon o hazardu, díky kterému nejsme prostě kasinem v srdci Evropy. A o to tady jde. O to celé tady jde. O to tady jde!

Děkuji za pozornost. (Výkřiky z pravé části sálu. Potlesk poslanců ANO, ČSSD a KSČM.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tady mám tři přihlášky s přednostními právy. Jako první vystoupí předseda klubu TOP 09 Miroslav Kalousek. Připraví se předseda klubu KDU-ČSL Marek Výborný a dále předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, máte slovo. Prosím vás, nepokřikujme po sobě. Prosím, pane předsedo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, jsem rád, že paní ministryně potvrdila, že skutečně měla férovou politickou nabídku. (Ohlasy v sále.) A ano, ano, šlo, a myslím, že to neříkám poprvé, pokud jste mě poslouchali ráno, tak jsem to říkal také, šlo o tři pozměňovací návrhy.

Nejde o pojišťovny, ale o pojistky. O životní pojistky. Znovu zdůrazňuji, že nikdy v minulosti nebyly technické rezervy na životní pojištění zdaňovány. Nikdy! Byly vždycky jenom řízeny vnitřní předpisy, regulátorem a vnitřními kolaterály. Ano, byly zdaňovány technické rezervy na neživotní pojištění. To bylo skutečně odstraněno přijetím pozměňovacího návrhu poslance Suchánka. Ale životní pojištění, dvě třetiny portfolia, nikdy ty technické rezervy zdaňovány nebyly, protože to nedává sebemenší smysl.

To životní pojištění je produkt podporovaný státem. Každý z nás – přihlašuji se ke konfliktu zájmů, také mám životní pojištění – každý z nás, kdo má životní pojištění, si můžeme odepsat ročně příslušnou částku z daní, protože je to kapitálové pojištění, a vedle toho, že doufáme, že se nám nic nestane, a nebude nám tedy vyplácena pojistka za to, že jsme zraněni nebo že jsme zemřeli, že po vypršení smlouvy tu našetřenou částku dostaneme včetně samozřejmě kapitálového výnosu. To je smysl kapitálového životního pojištění. Jestliže zdaníme technické rezervy, zvýšíme náklady pojišťoven a výnos bude menší. To je velmi logické. To je prostě jenom znárodnění části výnosů životního pojištění, kterého se vláda dopouští. Skoro ji mohlo taky napadnout zdanit rezervy zdravotních pojišťoven. To vás náhodou nenapadlo? Ale mohli byste, protože to dává úplně stejnou logiku. Byla by to úplně stejná hloupost.

Takže nám nešlo o pojišťovny, ale o 5,5 milionu pojistek, které uzavřeli občané České republiky, a kterým chcete znárodnit část jejich výnosů jejich pojistek. To zaprvé.

Zadruhé. Nešlo o hazard. Nešlo o hazard, ale šlo o... (Hluk v sále. Poslanec Stanjura se hlasitě baví s ministrem Zaorálkem.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Požádám vás o klid. Mám žádost i od poslanců v lavicích, že neslyší. Takže vás požádám o klid. Tak prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Zadržel jsem se o hazard, ale šlo o logické odlišení toho, na čem se tvoří závislost, na čem se netvoří závislost. Jinými slovy, nebylo pro řadu z nás přijatelné, aby se nepohnulo s jedním jediným procentem daňové zátěže na hracích automatech, ale zvýšilo se všechno ostatní. Vy jste to dotáhli ad absurdum. Vy jste hrací automaty nechali být a na úroveň hracích automatů jste zvýšili loterie. To ale není boj se závislostí. To je boj za ty, kterým patří hrací automaty. Boj se závislostí to v žádném případě být nemůže, protože není prokázána žádná závislost na tom, že někdo sází sportku.

A ano, zatřetí, jde o katastrální úřad. Jestli se domníváte, že je správně, že začnou lidé platit dvojnásobek za poplatky na katastru, tak my se to nedomníváme.

Dopad těchto tří návrhů do rozpočtu 2020 je naprosto minimální – ve stamilionech, neboť samozřejmě dopad zdanění technických rezerv životního pojištění se promítá až do roku 2021, nikoli do roku 2020. Nemám nic proti tomu, že jste tuhle seriózní nabídku odmítli. Ale budiž řečeno znovu a opakovaně, že místo abyste uzavřeli politickou dohodu s opozicí, rozhodli jste se vědomě porušit zákon a pokládáte to za lepší. Dobře. Pokládáte to za lepší. Myslím si, že vláda nemá porušovat zákon, že žádný poslanec nemá vědomě porušovat zákon. Vy se domníváte, že ano. Tolik tedy k té dohodě.

A teď k tomu programovému prohlášení vlády. Nalijme si čistého vína. Vláda zveřejnila nějaké programové prohlášení a paní ministryně se odvolává na jeho body, které chce plnit. Není náhodou v tom programovém prohlášení také zrušení superhrubé mzdy? Pokud vím, tak je. Dokonce si vzpomínám, že bylo v programovém prohlášení i Sobotkovy vlády. Pokud jsme vyšli vládě vstříc, a já jsem předložil pozměňovací návrh, který tu superhrubou mzdu rušil, tak vláda se postavila proti svému programovému prohlášení a hlasovala proti tomuto návrhu. A mohli bychom pokračovat v tom programovém prohlášení v dalších bodech.

Vy se prostě na programové prohlášení odvoláváte tehdy, když se vám to hodí, ale tehdy, když jste voláni k odpovědnosti za jeho plnění, ať už se to týká zrušení superhrubé mzdy, či penzijní reformy, či čehokoli jiného, tak najednou programové prohlášení vlády není důležité, protože vy makáte a jedete podle svých priorit, a ne podle programového prohlášení vlády.

Zatřetí. Vy jste si vzali deseti tisíce rodin skutečně jako rukojmí. Vy jste v diskusi o daňovém balíčku účelově svázali rodičovský příspěvek s daněmi a řekli jste: My těm rodinám nic nedáme, dokud vy, koalice, nám neumožníte zvýšit daně. Ale ta souvztažnost – znovu opakuji – tam žádná není. Ty zákony nemají mašličky, a pokud jste to takhle chápali, tak musím položit řečnickou otázku: Proč jste to tedy nedali do jednoho balíčku? Když vám nedělalo problém dát do jednoho balíčku devět zákonů, tak proč jste k tomu nepřidali rodičovský příspěvek? A neřekli jste dobře, patří to k sobě? Ale to jste neřekli ani v prvním čtení, to jste neřekli ani ve druhém čtení, to říkáte teď, zcela účelově a falešně ve čtení třetím!

Já jsem četl na sociálních sítích paní poslankyni Valachovou, která říká: "Opozice si bere mladé rodiny jako rukojmí, ale my to nevzdáme!" Kdo si tady bere mladé rodiny jako rukojmí? No samozřejmě, že vy! Protože nedovolíte hlasovat rodičovský příspěvek dřív, než bude prohlasován daňový balíček. Ale znovu opakuji, to spolu nesouvisí, to je účelová a falešná argumentace!

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní jenom upozorňuji, mám tady faktickou poznámku, nicméně nejsme v rozpravě, takže nelze faktické poznámky, a poslanci bez přednostního práva pouze k návrhu programu. Takže pojedeme dál. A tam je ještě limit navíc bez přednostního práva pět minut.

Takže nyní vystoupí poslanec, předseda KDU-ČSL Marek Výborný a připraví se předseda poslaneckého klubu ODS Zbyněk Stanjura a následně v zastoupení za klub ČSSD poslankyně Kateřina Valachová. Faktické nejsou teď, ne, teď jenom poslanci s přednostním právem, nejsme v rozpravě. Poslanec bez přednostního práva pouze k návrhu pořadu a ještě má limit pět minut. Tak prosím, pane předsedo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já budu velmi stručný. Mám pocit, že pokud toto sleduje veřejnost – a doufám, že ne – tak z toho musí být naprosto zmatená, a my jsme naprosto nesrozumitelní, nepochopitelní a směšní.

Ale já se musím tady ohradit proti jedné věci. Paní ministryně tady hovořila en bloc o tom, že opozice s ní jednala o nějakém návrhu. Tak já mohu za KDU-ČSL jednoznačně říci, že od paní ministryně jsme žádný návrh nedostali a stejně tak jsme ani s paní ministryní, přestože jsem ji k tomu opakovaně vyzýval, že by bylo dobré, abychom si všichni, ne někde interně, ale veřejně sedli a bavili se o tom, zda jsme schopni dojít k nějakému konsenzu i ve věci daňového balíčku, tak nikdy s ničím takovým nepřišla. Takže paní ministryně – která tady není – tak pokud stojí tady a neposlouchá mě, tak pokud budete někdy hovořit o opozici, buďte tedy prosím konkrétní, protože skutečně u KDU-ČSL nic takového nebylo.

A já bych chtěl požádat, jsou tady jasné návrhy, nerad bych trávil příští půlrok tím, že se budeme vracet k něčemu, co dneska bylo odhlasováno, protože všechny pozměňovací návrhy u pětsetdevítky, daňového balíčku, byly odhlasovány. Myslím, že nemá smysl to tady zpátky vracet. A pokud skutečně pro vás jsou stejnou prioritou jako pro KDU-ČSL rodiče, rodiny a rodičovský příspěvek, tak myslím, že je úplně malicherné ze strany paní ministryně Schillerové a hnutí ANO se tady přít o to, jestli má být ve středu odpoledne nebo navečer odhlasován rodičovský příspěvek a v pátek dopoledne daňový balíček, nebo obráceně. Je to tady od nás jasné dané na stůl, pojďme otevřít a dokončit rozpravu k rodičovskému příspěvku. To totiž ty lidi venku zajímá. To jsme jim slíbili, je na tom shoda napříč Sněmovnou a to spravedlivé navýšení rodičovského příspěvku pro naše rodiny je pro nás pro všechny prioritou. Tak nerozumím tomu, proč si ty rodiče někteří z vás, a musím říct z vládní koalice, berete jako rukojmí. Pojďme to tady doprojednat, je to naprosto jasné, dané. V pátek si tady vláda dokončí a odhlasuje ve finále to, co tady na sílu protlačila, to je úplně jiná věc. Nemá smysl se tady teď k tomu vracet. Ale pojďme hlasovat o těch návrzích, které tady jsou.

A věřím, že vláda přistoupí na to, co jsme jí férově nabídli, protože mimochodem paní ministryně Maláčová minulý týden v neděli, paní ministryně – kdyby mě poslouchala, ona mě neposlouchá – tak minulý týden v neděli garantovala veřejně na jedné soukromé televizi, že v pátek minulý týden bude rodičovský příspěvek odhlasován. Že to je prioritou sociální demokracie, prioritou vlády. A já jsem jí slíbil, že jí v tom pomůžeme. Tak v pátek to nešlo, to jsme si vysvětlili, že to bylo trochu věcí paní ministryně, nebudu říkat, co to bylo, prostě nešlo to. Jde to dneska navečer. Já jsem připraven a věřím, že – je 16.24 – v 18.24, paní ministryně, stihnete to do zpráv, stihnete to do zpráv, pojďme to odhlasovat! Rodičovský příspěvek! Máte na to jedinečnou příležitost. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s přednostním právem předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura, připraví se v zastoupení klubu ČSSD poslankyně Kateřina Valachová. Prosím.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Tak já bych chtěl jenom v krátkosti zareagovat na vystoupení paní ministryně Schillerové a nebudu vracet debatu k technickým rezervám. Nebudu. Opravdu ne. Chci ale uvést na pravou míru jeden fakt. Byli to poslanci ODS a mnozí

komunální politici, jako zde přítomná Jana Černochová nebo Roman Onderka, ať jmenují z obou stran politického spektra komunální politiky, kteří navrhli a díky nám prosadili pravomoc pro obce bojovat s hazardem. Dávno předtím, než Andrej Babiš přišel do politiky. Tak to říkejme celé! Česká politika nezačala příchodem Andreje Babiše. My jím nejsme tak fascinováni jako někteří jeho spolustraníci a taky si pamatujeme. Takže byl to tlak zejména komunálních politiků, mnoha politiků z ODS. Jana Černochová prosadila návrh zákona a pak to taky aplikovala ve své městské části, je tam nulová tolerance, dávno předtím. To jenom na upřesnění, já bych o tom jinak nemluvil.

A pak, paní ministryně, dovolte mi, já jako konzervativní politik nekomentuji uzavřená jednání. Na to jednání jsem byl pozván, já jsem se toho jednání účastnil. Kromě toho, co vy tady prezentujete, část těch jednání, já to nebudu ani potvrzovat, ani vyvracet – a mohl bych citovat. Nejenom naše návrhy. Mohl bych citovat, co zaznělo od každého z účastníků toho jednání. Ale to se prostě nedělá. Já jsem říkal: Zkusme se dohodnout! Nejhorší, co se nám může stát, v uvozovkách, že se nedohodneme. Když jsem dostal zprávu, že se nedohodneme, tak jsem v klidu odpověděl: OK, беру на вѣдомі. To je přece normální postup. Ale není normální vytahovat části uzavřeného jednání a získat si s tím nějakou mediální výhodu. Já toho nevyužiju, nebudu postupovat stejně, nebudu postupovat stejně, nebudu citovat vás, sebe, pana předsedu Faltýnka nebo pana předsedu Kalouska, u toho jednání jsme byli my čtyři. Vy jste zvolili formát, já jsem slušně na to jednání přišel. A přestože jsme se nedohodli, to se prostě v politice stává. Ale považuji za nekorektní z takového jednání tady říkat jenom část. Stačí informace: Měli jsme jednání, přišly nějaké návrhy, nedohodli jsme se. To je korektní. To taky odpovídá realitě. Nic víc k tomu dělat nebudu. A říkám, nebudu vracet debatu zpátky obsahově k daňovému balíčku. My jsme si k tomu řekli tolik, kolik jste nám dovolili si říct. (Potlesk z lavic ODS.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní s přednostním právem paní poslankyně Kateřina Valachová v zastoupení klubu ČSSD a připraví se místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip. Zatím poslední dvě přihlášky. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Opozice si bere jako rukojmí mladé rodiny s dětmi. Zaznělo to tady prostřednictvím předsedajícího z úst Miroslava Kalouska. Bylo by dobré, abyste se poslouchali jako opozice. Citoval nebo odkazoval na moje vyjádření. Proto to rekapituluji. Mladé rodiny s dětmi čekají na zvýšení rodičovského příspěvku. Z posledních dnů by se zdálo, že zřejmě čekají ještě z doby pravicových vlád, kdy jste jim to zřejmě vy slíbili, prosadili, zajistili jste peníze, zpracovali jste zákon, vaši ministři práce a sociálních věcí to předložili a od té doby mladé rodiny s dětmi čekají, až jim to pravicová opozice zařídí. Normálně do toho vpadla naše vláda. Připletla se. Vláda sociální demokracie a hnutí ANO. Dala si to do programu, získala důvěru ve Sněmovně. Naše ministryně práce a sociálních věcí to zpracovala, předložila, získala koaliční dohodu dát do Sněmovny a teď si to my sami blokuje!

To chcete, aby si mladé rodiny s dětmi myslely? Děláte si srandu? Já vám odpovídám prostřednictvím předsedajícího: Vy blokuje zvýšení rodičovského příspěvku pro mladé rodiny s dětmi! A teď vysvětlím proč.

Je to proto, že rodičovský příspěvek zcela prokazatelně jako téma, a jeho zvýšení, přinesla sociální demokracie. Je to jeden z důvodů, proč také vznikla tato vláda hnutí ANO a sociální demokracie, která má někdy své výhody, někdy své nevýhody, ale tohle rozhodně výhoda je. Je to výhoda pro mladé rodiny s dětmi. Celou schůzi, nejenom tuto, ale předchozí a předpředchozí si berete do úst sociální demokracii. Útočíte na soudržnost vládní koalice, která je menšinová. Děláte to opakovaně. Opakovaně si berete do úst sociální demokracii,

opakovaně vydíráte a tváříte se, že jsme to my, kdo blokuje rodičovský příspěvek, jeho zvýšení. Nic z toho není pravda. Je to lež!

Co se týká mimořádné schůze, kterou svolala koalice sociální demokracie a hnutí ANO, je tam snad daňový balíček pouze? Od počátku, a vy to víte, je tam daňový balíček a je tam rodičovský příspěvek. Ta schůze má dva body. Vy blokujete to, aby se na rodičovský příspěvek nedostalo. (?)

A teď k tomu, co zmínil předseda sociální demokracie Jan Hamáček vašim prostřednictvím. A také se to týká sociální demokracie. Občané si vzpomínají, vzpomínají velmi dobře, když naše ministryně práce a sociálních věcí přišla se zvýšením příspěvku, rodičovského příspěvku pro mladé rodiny, a chtěla pro všechny, pro všechny zvýšení rodičovského příspěvku, tak si občané a občanky vzpomínají na tu litanii, že zešílela, že rozhazuje peníze, nemá na to peníze, kde na to vezme pro všechny atd. Následovala řada koaličních jednání. My v tuto chvíli máme dohodu se svým koaličním partnerem a také jsme na to zajistili finanční prostředky. Mimo jiné, nikoli pouze, ale mimo jiné skrze daňový balíček.

A najednou vám vadí ta hrůzostrašná představa, že by se sociální demokracie s hnutím ANO na něčem shodla, dokázala prosadit něco pro lidi a dokázala na to najít finanční prostředky, a naše ministryně nejenom že pomáhá mladým rodinám s dětmi, ale je také rozpočtově odpovědná. No to je skandální! To vás vážně štve! Proto neustále útočíte na to, jakým způsobem projednáváme jako vládní koalice dva zákony. My se snažíme prosadit na mimořádné schůzi. Všichni vědí, celá republika ví, že tam jsou tyto dva body, a vy to blokujete! (zvýšeným hlasem) Ano, pravicová opozice to blokuje. A protože tady na pultíku se před chvílí prostřednictvím předsedajícího ohrazoval Marek Výborný jako šéf KDU-ČSL, nutno přiznat, že je odlišný přístup Občanskodemokratické strany, TOP 09, KDU-ČSL a Pirátů z hlediska přístupu k rodičovskému příspěvku, k jeho zvýšení. To je pravda.

Také prostřednictvím předsedajícího ministryně financí to potvrdí, že pokud tady hovořila Alena Schillerová jako ministryně financí o tzv. nabídce opozice, že to byla skutečně nabídka pouze Občanskodemokratické strany a TOP 09. Je to tak? (Ministryně mimo mikrofon: Ano.) Chci, aby to tady zaznělo, aby to nebylo nefér vůči KDU-ČSL.

Stejně tak Pirátská strana neobstruuje daňový balíček. To, co provádíte v poslední době, zejména tedy Občanskodemokratická strana a TOP 09, je obstrukce. Mimo jiné jste se sami přiznali, když jste dostali hysterický záchvat z toho, že ministryně práce se opovážila vyjádřit ke všem pozměňovacím návrhům, které padly směrem ke zvýšení rodičovského příspěvku! (zvýšeným hlasem) Obstrukce! A vy jste to tady řekli! Vy jste to řekli pro Ústavní soud a pro stenozáznam! Čtyřicet pět minut je obstrukce. Obstrukce! Ale nemůžete si vybrat v jednom bodu, že to je obstrukce, a v druhém, že ne! Nemůžete říct, že patnáct příspěvků se odhlásí, proč ne, za pět vteřin, a v druhém, my jsme se přihlásili a chceme mluvit. Nemůžete si vybírat. Takhle to nefunguje.

Takže ano, vy si berete, Občanskodemokratická strana a TOP 09, tam je to velmi líto, jako rukojmí mladé rodiny s dětmi, a nic nebrání tomu, je poslední, poslední hlasování v daňovém balíčku, poslední hlasování, většina opozice už daňový balíček neobstruuje. Neobstruuje. Přestaňte, prohlasujme daňový balíček, já vím, že s tím nesouhlasíte, víme proč, je to otázka většiny a menšiny, a schvalme rodičovský příspěvek. Můžeme stihnout obé a můžeme to stihnout dnes.

Na závěr se omlouvám za překročení hlukových limitů, zejména směrem k některým kolegyním, protože jsem se nechala unést a možná to bylo nepříjemné zvukově. Děkuji. (Potlesk zleva.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Tedy nyní pan místopředseda Filip s přednostním právem, poté pan místopředseda Okamura a poté pan místopředseda Kalousek.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, už dlouho je po té půlhodině po začátku jednání, kdy se může navrhnout změna pořadí schůze. Těch návrhů moc nepadlo, můžeme je klidně odhlasovat a pokračovat. Ale dovolte mi říct přece jen dvě poznámky.

Tolik farizejství, polopравd a lží, co tady člověk slyší, je neuvěřitelných! Tady jsou dokumenty z let 2008, 2012 a dalších (potlesk zleva), kdy pracovala ODS tím způsobem, že každého obviňovala! Porušovala jednací řád, jenom aby prosadila své věci, které měly těžký dopad na občany České republiky! A teď budou někomu vyčítat, že tady chce prosadit nějaký návrh zákona? Prosím vás, o čem to mluvíme! Já bych se snad rozbrečel, když slyším Miroslava Kalouska! To je neuvěřitelné! Kdybych srovnal jeho slova jenom v pátek ráno a v pátek v poledne, tak bych se z toho musel zbláznit! Copak si opravdu nevidíte do úst?

Tady se ještě nestalo, aby se vedla rozprava, která není povolená, neexistuje žádné ustanovení jednacího řádu o rozpravě před závěrečným hlasováním! Žádné ustanovení! Žádná rozprava se nevede. Není v jednacím řádu jediné ustanovení o rozpravě a zatím jsme vždycky respektovali, že poslanecký klub řekne své stanovisko před závěrečným hlasováním. To je úzus, který není popsán, ale je respektován. Ale to stanovisko k tomu, jak bude klub TOP 09 hlasovat, řekl Miroslav Kalousek ve druhé větě svého vystoupení, takže ho známe.

O co tady jde? V tom tisku 509, dobře, jestli ještě chtějí hovořit další, slyšeli jsme stanovisko KDU-ČSL, slyšeli jsme stanovisko ODS, slyšeli jsme stanovisko TOP 09. O co tady jde? Proč má být předřazen rodičovský příspěvek před závěrečné hlasování o daňovém balíčku? Protože někdo tady chce obstruovat. Je to nad slunce jasnější a průhlednější než sklo!

On to tady totiž Zbyněk Stanjura říká vždycky nahlas. Vláda neumí vládnout, neumí prosadit vlastní návrh zákona. Jak toho pravicová opozice dosáhne? Že samozřejmě bude obstruovat tím, že celý pátek vyčlení pro třetí čtení, bude tady navrhovat pozměňovací návrhy k programu, třicet sedm vystoupení, někteří i dvakrát, aby zablokovali den pro třetí čtení. A potom tady klidně, bezostyšně řeknou, že nebylo tolik a tolik hodin pro debatu ve třetím čtení, protože se zpracoval ten čas na něco jiného!

Prosím vás, jestli tohle není obstrukce, tak já říkám – je to obstrukce! Ano, souhlasím, obstrukce je součást politiky. Ale aspoň si to přiznejte, že váš cíl je jediný! Protože nevládnete, tak poškodit občany České republiky! A je mi z vás opravdu špatně! (Potlesk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Dobrý večer. Já tady mám teď nějaké pořadí. Nejdřív pan místopředseda Okamura a poté pan místopředseda Kalousek... pardon, pan předseda Kalousek, poté pan místopředseda Fiala, poté pan předseda...

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, máme půl páté odpoledne. My za SPD jsme tady ještě dnes ani jednou nevystoupili, protože se nemůžeme dívat na to, jak se tady hádáte všechny ostatní strany, téměř všechny, a nemůžeme se dobrat k tomu, abychom zvýšili rodičovský příspěvek zoufalým maminkám.

Já to shrnu. Jde principiálně pouze o dvě věci tady dneska celý den. Za prvé, vláda zvyšuje daně. Vláda hnutí ANO, ČSSD a KSČM zvyšuje daně a s tím my v SPD nesouhlasíme, ale neděláme tady žádné obstrukce, holt to musí vyhodnotit voliči ve volbách.

A za druhé, vláda odmítá zvýšit rodičovský příspěvek například matkám samoživitelkám ve finanční nouzi. Takže tady jsou dvě fakta. A nevím, o čem se tady pořád přehadujete.

Já vás vyzývám, pojďme hlasovat, ať už je černé na bílém, že vláda zvyšuje daně, ostatně oni se k tomu i přiznávají, tak to pojďme prostě jasně ukázat, a za druhé pojďme hlasovat i o tom rodičovském příspěvku, zvláště o pozměňujícím návrhu, který je tady podán v systému ve spolupráci dvou poslanců, pana poslance Bauera z ODS ve spolupráci s poslankyní Šafránkovou za SPD, společně to tam vložili a je to ten pozměňující návrh, aby nárok na rodičovský příspěvek měly i maminky samoživitelky nízkopříjmové, aby také dostaly ty, které jsou v zoufalé situaci, ten zvýšený rodičovský příspěvek také. O to tady jde.

A já dám příklad. Vládní návrh na zvýšení rodičovského příspěvku, tak jak ho tady navrhuje paní Maláčová z ČSSD, způsobuje situaci, že např. maminka samoživitelka, která má dítě, které se třeba narodilo 1. 9. 2016, tzn. má dítě do čtyř let, vyčerpala rodičovský příspěvek a rodičovskou dovolenou, protože je v tak zoufalé finanční situaci, že šla do práce. A má například plat – pracuje někde za 15 tisíc, ale protože už vyčerpala, tak by na to zvýšení neměla mít nárok.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane místopředsedo, já si dovoluji vás volat k věci, přece jen probíráme pořad schůze v tuto chvíli.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: No já mám ale přednostní právo, takže já můžu kdykoli a jakékoli téma.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já tomu rozumím, já jenom volám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já můžu mluvit kdykoli na jakékoli téma, stejně jako každý předseda strany i předseda poslaneckého klubu. A mimochodem, já reaguji na ten návrh na změnu pořadu schůze, protože tady padl návrh právě od pana poslance Kubíčka v zastoupení hnutí ANO, abychom zařazovali ten rodičovský příspěvek, takže já mluvím dokonce úplně pregnantně k věci.

Takže je tady problém, že vlastně vláda diskriminuje vládním návrhem některé rodiče samoživitele, kteří museli nastoupit předčasně do práce, aby se finančně vůbec mohli nějakým způsobem zajistit, nebo zajistit tu svoji rodinu. Takže je problém, že vláda nechce přiznat, krátce řečeno, zvýšený rodičovský příspěvek, který by měl platit od 1. 1. 2020, všem rodičům, kteří mají děti do čtyř let. To je vládní návrh. To je problém pro nás v SPD. My to takhle nechceme. Proto my chceme, aby už se hlasovalo konečně o tom návrhu na zvýšení rodičovského příspěvku, to my prosazujeme.

Minule na schůzi před pár dny tady hlasování zablokovala paní ministryně Maláčová z ČSSD, já jsem šel na schůzi od 9 hodin s tím, že je hodina a půl na to, abychom to prohlasovali, aby konečně už ty maminky – ale on to může být i tatínek samoživitel, aby ti rodiče samoživitelé, ti nízkopříjmoví, aby už konečně měli tu jistotu, že to od 1. 1. 2020 dostanou, a místo abychom šli hned na věc a hlasovali jsme, tak tady paní ministryně Maláčová hodinu mluvila, tím pádem už nezbyl čas na to hlasování a ČSSD oddálilo možnost hlasování.

A víte, mně za SPD je celkem úplně jedno, jestli budeme hlasovat první o daňovém balíčku, nebo o rodičovském. My chceme hlasovat. My chceme už pracovat. My chceme jít dál. Nám tady vážnou zákony o exekutorech, kterými jsme spolupředkladateli, máme tady v řadě i svoje vlastní zákony na pomoc lidem v exekucích, a vy to tady pořád blokujete, vláda

hnutí ANO, ČSSD s podporou KSČM. Blokujete nám tady taky návrh na přímou odpovědnost, hmotnou odpovědnost politiků, blokujete nám tady zákon o referendu demokratickém, nějaký vykastrovaný jste tady teď předložili, nefunkční, to je úplně k ničemu, máme tady z pera SPD i návrh na to, abychom živnostníkům a vůbec zrušili poplatky OSA, takové ty autorské poplatky, to nám tady taky už hrozně dlouho leží v pořadí, máme tady náš návrh z pera SPD, abychom vyřešili lichvu, zastropovali úrokové sazby RPSN u spotřebitelských úvěrů, platí to ve většině zemí EU, a vy nám to blokujete. A vy se tady pořád už několik dní hádáte, vzájemně, nějaké jedny strany s jinými stranami.

Tak zvýšíme už konečně ten rodičovský příspěvek všem maminkám do čtyř let? Samozřejmě ty, které pracují, jsou pro nás prioritou, my nechceme zvyšovat někomu, kdo je nepřizpůsobivý. A taky jsme klidně pro to, abychom hlasovali o tom vládním návrhu, kde vy zvyšujete daně. My budeme hlasovat proti, ale pojďme na to. Takže já bych chtěl k tomuhle tomu skutečně uvést, už skončete tu šarádu tady, pojďme pracovat, pojďme hlasovat. Je tady už opravdu neúnosný, co tady všichni předvádíte. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Paní poslankyně Kovářová prodlužuje svou omluvu z pracovních důvodů do 17 hodin.

A nyní prosím pana předsedu Kalouska s přednostním právem, pokud možno k věci.

Poslanec Miroslav Kalousek: Odpusťte prosím, ale musím zareagovat na osočení nebo vystoupení vůči mé osobě jak pana místopředsedy Filipa, tak paní poslankyně Valachové.

Pan místopředseda Filip si posteskl, že by se ze mě zbláznil, neboť nic v jednacím řádu nepředpokládá diskusi před závěrečným hlasováním. No to já vím taky. Nic podle něj v jednacím řádu nepředpokládá, že vystoupí předsedové klubů se stanovisky svých klubů, že se to jenom tady zvykově respektuje. No to už pravda není. Podle § 67 – a já si dovolím ho odcitovat – kdykoli o to požádají, udělí se slovo prezidentovi republiky, členovi vlády, předsedovi a místopředsedům Sněmovny, předsedovi poslaneckého klubu... Teď jsou tam další funkcionáři, já zůstanu u toho předsedy poslaneckého klubu, protože to jsem já. A mám na vás otázku, pane místopředsedo Filipe, vy jste tu déle než já, jste právník, zda byste mi řekl, jestli jednacím řádem nějakým způsobem omezuje délku vystoupení, jestli jednacím řádem nedovoluje sdělovat stanovisko poslaneckého klubu třeba déle než pět minut. No nic takového v tom zákoně není. Proč omezujete něco, co je zákonem povoleno? Když tak ten zákon změňte, ale neútočte na něj proto, že podle něj postupuji. To si myslím, že není úplně fér. Fakt je, že ještě více nefér je ten zákon porušit, jako jste udělali v případě daňového balíčku vy.

Paní poslankyně Valachová říkala: no kdo jiný přece než my, když jsme to celé prosadili a vymysleli a předložili, tak kdo jiný než my by měl mít zájem na schválení rodičovského příspěvku? No já vám to prostřednictvím předsedajícího, paní poslankyně, věřím, ale proč už jste to dávno neodhlasovali? A proč to nechcete hlasovat teď? Je to pořád dokola. Měli jste možnost to hlasovat, máte možnost to hlasovat teď, a vy to pořád nechcete hlasovat, protože říkáte: až bude odhlasován daňový balíček, dřív to pro nás nemá žádný smysl, protože je to provázané.

A teď já si dovolím položit vám a panu ministru Hamáčkovi a dalším nositelům tohoto úchvatného argumentu řečnickou otázku. Kdyby se stalo hypoteticky, byl by prohlasován rodičovský příspěvek i daňový balíček, daňový balíček by byl Senátem vrácen do Sněmovny, zatímco rodičovský příspěvek by byl Senátem schválen a ve Sněmovně by se pro daňový balíček nedostalo 100 hlasů a nakonec by ten daňový balíček schválen nebyl, vystoupila by sociální demokracie a řekla by "okamžitě musíme redukovat rodičovský příspěvek, protože daňový balíček nebyl schválen"? Nemusíte odpovídat, já vím, jaké by bylo vaše stanovisko.

Odpovězte si sama sobě, jaké by bylo vaše stanovisko, a z toho snad každý pochopí, jak je vaše argumentace falešná, manipulativní a prohaná.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní pan místopředseda Fiala, poté pan předseda Výborný a pan místopředseda Filip. Prosím.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane předsedající, já budu jenom stručně reagovat na vystoupení paní poslankyně Valachové. Paní poslankyně prostřednictvím pana předsedajícího, vy jste se tak rozčílila, že jste Občanskou demokratickou stranu nazývala Občanskodemokratická strana. Tak jenom koriguji, jsme Občanská demokratická strana, ale kvůli tomu jsem samozřejmě nevystoupil.

Vy jste nás v tom svém příspěvku velmi ostře napadla. A já ani nebudu komentovat ty jednotlivé věci a ty výroky, ale všem lidem, kteří se na nás dívají, řeknu jednu jednoduchou věc, nebo dvě. Ta první je: Kdo navrhl, abychom o rodičovském příspěvku jednali a hlasovali teď? Občanská demokratická strana. Nám záleží na těch rodičích, které mají malé dítě, ne vám. A teď všichni uvidí, za chvíli, jak bude hlasovat ČSSD, jak bude hlasovat vládní koalice, jak se postaví k tomu našemu návrhu. Takže místo těch žvástů, abych použil slova premiéra, za to se omlouvám, ale použiji je, se ukáže na činech, kdo to myslí s mladými rodinami skutečně vážně a kdo o tom jenom žvaní.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní tedy pan předseda Výborný, jestli je přítomen. (Není.) Pokud není, tak prosím pana místopředsedu Filipa, a pak se mi ještě přihlásila v zastoupení za klub ČSSD paní poslankyně Valachová. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Vážený pane předsedající, členové vlády, paní a pánové, byl jsem osloven, tak vašim prostřednictvím k panu poslanci Miroslavu Kalouskovi. Ti, kteří mají přednostní právo, ho mohou využívat. A pane poslanče Kalousku, mezi využitím přednostního práva a jeho zneužíváním je velký rozdíl. Slušní lidé jednací řád nezneužívají. (Potlesk z levé a střední části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. A nyní paní poslankyně Valachová. Poté pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslankyně Kateřina Valachová: Nyní už mnohem klidnějším hlasem, nicméně stejně důrazně zareaguji na pana poslance Fialu i pana poslance Kalouska. Já myslím, že už jenom ta slova, která uvedli, ukazují, že i pro ně je boj o zvýšení rodičovského příspěvku velké téma, diplomaticky řečeno.

Zaujala mě myšlenka o činech. Činy – takže činem, který ukazuje, že chci zvýšit rodičovský příspěvek mladým rodinám s dětmi, je, že navrhnou na Poslanecké sněmovně jeho zařazení. To je statečný čin. To je statečný čin, opravdu. Pro mě je mnohem statečnější čin prosadit zvýšení rodičovského příspěvku do programového prohlášení, vstoupit do koalice s koaličním partnerem, získat pro něho důvěru, vládnout, udělat koaliční shodu a zajistit pro to daňové příjmy. To je takový nepatrný čin. Nepatrný čin.

A co se týká Sněmovny, tak ta rozhoduje hlasováním. Rozhoduje hlasováním většinou. Můžete mluvit, dávat ostrá slova, opakovat se donekonečna, pravda je taková, že vám víc záleží na tom obstruovat a zablokovat daňový balíček, je to pro vás ideová věc, než abyste přiznali, že máte menšinu, to je prostě fakt, než abyste přiznali, že už bylo řečeno vše, včetně

podmínek schválení daňového balíčku. A vy v tuto chvíli víte, že na ně nepřistoupíme jako většina, ale vy budete blokovat daňový balíček, a tím blokujete, a ví to každý, tedy i ten druhý bod mimořádné schůze. Jinak stačí pouze jedno hlasování, když se bavíme o těch činech. Jedno hlasování. Takhle zvedneme ruku a můžeme jít na rodičovský příspěvek.

Je to hra. Vám jde o ideový spor, který já pokládám za politicky legitimní, ale vám jde o zvýšení daní. A pokud jsem volila ostrá slova nebo tón, víte, že to nemám ve zvyku, kolegové zprava, není to můj styl, tak je to proto, že jsem bránila sociální demokracii, protože my jsme něco odpracovali a my platíme, a hodně! Takže chceme zvýšit rodičovský příspěvek pro děti.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A poslední v tuto chvíli přihlášený s přednostním právem je pan předseda Kalousek. Prosím.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Já už to nechci točit stále dokola, nicméně k jednacímú řádu a k tomu, co řekl pan místopředseda Filip. Jistě můžeme vést akademickou debatu o tom, kde je hranice postupu podle zákona, využívání zákona a zneužívání zákona. Na to můžou být různé subjektivní pohledy a není na to žádný exaktní výpočet. Ale máme tady stanovisko Ústavního soudu, co je porušení (důrazně) zákona o jednacím řádu. A toho vy jste se dopustili! A pak člověk, který se toho dopustí, jde a káže nám něco o zneužívání a využívání. To je komunistické chucpe! (Potlesk z pravé části sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: To jsou už v tuto chvíli všechny záležitosti, takže svolám kolegy do sálu a přesuneme se k hlasování. Jsou před námi čtyři hlasování. Nejdříve je zde návrh na vyčlenění doby pro třetí čtení dnes od 16 do 19 hodin, jestli jsem to dobře zaznamenal. Poté bychom hlasovali o protinávru pana poslance Kubíčka, že zařadíme dnes... (Nesouhlasné hlasy zprava.) Já jsem to takhle převzal. Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Když navrhujeme zařazení nebo přeřazení bodu, tak nejsou žádné protinávry. Návrh pana poslance Kubíčka je legitimní, ale je jiný, než je můj, takže nejdřív by se mělo hlasovat o mém návrhu, pak o návrhu pana poslance Kubíčka. A nevím, který je ten čtvrtý, nechci teď říkat. Takhle se má postupovat. Já myslím, že jsme ve shodě i s předkladateli jednotlivých návrhů.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pokud proti tomu nebude protest, nejdříve bychom po případném vyčlenění času hlasovali o zařazení bodu 207 jako prvního bodu dnes, to znamená před již pevně zařazené body, které tam jsou, a poté o návrhu pana poslance Kubíčka před případné jiné pevně zařazené body, tedy na začátek. A čtvrtý návrh je návrh, abychom dnes jednali i po 19. a 21. hodině meritorně i procedurálně o případných běžných návrzích zákonů, nikoliv ve třetím čtení.

Je zde žádost o odhlášení. Já vás odhlásím, prosím přihlaste se znovu svými kartami. Pan předseda Michálek chce upřesnit svůj návrh.

Poslanec Jakub Michálek: Aby to všichni zaznamenali, v tom, jak jste naposledy četl poslední návrh, tak je to pouze ve vztahu k pevně zařazeným bodům.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, k zařazeným bodům – exekuční řád. Jsou to body 49 a 50. Já myslím, že je zjevné, o čem budeme hlasovat. Ještě to vždycky řeknu.

Takže nejdříve o tom, že vyhradíme na dnešní den i dobu od 16 do 19 hodin pro... (Nesouhlasné hlasy ze sálu.)... třetí čtení. To, že jsme nějaký čas z toho již vyplývali, to je jiná otázka.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování pořadové číslo 215 je přihlášeno 176 poslanců a poslankyň, pro 175, proti nikdo. Návrh byl přijat. Čas jsme tedy vyhradili.

Nyní návrh, abychom jako první bod dnešního odpoledního jednání zařadili bod 207, je to sněmovní tisk 490. Jedná se o státní sociální podporu.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování pořadové číslo 216 jsou přihlášeni 174 poslanci a poslankyně, pro 80, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

A nyní návrh pana poslance Kubíčka, abychom jako první bod dnešního odpoledního jednání zařadili bod 206, což je daňový balíček.

Zahajuji hlasování. (Námitka ze sálu, že chybí ještě bod 207.) Ten už tam není, to jsme hlasovali. Končím toto jednání jako zmatečné. (Výbuchy smíchu a potlesk napříč sálem.) Evidentně není shoda na tom, co nyní máme hlasovat. (Velký hluk a neklid v sále. Porada mimo mikrofon.) Já se omlouvám, já jsem v tu chvíli přebíral předsedání.

Takže ten návrh zní, že nejdříve 206 a poté 207. Já jsem to bral tak, že ať už zařadíme 207, nebo ne, tak je návrh zařadit jako první bod bod 206.

Takže pokud nejsou protesty, tak by to bylo hlasování o tom, že jako první dva body dnešního jednání zařadíme body 206 a 207 – v tomto pořadí. (Posl. Stanjura: Zvlášť.) Zvlášť to hlasovat? (Ano.) To už jsme hlasovali. (Oživení v sále.) Je to jeden návrh. Samozřejmě lze požádat o to, aby byly věci, které lze hlasovat zvlášť, hlasovány zvlášť. V tom případě tedy nejdříve jako první bod bod 206, a pokud to projde, jako druhý bod bod 207. (Poslanci vládní koalice: Ne!)

Pan předseda Kubíček. Prosím, pane poslanče, upřesněte svůj návrh.

Poslanec Roman Kubíček: Děkuji za slovo. Já jsem navrhoval jedním hlasováním bod 206 a 207. Pokud byste chtěli hlasovat bod 206 a 207 – oddělené hlasování, tak byste o tom musel nechat hlasovat.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Pan předseda Stanjura.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Je zcela obvyklé, že když zazní návrhy k programu, tak pokud někdo požádá, aby se o jednotlivých návrzích, jako třeba pana předsedy Faltýnka (nesroz.) pět bodů, když někdo požádá, aby se hlasovalo, tak se o tom jednotlivě hlasuje. A to je všechno. My jsme požádali a věříme, že nám bude vyhověno. To je celé. Nebo pokud chcete i tuto tradici zrušit, klidně!

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já myslím, že ta výměna proběhla, takže znovu navrhnou postup. Pokud by s ním nebyl souhlas, je možno podat námitku. Takže budeme postupovat tak, že nyní budeme hlasovat jednotlivě návrhy pana poslance Kubíčka, to znamená, nejdříve o zařazení bodu 206 – daňový balíček a poté bodu 207.

Takže já zahajuji hlasování. Kdo je pro zařazení bodu 206? Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 218 je přihlášeno 179 poslanců a poslankyň, pro 98, proti 77. Návrh byl přijat.

A nyní druhý návrh, což je tedy zařadit za tento bod bod 207.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 219 je přihlášeno 179 poslanců a poslankyň, pro 179.

Je zde kontrola hlasování. (Poznámky ze sálu, že všichni hlasovali pro.) Je zde žádost o kontrolu hlasování, já jí vyhovím. (Opětovné námitky z pléna.) Já vám rozumím, že byli všichni pro. Já jsem si toho naprosto vědom, ale je zde žádost o kontrolu hlasování, tak dám panu předsedovi možnost.

Poslanec Zbyněk Stanjura: (Směje se.) To hlasovací zařízení je fakt potřeba vyměnit. (Smích v sále.) Pro pana kancléře, takový vzkaz.

V hlasování číslo 218 – to, které bylo předtím, jsem hlasoval evidentně proti, a na sjetině mám pro. Zpochybňuji hlasování tímto způsobem.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Toto je námitka proti hlasování o zařazení bodu 206, jestli jsem to zachytil dobře. Ano. Takže doufám, že všichni víme, o čem budeme hlasovat. Budeme hlasovat o námitce proti hlasování, kterým jsme zařadili daňový balíček.

Já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro námitku. Kdo je proti námitce?

Já vám děkuji. V hlasování číslo 220 je přihlášeno 179 poslanců a poslankyň, pro 165, proti nikdo. Námitku jsme schválili.

Budeme tedy opakovat hlasování, kterým jsme zařadili na dnešní pořad daňový balíček.

Já zahajuji hlasování a ptám se znovu, kdo je pro zařazení bodu 206 jako prvního bodu dnešní schůze, tedy dnešního odpoledního jednání. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 221 je přihlášeno 179 poslanců a poslankyň, pro 98, proti 79. Návrh byl přijat.

A pokud nikdo nezpochybňuje to následné hlasování, které jsme měli, tak bych řekl, že jsme se vypořádali s těmito návrhy.

Nicméně je zde ještě návrh pana předsedy Michálka, tedy že budeme jednat meritorně i procedurálně i po 19. a 21. hodině. Netýká se to třetích čtení, jenom abychom všichni věděli, o čem se bude hlasovat, a týká se to pouze bodu 49 a 50.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 222 je přihlášeno 179 poslanců a poslankyň, pro 168, proti 1. Návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali se všemi návrhy a je možno pokračovat podle schváleného pořadu. Než otevřu první bod, tak pan předseda Stanjura se omlouvá z pracovních důvodů na 40 minut a dále se nám omlouvá z dnešního jednání mezi 17.00 a 17.30 z osobních důvodů pan poslanec Benešík a z pracovních důvodů od 17 hodin do konce dnešního jednání pan poslanec Klaus.

A nyní jsme zařadili bod číslo

**Vládní návrh zákona, kterým se mění některé zákony
v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů
/sněmovní tisk 509/ - třetí čtení**

Prosím, aby místa u stolku zpravodajů zaujala paní ministryně Schillerová a pan zpravodaj Feranec. Skončili jsme kde? Projednávání tohoto bodu jsme přerušili ve středu 6. listopadu tohoto roku. Tento bod byl přerušen před závěrečným hlasováním o celém návrhu zákona – pan místopředseda Filip (hlásí se) – a to během vystoupení předsedy poslaneckého klubu pana poslance Kalouska, nicméně hlásí se pan místopředseda... (Posl. Kalousek: Já protestuji!) Já slyším. Zeptám se pana místopředsedy, jestli chce vystoupit předtím, než vrátím slovo panu předsedovi Kalouskovi, a jestli je to se závěrečným stanoviskem klubu, nebo jestli je to nějak proceduře, nebo k čemu to bude, tedy v tom případě bych potřeboval vědět. (Mpř. Filip: K proceduře.) K proceduře, dobře. Prosím. (Posl. Kalousek: Námitka!) Je tady námitka proti postupu předsedajícího. Dobře, já tady slyším námitku. Prosím pana předsedu Kalouska, aby přednesl námitku.

Poslanec Miroslav Kalousek: Opravdu dávám námitku proti postupu předsedajícího, pane předsedající, a rád bych věděl, na základě jakého ustanovení jednacího řádu – nejsme v rozpravě – mimo rozpravu mluví někdo s přednostním právem, v tomto případě já. Chtěl bych vědět, na základě jakého ustanovení jednacího řádu odebíráte slovo někomu s přednostním právem, abyste ho přidělil někomu jinému. To bych fakt rád věděl! Takhle snad už ten jednací řád ohýbat nemůžeme, pane místopředsedo Filipe prostřednictvím pana místopředsedy Pikala!

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já na ty otázky odpovím. Jsou to dvě oddělené otázky. V rozpravě nejsme podle žádného ustanovení jednacího řádu. V rozpravě nejsme proto, že Sněmovna odhlasovala, že rozpravu ukončila. A slovo vám teď neodebírám, ale většinou před těmi přednostními právy, kdy se pokračuje například v rozpravě s přednostními právy, tak je možnost se... (Komentáře z pléna.) Není rozprava s přednostními právy, zcela souhlasím, ale někdy je třeba načíst nějaké procedurální návrhy předtím, než se pokračuje v přednostních slovech. Proto se pana místopředsedy Filipa ptám – a teď se zeptám, jestli trváte na své námitce, abych ji nejdříve nechal hlasovat v tom případě. (Ano.) Dobře.

Tak v tom případě, než dám slovo panu místopředsedovi Filipovi, tak budeme hlasovat o tom, jestli můj postup, kterým jsem mu chtěl dát slovo předtím, než pan předseda Kalousek naváže ve svém stanovisku klubu před závěrečným hlasováním, byl v pořádku, či nikoliv. Takže já svolám kolegy do sálu. (Gong.)

Budeme hlasovat o námitce proti postupu předsedajícího, kterým jsem dával slovo panu místopředsedovi Filipovi.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. A je zde žádost o odhlášení. Já vás ještě odhlásím. Prohlašuji toto hlasování za zmatečné. Nicméně už jsem kolegy svolával.

Takže znovu budeme hlasovat o námitce proti mému postupu jako postupu předsedajícího, kterým jsem přerušil slovo pana předsedy Kalouska, abych dal slovo panu místopředsedovi Filipovi.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro tuto námitku. Kdo je proti této námitce? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 224 je přihlášeno 174 poslanců a poslankyň, pro 60, proti 77. Takže námitka nebyla přijata.

Takže já znovu dávám slovo panu místopředsedovi Filipovi a prosím tedy, aby to nebylo závěrečné stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, pane místopředsedo. Členové vlády, paní a pánové. Myslím si, že to rozhodnutí o námitce bylo správné, protože slovo ještě nebylo uděleno. To slovo bylo ukončeno tím jednáním v dopoledním bloku jiné schůze, jiné schůze, a komu udělí předsedající slovo, je jenom na něm. Já jsem se hlásil dříve než Miroslav Kalousek.

A dovoluji mi v tuto chvíli přednést procedurální návrh, aby případná stanoviska jednotlivých klubů k závěrečnému hlasování nebyla delší než dvě minuty. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, to je procedurální návrh. Pan předseda Kalousek se hlásí s protinávrhem, předpokládám.

Poslanec Miroslav Kalousek: Nikoliv. Jenom pro pořádek si myslím, že bychom si zasloužili, aby nám pan místopředseda Filip řekl, o jaké ustanovení zákona o jednacím řádu opírá tento návrh, protože jsem přesvědčen, že je s tímto jednacím řádem v rozporu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan místopředseda Filip upřesní.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Ano, upřesním. Protože své vnitřní poměry Poslanecká sněmovna upravuje hlasováním a tento návrh je zcela v souladu. Jinak tady existuje precedens, kdy předsedkyně Poslanecké sněmovny Miroslava Němcová takto odebrala slovo panu poslanci Babákovi. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. V tom případě zde máme procedurální návrh, a pokud nikdo nebude nic namítat, tak se s ním... Pan předseda Michálek.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já jsem se teda chtěl zeptat. Protože v jednacím řádu v § 59 máme, že Sněmovna se může k projednávanému bodu usnést bez rozpravy na omezení řečnické doby, která nesmí být kratší než deset minut. Omezení řečnické doby se nevztahuje na poslance pověřeného přednést k věci stanovisko poslaneckého klubu. Tak bych potřeboval vysvětlit, jak je to v souladu s tímto zákonem, na jednu, na dvě minuty. (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za ten argument. Je pravda, že rozprava a řečnická doba jsou dvě různé věci. (Hlas mimo mikrofon: To není v rozpravě.) A nejsme v rozpravě. Pan předseda Kalousek... Rozumím. Je zde procedurální návrh na omezení řečnické doby pro... Pan místopředseda Fiala.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ale já namítám, že tento návrh je nehlasovatelný. Je to prostě nehlasovatelný návrh, je v rozporu se zákonem. Jako když já tady navrhnou procedurální

návrh, že pan místopředseda Poslanecké sněmovny Vojtěch Filip nesmí hlasovat, tak o tom budeme hlasovat? Vždyť to je úplně absurdní! (Potlesk z pravé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan místopředseda Filip.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pane místopředsedo, paní a pánové, já budu stručný. Ano, pokud bychom něco takového navrhli, tak by to absurdní bylo. Ale tohle je věc, která není v jednacím řádu nijak upravena, protože není rozprava a je jenom úzus, že poslanecké kluby sdělují své stanovisko před závěrečným hlasováním. Ještě nikdo v minulosti nezneužil toto právo takovým způsobem, aby zablokoval hlasování o návrhu jako celku, když jsou odhlasovány pozměňovací návrhy. Pokud se o to pokusil tehdy pan poslanec Babák, tak mu paní tehdejší předsedkyně Poslanecké sněmovny Miroslava Němcová sebrala slovo, vypnula mu mikrofon. Na to existuje stenozáznam.

A já jsem řekl, že – ano, mohl jsem uvést i jiné číslo, než jsou dvě minuty, ale vycházím z toho, že poslanecký klub bude hlasovat pro, nebo proti. Ty dvě minuty jako faktická poznámka stačí, protože to je časový úsek, který zná jednací řád. (Potlesk z levé strany sálu.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já tedy z toho, co tady zaznělo, bych také považoval ten návrh za nehlasovatelný. Samozřejmě to lze namítnout, tento můj postup. (O slovo se hlásí poslanec Faltýnek.) Teď se omlouvám, myslím, že paní poslankyně Černochová byla ale dřív. Má přednostní právo za klub ODS. Pan předseda Stanjura se omlouvá.

Poslankyně Jana Černochová: Já mám přednostní právo za pana předsedu Stanjuru. Pane místopředsedo, nebo pane místopředsedo Filipe, pan poslanec Babák nebyl poslanec s přednostním právem. Takže nás tady prosím nemystifikujte.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan předseda Faltýnek.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. Já bych dal protinávrh k tomu návrhu pana místopředsedy Filipa, aby ta lhůta byla deset minut.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Je zde protinávrh na omezení na deset minut, ale stále jsme se nevyrovnali asi s tím, že omezená doba přednostních práv... ale to jsou úplně jiná přednostní práva, takže to... (Poslanci namítají mimo mikrofon.) Takže máme zde dva návrhy. Máme zde návrh na omezení doby pro přednesení stanoviska klubu na dvě minuty před závěrečným hlasováním a protinávrh na omezení na deset minut. Paní poslankyně Černochová.

Poslankyně Jana Černochová: Pane místopředsedo, já bych požádala sněmovní legislativu, aby nám tedy vyložila § 59, který tady už četl pan předseda klubu Pirátů Michálek. Já vám ho ještě zopakuji: § 59 – Za prvé. Sněmovna se může k projednávanému bodu usnést bez rozpravy na omezení řečnické doby, která nesmí být kratší než deset minut. Omezení řečnické doby se nevztahuje na poslance pověřeného přednést k věci stanovisko poslaneckého klubu.

Snad si, kolegyně a kolegové, nesedíte na uších. Slyšíte to tady podruhé!

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: A stanoviska klubu, tak jak jsou tam adresována, se přednášejí v rozpravě. Takže toto omezení se tam bohužel nedá vztáhnout. Nejsme v rozpravě. Takže nejdříve o protinávru.

Takže nejdříve o tom, že omezíme dobu pro přednesení na deset minut.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 225 je přihlášeno 176 poslanců a poslankyň, pro 83, proti 75. Návrh nebyl přijat.

A nyní o původním návrhu, což je omezení této řečnické doby na dvě minuty.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 226 je přihlášeno 174 poslanců a poslankyň, pro 95, proti 77. Tento návrh byl přijat.

A já bych nyní vrátil slovo panu předsedovi Kalouskovi.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Dámy a pánové, Sněmovna podle mého názoru protiprávně odhlasovala, že – (Výkřik v sále.) Nekřičte na mě. Že stanoviska poslaneckého klubu jsou časově omezena na dvě minuty. Dovolte tedy, abych se vzdal možnosti přednášet stanovisko poslaneckého klubu a abych na základě § 67 zákona o jednacím řádu vystoupil jako osoba s přednostním právem, aniž bych přitom sděloval stanovisko poslaneckého klubu, což je nepochybně vystoupení, které není nijak časově omezeno, ani vaším usnesením. (Potlesk vpravo.) Takže dovolte, abych vám připomněl –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: V tom případě vás, pane předsedo, na chvíli přeruším, odejmu vám to slovo, co jsem vám vrátil, a udělím vám nové slovo. (Pobavení v sále.)

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji. Ano, já si myslím, že takhle je to správně.

Takže máme před sebou těch deset skupin pozměňovacích návrhů, které jsme hlasovali kolem daňového balíčku. Zastihli jste mě v polovině té první, máme před sebou ještě devět a půl a celou noc. Nebo ne? Víte, kolegové z vládní koalice, vaše chování při jisté míře poezie a zobecnění... (V sále je značný hluk a neklid.)

Pane místopředsedo, já to nepřekřičím.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já vám rozumím. Požádal bych o klid v sále a požádal bych...

Poslanec Miroslav Kalousek: Víte, kolegové, vaše chování při jisté míře poezie a zobecnění připomíná chování teroristů, kteří zamíří zbraň na nevinné rukojmí a říkají svým soupeřům nebo policistům: Teď je to na vás, buď ty rukojmí postřelíme nebo ne, rozhodněte se vy. Ale je to na vás. Takhle se opravdu nechovají slušní lidé. Já sice zastávám názor, že terorismu se neustupuje, že s teroristy se bojuje, ale někdy je těch rukojmí člověku přece jenom líto. A vy jste si, kolegové z vládní koalice, z hnutí ANO a z komunistické strany, vzali rodiny s malými dětmi jako rukojmí pro svoji zvůli. Abyste tu zvůli prosadili, tak jste museli dvakrát porušit zákon. Dvakrát. A jednou se zesměšnit. To je opravdu úžasné vítězství.

Víte, bývaly doby, kdy tady proti mně bývali alespoň soupeři, kterých si mohl člověk vážít. Teď už jsou tu jenom řezničtí psi, kteří umějí porušovat zákony a chovat se jako teroristé.

Poslanecký klub TOP 09 se neúčastní zbytku hlasování tohoto bodu. (Potlesk vpravo.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já v tuto chvíli nemám žádné přihlášky s přednostním právem, takže mám za to, že bychom se měli přesunout k závěrečnému hlasování. Prosím pana zpravodaje. Je zde žádost o odhlášení, já ještě svolám kolegy do sálu. Přece jenom zde byly přesuny... Ano, takže teď už budeme hlasovat o návrhu zákona jako o celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákony v oblasti daní v souvislosti se zvyšováním příjmů veřejných rozpočtů, podle sněmovního tisku 509, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Já počkám, až se kolegové usadí ve svých lavicích, abych mohl... Zagongovali jsme, ale jak vidím, tak ještě... Ano, a po závěrečném hlasování, mám zde poznámku od pana zpravodaje, že jsou tam ještě doprovodná usnesení, takže o těch budeme hlasovat následně. Tak snad již jsou v sále všichni, kteří v sále chtějí být.

Zopakuji, že budeme hlasovat o sněmovním tisku 509 ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 227 je přihlášeno 133 poslanců a poslankyň, pro 96, proti 37. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Žádám ještě pana zpravodaje, aby uvedl návrhy doprovodných usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane zpravodaji. A prosím o klid v sále!

Poslanec Milan Feranec: Děkuji, pane předsedající. Jenom připomenu, že byla načtena dvě doprovodná usnesení. Já vás s nimi seznámím. (V sále je silný hluk.)

První doprovodné usnesení načetl poslanec Vojtěch Munzar a toto usnesení zní: Poslanecká sněmovna žádá vládu, aby s ohledem na směrnici Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006, o společném systému daně z přidané hodnoty, a zejména na článek 395 odst. 1 uvedené směrnice do konce roku 2019 požádala o povolení zavést zvláštní opatření odchylné od článku 287(?) směrnice – (Hluk v sále.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane poslanče, já vás přeruším a požádám vaše kolegy o klid, aby slyšeli, jaké načítáme usnesení. Prosím pokračujte.

Poslanec Milan Feranec: Článek 287(?) směrnice 206/112/ES, které České republice umožní osvobodit od daně z přidané hodnoty osoby povinné k dani, jejichž roční obrat je nejvýše roven částce 2 miliony Kč.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Zeptám se, jestli k tomu návrhu přijímal... Nepřijímalo se k tomu žádné usnesení.

V tom případě zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro toto doprovodné usnesení. Kdo je proti?

V hlasování číslo 228 je přihlášeno 134 poslanců a poslankyň, pro 39, proti 6. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Milan Feranec: Druhé doprovodné usnesení, je to návrh poslance Radka Holomčíka od Pirátů. Návrh zní – návrh doprovodného usnesení Poslanecké sněmovny ke sněmovnímu tisku 509:

Poslanecká sněmovna

I. konstatuje, že pěstitelské pálení je tradičním způsobem výroby alkoholu v České republice a že realistický daňový režim pro tento způsob výroby je součástí racionální protidrogové politiky, který vede ke snižování celkového množství nelegální a nekontrolované výroby alkoholu;

II. upozorňuje, že současná konstrukce sazeb spotřebních daní určená evropským právem postrádá dostačující flexibilitu;

III. vyzývá vládu, aby se problematikou sazeb spotřebních daní zabývala na úrovni Evropské unie a do dne 1. prosince 2020 seznámila Poslaneckou sněmovnu s kroky, které v této věci učinila.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já se zeptám, jestli je zájem hlasovat po jednom, nebo jestli to můžeme všechno jedním hlasováním. Pan poslanec Veselý by chtěl po jednom, v tom případě budeme hlasovat po jednom. Takže já poprosím pana zpravodaje, aby nás vždycky seznamoval s tím jednotlivým usnesením. Prosím ten první bod. Je zájem po jednom.

Poslanec Milan Feranec: Aha. Takže budeme tedy hlasovat po jednom. Opakuji znovu: "I. Poslanecká sněmovna konstatuje, že pěstitelské pálení je tradičním způsobem výroby alkoholu v České republice a že realistický daňový režim pro tento způsob výroby je součástí racionální protidrogové politiky, který vede ke snižování celkového množství nelegální a nekontrolované výroby alkoholu."

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 229 je přihlášeno – prosím klid! – 133 poslanců a poslankyň, pro 43, proti 2. Návrh nebyl přijat. Prosím druhý bod.

Poslanec Milan Feranec: "II. Poslanecká sněmovna upozorňuje, že současná konstrukce sazeb spotřebních daní určená evropským právem postrádá dostačující flexibilitu."

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 230 je přihlášeno 133 poslankyň a poslanců, pro 34, proti 5. Ani tento návrh nebyl přijat. Prosím třetí bod.

Poslanec Milan Feranec: "III. Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby se problematikou sazeb spotřebních daní zabývala na úrovni Evropské unie a do 1. prosince 2020 seznámila Poslaneckou sněmovnu s kroky, které v této věci učinila."

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 231 je přihlášeno 134 poslanců a poslankyň, pro 33, proti 6. Návrh také nebyl přijat. Děkuji.

To byl poslední návrh. V tom případě velice děkuji panu zpravodaji. Děkuji paní ministryni a konstatuji, že jsme se s tímto návrhem zákona vyrovnali. Já tento bod končím.

A jako další jsme na dnešní odpolední jednání zařadili bod 207, což je

207.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 490/ - třetí čtení

Předám předsedání.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobrý podvečer, nebo dobrý večer, vážené kolegyně, vážení kolegové. Po velice emotivním daňovém balíčku se dostáváme k bodu, který byl tady uveden, vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 490, třetí čtení. Projednávání tohoto bodu jsme přerušili před otevřením rozpravy v pátek 1. listopadu na 37. schůzi Poslanecké sněmovny.

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala ministryně práce a sociálních věcí Jana Maláčová a zpravodajka garančního výboru, výboru pro sociální politiku, paní poslankyně Jana Pastuchová. Připomínám, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 490/3, který byl doručen dne 27. září 2019. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 490/4.

Před otevřením rozpravy se s přednostním právem dne 1. 11. na 37. schůzi přihlásili tito poslanci: Jan Bartošek, Jan Chvojka, Jan Bauer, který byl pověřen zastupováním předsedy klubu, a Jaroslav Faltýnek. Takže se ptám, jestli mají zájem o svá vystoupení a uplatnění svých přednostních práv. (Nebyl zájem.) Takže jelikož všechna přednostní práva se vzdávají, otevírám rozpravu a v rozpravě s přednostním právem za klub SPD vystoupí paní poslankyně Lucie Šafránková. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Dobrý den, dámy a pánové, děkuji za slovo. Ráda bych začala prosbou. Chci vás požádat o podporu pozměňovacího návrhu, který jsem předložila spolu s kolegou panem poslancem Bauerem, jehož cílem je přiznat zvýšení rodičovského příspěvku všem rodičům všech dětí do čtyř let bez jakýchkoli rozdílů a výjimek. Tato prosba není jen mým osobním projevem, ale je také, nebo možná hlavně tlumočením naléhavých žádostí a přání rodičů těch dětí, které mají být předkládanou novelou z okruhu osob, jichž se bude zvýšení rodičovského příspěvku týkat, vyloučeny.

Poslanci SPD se od počátku diskusí nad podobou zvýšení rodičovského příspěvku jasně a jednoznačně hlásí k principu, který lze označit jako vyšší rodičovský příspěvek všem rodičům, což znamená, aby oněch vládou navrhovaných 80 tisíc obdrželi všichni rodiče, kteří mají nebo ke dni nabytí účinnosti příslušné novely zákona budou mít v péči dítě či děti do čtyř let věku.

V první řadě jde o zachování zásady rovnosti občanů před zákonem, zásady obecné spravedlnosti a zásady legitimního očekávání. Toto vše jsou principy, které spoluvytváří, resp. měly by spoluvytvářet základy každého demokratického právního státu bez ohledu na to, jaká je zrovna podoba vládní většiny a politické opozice. Dodržování a respektování těchto zásad má zásadní vliv na to, jak budou občané vnímat daný stát a politický režim, jak k němu budou loajální, a v neposlední řadě i to, jak budou sami ve svých každodenních životech přistupovat k dodržování právních norem i nepsaných norem morálních a etických. Pokud občané vidí a cítí, že samotný stát se ve své činnosti těmito principy a zásadami neřídí, nabízí se, zda se jimi budou řídit i oni sami.

Zvýšení rodičovského příspěvku pro rodiče všech dětí do čtyř let byla varianta, o které paní ministryně Maláčová hovořila jako o reálné a prioritní ještě před pár měsíci, a bylo to tak správné. Selekcce, kterou provádí při zvyšování rodičovského příspěvku vládní koalice nyní, je naopak neodůvodněná a diskriminační. Kritérium, které přitom zvolila, to znamená podmínit toto navýšení čerpáním rodičovského příspěvku ke dni nabytí účinnosti novely zákona o státní sociální podpoře, a které z nároku na toto navýšení vylučuje zhruba 20 % rodičů dětí do čtyř let, je navíc krajně nespravedlivé. Mnohem nespravedlivější, než by bylo například losování těch, kterých se toto zvýšení bude týkat. Zvláště v situaci, kdy prakticky obdobná koaliční většina v roce 2017 při zvyšování rodičovského příspěvku rodičům víceročet přiznala tuto valorizaci všem rodičům víceročet příslušného věku bez dalších omezujících podmínek, a najednou v naprosto identické situaci činí obrat o 180 stupňů a neváhá se současně označovat za vládu, která je prorodinná a které leží na srdci stav porodnosti a populační růst české populace.

Praxe je odlišná, a nejen v tomto případě. Toto chování vlády je o to nepochopitelnější, že by se v případě přiznání onoho navýšení všem rodičům čtyřletých a mladších dětí nejednalo v celkovém kontextu státního rozpočtu o nějak astronomickou částku. Podobné i mnohem vyšší finanční částky jsou v současné době i v návrhu státního rozpočtu na příští rok a v delším rozpočtovém výhledu alokovány na záležitosti, jejichž dlouhodobý společenský přínos je nepochybně mnohem nižší než podpora porodnosti a výchovy dětí.

Navrhovaná novelizace tedy zakládá nepřijatelnou nerovnost mezi rodiči a také mezi dětmi prakticky už od jejich narození, a dokonce lze konstatovat, že jakkoli je diskriminační takřkajíc plošně, napříč jednotlivými sociálními skupinami, možná nejvíce znevýhodňuje nízkopříjmové a pracující skupiny našich občanů.

Stačí si představit nikoli hypotetický, ale zcela reálný příklad. Máme zde dvě děti. Obě se narodily 1. září roku 2016. To první žije v rodině, kde otec pobírá plat 100 tisíc a matka na rodičovské dovolené čerpá rodičovský příspěvek. Své dítě vozí autem do sousední vsi, kde je školka zřizovaná obcí. Navýšení rodičovského příspěvku se jí bude týkat, obdrží tedy 80 tisíc korun. Ve stejné vesnici žije i naše druhé dítě, jehož matka samoživitelka ukončila rodičovskou dovolenou a čerpání rodičovského příspěvku k 1. září 2019, primárně z existenčních důvodů, a nastoupila do zaměstnání, kde pobírá plat 15 tisíc korun. Jelikož nemá automobil, aby dítě mohla vozit do školky, ani jej tam nemůže vozit autobusem, protože pracuje od šesté hodiny ráno, musí si k němu platit paní na hlídání. Zvýšení rodičovského příspěvku se jí díky vládní koalici, která se označuje za sociální a ve které má tuto sociální legislativu na starosti strana, která se nazývá sociálně demokratická, netýká. Nemá na něj právo. Ale zase má alespoň právo ze svých daní a odvodů přispět na zvýšení rodičovského příspěvku svým sousedům. Těžko říci, zda jí tento pocit uspokojí. (V sále je hlučno.)

Předkládaná novela tedy zcela jistě diskriminuje ty rodiče, kteří volili rychlejší návrat do zaměstnání z existenčních důvodů, často samoživitele či samoživitelky, kteří si navíc teoreticky ono potenciální navýšení –

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Paní poslankyně, já vás s dovolením přeruším a poprosím všechny poslance a poslankyně, kteří chtějí něco projednávat, ať to projednávají prosím v předsálí, abychom v jednacím sále měli klid a mohli jsme se navzájem poslouchat. Já vám děkuji. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Lucie Šafránková: Děkuji, pane předsedající. Já budu pokračovat. – kteří si navíc teoreticky ono potenciální navýšení v podstatě už zaplatili na daních a odvodech. Je také krajně nedůstojné až ponižující, aby si ti rodiče, kteří původně plánovali ukončení rodičovské dovolené a návrat do zaměstnání např. na letošní podzim, museli nyní na poslední chvíli uměle a de facto proti své původní vůli prodlužovat dobu čerpání rodičovského příspěvku jen proto, aby dosáhli na jeho zvýšení, které je pro ně zcela zásadní položkou do rodinného rozpočtu.

A ještě jednou si zopakujme, rodičovský příspěvek není pouhou a prostou náhradou mzdy. Může být pobírán i při práci, pokud rodič o dítě pečuje anebo zajistí péči o něj. Takže vůbec neplatí vládní a ministerská argumentace, že chce zvýšením příspěvku saturovat pouze ty rodiče, kteří nemají žádný jiný příjem. Jde o plošnou a obligatorní dávku státní sociální podpory. A skutečnost, zda rodič k jakémukoliv datu rodičovský příspěvek vyčerpal, či ne, absolutně nic nevypovídá o aktuální finanční a sociální situaci příslušných rodin. Nehledě na to, že argumentace aktuální příjmovou a finanční situací jednotlivých rodin nemůže být silnější než zachování ústavních principů rovnosti jak mezi dětmi stejného věku, tak mezi jejich rodiči.

Kolegyně a kolegové, za dva roky, co působím jako poslankyně, jsem nezaznamenala tak silný a opravdový zájem o projednávání nějaké legislativní předlohy, jako je tomu v tomto případě. A to nehovořím o žádných umělých a shora organizovaných kampaních typu hromadného zasílání e-mailů, ale o konkrétním, živém a hlubokém zájmu rodičů malých dětí, kteří mě na nejrůznějších místech a nejrůznějšími způsoby takřka denně oslovují a detailně se zajímají o to, jak a proč bude plánované a diskutované zvýšení rodičovského příspěvku vypadat. Zklamání těch, kterým má být toto navýšení upřeno, bylo a je nefalšované a nehrané. Nedokážou pochopit, za co a proč je jejich stát trestá, když se vždy řídili platnou legislativou, řádně pracovali a pracují a řádně vychovávají své děti.

Plně chápu a musím jim dát za pravdu. Zachovejme se k nim prosím slušně a spravedlivě. Navyšme tento rodičovský příspěvek všem rodičům všech dětí do čtyř let věku. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak. Já vám děkuji. Další s přednostním právem je pan místopředseda Okamura. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, vláda hnutí ANO, ČSSD a KSČM se chystá finančně potrestat rodiče s malými dětmi, kteří si našli práci. To je pro nás v SPD zcela nepřijatelné. Hnutí SPD proto spolupředložilo pozměňovací návrh, aby na zvýšený rodičovský příspěvek, který bude zvýšen o 80 tisíc korun na 300 tisíc korun, měli nárok všichni rodiče s dětmi do čtyř let. Jde nám především o ty, kteří pracují. Hnutí SPD odmítá diskriminaci rodičů, kteří museli jít do práce, aby uživilí svoje dítě a sebe sama. Těmto rodičům odmítá vláda ANO, ČSSD a KSČM zvýšit rodičovský příspěvek.

Za zapojení do práce vládní strany trestají. Na druhé straně ministryně práce Maláčová z ČSSD nedělá nic proti zneužívání dávek lidmi, kteří odmítají práci. Takže samozřejmě jsme dali prostor a budeme, doufám, během velmi krátké doby hlasovat o zvýšení rodičovského

příspěvku pro rodiče s dětmi do čtyř let, a abychom napravili tu chybu vlády, tak je tady ten pozměňující návrh, jehož spolupředkladatelem je SPD, a doufám, že paní ministryně Maláčová z ČSSD i další vládní poslanci napravit ten svůj chybný návrh, kdy nepřiznávají rodičovský příspěvek také všem pracujícím maminkám s malými dětmi, tak, že budou hlasovat pro náš pozměňující návrh, abychom ten stav napravili a aby opravdu vláda nediskriminovala ty rodiče s malými dětmi, kteří si našli práci.

Hnutí SPD dlouhodobě prosazuje propopulační politiku, aby se rodilo více dětí v řádných pracujících rodinách. Ještě bych dodal, že ale mám špatné tušení, že poslanci ČSSD budou hlasovat proti tomu našemu pozměňujícímu návrhu. Takže se tady definitivně ukáže zcela jasně, jak to myslí ve skutečnosti se svou sociální politikou. Hnutí SPD dlouhodobě prosazuje propopulační politiku, aby se rodilo více dětí v řádných pracujících rodinách. Z našeho pohledu je tedy absolutně nepřijatelné, co tady předvádí paní ministryně sociálních věcí Jana Maláčová z ČSSD, která na jednu stranu navenek tvrdí, že chce, aby založení rodiny nebylo vnímáno jako úpadek životní úrovně, ale současně paní ministryně řekla, že nepodpoří návrh, jehož je SPD spolupředkladatelem, aby zvýšenou rodičovskou dostaly všechny rodiny s dětmi do čtyř let, bez ohledu na to, zda ji právě čerpají, či už vyčerpali. Tady vidíme, jak si ČSSD a paní ministryně protiřečí, slušně řečeno.

Vláda hnutí ANO, ČSSD a KSČM se chystá tímto potrestat např. matky samoživitelky, které z existenčních důvodů nastoupily do zaměstnání a podle vládního návrhu nebudou mít nárok na zvýšenou rodičovskou. To je skutečný... tedy na 80 tisíc korun. To je skutečně otřesný přístup této vlády vůči slušným pracujícím maminkám. Zároveň vláda nadále vyplácí horentní částky na dávkách nepřizpůsobivým. A já se ptám: Jste normální?

Podle paní ministryně, a věřím, že i podle jejích kolegů ve vládě, je náš návrh, aby měli na zvýšenou rodičovskou nárok všichni rodiče s dětmi do čtyř let, prý věcně spravedlivý, ale má prý legislativní chyby. To je dost nesmyslné. To je taková ta klasická výmluva. Když vládní strany něco nechťejí, tak to vždycky hodí na legislativní chyby nebo na špatně zpracovaný návrh. Přitom největší paskvily a skutečné paskvily tady vždycky předvedly vládní strany. Je to např. nový občanský zákoník, se kterým se miliony občanů potýkají doteď. Takže ten, kdo dělá paskvily, jsou naopak ty vládní strany, a je to vláda, a doplácí na to úplně všichni.

Takže už nechte těch neustálých lží a výmluv, že když se vám něco nelíbí nebo když chci něco proti, tak to váš předseda Hamáček, předseda ČSSD vždycky řekne, říkal to i minulý týden, říkal to mimochodem nejen o návrhu SPD, ale o návrhu Pirátů, řekl, prostě to poplivil tím, že to není dobře zpracované. A není to přitom pravda. Takže takovéhle podpásovky vždycky předvádí ČSSD, aby se vymluvilo, nebo aby pošpinilo, aby vlastně špinavě plivlo jenom na jinou politickou stranu. Žádný věcný důvod tam přitom není. Takže to je nesmyslné, tento váš argument, proč odmítáte to, aby všichni rodiče s malými dětmi měli nárok na zvýšený příspěvek. A jak říkám, my to prosazujeme, aby to měly ty pracující rodiny s malými dětmi, aby měly nárok na ten zvýšený příspěvek. A vy to nechcete.

Takže zaprvé v tom našem návrhu chyby nejsou, je to jenom vaše výmluva, a zadruhé, pokud by tam byly chyby, tak přece není problém je opravit. A nebyl by problém, aby vaše vláda přišla rovnou s bezvadným návrhem. A co je nejsmutnější, vlády v této zemi byly odjakživa továrnou na legislativní zmetky, které se násilně upravovaly. Jak už jsem říkal, příkladem je občanský zákoník a opravuje se to za pochodu dodnes.

Ze všech stran vždy zněl hlas: raději schválit dobrou nedokonalou normu než žádnou. Dnes zažíváme opak. Raději špatnou dokonalou normu než dobrou, ale nedokonalou. Chápu, že jde o rozpočet, jde o peníze. Těch pár miliard navíc by vláda uměla získat opět škrtnutím pera, nejen třeba škrtem dotací politickým neziskovkám nebo ukončením financování české

vojenské přítomnosti v Afghánistánu, ale třeba větší adresností příspěvků rodičům tak, aby dávky nebyly zneužívány nepřizpůsobivými, jako je tomu v současnosti za této vlády. Ale tady vidíme ty priority, jaké má vláda. To znamená neadresné dávky nepřizpůsobivým ano, ale pracující maminka samoživitelka, té zvýšený rodičovský příspěvek přiznat nechcete.

My v SPD chceme, aby se rodilo co nejvíce dětí řádným rodinám, které jsou přínosem naší společnosti a které dávají naději, že vychovají děti ke slušnosti a práci. Podpora takových rodin pak není žádný příspěvek, žádný dar, ale je to regulární investice do budoucího zisku, který děti z takových rodin naší republiky přinesou. Právě takovým rodinám, kde maminky šly předčasně do práce a pracují, odmítá dát vláda hnutí ANO, ČSSD a KSČM pár korun navíc. Trestáte ty, kteří nesedí doma, a pokud mohou, tak pracují. To je jaký signál? Že se vyplatí nic nedělat!

Nastavení podpory rodin s dětmi by mělo být takové, že podpora patří jen těm, kdo pracují, těm, kdo mají pracovní minulost, a také těm, kdo jsou slušní a nejsou hrozbou ani obtížemi pro své okolí. Pochopitelně si nedělám iluze, že pouhý příspěvek změní zásadně rozhodování právě těch zodpovědných a pracovitých. Chybí tu dostupné bydlení, a co si budeme povídat, i práce za dobré peníze, z nichž bez podpory uživí mámu na mateřské s dětmi a zaplatí nájem nebo hypotéku.

Dámy a pánové, pokud budete chtít, vážená vládo a kolegové z vládní koalice, pokud budete chtít, můžete hlasovat pro náš pozměňovací návrh, aby nárok na zvýšenou rodičovskou měli všichni rodiče s dětmi do čtyř let. A můžete odmítnout váš vládní návrh, že selektivně chcete zvýšit rodičovský příspěvek pouze některým vybraným rodičům. Ale pak neříkejte, že podporujete rodinu a slušné, pracovité občany. Na vašem hlasování uvidíme, jestli slova přejdou v činy.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. V obecné rozpravě vystoupí paní poslankyně Richterová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Olga Richterová: Vážená sněmovno, budu velice stručná, protože si myslím, naprostá většina z nás, kdo tady jsme, si uvědomuje, že hlavní je, aby ten zákon prošel. A proto začnu rovnou tím, co považujeme v klubu Pirátů ve skutečnosti za nejdůležitější věc z těch několika návrhů, které předkládáme.

Chtěla bych přitáhnout vaši pozornost k návrhu E3. Jde jen a jen o zvýšení limitu pro měsíční pobírání, limitu, který se týká zejména – ráda bych to vypočetla v těch prvních vteřinách, kdy mám snad ještě vaši pozornost, a sice jde zejména o živnostníky a živnostnice, studentky nebo maminky, které otěhotněly vlastně do roka po škole, takže si dostatečně dlouho neodváděly nemocenské pojištění, a stejně tak maminky, které třeba pracovaly na nízký úvazek, takže zase díky nízkému úvazku měly i nízké příjmy, a proto nemusí splnit ten takzvaný denní vyměřovací základ, aby se dostaly přes limit 7 600 korun na měsíc. Takže chci poprosit, zvažte prosím E3, protože se to týká řady lidí, pro které ty 2 400 měsíčně, o které by dostali měsíčně navíc, znamenají, jestli mohou být s dítětem doma v těch prvních dvou letech, anebo jestli si musí prostě intenzivně přivydělávat. Nám to přijde škoda, když se zvedá celkový balík, celková částka, zároveň nezvednout i tento měsíční limit.

A řeknu k tomu ještě jeden jednoduchý argument. Pokud je člověk totiž plně odkázaný na státní sociální podporu, tak už stejně dostává většinou typicky o něco víc, zhruba i když je rodič s jedním dítětem, tak i se započtením dávek na bydlení to bývá okolo 12 000 měsíčně. Tím chci říct, že tento návrh nepodporuje neblahou životní strategií, kdy by se člověk

spoléhá pouze na toto, ale opravdu je to významná pomoc pro živnostníky, živnostnice, maminky, které třeba neplánovaně otěhotněly na škole.

Ty další věci už se tu probíraly dopodrobna. Jenom bych ráda zdůraznila, že návrh valorizace, který podpořili i další kolegové, a já jim za to děkuji, nemá v sobě zabudováno, že by se mohl opakovaně navyšovat. Jde skutečně o návrh, kde si člověk pouze může na začátku zjistit, že bude ta jeho celková částka o něco vyšší, ale nemůže s tím účelově nakládat. To je jedna věc, kterou chci uvést.

A potom ještě jednu věc, kterou chci zmínit, že náš systém rodičovské a mateřské, jak je nakombinovaný, v té mateřské zohledňuje plat, výdělky před rodičovstvím, a v rodičovské zase dává stejnou podporu všem. A to je hrozně důležité, protože pak není nějaká motivace odkládat rodičovství. Takže moje poslední poznámka zní, že by bylo velmi nerozumné nějakým zásadním způsobem měnit náš systém té nakombinované ochrany peněžité pomoci v mateřství a potom rodičovského příspěvku, protože ten umožňuje lidem dost dobrou svobodnou volbu a zároveň je motivuje, aby neodkládali rodičovství. To je opravdu důležité. A několik změn, které kvůli EU musíme udělat, je dost malých, myslím, že většina z nich ani nebude veřejností zaznamenána. Týkají se jiných norem, zejména zákoníku práce. Takže jenom apeluji na to, abychom byli spokojeni s tím systémem, jaký máme, a snažili se ho jen drobně vylepšovat třeba tím mechanismem automatické valorizace.

Děkuji za pozornost. Návrh E3 velmi doporučuji vašemu zvážení zvýšení limitu na 10 tisíc měsíčně. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Další v pořadí je paní poslankyně Golasowská, kterou nevidím. Je omluvena. Takže přistoupíme k dalšímu v pořadí – pan poslanec Jan Bauer. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Bauer: Vážený pane místopředsedo Poslanecké sněmovny, milé dámy a pánové, jsem si vědom toho, že bychom dneska s těmi projevy měli skončit nejpozději v 18.30, protože pak nás čeká 12 hlasování a potřebujeme minimálně půl hodiny, tak jsem si samozřejmě proškrtal většinu svého vystoupení. A dovoluji mi opravdu jenom zkráceně, vím, že to zaznělo několikrát na tiskových konferencích, abych vás seznámil s postupem a s postojem občanských demokratů v rámci navyšování rodičovské.

Chtěl bych říci, že bohužel se s paní ministryní práce a sociálních věcí v máločem shodneme. Existuje výjimka, a to je zvýšení rodičovského příspěvku. My jsme ho podporovali již v minulém volebním období a podporovali jsme ho i na podzim, když z ministerstva začaly chodit různé varianty navýšení. A podporovali jsme ho i během vnitrokoaličních hádek o peníze. A samozřejmě ho podpoříme i v tom dnešním hlasování. Občanská demokratická strana ale současně bude prosazovat spravedlivé a rovné navýšení rodičovské všem, kteří na ni mají ze zákona nárok. Proto budeme podporovat širší a ministerstvem dříve preferovanou variantu pro rodiče všech dětí do čtyř let, kteří mohou rodičovskou ze zákona pobírat. Myslím si, že rozložení čerpání, a tedy i dočerpání celkové částky rodičovského příspěvku si rodiče volí sami, zákon jim to ostatně umožňuje, a v době, kdy se rozhodovali, mohli jen těžko předvídat, zda v budoucnu budou, či nebudou mít nárok na dočerpání zvýšené částky. Vláda jim to navíc začátkem volebního období slíbila a následně však zvýšení rodičovské odkládala a zdržovala.

Chtěl bych se také vyjádřit krátce k tomu vládnímu osekánému návrhu zvýšení rodičovské jen pro rodiče, kteří dávku aktivně pobírají. Tak z nároku na zvýšení částky vylučuje kolem 20 % rodin. Je to přibližně 70 tisíc rodičů, kteří už rodičovskou ve zrychleném režimu vyčerpali, přestože vychovávají stejně staré dítě s nárokem na podporu

jako rodiny, které rodičovský příspěvek stále čerpají, a to třeba i v bagatelní výši. Proto platí, že pokud takový návrh projde, ten vládní, budou vedle sebe bydlet v podstatě dvě rodiny se stejně starými dětmi a maminkami na rodičovské, akorát jedné stát umožní dočerpávat vyšší částku rodičovské, a ta druhá rodina bude mít bohužel smůlu. To skutečně může v praxi nastat. Chtěl bych říct, že to je pro nás velmi těžce obhajitelné, protože platí, že obě takové rodiny splňují základní podmínku zákona pro přiznání rodičovského příspěvku, což je výchova nejmladšího dítěte v rodině do čtyř let.

Za další. My se obáváme navíc, že vládní, z našeho pohledu nespravedlivá verze zvýšení rodičovské se dost možná pohybuje na hraně ústavnosti. Porušuje ústavní zákaz retroaktivity a narušuje právní jistotu. Pokud ji nyní schválíme, vystavujeme se skutečně riziku, že bude později zrušena Ústavním soudem, a to doufám, že si tato ctěná Sněmovna nechce, ani nemůže dovolit. Nakonec tuto obavu nemáme sami, protože na toto riziko, tzn. ústavní stížnosti, upozornila i samotná paní ministryně a úředníci jejího ministerstva. Překvapivě jsme v této věci zajedno.

Asi závěrem, vážené kolegyně, vážení kolegové, rád bych vás tímto požádal o podporu našeho společného návrhu, který jsme předložili s kolegyní Lucií Šafránkovou, který zakotvuje podobnou úpravu navýšení rodičovské, jakou dříve prosazovalo i Ministerstvo práce a sociálních věcí, tedy zvýšené širší verze. Tento návrh jsem sice formálně podal jménem občanských demokratů společně s paní kolegyní, fakticky se ale mohu zaštitit podporou desetitisíců rodin, kterých se tento krok přímo dotýká. Rád bych tímto proto ještě jednou veřejně poděkoval všem rodičům a maminkám, které mě v posledních týdnech oslovovaly a vyjadřovaly tomuto návrhu podporu. Naš návrh je nesporně férový a hlavně ladí s Ústavou i smyslem pro právní jistotu v právním státě.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí v obecné rozpravě je paní poslankyně Markéta Pekarová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, mně to nedá a ještě se vrátím k tomu, co jsme projednávali před tímto bodem, a k jeho průběhu, tedy k daňovému balíčku a v souvislosti se zvýšením právě rodičovského příspěvku a s tímto bodem. Protože paní ministryně na sociálních sítích tvrdí, že TOP 09 a ODS zablokovaly projednání rodičovského příspěvku, dokonce tedy ještě nehorázněji, budu citovat celý ten tweet paní ministryně Maláčové z dnešního odpoledne. Cituji: ODS a TOP 09 zablokovaly schválení rodičáku. Neuvěřitelné. Očividně vymyslí jakoukoli fintu, aby rodičák neprošel. Zajímalo by mě, jak tuhle brnkačku na nervy těm 280 tisícům rodinám vysvětlí. Konec citace.

Tak to je nehorázná lež, samozřejmě. A já bych chtěla paní ministryni osvěžit paměť z minulého roku, touto dobou jsme tady schvalovali rozpočet a pozměňovací návrhy, a já jsem tehdy předkládala pozměňovací návrh, aby už konkrétně od července 2019 byl rodičovský příspěvek schválen. Tedy byla příležitost už dávno ten slib naplnit a asi bychom to nenavrhovali, pokud bychom nestáli o zvýšení rodičovského příspěvku, vidíte, paní ministryně? Takže prosím netvrďte, ani na sociálních sítích, takovéto nehorázné věci. Proti tomu se důrazně ohrazuji!

Na rozdíl od vás nejsme takoví, abychom porušovali zákon o jednacím řádu. To je vaší specialitou, jak víme. A já nechci určitě protahovat ani tuto debatu, ale považuji za důležité zopakovat, že jste to vy, vládní koalice, kdo si vzali za rukojmí právě rodiče s malými dětmi. Vy jste se rozhodli, že prvně musí být za každou cenu schváleno zvýšení daní, a pak až teprve

může dojít na schválení zvýšení rodičovského příspěvku. Ta shoda tady na této věci panuje. Dokonce, jak dokládám, my jsme chtěli zvyšovat už loni. Vy jste naopak v březnu tohoto roku považovala za skvělou zprávu – takto jste to opět na svém twitteru uvedla – skvělá zpráva, že rodičovský příspěvek se zvýší na 300 tisíc pro nově narozené děti od 1. 1. 2020. Takže tohle bylo vaše brnkání na nervy, kdy jste druhý den otočila až potom, co se zvedla veřejnost a co velmi jasným gestem velkého nátlaku projevila, že takhle se jí to opravdu nelíbí, pak teprve jste začali couvat a pak teprve jste začali vyjednávat o jiné podobě další. Ale tohle, jak se tady prezentuje opozice jako ta, která nechce zvyšovat rodičovský příspěvek, to se mě tedy hluboce dotýká.

My jako TOP 09 podpoříme určitě rozumné pozměňovací návrhy, ať už je to automatická valorizace rodičovského příspěvku, aby se právě nemohlo stávat, tak jak se stalo teď, že si budete brát rodiče s dětmi jako rukojmí a bude se tady politikařit a handrkovat kolem jakéhokoliv zvýšení. My podpoříme samozřejmě můj návrh, který se týká prarodičovské, protože to považujeme za další vhodnou formu flexibility rodičovského příspěvku. A podpoříme i některé z pozměňovacích návrhů kolegů, nebudu vyjmenovávat úplně všechny, které považujeme za rozumné. Ale ohrazuji se vůči tomu, že by opozice nechtěla, aby rodinám s malými dětmi se rodičovský příspěvek konečně po těch dvanácti letech zvýšil. Naopak, my o to stáli už loni, my o to stojíme neustále a budeme pro to hlasovat.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. Další v pořadí je paní poslankyně Hana Aulická. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, ano, budu taky krátká. Myslím, že všichni předřečníci, ale i kolega Jurečka si samozřejmě řeknou, nebo si řekli k tomuto návrhu své. Jsme ve třetím čtení, a proto za KSČM spíše odůvodním náš postoj k jednotlivým pozměňujícím návrhům.

Chtěla bych říci, že se budeme zdržovat. Já jsem to avizovala už na výboru pro sociální politiku u kolegy Bauera, dále u kolegyně Golasowské a pak se budeme zdržovat i u pirátského návrhu, který rozšiřuje zvýšení rodičovského příspěvku o 80 tisíc pro všechny děti do čtyř let věku i po ukončení rodičovské dovolené. Myslím, že paní ministryně to v předchozím vystoupení odůvodnila velice podrobně, takže nemá cenu už dále k tomu hovořit.

Chtěla bych říci, že ale podpoříme paní Janu Pastuchovou, která dává svůj pozměňující návrh, který se netýká rodičovského příspěvku, ale týká se státní sociální podpory v rámci posuzování osob, nebo společných osob na bydlení. Já jsem přesvědčena, i když paní ministryně posílala všem poslancům svůj postoj resp. své argumenty, že tento pozměňující návrh, tak jak jsme avizovali i na půdě výboru pro sociální politiku, bychom měli přijmout. Je tam i odložená účinnost od 1. 7. 2020. A pokud paní ministryně, tak jak hovoří, že s tímto stavem dávkového systému sociálního chce něco dělat, tak má samozřejmě dostatek prostoru, aby to změnila, nebo navrhla změny, které vidí jako optimální. Sama se těším na 14. listopadu na pracovní skupinu, kde bychom i o tom měli hovořit. Otázka samozřejmě je, jestli k nějaké změně nebo k návrhu nedojde i na půdě Senátu.

A dál bych také chtěla říci, že po důkladném rozboru poslanecký klub KSČM podpoří paní Richterovou, a týká se to pozměňovacího návrhu pod bodem E3, kde se mění částka 7 600 na 10 tisíc. My známe všechny možné argumenty pro a proti. Ano, říkám, že nám by se líbilo, kdyby tato částka byla pevná částka, tzn. aby s těmi 10 tisíci nebo možná s 7 600 již

nešlo hýbat. Ale tak jak vnímáme tu praxi, a já jsem to konzultovala s praxí, nejenom se zástupci studentů, tak opravdu musím říci, že by jim to pomohlo. Každopádně tak jak bylo odůvodnění na výboru pro sociální politiku, proč nepodporovat nebo se zdržet u tohoto pozměňujícího návrhu, tak musím říci, že vesměs tak, jak je uchopeno u lidí, kteří jsou na dávkách obecně, kteří prostě nepracují, tak dochází k přelévání jenom z jednoho okénka do druhého. To znamená, pokud pobírají dávky nebo rodičovský příspěvek, tak samozřejmě se jim ubírá z dalších sociálních dávek, na které doposud měli nárok.

Chtěla bych se také zmínit k argumentaci SPD, kde mě velice mrzí jejich pojetí. Ano, bavíme se o dávce rodičovský příspěvek, který opravdu pobírají všichni, kterým se narodí dítě, to znamená, všichni rodiče, kterým se narodí dítě, ale jejich pojetí je, že víceméně chcete prezentovat nebo ve společnosti nějak, jak to mám... teď nevím... říci, že chcete, aby vlastně pobírali rodičovský příspěvek jenom rodiče, kteří odvedli nějakou činnost pro stát. Já si myslím, že to je přesně o tom, o čem bychom měli diskutovat, co je vlastně pojetí rodičovského příspěvku. Je to odměna za to, že člověk zůstává s dítětem doma a má se o něj starat, a já si myslím, že za poslední dva tři roky došlo k velkým změnám vůbec pojetí toho rodičovského příspěvku, a do budoucna nás čeká vlastně i přijetí nebo vůbec implementace v rámci té evropské legislativy. A já si myslím, že pro nás, pro Českou republiku, je právě na diskusi, jaké vůbec bude do budoucna pojetí toho rodičovského příspěvku a jak budeme podporovat rodiny, když chceme, aby se nejenom zvyšovala porodnost, ale aby se o ty děti starali rodiče.

To je také jeden z těch důvodů, proč nebudeme podporovat paní Pekarovou, protože jsem přesvědčena, a i když chápeme některé argumenty, že mohou se starat i pracující prarodiče o svá vnoučata, každopádně já jsem přesvědčena, že pokud chceme, aby se rodily děti, tak by to měli být primárně rodiče, kteří by se měli starat o své děti a měli by mít zájem, a na státu je to, aby jim vytvořil podmínky, aby mohli být za optimální peníze a finanční ohodnocení s dětmi doma. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. (Potlesk zleva.) Dalším v pořadí v obecné rozpravě a posledním přihlášeným je pan poslanec Marian Jurečka. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já jsem si vědom toho, že jsme v určité časové tísní, že nemohu mluvit tak dlouho, s takovými argumenty, jak jsem si původně představoval, k tomuto bodu, protože abychom stihli tento bod prohlasovat, tak bychom měli nejpozději o půl sedmé začít hlasovat. Já se omezím na to, abych byl opravdu maximálně stručný, a chtěl bych říci, že na jedné straně jsem rád, že tady vláda po více než 2,5leté pauze se vrací nějakým nástrojem k podpoře rodin, protože v České republice, když se podíváme na situaci rodin, tak rodina se dvěma dětmi z hlediska průměrného příjmu na hlavu v této domácnosti má nižší příjem na hlavu, než je průměrný důchod. Takže opravdu rodiny, které mají dvě a více dětí, velice rychle padají k hranici chudoby a ta situace těch rodičů vůbec potom není jednoduchá, aby dokázali unést všechny náklady na dobrou výchovu těchto dětí, na ufinancování kroužků, zásek a podobných aktivit, sportovních aktivit atd.

Když jsme byli jako KDU-ČSL ve vládě, tak jsme za čtyři roky toho působení ve třech etapách postupně zvyšovali slevu na děti, kterou jsme také akcentovali z hlediska jejího zvýšení pro ty rodiče, kteří mají druhé, třetí a další děti, aby tam byl i určitý rozdíl, protože právě ten vzrůstající počet dětí v domácnosti se projevuje docela dramaticky na pokles průměrných příjmů na hlavu v té domácnosti. Naposledy to zvýšení proběhlo v roce 2017 a od té doby nic. Takže já jsem rád, že tedy touto formou se vláda snaží pomoci rodinám,

rodičům, protože i z mé zkušenosti, když se bavím se svými vrstevníky, tak mnoho z nich řekne: my i vážně uvažujeme o tom, když máme jedno dítě, že bychom šli do druhého, nebo my, kteří máme dvě, že bychom šli do třetího. Ale pro mnohé z nich je opravdu otázka užití rodiny určitým limitem pro to rozhodnutí mít třeba ještě o jedno dítě navíc. To říkám proto, že...

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já se omlouvám. Poprosím před řečníštěm, jestli by se mohla uklidnit situace. (Poslanec Jurečka: Fakt to ruší, pánové.) Pan poslanec nemůže pokračovat, protože je rušen. A já děkuji.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Děkuji mnohokrátě.

My jsme v situaci, kdy od roku 1990 (?) v České republice se porodnost zlomila tím způsobem, že vlastně pokud nebudeme započítávat vliv migrace, tak naše společnost vymírá. Ano, za poslední roky postupně porodnost vzrůstá, už jsme dneska na čísle 1,7 dítěte na jednu ženu, ale kdo zná alespoň elementárně znalosti reprodukce, nebo, řekněme to lidově, chovu králíků, tak ví, že pokud nemá porodnost alespoň na úrovni dvě celé a něco vyšší, tak prostě každá populace vymírá. (V sále je hlučno.)

My tady mluvíme o problémech průběžného pilíře důchodového systému. Všechny tyto problémy by byly vyřešeny, pokud bychom dokázali mít tady porodnost, která by byla vyšší než dvě celé. A s tím souvisí samozřejmě ekonomická situace našich rodin. Takže já osobně za tento návrh děkuji, kvituji ho a byl bych rád a přimlouval bych se za podporu pozměňovacích návrhů, které nebudou dělat rozdíly mezi rodiči podle toho, jestli ti rodiče, když mají dítě do čtyř let věku, se rozhodli jít do práce, či nikoliv. Myslím si, že pokud tím cílíme na to, že říkáme, zvyšujeme tu částku proto, protože ten rodič má dítě, to dítě má do čtyř let věku, tak si myslím, že není úplně fér rozlišovat, jestli ten rodič šel před půl rokem do práce, anebo nešel. Takže prosím, a bychom i toto vzali v potaz. Ano, mluví se tady o částce 2,6 miliardy korun. A když se podíváme na celkový objem státního rozpočtu, je to poměrně zanedbatelná částka a tyto peníze ty rodiny proinvestují pro naši budoucnost. Takže já bych byl rád, kdybychom tady toto dokázali zvážit, dokázali to podpořit.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Milan Brázdil, pak s přednostním právem pan předseda Výborný.

Poslanec Milan Brázdil: Já budu velmi krátký. Kolegyně, kolegové, stále tu slyším ze všech stran: přidejme rodičům, aby se zvedla porodnost. Já jsem pro dát rodičům, státu se daří, žijeme v luxusní době, máme přebytek, prostě jsme na tom dobře. Ale spojovat to, že přidám-li rodičům peníze, že se zvedne porodnost, je nesmysl. Právě ti nejbohatší lidé děti nemají. A mladí lidé dneska, i když jim přidáte mnohem víc, děti nechtějí mít, protože oni nechtějí tu zodpovědnost převzít. Ba naopak, v době, kdy bylo těžce, moje babička pochází z devíti – už budu velmi krátký – dětí a měli hluboko do kapsy. Tedy prosím, ano, dejme rodičům peníze, ať se mají fajn, ale nezvýší to porodnost. Za mě to je prostě lichý argument. Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Já bych jenom upozornil, že tato faktická poznámka vyvolala čtyři další faktické poznámky. (Stálý hluk v sále.) Pan poslanec Marian Jurečka, pan poslanec Válek, pan poslanec Bělobrádek. Prosím.

Poslanec Marian Jurečka: Děkuji. Stručná technická. Nedávám to do přímé souvislosti. Nedal jsem to do přímé souvislosti, jenom upozorňuji na to, že ekonomická situace rodin, pokud mají dvě a více dětí, není jednoduchá, mají nejnižší příjem na hlavu, když to porovnám ve vztahu k důchodům. A to říkám jako člověk, který je z rodiny – já jsem z pěti dětí a moje maminka má dneska dvacet dva vnoučat – a opravdu i u mých sourozenců z hlediska výše příjmů není to vliv na ten počet dětí, ale je to určitý podpurný argument z hlediska zajištění bydlení, auta atd.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další s faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Válek. Já vás poprosím v sále, abyste se ztišili a abychom tento bod byli schopni v klidu doprojednat. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vlastimil Válek: Já nebudu krátký, to je můj spolužák z Břeclavi Ivoš Krátký, já budu stručný. A jenom bych chtěl tedy upozornit, že jsem si stoprocentně jistý, že snížení porodného nebo jakéhokoliv příspěvku v mateřství rozhodně porodnost nezvýší.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za stručnost, a pan poslanec Pavel Bělobrádek s faktickou poznámkou a jeho dvě minuty. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Bělobrádek: Děkuji, pane předsedající. Vážení členové vlády, kolegyně, kolegové, já bych tady na kolegu zareagoval s tím, že pokud vím, tak podle posledních statistických údajů naopak to, co říkal, přestává platit a více dětí začínají mít lidé s vyššími příjmy a s vysokoškolským vzděláním. (Hluk v sále.)

Druhá věc je, že tady napravujeme nějakou křivdu, což je trošku něco jiného. A jestli je něco skutečným nástrojem pro zvýšení porodnosti, tak je to to, co jsme prosadili v Sobotkově vládě, to znamená slevy na daních. Protože když se podíváte, jak rostla porodnost od roku 2014, 2015, 2016, tak ten nárůst tam evidentně byl. Bylo to po několik let po sobě.

Já jsem přesvědčen, že samozřejmě to, jakým způsobem lidé reagují na to, zda mají, nebo nemají děti, nesouvisí pouze s jejich příjmy, to je jisté. Jsou tady skupiny lidí, kteří mají více dětí prostě proto, že je chtějí, a proto, že je to pro ně priorita. Ale prosím, jsou tady i různé další trendy, které ukazují, že tak jak to bývalo dřív, že více dětí mají ti nízkopříjmoví a méně vzdělaní, tak že už to není úplně tak jednoduché.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S přednostním právem je přihlášen pan předseda Výborný. Prosím, máte slovo.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážená paní ministryně, vážená vládo, kolegyně, kolegové, já jsem byl přihlášen už v pátek, tam ta možnost vystoupit nakonec nebyla. Já bych rád tady přednesl stanovisko za poslanecký klub KDU-ČSL.

Na rozdíl od daňového balíčku, kde se tady ta Sněmovna lehce posekala, je rodičovská zářným příkladem toho, že se tady dokážeme dohodnout v případě, že ten návrh má hlavu a patu a smysl pro naše rodiče, pro naše rodiny, že se dokážeme dohodnout napříč Poslaneckou sněmovnou. Čili my jsme ten návrh přivítali, podpořili, podporujeme ho i nadále.

Já chci sdělit, že KDU-ČSL na konci bude hlasovat pro zvýšení rodičovské bez ohledu na to, zda projdou, či neprojdou ty pozměňovací návrhy. Přesto bych chtěl jasně říci, že jsme přesvědčeni o tom, že pozměňovací návrhy, které jsou předloženy, jsou spravedlivé, protože to, že vláda díky tomu, že chtěla snížit ty náklady na rodičovskou o nějaké 2 miliardy, tady hodila přes palubu 70 tisíc českých rodin. A chtěl bych připomenout, jsou to rodiny, které přistoupily ke svým rodičovským povinnostem velmi zodpovědně. Velmi často z důvodu toho, aby dokázaly sladit svoji kariéru a své rodičovské povinnosti, vyčerpaly ten rodičovský příspěvek dříve, a dnes, světe div se, jsou to tito mladí lidé, kteří odvádějí daně, kteří odvádějí pojistné zdravotní atd. atd. Čili já myslím, že je velmi neférové, když těchto 70 tisíc českých rodin tímto způsobem hodíme přes palubu a rodičovský příspěvek podle toho vládního návrhu necháme čerpat jenom těm, kteří ho aktuálně pobírají.

Máme tady pozměňovací návrh poslankyně Pavly Golasowské, stejně tak jako kolegy Bauera, stejně tak jako kolegů pirátů. Já bych velmi chtěl apelovat na vás, abyste tento návrh dokázali podpořit. V rozpočtu to skutečně není nějak dramatická částka. A pokud v důvodové zprávě vlády, paní ministryně, je uvedeno, že je potřeba ocenit péči o malé děti, no tak pak si to ocenění skutečně zaslouží všichni, a ne že některé z toho ocenění vyloučíme. Čili o to bych vás chtěl poprosit, na to bych chtěl apelovat. Jinak vítám to, že tímto způsobem skutečně podpoříme rodiny a rodiče.

A ke kolegovi Brázdilovi prostřednictvím pana místopředsedy. Je to pouze jeden ze střípků. Samozřejmě ta prorodinná politika musí mít celou řadu dalších kroků, které jsou důležité. A mimochodem, a on to tady zmínil kolega Pavel Bělobrádek, ty daňové bonusy, na které tato vláda poněkud rezignovala a KDU-ČSL v té minulé vládě prosadila a měly by růst, tak to je ten ideální nástroj, protože ty peníze necháme těm rodinám, tak aby ty rodiny je dokázaly investovat do naší budoucnosti, tzn. do svých dětí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak já vám děkuji. Do rozpravy v tuto chvíli není nikdo přihlášen. Dívám se, z místa jestli někdo má zájem, nikoho nevidím, rozpravu tímto končím. Zeptám se na případná závěrečná slova... Paní ministryně. Prosím.

Ministryně práce a sociálních věcí ČR Jana Maláčová: Ano, děkuji. Dvě věty pouze. Já vás chci poprosit a děkuji za tu velmi stručnou debatu. Co se týká mého vyjádření, budu velmi stručná. Pojdme o rodičovské hlasovat a dát tak jasný signál, že podpora pracujících rodin s dětmi je pro nás prioritou. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Já poprosím paní zpravodajku garančního výboru, aby nás seznámila s procedurou hlasování, poté přednášela jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělila stanovisko. Ještě pro stenozáznam načtu, že paní poslankyně Jana Pastuchová ruší svou omluvu od 18.30 a posouvá ji až od 19.00 do konce jednání. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, pane předsedající. Já bych vás nejdříve seznámila s usnesením výboru pro sociální politiku z 37. schůze dne 3. října 2019 k tomuto vládnímu zákonu č. 117/1995, o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 490.

Výbor pro sociální politiku Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR jako garanční výbor po projednání návrhu zákona po druhém čtení za prvé doporučuje Poslanecké sněmovně hlasovat ve třetím čtení o návrzích podaných k návrhu zákona podle sněmovního tisku 490/3 v následujícím pořadí:

Za prvé návrhy legislativně technických úprav podle § 95 odst. 2 jednacího řádu přednesené ve třetím čtení, budou-li v rozpravě ve třetím čtení předneseny. Další bod A, bude-li přijat, bude nehlasovatelný návrh C a G, nebude-li přijat, budeme hlasovat o návrhu C, bude-li přijat, je nehlasovatelný návrh G. Jako čtvrté hlasování by byl návrh G, následně B, šestým hlasováním D, sedmým F, bude-li přijat, je nehlasovatelný E4, nebude-li přijat, budeme hlasovat o E4, dále budeme hlasovat o E1, dále E2, bude-li přijat, je nehlasovatelný návrh E3, nebude-li přijat, budeme hlasovat o E3 a poslední budeme hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Za druhé zaujímá následující stanovisko k předloženým návrhům.

Za třetí pověřuje zpravodajku výboru, aby na schůzi Poslanecké sněmovny ve třetím čtení návrhu zákona přednesla stanoviska výboru.

A za čtvrté pověřuje místopředsedu výboru, aby předložil toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny.

Já před každým hlasováním návrhu stručně řeknu, čeho se pozměňovací návrh týká.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím klid v jednacím sále, protože přistoupíme k hlasování o proceduře, která nám byla načtena v rámci usnesení výboru. Já se ptám, jestli je námitka k tomuto? Neení.

Takže nechám hlasovat o této proceduře.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 232, přihlášeno 177 poslankyň a poslanců, pro 173 (proti nikdo). Návrh byl přijat.

V tuto chvíli můžeme přistoupit k hlasování o jednotlivých návrzích. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Pastuchová: Vzhledem k tomu, že nebyly navrženy žádné návrhy legislativně technických úprav ve třetím čtení, budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem A. Je to pozměňovací návrh pana poslance Bauera, který se týká rozšíření rodičovského příspěvku na všechny děti do čtyř let.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko? (Stanovisko garančního výboru nedoporučující. Ministryně nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 233, přihlášeno 175 poslankyň a poslanců, pro 78 (proti 13). Návrh byl zamítnut. Další návrh.

Poslankyně Jana Pastuchová: Jelikož nebyl přijat, hlasujeme pozměňovací návrh pod písmenem C, což je pozměňovací návrh poslankyně Golasowské, který se týká toho samého, rozšíření rodičovského příspěvku na všechny děti do čtyř let. Stanovisko garančního výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko, paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 234, přihlášeno 175 poslankyň a poslanců, pro 79 (proti 1). Návrh byl zamítnut. Další návrh.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji. Jelikož nebyl přijat ani tento návrh...

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pardon, já vás přeruším. Je tady žádost o odhlášení, takže vás všechny odhlásím. Zaregistrujte se prosím svými hlasovacími kartami a paní zpravodajku poprosím, aby přednesla další návrh.

Poslankyně Jana Pastuchová: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem G pana poslance Martínka, který je totožný – rozšíření rodičovského příspěvku na všechny děti do čtyř let. Stanovisko garančního výboru nedoporučující. (Námítky z pravé části sálu, že neproběhlo odhlášení.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlasné.) Teď jsem vás nechal odhlásit. (Nesouhlasné hlasy zprava.) Tak vás všechny znovu odhlašuji a přihlaste se, prosím. Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 235 přihlášeno 173 poslanci a poslankyně, pro 78 (proti nikdo). Návrh byl zamítnut. Další návrh.

Poslankyně Jana Pastuchová: Nyní budeme hlasovat pozměňovací návrh pod písmenem B paní poslankyně Pekarové Adamové, který se týká rozšíření rodičovského příspěvku i na prarodiče. Stanovisko garančního výboru nedoporučující. (V sále je hluk a velmi špatná slyšitelnost.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 236 přihlášeno 175 poslanců a poslankyň, pro 78 (proti 6). Návrh byl zamítnut. Další návrh.

Poslankyně Jana Pastuchová: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem D pana poslance Chvojky. Jedná se o zmírnění odstranění tvrdosti zákona při narození vícčetat a například při úmrtí jednoho z vícčetat a ponechání této částky – prostě zmírnění tvrdosti. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko paní ministryně? (Souhlasné.)

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 237 přihlášeno 176 poslankyň a poslanců, pro 174 (proti nikdo). Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslankyně Jana Pastuchová: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu pod písmenem F, což je návrh poslankyně Pastuchové a týká se to příspěvku na bydlení. Stanovisko garančního výboru doporučující.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 238 přihlášeno 176 poslankyň a poslanců, pro 124 (proti 2). Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslankyně Jana Pastuchová: Vzhledem k tomu, že byl přijat pozměňovací návrh F, je nehlasovatelný návrh E4, proto budeme nyní hlasovat o pozměňovacím návrhu E1, což je pozměňovací návrh poslankyně Richterové. Jedná se o valorizaci rodičovského příspěvku. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 239 přihlášeni 174 poslankyně a poslanci, pro 40 (proti 5). Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslankyně Jana Pastuchová: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu E2, což je pozměňovací návrh paní poslankyně Richterové. A je tam vlastně změna místo částky jedna třicetina jedna třicetina (?). Stanovisko garančního výboru je bez stanoviska. (Hluk v sále trvá.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 240 přihlášeno 175 poslankyň a poslanců, pro 58 (proti 4). Návrh byl zamítnut. Další návrh.

Poslankyně Jana Pastuchová: Protože nebyl přijat pozměňovací návrh E2, budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu E3, což je návrh paní poslankyně Richterové, kde se mění částka 7 600 na částku 10 tisíc. Garanční výbor nepřijal usnesení, bez stanoviska.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko paní ministryně? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 241 přihlášeno 176 poslankyň a poslanců, pro 94 (proti 2). Návrh byl přijat. (Potlesk z lavic Pirátů.)

Poslankyně Jana Pastuchová: Protože jsme hlasovali o všech pozměňovacích návrzích, budeme hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Přednesu návrh na usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 117/1995 Sb., o státní sociální podpoře, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 490, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 242 přihlášeno 176 poslankyň a poslanců, pro 176. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. (Potlesk z levé a střední části sálu.)

Tímto jsme ukončili projednávání tohoto bodu, tohoto zákona. Pan poslanec Zdeněk Ondráček se omlouvá dnes do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů.

Přistoupíme k dalšímu bodu. Je to

41.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 551/1991 Sb.,
o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění
pozdějších předpisů, a zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových,
podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 516/ - první čtení**

Z pověření vlády předložený návrh uvede ministr zdravotnictví Adam Vojtěch, kterého prosím, aby se ujal slova. Prosím, máte slovo. A poprosím Poslaneckou sněmovnu o to, aby se ztišila. Já rozumím tomu, že je tady dobrá povznesená nálada díky tomu, že se podařilo schválit dva důležité zákony. Ale přece jenom bude fajn, když tu povznesenou náladu budete prožívat v předsáli, abychom tady měli klid na jednání. Já vám děkuji za to, že respektujeme jeden druhého a v jednacím sále budeme mít klid. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji mi uvést návrh novely zákonů o zdravotních pojišťovnách. Návrh reaguje na nález Ústavního soudu spisová značka Plénum US21/15, který s účinností od 1. října 2019 ruší podstatnou část stávající právní úpravy týkající se způsobu obsazování orgánů zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven.

Dosud správní radu zaměstnanecké zdravotní pojišťovny tvoří 5 členů jmenovaných vládou a 10 členů volených z řad pojištěnců této zaměstnanecké pojišťovny zaměstnavateli a odborovými organizacemi, Dozorčí radu zaměstnanecké pojišťovny tvoří 3 členové, které jmenuje a odvolává vláda, a 6 členů volených z řad pojištěnců této zaměstnanecké pojišťovny zaměstnavateli a odborovými organizacemi. Ústavní soud ve vztahu k dosavadní zákonné úpravě dovedl nerovnost mezi různými skupinami pojištěnců, neboť někteří z nich jsou a priori vyloučeni z pasivního volebního práva, tedy nemohou být voleni do orgánů zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven. Takto založená nerovnost je podle názoru Ústavního soudu v rozporu s Listinou základních práv a svobod.

Cílem návrhu zákona je tedy zavedení transparentního obsazování správních a dozorčích rad zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven tak, že v rámci správní i dozorčí rady bude zachováno jmenování třetiny těchto orgánů vládou s tím, že zbývající dvě třetiny členů budou nově voleny z řad pojištěnců zaměstnanecké zdravotní pojišťovny, to znamená všech pojištěnců. Každý pojištěnec bude mít právo kandidovat do orgánů své zaměstnanecké zdravotní pojišťovny a volit, tedy aktivní právo budou mít osoby odvádějící pojistné na veřejné zdravotní pojištění této zaměstnanecké zdravotní pojišťovně, ať již jakožto zaměstnavatelé, případně jakožto osoby samostatně výdělečně činné, i osoby bez zdanitelných příjmů. Zkrátka všichni, kteří odvádějí pojistné do systému dané zdravotní pojišťovny. Ti tedy budou nově volit nově do orgánů zdravotních pojišťoven.

Ten návrh v zásadě reaguje tedy na tento nález Ústavního soudu a znamená pouze nepatrné dopady do systému veřejného zdravotního pojištění, které budou způsobené mírným

navýšením výdajů zdravotních pojišťoven na realizaci voleb do svých orgánů. Částka se odhaduje v řádu stovek tisíc korun na jedny volby a bude hrazena z provozních fondů zdravotních pojišťoven.

Návrh také počítá s tím, že ti, kteří budou volit, to znamená, budou mít aktivní volební právo, tak nově se budou moci sdružovat. To znamená, nebude to jako doposud, že pouze jeden subjekt, který odvádí určitý objem pojistného dané zaměstnanecké pojišťovně, bude moci tedy volit, ale subjekty se budou moci sdružovat, a snižujeme ten příděl do odvodů dané pojišťovně 0,4 procenta, což by mělo znamenat zkrátka to, že větší počet subjektů se bude moci zapojit do toho aktivního volebního práva. Jak jsem říkal, být voleni budou moci být všichni.

Tento návrh tedy reaguje na nález Ústavního soudu. Bez tohoto návrhu by nebylo možné po skončení současných funkčních období plně obsadit správní a dozorčí rady zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven. Abychom této situaci předešli, žádám vás o jeho podporu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj pro prvé čtení, pan poslanec Kamil Farhan. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Kamal Farhan: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, než navážu na vystoupení pana ministra, který vlastně shrnul podstatu předkládaného návrhu, rád bych sdělil jenom následující. Návrh byl projednán vládou na její schůzi již 10. června letošního roku. Vláda předložila tento zákon Sněmovně 19. 6. 2019 a návrh zákona byl rozeslán poslancům jako tisk 516 19. 6. 2019. Organizační výbor po svém projednání návrhu zákona doporučil 27. 6. mě jako zpravodaje. Jako garanční výbor navrhl výbor pro zdravotnictví.

Problematika obsazování orgánů zaměstnaneckých pojišťoven byla v průběhu přípravy diskutována nejen s dotčenými subjekty, ale i v rámci podvýboru Poslanecké sněmovny zabývajícího se zdravotnictvím. Jak uvedl tady pan ministr, dosavadní právní úprava nálezem Ústavního soudu byla zrušena v říjnu tohoto roku. Přestože se volby do orgánů zdravotních pojišťoven budou konat až po Novém roce, nebo až příštím roce, je nezbytné tuto samostatnou realizaci s dostatečným předstihem nějakým způsobem připravit. Předkladatel, Ministerstvo zdravotnictví, připravil řešení, které je z mého pohledu realizovatelné v krátké časové době stanovené pro nápravu této situace a podle mého názoru je i spravedlivější než dosavadní systém.

Pan ministr tady rovněž krátce popsal návrh na úpravu schvalovacího procesu zdravotně pojistných plánů a dalších dokumentů týkajících se hospodaření zdravotních pojišťoven. Tak to je všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. Otevírám obecnou rozpravu v tuto chvíli a s přednostním právem do obecné rozpravy mám přihlášeného pana místopředsedu Okamuru. Prosím, pane místopředsedo, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, Ministerstvo zdravotnictví navrhuje změnu pravidel pro volby vedení zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven, a reaguje tak na rozhodnutí Ústavního soudu, který na podnět skupiny senátorů označil dosavadní nominace do správních a dozorčích rad za diskriminační. S návrhem vlády nesouhlasí Českomoravská konfederace odborových svazů ani Česká lékařská komora. Podle

nich návrh zákona ruší účast odborů nebo zaměstnanců na řízení zdravotních pojišťoven a dvě třetiny jak jejich správní rady, tak i dozorčí rady chce předat do rukou velkých zaměstnavatelů.

Ústavní soud zrušil tu část zákona, která upravovala oprávnění navrhnout kandidáty do správních rad. Podle zrušené úpravy mohly kandidáty navrhnout odbory a organizace zaměstnavatelů. V navrhovaném modelu může do orgánu pojišťovny kandidovat každý pojištěnec, který doloží podporu alespoň 50 dalších pojištěnců příslušné zdravotní pojišťovny. Právo volit má dostat velké množství zaměstnavatelů a také OSVČ. Budou se také moci sdružovat a také OSVČ a osoby bez zdanitelných příjmů budou moci nově volit do správních rad, pokud se sdruží a splní minimální podíl odvedeného pojistného. Zaměstnanci v tomto modelu možnost volit nezískají. Podle představy zákonodárců je zastupuje jejich zaměstnavatel. Podle zrušené úpravy mohly kandidáty navrhnout odbory a organizace zaměstnavatelů. Problém ovšem je, že odbory skutečně nezastupují všechny pojištěnce a samozřejmě je nezastupují ani zaměstnavatelé. Aby byl návrh spravedlivý, musel by mít rovné volební právo každý pojištěnec. Ministerstvo vedené hnutím ANO se brání, že zaměstnancům proti dosavadnímu stavu žádná práva prý nebere a že omezení role odborů při nominacích kandidátů vyplývá z rozhodnutí Ústavního soudu.

Uvádím to vše proto, abych porovnal fakta s tím, co je principem rozhodnutí Ústavního soudu, a tím je fakt, že o vedení pojišťoven by měli rozhodovat pojištěnci. A jsme u toho, že tu máme stávající elitářský přístup k demokracii, kdy za běžné lidi rozhodují vybrané elity, a je jedno, zda to je Sněmovna, nebo pojišťovna. Proč toto právo nedáme přímo občanům, v tomto případě všem pojištěncům? To je principiálně správné řešení, které přináší v následujícím bodu další tisk a návrh zákona, který dává všem pojištěncům právo přímo volit své zástupce v pojišťovně. Ale vládní návrh je jiný. A ani tento návrh, ten další, který budeme projednávat, to znamená ten nevládní, nevidím jako dokonalý, ale chápu, že jde jak ve vládním, tak v tom opozičním o umění možného.

V návrhu zákona chybí ta největší pojišťovna na trhu – Všeobecná zdravotní pojišťovna. Protože se ústavní stížnost týkala oborových pojišťoven, rozhodoval Ústavní soud o zrušení zákonných ustanovení, která se jich týkala. Všeobecné zdravotní pojišťovny se to zdánlivě netýká, protože má vlastní zákon. Ale je přece zásadní omyl, pokud řekneme, že se jí to netýká. I jí by přece z principu měli vést zástupci pojištěnců. Oni si jí platí. Ale rozumím tomu, že odvaha sáhnout na VZP ze strany ministerstva nebyla. VZP je úspěšná pojišťovna. Já ji považuji za jedničku na trhu, a naopak jsme zastánci posilování té jedné pojišťovny, posilování její role, kdy by měla být nejlépe jedna pojišťovna na trhu, protože zdravotní pojištění není trh. Je to daň a tady je zbytečné, abychom jako za feudalismu daně pachtovali dalším prostředníkům a výběřčím. Je to dražší, ten stávající systém více pojišťoven, a nic to fakticky nepřináší, protože pojišťovny musí ze zákona poskytovat stejná plnění. Takže tvrdit, že konkurence je pár multivitaminů jako bonus navíc, je nesmysl.

Na druhou stranu pokud má být naplněn princip, že pojišťovny vedou zástupci pojištěnců, pak je první na řadě VZP jako největší firma na trhu. Anebo pojďme mluvit o modelu, kdy z VZP bude monopolní výběřčí a distributor pojistného podřízený státu. Teď máme model něco mezi tím, kdy VZP je fakticky neřízená střela, ve vedení nemá většinu ani stát, ani nějaká partaj, ani odbory, ani zaměstnavatelé. Protože většinu tvoří zástupci politických stran. Mohli bychom tedy hovořit o parlamentním stranickém vedení. Ale ani to by nebyla pravda. Mám na mysli ten současný stav, ne ten, který my navrhujeme, pochopitelně. Takže ani to by nebyla pravda, protože tu kupodivu vládní většina neválcuje opozici v tom vedení Všeobecné zdravotní pojišťovny, ale zástupci vlády bývají přehlasováni vlastními poslaneckými zástupci. To je na jedné straně dobře, že ve vedení VZP nevládne až tak zase stranický duch, na straně druhé i tady by prospěli zástupci pojištěnců z ulice.

Takže principiálně jsme pro navrhované změny. Ale faktem je, že jsou jen krůčkem, který sice vede správným směrem, ale neřeší podstatu věci. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Petr Třešňák.

Poslanec Petr Třešňák: Pěkný večer. Já bych chtěl navrhnout procedurální hlasování o sloučení rozpravy k bodům sněmovní tisk 516 a 479, protože řeší totéž. Pan místopředseda Okamura vlastně právě na některé společné rysy těchto dvou tisků upozornil.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobrá, považuji toto za procedurální hlasování, o kterém nechám hlasovat. Odhlásím vás samozřejmě, zagonguji, aby mohli přijít... (Gong.) Jste odhlášeni, tak se prosím zaregistrujte.

Budeme hlasovat o procedurálním návrhu na sloučení rozpravy sněmovního tisku 516 a sněmovního tisku 479. Já počkám, až dorazí všichni z předsálí, a nechám hlasovat o sloučení rozpravy.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 243 je přihlášeno 135 poslanců a poslankyň, pro 108 (proti 6). Návrh byl přijat.

Konstatuji, že budeme pokračovat ve sloučené rozpravě sněmovního tisku 516 a sněmovního tisku 479. V této sloučené rozpravě se s přednostním právem hlásí o slovo pan místopředseda Okamura. Prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, k vládnímu návrhu zákona na změnu pravidel pro volby vedení zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven jsem se již vyjádřil, takže teď se vyjádřím k tomu druhému poslaneckému návrhu změny voleb do orgánů oborových pojišťoven. Ten sice neřeší Všeobecnou zdravotní pojišťovnu, která je největší na trhu, ale ten poslanecký návrh principiálně přináší řešení správné, tedy přímou volbu do orgánů pojišťoven všemi pojištěnci. Nijak přitom nezpochybňuje právo účasti státu ve vedení pojišťoven prostřednictvím zástupců delegovaných ministerstvy, které návrh zachovává.

Chápu, že takový návrh se nebude líbit vládě hnutí ANO, ČSSD a KSČM ani velkým zaměstnavatelům a možná ani odborům. Ale to bych nebral v potaz, protože fungování pojišťoven by se v první řadě mělo líbit pojištěncům, tedy lidem, kteří ty pojišťovny a jejich práci platí.

Jak víme, máme tady ještě jeden návrh zákona. To je ten vládní, o tom jsem mluvil před chvílí, který se snaží řešit podobný problém. Chtěl bych říct, že nikdo asi nemůže vyloučit žalobu k Ústavnímu soudu na vládní změnu zákona o oborových pojišťovnách, na ten vládní návrh, protože ani ten stále nepřináší řešení požadovaného principu nediskriminovat část pojištěnců. A vzhledem k tomu, že naplňuje skutečně jen princip práva volit pro každého pojištěnce, pak se obávám, že je stejně jen otázka času, kdy skončíme u toho, že návrh na přímou volbu bude muset Sněmovna přijmout. Což samozřejmě my jako jediná strana, která tady prosazuje plnou přímou demokracii, bychom principiálně uvítali.

Vím, že s oddalováním naplnění práva volit přímo má česká Sněmovna třicetiletou úspěšnou tradici, to myslím ironicky. Ale nemyslím, že do budoucna bude tahle taktika tak úspěšná, jako byla v případě ústavního práva občanů rozhodovat přímo bez stranických

prostředníků. Mám na mysli to, jak Sněmovna vytrvale odmítá demokratický zákon o referendu z pera SPD.

Ale zpátky k této novele o zdravotních pojišťovnách. Předložený zákon je správný základ pro debatu ve druhém čtení, mám na mysli ten poslanecký návrh, a nejlépe pro rozšíření přímé volby orgánů pojištěnci i na VZP. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji panu místopředsedovi. Omlouvám se Poslanecké sněmovně, že jsem trochu předběhl chod událostí, který nás tady čeká. Díky tomu, že jsme schválili procedurálním hlasováním sloučenou rozpravu, formálně přerušuji projednávání sněmovního tisku 516.

Otevírám sněmovní tisk

42.

Návrh poslanců Petra Třešňáka, Olgy Richterové, Petra Pávka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 479/ - první čtení podle § 90 odst. 2

Upozorňuji, že je navrženo, abychom s návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvním čtení. Stanovisko vlády jsme obdrželi jako sněmovní tisk 479/1. Prosím, aby předložený návrh uvedl za navrhovatele pan poslanec Petr Třešňák – ale s přednostním právem se hlásí ještě pan předseda Faltýnek. Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já budu velmi stručný. Chtěl bych vznést veto na projednávání tohoto tisku podle § 90 jménem klubu ANO a sociální demokracie.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Ano, tohle jsme zaznamenali, a poprosím pan poslance Petra Třešňáka, aby uvedl tento návrh za navrhovatele.

Poslanec Petr Třešňák: Ještě jednou pěkný večer. Veto jsem očekával. Ještě jednou tedy, vážení kolegové, vážený pane ministře, dovoluji mi plynule navázat na tu předešlou debatu, tedy hlavně na úvodní slovo pana ministra u sněmovního tisku 516, a uvést, proč naše poslanecká novela pod číslem sněmovního tisku 479 lépe naplňuje závěry Ústavního soudu a zprůhledňuje volby do správních rad zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven.

Nejprve drobná rekapitulace. Já se skutečně pokusím být stručný, protože chci, abychom dnes stihli i tisky jako exekuční řád. Oborové zdravotní pojišťovny hospodaří s částkou 130 miliard korun v rámci českého zdravotnictví. Na rozdíl od Všeobecné zdravotní pojišťovny však nemají tak jasné nominace a volby do řídicích a dozorčích orgánů. Způsob volby do správní a dozorčí rady Všeobecné zdravotní pojišťovny je nám všem znám. Volíme je zde na plénu, a lze tak říci, že všichni pojištěnci vnímají své nepřímo volené zástupce díky volbě své politické strany.

Na začátku mi dovoluji shrnout otázky, které jsme si doposud k té současně platné právní úpravě a vyhláše již dříve pokládali. Kdo volí do správní rady zdravotních oborových pojišťoven? Kdo jsou ti, kdo rozhodují o částce 130 miliard korun? Sdělují někomu pojišťovny, kdo jsou ti tajemní volitelé a které firmy mají tu moc ovlivňovat jejich řízení a tok

peněz? Tyto otázky pak logicky vzbuzovaly další pochyby, jak transparentní takové volby jsou a zda nemohou existovat nějaké zákulisní tlaky těch velkých plátců zdravotního pojištění. Protože je nutné si připustit, že to nejsou peníze těch firem, ale jsou to hlavně peníze jejich zaměstnanců, které odvedou na zdravotním pojištění.

Obdobné otázky si pravděpodobně pokládala i ta zmíněná skupina senátorů, která podala ústavní stížnost, a následně Ústavní soud 30. 9. 2018 konstatoval protiústavnost vyhlášky a části zákona a vlastně potvrdil, že pojištěnci nemají zástupce ve správních radách. Následně odložil účinnost do 30. 9. 2019, tedy do té doby mělo Ministerstvo zdravotnictví připravit nové řešení. A to byl i důvod, proč jsme logicky v našem návrhu navrhli projednávání dle § 90. Vlastně na ty závěry Ústavního soudu reagují obě novely, nicméně jen ta poslanecká zajišťuje jak pasivní, tak aktivní volební právo, protože kandidovat pojištěncům je k ničemu, pokud nemohou zároveň i volit.

Ministerstvo sice dalo každému pojištěnci právo kandidovat, pokud si sežene 50 podpisů, ale takoví kandidáti budou vlastně ve volbách tvořit fakticky jen jakousi hvězdnou pěchotu, protože volební právo je svěřeno opět jen volitelům. Zvolení pak budou jen ti, na kterých se usnese pár vlastníků největších podniků, kteří nyní jediná disponují reálným právem volit. Ministerstvo tak ve vládní novele ignoruje vlastně i volební právo naprosté většiny zaměstnanců a OSVČ, které tak zůstane jen zcela teoretické, a tím vlastně samotné pacienty diskriminuje. Podle ministerského návrhu bude mít hlas pouze ten, kdo odvede alespoň 0,4 % z celkového úhrnu pojistného vybrané danou pojišťovnou, což je tedy obrovská bariéra, kterou překonají jen velké podniky s tisíci zaměstnanců. Ostatní se sice budou moci sdružit, aby dosáhli hlasu na 0,4 společně, je to ale natolik složitý postup, že se to v praxi pravděpodobně dít nebude, resp. rozhodně se tak nevytvoří protiváha hlasů velkých podniků.

Zdravotní pojišťovny mohou tedy dostat pod kontrolu různí oligarchové, a reálně tak ministerstvo zařídilo, aby se pojišťovny dostaly pod plnou kontrolu několika osob, tedy vlastníků velkých podniků, kteří dosáhnou na volitelské hlasy. Kdo to je v současnosti? Vlastně z dostupných informací vyplývá, že v současné době u některých pojišťoven, aniž bych konkrétně jmenoval, získají v takto nastavených volbách nejvíce hlasů zahraniční bankovní skupiny.

Oproti tomu poslanecký návrh vlastně definuje, nejen kdo jsou kandidáti na řízení zdravotních pojišťoven, ale i jasně říká, že všichni pojištěnci nad 16 let věku mohou volit, a to v korespondenční a elektronické volbě. Takže i ten způsob volby je zde už poplatný 21. století. Pojištěnci prostě musí mít možnost se podílet na její správě a kontrole svých financí do této pojišťovny vložených. K tomu je zapotřebí zajistit, aby se do orgánů zdravotní pojišťovny mohli dostat jejich zástupci, to je přímí zástupci pojištěnců s jasným mandátem a možností ovlivnit směřování pojišťoven. Zdravotní pojišťovny tak budou více směřovány ke konceptu samosprávných institucí, jakými jsou např. kraje nebo univerzity.

Na závěr jen shrnu ve stručnosti některé technické detaily samotného návrhu a nechám to pak na případné rozpravě. Tři členové nadále zůstanou jmenování ministerstvy, ale dvanáct členů bude přímo volených pojištěnci této zaměstnanecké pojišťovny v rovných a tajných volbách této zaměstnanecké pojišťovny, a to korespondenční nebo elektronickou volbou zajištěnou Českým statistickým úřadem. Volby do správní rady se budou konat k poslednímu dni voleb do zastupitelstev krajů.

To je v tuto chvíli ode mě vše a děkuji za podporu tohoto návrhu.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Pěkné odpoledne. A nyní by slovo dostal pan poslanec a zpravodaj pro první čtení Vít Kaňkovský, ale než mu dám slovo, tak

seznámím Sněmovnu s omluvenkami. Omlouvá se nám pan poslanec Jurečka z dnešní schůze mezi 19.30 a koncem jednacího dne z pracovních důvodů, omlouvá se pan poslanec Koten od 19 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů, omlouvá se pan poslanec Čížinský od 18.15 do konce jednacího dne. Omlouvá se pan poslanec Pavel Staněk mezi 19. hodinou a 23.45 z rodinných důvodů, omlouvá se paní poslankyně Matyášová mezi 19. hodinou a půlnocí z důvodu nemoci a paní poslankyně Levová od 19 hodin do konce jednacího dne z rodinných důvodů.

Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobrý večer, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, kolegové. Pan kolega Třešňák jako zástupce předkladatelů předloženou novelu zákona o zdravotních pojišťovnách představil v těch základních bodech, takže se budu snažit být stručný.

Stejně jako vládní novela reaguje předložený návrh na nález Ústavního soudu, jak jej tady zmínil pan ministr, a snaží se upravit problematiku voleb do orgánů oborových a zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven. To, že bylo navrženo jednání podle § 90 odst. 2, tady také pan kolega Třešňák odůvodnil. Je to vcelku zřejmé. Jestliže k dnešnímu datu nemáme pravidla pro volby do zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven, tak samozřejmě ta věc spěchá.

Dále už nechci nějak podrobně představovat ty parametry předložené novely a zmíním se o stanovisku vlády. Vláda projednala tuto novelu 10. června 2019 a zaujala k ní nesouhlasné stanovisko. Stanovisko vlády je poměrně obsáhlé, odkazují v detailech na sněmovní dokument 479/1 a tady teď vypíchnu pouze nejdůležitější body.

Za prvé, vláda odkazuje na fakt, že předkládá svoji variantu řešení voleb do orgánů rezortních a oborových zdravotních pojišťoven. Tady je ale potřeba spravedlivě říci, že si vláda dala na čas s předložením tohoto návrhu. Připomínám, že vládní návrh dorazil do Sněmovny 19. 6. tohoto roku, tedy tři čtvrtě roku po zveřejnění nálezu Ústavního soudu. A já bych tady chtěl ocenit snahu kolegy Třešňáka a dalších poslanců řešit tuto závažnou problematiku vlastním návrhem za situace, kdy ministerstvo se svým návrhem poměrně dlouho otálelo.

Za druhé, vláda konstatuje, že návrh trpí věcnými i legislativními nedostatky. Za tyto vláda považuje např. nedostatečné odůvodnění předložené právní úpravy, dále vláda kritizuje administrativní, technické, organizační a finanční nároky novely. Výhrady má vláda také k premise, že volebním právem má být nadán každý pojištěnec.

Za třetí, vláda vyslovuje námitky i ke kritériím, která musí dle návrhu splňovat osoba kandidující do orgánů zdravotních pojišťoven. Podobně je vláda kritická ke snížení věkové hranice umožňující volební právo na 16 let, stejně jako ke klauzuli o minimálně čtyřprocentní volební účasti pojištěnců, kdy v případě, že nebude naplněna, bude na příslušnou zdravotní pojišťovnu uvalena nucená správa.

Za čtvrté, vláda zmiňuje ještě některé další aplikační problémy předložené novely.

Jako zpravodaj ještě jednou konstatuji, že oceňuji aktivitu předkladatelů. Je zřejmé, že si s touto novelou dali poměrně velkou práci a že jejich návrh je komplexním návrhem. Také chci říci jako zpravodaj, že navržené řešení je poněkud netradiční, a mohu říci, že mně osobně je v některých aspektech sympatické. Přesto jsem přesvědčen, že návrh je v předložené podobě nemožné schválit ve zrychleném režimu, což už bylo poslaneckými kluby ANO a ČSSD zavetováno, a je otázkou, kterou nechávám otevřenou, zda je vůbec možné některé záměry předkladatelů v praxi realizovat.

Jako garanční výbor je navržen výbor pro zdravotnictví. Jako zpravodaj navrhuji ještě projednání v hospodářském výboru. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji a prosím potom o zopakování toho návrhu, až budeme navrhovat.

Sloučená rozprava k bodům 41 a 42 /sněmovní tisky 516 a 479/

Nyní tedy jsme ve sloučené rozpravě, a pokud pan poslanec Kaňkovský nebude trvat na svém přednostním právu v tuto chvíli, tak pan poslanec Farhan.

Poslanec Kamal Farhan: Děkuji za slovo. Já mám tedy dva návrhy, které bych chtěl přednést. První návrh se týká novely zákona o zdravotním pojištění, sněmovní tisk 479, a navrhuji jeho zamítnutí v prvním čtení.

Co se týká druhého mého návrhu, týká se sněmovního tisku 516, novely o zaměstnaneckých zdravotních pojišťovnách, a zde navrhuji zkrácení lhůt na projednání na 30 dní. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, děkuji za ty návrhy. A nyní pan poslanec Kaňkovský a připraví se pan poslanec Janulík. Než pan poslanec Kaňkovský dorazí k mikrofonu, tak pan poslanec Kupka se z dnešního jednání od 19.30 do konce jednacího dne omlouvá z pracovních důvodů. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Ještě jednou dobrý večer. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, kolegové, dovoluji mi, abych se tentokrát již ne jako zpravodaj, ale jako zástupce klubu KDU-ČSL vyjádřil k té vládní novele, tedy ke sněmovnímu tisku 516. Jak už jsem řekl, vlastně i k tomu tisku poslaneckému. My v tuto chvíli máme právní vakuum, pokud se týká voleb členů klíčových orgánů zaměstnaneckých a oborových zdravotních pojišťoven. K tomu jsme dospěli tím, že Ústavní soud, jak už zde bylo zmíněno, v září loňského roku zrušil některá ustanovení stávajícího zákona a dále kompletně zrušil vyhlášku, která stanoví způsob volby a volební řád pro volby do správních a dozorčích rad pojišťoven.

Nedělám to rád, nicméně musím se tady zeptat pana ministra, co způsobilo, že vláda, respektive ministerstvo předložilo svůj vládní návrh teprve devět měsíců po rozhodnutí Ústavního soudu, když bylo zřejmé, že od 1. října tohoto roku, respektive k 30. září, tedy potom od 1. října, nebudeme mít právně ošetřené volby do klíčových orgánů zdravotních pojišťoven. Je potřeba říci, že přestože v tuto chvíli je máme naplněny, tak může nastat situace, kdy některý z členů správních či dozorčích rad odstoupí, zemře nebo z nějakého jiného důvodu nebude moci vykonávat funkci. Pokud víme, jak dlouho trvá legislativní proces tady ve Sněmovně, a i kdyby prošlo zkrácení mezi jednotlivými čteními, tak nejsme schopni poté, co to půjde ještě do Senátu, dostat tento návrh do Sbírkky dříve než někdy v únoru, možná březnu příštího roku. To znamená, uvrhli jsme zaměstnanecké zdravotní pojišťovny tímto postupem i tím, že tady ve Sněmovně ten návrh je od června a dostáváme se k jeho projednání až dnes, 6. listopadu, tak tím uvrhujeme zdravotní rezortní pojišťovny do určitého rizika, do právního vakua.

A já se chci zeptat, pane ministře, co způsobilo, že vy s legislativním aparátem, který máte na ministerstvu, jste byli až druzí v předložení legislativního návrhu. Piráti a další kolegové poslanci vás v tomto směru předběhli a je potřeba říci, že novela, kterou připravili, byť podle mého názoru jsou v ní některé parametry, které jsou problematické, tak přesto, že nemají v zádech takový legislativní aparát, tak jejich novela tady byla o měsíc dříve.

Tolik ke genezi zákona. Pokud se týká zákona jako takového, klub KDU-ČSL cítí nutnost, aby tato záležitost byla co nejdříve projednána. Předpokládám, že ve výboru, nebo ve výborech, bude k tomuto poměrně široká diskuse, protože to není úplně jednoduchá problematika. Klub KDU-ČSL podpoří vládní návrh k projednání ve výborech. Budu i tady navrhnout projednání v hospodářském výboru, protože se to netýká jenom výboru pro zdravotnictví, a pevně věřím, že se nám podaří schválit dobrou novelu, která bude řešit volby do klíčových orgánů zdravotních pojišťoven co nejlépe.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Návrh jsem si poznamenal. Nyní pan poslanec Janulík je přihlášen do obecné rozpravy.

Poslanec Miloslav Janulík: Dobrý večer, kolegyně, kolegové. Děkuji za slovo, pane předsedající. Já nebudu asi tak konkrétní, budu spíš tak trochu možná filozofovat.

Podívejte, tady došlo k takovému sémantickému omylu. My se bavíme pořád o zdravotních pojišťovnách a zdravotním pojištění. Ono to vlastně žádné pojištění není. Pojištění vypadá úplně jinak. Já si platím pojistku v případě, že to je pojišťovna, která mi kryje nějaká rizika a ta mně potom jako plní. Tady tyto instituce se sice nazývají pojišťovny, ale žádné pojišťovny to už několik desítek let nejsou. Ony nám jenom přerozdělují prostě peníze, které od nás buď tedy přímo, nebo nepřímo vyberou. Takže to je první moment.

Druhý moment, který mě nutí tady něco říct, je to, že hlavně kolega Okamura tady předestíral úplně nějaký jako katastrofický stav, který vládne snad v pojišťovnách, nebo dokonce i v té největší pojišťovně a obecně v tom systému. Ale chci vás ujistit, a samozřejmě i občany a voliče, že to vůbec takhle není. To není tak, že dneska jsou ty zdravotní pojišťovny – víme, že jsme zažili dokonce nucené správy, a tak jsou kontrolovány ze všech stran, všemožně, a toky těch financí jsou opravdu velmi pečlivě rozebírány jak ze strany ministerstva a já nevím, jiných kontrolních orgánů. Ale hlavně, pokud já mám zkušenost, a mám už šestiletou zkušenost ze Správní rady VZP, jako mnoho mých kolegů, a víme, jak to opravdu v těchto kontrolních nebo v těch správních orgánech chodí, že se tam poctivě debatuje. A my, protože většinou jsme – všimněte si, že většinou jsme tam lékaři. Čím to asi tak bude? Protože mnozí jsme opravdu poskytovatelé té zdravotní péče a mnozí jsme už natolik staří, žili jsme bez institucí zdravotních pojišťoven, pracovali jsme, vykonávali jsme svoji práci, svoje praxe od roku 1992, tuším, kdy vznikla Všeobecná zdravotní pojišťovna, tak prostě pracujeme v tom systému – v uvozovkách – toho kvazizdravotního pojištění, byť to v tom pravém slova smyslu pojištění není. A ono opravdu nic strašného se za ta léta nestalo a ujišťuji vás, že se ani nestane, protože jak říkám, je to podrobováno velmi přísné kontrole, ale právě proto, že v těch dozorčích orgánech, nebo v těch správních orgánech jsou lidé z praxe.

A tady se horuje, mluví o lidech z ulice a já si opravdu nemyslím v tomto případě, že lidi z ulice, jak tady kolega Okamura říká, by dokázali cokoli do toho systému vnést. Prostě to nejde. Ten systém je sám o sobě tak složitý, že my, kteří jsme v tom desítky let, opravdu těžko dokážeme během několika málo minut nebo i desítek minut sdělit kolegům, kteří přicházejí do těch orgánů, příšedší jako nominanti některé z politických stran, konkrétně třeba té strany, kterou reprezentuje kolega Okamura, a neomylně – a neomylně vždycky šlápnu na

tu nášlapnou minu, která tam dřímá. Kolegové ze Správní rady VZP dobře vědí, o čem hovořím, nechci být dál konkrétní.

Myslím si, že opravdu kolega Kaňkovský tady vykresluje – samozřejmě to jsou ty právní věci a ty právní rámce, které, chraň pánbůh že bych s tím chtěl polemizovat, prostě to má ten Ústavní soud nějaké konsekvence atd., atd.

Ale řekněme si na rovinu, ono se opravdu nic nestane. Ty pojišťovny prostě musí ty peníze podle současných rámců nějakým způsobem rozdělit. Prostě musí pokračovat dál. Mě při této příležitosti napadá, že jsme se tady dlouze bavili, a pořád se všichni dlouze bavíme, o tom, jak Všeobecná zdravotní pojišťovna bude rozdělovat peníze atd., atd. Všimněte si, že zaměstnanecké pojišťovny nám zůstaly trošičku za bukem. O těch se vůbec nemluvilo. Takže pokud vím, ve středu to budeme mít, na zdravotním výboru se budeme ptát, jak rozdělí peníze na zdravotní pojišťovny ostatní, ty zaměstnanecké, protože tu Všeobecnou jsme vysvlékli do naha a na ty zaměstnanecké jsme trošičku pozapomněli, a ony byly rády, vůbec se k tomu nijak nepřihlásily, takže tam si to ve středu rozebereme. Ale znovu, chápu, že to má nějaké ty právní rámce atd., ale neděsme se, prostě nic strašného se nestane a ten systém, tak jak je – jak říkám, je to kvazipojištění, není to pojištění v tom slova smyslu – pojede dál.

Ale všimněte si, že zase za tím poslaneckým návrhem jsou nelékaři. Zase jsou to nezdravotníci. A já opravdu, promiňte mi to, musím to říct tady, jako každý, kdo chodil do školy, rozumí školství, tak každý, kdo měl angínu, rozumí zdravotnictví atd., atd.

Takže já bych trošičku byl v tomto spíš skeptický, pak bych asi počkal na ty vládní věci, nechal bych to na tom, protože oni přece jenom mají aparát odborníků. Mně to připadá opravdu takové – pořád cizelování toho, nebo otáčení se ve slepé uličce. Znovu říkám, pojďme trošičku po smyslu té věci, aby to opravdu bylo pojištění, a neztrácejme čas tím, že budeme cizelovat nějaké přerozdělovny peněz. Pravda je, to si objektivně musíme říct, že žádný z nás asi – já tedy nemám ty informace – moc do řízení a chodu těch zaměstnaneckých zdravotních pojišťoven nevidí. Ale zase z druhé strany jako poskytovatel musím říci, že oni poměrně přísně kontrolují, nebo kopírují to, co provádí, nebo co dělá Všeobecná zdravotní pojišťovna, a nějakým způsobem to nevybočuje. Takže já nevidím žádnou tragédii v tom, když se nic nestane a bude zachován stávající systém, protože prostě říkám, za ty už v podstatě tři desítky let, co už to budou, je to tak sešněrované a vycizelované, že tam žádné prostory jiné nejsou, a nevím, co by se ještě dalo víc kontrolovat, než se kontroluje, co by to vlastně přineslo, nebo co to má vlastně donést. Co to má donést pojištěncům, co to má donést poskytovatelům, těm samotným pojišťovnám. Ten smysl toho mi jaksi uniká, když, tak jak znovu to opakuji, asi potřetí, vraťme tomu ten původní záměr a smysl, který to má, který je obsažen v tom slově pojišťovna, aby to opravu bylo pojištění. Aby to nebyla daň zdravotní, kde to každý z nás odvede a potom se to nějakým způsobem v uvozovkách přerozdělí.

To je asi všechno, děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Také děkuji. Je tady s faktickou poznámkou přihlášen pan poslanec Třešňák ještě do rozpravy. A jinak o jiných přihláškách v tuto chvíli nevím. Prosím.

Poslanec Petr Třešňák: Jenom v rychlosti. Doufám, že nevyvolám vlnu dalších faktických. S mnoha věcmi, co zde řekl kolega Janulík, by se dalo souhlasit. Skutečně dneska ty pojišťovny, tak jak jsou nastaveny, já to opakuji často, jsou skutečně pouze všechny stejné trubky na teplou vodu.

Ale k čemu bych se skutečně rád vyhradil, bylo to, jak tu použil ten pejorativní výraz, jako že lidi z ulice budou rozhodovat o zdravotnictví. No, budou rozhodovat o 130 miliardách ze svého zdravotního pojištění, které odvedou, stejně tak, jako odvádějí daně a volí si své zástupce do Poslanecké sněmovny. A stejně tak, když jste zmínil, že předkladatelé nejsou ze zdravotnictví, já bych teď mohl namátkou vybrat kohokoliv z Poslanecké sněmovny, nějaký jeho návrh novely nebo pozměňovacího návrhu, a zeptat se ho, jestli má odbornost na tu danou problematiku.

Pokusil jsem se to říct nějakým způsobem stručně, takže děkuji. Snad to nevyvolá další vlnu.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Tak děkuji. Čas byl dodržen více než dostatečně. V tuto chvíli nemám žádných dalších přihlášek do této sloučené rozpravy, takže ji končím.

A nyní vás seznámím s omluvenkami. Omlouvá se nám paní poslankyně Válková mezi 19.15 a půlnocí z důvodu jednání a paní poslankyně Majerová Zahradníková od 19 hodin zhruba do konce jednání z pracovních důvodů.

41.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 551/1991 Sb.,
o Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, ve znění
pozdějších předpisů, a zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových,
odnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 516/ - první čtení**

A nyní tedy v bodě 41 jsme ukončili rozpravu. Takže se táži, jestli je k návrhu číslo 551 zájem o závěrečná slova. Pan ministr jako navrhovatel má zájem o závěrečné slovo. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo, dámy a pánové, budu velmi stručný. Pokusím se aspoň velmi stručně reagovat na některé poznámky, které zde zazněly.

Zejména tedy zde byla otázka legislativního procesu, a proč tedy až nyní to projednáváme. Pravdu řekl pan poslanec Kaňkovský prostřednictvím pana předsedajícího, že jsme to do Sněmovny poslali již v červnu, ale bohužel vidíme, jak ty věci tady jdou rychle, v uvozovkách, takže se to tak stalo. Ale každopádně na druhou stranu, na druhou stranu musím říci, že ten legislativní proces byl velmi pečlivý a snažili jsme se skutečně ty připomínky vypořádat. A Piráti, při vší úctě k nim, tak v zásadě, pokud jde o RIA a o důvodovou zprávu, většinu z našeho návrhu opsali, což je taková pirátská asi činnost. Já to chápu. Ale pak se samozřejmě snazším způsobem takové návrhy předkládají, které nejdou ani do meziresortního připomínkového řízení, ani do vnitřního, a pouze se použije obsah našeho vládního návrhu. Takže pak samozřejmě ten návrh sem přišel o něco dříve. Ale chápu, že zkrátka tak to funguje.

Myslím si, že my jsme tomu dali skutečně velkou debatu. Debatovali se to i na půdě Poslanecké sněmovny, na podvýboru pana poslance Farhana, takže myslím si, že ten návrh v tomto směru je vydiskutovaný.

Jinak pokud jde o tu kontrolu atd. Já si myslím, že tady skutečně není rozdíl mezi Všeobecnou zdravotní pojišťovnou a ostatními, zaměstnaneckými zdravotními pojišťovnami. Všechny zdravotní pojišťovny schvalují zdravotně pojistné plány, které jsou zveřejňovány, schvalovány. Funguje kontrola ze strany Ministerstva zdravotnictví, Ministerstva financí.

Kontroluje pojišťovny Nejvyšší kontrolní úřad. Takže tady skutečně není rozdíl mezi Všeobecnou zdravotní pojišťovnou a ostatními zdravotními pojišťovnami z hlediska toho, jak rozdělují peníze, jak postupují podle právních předpisů. Všechny pojišťovny se v tomto směru musí chovat stejně.

Děkuji a prosím tedy o podporu vládního návrhu daného zákona.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Zeptám se pana zpravodaje, jestli má zájem o závěrečné slovo. Není tomu tak. V tom případě návrhy na vrácení či zamítnutí tohoto návrhu nepadly. Takže se budeme zabývat příkázáním výborům k projednání.

Pane poslanče, váš návrh ještě nedošel teď na pořad. (Poslanec Třešňák hovoří mimo mikrofon.) Dostaneme se k němu.

Takže organizační výbor navrhl přikázat tento návrh k projednání výboru pro zdravotnictví jako garančnímu. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak. Takže já asi svolám kolegy do sálu. Žádost o odhlášení nevidím.

Takže zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro přikázání zdravotnímu výboru jako garančnímu. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 244 je přihlášeno 154 poslanců a poslankyň, pro 140, proti nikdo. Já konstatuji, že tento návrh byl přikázán výboru pro zdravotnictví jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl přikázat tento návrh dalšímu výboru. Nicméně zazněl návrh na přikázání hospodářskému výboru. Pan poslanec – nemusíte opakovat.

Poslanec Vít Kaňkovský: Takže ještě jednou opakuji návrh, abychom vládní návrh zákona o resortních zdravotních pojišťovnách dali ještě do hospodářského výboru.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Má někdo ještě nějaký jiný návrh na další výbor k přikázání? Pokud tomu tak není, budeme hlasovat.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro přikázání hospodářskému výboru. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 245 je přihlášeno 155 poslanců a poslankyň, pro 51, proti 42. Návrh nebyl přijat.

Pokud jsem dobře zaznamenal, tak zazněl návrh na zkrácení lhůty o třicet dnů na třicet dní.

Takže já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro zkrácení lhůty. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 246 je přihlášeno 155 poslanců a poslankyň, pro 80, proti 50. Návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali se všemi záležitostmi tohoto návrhu. Já děkuji navrhovateli i zpravodaji. A vracíme se do bodu

42.

Návrh poslanců Petra Třešňáka, Olgy Richterové, Petra Pávka a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 280/1992 Sb., o resortních, oborových, podnikových a dalších zdravotních pojišťovnách, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 479/ - první čtení podle § 90 odst. 2

A jelikož jsme skončili rozpravu, tak já se táži navrhovatele, jímž je pan poslanec Petr Třešňák, jestli má zájem o závěrečné slovo. Má. Prosím.

Poslanec Petr Třešňák: Děkuji. Já pouze ve stručnosti poprosím o podporu tohoto poslaneckého návrhu a zároveň toho závěrečného slova využiji k tomu, abych se lehce ohradil při vši úctě proti panu ministrovi, protože skutečně když si vezmu oba dva ty zákony, tak ten pirátský není opsaný, je to originál, což je – v částech důvodové zprávy je citován stejný ústavní nálezh – je vcelku logické.

A ještě doplním, protože určitě jste zaznamenali v médiích, jak je diskutováno pirátské fórum v posledních týdnech, tak skutečně tam lze dohledat v rozpravě k tomuto tisku, že paragrafové znění se začalo psát 10. 12. 2018. Takže i z toho důvodu je to originál. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan poslanec Kaňkovský má zájem? Nemá zájem o závěrečné slovo. V tom případě přejdeme k hlasování o návrzích. A zazněl návrh na zamítnutí, takže nyní budeme hlasovat o zamítnutí tohoto návrhu. Já nevím, jestli je zde nějaká žádost o odhlášení nebo něco takového. Ale ano. Tak prosím. Ještě svolám kolegy do sálu. A až se nám počet přihlášených ustálí...

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro zamítnutí. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 247 je přihlášeno 146 poslanců a poslankyň, pro 78, proti 50. Návrh byl přijat. Tedy jsme návrh zamítli v prvním čtení.

Já vám děkuji. A děkuji navrhovateli a zpravodaji. Končím projednávání tohoto bodu.

Seznámím vás s omluvenkami. Pan poslanec Pávek se omlouvá dnes od 19.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Antonín Staněk se omlouvá dnes od 18.45 do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan poslanec Králíček se omlouvá mezi 19.30 a 21.00 z rodinných důvodů.

Jako další bod jsme na dnešek pevně zařadili

43.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 258/2000 Sb.,
o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů,
ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony
/sněmovní tisk 530/ - první čtení**

Z pověření vlády návrh uvede ministr zdravotnictví Adam Vojtěch. Prosím, ujměte se slova.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, dovoluji tedy, abych uvedl návrh novely zákona o ochraně veřejného zdraví. Hlavním důvodem předložení zákona je potřeba adaptace dvou unijních nařízeních, a to nařízeních Evropského parlamentu a Rady ze dne 15. března 2017 o úředních kontrolách a jiných úředních činnostech prováděných s cílem zajistit uplatňování potravinového a krmivového práva a pravidel týkajících se zdraví zvířat a dobrých životních podmínek zvířat, zdraví rostlin a přípravků na ochranu rostlin, a nařízeních Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. října 2011 o poskytování informací o potravinách spotřebitelům. Nařízení o úředních kontrolách jako celek nabývá účinnosti 14. prosince 2019.

Český právní řád je tak třeba adaptovat na uvedené nařízení v tomto termínu. Zákon o ochraně veřejného zdraví je jeden z několika zákonů, kterými je uvedená adaptace naplňována.

V souvislosti s implementací uvedených nařízení se zakotvují některé nové, zejména oznamovací povinnosti pro osoby dovážející nebo vyrábějící materiály a předměty určené pro styk s potravinami a dále pak také některé nové kompetence pro Ministerstvo zdravotnictví.

Nad rámec implementace byla v zákoně o ochraně veřejného zdraví a v zákoně o specifických zdravotních službách identifikována ustanovení týkající se státního zdravotního dozoru v oblasti ochrany veřejného zdraví, jejichž aplikace v praxi byla zhodnocena jako problematická. V oblasti ochrany zdraví při práci dochází k úpravám, jejichž cílem je především snížení administrativní a ekonomické zátěže podnikatelským subjektům. Zakotvuje se například možnost předložit v rámci kategorizace práce pro faktory fyziologie práce u prací, které jsou nerizikové, odborné hodnocení provedené autorizovanou nebo akreditovanou osobou místo nákladného měření. Dále se odstraňuje duplicitní a časově náročný postup vypracování a projednání textu písemných pravidel o bezpečnosti, ochraně zajišťující zdraví a ochraně životního prostředí. Současně jsou navrhovány změny navazující na probíhající legislativní úpravy pro oblast ochrany zdraví zaměstnanců, a to zejména při práci s chemickými látkami a směsmi, a to jak na národní, tak i mezinárodní úrovni.

Součástí navrhované právní úpravy je kromě jiného i související změna zákona č. 636/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů. Podněty na úpravu jednotlivých ustanovení vzešly od krajských hygienických stanic, Státního zdravotního ústavu, zdravotních ústavů a odborných lékařských společností.

Vážený pane předsedající, dámy a pánové, předložený návrh uvádí český právní řád do souladu s unijní úpravou. V případě jeho nepřijetí nesplní Česká republika své závazky vyplývající z členství v Evropské unii. Z tohoto důvodu vás žádám o jeho podporu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Ještě seznámím sněmovnu s omluvenkou. Omlouvá se pan poslanec Špičák dnes mezi 19.30 a koncem jednacího dne z rodinných důvodů.

Hlásil se pan poslanec Rakušan, ale nevím, jestli chtěl v tuto chvíli využít přednostního práva. Prosím.

Poslanec Vít Rakušan: Děkuji. Vážený pane předsedající, my uplatňujeme právo veta spolu s poslaneckým klubem KDU-ČSL, tedy poslanecký klub STAN a KDU-ČSL, na projednání daného zákona v § 90 odst. 2. My se skutečně domníváme, že transpoziční normy, které jsou nám sem předkládány, jsou předkládány prostě pozdě, a potom jsme vystavováni pod nějaký časový tlak, kdy se k tomu musíme vyjadřovat zbytečně rychle. Tedy prosím, berte na vědomí, že uplatňujeme za tyto dva poslanecké kluby veto. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní prosím, aby se ujala slova zpravodajka pro prvé čtení paní poslankyně Olga Richterová.

Poslankyně Olga Richterová: Dobrý den, vážení přítomní členové vlády, vážené kolegyně, vážení kolegové, jenom velice stručně mi dovoluňte uvést návrh novely zákona o ochraně veřejného zdraví. Už zaznělo, že důvodem předložení je potřeba adaptace dvou unijních nařízení. Současně je ale potřeba zdůraznit, že se právě v souvislosti s tou

implementací zakotvují nové, zejména oznamovací povinnosti a že nad rámec implementace byla vlastně identifikována některá ustanovení týkající se zejména státního zdravotního dozoru v oblasti ochrany veřejného zdraví, jejichž aplikace nebyla úplně ideální, a proto se to bude měnit.

Nicméně jsou tam ještě další oblasti, které si zaslouží naši podrobnou pozornost. Proto je dobře, že na to nebude uplatněn § 90. Ráda bych upozornila opravdu při této pokročilé hodině a ve vsí stručnosti na to, že tento tisk také přináší novinku do běžného chodu třeba letních táborů. Návrh nově zakládá povinnost oznámit přesně jeden měsíc před zahájením akce příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví, tedy krajské hygienické stanici, jméno a příjmení odpovědné osoby přítomné na škole v přírodě, která je delší než pět dní, nebo na zotavovací akci, a to pro každý běh, a telefon na tu osobu. Já chápu tuto povinnost v případě krajních situací. Ale zdá se, že to je přesně druh věci, která je spíš taková další šikana státu. Je opravdu otázka, jestli je to nezbytně nutné pro ty zotavovací akce a školy v přírodě. Jsme rádi, že třeba i o tomto se bude dále diskutovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. A otevírám obecnou rozpravu, do které v tuto chvíli nemám přihlášky, takže se táži, jestli se někdo hlásí. Pokud tomu tak není, obecnou rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova ze strany ministra nebo ze strany paní zpravodajky. Není tomu tak. Návrhy, o kterých bychom měli hlasovat, na vrácení, či zamítnutí nezazněly, takže se budeme zabývat příkázáním výborům k projednání.

Nejprve rozhodneme o příkázání garančnímu výboru. Organizační výbor navrhl předložený návrh k projednání výboru pro zdravotnictví jako výboru garančnímu. Navrhuje někdo jiný výbor? Není tomu tak. Svolám pro jistotu kolegy do sálu. Budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro příkázání tohoto návrhu výboru pro zdravotnictví jako garančnímu. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 248 je přihlášeno 144 poslanců a poslankyň, pro 123, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že jsme tento návrh příkázali k projednání výboru pro zdravotnictví jako garančnímu.

Ptám se, jestli má někdo návrh na příkázání dalšímu výboru. Organizační výbor žádný další výbor nenavrhl. Nevypadá to, že by někdo měl nějaký jiný návrh na další výbor. Tím jsme se vypořádali v prvním čtení s tímto tiskem a jeho projednávání v tuto chvíli končím a posuneme se dál. (Hluk v sále.)

Otevírám bod

49.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony /sněmovní tisk 545/ - první čtení

Z pověření vlády přednesený návrh uvede ministryně spravedlnosti Marie Benešová. Prosím, ujměte se slova.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Přeji hezký dobrý večer, vážený pane předsedající, dámy a pánové. Dovolte mi, abych představila vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Paní ministryně, já vás přeruším a požádám sněmovnu o klid! Není slyšet, prosím, přesuňte případně svá jednání jinam. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Dále zákon o soudních exekutorech a exekuční činnosti. Dovoluji si předeslat, že tento zákon byl rozpracován, když jsem přišla na Ministerstvo spravedlnosti letos v dubnu a převzala jsem tuto legislativní činnost, která byla v plném běhu, po doktoru Kněžínkovi. Uznala jsem, že je nutný nový zákon, protože dosavadní předpisy nefungují tak, jak by měly, a exekuce, na exekuce, na řešení otázky exekucí čeká spousta lidí. Máme asi 840 tisíc lidí, z toho půl milionu z nich má dokonce vícero exekucí. Je potřeba to vyřešit, a nějakým způsobem, který bude smysluplný.

Cílem řešení tohoto problému je zejména problém vícečetných exekucí, takže se navrhuje přijmout taková opatření, která omezí počet podávaných exekučních návrhů a zároveň zajistí, aby bezúspěšná exekuční řízení byla ukončována v odpovídající době, která by bránila hromadění takových exekucí. K dosažení tohoto cíle je nutné přijmout několik opatření.

Tak za prvé se navrhuje koncentrace exekučních řízení, která jsou vedena proti témuž povinnému u jednoho soudního exekutora. V zásadě všechna taková řízení by měla probíhat u soudního exekutora, který vede řízení, jež bylo proti povinnému zahájeno jako první. Obecně by zůstala zachována možnost oprávněného zvolit si soudního exekutora, k němuž podá exekuční návrh. Pokud by však po obdržení návrhu soudní exekutor z rejstříku zahájených exekucí zjistil, že v okamžiku zahájení exekučního řízení bylo proti povinnému vedeno jiné exekuční řízení, měl by povinnost postoupit exekuční návrh soudnímu exekutorovi, který vede dříve zahájené řízení.

Přechodná ustanovení k návrhu jsou založena na odlišném principu. Na základě přechodných ustanovení by řízení, která byla zahájena po účinnosti, měla být koncentrována k územně nejbližšímu soudnímu exekutorovi, který vede řízení zahájené před účinností návrhu.

Návrh dále zakotvuje v podstatě namísto soudního poplatku náhradu hotových výdajů spojených s nově upravenou činností soudního exekutora v první fázi exekuce, kterou by měl soudnímu exekutorovi uhradit oprávněný.

Důsledkem zavedení koncentrace řízení by měla být především skutečnost, že povinný z vícečetných exekucí bude moci komunikovat pouze s jedním soudním exekutorem, a bude se tedy lépe orientovat ve svých procesních právech a povinnostech. Princip jeden exekutor – jeden povinný zjednoduší i státní dohled a dohled nad soudními exekutory. Především je třeba zdůraznit, že v důsledku koncentrace řízení by mělo ve zvýšené míře docházet ke spojování exekučních řízení, která jsou vedena týž oprávněným proti témuž povinnému u jednoho soudního exekutora, a tím ke snižování nákladů exekuce.

Proti zavedení místní příslušnosti soudního exekutora hovoří nejvíce s ní spojená vázanost soudního exekutora na určité teritorium, přičemž jednotlivé oblasti se mohou zásadně odlišovat ohledně úrovně příjmu a majetku obecně na straně povinných a ohledně míry zadluženosti. Zároveň by došlo k tomu, že všem exekutorům by byl přidělován obdobný počet exekučních věcí.

Za druhé, navrhuje zavedení povinné zálohy na náklady exekuce. Předpokládá se osvobození od placení zálohy v případě exekuce k vymožení výživného na nezletilé dítě, náhrady újmy způsobené pracovním úrazem a tak podobně. Podle platné úpravy je zahájení exekuce pro oprávněného bezplatné. Soudní exekutor bude moci ze zálohy uspokojit zejména náklady exekuce, pokud však bude úspěšná, budou náklady případně uspokojené ze zálohy oprávněnému zpětně uhrazeny z vymoženého plnění.

Za třetí, zastavení bezvýsledné exekuce po třech letech, což je také nutno zdůraznit, že tento instrument je důležitý. Zastavení takové exekuce bude povinností soudního exekutora, který bude rozhodovat i bez návrhu a souhlasu oprávněného. Bezvýsledná exekuce bude zastavena, nedošlo-li v ní po dobu posledních tří let ani k částečnému uspokojení vymáhané povinnosti. Práva oprávněného jsou chráněna tak, že mu je dána možnost složit na výzvu soudního exekutora další zálohu na náklady exekuce, a tím odvrátit zastavení exekuce. Takto bude možno postupovat opakovaně, nejdéle po dobu devíti let.

Dále návrh řeší některé dílčí problémy vyplývající z praxe, např. zakotvuje náhradu nákladů plátce mzdy, které mu vznikají při exekuci srážkami ze mzdy a jiných příjmů. Předpokládá se, že plátcem mzdy bude náležet paušální náhrada ve výši 50 korun za jeden kalendářní měsíc, v němž je vůči jednomu zaměstnanci vedeno exekuční řízení.

Návrh je v souladu s judikaturou Nejvyššího soudu. Nově upravuje výkon rozhodnutí vedení na odstupné a obdobné příjmy. Zpřesňuje právní úpravu součinnosti plátce mzdy poskytované soudnímu exekutorovi nebo zavádí povinnost Exekutorské komory.

V průběhu vývoje tohoto návrhu zákona jsem zaznamenala spoustu názorů s tím, že někteří exekutoři upřednostňují tzv. teritorialitu. Já se nebráním případným změnám, pokud Sněmovna rozhodne a bude si přát nějakou kombinaci těchto možností, protože zastávám názor, že obě varianty jsou možné a průchodné. Je potřeba je ovšem dokonale sladit tak, aby fungovaly v praxi.

Za této situace vás žádám o podporu tohoto vládního návrhu a jeho puštění dále do legislativního procesu a domnívám se, že veškeré další nápady by měly být projednávány v rámci ústavně-právního výboru, podvýborů a dalších. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a nyní by se měl slova ujmout zpravodaj pro první čtení pan poslanec Jan Chvojka. Než dorazí k mikrofonu, omlouvá se nám pan poslanec Kalousek mezi 18.45 a 22.00 z pracovních důvodů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Hezký večer, paní ministryně, kolegyně, kolegové.

Co se týče té věcnosti, věcné stránky tisku 545, novely občanského soudního řádu a exekučního řádu, tak tam si myslím, že paní ministryně spravedlnosti to vysvětlila velmi obsírně a obsáhle, a já nechci opakovat to, co řekla, protože to řekla v zásadě tak, jak to je. Já bych spíš upozornil na to, že tady máme dva tisky, které se týkají exekucí, exekučního řádu, občanského soudního řádu. Je tady zde ten vládní, ten tzv. sněhulák, a potom tady máme bod 50, což je poslanecký návrh podepsaný průřezově napříč zástupci různých politických stran. Já mám za to, za první, že bychom měli sloučit rozpravu, protože ty tisky logicky spolu věcně souvisí, byť každý chce něco jiného.

Určitě by debata, tak jak řekla správně paní ministryně, měla směřovat na půdu ústavně-právního výboru, či do podvýboru pro insolvence a exekuce, či možná na nějakou ještě další pracovní skupinu. Tady určitě nemá cenu vést nějaké hodinové dialogy či monology o tom, jestli je teritorialita dobrá, nebo ne, jestli krajská, nebo okresní, jestli sněhulák je dobrý, nebo

ne, to opravdu patří na půdu ústavně-právního výboru, kde si myslím, že o tom budeme debatovat určitě dlouze a obsírně, protože to není úplně jednoduchá problematika.

Tudíž za mě by to bylo asi všechno, s tím, že si dovoluji ještě jednou navrhnout sloučenou rozpravu, co se týče tohoto bodu a bodu následujícího. (Gong.) Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, děkuji. (Gong.) Ten návrh jsem zaznamenal, takže jsem svolal kolegy do sálu a budeme hlasovat o sloučení. Je zde žádost o odhlášení. Já vás odhlásím, přihlaste se prosím znovu svými kartami.

Pro ty, co přicházejí, budeme hlasovat o sloučení obecné rozpravy k bodům 49 a 50. Už máme dostatečnou přítomnost v sále a vypadá to, že se nám počet víceméně ustálil.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro sloučení rozprav. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 249 je přihlášeno 107 poslanců a poslankyň, pro 106, proti 1. Návrh byl přijat. Tímto jsme tedy rozpravu sloučili.

Než budeme pokračovat, seznámím vás s omluvenkami. Paní poslankyně Richterová se nám omlouvá od 19.40 hodin z rodinných důvodů, ošetřování člena rodiny, a pan poslanec Skopeček se omlouvá od 19.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní tedy musím otevřít bod 50, abychom mohli sloučit tu rozpravu.

50.

**Návrh poslanců Lukáše Kolářika, Olgy Richterové, Kateřiny Valachové,
Jana Hrnčíře a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon
č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti
(exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 295/ - první čtení**

Zde jsme byli v prvním čtení. Projednávání jsme přerušili v obecné rozpravě a v tom případě se mi tedy do otevření rozpravy přihlásil... ano, já jenom tady... připomínám, že stanovisko vlády bylo doručeno jako sněmovní tisk 295/1 a svá místa u stolku zpravodajů by měli zaujmout poslanci Lukáš Kolářik, případně další z navrhovatelů, a pan poslanec Marek Benda.

Sloučená rozprava k bodům 49 a 50 /sněmovní tisky 545 a 295/

Ve sloučené rozpravě je s přednostním právem přihlášen pan místopředseda Okamura v tuto chvíli.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, exekucím jako problému se spolu se svými kolegy věnuji přes deset let. Byli jsme první, kdo začal veřejně tlačit na změny zákonů a celého systému, který kdysi nastal zřízením soukromých exekutorů. Navrhovali jsme jako dílčí změnu slučování exekucí či v minulém volebním období jsme navrhli, a zároveň nám to vláda tenkrát zamítla, místní příslušnost, tedy takzvanou teritorialitu. Ale od počátku nám bylo jasné, že skutečně systémové řešení je jen jedno, a to je deprivatizace, tedy zestátnění exekutorů. To je cílem SPD.

Tento návrh vládního zákona, který tady teď máme na stole k projednání, hovoří o soudních exekutorech, i když fakticky jde o soukromé instituce, jen s glejtem veřejnoprávnosti. Změny navrhované v tomto zákoně jsou do jisté míry zlepšení, ale neřeší jádro problému. Podle našeho hnutí SPD by bylo dobré, když exekuce bude spravovat jeden exekutor. Vládní zákon ale navrhuje, aby exekutor, který dostane pohledávku, ji předal tomu exekutorovi, který vede řízení, které bylo zahájeno jako první. Fajn, ale náklady na změny navíc nese věřitel nebo ve vyjmenovaných případech dlužník. A zbytečně. Jelikož kdybychom přijali námi navrhovanou teritorialitu, pak má každý občan místně příslušný exekuční úřad, tak jako má soud, a nic se nemusí přeposílat ani řešit dalšími zákony.

Nemyslím ale, že teritorialita, tedy místní příslušnost exekutorů, je samospasitelná. Zabrání sice skupování pohledávek anebo exekuční turistice, kdy nejatraktivnější destinací jsou či byli exekutorští gangsteři typu pana Vrány nebo Míky. (Hluk v sále.) Ano, kdyby se zavedla námi navrhovaná teritorialita exekutorů, tak Přerov přijde o pár miliard. Jak víme, nefunguje ani omylem nějaká samoregulace a kontrola zákonnosti v rámci Exekutorské komory.

Problém exekutorů nebyl a není jen ve špatných zákonech, ale v tom, že na tyto zákony mnoho exekutorů po léta beztrestně kašle. Problém je v samouzavřeném principu, kdy dosavadní vlády udělaly zcela trestuhodně z vymáhání dluhů byznys. Pokud je exekutor byznysmen, pak logicky tlačí na zisk a chce sedřít dlužníka na kost. A dosavadní vlády to podporují. Jenže cílem zákonodárců přece není a nesmí být zabezpečovat zisky exekutorům a lichvářům, alespoň my v SPD si to myslíme, ale je vidět, že politici z jiných stran, mnoho z nich, si to nemyslí. Naším cílem v SPD je napomáhat účinně, na jedné straně, aby věřitelé dostali zapláceno, a současně, aby dluhy nezničily dlužníky. Český systém je ojedinělý zřejmě na celém světě. A povedlo se mu zruinovat velkou část populace a dostat ji do dluhových pastí. Neutěšujme se přitom stávajícími čísly.

K lidem, kteří jsou v exekucích, připočítejte prosím i jejich rodiny, které trpí lichvou a řáděním exekutorů také. A tady bych jenom připomněl, že už tady leží velmi dlouho návrh zákona z pera SPD, který by ukončil lichvu v České republice, to znamená, návrh na zastropování úrokových sazeb u spotřebitelských úroků. Problém exekucí není dávno jen to, že si někdo dokola půjčoval na dovolenou, ale to, že jeden dluh se mu znásobil tak, že pak už z dluhové pastí nebyla cesta. A naopak, stát v momentě, kdy takto zadlužený člověk nezvládá platit třeba zdravotní a sociální odvody, ho doráží jednak vysokým penále a samozřejmě také DPH, kterou na exekucích stát vybírá v té nejvyšší sazbě.

To, co tady předvádí vláda hnutí ANO, ČSSD a KSČM, tedy že nějak záplatuje díry v zákonech o exekutorech, je marné, protože to neřeší podstatu – a tou je chtivost zisku na straně jedné a bezbrannost obětí na straně druhé. Je to, jako chtít regulovat lišky, jak a nakolik smí oškubat kuřata. Je to nemožné, protože kdykoliv to půjde, liška kuře sežere. A ne proto, že by byla zlá, ale proto, že tak je stvořena.

Podle nás v SPD je řešení jediné, a to návrat zpět ke stavu, kdy exekuce řešili soudy a soudní exekutoři, tedy zestátnění exekutorů. Bohužel, či bohudík čas vyvrátil všechny mýty, které kdysi vedly k privatizaci exekucí. Při schvalování zákona o soudních exekutorech v roce 2000 byla hlavním argumentem předkladatelů tvrzená neefektivnost výkonu rozhodnutí ze strany soudů. Tehdejší úspěšnost systému výkonu rozhodnutí, prováděného soudy dle části šesté občanského soudního řádu nebyla však přesněji analyzována či vyčíslována, ale odhadovala se na 30 procent. Soukromí exekutoři tvrdili, že ta jejich čísla budou minimálně dvakrát vyšší. To se však ukázalo jako účelová nepravda. Průměrná efektivita vymáhání českých soukromých exekutorů je podle zprávy Hospodářských novin z letošního roku kolem 18 procent. Výjimka jsou přerovští exekutoři, kteří se prý chlubí vyšší, nejméně 25procentní úspěšností.

Takže jak vidíme, soukromí exekutoři jsou naopak méně úspěšní než ti dřívější státní. Čím to je? Ano, soukromí exekutoři by byli možná úspěšnější než ti soudní, ale narazili na vlastní strop, na svoji chamtivost, lichvářské praktiky, ale také na obecný lichevní systém, který v České republice lidi ožebračuje. Tady stoprocentně platí ten průměr o liškách. Nenasytnost lichvářů a exekutorů v současnosti s nefunkčními soudy dlužníky ožebračila natolik, že už není kde brát. Lidé pracují načerno, protože dluhy by nebyli schopni zaplatit ani za několik životů. Dluhy přitom převyšují několikanásobně jistiny, tedy původní dluhy, a lidé tak splácejí poplatky, přísudky, náklady exekucí, úroky z úroků. Tímto stavem trpí i věřitelé. To je výsledek dosavadní státní vládní mašinérie, na které se SPD nikdy nepodílelo.

Proto SPD navrhlo zákon, který tady ve Sněmovně ostatní strany odmítají podpořit. Abychom změnili pořadí splácení dluhů, navrhujeme, aby se nejprve splácela jistina, tedy dluh, a až poté poplatky a přísudky. A navrhujeme také zrušit úroky z úroků, protože to je podle našeho názoru nemorální. A tento potřebný zákon z pera SPD již tady ve Sněmovně čeká na projednání dlouhé měsíce bez většího zájmu politiků ostatních stran.

Vážené dámy a pánové, předložený vládní návrh je nesystémový, ale přináší alespoň malinkou změnu k lepšímu, ale zbytečně komplikovaně. Nejjednodušší řešení je zrušení soukromých exekutorů a návrat před rok 2000. Takový návrh zákona máme v SPD připravený a doufám ve vaši podporu, vážené kolegyně a kolegové, pakliže vám opravdu leží na srdci osud předlužených občanů a také věřitelů, kteří se dnes svých pohledávek také nemohou domoci. Do té doby by bylo nejrozumnější přijmout alespoň zákon o teritorialitě exekutorů, jehož je SPD spolupředkladatelem a který je na pořadu po projednání tohoto návrhu zákona z pera vlády, o kterém jsem tady teď mluvil.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Moment, já ještě budu pokračovat, protože je sloučená rozprava.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak pardon. Jestli budete pokračovat, tak prosím, pokračujte.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ale to jste z mého pozdravu nemohl vědět, to je pravda.

Takže vážené dámy a pánové, poslanecký návrh, který leží před vámi a jehož je SPD spolupředkladatelem, přináší zcela jednoduchý princip – skoncovat byznys s dluhy, zavést místní příslušnost exekutorů, tzv. princip teritoriality, a slučování exekucí dlužníka u jednoho exekutora, tedy princip jeden dlužník, jeden exekutor. Bude to daleko lepší stav, než si preposílat po celé republice exekuce a náklady pak účtovat tu oprávněným, tu povinným. Je jednodušší, když od samého počátku bude mít každý případný dlužník svého exekutora, tj. bude v rámci soudních okrsků, spadá pod místní soud a ten následně určí místního exekutora. To je princip naprosto analogický justici, u policie i jinde a není důvod, proč by u tzv. soudních soukromých exekutorů to mělo být jinak. Zde bych zdůraznil, že SPD prosazuje zestátnění exekutorů, a tuším, že jsme v tomto ohledu asi tady jediní. Ale zpátky k novele zákona. Zohlední to celý systém a zamezí zmiňované exekuční turistice za největšími dravci. Byznys do vymáhání dluhů skutečně nesmí patřit, protože to škodí všem. Jak jsem už zmínil,

tím, že exekutoři zlikvidovali část dlužníků, klesla i vymahatelnost dluhů a zvýšily se mimo jiné i náklady státu na sociální služby spojené s pomocí lidem v dluhových pastech.

Návrh zákona, jehož jsme spolupředkladateli, tedy na zavedení místní příslušnosti exekutorů, tzv. teritoriality, jde správným směrem. A tzv. teritorialita platí ve většině zemí Evropské unie. Nevím, proč se tomu stále tady české vlády brání. Jedná se tedy o předání kompetencí ve vymáhání dluhů soudům a skutečným soudním exekutorům.

Jednou z námitek vlády hnutí ANO, ČSSD a KSČM proti tomuto našemu návrhu na zavedení teritoriality exekutorů je, že předložený návrh zákona by v případě přijetí mohl vést k nadměrnému navýšení administrativní zátěže soudů. Exekuční soudy by prý musely rozhodovat např. o odstraňování exekučního návrhu, odmítání a zamítání návrhu, zapisování do rejstříku zahájených exekucí apod. Soudy by tak prý vykonávaly činnosti, které dnes v mnoha případech náleží exekutorům. Ano, to je pravda, ale to je také cíl. Copak si někdo soudný myslí, že exekutor sám o sobě odstraní vady exekučního návrhu? To jako že si ho sám sobě zamítne? Nevím, co za vtipálky zpracovávalo vládní stanovisko, ale možná nám chtěli jen dodat argumenty pro přijetí zákona. A tady mám za tím smajlíka. (Ozývá se smích v sále.) Ano, chceme, aby soudy přestaly bezmyšlenkovitě odsouhlasovat exekuce, které velmi často mají základ v lichvářských praktikách nebo v podvodných smlouvách a v podvodném jednání. Ano, chceme tímto v dobrém slova smyslu zahlit soudy. Ne proto, že bychom ty soudy chtěli likvidovat, ale kdo jiný než soudy by měly dohlédnout na zákonnost a zákonnou přiměřenost exekucí? Exekutoři sami to rozhodně nebudou, to nám ukazují už druhé desetiletí.

Větší zátěže soudů se ale určitě dlouhodobě bát nemusíme. V momentě, kdy lichvářům a exekutorům přestanou procházet stávající nezákonné praktiky, pak jich v reálu skutečně ubude a ubude i následná práce soudů. Samozřejmě bude určitě vhodné v této souvislosti soudy posílit ekonomicky i personálně, a to proto, aby se připravily na další logický krok – a to by měl být návrat exekutorů pod soudy, tedy deprivatizaci exekucí v České republice včetně zestátnění exekutorů. To je cílem našeho hnutí SPD. A těžít z takového návrhu SPD budeme my všichni, daňoví poplatníci, dlužníci a také věřitelé. Miliardy, o které v minulých letech ožebračili exekutoři dlužníky, jsou peníze, které následně chybí jak dlužníkům, tak věřitelům, tak státu, který musí následky dluhových pastí řešit nebo na nich trátí třeba tím, že dluhy vyhnaly statisíce lidí do šedé zóny, kde neplatí daně ani sociální odvody. Proto vás poprosím o podporu tohoto návrhu na teritorialitu, tedy zavedení místní příslušnosti exekutorů.

Děkuji za pozornost. (Potlesk poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji podruhé. A seznámím vás s omluvenkami. Pan poslanec Veselý se nám omlouvá od osmi hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů a paní poslankyně Melková se omlouvá také od osmi hodin z pracovních důvodů.

Nyní jsem obdržel žádost o změnu zpravodaje znovu, protože původně, když jsme to projednávali 28. května, jsme souhlasili s tím, že pana poslance Výborného jako zpravodaje vyměníme za pana poslance Marka Bendu, protože pan poslanec Výborný myslím nebyl přítomen, nicméně pan poslanec Výborný již přítomen je a je zde opět žádost o změnu zpravodaje. Takže já jsem přivolal kolegy do sálu a budeme hlasovat. Je zde žádost o odhlášení. Prosím přihlaste se.

Budeme měnit zpravodaje, aby zpravodajem k tomu tisku 295 byl pan poslanec Výborný.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 250 bylo přihlášeno 93 poslanců a poslankyň, pro 90, proti nikdo. Návrh byl schválen.

Já se ještě zeptám pro jistotu nového pana zpravodaje nebo pana navrhovatele, jestli mají zájem o vystoupení s přednostním právem. Pokud tomu tak není, tak se vrhneme konečně do rozpravy. S přednostním právem? Tak pan poslanec Benda.

Poslanec Marek Benda: Děkuji. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená paní ministryně, pokusím se, protože si uvědomuji, kolik je hodin, také už nebýt příliš dlouhý. Nebudu navrhopat zamítnutí ani jednoho z tisků, které máme oba předložené. Myslím, že by bylo možné, aby v klidu a míru prošly do jednání ústavně-právního výboru a tam se z toho pokusíme něco poslepat. Jenom bych pak měl prosbu, jestli by mohlo být hlasováno o návrhu, aby lhůta na projednání ve výborech byla u obou tisků prodloužena o 20 dní, což nemusíme dělat se souhlasem navrhovatelů, ale myslím, že opravdu nebude úplně triviální se tím probrat.

Snad jenom k tomu, co zaznělo doposud na jednáních Sněmovny. Velmi často se myslí na dlužníky. Velmi se pořád rozněžňujeme nad těmi chudáky, kteří do těch exekucí spadli. Malinko se zapomíná na skutečnost, že si za to vždycky můžou sami. Buď se někde zadlužili, nebo něco zanedbali, nebo něco podobného. A málo se přemýšlí nad tím, že jsou také někde nějací věřitelé, mnohdy veřejné subjekty, nebo subjekty poloveřejné, jako dopravní podniky, mnohdy soukromé subjekty, mnohdy přátelé, teď nemluvím o výživném, to je vždycky trochu vyňato, ale typicky SVJ, družstva a další, kde je snaha nějakým způsobem zabezpečit, aby ti ostatní, kteří bydlí, neměli problém, a zase se to někde ošetřuje zvlášť. A zapomíná se, že fakt jsou tam vždycky taky nějací věřitelé, někdy ani ne záměrní, kteří ty peníze chtějí dostat zpátky, a že musíme dbát na to, aby ta práva byla relativně vyrovnána.

Velmi často se operuje případy, které jsou patnáct, dvacet let staré. Já jsem původně nehlasoval pro soukromé exekutory, ač jsem tady byl, odhlasovali to jiní. Je pravda, že první polovina, první dekáda tohoto století byla velmi divoká a vznikla tam celá řada hrubě nespravedlivých věcí. Přesto si myslím, že většinu z nich už jsme vyřešili za těch následujících deset let. Máme za sebou velkou novelu insolvenčního zákona, která tady vyvolávala taky obrovitánské emoce, ale která by měla pomoci zejména u těch vícečetných exekucí nějakým způsobem lidem, kteří chtějí něco řešit. Samozřejmě tam musí být vždycky vůle chtít něco řešit. Připravit se na to, že ty tři nebo pět let budu v nějaké složité situaci a po ní jsem oddlužen, ne prchat po republice, brát všude peníze načerno, jak nám tady občas říká pan kolega Bláha, a mít pocit, že z nich nemám zaplatit ani korunu.

Ano, tito, co takto prchají po celé republice, opravdu řešení nebudou. Ale jenom bych byl hrozně nerad, abychom pořád v té snaze o ochranu dlužníků za každou cenu zapomínali na věřitele. To se týká jak poslaneckého návrhu a toho, čemu se dneska říká teritorialita, i když je to taková ne úplně přesná teritorialita, která je ale také minimálně lehce sporná. Pokud řekneme, že je to losem, tak už třeba ve Středočeském kraji, jestli jsem z Příbrami a losem bude napadat exekutor z Mladé Boleslavi, tak si zkuste změřit, kolik to při dnešní neprůjezdnosti Prahy, při pražském primátorovi z řad Pirátů přes tu Prahu, tak je. To je tříhodinová cesta, to je možná dál než do Jihlavy. To samé v některých jiných krajích. Takže ten pocit, že by to řešilo úplně všechno, také si myslím, že to neřeší. A samozřejmě že to nevytváří pak téměř žádnou konkurenci mezi exekutory minimálně ve smyslu toho, že se někteří snaží opravdu více a poctivěji něco vymoci a někteří mají pocit, že budou žít jenom z těch poplatků.

To samé se trochu týká ale i ministerského návrhu, abych byl spravedlivý ve své do jisté míry kritice, který má podle mě v sobě dvě slabá místa, pokud se týká věřitelů. První slabé

místo je, že když vymyslím tenhle systém takzvaného sněhuláka, první exekutor bere všechno, k prvnímu exekutorovi se sesype posléze všechno, tak hrozí nebezpečí, že to bude dlužník, kdo si bude vybírat exekutora, že v situaci, kdy bude vědět, že na něj dopadají nějaké zásadní problémy, tak to bude on, kdo si ten první exekuční titul domluví s někým vyrobí a zajde si za svým blízkým exekutorem v tu chvíli, a pak všechny exekuce napadají k tomuhle jednomu. To vidím jako velký a potenciální problém, kterého bych se rád vyvaroval.

A druhá otázka, kterou tam pokládám za spornou, já bych byl samozřejmě pro to, abychom se pokusili vyřešit nějak zejména dlouhé exekuce, pět a více let. Ale ten pokus říct, že se v každé situaci má platit a že je to ten chudák věřitel, který si má předtím zjistit, jestli dotyčná osoba je, nebo není schopna něco splácet, a podle toho se rozhodnout, jestli když to dá k exekutorovi, tak zaplatí nějaký ten poplatek na provedení exekuce, to asi jde opravdu u těch kamarádů, které znám, ale v řadě případů, a myslím, že tam největší problém budou mít veřejné nebo poloveřejné korporace, jako jsou typicky dopravní podniky, ale i obce a další, které nemají žádný aparát na to, aby zjistily, jestli jejich věřitel je schopen, nebo není schopen platit, a přitom musí předem rozhodnout, jestli chtějí exekuci podat, protože budou muset dávat zálohu, tam bych řekl, že ve vládním návrhu je poměrně nedokonale provedena RIA, která se tváří, že dopad na obce a krajskou samosprávu je nulový. Myslím si, že to není pravda, že jak z hlediska administrativního zatížení, tak zejména z hlediska rizika vstupních poplatků, případně pokračovacích poplatků, to může mít na místní samosprávy poměrně zásadní vliv.

Tolik asi stručné stanovisko. Nesmíme při snaze o ochranu dlužníků úplně zabít věřitele, skutečně oni jsou v právu, ten dlužník není v právu, aby nám byl tento parametr naprosto jasný. Věřitel je v právu, dlužník v právu není a musíme se pokoušet hlídat obojí.

Jinak doporučuji, abychom oba dva tisky přikázali ústavně-právnímu výboru, a doufám, že byl zaregistrován můj návrh na prodloužení lhůty na projednání ve výborech o 20 dnů.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já jsem ten návrh zaznamenal, jenom jsem nezaznamenal, ke kterému směřoval návrhu. K oběma? Dobře, děkuji, takže to je prodloužení o 20. Nyní jsem zde měl faktickou poznámku, ale ta už zmizela, takže se mi hlásil s přednostním právem pan poslanec Výborný.

Poslanec Marek Výborný: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Jenom jako zpravodaj ke sněmovnímu tisku 295 mi dovoluji několik nikoliv obsahových, protože ten tisk už tady byl v otevřené rozpravě v prvním čtení představen předkladatelem, ale spíše věcně i v kontextu projednávaného sněmovního tisku 545, což je vládní návrh novely OSŘ a exekučního řádu, sdělit, že jednak jako předseda podvýboru pro problematiku exekucí a insolvenční a oddlužení jsem připraven se opět tak jako u insolvenčního zákona ujmout moderace jednání. Na příští týden ve čtvrtek máme svolané jednání, jehož hlavním cílem bude kromě ještě nám tady visících exekucí na děti se bavit právě o harmonogramu a řešení jednání těchto obou dvou tisků. Já bych se podobně jako předseda ústavně-právního výboru přimlouval, aby byly oba dva přikázány ústavně-právnímu výboru. My jsme připraveni tu věc předjednat právě na podvýboru tak, aby na ÚPV už šlo nějaké konsenzuální řešení.

Musím uvítat i slova paní ministryně, se kterou jsem o tom také jednal, že i ona si je vědoma toho, že vládní předloha není úplně dokonalá a že bude dobré se pokusit nalézt nějaký přiměřený kompromis, a to bude předmětem jednání právě podvýboru nejenom ten příští týden, ale já věřím, že v příštích měsících se nám podaří nalézt i ve spolupráci s Ministerstvem spravedlnosti takové řešení, které bude jednak prospěšné, to znamená, podaří se tady zastavit exekuční byznys a to, co dopadá na ty dneska musíme říci statisíce

exekvovaných lidí, ale současně také to bude řešení, které bude v praxi uplatnitelné. Já myslím, že je důležité ty věci komunikovat i například s Exekutorskou komorou a potom také s těmi, kteří pracují s dlužníky, protože skutečně pokud nenalezneme vyvážené řešení, bylo by to špatně. Já jsem k tomu připraven. Chtěl jsem jenom, abyste věděli, že ten proces tady není nikde ve vzduchoprázdnu.

Jsem rád, že konečně jsme se dočkali i vládní novely, protože sněmovní tisk číslo 295 byl předložen do Sněmovny 2. října 2018. Bohužel i to o mnohém svědčí. Dostali jsme se už do bodu, kdy můžeme oba dva tisky projednávat sloučeně, ať už tady na plénu Poslanecké sněmovny, tak předpokládám, i na půdě podvýboru a potom výboru ústavně-právního. Uděláme maximum pro to, abychom v rámci druhého čtení tady potom mohli načíst ideálně nějaký komplexní pozměňovací návrh z výboru ústavně-právního a dostali se v řádu měsíců do třetího čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. To byla poslední přihláška s přednostním právem. Nyní jsou zde dvě faktické poznámky. Jako první pan poslanec Nacher. Než dojde k mikrofonu, sdělím vám, že paní poslankyně Adamová se omlouvá mezi osmou hodinou a 23.59 z osobních důvodů. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, pěkný večer. Je to takový trochu masochismus, tady se přihlašovat k faktické poznámce v půl deváté, nicméně chtěl bych – protože já jsem už přihlášen i normálně do rozpravy – reagovat na kolegu Marka Bendu. Mně se nelíbí ten černobílý pohled ve prospěch dlužníků, souhlasím, ale stejně tak ani ne ve prospěch věřitelů. Já jsem si přesně napsal to znění, jak to řekl Marek Benda, že věřitel je vždycky v právu a dlužník je vždycky v nepravu. To si myslím, že takhle není. Já bych tam doplnil slovíčka seriózní věřitel, když už, seriózní věřitel, a máme tady několik desítek tisíc – podle posledních čísel Ministerstva spravedlnosti 133 tisíc – neplatných exekucí, protiprávních exekucí, kde ten věřitel už do toho šel v momentě, kdy už tady byla judikatura Ústavního a Nejvyššího soudu, že některé exekuce vyhlášené na základě určitých rozhodčích nálezů, kde ten rozhodce byl vybrán netransparentně, tak jsou neplatné exekuce. I přesto ony tady setrvávají a kontinuálně dál běží. To znamená, že to není tak. Stejně tak jako není pravda, že se všichni mají zastávat dlužníků, stejně tak není pravda, že věřitel je vždycky v právu a dlužník je vždycky v nepravu. Já bych jenom – bráním ten černobílý pohled na svět na obou dvou stranách.

To jen na upřesnění toho krátkého projevu, který měl tady Marek Benda. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Bláha a připraví se pan poslanec Blažek. Prosím, pane poslanče, vaše dvě minuty.

Poslanec Jiří Bláha: Vážené kolegyně, kolegové, já využiji jenom faktické, abych tady nezdržoval dlouhým řečením, a připomenu vám všem, že jsem určitě hodně rád, že jsme otevřeli exekuce. Na druhou stranu zase je ten daný fakt, že se bavíme o dlužnících, bavíme se o věřitelích, ale nikdo tady nezmíní podnikatele. A já za sebe můžu říct, že exekucemi se zabývám celou dobu, co jsou, protože jsem u podnikání 30 let, a 30 let mě potkávají problémy zaměstnanců, kteří jsou zadlužení, předlužení, a je to tak, že jedna strana je i u těch, kteří se zadlužují, a druhá strana špatná je i u těch, kteří půjčují. Ale co je nejdůležitější, nejvíc to právě odnášejí firmy a nejvíc pečují o ty zadlužené právě firmy, protože jsou v denním kontaktu se zaměstnanci, kteří jsou zadlužení, předlužení, jsou v denním kontaktu s faktem tím, že zaměstnanec, který spadl do exekuce, tak přestává mít vůli pracovat, přestává mít vůli

si vydělat a přichází s jasným požadavkem: zaměstnej mě co nejvíc načerno. Někteří odcházejí úplně do šedé zóny a samozřejmě většina je těch, kteří přicházejí: ale z tohoto já nemůžu žít. A neslyšel jsem tady jediný návrh, přestože jsem byl na ministerstvu několikrát, mluvil jsem s jednotlivými lidmi z ministerstva, a neslyšel jsem jediný návrh, že bychom firmy zbavili povinnosti věnovat se exekucím. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Čas! Děkuji. Dobrý večer, vážené kolegyně, kolegové. S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Pavel Blažek a jeho dvě minuty. Prosím.

Poslanec Pavel Blažek: Dobrý večer. Děkuji za slovo. Já jenom krátká reakce na kolegu Nachera. Ono to občas láká míchat dva normativní systémy, které jsou ale úplně odlišné, a to je morální systém a právní systém. Říkat, že je nějaký seriózní věřitel, prostě není možné. On je oprávněný věřitel. A ten věřitel, o kterém se tady bavíme, že už vykonává nějakou exekuci, prošel soudní mašinérií a my se bavíme o té poslední fázi. Prošel nalézacím řízením, pak mu soud přisvědčil, že může někoho exekvovat. A bavit se o tom, jestli je seriózní, nebo není, je prostě oprávněné. A ty systémy bych jaksí nemotal.

A pokud se máme bavit o nějaké morálce – pan předseda hnutí ANO se často odkazuje na Baťu. Já už jsem tady něco z Bati kdysi citoval, tak to nebudu dělat znovu, ale když například vypukla hospodářská krize, tak on řekl, to není na prvním místě krize hospodářská, to je krize mravní. A to, že máme dnes tolik dlužníků v exekucích – na prvním místě je krize mravní. My ale bohužel nemáme páky řešit mravní krizi, ale my tvoříme zákony. A musíme je vytvářet tak, že je budeme vytvářet čistě právními prostředky, a nemůžeme ty dva systémy smíchávat dohromady, byť to je lákavé. A nefungovalo by to, jako že to nikdy nefungovalo.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji za dodržení času. Přečtu omluvu. Pan poslanec Jan Bauer se omlouvá od 20.15 hodin do konce jednacího dne.

A vracíme se zpátky do obecné rozpravy, ve které vystoupí pan poslanec Dominik Feri. Prosím, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za něj, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní ministryně, přeji vám všem hezký večer.

Nejdřív si dovolím na úvod k tomu samotnému procesu. Upřímně, zcela upřímně jsem rád, že tu věc projednáváme, byť mě někteří podezírali, že jsem to chtěl nějak zobstruovat tím přerušením na předchozí schůzi nebo něco takového, ale jsem skutečně rád. A byť mám k teritorialitě mnohé výhrady, tak i přesto nebudu navrhopvat vrácení anebo zamítnutí a nebudu také ho podporovat, protože si myslím, že oba dva ty návrhy... Nebo jinak. Ten pirátský návrh, nebo ten opoziční návrh, tak tam jsou některá dobrá řešení, která se přijmout dají, která se převzít dají, a u toho vládního návrhu bohužel takový dojem nemám. To je návrh, který všem uškodí a nikomu nepomůže.

Nejdřív na úvod si dovolím zareagovat na to, co tu zmiňoval pan Okamura, a navázat v obecných souvislostech. A vůbec ten projev chci vést spíše v takové rovině doporučení, protože právní debata se povede zejména v ústavně-právním výboru a nemělo by cenu to tady zmiňovat. A sice pan místopředseda Okamura zmiňoval otázku vymahatelnosti. A trochu jsme se potkali, protože i já jsem si na tu úvodní část našel důvodovou zprávu k samotnému exekučnímu řádu, kde se píše následující: Změny ve společenském a právním systému se však

v uplynulých letech nežádoucím způsobem projevily na neefektivnosti soudů. Problém není jenom délka nalézacího řízení, ale i neefektivnost a zdlouhavost řízení vykonávacího. Po vyhraném soudním sporu často dochází k tomu, že v důsledku zdlouhavé a nepružné exekuce není soudem přiznané právo oprávněného uspokojeno.

To znamená, ten zákon sem přišel 20. 9. 2000. To mi byly čtyři roky. A to znamená, že vlastně touha zákonodárců tehdy byla, aby se ten přiznaný nárok skutečně vykonal, aby to rozhodnutí, nebo to přiznané subjektivní právo nebylo jenom papíře, ale aby skutečně se promítlo v té faktické mimoprávní realitě. A když to pan místopředseda Okamura prostřednictvím pana předsedajícího zmiňuje, že by to vrátil zpátky, tak mi přijde, že se vůbec nebavil například s těmi advokáty nebo věřiteli, kteří v té době byli činní. Já jsem tu dobu nezažil samozřejmě, logicky. Ale když se s nimi bavím, tak mi vyprávějí zajímavé historky, že jsme se tedy vydali cestou, tehdy soud něco přiznal v tom nalézacím řízení, vydali jsme se cestou soudního výkonu rozhodnutí. A ten soudní vykonavatel tam měl takovéhle štosy papírů a vysmál se nám do obličeje a řekl: no tak, to se tak za rok dočkáte tři procent, pěti procent. To znamená, že těch průměrných 25 %, která teď dokážou soudní exekutoři vymoci, je oproti tomu velmi dobré. Byť samozřejmě s velkými rezervami.

Kdybych citoval dál z té důvodové zprávy, tak tu předkladatelé tehdy zmiňovali, že ve státech, kde byl institut soudních exekutorů již zaveden, je statisticky evidována vyšší efektivnost vymáhání pohledávek. V průměru se v odborných pramenech uvádí zvýšení efektivity na 70 %. To znamená, že ta ambice byla vyšší samozřejmě. Takže v tom máme velký dluh. Ale představa, že se vrátíme k nefunkčnímu modelu soudních vykonavatelů, což byla úprava, která vyplývala ze socialistického práva, kdy neexistoval žádný spotřebitelský úvěr v té dnešní podobě, kdy ty podnikové půjčky byly samozřejmě řešeny nějakou srážkou ze mzdy a nedalo se prostě o nějakém boomeru spotřebitelských úvěrů hovořit, tak to je iluzorní představa, že by to snad mohlo fungovat.

Čili ta vymahatelnost práva je něco, co bychom sledovat měli, a vůbec nepodezírám předkladatele ani jednoho návrhu, že by chtěli teritorialitou a priori snížit vymahatelnost práva v České republice. Můj postoj je takový, že stát, který neumí vymoci právo, soudem přiznaný nárok, tak takový stát je k smíchu. Ale myslím, že bychom měli při projednávání tohoto návrhu v ústavně-právním výboru sledovat i tu rovinu vymahatelnosti a hlavně přitom pracovat s daty.

No a k těm některým postřehům a věcem, na které si myslím, že bychom se měli zaměřit a které mi přišly zajímavé například ze seminářů. Tak první otázkou teritoriality je to, jestli to vázání na trvalé bydliště bude skutečně přínosné. Protože například na jednu semináři zaznělo od zástupce jednoho velkého úřadu, že 34 % jeho povinných je nahlášeno na ohlašovně a 47 % pobývá jinde než na místě trvalého bydliště. (Silný hluk v sále. Obrací se na předsedajícího se žádostí o zjednaní klidu.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám rozumím. Není nás mnoho v tomto sále, ale bylo by fajn, abychom...

Poslanec Dominik Feri: Proč to zmiňuju. Ono to nemusí nezbytně znamenat, že teritorialita jako taková je absolutně nefunkční koncept. Myslím si, že v nějaké podobě být přijata má. Ale měli bychom se obrátit na exekutorské úřady a na komoru, aby nám daly přesnější data, nakolik na těch jednotlivých úřadech mají zkušenost například s ohledem na náhradní doručování, že ti lidé pobývají jinde než na trvalém bydlišti. Což se úzce dotýká otázky doručování. Když se zeptáte exekutora, co jeho trápí, což není úplně obvyklá otázka od politiků, že by se někdo ptal exekutorů, co je trápí – ale oni skutečně říkají: My bychom

chtěli, abychom neměli takové velké výdaje s doručováním. My bychom chtěli třeba buď povinně zřízenou datovku, anebo, když víme, že ten člověk opravdu nepřebírá, nějakou obdobu insolvenčního rejstříku, nějakou elektronickou exekuční úřední desku nebo něco takového. Takže otázku trvalého bydliště musíme bezesporu vyřešit.

Dále bychom se měli podívat na otázku na téma chráněného účtu. Vím, že kolegyně Valachová se na tom bude nějak podílet. Možná je to zajímavá otázka i pro sociální výbor, protože třeba insolvenční zákon jsme přikazovali sociálnímu výboru, ale nevidím tady, že by na mě souhlasně pokyvovali zástupci sociálního výboru, že ten tisk chtějí. Asi ne, on je poměrně složitý. Ale chráněný chat, to je další věc.

Měli bychom se také pokusit udělat si nějakou analýzu toho, jestli se ty zvýšené dopady na exekutory u velkých věřitelů nemůžou promítnout do cen pro koncové zákazníky. To zůstávalo opomenuto, ale v rámci komplexity řešení toho návrhu by to mělo být zohledněno.

Ministryně, paní doktorka Schillerová, tady teď není, takže mě neuslyší, můžu mluvit naprosto svobodně. Stát – DPH – z nákladů exekuce dostává stovky milionů korun ročně. A ty stovky milionů korun ročně jdou od těch dlužníků. Ty peníze by mohly jít na úhradu toho dluhu, té pohledávky, ale jdou státu. A pojďme si opravdu říct, jestli to není něco, na co bychom se taky mohli podívat. Asi to nebude iniciativa úplně z vládních řad, od vládních poslanců, ale to je něco, 21 % z nákladů exekučního řízení, to je dost. A to jsou tisíce, možná i desetitisíce, které by mohly jít na úhradu toho samotného dluhu.

Nesporné je taky to, že nápad těch exekučních věcí klesá. Když jsem si tady hledal údaje, tak v Severočeském kraji v roce 2016 bylo 131 (tisíc) nově zahájených věcí, v roce 2018 jenom 99 tisíc. Což je pro ten opravdu exekucemi velmi těžce postižený region – lepší se to, lepší se to. Ale myslím, že bychom měli prospektivně řešit tu situaci do budoucna, aby nenastal takto tíživý stav.

No a když jsem zmiňoval to, že budeme jako poslanecký klub vstřícní, tak co tím konkrétně myslím, ať nemluvím abstraktně. My jsme v rámci projednávání insolvenčního zákona možná byli až nespravedlivě v těch postojích, řekněme, skutečně přísní. Až příliš mnoho jsme možná v situacích, kdy to nemuselo být, zastávali a snažili se prosadit ty oprávněné zájmy věřitele. To budeme dělat i v rámci této novely exekučního řádu, ale vidíme z toho již teď cestu v podobě nějaké omezené teritoriality, v podobě nějaké teritoriality, která by dopadala na bagatelní nároky.

Ale u toho musím zmínit již předem, že je potřeba to vnímat, za mě tedy minimálně, ruku v ruce s připravovaným návrhem zákona o soudních poplatcích. Patrik to tady zmíní, protože to je z jeho hlavy. Ale ty soudní poplatky tady zmiňuji z jednoho důvodu. Hovořili o bagatelních nárocích – ten zákon o soudních poplatcích hovoří o 20 tisících, dá se hovořit o 10 tisících – tak se tam bude zvyšovat podle návrhu Ministerstva spravedlnosti ten poplatek na dvojnásobek. Co tím říkáme těm věřitelům? Máte tady nějaký malý nárok, nějaké dlužné nájemné, bude vás stát víc se soudit, bude vás víc stát ten boj o to právo v tom nalézacím řízení, a potom posléze se může teoreticky stát, že si nebudete moci vybrat exekutora, a nedej bože si bohužel to kolečko vybere za vás exekutora, který ten váš nárok nebude umět vymoci tak jako exekutor jiný. V tomto kontextu, já to vnímám, v tomto kontextu bychom to měli zvažovat.

Velmi děkuji za to, že se to projednává. Vždy jsme hlasovali za to, aby se to projednalo, od té chvíle, co byl předložen vládní návrh. Jsem rád, že na to konečně došlo, a těším se na projednávání v ústavně-právním výboru.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí v obecné rozpravě vystoupí pan poslanec Lukáš Kolařík, připraví se pan poslanec Patrik Nacher. Prosím máte slovo.

Poslanec Lukáš Kolářik: Dobrý pozdní večer, dámy a pánové, vážené kolegyně a kolegové. Já to vezmu rychle, protože jsem si vědom té pokročilé doby noční. Já jako navrhovatel toho sněmovního tisku 295, respektive zástupce navrhovatelů, jsem ho obhajoval už na začátku toho prvního čtení, které jsme tady měli minule. Tak bych se chtěl nějakým způsobem spíš vyjádřit k tomu vládnímu návrhu, který jistě přináší spoustu zajímavých řešení a spoustu věcí, na kterých se shodneme. Jsou tam sice nějaké drobnosti, které bude třeba ještě opravovat, ale to si nemyslím, že by bylo něco závažného.

S čím tam máme ale zásadní problém, tak to je právě způsob toho určení toho exekutora, takzvaný sněhulák, který tady byl už několikrát omílaný, kdy vlastně ten první věřitel si vybírá svého exekutora, ale ti další věřitelé už nemohou. Myslím si, že tento princip takzvaného sněhuláka vůbec neřeší ten stav, který tady máme a s kterým právě chceme něco udělat, a spíš než k vyřešení by to vedlo k nějakému zabetonování současného stavu.

Ten náš návrh místní příslušnosti, té krajské místní příslušnosti, si myslíme, že je v tomhle mnohem lepší, byť přiznávám, a i to tady zaznělo, že má své nedostatky také. Ale tyto nedostatky velice, si myslím, důstojně vyváží přínosy toho návrhu. Nebudu se tomu věnovat nějak podrobně. Zmínil bych tady hlavně tři výhody, které tam vidím. A není to paradoxně blízkost toho dlužníka k tomu exekutorovi, která se nabízí, že to je ta teritorialita, ale tou hlavní výhodou toho návrhu, vidím, je, že dojde k nějaké nezávislosti těch exekutorů. Dnes exekutor – a funguje to zejména u velkých institucionálních věřitelů – je ekonomicky závislý na věřiteli, a pokud nebude fungovat tak, jak si ten věřitel představuje, to znamená, často se chodí i na hranu nebo za hranu toho zákona, tak by o ty zakázky přišel. A to si myslím, že je špatně. Takže ta nezávislost exekutorů je podle mě ta největší a klíčová výhoda našeho návrhu.

Jako další výhodu bych viděl slučování exekucí. To je bezpochyby všem jasné. Ti lidé dneska často nejsou likvidováni tím, že musí zaplatit svůj dluh, protože dluhy se mají platit, to je samozřejmé, ale jsou většinou zatíženi tím, že pokud vám přijde první exekuce, tak velice často následují další, protože to nezabavitelné minimum je dneska tak nízké, že jim samozřejmě popadají všechny další závazky. Slučování těch exekucí povede k tomu, že náklady na vymáhání nebudou tak velké a tomu dlužníkovi paradoxně umožní ten svůj dluh snáze zaplatit, nebo své dluhy v případě, že jich má více. Já když s nimi mluvím, tak je mi dlužníky často říkáno, že když se dostanou do nějaké fáze, že by to opravdu chtěli řešit, protože do té doby nemohli, neměli peníze, neměli zázemí, ale rozhodli se se svým životem něco dělat, dluhy zaplatit, tak to je paradoxně ta největší zábrana, že musí komunikovat s několika exekutorskými úřady najednou. S každým je jiná domluva, někdo mu povolí splátkový kalendář, někdo ne. Je pro ně složitě už jenom začít tu situaci řešit.

Další a třetí výhoda, kterou vidím, je přehled a zjednodušení celého toho systému. Dneska v podstatě tím, jak je to komplikované – já jsem si tady k tomu připravil takový menší graf té mapičky (ukazuje graf). Je to modelový příklad, kdy dlužník má čtyři věřitele, každý exekutor je z jiného koutu republiky, a když se podívám na všechny ty úkony, které se musí dělat, které jsou naznačeny těmi šipkami, tak ten systém je prostě složitý. Nikdo nemá u toho dlužníka ani věřitele přehled, kolik ten dlužník má dluhů a kolik ne. Kdežto kdyby prošla tahle novela té místní příslušnosti, jak ji navrhujeme, tak by se proces provádění exekucí výrazně snížil, těch úkonů je tam mnohem méně a samozřejmě je mnohem méně nákladů na vymáhání. Proto si myslím, že není pravda, jak se často říká, že by to snížilo vymahatelnost exekucí, ale naopak si myslím, že to povede ke zvýšení vymahatelnosti, protože díky tomu, že

náklady na vymáhání se nebudou duplikovat, tak bude mnohem, mnohem snazší pro toho dlužníka to zaplatit.

Exekuční systém od té doby, co byl vlastně převeden na soukromé exekutory, zažil už mnoho změn. Některé chyby, které ten původní návrh měl, opravila Sněmovna sama, některé opravil až Ústavní soud, kdy konstatoval, že nejsou v souladu s Ústavou tato ustanovení. Zejména můžu jmenovat třeba přísudkovou vyhlášku, rozhodčí doložky. Došlo také k snížení odměn exekutorů a byl přijat – to je taky důležité – zákon o spotřebitelském úvěru. To exekuční prostředí doznalo velkých změn. Já si myslím, že to byly změny k lepšímu a ten systém je nastaven vcelku dobře v tuto chvíli. Jediné, co tomu chybí je právě ta nestrannost a nezávislost exekutorů. To si myslím, že máme v následujících dnech možnost to opravit a opravdu zajistit, aby to bylo už vyladěné bez chyby.

Krátce se ještě dotknu té podpory, kterou máme. Ta místní příslušnost je zmiňovaná i v programovém prohlášení vlády, je obsažena ve vládní strategii proti chudobě, kde vlastně ta strategie se věnuje tomu, aby lidé nebyli chudí, aby se jim dařilo dobře v České republice. Zároveň po ní volají postižené kraje, to jsou ty kraje zejména na severu, kde opravdu 20 % lidí je v exekuci, což je velké množství. Volají po ní neziskové organizace, dokonce i sama exekutorská komora na svém sněmu v roce 2014 vyjádřila názor, že by teritorialita byla přínosná, a z průzkumu veřejného mínění, který jsem dělal loni, vyplynulo, že velká část obyvatel nepovažuje tento způsob přidělování exekutora za spravedlivý a chtěla by nějakou změnu.

Už jenom velice krátce ke konci. Udělali jsme si nějakou analýzu, že kdyby se nám jenom půlka těch lidí, kteří dneska jsou v exekuční pasti, pomohla dostat zpátky do ekonomiky, kdyby začali na (nesrozumitelné) do státního rozpočtu přispívat, nebyli by zaměstnaní načerno, v šedé nebo černé zóně, tak by do rozpočtu přibylo odhadem 15 až 20 miliard korun ročně, což si myslím, že je velké číslo a stojí to určitě za zamyšlení nad tím, jak tyto lidi z těchto pastí dostat, kteří se do nich dostali ne vždycky, ale velice často právě tím špatně nastaveným exekučním systémem, který tady byl v minulosti a který Ústavní soud a Sněmovna několikrát opravovaly.

Na závěr tedy ještě možná poprosím, aby oba dva tyto tisky byly propuštěny do druhého čtení a byly přiřazeny ústavně-právnímu výboru, kde může dojít k nějakému spojení těchto dvou navrhovaných variant, nebo případně vylepšení. Musím říct, že je to vlastně přání samotného pana premiéra Babiše. Já jsem si tady vytiskl jeho status z Facebooku, kde on toto přímo říká, že sněhulák a teritorialita jsou dva principy, které jsou v jádru správné, musíme z nich ale vytáhnout to nejlepší. A za to já se tedy přimlouvám. Propuštěme oba tisky do druhého čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Jiří Bláha. Prosím.

Poslanec Jiří Bláha: Kolegyně a kolegové, já se omlouvám, ale musím reagovat, protože to číslo, které tady bylo řečené, je daleko a daleko větší. To, o kolik náš stát přichází, je minimálně 100 miliard. Sto miliard ročně bychom mohli mít ve své kase státní, pokud bychom změnili systém toho, jak jsou řešeny exekuce. Já vám vysvětlím jednoduše proč. Protože všichni, kteří do exekuce spadnou, tak logicky musí zabezpečit svoji rodinu. Jak to udělají? Normálním způsobem to nejde, protože prostě si nejsou schopni vydělat, protože o všechno přijdou. Takže utíkají do šedé zóny, takže to je minimálně 5 tisíc na jednoho poplatníka, který je v exekucích, které neodevzdá státu měsíčně. Tak si to spočítejte, krát počet exekučních lidí. A pak tito lidé jsou nejčastější žadatelé o příspěvky od státu. Takže my

jim to zase nastrkáme v příspěvcích na bydlení atd. atd. A pak ještě tito lidé mají své rodiny, ta rodina celá do toho spadá, takže v té šedé ekonomice v ten okamžik jede celá rodina. Je to neuvěřitelné číslo, jsou to až 3 miliony lidí, kteří v tom okruhu exekučních věcí jsou.

A věřte tomu, že firmy to zatěžuje nejvíc. A pokud tady pořád všichni deklarujete, že chcete pomoci podnikatelům, tak pojdme udělat to, že je zbavíme aspoň toho papírování. Prostě ať to vyřeší ten exekutor nebo ten exekuční soud, a tomu zaměstnavateli pořád zbude starost o ty své ovečky, kdy s nimi musí denně pracovat, aby přišly do práce, pracovaly, chtěly pracovat a aby je namotivoval. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S přednostním právem pan předseda Michálek. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já tady musím plně souhlasit s panem kolegou Bláhou. Já bych si přál, aby jeho kariéra v hnutí ANO šla strmě nahoru a aby se zasadil o to, že najdeme těch 100 miliard korun, které jsou v tom exekučním systému. A ony tam možná opravdu jsou.

Já jsem chtěl připomenout, že my jsme návrh novely exekučního řádu předložili už 2. 10. 2018, to znamená, už tady leží více než rok, a teď díky tomu, že vláda předložila 9. 7. 2019 svůj vládní návrh, tak to konečně můžeme projednávat. A díky tomu, že jsme se na tom dohodli s panem předsedou Faltýnkem v jednom diskusním pořadu. Takže podařilo se na tom najít shodu, pro nás je to jedna z našich dvaceti priorit. Já věřím, že i na základě toho, co pan premiér slíbil, se nám podaří vytvořit návrh, který bude kombinací jak toho nabalování, tak té teritoriality, a vyřešíme konečně ten problém pro nějakých 820 tisíc lidí, kteří jsou v exekucích, z toho 480 tisíc má tři a více exekucí. Takže je to opravdu velký problém. Dokonce v některých – já jsem si tady vytiskl tu mapku (ukazuje) z internetu – v některých těch krajích je každý pátý člověk v exekucích. Takže logicky to poměrně zásadním způsobem ochromuje průběžnost našeho obyvatelstva.

Ten systém exekucí jsme si dokonce nechali změřit, jak se na něj dívají občané, a z toho nám vyšlo, že 60 % Čechů vidí v tom exekučním systému, v tom nastavení, problém. Jde nám o to, abychom nastavili vymahatelnost práva, která bude současně racionální. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V obecné rozpravě vystoupí pan poslanec Patrik Nacher, připraví se paní poslankyně Eva Fialová. Paní poslankyně Margita Balaščíková se omlouvá dnes do konce jednání. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, pěkný večer. Děkuji za slovo. Vážená paní ministryně, pane místopředsedo, trochu mě mrzí, že tak důležitou věc a takovou problematiku, jako je exekuce, probíráme ve tři čtvrtě na devět, před poloprázdným sálem, ale co se dá dělat, zaplať pánbůh, že to probíráme vůbec.

Já bych si dovolil v té tematice udělat takový exkurz, abychom věděli, kde jsme. Nebojte, není to obstrukce, na to jsou tady jiní mistři, ale abychom věděli kontext celé situace. Ale nejprve si dovoluji odpovědět kolegovi Dominiku Ferimu ohledně DPH.

Já jsem se o to snažil, jestli si vzpomene, u té tzv. insolvenční novely, protože to se týká i insolvenčních správců, těch 21 %, i exekutorů, kteří ten systém zdražují, a vlastně stát na tom v zásadě participuje, můžeme říct někdy i parazituje. Bohužel tam jsme vázání – já nejsem odborník přes daňové zákony – evropskými normami, že ty právní služby jsou

v základní sazbě DPH. Já bych si hrozně přál, aby to byla nula nebo ta snížená sazba, bohužel to tak není.

Když se podíváte na historii, tak zjistíte, že Sněmovna ten zákon o soudních exekutorech přijala 26. 1. 2001, takže ho tady máme nějakých 18 let. A navážu na to, o čem mluvil Marek Benda, o tom černobílém světě, a tady bych to bral spíš o tom, jak jsme tady jako na houpačce. Určitě si vzpomenete, že v 90. letech měli dlužníci tady ráj, že věřitelé těžko z nich něco dostali, proto v tomto kontextu vznikla tato norma, neboť byla nízká vymahatelnost práva ve prospěch věřitelů. A najednou jsme se zase počesku dostali na úplně druhou stranu na té houpačce, a od té doby tady můžeme právě zaznamenat ty dluhové pasti, můžeme tady zaznamenat dětské exekuce v míře, která nemá v Evropě obdoby. Můžeme tady zaznamenat i protiprávní exekuce, které se tady vedou dokonce od roku 2011, kdy tady byly ty judikáty, o kterých já jsem mluvil ve svém předchozím příspěvku. Takže tady neplatné exekuce někde v počtu mezi 100 až 200 tisíci se vedou osm let. To byl všechno výsledek toho, že jdeme od extrému do extrému, jak je to v České republice bohužel běžné.

Nicméně od roku 2014, a to je pro kontext toho návrhu vládního důležité, se změnila celá řada věcí. Já to vezmu telegraficky, abych nezdržoval, já si to pak užiji někde v tom druhém a třetím čtení.

Za prvé, od roku 2015 si jistě vzpomenete, že se zvýšila ochrana manžela povinného v rámci exekuce, to byla jedna z těch změn. Poté ve stejném roce, v září 2015, se změnou a novelizací soudního řádu a exekučního řádu se vytvořila tzv. šetrnější exekuce, to znamená, že se udělal takový taxativní výčet těch věcí, které jsou vyloučeny z výkonu rozhodnutí, což do té doby nebylo. Ale především, pozor, v případě, že vymáhaná částka nepřesahuje 30 tisíc, tak ten výkon rozhodnutí nebude řešen prodejem nemovité věci. Což byly všechny ty věci, které se děly předtím.

Když se podíváme dál, tak v roce 2017 se změnil tarif a snížil se exekuční tarif, snížila se odměna z 3 tisíc na 2 tisíce. Poté se zjednodušila komunikace exekutora s bankami. Poté se vytvořily určité další vzory některých exekutorských písemností, tak aby se to celé zjednodušilo.

A dostáváme se už, říkám, беру to telegraficky, dostáváme se už přibližně do současnosti. Tady bych prosím pěkně připomněl dvě novely insolvenčního zákona, které s tím úzce souvisí. Připomenu zvýšení nezabavitelného minima, respektive té hranice, od které se sráží bez omezení. Připomínám, že tato částka byla 16 072 a zvýšila ji vláda na 25 715, aby se motivovali ti lidé, aby více vydělávali, aby nebyli v té šedé ekonomice, aby jim to nebránilo si žádat, vyhledávat lépe honorovanou práci. Stejně tak asi víte, že připravujeme, a já o tom jedním s Ministerstvem spravedlnosti – o zvýšení té dolní částky, to je ta nezabavitelná částka, která je dneska 6 429, řešená takovým tím komplikovaným způsobem výpočtu dvou třetin nákladů normativních za bydlení v obci do 100 tisíc a životního minima s tím, že tato částka se tady nehnula několik let. A opět by to mohlo pomoci v té situaci.

Výsledkem těchto pozitivních změn, a já jsem tady udělal jen takový výčet, je to, že v roce 2008 bylo zahájeno 505 tisíc exekucí, což je o 106 tisíc exekucí méně, než bylo v roce 2017. A poprvé, prosím pěkně, poprvé v historii v roce 2018 bylo ukončeno více exekucí, tedy 540 tisíc, proti těm 505, než ty, které byly nově zahájeny. To znamená, že ten trend, věřím, se zlepšuje. Počet exekucí tedy postupně klesá.

Nicméně máme tady třeba kategorii lidí, kde se ten trend nezastavil, a naopak se zhoršuje, to jsou exekuce na důchod. To znamená, situace u seniorů se permanentně zhoršuje. Kde se také zhoršuje situace, je u lidí, kteří mají vícečetné exekuce, 10 a více exekucí. Těch je teď 160 tisíc. Když jsem začal dělat přednášky k finanční gramotnosti v roce 2011, tak jich bylo, tuším, 60 tisíc. Tam to stoupló velmi výrazně a velmi rychle. To znamená, z toho

vychází, že ty změněné podmínky, které se děly za poslední čtyři roky na Ministerstvu spravedlnosti a v posledních dvou vládách, umějí řešit a umějí nějakým způsobem vyřešit ty lidi, kteří jsou v těch exekucích, které jsou jedné, dvou, tří exekucí, nicméně ty vícečetné exekuce jsou stále před námi a tam se situace zhoršuje. To znamená, to jsou nějaké trendy.

Jak už prozradil Dominik Feri, já sám se chystám připravit, doufám, že s mnoha kolegy, nějaký návrh, který jsem pracovní nazval bagatelní teritoriál, je to pracovní název, určitě se k tomu pobavíme v druhém čtení, a myslím si, že ve spojení s vládním návrhem to bude to pravé ořechové, které naváže na všechny ty změny, o kterých já jsem tady mluvil a které vylepšují situaci na poli exekucí.

Já vám děkuji za pozornost, vzal jsem to skutečně vcukuletu, a přeji vám hezký večer.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Jiří Bláha a s přednostním právem – registruji...

Poslanec Jiří Bláha: Koukáte na mě, já vím proč, ale já musím reagovat na Patrika, protože v praktickém životě to tak nefunguje, že když se zvýší mzda, tak nemám zájem o to, abych ji měl za měsíc zase vyšší. Prostě je to normální, že na vyšší peníze si rychle zvykneme a koukáme na to, jak bychom si mohli vydělat zase víc. Takže pokud dovolíme, aby těm exekvovaným zůstalo o maličko víc, ale ono to je opravdu nepatrně, tak vlastně neřešíme podstatu věci, protože každý z nás má jiné životní potřeby a samozřejmě s dobou se snaží jít dál a dál. Takže jestliže já mám třeba životní potřeby se ženou 20 tisíc, druhá rodina 30, další 50, někdo 100 – a věřte tomu, že každý z nás udělá maximum pro to, aby se k těm penězům dostal. Takže jestliže mi je sebere exekutor, tak se postarám o to, abych si načerno vydělal. Prostě a jednoduše tu rodinu zabezpečím. V ten okamžik zase ten stát pořád přichází o ty peníze. A počítejte, pokud bychom měli 100 miliard, tak bychom se vůbec tady nemuseli dohadovat o hromadě věcí. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Další faktická poznámka, pan poslanec Dominik Feri.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji. Skutečně jen stručně. Já budu velmi rád, když pan kolega Bláha prostřednictvím pana předsedajícího přijde k nám do podvýboru, protože tam vítáme skutečně každého, tam se opravdu pracuje, možná až moc, Marek to vede velmi přísně.

A jedna konkrétní věc, která si myslím, že by panu Bláhovi prostřednictvím pana předsedajícího slušela, protože je zaměstnavatel, je otázka přednostních pohledávek a otázka třetinového systému, jestli to by nestálo za revizi. Stálo. Exekutoři říkají, že stálo. Zástupci dlužníků říkají, že stálo. Pojd'me se na to podívat.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan poslanec Lukáš Kolářik s faktickou poznámkou. Připraví se pan poslanec Jiří Bláha. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Kolářik: Děkuji. Jenom velice rychle bych chtěl zareagovat na kolegu Patrika Nachera. Ona je sice pravda, že nově nařízené exekuce klesají na rozdíl od těch starých. Ten trend je opravdu pozitivní. Můžou za to z části i ty změny, které nastaly v minulosti. Ale je třeba také vzít v úvahu, že je nějaká konjunktura, ekonomika šlape, všem se daří, nezaměstnanost není a všechno je vlastně krásné a růžové. Ta situace může být úplně

jiná, pokud tady bude třeba devíti- nebo desetiprocentní nezaměstnanost, tam to může zase velice rychle vystřelit.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Jiří Bláha.

Poslanec Jiří Bláha: Já už jenom telegraficky. Co se týče výše částky, nebo co strhávat, tak zase to je úplně jednoduché. Prostě jim stanovme pevnou částku, kterou budou splácet. A v ten okamžik ten dotyčný ví, že když pak se postará, to znamená, že bude oficiálně pracovat, tak pak už si vydělá, kolik bude potřebovat. To znamená, řekněme mu ano, jsi kuchař, bereš normálně 30, my ti budeme strhávat 10. A ten kuchař si řekne, dobře, tak budu pracovat dvakrát tolik a vydělám si 50 a zase mi zbude to, co potřebuji pro svoji rodinu. Je to jednoduché. Stanovme mu na základě normální pracovní doby pevnou částku, která se dá zjistit, protože prostě to, co dělám, má nějaké ohodnocení, a pak ať ten dotyčný se stará.

Ale hlavně jim umožněme, aby mohli pracovat oficiálně, protože dnešní pracovní řád jim to nedovoluje. Přesčasových hodin maximálně 25. Díky tomu všichni doktoři, kteří dneska pracují, pracují vlastně v rozporu se zákoníkem práce. Takže pojďme pro to udělat i to, že prostě nebude muset mít jednu, dvě, deset smluv a obelhávat, ale u jednoho zaměstnavatele na jeden pracovní poměr pevná částka stanovená, a bude to všechno fungovat úplně skvěle. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. S přednostním právem je pan poslanec Farský. přečtu omluvenky. Pan poslanec Jiří Kobza se omlouvá dnes mezi 20.15 a půlnocí z rodinných důvodů a paní poslankyně Květa Matušovská dnes od 19.50 do konce jednacího dne z osobních důvodů. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Farský: Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Chtěl bych sdělit stanovisko klubu Starostů a nezávislých k těmto dvěma tiskům. Tady jsme docela ve shodě s panem premiérem, který ve svém statusu, ve svém nedělním kázání na Facebooku uvedl, že tím správným řešením je právě kombinace teritoriality s koncentrací s tím sněhulákem. A budeme s chutí pracovat na tom, abychom v podvýboru zpracovali takový komplexní pozměňovací návrh, který tomuto slibu dostojí, protože ten vládní návrh zatím v sobě koncentraci neobsahuje, pardon, teritorialitu neobsahuje. A myslíme si, že to je chyba. Takže v tomto směru stojíme o to, aby zákony byly projednány a postoupily dál v režimu Sněmovny tak, abychom se co nejdříve dopracovali k nějakému smysluplnému řešení, které naplní ty sliby, které zazněly. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. V obecné rozpravě vystoupí paní poslankyně Eva Fialová. Připraví se pan poslanec Fridrich. Prosím.

Poslankyně Eva Fialová: Hezký večer. Nebudu dlouhá a budu mluvit určitě z praxe. Nejsem právník, nevím, jak přesně nastavit spravedlivý systém, ale budu mluvit z praxe od lidí, které potkávám dennodenně, asi všichni vědí, že jsem z Ústeckého kraje, konkrétně z Ústí nad Labem, kde každý čtvrtý člověk je zatížený exekucí. Jsou to lidé, které potkávám každý den na ulici. O některých nevíme, že mají exekuce. Ale pak máme spoustu lidí zadlužených právě v sociálně vyloučených lokalitách, o kterých se tady mluví a říkají dlouhosáhlé věci, jak by se měly řešit. Přičemž tito lidé jsou zatíženi jednou, dvěma, třemi, a mám případy, kde je i osmnáct exekucí.

A ráda bych tady navázala na pana kolegu Bendu prostřednictvím pana předsedajícího a dala mu za pravdu, že na začátku vždycky za to může sám dlužník, proč exekuce vzniká. Ale dostáváme se do pasti svého kruhu exekucí, navážu na pana Bláhu, kde nám lidé odcházejí do šedé ekonomiky. Jak to funguje? Ráda bych tady vyvrátila mýtus, že vždycky všichni lidé jsou závislí na dalších dávkách. Na počátku ano. Odejdou do šedé zóny ekonomiky. A vzhledem k tomu, že jsou posláni na nějaký pohovor, kterého se nemůžou účastnit, a moc dobře vědí, že v šedé zóně si vydělají mnohem více, tak práci odmítají a raději se nechají vyřadit z úřadu práce. V tu chvíli naskakuje další dluh, protože neplatí sociální pojištění. A za půl roku, kdy se můžou znovu přihlásit na úřad práce, jim přijde další exekuce od správy sociálního zabezpečení. Takže práce načerno vyvolává další a další exekuce. A my už jednou provždy musíme dát tady tomu konec. Musíme dát šanci na to se z těchto kruhů vymanit. A jakýkoli způsob, který zvolíme, bude jediné dobré.

Navážu i na pana Bláhu, který tady říkal, že jsou zatíženi podnikatelé. Ano, jsou, protože výpočet samotné částky, která se bude strhávat z exekuce, je velice složitá. Při pohovoru na práci je většinou personalista, případně nějaký vedoucí odboru, kam má přijít. A když se uchazeč z této lokality zeptá, kolik mi budete strhávat na exekucích, nejsou schopni mu to říci, protože to vypočítává velice složitě mzdová účetní. A proto otvíráme do další debaty, a budu ráda, pokud budu moci se účastnit i podvýboru, kde je návrh, aby se z platu strhávalo 10 %, protože to tito lidé dokážou vypočítat a bude jasné stanovené, kolik to bude, ať už bude výše platu dělat tolik, nebo tolik.

Jsem moc ráda, že exekuce tady konečně projednáváme a konečně se třeba Ústecký kraj dostane do lepší platební schopnosti, protože když nebudeme mít ekonomicky silné obyvatelstvo, vždycky budeme ten kraj, který bude zanedbávaný, nikdy nebude silný a vždy bude vypadat tak, jak bude vypadat. A já vám za to děkuji, že dneska to tady projednáváme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. S faktickou poznámkou vystoupí paní poslankyně Hana Aulická. Prosím.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, chtěla bych zde podpořit v rychlosti paní kolegyni Fialovou, protože asi všichni víte, že jsme ze stejného kraje, a to je Ústecký. A jak tady kolegové ukazovali i tu mapu, tak my opravdu patříme k těm, kteří jsou vlastně na tom nejhůře. Kolegyně, ale i kolegové tady samozřejmě už v předchozích diskusích řekli ta statistická čísla.

Chtěla bych říci, že kolem jednání patnácti opatření boje s chudobou je zahrnuta i oblast exekucí, protože pokaždé, když se v Ústeckém kraji někde bavíme o nějaké možnosti napravit tu opravdu hrůznou situaci, tak vždycky i ten další krok je k tomu, jak řešit oblast exekucí. Jsou to samozřejmě i lidé, kteří jsou na sociálních dávkách, ale jsou to i běžní občané. Podle těch statistik, jak máme, tak víme, že se to netýká jenom třeba lidí, kteří mají nízkou úroveň vzdělání, ale týká se to i středoškoláků a vysokoškoláků. A myslím si, že je opravdu nutné, aby si vláda konečně uvědomila, že to řešení už by se mělo řešit takovým způsobem, nechci říct za pět minut dvanáct, ale že už je dvacet minut po dvanácté.

Také jenom v rychlosti. Jsem ráda, že se sloučila rozprava, protože poslanecký návrh Pirátů hovoří o té teritorialitě. Není dokonalý, tak jak jsme hovořili v těch dalších diskusích i na podvýboru. Ale jsem přesvědčena, že by se právě ta diskuse měla spojit i s tím vládním návrhem, protože prvky teritoriality by se opravdu měly vložit do té budoucí schválené legislativy. Věřím, že paní ministryně se zachová v tom nejlepší pojetí a ty prvky teritoriality

by mohla vnést třeba pozměňovacím návrhem ve spolupráci do konečné podoby legislativy. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan poslanec Fridrich vystoupí v obecné rozpravě, připraví se pan poslanec Hrnčír.

Poslanec Stanislav Fridrich: Hezký večer, vážený pane předsedající, členové vlády, kolegyně, kolegové. Já bych se chtěl vyjádřit krátce k sněmovnímu tisku 295 a vyjádřit lehce odlišný názor, než měla tady spousta mých předřečníků. Chtěl bych zdůraznit, že můj názor vychází z konzultace s praktickými právníky, kteří se pohybují v soudní praxi.

Poslanecký návrh zákona 295 by mohl vést k nadměrnému navýšení administrativní zátěže soudů. Ty by nově vykonávaly vedle své obvyklé činnosti i úkony, které nyní náleží exekutorům, jako je odstraňování vad exekučních návrhů, odmítání, zamítání návrhů, zapisování do rejstříku zahájených exekucí apod. S tím souvisí také riziko prodloužení exekuce a potlačuje se význam exekutorů jako takových. Původním záměrem, proč se vůbec exekutorský systém do právního řádu zaváděl, bylo odbřemenění soudů od výkonu rozhodnutí, které v podstatě vůbec nefungovalo. Nepovažuji tedy za správné, aby se na soudy vracely zpět činnosti, které dosud exekutoři vykonávají.

V souvislosti s principem teritoriality, který poslanecký návrh u exekutorů zavádí, je nutné si uvědomit, že exekutoři v českém právním řádu mají postavení spíše specifického podnikatele než prodloužené ruky soudu. Je proto sporné, jestli se má místní příslušnost exekutorů podříditi justičním pravidlům.

Tento poslanecký návrh dále obsahuje řadu legislativně technických problémů. Příkladem je § 37 odst. 3, u něhož není jasné, zda se vztahuje k okamžiku vydání, nebo doručení pověření k vedení exekuce. Návrh je taktéž nekonzistentní, například existuje nesoulad mezi § 44b a 39b. Obě ustanovení řeší situaci, kdy vyjde najevo, že byl exekutor určen v rozporu se zákonem. V jednom případě má rozhodovat exekuční soud, ve druhém krajský soud, v jehož obvodu působí soud exekuční.

Z výše uvedených důvodů navrhuji zamítnout poslanecký návrh v prvním čtení a myslím si, že je i účelnější a praktičtější vést dále diskusi k jednomu sněmovnímu tisku. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Jedná se o poslanecký návrh sněmovní tisk 295, zamítnout v prvním čtení, ano? (Poslanec souhlasí.) S faktickou poznámkou vystoupí pan poslanec Dominik Feri. Prosím.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já ten návrh na zamítnutí nepokládám za rozumný. Z prostého důvodu. Myslím, že tu bylo dobrým zvykem, že když tu byly různé předlohy, které materiálně řešily to stejné, tak že se nechaly projít. Už jenom z toho titulu, abychom měli z čeho vybírat. Já si opravdu nemyslím, že vládní novela může být dobrým substrátem pro to, aby se k ní uplatnil komplexní pozměňovací návrh. Tam jsou totiž tak košatá ustanovení, jako příklad uvádím článek 4 Přejícná ustanovení. To jsou tři stránky přejícných ustanovení, které řeší, co když ten dlužník nebude mít exekutora v tom daném soudním kraji, a řeší se tam ten velmi složitý přejícn. Na to se prostě nebude dát ten... (Odmilka pro neklid a hluk v sále.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já se tady radím o dalším postupu, takže se omlouvám, že jsem zrovna asi dvě vteřiny neposlouchal, co se děje v sále.

Takže poprosím vás všechny o klid! Je 21.14, máme tři přihlášené do rozpravy, a pokud to chceme doprojednat dneska do půlnoci, tak bychom tady opravdu měli pracovat efektivně. Když se budeme bavit, neprojednáme nic! Děkuji.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji, pane předsedající, doufám, že mi nastavíte čas.

To znamená, nemyslím si, že je rozumné se zbavovat předlohy, která je sice opoziční, je stížena vadami, ale ty vady se dají opravit a dá se z toho vytvořit něco, co by dohromady bylo ku prospěchu a ke spokojenosti většiny. Čili tento návrh, rozhodně si nemyslím, že je případný, že je vhodný a něco se tím vyřeší. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan poslanec Jan Hrnčír v obecné rozpravě. A nevím, jestli jsem se nevyjádřil úplně jasně ohledně hluku ve sněmovně! Děkuji vám

Poslanec Jan Hrnčír: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, předkládaný vládní návrh mimo jiné usiluje o to, aby byla exekuční řízení vedená proti témuž povinnému koncentrována u jednoho soudního exekutora. Exekutor by povinně bez zbytečného odkladu zapisoval do rejstříku zahájených exekucí údaje stanovené zákonem, aby bylo možné co nejdříve zjistit, který exekutor vede proti povinnému předchozí exekuční řízení, a u kterého exekutora se tedy řízení proti témuž povinnému mají koncentrovat. Ovšem vzniká tak problém se zvýšením nákladů na vymození pohledávky. Protože podle těchto nových podmínek předá další exekutor exekuci exekutorovi, který vede první exekuční řízení, bez ohledu na rozsah pohledávky a vzdálenosti k povinnému, což je zásadním nedostatkem této vládní novely.

Naopak předložená novela exekučního řádu sněmovní tisk 295, které jsem spolupředkladatelem, zavádí krajskou místní příslušnost exekutorů, tedy princip teritoriality, a zároveň slučování exekucí povinného u jednoho exekutora, tzn. princip jeden dlužník – jeden exekutor. Nově by věřitel podal svůj návrh exekučnímu soudu, což je zpravidla okresní soud v místě trvalého pobytu povinného, soud dle jasně stanoveného klíče určí exekutora se sídlem ve stejném kraji, jako je exekuční soud, tedy v kraji trvalého bydliště povinného. V případě právnických osob tedy sídla povinného. Veškeré další exekuce proti povinnému bude pak soud přidělovat stejnému, již dříve určenému exekutorovi. Tím dojde ke sloučení exekucí u jednoho exekutora v kraji trvalého pobytu povinného. Následkem této úpravy bude posílena nestrannost exekutora a jeho nezávislost na oprávněném. Tím, že všechny exekuce povede jeden exekutor, získá tak tento exekutor a jeho prostřednictvím nepřímě i povinný přehled o počtu exekucí vůči povinnému a reálné vymahatelnosti pohledávek. Lze tedy očekávat i snížení počtu nevymahatelných exekucí.

Sloučením exekucí jednoho povinného pod jednoho exekutora odpadne i výrazná administrativní zátěž třetím subjektům. Zaměstnavatelé, pojišťovny, banky apod. budou vyřizovat jenom jednu žádost o informace pro jednoho exekutora, nikoliv množství stejných žádostí pro více exekutorů spravujících pohledávky jednoho povinného. Sloučením navíc dojde i ke snížení nákladů řízení, což na straně povinného zvýší možnost splatit pohledávky. Právě místní příslušnost soudních exekutorů je zavedena ve většině členských států Evropské unie.

Prosím tedy o podporu našeho návrhu zákona, který výrazným způsobem zlevní exekuce a pomůže lidem z dluhových pastí. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Další v pořadí v obecné rozpravě vystoupí paní poslankyně Kateřina Valachová. Připraví se pan poslanec Leo Luzar. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Kateřina Valachová: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, vládo, jednak děkuji všem přítomným v sále za vaši přítomnost a to, že v takto pozdní čas jsme stále ve zbroji a takovouto důležitou věc projednáváme, a budu velmi stručná. Chci říct stanovisko sociální demokracie k projednávaným dvěma tiskům.

Za prvé podporujeme princip jeden dlužník – jeden exekutor. Podporujeme také princip teritoriality. Tady podotýkám ve smyslu krajské soudní teritoriality. Podporujeme také principy, které jsou vetknuty do vládního návrhu a týkají se zastavování exekucí pro nemožnost vymožení pohledávek. A stejně tak bychom rádi do budoucí rozpravy přispěli institutem chráněného účtu tak, abychom tento institut zavedli do našeho práva, a budeme usilovat o podporu většiny ve Sněmovně i samozřejmě podporu paní ministryně spravedlnosti.

Tolik stručně a ještě jednou děkuji za vaši ostražitost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Posledním zatím přihlášeným do obecné rozpravy je pan poslanec Leo Luzar. Prosím, máte slovo.

Poslanec Leo Luzar: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážená paní ministryně, vy, kteří ještě jste v tomto sále zůstali, budu rád, když mi budete věnovat chvilku pozornosti, protože toto téma, které je před námi, je velice závažné. A já si myslím, že si nezaslouží, aby bylo projednáváno v tak pozdní hodinu, když už všichni jsou unaveni, a jak se říká, už by to chtěli mít rychle za sebou. Pevně věřím, že mé vystoupení vyvolává smršť faktických poznámek nesouhlasících s mým názorem, přesto tady musím pár věcí ze své vlastní praxe a ze svých životních zkušeností s touto problematikou říci.

Proč vznikly dluhové pasti? Jak bylo na tom prvopočátku? Protože my momentálně v těchto návrzích řešíme ten důsledek, ten dopad. Ale bavme se o zodpovědnosti. Zodpovědnosti těch, co stáli na začátku. Bohužel, sám jsem měl tu zkušenost a vnímám ten problém v širších souvislostech. Na počátku bagatelních dluhů, které potom přerostly na x-násobek výsledků, byly obce. Slyšíte dobře. Starostové a všichni ti, kteří říkají, že nejrozumnější správa věcí veřejných je na obcích a že starostové jsou ti, kteří jsou ti nej nej. Protože každá trošku větší obec, která spravuje pohledávky, měla svého právníka. Vymáhala tyto pohledávky. Snažila se ty lidi kontaktovat a získávat je. To jsou všechny ty pohledávky za nájemným, obvykle nedosahující velkých výšek, popřípadě už ty bagatelní za černou jízdou v dopravě, které končily na obcích.

I co se stalo po přijmutí zákona o exekutorech? A teď mi asi dáte za pravdu, že na každou skoro významnější obec přišli zástupci těchto exekutorů a nějakým záhadným způsobem přesvědčili vedení obcí, že jim prostě ten balík pohledávek prodali. Dokonce to zdůvodňovali tím, že ušetříme. Ušetříme na tom, že my ušetříme na vymáhání a ušetříme na právníkovi a budeme mít více času. Pak se ty balíky prodaly. Že potom ti exekutoři na nich x-násobně vydělávají a že ty obce budou více vyplácet sociální dávky a budou muset více se o ty lidi starat, protože do těch dluhových pastí padli, to už nikdo neřešil. Čili tady bych přivítal všechny ty, kteří na počátku těch exekučních problémů stáli, aby se trošku chytli za nos, že ty obce, které rozprodaly tyto dluhy, mají svůj díl viny. A tady se přikláním k tomu,

aby v tom návrhu bylo taky řešeno to, že všichni ti, kteří spadají pod státní správu, popřípadě samosprávu, byli povinni vymáhat své pohledávky sami.

My tady řešíme komplex vymáhání a komplex té teritoriality v rámci uzpůsobení exekutorů, ale my tady máme instituce, jsou to obce, jsou to samosprávné celky a státní organizace, a ty všechny by si měly své pohledávky vymáhat samy a nenechávat je vymáhat soukromé instituce. To by měl být základ, první krok, abychom se zbavili nějaké té vnitřní zodpovědnosti státu za to, že něco způsobil. Protože já si stále myslím, že za to nemůžou ti obyčejní dlužníci, za to může stát, že rozpoutal tady tento exekutorský byznys.

Druhý problém, který docela vnímám, je, že jako stát jsme zanedbali regulaci. A vzpomeňte si na reklamy deset patnáct let zpět, kdy bylo běžné v reklamě drobným písmem napsáno – úrok sto, dvě stě, tři sta procent, ne-li více. Vždyť je to lichva! Zeptejme se, jak je možné, že jsme to jako politici připustili. (Hluk v sále.) A tady se ptám na pravici prořídilých řad. Jak jste to, kolegové a kolegyně, mohli připustit, že tady existovaly firmy, které lidem půjčovaly za takovýto lichvářský úrok? Protože to taky byl důvod, proč ti lidé do těch exekucí spadli a proč se potom byli nuceni ozývat a bránit třeba dalšími půjčkami.

Ale to bylo svobodné podnikání. Přece každý má svobodu rozhodnout. Ale jak vidět, mnoho lidí v určitém okamžiku není schopno zbrzdit své pohnutky. A tady by mi mohli možná dát za pravdu i odborníci v oblasti psychologie, jak funguje nákupní horečka, jak funguje u člověka, který jde do obchodu něco koupit a koupí toho třikrát více. A na to se neptáme, ale poukazujeme na ty lidi – však oni věděli, že si nemají půjčovat, věděli, že budou mít problém se splácením, a měli si toho být vědomi. No, v určitých okamžicích ti lidé prostě ten problém mají. Ale hodit všechnu vinu na ně, to považují za silně pokrytecké.

Z druhé strany tady máme instituce, které jim půjčují. Jak je možné, že člověk, který je již zapsán v různých registrech, v solusech, a nevím, v čem všem, x-násobně jako dlužník, najde ještě instituci, která má přístup do těchto registrů, tudíž si ho prolustrovala, jak je možné, že ještě může získat další půjčku? Dneska se ten módní hit konsolidace úvěrů a podobně nazývá. Jak je to možné, že vlastně další se přiživují na jeho neštěstí, které má, a půjčují mu následně?

Tady bych přivítal třeba návrh, že, dobře, ten, který první půjčil tomu člověku, by měl být stoprocentně kryt ve své půjčce, ale ti následní, kteří už mu půjčují, ti by měli být kráceni na svých právech, dokonce tak daleko, že třetí v pořadí, který mu půjčil, by to měl mít jako nezajištěný úvěr. A je to jeho vlastní riziko, že ty prostředky půjčil. To by bylo řešení možná, které by postihlo ne ty chudáky, ale ty v těch bílých límečcích, kteří jim půjčují a tyjí tady z tohoto byznysu, který je tu velký. (Hluk v sále.)

A třetí problém, na který chci upozornit a který vůbec, ale vůbec tady nezazněl, jsou půjčky mezi rodinou. Zkuste se nad tím zamyslet každý u sebe, kolik je rozpůjčovaných prostředků v rámci rodiny, mnohdy nenávratně půjčených s tím, že oželím, protože přece to je příbuzný, který si ode mě půjčil. Ale kolik těchto půjček vlastně končí u těch lidí, aby jim pomohlo, a kolik bylo jenom vytloukání klínu klínem, aby se na tom někdo namazal? To je problém, který tady vůbec neřešíme a který bereme jako samozřejmost, byť to vnímám jako podstatně větší problém, protože to nabourává mezilidské vztahy, nabourává to rodinnou solidaritu a je to problém, který vůbec nikdo nezmiňuje a vůbec nikdo neřeší.

Čili věřím, že v rámci druhého čtení budeme mít dost času, abychom se se všemi těmito otázkami vyrovnali, aby to nebylo svoláváno a projednáváno v tyto časy, kdy opravdu již není kapacita k tomu, abychom se podrobně těmito věcmi my zabývali, a budeme k tomu přistupovat se vši zodpovědností. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji a nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Bláha, poté pan poslanec Nacher. (Trvalý hluk v sále.)

Poslanec Jiří Bláha: Já už to opravdu zakončím, své vystoupení... (Předsedající: Prosím klid.) Já vám jenom položím jednu otázku a to je: a kdo to všechno, to, co jsme slyšeli, na konci odmaká nejvíc? Nejvíc to odmakají ti zaměstnavatelé, protože musí ty peníze všechny vybrat, musí s těmi lidmi pracovat, musí zabezpečit, že ty peníze dojdou na správné místo, musí zabezpečit komunikaci s tím exekutorem, a přitom s tím nemají vůbec nic společného. Oni k tomu přijdou jak slepý k houslím, ve výsledku, místo abychom jim byli vděční za to, že zaměstnávají lidi, tak jim přidáme ještě práci a chceme to vyřešit tím, že jim dáme padesát korun za jeden případ. Za mě nesmysl, pojďme se nad tím zamyslet. (Hluk v sále.) Prostě je potřeba sebrat veškeré povinnosti podnikatelům, protože největší povinnost je starost o ty lidi, kteří pracují a jsou v exekucích. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji a ještě vás seznámím s omluvenkou. Omlouvá se pan poslanec Benda po jednadvacáté hodině z rodinných důvod. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, je půl desáté, já mám trénink z pražského magistrátu, kde jedeme až do šesti do rána, takže já jsem plný sil, takže nemám problém diskutovat.

Já bych chtěl trošičku reagovat, a rád s ním diskutuji, s Leo Luzarem. On tady popisoval právě stav, který, možná jsem vzal ten historický exkurz velmi rychle, měl jsem jít do většího detailu, protože bych tady třeba připomněl změnu zákona o spotřebitelském úvěru, který platí od 1. 12. 2016, který právě velmi limitně omezuje a zamezuje to, co tady popsal celkem přesně kolega Luzar, to znamená, dneska už to možné není.

Předtím tady bylo 60 tisíc poskytovatelů úvěrů, dneska jich je registrováno, teď mě nechtejte za slovo, na ČNB nějakých osmdesát, teď nevím. Předtím nemuseli zkoumat bonitu, teď je to přímo explicitně napsáno, že musejí zkoumat bonitu toho dlužníka. To znamená, oni se dívají do SOLUS, BRKI, NRKI, nechávají si dát různá potvrzení o příjmech a podobně a v případě, že by se zjistilo, že by tu bonitu nezkoumali – pozor na to – tak ten dlužník splácí jenom jistinu podle svých možností. To znamená, že tyhle věci se skutečně posunuly a změnily. Já jenom, aby to nezapadlo. To, co my tady řešíme, je takový ten nános z minula, nikoliv to, co se děje teď aktuálně. To jen pro upřesnění toho, co říkal kolega Luzar.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A s poslední faktickou poznámkou pan poslanec Feri. (Hlasy z pléna: Ne!) Ruší, dobře. Děkuji. V tom případě již nemám žádné faktické poznámky ani přihlášky do rozpravy, takže pokud se do sloučené rozpravy již nikdo nehlásí, sloučenou rozpravu končím.

49.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony
/sněmovní tisk 545/ - první čtení**

Ptám se, jestli je zájem o závěrečná slova od paní ministryně nebo od pana zpravodaje Chvojky. Není tomu tak. (Poslanec Výborný jde k mikrofonu.) Pane poslanče, dostanete příležitost u svého tisku.

K tomuto návrhu není návrh na zamítnutí nebo vrácení, takže se nyní budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve rozhodneme o přikázání garančnímu výboru. Já ještě svolám kolegy do sálu.

Organizační výbor navrhl přikázat předložený návrh k projednání ústavně-právnímu výboru jako výboru garančnímu - aby byla jistota, bavíme se o vládním návrhu. Navrhuje někdo přikázání jinému výboru jako garančnímu? Mám za to, že nikoliv. Je tam žádost o odhlášení. Já vás odhlásím, prosím, přihlaste se svými kartami.

A až se nám počet ustálí, budeme hlasovat o přikázání výboru. Tak vypadá to, že je to všechno.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 251 je přihlášeno 126 poslanců a poslankyň, pro 126, proti nikdo. Konstatuji, že návrh byl přikázán ústavně-právnímu výboru jako garančnímu výboru.

Organizační výbor nenavrhl další výbor. Má někdo návrh na další výbor k tomuto tisku? Paní poslankyně, prosím.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Dovolu, abych navrhla ještě výbor pro sociální politiku, protože si myslím, že je důležité, aby i tam zazněly ty argumenty.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji za ten návrh. Ještě nějaký další návrh? Pokud tomu tak není, já zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro přikázání výboru pro sociální politiku jako dalšímu výboru. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 252 je přihlášeno 127 poslanců a poslankyň, pro 68, proti 15. Návrh byl přijat, takže jsme to přikázali dalšímu výboru, a to výboru pro sociální politiku.

A pokud vím, tak zazněl návrh na prodloužení projednávání ve výborech o 20 dní. Já tedy nechám i tento návrh hlasovat.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro prodloužení. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 253 je přihlášeno 126 poslanců a poslankyň, pro 125 (proti nikdo). Návrh byl přijat.

To byly všechny návrhy k tomuto bodu, který tímto končím.

A nyní se vrátíme do bodu

50.

**Návrh poslanců Lukáše Kolářika, Olgy Richterové, Kateřiny Valachové,
Jana Hrnčíře a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon
č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti
(exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 295/ - první čtení**

Skončili jsme obecnou rozpravu, takže se ptám, jestli je zájem o závěrečná slova buď od pana navrhovatele, nebo pana zpravodaje. Pan zpravodaj má zájem. Prosím.

Poslanec Marek Výborný: Já budu velmi stručný. Já bych chtěl jenom poprosit, abychom tady skutečně ctili to, co je tady zaběhnuté. Pust'me to normálně dál do výboru, my si tam s tím určitě poradíme, i na podvýboru. Čili poprosil bych, nepodporujte ten návrh na zamítnutí v prvním čtení, myslím si, že by to byla chyba. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já děkuji. To byla závěrečná slova.

Jako první se budeme zabývat návrhem na vrácení k dopracování. Tento návrh zazněl v úterý 28. 5. na 30. schůzi Poslanecké sněmovny, navrhl to pan poslanec Benda.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro vrácení k dopracování. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 254 je přihlášeno 127 poslanců a poslankyň, pro 8, proti 56. Tento návrh nebyl přijat.

A nyní se budeme zabývat návrhem na zamítnutí předloženého návrhu v prvním čtení.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro zamítnutí. Kdo je proti zamítnutí? Děkuji.

V hlasování číslo 255 je přihlášeno 127 poslanců a poslankyň, pro 58, proti 57. Ani tento návrh nebyl přijat. (Potlesk zprava.)

Takže se nyní budeme zabývat návrhem na přikázání výborům k projednání. Nejprve garančnímu výboru. Jako garanční výbor je navržen ústavně-právní výbor. Má někdo jiný návrh? Není tomu tak.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro přikázání ústavně-právnímu výboru jako výboru garančnímu. Kdo je proti přikázání ústavně-právnímu výboru? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 256 je přihlášeno 127 poslanců a poslankyň, pro 118, proti nikdo. Návrh byl přijat.

A teď se ptám, jestli je zde návrh i na další výbor. Je tomu tak. Prosím o jeho přednesení.

Poslankyně Hana Aulická Jírovcová: Znovu tedy ještě dávám návrh opět projednat tento návrh ve výboru pro sociální politiku, tak aby tam byly projednány oba tisky. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Ano, takže to je návrh na přikázání dalšímu výboru.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro přikázání dalšímu výboru. Kdo je proti?

V hlasování číslo 257 je přihlášeno 125 poslanců a poslankyň, pro 92, proti 8. I tento návrh byl přijat. Takže já konstatuji, že jsme návrh přikázali výboru pro sociální politiku jako dalšímu výboru.

A je zde ještě návrh na prodloužení projednání ve výborech o 20 dní. (Někteří poslanci, kteří již byli na odchodu ze sálu, se vracejí rychle ke svým lavicím, aby mohli hlasovat.)

Takže já zahajuji hlasování. Kdo je pro prodloužení projednání? Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 258 je přihlášeno 124 poslanců a poslankyň, pro 98, proti 2. Tento návrh byl přijat. Já vám děkuji.

Tím jsme se vypořádali se všemi návrhy v tomto čtení. Já tedy končím i tento bod.

V souladu se schváleným usnesením o prodloužení dnešního jednání jsme projednali vše, co mělo být projednáno v té prodloužené době, takže přerušuji v tuto chvíli dnešní 35. schůzi, která bude pokračovat zítra, ve čtvrtek, a to písemnými interpelacemi, a v 11 hodin potom budeme projednávat bod 126, zákoník práce v prvním čtení, a poté budou následovat vojenské zprávy. Já vám děkuji a přeji příjemný zbytek večera.

(Jednání skončilo ve 21.38 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
7. listopadu 2019
Přítomno: 159 poslanců

(Jednání zahájeno v 9.00 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážený pane ministře, dobré ráno. Zahajují další jednací den 35. schůze Poslanecké sněmovny a všechny vás vítám.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás všechny odhlásím a prosím, abyste se všichni přihlásili svými identifikačními kartami, případně mi oznámili, kdo žádá o vydání karty náhradní.

Sděluji, že o omluvení své neúčasti z dnešního jednání požádali tito poslanci a poslankyně: pan předseda Radek Vondráček z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Ivan Adamec z pracovních důvodů, pan poslanec Babka od 14.30 z pracovních důvodů, paní poslankyně Balaščíková z pracovních důvodů, pan poslanec Bartošek do 12 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Běhounek z rodinných důvodů, pan poslanec Birke bez udání důvodu, pan poslanec Bláha Jiří z rodinných důvodů, paní poslankyně Brzobohatá – nejdříve od 9 do 11 hodin ze zdravotních důvodů a poté od 14.30 do 18 hodin ze zdravotních důvodů, pan poslanec Bžoch od 9 do 11 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Dolínek z důvodu zahraniční cesty, pan poslanec Dvořák ze zdravotních důvodů, pan poslanec Elfmark z rodinných důvodů, pan poslanec Feri do 11 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Golasowská ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jáč od 14 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Kalous mezi 9.15 a 11.15 ze zdravotních důvodů, pan poslanec Kaňkovský od 9 do 11 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Kasal ze zdravotních důvodů, pan poslanec Kobza od 9 hodin do 12 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Kolovratník ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Kořanová od 9.30 do 12.30 z pracovních důvodů a poté od 16.30 z pracovních důvodů, paní poslankyně Levová ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Matyášová ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Mračková Vildumetzová z pracovních důvodů, pan poslanec Navrkal od 9.00 do 11.15 z pracovních důvodů, pan poslanec Okleštěk ze zdravotních důvodů, pan poslanec Onderka ze zdravotních důvodů, pan poslanec Rakušan ze zdravotních důvodů, paní poslankyně Richterová od 9 do 11 hodin z rodinných důvodů, paní poslankyně Rutová od 9 do 11 hodin ze zdravotních důvodů, pan poslanec Pavel Staněk od 9 do 13 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Jiří Strýček od 9 do 10.50 z pracovních důvodů, pan poslanec Vácha z osobních důvodů, paní poslankyně Válková z pracovních důvodů, pan poslanec Veselý z pracovních důvodů, pan poslanec Jan Volný ze zdravotních důvodů, pan poslanec Lubomír Volný také ze zdravotních důvodů, pan poslanec Vondrák od 14.30 do 18 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Vyzula ze zdravotních důvodů, pan poslanec Zlesák od 9 do 10 hodin z pracovních důvodů.

Dále požádali o omluvení své nepřítomnosti tito členové vlády: pan premiér Andrej Babiš od 9.00 do 14.30 z pracovních důvodů a poté od 14.30 z důvodu zahraniční cesty, paní ministryně Dostálová od 14.30 z pracovních důvodů, pan ministr Hamáček z dopoledního jednání z pracovních důvodů, pan ministr Havlíček z pracovních důvodů, pan ministr Kremlík z pracovních důvodů, paní ministryně Maláčová do 11 hodin z pracovních důvodů, pan ministr Plaga z pracovních důvodů, paní ministryně Schillerová od 12 hodin z pracovních důvodů a pan ministr Toman z důvodu zahraniční cesty.

Pan poslanec Bartoš bude hlasovat s náhradní kartou číslo 8.

A dále mi dorazily ještě následující omluvy: pan poslanec Jelínek se omlouvá z dnešního jednání od 9 do 11 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Kozlová od 9.00 do 11.00 z důvodu návštěvy lékaře, paní poslankyně Balcarová od 9.00 do 11.00 z pracovních důvodů, pan ministr zdravotnictví Vojtěch od 9 do 11 hodin z důvodu neodkladných pracovních záležitostí, pan ministr kultury Zaorálek z pracovních důvodů po celý den.

Dnešní jednání zahájíme bodem 317, což jsou odpovědi na písemné interpelace. Upozorňuji, že nejpozději do 11 hodin je možno podat přihlášku k interpelacím ústním a poté proběhne losování.

Nyní přistoupíme k bodu

317.

Odpovědi členů vlády na písemné interpelace

Na pořad jednání 35. schůze bylo předloženo celkem 17 odpovědí na vznesené interpelace, s nimiž poslanci nebyli spokojeni, a z toho důvodu požádali o zařazení na pořad schůze Poslanecké sněmovny. Pro dnešek nám zbývá projednat ještě sedm odpovědí na písemné interpelace. Upozorňuji všechny poslance na ustanovení § 112 odst. 6 jednacího řádu Poslanecké sněmovny, které zní, že není-li interpelující poslanec na schůzi Sněmovny přítomen, nekoná se v odpovědi na jeho interpelaci rozprava, Sněmovna k ní nezaujme stanovisko ani o ní dále nejedná.

Nyní přistoupíme k projednávání odpovědí na písemné interpelace. Jako první je zde interpelace paní poslankyně Věry Kovářové na premiéra Andreje Babiše ve věci usnesení Senátu k duplicitám kontrol. To bylo přerušeno do přítomnosti předsedy vlády, takže nebudeme tuto interpelaci otvírat.

Stejně tak je zde interpelace pana poslance Radka Holomčíka ve věci postupu Ministerstva životního prostředí v kauze těžby šterkopísku u obce Moravský Písek, je to sněmovní tisk 587, což bylo přerušeno do přítomnosti ministra životního prostředí. Pan ministr zde je, takže dávám panu poslanci slovo. (V sále je silný hluk.)

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vážené dámy, vážení pánové, já jsem na začátku měsíce srpna tohoto roku poslal –

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pane poslanče, já vás přeruším a požádám sněmovnu o klid. Již jsme zahájili projednávání interpelací a bylo by vhodné, aby to probíhalo v přiměřeném klidu. Prosím pokračujte.

Poslanec Radek Holomčík: Děkuji. Já jsem na začátku měsíce srpna tohoto roku poslal panu ministru Brabcovi písemnou interpelaci ve věci postupu Ministerstva životního prostředí v případě povolování těžby šterkopísku v okrese Hodonín, nebo na jihu Moravy. Je to věc, které se věnuji dlouhodobě, a sledávám v postupu nejen Ministerstva životního prostředí – budu o tom hovořit – řadu nedostatků.

Jenom pro shrnutí, abyste věděli, o co se přesně jedná. Mezi obcemi Moravský Písek a Uherský Ostroh na jihu Moravy, na pomezí Jihomoravského a Zlínského kraje, se už nějakých 12 let, možná je to o něco déle, jedná o povolení těžby šterkopísku. Na tom by nebylo nic zvláštního, ani bychom se o tam tady asi nebavili, kdyby ten potenciální dobývací prostor

nebyl jen několik set metrů od jímacího zařízení Bzenec-komplex, což je naprosto strategický zdroj pitné vody pro téměř 140 tisíc lidí v 57 obcích v jednom z nejsušších regionů této země.

Já začnu trošku odlehčeně. Jak se ta věc táhne, a byla dvě slyšení v Senátu, tak se objevují různé spekulace. A některé z těch spekulací se týkají i nějaké motivace lidí – mé, paní, a teď už bývalé, starostky Moravského Písku, paní Habartové, která se v tomhle dlouhodobě angažuje, ale i třeba vodáren Hodonín, které se také v této věci dlouhodobě angažují, protože se jedná o vodu, kterou právě tato společnost dodává občanům. Tak se objevují spekulace o motivaci, proč to vlastně děláme.

Já vám ukážu tady tuto věc. (Ukazuje láhev s kalnou vodou.) Na závěru svého vystoupení ji dám panu ministrovi jako takový prezent. Tohle je ta naše motivace. Podle dat, informací, které máme k dispozici, totiž hrozí, že nám takováhle břecha poteče z vodu v kuchyni. Do sklenice, když se budete chtít napít, tak vám dáme takovouhle vodu. Trošičku mi to připomíná tu scénu ze seriálu Simpsonovi, kde když se ptali na to, jestli ve Springfieldu teče pitná voda, tak jim bylo odpovězeno básní: Když je hnědá, můžeš pít, když je černá, může hníť. Já bych se hrozně nerad tady takovouhle báseň učil, resp. ji používal v praxi. Takže to je na úvod.

Já jsem tuto interpelaci, jak už jsem říkal, podával v srpnu tohoto roku, a chvíli předtím, přestože jsme to zaznamenali až potom, se do případu vložila i Kancelář veřejné ochránkyně práv, která na konci července tohoto roku zveřejnila zprávu o šetření z vlastní iniciativy o postupu úřadů právě v této věci. Tedy abych byl korektní, tak nebudu hovořit jenom o postupu Ministerstva životního prostředí, ale i o postupu dalších orgánů, na které Ministerstvo životního prostředí nemá vliv. Já to nebudu číst celé, má to asi 16 stran, ta zjištění paní ombudsmanky ve vztahu k postupu úřadů by se dala shrnout dvěma slovy – všechno špatně. Ale já přečtu jenom závěry, které jsou zde shrnuty.

Takže shrnutí závěrů. V říjnu 2018 jsem rozhodla zahájit šetření problematiky z vlastní iniciativy podle § 9 písm. d) zákona o veřejném ochránci práv. Šetření jsem zaměřila primárně na následující problémové okruhy: (1) účast všech skutečně dotčených subjektů – úřadů – na řízení, problém přesahuje do dvou krajů dotčených samospráv a prostor pro jejich slyšení v dosavadním průběhu projednávaného záměru; a bod (2) rozpory v dosud shromážděných podkladech ohledně možnosti realizace záměrů, riziko kontaminace pitné vody a soulad s cíli a záměry územního plánování včetně zohlednění šetrného přístupu k využívání surovinových zdrojů, tedy koncepčnost těžby.

Nedostatky jsem shledala v postupech Obvodního báňského úřadu pro území krajů Jihomoravského a Zlínského, Krajského úřadu Zlínského kraje a orgánů ochrany veřejného zdraví, Ministerstva zdravotnictví a krajské hygienické stanice Zlínského kraje. Tyto úřady především svými postupy významně přispěly k nezákonnému vyloučení úřadů Jihomoravského kraje z řízení o stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh. Záměr je přitom situován těsně při hranici s Jihomoravským krajem, kam primárně mohou směřovat klíčové potenciálně nepříznivé důsledky jeho realizace, mimo jiné ohrožení vodního zdroje Bzenec-komplex.

V řízení obvodního báňského úřadu o stanovení dobývacího prostoru chybí závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Jihomoravského kraje jako dotčeného orgánu na úseku ochrany veřejného zdraví, což činí nezákonným rozhodnutí obvodního báňského úřadu.

Dále jsem dospěla k závěru, že záměr těžby podléhá souhlasu vodoprávního úřadu, zvláště když rozhodnutí o stanovení dobývacího prostoru je podle horního zákona ekvivalentem územního rozhodování. Podstatný je bezpochyby i soulad záměru s územně plánovacími hledisky, kde zase chybí souhlasné závazné stanovisko orgánů územního plánování. Spornou se jeví i výjimka z chráněné oblasti přirozené akumulace vod udělená

Ministerstvem životního prostředí, kde se předpokládá předchozí souhlas vlády, který podle dostupných informací doposud dán nebyl. V řízení o stanovení dobývacího prostoru Uherský Ostroh vedeném obvodním báňským úřadem tak nebyl dán prostor k ochraně veřejných zájmů v podobě garantované právním řádem, tedy absence nezbytných souhlasných závazných stanovisek, souhlasů či výjimek, jež by teprve umožňovaly záměr odsouhlasit.

Za závažný nedostatek v postupu úřadů považují rovněž jejich dosavadní faktickou rezignaci na zásadu předběžné opatrnosti. Potřebu těžby zdůvodňují vágně, bez potřebného pečlivého vážení rizikovosti těžby v lokalitě a ve spojení s možnostmi využití jiných ložisek. Klimatický vývoj posledních let si žádá upřednostnění zájmů na ochraně pozemní vody, proto nelze než upřednostnit řešení spočívající ve využití ložisek, jež nepředstavuje potenciální ohrožení strategického veřejného zájmu. K tomu dle mého přesvědčení měly dospět již všechny přípravné procedury dotýkající se záměru v podobě projednávaných politik a územně plánovacích dokumentací či procesů hodnocení vlivu na životní prostředí.

Úřady pak u záměru zjevně přesahujícího svými vlivy hranice kraje nemohou vycházet pouze z koncepčních materiálů jednoho kraje. Dosavadní postup veřejné správy včetně výsledků samotné procedury EIA Ministerstva životního prostředí považují za nedostatečný. Proces EIA Ministerstva životního prostředí k záměru završený závažným stanoviskem, konkrétně se jednalo o souhlasné stanovisko ze dne 9. března 2015, souhlasné závazné stanovisko k ověření souladu ze dne 26. října roku 2015, souhlasné závazné stanovisko k ověření změn ze dne 10. května 2018, tyto tvoří základní výchozí platformu, do níž se musí promítnout princip předběžné opatrnosti mimo jiné už proto, že to může ušetřit množství dalších procesních postupů.

Nebudu to číst dále, jenom pro vysvětlení, proč je tam zmiňována krajská hygienická správa (stanice), bych uvedl to, že v minulosti se k procesu vyjadřovala Krajská hygienická správa (stanice) Jihomoravského kraje, na jehož území ten zdroj vody leží. Tato správa (stanice) vydala negativní stanovisko, načež Ministerstvo zdravotnictví ještě v Sobotkově vládě zareagovalo tak, že prostě toto rozhodnutí zrušilo, Krajské hygienické správě (stanici) Jihomoravského kraje tuto pravomoc sebralo a dalo ji Krajské hygienické správě (stanici) Zlínského kraje, která naprosto logicky nemohla rozhodnout jinak, než že dala souhlasné stanovisko. Ale toto panu ministru Brabcovi nevyčítám.

Když jsem posílal tu informaci, tak jsem v ní položil panu ministrovi devět otázek, které se týkají tohoto případu. Já vlastně v této své interpelaci budu rozebírat dotaz č. 3, to je, jakým způsobem Ministerstvo životního prostředí zohlednilo princip předběžné opatrnosti do svých stanovisek.

Ted' k samotnému udělení, nebo souhlasu z hlediska EIA. Dne 8. září 2017 obdrželo Ministerstvo životního prostředí na vlastní dotaz odpověď od České geologické služby. Ministerstvo se tehdy ptalo na dvě věci. Obsahuje dokumentace vlivů záměru na životní prostředí v části vyhodnocení vlivů záměru na povrchové a podzemní vody nějaké závažné nedostatky, pochybení při postupech zpracování či nepřípustné účelové zobecnění závěrů, nebo byla zpracována v dostatečné kvalitě a podrobnosti úměrné řešenému území? Otázka č. 2. Je záměr těžby štěrkopísků u Uherského Ostrohu akceptovatelný ve vztahu k jímacímu území Bzenec-komplex i s ohledem na existenci nových podkladů, a to za předpokladu realizace všech opatření k vyloučení a minimalizaci rizik, která jsou uvedena jako podmínky stanoviska EIA?

Co Česká geologická společnost, pardon, služba, odpověděla? Co se týče první otázky, často se tady v těch debatách o tomto případě bagatelizuje nějaké posouzení, které bylo provedeno firmou Progeo na žádost právě společnosti Vodovody a kanalizace Hodonín. Ty

závěry hovoří jednoznačně, že tato potenciální těžba může a s velkou pravděpodobností ohrozí kvalitu vod v tom jímacím území.

K samotnému modelu, který bývá často bagatelizován, odpověď z České geologické služby byla: Aktuálně poskytnutá modelová hodnocení byla zpracována na základě objednávky VaK Hodonín, akciové společnosti, s cílem zhodnocení proudění podzemní vody v nivě Moravy, v širším okolí jímacího území Bzenec-komplex a zvýšení celkového vztahu poznání lokality.

V průběhu hodnocení byla při uplatnění metodiky robustní kalibrace vytvořena sada alternativních modelů proudění podzemní vody v zájmové lokalitě, v nichž našla uplatnění historická i aktuální data i nově provedená měření. Na základě výsledků modelování byl stanoven průtok přes bilancovaný profil, který naznačuje význam proudění podzemní vody v ose hradištského příkopu pro vodní zdroje Bzenec-komplex. Za účelem verifikace modelového hodnocení je připravována simulace neustálených poměrů proudění podzemní vody, přičemž pozornost je věnována kontinuálnímu sběru dat v oblasti.

Tedy závěr České geologické služby byl ten, že studie společnosti Progeo je nějakým způsobem relevantní a je potřeba ji brát v potaz. Zmiňuji tady tu studii nebo ten model z toho důvodu, že je vlastně jedním z hlavních materiálů, o který se opírá tvrzení, že ta EIA nebyla podána na základě relevantní... nebo nebyla vyhotovena na základě relevantních dat.

K samotné EIA, to byla otázka číslo jedna, zda dokumentace vlivů záměrů na životní prostředí obsahuje nějaké závažné nedostatky, pochybení a tak dále, část odpovědi České geologické služby je: V důsledku ne zcela přesně zadaných vstupních parametrů a nedostatečné kalibrace a validace matematického modelu došlo v hydrogeologické studii Koppové z roku 2010 a 2012 k některým neadekvátním interpretacím, z nichž za závažné je možno z pohledu aktuálních znalostí roku 2017 označit zejména následující.

1. Realitě neodpovídající interpretace koryta Nové Moravy jako hydraulické bariéry mezi plánovanou šterkovnou a jímacím územím Bzenec III – sever, které leží na jeho druhém břehu. Starší pozorování i nová modelování však dokládají, že koryto Nové Moravy je proudem podzemní vody spíše podtékáno. V důsledku nesprávného stanovení hydraulické funkce Nové Moravy tak nemohlo být procesem EIA dostatečně identifikováno riziko, které plánovaná těžba šterkopísků může představovat pro nejbližší ležící jímací území Bzenec III – sever.

2. Velikost inkludovaných zdrojů z Nové Moravy je výrazně nadhodnocena. Z následujících posouzení i aktuálních modelových hodnocení však vyplývá, že při průměrném ročním odběru 150 litrů za sekundu v jímacím území Bzenec-komplex je podíl infiltrované vody z Nové Moravy bilančně nevýznamný. Zejména v jarním období nedochází k dotaci kolektorů vodou z Nové Moravy vůbec a celý její tok má funkci drenážní.

3. Z předchozího bodu plyne podhodnocení významu hydrogeologické struktury Hradištského příkopu. V ose Hradištského příkopu však přitéká v jímacím území Bzenec-komplex bilančně významné množství podzemní vody ze směru projektované šterkovny. Z hlediska kvalitativního ohrožení podzemní vody se hydrologická studie Koppové zabývá v podstatě pouze riziky spojenými s odbouratelnými ropnými látkami. Rizika spojená s dalšími látkami, které byly v zájmovém území potvrzeny, například hnojiva, pesticidy, nebyla dosud hodnocena. Rovněž nebyla řešena problematika znečištění, které může vzhledem k pozici projektované šterkovny v aktivní záplavové zóně přinést do těžebního jezera případná povodeň jak v průběhu těžby, tak kdykoliv po jejím ukončení. Výstupy matematického modelování v již skoro sedm, respektive pět let staré hydrologické studii Koppové se poměrně významně liší od aktuálních modelových hodnocení, jejichž nejdůležitější závěry jsou uvedeny výše. Je potřeba konstatovat, že tato nová hodnocení se

opírají o fundovaně zpracovaný matematický model postavený na důkladné analýze všech dostupných dat, sběru nových terénních dat a v neposlední řadě na robustní kalibraci, čímž významně zvyšují spolehlivost vyslovovaných prognóz.

A ten výstup České geologické služby, respektive závěr, který nějakým způsobem popisuje nebo zobecňuje ty dvě odpovědi, je následující: Význam území projektované šterkovny pro vodní zdroj Bzenec-komplex lze hodnotit na základě množství vody, které danou oblastí k jímacím objektům protéká – v tomto konkrétním případě to představuje téměř polovinu jímaného množství podzemní vody. Případná otvírka šterkovny v dobývacím prostoru Uherský Ostroh tak představuje nárůst počtu již existujících rizik a další ohrožení vodního zdroje Bzenec-komplex.

Vzhledem ke strategickému významu jímacího území Bzenec-komplex pro značnou část Jihomoravského kraje je nezbytné jakékoliv negativní ovlivnění tohoto vodního zdroje zamýšlenou těžbou šterkopísku a jejími důsledky jednoznačně vyloučit.

Po prostudování dokumentace EIA a zejména hydrogeologické studie Koppové, která je její přílohou, a po jejím porovnání s nejnovějšími výsledky modelových hodnocení provedených firmou Progeolze konstatovat, že plánovaná těžba šterkopísku představuje pro jímací území Bzenec-komplex reálné riziko zejména z hlediska negativního ovlivnění kvality podzemních vod. Podmínky realizace záměru stanové v souhlasném závazném stanovisku Ministerstva životního prostředí ze dne 9. března 2015 nemohou z pohledu aktuálně dostupných znalostí tato rizika dostatečně eliminovat.

Z výše uvedených důvodů nemůže Česká geologická služba ve smyslu předběžné opatrnosti označit záměr těžby šterkopísku v dobývacím prostoru Uherský Ostroh z hydrologického hlediska jako akceptovatelný.

Ve věci udělování nebo posuzování před souhlasným stanoviskem EIA došlo k několika kuriózním situacím, které si určitě vyžádají samostatnou interpelaci. Zmínil bych dvě věci. Při vypracování se pracovalo s metodou analogie. Tedy podívám se na podobné příklady z okolí, a pokud ty budou v pohodě, tak je to vlastně v pohodě, zjednodušeně řečeno. Rozporujeme celou řadu z těchto analogií, uvedu dvě.

Nedaleko od toho místa, od toho dobývacího prostoru, je to, tuším, 12 nebo 15 km směrem k obci Polešovice, probíhá podobná těžba. V rámci zpracovávání podkladů bylo posuzováno, zda tam také dochází k ovlivňování zdroje pitné vody, který podle podkladů má být nějakých 200, 300 metrů od toho dobývacího prostoru. Ale tam ve skutečnosti žádný zdroj pitné vody není. Nejbližší je vzdálen více než tři kilometry.

Druhá věc, se kterou se pracovalo, je již existující jezero jižně od toho jímacího zařízení. Nebylo řečeno, tak tady vám to nevádí a potenciální druhé jezero, které by bylo severovýchodně, tak vám vadí? Jenomže ve skutečnosti je to tak, že to existující jezero je prostě vodohospodáři považováno za reálné riziko ať už z hlediska kvality vody, tak kvality sedimentu, který je na dně toho jezera. To jezero vzniklo v roce 1992. Právě z důvodu ochrany těchto zdrojů vody byla na tom daném místě ukončena těžba, aby nedocházelo k ohrožení. Takže my jedno riziko vyřešíme tak, že přidáme další. To je skutečně zajímavý postup.

Proč jsem zmiňoval to stanovisko České geologické služby? Já jsem se v dřívější interpelaci, kterou jsem posílal v loňském roce, dotazoval, zda se toto stanovisko dostalo k rozkladové komisi, která – pardon, jenom si to dohledám, ať řeknu přesně – která 23. března 2018 posuzovala podnět společnosti VaK Hodonín k přezkoumání závazného stanoviska Ministerstva životního prostředí k záměru těžby šterkopísku a jeho vlivu na životní prostředí. Ta komise, která tuto stížnost, nebo tento podnět posuzovala, ho označila jako nedůvodný. A

tady ten materiál, který vyhodnotila na žádost Ministerstva životního prostředí Česká geologická služba – co myslíte? Měli ho k dispozici? Samozřejmě že neměli. Takže nechápu, proč tento dokument vznikl. Nepůsobí to moc věrohodně, protože to vypadá, že Česká geologická služba řekla něco, co se nehodí. A tak nebyl tento dokument vůbec brán v potaz, respektive členové komise ho vůbec nedostali k dispozici.

Tady z těch dokumentů ještě bych mohl citovat stanovisko krajské hygienické správy (stanice?), ale to už bych zbytečně zdržoval.

Takže z těch argumentů, které jsem uvedl, považuji to, tu otázku, jakým způsobem Ministerstvo životního prostředí zohlednilo princip předběžné opatrnosti do svých stanovisek, jako nezodpovězenou, a proto bych rád navrhl nesouhlasné stanovisko s odpovědí na písemnou interpelaci. Děkuji. (Řečník předává ministru životního prostředí Brabcovi vzorek vody v lahvi.)

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Ten návrh jsem zaznamenal.

Než dám slovo případnému dalšímu řečníkovi v této již otevřené rozpravě, seznámím vás s omluvenkami. Nejdříve je zde zrušení omluvy paní poslankyně Rutové a stejně tak ruší svoji omluvu paní poslankyně Kořanová, a to v dopolední části. Paní poslankyně Šafránková se omlouvá od 9 do 11 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Koten od 11 hodin do konce jednacího dne ze zdravotních důvodů, pan poslanec Farhan od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Antonín Staněk od 9 do 10 hodin z pracovních důvodů, paní poslankyně Majerová Zahradníková od 9 do 11 hodin z pracovních důvodů, paní ministryně Benešová se nám omlouvá do 14.30 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Pour se omlouvá od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů, paní poslankyně Pěničková se omlouvá z celého jednacího dne z pracovních důvodů, paní poslankyně Gajdušková se omlouvá od 9 do 11 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Blažek se omlouvá od 10 do 13 hodin z pracovních důvodů a paní poslankyně Rutová se omlouvá mezi 14.30 až 19 hodinami z důvodu jednání ve volebním kraji. Tak, snad je to všechno správně.

A já se nyní ptám, jestli se ještě někdo další hlásí do rozpravy, případně pan ministr, jestli má zájem reagovat. Prosím.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Dobré ráno, dámy a pánové, kolegyně, kolegové, děkuji za slovo, vážený pane předsedající. To je možná moje sedmá interpelace, respektive odpověď na interpelaci. Já už mám šanon na Uherský Ostroh. A určitě je to dobře, že na něj mám šanon, protože on si to Uherský Ostroh zaslouží.

Já bych chtěl hned na začátku říct jednu věc, která si myslím, že to docela uvodí a tak trošku odpovídá i na ten povzdech, který pan kolega Holomčík tady uvedl, že se nějak spekuluje o jeho motivacích. No, to u mě taky, pane kolego, vaším prostřednictvím, pane předsedající. A já z toho taky žádnou radost nemám, ale můžu vás ujistit, že můj zájem je úplně stejný jako váš. Já jsem ale v té složitější roli, že já mám nějaký zákonný rámeček, ve kterém se můžu pohybovat. To znamená, z pohledu politika, kdybych byl politik, který to může skutečně ovlivnit, a nebyl tedy ministr, což je vysoký státní úředník v tomto smyslu, protože ten proces je ryze správní, a to vy dobře víte, navíc už opakovaně přezkoumaný a bude definitivně přezkoumaný soudem. To já myslím, že oba dobře víme. To skončí u Nejvyššího správního soudu tak jako stovky jiných věcí.

Ale my se teď trochu dostáváme, já si myslím, že kolegyně, kolegové to tady takhle trochu vnímají, že my se dostáváme do teď trochu absurdní polohy, kdy si budeme vyměňovat odborné argumenty hydrogeologické. Mimochodem možná víte, já jsem původem

geolog, dokonce částečně hydrogeolog, a přesto bych si nedovolil tady do toho dát i svůj názor, protože tady se stala věc, která se nestává tak často, ale stala se už několikrát a rozhoduje v tom případě soud, že máme několik odborných posudků, z nich některé – já nevím, jestli už dneska čtyři – říkají, že není žádný problém, a tři říkají, že by problém mohl být, nebo naopak. Ale takováhle situace prostě nastala. A celé když to naprosto zjednoduším, tak já řeknu ano, já jsem zcela na straně vody, jednoznačně. Také proto jsme udělali opakované přezkoumání. Bylo to několikrát v rozkladové komisi, naposled tedy před zhruba 14 dny, nebo před 10 dny. Já se k tomu za chvíli dostanu. Je přezkoumáváno rozhodnutí báňského úřadu o stanovení dobývacího prostoru, vložila se do toho paní ombudsmanka, já jsem jí také poměrně detailně odpovídal, ta odpověď je k dispozici. Pokud ji nemáte, rád vám ji dám. Vyjadřovali jsme se tam ke všem těm věcem včetně CHOPAV.

Problém je ten, a to také víte, že my máme prostě dneska judikaturu Nejvyššího správního soudu, která mi vlastně zakazuje, protože my jsme něco podobného vlastně zkusili někdy v roce 2015 v souvislosti s letištěm Vodochody, kdy jsme namítali po vydané EIA, že tam nebyly možná zhodnoceny všechny aspekty, které byly zjištěny potom, po vydání EIA, a Nejvyšší správní soud v roce 2016 judikoval, že v takových případech ty nové informace, které jsou k dispozici po vydání EIA, nemůže už vzít v úvahu ten úřad, který EIA vydal, to znamená, vzít ji zpátky nebo ji nějakým způsobem tedy modifikovat, změnit, ale že ty údaje je povinen dát navazujícím úřadům, v tomto případě báňskému úřadu, a ty jsou povinny je zohlednit. A teprve v rámci i podle novely zákona EIA, nebo směrnice EIA, v tomto případě zákon o vlivu záměru na životní prostředí, tak je možno potom napadnout i soudně a požadovat přezkoumání v rámci navazujících řízení. To se děje a nepochybně se to i stane.

V tu chvíli my jsme všechny informace, které jsme dostali po vydání EIA v roce 2015 – protože ty posudky, o kterých se zmiňujete, včetně České geologické služby, vlastně rozvíjejí znalosti o tom území a nebyly k dispozici v tom roce 2015, kdy jsme EIA vydávali, a tak jsme i s těmito posudky včetně ČGS a včetně dalších věcí upozornili báňský úřad, že jsou k dispozici nové informace, aby je vzal v úvahu v rámci stanovení dobývacího prostoru a popřípadě stanovení těžby.

To znamená, já v této chvíli nemám právní možnost, abych znovu otevřel EIA z hlediska nových informací, pouze došlo několikrát k přezkoumání a já můžu říct v této chvíli předběžně, protože není hotovo ještě definitivní vyjádření mé rozkladové komise z hlediska odůvodnění, ale mohu v tuto chvíli říct, že rozkladová komise na svém jednání 25. října letošního roku, kdy k ní doputovalo to odvolání, potvrdila postup ministerstva, že byl správný z hlediska vydání té EIA a těch navazujících řízení. Ale oni ani nemohli říct něco jiného, protože – a mohu vás ujistit naprosto, že moje rozkladová komise je zcela nezávislá a já jsem nikdy, nikdy, opravdu, a nikdy bych to ani neudělal, neměnil její rozhodnutí ani jsem na ni nijak nepůsobil. Je opravdu nezávislá, je myslím složena z elitních právníků. A samozřejmě počítá s tím, že její stanovisko, její rozhodnutí bude také někde přezkoumáno soudem. Takže tohle si myslím, že je zřejmé.

To znamená, my jsme tady teď trochu v paradoxní situaci, že před našimi kolegyněmi a kolegy bychom se vlastně dohadovali o hydrogeologických aspektech a pochybnostech, zda ano, nebo ne. To já myslím, že nám asi nepřísluší. To bychom se dostali do situace, která by asi nebyla úplně komfortní. Ale přesto přese všechno já vás můžu ujistit v tom, že nepochybně nikdy, a o těch motivacích skutečně nemusíte pochybovat, protože já jsem se až daleko později dozvěděl, že se jedná o jakéhosi pana Jampílka. Já jsem pana Jampílka v životě neviděl ani jsem s ním nemluvil a myslím, že mi nikdy ani prostě nepsal. A tady nastal skutečně případ, kdy i já jsem měl pak jisté pochybnosti, protože mi přišlo divné, že se souběžně vlastně řeší zjišťovací řízení na možné rozšíření těžby na stávající ložisko šterkopísku, ale tomu v tom regionu zdaleka není přikládána taková důležitost jako tomu

nového záměru. A také jsem slyšel něco o konkurenčním boji dvou firem a také jsem slyšel, kdo komu nahrává v tom konkurenčním boji. Já si myslím, že to je prostě nesmysl z obou stran.

Nepochybuji, že ani vy, a prosím nepochybujte, že ani já v tom nemám jiný zájem než na jedné straně samozřejmě hájit zájmy životního prostředí, ale v rámci nějakého zákonného rámce. Samozřejmě kdybych byl dneska neomezený autokrat, nebyl bych vázán evropskou směrnicí EIA a ničím, tak prostě řeknu jasně, žádná těžba tam nebude, protože ta voda má přednost, byť by bylo procento pochybnosti. Ale já tu možnost nemám. Nemá ji prostě úřad, může to opravdu zohlednit báňský úřad. A znovu říkám, je v tom už dnes tolik subjektů, které to budou vzájemně přezkoumávat, a velmi pravděpodobně až jistě to skončí u Nejvyššího správního soudu. A já jsem taky velmi zvědav, jak rozhodne právě v této souvislosti i s ohledem na svoji judikaturu z roku 2016 směrem k Vodochodům.

Další problém směrnice EIA, a už jsem tady o tom několikrát hovořil, já se často dostávám do situace, že mi mnoho starostů, kteří nechtějí nějaký záměr na svém území, nadává, že jsme něco nepovolili, a naopak celá řada starostů mi pak podobně nadává, že jsme něco povolili, nebo prostě obráceně. Takže to je problém směrnice EIA, že ona skutečně může vzít v úvahu pouze záležitost, která se týká vlivů na životní prostředí, popřípadě na zdraví, včetně nějakých omezujících podmínek, a nemůže poměřovat veřejné zájmy. To je první věc.

Druhá věc. Bohužel, já za sebe říkám bohužel, nemůže vlastně ani vzít v úvahu to, co chce ten region. A v téhle souvislosti, a už jsem to uváděl v některých svých předchozích interpelacích, mě prostě překvapuje, jak je možné, že vůbec – a tenkrát, jestli se nemýlím, to bylo město Uherský Ostroh, ale úplně přesně si to nepamatuji, ale myslím, že ano, které dokonce prodalo část pozemků těžaři, na kterých se těžba bude rozvíjet. A já říkám proboha, tak když někdo má zájem zastavit tu těžbu na svém území, tak měl nejlepší možnost, a to je neprodávat mu pozemky. Protože v tu chvíli by tam žádná těžba nebyla. A to je něco, co já nechápu. Takže mi to zase trochu připadá, že někdo historicky prodal pozemky těžaři, a teď hledá někoho, kdo tomu těžaři těžbu zakáže, aby to nebylo na něm. Odpusťte to zjednodušení.

Vy jste se ještě ptal... Já jsem, myslím, velmi detailně v tomto odpovídal paní veřejné ochránkyni práv i z hlediska té předběžné opatrnosti. A znovu říkám, problém je ten, že ve chvíli, kdy bylo vydáváno stanovisko EIA, tak jsme měli k dispozici několik stanovisek, z nichž většina byla podporující ten záměr, a pak tam bylo jedno negativní, proto vlastně my jsme nechali ještě udělat oponentní hydrogeologický posudek. To bylo od společnosti AQD-envitest, panem Tylčerem, který měl s konečnou platností potvrdit nebo vyvrátit závěry získané z procesu EIA, a tento posudek jsme zadali zcela nad rámec zákonných povinností z důvodu právě předběžné opatrnosti a ten posudek potvrdil, že jímací území Bzenec-komplex nebude záměrem nijak ohroženo. A v tuhle chvíli jsme vlastně naplnili tu předběžnou opatrnost, protože jsme nad zákonný rámec, to znamená, víte dobře, že je stanovisko, respektive že je dokumentace EIA, kterou dává žadatel, pak je posudková dokumentace, a my jsme ještě udělali oponentní hydrologický posudek, ale všechny ostatní věci byly až po stanovisku EIA. To znamená, dnes jsme opravdu v situaci, kdy já mohu přezkoumávat formálně správnost, a to udělala i moje rozkladová komise, těch rozhodnutí, ale nemohu už zpátky zasahovat do EIA. A nepochybně tahle možnost bude znovu, a už teď je teď, využívána, a je to pak možno prostě přezkoumat a je klidně možné, že to stanovisko rozkladové komise bude samozřejmě v rámci navazujících řízení potom znovu podrobena nějakému zkoumání soudu.

Já se omlouvám, už mluvím dlouho, tak jenom úplně závěrem. Je tady ještě celá řada opravných prostředků, které samozřejmě ve finále mohou – protože dnes je podle mých informací obvodní báňský úřad také v procesu, kdy znovu přezkoumává ta různá povolení, stanoviska, která třeba vydal krajský úřad a tak dále, takže je tady ještě celá řada opravných

prostředků, které mohou být využity. A za Ministerstvo životního prostředí garantuji skutečně místopřísežně, že tam nebyl žádný jiný zájem, že neexistuje pochybnost o nezávislosti, řekněme, toho rozhodnutí, a já myslím, že to prostě prokáže potom soud. Mě osobně to mrzí, mě mrzí vždycky, když někde dojde k nějakému povolení záměru, se kterým lidé nejsou spokojeni, zvláště v oblasti vody. Víte, že já se oblasti vody skutečně hodně věnuji a myslím, že jsme pro to hodně udělali, ale v tomto případě jsem prostě vázán zákonem a nemůžu z něj ven. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Také děkuji. Pan poslanec má zájem reagovat. V tom případě vás nejdříve seznámím s omluvenkami a až pak mu dám slovo. Pan poslanec Lipavský se omlouvá dnes od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Paní poslankyně Valachová se omlouvá z celého dnešního jednání z pracovních důvodů. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Radek Holomčik: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, děkuji panu ministrovi za odpověď. Dovolím si zareagovat na pár věcí, které řekl.

Jestli pan ministr říkal, že je jenom zčásti hydrogeolog, tak já vůbec. A rozhodně si na odborníka nehraji, proto vlastně vycházím z materiálů České geologické služby, kterou považuji za nestrannou a odbornou organizaci, o jejíž závěry se můžu s čistým svědomím opírat. Tolik jenom komentář.

Beru argumentaci a chápu ji s judikaturou Nejvyššího správního soudu ve věci nějaké zpětné změny u EIA. Čemu nerozumím pořád, přestože jsem na to dostal odpověď, a to bylo v té dřívější interpelaci, proč rozkladová komise v březnu 2018 tyto podklady od České geologické služby nedostala. A druhá otázka. Pan ministr hovořil o rozkladové komisi, která zasedala teď v blízké minulosti, tak bych se chtěl zeptat, zda tato komise měla podklady od České geologické služby již k dispozici. To je doplňující dotaz.

A teď obecně, ať to posuneme i do budoucnosti. Já si myslím, že tahle věc malinko, byť je to časově trochu komplikovanější, ukazuje na jeden problém, u kterého si myslím, že by se měl dát do souladu, a to jsou nějaká pravidla pro udělování EIA s nějakými, řekněme, strategickými dokumenty, které máme. Existuje něco jako Národní akční plán pro adaptaci na klimatickou změnu, což je nějaký souhrn opatření, která musíme udělat pro to, abychom se adaptovali a tam je opatření 1.1.1.7, ve kterém se píše o tom, že v nivách řek nebude povolována povrchová těžba. A to je přesně tento případ. A to spíše, pane ministře, berte, prosím, prostřednictvím pana předsedajícího, jako nějakou hozenou rukavici, jako námět k diskusi. Já si myslím, že pokud celý systém strategických dokumentů a národních akčních plánů má mít nějaký smysl a nemají to být jenom vyhozené peníze, tak si myslím, že by stálo za to pobavit se o tom, že do budoucna budou i tato opatření, která vycházejí ze strategických dokumentů, nějakým způsobem reflektována, například i při přípravě stanovisek EIA. Tolik. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Pan ministr bude reagovat. Opět dorazily nějaké omluvenky: pan poslanec Ferjenčík se omlouvá dnes z rodinných důvodů mezi 9.35 až 16.30, nicméně ho tu vidím, takže zřejmě tato omluva neplatí, a paní poslankyně Pekarová se omlouvá mezi 9 a 11 hodinami z pracovních důvodů. Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji. Tak teď už to bude, slibuji, stručněji. Já začnu od konce. Určitě se touto otázkou docela vážně zabýváme v souvislosti i třeba se státní politikou, nebo strategií v oblasti nerostných surovin, protože právě jako geolog

můžu říct, že drtivá většina ložisek písku, štěrkopísku, je právě ve starých nivách řek. To tak prostě je. To samozřejmě vznikalo především sedimentací, právě většinou říční. Takže trochu problém je v tom, ale to je pro kolegy samozřejmě z MPO, a my se k tomu vyjadřujeme, že kdybychom byli naprosto striktní a řekli, že kdekoliv, kde hrozí, byť, řekněme, nějaké minimální riziko znehodnocení ložisek podzemní vody navázané na tyto kolektory, nebo kolektorů podzemní vody navázané právě na tuto těžbu, tak se nám může stát, že bychom v podstatě zablokovali těžbu všech ložisek štěrkopísku v České republice. Protože ona v drtivé většině, nebo ve velké většině souvisí právě s možnými kolektory podzemní vody, která se v jejich blízkosti nebo pod nimi ukládá. Proto je vždycky unikátní ten proces EIA a proto by měl vždycky právě prokázat, zda v tom konkrétním případě hrozí nějaké nebezpečí. Asi se shodneme, že nějaké nebezpečí teoreticky hrozí vždycky. A přesně se dostáváme do kategorie, co je ještě únosné. A to únosné právě hodnotí nějaké omezující podmínky pro těžbu, což je součástí, jak určitě víte, toho procesu.

Na vaši poslední otázku úplně přesně nevím, jestli rozkladová komise měla tuhle tu studii k dispozici. Jsem přesvědčen, že ano, ale skutečně nevím to stoprocentně. Ale podle mých informací důvod, proč vlastně rozkladová komise... ona neměla k dispozici i některé jiné, některé byly prostě pro... Protože ve chvíli, kdy odbor EIA vlastně i zdůvodní... Ono je to i o tom, co si rozkladová komise vyžádá za další podklady. A je to o ní. To znamená ona je v tomhle tom opravdu nezávislá. A jestli tu informaci potřebuje, tak si ji samozřejmě vyžádá. Podle mých informací ta studie ČGS v zásadě nedávala nějaké nové informace, ale pouze shrnovala výsledky předchozích studií, které právě rozkladová komise měla k dispozici. To znamená ona nepřinášela nějaký nový vstup do toho. Ale znovu říkám, i kdyby rozkladová komise měla tu poslední studii ČGS, jako že se domnívám, že tu poslední teď měla k dispozici, tak by nemohla zmínit stanovisko EIA. A to je to. My se tady pořád bavíme trochu o tom, jestli byla dřív slepice, nebo vejce. A to je to. Prostě i kdyby ji teď měli k dispozici, tak už by na tom nezměnili nic. Ale je to námět pro obvodní báňský úřad a ten ji určitě k dispozici má. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Zkusím opravit své předchozí načtení omluvy. Pan poslanec Ferjenčík se tedy omlouval z rodinných důvodů do 9.35 a poté od 16.30 do konce jednacího dne.

Vidím, že už se nikdo další do rozpravy nehlásí. Rozpravu končím. Jenom se zeptám pana poslance Holomčika, jestli trvá na své negativní... Ano. Takže budeme hlasovat o nesouhlasu s odpovědí. Je zde žádost o odhlášení. Svolám kolegy do sálu. (Gong.) Prosím, přihlaste se svými kartami. Až se nám počet přihlášených ustálí, budeme případně hlasovat, pokud dosáhneme kvora. Vypadá to, že nás pořád není dost. Nicméně stále přicházejí další poslanci. Ještě chvíli vyčkáme.

Pro ty, kteří dorazili až teď, zopakují, že máme hlasovat o nesouhlasu s odpovědí na písemnou interpelaci pana poslance Holomčika. A vypadá to, že nás je již dostatek.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro souhlas. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 259 bylo přihlášeno 74 poslanců a poslankyň, pro 27, proti 37. Návrh nebyl přijat.

Tím jsme se s touto interpelací vypořádali a postoupíme dál. Dále je zde interpelace paní poslankyně Věry Kovářové na předsedu vlády Andreje Babiše ve věci prázdné židle na Ústavním soudu. Interpelace je přerušena do přítomnosti předsedy vlády, takže ji nebudeme ani otevírat.

Pak je zde interpelace pana poslance Zdeňka Ondráčka na prvního místopředsedu vlády a ministra vnitra Jana Hamáčka ve věci údajného prodeje lázeňského domu Mercur v Mariánských Lázních, která je také přerušena do přítomnosti prvního místopředsedy vlády a ministra vnitra, který je nepřítomen a omluven.

Tím se dostáváme k interpelaci pana poslance Jana Lipavského ve věci příprav České republiky na předsednictví České republiky v Radě Evropské unie v roce 2022. Je to sněmovní tisk 619. Zahajuji rozpravu a prosím pana poslance Lipavského.

Poslanec Jan Lipavský: Dobrý den, dámy a pánové. Vážený pane předsedající, děkuji za slovo. Předem avizuji, že budu žádat o odložení této interpelace do přítomnosti pana premiéra. Říkám to na začátku, aby se na to nezapomnělo.

Interpelace je ve své podstatě o tom, že vláda přijala usnesení, kde navrhuje určitý rozpočet na předsednictví České republiky v Radě Evropské unie, které se bude konat v roce 2022. Ono se zdá, že to je relativně daleko. Zdá se to, jako by to bylo někde v mlze a byla to nějaká byrokratická, možná až téměř zbytečná záležitost. Nicméně je to výjimečná příležitost, kterou Česká republika dostává jednou zhruba za dvanáct třináct let, a podle všeho se ukazuje, že ten rozpočet, který byl schválen, je zásadním způsobem nedostatečný.

Interpeloval jsem tedy premiéra, aby nějakým způsobem vysvětlil, jak došel k této částce a proč je ta částka zrovna taková. V tuto chvíli je to v situaci, že by vláda měla trošku více rozkrýt ty karty a říct nám, jak k tomu došla, proč je ta částka zrovna taková. Proč? Protože když se podíváme na srovnání vůči jiným zemím Evropské unie, které pořádají srovnatelnou akci, tak tam těch prostředků jde výrazně více.

A chtěl bych se ohradit proti tomu, abychom nemluvili o nějakých chlebičcích nebo projídání. My především potřebujeme kvalitní lidi, kteří toto předsednictví připraví po stránce agendy, po stránce prosazování zájmů České republiky. Tyto lidi nenajmete ze dne na den. Vy je musíte do příslušných institucí najmout, zaškolit, dát jim kontext. A to je práce na několik let. To znamená, pokud nyní dneska vláda ten rozpočet podstfělí, tak bude šetřit na špatném místě a ve výsledku to povede k poškození našeho obrazu České republiky v Evropské unii, udělá nám to špatnou reklamu a pravděpodobně nedokážeme prosadit tolik zájmů, kolik bychom mohli prosadit.

Už to nebudu dále rozvádět. Já si počkám na to, až pan premiér za námi dorazí do Sněmovny. On se včera vyjádřil, že tady s námi sedět nebude, že mu to přijde zbytečné. Přál bych si, kdyby se aspoň při interpelacích na premiéra České republiky dostavil a byl ochoten svůj postoj vysvětlit. Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. To je procedurální návrh, který budeme hlasovat. Je zde návrh přerušit projednávání této interpelace do přítomnosti interpelovaného premiéra.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 260 je přihlášeno 75 poslanců a poslankyň, pro 29, proti nikdo. Návrh nebyl přijat.

Budeme pokračovat. Je možné přednést jiný návrh na přerušení.

Právě dorazily nějaké omluvenky. Seznámím s nimi sněmovnu. Pan poslanec Míhola se omlouvá do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan poslanec Krejza se omlouvá z důvodu zahraniční služební cesty.

Pan poslanec Lipavský se znovu hlásí do rozpravy. Prosím.

Poslanec Jan Lipavský: Děkuji za slovo. Já bych si dovilil ještě probrat ty argumenty trochu více do detailů, protože věřím, že to potom pomůže při rozhodování Sněmovny při odročování této otázky.

Rozpočet na české předsednictví v roce 2009 byl 1,9 miliardy korun. Konalo se tehdy 31 vrcholných akcí a z toho 7 summitů, 550 dalších konferencí probíhalo v České republice, 500 kulturních akcí probíhalo pod záštitou českého předsednictví, měli jsme na to 146 diplomatů na stálém zastoupení České republiky v Bruselu, 1 500 úředníků bylo zapojeno do předsednictví v České republice. Neuvěřitelné množství přeložených dokumentů. Evropská unie samozřejmě má ty jednací jazyky angličtinu, francouzštinu, ale dost věcí je potřeba překládat i do dalších národních jazyků. 3 730 akreditovaných novinářů, to znamená, byli jsme centrem pozornosti. Celkem 30 tisíc účastníků všech různých akcí.

Samozřejmě nechci zpochybňovat to, že proběhly určité problémy v tom předsednictví, to víme velmi dobře. Padla vláda, potom běžela řada soudních kauz. Nicméně vnímám, že Česká republika se posunula od té doby výrazně dál v tom smyslu, jakým způsobem jsme schopni organizovat velké mezinárodní akce, jakým způsobem se dokážeme ve světě prezentovat. Těch 12 let samozřejmě dalo vyrůst, a já si myslím, že můžeme to říct doslova, nové generaci státních úředníků, kteří např. umějí výborně anglicky, studovali v zahraničí. To znamená, my jsme objektivně v daleko lepší pozici organizovat takovou akci. A právě proto je ohromná škoda, že se premiér k tomu postaví způsobem, že to označí za chlebičkárnu, žvanírnu, a snaží se to víceméně zadusit. To mě velice mrzí a já bych se ho rád pokusil dovést k tomu, že tento názor má přehodnotit a prostředky a zdroje, které stát a státní správa má, tomu náležitě věnovat. Samozřejmě, není to žádná výzva k utrácení, je to výzva k rozumné zahraniční pragmatické politice. Koneckonců mám i ten dojem, že se premiér takto snaží prezentovat.

Já jsem si vytáhl některá konkrétní čísla, na kterých se snažím demonstrovat, že je to vlastně podstřeleno bez jakéhokoliv rozmyslu. Takže v roce 2009 byly náklady na zajištění bezpečnosti předsednictví zhruba 373 milionů korun. V rozpočtu na předsednictví 2022 jsou náklady 375 milionů korun, tzn. úplně stejné, přičemž víme, že se rozsah té akce bude lišit. To znamená, mě by opravdu zajímalo, jestli to tedy vláda brala přes kopírák, nebo jestli tam má nějaké argumenty. A jestli tam je například zohledněna otázka kybernetické bezpečnosti. My na to máme v České republice velice kvalitní lidi, na druhou stranu některé naše úřady se potýkají opravdu se závažnými nedostatky, a to konkrétně Ministerstvo zahraničních věcí. A mě by tedy opravdu zajímalo a chtěl bych se zeptat pana premiéra, jakým způsobem toto chce řešit.

Je tam jako další věc, že vlastně je nějaká sada akcí, která se musí konat v rámci českého předsednictví, nebo v rámci předsednictví zemí EU, a pak je tam řada víceméně akcí, které nejsou nikde formalizovány, ale je otázkou, řekněme, bontonu a tradice, že se každé předsednictví konají. To, co udělala vláda, nebo co navrhl Úřad vlády, je, že tyto akce naprosto totálně seškrтал, a tuším, že Ministerstvo dopravy si dokázalo tedy jaksi v uvozovkách vykřičet, aby se tam jejich neformální setkání Rady EU v oblasti dopravy doplnilo, ale dalším institucím se toto nepovedlo. Takže na Evropské unii se v tom kontextu každý půlrok pravidelně konají určité akce, ale pouze v Praze, a to bude to velké specifikum českého předsednictví, se tato akce pravděpodobně konat nebude.

Takže to je další věc, kde shledávám, že by vláda měla přehodnotit svůj postoj, že by měla vyjít vstříc jednotlivým resortům, protože samozřejmě to zase maximálně zavání tím, že bude nějaká ostuda.

To, co je naprosto klíčové, a to, kvůli čemu potřebujeme lidi, a ti lidé samozřejmě nežijí ze vzduchu, jsou priority. To jsou ty zájmy, které chce Česká republika v EU prosazovat. Proč je pro nás Evropská unie důležitá? Věřím, že tomu rozumí snad každý občan České republiky, protože je to náš největší obchodní trh. Je to pilíř naší ekonomické prosperity a je pro nás naprosto zásadní, aby nám pravidla, která platí v Evropské unii, vycházela co nejvíce vstříc. To znamená, aby to nebylo jenom o tom, že nám zase z Bruselu něco nakázali, ale abychom my využili tu příležitost například ovlivnit pravidla, podle kterých Evropská unie a společný trh funguje.

A jakým způsobem se ovlivňují ta pravidla? To je celá řada pracovních jednání, to je příprava agendy, to je nastolování témat. A to musejí dělat lidé, kteří mají velice detailní a konkrétní znalost kontextu. Protože to předsednictví je o tom, že my povedeme ta jednání. Naši úředníci, naši politici budou předsedat jednotlivým komisím, schůzkám a oni mohou velice detailně ovlivnit tu agendu. My můžeme pozvat hosty, kteří budou na odborných panelech hovořit o těch tématech a nastolovat je. A pokud toto bude dobře připravené, pokud na to budeme mít lidi dedikované a budou se tam dva roky, rok připravovat, agendu mít nastudovanou, budou znát ty lidi, tak potom my reálně můžeme ovlivnit dění v Evropské unii. A nebude to takové to "o nás bez nás", jak se vždycky vymlouváme, že z Bruselu něco přichází.

Takže to je ten nejzákladnější argument, proč bychom se měli této otázce věnovat.

Důležité samozřejmě je domlouvat se s Francií a se Švédskem. Francie bude předsedat před námi, Švédsko bude předsedat po nás. A nedělejme si žádné iluze, Francie si umí své zájmy velice dobře nastavit, umí je velice dobře vykomunikovat. A pokud my nebudeme maximálně připraveni, tak samozřejmě nelze očekávat nic jiného, než že budou upřednostněny, že se ty zájmy přelijí i do našeho předsednictví. To považuji za naprosto klíčové zdůraznit. Nemyslím si, že by to bylo něco, co by nám škodilo, nebo co by bylo špatného, ale je to potřeba vnímat jako další faktor toho, že pokud my se na něco nepřipravíme, tak ostatní to neodfláknou. Ostatní se připraví. Proto to zdůrazňuji. Je to agenda, která jde napříč všemi resorty. Samozřejmě, koordinuje to Úřad vlády, a je tedy potřeba, aby ty resorty, ale i Úřad vlády na to měly dostatečný počet odborníků.

Já tedy jenom zopakuji, že škrty vedou ke dvěma naprosto zásadním problémům, a to bude nedůstojné a nedostatečné plnění role Česka jako předsedy na diplomatické úrovni. Nebudeme mít dostatečnou kapacitu na prosazování našich zájmů na úrovni té policy, policymakingu, to už jsem zmínil, a samozřejmě stávající zaměstnanci z toho budou naprosto přetížení. Bůhví, k čemu to povede. Suma sumárum, udělá nám to špatnou reklamu, neprosadíme své zájmy, zahodíme příležitost a ve výsledku i ty prostředky, které na to dneska věnujeme, nebudou mít ten vhodný dopad.

Ta témata, která můžeme v EU řešit, a podle mě jsou za to občané velice vděční, např. dvojí kvalita potravin, je to energetika, potřebujeme řešit transformaci z uhelných elektráren na obnovitelné zdroje, to znamená, abychom dýchali lepší vzduch, dotýká se nás klimatická změna, Česko prochází krizí kůrovcem, krizí sucha – to znamená, toto by měla být jedna z hlavních priorit naší vlády. Imigrační politika, naprosto zásadní věc. Ta krize se může kdykoli...

Já bych chtěl poprosit poslance, aby na mě nepokřikovali z lavic! Omlouvám se, považuji to za nedůstojné. Děkuji.

A samozřejmě je to i otázka bezpečnosti, terorismu. Můžeme se bavit o vztahu Evropské unie k Balkánu, k východní Evropě, k Ukrajině, k Rusku. Takže Česká republika má celou sadu témat a zájmů, o kterých my potřebujeme přesvědčit další země Evropské unie, aby na nich s námi společně pracovaly.

Já bych chtěl ještě jednou požádat sněmovnu, dám procedurální návrh, abychom tedy hlasovali o odročení této interpelace na příští schůzi, jestli to mohu, pane předsedající, takto formulovat. (Předsedající: Určitě.) Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Na příští schůzi, nebo do přítomnosti ministra, to záleží na vás.

Faktická poznámka pan poslanec Mikuláš Ferjenčík. Prosím, máte slovo. Jinak přeji dobré dopoledne. Prosím.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo, pane předsedající, já jsem chtěl jenom poprosit především poslance hnutí ANO, jestli by bylo možné udělat nějakou gentlemenskou dohodu, že budou podporovat přerušení do přítomnosti ministra, protože to jsou věci, které jinak podporují všechny strany kromě vás, takže váš postup, kdy nepodporujete přerušení do přítomnosti ministra, vede k tomu, že mi nezbyvá než dávat před každým hlasováním žádost o odhlášení. Všichni kolegové se musí vracet, musí běhat ze schůzek, co mají v okolí, jenom proto, že nedržíte nějaké gentlemenské chování. Mě to velmi mrzí. A každopádně tedy dávám žádost o odhlášení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Určitě. Ale teď si musíme upřesnit, protože pan poslanec Lipavský navrhoval, abychom hlasovali o odročení do doby příští schůze, a vy zase navrhuje do přítomnosti ministra, ale ta interpelace je pana poslance Lipavského.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Já to vysvětlím, pane předsedající. Jde o to, že předtím, než jste převzal předsedání, se hlasovalo o přerušení do přítomnosti ministra. (Předsedající: Ano.) Bohužel, poslanci ANO to nepodpořili. Všechny ostatní kluby byly pro. Já jsem tehdy nedával žádost o odhlášení, protože jsem nechtěl nutit všechny kolegy zase, aby přibíhali tam a zpátky, ale bohužel mně nic jiného nezbyvá, protože jinak ten návrh nemá šanci projít.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře. Takže pane poslanče Lipavský, vy taky souhlasíte, že budeme hlasovat o odročení do doby přítomnosti ministra? (Poslanci hnutí ANO z lavic: Už jsme hlasovali.) Takže do příští schůze... Už to chápu, do příští schůze. Já vás všechny odhlásím, přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami. Já zagonguji a budeme hlasovat o odročení této interpelace do příští schůze.

Ještě mezitím přečtu omluvy. O omluvu žádá předseda Sněmovny Radek Vondráček od 11 hodin do konce jednacího dne, a to z pracovních důvodů, dále z důvodu lékaře paní poslankyně Lenka Kozlová mezi 11. hodinou do 18.00 hodin, důvod byl návštěva lékaře, pan poslanec Marek Výborný se omlouvá od 9.00 hodin dnes z jednacího dne z důvodu pracovního jednání v regionu a paní poslankyně Ilona Mauritzová se omlouvá z dnešního odpoledního jednání z pracovních důvodů.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 261. Přihlášeno 74 poslanců, pro 31, proti 5. Návrh byl zamítnut.

Prosím, pan poslanec Lipavský.

Poslanec Jan Lipavský: Dobrý den. Děkuji za slovo, pane předsedající. Já bych chtěl dát návrh na vyjádření nesouhlasu s písemnou odpovědí, odpovědí na písemnou interpelaci. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: O vašem návrhu budeme hlasovat. Takže budeme hlasovat o návrhu na vyjádření nesouhlasu s odpovědí na písemnou interpelaci. Takže já... moment, ještě nehlasujeme, pan poslanec Ondřej Babka na faktickou poznámku. Omyl.

Zahajují hlasování. Kdo je pro nesouhlas? Kdo je proti nesouhlasu?

Hlasování číslo 262. Přihlášeno 75 poslanců, pro 31, proti 14. Návrh na nesouhlas byl zamítnut.

Nyní tedy přistoupíme k projednávání další interpelace a jedná se o písemnou interpelaci, kdy ministr školství, mládeže a tělovýchovy Robert Plaga odpověděl na interpelaci poslance Lukáše Bartoně ve věci financování center VaVpI. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 621. Zahajují rozpravu a přihlášen je pan poslanec Lukáš Bartoš (Bartoň). Prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Bartoš: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně a poslanci, interpeloval jsem pana ministra školství ve věci financování center VaVpI – Věda a výzkum pro inovace, která se podařilo díky penězům Evropské unie u nás masivně postavit, a ministerstva zajišťovala jejich následné národní programy udržitelnosti, jejich následnou udržitelnost do doby, než se stanou soběstačnými. (Hluk v sále.)

Pan ministr odpověděl, poslal stanovisko Ministerstva školství, které plně respektují, nicméně neodpověděl na některé otázky z té interpelace, jako například na porovnání, jak dobře jsou na tom některá VaVpI centra podle toho, pod koho patří. Řeknu příklad. VaVpI centra, která spadají pod MŠMT – peníze, které byly nyní na národní programy udržitelnosti, jsou nyní rozpuštěny do institucionální podpory, zatímco VaVpI centra, která spadají pod MPO, to rozpuštění těchto peněz na národní programy udržitelnosti není mezi tolika institucemi a peníze opět doputují k VaVpI centrům.

Vzhledem k tomu, že mezitím, než se dostal tento bod na program jednání, jsem měl menší rozhovor s panem ministrem po jednání předsednictva školského výboru, kde jsme si některé otázky objasnili, tak ani nebudu dávat, vyjadřovat nespokojenost s odpovědí, jenom vyjádřím svou nespokojenost s tím, že podle toho, pod koho spadají VaVpI centra, tak je zajištěno jejich financování. VaVpI centra spadající pod MPO, v budoucnu na tom budou lépe než VaVpI centra pod MŠMT, a je tedy mým osobním názorem, že nepovažuji tento stav za dobrý. Měli bychom k VaVpI centrům přistupovat stejně a zajistit jejich financování, ať už spadají pod kohokoliv.

Jinak pan ministr je dnes nepřítomen, ostatně jako na mnoha jiných interpelacích, nicméně dnes je nepřítomen z důvodu toho, že na pražském magistrátu představuje na konferenci pro hlavní směry vzdělávací politiky do roku 2030 strategický záměr. Je to konference, kde i já bych rád byl, kdybych nebyl zde, a proto to chápu. Nicméně pokud bychom odročili toto projednávání, než zde bude pan ministr, tak vzhledem k jeho přítomnosti na dalších interpelacích, tak by to bylo pravděpodobně někdy příští rok možná, kdy už končí Národní program udržitelnosti II, a vlastně už není o čem diskutovat.

Takže jenom osobní vyjádření nad tím, že nesouhlasím s postojem Ministerstva školství, jak se chová k přímému financování VaVpI center do budoucna, a děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Takže se rozhlédnu, jestli se ještě někdo hlásí do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí, rozpravu končím. Pochopil jsem, že pan poslanec Lukáš Bartoš nenavrhuje žádné usnesení k této odpovědi, takže děkuji a tuto záležitost končím.

Jinak teď uvedu na pravou míru jednu omluvu. Pan ministr Adam Vojtěch se omlouval původně do 11 hodin, nicméně již je přítomen.

A nyní zde máme již poslední písemnou interpelaci. Jedná se o to, že předseda vlády Andrej Babiš odpověděl na interpelaci poslankyně Olgy Richterové ve věci vládní politiky vůči Číně v souvislosti se zprávami o soustavném porušování lidských práv včetně obchodu s nezákonně odebíranými lidskými orgány. Interpelace se spolu s odpovědí předkládá jako sněmovní tisk 623. Já zahajuji rozpravu. A paní poslankyně není přítomna. Takže v tomto případě projednávání končím. Takže děkuji.

Konstatuji, že jsme pro dnešní den ukončili projednávání odpovědí na písemné interpelace poslanců, a vyhláším pauzu do 11 hodin, kdy bude pokračovat schůze Poslanecké sněmovny.

(Jednání přerušeno v 10.20 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 11.00 hodin.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, nyní se budeme zabývat pevně zařazenými body 136, 272, 273, 274, 275, 276, 277, 278, 279 a 280. Připomínám, že odpoledne se budeme věnovat bodu 318, což jsou ústní interpelace.

Samozřejmě dáme prostor také návrhům na změnu programu. Jako první se s návrhem na změnu programu přihlásil pan předseda Ivan Bartoš. Prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobré dopoledne, dámy a pánové, pane předsedající. Já bych vás chtěl požádat o pevné zařazení projednání tisku 447, což je právo občana na digitální službu, na pátek 8. 11. jako první bod bloku třetích čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, rozumím, zaznamenal jsem si. Další přihlášený s návrhem na změnu programu je pan předseda Chvojka. Prosím máte slovo.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych také chtěl vystoupit s prosbou o pevné zařazení bodů v rámci zítřejšího bloku třetích čtení. Chtěl bych navrhnout, aby za tím návrhem pana předsedy Bartoše, s kterým souhlasím, to znamená, souhlasím s tím, aby jako bod číslo jedna byly ty digitální služby, pak bych poprosil, abychom hlasovali o tom, že jako bod číslo dvě bychom zařadili bod číslo 210, tisk 483, obchodování s emisními povolenkami. Potom bych poprosil o to, abychom zařadili bod číslo 220, tisk 448, což jsou základní registry. A potom jako třetí bod po tom případném bodě číslo jedna, takže jako bod číslo čtyři, poslanecký návrh zákona o zaměstnanosti, což je bod číslo 235, tisk 463.

Takže ještě jednou krátké resumé. Jako bod číslo dvě zákon o obchodování s emisními povolenkami, jako bod číslo tři zítřejšího bloku třetích čtení základní registry a bod číslo čtyři poslanecký návrh novela zákona o zaměstnanosti. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Dále vystoupí s návrhem na změnu programu pan poslanec Kaňkovský. Prosím máte slovo.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré dopoledne, vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, kolegové. Já bych se jenom připojil k návrhu pana předsedy Chvojky a

týká se to bodu 235. Jedná se o poslanecký návrh, sněmovní tisk 463. Už jsme to tady několikrát probírali. Jedná se o záležitost podpory zaměstnanosti osob se zdravotním hendikepem na chráněném trhu práce. Už jsme tady také zmiňovali to, že tato oblast byla ze strany MPSV poněkud zanedbána. My už jsme to v prosinci roku 2018 řešili na výboru pro sociální politiku. Bohužel nedošlo k zareagování Ministerstva práce a sociálních věcí, a ta věc v tuto chvíli velmi spěchá. Pokud chceme, aby zaměstnavatelé na chráněném trhu práce dostali příspěvek na zdravotně hendikepované alespoň za poslední čtvrtletí, tak je potřeba, abychom tu novelu ve třetím čtení co nejdříve schválili a poslali do Senátu.

Já moc děkuji paní poslankyně Gajduškové, která stála za tímto návrhem a připravila ho, a jako jeden ze spolupředkladatelů se velmi přimlouvám za to, abychom to zítra ve třetím čtení odhlasovali.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane poslanče. Připojujete se tedy k návrhu, aby to byl čtvrtý bod tak, jak to navrhl pan předseda Chvojka? (Poslanec Kaňkovský: Ano.) Děkuji.

S dalším návrhem pan poslanec Staněk vystoupí ke změně programu schůze. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Antonín Staněk: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegov, dne 8. září na semináři o hospodaření České televize slíbila Rada České televize, že zodpoví některé dotazy, na které na zmíněném semináři odpovědět nedokázala. Protože se tak dosud nestalo, navrhuji zařadit do programu schůze bod s názvem Výzva Radě České televize k zodpovězení otázek týkajících se hospodaření České televize. V rámci tohoto bodu by Poslanecká sněmovna vyzvala Radu České televize k zodpovězení následujících dotazů:

Za první: Kolik vysílacího času od roku 2012 doposud věnovala Česká televize propagaci společnosti Leica Gallery a o jaké pořady se jednalo?

Za druhé: Jaké byly náklady na výrobu pořadů, v nichž byla propagována společnost Leica Gallery?

Za třetí: Jakým způsobem a s jakým výsledkem proběhlo šetření, zda je generální ředitel České televize tím, že spolu se svou ženou vlastní společnost Leica Gallery, ve střetu zájmů dle článku 22 Kodexu České televize, případně dalších zákonných či podzákonných ustanovení?

Za čtvrté: Proč v posledních dnech dochází k odstraňování pořadů, v nichž byla propagována společnost Leica Gallery, z archivu vysílání České televize a kdo je za rozhodnutí o odstraňování těchto pořadů zodpovědný?

Za páté: Jaký výsledek přinesla kontrola průběhu nákupu a implementace všech modulů ekonomického a provozního systému Helios Green? Jedná se především o dodržení celkové vysoutěžené ceny ze strany vítěze soutěže, firmy Asseco Solutions, a. s.

Jaký výsledek přinesla kontrola oprávněnosti dodatečně vypsané soutěže na implementaci ekonomického a provozního systému Helios Green v situaci, kdy na implementaci tohoto systému měla již uzavřenou smlouvu firma Asseco Solutions? A jaký výsledek přinesla kontrola splnění kvalifikačních předpokladů požadovaných v zadávací dokumentaci vítězem této soutěže, společností Leading, s. r. o.? Jedná se o výběrové řízení číslo 161210000.

Za sedmé: Z jakého důvodu pracovali na implementaci systému Helios Green také zaměstnanci České televize, když implementaci tohoto systému měly dle uzavřených smluv s Českou televizí zajistit společnosti Asseco Solutions, a. s., a Leading, s. r. o.?

Za osmé: Jaké byly interní náklady na implementaci systému Helios Green a budou tyto náklady vymáhány na firmách, které měly implementaci systému zajistit?

Za deváté: Od roku trvale klesá hodnota veškerého majetku České televize. Jaká je hranice, pod kterou by již hodnota majetku České televize klesat neměla? Kdo a podle jakých kritérií tuto hranici stanovil a kdy této hranice má být dosaženo? Údaje prosíme uvést u jednotlivých druhů majetku zvlášť.

Za desáté: Jaký výsledek... (Odmlka pro hluk v sále.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, prosím o klid. Děkuji.

Poslanec Antonín Staněk: Za desáté: Jaký výsledek přinesla kontrola výběrového řízení číslo 160902800 na zajištění dopravy osob pro Českou televizi, a to především s ohledem na splnění kvalifikačních předpokladů vítěze soutěže?

Za jedenácté: Jakým způsobem proběhla a jaký výsledek přinesla kontrola situace, kdy kontrakt na dopravní služby v hodnotě 15 580 262 korun byl bez výběrového řízení převeden ze společnosti Halo Taxi, IČO 25628747 ,na společnost Halo Taxi Transport, IČO 25748084, tedy na zcela jiný subjekt podnikající pod jiným identifikačním číslem osoby?

To vše jsou dotazy, které zazněly nejen na semináři, ale také v rozpravě při projednávání zpráv o hospodaření České televize za roky 2016 a 2017 zde v Poslanecké sněmovně. Všechny tyto otázky se týkají hospodárného a zákonného nakládání s veřejnými prostředky a veřejnost si zaslouží, aby tyto otázky takového typu byly zodpovězeny. Proto vás žádám o podporu zařazení tohoto bodu do programu. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo s návrhem na změnu programu? Ne, tak vás seznámím s omluvami. Pan poslanec Karel Schwarzenberg se omlouvá z dnešního jednání v době od 11.00 do 18.00 ze zdravotních důvodů, pan poslanec Jaroslav Holík od 12.30 do 13.00 z pracovních důvodů, paní poslankyně Olga Richterová z celého dnešního jednání dne z důvodu ošetřování člena rodiny.

Nyní budeme hlasovat o jednotlivých návrzích, tak jak byly předneseny v tom pořadí.

Nejprve se budeme hlasováním vyrovnávat s návrhem pana předsedy Bartoše, abychom sněmovní tisk 447 týkající se práva na digitální službu zařadili na pátek 8. 11. jako první bod bloku třetích čtení.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 263, přihlášeno 149 poslanců, pro 141, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Dále se budeme zabývat návrhem pana předsedy Chvojky, abychom bod 483, obchodování s emisními povolenkami, zařadili jako druhý bod bloku třetích čtení také na pátek 8. 11. Pardon, bod 210, sněmovní tisk 483.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 264, přihlášeno 150 poslanců, pro 141, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Dalším návrhem je návrh pana předsedy Chvojky. Jde o základní registry, sněmovní tisk 448, zařadit jako třetí bod bloku třetích čtení v pátek.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 265, přihlášeno 150 poslanců, pro 143, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Pak je tu návrh, který přednesl jak pan předseda Chvojka, tak pan poslanec Kaňkovský. Jde o sněmovní tisk 463 týkající se zaměstnanosti a měl by být zařazen jako čtvrtý bod bloku třetích čtení na pátek 8. 11.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 266, přihlášeno 150 poslanců, pro 142, proti nikdo. Návrh byl přijat.

A poslední návrh, který zazněl, je návrh pana poslance Staňka zařadit do programu této schůze Poslanecké sněmovny výzvu Radě České televize, aby poskytla informaci – neinterpretuji to úplně přesně – k hospodaření České televize, ale myslím, že ten bod je srozumitelný, nebo to, co navrhoval pan poslanec Staněk. Takže o něm dám hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 267, přihlášeno 150 poslanců, pro 65, proti 32. Návrh nebyl přijat a bod jsme do programu této schůze nezařadili.

Tím jsme se vyrovnali hlasováním se všemi návrhy na změnu programu schůze a nyní se budeme věnovat bodu č. 136, což je

136.

Návrh poslanců Věry Kovářové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 458/ - prvé čtení podle § 90 odst. 2

Jde o sněmovní tisk 458, jsme v prvé čtení. Postupujeme podle § 90 odst. 2, tedy je navrženo, abychom s tímto návrhem zákona vyslovili souhlas již v prvé čtení. Stanovisko vlády nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 458/1.

Prosím, aby předložený návrh uvedla za navrhovatele paní poslankyně Věra Kovářová. Paní poslankyně, prosím, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Děkuji za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, dovoluji, abych vám představila novelu zákona, kterým se mění zákon č. 262, zákoník práce, je to sněmovní tisk 458. Je to relativně jednoduchá úprava, která však může usnadnit život zřizovatelům základních a mateřských škol. Týká se odpovědnosti za škodu vzniklou žákům jak základních, tak mateřských škol. (Neustálý hluk v sále.)

Dosavadní úprava obsažená v zákoníku práce obsahuje pouze úpravu odpovědnosti za škodu vzniklou žákům základních škol, nikoliv dětem v mateřských školách. Těm se za škodu odpovídá podle jiného právního předpisu. Současný stav může způsobit problémy, pokud jedna právnická osoba provozuje jak základní školu, tak i mateřskou školu. V takovém případě by ředitel těchto škol musel uzavřít dvě zcela rozdílné pojistné smlouvy, což obecně není žádoucí.

Tento problém přitom není příliš známý. Pojišťovny navíc v minulých letech tento rozdílný právní stav pomíjely a ředitelé škol na existující rozdíly v právní úpravě neupozornily. Právě při nesjednání speciální pojistné smlouvy pro mateřskou školu mohlo dojít ke zkrácení plnění, případně nulovému plnění ze strany pojišťovny při úrazu dítěte v mateřské škole. Z těchto důvodů jsme se rozhodli předložit tuto novelu, která současný právní stav sjednotí. To je namístě tím spíš, že byla –

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já se omlouvám, paní poslankyně. Dámy a pánové, prosím o ztišení, dobře neslyšíme, co paní poslankyně říká, mohl by být problém i s korektním stenozáznamem. Prosím, abyste se ztišili. Děkuji vám. Paní poslankyně, pokračujte.

Poslankyně Věra Kovářová: Já také děkuji. – To je namístě tím spíš, že byla zavedena povinná předškolní docházka a pro odlišný přístup k oběma kategoriím subjektů, tedy žákům a dětem, v tomto směru neexistuje přesvědčivý důvod. Z toho důvodu, že se jedná o poměrně jednoduchou úpravu, která však může usnadnit život zřizovatelů a zabezpečit stav, aby mateřské i základní školy měly pojištění odpovědnosti za škodu podle jednoho zákona a nedocházelo tak k tomu, že by byli zřizovatelé vystaveni tomu, že nebude poskytnuto plnění, z důvodu právě té jednoduchosti, si vám dovoluji navrhnout a poprosit vás, abyste tento zákon schválili již v prvním čtení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní poslankyni Kovářové, která návrh uvedla za návrhovatele. Zpravodajkou pro prvé čtení je paní poslankyně Hyťhová. Prosím paní zpravodajku, aby se ujala slova.

Poslankyně Tereza Hyťhová: Děkuji za slovo. Paní předkladatelka tady myslím řekla vše potřebné. Jenom v rychlosti zopakují. Jedná se o návrh zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., je to zákoník práce ve znění pozdějších předpisů. Jedná se tedy o to, že dosavadní právní úprava, která je obsažena v zákoníku práce, obsahuje úpravu odpovědnosti za škodu, která vznikla žákům základních škol, a ne dětem v mateřské škole. Za tu odpovídá jiný právní předpis. Současný platný stav může způsobit problémy, a to i v případě, pokud jedna právnická osoba provozuje jak základní školu, tak mateřskou školu. Při nesjednání speciální pojistné smlouvy pro mateřskou školu může docházet ke zkrácení plnění nebo také k nulovému plnění ze strany pojišťovny při úrazu dítěte.

Předkladatelé tedy navrhují z těchto důvodů novelu, která tento současný právní stav upravuje a sjednotí, a to i na základě toho, že je stanovena povinná předškolní docházka. Předkladatelé také navrhují, aby Poslanecká sněmovna vyslovila s tímto návrhem zákona souhlas již v prvním čtení v souladu s § 90 odst. 2 zákona č. 90/1995 Sb. Stanovisko vlády k tomuto návrhu je neutrální.

To je za mě vše. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní zpravodajce. Otevírám obecnou rozpravu. Do rozpravy je přihlášen poslanec Lukáš Bartoň. Pane poslanče, prosím, máte slovo.

Poslanec Lukáš Bartoň: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně a poslanci, rád bych vyjádřil stanovisko klubu Pirátů. Tuto novelu zákona plně podporujeme.

A ještě bych rád okomentoval stanovisko vlády, která vydala neutrální stanovisko a uvádí v něm, že vláda je nucena konstatovat, že současná právní úprava odpovědnosti za škodu v dané oblasti je nekoncepční a do pracovněprávních předpisů nepatří. Tato novela si kladla za cíl sjednotit mateřské a základní školy a přidala ty mateřské školy tam, kde jsou již napsané v zákoně. Pokud vláda považuje toto místo, kde je to, za nekoncepční, nechť předloží vládní novelu a umístí to tam, kde to bude koncepční.

Jinak bych prosil o podporu této novely a schválení. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se ještě někdo do obecné rozpravy? Nehlásí se, tak obecnou rozpravu končím. Protože nebyla podána námitka, tak rozhodneme podle § 90 odst. 5 o pokračování projednávání tohoto návrhu.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna souhlasí s pokračováním jednání o sněmovním tisku 458 tak, aby s ním mohl být vysloven souhlas již v prvním čtení."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 268. Přihlášeno 151 poslanců, pro 138, proti nikdo. Návrh usnesení byl schválen.

To znamená, že mohu zahájit podrobnou rozpravu. Do podrobné rozpravy se nikdo nehlásí, takže podrobnou rozpravu končím. Je prosím zájem o závěrečná slova ze strany paní navrhovatelky, paní zpravodajky? Není. Takže přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Věry Kovářové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 458."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 269. Přihlášeno 152 poslanců, pro 142, proti 1. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji paní navrhovatelce, paní zpravodajce a končím projednávání tohoto bodu.

Nyní se budeme zabývat bodem

272.

Informace o účasti ozbrojených sil ČR na vojenských cvičeních mimo území ČR a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území ČR za období červenec až prosinec 2018 /sněmovní tisk 423/

Pan poslanec se chce vyjádřit k hlasování. Ano prosím, pane poslanče. (Neklid v sále.)

Poslanec Stanislav Fridrich: Omlouvám se. Jenom prosím vás pro záznam. Chtěl jsem hlasovat ano, a mám tam ne. Takže jenom pro zápis. Nezpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Není zpochybněno hlasování. Je to pro stenozáznam.

Já se omlouvám, ještě jednou musím vyzvat Poslaneckou sněmovnu, aby tu byla důstojnější atmosféra a abychom se slyšeli. Já jsem třeba teď pana poslance skoro neslyšel. Prosím vás tedy o ztišení, ať se můžeme věnovat projednávání sněmovního tisku 423. Děkuji vám.

Materiál uvede ministr obrany Lubomír Metnar. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, tento materiál obsahuje informace o realizovaných vojenských cvičeních v rozsahu schváleném vládou České republiky.

Jednotky ozbrojených sil České republiky se v tomto období zúčastnily 63 vojenských cvičení se zahraničními partnery mimo území České republiky a 23 cvičení se zahraničními partnery na území České republiky. Celkové finanční náklady, částka potřebná na zajištění těchto cvičení činila 36,2 milionu korun.

Hlavní úkoly ozbrojených sil České republiky v oblasti cvičení se zahraničními partnery v druhém pololetí roku 2018 byly: příprava jednotek k nasazení v operacích a do pohotovostních sil, výstavba a rozvoj schopnosti k naplňování kolektivních obranných závazků NATO a EU. Detailní přehled cvičení za období červenec až prosinec 2018 je uveden v příloze tohoto materiálu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Usnesení výboru pro obranu bylo doručeno jako sněmovní tisk 423/1 a já nyní prosím zpravodaje výboru, což je poslanec Radek Zlesák, aby nás informoval o jednání výboru. Prosím, máte slovo.

Poslanec Radek Zlesák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Jedná se o cyklickou informaci, která se pravidelně opakuje s půlroční frekvencí, s tím, že výbor pro obranu na své 22. schůzi ze dne 3. dubna 2019 přijal toto usnesení. Doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby informaci o účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky za období červen až prosinec 2018 vzala na vědomí.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji a zahajuji všeobecnou rozpravu. Do všeobecné rozpravy nemám žádnou přihlášku ani nevidím, že by se někdo hlásil z místa. Všeobecnou rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova po všeobecné rozpravě? Není. Přistoupíme k rozpravě podrobné, kterou jsem nyní zahájil. Ani do podrobné rozpravy nemám žádnou přihlášku, takže podrobnou rozpravu končím. V tomto případě je zájem o závěrečná slova? Ani po podrobné rozpravě není zájem o závěrečná slova.

Takže můžeme hlasovat o návrhu usnesení, tak jak ho tady přednesl pan zpravodaj, to znamená, že Sněmovna bere na vědomí Informaci o účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky za období červenec až prosinec 2018." O tomto nyní budeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 270, přihlášeno 151 poslanců, pro 128, proti nikdo. Návrh usnesení byl schválen.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji a končím projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem je

273.

**Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států
uskutečněných přes území České republiky ve 2. pololetí 2018
/sněmovní tisk 426/**

Tento materiál opět uvede ministr obrany Lubomír Metnar. Pane ministře, prosím, ujměte se slova.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Děkuji za slovo, pane předsedající. Tato informace poskytuje ucelený přehled o přistáních, přeletech a průjezdech do 48 hodin v České republice jiných ozbrojených sil přes území České republiky, a to za druhé pololetí roku 2018. Součástí materiálu je i porovnání jednotlivých počtů přeletů cizích vojenských letadel a pozemních přeprav cizích ozbrojených sil nad a přes území České republiky za posledních pět let.

Pozemní a letecké přepravy jiných ozbrojených sil byly v uvedeném hodnoceném období realizovány zejména z důvodů účasti na vojenských operacích, dále účasti na vojenských cvičeních, nácvicích a ukázkách vojenské techniky. Za účelem přeletů a přistání na území České republiky bylo uskutečněno celkem 3 618 leteckých přeprav včetně 727 charterových letů a 262 přistání jiných ozbrojených sil. Pozemních přeprav za účelem cvičení a tranzitních průjezdů přes území České republiky bylo v daném období realizováno celkem 336 samostatných přesunů bez doprovodu Vojenské policie, 30 silničních proudů a 4 železniční přepravy.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu ministrovi Metnarovi. Informaci projednal výbor pro obranu. Usnesení máme doručeno jako sněmovní tisk 426/1. Zpravodaj výboru pan poslanec Jan Lipavský je už připraven. Prosím, aby nás informoval o jednání výboru.

Poslanec Jan Lipavský: Vážený pane předsedající, dámy a pánové, děkuji za slovo. Dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením výboru pro obranu z 23. schůze ze dne 14. května 2019 k Informaci o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve druhém pololetí roku 2018, sněmovní tisk číslo 426.

Výbor pro obranu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po úvodním vystoupení náměstka ministra obrany pro řízení sekce ekonomické inženýra Pavla Berana, náčelníka Generálního štábu Armády České republiky armádního generála inženýra Aleše Opaty a zpravodajské zprávě poslance Jana Lipavského a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby Informaci o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve druhém pololetí roku 2018, sněmovní tisk číslo 426, vzala na vědomí;

II. pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky;

III. ukládá předsedkyni výboru, aby předložila usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Děkuji za slovo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku, ani se nikdo nehlásí. Všeobecnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova po všeobecné rozpravě není. Zahajuji podrobnou rozpravu.

Do podrobné rozpravy se také nikdo nehlásí. Podrobnou rozpravu končím. Pan zpravodaj, pan ministr, mají zájem o závěrečná slova? Nemají.

Budeme hlasovat o návrhu, tak jak ho přednesl pan zpravodaj, to znamená, že Poslanecká sněmovna bere na vědomí informaci o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky ve druhém pololetí 2018.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 271, přihlášeno 151 poslanců, pro 121, proti 10. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen.

Děkuji panu ministrovi, děkuji panu zpravodaji.

Budeme pokračovat bodem

274.

Návrh na vyslovení souhlasu Parlamentu České republiky s vysíláním sil a prostředků Vzdušných sil Armády České republiky do vzdušného prostoru Slovenské republiky a s přijímáním sil a prostředků Vzdušných sil Ozbrojených sil Slovenské republiky ve vzdušném prostoru České republiky za účelem provádění Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o spolupráci při vzájemné ochraně vzdušného prostoru /sněmovní tisk 449/

Materiál opět uvede pan ministr obrany Lubomír Metnar. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, zde budu trošičku delší než u těch statistických údajů.

V rámci spolupráce České republiky a Slovenské republiky v oblasti obrany a bezpečnosti učinili premiéři obou států na společném zasedání vlád v roce 2015 prohlášení, ve kterém deklarovali oboustranný zájem na spolupráci vzdušných sil České a Slovenské republiky při ochraně vzdušného prostoru obou států proti hrozbám nevojenské povahy. Pro tuto spolupráci budou v každém státě využity stíhací letouny vyčleněné do integrovaného systému protivzdušné a protiraketové obrany NATO. Na české i slovenské straně jsou k tomu účelu nepřetržitě vyčleněny dva stíhací letouny.

Hrozbou nevojenské povahy je například unesený civilní letoun, který únosci hodlají zneužít jako nástroj teroristického útoku. Pokud by byl útok veden například na přehradu, chemickou továrnu či jadernou elektrárnu, následky by mohly být nedozírné. Takovéto hrozby jsou označovány jako RENEGADE.

Základní podmínky spolupráce při ochraně českého a slovenského vzdušného prostoru před hrozbami nevojenské povahy byly vymezeny ve Smlouvě mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o spolupráci při vzájemné ochraně vzdušného prostoru, která byla podepsána v Bruselu dne 15. února roku 2017. Protože se jednalo o takzvanou prezidentskou smlouvu, po jejím podpisu následovalo její projednání oběma komorami Parlamentu České republiky a po vyslovení souhlasu Poslanecké sněmovny i Senátu a po ratifikaci prezidentem vstoupila smlouva v platnost 1. prosince 2017.

Jelikož provádění smlouvy předpokládá vzájemné vysílání a přijímání stíhacích letounů k zasahování proti vzdušným hrozbám, je třeba získat souhlas obou komor Parlamentu podle článku 43 odst. 3 Ústavy České republiky. Z tohoto důvodu byl zpracován a předkládán tento

materiál. V materiálu je navrhováno, aby Parlament České republiky vyslovil souhlas s vysíláním sil a prostředků vzdušných sil Armády České republiky v celkovém počtu do deseti osob do vzdušného prostoru Slovenské republiky, a to po dobu platnosti smlouvy. Obdobně je formulován souhlas s přijímáním slovenských sil a prostředků ve vzdušném prostoru České republiky. Takto koncipovaný souhlas reflektuje skutečnost, že oba státy disponují vlastními stíhacími letouny. Vysílání či přijímání stíhacích letounů k plnění úkolů podle smlouvy se proto předpokládá jen ve zcela ojedinělých případech, kdy vlastní stíhací letouny nemohou zasáhnout. Řeknu jeden příklad pro dokreslení. V roce 2012 se nám stalo, že jsme na přistávací dráze měli havárii a nemohly nám startovat ani přistávat naše letadla. A to by byl zrovna v případě potřeby tento případ, kdy bychom požádali slovenskou stranu o pomoc a zásah proti nevojenské hrozbě.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Sněmovní tisk projednal výbor pro obranu. Usnesení máme doručeno jako sněmovní tisk 449/1. Zpravodajem výboru byl pan poslanec Krejza, který je ale omluven, a role zpravodaje se u tohoto tisku ujme pan poslanec Radek Zlesák. Proším, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Radek Zlesák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte mi, abych vás seznámil s usnesením výboru pro obranu z 23. schůze ze dne 14. května 2019 k tomuto bodu.

Výbor pro obranu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po úvodním vystoupení náměstka ministra obrany pro řízení sekce ekonomické Ing. Pavla Berana, náčelníka Generálního štábu pana generála Aleše Opaty, zpravodajské zprávě poslance pana Krejzy a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby vyslovila souhlas s

1. vysíláním sil a prostředků vzdušných sil Armády České republiky v celkovém počtu deseti osob do vzdušného prostoru Slovenské republiky za účelem provádění Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o spolupráci při vzájemné ochraně vzdušného prostoru, a to po dobu platnosti této smlouvy a bez rozmístění těchto sil a prostředků na území Slovenské republiky;

2. přijímáním sil a prostředků vzdušných sil ozbrojených sil Slovenské republiky v celkovém počtu do 10 osob ve vzdušném prostoru České republiky za účelem provádění Smlouvy mezi Českou republikou a Slovenskou republikou o spolupráci při vzájemné ochraně vzdušného prostoru, a to po dobu platnosti této smlouvy a bez rozmístění těchto sil a prostředků na území České republiky;

II. pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky;

III. ukládá předsedkyni výboru, aby předložila toto usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které není žádná přihláška. Všeobecnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova po všeobecné rozpravě také není. Zahajuji podrobnou rozpravu. Podrobná rozprava – je nyní ukončena. Závěrečné slovo po podrobné rozpravě také není.

Nyní je zde žádost o odhlášení. Já současně přivolám poslance. Konstatuji, že je potřeba nastavit potřebný počet hlasů, což je v tomto případě 101. Všechny jsem vás odhlásil. Přihlaste se prosím znovu svými hlasovacími kartami. Potřebné kvorum máme nastaveno.

Já vás ještě seznámím s došlými omluvami. Pan poslanec Václav Klaus se omlouvá od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan předseda Ivan Bartoš od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan ministr Richard Brabec od 11.30 do 14.30 hodin z neodkladných pracovních důvodů.

Návrh usnesení přednesl pan zpravodaj. Požaduje někdo, abych ho znovu přečetl? Není tomu tak, můžeme hlasovat.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 272 přihlášeno 140 poslanců, pro 140, proti nikdo. Návrh usnesení byl schválen.

Zahajují projednávání bodu

275.

1. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2019 **/sněmovní tisk 480/**

Prosím pana ministra obrany, aby opět tento sněmovní tisk uvedl.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Děkuji za slovo, pane předsedající. Tento materiál obsahuje informace o 25 nově plánovaných cvičeních ozbrojených sil ČR v roce 2019 a upřesňující informace o 38 cvičeních, která již byla schválena a během jejichž příprav došlo ke změnám některých atributů přesahujících schválený rámec. Jedná se například o počty vyčleněných sil a prostředků, termíny či místo konání. Uvedené změny v plánu cvičení se zahraničními partnery odrážejí zejména požadavky zahraničních partnerů v oblasti přípravy do zahraničních operací, včetně výstavby schopnosti k dosažení aliančních standardů a aktuální potřeby Armády ČR. Detailní výčet změn je uveden rovněž v příloze tohoto materiálu.

Uvedená cvičení budou financována v rámci schváleného rozpočtu kapitoly Ministerstva obrany na rok 2019. Dodatečné požadavky na finanční prostředky v oblasti zabezpečení zahraničních cvičení a navýšení rozpočtu Ministerstva obrany tedy nevznikají.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Materiál projednal výbor pro obranu. Usnesení máme doručeno jako sněmovní tisk 480/1. Zpravodajem výboru pro obranu je pan poslanec Radek Zlesák, který má nyní slovo.

Poslanec Radek Zlesák: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dovolte mi, abych vás obeznámil s usnesením výboru pro obranu z 24. schůze ze dne 25. června 2019 k tomuto bodu.

Výbor pro obranu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po úvodním vystoupení ministra obrany Mgr. Lubomíra Metnara, náčelníka Generálního štábu pana generála Aleše Opaty a zpravodajské zprávě poslance Ing. Radka Zlesáka a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby 1. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenském cvičení mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenském cvičení na území České republiky v roce 2019 vzala na vědomí;

II. pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky;

III. ukládá předsedkyni výboru, aby předložila usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které nemám žádnou přihlášku. Všeobecnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova není. Rozprava podrobná byla nyní zahájena. Nikdo se nehlásí do podrobné rozpravy, rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova není.

Takže můžeme přistoupit k hlasování o usnesení, že Poslanecká sněmovna bere na vědomí 1. doplněk k účasti ozbrojených sil, tak jak to načetl pan zpravodaj.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 273 přihlášeno 137 poslanců, pro 125, proti 1. Konstatuji, že návrh usnesení byl schválen.

Děkuji panu zpravodaji. Pan ministr obrany zde zůstane, protože se budeme zabývat bodem

276.

Informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2018 /sněmovní tisk 495/

Pana ministra opět prosím, aby tento materiál uvedl.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Děkuji za udělení slova, pane předsedající. Hlavním obsahem materiálu jsou informace o politických, vojenských a finančních aspektech působení českých jednotek a vojáků v roce 2018 v Afghánistánu, Kosovu, Bosně a Hercegovině, v Pobaltí, na Sinajském poloostrově, Golanských výšinách, ve Velké Británii, Maliské republice, Iráku a v Itálii.

Součástí materiálu je také informace o projektech rychlého dopadu – to jsou malé projekty realizované s cílem získání podpory místního obyvatelstva či spolupracujících ozbrojených sil hostitelské země, tyto projekty byly v roce 2018 realizovány pouze v Afghánistánu – a informace o stavu zapojení ČR do misí OSN v roce 2018 a o příležitostech a možnostech pro působení České republiky v těchto misích, která je přílohou materiálu na základě usnesení Bezpečnostní rady státu ze dne 9. června 2015.

V závěru roku 2017 vznikla potřeba navýšit počet vojáků v některých zahraničních operacích, a to již v průběhu roku 2018. Konkrétně se jednalo o mise v Afghánistánu, Mali a

Iráku. V souladu s tím byl v polovině roku 2018 schválen nový mandát k působení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích, který zmíněné navýšení již v roce 2018 zohledňuje a platí do konce roku 2020.

Podobně jako v předchozích letech, tak i v roce loňském zůstala pro Českou republiku mise Resolute Support v Afghánistánu tou nejnáročnější. V září došlo k posílení našeho vojenského kontingentu o dva týmy instruktorů pro výcvik speciálních sil afghánské armády a policie a v provincii Lógar a Herát celkem o 90 vojáků. Vedle úkolů plněných v rámci alianční mise zajišťovali příslušníci Vojenské policie ochranu velvyslance a Zastupitelského úřadu České republiky v Kábulu. Bohužel ve druhé polovině roku 2018 v měsíci srpnu a říjnu došlo v souvislosti s plněním úkolů právě v misi Resolute Support v Afghánistánu ke čtyřem úmrtím českých vojáků a sedmi těžkým zraněním.

Další významnou oblastí našeho zahraničního působení byla podpora boje proti Daeš v Iráku v rámci globální koalice. Po celý rok 2018 v Iráku působil letecký poradní tým, dále výcviková jednotka Vojenské policie a výcviková jednotka chemického vojska. V říjnu a v listopadu 2018 došlo k výraznému posílení naší vojenské přítomnosti ve výcvikové misi Evropské unie v Mali, a to o 70 vojáků. Vedle plnění dosavadních úkolů došlo k poskytnutí ochrany sil, a to v prostoru výcvikového centra Koulikoro.

Zcela novou zahraniční aktivitou naší armády v roce 2018 bylo zapojení do alianční iniciativy, takzvané posílené předsunuté přítomnosti v Litvě a v Lotyšsku. Od poloviny roku 2018 Armáda České republiky působila ve dvou bojových uskupeních, a to pod vedením Německa v Litvě a pod vedením Kanady v Lotyšsku. První naše jednotky již své mise ukončily a vedle hlavního úkolu, to jest posílení bezpečnosti spojenců na východním křídle Aliance, byla mise pro naše vojáky významná díky intenzivnímu výcviku a dlouhodobému pobytu v mezinárodním prostředí.

V misích OSN v Kosovu, Demokratické republice Kongo, Malijské republice a Středoafričké republice působilo devět vojenských pozorovatelů Armády České republiky. Česká republika měla na svém území připraveny síly a prostředky pro případnou aktivaci pohotovostních sil NATO. Pro nasazení v operacích sil rychlé reakce NATO, včetně sil velmi vysoké pohotovosti, bylo vyčleněno 191 vojáků.

Na zapojení našich sil a prostředků do zahraničních operací jsme v roce 2018 vynaložili celkem 1,29 mld. korun a tyto finanční prostředky byly hrazeny z rozpočtu Ministerstva obrany. Celkem se v roce 2018 v zahraničních operacích vystřídalo 1 297 příslušníků rezortu obrany.

Závěrem konstatuji, že působení v zahraničních operacích vedle obranných zájmů České republiky a jejich spojenců mělo i významný přínos v boji proti terorismu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Informaci projednal výbor pro obranu. Usnesení máme doručeno jako sněmovní tisk 495/1. Zpravodajem výboru je pan poslanec Pavel Růžička. Prosím ho, aby se ujal slova.

Poslanec Pavel Růžička: Vážený pane předsedající, vážené poslankyně, vážení poslanci, pan ministr vás tady velice podrobně seznámil s nasazením Armády České republiky mimo území České republiky v roce 2018. Já jako zpravodaj sněmovního tisku 495 jsem pověřen seznámit vás s usnesením výboru pro obranu z 24. schůze ze dne 25. června 2019 k Informaci o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2018.

Výbor pro obranu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po úvodním vystoupení ministra obrany Lubomíra Metnara, náčelníka Generálního štábu generála Aleše Opaty, zpravodajské zprávě poslance Pavla Růžičky a po rozpravě

I. děkuje všem příslušníkům Armády České republiky, kteří se zapojili do zahraničních operací v roce 2018;

II. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby Informaci o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2018 vzala na vědomí;

III. pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky;

IV. ukládá předsedkyni výboru, aby předložila usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane zpravodaji. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které se nikdo nehlásí. Všeobecnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova není. Otevírám podrobnou rozpravu. Žádnou přihlášku jsem neobdržel, ani žádnou nevidím, takže podrobnou rozpravu končím. Zájem o závěrečná slova není.

Takže můžeme přistoupit k hlasování o návrhu usnesení, jak ho přednesl pan zpravodaj, tedy, že Poslanecká sněmovna bere na vědomí Informace o nasazení sil a prostředků rezortu Ministerstva obrany v zahraničních operacích v roce 2018.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 274 přihlášeno 145 poslanců, pro 129, proti 10. Konstatuji, že s návrhem usnesení byl vysloven souhlas.

Děkuji panu zpravodaji. Pan ministr ještě zůstane na další sněmovní tisk. Mezitím vás seznámím s omluvami. Pan poslanec Špičák se omlouvá od 12.30 do 16 z pracovních důvodů. Pan ministr zdravotnictví Adam Vojtěch se omlouvá od 12 do 14.30 z důvodu neodkladných pracovních záležitostí. Z pracovních důvodů se od 14.30 omlouvá paní ministryně Marie Benešová a pan poslanec Václav Votava se omlouvá od 11.30 do konce jednacího dne z osobních důvodů.

Nyní se budeme zabývat bodem

277.

2. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2019 /sněmovní tisk 586/

Pana ministra obrany prosím, aby nám tento materiál uvedl. Máte slovo, pane ministře.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Opět děkuji za slovo, pane předsedající. Rovněž tento materiál obsahuje informace o nově plánovaných šesti cvičeních ozbrojených sil České republiky v roce 2019: pět cvičení ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky a jedno cvičení ozbrojených sil jiných států v České republice; a upřesňující informace o dvanácti cvičeních, která již byla vládou schválena: osm cvičení ozbrojených sil České republiky mimo území České republiky a čtyři cvičení ozbrojených sil jiných států

v České republice, u kterých došlo během jejich příprav ke změnám některých atributů přesahující schválený rámec, jako jsou počty vyčleněných sil a prostředků, termíny či místo konání.

Uvedené změny v plánu cvičení se zahraničními partnery odrážejí zejména požadavky zahraničních partnerů v oblasti přípravy do zahraničních operací včetně výstavby schopností k dosažení aliančních standardů a aktuální potřeby Armády České republiky. Rovněž i zde je detailní výčet změn uveden v příloze tohoto materiálu. Cvičení uvedená ve 2. doplňku budou financována v rámci schváleného rozpočtu kapitoly Ministerstva obrany na rok 2019. Dodatečné požadavky na financování tady nejsou a nevznikají.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, pane ministře. Usnesení výboru pro obranu nám bylo doručeno jako sněmovní tisk 586/1. Zpravodaj výboru pan poslanec Bartošek je omluven, místo něj nás bude informovat o jednání výboru jeho předsdkyně, paní poslankyně Černochová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji, pane místopředsedo. K 2. doplňku ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2019, sněmovní tisk 586, výbor pro obranu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po úvodním vystoupení náměstka ministra obrany pověřeného řízením sekce obranné politiky a strategie Ing. Radomíra Jahody, náčelníka Generálního štábu arm. gen. Ing. Aleše Opaty, zpravodajské zprávě poslance Ing. Jana Bartoška a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby 2. doplněk k účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky v roce 2019, sněmovní tisk č. 586, vzala na vědomí;

II. pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky;

III. ukládá předsdkyni výboru, aby předložila usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Přeji pěkné poledne. Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které nemám přihlášeného žádného poslance. Ještě se rozhlédnu po sále, nikoho nevidím, končím všeobecnou rozpravu. Táži se, jestli má pan ministr zájem o závěrečné slovo, nebo paní poslankyně Černochová. Nemáte. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Nikoho přihlášeného nevidím, podrobnou rozpravu končím. Táži se opět na závěrečná slova. Pan ministr? Paní poslankyně Černochová? Zájem nemáte.

Takže budeme hlasovat o návrhu usnesení, jak bylo předneseno paní poslankyní Janou Černochovou. Zagonguji. Svolám poslance do jednacího sálu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 275, přihlášeno 143 poslanců, pro 125, proti žádný. Návrh usnesení byl schválen.

Přistoupíme k dalšímu bodu. Jedná se o

**Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil
jiných států přes území České republiky v roce 2020
/sněmovní tisk 596/**

Předložený materiál odůvodní ministr obrany Lubomír Metnar. Prosím, ujměte se slova.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vláda svým usnesením povolila přelety a průjezdy ozbrojených sil států Evropské unie. Dále povolila uskutečnit přelety a průjezdy ozbrojeným silám členským státům organizace Severoatlantické aliance a státům zúčastněným v programu Partnerství pro mír, v neposlední řadě i státům, s nimiž Česká republika udržuje partnerské vztahy. Povolit přelet nebo průjezd bude možné také pro ozbrojené síly ostatních států, ale pouze za předpokladu souhlasného stanoviska z Ministerstva zahraničních věcí. Schváleným uvedeným postupem bude Česká republika v dané oblasti u našich spojenců vnímána jako spolehlivý a důvěryhodný partner. Rozhodnutí vlády je také zcela v souladu s provedenou analýzou ministerstva ke stávající právní úpravě uvedené problematiky, dosavadní praxe vyslovování souhlasu s přelety a průjezdy ozbrojených sil přes území České republiky, kterou vláda České republiky vzala na vědomí svým usnesením č. 580 ze dne 22. července 2015.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tento sněmovní tisk projednal výbor pro obranu, jehož usnesení jsme obdrželi jako sněmovní tisk 596/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Michal Ratiborský a informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím.

Poslanec Michal Ratiborský: Děkuji za slovo. Výbor na své 27. schůzi přijal toto usnesení:

Výbor pro obranu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po úvodním vystoupení náměstka ministra obrany pověřeného řízením sekce obranné politiky a strategie Ing. Radomíra Jahody, náčelníka Generálního štábu AČR arm. gen. Ing. Aleše Opaty, zpravodajské zprávě poslance Michala Ratiborského a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu České republiky, aby Rozhodnutí vlády o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států přes území České republiky v roce 2020 vzala na vědomí;

II. pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky;

III. ukládá předsedkyni výboru, aby předložila usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Otevírám všeobecnou rozpravu, do které zatím nevidím žádného přihlášeného poslance, ani se nikdo evidentně nehlásí. Končím všeobecnou rozpravu. Táhá se na zájem o závěrečná slova. Pan ministr? Pan zpravodaj? Nemáte zájem. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Do té taky nemám žádného přihlášeného. Ještě se

rozhlédnou, nikdo se nehlásí. Končím podrobnou rozpravu. Táži se na závěrečná slova. Pan ministr? Pan zpravodaj? Nemáte zájem. Budeme hlasovat o návrhu usnesení. Zagonguji, abych svolal poslance do jednacího sálu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro usnesení? Kdo je proti usnesení?

Hlasování číslo 276, přihlášeno 144 poslanců, pro 123, proti 9. Návrh usnesení byl schválen.

Přistoupíme k dalšímu bodu. Jedná se o bod

279.

Informace o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v 1. pololetí 2019 /sněmovní tisk 597/

Tento materiál opět uvede ministr obrany Lubomír Metnar. Prosím, pane ministře, ujměte se slova.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Opět děkuji za udělení slova. Vážený pane předsedající, tato informace poskytuje ucelený přehled o přistáních, přeletech a průjezdech do 48 hodin v České republice jiných ozbrojených sil přes území České republiky, a to za první pololetí letošního roku. Součástí materiálu je i porovnání jednotlivých počtů přeletů cizích vojenských letadel a pozemních přeprav cizích ozbrojených sil nad a přes území České republiky za posledních pět let. Pozemní a letecké přepravy jiných ozbrojených sil byly v uvedeném hodnoceném období realizovány zejména z důvodů účasti na vojenských operacích, například KFOR, dále účasti na vojenských cvičeních, nácvicích a ukázkách vojenské techniky, například Dark Blade, a jednání k jejich zabezpečení.

Za účelem přeletů a přistání na území České republiky bylo uskutečněno celkem 3 279 leteckých přeprav, včetně 768 charterových letů a 204 přistání jiných ozbrojených sil. Pozemních přeprav za účelem cvičení a tranzitních průjezdů přes území České republiky bylo v daném období realizováno celkem 457 samostatných přesunů bez doprovodu vojenské policie a 48 silničních proudů a 1 železniční přeprava. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Usnesení výboru pro obranu bylo doručeno jako sněmovní tisk 597/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru pan poslanec Radek Zlesák a informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Radek Zlesák: Děkuji za slovo. Omlouvám se. Teď k tomu nemám u sebe usnesení. Mohu poprosit o přerušení projednávání tohoto bodu?

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já tady to usnesení... Ne, ne, není potřeba... Kdyžtak vám ho předám. Pojd'te si pro něj. Já jsem vždy připraven... (Pobavení v sále.) Pro tyto situace. Prosím, máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Radek Zlesák: Děkuji za slovo a panu předsedajícímu, který je vždy připraven, díky tomu mohu přečíst usnesení výboru pro obranu z 27. schůze ze dne 30. října 2019 k tomuto bodu.

Výbor pro obranu Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky po úvodním vystoupení náměstka ministra obrany pověřeného řízením sekce obranné politiky a strategie Ing. Radomíra Jahody, náčelníka Generálního štábu armádního generála Ing. Aleše Opaty, zpravodajské zprávě poslance Ing. Radka Zlesáka a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně PČR, aby informaci o přeletech a průjezdech ozbrojených sil jiných států uskutečněných přes území České republiky v prvním pololetí 2019 vzala na vědomí;

II. pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky;

III. ukládá předsedkyni výboru, aby předložila usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Děkuji za vaši pozornost a ještě jednou se omlouvám.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já zahajuji všeobecnou rozpravu a rozhlédnu se po sále, zdali je někdo přihlášen. Nikoho nevidím, takže všeobecnou rozpravu končím. Táži se, zdali má pan ministr či pan zpravodaj zájem o závěrečné slovo. Nemáte zájem o závěrečné slovo, pane ministře? Pane zpravodaji? (Bez zájmu.) Přistoupíme tedy k rozpravě podrobné. Podívám se, zda je někdo přihlášen. Nikdo přihlášen není. Takže končím podrobnou rozpravu. Táži se, zdali máte zájem o závěrečné slovo – pan ministr, pan zpravodaj? Nemáte zájem, takže budeme hlasovat o návrhu usnesení tak, jak bylo předneseno panem zpravodajem.

Ještě jednou zagonguji, abych dal prostor dostavit se všem poslancům. Myslím, že můžeme hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro usnesení? Kdo je proti usnesení?

Hlasování číslo 277, přihlášeno 145 poslanců, pro 117, proti 9. Návrh usnesení byl přijat.

Přistoupíme k bodu číslo

280.

Informace o účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky za období leden až červen 2019 /sněmovní tisk 599/

Tento materiál opět uvede ministr obrany Lubomír Metnar. Prosím, ujměte se slova.

Ministr obrany ČR Lubomír Metnar: Opět děkuji za udělení slova. Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je to poslední bod, který tady uvádím.

Tento materiál v uvedeném období obsahuje informace, kdy vojenská cvičení byla realizována v rozsahu schváleném vládou České republiky. Materiál obsahuje informace o realizovaných vojenských cvičeních v rozsahu schváleném vládou České republiky. Jednotky ozbrojených sil ČR se v tomto období zúčastnily 52 vojenských cvičení se zahraničními partnery mimo území České republiky a 23 cvičení se zahraničními partnery na

území ČR. Celková finanční částka potřebná k provedení těchto cvičení činila 53,8 mil. korun.

Hlavní úkoly ozbrojených sil České republiky při výcviku se zahraničními partnery v prvním pololetí letošního roku byly: příprava jednotek k nasazení v operacích a do pohotovostních sil, rozvoj interoperability v rámci bilaterální regionální spolupráce, výstavba a rozvoj schopností k naplňování kolektivních a obranných závazků NATO a EU. Detailní přehled cvičení za období leden až červen 2019 je rovněž uveden v příloze předkládaného materiálu.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Usnesení výboru pro obranu bylo doručeno jako sněmovní tisk 599/1. Prosím, aby se slova ujal zpravodaj výboru poslanec Pavel Jelínek a informoval nás o jednání výboru a přednesl návrh usnesení Poslanecké sněmovny. Prosím, máte slovo.

Poslanec Pavel Jelínek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, Informace o účasti ozbrojených sil ČR na vojenských cvičeních mimo území ČR a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území ČR za období leden až červen 2019, sněmovní tisk číslo 599, byla na výbor pro obranu doručena 30. října. A na této 27. schůzi bylo výborem pro obranu doporučeno a přijato následující usnesení:

Výbor pro obranu Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR po úvodním vystoupení náměstka ministra obrany pověřeného řízením sekce obranné politiky a strategie Ing. Radomíra Jahody, MSc., a náčelníka Generálního štábu Armády ČR armádního generála Ing. Aleše Opaty, zpravodajské zprávě poslance Ing. Pavla Jelínka, Ph.D., a po rozpravě

I. doporučuje Poslanecké sněmovně PČR, aby informaci o účasti ozbrojených sil České republiky na vojenských cvičeních mimo území České republiky a účasti ozbrojených sil jiných států na vojenských cvičeních na území České republiky za období leden až červen 2019, sněmovní tisk číslo 599, vzala na vědomí;

II. pověřuje zpravodaje výboru, aby s tímto usnesením seznámil Poslaneckou sněmovnu Parlamentu České republiky;

III. ukládá předsedkyni výboru, aby předložila usnesení předsedovi Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Zahajuji všeobecnou rozpravu, do které nemám žádného přihlášeného poslance, takže všeobecnou rozpravu končím. Táhne se na zájem o závěrečná slova. Pan zpravodaj, pan ministr? Nemáte zájem o závěrečná slova, pane ministře. Pan zpravodaj také ne. Přistoupíme k rozpravě podrobné. Do té nemám také nikoho přihlášeného, takže končím podrobnou rozpravu. Máte zájem o závěrečná slova po podrobné rozpravě? Ne, pan zpravodaj také ne. Takže budeme hlasovat o usnesení. Zagonguji. Dáme prostor, aby se poslanci, kteří tady nejsou, dostavili.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro usnesení? Kdo je proti usnesení?

Hlasování číslo 278, přihlášeno 144 poslanců, pro 123, proti žádný. Návrh usnesení byl schválen.

Nyní přistoupíme k dalšímu bodu a jedná se – já jsem ještě neotevřel bod, chcete k tomu vystoupit? Ještě jsem neotevřel bod, ale já ho otevírá. (K poslanci Chvojčkovi.) Jedná se o bod číslo

17.

Návrh poslanců Jana Hamáčka, Lubomíra Zaorálka, Kateřiny Valachové, Jana Birke a dalších na vydání ústavního zákona o celostátním referendu /sněmovní tisk 111/ - druhé čtení

Projednávání tohoto bodu jsme přerušili dne 5. října, podrobná rozprava byla přerušena. Chcete tedy vystoupit? Tak prosím. Předseda klubu ČSSD Jan Chvojka.

Poslanec Jan Chvojka: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Hezké už odpoledne, kolegyně, kolegové. Já bych chtěl prosím navrhnout přerušení tohoto bodu, a to z důvodu, že tady není ta hlavní zástupkyně předkladatelů Kateřina Valachová, je omluvena z pracovních důvodů. A nejenom že to je zástupkyně předkladatelů, ale také je předsedkyní stálé komise pro Ústavu, kde se toto velmi podrobně probíralo. Myslím si, že by bylo (nebylo) od věci, aby při projednávání tohoto tisku byla na místě. Opakuji, je omluvena z pracovních důvodů, tudíž prosím o přerušení tohoto bodu do dalšího jednání o druhých čteních. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Máme tady procedurální návrh, takže zagonguji. Faktickou poznámku, dobře, ale můžete s přednostním právem, pane předsedo. (Poslanec Kalousek mimo mikrofon: Já se omlouvám, já jsem hlasoval.) Aha, takhle, ale já jsem ještě nevyhlásil hlasování. Tak vás odmáznu. Já jsem zatím jenom zagongoval.

Budeme hlasovat o procedurálním návrhu předsedy klubu ČSSD Jana Chvojky, který navrhuje přerušení tohoto tisku z důvodu nepřítomnosti hlavního zástupce navrhovatele do dalších jednání v rámci druhých čtení, když to budu citovat tak, jak to bylo řečeno. Žádost o odhlášení. Odhlašuji vás všechny. Přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro přerušení? Kdo je proti přerušení?

Hlasování číslo 279. Přihlášeno 135 poslanců, pro 106, proti 3. Návrh na přerušení byl přijat. Já tedy přerušuji projednávání tohoto tisku.

Máme další návrh zákona. Jedná se o bod

18.

Návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 69/ - druhé čtení

Dne 6. března 2019 na 27. schůzi Poslanecké sněmovny jsme souhlasili s návrhem na opakování druhého čtení tohoto návrhu zákona. Usnesení Poslanecké sněmovny číslo 537. Prosím, aby místa u stolku zpravodajů zaujali za navrhovatele poslanec Lubomír Španěl a zpravodaj garančního výboru za rozpočtový výbor poslanec Jan Řehounek. Rozpočtový výbor návrh znovu projednal a vydal usnesení, která byla doručena jako sněmovní tisky 69/8 a 9.

Ptám se nyní zástupce navrhovatelů poslance Lubomíra Španěla, zda chce vystoupit v úvodu tohoto druhého čtení. Ano. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Španěl: Dobrý den. Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, náš návrh zákona o majetku České republiky, sněmovní tisk 69, zavádí takzvanou

péči řádného hospodáře. Za současného právního stavu není státu umožněno vymáhat některé škody, které na jeho majetku opakovaně vznikají. Konkrétně se jedná o škody na majetku státu, které jednotlivým organizačním složkám státu, respektive státu jako celku, vznikají uhrazením pokuty za správní delikt.

Typicky se jedná například o uhrazení pokuty za porušení zákona o zadávání veřejných zakázek dle rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, nicméně se může jednat i o jiné správní delikty, kdy je v rámci státu jednou organizační složkou státu udělena pokuta jiné organizační složce. Vždy se jedná o takové případy, kdy stát, respektive organizační složky státu, prostřednictvím některého svého zaměstnance poruší právní předpis a za toto jednání uhradí stát, respektive jedna organizační složka státu, uloženou pokutu, která se okamžitě stává příjmem státu, respektive jiné organizační složky státu.

Rozpočtový výbor přijal na své 22. schůzi dne 3. 4. 2019 pozměňovací návrh, který řeší komplexně tuto problematiku, takzvanou fikci právnické osoby. My tento komplexní návrh podporujeme jako SPD. A chtěl bych jenom připomenout, že tento komplexní návrh již zohledňuje i pozměňovací návrh pana poslance Michálka a záleží na něm, jestli mu to takto stačí.

Takže to by bylo na úvod všechno. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím, aby se ujal slova zpravodaj rozpočtového výboru poslanec Jan Řehounek a informoval nás o projednání návrhu ve výboru a případné pozměňovací návrhy odůvodnil. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Řehounek: Vážený pane předsedající, kolegyně, kolegové, já bych tady navázal na zástupce předkladatelů. V krátkosti bych tady přednesl putování tohoto tisku Sněmovnou, protože je to jeden z nejstarších tisků, které tady v současné době leží, protože skupina poslanců ho předložila Sněmovně už 25. ledna 2018. To znamená, že tento tisk je tady více než rok a půl.

První čtení proběhlo 11. dubna, kde tedy byl ten tisk doporučen garančnímu výboru rozpočtovému, za který tady mluvím, zároveň tady byl přidělen i ústavně-právnímu výboru. Já budu hovořit za rozpočtový výbor, který ho projednal několikrát, jednou přerušil projednávání. Druhé čtení proběhlo 14. listopadu 2018, kdy ten návrh prošel obecnou rozpravou, byl postoupen do třetího čtení, ale v rámci začátku třetího čtení bylo navrženo opakování druhého čtení, a proto jsme teď opět ve druhém čtení. Po tom opakování druhého čtení ústavně-právní výbor už zákon neprojednal a rozpočtový výbor ho projednal dvakrát, ale nejdůležitější je projednání ze 4. dubna 2019, kdy přijal usnesení, se kterým bych vás tady rád seznámil.

Po úvodním slově zástupce předkladatelů poslance Jana Hrnčíře, zpravodajské zprávě poslance Jana Řehounka a po rozpravě rozpočtový výbor Poslanecké sněmovny Parlamentu – za prvé – doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu, aby návrh poslanců Tomia Okamury, Radima Fialy a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů, sněmovní tisk 69, schválila ve znění komplexního pozměňovacího návrhu.

Jak tady už zástupce předkladatelů zmínil, k tomuto tisku byl podán komplexní pozměňovací návrh, který i z mého pohledu a i z pohledu výboru výrazně zpřesnil a upravil ten původní návrh, a já budu vlastně i za klub ANO doporučovat, aby byl tento sněmovní tisk schválen ve znění tohoto komplexního pozměňovacího návrhu. A jak je samozřejmě dále

jasné z jednacního řádu, všechny další pozměňovací návrhy už by měly být k tomuto novému komplexnímu pozměňovacímu návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. A nyní se táži, zdali si přeje vystoupit zpravodajka ústavně-právního výboru paní poslankyně Helena Válková, ta je ovšem omluvena, takže můžeme pokračovat. A nyní s přednostním právem pan poslanec Jakub Michálek. Prosím.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, já jsem také byl účasten jednání ústavně-právního výboru o tom původním návrhu. My jsme nad tím diskutovali. Dospěli jsme k závěru, že je potřeba to výrazným způsobem předělat a že současně podporujeme tu základní myšlenku, která tam je, jak řešit odpovědnost zejména úředníků za způsobenou škodu. Ostatně i my jsme to měli v našem programu jako prioritu, aby se posílila zodpovědnost za způsobenou škodu, a to ve dvou základních ohledech.

Za prvé, dneska neexistuje povinnost učinit jakýkoliv záznam o tom, že nějaký nárok na náhradu škody vůbec vznikl. Takže to je věc, kterou jsme tam zařadili z mé iniciativy. A současně jsme řešili problém, na který nás upozornil prezident Nejvyššího kontrolního úřadu, že v okamžiku, kdy jedna organizační složka platí pokutu jiné části státu, vznikne tedy škoda na jednom úřadě, ale dostane to druhý úřad do svého rozpočtu, tak z pohledu práva, tak jak to vykládal Nejvyšší správní soud, vlastně žádná škoda nevznikla, protože si to jenom stát přendával z jedné kapsy do druhé. Takže tohle jsme i v návaznosti na analýzy paní doktorky Bělinové upravili, a na základě dohody, kterou jsme učinili s panem náměstkem Landou na Ministerstvu financí, jsme dali dohromady ten výsledný návrh, do kterého si Ministerstvo financí vtělilo i tu svoji koncepci dělené subjektivity státu. To je věc, která je poměrně radikální změnou, nese za ni zodpovědnost Ministerstvo financí.

Já proti ní nic nemám, ani se dokonce necítím kompetentní, že bych byl schopen posoudit její dopady. Ale budu ministerstvu v tomto důvěřovat. Tento výsledný kompromis schválil rozpočtový výbor a je uveden v tisku 69/9. Takže ten návrh je podstatně upravený, ale myslím si, že plní původní ambici daleko lépe než původní návrh, a věřím, že se nám ho podaří schválit.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já otevírám obecnou rozpravu, do které mám přihlášené dva poslance. Vystoupí pan poslanec Dominik Feri, zároveň jste přihlášen na faktickou poznámku, ale to asi spláchneme v jednom. Takže já vás odmáznu na faktickou a máte prostor v obecné rozpravě. Připraví se paní poslankyně Monika Jarošová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo. Dámy a pánové, hezký den. Já bych se jenom rád zeptal předkladatelů, proč to trvalo tak dlouho, proč připravit ten komplexní pozměňovák trvalo tak dlouho, proč byl uplatněn v rozpočtovém výboru a proč se to nemohlo stát už v rámci ústavně-právního výboru. Protože není zvykem, že tisky vracíme zpátky do druhého čtení. Já jsem tu načetl návrh na zamítnutí, který se ale případným přijetím nebo schválením toho komplexního pozměňovacího návrhu vlastně stává tak trošku bezpředmětným, protože ten komplexní pozměňovací návrh odstranil ten paskvil, který v tom návrhu byl, a to snížení standardu péče. Čili proč k tomu nedošlo dříve? Chápu nějaké okolnosti, ale jestli by nebylo opravdu možné ty návrhy předkládat již v těch výborech, když víme, jaké jsou tam chyby.

Upozorňovali jsme na to opakovaně, aby se to nemuselo vracet a ten tisk tady neležel skoro dva roky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: S faktickou poznámkou se přihlásil pan poslanec Mikuláš Ferjenčík a připraví se paní poslankyně Monika Jarošová. Pane poslanče, máte slovo, vaše dvě minuty.

Poslanec Mikuláš Ferjenčík: Děkuji za slovo. Já jsem chtěl kolegovi Ferimu vysvětlit tu proceduru, proč se to stalo, jak se to stalo. Šlo o to, že Jakub Michálek připravil pozměňovací návrh k tomu původnímu návrhu, se kterým rozpočtový výbor věcně souhlasil po obsahové stránce, nicméně ministerstvo mělo ještě nějaké výhrady. Z toho důvodu po druhém čtení bylo opakováno i to třetí čtení a vráceno zpátky. Nicméně garančním výborem byl rozpočtový, a ne ústavně-právní. A z toho důvodu se celá ta věc řešila podruhé poté, co se to druhé čtení opakovalo, jenom na rozpočtovém. Pokud se nemýlím, tak ústavně-právní výbor nebyl pro to druhé opakované čtení prikázán. Takže ta celá věc proběhla zcela řádně během jednání rozpočtového výboru jakožto výboru garančního. Nevím moc, co dělat jinak.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. Vy jste vyzýval navrhovatele, bohužel mě nemá tady kdo vystřídat, já bych vám odpověděl také, tak nechci zneužívat svého postavení. Jenom řeknu, že jako navrhovatelé jsme rádi, že došlo k tomu všeobecnému konsenzu, a cílem je, aby to prošlo. Jinak teď na faktickou jste se přihlásil, prosím.

Poslanec Dominik Feri: Já děkuji Mikulášovi prostřednictvím pana předsedajícího. Ona ta otázka byla skutečně mířena na navrhovatele. Vy jste tam odvedli kus dobré práce, ale myslím si, že se to dalo odstranit v tom ústavně-právním výboru. Ale dobře, budiž, jenom tím říkám, že ten návrh se tím pádem stává vlastně bezpředmětným, ale už se nedá vzít zpátky. Díky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní bych požádal o vystoupení poslední přihlášenou paní poslankyni Moniku Jarošovou v obecné rozpravě. Máte slovo, paní poslankyně.

Poslankyně Monika Jarošová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážené dámy a pánové, asi se zde všichni shodneme, že hmotná a trestní odpovědnost politiků působících v exekutivních pozicích by měla být samozřejmostí, a přesně to navrhuje naše hnutí SPD. Protože pokud by hmotná odpovědnost platila tak, jak má, nemohlo by nikdy dojít ke kauzám, jako je OKD, lithium a další.

Naše vláda 27. února 2018 projednala a posoudila tento náš návrh zákona a zaujala k němu nesouhlasné stanovisko. Prý že tato novela se jeví jako nadbytečná, neboť již je upravena zákonem o majetku České republiky dostatečně, jednoznačně a přehledně. No já nevím. Dokud viníci těchto tunelů běhají po svobodě, tak je asi současná právní úprava nedostatečná. A pokud se stane, že přece jenom stanou před soudem, ztrácejí paměť a argumentují tehdejšími dobrými úmysly. A to je nakonec odvede od soudu bez postihu. No tak pak přece něco nefunguje.

Myslím si, že je poněkud zvláštní, že běžný zaměstnanec, který pracuje v kterékoli firmě, manipuluje s majetky mnohem menších hodnot a nese za ně hmotnou odpovědnost, a že pro politiky to neplatí. Zaměstnanci svou ochranu řeší tzv. pojistkou na blbost a politici

žádnou pojistku mít nemusí. Myslím, že stejnou odpovědnost musí nést i politik. Kdo totiž přijme funkci člena voleného orgánu, zavazuje se, že ji bude vykonávat s nezbytnou loajalitou, potřebnými znalostmi a pečlivostí, tzn. s péčí řádného hospodáře. To ale nepředpokládá vybavení odbornými znalostmi, které souvisejí s uvedenou funkcí. Zahrnuje pouze povinnost rozpoznat, že je nutná pomoc profesionála, kvalifikované osoby, a takovou pomoc si zajistit.

Dokud nebudou mít politici hmotnou a trestní odpovědnost, tak jak navrhuje naše hnutí SPD, bude se i nadále stávat, že případné škody uhradí každý občan této republiky ze svých daní, a vyšleme tím jasný signál o tom, že běžný občan za svou chybu pykat musí, kdežto ti nahoře jsou z obliga. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak nyní se rozhlédnu, zdali je ještě nějaká další přihláška do obecné rozpravy. Žádnou přihlášku nevidím, takže obecnou rozpravu končím. Táži se, případně zdali je zájem o závěrečná slova. Tak oba dva, takže za navrhovatele vystoupí poslanec Lubomír Španěl a připraví se zpravodaj, pan poslanec Jan Řehounek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Lubomír Španěl: Já jen velmi stručně takto z hlavy. Samozřejmě že my v SPD jsme rádi, že došlo k jakémusi kompromisu, tak jak říkal předseda pan Okamura. Chápeme, že tento náš návrh koluje ve Sněmovně už delší dobu, ale díky bohu že se aspoň ledy někam pohnuly. A nebudu už opakovat slova pana Ferjenčíka o tom, že garančním výborem byl rozpočtový výbor a je to v podstatě komplexní pozměňovací návrh rozpočtového výboru. A jak jsem řekl, že my jsme vděční, že se ledy pohnuly, a podpoříme jej. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí zpravodaj garančního výboru, pan poslanec Jan Řehounek. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jan Řehounek: Děkuji, pane předsedající. Já bych chtěl za náš klub říci, že ohledně toho původního návrhu jsme k tomu měli velké výhrady a byli jsme připraveni načíst návrh na zamítnutí, ale poté co ten návrh dostal výraznou změnu v tom přepracování – a tady bych chtěl poděkovat jak kolegům z pirátské strany, tak zástupcům Ministerstva financí – dostali jsme vlastně finální verzi, která je, předpokládám, opravdu průřezově akceptovatelná pro všechny, a já doufám, že ve třetím čtení ho podpoříme. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak děkuji. Já zahajuji podrobnou rozpravu, do které nemám žádného přihlášeného poslance, takže já podrobnou rozpravu končím. Táži se znovu na případná závěrečná slova. Nemáte zájem. Takže já končím druhé čtení tohoto návrhu, protože nemám žádné návrhy k hlasování.

Nyní přečtu omluvy. Omlouvá se paní poslankyně Lenka Dražilová od 14.30 do 18 hodin z pracovních důvodů a omlouvá se pan poslanec Jan Pošváb od 14.30 do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní přistoupíme k projednávání dalšího tisku a jedná se o

19.

Návrh poslanců Markéty Pekarové Adamové, Dominika Feriho, Miroslava Kalouska, Heleny Langšádlové, Karla Schwarzenberga, Františka Váchy a Vlastimila Válka na vydání zákona, kterým se mění zákon

č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 85/ - druhé čtení

Dne 6. března 2019 na 27. schůzi Poslanecké sněmovny jsme souhlasili s návrhem na opakování druhého čtení tohoto návrhu zákona, usnesení Poslanecké sněmovny č. 538. Prosím, aby místa u stolku – již zaujaly – za navrhovatele již zaujala paní poslankyně Markéta Pekarová Adamová a již také zaujala zpravodajka garančního výboru, paní poslankyně Jana Pastuchová. A ptám se nyní zástupkyně navrhovatelů paní poslankyně Markéty Adamové Pekarové, zda chce vystoupit. Ano, chce vystoupit v rámci tohoto druhého čtení. Máte slovo.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Děkuji vám za slovo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych velice stručně shrnula předkládanou novelu zákona číslo 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, který mimo jiné upravuje vyplácení peněžité pomoci v mateřství a vyrovnávacího příspěvku v těhotenství a v mateřství. Tyto dávky jsou podle současných pravidel vypočítávány z takzvaného redukovaného vyměřovacího základu. V současné době redukce probíhá tak, že částka do první redukční hranice se počítá ve 100 %, z částky nad první do druhé redukční hranice se počítá už jenom 60 % a z částky nad druhou redukční hranici do třetí redukční hranice se vypočítává 30 %. Na tu třetí redukční hranici se pak už nepřihlíží. Existuje zde určité znevýhodnění těch, kteří mají příjmy o něco vyšší, čili jsou středně či výše příjmoví.

Navrhovaná úprava toto znevýhodnění zmírňuje faktickým zrušením redukce vyměřovacího základu, a to tak, že sjednocuje procentuální úpravu u všech redukčních hranic pro výpočet upraveného vyměřovacího základu, pro výpočet právě peněžité pomoci v mateřství a vyrovnávacího příspěvku v těhotenství, na 100 %.

Tolik ta ne úplně jednoduchá matérie. Ale chtěla bych jenom říct, že v rámci projednávání v Poslanecké sněmovně jsem samozřejmě zaznamenala připomínky, které byly k určitým nedostatkům, a především tedy bylo upozorňováno na absenci přechodných ustanovení. Také na fakt, že v návrhu jsme jako předkladatelé opomenuli vznik sociální dávky, která byla tedy uzákoněna v minulém volebním období, takzvaná otcovská. Obojí tedy chceme napravit pozměňovacími návrhy, které tady dnes předkládám. Jedním doplňuji přechodné ustanovení, díky kterým (kterému?) by se v případě přijetí mého návrhu vztahovala pravidla pouze na nové případy, respektive na nové příjemce peněžité pomoci v mateřství. Již přiznané dávky tohoto typu by se zpětně nepřepočítávaly. Je to samozřejmě v zájmu zjednodušení situace pro Českou správu sociálního zabezpečení. Druhý pozměňovací návrh se týká právě takzvané otcovské. Smyslem tohoto návrhu je, aby se změna redukčních hranic právě na tuto dávku nevztahovala.

Vzhledem k tomu, že původně navrhovaná účinnost již samozřejmě není aktuální, protože tento návrh tady ve Sněmovně už máme několik dlouhých měsíců, tak navrhuji i třetí pozměňovací návrh, který upravuje ustanovení týkající se účinnosti zákona tak, aby reagovalo právě na probíhající legislativní proces, aby bylo prostě reálné.

K těmto pozměňovacím návrhům se přihlásím v podrobné rozpravě, do které se tímto hlásím, pane předsedající. A vám děkuji samozřejmě za podporu a za pozornost a dovoluji si vás tedy potom požádat i o podporu všech těch pozměňovacích návrhů, tak aby ten zákon mohl samozřejmě platit bez jakýchkoliv potíží. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní se táži zpravodajky výboru pro sociální politiku a zároveň zpravodajky stálé komise pro rodinu, zdali má zájem se ujmout

slova. (Ano.) Takže už se nebudu ani tázat a paní poslankyně Jana Pastuchová má slovo. Prosím.

Poslankyně Jana Pastuchová: Děkuji, pane předsedající. Já jenom krátce. Tímto sněmovním tiskem jsme se tady zabývali už i ve třetím čtení, které, jak jste sám sdělil, proběhlo 6. března roku 2019, kdy bylo požádáno o vrácení do druhého čtení, aby se mohly načíst pozměňovací návrhy k usnesení. Tímto tiskem se zabýval jak výbor pro sociální politiku, tak stálá komise pro rodinu, rovné příležitosti a národnostní menšiny. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Otevírám obecnou rozpravu, do které nemám žádného přihlášeného poslance. Tak se ještě rozhlédnu po sále, nikoho nevidím. Takže obecnou rozpravu končím. Táži se, zdali je zájem o závěrečná slova. Není zájem, není zájem. Zahajuji podrobnou rozpravu, kde mám přihlášenou paní poslankyni Pekarovou Adamovou. Prosím máte slovo. A také pan poslanec Dominik Feri. Prosím.

Poslankyně Markéta Pekarová Adamová: Ještě jednou děkuji za slovo. Já se tímto tedy hlásím k pozměňovacím návrhům pod čísly 1663, 1664 a 3549. Jsou takto uvedeny v systému a tímto navazuji na předchozí obecnou rozpravu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní se tedy přihlásil pan poslanec Dominik Feri a potom dáme prostor panu poslanci Vítu Kaňkovskému. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Já bych se rád přihlásil ke sněmovnímu dokumentu 3642. Obsahově je to návrh sněmovního tisku 182, to znamená zvýšení hranice u dohod o provedení práce. Na ten se zkrátka nedostává, to znamená, uplatňuji ho k tomuto tisku. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní dám prostor panu poslanci Vítu Kaňkovskému. Mezitím přečtu jednu omluvu. Pan poslanec David Štolpa se omlouvá dnes mezi 14.30 a 19. hodinou z pracovních důvodů. Pane poslanče, máte slovo. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, milé kolegyně, kolegové, dovoluji si přihlásit se ke svému pozměňovacímu návrhu, který je pod číslem sněmovního dokumentu 2120. Jenom velmi krátce. Já podporuji poslanecký návrh kolegyně Pekarové a dalších. Nicméně tak jak jsme to diskutovali ve výboru pro sociální politiku, ale i s odborníky, je tady samozřejmě určitý problém v rozpočtové náročnosti toho opatření. Proto předkládám pozměňovací návrh, který poněkud upravuje procenta mezi těmi jednotlivými redukčními hranicemi tak, aby se snížily rozpočtové náklady. Přitom si ale myslím, že pořád to ten efekt alespoň zčásti, a myslím si, že z podstatné části, splní.

Takže už odkazuji na odůvodnění, které je v tom příslušném pozměňovacím návrhu. Jenom opakuji ještě jednou. Je to sněmovní dokument 2120. Děkuji vám za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Já se podívám, zdali ještě někdo další do podrobné rozpravy. Nikoho nevidím, podrobnou rozpravu končím. Táži se, zda je zájem o závěrečná slova. Navrhovatel, zpravodaj? Nemáte zájem. Takže končím druhé čtení tohoto návrhu.

Nyní se vrhneme na další bod a jedná se o

20.

Návrh poslanců Vojtěcha Filipa, Pavla Kováčika, Miloslavy Vostré, Stanislava Grospiče a Květy Matušovské na vydání zákona o zrušení zákona č. 99/2000 Sb., o zákazu dodávek pro jadernou elektrárnu Búšehr /sněmovní tisk 112/ - druhé čtení

Projednávání tohoto návrhu jsme přerušili dne 13. března 2019 na 27. schůzi Poslanecké sněmovny v obecné rozpravě. Připomínám, že návrh jsme v prvním čtení přikázali k projednání hospodářskému výboru jako výboru garančnímu. Dále byl tisk přikázán výboru pro obranu, výboru pro bezpečnost, výboru pro evropské záležitosti, zahraničnímu výboru a rozpočtovému výboru. Prosím, aby místa u stolku zpravodajů zaujali – a už zaujal za navrhovatele poslanec Vojtěch Filip a již zaujal i zpravodaj garančního výboru poslanec Roman Kubíček.

Nyní budeme tedy pokračovat v přerušené obecné rozpravě. Hlásí se do přerušené obecné rozpravy místopředseda Sněmovny Vojtěch Filip. Prosím.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji, vážený pane předsedající. Pane ministře, paní a pánové, já budu stručný. Od posledního projednávání ve druhém čtení došlo jenom k mírnému posunu, a to takovému, že Evropská unie dál podporuje své rozhodnutí neprodlužovat ani nezpříšňovat sankce vůči Íránské islámské republice. Naopak trvá na tom, aby ta rozhodnutí Rady 37/2016 a 1863/2015 byla řešena tak, že budeme hledat způsoby, jak rozšiřovat spolupráci s Íránem. Od té doby došlo jenom ke zhoršení vztahů mezi Íránskou islámskou republikou a Spojenými státy americkými. Sankce, které Spojené státy vyhlásily, rozšířily o tři osoby a jednu právnickou osobu. Tou ovládající osobou té právnické osoby a tou osobou fyzickou je syn íránského prezidenta Rúháního. To jsou rozdíly proti tomu poslednímu projednávání.

Jinak opakují to, co je v důvodové zprávě, jenom zdůrazňují. Ten zákon samotný je obsolentní, protože elektrárna v Búšehru je funkční, odpovídá mezinárodním standardům, a je tedy provozována. Z toho nevyplývá nic jiného. Jde spíše o to, jestli sledujeme naše národní zájmy, tedy možnosti rozšíření ekonomické spolupráce s Íránem, a jestli sledujeme ekonomické zájmy a politiku Evropské unie, jejíž jsme součástí. To znamená, abychom žádné sankce vůči Íránu neuplatňovali a naopak hledali způsoby, jak tyto věci řešit, aby se rozšířila ekonomická spolupráce. Zájem českých firem na spolupráci s Íránem existuje, ale stejně žádnou dodávku do dostavěné elektrárny v Búšehru udělat nemůžeme, protože takový požadavek tam není, a to, co jsme tam mohli dodávat, tam dodaly jiné státy Evropské unie, a to včetně dodávek ze Spojených států amerických.

Tolik tedy ode mne v rozpravě ve druhém čtení.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: S faktickou poznámkou – jsme v obecné rozpravě, takže s faktickou poznámkou pan poslanec Dominik Feri. Ale jestli, pane zpravodaji, chcete s přednostním právem, tak půjdete po faktické poznámce. Ano. Prosím.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo. Pan místopředseda Filip si odpovídá na otázku, kdo je náš strategický partner na Blízkém východu, trochu jinak než já, a proto dávám

návrh, abychom tento návrh zákona ve třetím čtení zamítli, a zároveň procedurální návrh, abychom přerušili projednávání tohoto tisku do 7. listopadu 2119. Díky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ještě jednou, takže návrh na zamítnutí a druhý návrh...

Poslanec Dominik Feri: Zamítnutí, a přerušit do 7. listopadu 2119.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Sedmého listopadu dva tisíce? (Hlas: 119.) Dva tisíce sto devatenáct, aha. (Pobavení v sále.) Ano, přerušení. To je ovšem procedurální návrh, takže o něm budeme muset hlasovat neprodleně.

Jinak upozorňuji, že mám tady přihlášeného s přednostním právem pana zpravodaje a následně ještě paní poslankyně Jana Černochová. Takže já zagonguji, svolávám poslance – žádost o odhlášení, takže vás odhlásím. (Poznámky z pléna.) Prosím? Procedurálně? Tak prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Ne že bych chtěla nějak zpochybňovat návrh pana poslance Feriho, ale myslím si, že funkční období této Poslanecké sněmovny, pokud nebudou předčasné volby, je do roku 2021, a dávám tedy k úvaze, jestli by si pan poslanec Feri neosvojil můj procedurální návrh na přerušení do konce funkčního období Poslanecké sněmovny.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Pan poslanec si nechce osvojit váš návrh, jak tak na něj koukám, tady na mě gestikuluje. (Poznámka mimo mikrofon.) Vy ho máte? Je to teď váš návrh?

Poslankyně Jana Černochová: Ano, pokud si ho pan poslanec Feri neosvojil, tak tento návrh navrhuji já. Navrhuji přerušení tohoto bodu procedurálně do konce funkčního období Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR v roce 2017 až 2021.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře. Budeme tedy hlasovat, já budu přísný, budeme tedy hlasovat o obou návrzích, protože jinak, kdyby to byl váš nový návrh, tak byste měla v rozpravě postupně dostat prostor, protože původně jste jenom nechala posuzovat návrh, ale budeme hlasovat, protože před vámi byli v pořadí ještě jiní poslanci. Ale dobře, já budu přísný, takže budeme hlasovat i o vašem návrhu následně, přestože byste ho měla přednést potom až v pořadí těch řečníků. Tak. Prosím.

Poslankyně Jana Černochová: Pane místopředsedo, to není o vaší vstřícnosti. Já jsem dala procedurální návrh, pozměňovací návrh k návrhu, který tady zazněl, před hlasováním o proceduře. To není o vaší vstřícnosti. Vy musíte dát o mém návrhu hlasovat a jindy to říct nemůžu.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Ale máme nějaké pořadí řečníků v souladu s jednacím řádem. Ale já se s vámi nebudu přehádávat, takže budeme hlasovat o obou návrzích, ať to tady rozlouskneme. Takže pan poslanec Dominik Feri navrhuje, abychom

hlasovali o přerušení tohoto tisku do 7. listopadu 2119. Prosím. Vy máte protinávrh, chcete říct. Dobře.

Poslankyně Jana Černochová: Ano! Tím pádem máte dát, pane místopředsedo, už byste se to mohl naučit, sakra, jste tady dva roky!

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Prosím vás, nepoučujte mě tady. Takže... (Připomínky z pléna.) Přesně, já jsem nezaslechl slovo protinávrh, paní poslankyně, takže budme přesní. A nezaslechlí to tady poslanci v celém sále. Takže se prosím vás držme toho a nenapadejte mě tady. Naopak prosím všechny poslance, dávejte návrhy přesně, abychom o nich měli jak hlasovat.

Takže pojdme zpátky k tomu hlasování. Takže nejdříve budeme hlasovat o návrhu paní poslankyně Jany Černochové. Teď bylo řečeno, že je to protinávrh, takže teď je to správně hlasovatelné.

Takže paní poslankyně Černochová navrhuje přerušit tento bod do konce funkčního období Poslanecké sněmovny.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 280, přihlášeno 122 poslanců, pro 34, proti 48. Návrh byl zamítnut.

Budeme tedy hlasovat o původním návrhu na přerušení tohoto tisku do 7. listopadu roku 2119.

Já zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 281, přihlášeno 123 poslanců, pro 17, proti 55. Návrh byl zamítnut.

Budeme tedy pokračovat v obecné rozpravě a s přednostním právem se hlásí jako zpravodaj pan poslanec Roman Kubíček. Prosím. A upozorňuji, že máme čtyři minuty.

Poslanec Roman Kubíček: Určitě. Děkuji, pane předsedající. Já jenom shrnu, jak probíhalo jednání. Přijato bylo několik usnesení, projednávalo to šest výborů, byl to výbor hospodářský, výbor pro bezpečnost, výbor rozpočtový, zahraniční výbor, výbor pro obranu a výbor pro evropské záležitosti. Dva z těchto výborů – hospodářský a výbor pro bezpečnost – přijaly usnesení a ostatní usnesení výborů jsou, buď že přerušily projednávání, rozpočtový výbor udělal usnesení, že se dále nebude zabývat. V podrobné rozpravě načteme usnesení jednotlivých výborů. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak, a s přednostním právem – pardon, vystoupí paní poslankyně ve standardní obecné rozpravě – Jana Černochová. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Jana Černochová: Děkuji. Já bych chtěla poučit vás, pane místopředsedo, i vašeho kolegu, který tady na mě gestikuloval. Já nemusím vyřknout, že se jedná o protinávrh. To přece dává smysl z logiky věci, když reaguji na pana poslance Feriho. Ale navíc jsem slovo protinávrh i zmínila. Ale to je jedno.

Jak už tady správně řekl pan poslanec Kubíček, tento zákon je přerušovaný na výboru pro obranu, k doprojednání zahraničním výborem, zahraniční, rozpočtový a hospodářský výbor jej mají také přerušovaný, bezpečnostní výbor doporučil tento návrh zamítnout. Výbor pro evropské záležitosti zákon projednal, nepřijal žádné usnesení.

Jsem nejenom předsedkyně výboru pro obranu, ale i členka výboru pro bezpečnost, takže si myslím, že zcela v souladu s tím, co si přeje bezpečnostní výbor, zde mohu procedurálně navrhnout, pane místopředsedo, abychom tento návrh zákona přerušili ve – abychom tento návrh ve třetím čtení zamítli. Nemůžeme o tom hlasovat ve druhém čtení, musíme o tom hlasovat ve třetím čtení. Takže navrhuji zamítnutí tohoto návrhu ve třetím čtení.

Zároveň bych chtěla reagovat na to, co tady bylo řečeno navrhovatelem, panem místopředsedou Poslanecké sněmovny Filipem, který pro mě překvapivě tady tak hezky mluvil o té Evropské unii a o tom, jak bychom měli jako poslanci a poslankyně brát v potaz to přání Evropské unie, vycházet Íránu vstříc. Je to docela překvapení od kolegy, který tady zastupuje Komunistickou stranu Čech a Moravy. Protože jsem vždycky měla za to, že oni jsou tou stranou, která příliš není proevropská, která se příliš na různé směrnice, normy, usnesení Evropského parlamentu, případně evropských institucí neodvolává. Takže mě to překvapilo, že když se to komunistům hodí, tak je jim dobrá i Evropská unie.

Každopádně jako člověk, který se věnuje dlouhé roky oblasti obrany a bezpečnosti, bych nedoporučovala přijetí této normy, a to v žádné podobě, protože si skutečně myslím, že... a jsem ráda, že je tady přítomen i pan ministr zahraničních věcí, protože je opakovaně v různých dokumentech, které se týkají zahraniční politiky, tak Česká republika má jiný okruh zemí, se kterými chce spolupracovat. Tyto země jsou nějak definované a myslím si, že jakékoli – (Předsedající vstupuje do řeči: Tak já se vám omlouvám, paní poslankyně. Máme 13 hodin. Já vás nechám doříct větu klidně.) – že jakékoli rozhodnutí jiného typu by nám mohlo způsobovat problémy.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak vidíte, že jsem přísnost sama, nechal jsem doříct větu. (Poslankyně Černochová mimo mikrofon: Děkuji.) Prosím. Tak jsme si vyměnili úsměvy teď nakonec, což je dobře.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, před vyhlášením polední přestávky mám pro vás ještě jedno organizační sdělení k průběhu našeho jednání zítra, v pátek 8. listopadu 2019. Jednání zahájíme v 9 hodin 38. schůzí Poslanecké sněmovny. V 9.15 bude následovat 36. schůze Poslanecké sněmovny a dále 37. schůze Poslanecké sněmovny. Poté budeme pokračovat 35. schůzí Poslanecké sněmovny. Takže doufám, že jste se v tom vyznali, a já přerušuji do 14.30 hodin, kdy začnou interpelace. A přeji dobrou chuť.

(Jednání bylo přerušeno ve 13.01 hodin.)

(Jednání pokračovalo ve 14.30 hodin.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobré odpoledne, vážené kolegyně, vážení kolegové, dalším bodem dnešního jednání jsou

318. Ústní interpelace

které jsou určeny předsedovi vlády České republiky a ostatním členům vlády.

Dovolte mi, abych přečetl omluvy. Paní poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková se omlouvá dnes od 14.30 hodin do konce dnešního jednání z pracovních důvodů, pan poslanec Marek Novák se omlouvá dnes od 15 do 19 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Petr Sádovský dnes od 14 hodin do konce jednání z pracovních důvodů, paní poslankyně Ivana

Nevludová ze zasedání Poslanecké sněmovny dnes od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Marian Bojko dnes od 15.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan ministr vnitra Jan Hamáček z jednání Poslanecké sněmovny dnes z odpoledního jednání z pracovních důvodů, pan poslanec Stanislav Juránek ze zdravotních důvodů do konce tohoto týdne, pan poslanec Petr Třešňák od 14.30 do 17 hodin z pracovních důvodů, pan poslanec Pavel Juříček od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, ministr zahraniční Tomáš Petříček dnes od 17 hodin do konce jednání z pracovních důvodů a pan poslanec Jan Zahradník z odpoledního jednání z pracovních důvodů.

Dnes bylo za účasti ověřovatelky vylosováno pořadí poslanců, v němž budou vystupovat a podávat ústní interpelace nejprve na předsedu vlády Andreje Babiše či na vládu České republiky, poté na ostatní členy vlády. Seznamy poslanců podle vylosovaného pořadí vám byly rozdány do lavic. Upozorňuji interpelující poslance i interpelované členy vlády, že ihned po ukončení interpelací na omluveného předsedu vlády budou následovat interpelace na členy vlády.

Nyní dávám slovo panu poslanci Dominiku Ferimu, který byl vylosován na prvním místě, aby přednesl ústní interpelaci na předsedu vlády České republiky Andreje Babiše, a připraví se paní poslankyně Jana Krutáková. Prosím, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Pane místopředsedo. Vážený pane nepřítomný předsedo vlády, dneska mi vlastně poprvé nevadí, že tady nejste, protože budu požadovat komplexní odpověď a nebudete tím pádem omezen limitem pěti minut a budete se moci trochu rozmáchnout v písemné odpovědi.

My jsme tady včera posunuli do výboru dva návrhy, dva zásadní tisky týkající se řešení exekucí a budoucnosti exekučního systému v České republice. A mě by zajímal váš komplexní postoj k této věci. To znamená, zdali si myslíte, že ten vládní návrh je vyčerpávající, jestli řeší danou problematiku koncentrací exekucí dobře, co považujete za dobré na návrhu číslo 295, sněmovního tisku číslo 295, anebo jestli si myslíte, že by z těchto dvou tisků měla vzejít nějaká kompromisní varianta, na které bychom se tu dokázali všichni shodnout.

Prosím vás o odpověď do mé datové schránky. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. Na interpelaci bude odpovězeno v souladu s jednacím řádem do 30 dnů.

Než předám další slovo paní poslankyni Janě Krutákové, přečtu další omluvy. Pan poslanec Lukáš Černožský se omlouvá z dnešního jednání od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Martin Jiránek dnes od 14.30 do 18 hodin z důvodu jednání, pan poslanec Michal Ratiborský dnes od 14.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů a pan poslanec Radek Holomčík dnes od 14.30 hodin do konce jednacího dne, a to z následujícího důvodu: protest proti výrokům premiéra České republiky, které naznačují, že pohrdá Parlamentem, parlamentní demokracií a ústavním pořádkem naší země.

Prosím, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Krutáková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane nepřítomný premiére, donesly se ke mně poměrně znepokojující informace ohledně průběhu projednávání odpadové legislativy v Legislativní radě vlády. Nerada však pracuji

s domněnkami, a ráda bych se tedy zaměřila na fakta. Ráda bych vás tímto požádala o zápisy z projednávání odpadové legislativy v Legislativní radě vlády, případně také o krátké vysvětlení, co konkrétně bylo tím stěžejním problémem na radě v září, co se podařilo tak rychle odstranit, že v říjnu Legislativní rada vlády odpadovou legislativu hladce schválila.

Předem děkuji za písemnou odpověď, ideálně do mé sněmovní mailové schránky. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Opět bude odpovězeno v souladu s jednacím řádem.

Dalším v pořadí je pan poslanec Tomáš Martínek s interpelací ve věci negativního vlivu dolu Turów na životní prostředí v Libereckém kraji a souvisejících nákladů. Prosím.

Poslanec Tomáš Martínek: Vážený nepřítomný pane premiére, důlní činnost v polském hnědouhelném dole Turów způsobuje dlouhodobé významné negativní dopady na životní prostředí v České republice. Z toho nejhorší dopady jsou na podzemní vody. Již v současnosti v postižené oblasti dochází k vysychání studní, a tím i významnému úbytku pitné vody. Postižení občané, obce, Liberecký kraj i Česká republika v této souvislosti vynaložili již desítky milionů korun českých. Do budoucna v případě prodloužení těžební činnosti a zahloubení dolu je zde bezprostřední hrozba ztráty pitné vody pro desítky tisíc občanů Libereckého kraje a v této souvislosti se hovoří o částce dosahující až 2 miliardy korun českých, které by měly být dle všeho opět hrazeny z veřejného rozpočtu, a to i přesto, že dle unijní legislativy má tyto náklady hradit Polsko.

S ohledem na výše uvedené bych se proto touto cestou rád zeptal: 1. Jakým způsobem Polsko České republice dosud nahrazovalo náklady, které Česká republika a čeští občané vynaložili v souvislosti s činností dolu Turów? 2. Kdo a z čeho zaplatí náklady na náhradní zásobování pitnou vodou? 3. Proč se proti chystané těžbě s tak zásadními dopady na naše území Česká republika doposud žádným způsobem aktivně nebránila?

Ještě bych doplnil, že již 30. října jsem poslal písemnou interpelaci na ministra životního prostředí Brabce, s ohledem na to, že běží lhůta na odpověď, kterou jsem stále nedostal, a termín 15. listopadu je termínem, kdy by měla Česká republika dát svoje stanovisko k rozšíření těžby, tak je doopravdy důležité znát vaši a ministrovu pozici co nejdříve.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Opět bude odpovězeno v souladu s jednacím řádem. Já bych poprosil, aby byl v jednacím sále klid.

Přistoupíme k další interpelaci a to je interpelace pana poslance Jiřího Valenty ve věci přítomnosti předsedy vlády na jednání Poslanecké sněmovny. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane předsedo vlády, protože bych si velice nerad dělal jakékoliv závěry z novinářských zkratk nebo účelově sestříhaných reportáží některých našich televizí, musím se vás zeptat touto oficiální formou. Skutečně myslíte vážně, že přestanete chodit do Sněmovny, tak abyste se osobně a aktivně neúčastnil a nezapojoval do projednávání zákonů této země? Já nemohu tomuto vašemu vyjádření uvěřit, protože si myslím, že jistě penzum dobře odvedené práce pro naše

občany má koaliční vláda s podporou KSČM za sebou a bylo by velkou škodou takovýmto ústavně neslýchaným přístupem vše negovat.

V roce 2013 jste veřejně sliboval, že pokud budete poslancem, budete do Sněmovny chodit, a ne jako ti ostatní poslanci, co mají účast 40 % a vysedávají v bufetech. Vy dnes máte sněmovní účast 27 % a na poslaneckých interpelacích jsem vás nezaregistroval již snad po několik měsíců. Před rokem jsem vás zde také interpeloval s tím, že i účast členů vaší vlády na jednání Sněmovny i interpelacích je více než tristní. Slíbil jste, že s nimi promluvíte, ale sám jste jim od té doby dobrý příklad nedal. Tehdy jste totiž měl 34 % účastí při hlasování a dnes již těch zmíněných 27%. Jestli tedy váš mediální výrok platí a skutečně se již nechcete účastnit jednání Sněmovny, vzdejte se prosím svého poslaneckého mandátu ve prospěch náhradníka, nebo urychleně – a toto slovo zdůrazňuji – prosad'te klouzavý mandát, což jste i sám osobně navrhoval. Legislativní silou k tomu potřebnou zcela jistě při aktuálním rozložení politických sil disponujete, takže jakékoliv otálení v této věci mohou, a také jistě budou, naši občané považovat pouze za jakýsi trik, který vás zcela jistě není hoden. Děkuji za objasňující písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další v pořadí je pan poslanec Vojtěch Munzar ve věci řešení bytové krize. Přečtu omluvu. Pan poslanec Miroslav Rozner se omlouvá dnes od 14.30 do konce jednání. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane neustále nepřítomný premiére, od léta se neúčastníte interpelací, což znamená, že odpovědi na naše dotazy nejsou vaše autentické, ale jsou to de facto odpovědi úředníků a Úřadu vlády. Přesto vynesu svůj dotaz.

Jak budete řešit bytovou krizi a rostoucí ceny nemovitostí a nájmu, jaké funkční řešení máte připraveno? Odmítli jste zrušit daň z nabytí nemovitosti, a tím snížit náklady pro kupující na pořízení jejich bydlení. Místo toho zvyšujete poplatky na vklad do katastru, prosazujete novelu zákona o České národní bance, ve které jí chcete dát další pravomoci v oblasti regulace hypoték. Vaše vlajkové lodě neřeší bytové krize, půjčky pro mladé a program Výstavba nájemních bytů nefunguje, protože není o ně zájem.

Co se týče půjček pro mladé, tak podle mých informací Státní fond rozvoje bydlení evidoval do začátku října za tento rok pouze 347 žádostí, zejména na výstavbu rodinných domů, a tyto žádosti jsou v hodnotě 411 milionů korun. Přitom banky za celý minulý rok, pro vaši představu, poskytly hypotéky ve výši 15 miliard korun. Co se týče programu Výstavba, tak podle informací z října se sešlo jen 11 žádostí o dotaci v celkové výši lehce přesahující 80 milionů korun a o úvěr požádalo ještě méně obcí, a to pouze tři v celkové hodnotě 41 milionů korun. Na těchto číslech je vidět, že tyto vlajkové lodě politiky vlády v oblasti bydlení nic zásadního nevyřeší. Je to spíše, lidově řečeno, takovým plivnutím do rybníka.

Takže opakuji svůj dotaz. Jaké máte připravené další funkční řešení a kdy s ním přijdete? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Další interpelace bude interpelace paní poslankyně Věry Kovářové ve věci bílí koně na státní zemědělské půdě. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážený pane premiére, mrzí mě, že se vás opět nemohu zeptat osobně, jelikož jste se z ústních interpelací, pomalu již tradičně, omluvil. Je to nešťastné, že vás na interpelacích vidáme tak málo, protože témata, o kterých s vámi

poslankyně a poslanci chtějí diskutovat, jsou závažná a je potřebné na ně znát názor předsedy vlády, která se podle ústavního pořádku Poslanecké sněmovně zodpovídá.

Téma, které bych dnes ráda otevřela, se týká prodeje státní zemědělské půdy. V médiích jsem se totiž dočetla o specifickém podvodu, který teď popíšu. V období okolo roku 2010 pozemkový fond nabízel k odprodeji státní zemědělskou půdu. Tehdy byly podmínky prodeje striktně nastaveny tak, aby se pozemky nemohly dostat do rukou velkých firem. Odkoupit je mohly pouze fyzické osoby nebo například obce.

Novináři detailně popisují případ, kdy firma přišla s vychytralým nápadem a využila několik fyzických osob z rodinného okruhu jejího majitele, aby jejich prostřednictvím pozemky nakoupila. Firma těmto lidem – bílým koňům – poskytla milionové prostředky na nákup pozemků a bezprostředně po uplynutí pětileté lhůty, po kterou k ní měl stát předkupní právo, na sebe tyto pozemky od bílých koňů převedla. Tímto podvodným způsobem se velmi výhodně dostala k lukrativní zemědělské půdě.

Jak se tedy díváte na takové jednání? Může český stát usilovat o zneplatnění těchto podvodných transakcí? Je možné dokonce hovořit o trestní odpovědnosti aktérů této kauzy? Budou ze strany státu podány žaloby, nebo dokonce trestní oznámení? Co uděláte vy a vaše vláda pro to, aby se takovýmto podvodům zabránilo a aby nedocházelo k nežádoucí koncentraci zemědělské půdy? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Bude odpovězeno v souladu s jednacím řádem.

Dalším v pořadí, poslední dvě interpelace na premiéra České republiky, je pan poslanec Dominik Feri. První interpelace ve věci vymahatelnosti před rokem 2001. Prosím máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo. Vážený pane nepřítomný předsedo vlády, má druhá interpelace navazuje na tu první. Včera jsem tady ve svém projevu akcentoval, že bychom měli pracovat s konkrétními daty. A bohužel ve veřejném prostoru a i tady v Poslanecké sněmovně začíná zaznívat požadavek na zestátnění exekutorů. Což je samozřejmě politicky legitimní návrh, na druhou stranu bez důsledné analýzy toho, jak to tady před tím rokem 2001 vypadalo, se neobejdeme. V důvodové zprávě se v zásadě hovoří o vymahatelnosti na úrovni nějakých 3 %.

Mě by zajímalo, na čem jsou tato data založena, z čeho bylo čerpáno. Jistě, mohlo by se říci, že je to otázka spíše na paní ministryni spravedlnosti, ale vy jako předseda vlády to dokážete pojmout trochu komplexněji i pohledem jiných rezortů. A dále by mě zajímaly konkrétní odkazy na ty zdroje a nejlépe, kdybyste mi v elektronické podobě ty přílohy poslal.

Já s tímto tvrzením nemohu souhlasit. Myslím, že systém soukromých exekutorů je funkční, je rozhodně funkčnější než systém soudních vykonavatelů. Protože srovnáme-li 25 %, která vymohou soudní exekutoři, se 3 %, která vymohli tehdy na soudech, tak je to samozřejmě nesouměřitelné. Ale bohužel tento požadavek to začíná zazdívat a myslím, že bychom proti němu měli mít pádné argumenty založené na statistických údajích. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. A poslední interpelace, opět pana poslance Dominika Feriho, ve věci zákon o lobbování.

Poslanec Dominik Feri: Vážený pane nepřítomný předsedo vlády, v této interpelaci bych se rád dotázal na vývoj ohledně navrženého vládního návrhu zákona o lobbování, který

již byl do Sněmovny postoupen. Zajímá mě, kdy bude projednáván, a dále věcně, jaké politické argumenty byly sneseny pro to, aby byl z režimu zákona o lobbování vyřazen prezident republiky.

Prezident republiky je vrcholný politický činitel České republiky, má vliv na projednávání zákonů, ať už právní, to znamená například prezidentské veto, nebo i mimoprávní, to je ten samotný vliv na zákonodárce, na veřejné mínění a samozřejmě na jednotlivé aktéry. A myslím, že by měl být zahrnut do zákona o lobbování a zpracovávat lobbistickou zprávu.

Dále by mě zajímalo, z jakého důvodu jste odmítli do návrhu zákona o lobbování zařadit i jeho poradce, protože ti významně působí na prezidenta České republiky a měli by být rovněž vedeni v zákonu o lobbování. V zákonu o lobbování budeme vedeni podle tohoto návrhu my všichni. Všichni poslanci, jak tady sedíme. Dokonce i naši asistenti budou v rámci toho zákona zpracovávat nějakou lobbistickou zprávu a budou muset vlastně sdělovat, s kým se scházeli a o čem jednali. A pak tu máme prezidenta republiky, který by z toho měl být vyňat? Promiňte, myslím si, že asistenti pana prezidenta jednají o úplně jiných a zásadnějších věcech než moje slečna asistentka.

Děkuji za odpověď do mé datové schránky.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Opět bude odpovězeno v souladu s jednacím řádem písemně do 30 dnů. Upozorňuji Poslaneckou sněmovnu, že byly vyčerpány všechny přihlášky na předsedu vlády. Nyní budou následovat ústní interpelace na ostatní členy vlády.

Vyzývám pana poslance Tomáše Vymazala, aby přednesl interpelaci na ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha a zahájil tak blok odpovědí členů vlády na interpelace poslanců. Připraví se pan poslanec Jaroslav Martinů. Prosím máte slovo.

Poslanec Tomáš Vymazal: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, v současnosti existuje málo tak nezpochybnitelně prospěšných opatření, jako je laické použití Naloxonu při předávkování opioidy. Naloxonový program u problémových uživatelů opioidů však v České republice dosud není realizován. V akčním plánu národní strategie pro oblast závislostí sice figuruje pilotní projekt distribuce Naloxonu uživatelům opioidů, avšak jeho rozsah je omezen jak lokalizací, tak finanční dotací.

Naloxon je u nás v současné době navíc aplikován injekčně, přestože v České republice již existuje zaregistrovaná varianta ve formě nosního spreje s názvem Nixoid. Tato metoda aplikace s sebou nese zcela evidentní výhody, avšak Ministerstvo zdravotnictví a SÚKL stále nezajistily dostupnost této formy Naloxonu na českém trhu.

Pane ministře, plánuje Ministerstvo zdravotnictví zavést takzvaný take-home naloxonový program dostupný svědkům předávkování, a zachránit tak řadu lidských životů? Pokud ano, tak kdy? Nedostupný Nixoid totiž nezachrání nikoho.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, vážený pane poslanče, dovoluji si tedy odpovědět na vaši interpelaci. V úvodu bych chtěl připomenout, že vámi citovaný léčivý přípravek je určen k okamžitému

použití jako urgentní léčba známého nebo předpokládaného předávkování opioidy, které se projevuje respirační depresí nebo depresí centrálního nervového systému, v prostředí zdravotnických zařízení i mimo ně. Současně je třeba upozornit na to, že léčivý přípravek Nyxoid nenahrazuje akutní lékařskou péči. Tento léčivý přípravek je v České republice zaregistrován, není však doposud obchodován.

Problematika předávkování opioidy se bohužel nevyhýbá ani České republice a nabývá v posledních letech na významu, a to především v souvislosti s vlnou předávkování syntetickými opioidy, zejména ve Spojených státech amerických.

Chtěl bych poznamenat, že váš dotaz týkající se zajištění dostupnosti léčivého přípravku Nyxoid jako antidota pro případ předávkování opioidy má ve skutečnosti dvě polohy.

Jedna část otázky se týká zajištění dostupnosti tohoto přípravku pro orgány, které mohou přijít do styku s těmito látkami během své profesní činnosti, v České republice jde tedy zejména o pracovníky Celní správy, kteří jsou v první linii při kontrole podezřelých zásilek a jejich analýze, a můžou tak být vystaveni nežádoucím účinkům těchto nelegálních drog. Ministerstvo zdravotnictví ve spolupráci se Státním ústavem pro kontrolu léčiv vyvinulo snahu o zajištění dostupnosti tohoto antidota právě pro tyto prvosledové jednotky tak, aby byla zajištěna jejich bezpečnost a zároveň dodržen legislativní rámec výdeje a použití tohoto léčivého přípravku i zaškolení zdravotnických pracovníků, u nichž se předpokládá, že budou přípravek předepisovat. V tomto směru Ministerstvo zdravotnictví pokročilo v jednáních a měla by být pro tyto útvary zajištěna dostatečná zásoba tohoto přípravku, konkrétně 130 balení.

Druhá poloha vašeho dotazu se může týkat zajištění dostupnosti tohoto přípravku přímo uživatelům těchto nelegálních opioidů. V této souvislosti bych chtěl zmínit, že v návrhu Akčního plánu realizace Národní strategie prevence a snižování škod způsobených nebo spojených se závislostním chováním 2019–2021 je počítáno tedy s aktivitou sekretariátu Rady vlády pro koordinaci protidrogové politiky v podobě návrhu a případné realizace pilotního projektu, jak jste o tom hovořil, prevence předávkování prostřednictvím zajištění dostupnosti Naloxonu, což je účinná látka přípravku Nyxoid, uživatelům opioidů. Pro tuto aktivitu je vyčleněna částka 200 tisíc korun.

Na tomto místě je však třeba zmínit, že v první fázi musí jít skutečně o pilotní projekt, na kterém musí najít shodu všechny odborné společnosti a zainteresovaní odborníci. Musí být zajištěn distribuční řetězec tohoto přípravku v souladu s platnou legislativou a v závěru projektu musí být mimo jiné vyhodnocena efektivita tohoto záměru, a to zejména s ohledem na charakter tohoto přípravku v kombinaci s cílovou skupinou, pro kterou je v tomto případě určen. Z tohoto pohledu se tedy domnívám, že vyčleněná částka bude v první fázi odpovídat potřebám pilotního projektu, měla by stačit pro 200 uživatelů.

Bohužel zkušenosti z okolních zemí v této oblasti nejsou doposud jednoznačné. Z vyjádření lékařů může mít podání Naloxonu laikem bez následné lékařské péče i negativní zdravotní dopady. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Tomáš Vymazal: Děkuji za slovo. Já bych se vlastně chtěl zeptat, jestli máte nějakou deadline, jestli víte dokdy byste to chtěli rozjet. A druhá věc, jestli vy osobně budete tlačit na to, aby to právě bylo dostupné i laikům, nikoliv z rukou lékaře. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím, pane ministře.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji. Předpokládám, že ten pilotní projekt by měl být realizován v příštím roce, takže to je ta částka, která je pro to vyčleněna, 200 uživatelů. Ale jak jsem o tom hovořil, a to je samozřejmě skutečně vysoce odborná otázka, nikoliv, řekl bych, politická, abych toto rozhodl, je nutné tam brát v úvahu ony odborné otázky týkající se toho, jestli by tímto spíše nedošlo k nějakým negativním zdravotním dopadům, pokud by laik bez nějaké následné lékařské péče, bez péče toho odborníka tuto látku aplikoval. Takže myslím si, že ta debata se vede, tak jak mám informace od kolegů, s odborníky v této oblasti. Já určitě se tomu budu věnovat. Přiznám se, že samozřejmě to není věc, kterou bych úplně řešil v minulosti, ale díky této interpelaci se tomu budu věnovat a uvidíme, jak v praxi bude ten projekt realizován, co ukáže ten pilotní projekt, a případně vám dám další informace.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Než přistoupíme k další interpelaci, přečtu dvě omluvy. Paní poslankyně Lucie Šafránková se omlouvá dnes od 14.45 hodin do konce jednacího dne, pan poslanec Radek Rozvorál dnes od 15.00 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Dalším v pořadí je pan poslanec Jaroslav Martinů s interpelací na pana ministra Miroslava Tomana ve věci zkázy našich lesů. Prosím.

Poslanec Jaroslav Martinů: Hezký, dobrý den. Já si na pana ministra počkám na další schůzi. Takže to odkládám na další schůzi. Děkuji za pochopení.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Vít Kaňkovský s interpelací na pana ministra Adama Vojtěcha ve věci zdravotnické prostředky, jak dál. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne. Vážený pane ministře, obracím se na vás ve věci zásadního zpoždění přípravy české legislativy, která by měla reagovat na nové přísné evropské nařízení, které reguluje zdravotnické prostředky, tedy legislativy, která upravuje používání několika tisíc typů zdravotnických přístrojů a dalších zdravotnických prostředků, bez kterých české zdravotnictví nemůže fungovat ani den. Evropská legislativa k tomuto byla schválena v roce 2017 a nařízení Evropského parlamentu, Rady bude platit od 26. května roku 2020.

V tuto chvíli nemáme připraven zákon o zdravotnických prostředcích, respektive v legislativním plánu bylo určeno, že by řešení implementace evropského nařízení mělo být splněno, nebo by mělo jít do vlády, v květnu tohoto roku. Teď jsme v listopadu a doposud sem do Poslanecké sněmovny, a pokud vím, tak ani ještě není ukončeno, nebo možná teď končí, vnější připomínkové řízení, tedy v tuto chvíli nemáme připraven návrh zákona, který bude řešit tuto problematiku.

Chci se vás zeptat, pane ministře, kdy sem dorazí tento návrh zákona, vím, že bude jednat o dva zákony, o dva návrhy zákonů, a chci se vás zeptat, jak budeme řešit to přechodné období. Protože tak jak známe délku legislativního procesu, a toto není úplně jednoduchá problematika, tak už je takřka jisté, že do 26. května 2020 zde nebudeme mít platnou legislativu, která bude upravovat nakládání se zdravotnickými prostředky. Je potřeba si

uvědomit, že se to týká nejenom těch poskytovatelů, kteří s nimi nakládají, ale také se to týká českých výrobců zdravotnických prostředků. Takže budu rád za vaši odpověď. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. A poprosím pana ministra o odpověď. Máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci. Pane poslanče, děkuji za tuto interpelaci. Samozřejmě já také nejsem úplně spokojený s tím, že ten čas je takový, jaký je, jak jste o tom hovořil. Na druhou stranu bohužel jsem tuto konkrétní problematiku v nějaké míře zdědil. Lidé, kteří za to byli odpovědní, už nejsou na Ministerstvu zdravotnictví, příliš v tom neudělali, takže jsme tam měli určité zdržení, to je pravdou. Ale pracujeme na tom velmi intenzivně. Ta legislativa je skutečně ve finální fázi meziresortního připomínkového řízení a půjde na vládu ještě v listopadu.

Možná jenom krátce k té genezi. Je pravdou, že byla přijata dvě nařízení, která mají ale odlišnou účinnost. Nařízení o zdravotnických prostředcích bude účinné od 26. 5. 2020, je adaptováno formou nového zákona o zdravotnických prostředcích, jak říkám, teď probíhá finální fáze vypořádání meziresortního připomínkového řízení a určitě v listopadu půjde na vládu a poté do Sněmovny. Takže věřím tomu, že pokud společně budeme mít zájem, Sněmovna by měla mít šanci návrh projednat velmi brzy, ideálně ještě před koncem roku, případně na začátku ledna. Nařízení o diagnostických zdravotnických prostředcích in vitro bude účinné až od května 2022, proto je nyní stávající zákon upravován tak, aby na toto přechodné období pokryl regulaci v oblasti in vitro diagnostik.

Nyní připravovaný zákon o zdravotnických prostředcích upravuje pouze oblasti, které nejsou evropským nařízením řešeny, nebo je nařízení ponechává na úpravě členských států. To se týká zejména stanovení působnosti správních orgánů a skutkových podstat přestupků a stanovení sankcí. Dále jsou upravovány oblasti čistě národní. To se týká zejména oblastí předepisování, výdeje, používání zdravotnických prostředků a rovněž poskytování servisu. Příprava návrhu zákona byla konzultována s dotčenými subjekty tak, aby v rámci nového návrhu zákona byly odstraněny nedostatky identifikované v dosavadní úpravě, což vím, že i poslanci v tomto směru měli určité připomínky v rámci zejména servisování zdravotnických prostředků.

Ta problematika je poměrně složitá, jak jste správně řekl, a bylo nutné se vypořádat se všemi, v mnoha případech odlišnými, návrhy různých skupin a stakeholderů. My v tomto uvažujeme tak, že chceme mít maximální shodu. A i to samozřejmě vedlo k nějakému prodloužení a vyšší časové náročnosti. Ale věřím tomu, že skutečně toto zvládneme.

Pokud by k tomu nedošlo, tedy k přijetí toho zákona v dané implementační lhůtě, to znamená tedy do 26. 5. 2020, tak vzhledem k tomu, že jde o nařízení, které je přímo aplikovatelné, tak by se postupovalo podle daného nařízení, které se může v tomto směru aplikovat. A jak říkám, ten návrh řeší věci, které nejsou v tom nařízení přímo řešeny z hlediska zejména sankcí a podobně. Takže určitě je dobře, abychom ten zákon přijali, ale pokud by nebyl přijat, tak to nařízení je možné přímo aplikovat a postupovat v souladu s ním. A já věřím, že tomu, že ten časový rozdíl nebude nikterak zásadní. Mrzí mě to také, že tam je určité zpoždění. Není to skutečně jednoduchá materie, ale myslím si, že kolegové, kteří na tom pracují, dělají maximum v tuto chvíli.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Ještě jednou hezké odpoledne. Pane ministře, děkuji vám za vaši odpověď. Vážím si toho, že přiznáváte, že to je zásadní problematika, že je obtížná, ale bohužel jste mi nahrál trošku na smeč. Vy jste se zmínil o tom, že jste to v nějaké kondici přebral. Samozřejmě to je pravda, ale také je pravda, že to nařízení vyšlo v květnu 2017, poměrně krátce před volbami. Vy jste se pak velmi rychle stal ministrem zdravotnictví a také jste se velmi rychle zbavil některých těch odborných týmů, které na ministerstvu pracovaly. To znamená, svádět to dneska na ně, že oni jsou na to zodpovědní, mně připadne poněkud nevhodné.

Naopak bych se chtěl zeptat, zda určitá personální vyprahlost v odborné sekci ministerstva týkající se právě zdravotnických prostředků není třeba určitým důvodem k tomu, že se příprava adaptace evropského nařízení protáhla.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan ministr odpoví. Prosím.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za ten dotaz. Myslím si, že to takto není a že skutečně to není o tom, že by ti lidé, kteří za to nesli odpovědnost, na tom pracovali, a pak byli najednou nějak odejiti a něco předali po sobě. Zkrátka nepředali nic. Ale já to nechci řešit, to je zkrátka nějaká historie, tak to bylo. Myslím si, že řada lidí, kteří pracují v této oblasti, by to mohla potvrdit. Ale to je historie a je to zejména už moje odpovědnost. Já se na to nechci nějak vymlouvat, jenom říkám, jaká byla historie.

My, když jsme to převzali, tak jsme dělali maximum, pracujeme na tom, myslím si, že to není otázka nějaké personální vyprahlosti, že dnes na ministerstvu jsou odborníci, kteří jsou schopni se tomuto věnovat, pracují na tom ve spolupráci s odborníky ze Státního ústavu pro kontrolu léčiv. To znamená, ten zákon je připraven, je odpracován, je tam teď, jak říkám, ve fázi meziresortního připomínkového řízení, vypořádání a bude připraven tak, aby splnil veškeré požadavky na odborné náležitosti. Myslím si, že v tomto směru tady žádný problém není.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je poslanec Jan Čížinský s interpelací na pana ministra Richarda Brabce ve věci stanoviska České republiky k pokračování těžby v polském dole Turów. Prosím.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, navazuji na interpelaci kolegyně Adamové Pekarové ve věci rozšiřování polského dolu Turów, která tu proběhla 17. října 2019. Pro kolegy, kteří tuto kauzu nesledují, shrnuji. Jde o rozšiřování hnědouhelného dolu v těsné blízkosti hranic s významnými negativními dopady na životní prostředí především v Libereckém kraji. Příští týden vyprší lhůta, během které má Česká republika zaslat polské straně své závěrečné stanovisko k plánu na pokračování těžby.

Vy, pane ministře, jste ve své odpovědi na zmíněnou interpelaci uvedl: "Uděláme všechno pro to, abychom obhájili zájmy českých občanů, třeba i kdybychom měli jít do nějakého soudního sporu." Podle mých informací ale vaše ministerstvo má připraveno kladné závěrečné stanovisko, a to přesto, že podle expertů nebylo prokázáno, že opatření, která Polsko navrhuje k zabránění dopadů na občany České republiky, budou skutečně účinná. Jde zejména o tu clonu, která má zabránit úbytku podzemní vody. Pochybnosti jsou ale také ohledně projektu náhradního zásobování pitnou vodou, jeho financování a dostatečné kapacity.

Vy sám jste, pane ministře, v odpovědi kolegyni zmínil průtahy v předávání informací z polské strany. Chci se vás proto zeptat, jestli jste s polskou stranou jednal o prodloužení termínu, do kterého má Česká republika zaslat své stanovisko, a případně s jakým výsledkem. Pak bych se rád zeptal, co vaše ministerstvo vede k návrhu kladného stanoviska k projektu, který má tak zásadní negativní dopady na Českou republiku. Prohlásil jste, že jste připraven obhájit zájmy občanů i za cenu soudního sporu. Já bych považoval vydání negativního stanoviska nebo aspoň oddálení termínu vydání stanoviska za primární nástroj, jak zájmy občanů hájit. Proč Česká republika nevyužívá zákonných možností a další těžbě s likvidačními dopady na pitnou vodu se aktivně nebrání? Poprosím o odpověď, pane ministře.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Děkuji za ten dotaz. Já jsem dopoledne při těch písemných interpelacích k Uherskému Ostrohu říkal, že si myslím, že je to nějaká sedmá interpelace k Uherskému Ostrohu. A myslím, že tohle je možná desátá interpelace k Turóvu. Takže to téma je určitě známé.

Já vás chci, pane kolego, vaším prostřednictvím, pane předsedající, ujistit, že to, co jsem říkal na minulých interpelacích paní kolegyni Adamové Pekarové, i to, co jsem říkal vašim kolegům z různých politických stran ohledně hájení zájmů českých občanů, tak to bude do posledního puntíku dodrženo. Mně trochu překvapuje, že vy už víte, jaké stanovisko vydá Ministerstvo životního prostředí, protože to v této chvíli nevím ani já. A hlavně bych chtěl uvést, že to stanovisko nebude souhlasné ani nesouhlasné. Pokud bude vydáno v tom termínu, a tady já říkám, že skutečně byl dokonce po několika jednáních s polskou stranou ten termín 15. listopadu 2019 domluven jako termín, zdůrazňuji, zatím konečný s tím, že byl už několikrát posunut. To znamená, to nebyl první termín. My už jsme to stanovisko měli vydat daleko dříve polské straně, a protože polská strana zpozdila řadu podkladů, tak my jsme také stanovisko řekli, že toho 15. listopadu 2019 je termín už kompromisní. Takže to rozhodně není první termín.

Já ale chci hlavně zdůraznit jednu věc. Bude se jednat, pokud bude vydáno to stanovisko, tak se bude jednat o souhrn naprosto jasných konkrétních požadavků na polskou stranu v oblasti vody, hluku, ovzduší a poklesu terénu, především samozřejmě té vody, které požadujeme zahrnout do polského rozhodnutí a plnit po investorovi záměru. A teď řeknu věc, která je úplně zásadní, a my ji máme samozřejmě i zkonzultovanou právně. Pokud bychom žádné stanovisko nevydali, případně vydali negativní stanovisko – ono to skutečně v těch mezistátních EIA nefunguje tak, že by bylo pozitivní nebo negativní – nebo ho vydali se zpožděním, tak by polská strana s největší pravděpodobností nebyla nijak vázána žádné požadavky převzít. To znamená, že – (Předsedající omylem vypnul mikrofon řečníkovi: Pardon.) Nevzal jsem si to osobně, ještě mám dvě minuty. (Předsedající: To se mi ještě nestalo.) Ale nezkoušejte to na mně, pane předsedající. Byl to hezký pokus. Ale já to tedy urychlím, беру to jako varování.

My jsme tohle ověřovali, a skutečně tam hrozí největší riziko, že kdyby skutečně došlo k dalšímu zpoždění toho stanoviska z naší strany, tak by polská strana prostě vyhodnotila, že Česká republika žádné stanovisko nedává, to my už jsme si vyzkoušeli z těch minulých jednání v rámci územního plánu Bogatynie, a ten proces by byl úplně zakončen a my bychom tam neobhájili vůbec nic.

My jsme po polské straně několikrát požadovali doplnění informací a ten termín, jak jsem říkal, se také několikrát posouval. A v této chvíli mohu říct po velmi náročných dvoudenních expertních jednáních, která velmi ocenil i Liberecký kraj a zástupci obcí, že tvrdostí jednání z české strany jsme získali v této chvíli maximum možných informací o vlivech záměru včetně podoby těsnicí stěny. Například v oblasti vod se investor zavázal rozšířit stávající monitoring, bude Českou republiku informovat o vývoji hladin podzemních vod před a za stěnou a v případě negativního vlivu přijme efektivní nápravná opatření. Momentálně se dokonce jedná o možnosti dodat vodu z Bogatynie, protože oni říkají, že v případě, že by skutečně Česká republika vodu neměla, tak jsou připraveni ji vlastně daleko rychleji dodat, než by se dělalo nějaké náhradní řešení, které se na začátku mínilo přes Jizerské hory nebo CHKO Jizerské hory. Ale oni především říkají, že udělají taková opatření, že k poklesu vody nedojde, ale jsou připraveni kompenzovat vše.

Co se týká soudního sporu, jsme stále k němu připraveni. To je potřeba říct. Tímhle stanoviskem se nezbavuje Česká republika možnosti využít soudního sporu a samozřejmě možnost soudního sporu jsou připraveny využít i obce, případně kraj, případně spolky. To znamená, že pokud by naše požadavky nebyly převzaty, zcela splněny, ať už nyní, nebo následně, tak samozřejmě je tady vždycky možnost soudního sporu ať už u Evropské komise, nebo případně u polského soudu. To znamená, že v této chvíli jednáme, zítra bude probíhat další jednání s obcemi, s krajem, a jednáme i nadále s Ministerstvem zahraničních věcí a stále je týden do vydání stanoviska, takže nám ten týden ještě nechte na další jednání. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji, pane ministře. Ještě jednou se omlouvám za nedopatření, kdy jsem chtěl vypnout zvuk sám sobě a vypnul jsem ho vám.

Pan poslanec má zájem o doplňující otázku.

Poslanec Jan Čížinský: Já bych se chtěl dozeptat. Není tedy jednodušší říci, že těžba je tak riskantní, že s ní Česká republika nesouhlasí, a případně dodat, proč samozřejmě nesouhlasí, a že jediné podmínky, které by byly, tak jsou vlastně stejně riskantní? Protože všichni víme, co se stane, když se někde těží, co se všechno slíbí a jak to potom nakonec dopadne. Není nejjednodušší prostě říci, že Česká republika nesouhlasí, protože všechna opatření, která jsou navrhovaná, nejsou stoprocentní?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Pane kolego, vaším prostřednictvím, pane předsedající, vy se dlouhodobě zabýváte oblastí životního prostředí. Podívejte se prosím na legislativu mezistátní EIA a na možnosti, které dává. Tam je ten největší problém. Rovnou říkám, že podobná situace je například Rakousko versus Česká republika, jaderné elektrárny a tak dále. Věc má nějaké možnosti. Mimochodem i Německo, protože ta oblast je trojmezí, se nějakým způsobem chová. My se ve chvíli, kdy bychom dali rovnou nesouhlasné stanovisko a vůbec se nebavili o podmínkách, můžeme dostat do velkého rizika, že vlastně nevyjednáme vůbec nic. A pak se může stát, že někde neuspějeme, protože další věci můžou vždycky následovat. To je to, co chci říct. A věřte, že to máme zkonultováno s celou řadou právníků, máme naše chování, naši strategii domluvenou i s Libereckým krajem, jakým způsobem dál postupovat. Protože si řekněme, že dneska fanfarónsky říct jasně, v žádném případě s tím souhlasit prostě nebudeme, tak můžeme dosáhnout akorát toho, že záměr bude realizován v plném rozsahu bez našich podmínek, a to je to největší riziko.

Znovu říkám, možnost soudního sporu tady dále existuje. A já vůbec nevylučuji, že to bude dnes napadeno dalšími subjekty, ale my, a to jsme zažili už několikrát, když rezignujeme na jednání a řekneme, že s tím a priori nesouhlasíme, byť tomu nedáme nějaké další zdůvodnění, tak záměr se klidně může realizovat, protože se realizuje na území Polska, ne na území České republiky. Může se realizovat a možnosti České republiky si vyjednat nějaké lepší podmínky se potom limitně blíží nule.

Takže věřte, neustále po právní i věcné stránce sledujeme všechny scénáře a nic v této chvíli není vyloučeno. (Předsedající upozorňuje na čas.) A obhájíme zájmy našich lidí, to mi věřte, ze všech sil.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Čas, pane ministře, děkuji. Dalším v pořadí je paní poslankyně Karla Maříková s interpelací na pana ministra Jana Hamáčka. Prosím, máte slovo.

Poslankyně Karla Maříková: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, web Česká justice informoval, že policie má získat pravomoc shromažďovat citlivé údaje, aniž by měla konkrétní podezření. Citlivé údaje o politických názorech, přesvědčení, náboženství, ale i o členství v odborech, či dokonce sexuální orientaci by mohla shromažďovat policie, aniž by šetřila podezření z konkrétního trestného činu. Policie zatím tuto pravomoc nemá a je omezena ustanovením, které jí to umožňuje pouze, je-li to nezbytně nutné pro účely šetření konkrétního trestného činu nebo přestupku. Nově má policii postačovat přesvědčení, že je to potřebné pro předcházení hrozbě terorismu. Novinku obsahuje novela zákona o policii, kterou Ministerstvo vnitra předkládá vládě. Z důvodové zprávy vyplývá, že policie usiluje o tuto novou pravomoc proto, aby tak mohla činit dlouhodobě a shromažďovat při této činnosti množství citlivých dat. Nikde však není vysvětleno, jak bude s takovým množstvím informací nakládáno.

Ptám se tedy, jak policie bude s těmito daty nakládat a jak například budou zabezpečeny proti úniku či zneužití. A jak bude taky ošetřen výmaz v případě, že se u sledované osoby podezření na možnou radikalizaci neprokáže? A jaký policejní útvar se tímto bude zabývat? Vznikne nový? A komu bude podléhat? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Na interpelaci bude odpovězeno písemně v souladu s jednacím řádem. Přečtu omluvu: paní poslankyně Taťána Malá se omlouvá dnes od 15 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Interpelaci vznese pan poslanec Jakub Janda na pana ministra Roberta Plagu. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jakub Janda: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, obracím se na vás v záležitosti neposkytnutí konkrétní dotace pro SK Benešov, přičemž podobných případů může být i více. Zmíněný sportovní klub čerpal dotační prostředky v rámci programu Můj klub 2018, nebyl však dále uznán způsobilým pro získání dotace v navazujícím programu Můj klub 2019. Důvodem má být pochybení na straně SK Benešov, konkrétně pak nepředložení vyúčtování dotace za rok 2018 řádným způsobem a včas, to je do 15. 2. 2019. To bylo jistě chybou, nicméně dle právního názoru nikoliv důvodem pro odepření celé dotace na rok následující. Povinností MŠMT totiž bylo SK Benešov vyzvat, aby zjednal nápravu a doklady ve stanovené lhůtě poskytl. To se ale nestalo, přestože to předpokládají materiály MŠMT i zákon o rozpočtových pravidlech č. 218/2000 Sb.

Jsem přesvědčen, že bez toho nelze automaticky uplatnit ani ustanovení podmínek pro dotace na rok 2018, tedy že v případě nevyúčtování čerpané dotace žadatel přijde o dotaci na příští rok. Za nešťastný považuji postup MŠMT mimo jiné i proto, že zmíněné dotační programy jsou primárně určeny na podporu sportovních aktivit dětí a mládeže ve věku do 23 let.

Rád bych vás proto v této souvislosti požádal za prvé o vysvětlení důvodu, proč SK Benešov nebyl uznán způsobilým pro poskytnutí dotace na rok 2019; zadruhé, jakým způsobem dojde k nápravě tohoto stavu; za třetí, jaké kroky MŠMT přijme, aby se tato situace neopakovala u dalších žadatelů o dotace. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Na interpelaci bude odpovězeno v souladu s jednacím řádem.

Dalším v pořadí je pan poslanec Miroslav Kalousek na pana nepřítomného ministra Jana Hamáčka ve věci žádosti Řecká o přijetí dětských uprchlíků. Prosím, máte slovo.

Poslanec Miroslav Kalousek: Děkuji za slovo. Vážený pane před chvílí se omluvivší se ministře, ve sdělovacích prostředcích mě zaujala informace, že v první polovině září se na vás obrátil řecký ministr pro ochranu osob tak jako na vaše všechny ostatní kolegy v Evropské unii s naléhavou žádostí o pomoc při přemístění dětských uprchlíků bez doprovodu, kteří jsou v dětských uprchlických táborech. Konkrétně v případě České republiky se jedná o prosbu v počtu čtyřiceti dětí. Utekly dva měsíce a nikdo neví, jak s touto žádostí vaše ministerstvo či vláda naložily.

Prosím proto o informaci, jak je s žádostí řeckého ministra naloženo, či jak s ní hodlá vláda naložit. Pokládal bych, pane ministře, za ostudné a hanebné, kdyby bohatá a bezpečná země, jakou je Česká republika, odmítla přijmout čtyřicet dětí a postarat se o ně. Vzhledem k naléhavé situaci si dovoluji požádat o vaši informaci dříve než v zákonné lhůtě třiceti dnů, v opačném případě se vaši odpověď pokusím zařadit jako bod na zasedání příští schůze Sněmovny. Děkuji za informaci a včasnou odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Na interpelaci bude odpovězeno v souladu s jednacím řádem.

Další v pořadí je paní poslankyně Věra Kovářová na paní ministryni Janu Maláčovou ve věci optimalizace pracovišť Úřadu práce České republiky. Prosím.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážená paní ministryně, v minulých měsících naši občané slyšeli velmi často skloňované slovo optimalizace, optimalizace a opět optimalizace. Bohužel se ke mně dostala informace, že by se tento trend vlády měl týkat i pracovišť Úřadu práce České republiky. Jedním z konkrétních případů je pracoviště Úřadu práce České republiky ve Zruči nad Sázavou, jelikož zdejší kontaktní pracoviště sídlí v pronajaté budově. Toto pracoviště se prý má zrušit a zůstat by mohlo pouze tehdy, kdyby město pro ně poskytlo prostory bezplatně.

V první řadě bych chtěla říct, že Zruč nad Sázavou je přirozenou spádovou oblastí, ve které si občané vyřizují další záležitosti. Pokud by toto kontaktní pracoviště bylo zrušeno, museli by občané jezdit do vzdálené Kutné Hory, což je velmi časově náročné. Navíc uchazeči o zaměstnání a žadatelé o dávky by museli hradit náklady na cestu, což pro ně také není dvakrát motivující. Přenášení nákladů na samosprávu, i když už se v řadě dalších oblastí a v řadě míst děje, nepovažuji za úplně fér.

Vážená paní ministryně, prosím o informaci, zda váš resort plánuje v rámci sítě Úřadu práce České republiky aplikovat současný trend vlády, jehož cílem je vzdalovat státní správu od občanů, tak jako to již učinila nebo činí namátkou v případě finančních úřadů, pošt a stavebních úřadů, a pracoviště ve Zruči, případně v dalších místech, zrušit, anebo jde jen o informační šum a v případě vašeho resortu takové nežádoucí kroky není možné očekávat. Děkuji za písemnou odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Na interpelaci bude odpovězeno opět písemně.

Dalším v pořadí je pan poslanec Vojtěch Munzar na paní ministryni Alenu Schillerovou ve věci pokuty a EET. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážená paní ministryně, když vláda zaváděla elektronickou evidenci tržeb, tak argumentovala také tím, že se jedná o nástroj ke kontrole placení daní a nástroj k narovnávání podnikatelského prostředí. Teď pomínu svůj osobní názor na tyto argumenty. Ale EET s sebou přineslo i to, že dnes dostávají podnikatelé pokuty i za absurdní věci. Mediálně známý je případ, že podnikatel dostal pokutu ve výši 5 000 korun za to, že vydal na stůl souhrnnou účtenku za útratu jednoho stolu. Celková útrata byla v řádech málo set korun a hosté se dohodli, že si útratu rozdělí. Účtenka za celkovou útratu byla vydána a zůstala ležet na stole. Očividně nikdo z hostů nesbíral stovky účtenek, aby mohl hrát Účtenkovku. To znamená nikdo nechtěl vlastní účtenku.

Moje dotazy zní: Jakou podnikatel tímto svým jednáním způsobil škodu státu? Jak obešel svoji povinnost platit daně či jak pokrýval svým jednáním podnikatelské prostředí? A na základě tohoto případu se chci zeptat obecně: Opravdu je nezbytné pokutovat tyto případy, které nevedou k obcházení placení daní? Prosím o pregnantní, věcné a účelové vysvětlení, nikoliv pouhé vysvětlení, že je to na základě zákona. Je postup Finanční správy podle vašeho názoru a názoru vedení ministerstva přiměřený a z jakého důvodu? Nestačilo by pouhé upozornění na tyto případy? Je vůbec rolí tajných kontrolorů kromě kontrolních nákupů šmírovat jednání ostatních hostů? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Na interpelaci bude rovněž odpovězeno v souladu s jednacím řádem.

Dalším v pořadí je pan poslanec Jiří Kohoutek s interpelací na pana ministra Jana Hamáčka ve věci Antifa, extremismus, ochrana. Prosím.

Poslanec Jiří Kohoutek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, prezident Donald Trump se rozhodl zařadit extremistickou síť Antifu na seznam organizací, které USA považuje za teroristické. Shayne Hunter, zakladatel Antifa Australia, říká, že tuto radikálně krajně levicovou skupinu po čtyřech letech opustil, když si uvědomil, že Soros nás ve všech zemích světa zneužívá k rozpoutání občanské války a že Antifa je postavena na militantní morálce a je nebezpečnější než ISIS. Americký stát New Jersey oficiálně zařadil hnutí Antifa na seznam teroristických skupin v roce 2017 po mnoha násilných útocích, které měla Antifa na svědomí. Také v Evropě je Antifa pěst ulice proti názorovým oponentům, zejména proti odpůrcům migrace a islamizace.

Česká Antifa na svém webu otevřeně vyjadřuje odpor ke státu například slovy: Policie je v první řadě servisní organizace státu určená k represím na příkaz toho, kdo zrovna vládne, ze své podstaty tak neslouží k řešení společných problémů, ale pouze k jejich potlačování, a

současně říká, že násilí chápeme jako jeden z prostředků boje proti fašismu. Tyto postoje se v praxi projevují násilnými akcemi proti všem, kdo jsou označeni za fašisty.

Vážený pane ministře, žádám vás o informace, zda české bezpečnostní složky sledují tuto organizaci, a dále, zda existuje nějaký český seznam teroristických organizací, pokud ano, zda v něm Antifa je. Prosím o informace, zda policie ve spolupráci se státním zastupitelstvím něco podniká proti šíření ideologie Antify, to je bourání základů demokratického státu a šíření filozofie násilí proti domnělým nepřátelům. Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji vám. Na interpelaci bude odpovězeno v souladu s jednáním řádem.

Dalším v pořadí je pan poslanec Martin Kupka s interpelací na pana ministra Adama Vojtěcha ve věci podpory malých lékáren. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, jsem v kontaktu s řadou lékárníků v menších sídlech, kteří v současné době velmi komplikovaně čelí ekonomické situaci, ale nejenom ekonomické situaci, jsou pro ně stále obtížněji dostupné některé léky. Obávají se, že navíc připravovaným emergentním systémem by mohlo dojít k ještě vážnějšímu ohrožení dostupnosti léků pro jejich klienty, pro jejich pacienty. Kromě toho, že čelí těmto problémům, tak narážejí také v konkurenčním boji na dramaticky komplikovanou situaci v odměňování svých vlastních zaměstnanců a v tom, co jsou schopni vygenerovat při současně fungujícím systému z prodeje léků.

Rád bych se zeptal, co všechno chystá Ministerstvo zdravotnictví v této souvislosti pro zachování zdravotnických služeb v regionech. V menších sídlech kvitují lékárníci to, že došlo k navýšení úhrady za signální výkon ze 14 na 15 korun. Vítají také to, že se tím referenčním rokem pro příští rok stal rok 2018. To vítají také. Ale usilují o to, aby neexistoval takový referenční rok, takový referenční objem, protože nejsou schopni přirozeně ovlivnit, kolik receptů budou získávat, resp. nakolik budou odpovídat poskytováním služeb. Usilují o to, aby se ten výkon, resp. úhrada za signální výkon zvýšila ještě významněji, nejlépe z 15 na 18 korun. Argumentují přitom příslibem růstu mezd i v oblasti zdravotnictví, přičemž samozřejmě ty příjmy z této úhrady v jejich případě představují jenom nějakých deset procent z celku. Nicméně je to vlastně jediná cesta, jak by mohl stát zohlednit jejich služby a zajistit, že se ten výkon změní.

Dotaz tedy zní: Co všechno Ministerstvo zdravotnictví podniká pro dostupnost zdravotnických služeb lékáren v regionech?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, dámy a pánové, pane poslanče, děkuji moc za tuto interpelaci, protože určitě předmět lékárenské péče je pro nás důležitý. Shodou okolností jsem v posledních dnech navštívil dva kongresy lékárníků, mimo jiné České lékárnické komory, kteří měli svůj sněm v sobotu. Takže ty debaty stále vedeme. Na ministerstvu jsme dokonce poprvé založili pracovní skupinu pro lékárenství, což v minulosti nebylo, ministerstvo o to nejevilo moc zájem, kde u stolu jsou všichni zástupci lékárníků jak malých, tak velkých, síťových, individuálních. Takže ty problémy řešíme.

Pokud jde o úhrady, samozřejmě je to celá řada oblastí. Jedna je otázka odměňování lékáren, kde dnes ten systém je nastaven tak, že lékárny jsou odměňovány skrze tzv. obchodní přírážku, skrze marži, která se v čase snižuje, protože díky revizím SÚKL se snižují ceny léků receptových a díky tomu samozřejmě se snižuje i ta marže. My chceme v příštím roce udělat změnu v rámci tzv. cenového předpisu, protože dnes ta obchodní přírážka vlastně je sdílena mezi lékárnou a distributorem. A my ji chceme rozdělit. My chceme, aby byla část skutečně fixní pro lékárny té obchodní přírážky, aby zkrátka nebyla celá obchodní přírážka sdílena s distributory, ale aby byla část oddělena právě pro lékárny. To by mělo vést k určité vyšší jistotě, že v rámci té obchodní přírážky zkrátka lékárna dosáhne na nějaký objem finančních prostředků. To můžeme udělat i bez změny zákona skrze právě tzv. cenový předpis, který ministerstvo vytváří, nebo je v jeho gesci. A chtěli bychom to udělat v první polovině příštího roku. Uvidíme, jak se to projeví v praxi. Takže to je první podpora lékáren.

Druhá otázka se týká, jak jste o tom hovořil, úhradové vyhlášky a navýšení signálního výkonu. Tato dohoda vychází vlastně z dohodovacího řízení, které v rámci dohodovacího řízení zastupovaly, resp. lékárny zastupovalo Grémium majitelů lékáren a podepsalo takovou dohodu se zdravotními pojišťovny. To znamená, my tu dohodu respektujeme, to navýšení. Navíc jsme ještě udělali jeden krok, který jsme slíbili a nebyl předmětem dohodovacího řízení, a to je, že jsme vytvořili nový výkon pro digitalizaci listinných receptů. Protože jak Sněmovna schválila nedávno a ten zákon začne být platný od 1. 12., novela zákona o léčivech, tak vzhledem k lékovému záznamu pacienta my chceme, aby v lékovém záznamu byly všechny recepty, nejenom recepty vydané jako elektronický recept, ale i listinné recepty, kterých stále bude určité množství. A chceme, aby lékárníci digitalizovali tyto recepty, a za to jsme jim slíbili, že uděláme nový výkon, což jsme udělali. Za digitalizaci papírových receptů. Tento úkon bude hrazen ve výši 10 korun – pardon, původně to bylo 10 korun, teď to je 12 korun po určitém navýšení, takže 12 korun za digitalizaci toho listinného receptu, což je dalších 100 milionů korun, které by měly jít v příštím roce lékárnám. Takže není to jenom o tom signálním výkonu, ale i o tomto novém výkonu za digitalizaci listinných receptů. To je ta úhradová otázka. Na druhou stranu ony ty úhrady, jak jste správně řekl, tvoří spíše menšinou část. Primárně skutečně lékárny jsou odměňovány skrze ten maržový systém, který chceme změnit. A to, co řešíme také, je, že bychom chtěli zavést určitou dispenzační taxu do budoucna, aby byla nějaká jasná odměna za práci toho lékárníka.

Co je ještě důležité, chtěl bych to zmínit v té minutě, která zbývá, je právě otázka malých lékáren v odlehlejších oblastech. V dohodovacím řízení už pro tento rok, a příští rok v tom chceme pokračovat, byl dohodnut vznik tzv. fondu pro vesnické lékárny, kde je asi 408 milionů korun alokováno. A jsou jasná pravidla, která definovaly zdravotní pojišťovny ve spolupráci s poskytovateli lékařské péče, kdy právě tyto individuální lékárny, kde v nějaké časové dostupnosti nejsou žádné jiné lékárny v místě a přitom je tam třeba praktický lékař, tak abychom zkrátka tu lékárnu udrželi a pacienti mohli dostat svůj lék, tak dostávají bonifikaci z tohoto fondu právě tyto individuální lékárny, vesnické lékárny, které chceme zachovat. Takže je to nějaká nadstavba týkající se právě cílené podpory individuálních lékáren. V tomto roce už to probíhá, v příštím roce v tom budeme pokračovat. Pojišťovny teď zveřejnily kritéria pro přiznání bonifikace, která jsou, myslím, velmi přístupná. To znamená, i toto je nějaká podpora navíc pro malé vesnické lékárny. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pan poslanec má zájem o doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Já si tedy jenom dovolím zopakovat otázku, která se týkala navýšení úhrady za signální výkon z 15 na 18 korun. Jak to vidíte reálně? Kdy by k tomu

mohlo dojít, pokud k tomu dojde, a jaká je vaše představa o té dispenzační taxě, kolik by to mohlo být jakoby za ten lékárnický úkon, úhrada ze zdravotního systému.

A pak jsem chtěl ještě požádat o vaši představu o tom, jak by se do budoucna zejména třeba v místech, která nejsou tak odlehlá, jsou třeba v blízkosti Prahy, ale ten problém tam nastává zase z hlediska toho, že zájem je poměrně menší, protože ti, kteří dojíždějí za prací, jsou schopni si své léky zajistit ve městě, v centru, ale pro ty, kteří žijí v místě, je to komplikované, a pak nejsou s to uživit tu lékárnu jednoduše a často se jedná třeba o místa v suburbiích velkých měst.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan ministr má zájem o odpověď. Tak prosím, máte slovo.

Ministr zdravotnictví ČR Adam Vojtěch: Děkuji za doplňující dotazy. Pokud jde o signální výkon, znovu říkám, to není gros odměňování lékáren, je to spíš určitý doplněk, který samozřejmě plánujeme dále valorizovat. Z těch 14 na 15 korun, to je právě ona dohoda, která byla uzavřena lékárníky. A určitě plánujeme, že bude dále valorizován ten výkon. V příštím roce to je 15 korun. Jestli je nějaká představa na 18 korun, tak si myslím, že určitě pro rok 2021 opět dojde k nějaké valorizaci. Takže ten výkon se pravidelně valorizuje každý rok a určitě předpokládám, že se bude valorizovat i pro rok 2021. Ale těch 15 korun zkrátka vychází z té dohody, kterou respektujeme, plus je tam těch 12 korun za digitalizaci papírových receptů.

Jinak pokud jde o podporu individuálních lékáren – ano, já souhlasím s tím, že to není jenom třeba otázka nějakých lékáren někde na Šumavě, ale třeba i nějakých lékáren, které jsou ve vesnicích možná ve Středočeském kraji a podobně. Ony ty podmínky pro bonifikaci, které byly zveřejněny relativně nedávno, možná před pár dny, počítají s tím, kromě jiného, že budou bonifikovány takové lékárny, kdy dojezdová doba k jiné nejbližší lékárně je větší než deset minut. Což si myslím, že je poměrně benevolentní, to znamená že by to měly splnit v tomto směru i třeba ty lékárny, které jsou někde ve vesnicích ve Středočeském kraji. Určitě to není otázka třeba centra Prahy, kde máme pět lékáren na jednom místě, ale dojezdová doba větší než deset minut, tam si myslím, že by na to tím pádem měly dosáhnout i ty lékárny třeba právě ve středních Čechách. To znamená, není to jenom otázka nějakých úplně odlehlých lékáren, ale skutečně i těch lékáren třeba v jiných oblastech. A je to nějaká cílená bonifikace. Myslím, že lékárníci toto oceňují a je to něco právě (upozornění na čas), co by mělo vyrovnat to, že ta lékárna třeba nemá tolik pacientů. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dalším v pořadí je pan poslanec Petr Pávek s interpelací na pana ministra Richarda Brabce ve věci prodloužení těžby polského hnědouhelného dolu Turów. Prosím.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane ministře, vím, že jste s tou problematikou obeznámen, před malou chvílí tady kolega Čížinský interpeloval ve stejné věci. V zásadě celá řada dotazů, kterou ode mne máte písemně a kterou přednesl i pan Čížinský, byla částečně zodpovězena. Ne uspokojivě. Já proto budu improvizovat ve svých dotazech a žádostech o odpovědi. Protože jsem – a mám radost, že i ve Sněmovně roste počet poslanců, kterých se otázka rozšíření polského dolu Turów týká, že se o to téma zajímají, že mají zájem o to, jestli jsou ochráněni obyvatelé České republiky a jestli území, které je mnohem větší než Praha, přijde skutečně o vodu. A já jsem možná jediný autentický poslanec z toho území, bydlím asi 500 metrů od té polské hranice, takže vidím, přímo na sobě

zažívám to, jak nám tam voda už teď ubývá, ať už v důsledku přirozených nebo nepřirozených klimatických změn, anebo důlní činnosti toho giganta, který se tam rozlézá po celém polském území. A samozřejmě především bych vám asi nejdříve odpověděl na některé vaše otázky, které jste položil kolegovi Čížinskému.

Tak za prvé, odkud víme, že se ministerstvo chystá vydat pozitivní stanovisko k plánované těžbě do Polska. Tak ani váš úřad není úplně těsný, tak jako žádný jiný úřad v této zemi a občas se prostě některé věci vynášejí ven. Takže pokud je ta informace pravdivá, tak na ni samozřejmě znepokojeně reagujeme. (Upozornění na čas.) Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Věřím, že pan ministr pochopil otázku a...

Poslanec Petr Pávek: Pan ministr má ty otázky napsané, takže ví, o co jde.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Výborně, tak jsme si ulehčili práci. Prosím, pane ministře, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji. Takže Turów podruhé a já vás v tom nenechám, pane kolego, vašim prostřednictvím, pane předsedající, takže určitě pak budete mít možnost se ještě dozeptat.

Já jenom upřesním ještě tu odpověď, kterou jsem dával panu Čížinskému, a ona je klíčová. To je to, že ta tzv. mezistátní EIA se realizuje podle tzv. Espoo úmluvy a ta úmluva, to je pro mnohé překvapení, nemá charakter evropské směrnice EIA, ale ona nemá opravný prostředek. Ta se nedá žalovat. Když prostě vydáte negativní nebo kladné stanovisko podle směrnice EIA evropské a českého zákona, který z ní vychází, tak lze se domáhat nějakého opravného prostředku, ale tady ne. Ta Espoo úmluva vlastně očekává – proto tam není ani pozitivní, ani negativní stanovisko –, že se obě strany nějakým způsobem dohodnou na podmínkách toho přeshraničního záměru. A vlastně vůbec neočekává, že by se nestala ta dohoda.

To znamená, já na ty vaše dotazy, protože na něco jsem odpovídal, tak říkám, že naopak my velmi opravdu tvrdě hájíme a budeme hájit zájmy českých občanů právě proto, že vyjednáваме, protože kdybychom nevyjednávali, tak se to paradoxně obrátí proti nám a nebude vyjednáno vůbec nic. O tom vás můžu ujistit. Zítra tady proběhne další významné jednání ještě s regionem, ať už se starosty, tak i s krajem, a budeme opět hovořit o těch podmínkách a o tom, zda jsou dostatečné a co můžeme ještě v tom týdnu, kdy se tedy předpokládá, zatím předpokládá, že nějaké stanovisko padne, co ještě můžeme udělat.

Co je dalšího důležité, že už dneska víme, že v žádném případě by se ten potenciální problém s vodou, a to jasně prokázala i Česká geologická služba a už dneska to říká i kraj, netýkal 30 tisíc lidí, ale daleko menšího počtu. Týkal by se hlavně té oblasti Uhelné. Takže opravdu z hlediska Uhelné a okolí je to téma nesporné, a já už jsem tady nakousl to, co zítra ještě budeme diskutovat, že polská strana už se obrátila i na českou stranu a řekla, že je schopna nabídnout, pokud by opravdu došlo k něčemu takovému, a ona to v této chvíli vylučuje a říká, my uděláme takové zabezpečení, rozšířila tu těsnicí stěnu, dala záruky, ale znovu říkám, je to na papíře. Ale my také říkáme, ve chvíli, kdy by se to reálně stalo, budeme tam mít monitoring, kontinuální monitoring ať už ovzduší, tak vody, kdyby se to opravdu začalo dít, tak polská strana je připravena dodat vlastně ten zdroj vody přímo z okolí údajně Bogatynie a říkájí, že oni mají dostatečné zdroje vody a že by zásobovali to okolí.

Takže v tu chvíli i zároveň odpovídám na vaši otázku, že Ministerstvo zemědělství poskytlo dotační titul na základě i mého tlaku 60 milionů korun na alternativní projekt vedení z CHKO, nebo přes CHKO Jizerské hory. Ten samozřejmě není v této chvíli připraven tak, že by byl okamžitě připraven v pozici stavebního povolení, to je pravda, ale je to na obou vodárenských společnostech v této chvíli, aby jednaly, protože ten dotační titul je prostě otevřen. Tam se přiznám, že nemám úplně teď přesný nebo aktuální stav toho projektu a jeho přípravy, ale můžu ujistit, že právě děláme všechno pro to a budeme dělat všechno pro to, aby vůbec nenastala ta varianta, že by hrozila taková ztráta. A rozhodně už je dneska z toho zřejmé, že by to nebylo takhle široké území. Ale samozřejmě i Uhelná a její okolí jsou pro nás velmi důležité. A dneska vyšel nějaký otevřený dopis, jehož obsah je opravdu nesmyslný, tam z oblasti Uhelny, protože my ty jejich zájmy – a zítra přijedou starostové – opravdu velmi tvrdě hájíme.

Musím říct, že ta poslední expertní jednání, která, jak jsem říkal i panu kolegovi Čížinskému, byla velmi dobře hodnocena účastníky i z regionu, byla natolik tvrdá, že sama polská strana řekla, že něco takového ještě nikdy nezažila, že by na ně byl vytvořen takový tlak, a získali jsme maximum možných informací ohledně těsnicí stěny, ohledně hydrogeologických podmínek a všechno to, na co jsme takovou dobu čekali. Takže tím pádem jsme získali i informace k prokázání funkčnosti té podzemní bariéry. Jak jsem řekl, rozšíří se stávající monitorovací síť, zajistí polská strana monitoring hladin podzemní vody v monitorovacích vrtech a podél plánované těsnicí stěny.

To je možná všechno a to určitě na nějaký ještě váš dopřesňující dotaz... Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? (Ano.)
Prosím.

Poslanec Petr Pávek: Já vám děkuji, pane ministře, za všechna ta ujištění. Já vás ujišťuji, že jsem obeznámen s těmi jednáními, s výsledky dosavadních jednání i s tou technickou stránkou věci. Stále nejsem spokojen. Já budu dneska interpelovat ještě i ministra zemědělství a ministra zahraničních věcí v té věci, protože se to bezesporu dotýká tří oblastí minimálně.

To, co mě na tom zaráží, a to, co dělá tu věc vlastně nevěrohodnou, je, že jste to ne vzali na vládu, že prostě celé to téma se nikdy nestalo předmětem vládního jednání, a tedy záležitostí České republiky, že to zůstává pořád jakoby na tom vašem rezortu, potažmo na ostatních rezortech, a tím pádem to není záležitostí České republiky, pouze nějakého v podstatě vyjednávacího týmu. Tak mě by zajímalo, proč jste to ještě nedal na vládu, aby se tím mohla vláda zabývat jako celek a aby to mohlo být potom řádně projednáno i na mezinárodní úrovni.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Čas!

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Rád odpovím, pane kolego, vaším prostřednictvím, pane předsedající. To nemáte úplně přesné informace. Na vládě dokonce ten materiál byl několikrát ohledně Turówa. Minimálně byl v Sobotkově vládě, pak se objevil znovu. Já myslím, že dokonce byl třikrát a vláda k němu dělala celou řadu usnesení. Jedním z těch usnesení právě bylo zajištění financí pro alternativní vody, těch 60 milionů korun. Další usnesení se týkalo právě vyjednávání s polskou stranou. Tam šel velmi obsáhlý materiál. Takže vláda byla opakovaně informována a já jsem samozřejmě připraven, a hovoříme o tom i s panem ministrem Petříčkem, jsem samozřejmě připraven teď dát ten aktuální stav, protože

my dneska právě před tím 16. listopadem, ten příští týden, máme vládu ještě 12. listopadu a tam budeme určitě informovat o aktuálním stavu a o tom, co máme připraveno.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Jiří Valenta s interpelací na pana ministra Tomáše Petříčka ve věci otázka válečných reparací stále na stole.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, před rokem jsem interpeloval premiéra v souvislosti s možností vymáhání válečných reparací na Německu. On tehdy obrazně řečeno hodil za hlavu dlužných patnáct tisíc miliard korun a já bych vás dnes oba rád seznámil s tím, jak se k obdobným požadavkům začaly stavět jiné země a jejich vlády.

Z titulu svých funkcí byste měli vědět, že se nyní Evropou začíná šířit vlna žádostí o vyplacení válečných reparací Německem, a také začít v tomto smyslu pro naše občany něco dělat. Odškodnění již žádá nejen Polsko a Řecko, ale podobné hlasy se ozývají i z Maďarska, Itálie nebo Srbska.

Polský ministr zahraničí Čaputovič zkritizoval Německo s tím, že Polsko lituje zjevné nevýhody v platbách německých reparací, které by měly dosahovat hranice 800 miliard dolarů, a že pro některé napadené země chybí poválečná spravedlnost. Zcela jinak se totiž v souvislosti s odškodněním zacházelo s Francií nebo Nizozemskem. Poláci dokonce již ustanovili podvýbor pro reparace. Německem zdecimované Řecko – vyvražděno bylo přes 80 % Židů, vypáleno přes 800 vesnic, 80 % průmyslu bylo zničeno – požaduje 309 miliard eur, a to na základě dubnového hlasování ve svém parlamentu. Řecká vláda poté vyzvala německou stranu, aby zahájila jednání o řešení otázky vyplacení válečných reparací. A co naše vláda? Ticho po pěšině!

Ptám se ještě: Stále u nás platí ty lživé vládní argumenty o platnosti podřízenecké Česko-německé deklarace o vzájemných vztazích či o nenabourávání poválečného uspořádání Evropy, které ostatně ani nikdo nabourávat nechce? Zajímají vás ještě vůbec nezpochybnitelné nároky českého národa vzešlé z genocidy v období druhé světové války, byť naštěstí realizované u nás jen zčásti? Co jako ministr zahraničí na podporu vítěznými mocnostmi garantovaných reparací uděláte? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a poprosím pana ministra o odpověď. Prosim, pane ministře, máte slovo.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, dovoluji mi krátce reagovat na vaši interpelaci ve věci válečných reparací České republiky. Otázku požadavku na vymáhání reparací nepovažuje v tuto chvíli česká strana za aktuální. Zároveň zdůrazním, že Česko-německá deklarace, kterou přijala Česká republika a Spolková republika Německo v roce 1997, jasně prohlásila, že křivdy spáchané v minulosti na obou stranách náleží minulosti a že nebudou zatěžovat své do budoucna orientované vztahy politickými ani právními otázkami spojenými s minulostí. A v tomto duchu obě strany důsledně postupují.

Já bych se krátce vyjádřil i k vašemu nadnesenému tématu reparací, které vnesla Polská republika. Já se osobně domnívám, že Polsko nemá reálnou šanci válečné reparace od Německa vymoci. Podle části 3 odst. 2 Postupimské dohody se Sovětský svaz zavazuje, že ze svého vlastního reparačního podílu uspokojí reparační nároky Polska. V tomto směru

Postupimská dohoda tedy žádné samostatné reparační nároky Polsku nepřiznala resp. je implicitně vyloučila. Polsko také není na rozdíl od tehdejšího Československa smluvní stranou Pařížské dohody. Otázka je také, u jakého soudu by se tato záležitost řešila.

Samozřejmě v případě československých reparací se jedná o otázku politického rozhodnutí vlády. Případné rozhodnutí válečné reparace vymáhat bychom nepovažovali za šťastné, protože by to mohlo narušit skutečně klima vzájemné důvěry v Evropě s našimi sousedy. Stejně jako v případě Polska by však platilo, že tyto reparace bychom od Německa nevymohli. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec má zájem o doplňující otázku. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Valenta: Děkuji za odpověď, pane ministře. Vy jste mně odpověděl pouze z půlky. Vy jste tady něco nastínil o Česko-německé deklaraci o vzájemných vztazích z roku 1997, ale přečetl jste jenom kousek. Vy jste přečetl, že obě strany proto prohlašují, že nebudou zatěžovat své vztahy politickými a právními otázkami pocházejícími z minulosti. Ano, to je samozřejmě pravda, to v té deklaraci je, ale když Poslanecká sněmovna tuto smlouvu přijímala, aby dala doporučení vládě, tak v doprovodné zprávě bylo uvedeno, že deklarace není mezinárodní smlouvou, ale politickým dokumentem, prohlášením, který nemá povahu právního instrumentu. Česká strana se v deklaraci nezříká své právní doktríny ani nezpochybňuje platné právní předpisy či své stávající závazky či práva podle mezinárodního práva nebo legitimitu mezinárodněprávních aktů přijatých v zájmu mezinárodního společenství. A to přesně to rozhodnutí vítězných velmocí po roce 1945 toto naplňuje.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan ministr má zájem.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Vážený pane poslanče, já nezpochybňuji to, jak jste popsal Česko-německou deklaraci, není to závazný dokument, je to skutečně politický dokument, nicméně v případě jakéhokoli právního nároku je také nutné vzít v potaz možnost vymahatelnosti. A jak jsem také uzavíral, stejně jako Polsko, jsem přesvědčen, a i tohoto názoru jsou odborníci, že bychom od Německa reparace nevymohli. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je paní poslankyně Jana Krutáková s interpelací na pana ministra Richarda Brabce ve věci miliardy a půl na PÚ. Prosím.

Poslankyně Jana Krutáková: Děkuji za slovo. Vážený pane ministře, chtěla bych se zeptat na vaše vyjádření v člancích o pozemkových úpravách a s tím spojených projektech zaměřených na zemědělství a krajinu. V rozhovoru pro Hospodářské noviny jste se nechal slyšet, že Ministerstvo životního prostředí nově plánuje financovat adaptační projekty Státního pozemkového úřadu. Čerpání finančních prostředků má umožnit právě Ministerstvo životního prostředí ze svých vlastních programů a řada těchto připravených projektů dosahuje hodnoty 1,5 miliardy korun. Kofinancování projektu pozemkových úprav zajišťuje samozřejmě Ministerstvo zemědělství, ale vzhledem k vámi uvedeným číslům se obracím i na vás. Nedohledala jsem tuto novinku ve financování v kapitolách rozpočtu Ministerstva životního prostředí, jen ve zmíněném článku.

Kde tedy mohu financování těchto plánovaných přírodně blízkých projektů, kterými pozemkové úpravy dozajista jsou, v návrhu rozpočtu na rok 2020 dohledat? Děkuji za odpověď.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poprosím pana ministra o odpověď. Prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, pane předsedající. Děkuji za ten dotaz a rád na něj odpovím, protože já to považuji za výborný výsledek spolupráce mezi Ministerstvem životního prostředí a Ministerstvem zemědělství, které vlastně už spotřebovalo peníze v letošním roce na pozemkové úpravy. A přesně jak jste říkala, vážená paní kolegyně, vašim prostřednictvím, pane předsedající, tak jsou velmi důležité adaptační projekty, které dneska dělá právě Státní pozemkový úřad a dělá je dobře. Dělá jich samozřejmě celou řadu.

Když jsme zjistili, že nejsou k dispozici další peníze, protože SPÚ nevyužívalo historicky příliš našich zdrojů, což je škoda, tak jsme vstoupili v jednání ze Státního fondu životního prostředí právě s vedením Státního pozemkového úřadu a vytipovali jsme z operačního programu Životní prostředí, tedy z evropských fondů, částku, která by mohla být – říkám mohla být – až 1,5 miliardy korun, ale už jsme udělali i první kroky a rozšířili jsme okruh žadatelů, kteří mohou žádat, vlastně také o Státní pozemkový úřad. To bylo schváleno monitorovacím výborem operačního programu Životní prostředí a v tuto chvíli to rozšíření žadatelů schvaluje Evropská komise. A aktuálně už jsou první žádosti připravované k podání do vyhlašovaných výzev operačního programu Životního prostředí, což jsou první desítky milionů korun. Těch projektů by tam mohlo být i přes sto, pokud bychom skutečně měli k dispozici takovouhle částku 1,5 miliardy. A alokace na financování těchto projektů je tak zařazená – to odpovídám konkrétně na ten váš dotaz – v kapitole Ministerstva životního prostředí na předfinancování operačního programu Životní prostředí. Ale o jakou částku se bude jednat v příštím roce, záleží primárně na SPÚ jako žadateli a realizátorovi projektů. V této chvíli to máme v kapitole předfinancování operačního programu a můžeme se dostat až na těch 1,5 miliardy korun.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Je zájem o doplňující otázku? Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Jana Krutáková: Já jenom krátkou doplňující otázku. Mám to tedy chápat tak, že ty prostředky budou alokovány z Evropské unie v operačním programu Životní prostředí a programová osa bude ochrana přírody a krajiny, bude vypsán tedy nový dotační titul?

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Prosím, máte slovo.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Bude možno čerpat i ze stávajících dotačních titulů, protože my tam máme, jestli se nemýlím, v prioritní ose 4, ale i v prioritní ose 1 otevřené dotační tituly, do kterých už momentálně, do těch výzev, se hlásí SPÚ. To znamená, už v této chvíli se ty první žádosti připravují do vyhlašovaných výzev, takže nepředpokládáme, že bychom vypisovali nějaké nové dotační tituly. To jsou existující a budoucí výzvy z OP ŽP, které na toto jenom upravíme, aby SPÚ mohlo žádat.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dalším v pořadí je pan poslanec Vojtěch Munzar na pana ministra Karla Havlíčka – staré ekologické zátěže Kladna. Prosím, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážený pane ministře, jak už jsem vás interpeloval minule, tak vy navrhuje vládě, aby stáhla zpět čtvrt miliardy korun, které před dvěma lety vyčlenila na opatření ochrany půdních vod v Kladně a jejich zabezpečení před kontaminací zejména z ekologicky znečištěné lokality bývalých železáren Poldi. Já jsem se ptal na důvody minule, nicméně při projednávání kapitálního sešitu Ministerstva průmyslu a obchodu na hospodářském výboru jsem se zeptal, kde je zdroj těchto vyčleněných peněz a zda jsou zapojeny do rozpočtu resortu Ministerstva průmyslu a obchodu. Státní tajemnice ministerstva mi odpověděla, že prostředky nejsou zahrnuty v rozpočtu ministerstva a že zdrojem je Fond privatizace. Vzhledem k tomu, že vláda rozpustila 18 miliard korun z Fondu národního majetku v letošním roce ve státním rozpočtu, tak se chci zeptat, jestli ten váš návrh není veden tím, že vyčleněné peníze už nejsou k dispozici a jsou utraceny. A pokud jsou k dispozici, prosím o vaše vysvětlení, kde jsou účelově vázány a vedeny ve státním rozpočtu nebo v nárocích z nespotřebovaných výdajů nebo v mimorozpočtových fondech.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Na interpelaci bude odpovězeno v souladu s jedním řádem.

Dalším v pořadí je pan poslanec Petr Pávek s interpelací na pana ministra Miroslava Tomana ve věci prodloužení těžby polského hnědouhelného dolu Turów. Prosím.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji za slovo, pane předsedající. S lítostí konstatuji, že tady pan ministr není, a konstatuji, že tady nebývá velmi často. Takže se na něj tedy obrátím formálně ohledně prodloužení, rozšíření a prohloubení těžby hnědouhelného dolu Turów na polské straně společné hranice a jeho negativních vlivů na území a život obyvatel České republiky.

Jednoduše do zkrátím, protože Ministerstva zemědělství se týká v podstatě akorát kompenzace nákladů v současné době na studii a na projektovou dokumentaci vodovodu, který by měl přes chráněnou krajinnou oblast Jizerské hory jednou zásobovat území Frýdlantska a pohraničí, pokud ta voda bude klesat dál a přestane být k dispozici, a následně chci položit čtyři jednoduché otázky.

Pane ministře, je pravda, že předpokládané náklady na stavbu vodovodního potrubí přes CHKO Jizerské hory v odhadované počáteční výši dvou miliard korun budou vyděleny z rozpočtu Ministerstva zemědělství? V jaké fázi jsou přípravy na tento dotační program? Je tato investice již schválena? A z čeho budou hrazeny další náklady na provoz a obsluhu vodovodů a v jaké jsou odhadované výši? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Na tuto interpelaci bude odpovězeno písemně v souladu s jednacím řádem.

Pan poslanec Martin Kupka stahuje svou interpelaci a zároveň se omlouvá od 16.00 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů. Pan poslanec Jiří Kohoutek vystoupí s interpelací na pana ministra Vladimíra Kremlíka. Prosím, máte slovo.

Poslanec Jiří Kohoutek: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážený pane ministře, obrátili se na mě zaměstnanci SŽDC, kteří jsou překvapeni, že ač mají formálně právo na režijní jízdné, fakticky o něj z velké části přijdou díky špatným dohodám Ministerstva dopravy s kraji. Na regionální vlaky jim režijní průkazky platit nebudou, jen na celostátní. Nejen to. Vzhledem k neschopnosti dohodnout se s ministerstvem, současně i vzájemně mezi kraji, bude zcela nelogicky změněn jízdní řád. Například osobní vlak z Brna bude oficiálně končit v Letovicích na hranici Jihomoravského kraje namísto v současné stanici Březová nad Svitavou. Po vystoupení cestujících ale bude stejně pokračovat do Březové, kde je odstavná kolej a nocležna pro personál vlaku. Zaměstnanci dráhy a SŽDC, mimo jiné z Březové nad Svitavou, pak budou muset čekat na rychlíkový spoj nebo hledat jinou dopravu, aby se dostali tam, kam vlak prázdný stejně pojede.

Ministerstvo dopravy léta slibuje zjednodušení dopravy a sjednocení dopravních systémů včetně jednotné jízdenky. Namísto toho se doprava stále více komplikuje. Pane ministře, jménem cestujících a občanů vás žádáme o nápravu a informaci, zda a jak se něco změní k lepšímu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Opět bude odpovězeno v souladu s jednacím řádem.

Dalším v pořadí je pan poslanec Vít Kaňkovský s interpelací na paní ministryni Janu Maláčovou ve věci zákoníku práce u ledu. Prosím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobré odpoledne, vážený pane místopředsedo, vážení členové vlády, nedokázal jsem zjistit, zda paní ministryně Maláčová je v tuto chvíli omluvena, či není omluvena, protože podle oficiálních omluv omluvena není, tak se chci zeptat vás, pane místopředsedo, jak to máme s omluvou paní ministryně.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já netuším. Podle oficiálních omluv, pokud není v oficiálních omluvách, tak asi tady není uvedena. Já o tom nevím.

Poslanec Vít Kaňkovský: Dobře, děkuji. Vážená nepřítomná a zřejmě neomluvená paní ministryně Maláčová, chtěl jsem vás dnes interpelovat ohledně velké novely zákoníku práce, kterou jste avizovala už delší dobu, nicméně byla zaparkována ve zdech Ministerstva práce a sociálních věcí a v tuto chvíli není zřejmý její další osud. Nerad bych tady interpeloval do těchto krásných zdí, tudíž si nechám tuto interpelaci na některou z příštích možností. Nicméně byl bych velmi rád, pokud máte nějaké pracovní, opravdu významné pracovní povinnosti, které vás opravňují zde nebýt, tak abyste byla řádně omluvena. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Poslední v pořadí vystoupí pan poslanec Petr Pávek s interpelací na pana ministra Tomáše Petříčka ve věci prodloužení těžby. Prosím.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji. Vážený pane ministře, jak už proběhly dvě interpelace na vaše kolegy z vlády, ministra životního prostředí a ministra zemědělství, tak i na vás mám tři otázky, které se týkají rozšíření těžby dolu Turów na polské straně u českých hranic.

Jaké právní kroky učinila Česká republika vůči Polsku s ohledem na mnohá porušení unijní i polské národní legislativy v procesech, které jsou předpokladem pro vydání báňského rozhodnutí o prodloužení těžby v dole Turów?

Jaké právní kroky chystá Česká republika vůči Polsku s ohledem na porušení legislativy a proč je Česká republika již neučinila v době bezprostředně následující daným porušením?

A za třetí. Polsko vydalo rozhodnutí o změně územního plánu před dokončením mezistátních konzultací s Českou republikou, což je flagrantní porušení unijní i polské národní legislativy. Česká republika na to reagovala podmínkou, že do doby odstranění tohoto porušení nebude dále pokračovat v řízeních. Nicméně nyní se chystá Česká republika údajně vydat závěrečné stanovisko i přesto, že nezákonný územní plán je stále v platnosti a k žádné nápravě z polské strany nedošlo. Proč tedy Česká republika již nepožaduje zjednáání nápravy a plně spolupracuje v dalších řízeních? Já vám děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji a poprosím pana ministra o odpověď.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Vážený pane předsedající, vážený pane poslanče, situaci kolem hnědouhelného dolu elektrárny Turów osobně dlouhodobě sleduji a samozřejmě dopadu celého projektu a důlní činnosti na životní prostředí v České republice jsem si vědom. Problematiku pokládám za velmi důležitou součást bilaterálních vztahů s Polskem a všechna rizika s nimi spojená jsme i opakovaně otevřeli s polskou stranou, naposledy také na mezivládních konzultacích, které proběhly v srpnu letošního roku v Polsku, kdy jsme o tom hovořili i s mým protějškem Jackem Czaputowiczem.

Já zde musím za prvé říct, že otázky týkající se dosavadních kroků a dalšího postupu ze strany českých orgánů spadají podle kompetenčního zákona plně do gesce Ministerstva životního prostředí, ze strany Ministerstva zahraničních věcí jsme nicméně připraveni poskytnout při realizaci zvolených kroků Ministerstvu životního prostředí nezbytnou součinnost včetně právního poradenství v oblasti unijního a mezinárodního práva.

Dovolte mi ještě na závěr zdůraznit, že v tomto směru a v tuto chvíli naši právní experti právě s Ministerstvem životního prostředí vyhodnocují další postup i s ohledem na rozhodnutí polské strany odložit rozhodnutí o té mezinárodní EIA na první polovinu příštího roku, včetně toho, jak si dožádat dodatečné informace ohledně kompenzačních opatření ohledně případných technických úprav projektu, které by snížily dopad na životní prostředí v České republice.

Já jsem si vědom, že rozšiřování těžby v dole Turów má dopad až na třicet tisíc českých obyvatel, a to především na stav podzemních vod, ale také je to záležitost prašnosti a hlučnosti a i opakovaně jsme požadovali po polské straně, aby i při těch konzultacích a veřejných (nesrozumitelné), co tady proběhly ve Vratislavi, nás lépe informovala o tom, jaké budou právě ty technické úpravy v projektu a jaká opatření polská strana včetně té izolační hráze bude podnikat.

Já jsem osobně přesvědčen, že ještě máme čas a že i vláda by měla na základě doporučení Ministerstva životního prostředí a po konzultacích s příslušnými resorty jasně vyjádřit své výhrady vůči tomu projektu. Já s kolegou Brabcem jsme naposled o tom hovořili toto pondělí na zasedání vlády. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec má zájem, a než mu dám slovo, tak přečtu omluvy. Pan poslanec Jiří Strýček dnes od 15.30 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů, pan poslanec Ondřej Profant dnes od 16 hodin z pracovních důvodů. A co se týká omluvy paní ministryně Maláčové, tak jsem ji dostal teď tady na stůl s tím, že už přišla dopoledne, ale není načtena. Je to: Žádám o omluvu mé neúčasti na jednání

35. schůze Poslanecké sněmovny dne 7. listopadu 2019 od 11 hodin do konce jednacího dne, a to z pracovních důvodů.

Prosím.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji, pan ministře, za vaše odpovědi. Ještě doplňující otázku. Váš kolega za životní prostředí pan ministr Brabec slíbil, že to v pondělí, teď 12. 11., vezme na vládu, že se tím vláda bude zabývat. Tak já bych od vás rád slyšel ujištění, že ho v tomto podpoříte a že na vládě zaujmete stanovisko, které ochrání české území a jeho občany. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Prosím, pane ministře.

Ministr zahraničních věcí ČR Tomáš Petříček: Vážený pane poslanče, já pana ministra rozhodně podpořím. Já jsem mu to i navrhoval, že by se tím vláda měla zabývat. Zároveň jsem i požádal právní experty Ministerstva zahraničních věcí, ať vyhodnotí veškeré možnosti, které česká strana má. V této záležitosti z mého pohledu je především důležité, abychom měli takovou pozici, že můžeme využít veškerých opravných prostředků, zejména v případě, pokud přes kompenzační opatření bude tento projekt mít tak zásadní dopad na české občany, tak abychom se například mohli bránit u evropských institucí. A v tomto ohledu právě i veškeré poradenství, jak jsem zmiňoval, a součinnost naší strany pro Ministerstvo životního prostředí bude zajištěna. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Tak děkuji. Já konstatuji, že jsme pro dnešní jednací den ukončili projednávání ústních interpelací. Ukončuji dnešní jednací den. Pokračovat budeme zítra. Budu vás informovat: budeme začínat v 9 hodin 38. schůzí, v 9.15 hodin bude následovat 36. schůze a dále 37. schůze a poté budeme pokračovat 35. schůzí.

Přeji vám pěkné odpoledne a pěkný den.

(Jednání skončilo v 16.11 hodin.)

Pokračování schůze Poslanecké sněmovny
8. listopadu 2019
Přítomno: 169 poslanců

(Schůze pokračovala v 9.27 hodin.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážení členové vlády, zahajuji další jednací den přerušené 35. schůze Poslanecké sněmovny.

Aby byla zaznamenána naše účast, nejprve vás odhlásím a prosím, abyste se všichni přihlásili identifikačními kartami a případně mi oznámili, kdo žádá o vydání náhradní karty. Odkazují na schůze 38, 36 a 37, co se týká vydaných náhradních karet. Odkazují na schůze 38 a 36 a 37, co se týká omluv z dnešního jednání, plus dodávám další omluvy. Pan poslanec Lipavský dnes od 9 hodin do 9.45 z pracovních důvodů. Paní poslankyně Zuzana Majerová Zahradníková z pracovních důvodů celý den. A paní poslankyně Helena Langšádlová dnes mezi 9.00 a 9.15 z osobních důvodů.

Dnešní jednání bychom zahájili pevně zařazenými body z bloku třetích čtení, to je body 209, sněmovní tisk 447, bod 210, sněmovní tisk 483, bod 220, sněmovní tisk 448, a bod 235, sněmovní tisk 463. Dále bychom pokračovali body z bloku třetích členů, u kterých jsou splněny zákonné lhůty. Bod 208, sněmovní tisk 207, bod 211, sněmovní tisk 391, bod 212, sněmovní tisk 367, bod 213, sněmovní tisk 413, bod 215, sněmovní tisk 451, bod 216, sněmovní tisk 398, bod 217, sněmovní tisk 412, bod 218, sněmovní tisk 431, bod 219, sněmovní tisk 434, a bod 221, sněmovní tisk 485. Poté bychom případně pokračovali body dle schváleného pořadu schůze.

Ptám se, jestli je zájem o vystoupení na změnu pořadu schůze. Nikoho nevidím.

Tímto bychom přistoupili k projednávání napevno zařazených bodů. Prvním bodem je bod číslo

209.

Návrh poslanců Barbory Kořanové, Martina Kupky, Ivana Bartoše, Pavla Jelínka, Pavla Kováčika, Jana Chvojky, Jana Bartoška, Heleny Langšádlové, Věry Kovářové a dalších na vydání zákona o právu na digitální služby a o změně některých zákonů /sněmovní tisk 447/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala za navrhovatele poslankyně Barbora Kořanová a zpravodaj garančního výboru pan poslanec Jan Kubík. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 447/7, který byl doručen dne 27. září 2019. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 447/8.

Nyní se táži navrhovatelky, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Nemá zájem. Otevírám tímto rozpravu, do které mám přihlášeného poslance s přednostním právem pana místopředsedu Okamuru. Poprosím o klid v jednacím sále. Dokázali jsme se vypořádat už se třemi schůzemi, tak by bylo fajn, abychom teď této schůzi věnovali náležitou pozornost a jednali v klidu.

Pane místopředsedo, prosím, máte slovo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové, SPD prosazuje digitalizaci státní správy, a tím mnohem lepší služby občanům. A tento zákon, jehož je SPD spolupředkladatelem, by se měl jmenovat zákon o zdravém rozumu, jelikož navrhuje, aby úřady měly povinně umět sdílet své údaje o občanech a tím vyřizovat pro občany vše potřebné, co jde, bez zbytečného papírování a duplicitního dokládání něčeho, co úřad může získat od jiných úřadů nahlédnutím do registru. Zním případ člověka, kterého sociální správa nechala policii předvést na úřad, aby vyplnil papírový formulář přehledu o příjmech a výdajích, přičemž úřednice současně potvrdily, že data mají z finančního úřadu, ale potřebují prostě fyzický podpis. To je neuvěřitelně ostudný stav, který tady všechny dosavadní vlády tolerovaly. Prostě zaspaly víc než desítku let, protože počítače a internet tu máme už hezkou řádku let. A samozřejmě například baltské země jsou již i mílové kroky vpřed. Například Estonsko s digitalizací státní správy začalo v roce 1997, tedy před více než dvaceti lety.

Já se ptám, co bránilo a brání všem dosavadním vládám, že po ta desetiletí elektronizaci státní správy u nás úspěšně bránily. Pravda, vlády jiných stran dokázaly vytvořit desítky skandálů se zakázkami IT a promrhat ne desítky, ale zřejmě stovky miliard na zbytečné nebo předražené IT projekty. Loni například Nejvyšší kontrolní úřad konstatoval, že Ministerstvo práce a sociálních věcí při budování systému na výplatu dávek mnohonásobně selhalo a byla způsobena škoda nejméně ve výši 737 milionů korun, přičemž šlo jen o čtvrtinu kontrolovaných projektů, takže škody budou asi větší, přičemž tady je potřeba zdůraznit, že Ministerstvo práce a sociálních věcí za posledních šest let v drtivé většině vedlo ČSSD a chvíli také zástupce hnutí ANO, takže tam je ta plná odpovědnost.

Přitom tam, kde vláda peníze utápí, dokáže jiný profitovat a přinášet zemi prospěch. Přeji nám všem, aby se to vláda naučila. Stát v mnoha ohledech stále více lidem komplikuje život a předkládaný návrh, jehož je SPD spolupředkladatelem, konečně směřuje přesně opačným směrem. Smutné je, že ho nepředkládá vláda, která by to měla mít jako první na starost, ale jde o poslanecký návrh.

Takže doufám, že návrh teď v závěrečném třetím čtení odsouhlasíme a že uděláme krok k digitalizaci státní správy. Děkuji za pozornost. (Potlesk z řad poslanců SPD.)

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já vám děkuji. V obecné rozpravě je přihlášen pan předseda Ivan Bartoš, připraví se pan poslanec Ondřej Profant. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobré dopoledne. Dámy a pánové, pane předsedající, já nebudu mluvit dlouho. Já dnešní den i za Sněmovnu, za všechny poslance, kteří se s námi na přípravě tohoto zákona podíleli, zástupci komerčního sektoru, ministerstev, já to beru jako takovou malou oslavu, že tento zákon je dnes ve třetím čtení, že se nám podařilo s ministerstvy nakonec připravit i ten komplexní pozměňovací návrh, na kterém jsme se všichni shodli, že strany podepsaly memorandum a už v rozpočtu na příští rok nakonec Ministerstvo financí uvolnilo 450 milionů na projekty, které se týkají digitalizace. A já doufám, že to memorandum, které jsme podepisovali v březnu – protože mít zákon, podle kterého teď budeme pět let digitalizovat, je jedna věc, ale zohlednit potřeby digitalizace v následujících letech i finančně je věc druhá a je důležitá – že to memorandum, kde byli zástupci všech stran, kde pravděpodobně řada z nich bude i v dalším volebním období ve Sněmovně, je platné a že dnes tím schválením zákona i s výhledem tím, že stejné zastoupení stran v Senátu tento zákon bude podporovat, že v následujících pěti letech přesně podle katalogu služeb a plánované digitalizace realizujeme to, co nám tento zákon předepisuje.

Já vám všem děkuji ještě jednou za práci na přípravě této legislativy a děkuji i za podporu ve třetím čtení důležitých pozměňovacích návrhů.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Další v pořadí v obecné rozpravě je pan poslanec Ondřej Profant. Připraví se pan poslanec Martin Kupka. Prosím.

Poslanec Ondřej Profant: Dobré ráno a krásnou třetí nebo čtvrtou dnešní schůzi.

Já jsem chtěl jenom zopakovat to už notoricky známé, že tento zákon je přelomový v tom, že se mění to paradigma, kterým pohlížíme na digitalizaci. Že se na to nedíváme z pohledu úředníka, ale díváme se na to z pohledu občana, protože občan konzumuje služby, a to je podle mě velmi důležité pro moderní, efektivní a úspěšné IT. Přesně tak ho buduje soukromý sektor, kde je zcela běžné, že ty služby používáme zcela dobrovolně, zatímco u digitalizace státu je to dnes problém, dokonce některá ministerstva mají sankce za nevyužívání, třeba u daňového přiznání a podobně, a to není dobrá cesta. My musíme mít tak kvalitní služby, aby je občané sami chtěli používat a řekli si: to jsme rádi, že jsme si ušetřili čas, energii, nervy, a na druhé straně aby i naši úředníci nebyli frustrováni neustálým razítkováním na podatelně nebo podobně a mohli se věnovat smysluplnější činnosti, jako třeba pomoci těm složitějším případům.

Je třetí čtení, tak si dovolím jenom mírně rekapitulovat své pozměňovací návrhy. Všech pět pozměňovacích návrhů, které jsem předložil, podpořila Rekonstrukce státu. (Nesouhlasné hlasy z pravé části sálu.)

První pozměňovací návrh – E1.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já bych poprosil, abychom se v jednacím sále ztišili.

Poslanec Ondřej Profant: Mně to nevadí, svědomí každého, jak hlasuje.

Pozměňovací návrh E1 hovoří o formátech. V průběhu zákona se nám tam stalo, že tam hovoříme o zákonu o archivnictví, který je velmi striktní ve formátech, které používá. Já jsem přesvědčen o tom, že bychom měli využívat spektrum formátů, které využívá datová schránka, protože naši občané, když už dnes komunikují digitálně, jsou zvyklí používat datovou schránku. V tom, co vlastně navrhlo ministerstvo, není zohledněn ani formát prostého textu typu TXT nebo CSW, protože ten prostě v zákoně o archivnictví není.

Pozměňovací návrh E2 jenom upřesňuje takovou tu formulku vyplývající z GDPR a podle mě ji řeší o něco kvalitněji.

Pozměňovací návrh E3 zavádí docela logickou věc. Když ten občan má právo souhlasit se sdílením svých údajů, tak tam upřesňujeme, že má právo i odvolat tento souhlas přesně v duchu GDPR, takže každý má právo říct: já nechci ty údaje sdílet, třeba už nadále ty údaje nechci sdílet. Můžou ho k tomu vést různé důvody, ale myslíme si, že pokud to tam nebude explicitně uvedeno, tak to bude jenom vyvolávat zbytečné zmatky, tahanice a všichni budeme říkat, jak je to strašně obstrukční a jak soudy trvají dlouho a podobně.

Návrh E4 podporuje i Ministerstvo vnitra a jedná se jenom o terminologické upřesnění jednoho nadpisu, aby nedošlo k záměně s jinými zákony.

A návrh E5 též podporuje Ministerstvo vnitra a jedná se o dodání formulky o tom, že bychom měli používat otevřené formáty a strojovou čitelnost, je-li to možné.

Toto jsou mé pozměňovací návrhy. Budu velmi rád, když je podpoříte. A přeji tomuto zákonu pak šťastnou cestu v Senátu.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: S faktickou poznámkou je přihlášen pan poslanec Holík. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Jaroslav Holík: Vážený pane předsedající, vážení páni ministři, vážení kolegové, já jsem plně pro digitalizaci v jednání s úřady. Ale rád bych, abychom se nedostali do stavu, kdy se to obrátí proti nám. Řeknu vám svůj osobní případ. Mám živnostenský list. I když ho velice nepoužívám, tak stejně musím odevzdávat každý kvartál daňové přiznání. Protože jsem přihlášen na datovou stránku, tak to dělám elektronicky. Ale jednou se stalo, byl jsem v zahraničí, nestihl jsem to, napsal jsem to písemně, dostal jsem za to 2 tisíce korun pokuty. Takže bylo by dobré, abychom tuto záležitost nechali i ta volná vrátka. Těch dvou tisíc nelituji, protože jsem pomohl aspoň malinko vyřešit náš deficitní státní rozpočet.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: V obecné rozpravě vystoupí pan poslanec Martin Kupka a připraví se pan poslanec Pavel Jelínek. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Martin Kupka: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážení členové vlády, milé kolegyně, milí kolegové, schválení toho zákona znamená opravdu revoluci v digitalizaci státní správy v České republice. Je to příležitost dohonit státy, které jsou v digitalizaci úspěšné. A ten úspěch neznamená jenom to, že jsou digitální služby pro jejich občany dostupné, že jim to reálně zjednodušuje život, ale že se tím také daří šetřit finanční prostředky státního rozpočtu těch zemí. Tam má také směřovat náš zájem o schválení tohoto zákona.

Zároveň je to zákon, který v České republice přinese v následujícím roce vytvoření katalogu služeb. To bude zároveň jízdní řád pro digitalizaci v následujících letech, ale zároveň je to také příležitost udělat inventuru v tom, co všechno český stát po lidech vlastně chce, jaké všechny agendy vykonává, kolik je tam dublet, triplet, a tahle dubleta a zbytečnosti zároveň začít škrtat, a to škrtat bez náhrady. To je další přidaná hodnota toho zákona.

Konečně pro konkrétní lidi, pro konkrétní občany České republiky, to bude znamenat, že už po nich stát nebude znovu a znovu chtít, aby vyplňovali údaje, které už jednou má. Pokud dají souhlas, tak od té chvíle si jednotlivé orgány budou informace sdílet, a pokud bude potřeba vyplnit dotazník, tak tam nebude potřeba znovu a znovu vyplňovat údaje známé. Zároveň nebude nutné se prezentovat všemi možnými plastovými kartičkami průkazů, protože jsou to jenom potvrzení o skutečnostech, které stát vede ve svých registrech.

Co je podstatné také říct, je to zákon, který ale nikoho nenutí, aby se státem komunikoval elektronicky. Pro občany je to příležitost, ale není to povinnost. Tady v tom případě je ta povinnost naopak na straně státu, aby se s těmi, kteří chtějí komunikovat elektronicky, naučil komunikovat elektronicky a bral to důsledně. Ale nikoho ten zákon nenutí, aby vyměnil svoji osobní cestu na úřad za konkrétním úředníkem za elektronickou komunikaci. I to chci zdůraznit, protože pro přijetí a pochopení toho zákona je to důležitá věc.

Myslím, že velmi vzácně se podařilo najít nejenom shodu, ale spojit energii mnoha lidí, mnoha institucí k tomu, aby vznikla norma, která opravdu může posunout Českou republiku do společenství rozumně digitalizovaných států. A protože to opravdu byl několikaměsíční proces, podařilo se dojít ke shodě, tak se podařilo dokonce dojít ke shodě v dalších krocích, které musejí nastat. Musí vzniknout další zákon, který bude upravovat ty jednotlivé kroky.

Předložil jsem pozměňovací návrhy, které například ošetřují další rozvoj datových schránek, existenci government cloudu a dalších věcí. Nicméně domluvili jsme se na tom, že

to bude předmětem dalších kroků. V té souvislosti bych vás chtěl požádat o schválení stažení celkem čtyř pozměňovacích návrhů označených pod písmeny D1, D3, D4 a D5 s tím, že z těch mých pozměňovacích návrhů zůstane zachován pozměňovací návrh s písmenem D2.

Zároveň bych v té souvislosti rád navrhl doprovodné usnesení, v němž bychom konstatovali: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby do 15. ledna 2020 předložila návrh zákona o změně zákonů souvisejících s další elektronizací postupu orgánů veřejné moci, ve kterém navrhne zejména pravidla umožňující další rozšíření využití systému datových schránek, rozšíření a sdílení referenčních údajů v základních registrech, systematické využívání strojově čitelných formátů v rámci eGovernmentu a systematické využívání cloud computingu v oblasti veřejné správy."

Děkuji mnohokrát za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Přečtu došlou omluvu. Pan poslanec Vít Kaňkovský žádá o prodloužení omluvy do 10.30 z důvodu dopravních komplikací. Paní poslankyně Červíčková ruší svou omluvu.

Prosím, v obecné rozpravě vystoupí pan poslanec Pavel Jelínek. Máte slovo.

Poslanec Pavel Jelínek: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, ve druhém čtení jsem se vyjádřil k tomu, co SPD jako spolunavrhovatel od aplikace zákona o právu na digitální službu očekává. Teď ve třetím čtení chci vyjádřit náš závazek k aktivní podpoře aplikace uvedeného zákona z pozice konstruktivní opozice.

Pro digitální služby jsou východiskem základní registry. V současné době jsou v systému základních registrů následující položky: registr osob, registr obyvatel, registr práv a povinností, registr územní identifikace, adres a nemovitostí, informační systém základních registrů, ORG převodník identifikátorů. (Hluk v sále.)

Blíž bych se zmínil o registru práv a povinností. Jak je uvedeno v popisu registru základních práv a povinností, tak informace vedené v registrovaných agendách transformují řeč zákonů do řeči IT systémů. Každá registrovaná agenda obsahuje informaci o zakládajícím zákonu, které orgány veřejné moci ji vykonávají, jaké obsahuje činnosti a oprávnění čerpat údaje, případně role ze základních registrů a dalších agend, jaké údaje sama vede a umožňuje číst či evidovat. To znamená, že kdokoli, někdo, požádá o čtení či editace údaje ze základních registrů systémů, posuzuje, zda je to v souladu se zákonem. V současné době tedy máme evidenci agend a roli v registru práv a povinností podle platných zákonů, která k dnešnímu dni aktuálně obsahuje 1 005 záznamů. Co však nemáme? Nemáme evidenci služeb, která se v rámci agend poskytuje. Tato evidence by se postupně měla realizovat v katalogu služeb schvalovaném vládou k realizaci zákona o právu na digitální služby. V očekávání je, že tento katalog vznikne do roka od schválení zákona a bude průběžně aktualizován. (Hluk v sále stoupá.)

Co to znamená pro občana? Řeknu pár položek z registru agend. Například pojištění odpovědnosti z provozu vozidla, stanovení stálých volebních okrsků, uzavírání manželství, určování otcovství, evidence obyvatel, rodná čísla, občanské průkazy, cestovní doklady občanů České republiky, živnostenské podnikání, katastr nemovitostí a matriky. Samozřejmě těchto agend je 1 005.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pane poslanče, já vás přeruším. Je tady hluk jak v úle! Děkuji. Prosím.

Poslanec Pavel Jelínek: Také děkuji. Z těchto agend vyplývá konkrétní přínos pro občany. Například právo na notifikaci u končících platností dokladů, jako je občanský průkaz, cestovní doklad či průkaz zdravotního pojištění. Dalším právem, které tento zákon přinese, bude podání žádosti o prodloužení platnosti dokladů bez nutnosti návštěvy úřadů. Nemalým přínosem bude právo na digitální informace o úkonech v rámci katastru nemovitostí, matrik a stavebních úřadů. V komplexním pohledu se jedná o průlomový zákon, který po dlouhé době přešlapování na místě vytváří legislativní prostředí pro kompletní digitalizaci státní správy ve prospěch občanů.

SPD bude bedlivě sledovat průběh aplikování zákona a podpoří stanovení jasného supervizora s potřebnými kompetencemi pro úspěšnost aplikování projednávaného zákona. Jelikož se jedná o zákon, který postihuje všechny resorty, tak si dovoluji vyjádřit pochybnosti o zdárné aplikaci tohoto zákona bez zodpovědné osoby na úrovni vicepremiéra.

Na závěr opět skončím výzvou vládě k tomu, aby se stát vrátil ke své původní funkci, a tou je služba pro občany této republiky, kdy forma digitální služby je ideální a odpovídá třetímu tisíciletí. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Pan poslanec Jan Kubík jako zpravodaj chce vystoupit v rozpravě.

Poslanec Jan Kubík: Dobré dopoledne, vážené dámy, vážení pánové. Rád bych načtl legislativně technické úpravy po domluvě s paní předkladatelkou k pozměňovacímu návrhu C.

A to za prvé: v § 22 se novelizační bod 27 zrušuje a následující body se přeznačí. Přeznačení bodů je nutné zohlednit v § 27 upravujícím účinnost.

A nyní vás poprosím o přečtení krátkého zdůvodnění. K návrhu zákona o právo na digitální služby a o změně některých zákonů byl vypracován komplexní pozměňovací návrh, který je obsahem usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Jednou ze změn, která je součástí komplexního pozměňovacího návrhu, je vložení nového § 5d do zákona o informačních systémech veřejné správy. V části třetí se jedná o novelizační bod 25, jehož účelem je hrazení nákladů spojených se správou, provozem a rozvojem některých klíčových informačních systémů veřejné správy. Základní registry, informační systém základních registrů, informační systém sdílené služby, centrální místo služeb, portál veřejné správy a národní bod pro identifikaci a autentizaci. Centrálně z kapitoly Všeobecná pokladní správa, nikoli z vlastní kapitoly.

Tuto změnu zákona o informačních systémech veřejné správy bylo nutné promítnout rovněž do zákona o základních registrech, podle nějž § 7 odst. 8 hradí náklady související s provozováním základních registrů jejich správce, tj. Ministerstvo vnitra v případě základního registru obyvatel a základního registru agend, orgánů veřejné moci, soukromoprávních uživatelů údajů a některých práv a povinností, Český statistický úřad v případě základního registru právnických osob, podnikajících fyzických osob a orgánů veřejné moci a Český úřad zeměměřický a katastrální v případě základního registru územní identifikace adres a nemovitostí.

V komplexním pozměňovacím návrhu se proto navrhuje zrušení § 7 odst. 8 zákona o základních registrech. Pozměňovacím návrhem poslankyně Barbory Kořanové ve sněmovním tisku 447/7, označen jako C, se nicméně navrhuje změna zákona o informačních systémech veřejné správy spočívající ve vložení nového § 5d vypustit. Bude-li pozměňující

návrh poslankyně Barbory Kořanové přijat, je nutné vypustit rovněž změnu navrhovanou v zákoně o základních registrech, jež spočívá ve zrušení § 7 odst. 8. Přijetím pozměňovacího návrhu poslankyně Barbory Kořanové nedojde ke změně financování provozu základních registrů, tudíž je třeba zachovat i § 7 odst. 8 zákona o základních registrech, aby nenastala situace, kdy by financování provozu většiny základních registrů dopadlo na Ministerstvo vnitra, přestože je Ministerstvo vnitra správcem pouze dvou základních registrů.

Legislativně technickým pozměňovacím návrhem se tedy podporuje zachovat stávající úpravu, což je smyslem pozměňovacího návrhu C. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Paní poslankyně Věra Kovářová chce vystoupit v obecné rozpravě. Ano, říkám to dobře, Prosim, máte slovo.

Poslankyně Věra Kovářová: Vážení kolegyně, vážení kolegové, dovoluji, abych se i já za klub Starostů a nezávislých připojila k vyjádření zástupců všech klubů. Protože zákon o právu na digitální službu má dva významné okamžiky. Tím prvním okamžikem bylo to, že na tomto zákonu pracovali a podepsali se pod něj zástupci všech klubů. A za druhé, a to, co je stěžejní, tento zákon by měl změnit vztah občanů k veřejné správě, a naopak. To, co je důležité, a to, co vítáme, je, že každý kdo bude chtít komunikovat se státem elektronicky, bude mít právo své věci vyřídit přes internet. Zákon také v dohledné budoucnosti zbaví občany nutnosti nosit u sebe všechny průkazy a doklady a prokazovat svá práva a povinnosti veřejnými listinami. A také zároveň, a to je také velmi důležité, tento zákon dává občanům silnou zbraň pro případ, že by stát odmítl poskytnout službu digitálně. Občané by díky zákonu získali možnost domáhat se svých práv před soudem.

Hlavním cílem tohoto zákona je zjednodušit život občanům v komunikaci s úřady. A to je, myslím, i cíl nás všech poslanců a všech poslaneckých klubů a také vlády. Zároveň by po počátečních významných investicích mohl přinést také finanční úspory, tak, jak zde zazněl příklad Estonska, a odhadem by to pro Českou republiku během let mohlo znamenat úsporu až 100 mld. korun. Těch 100 mld. korun leží právě v tomto zákoně. Během dvou let, co máme volební období, jsme se k těmto 100 mld. nedostali. A tento zákon určitě pomůže těmto 100 mld. získat do státního rozpočtu a použít je na významný rozvoj České republiky. Nyní ovšem bude záležet na centrálních úřadech, zda to, co schválením tohoto zákona zde začneme, zdárně dokončí.

Závěrem lze konstatovat, že rozvoj digitálních služeb je nezadržitelným trendem a je to také krok k prosperitě a konkurenceschopnosti naší republiky. Proto s radostí Starostové a nezávislí tento zákon podpoří. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Dívám se v sále, jestli někdo chce vystoupit ještě v obecné rozpravě. Nikoho nevidím, končím obecnou rozpravu a ptám se na případná závěrečná slova. Není zájem. Takže přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosim zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování, poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko. Prosim, máte slovo.

Poslanec Jan Kubík: Ještě jednou dobré dopoledne. Jelikož v rozpravě nastaly dvě situace, se kterými se musíme vypořádat ještě před načtením procedury, a to je stažení pozměňovacích návrhů D1, D3, D4 a D5 pana poslance Kupky, a navíc tady pan poslanec Kupka přednesl doprovodné usnesení, které bohužel nebylo načteno v podrobné rozpravě ve druhém čtení, tak po dohodě s legislativou bychom asi o těchto dvou situacích měli nechat

hlasovat. Za prvé bych asi doporučoval hlasovat o stažení pozměňovacích návrhů D1, D3, D4 a D5 pana poslance Kupky.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Dobře. Takže tak, jak řekl pan zpravodaj, budeme v tuto chvíli hlasovat o stažení pozměňovacích návrhů pana poslance Kupky tak, jak to načel pan zpravodaj. Je to správně? Ano. Přivolať jsem vás všechny do sálu.

Zahájil jsem hlasování, ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 282, přihlášeno 161 poslankyň a poslanců, pro 159, proti nikdo, zdrželi se 2. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Kubík: Nyní tady máme tu druhou záležitost, doprovodné usnesení pana poslance Kupky. Jak jsem už řekl, toto usnesení nebylo načteno v podrobné rozpravě ve druhém čtení, nicméně dneska bylo předneseno v rozpravě. My jsme to řešili v podstatě i na výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, nějaký takový precedens už tady byl, ale pokud se Sněmovna usnese, že to doprovodné usnesení budeme dále hlasovat, tak si myslím, že tato možnost tady je.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Já bych to zahrnul do návrhu procedury, kterou provedete. A buď ji odsouhlasíme, nebo ne.

Poslanec Jan Kubík: Dobrá. Pokud zvolíme tento postup, tak bych přečetl proceduru, a to je – za prvé – hlasování o návrhu technických úprav podle § 95 odstavce 2 jednacího řádu předneseném ve třetím čtení. Za druhé budeme hlasovat návrh A jako celek, komplexní pozměňovací návrh výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj. Dále návrh B pana poslance Kohoutka. Dále návrh C paní poslankyně Kořanové. Dále návrh D pana poslance Kupky. Pokud bude schválen pozměňovací návrh D2 pana Kupky, je nehlasovatelný pozměňovací návrh F pana poslance Hamáčka, který je totožný. Dále návrh E1 pana poslance Profanta, návrh E2 pana poslance Profanta. Dále návrh E3 pana poslance Profanta, návrh E4 pana poslance Profanta, návrh E5 pana poslance Profanta. Dále návrh zákona jako celek, komplexní pozměňovací návrh ve znění přijatých pozměňovacích návrhů. Dále návrh G, doprovodné usnesení paní poslankyně Kořanové, a dále doprovodné usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, tak jak jej přednesl dneska v rozpravě pan poslanec Kupka.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Slyšeli jsme proceduru. Nechám hlasovat, kdo souhlasí s takto načtenou procedurou. Kdo je pro? Zahájil jsem hlasování. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 283. Přihlášeno 166 poslankyň a poslanců, pro 160, zdrželo se 6. Návrh byl přijat.

Prosím, pane zpravodaji, můžete nás provést hlasováním.

Poslanec Jan Kubík: První návrh, o kterém budeme hlasovat, jsou návrhy technických úprav podle paragrafu 95 odstavce 2 jednacího řádu, tak jak byly předneseny v rozpravě ve třetím čtení.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 284. Přihlášeno 166 poslankyň a poslanců, pro 161, proti nula, zdrželo se 5. Návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Jan Kubík: Další je návrh A jako celek, komplexní pozměňovací návrh výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 285. Přihlášeno 166 poslankyň a poslanců, pro 161, proti nula, zdrželo se 5. Návrh byl přijat.

Já se omlouvám, v příštích hlasováních budu dávat stanoviska jak výboru, tak navrhovatele. Prosím.

Poslanec Jan Kubík: Další je návrh B pana poslance Kohoutka. Tento návrh upravuje precizaci a specifikaci veřejných listin a ověřování podpisů. Garanční výbor vyslovil souhlas.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Navrhovatelka? (Hlasy z pléna: Nahoře. – Vidím to. Souhlasné.)

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 286. Přihlášeno 166 poslankyň a poslanců, pro 161, zdrželo se 5. Návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Jan Kubík: Dále budeme hlasovat o návrhu C paní poslankyně Kořanové. Pozměňovací návrh upravuje hrazení nákladů spojených se správou některých informačních systémů veřejné správy. Místo Všeobecné pokladní správy by mělo náklady hradit Ministerstvo vnitra, v případě schválení legtechu spolu s Českým statistickým úřadem. Garanční výbor vyslovil souhlas.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko navrhovatele? (Souhlasné.)

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 287. Přihlášeno 166 poslankyň a poslanců, pro 136, proti nula, zdrželo se 30. Návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Jan Kubík: Dále budeme hlasovat o návrhu D2 pana poslance Kupky. Návrh má zajistit sjednocení termínů mezi zákony, do kterých zastřešující zákon o právu občana na digitální službu vstupuje a upravuje chybně uvedené účinnosti zákona. Garanční výbor vyslovil souhlas.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko navrhovatele? (Souhlasné.)

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 288. Přihlášeno 166 poslankyň a poslanců, pro 163, proti nula, zdrželi se 3. Návrh byl přijat. Další prosím.

Poslanec Jan Kubík: Dále budeme hlasovat o návrhu E1 pana poslance Profanta. Tento návrh, pokud úřad nezveřejní formulář pro elektronické podání, tak se navrhuje umožnit podání ve všech formátech, které jsou přípustné pro datové zprávy informačního systému datových schránek. Garanční výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 289. Přihlášeno 166 poslankyň a poslanců, pro 47, proti 64, zdrželo se 55. Návrh byl zamítnut. Další prosím.

Poslanec Jan Kubík: Dalším návrhem je E2 pana poslance Profanta. Jedná se o zpřesnění formulace a sladění konstrukce souhlasu s nařízením GDPR a se zákonem č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů. Výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 290. Přihlášeno 166 poslankyň a poslanců, pro 37, proti 60, zdrželo se 69. Návrh byl zamítnut. Další prosím.

Poslanec Jan Kubík: Dalším návrhem je návrh E3 pana poslance Profanta. Vysloveně uvádí právo odvolat souhlas se sdílením dat. Tato možnost již existuje. Tento návrh ji jen konkretizuje. (Předsedající: Stanovisko?) Stanovisko výboru – výbor nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko navrhovatele? (Nesouhlasné.)

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 291. Přihlášeno 166 poslankyň a poslanců, pro 33, proti 60, zdrželo se 73. Návrh byl zamítnut. Pan místopředseda.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pane předsedající, k hlasování číslo 290, já jsem se zdržel, ale na sjetině mám ano. Nezpochybňuji hlasování, jen pro stenozáznam.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Děkuji. Můžeme přikročit k dalšímu bodu.

Poslanec Jan Kubík: Dalším návrhem je návrh E4 pana poslance Profanta. Dochází ke zpřesnění nadpisů, aby bylo právo na informace v § 11 terminologicky odlišeno od obecného práva na informace. Garanční výbor vyslovil souhlas.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko navrhovatele? (Souhlasné.)

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 292. Přihlášeno 166 poslankyň a poslanců, pro 159, proti nula, zdrželo se 7. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Jan Kubík: Další návrh je E5 pana poslance Profanta. Stanovuje, že výstupy orgánů veřejné moci musí být vždy v otevřeném formátu. Strojová čitelnost je požadována, pokud je to možné. Garanční výbor vyslovil souhlas.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Stanovisko navrhovatele? (Souhlasné.)

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 293. Přihlášeno 166 poslankyň a poslanců, pro 160, proti nula, zdrželo se 6. Návrh byl přijat.

Poslanec Jan Kubík: A nyní přistoupíme k hlasování o návrhu zákona jako celku, ve znění přijatých pozměňovacích návrhů.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Barbory Kořanové, Martina Kupky, Ivana Bartoše, Pavla Jelínka, Pavla Kováčika, Jana Chvojky, Jana Bartoška, Heleny Langšádlové, Věry Kovářové a dalších na vydání zákona o právu na digitální služby a o změně některých zákonů, sněmovní tisk 447, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou.

Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 294, přihlášeno 166 poslankyň a poslanců, pro 163, proti nula, zdrželi se 3. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas. (Potlesk napříč sálem, rušno v sále.)

Žádám ještě zpravodaje, aby uvedl návrh doprovodného usnesení Poslanecké sněmovny. (Stále velký hluk v sále.) Prosím vás, ještě budeme hlasovat. Veselí je sice krásné, ale budeme hlasovat o doprovodném usnesení. Prosím pana navrhovatele a prosím, aby byl klid v jednacím sále.

Poslanec Jan Kubík: Takže nyní bychom hlasovali návrh G, je to doprovodné usnesení paní poslankyň Kořanové, které přednesu: "Poslanecká sněmovna doporučuje vládě vytvořit v závazných ukazatelích jednotlivých kapitol státního rozpočtu specifické výdajové ukazatele, které budou zahrnovat výdaje spojené se správou, provozem a rozvojem následujících klíčových informačních systémů veřejné správy: základní registry, informační systém základních registrů, informační systém sdílené služby, centrální místo služeb, portál veřejné správy, informační systém, jehož prostřednictvím je zajišťován výkon působnosti kontaktních míst veřejné správy, a národní bod pro identifikaci a autentizaci.

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 295, přihlášeno 166 poslankyň a poslanců, pro 146, proti 0, zdrželo se 20. Návrh byl přijat. Končím projednávání tohoto zákona –

Poslanec Jan Kubík: Ještě máme jedno doprovodné usnesení...

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Pardon, беру zpět.

Poslanec Jan Kubík: Nyní bychom přistoupili k hlasování o doprovodném usnesení výboru pro veřejnou správu a regionální rozvoj, tak jak jej načetl pan poslanec Kupka dnes v rozpravě. Já bych jej ještě jednou přednesl: "Poslanecká sněmovna vyzývá vládu, aby do 15. 1. 2020 předložila návrh zákona o změně zákonů souvisejících s další elektronizací postupu orgánů veřejné moci, ve kterém navrhne zejména pravidla umožňující další rozšíření využití systému datových schránek, rozšíření a sdílení referenčních údajů v základních registrech, systematické využívání strojově čitelných formátů v rámci eGovernmentu a systematické využívání cloud computingu v oblasti veřejné správy."

Místopředseda PSP Tomáš Hanzel: Zahájil jsem hlasování tohoto doprovodného usnesení a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

Hlasování pořadové číslo 296, přihlášeno 166 poslankyň a poslanců, pro 146, proti nula, zdrželo se 20. Návrh byl přijat.

A ptám se, jestli už je to všechno? (Zpravodaj souhlasí.) Tak v tomto okamžiku končím projednávání tohoto zákona.

Přečtu omluvu. Zrušení omluvy pana předsedy Poslanecké sněmovny Radka Vondráčka od 9.45 a zrušení omluvy pana poslance Víta Kaňkovského, který už dorazil do jednacího sálu. Předávám řízení. Přeji vám pěkný den.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobré dopoledne, vážené paní poslankyně, vážení paní poslanci, členové vlády. Budeme pokračovat bodem

210.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 483/ - třetí čtení

Děkuji, že pan ministr životního prostředí Richard Brabec zaujal už své místo, a stejně tak zpravodaj garančního výboru hospodářského výboru poslanec Pavel Pustějovský. Konstatuji, že pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 483/5, který byl doručen 1. října 2019, a usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 483/6.

Požádám sněmovnu o klid, aby pan ministr životního prostředí Richard Brabec mohl před zahájením rozpravy sdělit své úvodní slovo ve třetím čtení. Máte slovo, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, kromě zaujmutí místa věřím, že snad trochu zaujmu i vás, ale to se ukáže v následujících minutách. Já stručně, protože v prvním a druhém čtení jsme se samozřejmě věnovali podrobně tomuto zákonu, tak jenom stručně mi dovolte, abych zrekapituloval, o co se jedná, a krátce se vyjádřil i k některým pozměňovacím návrhům.

Především chci zdůraznit, že tato novela zákona o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů zohledňuje v rámci příslušné změny evropské legislativy tyto změny a implementuje je také do české legislativy. Evropský systém emisního

obchodování prošel totiž revizí pro to nové období 2021 až 2030, ta pravidla se postupně zpřísňují, ale především cena emisní povolenky výrazně roste, momentálně se pohybuje kolem 25 eur za tunu a čeká se její další růst. Co to znamená? Že samozřejmě nejenom výnos z emisních povolenek, ale také náklad z emisních povolenek se stává významným atributem, tzn. významně ovlivňuje i hospodaření podniků, které se systému obchodování s emisními povolenkami věnují nebo které jsou do něj zahrnuty.

Návrh novely zavádí především tři základní věci. Za prvé – asi nejdůležitější – stanoví nebo vytváří tzv. Modernizační fond, který bude podporovat investice do projektů rozvíjejících obnovitelné zdroje energie, zvyšujících energetickou účinnost a snižujících emise skleníkových plynů. Očekává se, že v tomto Modernizačním fondu by v období let 2021 až 2030 mohlo být nakumulováno až 100 miliard, nebo dokonce více než 100 miliard korun, je to však závislé na ceně emisní povolenky. Přitom přibližně polovina tohoto fondu je na uvedené účely přednostně určena pro výrobce elektřiny zahrnuté v systému obchodování EU ETS a způsobilými příjemci pak mohou být podniky, ale také municipality. Využití prostředků tohoto fondu bude směřovat ke splnění cílů České republiky pro snižování emisí, rozvoj obnovitelných zdrojů energie a energetickou účinnost.

Dalším bodem je kompenzace nepřímých nákladů. Ty jsou určeny pro energeticky náročná odvětví průmyslu, která jsou ohrožená zahraniční konkurencí, a kompenzovat se jim bude zvýšení ceny elektřiny v důsledku nákladů spojených s emisemi skleníkových plynů. Vláda bude podle navrhovaného znění zákona každoročně k tomuto účelu určovat částku, tedy celkovou sumu prostředků, které budou k dispozici, a Ministerstvo průmyslu a obchodu pak bude rozhodovat o poskytnutí kompenzace jednotlivým oprávněným žadatelům.

A konečně návrh, který výrazně snižuje administrativní náročnost pro zhruba 60 provozovatelů, nebo dosavadních účastníků obchodování s emisemi, kdy budou vyňata malá zařízení s emisemi do 2,5 tisíce tun CO₂ za rok z emisního obchodování, a tím samozřejmě dojde, jak už jsem řekl, k významnému snížení administrativní náročnosti pro těchto zhruba 60 provozovatelů.

A teď mi dovoluji stručně k pozměňovacím návrhům. Objevují se v zásadě ve třech skupinách. První se týká stropu pro účelové vázání výnosů. Tady bych chtěl říct, že vládní návrh neznámá snížení prostředků na podporu nízkouhlíkových opatření. Naopak, pouze navrhuje část povolenek, které by se jinak dražily, přesunout a využít je tak prostřednictvím Modernizačního fondu, což je dle zkušeností podstatně efektivnější cesta využití prostředků. Po tomto přesunu se tak zvyšuje celkové množství prostředků na nízkouhlíková opatření o jednotky miliard ročně. Jakékoliv pozměňovací návrhy na změnu využití výnosů tedy pouze narušují dojednaný kompromis a musím s nimi zásadně nesouhlasit.

Dále navržené způsoby podpory těžbou postižených regionů. Také předmět několika pozměňovacích návrhů. Během projednávání návrhu ve Sněmovně a samozřejmě ve výborech jsem zaznamenal obavy některých kolegů, zda návrh zákona ochrání regiony postižené útlumem těžby uhlí před negativními ekonomicko-sociálními dopady. Po docela detailních debatách jsme vyšli těmto obavám vstříc, a podporuji tedy pozměňovací návrh pana poslance Schillera číslo C2, který zvýhodňuje projekty z dotčených regionů v průběhu jejich hodnocení.

A konečně návrhy, které se týkají Rady Modernizačního fondu, která tam byla původně navržena v určitém konkrétním složení, a zde jsem vzal na vědomí v diskuzi, která probíhala jak v hospodářském výboru, tak výboru pro životní prostředí, že není tady většinová vůle zřízovat poradní orgány vlády a ministrů přímo zákonem, a souhlasím tedy s pozměňovací návrhy pana poslance Schillera a totožným pozměňovacím návrhem pana poslance Třešňáka,

což jsou návrhy číslo B3 resp. C3 o vypuštění Rady Modernizačního fondu ze zákona s tím, že pak je samozřejmě možnost tuto radu nebo jakýkoliv poradní orgán zřídit později mimo rámec zákona, například rozhodnutím vlády.

Na závěr mi dovolu – a jsem překvapen, k jakému došlo naopak uklidnění sněmovny, tak doufám, že to není proto, že většina z vás odešla – na závěr mi dovolu zdůraznit, že tento zákon dokázal již v rámci dosavadního projednávání nalézt široký kompromis mezi ochranou životního prostředí, podporou průmyslu a dopady na státní rozpočet. A mohu vás ujistit, ale to vás určitě nepřekvapí, že vzhledem k tomu, že se jedná o možné rozdělení částky v budoucnu přesahující 100 miliard korun, tak ty zájmy byly různé a jsou samozřejmě různé, a přesto se s těmi hlavními hráči podařilo najít určitý, byť křehký, kompromis. Tato rovnováha, jak jsem řekl, je ovšem skutečně velmi křehká a pro výrazné změny v ní už nevidím velký prostor. Cením si toho kompromisu a chtěl bych vás požádat, aby bylo možno tento kompromis zachovat, a to je i vlastně moje motivace pro názor na některé pozměňovací návrhy.

Ještě jednou vám děkuji za projednávání a za velmi inspirativní projednávání a věci, nebo další pozměňovací návrhy, které k tomuto zákonu přišly, a těším se na další debatu. Doufám, že dnes bude tento zákon schválen, protože je opravdu významně očekáván velkou částí především průmyslu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu ministru životního prostředí Richardu Brabcovi a otevírám rozpravu, do které je první přihlášený pan kolega Petr Třešňák, připraví se pan poslanec Jan Zahradník. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Petr Třešňák: Pěkné dopoledne, vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vážení kolegové. Protože pan ministr teď shrnul jednotlivé pozměňovací návrhy, nerad bych se vracel k těm, které řeší složení Rady Modernizačního fondu, proto bych prošel pouze dva pozměňovací návrhy, u kterých bych vás rád požádal o podporu.

Jedná se konkrétně pozměňovací návrh pod označením B2, který umožní z výnosu z emisních povolenek podpořit bezemisní trakční dopravu, která je v současné době znevýhodněna, a není tak vlastně naplňována státní energetická koncepce z roku 2015, protože ropná paliva v dopravě stále rostou, zatímco podíl elektrické trakce stagnuje, případně mírně klesá. Výrobci elektřiny totiž spadají do oblasti EU ETS a spotřebitelé paliv nikoliv, a to ve svém důsledku zdražuje cenu silové elektrické energie. Dopravcům totiž za současného stavu nezbyvá, než vyšší cenu elektrické energie promítnout do ceny za dopravu, a tím demotivovat cestující a přepravce od zájmu o energeticky a ekologicky výhodnou dopravu s elektrickou trakcí. To potom vede i ke změně přepravního trhu směrem k uhlovodíkovým palivům a diskriminaci elektrické trakce vůči spalovacím motorům. Vlastně tento pozměňovací návrh předkládáme i v zájmu vlády, aby měla nástroj, jak účinně naplnit jeden z cílů státní energetické koncepce.

Další návrh – návrh B4. Tento pozměňovací návrh umožní zvýhodnit podporu právě regionů a lokalit nejvíce postižených těžbou a spalováním uhlí v rámci projektů čerpajících finance z Modernizačního fondu. Ačkoliv můžete namítnout, že emise, a obzvláště oxid uhličitý, nezná hranice krajů, tak dopady těžby a spalování uhlí mají největší dopad právě v těch konkrétních regionech, a nelze se pak divit tomu souhrnnému označení strukturálně postižené, protože dopady dlouhodobé těžby se v těch regionech projeví nejen na životním prostředí, ale i na dalších sociálních a ekonomických problémech jejich obyvatel.

Dále v tomto identickém pozměňovacím návrhu řešíme jednu absurditu, tedy vládní novela vlastně totiž v principu umožňuje z Modernizačního fondu financovat i investice do spaloven odpadů, a zároveň rozšiřujeme účel využití prostředků Modernizačního fondu,

například aby jej bylo možné využít i pro investice do elektrické kolejové dopravy, čímž se vlastně chceme přiblížit i tomu původnímu záměru evropské směrnice, a proto jsem rád, že i část tohoto pozměňovacího návrhu, hlavně týkající se uhelných regionů, promítl do svého návrhu i pan poslanec Schiller, ačkoliv ne v takovém rozsahu, a vzhledem i ke sloům podpory pana ministra doufám, že ta podpora uhelných regionů tím pádem napříč politickým spektrem bude. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Třešňákovi. Nyní pan poslanec Jan Zahradník, připraví se paní poslankyně Jana (správně Dana) Balcarová. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane předsedající, vážené dámy, vážení pánové, já vystupuji s prosbou o podporu pozměňovacího návrhu, který je v proceduře uveden jako pozměňovací návrh pod písmenem D, a týká se toho, aby mezi aktivity, které je možno podporovat z výnosů dražeb emisních povolenek, byla také zahrnuta podpora kogenerační výroby elektřiny a tepla. Týká se to centrálních zdrojů tepla, týká se to tepláren, které mají v naší energetické soustavě nezastupitelný význam, protože vlastně dodávají teplo zhruba 1,5 milionu našich domácností, takže je možné, že se týkají v podstatě více než 6 milionů našich obyvatel.

Teplárny samozřejmě potřebují podporu. My jsme ve středu tady rozhodli zachovat výjimku na daň pro blokové kotelny. Možná by bylo dobře, kdybychom provozovatelům tepláren a jejich vlastníkům, a z velké části jsou to města obce v naší republice, dali najevo, že s jejich podporou také počítáme. To uvedení slov podpora kogenerační výroby elektřiny a tepla do seznamu je možná spíš symbolickým vyjádřením podpory z naší strany pro tento tak významný energetický sektor. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Zahradníkovi a nyní paní poslankyně Jana Balcarová, připraví se pan poslanec Jan Čížinský a kolega Schiller. (Posl. Balcarová upozorňuje předsedajícího.) Dana. Já se omlouvám. Ještě jednou, paní poslankyně, omlouvám se. Paní poslankyně Dana Balcarová má slovo.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji, pane předsedající, za slovo. Vážené dámy, vážení pánové, já bych na začátek své řeči jenom chtěla oznámit, že u hlasování číslo 289 mám ve sjetině proti, ale hlasovala jsem pro a nezpochybňuji hlasování. Tak jenom to jsem chtěla říct.

A teď bych vás ráda požádala o podporu svých pozměňovacích návrhů, a to pozměňovacího návrhu, který bude v proceduře označen jako A1 a který se týká ponechání stropu u rozdělení výnosů z emisních povolenek na 12 miliardách ročně. V argumentaci v tuto chvíli se nebudu opírat o to, že je potřeba chránit životní prostředí, jak byste asi ode mě čekali, ale spíš bych ráda poukázala na další souvislost s touto věcí, protože zdražení emisních povolenek, ke kterému došlo díky revizi evropského systému obchodování s emisními povolenkami, má několik velmi negativních dopadů.

Ten pozitivní je, že dojde k snížení vypouštění skleníkových plynů, a to je vlastně cílem celého toho systému. Ale negativní dopady bude mít jednak na konkurenceschopnost v průmyslu, který je závislý na spalování uhlí, nebo na těžbě uhlí, a to bude mít zase negativní dopady na pracovní místa v těchto oblastech a současně na zdražení a může ohrozit nízkopříjmové skupiny obyvatel. Ty peníze z emisních povolenek by tedy měly jít a jsou i

určeny na spravedlivý přechod k bezuhlíkové ekonomice, nebo k nízko závislé energetice na uhlí v tuto chvíli.

Takže já bych ráda na vás apelovala, abyste vzali v potaz i tento pohled, že nejde jenom o ochranu životního prostředí, ale jde o spravedlivý přechod a podporu českého průmyslu tak, aby byl konkurenceschopný, prosperující, aby byly peníze na inovace a na vlastně změnu nastavení českého průmyslu. Takže proto podávám ten pozměňovací návrh, nebo i proto, A1.

Pak jsem chtěla poprosit o podporu pozměňovacího návrhu, který bude v proceduře označený jako A2 a který má zamezit tomu, aby se peníze, které už jednou budou určeny právě pro investice do průmyslu a do adaptace proti klimatické změně, do adaptace opatření například proti suchu v české krajině, aby se nedaly jiným zákonem odčerpávat, jak to bylo v minulých letech, kdy vlastně peníze, které byly určeny do Státního fondu životního prostředí, tak více než polovina těch peněz nakonec skončila ve státním rozpočtu. To je myslím velmi špatné a pokládám to za vážnou situaci, kdy se pak nedá plánovat, kolik peněz bude mít Státní fond životního prostředí, a nebude si moc vlastně určit, kam ty peníze směřovat, kolika projektům může ty peníze přiřadit a také kolik lidí vlastně může žádat a podle toho nastavit ty pravidla. Takže pak se stane, že není dost peněz v programu Dešťovka, není dost peněz v programu Zelená úsporám a není dost peněz v kotlíkových dotacích. Takže proto bych byla ráda, aby ty peníze, které budou jednou už přiřazeny na adaptační opatření a na ochranu klimatu, opravdu byly využity tak, jak byly určeny. Takže to je ten můj druhý pozměňovací návrh.

Třetí pozměňovací návrh, kde žádám o podporu, ale vlastně v tuto chvíli se situace mění, protože pan ministr tady oznámil, že podpoří pozměňovací návrhy, které vlastně ruší definici Rady Modernizačního fondu, a tam vlastně mířil i ten můj pozměňovací návrh. Takže v tomto případě vlastně ten můj pozměňovací návrh nedává dvakrát smysl, protože je stejný obsahově s tím pozměňovacím návrhem, který bude podporovat Ministerstvo životního prostředí. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Daně Balcarové. Nyní pan poslanec Jan Čížinský, připraví se pan poslanec Jan Schiller. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Čížinský: Děkuji za slovo. Můj návrh je takovým kompromisním návrhem právě mezi paní kolegyní Balcarovou a návrhem, který prošel výborem. Jedná se o to, že pokud schválíme můj, moje znění, tak nepoškodíme ty stavební firmy, které zateplují, protože když se vezmou programy ministerstva na zateplení, tak budou tam potřeba finance, které tam budou chybět. Můj návrh zajišťuje, aby tam ty finance nechyběly. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. A nyní pan poslanec Jan Schiller, zatím poslední přihlášený do rozpravy ve třetím čtení. Máte slovo, pane poslanče.

Poslanec Jan Schiller: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, pánové. Stejně jako kolegové bych rád se vyjádřil ke svým pozměňovacím návrhům. Bohužel, nebo bohudík, pan ministr, jak je jeho zvykem, trefně a stručně všechno popsal, takže už nám toho moc nezbylo.

Ale když to vezmu postupně – mám jeden pozměňovací návrh pod označením C1, který řeší kompetence ministerstev, a to z jednoho důvodu. Přesto, že se zákon 383/2012, jehož novela je právě projednávána, týká jednoho aspektu, a to ochrany klimatu v obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, a v gesci to má Ministerstvo průmyslu, tak jsou tam části, které by měly spadat pod Ministerstvo životního prostředí. A tímto pozměňovacím

návrhem tam právě zrovna ty, dá se říct, klimatické změny spadají pod agendu Ministerstva životního prostředí. Tak tohle řeší pozměňovací návrh C1.

Pozměňovací návrh pod označením C2 je ten hodně diskutovaný, právě proto, že by mělo při posuzování zvýhodňovat, vlastně Modernizační fond by měl zvýhodňovat projekty realizované právě v těch regionech postižených tím útlumem těžby uhlí. A tady možná bych se trochu zdržel v tom, že skutečně ty peníze by měly jít zpátky tam, kde je to poškozeno. A doprava jako taková, jak tady říkal pan kolega Třešňák, už vlastně dostává z fondu obnovitelných zdrojů jakousi podporu. Myslím si, že víc už podporovat dopravu v místech, kde vlastně z mého pohledu by to bylo až možná zneužívání, protože já jsem z Ústeckého kraje a v Ústeckém kraji jsme postiženi těžbou a špatně se potom jakoby vysvětluje lidem, že oni žijí v tom postiženém regionu – a teď to neberu, nic proti Pražákům, ale v Praze že třeba za to financujeme tramvaje. To si myslím, že není zrovna dobré. Takže skutečně ten návrh, a já ho vítám, že to půjde zpátky do těch regionů, si myslím, že je správné.

Víte sami, že do těch regionů putují prostředky i z restartů, a ta přednostní podpora by vlastně spočívala v určité bonifikaci předložených projektů. Není to o tom, že by se vlastně jenom zvýhodňovaly tyto regiony, ale měly by při předložení určitých projektů, že by třeba byla shoda, měly by určitou výhodu oproti těm ostatním. A myslím si, že to tak je správné, protože skutečně ty regiony, v kterých my, kdo v tom žijeme, tak víme, že tu podporu si zaslouží.

A k pozměňovacímu návrhu C3, který je úplně totožný s návrhem B3 pana kolegy Třešňáka, si myslím, že skutečně bychom měli nechat, protože odpovědnost o rozhodování a o řízení těchto věcí je na ministerstvu, a tak bychom zákonem neměli ministerstvu stanovovat vůbec, kdo by v té komisi, nebo v tom Modernizačním fondu měl být, a nechat to zcela na jeho zvážení, při jakých věcech, jakým stylem si ten příklad oni sami sestaví, sestaví ten Modernizační fond, tak jak budou potřebovat v různých projektech a při určitých částech.

Myslím si, že je správné, že nebudeme vázat ty prostředky na dopravu na cokoliv jiného, protože nepočítáme s tím, že vlastně jsou na vzestupu nové technologie, s tím vlastně jsou spojeny i možná ty spalovny, kde třeba to někomu přijde divné, že bychom podporovali spalovny, ale dnešní spalovny, nebo spalovny s dnešní technologií jsou takové, že vlastně, dá se říct, jsou s minimálním dopadem, a právě jako abychom řešili odpadové hospodářství, které určitě za malou chvíli vlastně, nebo za co nejbliž přijde, a budeme ho řešit, tak myslím, že podpora právě těch spaloven, si myslím, že je dobrá. A proč bychom zrovna ty prostředky, které jsou z emisí, nemohli použít na ty spalovny.

Takže já bych vás chtěl poprosit o podporu mých pozměňovacích návrhů. A v tom pozměňovacím návrhu, kde se shodujeme s panem Třešňákem, tak samozřejmě on bude dřív, tak bychom podpořili jeho pozměňovací návrh. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji panu poslanci Schillerovi. Nyní pan kolega Černoorský se hlásí do rozpravy.

Poslanec Lukáš Černoorský: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já jsem chtěl jenom avizovat, že po hlasování o proceduře bychom si chtěli vzít deset minut přestávku na poradu poslaneckého klubu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Dobře. Ještě v rozpravě, paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Jana Mračková Vildumetzová: Děkuji za slovo. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, já bych se ráda vyjádřila k svému pozměňovacímu návrhu, ke kterému se připojila i paní poslankyně Procházková a Kalátová, protože jsme všichni z Karlovarského kraje, z kraje strukturálně postiženého, ze kterého odchází řada finančních prostředků právě z emisních povolenek. Podle projednávání ve výborech je k těmto pozměňovacím návrhům, které se rozdělily na pozměňovací návrh F1 a F2, nesouhlasné stanovisko Ministerstva životního prostředí. Přesto jsme přesvědčeni, že pokud finanční prostředky z daného kraje odejdou, tak by se měly do toho kraje příslušnými projekty v oblasti životního prostředí vracet. Mrzí mě, protože jasně je zde uvedeno, že by o tom nerozhodoval územně samosprávný celek, kraj, ale by že o seznamu projektů, které by se týkaly životního prostředí a vracely by se smysluplnými projekty, rozhodovalo Ministerstvo financí.

Z druhé strany velmi pozitivně vnímám, že je Ministerstvem životního prostředí podpořen pozměňovací návrh Jana Schillera, to je pozměňovací návrh C2, to znamená, že budou zvýhodněny projekty v regionech postižených těžbou uhlí. Já předpokládám, že pak ministr životního prostředí přijde s dalším prováděcím právním předpisem, vyhláškou, kde budou ještě další věci detailně zpracovány, ať už jde o Modernizační fond, a právě o tom mechanismu, jakým způsobem finanční prostředky do regionů, které jsou postiženy těžbou uhlí, jakým způsobem se do těch regionů budou vracet.

Přesto bych vás všechny chtěla požádat o podporu pozměňovacího návrhu F1 a F2. Pokud nebude podpořen, tak je jasné, že budeme velmi rádi, pokud budou podpořeny právě pozměňovací návrhy Honzy Schillera, ať už je to C1, C2, C3. To C2 je asi neklíčovější. Ono se trochu překrývá i s pozměňovacími návrhy Jana Třešňáka. Děkuji vám.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji paní poslankyni Mračkové Vildumetzové, která byla poslední přihlášenou do rozpravy. Pokud se nikdo nehlásí z místa, rozpravu končím.

Než dám slovo zpravodaji, aby se on nebo pan ministr ujali závěrečného slova, ještě přečtu omluvu došlou předsedovi Poslanecké sněmovny, a to od pana poslance Ventruby, který se od 11 hodin do konce jednacího dne omlouvá z osobních důvodů.

Nyní závěrečné slovo ministra životního prostředí Richarda Brabce. Máte slovo, pane ministře.

Ministr životního prostředí ČR Richard Brabec: Děkuji za slovo, vážený pane předsedající. Kolegyně, kolegové, já bych po přednesených pozměňovacích návrzích chtěl jenom zopakovat, že návrhy, tak jak jsme je předložili a jak je podporuje Ministerstvo životního prostředí – za chvíli vám řekneme podporu jednotlivých pozměňovacích návrhů – zahrnují opravdu velmi křehký kompromis mezi všemi dotčenými resorty, mezi Svazem průmyslu, dopravy, Hospodářskou komorou a dalšími subjekty.

Je mi jasné, že řada z vás tam vidí pro své regiony, pro své oblasti, další možnosti, ale ony jsou opravdu zohledněny jak v pozměňovacím návrhu pana Schillera v tomto konkrétním případě z hlediska zvýhodnění regionů, totožným s pozměňovacím návrhem pana kolegy Třešňáka, takže tam bych vás opravdu poprosil, abychom se drželi v omezené podobě, která umožní podporu, ale přitom to nebude znamenat úplně černou Pandořinu skříňku, protože my nejsme schopni spárovat emise skleníkových plynů s konkrétními regiony. To prostě nejde, a dokonce by to vytvářeno některé neřešitelné právní situace.

Z hlediska použití těch peněz třeba na zdroje typu hromadné dopravy, elektrifikace – tam jenom upozorňuji, že už dnes s aukcí emisních povolenek je významným způsobem financována elektrická energie a dotace na ni v řádech miliard korun ročně, tuším asi 6 miliard korun, právě v rámci doplatku na obnovitelné zdroje a výnosů, které má MPO z aukcí emisních povolenek, takže to už je tam zahrnuto.

Poslední poznámka ještě k paní kolegyni Balcarové. Ujišťuji, že ten systém, jak je nastaven, znamená, že bude dostatek prostředků na Novou zelenou úsporám, Dešťovku a další nezbytné programy, které půjdou ke zlepšení životního prostředí a boji s klimatickou změnou.

Já bych vás chtěl moc poprosit, abyste podpořili pozměňovací návrhy, které jsou opravdu výslednicí křehké rovnováhy mezi všemi subjekty, a to budou návrhy, ke kterým bude dávat Ministerstvo životního prostředí kladné stanovisko. Moc vám děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji za závěrečné slovo ministru životního prostředí Richardu Brabcovi. Ptám se pana zpravodaje Pustějovského? Se závěrečným slovem ne. Paní zpravodajka Balcarová za výbor životního prostředí závěrečné slovo – ano, nebo ne? Ne. V tom případě můžeme přikročit k hlasování o pozměňovacích návrzích, resp. o proceduře hlasování, protože po proceduře vyhovím přání klubu Pirátů na desetiminutovou přestávku před hlasováním o pozměňovacích návrzích.

Pane zpravodaji, prosím, seznamte nás s procedurou hlasování.

Poslanec Pavel Pustějovský: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážený pane ministře, vážené kolegyně, kolegové, vzhledem k tomu, že ve druhém čtení nebyl podán návrh na zamítnutí návrhu zákona, nebyl nyní podán ani návrh na opakování druhého čtení a nebyly nyní v rozpravě předneseny žádné návrhy legislativně technických úprav, navrhuji podle usnesení garančního hospodářského výboru následující proceduru hlasování.

1. Hlasovali bychom pozměňující návrhy F1 a F2 jedním hlasováním. To jsou pozměňující návrhy paní poslankyně Vildumetzové Mračkové. Pokud budou přijaty, jsou nehlasovatelné pozměňující návrhy A2 paní Balcarové a D pana Zahradníka. Pokud nebudou přijaty pozměňující návrhy F1 a F2, budeme hlasovat pozměňující návrh paní Balcarové. Pokud bude přijat pozměňující návrh A2 paní Balcarové, je nehlasovatelný pozměňující návrh D pana Zahradníka. Pokud nebude přijat pozměňující návrh A2 paní Balcarové, budeme hlasovat o pozměňujícím návrhu D pana Zahradníka.

2. Budeme hlasovat pozměňující návrh A1 paní Balcarové, pokud bude přijat, je nehlasovatelný pozměňující návrh E pana Čížinského. Pokud nebude přijat pozměňující návrh A1, budeme hlasovat pozměňovací návrh E.

3. Budeme hlasovat pozměňovací návrh B2 pana Třešňáka.

4. Budeme hlasovat pozměňovací návrh B4 pana Třešňáka.

5. Budeme hlasovat pozměňovací návrh B3, který je totožný s pozměňovacím návrhem C3 pana Třešňáka a pana Schillera. Pokud bude přijat pozměňovací návrh B3, jsou nehlasovatelné pozměňovací návrhy A3 paní Balcarové a pozměňovací návrh B1. Pokud nebude přijat pozměňovací návrh B3, budeme hlasovat pozměňovací návrh A3. Pokud bude přijat pozměňovací návrh A3, je nehlasovatelný pozměňovací návrh B1. Pokud nebude přijat pozměňovací návrh A3, budeme hlasovat pozměňovací návrh B1.

6. Pozměňovací návrhy G1 a G2 pana Munzara jedním hlasováním.

7. Pozměňovací návrhy C1 a C2 pana poslance Schillera jedním hlasováním.

8. Budeme hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Děkuji. Má někdo protinávrhu k návrhu procedury hlasování? Není tomu tak. Budeme tedy hlasovat o proceduře, kterou navrhl zpravodaj, a to v hlasování číslo 297, které jsem zahájil, a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování pořadové číslo 297 z přítomných 166 pro 156, proti nikdo. Procedura hlasování byla schválena.

Vyhovím nyní požadavku klubu Pirátů na přestávku 10 minut. Sejdeme se v 10.58.

(Jednání bylo přerušeno v 10.48 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 10.58 hodin.)

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, je 10.58, budeme pokračovat v našem jednání. Ještě než se usadí příchozí na svá místa, přečtu omluvu pana poslance Mariana Bojko od 13.20 do konce jednacího dne z dnešního jednání.

Já zagonguji a začneme rozhodovat o pozměňovacích návrzích podle schválené procedury, protože uplynul čas pro přestávku na klub Pirátů. Požádám tedy zpravodaje, aby přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy a před hlasováním k nim sdělil stanovisko garančního výboru. O stanovisko samozřejmě také požádám ministra životního prostředí, který už spěchá na své místo u stolku zpravodajů.

Prosím tedy o první pozměňovací návrh. Máte slovo, pane zpravodaji.

Poslanec Pavel Pustějovský: Děkuji za slovo. Jako o prvním pozměňovacím návrhu budeme rozhodovat jedním hlasováním o pozměňovacích návrzích F1 a F2 paní poslankyně Mračkové Vildumetzové. Stručně – 50 % výnosu z dražby povolenek půjde do vyšších územně správních celků, ve kterých emise vznikly. A ten druhý pozměňovací návrh je legislativně technická úprava související s tím prvním pozměňovacím návrhem. Stanovisko garančního výboru – nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 298 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 298 z přítomných 166 pro 8, proti 92. Návrh nebyl přijat. Druhý návrh.

Poslanec Pavel Pustějovský: Tím, že jsme neschválili pozměňovací návrh F1 a F2, budeme hlasovat pozměňovací návrh A2 paní poslankyně Balcarové, který se týká výjimky z účelového vázání výnosu z dražby povolenek, který bude možné stanovit pouze v tomto zákoně o emisních povolenkách. Stanovisko garančního výboru – nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 299 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 299 z přítomných 167 pro 31 poslanec, proti 117. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Pavel Pustějovský: Další návrh, který budeme hlasovat, je pozměňovací návrh D pana poslance Zahradníka a je to rozšíření vázaného výnosu z dražby povolenek i na podporu kombinované výroby elektřiny a tepla. Stanovisko hospodářského výboru – bez stanoviska.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování číslo 300. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 300 z přítomných 167 pro 126, proti 16. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Pavel Pustějovský: Nyní budeme hlasovat pozměňovací návrh A1 paní poslankyně Balcarové, výnosy z dražby povolenek budou účelově vázány do 12 mld. ročně. Stanovisko garančního výboru – nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 301 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 301 z přítomných 167 pro 28, proti 122. Návrh nebyl přijat. Můžeme pokračovat, další návrh.

Poslanec Pavel Pustějovský: Nyní budeme hlasovat pozměňovací návrh E pana poslance Čížinského, který výnos z dražby povolenek účelově váže do výše 10 mld. korun ročně. Stanovisko garančního výboru – nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Stanovisko ministra? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 302. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 302 z přítomných 167 pro 31 poslanec, proti 121. Návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Pavel Pustějovský: Dalším pozměňovacím návrhem bude pozměňovací návrh B2 pana kolegy Třešňáka. Výnos z dražby povolenek bude počít k provozní podpoře energeticky úsporné veřejné hromadné dopravy formou úhrady, kompenzace, poplatků na podporované zdroje energie. Hospodářský výbor přijal doporučující stanovisko.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 303 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 303 z přítomných 167 pro 67, proti 74. Ani tento návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Pavel Pustějovský: Nyní budeme hlasovat pozměňovací návrh B4 pana kolegy Třešňáka. Prostředky Modernizačního fondu budou směřovat do regionů postižených následky těžby uhlí na podporu bezemisní dopravy, dekarbonizaci odvětví energetiky a na projekty OZE a na zvyšování energetické účinnosti. Garanční výbor nepřijal usnesení.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 304 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 304 z přítomných 167 pro 33, proti 73. Ani tento návrh nebyl přijat. Další návrh.

Poslanec Pavel Pustějovský: Nyní budeme hlasovat pozměňovací návrh B3, který je totožný s C3 pana kolegy Třešňáka. Je to pozměňovací návrh, který vypouští ustanovení vládního návrhu zákona o Radě Modernizačního fondu. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlasné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 305 a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 305 z přítomných 167 pro 147, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Pavel Pustějovský: Přijetím tohoto pozměňovacího návrhu nejsou hlasovatelné A3 a B1, takže jdeme hlasovat o pozměňovacích návrzích G1 a G2 pana kolegy Munzara. Je to zpřesnění textu zákona týkající se opt-out malých zařízení, a G dvojka je legislativně technická úprava, která souvisí s tím prvním pozměňovacím návrhem. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Neutrální.)

Zahájil jsem hlasování číslo 306. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 306 z přítomných 167 pro 135, proti nikdo. Návrh byl přijat. Další návrh.

Poslanec Pavel Pustějovský: Další návrhy. Jedním hlasováním budeme hlasovat pozměňovací návrhy C1 a C2 pana poslance Schillera, které se týkají posuzování poskytování prostředků z Modernizačního fondu, kdy navrhuje zvýhodnění projektů z regionu postižených útlumem uhlí. To je ten C2. C1 se týká adaptace českého právního řádu na nové nařízení EU o správě energetické unie a opatření v oblasti klimatu. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Pan ministr? (Souhlasné.)

Zahájil jsem hlasování číslo 307 a ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 307 z přítomných 167 pro 157, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Pane zpravodaji, vyčerpali jsme všechny pozměňovací návrhy?

Poslanec Pavel Pustějovský: Ano, vyčerpali jsme všechny pozměňovací návrhy. Nyní bychom měli hlasovat o návrhu jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Filip: Navrhovatelé pozměňovacích návrhů také souhlasí, že jsme vyčerpali všechny pozměňovací návrhy. Přejdeme tedy k hlasování o návrhu jako celku.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon číslo 383/2012 Sb., o podmínkách obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, ve znění pozdějších předpisů, a zákon číslo 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a výkonu státní správy v energetických odvětvích, a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 483, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahájil jsem hlasování číslo 308. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování pořadové číslo 308 z přítomných 167 pro 153, proti nikdo. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu ministru životního prostředí Richardu Brabcovi, děkuji zpravodajům a končím bod č. 210. Zároveň předávám řízení schůze.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Zahajují projednávání bodu

220.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb., a další související zákony, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 448/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů zaujal za navrhovatele místo místopředseda vlády a ministr vnitra Jan Hamáček. Prosím ještě zpravodaje garančního výboru pana poslance Ondřeje Profanta. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 448/3. Ten máme k dispozici z 24. října 2019. Usnesení garančního výboru je sněmovní tisk 448/4.

Ptám se pana navrhovatele, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy? Má, takže pan místopředseda vlády má slovo. (V sále je silný hluk.)

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Děkuji. Vážený pane místopředsedo, kolegyně, kolegové, dovoluji mi velmi stručně připomenout vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 424/2010 Sb. Jeho účelem je odložení ukončení zápisu rodných čísel do občanských průkazů o tři roky, to znamená dnem 31. prosince 2022.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Já se omlouvám, pane ministře. Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, zahájili jsme projednávání dalšího bodu. Prosím, abychom slyšeli, co nám pan místopředseda vlády říká. Děkuji. Prosím, pokračujte.

Místopředseda vlády a ministr vnitra ČR Jan Hamáček: Zákon č. 424 ve svých přechodných ustanoveních upravuje ukončení zápisu rodných čísel do občanských průkazů dnem 31. prosince 2019. Důvodem odložení ukončení zápisu rodných čísel do občanských průkazů je zamezení vzniku problémů, které by vyvstaly v aplikační praxi. Vzhledem ke skutečnosti, že zápis rodných čísel do občanských průkazů bude ukončen, pokud se něco nezmění, dnem 31. prosince tohoto roku, tak je nezbytné, aby tento návrh zákona nabyl účinnosti co nejdříve, nejpozději však právě 31. prosince tohoto roku.

K pozměňovacím návrhům bych chtěl říct, že u návrhu paní poslankyně Válkové dám neutrální stanovisko a nechám na Poslanecké sněmovně, aby se s tím vypořádala. Já jsem přesvědčen, že to nesouvisí s materií, která je obsažena v zákoně, ale Sněmovna je suverén a rozhodne se podle svojí vůle. Děkuji. Pozměňovací návrh garančního výboru samozřejmě podporuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Otevírám rozpravu. V rozpravě jako první vystoupí pan zpravodaj, pan poslanec Profant. Prosím, máte slovo.

Poslanec Ondřej Profant: Mezi druhým a třetím čtením se u tohoto tisku nic moc nestalo. Hlasovali jsme usnesení na výboru pod č. 448/4. Myslím si, že tam je jasný konsenzuální návrh a pak návrh paní Válkové, takže si myslím, že to byla ukázková práce toho, jak jsme se dohodli na nějakém kompromisu, i když to původně tak nevypadalo.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Hlásí se někdo do rozpravy? Písemně přihlášen není nikdo. Nehlásí, rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Není, takže přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy.

Poslanec Ondřej Profant: Procedura je docela jednoduchá. Nejdřív samozřejmě budeme hlasovat o případných legislativně technických návrzích, ale ty nemáme. Následně budeme hlasovat pozměňovací návrh A, to znamená výborový. (Gong.) Následně B1, B2 a B3, což jsou tři návrhy paní profesorky Válkové.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ty budeme hlasovat jedním hlasováním, pane zpravodaji. Děkuji.

Poslanec Ondřej Profant: Ty budeme hlasovat jedním hlasováním, protože jsme se tak usnesli na výboru – je to navrhovaná procedura z výboru. Omlouvám se za zmatky. A nakonec zákon jako celek.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Návrh procedury jsme slyšeli. Já jsem mezitím přivolal poslankyně a poslance, kteří nebyli v sále, sem k nám.

Můžeme zahájit hlasování o proceduře, tak jak byla přednesena.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 309 přihlášeno 168 poslanců, pro 152, proti nikdo. Návrh procedury jsme schválili a teď podle něj můžeme postupovat.

Poslanec Ondřej Profant: Vzhledem k tomu, že nejsou legislativně technické návrhy, tak budeme jako první hlasovat pozměňovací návrh A garančního výboru, který kompromisně snižuje ten odklad ze tří na dva roky.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Stanovisko výboru? (Souhlasné.) Pan ministr? (Souhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 310 přihlášeno 168 poslanců, pro 156, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Ondřej Profant: Nyní budeme hlasovat všechny tři pozměňovací návrhy paní poslankyně Válkové, takže B1 až B3. Stanovisko výboru je nesouhlasné.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Pan ministr? (Neutrální.) Žádost o odhlášení, všechny jsem vás odhlásil. Přihlaste se prosím znovu svými hlasovacími kartami.

Jsme připraveni na hlasování. Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 311 přihlášeno 158 poslanců, pro 153, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Tím jsme se vyrovnali se všemi pozměňovacími návrhy. (Ano.) Přistoupíme k hlasování o celém návrhu zákona.

Přednesu návrh usnesení. Zní takto: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 424/2010 Sb., kterým se mění zákon č. 111/2009 Sb., o základních registrech, ve znění zákona č. 100/2010 Sb., a další související zákony, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 448, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování pořadové číslo 312 přihlášeno 158 poslanců, pro 133, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji panu zpravodaji a končím projednávání tohoto bodu. (V sále je stále velký hluk-)

Pan poslanec Antonín Staněk se omlouvá z dnešního jednání od 11 hodin do konce jednacího dne z pracovních důvodů.

Nyní se budeme zabývat bodem

235.

Návrh poslanců Aleny Gajdůškové, Jana Chvojky, Ondřeje Veselého, Hany Aulické Jírovcové, Heleny Válkové, Lukáše Kolářika, Romana Onderky, Víta Kaňkovského, Petra Pávka, Lenky Dražilové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů /sněmovní tisk 463/ - třetí čtení

Než se budeme věnovat tomuto bodu, tak paní poslankyně Balcarová k hlasování. Prosím, paní poslankyně.

Poslankyně Dana Balcarová: Děkuji moc za udělení slova, pane předsedající. Já jsem jenom chtěla nahlásit, že u hlasování číslo 299 na sjetině mám, že jsem se zdržela, ale byla jsem pro. Nezpochybňuji hlasování. Děkuji.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano, děkuji paní poslankyni. Teď už prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala za navrhovatele paní poslankyně Alena Gajdůšková a také zpravodajka garančního výboru, což byl v tomto případě výbor pro sociální politiku, paní

poslankyně Andrea Brzobohatá. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 463/3. Byl nám doručen 16. října 2019. Usnesení garančního výboru máme k dispozici jako sněmovní tisk 463/4.

Ptám se paní navrhovatelky, zda chce vystoupit před otevřením rozpravy. Chce. Paní navrhovatelka, to je paní poslankyně Alena Gajdůšková, má nyní slovo.

Poslankyně Alena Gajdůšková: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, vážená vládo, jenom velmi rychle zopakuji, o čem předkládaný návrh novely zákona o zaměstnanosti je.

Cílem této navrhované novely je zajistit alespoň částečnou kompenzaci dopadů zvýšení minimální mzdy, která vstoupila v platnost 1. 1. 2019, a to formou zvýšení příspěvku na zaměstnávání osob se zdravotním postižením o 800 Kč na osobu a měsíc. Předpokládaný náklad tohoto návrhu, tohoto opatření, se dá spočítat na zhruba 300 milionů Kč za rok.

Chci upozornit, že bez této kompenzace hrozí omezení pracovních míst invalidních osob. Asociace zaměstnavatelů zdravotně postižených podle své vnitřní ankety uvádí, že pokud by k této kompenzaci nedošlo, pak až 51 % zaměstnavatelů by muselo ukončit pracovní poměr s těmi nejméně výkonnými zaměstnanci. Pokud by pak ještě došlo k předpokládanému dalšímu navýšení minimální mzdy, pak až 14 % zaměstnavatelů lidí se zdravotním postižením uvádí, že by museli ukončit svou činnost, a 17 % zaměstnavatelů by nebylo schopno zaměstnávat 50 % osob se zdravotním postižením, to znamená, že by neudrželi své firmy v režimu takzvaného chráněného pracovního trhu. Tady je třeba zdůraznit, že role takzvaného chráněného trhu práce je naprosto nezastupitelná právě při zaměstnávání osob se zdravotním postižením.

Je třeba také vědět, že z ročních výdajů na podporu 56 tisíc pracovních míst pro osoby se zdravotním postižením se až dvě třetiny nákladů vrací do veřejných financí, do veřejných rozpočtů, v podobě odvodů, ale i úspor na sociálních výdajích. Podle Ministerstva práce a sociálních věcí jeden nezaměstnaný na podporách v sociálním systému stojí přibližně 207 000 Kč, přitom navrhované navýšení znamená 9 600 Kč na osobu a rok. Navrhované opatření se tedy určitě vyplatí.

Musím se ale ještě vyjádřit k pozměňovacímu návrhu, který je součástí toho návrhu. Po zkušenostech ze tří čtvrtin roku, po který usilujeme o to, aby tento návrh byl přijat, aby firmy zaměstnávající osoby se zdravotním postižením to navýšení podpory dostaly, obsahuje předložený pozměňovací návrh zmocnění vládě, aby v případě dalšího zvýšení minimální mzdy mohla vláda svým nařízením adekvátním způsobem zvýšit i příspěvek na zaměstnávání osob se zdravotním postižením tak, aby mohla vláda okamžitě naplnit to, co bývá a bylo i letos výsledkem jednání tripartity. Prosím tedy podporu i tohoto pozměňovacího návrhu.

Závěrem mi dovoluje ještě poděkovat všem, kteří jsou spolupředkladateli tohoto návrhu zákona, svým kolegům a kolegyním ze sociální demokracie, ale chci také zvláště poděkovat paní poslankyni Lence Dražilové, předsedkyni podvýboru pro osoby se zdravotním postižením, a všem členům a členkám tohoto podvýboru, stejně jako všem členům a členkám sociálního výboru, kde jsme se shodli na tom, že tento krok, toto opatření je potřeba udělat. Jmenovitě ještě za všechny chci poděkovat panu poslanci Kaňkovskému, který podporoval i to zařazování co nejrychleji, tak abychom to stihli. A velké poděkování patří samozřejmě paní zpravodajce, která ví dobře podle vlastních zkušeností, o čem mluví.

Prosím vás tedy všechny, vážené kolegyně, vážení kolegové, o podporu tohoto návrhu. Určitě to bude dobrý skutek vůči lidem, kteří dokázali překonat svůj hendikep a snaží se podle svých sil pracovat. Bude to pomoc a podpora i těm, kteří jim tuto práci zajišťují, tedy zejména

výrobním družstvům a dalším, kteří vytvářejí pracovní místa pro osoby se zdravotním postižením. Obojím patří respekt a uznání. A já vám dopředu děkuji za podporu návrhu.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní poslankyni Gajdůškové, která vystoupila za navrhovatele tohoto návrhu zákona. V tuto chvíli otevírám rozpravu. Nemám do rozpravy nikoho přihlášeného a ani nevidím přihlášku z místa, takže rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Není.

Nyní bych požádal paní zpravodajku garančního výboru, aby nás seznámila s procedurou hlasování a přednesla jednotlivé pozměňovací návrhy. Prosím, paní zpravodajko, máte slovo.

Poslankyně Andrea Brzobohatá: Děkuji. Vážený pane předsedající, vážená paní ministryně, milé kolegyně, milí kolegové, ráda bych vás seznámila s usnesením výboru pro sociální politiku číslo 146 ze dne 18. října 2019, který tento zákon projednal. Konstatuji, že návrh na zamítnutí nebyl podán. Procedura hlasování bude velmi jednoduchá. Budeme hlasovat pouze o jednom pozměňovacím návrhu, který je obsažený v usnesení garančního výboru pro sociální politiku číslo 143 z 3. října 2019. Tento návrh na jednání výboru podala paní poslankyně Alena Gajdůšková.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Procedura je skutečně velmi jednoduchá, ale přesto o ní nechám hlasovat. Myslím, že jsme všichni slyšeli návrh.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro proceduru? Kdo je proti? Děkuji.

Hlasování číslo 313, přihlášeno 156 poslanců, pro 134, proti nikdo. Proceduru jsme schválili.

Prosím, paní zpravodajko.

Poslankyně Andrea Brzobohatá: Budeme tedy hlasovat následující. Jako první budeme hlasovat o pozměňovacím návrhu paní poslankyně Gajdůškové. Garanční výbor návrh doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Za navrhovatele paní poslankyně doporučujete, to je samozřejmé. Když nám to řeknete na mikrofon, bude to lepší. (Navrhovatelka: Doporučuji.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji.

Hlasování číslo 314, přihlášeno 158 poslanců, pro 147, proti 1. Návrh byl přijat.

Jiný pozměňovací návrh není. Vyrovnali jsme se se všemi. Je to tak, paní zpravodajko? (Ano.) Takže můžeme přistoupit k hlasování o návrhu jako celku. (Náhle současně mluví zpravodajka i předsedající.) Prosím?

Poslankyně Andrea Brzobohatá: Pardon, že vám skáču do řeči, pardon.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Neslyším dobře.

Poslankyně Andrea Brzobohatá: Chtěla jsem jenom říct, že garanční výbor zákon doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Tady už to doporučení nepotřebujeme.

Přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s návrhem poslanců Aleny Gajdůškové, Jana Chvojky, Ondřeje Veselého, Hany Aulické Jírovcové, Heleny Válkové, Lukáše Kolářika, Romana Onderky, Víta Kaňkovského, Petra Pávka, Lenky Dražilové a dalších na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů podle sněmovního tisku 463, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 315, přihlášeno 154 poslanců, pro 147, proti nikdo. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji paní zpravodajce, děkuji paní navrhovatelce paní poslankyni Gajdůškové a končím projednávání tohoto bodu.

Paní poslankyně Andrea Babišová se omlouvá z dnešního jednání Poslanecké sněmovny ze zdravotních důvodů.

Nyní se budeme zabývat bodem číslo

208.

Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění zákona č. 458/2016 Sb., a další související zákony /sněmovní tisk 207/ - třetí čtení

U stolku zpravodajů už je paní ministryně spravedlnosti Marie Benešová. Prosím ještě zpravodaje garančního výboru, což byl ústavně-právní výbor, pana poslance Jakuba Michálka, aby přišel ke stolku zpravodajů. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 207/4. Ten nám byl doručen 13. září 2019. Usnesení garančního výboru máme k dispozici jako sněmovní tisk 207/5.

Paní ministryně se ptám, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. (Ano.) Paní ministryně, prosím, máte slovo.

Ministryně spravedlnosti ČR Marie Benešová: Děkuji za slovo, pane předsedající. Dámy a pánové, já bych chtěla znovu připomenout, o co se tady bude jednat. Je to vládní návrh zákona, který byl připraven v souladu s plánem legislativních prací již v roce 2018 a kterým se mění zákon o obchodních společnostech a dalších družstvech.

Cílem tohoto návrhu zákona je odstranit některé nedostatky, které v praxi doposud vyvstaly při uplatňování zákona o obchodních korporacích. Podílela se na tvorbě tohoto zákona odborná komise složená z předních českých akademiků, zástupců praxe i zástupců Nejvyššího soudu České republiky zabývající se touto problematikou. Navrhované změny se dotýkají různých aspektů. Přesto, že jde na první pohled o novelu obsáhlou, obsahuje jen několik málo koncepčních změn. Na mnoha místech se pouze promítají změny provedené v jiných ustanoveních, aby byla zajištěna konzistentnost zákona. Podle zaměřovaných změn je lze rozdělit stručně řečeno do těchto kategorií: jednak se jedná o snížení regulatorní zátěže pro podnikatele a posílení autonomie. Dále se jedná o zajištění větší transparentnosti

organizačních struktur kapitálových společností a družstev. Dále se jedná o úpravu monistického systému vnitřní správy akciové společnosti vyhovující požadavkům transparentnosti. Dále řešení problematiky tzv. neaktivních společností, které představují riziko, že budou zneužity k podvodnému jednání. Dále odstranění nedostatků v transpozici některých ustanovení směrnic EU a realizaci propojení obchodního rejstříku. Dále zajištění větší ochrany práv společníků a posílení jejich právní jistoty. A konečně odstranění nepřesností či nejednoznačností, např. úprava protestu na valné hromadě atd. A v poslední řadě odstranění legislativně technických či terminologických chyb a duplicit.

Účinnost se obecně navrhuje stanovit od 1. ledna 2020. Účinnost změny zákona o základních registrech pak na 1. července 2020, aby bylo možno nastavit procesy zpracování nových referenčních údajů.

K jednotlivým pozměňovacím návrhům se potom vyjádřím. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji paní ministryni a otevírám rozpravu. Do rozpravy je přihlášen pan poslanec Dominik Feri. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení členové vlády, myslím, že ve třetím čtení se kromě legislativně technických úprav sluší udělat ještě jednu věc, a sice poděkovat, když je to namístě. A u tohoto návrhu si myslím, že to namístě bezesporu je. Poněvadž jsme tam došli k mnoha kompromisům, sluší se poděkovat Ministerstvu, protože nám bylo nápomocno. Zmiňovala to paní ministryně, zpřísnění protestování na valné hromadě, tak tam jsme s kolegou Kohoutkem připravili pozměňovací návrh, který usnadňuje společníkům, aby se mohli domoci svého práva, aby si s sebou mohli vzít svého zástupce. Ten byl výborem... (Odmlka pro neklid v sále.)

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dámy a pánové, prosím o klid! Ať pan poslanec může pokračovat! Děkuji.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji, pane místopředsedo. Ten byl výborem podpořen. A sluší se poděkovat také kolegům z ostatních poslaneckých klubů, protože v ústavně-právním výboru většinou platí, že to není koalice versus opozice, ale je to prostě právní problém, a ta debata je vysloveně odborná.

Jsem trochu kolovrátek, ale musím vás ještě jednou vyzvat a poprosit, abyste podpořili pozměňovací návrh B1, který se týká zachování jednočlenných správních rad. Není to nic nového, zachovává se to původní znění, a tím pádem by se předešlo dalším komplikacím pro 2 500 společností. Věřím, že tento návrh podpoříte.

Takže ještě jednou, děkuji všem, kteří se na tomto tisku podíleli.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. Žádná jiná písemná přihláška do rozpravy nebyla, ale z místa se hlásí pan poslanec Marek Benda. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Marek Benda: Vážený pane místopředsedo, vážená paní ministryně, vážené dámy, vážení pánové, ta novela je víceméně převážně technická. Jediný politický spor, který tam existuje, jsou kodeterminace. Já bych k tomu řekl snad jenom tolik, že si myslím, že vládou zvolené řešení, které je napadeno dvěma návrhy, a to pana poslance Chvojky a mým,

je to možná nejhorší, které se zvolit dalo. Buď, to si řekněme, že ve velkých podnicích chceme spoluúčasť zaměstnanců v dozorčích radách, pak dává smysl, aby tam byl nějaký počet, jestli je to třetina, nebo je to méně, čtvrtina, jeden smysl nedává. Jeden smysl nedává. Anebo si řekněme, že jsme zastánci liberálního modelu, to je můj návrh. Chceme, aby nebyla žádná povinnost v zákoně pro společnosti, ať si to společnosti určují samy. A hlasujte pro můj návrh.

Ale myslím, že nejhorší, co se může stát, pokud zůstane vládní, který na jednu stranu nutí větší společnosti, aby volby prováděly, aby všechnu administrativu, která s tím má být, vykonávaly, ale současně nevytváří žádný prostor pro to, aby se zaměstnanci na řízení těchto společností podíleli.

Takže bych jenom poprosil, aby Sněmovna při svých úvahách podpořila buď návrh pana poslance Chvojky, což je ten řekněme více fandící zaměstnancům, nebo návrh můj. Ale vládou zvolené řešení si myslím, že je to nejméně vhodné řešení, které v sobě skrývá všechny nevýhody pro společnosti, všechny nevýhody zastoupení zaměstnanců a žádnou výhodu, kterou fakticky to má zaměstnancům přinášet.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji panu poslanci Bendovi. To byl poslední přihlášený do rozpravy. Nikdo další se také nehlásí. Rozpravu končím. Je zájem o závěrečná slova? Není zájem o závěrečná slova, takže přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Prosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s procedurou hlasování a poté přednášel jednotlivé pozměňovací návrhy včetně stanoviska. Prosím, pane zpravodaji, máte slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych vás seznámil s hlasovací procedurou ke sněmovnímu tisku číslo 207, kterou doporučil ústavně-právní výbor.

Nejprve budeme hlasovat o legislativně technických úpravách. Pokud vím, ty načteny nebyly.

Za druhé, návrhy... a teď budu číst tam, kde je římská jedna, tam, kde je ten význam jednoznačný, tak budu číst pouze jedna, abych se neučetl k smrti. – Návrhy A1.2 až 7, 9 až 49, 51 až 57, 60 až 67, A2.1 až 4 a 6 jedním hlasováním.

Za třetí, návrhy A1.8 a 59 opět jedním hlasováním. Pokud bude přijat A1.8, pak je nehlasovatelný C3.

Za čtvrté, bod A2.5.

Za páté, návrh B1. Pokud bude přijat, je nehlasovatelný A1.50.

Za šesté, návrh B2. Pokud bude přijat, je nehlasovatelný A1.1, pouze v rozsahu zrušení bodu 5.

Za sedmé, návrhy C1, C2, C4 až C12, C14 a C16 jedním hlasováním. Návrh C15 je nehlasovatelný vždy, protože jde o text shodný s A1.59.

Za sedmé, to je vsuvka. Tady bych chtěl zmínit, že tento pozměňovací návrh je vyjmut z balíku návrhů C a hlasován samostatně z toho důvodu, že ústavně-právní výbor jako garanční výbor k němu přijal samostatné stanovisko. Tam se bude hlasovat návrh C3.

Za osmé, návrh C13.

Za deváté, návrhy D1 až D3. Bude-li přijat D3, pak je nehlasovatelný návrh G.

Za desáté, návrh E.

Za jedenácté, návrhy F1, F3 a F4 jedním hlasováním. Pokud bude přijat F1, pak je nehlasovatelný A1.58, čili zrušení bodu 711. Pokud bude přijat F3, pak je nehlasovatelný A1.58, zrušení bodu 714, a návrh F2 je nehlasovatelný pro totožnost s návrhem A1.58.

Za dvanácté, bude se hlasovat o návrhu G. Ten je hlasovatelný pouze, nebude-li přijat návrh D3. Návrh A1.1 mimo část zrušení bodu 5, pokud byl přijat návrh B2, nebo se bude hlasovat jako celek, pokud nebyl přijat B2.

Za čtrnácté, návrh A1.50. Ten je nehlasovatelný, pokud bude přijat návrh B1 a návrh;

za patnácté, návrh A1.58, který je hlasovatelný mimo část zrušení bodu 711, pokud byl přijat F1, a mimo část zrušení bodu 714, pokud byl přijat F3.

A nakonec budeme, za šestnácté, hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji. To byl návrh procedury. Žádný protinávrh nezazněl, takže budeme hlasovat o proceduře, tak jak ji přednesl pan zpravodaj.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 316. Přihlášeno 160 poslanců, pro 147, proti nikdo. Návrh procedury jsme přijali a můžeme podle ní nyní postupovat. Prosím, pane zpravodaji.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo, vážený pane místopředsedo. A nyní bych vás rád provedl pozměňovacími návrhy. U každého pozměňovacího návrhu přečtu body, o kterých hlasujeme, kdo ho předložil, čeho se stručně týká a jaké je stanovisko garančního výboru.

Podle schválené procedury budeme nejprve hlasovat o pozměňovacích návrzích A1.2 až 7, 9 až 49, 51 až 57, 60 až 67, A2.1 až 4 a 6. Jde o pozměňovací návrh ústavně-právního výboru, rozsáhlý návrh garančního výboru vytvořený ve spolupráci s Ministerstvem spravedlnosti, jehož hlavní částí je vypuštění problematiky družstev, která bude projednána samostatně v rámci sněmovního tisku 411. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Ministryně mimo mikrofon: Souhlasné.) Prosím o zapnutí mikrofonu. (Souhlasné.) Děkuji.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 317. Přihlášeno 160 poslanců, pro 147, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Jakub Michálek: Nyní budeme pokračovat podle schválené procedury návrhy A1.8 a 59. Pokud bude přijat návrh A1.8, pak je nehlasovatelný návrh C3. Návrh A1.8 a A1.59 je vyňatá část návrhu ústavně-právního výboru, která se zabývá terminologickou změnou. Pojem kapitálové společnosti nebo družstva se nahrazuje slovy obchodní korporace. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nedoporučující.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 318. Přihlášeno 160 poslanců, pro 1, proti 131. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jakub Michálek: Nyní budeme pokračovat návrhem A2.5. Návrh A2.5 je návrh ústavně-právního výboru, jeho část, která se týká zavedení možnosti delegáta vzít na shromáždění delegátů jím určenou osobu, pokud stanovy družstva neurčí jinak. Tedy připomínám, že jsme schválili vypuštění té problematiky družstev. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 319. Přihlášeno 160 poslanců, pro nebyl nikdo, proti 143. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jakub Michálek: Nyní budeme hlasovat o návrhu B1. Pokud bude přijat, je nehlasovatelný A1.50, což je bod čtrnáct procedury. Pozměňovací návrh B1 je návrh pana poslance Feriho, kterým se zachovává možnost mít v akciové společnosti i méně než tříčlennou správní radu, neboť vládní návrh stanovuje, že správní rada může být nejméně tříčlenná, pokud se nejedná o jednočlennou akciovou společnost. Garanční výbor k této záležitosti nepřijal stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Neutrální stanovisko.) Děkuji.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 320. Přihlášeno 160 poslanců, pro 134, proti 1. Návrh byl přijat.

Poslanec Jakub Michálek: Protože byl návrh B1 přijat, je nehlasovatelný návrh A1.50, což je bod čtrnáct procedury. Nyní budeme hlasovat o návrhu B2. Pokud bude přijat návrh B2, je nehlasovatelný návrh A1.1 pouze v rozsahu zúžení bodu 5. Návrh B2 je pozměňovací návrh pana poslance Feriho, který se týká vypuštění věty třetí z paragrafu 8 odstavce 1 zákona o obchodních korporacích, která se týká procesu uzavření společenské smlouvy, kterou se zakládá družstvo. Garanční výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Neutrální stanovisko.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 321. Přihlášeno 160 poslanců, pro 135, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Jakub Michálek: Takže návrh B2 byl přijat, čili potom v bodě 13 procedury budeme hlasovat o návrhu A.1.1, mimo část zrušení bodu 5.

Budeme pokračovat podle procedury. Nyní budeme jedním hlasováním hlasovat o návrzích C1, C2, C4 až C12, C14 a C16. Jde o technické a terminologické změny posunutí účinnosti na 1. 1. 2021 předložené panem poslancem Strýčkem. Garanční výbor má stanovisko doporučující.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Jenom abychom si to ujasnili, pane zpravodaji. A bod C3, který se stal pravděpodobně hlasovatelný, budeme hlasovat v tomto hlasování, nebo zvlášť?

Poslanec Jakub Michálek: Nikoliv, budeme hlasovat zvlášť, protože Poslanecká sněmovna schválila v proceduře, že bude hlasován samostatně, protože ústavně-právní výbor k němu zaujal samostatné stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Dobře, děkuji za ujasnění. Stanovisko zaznělo. Paní ministryně, stanovisko? (Doporučující.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 322, přihlášeno 160 poslanců, pro 149, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Jakub Michálek: Nyní budeme hlasovat o tom vyčleněném návrhu C3, to je pozměňovací návrh pana poslance Strýčka. Ten vládní návrh nijak nemění, pouze opisuje to, co v něm již je. (Ozývá se smích.) Takže stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 323, přihlášeno 161 poslanců, pro 1, proti 139. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jakub Michálek: Nyní budeme hlasovat o návrhu C13. Je to pozměňovací návrh pana poslance Strýčka, který právní úpravu nemění, pouze opět opakuje to, co dnes v právní úpravě je. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 324, přihlášeno 161 poslanců, pro 2, proti 138. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jakub Michálek: A dostáváme se k vrcholu současné procedury, to jsou návrhy D1 až D3. Pokud bude přijat návrh D3, pak je nehlasovatelný návrh G. Návrhy D1 až D3 jsou návrhy pana poslance Chvojky a týkají se zachování stávajícího rozsahu kodeterminace, tedy že zaměstnanci v akciové společnosti volí jednu třetinu členů dozorčí rady, protože dle vládního návrhu mají zaměstnanci nově volit právě jednoho člena dozorčí rady. Garanční výbor nepřijal k této věci stanovisko.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Souhlasné stanovisko.) Děkuji.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Hlasujeme o návrzích D1 až D3. Kdo je proti?

Hlasování číslo 325, přihlášeno 161 poslanců, pro 119, proti 5. Návrh byl přijat.

Poslanec Jakub Michálek: Takže byl přijat i návrh D3, a tudíž se stal nehlasovatelným návrh G pod bodem 12 procedury.

Nyní budeme hlasovat o návrhu E. Návrh E je pozměňovací návrh paní poslankyně Maříkové, který se týká zavedení práva člena družstva požadovat informace o činnosti družstva. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 326, přihlášeno 161 poslanců, pro 29, proti 109. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jakub Michálek: Nyní budeme hlasovat o pozměňovacích návrzích F1, F3 a F4 pana poslance Bartoška. Návrhem F1 se ruší záměr podřídít nájem družstevního bytu právní úpravě nájmu bytu v občanském zákoníku. Návrhem F3 se mění vypořádací podíl člena bytového družstva, aby ho primárně určovaly stanovy. A návrhem F4, pokud byl člen bytového družstva, který byl nájemcem družstevního bytu, vyloučen, počítá se lhůta pro vyklizení družstevního bytu až ode dne marného uplynutí lhůty pro podání návrhu na prohlášení neplatnosti vyloučení nebo ode dne, v němž nabylo právní moci rozhodnutí soudu, kterým bylo řízení ve věci určení neplatnosti rozhodnutí o vyloučení skončeno. Stanovisko garančního výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 327, přihlášeno 161 poslanců, pro 3, proti 135. Návrh nebyl přijat.

Poslanec Jakub Michálek: Nyní budeme hlasovat o návrhu A1.1, mimo část zrušení bodu 5. Návrh A1.1 je část pozměňovacího návrhu garančního výboru, kterým se z vládního návrhu vypouští prvních sedm bodů části první článku 1 týkajících se obchodních korporací. Garanční výbor doporučuje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Souhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 328, přihlášeno 161 poslanců, pro 152, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Jakub Michálek: Nyní budeme hlasovat o návrhu A1.58. To je návrh ústavně právního-výboru – vypuštění problematiky družstev, v části první v článku 1 se dosavadní body 705 až 717 zrušují. Stanovisko garančního výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Paní ministryně? (Souhlasné.)

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

Hlasování číslo 329, přihlášeno 161 poslanců, pro 153, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Tím jsme se vypořádali se všemi pozměňovacími návrhy a můžeme přikročit k hlasování o návrhu zákona jako celku.

Pan poslanec se hlásí k hlasování zřejmě.

Poslanec Jan Richter: Dobré dopoledne, vážené kolegyně, kolegové. Koukám na sjetinu hlasování a v hlasování číslo 318 jsem hlasoval proti, na sjetině mám ano. Tak je to pouze pro stenozáznam, děkuji. Nezpochybňuji hlasování.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Děkuji, nezpochybnujete hlasování. Pan zpravodaj se chce ještě vyjádřit.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji za slovo. Já bych poprosil, jestli bych se mohl vyjádřit jako předseda poslaneckého klubu, teď vybočit z role zpravodaje.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Můžete, máte přednostní právo, uděluji vám slovo.

Poslanec Jakub Michálek: Děkuji. Já bych si dovilil vzhledem k tomu, že došlo k zásadním změnám v návaznosti na schválení některých pozměňovacích návrhů, požádat o pětiminutovou přestávku na poradu klubu. (Nápověda zprava.) Deset? Dobře. Vzhledem k tomu, že je tady žádost z klubu ODS, tak deset minut.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Ano. Vyhláшуji přestávku. Sejdeme se ve 12.08 minut.

(Jednání přerušeno v 11.59 hodin.)

(Jednání pokračovalo v 12.08 hodin.)

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené poslankyně, vážení poslanci, já tedy přečtu omluvy. Skončila pauza, takže budeme pokračovat. Omlouvá se pan poslanec Karel Schwarzenberg mezi 11.45 a 14.00 hodin z pracovních důvodů, dále se omlouvá paní poslankyně Markéta Adamová mezi 11.30 a 14.00 hodin z pracovních důvodů a dále se omlouvá pan poslanec Jan Bartošek, který je nucen prodloužit svou omluvu ze zdravotních důvodů dnes do konce jednacího dne.

Takže nyní přednesu návrh usnesení. Usnesení zní: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), ve znění zákona č. 458/2016 Sb., a další související zákony, podle sněmovního tisku 207, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Já zagonguji, svolám poslance do jednacího sálu. Jsme tady asi už v dostatečném počtu.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro? Kdo souhlasí s usnesením? Kdo je proti?

V hlasování číslo 330 přihlášeno je 158 poslanců, pro 100, proti žádný. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Ovšem mám tady žádost o vystoupení – místopředseda Sněmovny Petr Fiala. Prosím.

Místopředseda PSP Petr Fiala: Vážený pane předsedající, já bohužel musím konstatovat, že mi nefungovalo hlasovací zařízení. Napravíme to rychle, ale musím zpochybnit hlasování.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Dobře. O vaší námitce budeme hlasovat. Kdo souhlasí... (Mpř. Fiala: Moment!) Je žádost o odhlášení? Vy jste se ještě nedostavil, jasně. Omlouvám se, byl jsem moc rychlý. (Žádost o odhlášení.) Všechny vás odhlásím, abychom to znova zkontrolovali. Ukončuji hlasování. Přihlaste se znovu svými hlasovacími kartami. (Mpř. Fiala: Je to v pořádku.) Už to funguje.

Takže budeme hlasovat o vaší námitce.

Zahajují hlasování. Kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 332 přihlášeno 149 poslanců, pro 146, proti žádný. Námitka byla přijata.

Zopakujeme si tedy hlasování. Já tedy znova zahajují hlasování o usnesení. Kdo souhlasí s usnesením? Kdo je proti?

V hlasování číslo 333 přihlášeno 152 poslanců, pro 106, proti 1. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Nyní přistoupíme k dalšímu bodu a jedná se o

211.

Vládní návrh zákona o realitním zprostředkování a o změně zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů (zákon o realitním zprostředkování) /sněmovní tisk 391/ - třetí čtení

Prosím, aby místo u stolku zpravodajů zaujala za navrhovatele ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová a zpravodaj garančního výboru, kterým byl hospodářský výbor, poslanec Patrik Nacher. Návrh na zamítnutí a pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 391/7, který byl doručen dne 18. října 2019. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 391/8.

Nyní se táži navrhovatelky, zda má zájem vystoupit před otevřením rozpravy. Paní ministryně? Ano, máte, tak prosím, máte slovo.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, a panu předsedajícímu děkuji za slovo. Dovolte, abych krátce uvedla ještě jednou zákon o realitním zprostředkování, a to po jeho projednání ve druhém čtení a po projednání v garančním hospodářském výboru a ústavně-právním výboru. Oba výbory doporučily zákon ke schválení a projednaly některé pozměňovací návrhy. Pro ty kolegy, co nejsou členy výborů, uvedu pro přehled, že pozměňovací návrhy lze rozdělit zhruba do čtyř okruhů.

Za první jsou to pozměňovací návrhy, které se týkají problematiky úschov peněžních prostředků u realitního zprostředkovatele.

Za druhé pozměňovací návrhy, které se týkají problematiky povinné kvalifikace.

Za třetí pozměňovací návrhy, které se týkají problematiky povinného pojištění.

Za čtvrté pozměňovací návrhy, které se týkají problematiky některých ustanovení týkajících se náležitostí smluv o realitním zprostředkování, povinností realitního zprostředkovatele a jeho bezúhonnosti.

Zákon by měl vést zejména k tomu, aby se stávající podnikatelé rozhodli, zda budou tuto profesi brát vážně a věnovat se jí s požadovanou erudicí, či zda budou muset rezignovat na příležitostný výdělek, ke kterému se doposud mohli dobrat bez patřičné kvalifikace.

Vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, já bych z tohoto místa velmi ráda poděkovala všem těm, kteří se zákonu individuálně věnovali a přednesli své náměty, a to bez ohledu na to, zda budou přijaty. Nabyla jsem z toho přesvědčení, že návrh zákona jako celek získá podporu Sněmovny. A samozřejmě i naše dnešní jednání reaguje na přelomový verdikt, který byl ze včerejška z verdiktu Krajského soudu v Brně, který vlastně ve svém verdiktu říká,

že realitní makléři odpovídají za přesnost poskytovaných informací o nemovitostech. Nelze na ně pohlížet jen jako na správce databáze, ale jako na profesionální partnery při pořizování nemovitostí, a s tím se nutně pojí i vyšší nárok.

Samozřejmě soud se zabýval i tím, že tato odborná profese doposud nemá svůj platný zákon a musí soud rozhodovat podle zákona o ochraně spotřebitele. Já věřím tomu, že skutečně i samy realitní společnosti navrhuji, abychom tento zákon přijali, samy odborné společnosti chtějí, aby měly svůj zákon, aby měly pravidla, podle kterých se mohou pohybovat. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Tak. Nyní otvírám rozpravu. Přejete si také vystoupit? Tak ještě tedy vystoupí zpravodaj. Prosím, před rozpravou.

Poslanec Patrik Nacher: Já děkuji za slovo. Tak jsme ve třetím čtení tohoto zákona. Nebudu opakovat to, co tady řekla paní ministryně. Pouze zopakuji nebo připomenu to, že se tady bavíme o věci, která tady někde poletovala minimálně osm let. Že je tady shoda na tom, že nějaká určitá míra regulace ne nepodobná tomu, co jsme zažívali v minulých letech v oblasti finančních poradců, je zapotřebí. A také já bych si dovolil rozdělit ty pozměňovací návrhy, tak jak byly, do tří skupin, a to, co mění, a to, co vymezuje tento zákon, do čtyř.

Nejčastější pozměňovací návrhy se týkaly tématu úschov, pojištění a vzdělávání, to znamená kvalifikace. Pokud jde o to, co má tato norma řešit, tak je to nejenom právě řešení tématu úschov, pojištění toho samotného obchodu a kvalifikace, to znamená, aby ten spotřebitel měl nějakou jistotu, že mluví s někým, kdo tomu trochu rozumí a komu může důvěřovat. Ale bavíme se tady i o něčem, na co si nejčastěji stěžovali spotřebitelé, a to je řešení provize. I toto řeší tato norma. To znamená, všechny ty negativní zkušenosti, které v oblasti provize, exkluzivity, zálohy a podobně, tak i toto tato norma řeší. Za sebe si myslím, že kultivuje a bude kultivovat ten realitní trh. A znovu připomínám, že se tady bavíme o v uvozovkách definování nějakých pravidel, já to nechci ani nazývat jako regulace, v oblastech, kde spotřebitelé k tomu obchodu přistupují párkrát za život. To znamená, že tady není možné argumentovat tím, že by si to mohl někde nastudovat, natrénovat a podobně, protože to prostě je pro drtivou většinu neopakující se záležitost.

Jak již bylo řečeno, zákon byl projednán v ústavně-právním výboru, v hospodářském výboru. Tam byla schválena nějaká procedura. Je tady jeden návrh na zamítnutí. A já dopředu avizuji, že tady máme i tři legislativně technické návrhy, takže potom poprosím o pozornost a o rozhodnutí ctěné Sněmovny, jestli budou tyto návrhy připuštěny, či nikoliv. A poté navrhnou i způsob, jak se vypořádáme s tím hlasováním, protože některé ty návrhy, jak jsem řekl, týkající se zejména tedy úschov, pojištění a kvalifikace, tím, že byly duplicitně, tedy triplicitně, tak jsou potom nehlasovatelné v případě, že přijmeme stanovisko při tom prvním hlasování. Já vám děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Tak děkuji. A nyní s přednostním právem se přihlásil pan místopředseda Okamura. Jinak tedy jsme již v rozpravě. Prosím. Ano, rozprava je otevřena, prosím, máte slovo, pane místopředsedo.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Vážené dámy a pánové. Máme tady zákon o realitním zprostředkování. A je docela únavné dokola pořád opakovat vládě, že každá změna, která přináší do podnikatelského sektoru byrokracii a náklady navíc, je špatná. Nějak nerozumím tomu, proč tomu nerozumějí předkladatelé z řad vlády hnutí ANO, ČSSD a KSČM. Takové návrhy, obvykle podané pod bohubilými hesly jako třeba boj s alkoholem

nebo tady zkvalitnění služeb, za sebou vždy skrývají něco jiného. Je to obvykle získání nějaké výhody, buď přínos pro státní rozpočet, to je další zdanění slušných a pracujících lidí, nebo v případě tohoto realitního zákona jde o to omezit konkurenci na trhu nejružnějšími byrokratickými omezeními a část peněz přelít jinému sektoru. V tomto případě pojišťovněm za povinné pojištění makléřů a také notářům, advokátům a bankám, kteří mají mít výhradní právo na úschovy podle tohoto návrhu zákona. Přitom každý už asi někdy četl o advokátech, nebo dokonce exekutorech, kteří zpronevěřili svěřené peníze.

Takže tento vládní návrh nemá logiku, jelikož kdybychom takto měli systémově uvažovat, tak by se podle této vládní logiky asi měly sebrat svěřené peníze například bankám, protože sem tam nějaká zkrachovala, přičemž podle vládní logiky by asi měla mít peníze jen Česká národní banka nebo přímo vláda. Asi každý uzná, že to je hloupost. Jen proto, že nějaké procento advokátů selže, krade, podvádí, neplní své povinnosti, neztratíme přece všechny. Proč tahle vláda ostrakizuje realitní makléře, kteří mimochodem mají skutečně méně skandálů a podvodů než právě třeba právníci?

Proč o tom mluvím? My v SPD bojujeme za to, aby se lidé měli lépe, ale vláda hnutí ANO, ČSSD a KSČM místo toho, aby lidem život zlevňovala, tak ho na každém kroku zdražuje a komplikuje. My v SPD chceme, aby lidé měli dostupné bydlení. Tak proč vláda na každém kroku bydlení zdražuje, a to od stavebních řízení přes stavby až po konečný prodej? Řeknete si, vyšší daně z prodeje kvůli změnám odhadu nejsou nic. Pár tisíc za vklad do katastru nikoho nezabije. Pár tisícovek navíc za úschovy a další byrokracie také nikoho nezabije. Jenže opak je pravdou. Tisíce takových maličkostí jsou v součtu obrovské břemeno, které náš trh, naše občany a naši ekonomiku likvidují. V součtu máme jedny z nejvyšších daní v Evropě. A přesto to evidentně nestačí, jelikož tento týden si tady vláda protlačila daňový balíček, kdy znovu zvyšuje daně slušným, řádným a pracujícím občanům České republiky.

V této souvislosti, protože mluvíme o zákonu o realitním zprostředkování, bych rád zdůraznil, že tento týden vláda zvýšila poplatek za vklad do katastru nemovitostí z 1 000 na 2 000 korun. To je politika této vlády.

Dále máme rekordně dlouhá stavební řízení, přičemž bych zdůraznil, že koalice hnutí ANO a ČSSD, v minulém volebním období ještě navíc KDU-ČSL, dnes za podpory KSČM, je už u vlády šest let a stav se vůbec nezlepšuje, naopak se zhoršuje.

Máme také obrovskou nadprůměrnou byrokracii všude a k tomu naprosto nesmyslná byrokratická nelogická omezení. V této souvislosti jsem rád, že právě dnes prošel ve Sněmovně zákon na digitalizaci státní správy, jehož je SPD také spolupředkladatelem, protože moderní digitalizovaný stát je cílem hnutí SPD.

Jen malou poznámku k pozměňovacímu návrhu paní Válkové z hnutí ANO a pana Feriho z TOP 09, kteří navrhují ještě do party k notářům a advokátům v právu na úschovu přibrat exekutory. Co na to říci? Chtěli tak zřejmě naplnit heslo kam nemůže čert, nastrčí exekutora.

Dámy a pánové, prosím, uvažujme vždy v kontextu, v souvislostech a řekněme si – pomůže tento zákon občanovi? Odpovědnost za škody máme každý, a pokud tady budou fungovat soudy a spravedlnost, tak se občané nemusí ničeho obávat a při selhání jednotlivce mají právo na náhradu škod. Jiná věc je, že právě vymahatelnost práva a spravedlnosti u nás nefunguje. A vláda se tady místo příčiny snaží řešit okrajově následky. Proto hnutí SPD nemůže být pro tento zákon. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Nyní se mi s přednostním právem přihlásila paní ministryně Dostálová, poté pan poslanec Nacher. Prosím.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji. Slyšeli jsme tady spoustu slov, která se ale úplně netýkají realitního zákona. Takže já si myslím, že stavební řízení řešíme včetně digitalizace a že to je krok správným směrem.

Dovolte mi ale vrátit se k návrhu zákona. Já bych chtěla jenom zdůraznit, že po zákonu volá sama odborná veřejnost. To znamená, není to žádná svévole někoho, skutečně se to tady léta připravuje a bylo to velmi pečlivě debatováno právě s odbornou veřejností, tak aby došlo k vyváženému kompromisu mezi kultivací podnikatelského prostředí a ochranou spotřebitele. To, že chybí tato právní úprava, koneckonců jsem říkala i v úvodním slově, že komentoval i Krajský soud v Brně. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní se hlásí s přednostním právem jako zpravodaj pan poslanec Patrik Nacher. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Já budu mluvit přímo k vám. Já jsem naopak přesvědčen o tom – a to já nejsem zastáncem regulace, všichni to o mně vědí – že tento návrh vládní logiku právě má. Kdybyste si, pane místopředsedo, vaši kolegové, dali tu práci a podívali se přímo do toho návrhu, kolik to má paragrafů, čemu se ty paragrafy věnují – tak já udělám takový sukus, protože to asi za to stojí: pojištění, smlouva o realitním zprostředkování, informační povinnosti, tam dochází samozřejmě k informačnímu deficitu na straně spotřebitele, jak se budou řešit přestupky, výhradní realitní zprostředkování, to jsou ty exkluzivity, to je ta ochrana toho spotřebitele, jak se řeší výpověď, jak se řeší provize. Tam není nic navíc, co by něco komplikovalo situaci. My to přece děláme pro ochranu spotřebitele. Ani pro ochranu realitních makléřů, advokátů, notářů, pro nikoho, takže to má naopak nemilosrdnou logiku.

Vy jste mluvil o penězích, o bankách. No, to je na delší povídání. Peníze v bankách jsou samozřejmě pojištěny, pojištění vkladů, řídí se to různými pravidly atd. K tomu se tady možná jakoby dostaneme, to si myslím, že nebyl dobrý příklad, že by v této logice, kterou řekl tady pan místopředseda, že bychom ty peníze měli mít všichni jenom v České národní bance. Myslím, že všichni víme, že to byla taková jakoby rétorická vsuvka, takže to asi nestojí za nějaký širší komentář.

Ještě jednou opakuji slova paní ministryně, že po tomto volají i seriózní kanceláře, protože je to prostě zapotřebí. Znovu opakuji, že se tady o tom mluví už osm nebo devět let. To znamená, že jsem rád, že tato vláda do dotáhla do konkrétní podoby v paragrafech, jak jsem to tady popisoval.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí v obecné rozpravě pan poslanec Dominik Feri a připraví se pan poslanec Vojtěch Munzar. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážení přítomní členové vlády, já si dovolím nejdříve zareagovat na pana místopředsedu Okamuru, proč jsou v tom našem kompromisním návrhu exekutoři. Vyplývá to z prostého důvodu: protože již dneska mohou poskytovat úschovy. Vyplývá to z exekučního řádu, který je speciální úpravou. Rozhodně to není tak, že by to byly nějaké stovky tisíc úschov. Exekutoři poskytují tyto věci v jednotkách případů, když to prostě ten klient po nich žádá z nějakého konkrétního důvodu.

Ohledně našeho kompromisního návrhu, který se týká úschov, bude mluvit paní profesorka Válková, která ho s dostatek odůvodní. Já si jen dovolím zmínit, že je tu stále ten původní návrh, který zapovídá poskytování úschov obecně, paušálně, a vymezuje nějaké kvalifikované subjekty, to znamená banky, notáře, advokáty a zahraniční banky, které ho mohou poskytovat. Je na uvážení Poslanecké sněmovny, pro co se rozhodne, která varianta jí přijde jako nejlepší. Ale myslím si, že právě tento pozměňovací návrh vlastně odstartoval tu debatu a pomohl vypracovat nějaký kompromis mezi návrhem vládním a nejpřísnější formou zákazu.

Znovu zopakuji, že kdyby prošel nějaký návrh, který upravuje úschovy, který zakotvuje jasná pravidla, tak zbytek toho návrhu zákona klidně vem nešť. Klidně ať je ve zbytku zamítnut. Ale ty úschovy jsou klíčový bod, uzlový bod, je to, jak jsem zmiňoval, největší majetková dispozice v životě většiny obyvatel, a měl by být nějakým způsobem regulován. Díky.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní vystoupí pan poslanec Vojtěch Munzar a připraví se paní poslankyně Helena Válková. Pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Vojtěch Munzar: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové, vážená paní ministryně, vážení páni ministři, já se nejdřív vyjádřím velice stručně k tomu našemu návrhu na zamítnutí zákona ve třetím čtení. My se domníváme, že tento zákon, tak jak je koncipován, povede za prvé ke zdražení realitních služeb pro koncové spotřebitele v době vysokých cen nemovitostí, za druhé povede ke snižování konkurence v realitních službách a za třetí se tam objevují prvky převádění odpovědnosti za stav nemovitosti od vlastníka a prodávajícího na toho zprostředkovatele. Podle nás žádná regulace nezajistí solidnost a poctivost jednání a žádná regulace nedokáže popsat všechny životní situace, ovšem každá regulace přináší nové nerovnosti a nespravedlnosti. A proto mi dovoluji, abych se nyní věnoval svým pozměňovacím návrhům, které se snaží aspoň částečně napravit nespravedlnosti, které tento zákon přináší.

Prvně bych vás požádal, abyste se soustředili na § 12. V § 12 se objevuje velmi nepříliš obvyklá věta v českých zákonech, a to je, že zprostředkovatel díky své odbornosti o něčem měl vědět, a tak by měl toho klienta, toho spotřebitele, informovat. Podle mého názoru je skutečně takto formulovaný paragraf převedením odpovědnosti za stav prodávané nemovitosti z vlastníka na prodávajícího a na realitního makléře. Formulace, že o něčem realitní makléř měl vědět, je příliš vágní, a jak jsem řekl, není příliš obvyklá. Z mého pohledu až tak nevede k ochraně spotřebitele, ale naopak ve spotřebiteli vyvolává falešnou představu, že realitní makléř je stoprocentně o všem informován. Ale to nezávisí přece pouze na kvalitě toho makléře, ale na tom, jaké informace prodávající o té nemovitosti makléři řekl. A mluvím třeba o skrytých vadách. Po realitním makléři podle mě nemůžeme objektivně chtít, aby podal i skryté vady nemovitosti, o kterých mu prodávající neřekne. Představte si situaci, jak má ten realitní makléř vědět o tom, že při přivalovém dešti zatéká pod okny, když tu nemovitost přebírá a prodává v suchém létě? Jak má vědět, že v zimě nějaká stěna promrzá, když to prodává v suchém létě? To mu musí říct ten prodávající. Tady se podle mě velmi zaměřuje odpovědnost toho, kdo vlastní tu nemovitost a kdo je na kupní smlouvě prodávajícím, a kdo je pouhým zprostředkovatelem. A já se obávám, že v případě nějakých sporů se bude prodávající vyvíňovat na úkor realitních makléřů a díky tomu dojde k nárůstu soudních sporů.

Já se domnívám, že svým pozměňovacím návrhem nesnižuji informační povinnost realitního makléře, naopak, kromě veřejných seznamů rozšiřuji toto ustanovení i na veřejně dostupné údaje. To znamená například, aby věděl, nejenom co je napsáno v katastru nemovitostí, ale to, že třeba rada města má záměr změnit územní plán, má nějaký záměr

v okolí té nemovitosti, nebo společenství vlastníků jednotek, kde se nachází bytová jednotka, má záměr vzít si úvěr a má záměr třeba zvýšit poplatky do fondu oprav. Nicméně místo velice obecné a zneužitelné fráze, že o něčem měl realitní makléř vědět, navrhuji nahradit toto tím, že realitní makléř si vyžádá od prodávajícího prohlášení o nemovitosti; už dneska realitní makléři používají kartu nemovitosti, tedy aby měl od prodávajícího veškeré informace. Z toho pak bude zřejmé, jestli o něčem informoval prodávající, o těch skrytých vadách, pak to jde samozřejmě za tím makléřem, pokud informoval. Pokud neinformoval, tak to jde za tím prodávajícím.

Já jsem přesvědčen, že tento pozměňovací návrh nevede ke snižování ochrany spotřebitele, ale nevede také k vyvolávání nadměrných a neoprávněných očekávání a budování slepé důvěry na straně spotřebitele o tom, že makléř je vždy a v každém směru stoprocentně informován od prodávajícího. A také ten můj pozměňovací návrh, jsem přesvědčen, nevede ke snižování informačních povinností zprostředkovatelů, naopak je rozšiřuje o veřejně dostupné údaje a zpřesňuje to, co se týká stavu nemovitostí a skrytých vad. Chci vás požádat o zvážení podpory tohoto návrhu.

Můj další pozměňovací návrh se týká pojištění. Já ho předkládám ve dvou variantách. V České republice, všichni víme, je praxe, že mnoho makléřů spolupracuje na smlouvu se zastřešující realitní kanceláři a obchody uzavírá jejím jménem a na její účet. Návrh paragrafu o pojištění předpokládá, že pojištěn musí být každý realitní makléř a zároveň i realitní kancelář. To z mého pohledu vede ke kumulaci nákladů na uzavírání pojistek, ale případné plnění pojistky bude pouze jediné, a to z pojistky toho, kterým jménem a na který účet se obchod uzavírá. Domnívám se, že kumulace nákladů z pojištění vede ke zvýšení nákladů, které v konečném důsledku budou zase opět převedeny na spotřebitele, ale nevede ke kumulaci plnění, tedy ke zvýšení ochrany spotřebitele. Představte si zase příklad. Představte si průměrnou kancelář, řekněme s deseti realitními makléři, kteří s kanceláři fungují na smlouvu, to znamená, že tam náklad na pojištění jedenácti pojistek, ale plnění bude pouze z jedné.

Jsem přesvědčen, že spotřebiteli záleží na tom, aby měl pojištěný svůj obchod, ale ne to, aby se kumulovaly náklady. Proto jsem předložil pozměňovací návrh ve variantě I, který v případě, že makléř neuzavírá obchody sám za sebe, ale jménem realitní kanceláře, pak povinnost pojištění zůstává na realitní kanceláři, ale vyjímá z té povinnosti realitního makléře, aby se ty náklady nekumulovaly. S tímto absolutním zrušením nevyslovilo souhlas Ministerstvo pro místní rozvoj, proto jsem přišel s variantou II, která je na půl cesty a snižuje pojistky pro ty makléře, kteří uzavírají obchody jménem realitních kanceláří, na 50 %, takže vidíte, že je to skutečně na půl cesty.

Já bych chtěl poděkovat u toho posledního návrhu paní ministryni za neutrální stanovisko a hospodářskému výboru za kladné stanovisko. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení paní poslankyni Helenu Válkovou a připraví se pan poslanec Jan Zahradník. Paní poslankyně, máte slovo.

Poslankyně Helena Válková: Děkuji, pane místopředsedo. Milé kolegyně, milí kolegové, v podstatě se ten pozměňovací návrh týká jednoho jediného ustanovení, které vy spíše znáte pod názvem úschovy a nabízení úschov. Je to § 4, který podle naše přesvědčení – nejsem předkladatelkou sama, je to v podstatě reakce a také spolupráce s panem poslancem Ferim, bez jeho iniciativy by nevznikl, a s paní poslankyní Malou – kde se snažíme zlepšit úpravu, která je ve vládním návrhu právě v ustanovení, které je nebo může být velmi kontroverzní a které, pokud by zůstalo v tom současném znění, tak by nadále petrifikovalo stav, kde realitní podnikání je velice výhodné, protože pokud jde o úschovu někdy i

milionových částek, tak neregulované, nedostatečně regulované hlavně z hlediska ochrany toho, kdo takové peněžní prostředky realitnímu zprostředkovateli svěřuje. Ono totiž toto ustanovení v té podobě, v jaké ho máme, sice zakazuje realitnímu zprostředkovateli nabízet úschovu a ukládá mu pouze doporučovat úschovu prováděnou bankou, zahraniční bankou, notářem a advokátem, ale pokud jde o úschovu kupních cen nemovitostí, tak i nadále umožňuje, aby v podstatě docházelo ke smíchání peněžních prostředků zájemce s peněžními prostředky realitního zprostředkovatele, takže on si tím může krýt i svoje spotřební náklady. Neříkám, že tak činí, ale může.

Samozřejmě, že nelze ani zabránit tomu, aby v případě, že se něco stane, že pro případ exekuce nebo insolvence, která je uvalena na realitního zprostředkovatele, se na tyto prostředky nesáhne. Nemělo by se, ale dostatečná právní ochrana v nyní navrhovaném novém znění regulace realitního zprostředkování chybí. Takže bylo velice nutné tuto ochranu zlepšit a my jsme se o to pokusili, protože samozřejmě velmi snadné a efektivní je vůbec zakázat úschovy, což je návrh pana poslance Feriho, ale tady velmi oceňuji, že po diskusi s ním došlo ke kompromisnímu návrhu, na kterém se podílelo i Ministerstvo pro místní rozvoj, za což mu děkuji, byť teď překvapivě zaujalo negativní stanovisko, ale celou dobu bylo vstřícné a legislativa nám pomáhala. Hovořili jsme i s Českou národní bankou. Čili to není pozměňovací návrh, který by vznikl v mé pracovně za jedno odpoledne, a byl diskutován, za druhé.

Bylo několik jednání v celém reprezentativním složení jak zástupců z Ministerstva pro místní rozvoj, tak právě z ČNB, a nakonec jsme se dohodli na znění, které máte před sebou, které výslovně umožňuje realitním zprostředkovatelům, aby prováděli úschovu peněžních prostředků za účelem zajištění plnění realitní smlouvy, ale ty podmínky jsou již pevně stanovené v zákoně a jsou stejné jako u jiných, kteří profesí poskytují takové úschovy velice obdobně. Advokáti, notáři. Jinak nevěřte tomu, když vám budou tvrdit, že advokáti a notáři – jednala jsem dvakrát s ČAK, vysvětlila jsem, i tak strašně stáli a bylo by to pro ně velmi důležité, mít příjem z těch úschov v případě, kdyby prošel návrh pana poslance Feriho, který by zakázal vůbec realitním zprostředkovatelům přijímat takové úschovy. Není tomu tak. Jedná se o částky v řádech několika tisíců v průměru a ta ochrana, která se nyní nabízí těm, kteří jsou klienti realitních zprostředkovatelů, za tuto částku je nesmírně cenná a vlastně nesrovnatelná s tím, co budou investovat, nebo co by měli investovat, pokud se rozhodnou.

A jaké jsou tedy ty podmínky. Já je zopakuji velmi stručně. Musí zde být žádost zájemce o úschovu v písemné formě. Tam se opravdu jedná někdy o úschovy peněžních prostředků v řádech milionů korun. Kupní cena nemovitostí. Takže je třeba, aby taková žádost zájemce byla v písemné formě. Nepochybuji o tom, že realitní zprostředkovatel pomůže ve svém vlastním zájmu, pokud sám ten zájemce nepřijde s nějakým návrhem, který mu připraví jeho advokát. Ale s tím se ani nepočítá. Musí dojít výhradně k bezhotovostnímu převodu na účet úschovy a i zpět. To znamená, je zde zajištěn požadavek transparentnosti. Ty zvláštní samostatné účty budou pro jednotlivé úschovy vedeny i velmi přehledným způsobem. Budou řádně označovány. Bude, když bych to řekla zjednodušeně, s těmi finančními prostředky svěřenými realitnímu zprostředkovateli klientem nakládáno podle pravidel, která jsou běžně aplikována v jiných profesích, které nakládají s prostředky svěřenými klientem. Zase musím citovat dobrý příklad advokáta nebo notáře.

A samozřejmě zde bude také kontrola. To byl jeden z oříšků, který se nám potom podařilo rozlousknout, a jsou to obecní živnostenské úřady, kdy je zde zavedena nová povinnost, kdy bude muset realitní zprostředkovatel informovat obecní živnostenský úřad o době trvání úschovy, o podmínkách, o momentě, kdy poprvé takovou úschovu poskytne, a obecní živnostenský úřad bude provádět kontroly, které by měly zajistit řádné dodržování těch pravidel, která jsou teď nově, jasně v podmínkách uvedených v § 4 našeho pozměňovacího návrhu stanovena.

Čili není to nic komplikovaného. Jde zde v podstatě jenom o jasnou regulaci, za jakých podmínek lze přijímat úschovy realitním zprostředkovatelem, jak zajistit ochranu, my jsme si tam říkali cvičně, té babičky, která celoživotní úspory 200 tisíc na zakoupení nějaké zahrady svěřuje realitnímu zprostředkovateli a nemá nyní záruku, že opravdu budou použity jenom tak, jak být použity měly, a nemluvě o tom, že v některých případech máme ty zkušenosti velmi špatné. Na druhé straně nechceme úplně tuto možnost odejmout realitním zprostředkovatelům. Víme, že většina realitních kanceláří je solidních, že některé z nich si vybudovaly dlouholetou důvěru a chtějí dále spolupracovat, poskytovat i tuto službu. I proto si myslím, že by ve svém výsledku neměly mít a neměly by se bránit, protože to vzbuzuje velké podezření, proč se brání písemné regulaci něčeho takového, jako je přijetí peněz do úschovy, abych řekla všem občanům. Tady nejde o nic jiného než o to, aby spotřebitel, resp. klient realitního spotřebitele, měl jistotu, že když mu svěří prostředky, tak s nimi bude nakládáno jenom pro účel, pro který mu je svěřil. Jasná písemná smlouva, jasné podmínky té písemné smlouvy, co tam musí být upraveno, a jasná kontrola. Nic více a nic méně.

Takže doufám, že napříč politickým spektrem podpoříte tento návrh tak, aby to konečné znění bylo výhodné zejména pro ty, kteří by měli mít zájem na tom, aby realitní zprostředkování se stalo jako jiné profese profesí, která bude uznávána s respektem a nebude zpochybňovaná několika případy, kdy došlo k zpronevření svěřených peněžních prostředků. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Děkuji. Nyní vystoupí v obecné rozpravě pan poslanec Jan Zahradník a připraví se pan poslanec Václav Klaus. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Jan Zahradník: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, v realitním segmentu u bodu realitního zprostředkování je tomu v současné době tak, že realitní kanceláře mohou nabízet a realizovat úschovu peněz. Žádný zákon jim to nezakazuje, ovšem odměnu za tuto úschovu mohou pobírat pouze notáři, advokáti nebo banky. Velmi často dochází k tomu, že se klienti realitní kanceláře shodnou na tom, že peníze, které jsou předmětem jejich transakce do doby zápisu do katastru nemovitostí, budou u realitního zprostředkovatele uschovány. Pokud se některá z těch stran, kupující nebo prodávající, na tom shodnout nechce, tak samozřejmě je tady možnost uschovat ty peníze až už u notáře, nebo u advokáta, nebo nakonec pak v bance. U těch bank to tak časté není. A z těch dvou zbývajících možností je ta služba u notáře dražší než služba u advokáta. Samozřejmě, že výhodou toho, že si klient realitní kanceláře uschová prostředky u notáře, advokáta anebo nakonec u banky, je to, že podle zákona jsou tyto subjekty povinně pojištěné proti zcizení těchto prostředků a jejich klienti mají vždycky jistotu, že ten úschovce peněz vždycky vyplatí – nebo obráceně, pokud by je z nějakých důvodů nevyplatil, tak potom výplatu peněz kryje pojišťovna. Realitní kanceláře se nemohou podobným způsobem pojistit, u pojišťoven není pro tento účel žádný produkt.

Čili to je zdůvodnění toho, proč jsem podal svůj návrh, který je v proceduře označen jako návrh pod písmenem E, myslím, je to E1 až E11. Tohle je konkrétně tedy návrh E1 v kombinaci s návrhem E3 varianta 1, případně varianta 2. Čili pokud by byl schválen můj návrh E1, tedy § 4 zakazující úschovu u realitních makléřů by byl zrušen, pak navrhuji, abychom podpořili variantu první u návrhu A3, tedy povinnost pojistit realitní makléře, nebo lépe řečeno, jejich povinnost se pojistit na poměrně vysoké částky, které jsou uvedeny v návrhu A3 varianta 1. Argument, že to zatíží realitní kanceláře vysokým pojistným v řádu několika desítek tisíc, není podle mého názoru správný. Kdo chce podnikat na tak závažném místě trhu, jako je realitní zprostředkování, musí s těmito náklady samozřejmě počítat.

Nakonec pojišťovací makléři, kteří již dlouhá léta nabízejí své služby na pojišťovacím trhu, tuto povinnost mají a jejich pojistné je v podobných výších, jako by tady vycházelo pro realitní zprostředkovatele, a běží to skoro už dvacet let a nikdo se proti neohrazuje, neprotestuje.

Další moje varianta je varianta pod písmenem E3 varianta 2. Vychází z toho, že pokud bychom zachovali § 4, tedy zakázali realitním kancelářím nabízet úschovu peněz, pak není podle mého názoru potřebné, aby se pojišťovali na takovéto vyšší částky, byť sice nižší, než já navrhuji, jak je uvedeno ve vládním návrhu, protože pak už stačí běžné pojištění, který každý makléř má, tedy pojištění, které je chrání před důsledky chyb, které během své práce můžou udělat. My tady vlastně máme před sebou zákon, jehož cílem je především chránit klienty, což je samozřejmě v pořádku. Zase na druhou stranu bychom měli zvážit, zdali klientům chceme sebrat možnost svobodné volby, u koho si peníze uschovají. Pokud úschovu peněz zákonem zakážeme, jak se k tomu zřejmě Sněmovna chystá, vládní koalice, tak samozřejmě zákon přivede k notářům a advokátům klienty, kteří si zatím své peníze uschovávali u realitních kanceláří, a samozřejmě jim to jejich transakci o náklady zaplacené těmito úschovcům prodraží. Já se samozřejmě přimlouvám za to, abychom zrušili § 4 a stanovili poměrně vysoké pojištění, jak je uvedeno v návrhu E3 varianta 1.

Kromě toho můj návrh obsahuje také části, které reagují na to, že v návrhu zákona podle mého názoru není správně používán pojem "zájemce". Pod tímto pojmem je ukryt jak ten, kdo přichází se svou nemovitostí k makléři a nabízí mu, aby ji prodal, tak i ten, kdo reaguje jako zájemce o koupi nemovitosti. To by se podle mého názoru mělo rozlišit. Ale když se tak nestane, tak se svět nezboří.

Další důležitý návrh je ten, který navrhuje prodloužit výpovědní lhůtu na realitní smlouvu z jednoho měsíce na tři měsíce.

A konečně pak poslední návrh, který tady chci zmínit, nebo ještě předposlední, je návrh ten, že pokud podle paragrafu (číslo?) zákona klient vypoví smlouvu, aby tedy bylo nutné uhradit náklady a přiměřený ušlý zisk.

A konečně můj poslední návrh. Vzhledem k tomu, že se tento zákon významně dotkne realitního trhu, navrhuji prodloužit lhůtu pro nabytí účinnosti o jeden rok, tedy na rok 2021.

Tolik jsem chtěl říct, abych objasnil, proč své návrhy podávám, a zároveň vás požádal o jejich podporu. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní požádám o vystoupení poslance Václava Klause a připraví se poslanec Petr Pávek, zatím poslední přihlášky do obecné rozpravy. Prosím, pane poslanče, máte slovo.

Poslanec Václav Klaus: Dobrý den, dámy a pánové. Jsem rozzloben a žádám vás, abyste se trochu probrali. Protože co dělá tato vláda poslední dobou s podporou části Sněmovny, tak dílem lidem zvyšujete daně a poplatky, dílem přijímáte jak automat různá nařízení Evropské unie, tak třeba dramaticky zvýšili ceny emisních povolenek, tak šup, už jste to dneska občanům doručili přežvýkané do legislativního procesu, a třetí věc, co bohužel sleduji, je regulovat a buzerovat. Paní ministryně sama ve svém úvodním slově řekne: no, realitní kanceláře ještě nijak regulovány nebyly, tak je tedy budeme regulovat. To je opravdu argument úplně neuvěřitelný! A zase bohužel musím citovat Ronalda Reagana a vládní pohled na hospodářství a ekonomiku, a sice: když se to hýbá, tak to zdaňme co nejvíc, když se to ještě stále hýbá, tak to aspoň dramaticky regulujme, a když se to nehýbá, tak to pak dotujme a zase tady kolem toho pořvávejme ve Sněmovně, kdo to více zadotuje.

Byty jsou extrémně drahé, byty nejsou. Je to dílem zejména zelených mužiků a jejich kamarádů na radnicích velkých měst, a vy tedy ještě těm lidem ty byty a nemovitosti prodražíte. Ten argument, že to chtějí reality – nelžete tady! Ano, chtějí to reality, ale takové ty velké, takové ty, co jednají s vládou. Takoví ti normální lidé, co se živí někde v okresních městech zprostředkováním, to samozřejmě nechtějí. Vyžene to spoustu z nich, spoustu normálních poctivých lidí z trhu. Já osobně třeba znám dvě, jsou to shodou okolností dámy, které mají střední školu, nemají to vzdělání a velice poctivě už deset, dvacet nebo kolik let provozují realitní činnost.

Co se týče úschov, zase: nechte to těm lidem, co si kde chtějí uschovávat. Já jsem si už kolikrát nechal úschovu u notáře, kolikrát také ne, když šlo o menší částky. Někdo důvěřuje víc nějaké velké realitní kanceláři, někdo důvěřuje nevím čemu. Já jsem například přednedávnem prodal automobil, taky to nebyla úplně zanedbatelná částka, a prodával jsem to člověku, kterému jsem důvěřoval, tak jsem ty papíry podepsal asi o tři dny dříve, než se mi to jako došmrdlalo na účet, ty peníze. Ale ze stejných důvodů dochází u prodeje osobních automobilů často k nějakým podvodům nebo problémům, že jeden nezaplatí, nebo někdo to auto nepřevede, takže vy ze stejného důvodu můžete zítra přijít a říct: tady je nový zákon a my zakážeme autosalonům přijímat do zálohy peníze na koupi automobilů a musí to dělat jenom notář nebo banka, a bude tady okolo toho shoda poslaneckých klubů.

Takže vás žádám, nechte to hospodářství být. Jak to říct slušně? Nemontujte se pořád do toho. A my jako Trikolóra podpoříme zamítnutí tohoto návrhu. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní přečtu jednu omluvu. Poslankyně Kateřina Valachová se omlouvá z dnešního jednání z pracovních důvodů. Jedna faktická poznámka, pan poslanec Patrik Nacher, a hned potom dostane prostor pan poslanec Petr Pávek. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji za slovo. Dovolil bych si lehce reagovat, aby tady opět ve vzduchu nelítaly některé informace, které jsou nepravdivé. Návrh nikomu nic nenařizuje. Nebo – já jsem si napsal, co říkal kolega Klaus – nezakazuje. Takhle to není. Tak se podívejte do těch paragrafů, když už se tady k tomu přihlásíte, tak si to fakt nastudujte. Nenařizuje, nezakazuje. I ten pozměňovací návrh, který přichází z ústavně-právního výboru, definuje některá pravidla nakládání s těmi penězi, jako je zvláštní účet atd., atd. Odkazuje se na zákon o bankách. Pojištění. Když máte peníze v bankách, tak máte je máte pojištěné do výše 100 000 eur. Také je tam s nějakou mírou důvěry dáváte, také ta banka může krachnout, ale také tam je to pojištění. To znamená, že se definují pravidla prosím pěkně. To není, že se zakazuje. Nezakazuje.

Rozumím tomu, že regulace, a nejsem její příznivec, na straně jedné sešněrovává ten život. A na straně druhé v této věci nedělat vůbec nic a nechat ten divoký východ, nebo jak to říct, to je taky špatně. To přece neplatí obecně, že slovo regulace, které někteří z nás nemáme tak rádi, je vždycky špatně. Já taky když jdu do restaurace, tak tam jdu s nějakou důvěrou, že ta restaurace drží nějaké hygienické předpisy, že tam neběhají krysy v kuchyni, že mě neotráví, protože bych musel před každým jídlem kontrolovat, jestli všechno dodržují. To přece... Tady některá ta pravidla mají logiku.

A když se na to podíváte, tak ty paragrafy reagují na věci, které se staly v realitním byznysu, počínaje provizemi, exkluzivitou, pojištěním a tak dále. Nevím, co je na tom složité.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní mi naskočila další faktická. Pane poslanče, ještě moment, ještě předseda klubu ODS Zbyněk Stanjura. Prosím, vaše dvě minuty.

Poslanec Zbyněk Stanjura: Kdyby byla pravda to, co říkal pan zpravodaj, že ten zákon nic nenařizuje, nic nereguluje, tak by byl zaprvé zbytečný, ale i kdyby nebyl zbytečný, tak bychom nevedli ideové spory. Tak se podívejte například na velké zpřísnění kvalifikačních předpokladů. Vysokoškolák, programátor, IT odborník nemůže působit v této oblasti, pokud nemá praxi v této oblasti. To nemá žádnou logiku. Nemá to žádnou logiku. Můžeme si vymýšlet 180 předpisů, jaké vzdělání, jakou školu, kolik tam... Ten člověk to bude dělat buď dobře, nebo špatně. Ten papír, který získá ve škole, vám nezaručuje, že to bude dělat dobře. Podvést klienta může vysokoškolák, středoškolák, nebo člověk se základním vzděláním. Je to o integritě osobních vlastností těch, kteří ty obchody zprostředkovávají a nabízejí své služby. Takže je to regulace.

My víme přesně, který typ vysokoškolského vzdělání automaticky generuje to, že absolventi těchto škol budou bez dalších zkoušek moci vykonávat funkci realitního makléře a kteří ne? Tak mi to vysvětlíte, proč jsou například vyseparovány některé typy vysokoškolského vzdělání například technického směru nebo přírodovědného směru. Tak mi to vysvětlíte, pane zpravodaji. Jakou to má logiku? To je přece regulace, že si nějaká skupinka sedla, nevím, jak byla velká, a řekla: ti ano, ti ne, ti mohou, ti nemohou, ti mohou mít tolik praxe, nebo tolik praxe. Ale vůbec nic to není o kvalitě toho, co ti lidé nabízejí, jak se chovají ke klientům, ať už na straně prodávajících, nebo kupujících.

Takže je to čistokrevná regulace. My jsme proto navrhli zamítnutí zákona. A byl bych rád, kdybychom se na tom shodli většinově a Sněmovna ten zákon zamítla. Způsobí to méně škod – méně škod – než přijetí tohoto zákona.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Nyní tady mám přihlášky na dvě faktické poznámky. Tři. Takže pořadí bude – poslanec Klaus, poslanec Munzar, poslanec Jáč. Ten se teď odhlásil. Takže dvě. Poslanec Václav Klaus. Vaše dvě minuty. Prosím.

Poslanec Václav Klaus: Teď jsem zaslechl, že poslanec Nacher už dostal pokyn, ať už se nevyjadřuje, ale já jsem ho chtěl trochu atakovat, protože jsem rozzlobený, prostřednictvím pana předsedajícího ovšem. Vysvětlíte mi, pane zpravodaji, když jste takový ten liberální maskot hnutí ANO, co vám tak vadí na tom, když slušný středoškolák, který je dvacet let na trhu, provozuje realitní činnost. Co vám konkrétně na tom vadí? Já vám ty lidi klidně přivedu. Co vám na tom přijde tak hrozného, že kvůli tomu načítáte zákon a snažíte se tady tak jako tu debatu dokormidlovat k tomu, abychom to tady nakonec schválili? Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: Mám tady dvě faktické poznámky ještě. Pan poslanec Munzar má prostor a připraví se ještě pan poslanec Nacher. Prosím.

Poslanec Vojtěch Munzar: Mě taky trochu vyprovokoval pan zpravodaj vašim prostřednictvím. Já jsem tady říkal, že žádná regulace nezajistí solidnost a poctivost jednání. A každé svazování jednání novou a novou regulací vede každopádně ke snižování svobodné vůle a nahrazování vlastní odpovědnosti. Myslím si, že v České republice máme zákonů už až tak moc, než abychom na každou lidskou činnost ji museli popsat novým zákonem.

K tomu, co tady říkal náš předseda klubu pan Stanjura. Já jsem tady říkal přesně to samé už v prvním čtení. Na jednu stranu ten zákon předpokládá, že se může stát realitním makléřem absolvent ekonomického oboru vysoké školy v oblasti marketingu. Ten zná marketingové triky, zná to dobře, umí prodat řeknu produkt. Když je skutečně dobrý, umí prodat i produkt, který nemusí být ani kvalitní. Na druhou stranu někdo se střední školou musí mít praxi tři

roky. Někdo, kdo se zabývá nemovitostmi celý život, spravuje je, udržuje je, zná daleko líp technický stav nemovitosti než ten, kdo absolvoval marketing, tak ten musí absolvovat zkoušku, protože má třeba jenom základní vzdělání, ale přesto se nemovitostmi zabýval celý život. Tam ty nerovnosti v regulaci skutečně jsou.

A hlavní důvod, zopakují to – povede to ke zdražení realitních služeb pro koncové spotřebitele v době růstu cen nemovitostí, sníží konkurenci v realitních službách, protože to mění z volné živnosti na vázanou, a převádí to odpovědnost za stav nemovitosti od prodávajícího na zprostředkovatele. Děkuji.

Místopředseda PSP Tomio Okamura: S další faktickou poznámkou vystoupí zpravodaj Patrik Nacher. Přečtu ještě jednu omluvu. Z dnešního jednání od 13 hodin do konce jednacího dne se omlouvá pan poslanec Zdeněk Ondráček. Prosím.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Jako liberální maskot bych tady chtěl odpovědět panu kolegovi Klausovi, že ten příklad, který on uváděl, neplatí. Když má někdo střední školu a dvacet let praxe, jestli jsem to správně zachytil, tak to samozřejmě splňuje, protože tam se mluví o praxi. Tři roky praxe. To je jedna poznámka.

Druhá poznámka. Pak už nebudu reagovat. Ne že by mi to někdo zakazoval, ale abychom to stihli. Jde spíš o to, že když měl někdo na to jiný pohled, neříkám, že se se všemi shodneme, tak to pojal tak, že třeba načetl pozměňovací návrh. Rozšiřující. Třeba. Nebo zmírňující. Teď koukám na kolegu Munzara, například, a podobně. Takže kdyby někomu vadily ty tři roky praxe, tak by tam načetl, aby tam byl třeba rok praxe. Pokud vím, tak tam žádný takový pozměňovací návrh není. Já jsem ho nezaregistroval, jestli si dobře vzpomínám. Jinými slovy zrovna ta praxe nikomu ten problém nedala. To znamená, že když tam není to vzdělání, tak je tam tři roky praxe. Nikdo nenavrhl nic kratšího.

Takže proto jsou tady ta tři čtení. Když má na to člověk jiný pohled, tak to může upřesnit pozměňovací návrhy, různě to změkčit, zjemnit. Rozumím tomu, že když je někdo proti zákonu principiálně, tak do toho zasahovat nebude. Nicméně si vážím kolegů z ODS, kteří navrhli zamítnutí, nicméně i přesto navrhli i pozměňovací návrhy, s kterými se nějakým způsobem popasujeme. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Klaus. Prosím. Dvě minuty. To je v tuto chvíli poslední faktická.

Poslanec Václav Klaus: Já jsem se přihlásil... Vy jste to pak na konci své řeči trošku zmírnil, ale přece nemůžete myslet vážně, že někdo, kdo nesouhlasí s nějakým zákonem, začne dělat pozměňovací návrhy? Když s tím zákonem nesouhlasím absolutně, považuji to za nesmyslný, tak přece nebudu dělat kašpárka, abych vám tam sepisoval nějaké pozměňovací návrhy. Takže tahle ta argumentace je s prominutím lichá. My jsme tady o tom diskutovali v prvním čtení, navrhovali jsme to zamítnout. Nezískali jsme většinu hlasů, tak teď to zkusíme ve třetím čtení. Ale neříkejte, že jako když někdo nesouhlasí se zákonem, tak je jeho povinností načítat nějaké pozměňovací návrhy. To je nesmyslné.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. A nyní s faktickou poznámkou pan poslanec Feri. Než dorazí k mikrofonu, seznámím vás s omluvenkou. Paní poslankyně Matušovská se nám omlouvá od 13.10 do konce jednacího dne. Prosím, pane poslanče.

Poslanec Dominik Feri: Děkuji za slovo, pane místopředsedo. Ono se k tomu dá přistupovat fatalisticky. Že když s něčím nesouhlasím a chci to zamítnout, tak se nebudu snažit nic dělat. Na druhou stranu pak je tu pojem, který zní reálpolitika. My opoziční politici to velmi dobře známe, že s něčím nesouhlasíme. Ale snažíme se to aspoň nějak zmírnit, mitigovat. Prostě s něčím přijít. A zrovna u tohoto návrhu konkrétní příklad: úschovy. Vládní předloha říká něco jako zakrýt současný stav, je tady přísný návrh a kompromisní. Reálně politický návrh je prostě to, co jsme předložili s kolegyní. Díky.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji a to jsou v tuto chvíli vyčerpané faktické poznámky, takže pan poslanec Pávek se dostane ke slovu. Prosím.

Poslanec Petr Pávek: Děkuji vám za slovo, pane předsedající. Už jsem si nacvičil směr mikrofon, zase zpátky, směr mikrofon, zase zpátky. Ale buďte v klidu, je to velice krátké. Já vás chci jenom seznámit se stanoviskem klubu Starostů a nezávislých.

My podpoříme v prvním kole návrh na zamítnutí zákona jako celku. Považujeme tuto normu za nadbytečnou. A v těch dalších, pokud zamítnutí zákona neprojde, jako že předpokládáme, že ne, budeme hlasovat vždy tak, aby dopady regulace do toho odvětví byly co nejmenší.

Dovolte mi jenom krátkou ještě vsuvku – za opravdovou pitomost považujeme nárok na vzdělání. To je něco, co nedává vůbec žádný smysl. My všichni známe, zejména z venkovských oblastí a mimopražských známe řadu realitních makléřů, kteří svoji práci vykonávají velmi dobře, po dlouhou dobu, a řada z nich nemá dokonce ani střední školu, ale dobře se v té materii orientují, znají to místní prostředí, jsou poctiví. Takže jim nemáme vůbec zájem život komplikovat, anebo je dokonce zlikvidovat nějakou regulační normou, po které volají pouze velké korporace a zájmové skupiny.

Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Já také děkuji. To byla v tuto chvíli poslední přihláška do rozpravy, takže pokud se nikdo nehlásí z místa, rozpravu končím. Ptám se navrhovatelky, jestli má zájem o závěrečné slovo. Má. Prosím, paní ministryně.

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Děkuji moc za slovo. Já jsem velmi pozorně naslouchala, snažila jsem se nevystupovat, protože samozřejmě spoustu věcí mohu shrnout i v rámci závěrečného slova.

Ne že bych se tady chtěla s kýmkoli konfrontovat, ale jenom prosím, opravdu je nešťastné, pokud pouštíte do éteru informace, že kdo má letitou praxi, tak bude mít smůlu. To je prostě úplný nesmysl. Takže kdo má praxi, tak samozřejmě bude moci svůj výkon povolání dělat dál. My se jenom snažíme a reagujeme, a musím se tady usmát tomu, že podnět na zpracování zákona o realitních činnostech dala Občanská demokratická strana. Trvalo to dlouho, uznávám, ale konečně je to tady. Takže dovolte mi nyní jenom se vyjádřit k těm pozměňovacím návrhům, které jsou předloženy.

Máme tady pozměňovací návrh na úplný zákaz úschov. To musím opravdu zcela zásadně odmítnout a k tomuto tématu jsem odpovídala i v rámci interpelací. K takovému kroku není důvod. Vládní návrh primárně podporuje zajištění úschovy u bank, notářů, advokátů a realitní kancelář ji může poskytnout na vyžádání. Dovolím si uvést toto ustanovení ještě do několika souvislostí, tak abyste měli jednoznačná stanoviska, jak jsme k tomu přistupovali. Nemohu souhlasit s tím, že zpřísnění úschov se děje kvůli nespolehlivosti

realitních kanceláří. Příprava vládního návrhu byla vedena snahou zjednodušit rozhodování klientům, ale zároveň jim nechat volnost v jejich rozhodování. Klient, který má opakovaně dobrou zkušenost s místní realitní kanceláří, by přece neměl být nucen pojednou změnit své ekonomické chování. Ponechme tu tedy volnost v jeho rozhodování. Zákon by měl napovídat především těm, co mají málo zkušeností.

Jeden z poslaneckých návrhů směřuje také na úschovy ve smyslu rozdělení jejich omezení finančním limitem. A ve zdůvodnění zaznělo, že je potřeba rozlišovat velké a malé obchody s tím, že v malých obchodech má být umožněno poskytování úschovy realitnímu zprostředkovateli, ve velkých obchodech by měla být úschova svěřena profesionálům. Proti tomuto se musím také vymezit, či upřesnit svoji předchozí repliku. Jde o to, aby úschovy s přísnější regulací a administrativou nevytvářely dodatečné náklady za poplatky, aby se pak úschova výhradně u advokátů, notářů či bank nestala u drobných obchodních případů brzdou celého obchodu. Nastavení limitu tam však v tomto případě není řešením.

V návrhu pana poslance Zahradníka zazněl námět na zrušení celého § 4, tedy zrušení onoho omezení či regulace úschov s tím, že v tomto případě pak budou úschovy u makléřů zcela a bez regulace legální. Zároveň je to podmíněno cca 15násobným navýšením pojistného. Tady je nutno jednak uvést, že zrušení § 4 úschovy zcela neuvolní, neboť v předchozím paragrafu stojí, že úschovy může makléř pouze zprostředkovat. A § 4 na toto ustanovení logicky navazuje, když vysvětluje, co to znamená. Tady je potřeba ještě zdůraznit, že pojištění v žádném případě nemůže krýt záměrnou zpronevěru peněz. Pojištění vždycky kryje pouze pojistné škody, které by mohly vzniknout vůči klientovi, jako například že tam nechali při prohlídce puštěnou tekoucí vodu apod., to znamená, skutečně je to poškození, které tam vzniklo. Rozhodně ne zpronevěru.

V závěru mi dovoluji se vyjádřit ke komplexnímu návrhu paní poslankyně Válkové. Ten zavádí regulaci úschov, jejich evidenci, přísné sankce za porušení této regulace, a navíc dokonce srovnání takto regulovaných úschov na roveň úschov advokátů a notářů, a to z pohledu ochranných částek uložených na účtech bank pro případný krach banky, a to až na limit 2 x 100 000 eur. Nicméně musím znovu upozornit na administrativní náročnost na straně podnikatele a i na náročnost kontroly z pohledu úřadu. Advokátní komora, která provádí obdobný dozor nad úschovami advokátů, má jednodušší situaci, než budou mít živnostenské úřady. Ty by musely postupovat při pochybení makléře podle přestupkového zákona a případně odvolání pak řešit podle správního řádu. Já tedy s tímto pozměňovacím návrhem vyslovím nesouhlas, protože nevidím důvod, proč klientovi zdrazit obchod přílišnou regulací způsobenou vyššími administrativními náklady.

Kolegyně, kolegové, ještě jednou bych chtěla moc poděkovat všem, kteří jste se věnovali přípravě tohoto zákona. Dovolím si požádat o schválení vládní verze zákona s mými souhlasnými pozměňovacími návrhy. Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. To bylo závěrečné slovo navrhovatelky. Nyní se ptám, pan poslanec zpravodaj Nacher, nemá zájem o závěrečné slovo. Pan poslanec Dominik Feri za ústavně-právní výbor má zájem o závěrečné slovo? Nemá zájem o závěrečné slovo. V tom případě nejdříve budeme hlasovat o návrhu na zamítnutí a poté o pozměňujících návrzích. Takže svolám kolegy do sálu. Proceduru budeme řešit, až pokud nezamítneme.

Je zde žádost o odhlášení, já vás odhlásím. Přihlaste se prosím znovu svými kartami.

Pro ty, co právě dorazili, tak opakuji, že budeme hlasovat o zamítnutí návrhu.

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 334 je přihlášeno 148 poslanců a poslankyň, pro 49, proti 87. Návrh na zamítnutí byl zamítnut. Takže nyní prosím o návrh procedury.

Poslanec Patrik Nacher: Dámy a pánové, přednesu vám návrh procedury, tak jak jsme to schválili na hospodářském výboru, s tím, že první hlasování by bylo o zamítnutí, to už jsme absolvovali. V této chvíli bychom měli hlasovat, poté by měly následovat legislativně technické návrhy. Ty jsou prosím pěkně tři, pak se k nim vrátím. Poté návrh, který najdete pod písmenem A, to je návrh ústavně-právního výboru. V případě, že by prošel, a ten se týká úschov, byly by nehlasovatelné pozměňovací návrhy pod písmenem D, E1 spolu s E3 variantou 1 pana poslance Zahradníka a G pana poslance Feriho. Pak bychom přešli k pozměňovacímu návrhu pod písmenem B pana poslance Kalouse. Pokud by prošel, byly by nehlasovatelné dva návrhy pana poslance Dolínka, které najdete pod číslem C3365 1 a 3. Pak bychom se posunuli k poslanci Dolínkovi, kde to najdeme pod písmenem C3367.1, C3367.2 a C3366. Pak, pokud by neprošlo to B, by byly ty dva mnou už zmiňované návrhy pana poslance Dolínka 3365.1 a 3, potom 3365.2.

Pak se dostáváme k písmenu D pana poslance Poura, pokud nebude přijato A. Pak se dostáváme k písmenu E1 a E3 varianta 1 pana poslance Zahradníka, pokud nebude přijato A, a E3 varianta 2, pokud nebude přijat návrh Petra Dolínka 3367. Pak se dostáváme ke všem ostatním E pana poslance Zahradníka, tedy od E2 až do E11, s tím, že jsme o tom hlasovali, o každém z těch návrhů, na hospodářském výboru zvlášť. Pak se dostáváme logicky k návrhu F3423 kolegy Munzara a následně k jeho dvěma variantám F3538 v pořadí varianta 1, varianta 2. Pak bychom hlasovali o písmenu G poslance Feriho. V případě, že by ale bylo schváleno A, tak už nikoliv. A pak už je hlasování jako celek.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. To byl návrh procedury. Věřím, že ho všichni zaznamenali. Pokud není návrh jiné procedury... pan poslanec Benda. Prosím.

Poslanec Marek Benda: Já se tedy moc omlouvám panu zpravodaji, nerad ho opravuji, ale pokud legislativně technické úpravy nezazněly v rozpravě ve třetím čtení, tak není o čem hlasovat. Anebo musí být rozprava znovu otevřena, což si myslím, že nejde v okamžiku, když se hlasovalo o zamítnutí, ale ta rozprava ve třetím čtení je určena k načtení legislativně technických změn, změn účinnosti a k tomu, co jsme si tady všichni zvykli, že se mluví. Ale není možné říct, že legislativně technické změny budou řečeny až po rozpravě. To fakt není.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: To je pravda, takže teď máme několik možností. Jedna z nich je, že někdo navrhne otevřít rozpravu, a druhá z nich je říct, že legislativně technické změny nejsou. (Hlasy z pléna.) Pane zpravodaji.

Poslanec Patrik Nacher: Dobře, jenom tedy pro informaci. Tak to se omlouvám. Já jsem z té zkušenosti zpravodaje měl, že ty legislativně technické úpravy se potom načítají až těsně před tím hlasováním. Pro vaši informaci...

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Je třeba je načíst v té podobné rozpravě.

Poslanec Patrik Nacher: Dobře, tak to se omlouvám. Ve dvou případech jde o upřesnění návrhu Petra Dolínka, který v případě, že projde návrh pana poslance B, bude stejně nehlasovatelný, takže to si myslím, že je řešitelné, a jeden případ je řešení účinnosti

posunutím účinnosti, která, dnes je to v § 26 1. leden, vzhledem k tomu, že to probíráme 8. listopadu, tak by byl v návrhu prvním dnem třetího kalendářního měsíce. Dobře, je to nehlasovatelné, tak v tom případě v té chvíli by to bylo tak, že by ten zákon byl účinný patnáctým dnem po vyhlášení, což představuje krátkou legisvakanci lhůtu, ale může se to potom případně opravit v Senátu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Pokud zde není nějaký návrh jiného postupu, budeme pokračovat tak, že budeme hlasovat o proceduře, s tím, že nezazněly legislativně technické úpravy, takže o nich pak nebudeme hlasovat.

Pokud s tím nikdo nemá problém, tak zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro proceduru takto? Kdo je proti?

V hlasování číslo 335 je přihlášeno 152 poslanců a poslankyň, pro 152, proti nikdo. Prosím, pane zpravodaji, návrhy postupně tak, jak mají zaznít.

Poslanec Patrik Nacher: První návrh je pod písmenem A. Je to návrh ústavně-právního výboru, který najdete pod číslem 391/6, týká se úschov, kontroly živnostenského úřadu a zákona o bankách, tak jak ho tady popisovala Helena Válková. (Hluk v sále.) Stanovisko... (Předsedající: Prosím klid.) Stanovisko hospodářského výboru – doporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím stanovisko ministerstva. (Nesouhlas.) Děkuji. (Hluk v sále.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 336 je přihlášeno 152 poslanců a poslankyň, pro 102, proti 15. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Patrik Nacher: V takovém případě jsou nehlasovatelné návrhy D pana poslance Poura, E1 spolu s E3 pana poslance Zahradníka s variantou 1 a pana poslance Feriho pod písmenem G, tak jak jsme si schválili. Jenom to takhle oznamuji.

Dostáváme se k písmenu B. Je to návrh pana poslance Kalouse, který rozšiřuje tu kvalifikaci o bakaláře. Stanovisko garančního výboru je – doporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím stanovisko ministerstva. (Souhlas.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 337 je přihlášeno 152 poslanců a poslankyň, pro 133, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. V takovém případě jsou nehlasovatelné návrhy Petra Dolínka 3365.1 a 3, tudíž to byla jedna z těch legislativně technických úprav, takže tohle máme vyřešeno.

Dostáváme se k návrhu C3367.1, což je návrh Petra Dolínka, který odlišuje dva druhy pojistek. Stanovisko je – bez stanoviska.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím stanovisko ministerstva. (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti?

V hlasování číslo 338 je přihlášeno 152 poslanců a poslankyň, pro 12, proti 74. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Patrik Nacher: Pak jsme u návrhu C3367.2, který říká, aby to pojištění bylo doloženo ministerstvu, a to na základě výzvy. (Předsedající: Prosím stanovisko výboru.) Stanovisko výboru – nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím stanovisko ministerstva. (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 339 je přihlášeno 152 poslanců a poslankyň, pro 4, proti 88. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Patrik Nacher: Další návrh je pod písmenem C3366. Jde o to, že by ta výpověď jeden měsíc se týkala jenom spotřebitele. Stanovisko výboru je – doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím stanovisko ministerstva. (Neutrální.) Děkuji.

Zahájil jsem další hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji.

V hlasování číslo 340 je přihlášeno 152 poslanců a poslankyň, pro 143, proti 1. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Patrik Nacher: Další návrh najdeme pod číslem C3365.2 pana Petra Dolínka a týká se zkoušek u zaměstnanců. Stanovisko hospodářského výboru je – bez stanoviska.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím stanovisko ministerstva. (Nesouhlas.)

Zahajuji další hlasování 341. Ptám se, kdo je pro? Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 341 je přihlášeno 152 poslanců a poslankyň, pro 7, proti 70. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Dejte mi chvilku času... D je nehlasovatelné. E1, E3 jsou nehlasovatelné. A pak tady máme hlasování E3 varianta 2 pana kolegy Zahradníka, tj. dát to pojištění úplně pryč, které by bylo nehlasovatelné v případě, že by prošel Petr Dolínek. Ale on neprošel, takže to teoreticky hlasovatelné je, jestli mě někdo tady neopraví.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já myslím, že takto to odpovídá té schválené proceduře. O čem to je, již zaznělo. Stanovisko výboru? (Nedoporučuje.) Stanovisko ministerstva? (Nesouhlas.) Děkuji.

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 342 je přihlášeno 152 poslanců a poslankyň, pro 7, proti 97. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Patrik Nacher: Teď se dostáváme do části pana poslance Jana Zahradníka. Tam jsme si schválili, že budeme o každém bodu hlasovat zvlášť. E2, tím bychom začali, řeší bezúhonnou fyzickou osobu. Stanovisko výboru je nedoporučuje.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlas.)

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 343 je přihlášeno 152 poslanců a poslankyň, pro 25, proti 82. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Patrik Nacher: Další návrh pod písmenem E4 pana poslance Zahradníka, který v § 11 nahrazuje slovo zájemce – tomu, kdo má zájem. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 344 je přihlášeno 152 poslanců a poslankyň, pro 22, proti 81. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Patrik Nacher: Další návrh je pod písmenem E5, kde se zase naopak v § 12 za slovo zájemce doplňují slova – o nabytí práva k nemovité věci. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlas.)

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 345 je přihlášeno 152 poslanců a poslankyň, pro 22, proti 78. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Patrik Nacher: Další návrh je pod písmenem E6, který zrušuje odstavec 4 § 12, tj. možnost odstoupit do 14 dnů ze strany zájemce. Stanovisko výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 346 je přihlášeno 152 poslanců a poslankyň, pro 6, proti 91. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Patrik Nacher: Další návrh pod písmenem E7, kde pan poslanec Zahradník navrhuje vypustit celý § 13, tzn. aby realitní zprostředkovatel musel prokázat písemnosti, které měl vůči tomu zájemci. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 347 je přihlášeno 152 poslanců a poslankyň, pro 25, proti 91. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Patrik Nacher: Další návrh je pod písmenem E8, který do § 14 vrací, že zprostředkovateli náleží náklady a ušlý zisk. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím stanovisko ministerstva. (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 348 je přihlášeno 152 poslanců a poslankyň, pro 6, proti 89. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Patrik Nacher: Další návrh je E9, který prodlužuje v § 18 výpověď z jednoho měsíce na tři. Stanovisko výboru je nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 349 je přihlášeno 151 poslanců a poslankyň, pro 23, proti 107. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Patrik Nacher: Další návrh předposlední pana poslance Zahradníka E10, který v § 19 odst. 4 vkládá slovo realitní. Stanovisko výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování číslo 350. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 350 je přihlášeno 151 poslanců a poslankyň, pro 22, proti 90. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Patrik Nacher: A poslední návrh pana poslance Zahradníka pod písmenem E11 mění účinnost – posouvá ji nahrazením 2020 číslovkou 2021. Stanovisko výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím stanovisko ministerstva. (Nesouhlas.)

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 351 je přihlášeno 151 poslanců a poslankyň, pro 24, proti 90. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Patrik Nacher: Dalším návrhem se dostáváme k panu poslanci Vojtěchu Munzarovi pod číslem F3423, který v § 12 zmírňuje povinnost informovat, nahrazuje to prohlášením o stavu prodávané nemovité věci. Stanovisko výboru je bez stanoviska.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím stanovisko ministerstva. (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 352 je přihlášeno 151 poslanců a poslankyň, pro 50, proti 74. Návrh nebyl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Patrik Nacher: Další návrh pod písmenem F Vojtěcha Munzara číslo 3538 má dvě varianty a stupňuje pojištění u franšizantů, v té první variantě je to na úrovni 0 %, v té druhé variantě pak budeme hlasovat o 50 %. První varianta – stanovisko výboru nedoporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím stanovisko ministerstva. (Nesouhlas.)

Zahájil jsem hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 353 je přihlášeno 151 poslanců a poslankyň, pro 43, proti 96. Návrh byl zamítnut. Prosím další návrh.

Poslanec Patrik Nacher: A teď nastupuje ta druhá varianta F 3538, tzn. pojištění u franšizantů na úrovni 50 % realitních zprostředkovatelů. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím stanovisko ministerstva. (Neutrální.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování číslo 354. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 354 je přihlášeno 151 poslanců a poslankyň, pro 81, proti 9. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Patrik Nacher: Děkuji. Pak písmeno G jsme řekli, že je nehlasovatelné, a v tom případě, jestli mám správné poznámky, teď už budeme hlasovat o zákonu jako o celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano. Pokud nikdo nic nenamítá, tak já mám také všechno, že je splněno.

Takže přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem o realitním zprostředkování a o změně zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, což je živnostenský zákon, ve znění pozdějších předpisů, tedy zákon o realitním zprostředkování, podle sněmovního tisku 391, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 355 je přihlášeno 151 poslanců a poslankyň, pro 88, proti 45. Návrh byl schválen.

Takže já konstatuji, že jsme s návrhem zákona vyslovili souhlas, a to je v tuto chvíli všechno. Já děkuji zpravodaji, děkuji navrhovatelce, a pokud nikdo nemá nic, tak končíme tento bod.

Posuneme se k dalšímu bodu, což je bod číslo

212.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb.,
o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 367/ - třetí čtení**

Než dám slovo navrhovatelům, tak vás seznámím s omluvenkami. Omlouvá se pan poslanec Benešík z dnešního jednání mezi 13.40 a 14.00 hodin z osobních důvodů a omlouvá se pan místopředseda Filip od 13.30 hodin do konce jednacího dne.

Své místo u stolku již zaujala nebo stále má ministryně pro místní rozvoj Klára Dostálová jako navrhovatelka a zpravodaj garančního výboru, což je výbor pro veřejnou správu a regionální rozvoj, pan poslanec Jan Kubík. Návrh na zamítnutí ani pozměňovací návrhy nebyly ve druhém čtení předneseny.

Paní navrhovatelka má zájem vystoupit před otevřením rozpravy, takže prosím. A prosím sněmovnu o klid!

Ministryně pro místní rozvoj ČR Klára Dostálová: Já opravdu jenom velmi stručně uvedu vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje. Ta úprava je velmi jednoduchá, protože skutečně není nutné ani praktické, aby zákon pevně stanovil, kdo má předsedat poradnímu orgánu vlády. Toto si určí vláda sama, a proto se slovo "předseda" nahrazuje za slovo "člen". Děkuji za pozornost.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji a otevírám rozpravu, do které se mi hlásí pan předseda Ivan Bartoš. Takže prosím, pane předsedo, máte slovo.

Poslanec Ivan Bartoš: Dobré odpoledne, dámy a pánové. Já se také budu snažit být stručný. Předpokládám, že tento zákon, kde se mění jedno slovo, ve finále Sněmovnou projde, ale já bych chtěl jenom zrekapitulovat u této příležitosti, proč vláda 17. prosince loňského roku předložila tuto novelu.

Řešil se střet zájmů premiéra České republiky Andreje Babiše. Už někde v průběhu léta 2018, kdy začalo platit nové finanční nařízení, Piráti upozornili ministerstva i Evropskou komisi, že v České republice tento zákon pravděpodobně nebude dodržován. (V roce) 2018 proběhlo na půdě Evropského parlamentu mnoho jednání, kde pověst České republiky tak trochu utrpěla. K tomu problému, který se vláda snaží vyřešit touto změnou, se kriticky vyjádřili komisaři Hogan, paní Cretu a také pan Oettinger, který pak v dopise dosti nestandardním způsobem apeloval na pana premiéra, aby tento problém vyřešil. Následoval status, resp. zpráva právního servisu Evropské komise, která opět shledala problematiku střetu zájmů a dala nám za pravdu, a pak v hlasování Evropského parlamentu 434 poslanců ze všech zemí Unie následně vyzvalo v rezoluci Komisi, aby problém střetu zájmů řešila.

Tohle vše jsou velmi závažné důvody, které tedy donutily vládu předložit novelu, ve které se mění ale pouze ono jediné slovo, a to tak, že předseda vlády tedy nebude předsedat Radě ESIF. Problém z pohledu vlády je tedy vyřešen. Ale je to naprosto iluzorní a naivní krok a vláda se vlastně tak trochu snaží vzbudit směrem k Evropské unii dojem, že tento problém řeší. Proč to nic neřeší? Protože principiální rozhodnutí v této věci činí vláda například prostřednictvím svých ministrů, kterým šéfuje premiér Andrej Babiš, a ne poradním orgánem vlády, kterým je Rada ESIF, nebo dokonce premiér vyjednává dotační a kohezní politiku

napřímo v zahraničí. Změna tedy ve vedení ESIF vůbec neřeší ten problém, na který Evropská komise upozorňovala. Jedno takové jednání proběhlo před týdnem v Praze na Pražském hradě, kde pan předseda vlády Andrej Babiš hostil ten summit přátel koheze. Jedním z bodů bylo jednání o společném postoji vůči budoucímu finančnímu rámci EU 2020+, jehož nedílnou součástí je co? Opět politika soudržnosti Unie a čerpání dotací. Já bych chtěl jen připomenout, že Agrofert, který je tedy uklizen v holdingu, v roce 2018 ty dotace představovaly hodnotu zhruba 2 mld. korun. A vzhledem k tomu, že premiér je beneficentem, tak je to dále střet zájmů a změna jednoho slova v zákoně toto z pohledu Evropské komise rozhodně nevyřeší.

Takže abychom to jenom shrnuli. Až tento zákon následně projde, tak pan premiér Andrej Babiš sice nebude předsedat poradnímu orgánu vlády, ale tím se problém samozřejmě nevyřeší, protože klidně může předsedat jednání, kterého se účastní 17 států EU včetně 10 premiérů a během kterého se ta dotační politika a strategie do budoucnosti formuje. Jsem přesvědčen, že takovéhle mocenské nastavování dotací je zcela neakceptovatelné a že tato změna jednoho slova ten dlouhodobý problém, který zde je v osobě pana premiéra vůči evropským dotacím a dotační politice, nevyřeší a je to tak trochu výsměch středním a malým podnikatelům a lidem, kteří v tom konkurenčním prostředí žádají o dotace tak, jak by měly být určeny.

Z pohledu samotného zákona je ten krok správný, já bych s tím problém neměl. Proč by nemohla určit vláda, kdo bude předseda ESIF? S tím problém nemám. Ale z důvodů, které jsem zde zmínil, budu hlasovat proti tomuto zákonu. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Ptám se, jestli někdo další se hlásí do obecné rozpravy. Pokud tomu tak není, rozpravu končím. Ptám se, jestli je zájem o závěrečné slovo ze strany ministryně nebo ze strany pana zpravodaje. Pokud tomu tak není, tak prosím, aby nás zpravodaj garančního výboru seznámil s procedurou, která bude, věřím, jednoduchá.

Poslanec Jan Kubík: Dobré odpoledne, vážené dámy a vážení pánové. Jelikož v průběhu druhého čtení nebyly načteny žádné pozměňovací návrhy a nezazněl ani návrh na vrácení či zamítnutí tohoto zákona, bude procedura velice jednoduchá. Zároveň nezazněly žádné legislativně technické návrhy dnes v rozpravě, takže nám zbývá pouze hlasovat o zákonu jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Já mám za to, že takovou proceduru není třeba hlasovat, protože není o čem hlasovat, takže přikročíme k hlasování o celém návrhu zákona. Je zde žádost o odhlášení. Já vás odhlásím. Přihlaste se prosím znovu svými kartami a počkám, až se nám počet přihlášených ustálí a také ustane pohyb v sále. Vypadá to, že jsme všichni.

Takže přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 248/2000 Sb., o podpoře regionálního rozvoje, ve znění pozdějších předpisů, podle sněmovního tisku 365 (správně 367), ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou."

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 356 je přihlášeno 139 poslanců a poslankyň, pro 93, proti 35. Návrh byl přijat. Takže konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji navrhovatelce, děkuji zpravodaji. Projednávání tohoto tisku tímto končí.

Otvírám další bod, jímž je

213.

**Vládní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb.,
o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů
/sněmovní tisk 413/ - třetí čtení**

Místo u stolku zpravodajů již zaujal za navrhovatele místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu Karel Havlíček. Zpravodajem garančního výboru, což je hospodářský výbor, je pan poslanec Pavel Pustějovský. Pozměňovací návrhy jsou uvedeny ve sněmovním tisku 413/3, který byl doručen dne 17. října 2019. Usnesení garančního výboru bylo doručeno jako sněmovní tisk 413/4.

Pan navrhovatel má zájem o vystoupení před otevřením rozpravy, takže prosím, máte slovo.

Místopředseda vlády a ministr průmyslu a obchodu ČR Karel Havlíček: Vážený pane předsedající, vážené paní poslankyně, vážení páni poslanci, s návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů, jsem vás již seznámil v prvním a druhém čtení a při jeho projednávání v garančním výboru.

Konkrétně se jedná o nápravu nesprávné transpozice směrnice o energetické náročnosti budov. Fakticky se jedná o to, aby tzv. průkaz energetické náročnosti byl ve všech budovách, nejenom v tzv. budovách veřejné sféry, ve všech budovách, kam vstupují zákazníci nebo větší množství lidí. A současně se jedná o adaptaci nařízení tzv. štítkování výrobků spojených se spotřebou energie.

Tento návrh byl projednán v hospodářském výboru, Sněmovna ho určila jako garanční, který o předloženém návrhu jednal 30. října. Výbor na této schůzi projednal všechny pozměňovací návrhy uplatněné ve druhém čtení a ve svém usnesení doporučuje Poslanecké sněmovně Parlamentu ČR jejich přijetí. Ministerstvo průmyslu a obchodu souhlasí se všemi stanovisky garančního výboru, neboť podle našeho názoru navržené úpravy zpřesňují znění návrhu zákona, přispívají tím k jeho zkvalitnění. S ohledem na výše uvedené podporuji doporučení garančního výboru ohledně hlasovací procedury a děkuji vám tímto za pozornost a žádám o podporu při hlasování o pozměňovacích návrzích podle navržené procedury. A následně pak i s návrhem zákona. Děkuji mockrát.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já také děkuji. Otvírám rozpravu a táži se, jestli se někdo hlásí do rozpravy. Upozorňuji, že pokud má někdo legislativně technické opravy, je potřeba je v rozpravě načíst. Pan zpravodaj má zájem? Nemá zájem.

V tom případě jestli se nikdo nehlásí do rozpravy, tak rozpravu v tuto chvíli končím. A chápu to tak, že pan ministr již nemá zájem o závěrečné slovo, kdežto pan zpravodaj ano, takže prosím. Ani závěrečné slovo? (Nemá zájem.) Dobře. V tom případě přikročíme k hlasování o pozměňovacích návrzích. Já předtím ještě přečtu omluvenku. Pan poslanec Venhoda se omlouvá ze zdravotních důvodů a neúčastnil se jednání od 11.15 do konce jednání.

A nyní tedy prosím zpravodaje garančního výboru, aby nás seznámil s navrženou procedurou. Prosím. (V sále je hluk.) A prosím o klid v sále, ještě jsme neskončili.

Poslanec Pavel Pustějovský: Děkuji za slovo, pane předsedající. Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové, vzhledem k tomu, že ve druhém čtení nebyl podán návrh na zamítnutí návrhu zákona, nebyl nyní podán ani návrh na opakování druhého čtení a nebyly nyní v rozpravě předneseny žádné návrhy legislativně technických úprav, tak si dovoluji navrhnout usnesení hospodářského výboru na následující proceduru hlasování.

1. Budeme hlasovat pozměňovací návrh C3, který směřuje k usnesení hospodářského výboru pod písm. A.

2. Pozměňovací návrh A.

3. Pozměňovací návrh C1.

4. Pozměňovací návrh C2, ten pokud bude schválen, bude pozměňovací návrh B pana kolegy Dolínka nehlasovatelný.

5. Pozměňovací návrh C4.

6. Pozměňovací návrh B, pokud nebude schválen pozměňovací návrh C2. A pak budeme hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Já vám děkuji a doufám, že vaši kolegové věnovali dostatečnou pozornost navržené proceduře. (Gong.) Ptám se pro jistotu, jestli někdo nemá něco k proceduře. Pokud ne, svolal jsem kolegy do sálu a budeme hlasovat.

Já zahajuji hlasování. Ptám se, kdo je pro navrženou proceduru. Kdo je proti?

V hlasování číslo 357 je přihlášeno 141 poslanců a poslankyň, pro 136, proti nikdo. Procedura byla schválena. A já prosím, pane zpravodaji, abyste představil první návrh.

Poslanec Pavel Pustějovský: Jako první pozměňovací návrh budeme hlasovat pozměňovací návrh C3. Jenom podotknu, že pozměňovací návrhy pod písm. C jsou moje pozměňovací návrhy. Pozměňovací návrh A je hospodářského výboru jako komplexní a pozměňovací návrh B je pana kolegy Dolínka.

Takže nyní budeme hlasovat pozměňovací návrh C3, který se týká prodloužení přechodného období pro kontroly vytápění a klimatizace o dva měsíce. Stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím stanovisko ministerstva. (Doporučující. Ano.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování 358. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Já vám děkuji.

V hlasování číslo 358 je přihlášeno 141 poslanců a poslankyň, pro 138, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Pavel Pustějovský: Jako druhý pozměňovací návrh budeme hlasovat pozměňovací návrh A, což je komplexní pozměňovací návrh hospodářského výboru. Jsou v něm legislativně technické úpravy a potom úprava kontroly vytápění, posunutí toho limitu z 20 na 70 kW a klimatizací z 12 na 70 kW. Takže to je zhruba odůvodnění s tím, že stanovisko výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Děkuji. Prosím stanovisko ministerstva. (Ano. Doporučující.) Děkuji.

Zahájil jsem hlasování 359. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 359 je přihlášeno 141 poslanců a poslankyň, pro 135, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Pavel Pustějovský: Dalším pozměňujícím návrhem je pozměňující návrh C2. (Mpř. Pikal: C1.) Pardon. Pozměňovací návrh C1. To je pozměňovací návrh, který omezuje riziko, aby se na žádost auditované organizace z energetického auditu nestal jen minimalistický dokument. Stanovisko hospodářského výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Ano.)

Zahájil jsem hlasování číslo 360. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 360 je přihlášeno 141 poslanců a poslankyň, pro 130, proti nikdo. Návrh byl přijat. Prosím další návrh. – Pardon. Proti 4.

Poslanec Pavel Pustějovský: Dalším pozměňovacím návrhem je bod C2. Ten podchycuje situace, kdy se stavebník rozhodne provést stavební úpravy na objektu, v němž je umístěna výrobná. Stanovisko garančního výboru je souhlasné.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Ano.)

Zahájil jsem hlasování číslo 361. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 361 je přihlášeno 141 poslanců a poslankyň, pro 112, proti 5. Návrh byl přijat. Prosím další návrh.

Poslanec Pavel Pustějovský: Dalším pozměňovacím návrhem je návrh C4, který posouvá účinnost tohoto zákona z 1. ledna 2020 na účinnost celého zákona patnáctým dnem po jeho vyhlášení. Stanovisko hospodářského výboru je doporučující.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Jaké? (Zpravodaj: Doporučující.) Doporučující. Děkuji. Stanovisko ministerstva? (Ano.)

Zahájil jsem hlasování číslo 362. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 362 je přihlášeno 141 poslanců a poslankyň, pro 135, proti nikdo. Návrh byl přijat.

Poslanec Pavel Pustějovský: Za šesté. Pozměňovací návrh B není hlasovatelný, protože byl přijat pozměňovací návrh C2, takže budeme hlasovat o návrhu zákona jako celku.

Místopředseda PSP Vojtěch Pikal: Ano. Já přednesu návrh usnesení: "Poslanecká sněmovna vyslovuje souhlas s vládním návrhem zákona, kterým se mění zákon č. 406/2000 Sb., o hospodaření energií, ve znění pozdějších předpisů podle sněmovního tisku 413, ve znění schváleném Poslaneckou sněmovnou".

Prosím stanovisko výboru. (Zpravodaj: Doporučující.) Stanovisko ministerstva? (Ano.)

Zahajují hlasování. Ptám se, kdo je pro. Kdo je proti?

V hlasování číslo 363 je přihlášeno 138 poslanců a poslankyň, pro 100, proti 1. Návrh byl přijat. Konstatuji, že s návrhem zákona byl vysloven souhlas.

Děkuji zpravodaji, děkuji navrhovateli. Projednávání tohoto bodu tímto končí.

Já nevím, jestli mám na tu minutu otevírat další bod. (Protestní hlasy ze sálu, poslanci se už pomalu rozcházejí.) Pan předseda Faltýnek se hlásí s přednostním právem. Prosím.

Poslanec Jaroslav Faltýnek: Děkuji za slovo. Já bych navrhl vyřadit zbývající body z pořadu této schůze. Děkuji.

Místopředseda PSP Vojtěch Píkal: Ano, to je procedurální návrh, o kterém budeme hlasovat. Já ještě svolám kolegy do sálu.

Budeme hlasovat o vyřazení zbývajících neprojednaných bodů schváleného pořadu z pořadu 35. schůze Poslanecké sněmovny.

Zahajuji hlasování a ptám se, kdo je pro. Kdo je proti? Děkuji vám.

V hlasování číslo 364 je přihlášeno 136 poslanců a poslankyň, pro 105, proti 9. Návrh byl přijat.

Konstatuji, že tím jsme stanovený pořad 35. schůze Poslanecké sněmovny vyčerpali. Tímto tuto schůzi končím. Děkuji vám.

Končím také dnešní jednací den. Příště se sejdeme pravděpodobně na 39. schůzi, a to v úterý 26. listopadu. Přeji příjemný víkend.

(Schůze skončila ve 14.01 hodin.)